

تصویر ابو عبد الرحمن الكردي

ژیانی ئه میری باوه پداران
خەلیفەی دووهەم

عومەرى كورى خطاب

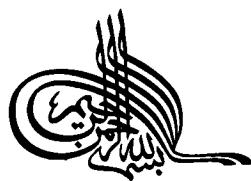
خواھى پازى بىت

نۇوسىنى
دكتور على محمد الصلاحي

وەرگىپاپ
عفان شىخ صديق سەرگەتنى

نازىن

دارالعرفة
بـ يـروـت

ژیانی نه میری با وهداران
عومه‌ری کوری خطاب

ژیانی ئەمیرى باوهەرداران

خەلیفەی دووهەم

عومەرى كورى خطاب

خوا لىي پازى بىت

نووسىينى

دكتور على محمد الصلاحي

وهركىزلىنى

عفان شيخ صديق سهرگه تى

نامىن

دارالاًمْعْرَفة
بے يرووت

هافی له چاپدانی پازیزراوه بۆ

كتيّبخانه‌ي نارين

ناوی كتیب به عربی: سیرة أمير المؤمنین عمر بن خطاب
شخصیته و عصره

نوسيئن—————: د. علي محمد الصلاوي

ناوی كتیب به کوردى: زيانى ئەميرى باوه‌پدان - خەلیفەی دووه‌م
- عومه‌رى كوبى خطاب

وەرگىزپان—————: عفان شیخ صدیق سەركەتى
كتيّبخانه‌ي نارين
بلاوكار

نەخشەسازى ناوەوه: شنۇ حەدامىن مجيد
تۈرە و سالى چاپ: يەكەم / ١٤٣٠ - ٢٠٠٩ ز

كتيّبخانه‌ي نارين

ھەولىز - چوارپيانى شیخ مەحمودى حەفيد

بازارى زانست بۆ كتیب و چاپه مەنى

تەلەفون : ٢٥١١٩٨٢ - ٦٦٦٩٦٤ (٠٠٩٦٤)

پیشنهادی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ أَنفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا يَضْلِلُهُ، وَمَنْ يَضْلِلُهُ فَلَا هَادِيهِ لَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ حَمْدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ، حَقَ تُقَاتِلُهُمْ، وَلَا تُؤْتُنَ إِلَّا وَآتَنُّمُ مُسْلِمِوْنَ﴾ (آل عمران: ۱۰۲)

﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ، وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ، وَالْأَرْحَامُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (النساء: ۱).

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧١﴾ يُصْلِحُ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (الاحزاب: ۷۰-۷۱).

اما بعد:

شهم پهروکه بریتیه له ژیاننامه‌ی : (جوییکه‌رهه: عومه‌ری کوری خطاب، که‌سایه‌تی و سمرده‌هی).

فهزل و گوره‌ی نوسینی شهم پهروکه ده گه‌پریته‌وه بـ خواه گهوره و پاشان بـ کۆمەله که‌سیتکی باش له زانایان و پیاو چاکان، ئەو بانگخوازاندی هانیان دام لم‌سەر بەردەوام بسوونم له لیتكۈلىنىدەوەی سمرده‌مى خملیفه کانی پاشیدین، تەنانەت يەکیکیان پىئى و تم: تۆز لېرددابویتە پردىکلە نیتوان پۇلەمی مۇسلمانان و مىئۇودا، تىكەلەمک له نیتوان پىتەخستنی يەکەمى بەکاتدا روویدا بەجوزىتىك كە زۆرىتىك كە زۆرىتىك له پۇلەمی مۇسلمانان زیاتر شارەزاتن له ژیانی بانگخوازان و زانایان و چاكسازان له چاو خملیفه کانی پاشیدین، ئەم سمرده‌مدش زیاتر دەولەمندترە، بە لایه‌نە سیاسى و پەروەردەبىي و ئىسلامى و ئەخلاقى و ئابورى و رۇشنبىرى و جىهادى و ئەو فىقهىي، كە ئىمە زۆر پىويستىمان پىيەتى، ئىمە لېرەدا پىويستە شوين پىئى دام و دەزگا ئىسلامىيە كان بىگىنە بەر، كە چۈن لە گەلەن پەوتى ساتەوەختە کاندا پىشكەوتتووه، هەرووهك دام و دەزگا دادپەرورىيە كان و دارايىھە كان و پۈزىمى خەلافەت و دەزگا سەربازىيە كان و دامەزراڭدىي والىيە كان و ئەوهى كە روویداوه له ھەول و تىكۈشانى ئەم سمرده‌مە بەتايىھەتى كاتىيىك كە ئومەتى ئىسلامىيە لە گەل شارستانىيەتى فارسى و پۇمانى و سروشتى بزاوتسى جەنگە پىزگار بىغوازه ئىسلامىيە كان بەرىيەك كەوتى.

پەزىزىكە نوسینى شهم پەرتۈوكە ده گەپریته‌وه بـ ئەوهى كە خواه گهوره ويسىتى لېبسو بېتىه

پاستىئەك، ھيدايمىتى دام و ھەموو تەنگەبەرى و سەختىيەكانى بۆ ناسان كردم، كۆمەكى كردم لە گەيشتن بە سەرچاوه كان و چاكى و شىاويش بۆ ئەو خودايىيە كە لم كارهدا ھاواكتارى كردم . ھەمووان دەزانىن مىزۇوى خەلیفە كانى پاشىدەن پېن لە پەند و ئامۆزگارى كە لە ناوهپۇكى چەند كتىپ و سەرچاوه يەكدا ھەلىتىجراون مەبەستىش دورە پەريزىيە لەۋىچۇنانەي ھاندەرن لەسەر ناشيرىنەكىن و شاكاندۇن و بىرپىز كردن، بۆيە من ھەستام بە لىتكۈلىنەوهى بە پىتى ھەمول و توانام، من مادەيەكى مىزۇويىم دىتتەوە كە سەختە لەسەر پاستىيەكەي بۇھەستىن لەو پەرتۇوكە مىزۇويە ناسراو و دەستاو دەست پىتىكاوه كاندا بە تەنھايى، بۆيە ھەستام بە كۆزكەرنەوه و رېتكەخستىنى و بەلگە داركەرن و شىكەرنەوهى ، يەكەم پەرتۇوكىش لەسەر ئەبو بەكىرى صديق(عجتى) لە چاپ دراوه و ناوم ليتىنا (ئەبو بەكىرى صديق، كەسايەتى و سەردەمى).

بەيارمەتى خواي گەورە ئەم كتىپى لە كتىپخانە ھەرەبى و پىشانگاگى نىتو دەولەتىيەكىندا بىلار بوبويەو و گەيشتە دەستى زۇرىتكە لە خويىنەران و بانگخوازان و زانىيان و زانست خوازان و شەوانىش هانىيان دام لەسەر بەردەوام بۇونم لە لىتكۈلىنەوهى سەرددەمى خەلیفە كانى پاشىدەن سادەو پىشكەشم كرد بە ئومەتى ئىسلامى بە شىۋازىتىكى گۇنغاوو ھاچەرخانە.

مىزۇوى خەلیفە كانى پاشىدەن پەند و ئامۆزگارى، نەگەر بە باشى بىيان خويىنەوه و دوور بکەۋىنەوه، لە رىپايدەتى لاۋاز و نوسراوه كانى رۇزىھەلات ناسان و، ئەلقە لە گويىكانيان، لە عملانىيەكان و... هەندى.

ئىمە لەم نوسيينەدا پاشتمان بە نوسراوه كانى ئەھلى سونە جەماعە بەستو بە شىۋازىتىكى نۇئ دامان رشتۇرۇ بە سەرنج دان و رامان لە مىزۇرى زىپىنى ئەدەمە، رەچاو كردىنى بارو دۇخ و حالۇ وەزىعى ئەو گروپۇ تاقىمى كە خواي گەورە لەبارەيانەوه فەرمۇيەتى: ﴿وَالسَّدِيقُونَ أَأَوْلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ يٰإِحْسَنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَهُمْ جَنَّتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَرُ خَلِيلِهِنَّ فِيهَا أَبْدًا ذَلِكَ الْفَعْلُ الْعَظِيمُ﴾ (التوبە: ١٠٠). ﴿حَمْدُ رَسُولِ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحْمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَنُّهُمْ رُكَعًا سُجَدًا﴾ (الفتح: ٢٩).

پىغەمبىرى خۆشەويىت(عجتى) دەفرمۇيىت: (باشتىرىنى ئومەتم لەو سەردەمە دايىه كە من تىايىدا پوانە كروام^۱).

ھەروهە عبدالله كورى مەسعود(عجتى) دەريارەيىان دەفرمۇيىت: (ھەركەس دەيدۇي چاولە كەسىن بىكەت با چاولە مەردوان بىكەت، چونكە بەراستى زىندۇو لە فيتنە پارىزراونىيە، ئەوانە ھاولەن و يارانى خەمد(عجتى) بۇون، سوپىند بە خوا باشتىرىنى ئەم ئومەتمەن خاوهنى بىتىگەرد تىرين دل و فراواتتىن زانست و

که مترین داخوازی بعون و ثومه تانیک بعون خواوهند هم لیبڑا رد دون بتو بهرز پاگرتني ئائينه كەي و هاوەللى كردنى پىغەمبەرە كەي (ئەنجل)، جا ئىتۆش بە چاكە كانيان بىزانن، هەتا دەتوانن دەست بىگرن بەناین و رەفتار و كىداريانوھ، بەراسنى ئەوان لە سەر شارىقى رېتىمۇونى بعون.^۱

نهمه دووه مین په رتوكه دهرياره خلifie کانی راشیدین، که باس له ژيانی عومه ری کورپی خه تاب و که سایه تی و سه ردہ می ده کات، دیاره عومد خلifie دووه و باشترين يار و هاوه لی پیزدار بوروه له دواي خلifie نه بوبه کری صديق(عليه السلام)، پیغه مبدر(عليه السلام) هaganan دهدات و فدرمانان پی ده کات به شويونکه وتنی سونه ته کانيان وره چاو کردنی پيتمنونیه کانيان، پیغه مبدر(عليه السلام) ده فرمروويت: (به جي هيتاني سونه ته کانی من و خلifie کانی راشیدين تان له سمر واجبه له دواي خوم)، عومه ری(عليه السلام) باشترين پياوچا کان بوروه له دواي پیغه مبدران و نيز دراوان و نه بوبه کری پاستگو. پیغه مبدر(عليه السلام) له باهانه و ده فرمروويت: (له باش، من ياهند بین بهو دوانه و، نه بوبه کر و عومه).^۳

کوْمَهْلَيْتُکی زَرْ فَرْمَوْدَه و ثَاسِهْوارِی رَأْسَتْ هَاتِوْنَ دَهْرِیَارِهِ شِیَاوِی و شَایِسْتَهِی عَوْمَهْر (عَلَیْهِ‌الْحَمْدُ)، پِیْغَهْمَبِهِر (صَلَّی‌اللَّهُ‌عَلَیْهِ‌وَاٰلِهِ‌وَسَلَّمَ) لَه بَارِهِیدَوْه دَهْفَرْمَوْیَت : (لَه نِیْتُو ثَوْمَهْتَانِی پِیْش نِیْسَه مَحَدُث هَبَوْن، ثَهْگَر لَه نِوْمَهْتِی، مَنْسِیدَا مَحَدُث هَدِرْتَث نِهْوَه عَوْمَهْره).^٤

هروهها پیغامبر (صلی الله علیہ وسلم) ده مرمویت: (من له خهوفدا بینیم، که ناوم له بیریکی هه لئن به ستراو هه لدده گوزی، نهبو به کرهات و دوچیه یک یان دو دوچیه به لاوازی هه لکیشا، خوا لیتی خوشبیت، یاشان عمره ری کوری خه تاب هات دوچیه خوی به فراوانی را کیشا که سیکی لیهاتروم نه بینیو که

١ - شرم السنة للبيغوي (٤١٥-٢١٤/١).

٢- سنن أبي داود (٢٠١/٤)، الترمذى (٥/٤٤) حسن صحيح.

^٣- صحيح سنن الترمذى للالبانى، (٢٠٠/٣).

^{۲۰} سیمین دوره ادبی (۱۳۹۷)، میبایست له محدث ثووانه‌ی قسمی راست له سدر زمانیان دیت پیش روودانی
یه‌ی السخاری (۳۶۸۹)، مسلم (۲۳۹۸).

وہ کو عومنہ بدم کارہ ہدستا بیت تاواہ کو خدلتکی به تھا واوی تیڑا ویوون و گھرانمودہ شوینی حموانمودہ) ۱
عہ مری کورپی عاص دھدرمیویت و تم نہی پیتغدمبھری خوا (لکھا) ج کھسیتکت زر لخ خوشدھویسته؟
ٹھویش فھرمیوی: (عائیشہ)، منیش وتم: لھنیوان پیاواندا؟ فھرمیوی: (بایبی)، دواتر وتم کیسی تر؟
ٹھویش فھرمیوی: عومنہ کورپی خدتار و چہند کھسیتکی تری ڈھارڈ۔ ۲

زیانی عومنه ری و جوئیکه روه لایپرده کی پرشنگداره له میژوی ثیسلامی دا، که همه مهو
نهداریه کانی پیش خستووه به جوزیک، که میژووی گلانی تر بهو شیوه یه ره شالی شرهف و نبهردی
و دلسوزی و جیهادو بانگهوازی له پیگهی خوادا بت همانند اووه هر له بدر نه و هش بیو هستام
به کوزکردنه وی زیان و سرده می له نیو کتیب و سمرچاوه کاندا. له ناووه کی نمودکتبیانه دهرم هیتاون و
هستام بدپیکخستن و خشتکردن و بد لگدار کردن و شیکردن ویهیان، همتا بیتهه توتسوییه کی نوازاوه
بدرد هستی بانگخوازان و وtarخوین و زانیابان و سیاسه تقداران و بیریاران و سدرکرده کانی سوپا و
فرمانپهوا کانی ثومهت و فیرخوازانی زانست و همه مهو خدلکانی تر. به شومیدی ئهودی بتوانن
له زیانیاندا سوویینی لئی و هریگن و له کاره کانیاندا پابند بن پیوه و خوای گهورهش به سرکه وتنی
هه وو دونیا ریزیداریان بکات.

من به شوین زیانی عومردا پژیشم و هم رله مندالیه و هم تا شهیدبوونی دهربارهی پرهجهله کی و
بنه ماله کهی و زیانی سه رده می نه فامی و مسلمان بیونی و کزچی و شوینه واری قورشانی پیروز و
پیویست بیونی بتو پیغمه مبهه خوا(ع) له پیکختن و دارشتی که سایه تی گورهی نیسلامی دواوم و
با سم له هملویسته کانی کرد ووه له غهز اکان و له نیتو کۆمەلگای مەدەنی له زیانی پیغمه مبهه(ع) و
ئدبو به کر(ع)، هروهها باسی سه رده می خلافت و پیساکانی حوكمه کەم یرون کرد تزویه و هک
پاویش و بدرز پاگرتی داد پروره وری و یه کسانی نیوان خەلک و پیزگرتی بتو نازادیه کانی و ناماژه م بتو
گرنگتیرن سیفته کانی و زیانی له گەل خیزانه کهی و پیزی بتو خاو و خیزانی پیغمه مبهه
خۆشدویست(ع) کرد ووه له گەل ناماژه کردن به زیانی له نیتو کۆمەلگادا پاش نهودی که بیویه
خەلیفه مسلمانان، با یه خدانی و چاودیزی کردنی بتو ژنانی کۆمەلگاو پاریزگاری کردنی له پیشھاتی
چاکه و بتو چاودیزی کردنی و سوریوونی لە سەر بە پیکر کردنی پیویستیه کانی خەلکی و پیزگشتی بتو
ھەندى سەر کرده کۆمەلگاو نکۆلی کردنی له ھەندى ھەلسوکەوتی لادر او و با یه خدانی به تەندروستی
زیزدھسته کانی و پژیمی ژمیریه و به بازار پ و بازار گانیه و سوریوونی لە سەر بە دەستھینانی
مەبەسته شەرعیه کان له کۆمەلگادا و هک پاریزگاریک بتو لایه نی یە کتابه رستی و به گوا چونی ئارەزوو و
داھینراوە کان و با یه خدانی به کاری پەرسشە کان و پاریزگاری کردن له شەره فی موجاھیدان.
ھروهها باسی با یه خدانی عومردا بە زانیاری و زانست و ئامۆزگاری کردنی، ژىز دەسته کانه، سە

١- مسلم (٢٣٩٣).
٢- الاحسان في صحيح ابي حيyan (١٥/٣٠٩).

فیتیون کردووه که ئەم شوینه کردۆتە مۆلگەیەک بۆ فتو و فیقەو قوتاچانەیەک، کە زانیان و بانگخوازان و والى و قازیه کان تیایدا دەرچوون، هەروەها شوینەواری عومدیریم لە قوتاچانەی شارەکەدا پروون کردۆتەوە وەک قوتاچانەی مەکی و مەدەنی و بەھیرەبى و کوفەبى و شامى و میسیریه کان پروون کردۆتەوە، عومدیر بایەخى تەواوى داوه بە کادىرە زانستى و پېسپۇرە کان و رەوانەی شارەکانى کردوون و لە گەل فراوان بۇونى بزووتنەوە پزگارخوازە کاندا پىنمایى سەرکرەدە کانى کردووه بە کردنەوە مىزگەوت لە شوینە پزگارکراوانە ھەتا بىنە مەلبەنبىنى بانگخواز و پەروردە و فیتیون و بلازکردنەوە شارستانىيەتى نىسلامى، بىنگومان مىزگەوتە کان بىرىتى بۇون لە يەكەمین دەزگای زانستى لە ئىسلام و لە سايىمیدا زانیانى ھاۋەلان ھەستاون بە کردنەوە خولى فيئىرەن، بۆ ئەمەنەن نوييانە کە بە ئارەزووی خزیان و دورى لە ھەر فشارىيەك ھاتۇنەتە زىر سايىمى نىسلام ، لە سەرەدمى خلیفە عومدرا ژمارە ئەم مىزگەوتانە کە نويىزى ھەينيان تىيدا کراوه گەيشتونەتە ۱۲ ھەزار مىزگەوت.

مىزگەوتە کان كۆمەلە دام و دەزگایەکى پشت ئەم دەزگا سەربازيانەن کە ھەستان بە پزگارکردنى عىراق و ئىران و شام و ميسىر و لاتانى پۇزىتىسا، ئەم دەزگايانەش راپەرایەتى ژمارەيەک كادىرى زانستى و فيقەي و بانگخوازى کردووه کە لە شارى مەدىنە لە سەر دەستى پىغەمبەرى خوا (علیهم السلام) پەروردەبۇون، عومدريش سووبىنى لمۇ وزانە وەرگرتۇو و بەچاكى ئاراستەي کردوون و لە شوینى خوى دايىناون و ئەم وزە و تونانىانەش ئەم كادىرەنديان دامەززاندۇو و بۆ بزووتنەوە زانستى و فيقەيە کە و كەۋاھى لەبار بۇون بۆ بزووتنەوە پزگارخوازى.

من سەبارەت بە بایەخدانى عومدەر بە شىعەر و شاعيران دواوم ، عومدەر (علیهم السلام) يەكىنە لە خەلیفە راشىيدىيانە کە گۈتى بۆ شىعەر بەھىزىردنى گىرتۇوە ھەرودە ئەمەن دەھىيەنەوە و دەلىن عومدەری کورى خەتاب ھەر كارىتكى بەرچاۋ دەكەوت چەند بەستەيدك شىعىرى لە بارەوە دەوت، عومدەر زۆر بە توانا و ليتەتۇر بۇوە لەبوارى رەخنە ئەدەبى و پىتەرىتكى ھەبۇوە کە كارى پى كردوون لە پەتەۋى يان خروشانى دەقىيەتى، يان خستە بەردىست شاعيرىيەتى تر ، لەو پىتەرانەش: سەلامەتى زمانى عەرەبى و ھۆڭرى زارى و دورى كەوتىنەوە لە كۆمەلگىيى و ئالىزى و پۇونى و ئاشكراكارى، پىتەۋىستە ئەم دەستە واژانەش بە رېتىھى ماناكان بن لە گەل جوانيان لە شوینى خزیاندا و بەجوانى درېدرىئىن، ئەم پىتەرىگى شاعيرانى دەكەد لە دەرىپىنى و تەنە ناشرين و ئەم شتانە کە پۇويەپۇو دەبۇونەوە لە گەل مەبەستە شەرعى و نىسلامىيە کاندا و چەندىن پىتەگای گىرتۇتە بەر لە تەمىز كردىيان ، لەوانە سى ھەزاردرەمە دابە (حطىئەت) شاعيرەتە موسىلمانان بىپارىزىت لە شىعەرە کانى بۆزىھە حطىئەت ووتنى:

وأخذت أطراف الكلام ولم يدع
مشتملاً يضر ولا مدعاً ينفع
ومنعني عرض البخيل فلم يخف
شتمي فأصبح آمناً لا يفزع

ههروه‌ها باسم له پیشکوه‌تنی ثاوه‌دانی و نه‌هیشتنتی ته‌نگزه‌کان کردووه له سه‌ردہ‌می عومدرا و بایدخی عومدرا به پیگه یان هۆکاره کانی گواستنه‌وهی و شکانی و ده‌ریایی و دامه‌زراندنی ناوه‌ند و شاره‌کان داوه وهک پیگه‌یه کی سه‌ریازی و مدلبندیکی بلاوکردنوهی شارستانی.

ههروه‌ها قسم له سدر پدره‌سنه‌ندنی شاره گموره کانی وهک بدسره و کوفه و قسطاط و سرت کردووه له سه‌ردہ‌می عومدرا، باسم لهو نه‌خشنه سه‌ریازی و ثاببوریانه کردووه، که عومدرا له کاتی بیناتنانی شاره‌کاندا دایناون و پشتی پیچ بستون، سه‌ریازی نه و شیوازانه که عومدرا گرتوونیه بدر له پروویپروو بونوشه‌وهی سالی برستی و چون له خۆی پیشنه‌وایه کی بۆ خەلکی دروست کردووه له گەل نه مو کەمپه په‌نابه‌ریدا لمو ساله و کۆمە کی کرانی به دانیشتوانی شاره‌کان.

داوای کۆمە کی کردن له خوای گموره و نوییه بارانه و همندی اجتیهاداتی فیقهی له سالی برستییدا ووهک راگرتنتی حددی دزی کردن و دواختنی زه‌کات لمو ساله‌دا. له گەل سدرگوزشته‌یه کی خالدى کورپی و هلید (تیکه) و له کار لابردنی (عزل) بۆجاري يەکم و دووه له گەل کورتەی هۆکاره کانی له سه‌رکار لابردنی و هەلۆیستی کۆمەلگای ئىسلامى لەم باره‌یدوه و هەلۆیستی خالدى کورپی و هلیدیش سه‌باره‌ت بهم بپیاره، ئایا عومدرا له سدر جیگه‌ی مردنە کەمی چى وت.

ههروه‌ها پیناسەی رېزگارکردنی عێراق و ئیران و شام و میسر و لیبیام کردووه له سه‌ردہ‌می فاروقداو له گەل چەندین وانمه پەندو ئامۆژگاری و سووده کانیان و سوندەتە کانی نەم جەنگە پزگاریخوازانه، هەلۆیستەم کردووه و تیشکم خستۆتە سەر نەمە پەیامانه‌ی، که له نیوان عومدرا سەرکردە سوپاکانیدا هەببوبه، ههروه‌ها ماده‌یه کی زانستی پەروردەییم له ئامۆژگاری کردنی گەلان و بیناتنانی دەولەتاندا لى هەلۆتیجاوه له گەل پەروردەکردنی کۆمەلگاکان و پەتىمۇنى سەرکرده کان و هەندىنی ھونه‌ری جەنگى و هەر لمو نامانه‌شدا، که عومدرا ئاراستەی سەرکرده کانی کردووه مافی خوام هەلۆتیجاوه وهک: ھیورکردنوهی دۆزمن و مەبەست له کوشتنیان سەرخستنی ئاینی ئىسلام و گەياندنی ئەمانەت و نەبوونی يارمەتى بیت له سه‌رکوموتە ئاینی خودايى و مافی سەرکرده کان وهک پابند بون بەئەمرو فەرمانیان و بەجیتەننائی فەرمانە کانیان و دیارى کردنی مافی سەریاز وهک: دیدار و بەسەرکردنوهی بارودۆخیان و ھاوه‌لی کردنیان له پیگا و ھاندانیان له سدر جیهاد و...هەندى.

ههروه‌ها باسم له پەیوه‌ندی عومدرا کردووه له گەل پادشايان و ئاكامي جەنگە پزگاریخوازه کانى عومدرا و داينن رۆزه کانی ژيانى و تیگه‌یشتنی بۆ نه و ئەمرانه‌ی که له لايمن خوداوه ھاتووه، که چاودىر بوبه له سدرى لەناخيدا تىكەل بوبه له يەکم رۆزى موسىلمان بونوئيده تا شەھيد بونى.

ھەولەم داوه لەم پەرتۈوكەدا ئەمە پوون بکەمەو کە چۆن عومدرا له ئىسلام تیگەیشتووه و بە دنیاى خەلکەوە پیسوھی ژیاوه و چۆن کارى کردوته سدر پەرپەوهی کاره کان له سه‌ردە‌می خۆيىدا، ههروه‌ها باسم له چەند لايەنیکی ژيانى کردووه وهک: لايەنە کانی سیاسى و سەریازى و کارگىپى و

دادوه‌ری و ژیانی له نیو کۆملگادا لهوهی که یەکیک بوروه لهو کەسانه‌ی دواخ خلیفه شهبو به کاروباری خلافتی گرتۆتە دەست، هەروه‌ها تەركیزم خستۆتە سەر پۇلی لە پیشخستنی دام و دەزگا دارابی و دادوه‌ری و کارگیزی و سەربازیه کاندا.

ئەم کتىبە بىلگىدە لە سەر گەورەبىي عومەر ئەۋەش بۆ خويىنەر دەسەلىنىت کە عومەر گەورە بوروه بەئىمان و زانىارى و بېرىو بۆچۈون و بەرچاو روونى پەفتارو كەدارى، عومەر گەورەبىي لە دەھورىبىرى خۆى كۆكىدوه تەدوه و ئەم گەورەبىشى لە پىادە كەدنى ئىسلام و پابەندىبۇونى بە فەرمانە كانى خواى گەورە شوين كەوتىبى بۆ پەتنىمۇنىيە كانى پىغەمبەرى خوا (ع) سەرچاوه‌ى گرتۇوه.

عومەر (ع) يەكىكە لە كەسانه‌ی وەك پىتشەوايىك نەخشەي رەوتى خۆيان بۆ خەلکى نەخشاندۇوه خەلکى بەوتە كانى و كەدە كانى سەرسام بۇون، ژیانى عومەر (ع) لە بەھىزىرىن سەرچاوه‌ى كانى باوهەپو سۆزى پاستقىنە ئىسلام و تىنگىشتنى دروستە بۆئەم ئايىنه.

ئۆمەتى ئىسلامى شەھىز زۇر پىيويستى بەو پىباوه لىتهاوانىيە، كە پابەند دەبن بە هاوهلانى بەرپىزەوە و ماناكىنى قورئان و فەرمودە لە خۆياندا بەرچەستە دەكەن و زىندۇوى دەكەنمەوە بە قورىانيدايتىك كە خەلکى بەدى دەكەن و ھەستى پى دەكەن!

بەراستى مىزۇوو خلیفە كانى راشىدين و هاوهلانى شازىز وەك ئەستىزىرىيە كى درەخشان لە نیو تەواوى چىن و تۈزۈھە كاندا دەمەننەتە سوود وەرگەرنىش لىتى بە پابەند بۇنى كەسايەتىيە كانى ناو رىزە كانى رابۇن و كارى ئىسلامى دەبىت لەكەن چەسپاندىنى ھەلۋىستە مەردانە كان لە ژیاندا لە لايمەن ئەو كەسايەتىيانەوە كە چىرى رىتگاى تاكە كانى ئومەتن لە ھەلۇمەرجى ژیانى ھاۋچەرخدا تا ھەمان بىان مىزۇو ئىمە تەنها چىزىكى بەرددەم ئاگىدا نىن، بەلكو ئەم ھەلۋىستانە پەند و وانە و ئامۇزگارى بەپىزىيان تىدایە بۆ ھەممو سەرددەمەتىك لە ھەممو دەمەننە تازەن و شىاون و دووبارە بۇونەدەيان پىيويستى رۆزگارىيە كى ھاوشىۋەھى خۆى ھەمە پاستىيە كەش ئەۋەھە هەر كاتىك ھۆزگارى ئىمان بەھىز بۇوو مۇسلمانان سور بۇون لە سەر ئەوهى كارىيە بەرنامىە خواى گەورە بىكەن، ئەوا خواى گەورە زامنكار دەبىت بە سەركەوتى بەندە كانى و دايىن كەدنى ژيانىتىكى باش بىزيان.

ھەولىم داوه لە لىتكۈلىنەوە ژیانى عومەر و سەرددەمە كەمى بە پىسى توانام بىنگۈيدانە ھىچ ئەگەرىتىكى توانج و گلەمىي و شەرم و بەبىي بىزازىبۇون بەم ئەركە ھەستم، تەنها مەبەستىش ئەۋە بۇوە ئەم كارە بۆ خواى گەورە بىت و پاداشتە كەيم مەبەست بۇوە كە ئەم بەرپىرسە لە يارىمەتىدان و بەسۇدۇنى ئەم بەرھەمە، خواى گەورە ھەرخۆى خاوهنى ناوى باش و بىسىرى نزا و پاپانەوە كانە.

بەم شىۋىيەش رۆزى چوارشەمە كاتىمېز (۵، ۷) خولەكى بەيانى رۆزى (۱۳) پەھەمانى (۱۴۲۲) كۆچى بەرامبەر (۲۸) تىشىنى دووهم (۲۰۰۱) ي زايىنى لە نوسىنى ئەم كتىبە بۇمەوە، كە چاڭى و شىاوى سەرەتا و كۆتا دەگەرىتەمە بۆ خواى گەورە، لە خودا دەپارىمەوە ئەم كارەم لى وەرىگىرتى و سىنە ئەندە كانى بىكانەوە هەتا سووبىنى ئەواوى لى وەرىگىرين بەرپىزى خۆى پېرۇزى بىكەت ھەرۋەك

دَهْرَ مُوْيَتْ: (مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلٌ
لَهُ مِنْ بَعْدِهِ) وَهُوَ أَعْزَىُ الْحَكَمُ (فاطر: ٢).

له کوتایی نهم پیشہ کیدا هیچم ندماوه جگه لمهوی، که له بدر دم خوای گهورهدا به نه گهه دن که چیمهه بوهستم و سوپاسی نهود خودایه بکم له سهره تاوه همتا کوتا نهم منه تهی له سمر نام و نهم تووانایی پیبه خشیم، به ناوه جوانه کانی و سینه ته به زده کانی لیتی ده پارتمهه و که نهم کارهه به پوختن پیز خوی لی و هر گرگت و سووده مدنده بیت پیز پنهانه کانی.

وَهُوَ لِسَدِرٍ بَيْتٍ وَبِهِ بَيْتٍ يَادَشَتَمْ بَدَاتَهُوهُ وَلَهُ تَهَرَازِرُوِيْ چَاکَهُ کَانَمْ دَاهِ بَنَیَتْ وَتَّوْمَارِيْ بَکَاتْ وَپَادَاشَتَیْ هَهُمُو نَهُو بَرَایانَهُشْ بَدَاتَهُوهُ کَهُ یَارَمَهِتَیَانْ دَاهُ لَهُ تَهَواوَکَرَدَنِیْ دَاهُ وَخَوازِیَارِمْ هَهُمُو
مُوسَلِمَانِیَکْ چَاوْ بَگَیرَیَتْ بَهُمْ کَتَیَبَهُدا هَهُتَا نَهُوهِیْ لَهُ یَادِ نَهَچِیَتْ کَهُ بَهَنَدِیَهِ کَهُ هَهُڑَارِ پَیَوِیَسْتَیْ بَهُ
لَیَبُورَدَنِیْ خَوَایِ گَهُورَهِیْ هَهُدِیْ پَیَوِیَسْتَیْ بَهُ لَیَبُورَدَهِیْ وَسَوْزِ بَهَزِهِیْ وَرَهَامَهَنَدِیَهِ کَانَیَهَتِیْ لَهُ نَزاوِ
پَارَانَهُهُ کَانِیدَا، هَهُرَوَهُکْ خَوَایِ گَهُورَهِ دَهَفَرِمَوِیَتْ: ﴿وَقَالَ رَبُّ أَوْزَعِيَّةٍ أَنَّ أَشْكُرْ نَعْمَلَكَ الَّتِيْ
أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالَّدِيْ أَنَّ أَعْمَلَ صَلِحَّا تَرْضَهُ وَأَدْخَلِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادَكَ
الصَّالِحِينَ﴾ (النَّمَل: ۱۹)

سبحانك اللهم وبحمدك، أشهد أن لا إله إلا أنت أستغفرك وأتوب إليك، وأآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين

الفقير الى عفو ربه ومغفرته ورحمته ورضوانه
علي محمد الصلايبي
١٣ رمضان ١٤٢٢ـ

بِهِ شَهْرٍ يَهُكْمَ

عَوْمَهْر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَهُ مَهْكَمَةٌ

دوانگه‌ی به‌که‌م

ناو و پهچله‌کی و ناوبانگ و سیفهت و بنه‌ماله و ژیانی

له سه‌ردنه‌ی پیش نیسلامدا

یه‌که‌م: ناو و پهچله‌ک و شورهت و نازناوی:

ناوی: عومه‌ی کوری خهتابی کوری نوفه‌یلی کوری عبدالعزی کوری رهباح کوری عبدالله کوری
قرط کوری رزاح کوری عده‌ی کوری کعب کوری لوثه‌ی^۱ کوری غالبی قوره‌یشی عده‌دویه^۲،
پهچله‌کی عومه‌ر له گمن پیغه‌مبدری خواه(ع^۳) له کعبی کوری لوثه‌ی کوری غالب^۴ کو ده‌بیته‌وه
ناسراوه به ثبو حفص^۵ و نازناوی فاروقه^۶، فاروقه چونکه موسلمان بونی بویه هوی کرانه‌وهی
دهروازه‌یه کی نوئ له روی موسلمانانداو خوای گوره به هزیه‌وه نیسلام و کوفر لیکجودا کردوه.^۷

دووهم: له‌دایک بیونی:

عومه‌ر به ۱۳ سال پاش رپوداوی (عام الفيل) له دایک بوبه^۸، کمسیتکی سپی پیستی سور باو
بوبه، ده م و لووت و گوناون چاویتکی جوانی همبوبه و دهست و پی و مدچهک ثهستور و کمسیتکی

۱- الطبقات الكبرى (۲۶۵/۳) محض الصواب لابن عبدالهادی (۱۳۱/۱).

۲- محض الصواب في فضائل امير المؤمنين عمر بن الخطاب (۱۳۱/۱).

۳- همان سدرچاوه.

۴- صحيح التوثيق في سيرة وحياة الفاروق عمر بن الخطاب (ص: ۱۵).

۵- همان سدرچاوه، لا: ۱۵.

۶- همان سدرچاوه، لا: ۱۵.

۷- تأريخ الخلفاء، للسيوطي (ص: ۱۳۳).

بالاً بدرز و پتو چوار شانه و سهر رپوتله بوروه، لهنیو خملکیدا دیار بوروه، میانره و لواز نه بوروه^۱ خنه‌ندی به کارهینناوه، سیلی^۲ دریث بوروه له ریشتندا خیرا بوروه نه‌گدر قسه‌ی بکردایه گوتی بز ده‌گیرا و لیدانی به نازار بوروه.^۳

سیله‌م: بنه‌ماله‌که‌ی:

باوکی خدتابی کوری نوفه‌یله، باپیری عومه‌ر نوفه‌یلی کوری عبد العزی یه‌کیک بوروه له و کمسانه‌ی که فدرمانه‌روایی قوره‌یشی کردوه،^۴ به‌لام دایکی حهنته‌مه‌ی کچی هاشم کوری موغیره‌یه و ده‌لین: کچی هاشمی خوشکی نه‌بوب جدهله^۵ که زوریک له میثونوسان ده‌لین کچی هاشم کچه مامی نه‌بوب جه‌هله‌ی کوری هشامه.^۶

عومه‌ر لسمرده‌می پیش نیسلامدا له‌گهله زهینه‌بی کچی مه‌ظعون خوشکی عوسمانی کوری مه‌ظعون کاری هاوسمه‌رگیری نه‌نخام داوه و عبدالله و عبدالرحمن و ححفصه‌ی لی بوروه.

همره‌ها مدلیکه‌ی کچی جه‌رولی هینناوه که بوروته دایکی عوییدلا^۷ و پاشان له‌سولحی خوده‌یبیدا لیتی جیاپوتله و پاشی نه‌دو أبو الجهمی کوری حوزه‌یفه خواستوویه‌تی، دواتر له‌گهله خوده‌یبیدا لیتی شهی نومه‌یه‌ی مه‌خزوومیدا هاوسمه‌ری پینکه‌ینناوه و له‌سولحی خوده‌یبیدا لیتی جیاپوتله، قوره‌یبیده‌ش دوای نیاما می عومه‌ر کاری هاوسمه‌ری له‌گهله عبدالرحمن کوری نه‌بوب به‌کر نه‌نخام

داوه . دوای نه‌میش ثوم خدکیم کچی اخارسی کوری هشام هینناوه، پاش نه‌وهی، که عه‌کرمی کوری نه‌بوب جه‌هله‌ی هاوسمه‌ری له شهپری شامدا کورزاروه،^۸ ثوم خدکیم ده‌بیته دایکی فاطمة و پاشان لیتی جودابزته‌وه ده‌لین لیتی جودانه‌بزته‌وه،^۹ دواتر جه‌میله^{۱۰} کچی عاصم کوری ثابت کوری نه‌بوب نه‌فلح له نه‌وس هینناوه، دواتر عاتیکه‌ی کچی زهیدی کوری عه‌مری کوری نه‌فیل هینناوه، که پیشتر له لای عبدالله کوری نه‌بوب به‌کر^{۱۱} بوروه و کاتیک، که عومه‌ر شهید کراوه زوییری کوری عه‌رام کاری هاوسمه‌رگیری له‌گهله نه‌نخام داوه، ده‌لین عاتیکه دایکی عدیاز بوروه خواه گموره‌ش باشت ده‌زانیت.

همره‌هاداخوازی ثوم که‌لسومی کچی نه‌بوب به‌کری کرد ، که کچیکی بچوک ببو کاتیک عائیشمی ناردوه‌بب لای ثوم که‌لسوم و وتوویه‌تی: من پیویستیم پی نیه، عائیشه ده‌فرمومویت: ئایا به نه‌میری

۱ - الخلیفة الفاروق عمر بن الخطاب للعلانی (ص: ۱۵).

۲ - السبلة طرف الشارب كان إذا غضب او حزن امر يمسك بها ويقتلها.

۳ - تهذیب الاعاء (۱۴/۲) للبنوی، أولیات الفاروق للقرشی (ص: ۲۴).

۴ - نسب القریش للزبیدی (ص: ۳۴۷).

۵ - أولیات الفاروق السیاسة (ص: ۲۲).

۶ - هه‌مان سرچاوه (ص: ۲۲).

۷ - البداية والنهاية (۱۴۴/۷).

۸ - هه‌مان سرچاوه (ص: ۱۴۴/۷).

۹ - ترتیب و تهذیب البداية والنهاية خلافة عمر للسيوطی (ص: ۷).

۱۰ - هه‌مان سرچاوه (ص: ۷).

باوه‌رداران قایل نایبیت؟ ئه‌ویش ده‌فرمومویت: به‌لئی، بدلاًم ژیانی سده‌خت و ناره‌حده‌ته ، دواتر عائیشه‌ی ناراد بۆ لای عه‌مری کوری عاص نه‌ویش ئه‌نخاما‌دانی نه‌م کاره‌ی بەچاک نه‌زانی، بۆیه نوم کەل‌سوم کچی عدلی کوری نه‌بو تالیبی بۆ ده‌ست نیشان کرد، که له فاطمی کچی پیغه‌مبه‌ری خۆشەویسته (ع)، فه‌رموموی: لەم پیگه‌یه‌وه ده‌گه‌مه پیغه‌مبه‌ری خۆشەویست (ع)، عومه‌ر ۴ هەزاری کردۆتە ماربی نه‌ویش ده‌بیتە دایکی زهید و روقیه^۱، هەروه‌ها هاوسرگیری له‌گەل لوهیه ئه‌غام داوه که ثافه‌تیکی به ره‌گەز يەمدنیه نه‌میش دایکی عبدالرحمنی بچووکه که پیشی و تراوه عبدالرحمنی ناوه‌غبی، واقبینی ده‌لیت: (ام و لد) ببوه ندک هاوسر^۲، هەروه‌ها ده‌لیت نه‌و فه‌کیهه‌ی (ام و لد) لا ببوه نه‌میش دایکی زهینه‌به ، واقبینی ده‌لیت نه‌م بچووک‌تیر مندالی ببوه^۳، ته‌واوی مندالله‌کانی عومه‌ر (ع) ۱۳ مندال ببوون که بربیتی ببوون له: زهیدی گهوره، زهیدی بچووک، عاصم، عبدالله، عبدالرحمنی گهوره، عبدالرحمنی ناوه‌غبی، عبدالرحمنی بچووک، عبیدالله، عیاض، حفصة، روقیه، زهینه‌ب، فاطمة (خوا لیتیان رازی بیت)، نه‌و خیزانانه‌شی که له پیش نیسلام و له سه‌ردەمی نیسلامیشدا هەبیبیون بەوانه‌شده که لای مردون یان لیتی جودا بونه‌تده (۷) ئافهت ببوون^۴، عومه‌ر (ع) تەنها له پیتاوی زۆربیونی مندال و وچه خستنەوه کاری هاوسرگیری ئه‌غام داوه، عومه‌ر (ع) فه‌رمومویتی: من بۆ ناره‌زووبازی خیزانم پیکه‌وه نه‌ناوه، بەلکو له‌بەر مندال و زیاد بونی ئومه‌تی پیغه‌مبه‌ری خۆشەویست (ع)، خیزانم پیکه‌وه ناوه و ژنم هینناوه^۵، خوازیارم خوای گهوره و چدیه‌کم لی بخاته‌وه، که ياد و زیکری خوا بکەن.^۶

چوارم: ژیانی له پیش نیسلام:

عومه‌ر نیوه‌ی تەمدنی له‌پیش نیسلامدا به‌سەر بردووه، هەروه‌ک هەموو لاوانی هاوشتیوه‌ی له رپوله‌کانی قورپیش، بدوه جیاکراوه‌تده که فیتری خویندنه‌وه ببووه و نه‌مەش ژماره‌یه کی زۆر کەم له لاوانی قورپیش پیسی بەھەرەدار ببوون^۷، هەر لە مندالیه‌وه به‌رپرسیاریتی کەوتۆتە ئەستۆ و زۆر دژوارزیاوه پەروره‌دیه کی زیری هەببە، هیچچ رەنگیکی ئاسووده‌بىي و دەولەم‌هەنبىنى بەخزوه نەبینیوه، باوکی کردوویتی به شوانی حوشتر ، مامەلە ئىتوندو سەختى باوکى شوینەوارىتى خراپسى له ناخى عومه‌ر (ع) دا بەجى ھېشتووه و ئەممەش واي لى کەردووه به دریزابى تەمدنی له يادى ببووه و باسى لیسوه کردووه، عبدالرحمنی کورپی (حاطب) ده‌فرمومویت: من له‌گەل عومه‌ردا (ع) له

۱- الكامل في التاريخ (٢١٢/٢).

۲- تاريخ الامم والملوك للطبرى (١٩١/٥).

۳- تاريخ الامم والملوك للطبرى (١٩٢/٥).

۴- البداية والنهاية (١٤٤/٧).

۵- الشیخان ابو بکر و عمر برواية البلاذري، تحقيق الدكتور إحسان صدقى (ص: ٢٢٧).

۶- فوائد القلام للخلفاء الكرام، قاسم عاشور (ص: ١١٢).

۷- الادارة الاسلامية في عهد عمر بن الخطاب، فاروق مجلاوي (ص: ٩٠).

(ضجنان)^۱ بوم فدرمۇسى: شوانىم لەم شوئىندا كردووە بۆ خەتاب ، دەيفەرمۇو ھەندى جار شوانىم دەكەد و ھەندى جارىش دارم كۆدەكەدەوە^۲ سەعىدى كورپى موسىب (رەحمەتى خوايلى يېتىت) دەفرمۇت: عومەر حەجى دەكەد كاتىتكە لە (ضجنان) بۇ دەيفەرمۇو (لا الله الا الله العظيم المعطى مایشاء، لَمْ شَاء)، من حوشتم لەم شىيوه لە لەوەرگارى (صوف) دەلەوەرپاند بۆ باوكم، كە زۆر بە زېبرۇ زەنگ و تۈرە بۇو ، كاتىتكە يىشى پىيەدە كرد ماندۇرى دەكەد، ئەگەر كەمەرخەمیم بىكىدا يە لىتى دەدام، ئىتوارەم دەكەدەوە و لە نىتوان من و خواي گەورەدا ھىچ كەسى تىنەبۇو پاشان ئەم ھۆزراوە دەوتەوە:

لا شى ما ترى بشاشتە
تبقى الاله ويردى المال والولد
لم تغنى عن هرمز يوماً خرائنه
والخلد قد حاولت عاد ما خلدوا
ولا سليمان إذ تغري الرياح له
والانس والجن فيما بينها يردد
اين الملوك التي كانت نواهلها
من كل أوب اليها راكب يفرد
حوضاً هنالك مورود بلا كذب
لابد من ورده يوماً كما وردوا^۳

عومەر (ع) شوانى تەنها بۆ باوکى نەكەدووە، بەلكو شوانى مالى خالىه كانيشى بۇو لە تىرەي بەنى مەخزووم و ھەر خۇى باسى نەوەمان بۆ دەكەت كاتىتكە ئەمیرى باوهەداران بۇوە، نەوەش بۆ نەوەيە كە خۇى بىناسىتىت - وەك نەوەي من بىزانم - رۇزىكە لە نىتو مۇسلمانان وەستا و وتى من جىگە لە لە شوانى سەر و مالات ھىچى تىنەبۇم، سەر و مالاتى مالى خالۇام لە تىرەي بەنى مەخزووم لەۋەرپاندۇرە، ئەمدى كورپى عومەرى مەخزوومى لە بارەيەوە دەگىزىتىمەوە: عومەر لە نويىزى ھەينىدا كاتىتكە خەلتكى كۆبۈرن سەركەوت بۆ سەر مىنبىرەكەي و سوپاس و ستايىشى خواي گەورە كەد بەدو شىوازى شىاوى خواي گەورەيە و درود و رەھمەتى بۆ سەر گىيانى پاكى پىغەمبەر (ع) نارد و فەرمۇسى: ئەى خەلتكىنە! رۇزىكە من شوانىم بۆ مالى خالۇام دەكەد لە بەنى مەخزووم ئەوان ھەندى خورما يان مىيۇزىيان پى دەدام و نەمەرپۇش بەم شىتىھە دەم بىين ، دواى ئەمە لە مىنبىرەتە خوارەوە، عەبدالرەھىن كورپى عەوف وتى: ئەى ئەمیرى باوهەداران تۆ شىتىكتە نەوت كە پلەو پايدەت بەرز بىكاشۇوە بەلكو تەواو پىچەوانە قىدت كەد، عومەر فەرمۇسى: ھاوار بۆتۆ كورپى عەوف من لەگەل خۆزىدا

۱- ضجنان: چىايەكە لە دوورى ۲۵ كم لە شارى مەككەوە.

۲- آخرجه ابن عساکر في تاريخه (٥٢/٢٨٦) طبقات ابن سعد (٣/٢٢٦) وقال الدكتور عاطف عاصمة: صحيح الاسناد.

۳- الفاروق مع النبي، د. عاطف عاصمة ص: ٥، نقله عن ابن عساکر (٥٢/٢٦٩).

دهدام، نه فسم پی و تم: تو نه میری باوهردارانی کی همیه له تو باشت رو پله به رز تر بیت؟ منیش
ویستم خومی پی بناسینه، له ریواهه‌تیکی تردا هاتووه: شتیکم له ناخی خزما بهدی کرد، بزیه ویستم
سنوریتیکی بز دابنیم.^۱

گومانی تینا نیه که نه م پیشه‌یه - شوانی - بوته هۆی ندوهی، که عومه‌ر له پیانه‌وه کۆمەلە
ناکارو ره‌شتیکی به رز بددهست بیتنی لهوانه: خۆگری، چوست و چالاکی، هەروهه شوانی عومه‌ر
له سەردهمی پیش ئىسلامدا سەرقان نەکردووه،^۲ بىلکو هەر لە سەرتای اویتیمهو سەرقالى چەندىن
وەرزش بۇوه وەك زۇران بازى و ئەسپ سوارى و شیعرا.. هتىد،^۳ لە گەلن نەوەشدا بايەخى داوه بە
میزۇوی گەله‌کەمی و سوور بۇوه لە سەر ئاماده بۇون له بازارپى گەورەی عمرەب وەك بازارپەكانى
(عوکاز) و (جنة) و (ذى الجاز) و لېزەشدا سووبىنى لە بازارگا و ناسىنى میزۇوی عمرەب وەرگەرسووه
ھەروهه شاره‌زاي میزۇوی شەپەكانى عمرەب بۇو نه م پووداوانى لە چوارچىيە چەندىن شوئىنهوارى
ئەدەبیدا نەخساندووه. کە نەم روداوانه بونەھەویتى گەلمەك ئاسەوارى نەدەبى و جىئى رەخنەو
لىكتۈلىنەو کەله شاعيرانى نەم سەردهمەو جىئى پىيا هەلدىان له ناو ھەمۆه ھۆزۈ تايىفە كانى عمرەبدا. لە
میزۇوی عمرەب كردووه، کە غايىشىتىکى ھەميشە بىزاو بیت و پەردهى لە بىرچۈونووه نەتوانىت
پەردەپوشى بکات و رەنگە شەپى نەم پووداوانىي رفاندىتت، ھەروهه خويىنى عوکاز ھۆزىهەكى
پاستەخۆ بۇوه لە پوودانى چوار جىنگ کە بە جەنگە كانى (الفجار) ناساراون.^۴

عومه‌ر سەردهمیتىك سەرقالى بازگانى كردن بسووه و ئەمەش واى لى كردووه بېتىه يەكىن لە
سەرمایه‌دارانى شارى مەككە لە كاتى سەردانىشىدا بە مەبەستى بازگانى كردن بۆ ناوجە كانى
دەرەوەي مەككە شاره‌زاي پەيدا كردووه بە خۇرەوشتى خەلکانى ناوجەكە، ھاوينيان بەرەو شام و
زستانىش بەرەو يەمەن رېزىشتۇوه،^۵ پەلەپايىدەكى دىيارى لەناؤ كۆمەلگائى جاھىلى مەككەدا ھەبۇوه
بەشىوھەكى بەرچاۋ بەشدارى لە كارھسات وروداوه كانى كردووه و ئەمەش ھاوكارى كردووه لە
ئاشنابۇون بە میزۇوی باپاپىرانى، ھەروهه نەفili كورپى عبدالعزى باپىرى دەم راستى قورپەيشىكە كان
بۇه بۆ چارەسەری كىشەكانيان و قورەيىشىكە كان دەچۈونە لاي و سەربارى نەوەش باپىرە گەورەی كەعب
كورپى لوئى لاي عمرەب پەلەپايىدەكى گەورەي ھەبۇوه سالى مەرنىيان بە سالى فيل نەخساندووه.^۶

ھەروهه عومه‌ر نەم پەلەپايىدەكى بۆ ماوەتمووه، کە بە ھۆزىهە شاره‌زاي تىنگەيشتنى
بە بارودۆخى عمرەب و ژیانيان بەدەست ھىتاواه، ئەمەش دەگەپىتىمە بۆ زىرەكى و ھۆشىاري، ئەمەش

۱- الطبقات الکبرى لابن سعد (۲۹۳/۳) و لە شواهد تقویة.

۲- الفاروق مع النبي، ص: ۶.

۳- التأريخ الاسلامي العام، على حسن ابراهيم، ص: ۲۲۶، الادارة الاسلامية في عهد عمر بن الخطاب، ص: ۹۰.

۴- عمر بن الخطاب، حياته، علمه، أدبها، د. علي أحمد الخطيب، (ص: ۱۵۳).

۵- عمر بن الخطاب، د. احمد ابو النصر (ص: ۱۷).

۶- الخليفة الفاروق عمر بن الخطاب للعانياي (ص: ۱۶).

وای له دهوروبده کهی کردوده، که له کاتی سمهختی و ئالوزیه کاندا پهنانی بتو بهرن، ثیبنو سمهعد دهليت: عومهر له سمرده می پيش نيسلاياما دادوه‌ری نيتوان عمر به کانی ده کرد له گيشه‌ر کيشه کاندا.^۱ عومدر (کم‌سايي‌تىيە) دانا و تىنگې يشتوو و كارامه و زير و بهيئز و بىرپيز بسووه ئەمەش واي لى کردوده بېيىتە باللۆزىتىك بتو قورپېشىشەكان، بىر پرسى پەيپەندىيە دەرە كىيە كانيان بسووه،^۲ ابىن الجوزى دەفرمۇويت: باللۆزى دراوه به عومدرو ئەگەر جەنگىتكى لەنچوان قورپېش و هۆزۈتىكى تردا رۇوي بادىيە ئەوا قورپېشىشەكان دەيانكىدە باللۆزى خۆيان و مايمىي رىزۇ فەخرو شانازيان بسووه وەك كەسىتىكى شياو ناردوويانه بەملا و بەملا دا و پىتى قاييل بونون.^۳

عومهر (۱۴۰) بەهەمۇ شىپوه‌يك بەرگرى لە خۇرەشت و پەرستش وباوو نەريتانه دەکرد كە مولىكى قورپېش بسوون و سروشىتىكى پاراوى ھەبۇوه ئەمەش واي لى کردوده خۆى بىكاتە قوربانى ئەم بەرخودانى باوه‌پى پى ھەبۇوه بەمەش واي لى ھاتووه زۆر لېپراوانە بەرگرى لە شستانە بىكات، عومدر له سەرتايى بانگەوازدا پېتىگرى لە نىسلام کردوده و ترساوه لەوهى ئەم ئايىنە نوپەي ئەم ياسا و پىسما مەككىيانه بەھەزىنېت كە سەقامگىر بسوون و له نيتوان عمر بەدا پلەو پايىدە كى تايىبەتىيان بتو مەككىيەكان نەخشاندۇرە چونكە مەككە مالى خواي لېتىيە ئەمەش واي له قورپېشىشەكان کردوده پېتىگى تايىبەتىيان لەناو عمر بە کاندا ھەبىت، ئەم مالەمش لە مەككەدا بۆتە ھۆى بە دەستەتىيانانى بەرپۇومى پۇوحى و مابىنى بتو مەككە و ھۆى گەشە كەن و دەلەمەنبىينى ناوخۇبى بسووه، ھەر لە بىر ئەمە مەككىيەكان پېتىگىيان لەم ئايىنە دەکرد و زەبر و زەنگىيان لەگەل بى دەسەلاتە كانياندا بەكارەھەتىنا و عومدرىش توندپەوتىينى ئەم كەسانە بسووه، كە بە زەبر و زەنگ بسووه لەگەل بى دەسەلاتە كاندا.^۴ كە نىزەكىتكى موسىلمان بسو بسو عومهر هيتنىدى لىدا هەتا دەستە كانى لاواز بسوون و قامچىيە كى لە دەست كەوتە خوارەوه و له ماندۇوويتىدا وەستا و شەبو بەكر بەلايداتېپەپى كە ئەم دىمەنەي بىنى كەننەزەكە كەپى و نازادى كرد.^۵

عومدر له سمرده مى جاھيلىدا چاۋ بەرز بسووه و ئاكارو پەشتى و پەفتار و كردارى ئەم سمرده مەمى ناسىيە و بە ھەمۇ شىپوه‌يك بەرگرى لى کردوده، ھەر لە بىر ئەمەش بسووه كاتى موسىلمان بسووه جوانى و پاستى نىسلامى بتو دەركەوتۇوه ھەستى بە جياوازىيەكى زۆر کردوده لەنچوان پۇناسكى و تارىكى و كوفر و ئىمان و پاستى و ناپاستىدا ھەر لە بىر ئەمەش فەرمۇويتى: پەيپەندىيە نىسلامىيە كان ورددورە ليڭ دادبېچرىن ئەگەر يەكىتكى لە نىيۇ نىسلامدا پى گەيشت ئەوا ھېچ لە جاھيلىيەت نازانىت.^۶

۱- تاریخ خلفیة بن خیاط (ص: ۷/۱) نقلًا عن د. العانی (ص: ۱۶).

۲- الخليفة الفاروق عمر بن الخطاب للعانی (ص: ۱۶).

۳- مناقب عمر (ص: ۱۱).

۴- الفاروق عمر بن الخطاب، عبد الرحمن الشرقاوي (ص: ۸).

۵- ھەمان سەرچاوه.

۶- الفتوى (۱۵/۳۹) فراند الكلام للخلفاء الكرام (ص: ۱۴۴).

د وانگه‌هی یه که م موسلمان بیون و هیجره‌تی

یہ کہم: مسلمان بیوونی:

یه که مین پرشنگ له نوری ثیمان دلی عومدري رووناک کرده وه ئەو دەمە بۇو، کە ئافره تانى قورپىشى بىنى بە پىتى خۆيان لە ترسى ئەو شازار و ئەشكەنگىدىي بە دەستى عومەر و هاوشىۋە كانييە دەپچارى دەبن ولاتى خۆيان بە جى دېلىن بەرەو ولاتى غەربىي بەرپى دەكەون، بۆيە ويىزدانى شازارى دا و چۈو بۇ لایان و ھەندىن لەو قىسە خۆشانەي بىز كردن كە پىشتەر لە عومەر و هاوشىۋە كانييە بەر گوئىيان نە كە توسمۇ.

ام عبدالله کچی حنتمه و تی: له کاتیکدا نیمه‌ی کوچکه ران بهره‌و حبه‌شده ده‌ریشتن عومه‌ر بهره‌و پوومان هات هدتا له ریگه که ماندا و هستا و نیمه‌ش له دهستی شهوده شهشکه‌غمه و شازاری زورمان چهشت بمو، که پیم گهشت، پیتی و تم: دهمه در چونه شهی ام عبدالله؟ منیش و تم: بهلی، سوتند به خوا له زهی خوا ده‌ردۀ چین، نیوه نازارستان داین و رقتان لی هه‌لکرتین، ده‌ریزین هدتا خوای گهوره ده‌روویه کمان لی ده‌کاته‌ده، عومه‌ر و تی: خواتان له‌گه‌ل بیت، من نرمیمه کم لیوه بینی که له‌هو پیش لیم نه بینی بمو. که عامری کورپی رهیبعه هات که چوو بو به ده هنندی پیویستی خویه‌و ریشتببو نه‌همم بز گیزایده و تی: نوا دیاره ته‌ماح له موسلمان بون عومه‌ره؟ منیش و تم: بهلی، عامر و تی: هدتا که ره که خدمت ای خدمت ای موسلمان نه‌بیت، ئمو موسلمان نایبیت.^۲

ئەم ھەللىيىستە زۆر كارى كىردى سەر عومىر ، ھەستى دەكىد كە سنگى توند بۇوە، ئەمە جىڭرىنىكەد تووانى ئەم ئايىنە نويىتە بە دەستىيە و گىرۈزدەن لە گەل ھەمو ئەمانەشدا خۇرماڭىن! دەبىت نەپتىنى ئەم ھېيزە بېزندىيە چى بىت؟! ھەستى بە دلتەنگى دەكىد و ئازار دلى گىرت ، ۳ پاش كەمىت لەم رۇوداوه عومىر (عەلەپ) مۇسۇلمان بۇو ئەمۇيش بىدھۆى نزايدە كى پىيغەمبەرى خۇشەويىستەوە (عەلەپ)، كە ھۆكاري سەرەكى بۇو لە مۇسۇلمان بۇونى عومىر و فەرمۇسى: ((خواي گەورە ئەم ئىسلامە سەرفراز بىكەيت بەيەكىن لەم دوانە، كاميان خۇشەويىستەرە لەلات: ئەبو جەھلى كورپى ھىشام، يان عومەرى كورى خەتاب)).

^{١٢}- اخبار عمر الطنطاوي (ص: ١٢).

٢- سيرة ابن هشام (٢١٦/١) فضائل الصحابة للإمام أحمد (٣٤١/١) استناد حسن.

^٩ الفاروق، عم (ص: ٣)

هر ده فرمان مرسوم است: خوش ویسترنستان لای خودا عومدربوو،^۱ خوای گهوره چهند هویه کی بز
موسلمان بونی عومدربار فراهم هینا، عبدالله کوری عومدرب(^{نهیت}) ده فرمان مرسوم است: هر گیز گویم له
عومدرب نه بوبه بهشتیک بیت: گومان ده کم وایست، نه پییکا بیت، جاریکیان عومدرب دانیشتبوو
پیاویکی جوان به لایدا تیپه‌ری، عومدرب وتنی: گومانه کم، يا هدله يه، يا شم پیاوه له جاهیله‌تدا
له سهر دینه کهی بوبه يان ئەمە قىشە بوبو، ئەو پیاوه بۆ باڭ بکەن، پیاوه كەيان بۆ باڭ كرد، پاشان
وتنی: تا نیستا نە مدیووه كە له لایەن پیاویکی موسلمانه و پیشوازی لى بکریت، ئەويش وتنی: وازت
لیناھىئىنم، تا راستىم پى نەلیتىت، پیاوه كە وتنی: من قەشمەيان بۇوەم له سەرددەم، جاھىلەتدا.

سه بارهت به هويه کاني موسلمان بسوونی عومهر چهندين چيرۆك هاتعون به لام به سەرخىدان به سەنه ده کانيان له رپووی فەرمۇودەوانىيەوە زۆربەيان ناراپاستن،^۰ وە له ميانى ئەو چيرۆکانى كە له سيرە و مىژۇوكدا هاتعون دەتوانىن ھۆكارەكانى موسلمان بسوونى عومهر دابەش بكمەين بەسىر چەند ناو و نىشانىتكىدا لموانە:

۱- سوربوونی له سه رشه هیدکردنی پیغه میهه را (صلسله) :

قوه‌یش کوپیونه‌وه ده باره‌ی پیغه‌مبه‌ر (ع) و تیان: که محمد ده کوژیت؟ عومدرا و تی: لینیگدرین بُو من، و تیان نهی عومدرا نهو کاره ده سپیرین به تو، عومدرا هاته ده روه، له رژیتکدا که زور گدمربوو، درندانه شیشیره که‌ی به دسته‌وه گرت بُز پیغه‌مبه‌ر خوا (ع) و چهند کمیک له یارانی، لموانه نهبو به‌کر و عملی و حمه‌زه (ع) له نیو نهو موسلمانانه‌دا بون که له گهله پیغه‌مبه‌ر (ع) دا مابونه‌وه و له مه‌ککه ده رنه چووبون بُز حبه‌شه، قوه‌یش همه‌والیان دا به عومدرا، که موسلمانان له (دار الارقم) له خوارووی (الصفا) وه کوپیونه‌ته‌وه، لم کاته‌دا نوعه‌یی کوپی عبدالله‌ی نه‌حجامی پی ده‌گات، نه‌ویش لینی ده‌پرسیت: عومدرا بُز کوی ده‌جیت؟

^١- الترمذى (٣٦٨٢) المناقب وصحيحة الالباني، صحيح الترمذى (٢٩٠٧).

۲- نسکو: هدلگه رانه و دیه.

۳- نهر مهذب: ده ختنه سه شتې، جو شتې.

٣٨٦٦ - السخاوى

^٥ صحيح التوثيق في سيرة وحياة الفاروق، (ص: ٢٣) وقد ذكر ا روایات التي ذكر منها الاسلام عمر و خرجها و حكم علم انسانها.

ئەو شىتىم دەۋى كە بۇوەتە مايەى ناڭىزكى ناو قۇرەيش و خەونەكانى تىك داون و ئائىنەكەمى لەنگ كەردوون و خواكەيانى ناشىرين كەردووه، دەمدوئى بىكۈزم، نوعەميم پىسى وت: پېنگىيە كى خراپت گىرتۇتە بەر ئەمە عومەر، سوئىندە بە خوا نەفتىت واي كەرده لە خىزى ياخى بۇوه، زىيادە رۆيىت كەردوه و تىچاچۇنى بەنى عەدەيت دەۋىت، پىت وايە بەنى (عبدەمناف) لىت دەگەرىن كە بەسەر زەۋيدا بىگەپىت پاش ئەۋەھى كە حەمدەت كوشت؟ مىشتۇ مەپىانبىردەۋام بۇو تا دەنگىيانلى بەرز بويھو، عومەر وتى: من گومان دەكەم كە تۆش شىت بويت؟، ئەگەر بىزانم وايتىت لەتۆزە دەست پىدە كەم، كاتىيەك نەحام بىنى عومەر هەر واز ناھىيىت وتى: دەھى من ھەوالاتت پى دەدەم كە كەس و كارت و كەس و كارى زاواكەت مۇسلمان بۇون لىت ئەگەراون كە لەسەر ئەم گۇمپايسەت بىنېتىدە، عومەر كاتىيەك كە گۇنئى لەم قسانە بۇو وتى: كامىيان؟ ئەويش وتى: زاواكەت و ئامىزازاكەت و خوشكەكت.

۲- ھەلکوتانە سەر مائى خوشكەكەى و خۇپاگرى فاطمەمى كچى خەتاب لە بەرامبەر بىراكەيدا:

كاتىيەك عومەر بىستى خوشكەكەى و زاواكەمى مۇسلمان بۇون تۈرەمى و پەستى گىرى و رۆيىشت بۆ لایان و كە لە دەرگا كەيانى دا وتىيان ئەۋەھى كەپىيە؟ وتى: كورى خەتابم، ئەوان سەرقالى خويىندىنى قورئان بۇون، كە گۇنئىان لەدەنگى عومەر بۇو ھەستان دەستييان كەردى بە خۇشاردىنەوە و لە بىريان چوو كە قورئانەكە لابىن، كاتىيەك هاتە ژۇرەرە خوشكەكەى بىنى زانى كە شەر لە نىتۇچەوانى دەبارىت ھەستا بە شاردەنەوە قورئانەكە لە ژىز پانىدا، عومەر وتى: ئەم دەست بەسەر اگىتن و چىرىھە چىيە كە لاي ئىۋە گۈرئىم لېيدىتى، ئەوان لەو كاتىددا سورەتى (طە) يان دەخويىند.

وتىيان: چەند قىسيەكى بىنى خۆمان بۇو، عومەر وتى: رەنگە ئېتىۋەش شىتىت بۇوين؟ زاواكەشى وتى: رات چىيە لەسەر ئەۋەھى راستى لەو ئائىنەدا بىتت؟ عومەر ھەللى كوتايە سەر زاواكەى و بەتونىدى پىشى گرت و ھەردووك تىك ھەلگۈزان و عومەر لەبىر ئەۋەھى كە زۇر بەھىز بۇو داي بە زەۋيدا و چوویە سەر سنگى لەم كاتىددا فاطمەنى خوشكى هات عومەر لابات، لەسەر سنگى ھاوسەرە كەم، بەلام عومەر مىشىتە كۆلەيەكى دا بەناو دەمیدا و پېرى كەردى لە خويىن و فاطمە وتى: لە كاتىيەكدا زۇر تۈرە بۇو ئەۋەھى دۈزىنى خوا! نايابا لەسەر ئەۋەھى لېتىم دەبىنى، كە بومەتە يەكتابەرسىت؟ وتى: بەللى لەسەر ئەۋەھى. فاتىمە وتى: دەھى چى دەكەمەت بىكە، أشەد ان لا الله الا الله و آن حمدا رسول الله، ئىمە مۇسلمان بۇوين، عومەر كاتىيەك ئەمە بىست پاشگەز بويھو و لەسەر سنگى زاواكەمى ھەستا و دانىشت، پاشان وتى: ئەو كەتىبەي كە لاتانە بەدەننى با بىخۇيىنمەوە، خوشكەكەى وتى: پىت نادەم، عومەر وتى: بەرپاستى ئەو قىسيەت كارى تىتكىردىم، بەدرەرە با سەيرى بىكەم، منىش بەلىيەن پى دەدەم كە خىانەتتلى ئەكەم بەتەمەوە، خوشكەكەى وتى: تو پىسى و ئەم قورئانە جەڭە لەپاكان نايىت كەس

۱- سيرة ابن هشام (٣٤٣/١) وفيه انقطاع، الطبقات لابن سعد (٢٧٦/٣) عن القاسم بن عثمان الصبرى عن أنس، والقاسم ضعيف، وقد حقق الروايات الدكتور وحى الله محمد عباس فى تحقيقه (فضائل الصحابة)، للإمام احمد بن حنبل (٣٤٢/١).

دهستی لیبدات: **﴿لَا يَمْسُهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾** (الواقعة: ۷۹)، هسته خوت بشو یا دهست نویزیک بگره، عومدرا هاته دهروه تا خوی بشوات و دواتر نه گهرا یمه و لای خوشکه کهی و نهویش شو پارچه قورئانه‌ی پیدا که سوره‌تی (طه) و چند سوره‌تیکی تری تیدا بسو، سره‌تاکه‌ی (بدهنای خوای بدخشند و میهره‌بان) بسو ، کاتیک عومدرا نه‌مه خوینده‌و (به‌خشند و میهره‌بان) ترسا، پاشان قورئانه‌کهی له دهست که‌وت، دواتر نه گهرا یمه و سمر خوی و گرتیمه و به دهستیمه و دهستی به خویندنمه کرد:

﴿ طه ﴾ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْءَانَ لِتَشْقَىٰ إِلَّا تَذَكَّرَ لِمَنْ تَخْشَىٰ تَنْزِيلًا مِّمَّنْ، خَلَّ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَىٰ الْرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوَىٰ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الْرَّئِيْسِ وَإِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ أَلْسِرَ وَأَخْفَىٰ﴾ (طه: ۱-۷).

بهلا یمه زور پیزو گهوره بسو و تی: قوره‌یش لمه رایان کردووه؟ دواتر دهستی کرد به خویندن، تا گهشته ثایدته:

﴿إِنَّمَا أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمْ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي إِنَّ السَّاعَةَ إِاتِيَّةً أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ فَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَأَتَيْعَ هَوَانَهُ فَتَرَدَّىٰ﴾ (طه: ۱۴-۱۶).

و تی: هر کهستیک نهم قسانه بکات تمدنها نه و شیاوی په‌رستنده نایت که‌سی تری له گهمل په‌رستتیت بمه بز لای محمد.^۱

۳- چونی بز لای پیغه‌مبه‌ری خوش‌ویست (طه) و ظاشرکارکردنی موسلمان بسوی:
کاتیک که خباب (طه) گویی لمه بسو (که ماموستاکه‌یان بسو) خوی حهشار دابو هاته دهروه و
و تی: مزگینی بیت نه‌ی عومدرا من تکام وایه نزاکه‌ی روزی دوشه‌مهدی پیغه‌مبه‌ری خوش‌ویست (طه)
پیشی به تو گرتیت که فرموموی: ((خوی گهوره نه‌م نیسلامه سدرفراز بکهیت بدیه کن لهم دوانه،
کامیان خوش‌ویستره له‌لات: ثبو جه‌هله‌ی کوری هیشام، یان عومدرا کوری خهتاب).^۲

پاشان عومدرا و تی: شویتی پیغه‌مبه‌ری خوام (طه) پی نیشان بدهن، کاتیک که زانیان راست ده‌کات و تیان: نهودتا له خواری (الصفا) وه، عومدرا شمشیره‌کهی له کالان ده‌رهنیا و به‌رهو لای پیغه‌مبه‌ری خوش‌ویست (طه) و یارانی به‌پیکه‌وت و له ده‌رگای دا، نهوانیش که گوییان له ده‌نگی بسو

۱- فضائل الصحابة للامام احمد (۱/ ۳۴۴).

۲- عمر بن خطاب الطنطاویات (ص: ۱۱۷).

لهرزین و که‌سیئک لدوان ندیتوانی ده‌گاکه‌ی بُو بکاته‌وه لمبدر نمهوه توند و تیژی و رق نه‌ستوری نه‌ویان بینی بُو بدمبر پیغه‌مبه‌ری خوش‌ویست (ع)، کاتیک حم‌مزه (ع) نم دیدنه‌ی بینی خلکه‌که‌ی راچله‌کاند و فرموموی: نمهوه چیتانه؟ و تیان: عومه‌ری کوری خه‌تابه، حم‌مزه فرموموی: عومه‌ری کپوی خه‌تاب، ده‌گاکه‌ی لَی بکنه‌وه، نه‌گدر خودا چاکه‌ی نه‌وه بویت مسلمان ده‌بیت، نه‌گمر وانه‌بیت نهوا کوشتنی به‌دهست ثیمه زور ناسانه، ده‌گاکه‌یان لَی کردوه، لم کاته‌دا حم‌مزه و پیاویتکی تر ده‌ستیان گرت و برديان بَر لای پیغه‌مبه‌ر (ع) و نه‌ویش فرموموی: (لیس نه‌گه‌رین)،^۱ پیغه‌مبه‌ری خوش‌ویست (ع) هه‌ستا و دامنه‌نی گرت ، به کوزکرنوهی عه‌باکه‌ی توند توند گوشی فرموموی: (چی تویی گیاندؤته نیزه نه‌هی کوری خه‌تاب؟ سویند به خوا من نابینم تو کوتایت پس بیت هه‌تا خوای گه‌وره رُزْبِی‌گاریتکی سه‌خت و دژوارت بمسه‌رتا نه‌بیت)، عومه‌ریش پیسی وت: نه‌هی پیغه‌مبه‌ری خوا (ع) هاتووم هه‌تا باوه‌ر به خودا و پیغه‌مبه‌ر که و نه‌وهش بهینم که تو له لای خوداوه هیتناوته، پاشان پیغه‌مبه‌ری خوش‌ویست (ع) (الله اکبر) کرد و خاو و خیزان و یارانی زانیان عومه‌ر مسلمان بوروه بلاوه‌یان لَی کرد و سرفراز بون. که بینیان عومه‌ر مسلمان بوروه و له‌گه‌ن حم‌مزه ع عبدالمطلب دایه، دلنيا بون له‌وهی نه‌م دو پیاوه به‌رگری ده‌کمن له پیغه‌مبه‌ری خوا (ع) و له دوزمنه‌کانی ده‌پاریزین.^۲

۴- سوور بعونی عومه‌ر (ع) له‌سهر راست و تن به‌بانگه‌وازو به‌رگه‌گرتني دشواریه‌کانی پیگای:

عومه‌ر زور به دلسوزانه‌وه چوویه نیو پیزی ثانیه پیروزی نیسلام و کاری ده‌کرد له‌سر چه‌سپاندنی نیسلام به هه‌موه هیتیکیه‌وه ، به پیغه‌مبه‌ری خوش‌ویستی (ع) فرمومو: نه‌هی پیغه‌مبه‌ری خوا (ع) به‌مان و مردن هدر له‌سر هه‌ق نین؟ پیغه‌مبه‌ری خوش‌ویست (ع) فرموموی: بدلی، سویند به و زاته‌ی گیانی منی به دهسته نیو به راستی ناردووه ناشکرای ده‌که‌ین و واز لم نهینیه ده‌هینین، پیغه‌مبه‌ری خوش‌ویست (ع) دهیزانی ییستا کاتیکی لمباره بَر بانگه‌وازو و بانگه‌وازیش سه‌ره‌تای به‌هیز بونیه‌تی و پیتویسته بدرگری له خوی بکات، پیگه‌ی به ناشکرا کردنی دا و پیغه‌مبه‌ری خوش‌ویست (ع) هاوه‌لان بددو رویز هاته ده‌ره‌وه به‌جزریک عومه‌ر له پیزیک و حم‌مزه‌ش له نیو پیزه‌که‌ی تردا بُو، هه‌روه کو ثارد تزیتکی نه‌رمیان هه‌بُو هه‌تا چوونه نیو مزگه‌وته‌وه، قوره‌یشیه کان زوو زوو سه‌ییری عومه‌ر و حم‌مزه‌یان ده‌کرد و به‌مهش دوچاری خه‌مۆکیه‌ک بون که پیشتر به خویانه‌وه نهیان بینبوو هه‌ر نه‌و پیزه‌ش پیغه‌مبه‌ری خوش‌ویست (ع) عومه‌ری ناونا (الفاروق) جوینکده‌وه.^۳

۱- اخبار عمر، الطنطاویات (ص: ۱۸).

۲- فضائل الصحابة للإمام احمد (۳۴۴/۱).

۳- حلية الأولياء (۱/۴۰) صفة الصفوة (۱۰۳/۱) - (۱۰۴/۱).

بەراستى خواي گۈورە بە مۇسلمان بۇونى عومەرى كورپى خەتاب (ع) نىسلام و مۇسلمانانى سەرفاز كرد، عومەر پىياویتى نازا و بەچەرگ بۇ باكى لە شتاتە نېبۇ كە بە دوايدە بۇون، يارانى پىيغەمبەرى خۇشويىست (ع) بەهۆ حەمەزە دلخوش بۇون^۱ بۇوبۇنە بەرگرى كەريان، عومەريش بەرەنگارى يىباوه‌رانى قورپىش بۇويەھە تا لە كەعبە^۲ نويىزى خوتىند و مۇسلمانانىش نويىزىيان لەگەل بە جىئىھەتىنا، عومەر (ع) سوور بۇ سەر ئەشكەنجه دانى دوڑمنانى نىسلام بە هەر شىۋىيەك بىت با لىينەگە رېتىن خۆى ئەمەمان بۆ بگىرپىتەوە:

عومەر (ع) دەفرمۇويت: من نەمدەويىست پىياوېتكى لە مۇسلمانان بېيىنم ، چۈرم بۆ لاي ئەبو جەھلى خالىم، كە پىياوېتكى دەسىسەلتدار بۇو، لە دەركايم دا، وتنى كىيىھە؟ وتم: كورپى خەتاب، هاتە دەرەوە بۆ لام و وتم: دەزانى من شىيت بوم؟ وتنى: ئەمەشت كرد؟ وتم بەللىي، وتنى: شتى وا نەكەمى، وتم: بەللىي، وتنى: شتى وا نەكەمى: وتم: بەللىي، ئەويش چۈرىيەھە زۇرەوە دەرگاكەى لەسەر داخستىم و تم ئەمە هېيچ نىيە، دواتر چۈرم بۆ لاي پىياوېتكى تر لە بەرئىزەكانى قورپىش و لە دەركايم دا و وتنى: ئەوه كىيىھە؟ وتم: كورپى خەتابم، ئەويش هاتە دەرەوە بۆ لام و وتم: ئايما دەزانى كە مۇسلمان بۇوم؟ وتنى ئەمەشت كرد؟ وتم بەللىي، وتنى نەكەمى، پاشان چۈرىيە ۋۇرى و دەرگاكەى لەسەرم داخستى، منىش وتم ئەمە هېيچ نىيە، دواتر پىياوېتكى وتنى: دەتهوى خەلتكى بەمۇسلمان بۇونىت بىزانى؟ وتم: بەللىي، وتنى: ئەگەر خەلتكى دانىشتن و كۆبۈونوھە بېچۈرە لاي (جىيل كورپى موعەمەر الجمھى) لە لاي ئە دەنە دانىشە و بىللىي: زانىوتە مۇسلمان بۇوم؟، هەر كە خەلتكە كە كۆبۈونوھە چۈرم بۆلائى و پىيم وت زانىوتە مۇسلمان بۇوم؟، هەستايە سەر پىي و بە هەممۇ دەنگى ھاوارى كرد: كورپى خەتاب شىيت بۇوە، بەم شىۋىيە خەلتكى هاتن لىيان دام و منىش لىيم دان.^۳

لە رىپايدەتى عبدالله كورپى عومەر (ع) يىشدا هاتووه دەفرمۇويت: كاتى عومەر مۇسلمان بۇو قورپىش نەيانزانى، عومەر فەرمۇوى: كى لە ئەھلى مەككە قىسە بە باشى دەگۈزىتەوە؟ وتيان (جىيل كورپى موعەمەر الجمھى) ئەويش چۈرم بۆ لاي و منىش شوئىنى كەدۇم تا بىزانم چى دەكەت چۈنكە لە دە كاتەدا من مەندىليڭى كەنەنەن ئىزىز بۇوم و ھەستىم بە شتاتە دەكەد كە دەم دېيىنى و دەمبىيست، عومەر هاتە لاي جەمیل و پىي فەرمۇو: من مۇسلمان بۇوم، سوئىتىد بە خوا جەمیل ھېيچى نەوت هەتا عومەر چىكىتىكى عەباكەي گرت و پايىكتىشا، پاشان باوكم شوئىنى كەدۇم و منىش شوئىنيان كەوتم، هەتا گەيشتنە بەر دەرگاى مىزگەوت لە كاتىيىكدا خەلتكى سەرقالى بىت پەرسىتى بۇون، جەمیل بە دەنگى بەرز ھاوارى كرد عومەر شىيت بۇوە، عومەريش لە دواوه دەيەرەرمۇو: درۆ دەكەت بەلتكو مۇسلمان بۇوم و شاهىتىم داوه كە يەك خوا ھەمەيە ئەويش (الله) يە و خەمە بەندە و پىيغەمبەرى خوايە، بەم شىۋىيە خەلتكە كە بەگۈيدا هاتن و ئەويش ھەللىكوتايە سەر عەتبەي كورپى پەيپەعە و داي بە زەويىدا و لىيىدا و دەستى كرد بە چاۋىيدا و ئەمەش واي لە عەتبە كە ھاوار بکاتە خەلتكە كە عومەر دوور بەندونوھە و

۱- الخليفة الفاروق عمر بن الخطاب (ص: ۲۶-۲۷).

۲- الرياض النضرة (۱/ ۲۵۷) ثقب الطبرى.

۳- شرح الواهب (۱/ ۳۲۰)، أخبار عمر، الطططاويات (ص: ۱۹).

پاشان عومەر ھەستا و کەس نەیدەویئرا ورتەی لیوە بىت و تەنانەت دەسەلەتدارە کانىش بىندەنگ بۇون ، خەلکى لە عومەر كۆبۈونوە نەویش دەپزىشت و لە كۆپى بىباوه‌رلاندا دادەنىشت و باسى ئىسلامى بۆ دەكىدن ،^۱ بىردەۋاپىش لەگەلىيان دەجەنگا هەتا خۆر دەيدا لەسەر سەريان دواتر عومەر قولانچى دەگرت و دادەنىشت و ئەوانىش لەسەری ھەلەدەوەستان و نەویش دەيھەرمۇو: چىزنتان پى باشە ئەنچامى دەن ، سوپىند بە خوا ئەگەر سى سەد پىياو چوپىنایە لىتى دەگەرپان بۇمان يان واپىيان لى دەھىتىن بۆ ئىتىو، كاتىك ئەمان لەم مىشت و مەرەدا بۇون پىباويىكەت كە پۇشاكتىكى ئاورىشىم و كراسىتكى رەنگاۋەنگى لەبەر بۇو و وتى ئەو چىتانە؟ و تىيان كورپى خەتاب شىت بۇو، ئەویش وتى: چى تىايە، پىباويىكە و ئايىنېتكى بۆ خۆى ھەلبىزادوو، ئاييا ئىتىو پىتىان وايە بەنى عەبىنى ئەو ھاوا لەمە خۆزىانتان بەدەستەوە دەدەن؟ ئەمە وەك پۇشاكتىك وايە كە ھەلمالارايىت و ئاشكرا بىوبىتىت، دواتر لە مەدىنە و تم باوکە ئەو پىباوهى ئەو پۇزە كى بۇو؟ ئەویش وتى كورپ ئەو عاصى كورپى وائلى سەھمى بۇو.^۲

۵- كارىگەری عومەر لەسەر بانگەواز:

عبدالله كورپى مەسعود(ع)^۳ دەفرمۇویت: لەو پۇزەوە عومەر مۇسلمان بۇو ئىتمە چاومان كردەوە هەناسەيەكى ئاسودەيىمان ھەلکىتىشا، نەمان دەتوانى تەوافى بەيت بکەين نویزى لى بکەين هەتا ئەو پۇزەوە عومەر مۇسلمان بۇو، پاش ئەوەي عومەر مۇسلمان بۇو لەگەلىيان دەجەنگا هەتا لەمان دەگەران ئىتمەش نویزىمان لە بەيت كرد و تەوافى كەعىبەمان كرد،^۴ ھەروەها عبدالله دەلىت: مۇسلمان بۇونى عومەر پاكسازىدەك بۇو، كۆچكەرنىشى سەركەوتتىك بۇو، ھەروەها ئەمیرايەتى كردىنىشى رەھمەت و بەزەبى بۇو،^۵ نەمان دەتوانى لە كەعبە نویزى بکەين و تەوافى بکەين، كاتى عومەر مۇسلمان بۇو ئىتمە لە گەڭل بىباوه‌رلان دەجەنگاين هەتا لېمان ئەگەرىن نویزە كاغان بکەين،^۶ ھەروەها سوھەبى كورپى سىنان دەفرمۇویت: كاتىك عومەر مۇسلمان بۇو ئىسلام دەركوت و بە ئاشكرا بانگەوازى بۆ دەكراو و لە دەورى كەعىبەدا دادەنىشتىن و ئەلتەمان پىشك دەھىتىن و تەوافمان دەكەد و پىزمان دەدا بە دەورى ئەو كەسانە، كە رېقىان لېمان دەبىویەو.^۷

شاعير راستى فەرمۇوە دەرىبارە عومەر دەلىت:

أعني به الفاروق فرقة عنوة
بالسيف بين الكفر والإيمان
هو أظهر الإسلام بعد خفائه
ومما الظلام وباح بالكتمان^۸

۱- الرياض النضرة (ص: ۳۱۹).

۲- فضائل الصحابة للإمام احمد (۳۴۶/۱) إسناد صحيح.

۳- فضائل الصحابة (۳۴۴/۱) إسناد حسن.

۴- الشيخان أبو بكر و عمر برواية البلاذري (ص: ۱۴۱).

۵- الطبقات الكبرى (۲۶۹/۳) صفة الصفة (۱/ ۲۷۴).

۶- نونية القحطاني (ص: ۲۲).

٦- مىڭۈسى مۇسلمان بۇونى و ژمارەئى ئەوكەسانەئى لەو رۆزەدا مۇسلمان بۇون:

عومەر(ع) لە مانگى (ذى الحجة) ئى سالى شەشەمى پىغەمبەر ايدى مۇسلمان بۇوه لە كاتىيىكدا تەمەنى ٢٧ سالان بۇوه، عومەر بە سى رۆز پاشى حمزە(ع) مۇسلمان بۇوه، ئەو دەمە ژمارە ئىسلامانان تەنها^{٣٩} كەس بۇوه و عومەر(ع) دەفرمۇويت بىنیم كە لە گەل پىغەمبەر(ع) دا تەنها ٣٩ كەس مۇسلمان بۇون و بە منهۋ بۇون بە چىل كەس و پاشان خواي گەورە ئائىنەكەئى ئاشكرا كرد و ئىسلامى سەرفاز كرد، دە گېرىپتەوە ئەوان ژمارەيان چىل يان چىل و چەند كەسييىك بۇوه لە گەل ١١ ئافرەتدا بەلام عومەر ھەموويانى نەناسىيە لە بىر تەوهى زۆرىيە ئەوانەئى باوەرپىان ھيتناوە لە ترسى بىباوەرپان مۇسلمان بۇونى خۆپىان شاردۇتەوە بە جۈزىيەك كە عومەر پىشتىز زۆر توند و تىۋى بۇوه بىرامبەريان و باس لەوە دەكەت ئەو ژمارە ئىكردوونەتە چىل كەس و ناوى ئافرەتىشى نەھيتناوە.^{٤٠}

دوووم: ھىجرەتى عومەر

كاتىيىك عومەر كۆچى كرد بۆ مەدينە جەختى لە سەر ئەوە دەكىدەوە دەبىت بە ئاشكرا كۆچ بىكەت، ئىبىنۇ عباس(ع) دەفرمۇويت: عەلى كورى ئەبو تالىب(ع) بۆي باسکەرمە: ھەمو ھاوا لەن بەنهىپنى كۆچيان كرد، عومەرنەبىت، كاتىيىك ويسىتى ھىجرەت بىكەت، شىشىرەكەئى كىرده ملى و تىرو كەوانەكەئى ئامادە كرد و چەند تىرىتىكى دەرھەتىناو كەوانەكەئى بەدەستتەوە گىرتو بە بەردىم كەعبەدا تىپەپى و قورەپىش لە بەرەرگاي كەعبەدا بۇون، حەوت جار بە دەوري كەعبەدا سوراپىوە، پاشان هاتە مەقامى ئىيراهىم و نويزى تىندا خوپىند و دواتر يەك يەك لە سەر ئەلقلەكان وەستا و فەرمۇوى: پۇوه کان ناشرين بۇون، خواي گەورە ئەم لوتانە خوارو زەللىل دەكەت، ھەر كەس دەيمۇويت دايىكى جەرگ سوتاۋ بىت و مەنالە كانى ھەتىپ بىكەوت و خىزانى بىتەن بىت با لە پېش ئەم شىيەوە پېيم بىگەت، عەلى(ع) دەفرمۇويت: كەس شوپىنى نەكەوت جىگە لە كەسانىتىكى لاواز نەبىت كە فىرى دەكىدن و پېتىگەي پىنىشان دەدان و بەرەو شوپىنى مەبەست رېيشت.^{٤١}

چۈونى عومەرى كورى ختاب بۆ مەدينە پىش چۈونى پىغەمبەرى خۆشە ويست(ع) بۇو، كۆمەللىٰ خزم و كەسىشى لە رىيگا پېتىگەشت و ھەموان پېتىكەوە كۆچيان كرد، لەوانە: زەيدى كورى ختاب و عەمر و عبالتە ئى كۈرانى سوراچى كورى مۇعەتمەر و خەننسى كورى حوزافە سەھى كە ھاوسىرى حەفصە ئى كچى بۇو لە گەل ئەسىعىدى كورى زەيدى ئامۆزازى كە يەكىنە لە دە مۇۋە پېتىراوەكەئى (بەھەشت و واقىنى كورى عبدالله تەميمى كە ھاۋىدە ئانىان بۇوه رەخوازى كورى ئەبى خەولا و مالكى كورى ئەبو خەولا، كە ھەر دوو ھاۋىدە ئانى تىدەي بەنى عەجل و بەنۇ بەكىرۇ ئىاس و خالىدۇ

١- تارىخ الخلفاء (ص: ١٣٧).

٢- أخبار عمر الطنطاويات (ص: ٢٢).

٣- أخبار عمر الطنطاويات (ص: ٢٢).

٤- هموالى گىنگ نەبىت، بنوارە (صحىح التوثيق في سيدة الفاروق ص: ٣٠).

عقل و عامری هاویه‌یانیان له تیره‌ی ساعبینی کوری لیس، که دابه‌زینه سه‌ر پووقاعبینی کوری مونزیر له تیره‌ی عه‌مری کوری عهوف له به‌قنا ،^۱ به‌رانی کوری عازب (عنهما) ده‌فرموده‌یت یه‌که‌مین که‌سیک هات بز لامان موصعه‌بی کوری عومنه‌یرو نیبنو ثوم مه‌کتوم بعون که قورناییان بز خه‌لکی ده‌خویند پاشان بلال و سعد و عه‌ماری کوری یاسر هاتن و پاشان عومنه‌ی کوری خه‌تاب هات، که ۲۰ که‌سی له یارانی پیغه‌مبدری خوش‌ویست (عنهما) له‌گه‌لدا بوو دواتر پیغه‌مبدری خوش‌ویست (عنهما) هات و منیش خوشی خه‌لکی مه‌دینه‌م نه‌بینیوه وک شه‌و خوشیه بیت که بز پیغه‌مبدر (عنهما) یان ده‌رپی.

بعد شیوه‌یه عومنه‌ی خرمدتی نایین و بید و بروآکیدا به کردار و گوفتار مایه‌وهو له پیناوی خوادا له لومه‌ی لومه‌کاران نده‌ترسا، سه‌رباری ثه‌وهش عومنه‌ر (عنهما) چه‌کیک و هاوکاریه‌ک بروه بز هر مولمانیتکی مه‌که که به نیازی کوچ برویت هدتا ده‌رچووه و ثه‌وهتا ثم شانده گهوره‌یه‌ی له دوستانی و هاویه‌یانانی له‌گه‌ل بووه و عومنه‌ر (عنهما) هاوکاری که‌سانی تری کردووه که حمزیان به کوچ کردووه و لوهش ترساوه که ثه‌و جوزه که‌سانه دوچاری فیتنه و به‌لایک بیندهوه^۲ له ناخی خزیاندا، با لیزه‌شدا لینگریین خزی له و باره‌یه‌وه بزمان بدويت:

من و عه‌یاشی کوری ثه‌بی په‌بیعه و هیشامی کوری عاصی کوری سه‌هنمی که به نیازی هیجره‌ت بروین بز مه‌دینه و به‌لینمان دا له نیتو داره‌کانی (أضاءة)^۳ بدنی غه‌فاری سه‌ر (سرف)^۴ کوینه‌وه و وقان: هدر کام له نیمه‌له‌وی نه‌برو، بند کرا با هاوه‌لکانی تری به‌جئی بهیلن و چاوه‌پتی نه‌کمن عومنه‌ر ده‌فرموده‌یت من و عه‌یاشی کوری ثه‌بی په‌بیعه له نیتو داره‌کاندا بروین، به‌لام هیشام گیری کرد و گیچه‌لی بز سازداین،^۵ کاتیک به‌رهو مه‌دینه به‌پی که‌وتین له به‌قنا لای بدنی عه‌مری کوری عهوف ماینه‌وه و لم کاته‌دا ثه‌بو جه‌هله کوری هیشام و حارسی کوری هیشامی کوری ثه‌بی په‌بیعه هاتنه ده‌ره‌وه که هم نامزدا و هم برای دایکیان بوو، هاتن له‌گه‌لمان به‌رهو مه‌دینه و پیغه‌مبدری خوش‌ویست (عنهما) یش له مه‌ککه‌دا بزو ثه‌وان قسمه‌یان له‌گه‌ل عه‌یاش کرد و وتیان: دایکت سویندی خواردووه هه‌تا نه‌نگه‌ریته‌وه شانه له سه‌ری نه‌دات و لم‌به‌ر خوشیش دانیشتوروه و نارپاته سی‌به‌ره‌وه هه‌تا نه‌تبینیت، نه‌میش دلی بزی ندرم بوو، عومنه‌ر ده‌فرموده‌یت: و تم ثه‌ی عه‌یاش ثه‌مانه ده‌یانه‌ویت له‌سدر ثم ناینده‌ت له خشته بدرن، وریایان به به خوا دایکت ثه‌گه‌ر ثه‌سپی برات له‌سدری ثه‌وا شانه‌ی ده‌کات و ثه‌گه‌ر ثه‌گه‌ر مای مه‌ککه‌ش بی‌زاري بکات نه‌دوا ده‌پاته سی‌به‌ره‌وه، دواتر عه‌یاش وتسی: ده‌مدویت به باشی به ده‌م سویندکه که دایکمده بچم و لدویش پاره و پولیکم همیه له‌گه‌ل خویسی

۱- فتح الباری (۷/۲۶۱) نقل‌ا عن صحيح التوثيق (ص: ۳۱).

۲- البخاری رقم ۳۹۲۵.

۳- صحيح التوثيق في سيرة وحياة الفاروق عمر بن الخطاب (ص: ۳۱).

۴- (أضاءة) ده میل له مه‌ککه‌وه دووره.

۵- کنیتکه له مه‌ککه.

۶- الهجرة النبوية المباركة، عبدالرحمن عبدالبار (ص: ۱۲۹).

بەھىئىم، عومەر دەفرمۇويت و تم: تۆ دەزانى كە من يەكىتكىم لەوانىدە كە زۇرتىرىن مالىم ھەمە لە مەككەوە نىيەھى مالە كە مت دەدەمى بەس مەگەرىيە، بەلام عەياش نىكۈلى كرد و بېپارى دا لەگەل نەوان بىگەرىيە، عومەر دەفرمۇويت و تم: ئەگەرجى ھەر دەتەۋىت ئەم كارە بىكەيت ئەم حوشترە من لەگەل خۆت بىبە ئەم حوشترە زۆر پىسەن و گۆپۈرائىلە بەكارى بەھىئە بۆ سوارى ئەگەر بەدەست ئەمانەوە گرفتىيەكت بۆ ھاتە پېش خۆتى پى دەرياز بىكە، عەياش بەم حوشترە لەگەل نەوان بىپىتكەوت، پاش ئەمە كە ھەندى ئېنگەيان بىرى ئەبو جەھەل بە عەياشى ووت براکەم سويند بە خوا ئەم حوشترەم كەوتووھ بە رقدا ئايا لەسەر ئەم حوشترە خۆت سوارم ناكەيت؟ عەياش وتنى: بەلنى، وتنى: بىخە، بىخە، هەتا بىرواتە سەر پىشتى، كاتىتكە حوشترە كە نزىم بۇوييەوە بۆ زەھى ھەردووكىيان ھېرچىشان كىرده سەر عەياش و كۆزت و زنجىريان كرد و بىرىدانەوە بۆ مەككە گىچەلىتىكىيان پى ھەللايساند، عومەر دەفرمۇويت: ئىيمە دەمان وتنى: خواي گەورە شايىتەيە لەھە كەسىتكە فىتىتەك ساز بىدات بەبى خەوشى و ناداردۇھرى و پەشىمان نەبۇونەوە، گەلاتىتكە خوداييان ناسىيە كەچى دەگەپىتىدە بۆ ناو كوفر بۆ دووجار بۇونى ئەو نەھامەتىيە كە دىتتە ئېنگەيان، پاشان وتنى: نەوان ھەر ئەمە بە خۆيىان دەللىن، ھەر كە پىغەمبەر (ﷺ) گەيشتە شارى مەدىنە خواي گەورە ئەم ئايەتە دابەزاند كە دەفرمۇويت:

**﴿ قُلْ يَعْبَادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ
الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾ وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُصَرُّوْنَ ﴾ وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ
رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴾ (الزمر: ٥٣-٥٥).**

عومەرى كورى خطاب (ﷺ) دەفرمۇويت: ئەم ئايەتانەم بە دەستى خۆم نۇوسى و ناردم بۆ ھىشامى كورى عاصى و پاشان ھىشام دەفرمۇويت كاتىتكە نامەكەم پى گەيشت لە (ذى الطوى) دەمۇتىنەوە و پىايادا سەركەمەت و سەرم بۆ نزىم دەكردەوە و لىتى تىنەدە گەيشتىم هەتا و تم: خواي گەورە ئىيم بىگەيدەنە لەم ئايەتانە و دواتر ھىشام دەللىت بۆم دەركەوت كە خواي گەورە ئەم ئايەتانە لەسەر ئىيم دابەزاندۇوه، سەبارەت بەھەيە كە ئىيم دەريارە خۆمان دەيلىتىن و خەلکى باسمان لىيە دەكەن ھەرۋەھا دەلتىت پاشان سوارى حوشترە كەم بۇوم و خۆم گەياندە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) لە مەدىنە، ئەم ۋووداوه ئەوهەمان بۆ دەردىخات كە عومەر (ﷺ) چۈن پلانى بۆ ھېجىرهەتى خۆزى و ھاولەكەنلى ھەياشى كورى ئەبى پەيپەعە و ھىشامى كورى عاصى كورى وائللى سەھى داپىشىتىو كە ھەرى يەكەيان لە ھۆزىتكە بۇون و شوينى بەيدك گەيشتىيان جىنگايسەكى دوور بۇوه لە دەرەوەي مەككە و لەسەر پىسى

- ۱- واتا پىتكەدە با سوارى حوشترە كەى تۆزىن.
- ۲- السيرة النبوية الصحيحة (٢٠٥ / ١).
- ۳- (ذى الطوى) يەكىتكە لە شىۋەكەنلى مەككە .
- ۴- المجرة النبوية المباركة (ص: ١٣١).

مددینه بورو هروهها نمو به تمواوی کات و ساتی به یدک گهیشتنه که دیاری کردووه به جوزیک نه گهر یه کنیکیان دواکهوت ندوا هاورتیکانی به جتی دتلن و چاوهروانی ناکمن لمهبر شهودی که گیراوه هدروهک نهودی که چاوهروانیان ده کرد، نهودتا هیشامی کورپی عاص (۱) بهند ده کریت و له همان کاتدا و عمر و عهیاش دریزه ددهن به کزچه کهیان و پلانه که به ته اوی سرده که ویت و هدروهک به سلامه مته ده گنه مهدینه^۱ و قوره یشیه کانیش بدره وام ده بن لمسه رشون که وتنی کوچره کان و همر لمهبر نه مهش نهبو جهله و حارس همه دست به ثاماده کردنی پلانی داد گایی کردن که هدردووکیان له دایکهوه برای عهیاش بون و نه مهش وای له عهیاش کرد که دلیبا بیت لییان و به تاییه تیش له کاریکدا که پهیوندی به دایکیدوه ههبوو، نهبو جهله نهم فیلهه سازدا لمهبر نهودی دهیزانی عهیاش په حم و سوزی بتو دایکی هدیه به جوزیک نهم کاره پرون و ناشکرا ده بیت کاتیک که عهیاش قایل بسوونی خزی لمسه نه گهارنهوه نیشان ده دات و هدروهک چون پووداوی ههستیکی ناسایشی و سقامگیری بدرز ده ده که ویت که عومر (۲) چیزی لی و هر ده گریت و هر چونیک پهی به کاری نه و رفاندنهیان^۲ هدروهها عومر لیزهدا ناستیکی گهوره له کاری نهود برایه تیهی ده ده خات که نیسلام له ناخیدا بنیاتی ناوه نه ویش بمهودی که نیوهه ماله که ده به خشیت له پیناوی سلامه مته براکه و لهوهش که بیباوه رپان پاش نه گهارنهوه عهیاش بدلایک بتو پیغمه مبهه ری خوشبویست (۳) ساز بدهن، به لام ههستی سوزداری زال ده بیت بمسه عهیاشدا بدرامبهه به دایکی و چاکهی بتو لمهبر نهود بپیار ده دات که بدره (۴) که بگهربیت له کاتیکدا ماله که ده کهی ده کات که له نیوهه ماله ههیتی له گهل خزی بیهیتیت و هدر لام کاته شدا دهست پاکی و ای لی ده کات که بکات که له نیوهه ماله بگهربیت له کاتیکدا ماله که ده خزی له مه که ده کهی و دهستی لی نه دراوه سه بیاری شهودش پیشیبی عومر ززر لده دورتر برو هدروهک به دوو چاوی سه نهود چاره نووسه به دفره به بدی بکات که چاوهروانی عهیاشه نه گهر بگهربیتله بتو مه که هدروهها عومر کاتیک که نهیده توانی قایلی بکات حوشته ماندووه ره سنه که خزی پیندا هر نهودش هاته رینگای عهیاش که عومر پیشیبی ده کرد^۵ له زولم و سته می بیباوه رپان.

وه له ریزی مسلمانان رهش کرایه و چونکه خوابی گهوره بینخدوشی و نادادهه ری له که سانیک ناوی که ناژاوه بسازین و له نیو کزمد لگای نه فامیدا بزین هم بزیه خوابی گهوره نایه تی خزی داده بهزینیت و ده فرمومیت:

﴿قُلْ يَعْبُدِي الَّذِينَ لَرْفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الْذُنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الْرَّحِيمُ﴾ (الزمر: ۵۳).

- ۱- التربية القيادية (۲/ ۱۵۹).
- ۲- السيرة النبوية عرض وقائع وتحليل الاحداث للضلابي (ص: ۵۱۲).
- ۳- التربية القيادية (۲/ ۱۶۰).

ھەر كە ئەم ئايىتە دابىزىيە خوارەوە دەست بە جى عومەر(ع) نامىيە كى نارد بۆ دوو ھاوه‌لە ئازىزە كەي (عەياش و هيشام) هەتا ھەدوّل و كۆششى خۆيان نوى بىكەنەوە بۆ دەريازبۇون لەسەريازگەي كوفر، ئەمە چ سىفەتىيکى گەورەيە كە لاي كورپى خەتابە؟! ئەو ھەولى خۆى لە گەل عەياش دا و نىتوھى مالە كەي بىي بەخشى لەسەر ئەوھى، كە شار بە جى بېھىلىت، خوشترە كەي خۆى پىدا، هەتا پىتى ھەللى و لە گەل ھەممۇ ئەمانەشدا بىتنە و بەردەي بەراكەي نە كەد و ناو چاوى لى گرۇ نە كەد بەھۆى ئەمە كە سەرىيچى كەرددووھ و ئامۇزگارىيە كانى وەرنە گرتوھ و بىچۈونە كانى پشت گۈئى خىستووھ، بەلكو ئەو ھەست كەردن بە خۆشەويىستى و وەفادارىيە بۆ براكەي، كە ئەو لېرەدا زال دەبىت بەسەريداو ھەر، كە ئايىتە كەش دىتە خوارەوە ئاراستەي مەككەي دەكتات، هەتا بىگاتە دەستى ئەوان تەواوى بىي دەسەلاتە كانى مەككە، بەلكو ھەست بە چەند ھەولىتكى نوى بەمەبەستى خۆگەياندە پىنگەنۈنۈكەي ئىسلام.^١

بەم شىۋىيە عومەر گەيشتە مەدىنە و بۇو بە وەزىرو پرسو راۋىۋ پېتىراوى پېغەمبەرى خوا(ع) و پېغەمبەرى خۆشەويىتىش(ع) برايمەتى لە نىوان عومەر و عرەيى كورپى سادعە^٢ پېيك ھىتىنا و ھەندىتكىش دەلىن ئەو برايمەتىيە لە نىوان عومەر و عوتىانى كورپى مالك^٣ و ھەندىتكى تىرش دەلىن لە نىوان عومەر و موعازى كورپى عەفرائىدا بۇوە.^٤

ئىينىو عەبدول ھابىنى لەم بارەيەوە دەنوسىت :

ئەم گىپراندا وانە دىرىك زو لېك ھەلۋەشىن نىن، چونكە پېغەمبەرى خۆشەويىست(ع) لە چەند كاتىتكى جىاوازدا برايمەتى لە نىوان عومەر و ھەممۇ ئەمانەدا دروست كەرددووھ، ئەمەش رېنگرى ئاكىرىت، كە لە چەند كاتىتكى جىاوازدا ئەو برايمەتىيە لە نىوانى ئەو و ھەممۇ ئەمانەدا بوبىت.^٥

١- التربية القيادية (٢/١٦٠).

٢- مناقب أمير المؤمنين عمر بن الخطاب لابن الجوزي (٣١).

٣- الطبقات لابن سعد (٣/٢٧٢).

٤- مناقب أمير المؤمنين عمر بن الخطاب لابن الجوزي (٣١).

٥- محض الصواب في فضائل أمير المؤمنين عمر بن الخطاب (١/١٨٤).

بەشى دەنەنە

پەرەردە قورئانى و پىغەمبەر ئايەتى بۆ

عومەرى كورى خطاب (عليه السلام)

دوانگەسى يەكەم

ژيانى فاروق لەگەل قورئاندا

يەكەم : پىشىپىنى سەبارەت بە خودا و گەرددۇن و ژيان و بەھەشت و دۆزەخ و قەذاو قەددەر :

بەرپاستى ئەو پەپىرە و پەرەردەسىيى، كە عومەرى كورى خطاب و تەواوى ھاۋالاتى بەرپىز لەسەر پەرەردە بۇوه بىرىتىيە لە قورئانى پېرۇز كە لە لايەن خوای گەدورى جىيەنانياندەو بە خەلات ھاتووه، بۆتە تاكە سەرچاۋى بەيدىك گەيشتن، ھەر ئەۋەش بويە ھاندەرى پىغەمبەرى ئازىز (عليه السلام) لەسەر يەكتاپەرسىتىو يەكخواناسى و ئەۋەشى يەكلايى كەردىتىو كە قورئانى پېرۇز بىرىتىيە لە تەنها پەپىرە و بىرى سەرەكى، كە تاكى موسىلمان و خىزانى موسىلمان و كۆمەلگەى موسىلمانى لەسەر پەرەردە دەبىت.

ئەم ئايەتانى كە عومەر دەبىيستان راستەوخۇ شۇيىتى خۈزىان لە دارشتىنى كەسايەتى ئىسلامى عومەر دەكردەوە و دلى پى خاۋىن دەبوويمەوە و ناخى پىتى پارا دەبۇو، لە گەل رۇحىدا كارلىتى دەكرد، بەممەش عومەر گۇراو بويە مرۇقىتىكى ترى پەپىايدەخ و خاۋەن ھەست و ئاماج .

عومەر لە ميانى ئايەتكانى قورئانمۇ ئەۋەي زانىيۇو كە كى ئەو خوای گەورەيە، كە دەبىت ئەو بىپەرسىتىت، ھەر وەها پىغەمبەرى خۆشەويىست (عليه السلام) سۈر بۇوه لەسەر ئەۋەي كە يارانى پەرەردە بن لەسەر پىشىپىنى پاشان پىغەمبەرى خۆشەويىست (عليه السلام) سۈر بۇوه لەسەر ئەۋەي كە يارانى پەرەردە بن لەسەر پىشىپىنى دروستيان بەرامبىر بە خوای گەورە مافى خوای گەورە بىزان كە چىھەل سەرىيان، بەرپاستى تىپۋانىنى عومەر بۆ خواو گەرددۇن و ژيان و بەھەشت و دۆزەخ و قەذاز و قەددەر و راستى ئادەمىزىد و بەرىدەكانى لە گەل شەيتان لە قورئانى پېرۇز و ھىدایەتى پىغەمبەر (عليه السلام) وە سەرچاۋى گىرتۇوە .

ھەر وەھاخوای گەورە لە ھەموو كەم و كورتىيەك و پىناسە كراوه بەو شىيۇ تەواويانى كە بى پايانە، ھەر ئەو خوای گەورە پاڭ و بىتە گەردەيە كە ھاۋالى نىيە و هىچ ھاوسىر و مندالىتى كە خۆي نەگىرتووه .

• خوای گهوره درستکدری هدمو شته کانه و هدر خوش خاوهن و بدیهینه‌یه‌تی:
إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي الْأَلَّيلَ الَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثُ شَاءَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ إِلَّا لَهُ الْحَكْمُ وَإِلَّا هُوَ تَبَارَكُ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ (الاعراف: ٥٤).

• خوای گهوره سرجاوهی هدمو ناز و نیعمتیکه لدم بونه‌وه‌دا جا ندو نیعمه‌ته ورد یان درشت لمبه‌ر چاو بیت، یان شاراوه: **وَمَا يَكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَعَنِ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَكْمُ الظُّرُفَالِيَّةِ تَجْعَرُونَ** (النحل: ٥٣).

• زانیاری بیسنوره هیچ شاراوه‌یه کی له‌سر زه‌وی و له ناسانیشدا لی ناشاردیته و تهنانه‌ت ده‌وهش که مرزوظ په‌نای ده‌دات و ناشکرای ده‌کات.

• خوای گهوره به‌هزی فریشته کانیه‌وه کاری مرزوظ کان وابه‌سته ده‌کات پیانه‌وه له قورثانیکدا که نه له گهوره و نه له بچوک و هدمویانی هیناوه‌ته هژمار و نده‌مهش له کات و شوینی شیاوه خزیدا ناشکرا ده‌بیت و بلاو ده‌بیته‌وه: **مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ** (ق: ١٨).

• بندنه کانی خوشی تاقی ده‌کاته‌وه به پیچه‌وانهی همز و ناره‌زووه کانیان، همتا مرزوظ کان پیکه‌هاتهی خویان بناسن، تیایاندا همیه که رازیه به قهزا و قهده‌ری خوا و به ناشکرا و په‌نهانی خوشی بۆ به ده‌سته‌وه ده‌دات و به‌مهش ده‌بیته شیاوه خه‌لافه‌ت و پیشه‌وایه‌تی و سه‌رک‌دایه‌تی و هه‌شیانه تووره ده‌بیت و شیاوه هیچ ناییت: **الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَتَلَوُكُمْ أَيُّكُمْ أَحَسَنُ عَمَلاً وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ** (الملک: ٢).

• خوای گهوره کدستیک ده‌پاریزیت و پشتیوانی لی ده‌کات و سه‌رک‌هوتني پی ده‌بەخشیت به مه‌رجیک په‌نای بۆ به‌ریت و چیز لە خواترسی یە ته‌قاکه‌ی و هریگریت و به فهرمانی خوای گهوره کار بکات: **إِنَّ وَلَئِنَّ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَبَ وَهُوَ يَتَوَلَّ الْصَّابِرِينَ** (الاعراف: ١٩٦).

• مافی خوای گهوره له‌سر بندنه کانی که ته‌نها ندو پیه‌رسن و هاوه‌لی بۆ بپیار نده‌دن به هیچ شیوه‌یهک: **(نَايِهِ تَهْ نَهْ نُوسَرَاهْ بِيَنُوسَهْ)** (الاعراف: ٦٦).

• نه و په‌رستننها ده‌بیت به‌پی نوھیله گشتیانه بیت که قورثانی پیروز ده‌ست نیشانی کردوون. ۱ پوانینی بۆگه‌ردون له‌تایدته کانی خواوه چنگ که‌توووه، که ده‌فرمودیت: **فَقُلْ أَيُّنُكُمْ لَتَكُفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقَهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءَ لِلْسَّابِلِينَ** ۲ ثُمَّ

آستَوْى إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ هَا وَلِلأَرْضِ أَتَيْتَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَأْبَعِينَ ﴿٦﴾ فَقَضَيْنَاهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَى فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَاهَا السَّمَاءَ الْدُّنْيَا بِمَصَبِّيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ» (فصلت: ۹-۱۲).

هروده‌ها نه م زیانه هرچند دریزه بکیشیت هر ده پوتیده و خوشیه کانی هرچند بینی گهور بهن کم و قیزه‌ونن نهودتا خوای گهوره ده فرمودیت: «إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الْدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْتَطَ بِهِ تَبَاثُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَمُ حَتَّى إِذَا أَخَذْتِ الْأَرْضَ رُخْرُفَهَا وَأَزْيَّنَتْ وَظَرَبَ أَهْلَهَا أَهْبَمَ قَدْرَوْرَ عَلَيْهَا أَتَدْهَا أَمْرَنَا لَيْلًا أَوْ هَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَانَ لَمْ تَغْرِبْ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْأَيَّتِ لِقَوْمِ يَتَفَكَّرُون» (یونس: ۲۴).

هروده‌ها روانینیشی بتو بهدهشت هر له میانمی نه و ثایم تانه و هیه که پیناسه‌ی بهدهشت ده کمن، حالی نه و له حالی نه و کسانه ببوه که خوای گهوره ده بیاره‌یان ده فرمودیت: «تَعْجَافِ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَهْمَ حَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٧﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أَخْفَى لَهُمْ مِنْ فَرَّةٍ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ» (السجده: ۱۶-۱۷).

له گمن همه مو نه مانه شدا روانینی بتو دوزه خ به هه مان شیوه ببوه و له ثایم ته کانی قورشان هه لینجاون و نهم پیش‌بینیه‌ش بتوه پشت‌گیریک له زیانیدا له هدر لادانیک له شهربعدتی نیلاهی، بد مدش پدیره‌ویکه بتو زیانی فاروق قولایی و ناخی ما ف و هرگز تنسی بدی ده کات بتو نه و تیگدیشتنه پیشه‌تنه لمسه ر خوای گهوره و زوری ترسان له سزا و عذابی خوابی، عومه‌ر (ره) شه‌ویک دیته ده ره و به ناو مهدینه‌دا ده سورپتنه به لای مالی موسلمانیکدا تیده‌په‌ری ده بینیت به و شهود خدیریکی نویزه‌کردن، عومر لدم کات‌داده و هستا و گوئی لی بورو پیاوه که سوره‌تی (طور) ده خویند: «وَالْطُّورِ ﴿٨﴾ وَكَتِبَ مَسْطُورٍ ﴿٩﴾ فِي رَقٍ مَّنْشُورٍ ﴿١٠﴾ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ وَالسَّقْفِ ﴿١١﴾ الْمَرْفُوعِ ﴿١٢﴾ وَالْبَخْرِ الْمَسْجُورِ ﴿١٣﴾ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ» (طور: ۱-۷).

عومه‌ر فرمودی: سویتدی خوای گهوره کعبه پاست و دروسته، پاشان لمسه ر لاخه کهی دابه‌زی و پالی دایمه به دیواره کهوه ماوه‌یک مایمه و پاشان گهرا یمه مالمه و بتو ماوه‌ی یه که مانگ نه خوش کهوت خله‌کی سه‌ردانیان ده کرد و له نه خوشیه کهیان نه ده زانی.^۱

تیگه‌یشتنيشی بوقزاو قدهر له قورئان و پاشان له پیغه‌مبهري خوشهوست (۱۴) و هرگرت، تیگه‌یشتني قهزا و قدهر له دلیدا چمسپابو ، پله‌کاني قهزا و قدهری له قورئانی پیروزهه فهراهم هیناوه و یقهیني همهبوه بهرامبه ربهوه که زانياري خواي گهوره دهوري ههمو شته‌کاني داوه، «وما تکون في شان و ما تتلوا منه من قراءٰنَ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزِبُ عَنَ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالٍ ذَرَقٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِيلٍ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ» (یونس: ۶۱).

خواي گهورهش ههمو شتيكى له توماريکدا نووسيووه: «إِنَّا نَحْنُ نُحْكِي الْمَوْقِعَ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَأَثْرَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِيمَامٍ مُّبِينٍ» (یس: ۱۲).

ويستي خوداش پهوايه و توانا و دهسه‌لاتيشي تمواوه: «وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي

آلسمونات و لا في الآرض إنما كار علیما قدیرا» (فاطر: ۴۴).

خواي گهورهش دروستکه‌ري ههمو شته‌کانه: «ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكَلِيلٌ» (الانعام: ۱۰۲).

هدروها عومنه بيروي‌باوه‌پي چمسپاوه دل و دهروونيشي دامزراوه بوبو بهرامبه رقدزاو قدهر، بهروبيومي سوودمهند و به‌که‌لک له زيانيدا دهرکه‌وتون و به‌کومنه‌کي خودالهم په‌رتوكه‌ددا بددي ده‌که‌بن، عومنه له ميانى قورئانی پیروزهه راستي دهروونى خوى و مرؤشه‌کانى ناسيووه، لاي پرون بووه که راستي مرؤذه‌گهريت‌هه بون لاي دوو بنه‌ماي سدره‌کي: بنه‌مايه‌کي دوور که به‌ديهاتنيه‌تى له قويه کاتيک که دروستي کردووه و فووي زيانى کردووه به‌بردا، بنه‌ماي دوههم که به‌ديهيتناوه له (تتوه)،^۱ خواي گهورهش ده‌فرمومويت: «الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَبَدَأَ حَلْقَ الْإِنْسِنِ

من طين ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهْبِنِ» (السجده: ۸-۷).

هدروها ئدوهشى زانيووه که خواي گهوره ئدم ئاده‌ميزاده‌ي به دهستي خوى به‌ديهيتناوه و پيزى ليتباوه به شيوه‌يي کي باش و به‌ژن و بالايه‌کي ماماونه‌ند و عدقان و مهنتقيکي نايابي پي به‌خشيووه، ههمو شتيكى له ئاسمانه‌کان و زهويدا بون فراهمه هيتباوه و فه‌زلى داوه به‌سەر زۆريه‌ي دروستکراوه‌کانى تردا و پيزى ليتباوه به ناردنى پيغه‌مبهران بون و به‌راستيش له جوانتنين رپوکاره‌کانى پيزيليانى خواي گهوره بون مرؤشه‌کان ئدوهه که کردوونيه‌تىه ئه‌هلى خوشهوستي و ره‌زامه‌مندي خوى و ئەمەش به‌شوينکه وتنى پيغه‌مبهرا (۱۵) که خەلکى بانگ کردووه بون سەر ئايىنى پیروزى ئىسلام هەتا

له ژیانی دونیادا به خوشی بزین و له ژیانی دوازدیشدا ژیانی خوش و شارام به دهست بهینن، خواه گهوره ده فرموموت: «مَنْ عَمَلَ صَالِحًا مَّنْ ذَكَرَ أَوْ أُشَّى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَئِنْخَيْنَهُ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَئِنْجَرِيْنَهُ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ» (النحل: ۹۷).

ههروهها عومدر(صلی الله علیه و آله و سلم) دهایتی نیوان ناده میزاد و شهیتانی زانیووه ، دلنيابووه لموهی که نهم دوزمنه له پیشهوه و پاشهوه و سمر و خواروهه بینی بزو لای ناده میزاده کان و تووشی دلهراوکتی ده کات بتو نه خامدانی خراپه و سرپیچی کردن و هسته کانی شه هوهتی تیدا ده روزیتیت ، بزو سمرکه و تینیش بمسمر نیبلیسی دوزمنیدا خواه گهوره کرد بوروه یارمهه تی ده ری خوش و له ژیانیدا سمرکه و توبو بزو بمسمریدا ، ههروهک له ژیانه کمیدا دیاره ، له چیزکی باوکه ناده مهه و شهیتاندا شده فیزیووه که ناده بنه چهی مرؤفایتیه و نیسلامیش ملکه چی پهایه بتو خواه گهوره و ناده میش شایسته بیوونیتکی تیدایه بزو کوتون له نیو هله و هر لمو هله مهی باوکه ناده مهه و فیزی شده بوروه که پیویسته موسلمان هه مهه پشتیوانیکی له سمر خواه گهوره بیت و تمویه و پهشیمانیش بایه خ و بدهایه کی زور گرنگی له ژیانی مرؤفدا ههیه له گمل پیویست بسوونی خنپاراستن له نیزه هی و خو به گهوره زانی و بایه خی ئاخاوتن به جوانترین شیوه له گمل یاراندا بزو نه پهیله جوانه هی خواه گهوره که ده فرموموت: «وَقُلْ لِعَبَادِي يَقُولُوا أَلَّى هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الْشَّيْطَنَ يَنْزَعُ بَيْتَهُمْ إِنَّ الْشَّيْطَنَ كَاتَ لِلإِنْسَنِ عَدُوًّا مُّئِنِّا» (الاسراء: ۵۳).

عومهر بزو تذرکیه روحی له سمر پیغمه مبهه ری خوش ویست(صلی الله علیه و آله و سلم) رویشتووه به جوزه ها په رستش دل و ده رونی پاک و پاراو کردووه تمده .

خواه گهوره و بالا دهست پیزی له عومهر گرتوروه بهو نیسلامدی ، که باوه ری پیهیناوه و بويه هزی پیچانوهی بير باوه ره کونه کهی له بت په رستی و مهرايی کردن بزو بت و پریار دانی کچو زن و ژغناواری له نیوان خواه گهوره و تاقمی جندا و راست زانینی فیل و تمله کهی نهستیزه ناسیان بزو دیاریکردنی په تویی کزمدلگا لوت به رزی به دینی و نینکاری کردنی ژیانی دوای مردن ،^۱ هه مهه نه مانه کوتایی هات و لمپاش خوی بیرویاوه رو نیمان به تنهای خودای بیهاده و بی مندال و درز زن بونی نهستیزه ناس و بپوا بون به ژیانی دوای مردن . ههروهها ژیانی گالنده جاری جاهیلیه ت و ههست نه کردن به بربرسیاریتی له برد مردم ثانیدا کوتایی هات و به بويه کسیک بینیات ندر و ههست کاره مهستولیت بهرام بمهه ناین و بیرو باوه ره کهی . تمهن به ته اوی له نیو شم ناینده توایمه و خواه گهوره و پیغمه مبهه کهشی له هه مهه شته کانی تر به لاوه خوش ویست بزو ، به شیوه هیک بمندایه تی بزو خوا ده کرد به جوزتیک که ده بینیت ،^۲ عومهر له سمر قورشان و گواستنده وی پیسی لمیاسادانانده بزو

۱- عمر بن الخطاب، علی الخطیب (ص: ۵۱).

۲- عمر بن الخطاب، حیاته، علمه، وادبه (ص: ۵۲).

په‌شتبه‌رداری له میزوه‌وه بـ حیکمـت، خـ گونـجان له گـهـنـ بـدـنـامـهـ کـهـی خـودـایـ گـهـورـهـ وـ زـیـانـ لـهـ گـهـلـ نـهـوـ قـورـئـانـهـ پـیرـزـهـیـ کـهـ کـارـیـ کـرـدـبـوـوـیـ سـهـرـ دـلـ وـ دـهـرـوـونـ وـ نـاخـ وـ رـوحـ وـ بـرـهـمـیـ شـمـ پـیـکـمـهـ وـ زـیـانـهـشـ لـهـسـهـرـ دـرـنـدـهـیـسـداـ نـاـوـهـژـوـ بـوـوـیـهـ وـ هـوـیـ نـهـمـهـشـ - پـاشـنـاسـانـکـرـدنـیـ لـهـلـایـهـنـ خـوـایـ گـهـورـهـ وـ بـزـیـ - لـهـسـهـرـ دـهـسـتـیـ پـیـغـهـمـبـرـیـ خـواـهـ فـوـتـابـیـهـ فـمـراـهـمـ هـاتـ.

دووهم : هاوده‌نگیه‌کانی عومه‌ر (علیه السلام) بـ قـورـئـانـیـ پـیـرـزـ وـ نـاشـنـایـ بـهـ هـوـیـ هـاتـنـهـ خـوارـهـوـهـ قـورـئـانـ وـ رـافـهـیـ بـوـهـنـدـیـ لـهـ نـایـهـتـهـ کـانـ:

۱- هاوده‌نگی عومه‌ر بـ قـورـئـانـیـ پـیـرـزـ:

عومه‌ر له زورترینی یاران نازا و لیهاتو ببو، زورجار پرسیاری دهیاره‌ی نه و شتانه له پیغه‌مبدری خزشدویست(علیه السلام) ده کرد، که حیکمته‌کهی نده‌زانی هدر و هک نمه‌وه که عومه‌ر(علیه السلام) به پا و بچوونی خزی و به هه مسو روون و راستبیزیه کهوه دهست پیشخمری کرد، بـ زـورـ تـیـگـهـیـشـتـنـیـ وـ وـهـرـگـرـتـنـیـ بـزـ مـهـبـهـسـتـهـ کـانـیـ قـورـئـانـ لـهـ هـنـدـیـ کـاتـدـاـ قـورـئـانـ بـهـ هـاـوـدـهـنـگـیـ هـلـوـتـیـسـتـیـ نـهـوـ دـهـاتـهـ خـوارـهـوـهـ، عـومـهـرـ(علیه السلام) دـهـفـرـمـوـوـیـتـ: لـهـ سـیـ شـوـیـنـدـاـ هـاـوـدـهـنـگـیـ خـودـاـ بـوـوـمـ، يـانـ لـهـ سـیـ شـوـیـنـدـاـ هـاـوـدـهـنـگـیـ پـدـرـوـهـرـدـگـامـ بـوـوـمـ، دـهـفـرـمـوـوـیـتـ: وـقـمـ نـهـیـ پـیـغـهـمـبـرـیـ خـواـبـیـاـ مـهـقـامـیـ نـیـرـاهـیـمـتـ بـزـ نـوـیـزـگـهـ بـپـیـارـ دـهـدـاـ، خـواـیـ گـهـورـهـ نـایـهـتـیـکـیـ لـهـ دـهـدـاـهـ بـارـهـیـوـهـ دـابـهـزـانـدـ، وـقـمـ نـهـیـ پـیـغـهـمـبـرـیـ خـواـ چـاـکـ وـ خـرـاـپـ دـینـ بـزـ لـاتـ بـرـیـاـ فـدـرـمـانـتـ دـهـدـایـهـ دـایـکـانـیـ مـوـسـلـمـانـانـ کـهـ حـیـجـابـ بـپـوـشـنـ، خـواـیـ گـهـورـهـ لـیـرـهـدـاـ نـایـهـتـیـکـیـ دـابـهـزـانـدـ سـهـبـارـهـتـ بـهـ حـیـجـابـ، پـیـبـیـانـ رـاـگـهـیـانـدـمـ کـهـ هـهـنـدـیـ لـهـ خـیـزـانـهـ کـانـیـ پـیـغـهـمـبـرـیـ خـوـشـهـوـیـستـ(علیه السلام) سـهـرـزـهـنـشتـیـ پـیـغـهـمـبـرـیـانـ(علیه السلام) کـرـدـوـوـهـ منـیـشـ چـوـوـمـ لـایـانـ وـ پـیـمـ وـتـنـ دـهـدـستـ هـدـلـگـرـنـ لـهـمـ کـارـهـ یـانـ خـواـیـ گـهـورـهـشـ باـشـتـرـ لـهـ نـیـوـهـ دـهـدـاـتـهـ پـیـغـهـمـبـرـهـ کـهـیـ(علیه السلام)، تـدـنـانـتـ یـهـکـیـکـ لـهـ خـیـزـانـهـ کـانـیـ هـاتـ وـ فـدـرـمـوـوـیـ: نـهـیـ عـومـهـرـ، نـایـاـ لـهـ پـیـغـهـمـبـرـیـ خـوـشـهـوـیـستـ(علیه السلام) وـهـ شـتـیـکـتـ بـیـسـتوـوـهـ کـهـلـهـ خـیـزـانـهـ کـانـیـ دـلـگـرـانـ بـوـ بـیـتـ وـ اـتـّـ گـاـزـانـدـیـانـ دـهـکـیـتـ؟ـ خـواـیـ گـهـورـهـ نـهـ نـایـهـتـیـ دـابـهـزـانـدـ:

﴿عَسَىٰ رَبُّهُ أَنْ طَلَقَكُنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَرْوَاجًا حَيْرًا مَنْكُنَّ مُسَامِتٍ مُؤْمَنَتٍ قَبِيلَتٍ تَبِيَّبَتٍ عَلِيدَاتٍ سَتِّحَاتٍ ثَبَيَّبَتٍ وَأَنْكَارًا﴾ (التحريم: ۵).

ب . له هاوده‌نگیه‌کانی سه‌باره‌ت به واژه‌ینانی نویش له‌سهر دووبووان:

عومه‌ر(علیه السلام) دـهـفـرـمـوـوـیـتـ: کـاتـیـکـ عـبـدـالـلـهـ کـورـیـ نـیـبـیـ مرـدـهـاتـنـ بـزـ خـزـمـتـیـ پـیـغـهـمـبـرـیـ خـوـشـهـوـیـستـ(علیه السلام) بـزـ نـهـوـهـ بـرـوـاتـ نـوـیـهـیـ لـهـسـهـرـ بـکـاتـ، نـهـوـیـشـ لـهـسـهـرـیـ وـهـسـتاـ، کـاتـیـ پـیـغـهـمـبـرـیـ خـوـشـهـوـیـستـ(علیه السلام) لـهـسـهـرـیـ وـهـسـتاـ بـزـ نـوـیـزـ پـوـیـشـتـ وـ هـدـتـاـ لـهـسـهـرـ سـنـگـیـ وـهـسـتـامـ وـ وـقـمـ نـهـیـ پـیـغـهـمـبـرـیـ

۱- عمر بن الخطاب، حیاته، علمه، وادبه (ص: ۵۲).

۲- البخاری، کتاب التفسیر، رقم (۲۱۳).

خوا (ع) نایا عبداللە کورپى ئوبى دۇزمىنى خوا نويىرى لەسەر دەكىيت كە ئەن پۇزىزە واي وەت و ئەن پۇزىزە واي وەت و تەمواسى پۇزىزە خراپەكانىم ژمارد، پىيغەمبەرى خۆشەويىست (ع) پىيكتەنلى و تەنانەت مەنيش درېئەم بە قەسكەنامدا و پاشان پىيغەمبەرى خۆشەويىست (ع) فەرمۇسى: (لەم دورى كەوە ئەمە عومەر من چاڭكم ھەلبۈاردووه)، پاشان پىييان وەنم ئامىتە هاتوتە خوارووه: **﴿أَسْتَغْفِرُ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾** (التوبىة: ۸۰).

پاشان پىيغەمبەرى خۆشەويىست (ع) نويىرى لەسەر كەرد و پۇسشت بۇ سەر گۈرپەكەمى ھەتا لە سپاردنى بۇونووه، مەنيش سەرمەن لەخۆم و بۇيىزىم سورىما سەبارەت بە پىيغەمبەرى خۆشەويىست (ع)، خوا و پىيغەمبەرە كەشى (ع) باشتى دەزانىن سوئىند بە خوا ئەن وەر بىم شىيۋەيە نەبۇوايە نەدەرېيىشت ھەتا ئەم دوو ئامىتە هاتە خوارووه، كە دەفرەرمۇسىت: **﴿وَلَا تُصِلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَآ أَبْدَأَ وَلَا تَقْعِمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَا تُؤْمِنُوا وَهُمْ فَسِقُونَ﴾** (التوبىة: ۸۴).

لەپاش ئەمە پىيغەمبەرى خۆشەويىست (ع) ھەتا كۆچى دوايسى فەرمۇسى لەسەر گۈرپى ھىچ دۇرپۇيەك نەوهستا و نويىرى لەسەر نەكەرد.

ج . ھاودەنگى لەگەل بەدىلگىراوانى بەدردا:

عومەر (ع) دەفرەرمۇسىت: كاتىتكى كە پۇزىزى بەدر بىباوهپان رۇپوپەپوو شىكستىتىكى گەورە بۇونووه (۷۰) كەسيانلى كۈزۈراو (۷۰) كەسى تىريانلى بەدىل گىرا، پىيغەمبەرى خۆشەويىست (ع) راپاپىزى بە ئەبوبەكىر و عومەر و عەملى و عۆسمان كەرد، پىتى فەرمۇم: (ئەن كورپى خەتاب تۆ دەلىت چى؟) مەنيش وەنم اپىن باشە كە من بەدم لە گەردنى فلان كە خزمى عومەرە و عەلەيش بىدات لە ئەن گەردنى عوقەيل و حەمزەش بىدات لە گەدنى فلان و ھەتا خوابى گەورەش ناگادار بىتت بەمۇسى كە لە دل و دەرروونى ئىيمەدا نەرمىيەك نىيە بۇ بىباوهپان، چونكە ئەمانە گەورە و پىشىدوا و سەرگەدەي بىباوهپان، پىيغەمبەرى خۆشەويىست (ع) ثارەزۇرى ئەمە نەبۇو كە وەنم و لە بىرى ئەمە سەرانەلى لى ئەرگىتن، پاشان كە بۇ سېبەينى چوم بىنیم پىيغەمبەرى خۆشەويىست (ع) لەگەل ئەبوبەكىر دانىشتوون دەگىرىەن مەنيش وەنم: ئەن پىيغەمبەرى خوا (ع) ئەمە چىيە كە تۆ و ھاولەكەتى ھىتاۋاتە گەريان؟ ئەگەر مەنيش ھۆى ئەم گەريان بىزام دەگىرىم ئەگەر نەشزاڭ ئەم گەريان بۇ گەريانە كە ئىيە بىنى، پىيغەمبەرى خۆشەويىست (ع) فەرمۇسى: (بەمۇسى كە يارانت ئەم سەرانەيان خستە پىش چاوم، ئا بەدۇ شىيۋەيەش وەك ئەم دارە ئەشكەنچى ئىيەم خراپە پىش چاپ)، دارە كە نزىك بۇو، خوابى گەورە ئەم ئامىتە دابەزاند كە دەفرەرمۇسىت: **﴿مَا كَارَ لِنِيَّ أَن يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُشْخِرَ فِي الْأَرْضِ﴾**

۱- عوقەيل كورپى ئەبى تالىب كە پۇزىزى فەتمى مەككە موسىلمان بۇو لە سەرەتاي خەلافىتى يەزىز مەد.

تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللهُ أَعْزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١﴾ لَوْلَا كَتَبَ مِنَ
اللهِ سَبَقَ لَمَسَكُمْ فِيمَا أَحَدَتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢﴾ (الأنفال: ٦٨-٦٧).

كاتىكىش كە سالى داھاتوو هاتە پېشىنى و موسىلمانان (٧٠) كەسيانلى شەھيد بۇوه، يارانى
پېغەمبەرى خۆشەويىست (ع) ھەلھاتن دانى شەھيد بۇو خودەكمى شكا و لە سەريدا خوتىن بەندىر
چۈوانى پېرۋىزىدا دەھاتە خوارەوە، خواي گەورە ئەم ئايەتمى دابىزاند:
﴿أَوَلَمَا أَصَبَتُكُمْ مُصِيبَةً قَدْ أَصَبَتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْمَ أَنِّي هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (آل عمران: ١٦٥).

د. ھاودەنگى لە مۆلەت وەرگرتىن:

پېغەمبەرى خۆشەويىست (ع) لە كاتى چىشتىنگاودا لاوينكى ئەنصارى نارد بۇ لاي عومەر ھەتا
بانگى بىكىت، كاتىكى لازىكە هات نۇوستىبوو، ھەندىن لە جەستەمى بە دەرەوە بۇو، كاتىكى كە
بىئاربۇويەدە فەرمۇسى: خواي گەورە لە كاتى نۇوستىندا سەرداغان قەدەغە بکە، لە پىوايەتىكى تردا
دەفەرمۇسىت: ئەم پېغەمبەرى خوا (ع) پىتى خۇش بۇو كە خواي گەورە فەرمان و پىتىگى ئەكردىن لە
كاتى مۆلەت وەرگرتىن،^١ پاشان ئەم ئايەتە هاتە خوارەوە كە دەفەرمۇسىت: **﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ**
إِمَّا مُنْوَأْ لِيَسْتَغْنِنُكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَتَلْعَبُوا أَخْلَامَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ
مِنْ قَبْلِ صَلَوةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثَيَابَكُمْ مِنْ الظَّاهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَوةِ الْعِشَاءِ
ثَلَاثَ عَوَرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدُهُنَّ طَوْفُونَ عَلَيْكُمْ
بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ كَذَالِكَ يُبَيِّنُ اللهُ لَكُمُ الْأَيَّتِ وَاللهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ (النور: ٥٨).

٥. نزاى عومەر لە قەدەغە كىرانى مەيدا:

كاتىكى ئايەتى: **﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ﴾** (البقرة: ٢١٩).

هاتە خوارەوە عومەر فەرمۇسى: خواي گەورە دەرسارە شەراب پۇونكىرىدەنەوەيە كى باش و
دروستىمان پى بىدە و پاشان ئايەتىكى لە سورەتى (النساء)دا هاتە خوارەوە كە دەفەرمۇسىت: **﴿يَأَيُّهَا**
الَّذِينَ إِمَّا مُنْوَأْ لَا تَقْرَبُوا الْصَّلَوةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى﴾ (النساء: ٤٣).

١- لە نىتىوان دانى بېننە و كەلبەدایە.

٢- مسنند احمد (٢٥٠٨) رقم (٢٢١) وصحىحة احمد شاكر، مسلم بنحوه رقم (١٧٦٣).

نهو دمه بانگه وازکاری پیغامبری خوشدیست (ع)، که نویزی دایست دیوت: با سدرخوشتان نزیکی نویز نهندوه پاشان عومنر بانگ کرا و ثم ثایته‌ی به‌سدردا خویترایه‌وه، که دفترمرویت: **﴿فَهَلْ أَنْتُ مُنْتَهَوْنَ﴾** (المائدة: ۹۱). عومنر فهرمووی واzman هینا، واzman هینا،^۱ عومنر لمشیتواری پرسیار کردنه تیگه‌یشت که مدبست پی قده‌غه کردنه، لمبمر شوهی که ثم پرسیارلیکردن (الاستفهام) بدھیزتر و براوه‌تره له قده‌غه کردند اله ریگری کردنی ناسایی، له ده پرینی ثایته‌که و پیکهاته و دارشتنه که‌یدا هرپه‌شه‌یدکی مهترسیدار و پون و هک خزر له قده‌غه کردند ابدی ده کریت.^۲

و- ظاینایی به هۆی هاتنه خواروه‌ی ظایه‌تکان:

عومنر (ع) هەموو قورئانی لمبدر کردووه^۳ لهو ماوهیی که موسلمان بسوه هەتا کاتی کۆچی دواچی پیغامبری خوشدیست (ع) له گەل هۆی هاتنه خواروه‌ی ظایه‌تکان تەناننت نهو ئایه‌تانه‌ش که پیش موسلمان بسوونی هاتوندته خواروه‌وه، ئەمەش بدوهی که هەموو تیکرا کۆزکردۆتەوه و زیاده‌وه نیه ئەگدر بلىئين عومنر زانیاری لمسمر هۆی دابه‌زینی زۆریک له ئایه‌تکان هەبوبه به تاییه‌تی له کاتی ئیمانی موسلمانیتیدا بەهۆی ئەپەیووندیه بەھیزه بە پیغامبری خوشدیست (ع) وە هەبیوو، پاشان تدواوی نهو ئایه‌تانه‌ی لمبدر کردووه که له دەستی دەرجوون، نه گەر ئاماژه‌ی بۆ هۆیه کی هاتنه خواروه‌ی قورئان کردیت پیش هاتنه خواروه‌که بسوه، پووداوه کانیش بەردواام بەدی دەکرین و ئەمەش کاریکی سانایه.^۴

ھەروهه عومنر هۆی دابه‌زینی کۆمەلی ئایت بسوه، هەندیکیان ھاودەنگی لمسمر مەککیه کەی و هەندیکیان لمسمر مەدینه‌یدیه کەی هەبوبه، بىلکو هەندیک له ئایه‌تکان عومنر بەخته وەربیووه بەزانینی سات و شوینی بە شیوه‌یدی کی زۆر ورد، سەبارەت بە ئایتی: **﴿أَلَيْؤُمْ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَقْمَمْتُ عَلَيْكُمْ يَعْمَلِي وَرَضِيَتُ لَكُمُ الْإِسْلَامُ دِينًا﴾** (المائدة: ۳).

عومنر (ع) دفترمرویت، سویند بەخوا من نهو رۆزه و نهو ساتدم دەزانی که ئەم ئایه‌تەی تیا هاته خواروه‌وه: له کیتوی عدره‌فه و لمپرۆزی هەینی داببو^۵ نیز عومنر هەر خۆی بسو بیت یا له گەل کەسیتکی تر بوبویت هۆی پاستەخۆی دابه‌زینی هەندى لە ئایه‌تکان بسوه لەوانه: **﴿أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةً**

۱- صحيح احمد شاکر في تخرجه الاحاديث المسند، رقم (۳۷۸).

۲- شهید الغراب للتلمساني (ص: ۱۰۱).

۳- الانقاذه في علوم القرآن، للسيوطى (۷۲/۱).

۴- عمر بن الخطاب، د. علي الخطيب (ص: ۹۰-۹۲).

۵- اسناده صحيح على شرط الشیخین الموسوعة الحدیثیة، مسند احمد رقم(۱۸۸).

الْحَاجَ وَعِمَارَةُ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ ءاَمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمَ الْآَخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوِدُنَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّلَمِينَ ﴿٦﴾ الَّذِينَ ءاَمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهُدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٧﴾ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةِ مِنْهُ وَرِضْوَانِ وَجَنَّتِ هُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقيِمٌ ﴿٨﴾ خَلِيلِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَحْرَزٌ عَظِيمٌ» (التوبه: ۱۹-۲۲).

له صه حيحدا هاتوروه: پیاویک و تورویه‌تی به لامده گرنگ نیه که له دوای شده‌هادان ده که مدهوه هیچ کاریکی تر بکم، عملی کوری ثبو تالیب فدرمرویه‌تی: جیهاد له پیتاوی خوادا له هه مهوو ئه مانه پیروزتره، عومه‌ریش ده فرمرویت: لمه‌ری مینبه‌ری پیغه‌مبه‌ری خوشدویست (۱) ده نگتان بدرز مه کنه‌وه ئه گدر کاتی نویزه هات پرسیاری لی ده کدم پاشان که ده پرسیت ئه م نایه‌ته دیته خواروه و بوزیان روون ده کاته‌وه که ئیمان و جیهاد پیروزتره له ئاوه‌هادان کردنه‌وه که ده عوشه و حج و عمره و تمواف و ئاوه‌انی حاجیان، هدر له بدر ئه مه‌شه ثبو هوره‌هیره (۲) ده فرمرویت: (مانه‌وه) یدک شدوم لمه‌نگه‌ردا پی خوشتره له شهونویزی شه‌وه قدر له تمدیشت بدره رهش‌که‌دا.

پرسیارکدنی له پیغه‌مبه‌ری خوشدویست (۱) ده باره‌ی هه‌ندی ئایه‌ت:

عومه‌ر (۱) پرسیاری له پیغه‌مبه‌ری خوشدویست (۱) ده سه‌باره‌ت به هه‌ندی ئایه‌ت و هه‌ندی جار هاوه‌لیکی ده‌بینی، که پرسیاری له پیغه‌مبه‌ر (۱) ده کرد ده باره‌ی ئایه‌تیک دهست به جنی له بدری ده کرد و که‌سیکی تری فیز ده کرد که به دوای زانستدا ده گدر، له عملی کوری ئومه‌سیه‌وه ده گیپنه‌وه که ده فرمرویت: پرسیارم له عومه‌ر کرد: (نهوه هیچ گوناهیکتان لمه‌ری که هه‌ندی له نویزه‌کان کورت کنه‌وه ئه گدر ترسان ئوانه‌ی بیباوه‌رن جه‌نگتان له گه‌ل بکمن بدراستی بیباوه‌ران بز نیسوه دوژمنیکی روون و ئاشکران)، خوای گدوره ئاسایشی خدلکی مه‌بسته؟ عومه‌ر و تی: عومه‌ر و تی: منیش هدر سه‌رم لهوه سوپر مابوو که تو سدرت لیتی سوپر ماوه، پرسیارم له پیغه‌مبه‌ری خوشدویست (۱) کرد سه‌باره‌ت بدهه فرمروی: (نه‌مه چاکمیده که و خوای گدوره له گه‌ل نیوه‌ی کردووه نیوه‌ش چاکه که‌ی لی و هریگرن)،^۲ هه‌روه‌ها پرسیاریان له عومه‌ر کرد سه‌باره‌ت بهم ئایه‌ته: «وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آَدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتُهُمْ» (الاعراف: ۱۷۲).

۱- الفتاوی (۲۸/۱۰).

۲- اسناده صحیح علی شرط مسلم، مسند احمد رقم: (۱۷۶)، الموسوعة الحدیثة.

فرموده: بیستم که پرسیار له پیغامبری خوشدیست (ع) کرا دهرباره، پیغامبری خوشدیست (ع) فرموده: (خوای گدوره ناده‌منی خلق کردوه و پاشان به لای پاستی سپریویه‌تی و نهود و وچه‌ی لی درهیناوه)، فرموده: نه‌ماننم خولقاندوه بز به‌هشت و به کردوه‌ی به‌هشتیان ده‌جوولینهوه، پاشان جاریکی تر پشته سپیوه و نهود و وچه‌ی لی درهیناوه و فرموده: نه‌ماننم خولقاندوه بز دوزه‌خ و به کردوه‌ی دوزه‌خیان ده‌جوولیتهوه، پیاویک وته: له کامیان کار بکین؟ پیغامبری خوشدیست (ع) فرموده: (خوای گدوره نه‌گمر به‌ندهی بز به‌هشت خولقاندیت به‌کاری دینیت بز کاری به‌هشتیان، هتا ده‌مریت لسدر کاریک له کاره‌کانی نه‌هلی به‌هشت ده‌بیت و به هزیمه‌ده دیخاته به‌هشت، نه‌گمر به‌نده‌یده بز دوزه‌خ خولقاندیت به‌کاری دینیت به کردوه‌ی دوزه‌خیان، هتا ده‌مریت لسدر کاریک له کاره‌کانی نه‌هلی دوزه‌خ ده‌بیت و به هزیمه‌ده ده‌اته دوزه‌خ)،^۱ و کاتیک نایه‌تی: «سَيِّزْمُ الْجَمْعُ وَيُوْلُونَ الْدُّبْرَ» (القرآن: ۴۵) هاته خواروه، عومه‌ر (ع).

فرموده: ج کومه‌لیک ده‌شکنیریت؟ ج کومه‌لیک سرده‌کدویت؟ فرموده: کاتیک جه‌نگی به‌در هاته پیشی پیغامبری خوشدیست (ع) بینی که له نیو قه‌لغانه‌که دامزرا بیو، ده‌فهرموده: (بی‌گوما کومله‌که بیان ده‌شکنیریت و هله‌لدن) و نهود روزه‌ش من راشه‌ی نه‌نایتم زانی.^۲

ج- هنديک لیدوان و راشه‌ی عومه‌ر بز هنهندی نایه‌ت:

عومه‌ر (ع) به‌رای خوی شرمی له تدفیسی قورثان ده‌کرد، لبدر نهود کاتیک پرسیاریان لی کرد دهرباره: «وَالذَّارِيَتْ ذَرْوَا» (الذاریات: ۱)، فرموده: نهود راشه‌بایه و نه‌گمر گویم له پیغامبری خوشدیست (ع) نه‌بواهه که نه‌مه‌ی فرموده منیش نه‌مددهوت، پرسیان دهرباره: «فَالْحَمْلَةِ وَقَرَأ» (الذاریات: ۲)، فرموده: نهود هدوره و نه‌گمر گویم له پیغامبری خوشدیست (ع) نه‌بواهه، که نه‌مه‌ی فرموده منیش نه‌مددهوت، دواتر پرسیاریان دهرباره: «فَالْجَرِيَتْ يُسَرًا» (الذاریات: ۳)، فرموده: نهود پاپزو پکه‌شتن، نه‌گمر گویم له پیغامبری خوشدیست (ع) نه‌بواهه که نه‌مه‌ی فرموده منیش نه‌مددهوت، پاشان پرسیاریان دهرباره: «فَالْمُقَسَّمَتْ أَمْرًا» (الذاریات: ۴) کرد، فرموده: نهود فریشتن، نه‌گمر گویم له پیغامبری خوشدیست (ع) نه‌بواهه نه‌مه‌ی فرموده منیش نه‌مددهوت.^۳

هدروه‌ها عومه‌ر (ع) پهپویکی تاییدتی هبووه له راشه بز نایتمه‌کان، نه‌گمر راشه‌کی پیغامبری خوشدیست (ع) بز نایتمه‌کان به‌دی بکردایه ندوا به هند و هریده‌گرت و کاری پی-

۱- صحيح لغیره مسند احمد رقم: (۳۱۱) الموسوعة الحديثة.

۲- تفسیر ابن کثیر (۴/ ۲۶۶).

۳- اخبار عمر بن الخطاب، الطنطاویات، (ص: ۳۰۸) نقلًا عن الرياض الناظرة.

دەکرد و ئەوهى سەرەوەش باشتىرين نۇونە بۇون ، ئەگەر داخوازى خۆى لە شوينى گومانىدا بدەي نەكىدايە لاي ھەندى لە ھاۋەللىنى وەك: ابى عباس و ئىوبى كۈپى كەعب و عبدالله كۈپى مەسعود و معاذ و ئەوانى تر(ع)، ئەمەش نۇونەيەكە لەسەر ئەم لايىنە، رېزىك عومەر(ع) بە ھاۋەللىنى فەرمۇو: ئەم ئايەتە چۈن دەيىنەوە، كە دەفرەمۇویت: **﴿أَيُّودُ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنَهَرُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الْثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكَبُرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعْفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فَأَحْرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَلْآيَتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ﴾** (البقرة: ٢٦٦).

ئەوانىش و تىيان: خواى گەورە دەزانىت، عومەر بىتاقةت بۇو و فەرمۇو ئىسوه بلىن ئىمە دەزانىن يان نازانىن، ابى عباس دەفرەمۇویت: ئەم ئەمیرى ئىمانداران من لە ناخىدا شىتىكىم لەو بارەوە پىيە، فەرمۇو: ئەم برازاڭەم بىللە و خۆت بە كەم مەزانە، ابى عباس فەرمۇو: ئەم نۇونەيەكە لەسەر كاركىرىن ھېنراۋەتەوە، عومەر فەرمۇو: ج كارىتكىيەن و عباس فەرمۇو: پىساويتىكى دەولەمەند بە مىلکەچى بۆ خوا بەندايەتى دەكەت پاشان خواى گەورە شەيتانىتىكى بۆ پەۋانە دەكەت و كار بە سەرىچى دەكەت ھەتا تەواو كارەكانى ناقۇم دەبىت،^١ لە پىوايەتىكى تردا ھاتۇوە كە ابى عباس دەفرەمۇویت: مەبەست لەم كاركىرىن مەرۋە لە كارەكانىدا بە مەبەستى ھەنگاۋانان بەرەو بەھەشت كەم دەكەتەوە كە بىسالىدا چوو ۋۇزارەمى مەندا الله كانى زىيادى كەردوو و زۆر بۇون، نەوهى شادەم ھەزارتىرين كەس دەبىت بۆ كارەكەي پۇزى قىامەت، عومەر يىش فەرمۇو: پاستت فەرمۇو ئەم برازا.^٢

ھەروەها ھەندى تەفسىرى بۆ ھەندى ئايەت ھەمە وەك:

﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَبَتْهُمْ مُّصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴾ **﴿أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَواتٌ مَّنْ رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهَتَّدونَ﴾** (البقرة: ١٥٦-١٥٧).

عومەر(ع) دەفرەمۇویت: دوو دادوھى باش و رووکىشىكى باش، مەبەستى لەو دادوھى يەش نويىز و بەزەپى و مەبەست لەو رووکىشىش ھىدایەتدانە.^٣

ھەروەها گۇنى لە قورئانخۇيىتىك بۇو كە ئايەتى: **﴿يَأَيُّهَا الْإِنْسَنُ مَا عَرَّكَ بِرِبِّكَ الْكَرِيمِ﴾** (الإنفطار: ٦). دەخوتىند فەرمۇي مەبەست بەوهە جەھل و نەزانىيە.

١- فتح البارى (٤٩/٨).

٢- الخلافة الراشدة والدولة الاموية، د. يحيى اليحيى (ص: ٣٠٥).

٣- الخلافة الراشدة والدولة الاموية، د. يحيى اليحيى (ص: ٣٠٥).

ھەروھا تەفسىرو لىتكىدانسەۋە ئايىھى: ﴿وَإِذَا أَنْفُوسُ رُزْجَتْ﴾ (التكوير: ٧). بىدوھ كىردوھ
چاك لەگەل چاڭدا، خرابىش لەگەل خرابدا^١

پاشى ئايىھى: ﴿تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا﴾ (التحريم: ٨).

بەمە كىردوھ كە دەفرمۇويت: بىگرىئىسە و جارىيکى تىر نەگەرىيىنەوە سەر گۇناھىكىرىن، ئەم
نەگەراندۇھىدە گەراندۇھىدە كى تمواھ.

بۆزىكىش عومەر بەلای كەنيسە راھىيىنەكدا دەپوات و بانگى لى دەكەت: ئەمە عەودال
عەدەللىيەت پىرۆز بىكە، عومەر سەبىرى دەكەت و دەست دەكەت بە گىريان، و تىيان ئەمە مىرى
ئىمانداران چى تىزى لەمەدا هېتىا يە گىريان؟ تەمۈش فەرمۇسى: ئەم ئايىتە خواي گۇرورەم بىركەمەتەوە كە
دەفرمۇويت: ﴿عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ﴾ تَصْلَى نَارًا حَامِيَةٌ﴾ (الغاشية: ٣-٤).

ھەروھا راڭىي جادۇوى بە سىحر و تاغۇوتى شەيتان كىردوھ لەم ئايىتە سۈرەتى (النساء) دا كە
دەفرمۇويت: ﴿يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْرِ وَالظَّاغُوتِ﴾ (النساء: ٥).

١- الفتاوى (٤٤/٧).

٢- الفتاوى (١١/٣٨٢).

٣- تفسير ابن كثير (٤/٥٣٧).

٤- تفسير ابن كثير (٤/٥٢٤).

دوانگه‌هی دووهم

هاوه‌لیه‌تی بو پیغه‌مبه‌ر (۱۹۷۰)

عومه‌ر (۱۹۷۰) یه کینکه له و مه کیانه‌ی، که توانیویه‌تی له نیو کۆمەلتگا کەسدا بنووسیت و بخوینته‌و، نه مەش بدلگه‌یه که له سەر تیکەن بونى له گەن زانستدا هەر له مندالیه‌و، ھولى بۇ ئەو بۇوە کە یه کیتک بیت لمو کەسانه‌ی کە نه خویندەواری خۆیان کۆزاندۇتەوە و دەروونى خۆیان پاك كەدۇتەوە پلە و پاییده‌کى بەرز و بلندیان له سەردەمى پەياما بەدەست ھیتاوه بۇ کۆمەلتگ شتى بەھادار لەوانە ناشناپوونى خویندن و خویندەوە کە نەمەش پووداوبىك بۇوە لهو دەمدە بەھاي خۆي ھەبورو، عومه‌ر وانه‌کانى يە كە مىني خويىندۇو و نووسىنى له سەر دەستى حەربى کورى نومدىسى باوکى ئەبو سوفیان^۱ پى گەيشتۇرۇ و ئەم سيفەت نایابىدە رىتەخوشکەرى بۇ كەدۇتەوە هەتا خويىنى خۆي بە رۇشنىبىرى نەتەوە كە رۇشنى بکاتەوە لهو دەمدە، ئەگدر نىئە پېتىاگرى بکەين و جەخت بکەين لە سەر ئەوەي ئەو پالىمە بەھىزە كارى له كەسايەتى عومەر و زاخاودانى بەھەر كانى كەدېت و توانا كانى خستبىتە گەر بىرىتى بىت له هاوهلى كەدنى پىغەمبەرى خۆشەويىت (۱۹۷۰) و بەقوتابى بونى و پەروردەبونى له سەر دەستى پەرۈزى و له قوتاچانى پىغەمبەرایەتىدا ئەمە لەپەر ئەو بۇوە کە عمر لە مەككەدا و له پاش موسىلمان بونى هاپى و هاودەمى پىغەمبەر (۱۹۷۰) بۇوە، ھەرۋەك چۈن لە شارى مەدينە نورىن هاپىي پىغەمبەرى خۆشەويىت (۱۹۷۰) بۇوە به جۈرىك لە گەرەكى (العواىل) نىشتەجى بۇوە کە یه کینکه له گەرەكە كانى شارى مەدينە، ئەگدر ئىستاش پىسى بگەيشتايە دەبۈويە دراوسىي مزگۇتى پىغەمبەرى خۆشەويىت (۱۹۷۰) به جۈرىك خانووبىرە درىيەت دەكىشا و شار فراوان بۇوە و سنگەخشى لە سەر ئەو گەرەكانە كەدۇوە و لەم گەرە كەشدا عومەر خۆپىك خستۇرۇ و سۈور بۇوە لە سەر بەقوتابى بونى له نیو قوتاچانى پىغەمبەر (۱۹۷۰) داو لە چەندىن لقى جۈرىيە جۈر لە بوارى زانىاري و زانستدا لە سەر دەستى مامۇستا و پىتىسۇونى كارى مەرۋىقايەتى كە بە باشتىن شىۋە خۇپەوشتى داداوه و ھرگىرتوھو فيئر بۇوە .

ھىچ زانىاريەكى له قورئان و فەرمۇودە و پووداو و ئامۇزىگارىيەكى له دەست نەداوه و لەم بارەيمۇد دەفرمۇويت: من و ھاوسىيەكم له نەنصارىيەكان له ھۆزى ئومەسييە كورى زېيد كە له پىاواھ ناوا دارو گەورە كانى مەدينە بۇو سەردانى پىغەمبەرى خۆشەويىت (۱۹۷۰) مان كەدۇبۇ به نۆيە پۇزىتىك ئەم سەرى دەدا و پۇزىتىكىش من، ھەر پۇزىتىك من سەرم بىدایە ئەو پۇزە لە نىگا و شتى تر ھەواڭم دەھىتىنا و ئەگدر ئەويش سەرى بىدایە به ھەمان شىۋە دەبۇو .

۱ - عمر بن الخطاب، د. محمد احمد ابو النصر (ص: ۸۷).

۲ - ھەمان سەرچاوهى (ص: ۸۷).

نهم گیپرانوه‌یه هله‌لوبیسته‌یه کمان پی‌ده‌کات لمه‌سر سرچاوه‌یه کی ته‌قیو که عومه‌ر زانیاری و پدره‌ورده و روشنبیری خوی لی هله‌لینجاوه که بربیتیه له پهیامی بدرزو پیزدزی خواه زانا و دانا که داده‌بزی بز سره گیانی پیغه‌مبه‌ری خوشدویست (۱۴) به سره‌چاوه‌گیراوی لمه‌سر شه واقع و نه و پووداوانه و پیغه‌مبه‌ر (۱۵) یش ده‌میخونینده‌وه بز پیارانی به تایبته‌تی لمه‌وانه که لمه‌سر ماناکه‌ی ده‌هستانه‌وه و قول ده‌بوونه‌وه له تیگه‌یشتنتی و کاریگه‌ر ده‌بوون به بندماکانی، دیاره نه‌مه‌ش کاریگه‌ری زوری ده‌بوو له ناخ و دل و ده‌روون و گیانیاندا، هه‌روه‌ها عومه‌ر یه‌کیک بووه له و که‌سانه‌ی که کاریگر بوون به پهیپوه قورثانی له پدره‌ورده و فیزکردندا. لمه‌سر هه‌موو نژیزه‌ریکی میزرووی ژیانی عومه‌ر پیتویسته هله‌لوبیسته‌یه کی پر هیوا بکات لمبه‌ردم قورثانی پیزدزدا، که خوراکی به‌هره‌کانی و بندناوی بلیمه‌تیه کانی بووه و گشه‌ی به روشنبیری نهه گله داوه، هه‌روه‌ها عومه‌ر همر له و ده‌مه‌وه که مولسلمان بوو و باوه‌پی هیتناوه به خودا سوره‌بووه لمه‌سر لمبه‌رکردنی قورثان و تیگه‌یشن و سه‌رنج پیدانی و بمده‌وام هاوه‌لیک بووه بز پیغه‌مبه‌ری خوشدویست (۱۶) و له ووه هه‌موو نه‌وانه‌ی پی‌گدیشتوه که دابه‌زیونه‌ته سه‌ری هدتا لمبه‌رکردنی هه‌موو نایه‌ت و سوره‌ته کانی لمبه‌ر کردوه، هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوشدویست (۱۷) هه‌ندیکیانی پی خویندوتوه و سوره‌بووه لمه‌سر گیپرانوه‌یه نه‌وانه‌ی که پیغه‌مبه‌ری خوشدویست (۱۸) پی خویندوتوه،^۱ هه‌ندی جار عومه‌ر شه‌ره‌فی نهوهی پی دراوه دهست پیشخدری کردووه بز گوی بیستی ژماره‌یه ک له نایه‌ته کان له هه‌مان کاتی دابه‌زینیدا هه‌روه‌ک چون بایه‌خن داوه به پیداچوونه‌وهی نهوهی که لمبه‌رکردووه، عومه‌ر لمه‌سر پهیپوه‌یکی قورثانی په‌روه‌رد بسووه و راهینه‌ره که‌شی پیغه‌مبه‌ری خوشدویست (۱۹) بسووه و خالی سده‌هتاش له په‌روه‌رد ببوونی عومردا بربیتیه له گله پیغه‌مبه‌ر (۲۰) دا، ته‌نها عومه‌ر به پهیوه‌ندی کردنی به پیغه‌مبه‌ر (۲۱) وه گزپانیکی سه‌رنج راکیشو هیدایه‌تیکی کتوپری له ناخدا پروداو له شه‌وهی تاریکوهه ده‌چوو بز ناو روزیکی رووناک و پرشنگدار و ئیمانی بددهست هیتنا و کوفری وه لاناو به‌هیزیبوو لمه‌سر بدرگه گرتني دژواری و مەینه‌تیه کان له پیتناو ناینه نویکه‌ی و بیروباوه‌ره جوامیزانه‌که‌ی، به راستی که‌سایدته پیغه‌مبه‌ر (۲۲) هۆکاری یه‌کم بسو بز نیسلام، که‌سیدتی پیغه‌مبه‌ری خوشدویست (۲۳) خاونه هیزی راکیشان و کاریگرده لمه‌سر هه‌مووان، بینگومان خواه گهوره لمه‌سر چاوگه‌ی خوی دروستی کردووه و کردوویه‌تیه کاملتین وئینه بز مرؤذ له میزرووی زویداو گهوره‌ش هه‌میشه خوشدویست و ده‌وره‌draوه به خەلکانیک به سه‌رسامیو خوشدویستیه‌وه به ده‌ریدا ده‌سورپنه‌وه پیوه‌ی ده‌نووسین.

بەلام پیغه‌مبه‌ری خوشدویست (۲۴) نه‌مه بز گهوره‌ییه که‌ی زیاد ده‌کریت که شه و پیغه‌مبه‌ری خودایه و نیگا و سروشتی له خوداوه پی‌ده‌گات و راگه‌یه‌نمریه‌تی بز خدلکی و نه‌مه‌ش پاش کوتایی کاریگری خوی هه‌یه که چونیه‌تی خرّشانی هه‌ستی شه و ئیمانداره به ثاراسته‌ی خزی، شه و ته‌نها

شته کانی بز خوی پی خوش نهبووه ههروهه کان لهنیتو خلکیدا پییان خوشه، ثمهه له گهله‌دایه له ناماده بیونی نیگای نیلاهی به پیغامبری و پاشان له کدایه‌تی پیغامبری خوشدویست (علیه السلام) دا مرؤثیکی گهوره و پیغامبری کی مهذن یهک ده گرنموده که پاشتر و له کوتاییدا دهنه یهک که نه له سدره‌تادا و نه له کوتاییدا ناشایسته نین، خوشدویستیه کی قولوی گشتگیر بز پیغامبر (علیه السلام)، مرؤث بز مرؤثی پیغامبر (علیه السلام) و گردانی خوشدویستی خودایه به خوشدویستی پیغامبره کهی (علیه السلام) و له ناخیدا تیکدل دهبن و له هسته کانیدا دهنه خالی تهرکیزکردن و دهنه فاکتدری بزاوندنی هست و رهفتاری گشتی.

نمده نه خوشدویستیه بزو که دره‌هه و هی کدمی یارانی بزاوند و بریتی بزو له کلیلی په‌روه‌دهی نیسلامی و خالی تهرکیزکراوی نه و پیغامبری که لیوهی ده‌ره‌چیت،^۱ ههروههها پیروزی هاوه‌لی پیغامبری خوشدویست (علیه السلام) بز یارانی به تهواوی فهراهم هاتووه له گهله په‌روه‌ده بیونیان له سه‌ر دهستی خوی به کهش و ههوای بدرزی ئیمانی، سید قطب سهباره‌ت بهم پاک‌کردنموده‌یه ده‌فرموده‌یت: نهوده باشتین پاک‌کردنموده‌یه و نه‌دهش بز پوخته‌کردنموده‌یه که پیغامبری خوشدویست (علیه السلام) و هریده‌گریت بز پاک‌کردنموده‌یه ویژدان و هسته کان و پاک‌کردنموده بز کاریک رهفتاریک و پاک‌کردنموده‌یه زیانی هاوشه‌ریتی و کۆمەلایتی و بهم پاک‌کردنموده‌یش دروونه کان له بیروپای شرکوه به‌رز دهنه‌هه بز بیروپای یه‌کتاپه‌رسنی و له پیش بینی پوچه‌له‌وه به‌رهه بیروپایه کی راست و دروست هنگاو هله‌ده گرن، له داستانه لیله کانه‌وه به‌رهه بیکومنانیه کی رونون و ناشکرا ملى رینگا ده گرن‌بمر، ده‌روونیش له پۆخلمی ناهیمنی نه‌خلاقیمه به‌رز ده‌بیت‌وه بز پاک‌کاریک رهفتاری ئیمان، له چه‌په‌لی سووخری و حراممه‌هه له شهدقی بال ده‌دهن به‌رهه پاکی و حله‌لآلی داهات، نه‌دهمیه پاک‌کاریک گشتگیر بز تاک و کۆمەل، بز زیانی و اقیانه پاک‌کویه که‌ش مرؤث و پیش‌بینیه کانی له تهواوی زیان و ناخی و پیغامبریتیدا به‌رز ده‌کاتووه بز بیداری‌بیونه‌وه بواریک تیایدا به خوای گهوره ده‌گات و هەلسوکه‌وت له گهله فریشتمی به‌رز و بدریزدا ده‌کات.^۲

عومنه‌ر (علیه السلام) له سه‌ر دهستی پیغامبری خوشدویست (علیه السلام) برویه خویندکاریک و هدر له‌وهه فیئری قورشان و سوونه‌ته پیروزه کان و حومه کانی تیلاوه و پاک‌کردنموده ده‌روون بزو، خوای گهوره ش ده‌فرموده‌یت: «لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتَلَوَّأُ عَلَيْهِمْ إِعْيَتِيهِ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنَّ كَانُوا مِنْ قَبْلٍ لَّفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ» (آل عمران: ۱۶۴).

ههروههها عومنه‌ر سور بزو له سه‌ر قولبونه‌وه له پیغامبری کانی پیغامبری نازیز له غمزه‌کانی و له کاتی ناشتیندا و نه‌دهش بز عومنه‌ر (علیه السلام) بزته زانیاریه کی بدرفراوان و لیزمه‌بارانیکی تینگه‌یشتنی

۱- منهج التربية الإسلامية، محمد قطب (ص: ۳۴-۳۵).

۲- الظلال (۳۵۶۵/۶).

بتو و به پیت و فم‌ر به سونه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ع) که کاری کردته سه رکه‌سایه‌تی و تیگه‌یشتنتی عومه‌ر، هاوه‌لی کردنی پیغه‌مبه‌ر خوش‌ویست (ع) و گوینگتن لیتی و ورگرنی پهندو نامزج‌گاری ناما‌د بون له هه‌موو کوئیتیکی پیغه‌مبه‌ردا (ع) هۆکارینیکی ترن له سه رهه‌دو پهروه‌ده گه‌وره‌یه، هه‌روه‌ها سوره بووه لسدر پرسیارکدن له پیغه‌مبه‌ر خوش‌ویست (ع) ده‌باره‌ی هه‌موو شه و شتنه‌ی که ده‌روونیان هه‌داندوهه یان هزر و هۆشیان سه‌رقاًل کردوهه.^۱

عومه‌ر له پیغه‌مبه‌ر خوش‌ویست (ع) له زانیاری و زانست و پهروه‌ده چنگ که‌وتوهه له‌گمل شاره‌زا‌بون به ممه‌سته کانی نهه ناینه گه‌وره‌یه و پیغه‌مبه‌ر خوش‌ویست (ع) تایبته‌تی کردوهه به چاودی‌ریکردنی و گشتگیری و به بستنه‌وه و پاشان پیغه‌مبه‌ر (ع) شاهیدی بز داوه به زانیاری، له‌و باره‌یدوه پیغه‌مبه‌ر خوش‌ویست (ع) ده‌فرمومویت: (کاتیک که من نووستبووم په‌رداخیک شیریان بز هینام، من لیم خوارده‌وه هه‌تا بینیم له نیوانی په‌نجه کانه‌وه جوگه‌ی بستبوو پاشان دامه دهستی به‌پریزه‌کم) واتا عومه‌ر (ع).^۲

و تیان: نهوه به چی تفسیر ده‌که‌یت نهه پیغه‌مبه‌ر خوا (ع)? فرموموی: ((زانست)).^۳

ابن حجر ده‌فرمومویت: مده‌ست لیزه‌دا به زانست: زانیاریه به سیاستی خملکی ، به قورشان و سونه‌تله کانی پیغه‌مبه‌ر خوش‌ویست (ع) و نهه‌دهش شاره‌زا‌یه که بده‌ست نایت بز که‌سیک نه‌بیت که پیی‌جینگیر بوبیت، سوره بیت لسدر تیگه‌یشتنه له قورشان و سونه‌تی پیغه‌مبه‌ر که‌ی (ع) و ریگه‌ی نه‌دهش: رۆچونه له تیگه‌یشتنتی زمان و ثادابه‌کانی و شاره‌زا‌بونیه‌تی له زانینی شیوه‌کانی و ده‌لئمند کردنیه‌تی به هه‌موو شه و شتنه‌ی که هاوکاری ده‌کهن لسدر تیگه‌یشتنتی له شاره‌زا‌یی و پسپوریه‌کانیدا، عومه‌ر (ع) بهم شیوه‌یه ببووه.^۴

پیویسته نهوهش بوتریت له نیوان عومه‌ر (ع) و پیغه‌مبه‌ر (ع) دا خوش‌ویستیه کی زور هه‌بووه نهه خوش‌ویستیه‌ش هۆکارینیکی گرنگ ببووه له دروست بونی زه‌مینه‌یدهک له نیوان مامؤستا و قوتاییه‌کمی که به باشترین نه‌غامی زانستی و رۆشنیبیری دیتے پیشوهه بدوهی که به‌خششی نویکه‌ره‌وهی هه‌یه، عومه‌ر زۆر پیغه‌مبه‌ر خوا (ع) خوش دویست و دلی په‌یوه‌ست ببوو پیوه‌یه و گیان و ده‌روونی خۆی بز کردبوبیه قوریانی و گیان به‌ختکردن له پیتناو بلاوبونمه‌وه بانگه‌وازه‌که‌یدا، له فرموموده‌یه کی پیغه‌مبه‌ر خوش‌ویست (ع) دا هاتوهه ده‌فرمومویت: (باوه‌ری تهواو نایت هر یدک له نیوه نه‌گهر منی له خۆی و باوکی و کوپی و هه‌موو خملکی خوشت نه‌ویت).^۵

لیزه‌دا عومه‌ر فرموموی: سویند به خوا نهه پیغه‌مبه‌ر خوش‌ویست (ع) تو له لای من له هه‌موو که‌س خوش‌ویستی جگه له خۆم، پیغه‌مبه‌ر خوش‌ویست (ع) فرموموی: نهه عومه‌ر هه‌تا له

۱- عمر بن الخطاب، د. محمد احمد ابوالنصر (ص: ۹۱).

۲- البخاری رقم (۳۶۸۱).

۳- فتح الباری (۷/۳۶).

۴- عمر بن الخطاب، د. محمد احمد ابوالنصر (ص: ۹۳).

۵- البخاری رقم (۱۵).

خوشتمندی زیاتر خوشبویت، عومنه فهرمودی: توم زیاتر له خوم خوشتدر دهیست، پیغامبری خوشه ویست (علیه السلام) فهرمودی: نیستا نهی عومند.^۱

پژوهیک عومنه مولتمی له پیغمه مبهري خوشويست(۱) و هرگرت بۆ به جيھينانی عمره، پیغمه مبهري خوشويست(۲) پیتی فرمو: ((براكم له نزا و پاراندوه کانتدا له يادمان نه كهيت)),^۳ عومنه ريش فدرمومي: پژوهیکم لى هەلئنەهاتوو، كه به لاموه له وشهی ((ئىرى برام)) پى خوشتر بىت.^۴ و هەر نەم خوشويستىه گەورە و پېززە بۇوه واى لە عومنه(۵) كردووه ھاوري و ھاودەمى پیغمه مبهري(۶) بىت لە ھەموو غەزاكانىدا ئەمەش ھاركاري بۇوه بۆ شارەزايى و راھاتن و پەى بردن كاروبارى جەنگ و ناسىنى سروشى دەرۈونە كانى و غەريزە كانى، ھەروهك شەوهى كە ھاوريستى كردىنى بۆ پیغمه مبهري(۷) و زۆر تاخاوتن لە گەللىدا جوامىرى كردووه لە سەر رەوانبىزى و، زمان پاراوى و ھونەرى دوان و چۈنۈتى قىسىمە كەن،^۸ لەم خالانە داھاتوودا بە يارمەتى خواي گەورە ھەلۋىستە كانى لە كۆرپانە جىهادىدە كان لە گەل پیغمه مبهري خوادا(۸) و ھەندى وىنە ئىيانى كۆمەللايەتى لە مەدىنه و سە ئىيانى پیغمه مبهري خوشويست(۹) دا رۈون دە كەنەدە:

یه کهم: عومنه ره گوره یانی جیهاد له خزمه ت یغه مه ردا (صلی الله علیه و آله و سلم):

زانایان هدمروان لمسه رئو کوکن که عومدرا (چشم) بهشداری له غمزای بهدر و ئوحوددا کردوه و ناماده‌ی هدمو غمزاكاني تريش بورو له خزمدت ييغەمىدرى خوادا (چشم):^۰

۱- غهذاي بهادر:

عومه‌ر(علیهم السلام) به شداری غهزای بدری کرد و کاتی پیغه مبه‌ر(علیهم السلام) پیش دهست پن کردنی جمنگه که راوی‌شی به یارانی کرد ید که مین کدنس که قسمی کرد نه بوبید کر بوبو(علیهم السلام) که به جوانی هاته ناخاوتن و فرموموی : باجه‌نگی بین باوه‌ران بکهین عومه‌ریش(علیهم السلام) هه مان رای شهودی هه بوبو^۱ و یه که مین که سیکیش له پیزی موسلمانان له بدردا شهید کرا (موهجمع) ی تازاد کراوی عومه‌ر(علیهم السلام) بوبو.^۷

٦- البخاري رقم: (٦٦٣٢).

^٢- أبو داود في الصلاة (١٤٩٨) والترمذني في الدعوات (٣٥٦٢)، وقال هذا الحديث حسن صحيح وابن ماجة في المنسك (٢٨٩٤) كلهم عن عمر وهناك من ضعفه.

۳- همان سکرچاوه.

٤- عمر بن الخطاب، د. محمد احمد ابو النصر (ص: ٩٤).

^٥ مناقب امير المؤمنين عمر بن الخطاب لابن الجوزي (ص: ٨٩).

^٦- الفاروق مع النبي، د. عاطف لماضه (ص: ٣٢).

٧- الطبقات لابن سعيد (٣٩١، ٣٩٢) ضعيف لانقطاعه.

عومه‌ر (علیه السلام) عاصی کوری هشام^۱ خالتی کوشت . دوای ته‌واو بونی جهنگ که ش نامازه‌ی به کوشتندی به دلیل گیراوانی قوره‌یشی کرد (چونکه شهادتی به توانکاری شهر (جرم‌ها اخرب) لهدلتم دهدا) لهم روداوه‌شدا چهندین پهند و ثاموزگاری گدوره بدی ده‌کریت که له کتیبی (السیرة النبوية عرض وقائع و تخلیل احداث) دا باسم لیوه کرد و ده . کاتنی عه‌باسی مسامی پیغمه‌مبه‌ر (علیه السلام) به دلیل گیرا عومه‌ر سور ببو لسمه‌ر هیدایت دانی و پیش فرممو : شهی عه‌باسی موسلمان به، سوتند به خوا موسلمان بعونی تزم له موسلمان بعونی خه‌تاب پن خوشتره، له مه‌شدا هیچ نایینم جگه لمه‌هی که پیغمه‌مبه‌ر خوشویست (علیه السلام) به موسلمان بعونی تو پیخوشحال دهیت.^۲

هره‌ها له‌تیو دلله‌کاندا سوهه‌یلی کوری عه‌مری و تار بیزی قوره‌یشیه کان بدی ده‌کرا، که عومه‌ر به پیغمه‌مبه‌ر خوشویست (علیه السلام) ی فرممو : لیم گه‌ری با زمانی ببم تا زمان دریزی نه‌کات و له هیچ چینگایه‌کدا و تارت له دژ نه‌دات، پیغمه‌مبه‌ر خوشویست (علیه السلام) فرمموی (من هیچ کات زمانی نابرم، خوای گه‌وره له‌تولیدا زمانم ده‌بریت نه‌گه‌ر چی پیغمه‌مبه‌ر بم، ده‌خوازم که پله و پایه‌یه ک به دهست بهینتن که مایه‌ی شانازی بیت و توش لومه‌ی له‌سر نه‌که‌یت)^۳ دهی هدر شهده به‌تواتری پاش و هفاتی پیغمه‌مبه‌ر خوشویست (علیه السلام) رووی دا کاتیک کۆمەلە که‌سانیک له مه‌که بدیاز بعون پاشگمز ببنووه، له ترسانا عیتابی کوری ئوسه‌ید والی مه‌کده‌له‌هات بتو مدینه، سوهه‌یلی کوری عه‌مر هستاو و تاریکی بتو دان، پاش لمسپاس و ستایشی خوای گه‌وره، و باسی و هفاتی پیغمه‌مبه‌ر (علیه السلام) کرد و ووتی : شه روداوه هیزو گوره تینیکی به نیسلام به‌خشیوه، هر که‌سیش بیمه‌یوت گومان بخاته دلماهه‌و دله را وکن دروست بکات لمناوماندا له گدرنه دده‌ین . شه‌هش واکی کرد خله‌لکی له بچونه که‌یان په‌شیمان ببنووه.^۴ هره‌ها عومه‌ر فرموده‌یه کمان بتو ده‌گیزپیشه‌وه کاتنی گوئی لمه بروه پیغمه‌مبه‌ر (علیه السلام) قسیه‌ی له‌گەل کوژراوه‌کانی قوره‌یش کرد و ده، شه‌س نه‌فرمومی : ئیمه له‌گەل عومه‌ر له‌تیوان مه‌که و مه‌دینه‌دا ببوین و مانگمان بینی، من چاوم زور تیز بتو زوقت چاوم کرد و بینیم، وو قم بعومه‌ر: تو نایینی؟ شه‌یوش فرموموی من کاتنی ده‌بینم که له سدر چینگه کەی خۆم پاکه‌شا بروم، پاشان باسی شه‌هلى به‌دری بتو کردین و فرموموی: پیغمه‌مبه‌ر (علیه السلام) رۆزئی پیش له دهست پیتکردنی شه‌ره که شوئینی کوژرانی سه‌رانی قوره‌یشی پن نیشان داین و فرموموی (نه‌مە سبېین شوئینی کوژرانی فلانه کەس و شه‌هش شوئینی کوژرانی کەسە - ان شاء الله -، عومه‌ر ووتی هەرلەو شوئینه‌دا پویه‌پو بونه‌و و منیش و قم سوتند بدو زاتمی که توی بەرپاستی ناردووه، شه‌وجیئی تۆ دهست نیشان کرد، کەلە ویدا ده کوژرئ هەر لە و جیئەدا کوژران، دوای شه‌رە کە فرمانی دا تەمە کان‌گەو کرانمەو فپیتددرانه بېرىكىمەو، پاشان بەرەو ریان دەرچوو، فرموموی شەی فلان کەس شەی فيسار كەس نايما ووتیان که خوای گمەر بەرپاستی بەلیتى پن داون، من بینیم که پەر وەردگارم بەرپاستی بەلیتى پیتداو)

۱- السیرة النبویة (۲/۳۸۸) لابن هشام صحيح التوثیق (ص: ۱۸۷).

۲- الخلافة الخلفاء الراشدين، للبهنساوي (ص: ۱۵۴).

۳- البداية والنهاية (۳/۲۹۸).

۴- البداية والنهاية (۳/۳۱۱).

عومد فدرمودی ثهی پیغمه‌ی خوا گه‌لیک ده‌دوینی که بُوگه‌نیان کردووه؟ پیغمه‌ی خوش‌ویست فدرمودی (نهی فلان و نهی فلان، نایا نهودی خوا به‌هق بدلیتی پیتابون بینیتلان، به‌راستی من نهودی خوا گه‌وره بدلیتی پیتا بوم هاته ^(۱) و بینینم) عومد فدرمودی چون قسه له‌گه‌ل مرداندا ده‌که‌ی؟ فرمودی: نیوه لهوان باشت ناییستن، به‌لام ناتوان و لام بدنه‌وه). ^(۲)

کاتن عومه‌ی کوری و‌هه‌ب پیش مسلمان بونی و پاش جه‌نگی به‌در هات بُو تیرزه‌ر کردنسی پیغمه‌ی عومد (۳) لمنیوان کۆمەله مسلمانیکدا بُو که باسی روداوه‌کانی به‌دریان ده‌کرد و باسی نه و ریزه‌یان ده‌کرد که خوا لیتی ناون، لم کاته‌دا عومه‌ی که هیشتا موشیک بُو به‌سواری نه‌سپه‌که‌ی هات و نه‌سپه‌که‌ی له بدرده مزگه‌وتدا به‌ستمه و شمشیره‌که‌ی له کیلان ده‌هینتا بُو بددستیوه بُو، عومد فدرمودی: نهود دوزمنی خوا عومه‌ی کوری و‌هه‌به، هاتووه بُز نه‌وهی خراپه‌یدک بیتنته ریگامان و نیوانان بشوینی عومد چوویه لای پیغمه‌ی خودا و فرمودی: نهی ^(۴) پیغمه‌ی خوا، نهود عومه‌ی کوری و‌هه‌بی دوزمنی خودایه نه و شمشیره‌که‌ی ناماوه‌کردووه و هاتووه بُز نیزه، پیغمه‌ی خوش‌ویست فرمودی (بیهینن بُو لام) نه فرمودی: عومد رُؤیشت شمشیر بندنه‌که‌ی گرت به ده‌ستیوه ^(۵) و له نه‌گه‌ردنی تووند کرد ^(۶) و به نه‌نصاریه‌کانی هاوه‌لی فرمودو بچنه زوری بُز لای پیغمه‌ی خوا له‌لای دابنیشن، له ده‌ستی نه‌م شه‌پله وریا بن، چونکه شم عومه‌یه باوه‌ر پی کراو بن زیان نییه، پاشان عومد برديه ژوره و بُز لای پیغمه‌ی خوا (۷)، کاتن که پیغمه‌ی خوش‌ویست (۸) بُو شیوه‌یه بینی که شمشیره‌که‌ی له کالان ده‌هیناوه و بددستیوه گرتوه، فرمودی (نهی عومد لیتی گه‌ری بایته پیشمه و، پاشان فرمودی: دانیشه عومه‌یر دانیشت و ووتی: به‌یانیتان باش، (نه‌مدش سلاویک بُو که جاهلیت له سه‌رده‌می خزیاندا به‌کاریان هیناوه)، پیغمه‌ی خوش‌ویست (۹) فرمودی (خوا گه‌ر سلاویکی جوانتری پی نه‌مر کردوین، که سلاوی نه‌هلى به‌هه‌شته). ^(۱۰) پاشان فرمودی (عومه‌یر بُز هاتوی یا چی تزی گدیاندوه نه‌یزه؟ عومه‌یر ووتی هاتووم بُز لای نه و دیله بدلکو چاک بن له‌گه‌لیدا، پیغمه‌ی خوش‌ویست (۱۱) فرمودی: (نه و شمشیره‌که‌ی له‌گردنا) عومه‌یر ووتی: نه‌فره‌تی خوا له هه‌مو شمشیره‌کان! ج سودنکیان بُومان هه بُو، پیغمه‌ی خوش‌ویست (۱۲) فرمودی (راست بلن، بُوچی هاتووم) عومه‌یر ووتی بُز نهود نه‌بین بُز هیچی تر نه‌هاتووم.

پیغمه‌ی خوش‌ویست (۱۳) فرمودی: (بِه‌لکو له‌گه‌ل سه‌فوانی کوری نومه‌یه له‌ژوریک دانیشتون و باسی کوزراوه‌کانی به‌دریان کرد ، توش و تت: نه‌گر قدرزار نه‌برومایه و مال و مندالم نه‌بایا ده‌رده‌چووم هه‌تا محمد ده‌کوشت ، سه‌فوانیش قه‌رزه‌که‌یت له‌هستز گرت، زیانی مالو مندالله‌که‌شتی خسته سه‌ر خزی، تز هه‌تا من بکوزی و خوا گه‌وره‌ش پاریزه‌ری منه و ناتوانی

۱- مسنند احمد رقم (۱۸۲) الموسوعة الحدیثیة اسناده صحيح على شرط الشیخین.

۲- شمشیر بندنده: نهودی، که شمشیر پهیوه‌ست ده‌کات به‌له‌شیوه.

۳- تووند کرد: واته به‌ستیوه.

۴- صحیح السیرة النبویة للعلی (ص: ۲۵۹)

بگوژی). عومه‌یر ووتی نشاھیدی ددهم که تو پیغه‌مبه‌ری خوا ئیمه تومن بدرؤ دهزانی لهوهی که بوت دههیناین له ههوالی ناسمان و شه و قورئانهی که بدنه‌یگا بوت دههاته خواره‌وه، ئەم پیلانه جگه له من و سهفوان کەس ئاماده‌ی نبوه و ئاتگای لئی نییه، من دهزام که جگه له خوا هیچ کەسینک ئەم ههواله‌ی به تو نه‌گیاندوه، سوپاس بو خوا که هیدایه‌تی دام بز نیسلام. پاشان شایت و مانیکی دروستی هیتنا و پیغه‌مبه‌ری خوش‌ویستیش (ع) فرموموی (براکه‌تان له ئیسلام تیبگه‌یمن و قورئانی فیربکمن و دیله‌کەشی ئازاد بکمن) و نموانیش فرمانه‌کەیانه جن بهجی کرد.^۱

له چیزکه دا ئەوه ده دهه کەویت عومه‌ر کەسینکه چالاک و وریا بوه ثووهتا هەر بدېینینی عومه‌یری کوری وھەب و وریابی داوه، ئەوهی بز ده رکه‌وتوه عومه‌یر بز خراپه هاتووه ئەمەش وەک فراراستیک وايدو خواي گدوره پیش به خشیوه، ژیانی عومه‌یر لای عومه‌ر زانزاو بوه که هدردهم ئازارو ئەشكەنجه‌ی موسلمانانی داوه له شاری مەککه و هەر ئەویش بوه کە سور بوه له سەر هەلگىرساندنی جەنگی بەدر له گەلن موسلمانان و کۆکردنده‌ی زانیاری له سەر ژماره‌یان و هەممو ئەماندش رېنگیان دا به عومه‌ر بز له بەر گرتنى ھۆکاری پیویست له پیتساوا پاریزگاری کردن له پیغه‌مبه‌ری خوش‌ویست (ع)، عومه‌ر شمشیره‌کەی له گەردنیدا تۈوند کردو واى لئی کرد کە نەیتوانی به کاری بھەتى بز ھېرش کردنە سەر پیغه‌مبه‌ری خوا (ع) و فرمومانی دا بەسەر ھاوه‌لائنى دا کە چاودىرى پیغه‌مبه‌ری خوش‌ویست (ع) بکمن.^۲

۲- غەزاي ئوحد و بەنی (المصطلق والخندق):

ھەندىتک له سيفته جىهادىھەكانى فاروق ئەوه بوو کە: ھىممەت بەرز و رەفتار گەوره بووه و زەللىلى له خۆی ھەلماڭىۋە ھەرجەندىتىك شکان له بەر دەمیدا ببويادىتە تابلىقىك ھەروهك ئەوهى کە له غەزاي ئوحد دا روپدا، کە دووه‌مین غەزاي موسلمانان بوو کە پیغه‌مبه‌ر (ع) رابه‌رايەتى کردى، كاتى ئەبو سفيان له كۆتايىچىنگە كەدا وەستا و بە موسلمانانى ووت: ئايا ھەمد تان لەناو دايىھ؟ پیغه‌مبه‌ر (ع) خوش‌ویست فرموموی (وەلامى مەدەنەوە) پاشان وتنى ئەبو قوحافەتان تىدايە؟ پیغه‌مبه‌ر (ع) فرموموی (وەلامى مەدەنەوە، پاشان ئەبو سوفيان وتنى: كورى خەتابتان تىدايە؟ پاشت وتنى: ئەمانە كۆزراون نەگەرنا زىندۇيونايدۇ وەلامىان دەدایمە، لەم كاتىدا عومەر (ع) خۆي پى نەگىداو فرموموی: درۆت كرد ئەدۇرۇنى خوا، خوا بىتەيلى بز شەرمەزارىت، ئەبو سوفيان وتنى: بەرزو پىرۇزە هوپىل،^۳ لەم كاتىدا پیغه‌مبه‌ر (ع) فرموموی (وەلام بەنەوە) موسلمانان وتنى: چى بلىتىن؟ پیغه‌مبه‌ر خوش‌ویست (ع) فرمومى بلىتىن (خواي گەوره بەرزو پىرۇزە بلىتىدە) ئەبو سفيان ووتى: ئىيمە (عوزا) مان ھەيدە بەلام ئىيە عوزاتان نىيیه، پیغه‌مبه‌ر (ع) فرمومى (وەلام بەنەوە) وتنى: چى بلىتىن؟ فرمومى بلىتىن

۱- صحیح السیرة النبویة للعلی (ص: ۲۶۰).

۲- السیرة النبویة عرض وقائع وتحليل احداث للصلابی (ص: ۸۶۸).

۳- ناینەكەت ئاشکرابکە.

خوای گهوره سه‌رخرو یاوه‌ری ئیمه‌یه ، ئیوه هیچ سه‌رخرو یاوه‌ریکتان نیه، ئهبو سوفیان ووتی نه مپرزا به روزی بدر و جه‌نگیش ، لوت و گوئ برین و لاشه تیکچونیک لەناو تەرمە کاتاندا ھەیە نه فەرمامن پى داوه ونه پیش ناخوش بوروه ،^۱ لە پیوايەتىكدا ھاتووه کە عومەر فەرمۇيەتى: (کۈزراوانى ئیمە ئیوه وەك يەك نىن، كۈزراوانى ئیوه ش دۆزەخىن).^۲

پاشان ئهبو سوفیان پیتى وته: سوئىند نەدەم بە خوا نەی عومەر ئایا ئیمە حەمدمان كوشتوه؟ عومەر فەرمۇي: بەخودا نەخىر، ئەو ئىستا گوئى لەم قسانەتى تۆيە. ئهبو سوفیان ووتى: تۆ بە لاي منوھ راست بیز ترى لە ئىبىنۇ قەمنە، کە دەلىت: من حەممە كوشتوو.^۳

بەراستى پرسىيار كردنى ئهبو سوفیان سەبارەت بە پىغەمبەر(ع) و ئەبوبەر(ع) و عومەر بەلگەيەكى پۇن و ئاشكرايە لەسەر بایەخدانى بىباوه‌ران بەوكەسايدىتىه بەپېزانە زياتر لە خەلکانى تر، لەبىر ئەوهى ئەوان زانىيارىان ھەديي بەرامبەر بەوهى ئەمانە ئەھلى ئىسلامن و ھەر بەھۆى ئەمانىشدوھ ئەم ئىسلامە ئاشكرا بوروھ و بنەماي دەلۋەتكەن و دەلۋەت لەسەر شانى ئەمان راگىراوه، بىباوه‌ران پىتىيان وايد بە مردىيان چراي ئىسلام دەكۈزىتىمە لەنیتو دەچى ، بىدەنگ بۇن و وەلام نەدانەوەيان بەچۈك سەير كردنى ئهبو سوفیان بوروھەتا ئەگەر لە خۆى بایى بوروھ خۆى لىتىگۈزپاوه، بە بىستىنى ئەم ھەوالە و پاستى مەسىلە كان خۆى بناسىتىمە و وانۇزانى كە ھەمۇ شىنى تەواو بوروھ.^۴

لە غەزاي (بەنى المىظلق) يىشا عومەر(ع) خاوهنى ھەلۋىتى بوروھ ، ئەوهەتا يەكى لە بىنەران و ئامادە بوانى ئەو غەزايە بەم شىۋىيە بۆزمان باس دەكتات:

جابرى كورى عبد الله ئەنصارى ئەفرەرمۇي: لە غەزادا بسوين، پىاوتىكى موھاجىر لە پىاوتىكى ئەنصارى داو پىاوه ئەنصارى كەش بانگى كرده ئەنصارى كان و كابراي موھاجىريش بانگى كرده موھاجىريه كان ، پىغەمبەر خوا(ع)، كە گوئى لەم بۇ فەرمۇي: (لىي گەرتىن ئەمە بۆگەننېيە)، كاتىن عبد الله ئى كورى ئويھى ئەمە بىست وتى: سوئىند بە خوا ئەگەر گەپاينەوە مەدىنە دەبىت ئەوهى كە دەسەلاتدارو بەرىزىو پىاو ماقولە ئەمە دەركات لەشار كە بىتىزىو بىتى دەسەلاتە ، كە مەدبەستى پىغەمبەر خوا(ع) و موھاجىرە كان بسوين، عومەر كە گوئى لەم بۇ چۈرىيە لاي پىغەمبەر(ع) و فەرمۇي: ئەي پىغەمبەرى خودا ، پىش پى بىدە بالە گەردە ئەو دوورووه بىدەم، پىغەمبەرى خۆشەويىست(ع) فەرمۇي: (لىي گەرئ با خەلکى نەلىئىن محمد ھاوهەلە كانى خۆى دەكۈزىت)،^۵ لە پیوايەتىكى تردا ھاتووه عومەر دەفەرمۇيىت: فەرمان بىدە كە عويايىنى كورى بشىر بىكۈزىت، پىغەمبەرى خۆشەويىست(ع) فەرمۇي: (چۈن ئەي عومەر! خەلکى بلىئىن محمد ھاوهەلەنى

۱- البخاري، المغازى، رقم (۴۰۴)، السيرة الصحىحة (۳۹۲/۲).

۲- السيرة النبوية الصحىحة (۳۹۲/۲).

۳- صحيح التوثيق في سيرة وحياة الفاروق (ص: ۱۸۹).

۴- السيرة النبوية الصحىحة (۳۹۲/۲).

۵- السيرة النبوية الصحىحة (۴۰۹/۲).

ده کوژیت) ئەمداش لە کاتیکدایه پیغەمبەری خۆشەویست (خواه) ناپوات و خەلکە کە دەستیان کرد بە رۆیشتن.^۱

لەم ھەلۆیست و ئامۇزگاريانى پینغەمبەردا عومەر (خواه) تىنگاشت کە ریسایدك ھەمە دەبیت رەچاو بکریت لە وەها ھەلو مەرجىنکدا شەویش (فقە المصالح و المفاسد)، ئەم تىنگەيشتنەش لەم فەرمۇدەيى پیغەمبەری خۆشەویست (خواه) دا دەرەدەکويت کە دەفرمۇویت: (بیت چۈزە ئەم عومەر خەلکى بلیتىن محمد ھاوه‌لە کانى دەکوژیت)،^۲ دیارە ئەمە پارىزگارى كەرنىتىكى تەواوه لە سومعى سیاست و يەكىزى مالى مۇسلمانان، جىاوازىيە کى زۇرى لە گەمل ئەمۇدا ھەمە کە خەلکى باسى خۆشەویستى يارانى محمد بىکەن بۆ محمد، جەخت لەسەر ئەمە دەنەکەوه بە زمانى شەبو سوفیان کە سەركەدەي گەورەيان بۇوه دەلیت: كەسیتکم نەبىنیوھ کە خەلکى پېۋەنەدە بلاو دەنەوە سەبارەت بەوهى کە يارانى محمد بۆ محمد،^۳ ئەمەشى رۇون كەردىوھ کە خەلکى پېۋەنەدە بلاو دەنەوە سەبارەت بەوهى کە محمد يارانى خۆزى دەکوژیت، ئەمداش گومانى تىدا نىدە کە لە پېشتهوهى دا چەندىن ھەولۇن و تەقەلائى گەورە ھەمە بە ھەولى چۈونە نىئو مەدىنە و پىزى نىئۆخۆبى مۇسلمانان پەدەبیت لە دوژمن لە کاتىكدا كە ئەوان ئىستا بىي ئومىيەن و بىي توانان بەسەر لاواز كەردى ئەم خۆشەویستىيە و ئەم قوربانىدەندا.^۴

لە غەزاي خەنەدە كىشىدا جابر دەگىرپىتىمە و دەفرمۇوی: رۆزى خەنەدق و پاش رۆزئىناوابون عومەرەت و قىسىي بە بىباوه‌رانى قورەيش دەوت و دەيفەرمۇو: ئەم پیغەمبەری خوا (خواه) نۇيىم نەكەر دەووھ و ئەمە رۆزئىش ناوابوو، پیغەمبەری خۆشەویست (خواه) يش فەرمۇي: (سويند بە خوا منىش نۇيىم نەكەر دەووھ) پاشان دابەزىن بۆ (بطحان)^۵ ئەم دەست نۇيىتى گرت و ئىمەش دەست نۇيىمان گرت، پاش ئەمە کە رۆزئىنا باو نۇيىتى عەسرى خوتىند و دواتر نۇيىتى شىۋانى خوتىند.^۶

۳- پىتكەوتتنامەي حودەيىيە، لەشكىر بۇ ھەوازىن و غەزاي خەيىھ:

لە پىتكەوتتنامەي حودەيىيەدا پینغەمبەر (خواه) عومەری بانگ كرد هەتا بىنېرىت بۆ مەككە و گەورە بىباوهنى مەككە ئاگادار بکات لەوەي کە بۆي ھاتۇوه، عومەر فەرمۇو: ئەم پینغەمبەری خوا (خواه)، من بۆ خۆم لە قورەيش دەترسم، لە مەككەدا ھېچ نەوەيە کى ھۆزى عەدەي كۇپى كەعېلى لەوئى نىدە تا بىم پارىزى، بەلام م كەسیتکت نىشان دەدەم كە لە من سەرفرازىزە ئەمەش عومانى كۇپى عەفانە، بەم شىۋوھى پیغەمبەری خۆشەویست (خواه) عومانى بانگ كرد و ناردىبۇز لاي ئەبو سوفیان و پىباو ماقولانى قورەيش تا ھەوالىيان بىداتى كە بۆ جەنگ نەھاتۇوه بەلکو وەك مىوانىتىك ھاتۇوه بۆ

۱- السيرة النبوية لابن هشام (٣١٩/٣).

۲- السيرة النبوية الصحيحة (٤٠٩/٢).

۳- التربية القيادية (٤٦٣/٣).

۴- التربية القيادية (٤٦٣/٣).

۵- يەكتىكە لە شىۋوھى ئەنەنە.

۶- البخاري رقم (٥٧١).

که عبه له بدر گهوره‌ی و پیغمبر ندو شویند،^۱ پاش بلاو بونده همه‌والی پیککه‌وتن و پیش تومار کردند کانی ناپه‌زاییه کی توند و بهیز لمنیو پیزی مسلمانان بوزئم پیککه‌وتنه‌نمایه ده رکه‌وت به تاییدتی لدو دو و بهندی که باس لمه ده کات نه‌گه ره رکه‌هات و مسلمان بسو پهنانی هینا بز مهدینه پیغمه‌مبدر(ع) بیگنیتیه و هر که دیش له مسلمانان موپه‌تهد ببویمه و بیباوه‌ران و هریده‌گرن و پیشوازی لئه ده که‌ن، بهنده که‌ی ترش ندوه بسو که مسلمانان ندو ساله بگدریتیه و نه‌چنه نیتو مه‌ککه‌وه، زورترین که‌سیکیش، که ناپه‌زا بسو بدرامبدر بهم پیککه‌وتنه و ره‌خندی لئه ده گرت: عومه‌ر و نوسه‌یینی کوری حوزه‌ییر گهوره‌ی شه‌وسیه کان و سه‌عدی کوری عویاده گهوره‌ی خذره‌جیه کان بسو، میزروونو وسان ده‌لین عومه‌ر چووه‌ته لای پیغمه‌مبدر(ع) و ناپه‌زایی خزوی بز ثم پیککه‌وتنه نیشان داوه و فرمویه‌تی به پیغمه‌مبدر(ع): نایا تو پیغمه‌مبدری خوا نیست؟ فرمووی: ((به‌لی))، عدرزی کردوه: نهی نیمه مسلمان نین؟ فرمویه‌تی: ((به‌لی))، عدرزی کردوه: نهی ندوان بیباوه‌رین؟ فرمویه‌تی: ((به‌لی))، عدرزی کردوه: نهی له‌سر چی ناینه که مان به سوکو که بم‌گرین؟ پیغمه‌مبدری خوش‌ویست(ع) فرمووی: ((من پیغمه‌مبدری خودام و سه‌ریچی له فرمانه کانی ناکه‌م))،^۲ لدیواه‌تیکی تردا ده فرمویه‌تی: ((من بهندو پیغمه‌مبدری خودام و سه‌ریچی کاره کانی ناکه‌م و نه‌ویش له یاد ناکات)).^۳ عدرزم کرد: نهی تو نه‌بوبی باسی نهودت بز ده‌کردن که ده‌چنه که عبه و تموافى ده‌که‌ین؟ پیغمه‌مبدری خوش‌ویست(ع) فرمووی: ((به‌لی)، به‌لام من و تم نه‌مسان ده‌رذین؟) عدرزم کرد: نه‌خیز پاشان هاتم بز لای نه‌بوبی کر و تم نهی نه‌بوبه‌کر: نایا ندو پیغمه‌مبدری خودا نیه؟ نه‌بوبه‌کر فرمووی: به‌لی، و تم: نهی نیمه مسلمان نین؟ فرمووی: به‌لی، و تم: نهی ندوان بیباوه‌ر نین؟ نه‌ویش و تم: به‌لی، منیش و تم: نهی له‌سر چی سوکایه‌تی بدرامبدر ناینه که مان قبول بکه‌ین، شه‌بوبه‌کریش ناموزگاری عومه‌ری کرد و داواری لئه کرد که واز لدم ناپه‌زاییه بهینیت بهرامبدر به پیککه‌وتنه که و دان به خویدا بکریت، شه‌بوبه‌کر فرمووی: من شایه‌هستی ده‌دم که ندو پیغمه‌مبدری خودایه و نه‌وهی که ندو فرمانی پس ده کات راست و دروسته و نیمه‌ش سه‌ریچی فرمانی خودا ناکه‌ین و خواه گهوره‌ش ندو له یاد ناکات.^۴

پاشان کزم‌لئیک مسلمان که عومه‌ر یه‌کی بسو لموان چوون بز لای پیغمه‌مبدری خوا(ع) و سه‌رله‌نوی ناپه‌زایی خویان ناشکرا کردوه بز ریک که‌وتنه که و به‌وهش، که خواه گهوره نارامی و دانایی و زیری و نه‌رم و نیانی به‌خشیبوویه پیغمه‌مبدری خوش‌ویست، پیغمه‌مبدر(ع) توانی نهی کزم‌له قایل بکات به نه‌جامه کانی پیککه‌وتنه که و ناماژه‌شی بشه‌وه دا که نهی پیککه‌وتنه له بدره‌وندی مسلمانانه و سه‌رکه‌وتنه ندوانی به دواوه‌یه^۵ و خواه گهوره‌ش ده‌روویه‌ک و ده‌روازه‌یه‌ک

۱- السیرة النبوية لابن هشام (٢٢٨). و اخبار عمر (ص: ٣٤).

۲- من معنی السیرة للشامي (ص: ٣٣٣).

۳- البخاري رقم (٣٠١١)، تاريخ الطبرى (٦٣٤/٢).

۴- السیرة النبوية لابن هشام (٣٤٦/٣).

۵- صلح حدبیة، محمد احمد باشیل (ص: ٢٧٠).

والا ده کات بۆ چەندین کەسانی بى دەسەلاتى وىنەي ئەبو جەندەل . راستى ئەم ھەوالاش بەو شىۋىھى بۇو كە پىغەمبەرى خوا (ع) ھەوالى لەسەر دابۇو بەمەش عومنەر (ع) لە پىغەمبەر (ع) وە فىرى پىزىگەتنى نارپەزايى ھېمىنانە بۇوە، ھەر لەبەر ئەمەش كە لەسەرەدەمى خەلاقەتىدا دەبىنەن كە ھانى ھاوه‌لائى دەدات لەسەر دەرىپىنى راى دروست كە خزمەت بە بەرژەوندى گشتى بکات .^۱ ئازادى را دەرىپىنىش لە كۆمەلگای ئىسلامىدا بۆتە ئەركى سەر شانى موسىلمانان و ھەر تاكىكىش لە كۆمەلگەي موسىلماناندا ئازادە لە دەرىپىنى راى خۆى ئەگەرچى ئەو رايمەنە خەنەيدىك بىت بۆ ھەلۋىستى فەرمانەۋايدىك يان خەلیفەكان، مافى ھەر تاكىكى موسىلمان ئەوھى كە بىرۇپۇچۇنى خۆى ۋۇن بکاتەوە لەكەش و ھەوايەكى ھېئىن و سەقامگىريدا بى توقانىن و ھەپشۇر چاۋ زىيت كەردىنەيدىك كە ئازادى وشە و فيكىر بخنگىتىت ، لەم نارپەزايى دەرىپىنە عومنەرەوە بۆ پىغەمبەرى خودا (ع) نەوە تىدەگەين كە نارپەزايى دەرىپىن لەبەرامبەر سەرکەدەي دەولەتىك لە يەكىك لە بۆچۈونەكەنلى يان ھەلۋىستەكانى تاوان نىيە و نابىت سزاپ بە دوادا بىت و خاوه‌نەكمى رەوانەي زىنداڭ بىرىت .^۲

ئەم ھەلۋىستە لە عومنەردا دوور بۇو لە گومان و دوودلىك كە گرفتىك پالى پىسو نابىت بەلكو داوايدىك بۇو بۆ ناشكراڭىنى شىتىك كە لە لاي ئەو شاراوه بۇو لەسەر زەليل كەردىنى بىباوه‌ران بەمۇھى كە دەيىزانى ھېزىتىكى بەتوانا ھەمە بۆ سەرخستىنى ئىسلام،^۳ كاتىكى كە حىكىمەتى كارەكەي بۆ دەركەوت دەرىبارەي ھەلۋىستى خۆى سەرىبارەت بە حودەيىبە فەرمۇسى: تا ئىستا بەردەۋام چاڭكە دەكەم و پۇزۇو دەگەرم و نويزى دەكەم تا خواي ليئم خۇش بىت لەو ھەلۋىستە كە ئەو رۆزە ھەمبۇو .^۴

لە مانگى شەعبانى سالى حەوتەمى كۆچىدا پىغەمبەرى خۇشەۋىست (ع) لە گەل سى پىاوى تردا عومنەرى نارد بۆ عوجزى ھەوازن كە ناواچەي (قېبلاء)^۵ و چوار قۇناغ لە شارى مەككەوە دوورە،^۶ عومنەر رۆپىشت و كەسىتىكى وەك پى ئىشاندەر لە ھۆزى بەنى ھىلال^۷ لە گەلدا بۇو، كە بەشۇ دەرپۇشىت و بە پۇز خۆى پەنا دەدا، ھەوال گەيشتە ھۆزى ھەوازن و ھەلائىن پاشان عومنەر (ع) هاتە شوينە كەيان و پۇوبەرۇو كەسيان نەبۇويەوە و دواتر گەرايەوە بۆ مەدىنە،^۸ لە رىوايەتىكدا ھاتۇرە كە پى ئىشاندەرەك و تى: ئايا دەتوانى ئەو ھەلۋەلائە كۆزىكەيتەوە كە ئەوان بەجىيان ھېشىتۇرە لە كاتىكىدا كە تۆ لاتەكەيان وشك كەدەتتەوە؟ عومنەر فەرمۇسى: پىغەمبەرى خۇشەۋىست (ع)

۱- القيادة العسكرية في عهد رسول الله (ع) (ص: ۱۵۹).

۲- غزوة الحديبية لاپي قارس (ص: ۱۳۴-۱۳۵).

۳- صحيح التوثيق في سيرة وحياة الفاروق (ص: ۱۹۱).

۴- مختصر منهاج القصدin (ص: ۲۹۳)، فرائد الكلام للخلفاء (ص: ۱۳۹).

۵- لە بىندرەتدا (الفلائى) يە ئەۋەوش لادانە.

۶- كە شىۋىتىكە دەكەۋىتتە رۆزەلائى حىجاز كە لار دەبىتتەوە بە ئاراستى نەجىدا.

۷- هلال بن عامر بن صعصعة بن معاوية بن بكر بن هوزان.

۸- الطبقات لابن سعد (۲۷۲/۳).

فرمانی پی ندادوم، بدلكو فهرمانی پی داوم که بوهستم بـ جهـنـگـی هـواـزنـ لـهـمـ خـاـکـهـدـاـ،^۱ نـهـمـ لـهـشـکـرـهـشـ رـیـتـنـایـمـانـ دـهـکـاتـ بـوـ سـنـ نـهـبـعـامـیـ سـهـرـبـازـیـ لـهـوـانـهـ:

یـهـکـهـمـ: عـومـهـرـ ثـامـادـهـیـ سـهـرـکـرـدـایـتـیـ کـرـدـنـ بـوـوـ، نـهـگـهـرـ نـهـبـوـوـایـهـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـوـشـهـوـیـسـتـ (عـ) نـهـیدـهـ کـرـدـهـ سـهـرـکـرـدـهـیـ لـهـشـکـرـیـکـ لـهـ لـهـشـکـرـیـ مـوـسـلـمـانـ وـ رـهـوـانـهـیـ نـاـوـچـهـیـدـهـ کـیـ زـوـرـ مـهـتـرـسـیـدـارـیـ نـدـهـ کـرـدـ کـهـ یـهـکـیـکـ لـهـ بـهـهـیـزـتـرـیـنـ وـ خـوـیـهـ زـلـ زـانـتـرـیـنـ تـیـرـهـیـ عـهـرـبـیـ تـیـدـابـوـ.

دوـوـهـمـ: عـومـهـرـ رـیـلـکـ بـهـرـقـرـ خـوـیـ پـهـنـاـ دـهـدـاتـ وـ بـهـ شـهـوـ پـیـتـهـکـاتـ بـهـمـسـتـیـ پـهـلـامـارـیـ لـهـنـاـکـاوـوـ هـدـلـکـوتـانـهـ سـدـرـ دـوـزـمـنـ لـهـ بـیـنـاـگـایـیـ دـوـزـمـنـدـاـ نـهـمـدـشـ گـرـنـگـتـرـیـنـ بـنـهـمـاـکـانـیـ جـهـنـگـهـ وـ نـهـمـهـشـ وـاـیـ لـیـ کـرـدـوـهـ کـهـ لـهـ نـاـکـاـوـ بـدـاتـ بـهـسـدـرـ دـوـزـمـنـهـ کـهـیـداـ وـ نـاـچـارـیـ بـکـاتـ بـهـ هـدـلـاتـنـ، بـهـمـشـ نـهـوـ هـیـزـهـ کـمـهـیـ کـهـ لـهـ گـهـلـیـداـ بـوـوـ سـهـرـکـهـوـتـ بـهـسـدـرـ هـیـزـیـ گـهـوـرـهـیـ بـیـباـوـهـرـانـدـاـ.

سـیـلـیـهـمـ: عـومـهـرـ بـهـشـیـوـهـیـ کـیـ دـهـقاـوـهـقـ وـ گـیـانـدـوـایـیـ فـرـمـانـیـ سـهـرـکـرـدـهـیـ بـالـاـیـ خـوـیـ بـهـجـیـ دـیـنـیـتـ وـ لـیـ لـانـاـدـاتـ، نـهـمـدـشـ رـوـوـحـیـ رـیـکـخـسـتـنـیـ سـهـرـبـازـیـ وـ گـیـانـیـ سـهـرـبـازـیـهـ لـهـ هـمـموـ جـیـگـهـ وـ شـوـیـنـ وـ سـاتـ وـ زـهـمـانـیـکـداـ.^۲

هـرـوـهـاـ لـهـ غـذـایـ خـمـیـبـهـرـداـ کـاتـیـکـ پـیـغـهـمـبـرـیـ خـوـشـهـوـیـسـتـ (عـ) بـهـ ثـامـادـهـیـ نـهـهـلـیـ خـمـیـبـهـرـ دـاـبـهـزـیـ وـ نـالـاـکـهـیـ^۳ دـایـهـ دـهـسـتـ عـومـهـرـ (عـ) لـمـ کـاتـهـدـاـ خـدـلـکـانـیـکـ لـهـ گـهـلـیـ هـدـسـتـانـهـ سـهـرـبـیـ وـ نـهـهـلـیـ خـمـیـبـهـرـ وـ عـومـهـرـ وـ هـاـوـهـلـانـیـانـ ثـاـشـکـرـاـ کـرـدـ وـ دـوـاـتـرـ گـهـرـایـهـوـ بـوـ لـایـ پـیـغـهـمـبـرـیـ خـوـشـهـوـیـسـتـ (عـ)، پـاشـانـ پـیـغـهـمـبـهـرـ (عـ) فـدـرـمـوـوـیـ: ((سـبـهـیـنـیـ نـهـمـ ثـالـاـیـهـ دـهـدـهـیـنـهـ دـهـسـتـ پـیـاـوـیـکـ کـهـ خـواـ وـ پـیـغـهـمـبـهـرـ کـهـیـ خـوـشـ دـوـیـتـ وـ خـواـوـ پـیـغـهـمـبـرـیـشـ نـهـوـیـانـ خـوـشـ دـوـیـتـ (عـ)), کـاتـیـکـ کـهـ بـهـیـانـیـ دـهـرـکـوـتـنـ^۴ لـهـ نـیـوـ کـوـمـدـلـهـ خـدـلـکـدـکـدـاـ نـهـبـوـ بـهـکـ وـ عـومـهـرـ دـانـیـشـتـبـوـونـ پـیـغـهـمـبـرـیـ خـوـشـهـوـیـسـتـ (عـ) عـدـلـیـ بـانـگـ کـرـدـ لـهـ کـاتـیـکـداـ کـهـ نـهـخـوـشـ بـوـوـ چـاوـیـ نـیـشـیـ دـهـکـرـدـ، دـهـسـتـ بـهـ چـاوـیـ دـاـ هـیـنـاـوـ چـاـکـ بـوـیـهـ وـ نـالـاـکـهـیـ دـایـهـ دـهـسـتـیـ وـ خـدـلـکـانـیـکـ لـهـ گـهـلـیـ هـدـسـتـانـهـ سـهـرـبـیـ وـ نـهـهـلـیـ خـمـیـبـهـرـیـشـ پـیـشـوـازـیـانـ لـیـ کـرـدـ وـ یـهـکـیـکـ لـهـ پـیـشـوـازـیـ کـهـرـانـ نـاـپـاـکـیـ نـوـانـدـ وـ وـتـیـ:

شـاـكـ السـلاـحـ بـطـلـ مـجـرـبـ	إـذـ الـلـيـوـثـ أـقـبـلـ تـلـهـبـ
أـطـعـنـ أـحـيـانـاـ وـحـيـنـاـ أـضـرـبـ	قـدـ عـلـمـتـ خـيـرـ أـنـيـ مـرـحـبـ

پـاشـانـ نـهـوـ وـ نـیـامـیـ عـدـلـیـ (عـ) کـهـوـتـنـهـ جـهـنـگـ وـ عـدـلـیـ زـوـرـ بـوـیـرـانـهـ شـمـشـیـرـهـ کـهـیـ دـاـ بـهـسـرـیدـاـ هـتـاـ خـودـهـکـهـیـ لـهـتـکـرـدـ بـهـمـدـشـ هـمـموـ نـهـهـلـیـ سـهـرـبـازـگـهـ کـهـ گـوـیـیـانـ لـهـ دـهـنـگـ بـوـوـ، بـهـمـ شـیـوـهـیـهـ تـاـ دـوـایـنـ

۱- السـیرـةـ النـبـوـیـةـ لـابـنـ هـشـامـ (۲۲۸/۲)، اـخـبـارـ عمرـ (صـ: ۳۴).

۲- الفـارـوقـ، القـائدـ (صـ: ۱۱۷-۱۱۸)، شـیـتـ خـطـابـ.

۳- نـالـاـ: تـنـهاـ خـاـوفـنـ سـوـيـاـ دـهـیـگـرـتـ بـهـ دـهـسـتـمـوـهـ.

۴- لـهـنـیـوـ خـدـلـکـهـ کـهـ سـنـگـیـانـ دـهـرـیـمـانـدـ.

هاوەن کەوتىنە دواى عەلى و خواى گەورەش سەركەوتىنى بە ھەمووان بەخشى.

كاتىكە ھەندى لە ياران لە خەبىر پىتشوازىيان لە پىغەمبەرى خۆشەويىست(عليه السلام) كرد پىتىيان وت: فلان كەس شەھيد بۇوه، پىغەمبەرى خۆشەويىست(عليه السلام) يش فەرمۇسى: (نەخىر، من لە نىتو دۆزەخ بىنىم لە نىتو كراسىتكى مىلدارى خەمت خەت كە تەوقى دەكىد، يان عەبابىك)، پاشان پىغەمبەرى(عليه السلام) فەرمۇسى: (نەي كورى خەتاب! بىرۇ لە نىتو خەلتكىدا ھاوار بىكە و بلىي: كەس ناپراتە بەھەشتەمە مەگەر ئىمماڭداران، عومەر دەفرەرمۇۋىت چۈرمە دەرەوە و ھاوارم كرد: كەس ناچىتە بەھەشتەمە مەگەر ئىمماڭداران.

٤- فەتحى مەككە و غەزاي حونەين و تەبۈوك:

كاتىكە قۇرغۇشىدە كان بە ستەمكارى خوييان بەندە كانى پىتكەوتىنامەي خودەيىبىييان شەكاند ترسان لەو مەترىسيه گەورەيەي كە لە دەرئەنچامى شەكاندى بەندە كانى ناشتەموايى خودەيىبىيەدەبىن، دروست دەبىن، لەبەر ئەۋە ئەبۇ سوھىيان چۈرۈپ مەدىنە تا پىتكەوتىنە كە تونىد و تۆلۈ بىكاشىمە و ماۋە كەمى درېز بىكاشىمە، پىغەمبەر(عليه السلام) هاتە دەرەوە ھىچ وەلامى نەدایەوە، پاشان چۈرۈپ لاي ئەبۇ بەكەر و پىسى وت كە قىسە لە گەل پىغەمبەر(عليه السلام) دا بىكات، ئەبۇ بەكەر فەرمۇسى: من شىتى واناكەم، دواتر ئەبۇ سوھىيان چۈرۈلە لاي عومەر(عليه السلام) قىسە لە گەل كرد، عومەر فەرمۇسى: من داواى شەفاعة تىنان بۆ بىكم لاي پىغەمبەرى خۆشەويىست(عليه السلام)؟ سوئىند بە خوا، ئەگەر تەنها گەردىلەيدك شىك بەرم و ھىچى تىر بەدى نەكەم ئەبۇ بە گەردىلەوە لە گەلتىنان دەجەنگم،^۱ كاتىكە كە پىغەمبەرى خۆشەويىست(عليه السلام) خۆز ئامادە كەد بە مەبەستى فەتحى مەككە، حاتەبى كورى ئەبى بەلتەعە نامەيە كى بۆ خەلتكى مەككە نوسى و تىيايدا ھەوالى پىتىابۇن كە پىغەمبەر(عليه السلام) بەرەو ئەوان بىنى بەلام خواى گەورە لە پىگائى نىگاوه پىغەمبەرە كەمى(عليه السلام) لەم نامەيە ئاگادار كەرەوە ئەۋىش ھەر لە سەرەتاي ئەم كارەدا كۆنترۇلى دۆخە كەد و پىغەمبەرى خۆشەويىست(عليه السلام) عەلى و مقدابىنى نارد ئەم ئافەتە بىگەن كە نامە كەد پىتىيە و پاشان نامە كەد لى ۋەرىگەن، ئەم ئافەتە(۱۲) مىل لە مەدىنە دوور كەوتبوۋىھە دەلام ئەوان پىتىيە كەد ئەپەشە نامە كەيان لى سەند دواتر پىغەمبەر(عليه السلام) حاتەبى بانگ كەد بۆ لېكۆزلىنەوە و ئەۋىش ھەرزى كرد: ئەم پىغەمبەر(عليه السلام) پەلەم لى مە كە من خۆم لەكەندا دووه بە قورەيشەوە - من ھاپىدەيانى ئەوانم و لەوان نىم - تۆ ھەر كەست لە موھاجىرىن لە گەلدايە دۆستىيان لە مەككە ھەيە و كەس و كاريان بۆ دەپارىزىن، منىش پىيم خۇش بۇ ئەگەر شتن بىكم بۆ قورەيش تا گيانى مالۇ منالىم بىپارىزىم، من ئەم كارەم نە كەردوو وەك ئەدوە كە لە ئايىنە كەم ھەلگەر ئىمىمە و بە كوفر قايىل بىم لە پاشى ئىسلام، پاشان پىغەمبەرى خۆشەويىست(عليه السلام) فەرمۇسى: (ئەم پىساوه راست دەكەت)، عومەر فەرمۇسى: ئەم پىغەمبەرى خوا(عليه السلام)! پىنگەم بەدە با لە گەردنى ئەم دوورروو بەدەم، پىغەمبەرى خۆشەويىست(عليه السلام) فەرمۇسى: ((ئەو بەدرى بىننیو، خواى گەورە بەئەھلى بەدرى فەرمۇھە

۱- السيرة النبوية لابن هشام (٢٦٥/٢)، أخبار عمر (ص: ٣٧).

چی دهکن بیکهن من لیتان خوش بوم.^۱

له گفتتو گزیدک له نیوان عومه‌ر و پیغه‌مبدر(علیهم السلام) دا رویدا سهباره‌ت به کیشیده‌یه کی حاته‌ب ده‌توانین چندندين پهند و ثامزه‌گاری و هربگرین لهوانه:

* حوكمی سیخور کوشت: عومدرا نتم هواله‌ی راگدیاند و پیغه‌مبدری خوش‌ویست(علیهم السلام) نکولی لئن نه کرد به‌لام رپنگه‌ی له بدرپتکردنی سزا کهدا به‌هؤی ٹه‌وهی که حاته‌ب یه کیک بووه له بدشدار بوانی بهدر.

* سور بونی عومه‌ر له سه‌ر پاراستنی ناینه‌که‌ی: ٹه‌مه‌ش له‌وهداده‌رده‌که‌میت که عومه‌ر داوای کرد که له‌ملی حاته‌ب بدت.

* گوناهی گوره نیمانست لئن ناسینتیت‌ده: ٹه‌وهی که حاته‌ب پیی هه‌ستا گوناهیتکی گموره بووه که بریتی بووه له سیخوری کردن له گمن ٹه‌وهشدا به نیمانداری مایموده.

* عومه‌ر له پوی زمانه‌وانیمه‌و سیفه‌تی دوو روی دایه پال حاته‌ب ندک له پوی زاراوه‌بی یده‌وه له سه‌ردہ‌می پیغه‌مبدر(علیهم السلام) دا له‌کاتیکدا دوپویی شاردنوه‌ی کوفر و ده‌خرستنی نیمانه، به‌لام ٹه‌وهی که عومدرا ده‌یویست سه‌ریتچی یه کی شاردراروه بووه که ده‌که‌وتبوو به جزئی که یشیتک که له گمن نیماندا ناگونخن ٹه‌جامی دابوو که بریتی بووه له‌وهی برواته ده‌ره‌وه به‌مدبستی تیکوکشان له پیناویدا و رشتنتی خوینه‌که‌ی له پیناویدا.^۲

* عومدرا بدم و‌لامه‌ی پیغه‌مبدر(علیهم السلام) زور کاریگه‌ر بووه همر له ساته چرکه کانی پیاویتکی تپوه‌وه که هاواری سزا‌یه‌کی گموره‌ی ده‌کرد له‌سدر حاته‌ب گزرا بو پیاویتک که به هؤی کاریگه‌ری و له خوا ترسانیمه‌و ده‌گریا و ده‌یفرمزو: خوای گموره پیغه‌مبدره‌که‌ی(علیهم السلام) باشت ده‌زانن ٹه‌مه‌ش له‌بر ٹه‌وهی که زانی تووره‌بوونه‌که‌ی له‌بر خاتری خوا و پیغه‌مبدره‌که‌یه‌تی به‌لام کاتیک که بوی روون بوویمه‌و که ٹه‌وهی خوا و پیغه‌مبدره‌که‌ی قایل ده‌کات ٹه‌وه نیه که ٹه‌وه ده‌یینیت چاپیوشی لمو هه‌لديه کرد و گه‌رایه‌وه بو ٹه‌وهی ماما‌لته‌ی باش له گمن هاوه‌له‌کیدا بکات ٹه‌وهش وک ریزلینا‌تیک بووه بوه بشداربوونی له جیهاد و به ده‌مه‌وه هاتنیدا.^۳

کاتیک پیغه‌مبدر(علیهم السلام) له (الظهران) سوپاکه‌ی لادا نهبو سوفیان ترسا و عباسی مامی پیغه‌مبدر(علیهم السلام) داوای له نهبو سوفیان کرد که داوای‌پاراستنی گیانی خوی له پیغه‌مبدر(علیهم السلام) بکات و ٹه‌وهیش بدم داوایه قایل بووه، عباسی کوپری عبدالطلب ده‌لیت و تم: به‌لام لیدای نهبو سوفیان ٹه‌وهه پیغه‌مبدری خواهی(علیهم السلام) و لعنیو خدلکیدا و سویند به خوا ٹه‌وه‌شناينده قوره‌یشه، ٹه‌وهیش و تی: چار چیه؟ دایک و باوکم به قوریانت بیت، عباس و تی: سویند به خوا ٹه‌گه‌ر سه‌رکهون به سه‌رتدا له گه‌ردنست ده‌دهن، وره له پشتی ٹه‌م نیستره‌وه سوار ببه هه‌تا ده‌تگه‌یه‌غه لای پیغه‌مبدر(علیهم السلام) و داوای

۱- البخاری فی المغاری رقم (۴۳۷۴).

۲- السیدة نبوية لابی فارس (ص: ۴۰۴).

۳- التأریخ الاسلامی (۱۷۶-۱۷۷/۷).

پاراستنی گیانی تزوی لی دهکم، عباس وتنی: سدرکه‌وت و هاورنیکانی گه‌رانه‌وه و منیش هینام و همر کاتیک ده‌ماندا به لای چهند موسلمانیکدا دهیان پرسی: نهوه کییه؟ نه‌گهر نیستره‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوشدویسته (ص) نهوه مامیدتی له‌سری همتا دام به لای عومه‌ردا فه‌رموی: نهوه کییه؟ له‌بدر ده‌نم هه‌ستایمه‌وه، کاتیک که نهبو سوفیانی بینی له دوای نیستره‌که‌وه فه‌رموی: نهبو سوفیان دوزمنی خوا، سویاس بز نهوه خواهی که به توانا و ده‌سلاطته له تزو بی هیچ گری بدست و په‌یانتمیدک، پاشان به‌خیرابی بدره‌ولای پیغه‌مبه‌ری خوا (ص) هات و چوویه ژوره‌وه بز لای و عه‌رزی کرد: نهی پیغه‌مبه‌ری خوا (ص) نهوه نهبو سوفیانه خوا گهوره به ده‌سلاطته و به تواناتره لهو، به‌بی هیچ په‌یان و به‌لیئنی هاتوه له‌بدر ده‌ستاندایه، لیم گه‌ری با له گه‌ردنی بدده، عباس وتنی: نهی پیغه‌مبه‌ری خوا (ص) من له‌گه‌ل خزم هیناوه، کاتیک عومه‌ر زیاتر لهم باره‌یدوه دوا پیغه‌مبه‌ری خوا (ص) فه‌رموی: پهله مه‌که نهی عومه‌ر، سویند به خوا نه‌گهر نهبو سوفیان له تیره‌ی به‌نی عه‌دا بواهه وات نه‌دهوت به‌لام تزو نهوه ده‌زانی که له پیاوانی تیوه‌ی عبد‌المنافه، عومه‌ریش پیغه‌مبه‌ری خوا (ص) مه‌که نهی عباس سویند به خوا موسلمان بونی تزو نهوه رزه‌هی که موسلمان بوبیت زر دلخوشتی کردم له موسلمان بونی خه‌تاب نه‌گهر موسلمان ببیت، من هیچ نازام نهوه نه‌بیت که موسلمان بونی تزو لای پیغه‌مبه‌ری خوا (ص) زر خوشتله له موسلمان بونی خه‌تاب نه‌گهر موسلمان ببیت، پاشان پیغه‌مبه‌ری خوشدویسته (ص) فه‌رموی: (نهی عباس بیبه بز لای کوچباره‌که‌ت نه‌گهر موسلمان ببو بی‌هینه‌ره‌وه بز لام)،^۱ نه‌دهمه هه‌لتویستی عومه‌ر (ص) که دوزمنی خوا ده‌بینیت به لای هیزی موسلماناندا تیده‌پریت به پاریزگاری عه‌باسی مامی پیغه‌مبه‌ر (ص) به سه‌رشوپی و ترسه‌وه، عومه‌ر نه‌میندی نهوه ده‌کات له گه‌ردنی دوزمنی خوا بدادت به هیوای نزیک برونه‌وه له خوا جیهادیک له پیتاویدا، به‌لام خوا گهوره چاکه‌ی بز نهبو سوفیان ده‌ویت و سنگی ده‌کاته‌وه بز نیسلام و گیان و خوینی ده‌پاریزیت.^۲

له غهزای حونه‌یندا سویای بیباوه‌ران زال بون به‌سر سویای موسلماناندا و خلکه که خیرا گه‌رانه دواوه که‌س به که‌سده‌وه نهبو، پیغه‌مبه‌ری خوشدویسته (ص) به لای راستیدا روانیو فه‌رموی: (نهی خلکینه نیوه له کوین؟ ورن بز لام من پیغه‌مبه‌ری خرام، من محمدی کوری عبد‌الله م). که‌س گوئی لهو قسانه نهبو خوشتله کانیش به یه‌کدا ده‌هاتن و ده‌چوون هه‌موو خلکه که بزی ده‌رچوون تدنها چهند که‌سیک نه‌بیت له کوچکران و پشتوانه کان له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر (ص) مانهوه له‌وانه نهبو به‌کر و عومه‌ر له نه‌هلی به‌یتیش عه‌لی و عه‌باسی کوری عبدالطلب و فضل کوری عباس و نهبو سوفیانی کوری حارث و کوره‌که‌ی و رهیعه‌ی کوری حارث و چهند که‌سیکی تر،^۳ نهبو قه‌تاده

۱- السیرة النبوية (ص: ۱۱۸-۱۱۹-۱۲۰).

۲- الفاروق مع النبي، د. عاطف عاضة (ص: ۴۲).

۳- السیرة النبوية لابن هشام (۲/۲۸۹)، اخبار عمر (ص: ۴۱).

هله لویستی عومه ر له غهزای حونهیندا ده گیپریتهوه و ده فرمومویت: سالی حونهین له گهدل پیغه مبهدری خوا (﴿لَهُ﴾) چوینه دهروهه کاتیک که پووبه رووی بیباوه ران بووینموده تاویک سمرکه وتن بز مسلمانان بسو پاشان پیاویکم له بیباوه ران بینی که مسلمانیکی بسرازکدهوه و له پشتهوه دای له گهدردنی و به شمشیریک پوشاكه جهنگیه که بپی، پاشان به پووی مندا هات و باوهشی پیدا کردم و بونی مردنی لیکه دههات ناردمی بز لای عومه و کاتیک که چروم و تم: نه مرد مسلمانان چیانه؟ شه ویش فرموموی: فهرمانی خودا بسو، یاشان گدراندوه.^۱

خوای گهوره سبارهت بد غذایه ده فهرم ویت: ﴿لَقَدْ نَصَرْتُكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَوَيْمَ حُنَيْنٍ إِذَا أَعْجَبْتُكُمْ كَثِيرًا كُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحِبَّتْ ثُمَّ وَلَيْسُ مُّدَبِّرِينَ﴾ (التوبه: ٢٥).

خواي گهوره ثم چيزو كه مان بز ده گيريتده و ده فرموسيت: ﴿ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الظَّالِمِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ﴾ (التوبه: ٢٦).

پاش جدنگی حونهین موسلمانان گدراندهوه بتو مهدینه کاتیک که به (جعran) دا تیپه پین پیغمهبری خوشدويست (بلاک) زيوی له جله کاني بيلال لي ده کردهوه و دهیبه خشیه خه لکی، پیاویک هاته لای پیغمهبر (بلاک) و وتنی: ثهی محمد دادور به، پیغمهبری خوشدويستيش (بلاک) فهرموموی: (به لام ليديا)، ثه گدر من دادور نهيم کي دادور دهیت؟ ثه گدر من دادور نهيم ثموا توئثوميد براو و ده باز او، لدم کاتمداداعومدر (بلاک) فهرموموی: ثهی پیغمهبری خوا پیتگم بدنه من نهيم پیاوه دوپورووه بکوژم، ثهويش فهرموموی: (پهنا به خوا ثه گدر خه لکی بلین محمد هاوه لانی ده کوژيت، ثه و پیاوه و هاوريکانی قورنان ده خوينن و سوود لهو قورنانه و هرناگرن که ده يخوينن، لهدین ده ره چن هه رووه کو تيرتک که له کموانه که ده درده جتت).^۳

لهم هله لویسته دا کرد و گهوره بُو عومه ر (عجیب) بدی ده کریت ندویش نهوده یه شارامی
لئی ده پریت نه که ره بده میدا سنوره قه ددغه کراوه کان بی به زنیریت، لیره دا هیرش کراوه ته سمر
مدقامی پیغه مبه رایه تی و په یامه که، لیره دا هیچ له فاروق ندوه شایمه وه نه بیت پهلمه کرد و
نهرمودی: نه پیغه مبه ری خوا (عجیب) لیتم گهري با نه دوورو وه بکوشم، نه مهیه وه لامدانه وه عومه ر
مبه ردم که سانیک که له پیروزی پیغه مبه رایه تی و په یامه که کم ده که نه وه، له جعراندا

١- البخاري رقم: (٦٦-٤٠٦٧).

۲- دهکدویته باگوری مه که به لاریوند و یه ک به لای خوزه هلاتدا به دوری (۹۹ میل).

^٢- مسلم رقم: (٦٣)، البخاري رقم: (٣١٣٨).

^٥ صحيح التوثيق في سيرة وحياة فاروق (ص: ٢٠٠).

عومه‌ر (ظهیر) ناره‌زوویه کی عملی کوری نومدییه هینایه بینی (که یه کتیک بسو له هاوله بمناویانگه کان) و به هیوای بینی وحی بسو بُ پیغه‌مبهر (ظهیر)،^۱ صه فوانی کوری بیدعلا ده گیتیسته و که عملی دهیوت: بریا پیغه‌مبهر (ظهیر) دهیتنی له کاتیکدا وحی بسو بینی. کاتیک که پیغه‌مبهری خوشدیست (ظهیر) له جعران بسو، پوشاسکیکی به سر شانده بسو که نویشی پیوه ده کرد چند کمیتک له یارانی له گلدا بسو لدم کاته‌دا دهشتک کیده هات و جبهه کی له سر شان بسو بونی خوشی لیدابو و تی: تهی پیغه‌مبهری خوا (ظهیر)! پیاویتک چون دهیتنی که پوشاسکی عه مردی له بدر کرد و پاش نهودی که بونی خوشی لیداوه؟ لدم کاته‌دا عومه‌ر به دهستی ثامازه‌ی بُ بیدعلا کرد و ثوشی هات و بیسی، که پیغه‌مبهر (ظهیر) سوره هملگه راوه پرخه دههات همراهه کاٹشمیر پاشان فدرموی برپا: (شده‌ی که پیته سی جار بیشتره ندو جبهه‌یش له بدر لابه و به جوزیتک جل و بدرگ له بدر بکه که بُ حجه‌ی لهدبر ده کهیت).^۲

له غذای تمبووکدا نیوه‌ی ماله‌کهی به خشی و ثامازه‌ی دایه پیغه‌مبهری خوشدیست (ظهیر) که دوعای بدره کدت بکات بُ خلکی کاتیک دوچاری برسیه‌تی بسوون، شهی هوره‌یه (ظهیر) ده فرموموت: کاتیک له غذای تمبووک بسوین،^۳ خلکی دوچاری برسیه‌تی بسوون، و تیان: تهی پیغه‌مبهری خوا (ظهیر) نه گهه ریگدت پی داباین نهوا حوشته کانی خۆمان سه‌رد بپی و ده مانخوارد، پیغه‌مبهری خوشدیست (ظهیر) شی پیتی فرمومون: (نه گاره نه نجام بدهن، لدم کاته‌دا عومه‌ر هات و فدرمووی نهی پیغه‌مبهری خوا (ظهیر) نه گهه بکمن نهوا ژماره سواره کان کدم ده کات، به لام داوایان لی بکه با خواردن کانیان بهین، دوعای بدره که‌تی به سه‌ردا بخوینی، بهم شیوه‌یه پیاویتک مشتیک زه‌رات و یه کیکی تر خورما و یه کیکی تر ور تکه‌نانی هینا و شتیک کۆکرايمه و پیغه‌مبهر (ظهیر) دوعای زوربوونی بُ کردن و، پاشان فرموموی: ((ده فره کانتان پرپیکمن)) نهانیش ده فره کانیان پرکرد و تهنانه‌ت که سیتک نه مانیمه و که ده فره که‌ی پرنه کربیت و تیری نه خوارد بیت، لە مشداده فەزلىک ده رکوت و پیغه‌مبهر (ظهیر) فرموموی: ((شاهیدی ده ده که‌ی بیک خواه گهوره ههیه نه دیش (الله) یه و منیش پیغه‌مبهر (ظهیر) خواه هیچ بندنده‌یه کی خۆی له بیر ناکات جگه له گازانده کار که ریگه‌ی بهه‌شتی لی ده گریت).^۴

دووهم: هەلۇیسته کانی له کۆمەلگەی مەددىنەدا؛

عومدرو سوره بسو له سر هاوله کردنی پیغه‌مبهر (ظهیر)، نه (ظهیر) هەر کاتیک له کۆپتکی پیغه‌مبهری خوشدیست (ظهیر) دا ناما ده بواهه به جیئی نه ده هیشت همتا کۆتا بی دههات و یه کتیک بسو لهو چهند کم سه که مانه‌ی که پیغه‌مبهر (ظهیر) بـهـجـیـ نـهـهـیـشتـ کـاتـیـکـ کـهـ کـارـوـانـهـ کـهـ هـاتـهـ مـدـدـىـنـهـ و

۱- حض الصلاب في فضائل امير المؤمنين عمر بن الخطاب (٤٠٨/٤).

۲- البخاري رقم (٤٧٠٠)، مسلم رقم (١١٨٠).

۳- ناوجیه‌یه که ده کویتنه نیوان مەدینه و وادی القری.

۴- مسلم، کتاب الایمان، رقم (٢٧).

پیغه مبیر (پلکان) و تاری بُز ده دان.^۱

هدروها عمره له ندلقه و وانه و ئامۇزگارىيەكانى پىتغەمبەر(كۆچۈرۈلۈش) بە وريايى دادنىشت شتى لا پۇون دەبوبىيە و تىيەدەگەيىشت و لە بوارى كاروبارى تايىھەتى و گشتىيە و پرسىيارى دەخستە بەردەم پىتغەمبەرى خۇشويىست(كۆچۈرۈلۈش) و هەر لەبەر ئەۋەشە، كە (٥٣٩)^٣ فەرمۇودەلى لە پىتغەمبەرى خواوه(كۆچۈرۈلۈش) ريوايدە كردوووه، ھەندى كەس دەللىن(٥٣٧)^٤ فەرمۇودەيە و موسىليم و بوخارىش پىتكەرە(٢٦) يان ليتوه ريوايدە كردوو و بوخارى بە تەنها (٣٤)^٥ ليتوه ريوايدە كردوو و موسىليميش بە تەنها(٢١) ليتوه ريوايدە كردوو و ئۇوانى تىريش لە كىتىبەكانى ترى فەرمۇودەدایە، خواى گەورە پارىزىگارى لىنى كردوووه بۇ گېپانەوهە كۆمەلە فەرمۇودەيدك كە نرخى سەرەتائى ھەمە لە دەرخستنى راستى ئىيمان و ئىسلام و ئىحسان و قەمزا و قەدەر و زانىيارى و زانىست و يادى خوا و دعوا و پاك و خاوىتى و نویىز و بەخاڭ سپاردن و زەكتەن و چاکە كردن و پۇزۇوگىرتەن و حەج و ماراھېپىن و تەلاقق و وەچە و فەرزەكان و وەسيەت و كۆپۈونەوە مامەلە كردن و سنورەكان و پوشاك و خواردن و خواردنەوە و قوربانىكىردن و رەشت و لە خوا ترسان و نەرمى نواندىن و پىساھاتى و قىامەت و خەلافەت و ئەمیرايەتى و دادورى. ھەمۇ شەم فەرمۇودانەش شوتىنى خىزى لە نىتو زانستە ئىسلامىيە كاندا كردىتەمەو بەردهوا مىش رپووبارىيەكە درىزى بەزۇانىياريانە دەدات^٦ ئەمەش ھەندى ھەللىيەتى فيزكارى و يەرورەدىيى و كۆمەلەلەتىيە لە ئىتىنى عومەر لە گەلن پىتغەمبەرى خوا(كۆچۈرۈلۈش) لە مەدىنەدا.

۱- پیغامبر (ص) سه بارهت به پرسیارکه ریک له عومه ده پرسیت:

- ١- الاحسان في تقريب صحيح ابن حبان (١٥ / ٣٠)، مسلم، رقم (٨٣٦).
 - ٢- عمر بن الخطاب، د. علي الخطيب (ص: ١٠٨).
 - ٣- تاريخ الخلفاء للسيوطى (ص: ١٣٣).
 - ٤- عمر بن الخطاب، د. علي الخطيب (ص: ١٠٩).
 - ٥- دليل الفالحين لطرق رياض الصالحين (١ / ٤٠).
 - ٦- عمر بن الخطاب، د. علي الخطيب (ص: ١٠٩).

پهیامه کانی و پیغه‌مبده کانی خواو و زیندوویونه‌وهی دوای مردن و قده در به خیرو شه‌ریمه‌وهی)، دواتر و تی: نهی چاکه کردن چیه؟ پیغه‌مبده‌ری خوش‌ویست (فدرمومویی) ((به شیوه‌یک خوابپه‌رسنیت و هک نهوده که دهیسینی، نه‌گهر تو نه و نهیسینی نهواخواری گهوره تو دهیسینیت))، پاشان و تی: که‌ی روزی دوای بدپا دهیست؟ پیغه‌مبده‌ری خوش‌ویست (فدرمومویی) ((پرسیار لینکراو زانا تر نیه له‌وهی پرسیار ده‌کات) پاشان پرسی: نهی نیشانه کانی چین؟ پیغه‌مبده‌ری خوش‌ویست (فدرمومویی) ((نه‌گهر که‌سانی رووتله‌ی پی‌په‌تی مشه‌خور بونه سه‌ردار و گهوره‌ی خدلکی و کوشک و تدلاره‌کان بدزکرانده و خرمداتکاره کان خاوه‌نداره کانیان له‌دایک بوب)) دوای نه‌مانه روشت، دواتر پیغه‌مبده‌ری خوش‌ویست (فدرمومویی) ((نهی کورپی ختاب! نه‌زانی نه و کمه کی بوب که پرسیاری ده‌باره‌ی نه‌هو شتانه کرد؟ منیش و تم: خوا و پیغه‌مبده‌که‌ی (دزاسن: پیغه‌مبده‌ری خوش‌ویست (فدرمومویی) فدرمومویی: ((نه‌وه جبریل بوب هاتبوب ناینیه که‌تان فیربکات))، ^۱ نه‌دم فدرمومده‌یدش نه‌وه‌مان بز رون ده‌کاته‌وه که عومه‌ر مانای نیسلام و نیمان و چاکه‌ی به پیگه‌ی پرسیار و بدلام له باشتین فریشه و پیغه‌مبده‌وه فیربووه.

۲- پیکانی رای پیغه‌مبده (فدرمومویی):

نه‌بو هوره‌یره (فدرمومویی) ده‌فدرمومویت: نیمه‌له ده‌وری پیغه‌مبده (فدرمومویی) دانیشتبوین و عومه‌ر و نه‌بو به‌کریشمان له‌گه‌لدا بون له‌گه‌ل چه‌ند که‌سینکی تر، پیغه‌مبده‌ری خوش‌ویست (فدرمومویی) له‌نیوانگاندا هستا و به‌جینی هیشتنین، نیمه‌ش ترساین که به‌بی نیمه‌بپرات توشی ناره‌حدنی و بدلا‌ایدک بیت، بزیه نیمه‌ش هستاین به دوایدا روشتنین، من یه‌کم که‌س بسوم که ترسام و هاقه ده‌ره‌وه و دوای پیغه‌مبده (فدرمومویی) که‌تم تاوه کو گهیشتمه نزیک باخی به‌نی نه‌جار، سورا‌مه‌وه به ده‌ریدا بزاهم که ده‌گای همه‌ی بدلام ده‌گام نه‌دقیه‌وه، بینیم جوگدیه که ده‌پراته نیتو دیواره کوه له بیزیکی ده‌ره‌وه، جولام و چوومه رزوره‌وه بز لای پیغه‌مبده (فدرمومویی) فدرمومویی: ((نه‌بو هوره‌یره))، و تم: بدلتی، نهی پیغه‌مبده‌ری خوا، فدرمومویی: ((نه‌وه چیته؟)) و تم: تو له نیوماندا برویت و هستای و نیمه‌ت به‌جی هیشتن، ترساین که لیمان دور که‌ویته‌وه، نیمه‌ش ترساین لدسر گیانی تو و منیش یه‌کم که‌س بسوم هاتم بز لای نه‌نم دیواره و همراهک پیوی جولام و خدلکه‌که‌ش به دوامه‌وه‌یه، پیغه‌مبده‌ری خوش‌ویست (فدرمومویی) ((نه‌نه‌بو هوره‌یره، نه‌علله‌کانی دایه ده‌ست - بهم نه‌علانده بپز هدر که‌ست بیشی له پشتنی شو دیواره‌وه به‌بی گومان و دوودلیمه شایه‌تومانی هینا مزگیتی به‌ههشتی پی‌بده))، یه‌که‌مین که‌س که پیشی گه‌شتم عومدرا بوب فدرمومویی: نه‌نم نه‌علانه چین نهی نه‌بو هوره‌یره؟ منیش و تم نه‌وه نه‌علله‌کانی پیغه‌مبده‌ری خوان (فدرمومویی) بموانده ناردوومی که به هر که‌س بگدم بی دوودلیمه شایه‌تومان بهیتیت نه‌وا مزگیتی به‌ههشتی پی‌بده، عومدرا به هردوو ده‌سته‌کانی دای به سنگمدا و خره‌ی لیوه هات و پاشان و تی: نهی نه‌بو هوره‌یره بگریته‌وه، منیش گه‌رامه‌وه بز لای پیغه‌مبده‌ری خوا (فدرمومویی) به گریان و

عومه‌ریش شوینم که تو پاشان پیغمه‌بدر (علیه السلام) فدرموموی: ((نه و چیته نهبو هورهیره؟))، منیش و تم: گهیشم به عومه‌ر و نه و همواله‌م پیدا که تو منت پی نارد^۱ شمیش دای لمسه‌ر سنگ خرپه‌ی لیتوههات، پاشان فدرموموی: بگه‌ریوه، پیغمه‌بدری خوش‌ویست (علیه السلام) فدرموموی: ((نه عومه‌ر چی وای لی کردی نه کاره بکه‌یت؟))، نه‌ویش فرموموی: نه‌ی پیغمه‌بدری خوا! نایا تو نهبو هورهیره‌ت ناردووه به نه‌عله‌کانتوه که به همر که‌س بگات بی گومان و دودولی شایه‌تومان بهینیت مزگیتی به‌هشتی پی بدھیت؟ پیغمه‌بدری خوش‌ویست (علیه السلام) فدرموموی: ((به‌لی))، عومه‌ر فرموموی: کاری وا مه‌که، من ده‌ترسم که خدالکی پشت به‌مه ببدهست و پالی لی‌بده‌نموده، لیيان گدری با کاری خویان بکمن، پاشان پیغمه‌بدری خوش‌ویست (علیه السلام) فرموموی: ((لیيان گدرین)).^۲

۳- سووربوونی پیغمه‌بدر (علیه السلام) له سه‌ره‌تی که یاران له یه‌ک سه‌رچاوه شتیان پی بکات:

جابری کوری عبدالله ده‌فرمومویت: پیغمه‌بدر (علیه السلام) پارچه‌یه ک تهوراتی به دهستی عومه‌رده بی‌یی فدرموموی: ((ثایا سنورتان به‌زاندووه، نه کوری خه‌تاب؟ من بدهاکی و پوختی نه م ناینده بوم هینان، نه‌گهر موسا زیندو بوایه جگه له شوین که‌وتني من هیچ هدویتی کی تری نه‌دبهوو)), له ریواهه‌تیکی تردا هاتووه: ((نه‌گهر موسا زیندو بوایه و شوینی من بکه‌وتایه و لده نه‌گه‌رابا سه‌رگردان ده‌بورو)).^۳

۴- پیغمه‌بدری خوش‌ویست (علیه السلام) سه‌باره‌ت به سه‌ره‌تای دروست بونی بونه‌وهر ده‌دویت:

طارقی کوری شهاب ده‌فرمومویت: گویم له عومه‌ر (علیه السلام) بسو ده‌فیله‌رمومو: پیغمه‌بدر (علیه السلام) له نیواغاندا هستا و هه‌والی پیداین ده‌باره‌ی سه‌ره‌تای دروست بونی بونه‌وهر تاوه کو چوونه به‌هشتی به‌هشتیان بی‌شوینی خویان و دوزه‌خیان بی‌شوینی خویان همندی که‌س نه‌مهمیان لمبهر کرد و هه‌ندیکیان له یادیان کرد،^۴ نه فرموموده‌یه ده‌پراته چوارچیوه‌ی نه و فیقه‌ی که هاتووه له لاین نه‌مو خودایمی که عومه‌ر (علیه السلام) له پیغمه‌بدر (علیه السلام) وه تیکی گهیشتبو.

۵- توره بونی پیغمه‌بدری خوش‌ویست (علیه السلام) له سویند خواردن به باوکان و سووربوونی له سه‌ر پشت به‌ستن به خودا:

عبدالله کوری عومه‌ر (علیه السلام) ده‌فرمومویت: عومه‌ر فرمومویتی: گویم له پیغمه‌بدر (علیه السلام) بسو که ده‌فیله‌رمومو: ((خوای گهوره نه‌هی لی کردوون که سویند به باوپارانتسان بخون)), عومه‌ر (علیه السلام)

۱- محض الصواب في فضائل أمير المؤمنين (١/٢٥٨).

۲- مسلم، الإيمان رقم (٣١).

۳- الفتاوى (١١/٤٣٢) مسند احمد (٣٨٧/٣) عن جابر.

۴- البخاري، كتاب بدء الخلق، رقم (١٩٢).

فەرمۇسى: سوئىند بە خوا لەو رېزەر نەو فەرمۇدەيم بىستۇرە تەنانەت باسم نەكىدوون وەك يادىكىرنەوەش نە بادا نەو ھىيە ئەمەش بىگىتەر، عومەر (ع) گۇتى لە پىغەمبەر (ع) بۇوه، كە دەيەرەرسۇو: (ئەنگەر ئىتەر بە راستى پاشت بە خوا بىبەست، پزق و رۆزىتەن دەدات هەروەك چۈن پزق و رېزى بالىندىدەن دەدات، كە بە بىسىەتى دەپروات و بە تىرى دەگەرپىتەر)).^۱

٦- قايل بۇوين بە خواي گەورەي خودا و بەوهى كە ئىسلام ئايىمانە و محمد نىئىدرار و پىغەمبەرمانە:

ئەبو موسا دەفەرمۇسىت: پرسىيار دەكرا لە پىغەمبەر (ع) دەربارەي كۆمەلە شتىك كە پىنى خوش نەبۇوكە پرسىيارگان زۆر دەبۇون تۈرە بۇنىڭكە لە دەم چاوى پىغەمبەرى خۆشەويىستىدا (ع) بەدى دەكرا، بە خەلکە كەدە فەرمۇسى: ((پرسىيارم لى بىكەن لە هەر بارەي ھەرچىدە دەتائىمىتىي)، پياوېك وتى: باوكم كىيىدە؟ پىغەمبەرى خۆشەويىست فەرمۇسى: ((باوكت حذاقىتىي)) يەكىنلىكى تر ھەستا و وتى: باوكم كىيىدە؟ پىغەمبەرى خۆشەويىست (ع) فەرمۇسى: ((باوکى تۆ سالم مەولاي شەبىيەيە)).^۲
كاتىك عومەر لە دەم و چاوى پىغەمبەرى خۆشەويىستىدا (ع) نەوهى بەدى كرد كە بىتاقەتە فەرمۇسى: ئەنچە پىغەمبەرى خوا! خوا تەۋىدە دەكەن؟، لە پىوايمەتىكى تردا ھاتۇرە عومەر لەسەر ئەئىنلىك دانىشتۇرۇشىنىزازى بۇوين بەوهى كە خوا خواي گەورەمانە و ئىسلام ئايىمانە و محمد پىغەمبەرمانە و پاشان بىتەنگ بۇو.^۳

٧- نەخىر، بە تەنها بۇ تۆ نىيە بەلکو بۇ تەواوى خەلکە:

ابن عباس دەفەرمۇسىت: پياوېك هات بىز لاي عومەرى كورى خطاب وتى: ئافەتىك ھاتۇرۇ بىز لاي تاواه كوبىعەتىي پىنى بىدات و ئەدۋىش كەردىۋەتىيە ژۇورە بچۈرۈك كەدەدە ھەمە شتىكى لەگەللىدا نەغامداوه بىتىجىگە لە جىماع، عومەر فەرمۇسى: بىلائى خوام لىيداى پەنگە ھاوسىرە كەدى بىز جىهاد چۈيىت و تەنها كەوتىپتى ؟ لەم كاتىدا ئەم ئايىتە ھاتە خوارەوە كە دەفەرمۇسىت: **﴿وَأَقِمْ الصَّلَاةَ طَرَفِ الْنَّهَارِ وَزُلْفَا مِنَ الْأَيَلِ إِنَّ الْحَسَنَةَ يُذْهِنُ الْسَّيْئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرٌ لِلَّذِكْرِ﴾** (ھود: ۱۱۴).

پاشان فەرمۇسى: ئەنچە پىغەمبەرى خو (ع)! ئەمە بە تەنها بىز منه يان بىز خەلکى تىريشە؟ پىغەمبەرى خو (ع) بەدەستى كىشىاي بەسنىگى عومەردا و فەرمۇسى: نا ئەمە بە تەنها بىز تۆ نىيە بەلکو بۇ تەواوى خەلکىيە، پاشان پىغەمبەرى خۆشەويىست (ع) فەرمۇسى: ((عومەر راستى كرد)).^۱

- ۱- استناده صحيح على شرط البخاري، مسنند احمد، رقم (۲۲)، الموسوعة الحديثة.
- ۲- إسناده قوي، مسنند احمد رقم (۲۰۵)، الموسوعة الحديثة.
- ۳- سعد كورى سالم مەولا شەبىيە كورى رېبىعە صحابى، مغض الصواب (۷۰۰/۲).
- ۴- البخاري رقم (۹۲)، مسلم رقم (۲۳۶۰).
- ۵- البخاري رقم (۹۳)، مسلم رقم (۲۳۵۹).
- ۶- مسنند احمد (۴۷۴) رقم (۲۲۰۶)، قال احمد شاكر: استناده صحيح.

- ٨ - حۆكمى ئەو كەسەئى لە خىرەكەي پەشيمان دەبىتەوه:

عومەر (ع) دەفرمۇويت: سوارى ئەسپىئك بۇويوم كە پىاوتىك كردىبوى بە خىر لە يىناو خواي گەورەدا، ويستم بىكىرم و گومانم وا بۇ كە هەرزان دەيرۋەشىت، وتم: تاوه كو پرسىار لە پىغەمبەرى خوا (ع) دەكەم، پىغەمبەر (ع) فەرمۇوى: ((لىسى نە كېپت ئەگەر بە درەم مىكىش بىتداتى، نەو كەسەئى كە پاشگەز دەبىتەوه لە چاكە كەرنە كەي وىنەمى نەو سەگەيدە، كە بىگەرتىتەوه سەر پىشانەوە كەدەي)).^١

- ٩ - خىرۇ خىرات و وەققەكانى:

ئىبىنۇ عومەر (ع) دەفرمۇويت: عومەر لە سەردەمىي پىغەمبەر (ع) دا مالىيىكى بەخشى كە پىشان دەوت: (ئۇغۇ) كە خورماي تىيدابۇو، عومەر فەرمۇوى: ئەي پىغەمبەرى خوا (ع) قازانچ و خىرىتىم لىي بىينىيە و نەوهىش لاي من گران بەھايدە، دەمەويت بىكەم بە خىر، پىغەمبەر (ع) فەرمۇوى: ((بىيە بە خىر، نەبىرۇشرىت و نەبىبەخشىت و نېبىكىتە مىراتى)، بەلام بەرھەمە كەي دەبەخشىت))، عومەريش كەردىيە خىر لە پىتىنارى خوادا ، لەپىي ئازاد كەرنى كۆيىلە و ھەزاران و مىيان و رېتىوارو خزم و دۆست و، گوناھ نىيە ئەگەر خاوهە كەي بە چاكە لىتى بخوات و ھاوارپىيە كو دۆستىكىشى لىتى بخوات^٢، لە رېوايەتىكى تىردا هاتۇرۇ كە عومەر لە خەيىمەر پارچە زەویە كى بەر كەوت و هاتە خزەدت پىغەمبەر (ع) عەرزى كرد: زەویە كم و ھەرگىتوھ و مالام بەر نەكتۇر، نەو پارچە زەویەش بەھا ترىن شتە لاي من فەرمانات بەچىيە؟پىغەمبەرى خۆشەویست (ع) فەرمۇوى: ((ئەگەر توانىت بىكەي بە خىر لە پىتىنارى خوادا)) عومەريش كەردى بە خىر: نەو زەویە كەس بۆي نىيە بىفرۇشىت، ناشېبەخشىت و ناشكىتىتە مىرات، بەر و بومۇ داھاتە كەشى بۆ ھەزاران و خزمان و پىي ئازاد كەرن و لە پىتىنارى خوادا و مىيان و رېتىوار و نەوهى سەرپەرشتىشى دەكەت بۆي ھەيدە بەشى كرىتكەي لىتى بخوات يان ھاوارپىيەك و دۆستىكىشى بۆي ھەيدە لىتى بخوات^٣.... ئەمەيە ھەلۇيىستى عومەر كە چاكەيە كى دىيار و شىياوى تىيدايە بۆ فاروق (ع) و نارەزوومەنبىنى بۆ پەلە كەرن لە چاكەدا و فەزلىدانى قىامەت بەسىر ژيانى دونىيائىكى كەم و كورتدا.

- ١٠ - دىيارى پىغەمبەر (ع) بۆ عومەرو كورەكەي:

ئىبىنۇ عومەر (ع) دەفرمۇويت: عومەر پىاۋىتىكى بىينى كە كراسىنەكى درىزى ئاورىشىمى لە بەر كردىبوو ، عەمەر هىتىنای بۆ لاي پىغەمبەر (ع) فەرمۇوى: ئەي پىغەمبەرى خوا! ئەمە بىكە و لە بەر بىكە كاتىيەك كە شاندىيەك دىنە خزەدتت، پىغەمبەرى خۆشەویستىش (ع) فەرمۇوى: ((كەسىتىك جلى

١- اسناده صحيح على شرط الشييخين، مسنن احمد، رقم (٢٨١).

٢- البخاري، الوصايا، رقم (٢٧٧٢)، رواية أخرى.

٣- البخاري، الوصايا، رقم (٢٧٧٣)، رواية أخرى.

ثاوريشم لهبدر دهکات له قيامه‌تدا هيج بخشينکي نابيit)، ماوهيدك بهسر ئەمدا تىپهپري و پاشان پيغه‌مبدر (ع) كراسينکي ثاوريشمى نارد بۆ عومدرا، عومدرا هات بۆ لاي پيغه‌مبدر (ع) او عمرزى كرد: ئەمەت بۆ ناردوه هەر ئەمەت فەرمۇمۇ دەرسارەي عەبا ثاوريشمه‌كەي و رەدە فەرۇشىيەكە؟ پيغه‌مبدرى خۆشەويست عومدرا فەرمۇمۇ: ((ناردووەم بۆت تاوه‌كولە پىنگىيەوە پارەيەكت دەست بىكەويت))، عومدرا بەخشىيە برايەكى لە مەككە پىش مۇسلمان سۈونى، سەبارەت بە ديارى پيغه‌مبدرى خۆشەويست (ع) بۆ ئىين و عومدرا، عبداللە كورپى عومدرا (ع) دەفرەرمۇمۇت: ئىيمە لە سەفرەرىتكدا بۇوين من بەسر لەخىنکى سەركەشەو بوم كە هي عومدرا بۇو، زۆر خىراو سەركەش بۇو پىش له كاروانەك دەكەوت و پىشى بە خەلکەكەي دەگرت عومدريش تىئى دەخورپى و دەيگەراندەوە، لەم كاتەدا پيغه‌مبدرى خۆشەويست (ع) فەرمۇمۇ بە عومدرا: ((پىيم بەفرۇشە))، عومدرا فەرمۇمۇ: بۆ تۆشەي پيغه‌مبدرى خوا (ع)، دەوبارە پيغه‌مبدرى خۆشەويست فەرمۇمۇ: ((پىيم بەفرۇشە))، عومدريش فۇشتى بە پيغه‌مبدر (ع) و پيغه‌مبدرى خۆشەويستيش (ع) فەرمۇمۇ: ((ئەمە بۆ تۆشە ئەمە عەبداللە كورپى عومدرا چىت بى خۆشە پىنى بکە))، واتا چۆن پىت خۆشە بۆ لېخورپىن بەكارى بەھىنە.

۱۱- هاندانى بۆ كورپەكەي و مزگىيەن بۆ ئىين مەسعود:

عبداللە كورپى عومدرا دەفرەرمۇمۇت: پيغه‌مبدر (ع) و فەرمۇمۇ: ((لە نىتو دارە كاندا دارىتك هەمە كە گلائى ناوه‌رىت، بە وىئىنى مرۆڤى مۇسلمان وايد، پىيم بلىن بىزامن چىيە؟)) خەلکى كەوتىنە ناوه‌ھېتانى دارو درەختى بىبابان، مىنيش له ناخى خۆمدا دەمزانى كە خورمايد، عبداللە دەليت شەرمەم دەكەد كە بىلىيم، خەلکەك و تيان ئەمە پيغه‌مبدرى خوا (ع)! پىسان بەفرەرمۇمۇ، پيغه‌مبدرى خۆشەويست (ع) فەرمۇمۇ: ((ئەمە خورمايد))، عبداللە دەفرەرمۇمۇت: دواتر ئەمە بۆ باوكم گىزپايدە كە من دەمزانى، ئەمە فەرمۇمۇ: ((ئەمە دەخونى دەخونى بۇتايە زۇرم پى خۆش دەبسو لەوهى كە فلانە شت و فلانە شتم ھەبىت)).^۱

سەبارەت بە مزگىيەن عومدرا بۆ ئىين مەسعود، دەگىزىنەو كە لە مالى ئەبو بەكردا سەربورىدە مۇسلمانيان دەگىزپايدە، پيغه‌مبدر (ع) هاتە دەرەوە و ئىيمەش لەگەلەدا هاتىنە دەرەوە، پىاويىكمان بىنى كە لە مزگەوت نويزى دەخويىند، پيغه‌مبدر (ع) وەستا و گوپى لە قورشان خوتىنەكەي گرت، ئىيمە لەوددا بۇوين كە بىناسىنەو، پيغه‌مبدرى خۆشەويست (ع) فەرمۇمۇ: ((لە نەھىيە كانى ئەم پىاوه ئەۋەيدە، كە قورشان بە پاراوى و بە شىۋەيە دەخوتىنىت كە دابەزىيە، با خەلکىش وەك

۱- التمييى الدارمى.

۲- البخارى، الادب، رقم (٥٦٣٦).

۳- مسلم، رقم (٢٠٦٨).

۴- البخارى، ك: التبييع، رقم (٢٠٠٩).

۵- البخارى، ك: العلم، رقم (١٣١).

خویندنه‌وهی کوری ثوم عبد بیخویننه‌وهی)، پاشان پیاوه که دانیشت و له خوا پارایمهوه پیغه‌مبهر(بعلله)یش فدرموموی: ((داوا بکه پیت ده به خشیت، داوا بکه پیت ده به خشیت))، عومه‌ر فرموموی: سوئند به خوا بەراکردن ده چم بۆ لای نه و پیاوه و مزگینی دده‌می، کاتیک که پام کرد نه بوبه کر پیشم کهوت و مزگینیه کهی پیتدا، سوئند به خوا له هیچ کاریکی چاکهدا پیشم به نه بوبه بکر نه گرتتووه بەلکو هەر نه و پیتشی من کدوتوروه.^۱

۱۲- خوپاریزی لە داهینراوەكان (الابتداع):

مدسوري کورپی مدخره‌مه و عبدالرحمن کورپی عبدالقارئ دەفرمومون: گوییان لە عومه‌ر(بعلله) بوبه که فدرمومویه‌تی: گوییم له هیشامی کورپی حکیم کورپی حوزام بوبو که سوره‌ی (الفرقان) ده خویند لە ژیانی پیغه‌مبهردا(بعلله)، گوییم گرت بۆ قورئان خویندنه کهی که نه و لمسر چەند پیتیک ده یخویندکه پیغه‌مبهر(بعلله) بە جۆرە نه مبیستبوو بیخوینی، منیش ده مويست که هەلمسەتی بده‌می لە نویزدا، چاودپاڭم کرد تاوه کو سلاۋى دایمهوه، منیش گوشاردم و رامته‌کاند و قتم: کى ئەم سورەتەی بۆ خویندۇتەوه، منیش و قتم: درق دەکەيت، سوئند بە خوا پیغه‌مبهر(بعلله) شو سورەتەی بۆ من خویندۇتەوه کە لە دەمی تۆوه گوییم لى بوبو، پاشان بە پەلە بردم بۆ لای پیغه‌مبهری خوشەویست(بعلله) و پیشى کە قتم و قتم: ئەم پیغه‌مبهر(بعلله)، من ئەم بینیوھ کە سورەتى فورقانى بە شیوه‌یەك دەخویند کە تۆ نه خویندۇوھ، پیغه‌مبهری خوشەویست(بعلله) فدرموموی: ((ئەم ھیشام بۆمی بخوینەوه)), ئەم بیش بەم شیوه‌یە خویندۇوھ کە گوییم لى بوبو، پیغه‌مبهر(بعلله) فدرموموی: ((بەم شیوه‌یە دابەزیووھ)), پاشان فرموموی: ((ئەم عومه‌ر بیخوینەوه)), منیش بەم شیوه‌یە خویندەمەوه کە پیش خویندبوومەوه، پاشان فرموموی: ((بەم شیوه‌یەش دابەزیووھ)، پاشان پیغه‌مبهر(بعلله) فدرموموی: ((قورئان بە حەموت پیت دابەزیووھ ئیوهش بە ئاسانە کەيان بیخوینن)).^۲

۱۳- له پارهیه ببە کە بۆت ھاتووه لە کاتیکدا کە تۆ نه چاوت لییەتى و نه سوالکەرى:

عبدالله کورپی عومه‌ر(بعلله) دەفرمومویت: گوییم له عومه‌ر بوبو دەفرمومو: پیغه‌مبهر(بعلله) مالى بى دەبه خشیم و منیش دەمۆت: بیدە بە يەکیک، کە لە من ھەزارتر بیت تاوه کو جاریک پارهیه کى پیتدا و منیش و قتم: بیدە بە يەکیک لە من ھەزارتر بیت، پیغه‌مبهر(بعلله)یش فدرموموی: ((له پارهیه کە بۆت بینى وەریبگەر تۆ نه چاولەدوى نه پارهیه نه داواشى، ئەمە مالیکە کە تۆ بە دوايدا نەچۈويت)).^۳

۱- الزهري له ولابيي صحبة توفى سنة (٦٤) هجري.

۲- البخاري، كتاب: فضائل القرآن، رقم (٤٧٥٤)، مسلم، رقم (٨١٨).

۳- مسلم، كتاب: الزكاة، رقم (٤٥).^۱

۱۴- پیغه‌مبهر (ع) دوعای بُّ عومه‌ر (ع) کرد ووه:

پژئیک پیغه‌مبهر (ع) عومه‌ری بینی که کراسیکی سپی لبه‌ردا بسو، پیغه‌مبهر (ع) فدرموموی: (نم کراسهت تازه‌یه یان شوزاروه؟)، عومه‌ر فدرموموی: شوزاروه، پیغه‌مبهر (ع) فدرموموی: (پوشاشکی نوی لبه‌ر بکهیت، به خوشی بزیت و به شه‌هیدی بمریت)).^۱

۱۵- کاتیک که پیغه‌مبهر (ع) پیشیدا تیپه‌پری زانیم پیروز دهیت :

جابری کوری عبدالله ده فدرمومویت: باوکم مردو (۳۰) باره حوشتر خورمای قدرزی له پیاویکی جووله که کربوو نهیدابویوه، کابراش هات بُّ قمرزه کهی جابر داوای لیتکرد مژلتی بداتن شهیش مژلتی نه داین، جابر چوو بُّ خزمت پیغه‌مبهر (ع) تا تکای بُّ بکات لای کابرا جوله که، پیغه‌مبهر (ع) هات بُّ لای جووله که که تاوه کو بدره‌هی خورمای نه و ساله‌ی لی و هریگیت له برتی قدرزه کهی، به لام جووله که که قایل نهبو پیغه‌مبهر (ع) یش چوویه نیویاخه خورماکه و بهناویدا گمراو، پاشان به جابری فدرمومو: (نه ولی بُّ بده و به وفابه و قدرزه کهی بدره‌هه)، شهیش پاش شهوهی که پیغه‌مبهر (ع) گرایده، چویه ناو باخه خورماکه‌ی (۳۰) باره که دایه‌هه جوله که که (۱۷) باری لی جیاکرده و بُّ خوی، دوای شهوه هات بُّ شهوه نه هه‌واله بداته پیغه‌مبهر (ع) بینی که نویزی عه‌سر ده کات، کاتیک که لی بوویه و هه‌واله کهی پیندا و شهیش فدرموموی: (نم هه‌واله بدره کوری خه‌تاب)، جابر رپیشت تا هه‌واله که بداته عومه‌ر، پاشان عومه‌ر فدرموموی: کاتیک که پیغه‌مبهر (ع) پیشیدا تیپه‌پری زانیم که خوای گموره بدره که‌تی تیده‌خات.^۲

۱۶- هاوسه‌رگیری حه‌فصه‌ی کچی عومه‌ر له پیغه‌مبهر (ع):

عومه‌ر (ع) ده فدرمومویت: کاتیک که حدفصه‌ی کچی بیوه‌ژن که‌وت و خنیسی کوری حوزافه‌ی میربینی که یه‌کیک بسو له هاوه‌لان و له مه‌دینه کوچی دوایی کرد، چوومه لای عوسانی کوری عه‌فان و باسی حدفصه‌م لا کرد و وتم: نه گدر بتهدی شهوا حدفصه‌ت لی ماره ده کم؟ عوسان فدرموموی: جاری با بزانم چزن دهیت، چهند رپژئیک تیپه‌پین، پاشان پیتم گهیشت و فدرموموی: وام پسی باشه که ژن نه‌هینم، عومه‌ر ده فدرمومویت: گهیشت به شهبو به‌کری صدیق (ع) و پیتم وتم: نه گدر بتهدی حه‌فصه‌ی کچی عومه‌رت لی ماره ده کم؟ نهبو به‌کر بتهدنگ مایه‌هه و هیچی و هلام نه‌دادیوه، من زور یم خوش بسو که نیمام نهبو به‌کر بیخوازیت تا عوسان. چهند شهوبیک تیپه‌پری و پاشان پیغه‌مبهر (ع) ماره‌ی کرد و منیش نهبو به‌کرم پی گهیشت و فدرموموی: من هیچ ریگریه کم نهبو و لوهی که بیتم به ده داواکاریه که‌تهوه که خسته به‌ر ده‌م، شهوه نه‌بیت که من شهوه زانی که پیغه‌مبهر (ع) باسی حه‌فصه‌ی کرد ووه، من نه ده‌ویست نهینی پیغه‌مبهر (ع) ناشکرا بکم نه گدر شه‌ویش لیتی گه‌رابا شهوا نه و داوایدم په‌سند ده کرد.

۱- حسن الابانی في السلسلة الصحيحة، (۳۵۲) وهو في الصحيح الجامع (۱۲۳۴).

۲- البخاري، كتاب الاستفراض، رقم (۲۲۶۶).

سېيەم : ھەلۋىستى عومەر (ع) لە ناكۆكى پىغەمبەر (ع) لەگەل خىزانەكانىدا :

ئىين عەباس(ع) دەفرمۇيت: سوور بۇوم لەسەر ئەوهى كە پرسىار بىكم لە عومەر(ع)
سەبارەت بەو دوو خىزانەپىغەمبەر(ع) كە خواي گدورە دەريارەيان دەفرمۇيت: «إِن تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَّتْ قُلُوبُكُمَا» (التحريم: ٤).

تاوهەكى عومەر حەجى كىرىد و منىش خەمم لەگەل كاتىك كە لە پىنگەدا بۇوين ئەو ھەندىتكى بە لاي مندا هات و منىش بە لايىدا نزىك بۇوممۇو پاشان دەركەوت و هات بۇلام و ئاوم كرد بە دەستىدا و دەستنۇتىپى گرت و وتم: ئەم ئەميرى ئىيمانداران! ئەو دوو خىزانەپىغەمبەر(ع) كامانمن كە خواي گدورە دەريارەيان دەفرمۇيت: «إِن تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَّتْ قُلُوبُكُمَا» (التحريم: ٤).

عومەر فەرمۇسى: ئاي كە سەيرى عەباس، زەھرى دەفرمۇيت: پىنى ناخوش بۇو، سويند بە خوا نە لىپى پرسى و نە لىتى شاردۇتۇو و پاشان فەرمۇسى: حەفصە و ئائىشىدە، دواتىر درىيەتى بە قىسە كانىدا و فەرمۇسى: ئىئىمە هوزى قورەيش بۇوين و زال بۇوين بەسەر ژناندا، كاتىك كە هاتىنى مەدىنە هوزىكەمان دىتتۇو كە زىن زال بۇون بەسەر پىاوانىندا، بىم شىيەدە ژنە كاغان لە ژنە كانى ئەواندۇو فيئر بۇون، مالى من لە تىرە ئۇمەسييە كۈپى زەيد بۇو لە (عەوالى) پۇزىتكە خىزانەكەم تۈورە بۇوم بىنىم بەرومدا ھەلەشاخنى، مىش تۈرەتىبوم و تم شەوه چىيە؟، وتم: بىت سەيرە من وا رووبەرپۇت دەوەستىمۇو؟ سويند بە خوا خىزانە كانى پىغەمبەر(ع) يش لە رويدا قىسە دەكەن، ھەيانە بەيانى تا ئىوارە دەنگى لى دادەپرىت، عومەر دەفرمۇيت: بە خىرايى دەرچۈوم و خۆم گەياندە لاي حەفصە و وتم: ئايالناو ئىزىودا كەس ھەيدە بەيانى تا ئىوارە قىسە لە گەل پىغەمبەر(ع) دا نە كات؟ وتم: بەلى، منىش وتم نەرنج بە خەسار زىيان مەندە ھەركام لە ئىۋە واي كەپتىت، ئايا ناتىرسن لەوهى كاتى ئىۋە پىغەمبەر(ع) تۈرە زويىر دەكەن خواي گەورە لېستان تۈرە زويىر بىت ئەم كاتەش ئىتر ھەرگىز رىزگارى نابىت و رەنگى بە بادا دەپروات؟ لەرۇي پىغەمبەرى خوا(ع) نەوەستىت و داواي ھىچىيىشى لى نە كەپتىت، ھەرجىيەكت ويسىت لە منى داوا بىكە. ياخى و سەركەش نەبىت لەبەر ئەوهى دراوسىيەكت جوانىرخۇشەوېستىرە لاي پىغەمبەر(ع) - كە مەبەستى عائىشە بۇو پاشان فەرمۇسى: من دراوسىيە كى ئەنصارىم ھەبۇو بە ئۆزى دادەبەزىينە لاي پىغەمبەر(ع) ئەو پۇزىتكە دەھات و منىش پۇزىتكە دەھاتم ئەو پۇزىھى ئەو دەھات ھەوالى وەھى و چەند شىتىكى ترى دەدامى و پۇزى منىش بە ھەمان شىتىو، پۇزىتكە قىسەمان دەكەد و دەمان وت غەسان ولاخە كە كانىيان نالى دەكەن تا لەگەلمان بەشىر بىن، پۇزىتكە دابەزى و شىتوان ھاتمۇو لە دەرگاكەىدا و بانگى كەرەم منىش ھاتە دەرەوە، وتم: شىتىكى گەورە زۇپىداوە، وتم: چىيە؟ ئايا غەسان ھاتوو بۆمان؟ وتم: نا زۇر لەمە گەورە تەر گەنگەر، پىغەمبەر(ع) خىزانە كانى تەلاق داوه، منىش وتم: حەفصە رەج بەخەسارو زىانەند بۇو، دەمزانى شىتىكى ئاواھى لە رىتايە، نويىرى بەيانىم كەرەم و خۆم توند و تىلەن كەرەوە، دابەزىم و

چوومه ژورهوه بز لای حفصه بینیم ده گری ، وتم: نایا پیغه‌مبه‌ر(علیهم السلام) ته‌لاقی داون؟ وتم: نازام ، پیغه‌مبه‌ر(علیهم السلام) نهودتا گوشه‌گیره لدویدا دانیشتوه، پیغه‌مبه‌ر(علیهم السلام) غولامیکی ره‌شتالله‌ی ههبوو بینم وا هات ، پیتم ووت: مؤلهت و هرگره بز عومنه‌ر لای پیغه‌مبه‌ر(علیهم السلام) ، کوره‌که چوویه ژورهوه و هاته درهوه بز لام ، وتم: باسی توم بز کرد بیندهنگ ببوو، منیش پذیشتم تا گدیشتم مینبه‌ره‌که، کۆمله خلکیک دانیشتبون و هندیکیان ده‌گریان، که‌میک دانیشتم، خۆمم پینه‌گیرا دوبیاره چومموه‌بز لای غولامه‌کدو وتم: مؤلهت و هرگره بز عومنه‌ر لای پیغه‌مبه‌ر(علیهم السلام)، نهادیش چوویه ژورهوه و پاشان هاته درهوه و وتم: باسی توم بز کرد بیندهنگ ببوو، لیمدا روشتم، غولامه‌که بانگی کردم ، وتم: وره ژورهوه پیغه‌مبه‌ر(علیهم السلام) پینگکی پیداوی، منیش چوومه ژورهوه، سلاوم له پیغه‌مبه‌ر(علیهم السلام) کرد بینیم هسه رحسیریکی خۆلاؤی پال که‌وتوه شوینهواری حسیمه‌که بەلا رومه‌تی پیروزیه‌ودیاره، وتم: شهی پیغه‌مبه‌ری خوا(علیهم السلام) نایا خیزانه‌کانت ته‌لاق داوه؟ سه‌ری بەرزکردهوه و فەرمۇسى: نه خیر، منیش وتم: الله اکبر، ئەگەر دەمان بىنى ئەی پیغه‌مبه‌ری خوا(علیهم السلام)، ئىتمە هۆزى قوره‌یش ببووین و بەسەر خیزانى خۆماندا زال ببووین، کاتیک هاتینه مدینه تىرە و هۆزیکی لى بون کە ژن تیایاندا بەسەر پیاوان زان بعون ژنانى ئىتمەش لەوانه‌وه فىرى ئەم خۇوه بون، من پۇزىكى لە ژنەکەم توورە بوم شادیش لە رومدا وەستا، پاشان وتم: بز وا دەکەيت؟ وتم: سوئىند بە خوا خیزانه‌کانى پیغه‌مبه‌ر(علیهم السلام) بىش بە هەمان شیوه، هەيانه بەيانى تا نئیواره قسە لە گەل پیغه‌مدرا(علیهم السلام) ناکات ، منیش وتم: هەر کام لەوان شەم کارهی کردبىت زيانەندو رەنج بەخدسارە، نایا ناترسن لەوهی خوای گەوره لەبەر تۈرەبى پیغه‌مبه‌ر شادىش لەستان تۈرە بىت .

پیغه‌مبه‌ری خۆشەویست(علیهم السلام) پینکەنی و منیش وتم: چوومه لای حفصه و پیم وتم: وریبە جاریکی تر ئىزەیی نەبەی بەوهی کە ھەويىکەت جوانته و لای پیغه‌مبه‌ری خۆشەویستیش(علیهم السلام) خۆشەویستتە. عەرزم کرد: ئەی پیغه‌مبه‌ری خوا(علیهم السلام) لە خزمەتدا بىتنىمەو؟ فەرمۇسى: (بەلى)، پاشان دانیشتم و سەرم بەرزکردهوه سوئىند بە خوا لەو مالەدا ھېچم تىدا بەدى ھەر تەنها سى پىستە نەبىت ، وتم: ئەی پیغه‌مبه‌ری خوا(علیهم السلام) لە خوا بخوازە و دوعا بکە تا خوای گەوره خىر و بەرەکەت بىزىتىن ھەنم ئەم ئومەتدا نەدەن رۈاندۈيەتى بەسەر فارس و رۆم دا، کە ئەوان خودا ناپەرسەن مۇشرىك، راكشا بۇ راست بۇویوه و دانیشت و فەرمۇسى: ((نایا گومانت ھەمیه ئەی کورپی خەتاب؟ ئەوانه گەلىتكەن خىر و بەرەکەت و خۆشىيەكانيان لە دونيادا پىبەخشراوه و بۆينل پىشخراوه))، عەرزم کرد: ئەی پیغه‌مبه‌ری خوا(علیهم السلام) داواي لىخۇش بۇونم بز بکە. پیغه‌مبه‌ری خوا(علیهم السلام) سوتىبىنى خواردبوو بەھۆى زۆر بىتاقەتى و بىزارييەو بز ماوهى يەك مانگ نەرۋات بز لايانتاوه کو خواي گەوره سەرزەنشتى کرد.^۱

۱- استاده صحيح على شرط الشيغرين، مسند احمد، رقم (٢٢٢)، الموسوعة الحديدة.

چوارم: چمکیک له چاکه و پسپوریه کانی

عومه‌ری به دوای نهبو به کری صدیقدا هاتووه له چاکیدا، عومه‌ری دوای پیغه‌مبهران و نهبو به کر باشتین که سر زهولیه، نهمهش و ادهکات که لمسه‌ر برپادار پیتویسته باوه‌پری بهم فهزله‌ی همیت، که نهمهش یه‌کیکه له بندماکانی نیمانی نهله‌ی سونه‌ت و جدماعت،^۱ هر لام باره‌یمه و فرموده‌ی زور و هموالی راست و دروست همن سهباره‌ت به چاکی و پسپوری عومه‌ر (علیهم السلام) هاتووه لدانه:

۱- باوه‌پر و زانست و زانیاری و نیمانه‌که‌ی:

سهباره‌ت به پله و پایی نیمانی عومه‌ر (علیهم السلام) عبدالله کوری هاشم ده‌فرموده‌یت: له خزمت پیغه‌مبهردا (علیهم السلام) بووین که دهستی عومه‌ری گرت، عومه‌ریش عمرزی کرد: نهی پیغه‌مبهری خوا (علیهم السلام)! تز له همه‌مو شتیک بُو من خوشدویستی جگه له خُم، پیغه‌مبهری خوشدویست (علیهم السلام) فرموده‌ی: ((نا، سویند بدو کسمی گیانی منی به دهسته، تاوه‌کو له خوت خوشترم نه‌ویست))، عومه‌ریش پیسی فرمومو: ثا ثیستا سویند به خوا، توم له خوشم خوشتر ده‌ویست، پیغه‌مبهری خوشدویست (علیهم السلام) فرموده‌ی: ((ثیستا نهی عومه‌ر)).^۲

سهباره‌ت به زانست و زانیاریشی، پیغه‌مبهر (علیهم السلام) ده‌فرموده‌یت: ((کاتیک خه‌وتبوم شیرم ده خوارده‌وه تاوه‌کو سهیرم کرد له نیوانی په‌نجه‌کانه‌وه ده‌پریت، پاشان دامه عومه‌ر، و تیان: نهوه چون لیک ده‌دهیته‌وه؟ فرموده‌ی: ((زانست و زانیاری)),^۳ هۆی لیکدانه‌وه بدم جوزره، هاوشیوه‌ی شیر و زانیاریه لزور روهه، لهوانه هردووکیان هۆیه کن بُز چاکسازی، شیر خوزارکی جهسته‌یه و زانیاریش خوزارکی مه‌عنده‌یه، لام فرموده‌یه‌شدا فهزل‌لو گهوره‌یی تیدایه بُو عومه‌ر، خونیش وا باشه نه‌بریت به‌سه‌ر زاهریدا نه‌گرجی خونی پیغه‌مبهران وه حیه، هندی جار خهون پیویستی به شمرح و لیکدانه‌وه‌یه هم‌دی‌جاریش به زاهریه کمی چونه هه‌روا باس ده‌کریت، مه‌بست له زانیاریش له فرموده‌که‌دا بع‌ریوه برنى حه‌کیمانه‌ی کاروو باره‌ی ولاته به‌پیشی قورشان و سونه‌تی پیغه‌مبهر (علیهم السلام)، نه‌مهش بوبه هۆی نه‌وه کارویاره کان لمسه‌ردہ‌می عومه‌ردا تاییه‌تنه‌یی خویان همیت، ماوهی خلافتی له ماوهی خه‌لافتی نهبو به کر دریزه تر بوبه، خه‌لکیش زیاتر ملکه‌چ و گویدیز بون بوبه نیسبت عوسمانه‌وه، ماوهی خلافتی نهبو به کر کهم و کورت بوبه، ولاستان شازاد نه‌کران و بیرو نه‌ندیشی جوزارجوز نه‌هاتنه ناو گه‌لانی موسلمانه‌وه، به پیچه‌وانه‌ی سه‌ردہ‌می عومه‌ر له‌گهله نه‌وه‌شدا سیاست و به‌ریوه بردنی کارویاره کان هیندە حه‌کیمانه بوبه به‌جوزریک که هیچ که‌س سه‌رپیچی نده‌کرد، بلام لمسه‌ردہ‌می عوسماندا که ولاط به‌رفراوان بوبه قسه و قسه‌لۆك بلاو بوبه و بۆچونه کان

۱- عقيدة اهل السنة والجماعة في الصحابة الكرام، د. ناصر علي عائض حسن الشیخ (٢٤٣).

۲- الصحيح المسند في فضائل الصحابة (٦٦).

۳- فتح الباري (٤٦/٧).

جیاواز بۇون، بەلام گەردن كەچى بۆ ئىامى عوسمان وەك عومەر نەبۇو، فيتنەيەك سەرى ھەلدا تاوه كورپىشىتە شەھيدىرىنى عوسمان، پاش ئەۋىش عملى خەلافتى گرتە دەست و كىنېشە كان قولتۇر بۇون و گرفتى ولات زىياتر بۇو پەرەي سەند، سەبارەت بە ئايىنىشى پىغەمبەر(ع) دەفرمۇویت: ((كاتىك كە خەوتبووم كۆمەلە كەسانىتكىم بىنى كە كراسىيان لمبەردابۇو، ھەندىتىكىان كراسەكىان دەگىشىتە سەر سىنگىان ھەندىتىكى تىريان كەمەتىك خوارتى و عومەرىشىم بىنى كە كراسىتكى لمبەردابۇو كە بە دواھى خۆيدا رايدەكىشىا)، وتيان: ئەمەيا چى دەبەخشىت ئەپىغەمبەرى خوا(ع)؟ فەرمۇوى: ((ئايىن)).^۱

۲- ھەيىبەتو سامى عومەر و ترسانى شەيتان لىپى:

سەعدى كورپى ئەبۇ وەقادىص(ع) دەفرمۇویت: عومەر داواى لە پىغەمبەر(ع) كرد، كە مۆلەتى بىدات بپروات بۆ لای لەم كاتەدا پىغەمبەرى خۆشەويىست(ع) ئىمارەيدىك لە ژنانى قورپىشى لابۇو كە قىسى بۆ دەكىردن و ئەوانىش ھەندى جار دەنگىيان بەرز دەكىرددە و بەسەر دەنگى پىغەمبەر(ع)دا، كاتىك عومەر مۆلەتى وەرگرت ئافرەتەكان ھەستان و خۆيان توندو تۆل كردە، پىغەمبەر(ع) پىنگى بە عومەر دا بچىتە ژۇورەوە كە چوو بىنى پىغەمبەر(ع)پىنگەكەنى، عومەر فەرمۇوى: پىغەمبەرى خوا تەمدەنت پې بکات لە پىتكەن ئەپىتكەنەت لە چىيە ؟، پىغەمبەر(ع) فەرمۇوى: (سەرسام بۇوم لەم ئافرەتەنانى كە لام بۇون كاتىك كە گۈتىيان لە دەنگى تۆ بۇو ھەستان و خۆيان توندە تۆل كردە، عومەرىش فەرمۇوى: تۆ لە پىشىتى كە خۆيان توندو تۆل بەكەنەوە كاتىن لە خزمەتتىدان ئەپىغەمبەرى خوا(ع)، شەرم ناكەن ؟ ئەوانىش وتيان: بەلىٰ، چونكە تۆ پۇ ئەستۇورتى لە پىغەمبەرى خوا(ع)، پاشان پىغەمبەر(ع) فەرمۇوى: ((ئەپىغەمبەر(ع) كورپى خەتابا سويند بەو كەسەي كە گىانى منى بە دەستە شەيتان لە پىنگەيەكەو ناجىت كە تۆي پىتىدا دەچىت)).^۲

ئەم فەرمۇودىيە بە پۇون و ئاشكراپىي چاکى و فەزلىڭ و گەورەبىي عومەرى تىدايە و ئەپىغەمبەرى پابەندە بەراستىيە و شەيتان ھەرگىز نەيتوانىيە پىنگەيەك بەزۇزىتىدە تاوه كو بە ھۆيەوە زەفەرى پىنگەيەت.^۳

ئىين حەجر دەفرمۇویت: ئەم فەرمۇودىيە فەزلىڭ گەورەبىي عومەرى تىدايە ئەۋىش ئەۋەيە كە شەيتان ھېيچەپىنگەيەكى بە دەستتۇدە ئەپىغەمبەر شەرم بۇ ئەۋەيە كە لەبەر شەرم بۇويىت، ئەمەش جىگە لە ھەلاتنى شەيتان لىپى ھېيچى ترى تىدايە كە ھاوېشى لەو پىنگەيەدا بکات كە گرتۇويەتىيە بەر، ئەمەشمانى ئەۋەيە ناتوانى وەسوھسە بىخاتە دلىيە، ئەگەر بلىن كە نەيتوانىيۇو لە پىنگەي وەسوھسە زال بىت بە سەرىدا كەمەش زاھرى دەقەكەيە ، لە كاتىكدا نەتوانىت روپەپروى

۱- مسلم، رقم (۲۳۹۰).
۲- البخارى، رقم (۳۶۸۳)، مسلم، رقم (۲۳۸۶).
۳- عقيدة أهل السنة والجماعة، (۱/۳۸۴).

بىتەوە ، كە واپو ناتوانى وەسوھەش بخانە دلىيەوە ، ئەمدەش وا دەگەيتىن كە مەعسوم بۇھ ، بەلام وائىھ چونكە مەعسوم تەنها پىغەمبەرانىن ، دەشكىرىت تاکە كەسانىتىكىش ھەبن كە ئەم عىسمەتەيان پىت بېخەشىت.

لە فەرمۇودەي حەفصەشدا ھاتۇوه لاي (الطرانى) لە (الاوستە) دا بەم بىتىيە: ((لەوەتەي عومەر مۇسلمان بۇھ شەيتان نەھاتۇتە پىنگاى بەلگاى بەلگۇ لىنى ھەلھاتۇوه)) ، دىيارە ئەمەش بەلگەيدە كە لەسەر پىتەوي عومەر لە ئىسلامدا و بەردەوامى ژیانى لەسەر ئەم راستىيە ، نەھەوى دەفرەمۇويت: ئەم دەفرەمۇودەيە لە پۇوكارە كەيدا و دىيارە كە شەيتان ئەگەر عومەر بىبىنېت ھەلھاتۇوه ، عەياض دەفرەمۇويت: دەكىرىت كە ئەمە وەك پەندو دركە ھاتېتى ، عومەرىش جوتكەرەوەي پىنگاى شەيتان و رىيگەي خوا بىت ، و رىيمازى راستەقىنى گرتۇھ پىچەواندى نەو پەفتارانىيە كە شەيتان پىتى خۆشە ، ابى حجرىش دەفرەمۇويت: راي يەكم راسترو لە پىشتە.

٣- پىشگۈزى ئەم ئومەتە:

پىغەمبەر (ع) دەفرەمۇويت: ((لە نىتو گەلانى پىش ئىۋەدا نويكەرەوە ھەبۇون ، ئەگەر لە نىتو ئەم ئومەتەي مندا ھېبىت نەوا عومەرە))^١ ، ئەم دەفرەمۇودەيە چاڭكەيدە كى گەورە بۆ عومەر (ع) لە خۆ دەگىرىت ، زانىيان ناكۆك بۇون لەسەر مەبەستى ئەو نويكەرەوەيە ، ھەندىيەكىيان دەلىيەن مەبەست لە نويكەرەوە دلخورپىتەر و ھەندىيەكى تر دەلىيەن: دويىراوە ، واتا فرىشەتە كان قىسىيان لەگەل كردوھ ، بەم مانايە لە نەفسىدا قىسى لەگەل دەكتا ، خ ئەگەر قىسە لەگەل كراوېش نەينرئ ئەدە لە شىۋەي ئىلھامە و ھەندىيەك بە فەراسەت لېتىكىيان داۋەتەوە.^٢

ثىن حجر دەفرەمۇويت: ھۆى سەرەكى لە باسکەرنى عومەر دەگەريتەوە بۆ زۇرى ئەو شستانى كە لە سەرددەمى پىغەمبەر (ع) دا بۆ عومەر پۇويىداوە لەو ھاودەنگىيانى كە لە قورئاندا ھاتۇن و راستەوانە بۇون لەگەل بۆچۈونە كانى عومەر و لە پاش وەفاتى پىغەمبەر (ع) يىش ھەندىي شتى پىتىكاوه ،^٣ تايىبەت بونى عومەر (ع) بەم پىزە گەورەيە و جيا كرانەوەي لە ھاولەنانى مانانى وا نىيە كە عومەر لە ئەبوبەكر (ع) باشتى بۇوه ،^٤ ئىین القىيم دەفرەمۇويت: گومان نەكەيت كە ئەمانە و دەكەن فەزلى عومەر بەدەن بەسەر ئەبوبەكردا ، بەلگۇ ئەمە گەورەتىن بەلگەيدە لەسەر فەزلى گەورەبى ئەبوبەكر ، چونكە ئەبوبەكر بە تىزراو بونى لە حەزۈزۈ پىغەمبەرایەتى و شىر خواردنى لە مەممى كى پىغەمبەرایەتى بىتىياز بۇھ لە پىشگۈزى و .. هەند ئەدە لە ھەبانە پىغەمبەرایەتى وەرسگەرتوھ

١- فتح البارى (٤٧/٧)، شرح النبوى (١٥-١٦٥-١٦٧).

٢- البخارى، رقم (٣٦٨٩)، مسلم، رقم (٢٣٩٨).

٣- فتح البارى (٧/٥٠)، شرح النبوى (١٥/١٦٦).

٤- فتح البارى، (٧/٥١).

٥- عقيدة أهل السنة والجماعة، (١/٢٥١).

گموره‌تره لمه‌هی پیشگویی شتی بکات . لمه‌ه رامیتندو هدرکام مافی خوبی بددهره و بشزانه کاره کانی خوای گموره هه‌مویان به‌جیتو راست و ریکن .^۱

۴- به‌هیزیزیکی وهک ئهوم نه‌بینیو که هیندہ بەتواناو لیهاتوو بیت :

پیغەمبەر (علیهم السلام) دەفرمۇیت: (له خەمدا بە دۆلکىك ئاوم له بیئىکى هەلبەستراو دەردەھینا پاشان ئەبو بەکر هات و دۆلکەيەك يان دوو دۆلکەي بە لاوازى دەرهەتىندا خوا لىپى دەبورىت و پاشان عومەرى کورى خەتاب هات و پې بە دۆلکەيەكىكى گمورەي ئو ھەتىندا ، بەهیزیزیکی وهک ئهوم نه‌بینیو که هیندە بەتواناو لیهاتوو بیت، هیندە ئاوه کە زۆر بو خەلکى و حوشەرە کانیشيان تىراو بون، حوشەرە کانیان بەرە مۆلگە کانیان بىردى)).^۲

ئەم فەرمۇودە يە باسى فەزل و گەورەيى عومەر (علیهم السلام) دەکات، دەفرمۇیت (عومەرى کورى خەتاب هات و دۆلکە كەيى گەورە تر كرد...)، ماناي (گەورە تر بونى دۆلکە كە) بە هیزى و دەسەلات و تواناي عومەرە، ئەم خەدونش كە پیغەمبەر (علیهم السلام) بینیويەتى نەونەيدەكى پۈونە بۆ ئەوهى كە بۆ ئەبو بەکر و عومەر (علیهم السلام) رۈوياداوه لە سەرەتى خەلافەت و دەركەوتنى شوينەواريان و سوودمەند بۇونى خەلکى لىيان ، لە سەرەتى بەکردا جەنگى هەلگەدپاواه کان رۈويدا و بىنەپە كران و لەم ماوه كورتەي خەلافەتىشىدا ئىسلام پەرەي سەند، ماوهى خەلافەتى تەنها دوو سال و يەك مانگ بۇو ، چەندىن سووبىيىنى زۆرى تىدا فەراھەم هات ، كاتىك ئەبو بەکر كۆچى دوايسى كرد عومەر شوينى گرتەوە و لە سەرەتى دەسەلاتى ئەودا حوكومەتى ئىسلامى بەرفراوان بۇو، بويىھە ئۆزى سەقامگىر بۇنى ئاشتى و ئاسايش، زیانى خەلکى پېر بولە خىترو بەرەكەت ، عومەر لە سەرەتى خەلافەتىدا شارى بىنيات نا و چەندىن دىوانى دامەزرااند و سنورى دەسەلاتى ئىسلامى بەرفراوان بۇو چەندىن ولات هاتىنە ژىيرەكىيە ئىسلاممۇ، ماناي فەرمۇدە كەيى پیغەمبەريش (علیهم السلام) هاتە بىنى كە دەفرمۇیت : ((بەهیزیزیکی وهک ئەم نه‌بینیو که هیندە بەتواناو لیهاتوو بیت)) كە ماناي ئەوهشىلى وەردەگىرىت ئىمای عومەر كەسايەتىيەكى بە هىزىو بە توانايە و تواناي راپەراندىنى ئىشۇ كاره کانى بەسەر كەوتۈي ھەيد و خەلکى ملکەچى ئەمرو فەرمانە كانى دەبن ، قازى (عەياض) دەلىت: زاھرە كەي وادەگەيىتىت كە مەبەستى تەنها عومەرە، ھەندىتىكىش پېيان وايە ئەو بەكىرىش دەگرىتىدە، چۈنكە بە عەقل و كارايى ھەردويان بۇ كە توانزا زال بن بەسەر ئەم گرفتائى دواي و ھفاتى پیغەمبەرى خۆشەويىست (علیهم السلام) دروست بۇن . (خەلکى و حوشەرە کانيا تىراو بون حوشەرە کانیان بەرە لاي مۆلگە کانیان بىردى) ئەمەش بەوه لىتك دەرىتتەوە، كە ئەبو بەکر توانى پاشگەز بوه کان بىنە بېر بکات، و موسىلمان يەك بخاتەوە ، بېيتە رى خۆشكەر و زەمینە سازىيەك فەراھەم بېتنى بۆ عومەر و سەرەتە فتوحات دەستى پىيىكەد، و بەرە بۇومە كەي هاتە سەمەر.^۳

۱- مفتاح دار السعاده، (۱/۲۵۵).

۲- مسلم، رقم (۲۳۹۳).

۳- شرح النورى (۱۵/۱۶۱-۱۶۲).

۵- ئازایی عومه‌ری (عليه السلام) مزگتینیدانی پیغمه‌ری (عليه السلام) به کوشکیک له بههشت:

پیغمه‌ری (عليه السلام) ده فرمومویت: ((کاتیک له مالی (رمیصاء) خیزانی ئهبو (طلحة) بسوم له خدوما بینیم چوومه بههشت و گویم له خشپه خشپیک بسو و تم شده کییه؟ و تیان: شده بیلاله، پاشان کوشکیکم بینی که کچیک له حدوشه که بدا بسو و تم: شده بز کییه؟ و تیان: بز عومه‌ری، ویستم بچمه ناوی و سهیری بکدم به لام غمیره‌ی توم و بیر هاتمه‌ری)، عومه‌ری فرموموی: دایک و باوکم به قورباتن بن شهی پیغمه‌بدری خوا به رامبیر به تز غمیره بگرتی؟^۱

له پیاوایه‌تیکی تردا هاتووه که پیغمه‌بدر (عليه السلام) ده فرمومویت: ((کاتیک که نوستبووم له بههشتدا نافره‌تیکم بینی که له تهنيشت کوشکیک دهست نویی دهشورد و تم: شم کوشکه بز کییه؟ و تیان: بز عومه‌ری، غمیره‌ی ثوم و بیر هاتمه‌ری و لیمدا رؤیشتم)، عومه‌ریش دهستی کرده گریان و فرموموی: غمیره بهسهر تردا بکدم شهی پیغمه‌بدری خوا (عليه السلام).^۲

شم فرموده‌یه باس له چاکی و فرزانی ئه‌میری ئیمانداران عومه‌ری کورپی خه‌تاب (عليه السلام) ده کمن به جوئیک پیغمه‌بدر (عليه السلام) هموالی ده‌داتنی به کوشکیک له بههشت دا، شمهش بـلـگـهـیـه لـسـهـرـ پـلـهـ و پـایـهـوـ رـیـزـیـ عـومـهـ لـایـ خـوـایـ گـمـورـهـ.^۳

۶- له دوای ئهبو بهکر (عليه السلام) خوشه‌ویسترنی هاوه‌لی پیغمه‌بدر (عليه السلام) بوروه:

عمری کورپی عاص (عليه السلام) ده فرمومویت: شهی پیغمه‌بدری خوا (عليه السلام) کی زور لات خوشد ویسته؟ فرموموی: ((عائیشہ)، و تم: له پیاوان؟ فرموموی: ((باوکی)), و تم: پاشان کیی تر؟ فرموموی: ((عومه‌ری کورپی خه‌تاب))، چهند پیاویکی تری ژمارد.^۴

۷- مزگتینی بههشت بز عومه‌ری:

نهبو موسای نه‌شعدری ده فرمومویت: له گهله پیغمه‌بدر (عليه السلام) له باخیک له باخه کانی مدنیه بروین، پیاویک هات و له ده‌رگای باخه کمی دا تاوه کو لیسی بکینه‌وه، پیغمه‌بدر (عليه السلام) فرموموی: ((بزی بکدره‌وه و موژده بههشتی پی بده))، ده‌رگاکم بز کرده‌وه، بینیم نهبو بهکره و موژده بههشت پیندا له‌سر فرموده‌کهی پیغمه‌بدر (عليه السلام)، نه‌ویش سوپاسی خوای کرد، پاش شهه و پیاویکی تر هات به همان شیوه له ده‌رگای دا، پیغمه‌بدر (عليه السلام) فرموموی: ((بزی بکدره‌وه و موژده بههشتی پی بده))، منیش ده‌رگاکم کرده‌وه و بینیم عومه‌ره، موژده بههشت پیندا له‌سر فرموده‌کهی پیغمه‌بدر (عليه السلام)، نه‌ویش سوپاسی خوای کرد، دواتر پیاویکی تر هات و پیغمه‌بدری خوشویست (عليه السلام) فرموموی:

۱- مسلم رقم (۲۳۹۴)، صحیح التوثیق، (ص: ۵۴)، البخاری، رقم (۳۴۷۶+۶۶۲۰).

۲- مسلم، رقم (۲۳۹۵).

۳- عقیدة اهل السنة والجماعة، (۲۴۵/۱).

۴- الاحسان في الصحيح ابن حبان، (۲۰۹/۱۵)، الحديث في مسلم، رقم (۲۳۸۴) والبخاري باب غزوة ذات السلاسل برقم (۴۱۰۰).

((دەرگاکى بۆي بکەرەوە و مۇزىدەي بەھەشتى پى بەدە لەسەر ئەو بەلايىھى كە تۈوشى دەيىت))، كاتىك كە دەرگاکىم كىرده دە بىنىم عوسانە، مۇزىدە بەھەشتىم پىتىدا لەسەر فەرمۇدە كەمى پىغەمبەر(ع)، ئەدۇيش سوپاسى خواي كرد و فەرمۇسى: خوا يارمەتى دەرمە.^۱

پىنچەم: هەلۋىستى عومەر لە نەخۇش كەوتى پىغەمبەرى خۆشەویست (ع) و وفاتى:

۱- لە نەخۇشى پىغەمبەرى خۆشەویستدا (ع):

عبدالله كورپى زمعە دەگىرپىتەوە: كاتىك پىغەمبەر(ع) نەخۇش كەوت بىلال(ع) چووه ژورەوە بۆ لاي و بانگى كرد بۆ نويزى و پىغەمبەرى خۆشەویست(ع) فەرمۇسى: ((فەرمان بەدە، كە يەكىن نويزى بە خەلکە كە بىكات))، عبدالله وتنى: هاتقە دەرەوە و عومەرم بىنى شەبۇ به كەرلەوي نەبۇرۇ وتم: نەمە عومەر ھەستە نويزى بە خەلکى بکە و بېبە بە ئىمام، عومەر ھەستا و كاتىك كە (الله اكير) كرد پىغەمبەرى خۆشەویست(ع) گۇنئى لى بۇ لەپەر ئەوهى كە دەنگى عومەر گەورە بۇو، پىغەمبەرى خۆشەویست(ع) فەرمۇسى: ((كوانى شەبۇ به كەر خواي گەورە و مۇسلمانانىش ناپازىن بەمە، خواي گەورە و مۇسلمانانىش ناپازىن بەمە)) عبدالله دەفەرمۇۋىت: ناردىيان بە دواي شەبۇ به كەردا ئەدۇيش پاش ئەوهى كە عومەر ئەو نويزىدە كرد ھات و نويزى بۆ خەلکى كرد، عبدالله دەفەرمۇۋىت: عومەر پىنى وتم: بەلاي خوام لىنداي چىت پى كردم ئەم كورپى زمعە، سوينىد بە خوا گۇمانم ھەبۇ كاتىك كە فەرمانات پىدام پىغەمبەرى خۆشەویست ناپازىن بەمە فەرمانى بەمە داوه، ئەگەر ئەوه نەبوايە نويزىم بۆ خەلکى نەدە كرد، عبدالله وتنى: منىش وتم: سوينىد بە خوا پىغەمبەر(ع) فەرمانى پىدام بەمە، بەلام كاتىك كە شەبۇ به كرم نەبىنى بىنىم كە تۆ لەپىشتى لەوانەي كە ئامادەي نويزىن.^۲

ئىين عباس دەگىرپىتەوە: كاتىك كە نەخۇشى زۆرى هيتنا بۆ پىغەمبەر(ع) فەرمۇسى: ((شىتىكم بۆ بەھىن با نوسراوييكتان بۆ بنووسىم كە لە پاشى سەرگەرداڭ نەبن))، عومەر(ع) فەرمۇسى: پىغەمبەر(ع) نازارە كە زال بۇ بەسىرىدا و ئىيمەش قورئاغان لەپەر دەستدایە، لەم كاتەدا بويە هەمرا هەراو دەنگە دەنگ و ۋاوه ئاو پىغەمبەرى خۆشەویست(ع) فەرمۇسى: ((رەاست بەكەندۇھە، نابىت لەلاي مندا ئاوهە دەنگە دەنگو ناكىزكى ھەيىت))، پاشان ئىين عباس ھاتە دەرەوە و فەرمۇسى: بەلا و نەمامەتى گەورە ئەوهى بويە ھۆزى جودايني نىوان پىغەمبەرى خۆشەویست(ع) و ئەوهى دەيىيست بىنوسى^۳.

زانىيان بەجوانى راھەي ئەم فەرمۇدەيان كىردوھ بە شىيەيدەك كە جىنى پرس و گۇمانى تىتىدا نەماوا، نەوهەي لە شەرھى مۇسلمدا دەفەرمۇۋىت: من دەزانم كە پىغەمبەر(ع) پارىزراوه لە درۇ و لە گۈرانى

۱- البخارى، كتاب الصحابة رقم (۳۲۹۰).

۲- حديث اسناده صحيح، أخرجه أبو داود (۴۶۶۰).

۳- البخارى، كتاب العلم، رقم (۱۱۲).

شتبیک له حوكمه شدرعیه کان له حالمتی لەش ساغی و نەخوشیدا و خوای گەوره پاراستویمه‌تی له شاردنەوهی نەوهی بۆی هاتوه، یا نەوهی خوای گەوره گەياندنی واجب و پیتویست كردیت لەسەری نەمدش نەوه دەگەيتىنى كە خوای گەوره مەعسومى كردوه له لادان له پەيامە كە یا خوا نەخواسته شاردنەوهی هەندىتك و نەگەياندنی، بەلام پارىزراو نىه لەوهى كە نەخوش نەكەويت، پېغەمبەر (پەيغەمبەر) جادووی لىٰ كراوه تاوه كو وايان زانیووه كارىتكى نەنچام داوه و له راستىشدا نەنچامى نەداوه و لەم كاتاشدا كەلىمەيدە كى له دەم دەرنەچووه له حوكمه كاندا كە پېچەوانە نەوانە پىش خۆی بىت لەم حوكمانەي كە بېيارى لمسىر داوه . زانیان چەند ران لمونامە و وەسيتەي كە پېغەمبەر (پەيغەمبەر) مەبەستى پى بۇوه و بۆي پەرۋىش بۇوه، دەلىن ويستویەتى خەلافت بىداتە دەست كەسىتكى دىيار تا ناكۆكى و دووبىرە كى نەكۈپتە ناو ھاواھاڙان ، ھەرروھە دەلىن: نوسراويكى نوسىيۇوه شەرەجى ئەدو دەقانەي كردوه كە چەند نەگەرىتك ھەلەگریت نەبادا دوايى ناتەبايى بىكۈپتە نىپو ھاواھاڙان نەوه لەسىر تىڭەشتىنیان، پېغەمبەر (پەيغەمبەر) زۆر بە پەرۋىش بۇوه بۆ ئەو نوسراوه بەر لەوهى بۆي دەركەويت ئەم نوسىنە بەرۋەندىيە يان وەحى ، پاشان دەركەوتتووه كە بەرۋەندىيەو پەرۋەندىيە كەش لەوهدايە وازى لىپەتنىن، دوايى وازى لىٰ هيئناوه يان وەحى بۆ نەھاتۇوه و نەمەش گرفتى يەكەمى سپىيەتەوه، بەلام قىسىكەي عومەر (پەيغەمبەر) زانیان لەسىری كۆك بۇون له پاقەي فەرمۇودەيدك لەسىر نەوهى كە ئەمە لە بىلگەكائى تىڭەيشتن و دانايى عومەر، لەبدر نەوهى كە دەترسا شتېكى بنۇسىت لەوانەيە نەتوانى جىئىھە جىئى بىكەن و لەسىری سزا بىدىن لەبدر نەوهى ئەمە دەقىكە و بوارىرا دەرىپىن و ئىجىتىهابىنى تىدا نىيە، عومەريش دەفرمۇويت: رىيەرمان قورثانە ، ئاماژە بۆ ئەو ئايەتەي كە دەفرمۇويت: «ما فرَطْنَا فِي الْكِتَبِ مِنْ شَيْءٍ» (الإنعام: ۳۸).

ھەرروھە ئەو ئايەتەي، كە دەفرمۇويت: «اللَّيْوَمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ» (المائدە: ۳).

ئەو كاتە زانى كە خواي گەوره ئايىنه كەي كاملىكى دەردووه، ئەم ئومەتەشى لە گومرا بۇن و سەر لېشىواوى سەبارەت بە پەامەكەي پاراستوھ، وە مەبەستىشى بۇ كە پېغەمبەرى خۆشەويست (پەيغەمبەر) بە ئاسودەبىي بىگەپىته و خزمەت خواي گەوره، عومەر لەم كاتەدا تىڭەيشتۇوت بۇوه لە ابن عباس و ھاودەنگەكائى . خەتابى دەفرمۇويت: ئاكىرىت كە بەو شىۋىيە سەيرى ئەم قىسىيە عومەر بىكىرىت كە ئەمە ئەندىشىيە كى ھەلەمە كە دەفرمۇويت (پەيغەمبەر) يان گومانى خرابى بەرامبەر پېغەمبەرى خۆشەويست (پەيغەمبەر) ھەبوبىت حاشا . بەلام عومەر و تىڭەشت كە مادام پېغەمبەرى خۆشەويست (پەيغەمبەر) نەخۆشى تىنى بۆ هيئناوه تاياكى زۆر دايگەرسوھ، ترسا لەوهى ئەو قسانىدە وەك قىسى خۆش وابن كە لە تاون نەخۆشىيە كەي ھەندى شت بەدەمیدا دىت، ئەمەش دەبىتە دلاقدىمەك و دوو روھ كان تانىي ل شايىن پىن دەدەن، ئەوه تالله ھاواھاڙان لە زۆر شتا دەچونە خزمەت پېغەمبەرى خۆشەويست (پەيغەمبەر) و پرسىيان دەكەد و داوايى رونكىردنەوەيان دەكەد لەسىر مەسىلە كان، بەر لەوهى دەقى تىدا بىت و بىرپىته وەك رىيىكە وتن نامەكەي حودەيىه، بەلام دواي ئەوهى كە دقتىك ھانبىت و

مسئله‌کهی یه کلایی کردیتهوه نیتر که س قسمی نه کبرده و ههوان رازی بون.^۱ قازی ده فرمومویت: فدرموده کهی پیغه‌مبه‌ر (علیهم السلام) (اهجر)؟ بهم شیوه‌یه له صحیح مسلم و نهانی ترشدا و اهاتوه، آهجر له شیوه‌ی پرسیارا. ئەمده دروستره لهو پیوایته‌یه که پیوایته‌یه ده کات بهیزی (هجر - یهجر)، لمبدر نهوهی که هدموو نهانه له پیغه‌مبه‌ر (علیهم السلام) دروست نیه، لمبدر نهوهی مانای هجر: هدرزه گوییه، نه‌مدهش له کسینکده‌ههاتوه که مهبه‌ستی پرسیاری نکولی کردن له سدر نه و کسمی که وتوویته‌ی: مدنوس، به مانای نهوهی پشتنه‌ههمری پیغه‌مبه‌ری خوشدویست (علیهم السلام) مه‌کهن و فدرموده کانی وهک قسمو هدرزه گویی که سانی تر مه خویننده، چونکه پیغه‌مبه‌ری خوشدویست (علیهم السلام) شتی باخ بدده میدا نایت. نهوهش که عومه‌ر (علیهم السلام) ده فرمومویت: قورنامان بدهسه، بدریه‌ر چدانوهی نه و کسمیه که مشتو مری له گهله عومردا کردوه، نهک نه‌مره کهی پیغه‌مبه‌ر (علیهم السلام)، شیخ عملی (الطنطاوی) وهک شمرح و رافیه نه‌مده ده فرمیت: نهوهی که من بدی ده کنم نهوهیه، که عومه‌ر له میانی هاوهله دوروو دریزی بز پیغه‌مبه‌ر (علیهم السلام) ویستی رایه‌کی هدیت، چونکه له پیغه‌مبه‌ری خوشدویست (علیهم السلام) ی راده‌ینی، له باهت‌نانی تشكمان خستنه سدر ل ژیانی عومه‌ر له خزمت پیغه‌مبه‌ری خوشدویستدا (علیهم السلام)، چندین هملویستی ههبوون، که پیش‌نیاری بز پیغه‌مبه‌ر (علیهم السلام) کردووه و داوای همندی کاری لی کردووه و له همندیکی تریاندا پرسیاری ده‌باره‌ی چهند باهتیک کردوه، پیغه‌مبه‌ر (علیهم السلام) نهوهی چاک و رهوا بوبیت وهی گرتوه و نهوهشی به نا دروست زانیبی بزی راست کردتهوه، کاتیک که پیغه‌مبه‌ر (علیهم السلام): ((داوای نهوهی کرد که شتیک بنوویت)), عومه‌ر له سدر نه و خوو په‌فتارانه که گرتبووی فدرموموی: تنه‌ها قورنام بدهسه، پیغه‌مبه‌ریش (علیهم السلام) بیده‌نگ بوله سدری، خز نه‌گه ر پیغه‌مبه‌ری خوشدویست (علیهم السلام) مه‌بستی بوایه شتیکت بنوویت عومه‌ری بیده‌نگ ده کردو نوسراوه کهی ده‌نوی.

۲- هله‌لویستی عومه‌ر له بروزی و هفاتی پیغه‌مبه‌ر (علیهم السلام) دا:

کاتیک که ههوالی و هفاتی پیغه‌مبه‌ری خوشدویست (علیهم السلام) گدیشته خدلکی مشت و مپیکی گهوره روویدا، چونکه به راستی کوچی دوایی پیغه‌مبه‌ر (علیهم السلام) کوستینکی گهوره بوله بز مسلمانان و به تاییه‌تی عومه‌ر، نهبو هوره‌یره (علیهم السلام) که هاوهله‌یکی بدرز و بدریزه نه م رووداوه‌مان بز ده گیزیت‌دهوه و ده فرمومویت: کاتیک که پیغه‌مبه‌ر (علیهم السلام) و هفاتی کرد عومه‌ر هستایه سدر بی و فدرموموی: کوئسلیک له دوروووان پروپاگنده‌یه نهوه ده کدن که پیغه‌مبه‌ر (علیهم السلام) مرسدووه، پیغه‌مبه‌ر (علیهم السلام) نه مرسدووه بهلام رپیشتووه بز لای خوای گهوره‌ی ههروهک چون موسا کوری عمران بزم‌ماوهی چل شمو له گله‌کهی دابرا و پاشان گهرايه‌وه بز لایان پاش نهوهی که وتیان: موسا مرسدووه، سوتند به خوا پیغه‌مبه‌ر (علیهم السلام) ده گهربیت‌دهوه ههروهک نهوهی که موسا گهرايه‌وه، دهست و پیئی نهوانه ده‌بیت که پروپاگنده‌یه نهوه

۱- صحیح السیرة النبوية، (ص: ۷۵۰)، نقلان عن شرح المسلم (۱۱/۹۰).

۲- شرح النوری، (۱۱/۹۰)، فصل الخطاب في المواقف الاصحاب للغرسی، (ص: ۴۱).

۳- اخبار عمر (ص: ۴۶).

ده‌کدن که مردووه،^۱ ثعبو به کر کاتیک که همواله‌کهی پنگدیشت هات تاوه کو لمبر ده‌گای مزگه‌وت دابزی و لم کاته‌شدا عومدر قسه‌ی بوز خدلک ده‌کرد و ثعبو به کر ناوری بوز هسیج شتیک ندادیمه و تاوه کو چوویه لای پیغه‌مبدر(ع) له مالی عائیشه (خوای لی رازی بیت) و پیغه‌مبدر(ع) ای بینی که له گوشیه‌کی ژووره‌که‌دا داپوشاوه عه‌بایه کی به‌سمردا دراوه، ثعبو به کر پریشته پیشوه تاوه کو عه‌باکه‌ی لم‌سر لادا و پاشان لیی نزیک ببویمه و ماچی کردو فهرمooی: دایک و بام به قوریانت بن، ثدو مردنی، که خوای گهوره له سه‌ری نووسیببووی ثدوا چهشتت، پاش نه‌مه هرگیز دووچاری مه‌رگ نایتنه‌وه، پاشتر عه‌باکه‌ی دایه و بدسر ده و چاویدا و هاته ده‌رهوه، عومه‌ریش هر قسه‌ی بوز خدلکی ده‌کرد و فهرمooی: لم‌سر خوبیه نه‌ی عومدر، بیدهنگ به، بدلام عومدر هر به‌رده‌وام بسو لم‌سر قسه‌کردن، کاتیک که ثعبو به کر بینی بیدهنگ نایت له خدلکه که نزیک ببویمه و، خدلکی کاتن‌گوییان له قسه‌کانی ثعبویه کر بسو لیی هاتنه پیشی و له عومه‌ر گهران، ثعبو به کر سویاس و ستایشی خوای کرد و، پاشان فهرمooی: نه‌ی خدلکینه! هر کم‌س محمد ده‌پرستیت ثدوا محمد مرد، هر کم‌س که خوا ده‌پرستیت ثدوا خوای گهوره نامریت و پاشان نهم نایه‌ته خویند که ده‌فهرمooیت: «وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ حَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ أَنْقَلَّتْمُ عَلَىٰ أَعْقَبِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ أَلْشَكِيرِينَ» (آل عمران: ۱۴۴).

ثعبو هوره‌یره(ع) ده‌فرمooیت: سویند به خوا خدلکی نه‌هیان له بیر نه‌ماپوو، که نه‌نم نایه‌ته هاتزته خواره‌وه تاوه کو نه‌و کاته‌ی ثعبو به کر خویندیمه و، فهرمooی: خدلکی نه‌مه‌یان له ثعبو به کر وه‌رگرت، به‌لکو هر نه‌وهش لم‌سر زاریاندا بسو، ثعبو هوره‌یره(ع) ده‌فرمooیت: عومدر فهرمooی: سویند به خوا، کاتن نه‌و نایه‌تم بیست، که ثعبو به کر خویندیمه و برینه کم سارپیز بسو و که‌وقه سمر زه‌وی پییه‌کانم توانای نه‌هیان نه‌ما که پامگرن و نه‌و ده‌دمش زانیم که پیغه‌مبدر(ع) وفاتی کردووه.^۲

۱- السیرة النبوية لابن أبي شهبة (۵۹۴/۲).

۲- البخاري، كتاب: الجنائز، رقم (۱۲۴۲).

دوانگەن سېيىھەم

عومەر (تىپە) لە ماوهى خەلافەتى ئەبوبەكردا

يەكەم: هەلۋىستى عومەر لە ساباتى ھۆزى ساعىدە و بەيىعەتكىرىدى بە ئەبوبەكر

پاش وەفاتى پىغەمبەر (تىپە)، لە ساباتى بەنى ساعىدە بە سەرىپەرشتى سەعدى كورپى عوبادە پشتىوانان كۆپۈوندۇو و تىيان دەبىت لەئىمە ئەمیرىك ھەبىت و لە ئىيۇش ئەمیرىك، پاشان ئەبوبەكر عومەر و ئەبوبەعوبىدەي جەراح (خوايانلى رازى بىت) چوون بۆ لايىان و عومەر ويسىتى قىسە بىكەت ئەبوبەكر بىيەنگى كرد و عومەر فەرمۇسى: سوئىند بەخوا نەمدەويسىت لەمەدا ھىچم دەست بىكەت جىڭەلدەمىي كە خۆم نامادە كرد بۆ چەند وشەيىك و ترسام ئەبوبەكر نەيانگەندينىت و منىش بە قىسە كانى خۆم زۆر سەرسام بۇوم، دواتر ئەبوبەكر ھاتە قىسە و لە قىسە كانىدا خەلکى ئاگادار كەردى و فەرمۇسى: لە ئىيمە ئەمیر و لە ئىيۇش وزىزى، حەبابى كورپى مۇنزىر وتنى: سوئىند بە خوا كارى وا ناكەين پىتىيىستە لە ئىيمە ئەمیرىك و لە ئىيۇش ئەمیرىك ھەبىت، ئەبوبەكر يىش فەرمۇسى: نەخىز، ئىيىھە ئەمیرىن و ئىيۇش وزىزىن، دەرى ئىيۇ بەيىعەت بەدەنە عومەر يان ئەبوبەعوبىدە، عومەريش فەرمۇسى: نا بەلتىك بەيىعەت دەدەينە تۆ، تۆ گەورە و باشتىنمانى و خۇشەويسىتىنمانى لاي پىغەمبەر (تىپە) پاشان عومەر دەستى ئەبوبەكرى گرت و بەيىعەتى پىتىدا و موسىلمانانىش بەيىعەتى خۇيان دايە ئەبوبەكر.^۱ بەم شىيۇدە عومەر خوابى گەورەلى رازى بىت، كاتىك كە دەنگە دەنگ و ڇاوهڙاولە ساباتەكە بەرز بۇويەمە، عومەر ترسا لە دووبەرەكى كە ساماناكتىن خەترىك بۇ كە لىتى دەرسا و پاشان مەتسى ئەوهى دەكەد كە بەيىعەت بەرىتىه يەكىك لە پشتىوانەكان و بەمەش فيتنەيدەكى گەورە بەرپا بىت و لەبەر ئەوهەش ئاسان ئەبوبۇ كە پاش ئەوهى بەيىعەت درايە پشتىوانىتىك (انصارى) بەيىعەت بەرىتىه يەكىكى تر، بۆيە عومەر پەلەمى كە دەزائىت كە پىتشى ئەبوبەكر بىكەت؟^۲ پشتىوانان و تىيان: پەنا بە خوا دەگىرىن ئەگەر پىتشى ئەبوبەكر بىكەت؟^۳

پاشان عومەر (تىپە) دەست پىشخەرى كرد و بە ئەبوبەكرى فەرمۇسى: دەستت بىنە ئەويش درېش

۱- مسنند احمد (۲۱۲/۱) وصحیح واسناده احمد شاکر.

۲- الحكمة في الدعوة إلى الله، سعيد القحطاني، (ص: ۲۴۶).

۳- محض الصواب في فضائل أمير المؤمنين عمر بن الخطاب، (۱/۲۸۰).

کرد و سدرەتا عومەر بەیعەتى پىتدا و پاشان كۆچكەران و دواتىش پشتىوانە كان بەیعەتىان پىتدا.^۱
پۇزى سى شەمە كاتىتكى ئەبو بەك لەسەر مىنېر بىو، عومەر ھەستا و پىش ئەبو بەك كەمەرە
قىسە كەرن سۈپاس و ستايىشى خواى كەن لەسەر ئەۋە ناز و نىيەمەتەي كە پىتى داون، ئەوجا فەرمۇسى:
من دويىنى شىتىكىم پى وتن، نە لە قورئاندا بە شىۋەيەيەو و نە عەھدو بەلىيەتىكىشە كە پىغەمبەرى
خۆشەویست(ع) بۆي نوسىبىم يائەملىرى پى كەنلىم، بەلام من واى دەبىن كە پىغەمبەر(ع) كارەكانان
بەپى دەكتات و بەرنامىمە ئەمەر ئەپى كەنلىم، خواى گەورە ئەمەر قورئانىسى پىداون كە پىنەمۇنى
پىغەمبەر(ع) يائەملىرى پى كەنلىم، ئەگەر ئىتە دەستان بىتە كەنلىم ئەمەر پىنەمۇنىتىان دەكتات
بەوهى كە پىنەمۇنىيە بۆي، خواى گەورە كارى ئىتە داوهتە دەست باشتىرين ھاۋپىتى پىغەمبەر(ع)
دەھمى دووھەمین كەمس كە لە ئەشكەوتە كەدا بۇوه، دەھى ھەستەن بەیعەتى پى بەدەن، دواي ئەمەر خەلتكى
ھەستان و بەیعەتىكى ترييان دايە ئەبو بەك كە پاش بەیعەتى زىز ساباتە كە بە بەیعەتى گشتى ناسرا،^۲
عومەر(ع) وردى بەخەلتكى دەبەخشى و هانى دەدان لەسەر بەیعەت دان بە ئەبو بەك تاوه كە خواى
گەورە لەسەر ئەمەر كۆكىنەمە و خواى گەورەش لە دەستى دووبىسرە كى و دەستە دەستەبىي و فىتنە
پىزگارى كەردن، ئەمەر ھەلۆيىستە كە عومەر پىتى قايل دەبۇو لە گەل خەلتكىدا تەنها لە پىتىناوى
كۆكىنەمە يەيان بۇو لەسەر پىتشەوايدىتى ئەبو بەك، ئەمەر ھەلۆيىستىكى گەورە بۇو لە گەورەتىن ئەمەر
ھەلۆيىستە پى لە حىكىمەتانى كە دەبۇو بە ئاوى زىز بىنۇوسرىتە وە.^۳

عومەر زۆر لە دووبىدرە كى نىيوان موسىلمانان و ھەلگىرسانى ئاڭرى فىتنە دەتسا لەبەر ئەمەر دەست
پىشىخەرى كەد بە بەیعەتدا بە ئەبو بەك بەمەش ئاڭرى فىتنە خاموشى كەد، ئەم كارەدى عومەر
ھۆيىك بۇو بۇ رزگار كەردىن موسىلمانان لە گەورەتىن كۆست كە دەبىيە ھۆي ھەلۆشانەمە يەك رىزى
موسىلمانان ئەگەر پاكى و بىئەگەرىيىنى عومەر و راستى و رىتكى سەرخەدانى نەبۈوايە لە دواي يارمەتى
خواى گەورە.^۴

دووھم: ھاندانى ئەبو بەك لە بەگۈچۈونى زەكتات و ناردانى سوپاى ئۇسامە:

ئەبو ھورەپەر(ع) دەفرمۇسىت: پاش ئەمەر كە پىغەمبەر(ع) وەفاتى كەردو ئەبو بەك كەنلىم
خەلیفە و ھەندى لە عەرەب لە ئايىن وەرگەران، عومەر فەرمۇسى: ئەمەر ئەبو بەك چۈن جەنگى
خەلتكى دەكەيت؟ و پىغەمبەر(ع) فەرمۇۋەتى: ((فەرمانم پىتىكراوه كە جەنگى خەلتكى بىكم تاوه كە
دەلىيەن: لا الله الا الله، هەر كەمس وتنى: لا الله الا الله، ئەمەر كەمس و مالى لە من پارىزىراوه و حىسىبىشى
لەسەر خواى گەورەيە))، ئەبو بەك فەرمۇسى: سويند بە خوا جەنگى هەر كەسىتىك دەكەم كە جىساوازى

۱- البخارى، كتاب: فضائل الصحابة، رقم (۳۶۶۸).

۲- البداية والنهاية، (٢٠٥ / ٣٠٦) إسناده صحيح.

۳- الحکم في الدعوة الى الله، (ص: ۲۲۷).

۴- الخلفاء الراشدون، عبدالوهاب النجار، (ص: ۱۲۳).

بخاته نیو نویز و زه کات، چونکه زه کات مافی ماله، سویند به خوا نه گهر کاژه‌لمه‌یه کی زه کاتیش بیت و ثهوان نهیدن له گدیان به شه پ دیم له سه‌ری، عومه‌ر فدرمیو: سویند به خوا نهوهش تهناها نهوهبوو که خوای گهوره یتومایی نهبویه کری گردبوو بۆ نه و جهنه‌مو پاشتر بۆم ده‌رکهوت که نهوه هدقه.^۱

کاتیک هندی له یاران پیشیازی نهوهیان خسته بدردهم نهبو به کر که سویاکه‌ی توسامه له شوینی خۆی بینیتدهوه تاوه کو کدیک باردوخه که هیسور دهیتلهوه، توسامه له سدریازگه که‌ی خۆی عومه‌ر بۆ نهدم مه‌بسته نارد بۆ لای نهبو به کر تاوه کو مؤله‌تی بۆ وه‌ریگریت به گهرانه‌یه خدلکه که و وتی نهدم سوپایه گهوره پیاوان و لیهاتوانی هاوه‌لائنم له گله و ترسم همه‌یه له لسمرخ‌لیفه‌ی مولمانان و پیغه‌مبه‌ری خواش حمرا‌می کردووه که بتباهه‌ران مولمانان بروفین،^۲ بلام نهبو به کر رای لمه‌ر نهمه نهبوو سور بوو لمه‌ر نهوهی که نهه دهلمته سه‌ریازیه بدرده‌وام بیت و سویا ریزی خۆی بگریت به‌ره شام بارودخ و ناکامه‌کانیش هرچی بن، پاشان نهنصار داوایان کرد که پیاویتکی به ته‌منتر له توسامه سدریه‌رشتی کارو فدرمانی نه سوپایه بکات و بۆ نهدم مه‌بسته‌ش عومه‌ریان نارده لای نهبو به کر و فرمیو: نهنصار داوای نهوه ده‌کهن که پیاویتکی به ته‌منتر له توسامه نه‌میری نه سوپایه بیت، نهبو به کر (۱۷) هستایه سه‌ریز و پیشی عومه‌ر (۱۷) ی توند گرت و فرمیو: دایکت جه‌رگ براو بیت! پیغه‌مبه‌ر (۱۷) توسامه‌ی به نه‌میر داناوه توش فدرمانی پی ده‌که‌یت که لای به‌ره؟^۳ عومه‌ر (۱۷) هاته ده‌ره و بۆ ناو خدلکه که و تیان: چیت کرد؟ نهوش فرمیو: دایکتان جه‌رگ براو بیت! بۆ نهوهی که به هزی نیوهوه له لایه‌ن پیغه‌مبه‌ر (۱۷) وه دوچاری بوبو.^۴

سینه‌م: عومه‌ر و گهرانه‌وهی موعاز له یه‌مهن، فه‌راسه‌تیکی راست و دروست به رامبه‌ره‌له بـو
موسیم الخوانی، رـای لـه دـامـهـزـرـانـدـانـی نـهـبـانـی کـوـپـیـ سـهـعـیدـ لـهـ بـهـ حـرـهـینـ:

۱- عومه‌ر و نه‌گهرانه‌وهی موعاز له یه‌مهن:

موعازی کوپی جبدل له سدرده‌می ژیانی پیغه‌مبه‌ر (۱۷) له یه‌مهن مایمه‌وه و تیکوشانیتکی بانگ‌وازی هدببوو هدر وه‌ها بدرامبه‌ر هـلـگـمـراـوـهـ کـانـ، پـاشـ وـهـ فـاتـیـ پـیـغـهـ مـبـهـرـ (۱۷)
موعاز گهرايموه بۆ مه‌دینه، عومه‌ر (۱۷) به نهبو به کری (۱۷) فرمیو: بنیره به دواي نهو پیاوادا و شتیکی بده‌ره که پیتی بزی و نهوهی تری لـیـ وـهـیـ (۱۷) فـدـرـمـوـیـ: پـیـغـهـ مـبـهـرـ (۱۷)
ناردویه‌تی تا پیشیازی بکات وه من هیچی لیوهرناگرم و لیتی ناسه‌نهوه مه‌گه‌ر خۆی بۆم بیتني، لیزه‌دا عومه‌ر نهوهی بینی کدوا نهبو به کر پاکه‌ی په‌سند نه‌کرد و لیتی ورنه‌گرت، بلام عومه‌ر قهناعه‌تی به

۱- البخاری، کتاب: إسناد المحدثين والمعاذين، رقم (۶۵۶).

۲- الكامل لابن کثیر، (۲۲۶/۲).

۳- تاریخ الطبری، (۴/۴۶).

۴- تاریخ الطبری، (۴/۴۶).

پاستى و دروستى پاکىسى خۆزى هەبۇو، بۇيە چوو بۇ لاي موعاز تاواھ كۈلىكى بىكەت، بەلام موعاز وتى: پىيغەمبەر (ص) ناردوومى تا تا بىتنيازم بىكەت من ئەم كارە ناكەم، عومەر مەبەستى دەست درىئى كىرىن نەبو لەسەر دەسەللاتى شەبو بەكىر، بەلام چاڭى بۇ موعاز و مۇسلمانان دەۋىيىت، موعازىش ئامۇزگارىيە كانى عومەر بەرپىرچ دەداتەوە، عومەرىش ئەوه دەزانىت كە دەسەللاتى بەسەر موعازدا نىيە، لەبىر ئەوه بە يېدەنگى دەپروات، بەلام دواتر موعاز دەبىيىت كە ئامۇزگارىيە كانى عومەر لە جىنى خۆيىدایە دەپروات بۇ لاي عومەر و پىيى دەلىت: گۈپپايدىلىت دەكەم، ھەرجى تۆ فەرمانم بىي بىكەيت من ئەوه دەكەم، من لە خۇمندا خۆم لە حەوزىتىكى ئاودابىينى خەرپىك بۇو دەخنەكام و تۇش هاتى پىزگارت كەردىم، پاشان موعاز چوو بۇ لاي شەبو بەكىر (ص) و ھەموو ئەمانىي بۇ باس كرد و سوينىدى دا كە هيچى لى ئەشارىتەوە، شەبو بەكىر (ص) فەرمۇوى: من ھېچتلىق و ھەناراگىم و من بەخشىومە بە تۆ، عومەرىش (ص) فەرمۇوى: ئەمە ئەو كاتەيە كە رەوا و باش بۇو،^۱ لە پىوایەتىكى تردا هاتووه كە: شەبو بەكىر بە موعازى فەرمۇو: حىسابى خۆزت راپست بکەرەوە، موعازىش فەرمۇوى: ئايا ھەردووكىيان، حىسابى خودا و حىسابىك لە ئېسووه؟ سوينىد بە خوا ئىيتر ھەرگىز كارتان بۇ ناكەم.^۲

۲- فەراسەتىكى راپست و دروست بەرامبەر ئەبو موسىلیم الخولانى:

عومەر (ص) خاوهنى فەراستىكى بۇو دەگەمن لەم ژيانەدا، ئەلمىزەبى دەگىرەتىوە كە ئەسوھىيىنى عەنهىسى لە يەمەن - پىوپاگەندە پىيغەمبەر ايدىتى دەكەد سارادىبە دواي ئەبو مۇسلمىمى ئەلخۇلانيداو ئاڭرىتىكى گەورەي بۇ كەرەوە و خىستىيە ناو يەوه ھىچ زيانىتىكى پىتنەگەيىاند، بە ئەسوھە و ترا: ئەگەر ئەم كابراھ دوور نەخدىتىوە ھەموو دواكەم توکانت لىت وەردە گەپتىن و پېشتىت لىدەكەن، ئەويش فەرمانى پېتىا بە رۇيىشتىن، كە گە=شته مەدينە و لەسەر ولاخە كەمەت خوارەوە و چىوویە مىزگەوت عومەر چاوى كەر چوو بۇ لاي و وتى: ئەم پىياوه لە كۆيىوه هاتووه؟ ئەويش وتى: يەمەن، پاشان وتى: ئەو پاپاوهى درۈزىنە كە خىستىيە ناو ئاڭگە كەمەت چى لىيەت؟ ئەويش وتى: ئەوه عبداللە كورى سوھبە، دواتر وتى: سوينىدت دەدەم بە خوا تۆ ئەوى؟ ئەويش وتى: بە خوا بەللى، پاشان عومەر باوهشى پېتاڭىد و گىريا و بىرىيەن دايىشاند و لە نىيان خۆى و ئەبو بەكىردا، پاشان وتى: سوپاس بۇ ئەو خوايمى كە زىنندۇرى ھېشىتم تاواھ كە ئۆمەتى محمد كەسىكىم بىيى كە ئەوهى بەسەردا هات كە بەسەر ئىبراھىمى خەللىدا هاتبۇو.^۳

۱- شهيد المغارب، (ص: ۶۹) نقل عن الاستيعاب، (۳۳۸/۳).

۲- عيون الاخبار، (۱/۱۲۵).

۳- سيرة اعلام النبلاء، (۴/۸۹)، أصحاب الرسول، (۱/۱۳۷).

۳- پاو بۆچوونى له دامەزدانى ئەبانى کورپی سەعید له به‌حرهين:

ئەبو به‌کر(بەنگ) رىيازى شوراوا پرس و راوىيى بىياردا بوو، عوسمان دەفرمۇويت: پىياوېك بنىزە كە پىيغەمبەر(بەنگ) رەوانەيى كردووە و دەست پىشخەرى لەسەرى كردووە^۱ بە مۇسلمانىيەتى و ملکەچىيان و ئەوانەيى ناسىبىيانە و تەوشىش دەيان ناسىت و شارەزاي ولاتەكىيانە - واتا عەلايى كورپى ئەلەززەمى - عومەر راي لەسەر ئەمەنەبوو فەرمۇوى ئەبانى کورپى سەعىدى كورپى عاصى دابنى چونكە ھاپىءىيانە، ئەبو به‌کر بەرپەرچى ئەوهى دايىوه كارەكەي بە ئەبان سپاردو فەرمۇوى: من پىياوېك دانانىم كە بلىت لە پاش پىيغەمبەر(بەنگ) كار بۆ هىچ كەسىك ناكەم پاشان ئەبو به‌کر كۆك بۇو لەسەر دانانى عەلايى كورپى ئەلەززەمى بۆ به‌حرهين.^۲

چوارم: راي عومەر لە پەسەند نەكىرىنى خويىن بايى كۈزراۋى مۇسلمانان و رەخنە گرتنى لەسەر بېرىنەوەي بەشى ئەقرەعى كورپى حابس و عويمەينە كېچى حسن:

۱- راي عومەر لە پەسەند نەكىرىنى خويىن بايى مۇسلمانان لە شەپى ھەلگەراوه‌كاندا:

شاندى بوزاخە لە ئەسەد و غەتفان هاتن بۆ لاي ئەبو به‌کر و داوايى رېتكەكتىيانلىقى كرد، تەوشىش سەرپىشكى كىرىن لە نىتوان شەپ و ناشتىدا، ئەوانىش و تىيان: ئاشكراكە مەعلوم و دىيارە، بەلام ئەم پىسوایىھ چىد؟ ئەبو به‌کر فەرمۇوى: هەرچى قەلغان و پەرە ليتىنانى دادەمالىن و هەرچىھەكتان ھەمەي بە غەنئىمەت دەيگىرين و هەرچىھەكمان لە لاتانە بۆمانى دەگىپىنەوە و خويىن بايى كۈزراۋە كاغان دەددەن و كۈزراۋە كانى ئىپەش لە دۆزەخدان، لە گەلانىتكە دەگەرىن كە بە دوايى كلکى حوشتردا دەپقۇن تاۋەكى خوايى گەورە شتىك بخاتە دلى خەلیفەي پىيغەمبەر(بەنگ) و كۆچكەران و بىيىتەھۆزكارى بىتەنگ بۇون بەرامبەرتان.

ئەبو به‌کر ئەم قسانەي پىتىخىش نەبوو ، لەم كاتدا عومەری کورپى خەتاب ھەستايە سەرىپى و فەرمۇوى: رايىھ كەم ھەدەيە دەمەوتىت راوىيى لەسەر بىكمىن ، ئەوهى كە باست كرد لە شەپ و ناشتى ئەوه بۇو كە باست كرد، ئەوهى كە باست كرد لەوهى كە مالى و سامانيان بە غەنئىمەت بىگىرين و هەرچىھەكتان لە ئىيەمە بىردوو بىيگىنەوە باست كرد، بەلام سەبارەت بە خويىن بايى كۈزراۋاغان و كۈزراۋانيان لە دۆزەخدان، ئەوا كۈزراۋاغان جەنگان و لەسەر فەرمانى خوا كۈزراۋون و پاداشتىيان لە لاي خودايە و خويىن باييان نىيە، خەلتكەكەش لەسەر ئەم قسانەي عومەر بەيىعتىيان دا.^۳

۱- كىنز العمال، (۵/۶۲۰)، رقم (۱۴۰۹۳).

۲- قيود الواردة على سلطة الدولة، عبدالله الكيلاني، (ص: ۱۶۹).

۳- أخبار عمر (ص: ۳۶۲)، نقلًا عن الرياض النبرة، نيل الاوطار (۸/۲۲).

۲. رەخنەی لە ئەبو بەكى لە سەر بېرىنەوەي بەشى ئەقرەعى كورى حابس و عویيەينەي كورى حصن:

عویيەينەي كورى حصن و ئەقرەعى كورى حابس هاتنە لاي ئەبو بەكى(ع) و تيان ئەمى خەلیفە موسىلمانان ئىئە زۇويە كى شۆرەكمان ھەيدە كە نە گۇ و گيائى تىدايە نە بەرۋىووم، ئەگەر پىتىمان بىدەيت پەنگە بىكىلىن يان بىكەينە شىنىايى بەلەكى لەمپۇز بە دواوه خودا بەرە كەتتى تىبىخا، ئەبو بەكى بە كەسانى دەرۈپىشتى فەرمۇو ئىيۇھ چى دەلەين؟ ئەگەر زەويە كە شۆرەكە و سووبىيىنى نىيەپىتىمان باشە بېيان بېرىنەوە، واتا بىياندەتىن، بەلەكى لەمپۇز بە دواوه سووبىيىلى بىيىن، ئەبو بەكىش زەويە كەدى پىتىدان و نۇوسراؤتىكى بۆ نۇوسىن و عومەرى تىدا كرد بە شاھىد و لەوى ئامادە نەبۇو، ئەوانىش چۈون بۆ لاي عومەر سەرقالى ئامادە كەردىنى حوشترىكە، و تيان: ئەبو بەكى لەم نۇوسراؤهدا تۆى كردىتە شاھىد جا نۇوسراؤه كەت بۆ بخوتىنىنەوە يان بىدەن بە خۆت بىخوتىنىتە؟ عومەر فەرمۇو: ئىيۇھ من بەم شىيۆھ يە دەبىن ئەگەر دەتوانى بىرمى بخوتىنىنەوە، گەرنا چاوهپى بن تاواھ كولى دەبەوە و دەغۇيىنەمەوە، كاتىيىك كە ئەوھى لە نۇوسراؤه كەدا بۇ بدر گوئى كەوت لە دەستيان فېانبىنى و پاشان تېنەكى تېكىر و كۈزانىدە و ئەوانىش كەوتتە بۆلە بۆلۇن و چەند قىسىمە كى خرايىان كرد، دواتر عومەر فەرمۇو: پېغەمبەر(ع) دلى راڭرتبۇن چونكە ئەو دەمە ئىسلام لاواز بۇ بەلام ئىستا خوابى گەورە ئىسلامى سەر بلەند كەردو بېرۇن ھەولتىشۇ كارى بەرۇزىنەوە، پاشان بە بۆلۈبۈل چۈونەوە لاي ئەبو بەكى و تيان: سوپىند بە خوا نازانىن تۆ خەلیفە يان عومەر؟ ئەبو بەكى فەرمۇو: ئەوھى ئەگەر بېدۈتتە، پاشان عومەر بە تۈرەمىي هات و لە سەر ئەبو بەكى و هەستا و فەرمۇو: ھەوالىم پىن بىدەن دەريارە ئەو زۇويە كە ئەم دوانە دەياندەتتى بىبىن، ئەم زەويە مولىكى تۆيە يان مولىكى موسىلمانان بە گىشتى؟ ئەبو بەكى فەرمۇو: بەلەكى مولىكى موسىلمانان بە گىشتى، عومەر فەرمۇو: چى واى لى كەرى كە ئەم زەويە موسىلمانان بىدەي بەم دوانە؟ ئەبو بەكى فەرمۇو: راۋىئەم بەمانەي دەرۈپىرەم كەردى كە ئەم زەويە بۇو، عومەر فەرمۇو: راۋىئەت بەوانەي دەرۈپىرەت كرد، ھەممو موسىلمانان راۋىئە و پەزامنىدەن بەر فراوان بۇوه؟! ئەبو بەكى(ع) فەرمۇو: من بە تۆم و تە كە تۆ لەمەدا لە من بەھېتىرى بەلام سەر كەوتنى بە سەرمەدا.^۱

ئەم رۇوداوه بەلەكەيە حاشا ھەلتەنگە لە سەر ئەوھى دەولەتى ئىسلامى لە سەر دەمى خەلیفە كانى راшиيدىندا بە شورا بەپىوھ چۈوه، ئەمەش ئەوھەمان بۆ رۇون دەكتەوە كە خەلیفە پېغەمبەر(ع) سوور بۇو لە سەر راۋىئە كەن بە موسىلمانان لە ھەر كارىتكى گەورە و بېچووكدا، ھېيچ كارىتكى بە بىن راۋىئەتى براڭاكانى ئەنجام نەداوه.^۲

ئەو رۇداوهى پېشىرت باسغان كە دەكتەوە لەوھى كە خەلیفە پېغەمبەر(ع) لە ھەممو كاروبارە كانى موسىلماناندا دەستەتى راۋىئەتى بە سەر كەردىتەوە و بەلەكى ھەندى جار وازى لە راي خۆى

۱ - حض الصواب في فضائل أمير المؤمنين عمر بن الخطاب، (٢٦٢/١).

۲ - استخلاف أبي بكر الصديق، جمال عبدالهادي، (ص: ١٦٧-١٦٦).

ھیناواه، ئەمە نۇنەی شورای راستەقىنە كە ھاوئاھەنگى پىساو بىنەما داپىۋراوه كانى قورئانە، نەك شورايى كى پووكەشكراو، كە لە زىزىر گۈمىزى ئەخۇمەنە دەستتۈرىيە كاندایە و پېشىكى گەلانىش تەنها تالى و نەھامەتى و سىتم و سەرگەردانى ھىچچى تىريان بۇ نەمماوهتەوە.^١

پىئىجەم: كۆكىرنەوهى قورئان:

لە نىيو شەھيدانى مۇسلمانان و لە جەنگى يەمامە ژمارەيە كى زۆر لەوانە بۇون كە قورئانىيان لەبەر بۇ ئەمەش بۇويە هوى ئەۋەسى، كە ئەبۇ بەكىر(عليه السلام) بە راۋىيى عومەر(عليه السلام) ھەستىت بە كۆكىرنەوهى قورئان لەسەر ئەۋپارچە گەللاو ئىسىك و پەل و بۇ و سنگى ھاواھلان^٢ دا بۇو، ئەبۇ بەكىر ئەم كارەي سپارد بە ھاولىتىكى بەرلىز، كە (زەيدى كۆپى ثابت) ئى ئەنصارى بۇو، زەيد(عليه السلام) دەفرمۇتىت: ئەبۇ بەكىر دواي شەھيدبۇنى ئەھلى يەمامە ئاردى بە دوامدا كاتىتىك، كە چۈرمى عومەر لە بۇو، ئەبۇ بەكىر فەرمۇسى: عومەر ھاتۇتە لام و دەلىت: بۇزى يەمامە كۆمەلە ھاولىتىكى زۆر شەھيد بۇن و زۆربەشيان لە قورئان خوتىنان، من دەترىم بەشەھيد بۇنى ئەم قورئان خوتىنان قورئانىش تىيا بچىت، لەبەر ئەوه پېت باشە كە فەرمان بە كۆكىرنەوهى قورئان بەدەيت، منىش و تم: عومەر! چۈن كارىنلىكى وا بىكمە كە پىيغەمبەر(عليه السلام) نەيکەر دەفرمۇسى: سوينىد بە خوا ئەمە كارىنلىكى چاكە، عومەر بەرددەوام ئەمەدى دووبىارە دەكردەوە تاۋە كە خواي گەورە سنگى كەردىمەوە بۇ ئەوهى كە عومەرى لەسەر سەقام گىر بۇبۇ دواتىر منىش رام چویە سەر راکەي عومەر، زەيد دەفرمۇتىت: ئەبۇ بەكىر فەرمۇسى: تۆ پىياوىتكى لاو و زىر و پاكىت و وەحيت بۇ پىيغەمبەر(عليه السلام) دەنۇوسىيەوهە، قورئان كۆپكەوهە لەو شتانەي لاي منه و لاي كەسانى تره، زەيد فەرمۇسى: سوينىد بە خوا ئەگەر داوايلى كەركەمایە، كە چىايەك لە چىاكان بىگۈزىمەوه پېت ئاسانتر بۇ لەوهى داوايلى كەركەمەستىم بە كۆكىرنەوهى قورئان.^٣

لە كۆكىرنەوهى قورئاندا ھەندى سەرەنج بەدى دەكەين لەوانە:

۱- كۆكىرنەوهى قورئان بەھۆى ترسى فۇتانى ھاتە كايمە ئەويش بە سەرخىجان بەشەھيد بۇنى زۇرىتىك لە قورئان خوتىنان لە شەپىرى ھەلگەراوه كاندا، ئەمەش بەلگەيە لە سەر ئەوهى، كە قورئان خوتىنان و زانىيان زۆر بە پەلەتتىريون لە خەلکى تر بۇ جىهاد كەردن بە مەبەستى بەرزىكەنەوهى ئالاى ئىسلام و مۇسلمانان بە بىر و پەفتار و شىشىز. بەراستى ئەوان باشتىن گەللىك بۇون كە ھاتۇون بۇ نىيۇ خەلکى و دەكەيت پابەند بىن پىيياندۇھ بۇ ھەموو ئەوانىدى كە پاش ئەوان دىن.

۱- استخلاف ابى بکر الصدیق، جمال عبدالهادی، (ص: ١٦٧).

۲- حروب الراة و بناء الدولة الإسلامية، احمد سعيد (ص: ١٤٥).

۳- ئۇ جەنگى كە دىرى موسىلەمەدى درۆزىن و براڭانى كرا.

۴- البخارى، رقم: (٤٩٨٦).

۲- کۆکردنەوەی قورئان لەسەر بندەمای بەرژەوندى بۇوه، بەلگەش لەمە باشتىرى نىيە كە عومەر بە ئەبو بە كەر دەفرمۇویت: كاتىك ئەبو بە كەر دەپرسىت: پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) كارىتكى واي نەكىردووه چۈن ئىيمە بىيكتىن؟ عومەر دەفرمۇویت: سوئىند بە خوا ئەمە خىزىر، لە هەندى پىيايدا هاتووه كە عومەر فەرمۇوېتى: سوئىند بە خوا ئەمە چاكىيە كە و بەرژەوندى مۇسلمانانى تىدايە ئەمەش دىيارە هەمان وەلامەكە ئەبو بە كەر دەيداتە زەيد كاتىك كە هەمان پرسىيارى لى دەكەت، ئەگەرچى ئەو پىيايدەتى وشەى بەرژەوندى تىدايە پەست بىت يان نا ئەوا دەستەوازەمى وشەى (چاكىيە) هەمان واتاي دەبىت، كە بىريتىلە بەرژەوندى مۇسلمانان لە كۆكردنەوەي قورئان، بەپاستى كۆكردنەوەي قورئان بىنيات نزاوه لەسەر بەرژەوندى لە سەرتايى كارەكەدا پاشان كۆپۈرونەوەي بۆ ساز درا و هەمووان كۆك بۇون لەسەر دان پىتىدانانى راشكاوانەييان ئەمەش خۇڭرانە بۇو، ئەمەش دەلالەت دەكەت سەر ئەوەى، كە بەرژەوندى دەكەت يەكىتكى بىت لە پېش گىرەكانى كۆزدەنگى (الاجماع) بەلای ئەوانسى، كە پىيىان وايە دەكەت بەلگە بىت و كارى پىن بىكەت، وەك لە كەتىبەكانى (أصول الفقه) دا هاتووه.

۳- لەم پووداوهدا ئەوەمان بۆ بۇون بۇوييە كە ياران لە كەمش و هەوايە كى پى لە ئارامىدا كە خۆشەويىتى و پىزىلىنان بالى بەسەردا گىرتۇوە چۈن ھەولۇن دەدەن و ئامانجىشيان لەمەدا دەستەبەر كەردنى بەرژەوندى گشتىيە بۆ كۆمللى مۇسلمانان و ھەميشە ھەولۇنى ئەوە دەدەن كە بىگەنە راي دروست و دلىان بۇيى والا دەبىت لە پاش قاييل بۇونيان و گەيشتنىيان بەرائى تەماوا، ئەگەر قاييل بۇون بە بۆچۈون و رپايەك ئەوا بەرگىرى لى دەكەن بە شىيەيە كە ھەر لە سەرتادا هاتووه، ھەر بىم گىانەشمەوە كۆپۈرنەوە كانىيان بە سەركەوتۈوپى بەزۇرىك لە حۆكمە ئىجتىھادىيە كان.^۱

۱- الاجتہاد فی الفقہ الاسلامی، عبدالسلام السليمانی، (ص: ۱۲۷).

بەئلىنى سىيىھەم

جىېنىشىنگىرنى عومەر (رضى الله عنه) لەلايەن ئەبو بەكر ياسا و رېساى

دەسەلات و حۆكمەكەى، ژيانى لە كۆمەلگەدا

دواڭچى يەكەم

**جىېنىشىنگىرنى عومەر لەلايەن ئەبو بەكر و ياسا و
رېساى دەسەلات و حۆكمەكەى**

يەكەم: جىېنىشىنگىرنى عومەر لەلايەن ئەبو بەكرەو:

كاتىك كە نەخۇشى فشارى بۆ ئەبوبەر كە ھىتاخىلىكى كۆزكەدەوە و فەرمۇسى: ئەمە تەنها ئەمە كە مەرمىم لە پېشە و خواى گەورەش بەيەتىھەنى لە گەردىنى ئىتىۋە لابردووھ و ھىچ پەيانىتكتان بەرامبە من لە سەرتان نەماوەد كارو فەمىانت دەكەوتىھە دەستى خۆتان ، دەھى ئىتىۋەش كەسىك بەكەنە ئەمیرى خۆتان كە خۆشتان دەۋىتىت، ئەگەر لە ژيانى مندا كەسىك بەكەنە ئەمیرى خۆتان باشتە لەمۇسى كە لە دواى من دووبىدرە كەيتان تىيىكەدەپ، ھاوا لەن ھەممۇيىان راپۇشىان كەر، ھەر كەس ھەولى بۆ خۇزى دەداو داواى لە براکەي دەكەد كە ئەم شىياويەي تىيدا بە بىنى بىكەت، لەبەر ئەمە گەرانەوە بۆ لاي و تىيان: ئەمە خەلیفەي پېغەمبەرى خوا (رسول الله) سەرنخى رايەكەقاندا، ئەمە فەرمۇسى: لېم گەرىين تا سەرەغىنەك بەدەم و بىزام بەرژەوندى ئايىنى خواي گەدورە و بەندە كانى بەدەم و بىرى بکەمەو، پاشان عبدالرحمىن كۈپى عەمۇنى بانگ كەد و فەرمۇسى: هەدالىم پىن بەدە دەرىبارەي عومەری كۈپى خەتاب، عبدالرحمىن فەرمۇسى: سوينىد بە خوا ئەمە، كە تۆز پەرسىيارى لىتىۋ دەكەيت خۆت زىيات شارەزاترى لىتى لە من، ئەبوبەر كە فەرمۇسى: ئەگەر، عبدالرحمىن تىيى: سوينىد بە خوا ئەمە زۆر باشتە لەمۇسى تۆز بىرى لىتىدە كەيتىھە، پاشان لە سەرەروو ئەمە شەھەر ئەمە ئەبۇ عبدالله، عوسانىش فەرمۇسى: خواي گەدورە تۆز دەزانى ناسىنى من

بۇی ئەوھىي نەھىئىيەكەي لە ئاشكراكەي باشتەرە لەناو ئىمەدا يې كىتىكى ترى ھاوشانى ئەوئى تىدىانيه، ئەبوکىش فەرمۇسى: خواي گەورە پە جەت پى بکات، سويند بە خوا ئەگەر دەلم ئاوى خواربايەتەوە پاش تۆ پرسىارم لە كەسى تر نەدەكرد، پاشان ئوسمىيىنى كورپى حوزەيرى بانگ كرد و ھەمان شتى پى وت، ئوسمىيەد وتنى: خواي گەورە چاكەي فيئر بىكە بەرهەزامەن بىنى تۆ رازى بىت و لەسەر تورەبىي توش تورە بىت، ئەو كەسى چاكە دەشارىتەوە باشتەرە لەو كەسى ئاشكراي دەكەت، هىچ كەسىكى ترى يە بەھىز ترو بەتوانان تر بىت لەسەر بەرپىو بەدنى ئەم ئىشە لەو، ھەرەوھا ئەبوبىه كرپاۋىزى بە سەعىدى كورپى زەيد و ژمارەيەك لە پاشتىوان و كۆچەرە كان كرد و ھەممۇيان يەك دەنگ بۇون جىگە لە طلەقى كورپى عبىدالله كە وتنى بەندبۇ بەكىر: تۆ چى بە خواي گەورەت دەلىتى ئەگەر بىرسارت لى بکات بۇ كەسىكى وا تورە توندنت بە خەلیفەيان كردوھ؟ ئەبۇ بەكىر فەرمۇسى: دامنىشىتىن، ئايا ئىتىھ بە خواي گەورە دەمىتىتىن؟ بى تۈمىزىد دەبىت ئەو كەسى تويىشۇ بە سەتم كردن لە ئىتىھ پى بکات، دەلىم خواي گەورە لەسەر شويىنكەوتۇوانت باشتىرين كەسم جىتىشىن كردوھ،^۱ پاشانباسى لە توندو تىۋى رق ئەستورى عومەرى بۇ كردن و فەرمۇسى: لەبىر ئەوھىي كە منى بە نەرمىي بىنیوھ، ئەگەر بېيتە كار بەدەستتەوا بەو شىۋوھىي نامىتىتەوە،^۲ پاشان پەيانىتامەيەكى نۇوسى و لە مەدىنە و شارەكانى تردا لە پىنگى فەرماندە سۈپاكانەوە دەخويىزايەوە و ئەمەش دەقى ئەو نۇوسراوە بۇو: ((بەناوى خواي بەخشىندە و مىھربان ئەمە ئەو بەتىنەيە كە ئەبوبىه كرپى كەتەن ئەپەيان و بەتىنەي چۈونە كاتى لە دونيا دەرچۈونىدا لەسەرى پىنگىكەوتۇو و ئەمەش يەكەمین پەيان و بەتىنەي چۈونە ژۇرەوھىدەتى بۇ دواپۇزى بە جۆرتىك بىتاۋەرپان ھىتۇر دەكتەوە و خاپەكارانىش بىنگۈمان دەكەت و درېزىن راست دەكتەوە و باۋەپى پى دېتىت، من جىگە لە چاكە هيچم بۇ خوا و پىتغەمبەرە كەي و خۆم و ئىتىھ شەۋىستۇو ئەگەر ئەمە راست و دروست بىت ئەوا گومانە كەم پىنى و شارەزايىھە كەم تىيادا تەواو بۇوە، ئەگەر گۈزى ئەوا بۇ ھەممۇ كەسىكى ھەر ئەوھىي كە فەراھەم بىنى و چاكەم ويسىتۇو و لە غەبىيىش نازانم: «وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ» (الشعراء: ۲۲۷).

عومەر دواين چاكە ئەبوبىه كرپى بۇو بۇ ئومەت، پىش وخت چاۋى بە دونيا ھەلەتىنابۇوە لە نىتىو گەلە كەيدا نىيازەندىيە كى تەمەندار بۇو كە ھەستى پىتە كرد، ئەگەر روپ تىيىكەن ئەمە نارەززۇوە كانىيان دەبنە سەرەورىيان و بەمەش تىيا دەچىن و رسوا دەبن، ئەمەش ئەوھىي كە پىتغەمبەرە خۆشەویست(^۳) ئاڭدارى كەدوينەتەوە،^۴ پىتغەمبەرە خۆشەویست(^۵) دەفەرمۇقىت: (سويند بە خوا لە ھەزار كەوتتىنان ناترسىم بەلام دەترسە لەھەي كە دونيا بالى خۆرى راڭىشىت بە سەرتاندا ھەرۋەك گەلانى پىش ئىتىۋە، ئىتىھ شەپىرىكىيە لەسەر بىكەن ھەرۋەك ئەوھىي كە ئەوان كەدوويانە، تىياتان دەبات بۇ شىۋوھىي كە ئەوانى تىيا بەردووه)).^۶

۱ - الكامل لابن الأثير (۲/۷۹)، التاریخ الاسلامی، محمود شاکر (ص: ۱۰۱).

۲ - الكامل لابن الأثير (۲/۷۹).

۳ - تاریخ الاسلام للذهبي عهد الخلفاء، (ص: ۶۶-۱۱۷)، ابو بکر رجل الدولة، (ص: ۹۹).

۴ - البخاري، كتاب:الجزية والمأدة، رقم (۳۱۵۸).

ثبوبیه کر هستی به ندخوشه نهوانی کرد و چاره سه‌رتیکی سدرکه‌وتی بز دانان ... چیایه کی سدرکه‌شی بز هینان ثه‌گهر دونیا بزو شیوه‌یه بیدایه شهوا هه‌مرو کارسازیه کی خوی بتو لاده‌دان، عومه‌ر هه‌ئو پیاویه که پیغه‌مبه‌ر (علیه السلام) ده‌فره‌رمویت: (نه‌ی کوری خه‌تاب! سویند بمو که‌سی که گیانی منی به دهسته شهیتان له پیگه‌یه کدا پیت ناگات، ثه‌گهر هاته پیگات شهوا پیگایه کی تر ده‌گریته بدر).^۱ تهواوی نه‌و رووداوه دلتزم‌ینانه‌ی که هاتنه پیگه‌یه نومه‌تبه کوشتن و تیزکردنی عومه‌ر ده‌ستیان پیکرد، ثه‌م به پیت و فه‌په شاهیند لهدسر په‌ی پیکردنی ثه‌بو به‌کر و پیش‌بینی لو سمرده‌مداد بز عومه‌ر، عبدالله کوری مه‌سعود (علیه السلام) ده‌فره‌رمویت: فراسدت زانان سیانن ، یه‌کیان نه‌و نافره‌تمبوو که ببابوکی وت له باره‌ی موسا پیغه‌مبه‌ر ووه که فه‌رموی: «قالت إِحْدَنُهُمَا يَأْبَتِ أَسْتَعْجِرْهُ إِنَّ حَيْرَ مِنِ اسْتَعْجَرَتِ الْقَوْيُ الْأَمِينُ» (القصص: ۲۶).

هاوه‌لکه‌ی یوسف که ده‌فره‌رمویت: «أَكَرِمِي مَتَوْلَهُ عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَخَذَهُ وَلَدًا» (یوسف: ۲۱).

ثبوبه کر کاتیک عومه‌ر کرده جیتشین،^۲ عومه‌ر نه‌و به‌ریه‌سته به‌هیزه ببو که بوبه به‌هیزترین بدر بست له نیوان نومه‌تی نیسلامی و شهپرله‌کانی فیتنده‌دا.^۳

هریدم شیوه‌یه عومه‌ر ناگادران کردوه سه‌باره‌ت به هنگاوه‌کانی داهاتروی، عومه‌ر کاتیک، که چوویه لای ثبوبه کر دهست به‌جی هستی به عذریه‌تیک کرد نه‌ویش قایل نه‌بورو که په‌سنه‌ندی بکات بزیه نه‌بوبه کر به شمشیره‌که‌ی هه‌په‌شده‌ی لی کرد و بهم شیوه‌یه هیچ لهدردم عومه‌ر نه‌مایه‌وه نه‌وه ندیت که داواکه‌ی په‌سنه‌ند بکات،^۴ ثبوبه کریش ده‌بیویست به زمانیکی هیمنانه‌و عاقلانه ناگادران خه‌لک بکاتمه‌وه تاوه کو هیچ چه‌واشه کاریمک رونه‌دان، پاشان نه‌بوبه کر سه‌په‌رشتتی خدلکه‌که‌ی کرد و پیی فه‌رمون: ثایا قایل دهبن به‌وهی که کردم به جیشین به سه‌رتانه‌وه؟ سویند به خوا من بدرای خرم دام نهاده، خرم خویشی خوشم نه‌کرده خلیفه، من عومه‌ری کوری خه‌تاب به خدلیفه بز نیوه هه‌لبراردوه دهی نیوه‌ش گویی لی بگرن و ملکه‌چی بکهن نهوانیش هه‌مرو به یه‌ک ده‌نگ و تیان: بیستان و گویی‌ایم ببووین،^۵ پاشان نه‌بوبه کر و پارایه‌وه و پرووی کرده خوای گهوره و داواری لی کرد که پزگاری بکات و پنهانیه‌کانی ناخیشی پاک بکات‌وه دواتر فه‌رموی: خوای گهوره! من به‌بی فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ره که‌ت عومه‌رم کرده خدلیفه، به‌مهش جگه له چاکه‌ی مولمانان هیچی ترم مدبه‌ست نه‌بوبوه، ترسام فیتنه پوویان لی بنیت و به پای خرم هه‌ولم بز دان، باشتینیانم لی کردنه

۱ - البخاری، کتاب فضائل اصحاب النبي (علیه السلام)، رقم (۴۶۸۳).

۲ - مجمع الزوائد، (۱۰/۲۶۸)، صحیح الاسناد.

۳ - ابو بکر رجل الدولة، (ص: ۱۰۰).

۴ - تاریخ الطبری، (۴/۲۸۴).

۵ - مآثر الاناقه، (۱/۴۹).

کاربیده‌ست و ئەمیش سوورتینیانه له سدر رینمایی کردنیان، له فەرمانى تۆئەوهى ئاماده بۇ ئاماده بۇ دەی منیش بکەرە شوین کەوتەیان چۈن ئەوانیش بەندەت تۆن.^۱

پاشان ئەبو به کر(ع) داوا لە عوسمان(ع) کرد كە شەم پەيان و بەلىننامە يە جۇئىتىسەوە بۆ خەلتكى و پېش مردىنى خۆى بەيەتىان بۆ عومدەلى وەرىگىرت پاش تەواو كەن زۆرىك لە ئەرك ئەنجامدانى كارەكان بەبىي بەجى ھېشتىنى ھېچ شوينەوارىكى خراب، عوسانىش بە خەلتكەكمى فەرمۇو: بەيەت دەدەنە ئەو كەسى كە لەم نۇوسراوەدا هەمەيە؟ و تىيان: بەلى، پاشان ھەمووان دانىان پېيدانا و پېي قاييل بۇون.^۲ داوا ئەوهى، كە عوسمان نۇوسراوە كەمى خويىندەوە خەلتكە كە پېي قاييل بۇون و پەسەندىيان كرد و بەيەتىان پېيدا،^۳ ئەبو به کر و عومەر پېتىكمە دانىشتەن و ئەبو به کر بە چەند راپساردەيەك ئامۇزگارى عومدەرى كرد بۆ دەرىپىنى ئەستۆپاكى خۆى لە هەر شتىك تاواه كو بە ئەستۆپاكى و پاش ئەوهى كە ئەو پەپرى توانى خۆى بە كارھەيتا بگەرىتىمە لاي خواي گەورەي،^۴ لە وەسىدەتە كەدا هاتووه كە: ئەى عومدەر لە خودا بىرسە، ئەوهەش بىزانە كە خواي گەورە چەند كارىتكى لە پۈزۈدا هەمەي كە شەو وەريان ناگىرىت و چەند كارىتكىشى لە شەودا هەمەي كە لە پۈزۈدا وەريان ناگىرىت، سۈونەتلى وەرنەگىرىت تاواه كو فەززە كانى بۆ بەجى نەھېنیت، هەر كەس تاي تەرازووە كەم قورس بىت بە شوينكەوتىنى حەق ئەوا مافى خۆيەتى سېبەينى تايە كەم قورس بىت، هەر كەمىشىبە شوينكەوتىنى پۇوجەل و بىتباوه پىرى هەلبىزادتاي تەرازووە كەم سووك دەبىت ئەوهەش پاداشتى خۆيەتى، خواي گەورە باسى بەھەشتىيانى كردووه بە چاڭكى كارەكانىان و واز هيئان لە خراپەكان، كاتى باسيان دەكەم دەلىم: دەترىم پېيان نەگەم، كاتى باسى ئەھلى دۆزەخ دەكتات بەھەتىانى خرابتىن كردووهيان و وەرنەگىرانى چاڭكە كایيان باسيان دەكتات، كە بىر لەوانە دەكەمەوە دەلىم ئومىيد هەمەي، كە لە ناو ئەوانەدا ناوم نەنوسرابىت، تابەندە كان بە ويستو ئارەزۆي خۆيان رېبىازى زيان هەلبىزىرن، كەس بەتمەممەلى و ھىواوه پائى لېنەداتەوە كەسىش لە رەجمۇ مىھەربانى خواي گەورە نائومىيد نەبىت، ئەگەر تۆئەم وەسىدەتەي مەنت لەبىر كەد ئەوا ھېچ نادىيارىيەك لە مەدن لىت پەست نابىت و تۆش كەنار گىرى ناكەيت.^۵

ھاوكات لەگەل كۆچى دوابىي ئەبوبىيە كر(ع) عومدەر(ع) وە خەلیفەي مۇسلمانان دەست بە كار بسو،^۶ لېتكۈلەر كاتى سەرەغى ئەوه دەدات هەلبىزادنى عومەر(ع) لە لايەن ئەبوبىيە كرەوە(ع) دەستورى نىبۇوه، چونكە دەبىت راي زۆرىنە لە سەر بىت ئەو كات ياسابى و دەستوريە، ئەمەش هاتە بىنى ئەو دەمەي ئەبوبىيە كر خەلتكى سەرىشك كرد لەوهى بچن و خەلیفەيە كبۇ

۱- طبقات ابن سعد، (۱۹۹/۳)، تاريخ المدينة لابن شبهة (۶۶۹-۶۶۵/۲).

۲- طبقات ابن سعد، (۲۰۰/۳).

۳- دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة للشجاع، (ص: ۲۷۲).

۴- دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة للشجاع، (ص: ۲۷۲).

۵- صفة الصفوة (۲/۲۶۴-۲۶۵).

۶- دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة للشجاع، (ص: ۲۷۲).

خویان هدلبیزین، نهوانیش کاره‌کمیان به خوی سپارد و پییان وت: ئیتمه رای تۆمان پی باشە،^۱ له گەن نهوداشدا نەبو بە کر کەسى دەست نیشان نەکرد تاواه‌کو راپیزى بە هەندىك لە ھاوه‌لە سەراست و دەمىراستە کان کردو ھەر يەکەش بە تەنها پرسیارى لى كردن، کاتىك كە زانى يەك دەنگن راي خوی بە هدلبیزاردى عومه‌ر ناشكرا كرد و هدلبیزاردى عومدیش لە لایمن نەبو بە كەرەو لە خویندنەوەي نەبو بە کر لە شارەزایسانىدە سەرچاوه‌ی گرت و ئەمەش مانای وابوو كە هدلبیزاردى خەلیفە رەوالى ياسابى وەرگرتبوو ھیچ سەرپیچى لادانىتى لە دەستور و ياسا تىيدا نەبوه.

ئەمەش مانای نەۋەيە هەلبیزاردى حاكم مافېتىكى نۇمدەتە و خەلیفەش بە وەكىلى ئۇمدەت و گەلەو پېتىوستە رەزامەندى تەمواوى لەسەر بىت لەبدر ئەمەد بە کر بۇوي كرده ھاوه‌لەن و پېتى فەرمۇنۇن: ئایا قايل دەبن بەو كەسەي كە كردووەمەتە خەلیفە؟ سوينىد بە خواي گەورە، من لە تىتكۈشانى رام نە كەس و كار و نە خزم و دۆستى خۆم دانەناوه، من عومەری كورپى خەتابىم كردىتە خەلیفە، تىۋوش گۆيپايدەلى و ملکەچى بن، نەوانیش و تىيان: نەوا گۆيپايدەن و ملکەچى بۇونىن،^۲ لەم لېكىدانەي شەبو بە كەدا ھاتووە كە: ئایا قايل دەبن بەوەي كە كردووەمەتە خەلیفەتان، ئەمەش ئاماژە كەنەتىكە بەوەي، كە فەرمان فەرمانى ئۇمدەتە و ئەمەش خاوه‌نى پېپۈرەيە.^۳

عومەر(274) بە ھاودەنگى ئەھلى (حل و عقد) خەلافتى گرتە دەست ، چونكە ھەر نەوان بۇون لە هدلبیزاردى نەبوبىيە كر بۇ خەلافت دەسەلاتىيان دايە و كردىيانە خەلیفەي خویان، نەوشى بە ھەمان شىۋو پاپىزى كرد و پاشان خەلیفەي دەست نیشان كرد، پاشتە ئەم دەست نیشان كەنەتى خستە بەر دەميان و دواتر بۆي خویندنەوە و نەوانیش واڑىيان كرد و لەسەر يەك دەنگ بۇون، ئەھلى (حل و عقد) يىش بىرىتىن لە نويندرانى گەل و ئۇمدەت، كەواتە جىتنىشىنكرانى عومەر(274) لەسەر باشتىن شىۋازى پاپىزى و دادپەروەرتىينيان بۇو.^۴

بەرپاستى ھەنگاوه‌کانى نەبو بە کر بۇ هەلبیزاردى خەلیفە لە دواي خوی لادان نەبوه لە شورا بەلکو ھەمان شىۋازى وەرگرتىنى دەسەلات بۇوكە خوبىنى نەبو بە کر دەسەلاتى پى گرتە دەست.^۵

بەم شىۋو يىه پەيانى خەلافت بۇ عومەر(274) كۆتايىي پى ھات بە پاپىز و پىتكەوتىن و مىئۇرو ھیچ خەلافتىكى ترى بە خۆيەوە نەدييورە پاش ئەمە كە لە هەلبیزاردى خەلیفە كەيدا پۇويىدا بىت وە كەسىكىش نەبوبو كە لە سەرەمى عومەردا لىيى هەلسىت و دۈزىيەتى كەدتت بەلکو دەنگ و كارىتكى بە كۆمەل ھەبوبو لەسەر بەخەلیفە بۇونى و ملکەچى لە كاتى فەرماننەۋايەتىدا و ھەمووانیش تەنها ھەر يەك يە كە بۇون.^۶

۱- القيود الواردة على سلطة الدولة في الإسلام، (ص: ۱۷۲).
۲- تاريخ الطبرى، (٤/ ٢٨٤).

۳- القيود الواردة على سلطة الدولة في الإسلام، (ص: ۱۷۲).

۴- أبو بكر الصديق، علي الطنطاوى، (ص: ۲۷۳).

۵- دراسات في عهد النبأة والخلافة الراشدة للشجاع، (ص: ۲۷۲).

۶- ھەمان سەرچاوه‌ی پېشىو.

دووهم : نه و دهقه شهريانه که نامازه به رهایه‌تی مافی فاروق دهکن بز به خلیفه بوون :

۱- له قورئانی پروردزا دهق ههید له سمر دروستی خلافتی ثبو به کر و عومنه و عوسان (خوايان لى پازى بىت) و له سمر پيويست بوونى ملكه‌چيان ثدهتا خواي گهوره لمباره (اعراب) وه پيغه‌مبدره که (ع) ده دينيت و ده فدرموويت : **﴿إِنَّ رَجَلَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ فَاسْتَعِذْنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَّن تَحْرُجُوا مَعِي أَبْدَا وَلَن تُقْتَلُوا مَعِي عَدُوا إِنَّكُمْ رَضِيْتُمْ بِالْقُعُودِ أَوْ مَرْقَةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَلِيفِينَ﴾** (التوبه: ۸۳).

دابهزيني (بهري بوونىكى گهوره) که نهم حوكمه تيدايه بيتگومان له دواي غمزاي تمبوبوك بووه،^۱ که نهوسى كەسى تيدا دواکمۇت که خواي گهوره له سوره‌تى (براءة - التوبه) لييان خوش بوروه پيغه‌مبدره (ع) له دواي تمبوبوك تاوه کو وەفاتى فەرمۇر بەشدارى هيچ غەزايىھى کى نە كەدەرەدەرە خواي گهوره ده فدرموويت : **﴿سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا آنْطَلَقْتُمْ إِلَى مَعَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَبَعِكُمْ يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلَمَ اللَّهِ قُلْ لَّن تَتَبَعَّوْنَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ﴾** (الفتح: ۱۵).

نهمه روونى دەكتەدەر کە عەرب ھەر بۆ نەمە پاش تمبوبوك له گەل پيغه‌مبدرى خوشە ويستادا (ع) نايەنە غەزا، پاشان خواي گهوره سۆزى نواند بە سەرياندا بە هوپى پىتگريان له غەزا له گەل پيغه‌مبدرى خوا (ع) کە ده فدرموويت :

﴿قُلْ لِلْمُحَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعَونَ إِلَى قَوْمٍ أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقْتَلُوْهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ فَإِن تُطِيعُوْا يُؤْتَكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِن تَوَلُّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (الفتح: ۱۶).

خواي گهوره هەوالى دا کە بەبى پيغه‌مبدر (ع) بانگييان دەكتا بۆ سەر قەومىتك کە يان له گەليان دەجىنگەن، يان خۈيان موسىلمان دەبن، له سمر گۈزى‌ايەلى نەوهى کە بانگى كردوون بەلەينى پىتدان بە وەرگرتىنى پاداشتى زۆر باش و بە سەرىپېچى كردىشىيان بەلەينى سزاي سەختيان پىن دەدات.

نهبو محمد كورى حەزم دەفرموويت : نەو دەشتەكيانه له پاش پيغه‌مبدر (ع) كەسيان بانگ نەكردووه بە مەبەستى بەشدارى كردن لەو جىنگانه يان موسىلمان بوونى نەو گەله جىگە له نەبو بە کرو عومنه و عوسان (خوايان لى پازى بىت)، نەبو بە كر (ع) بانگى كردن بۆ جەنگى ھەلگەراوه کانى

۱- الدر المنثور في التفسير المأثور، (۴/ ۱۱۹-۱۲۲).

۲- عقيدة أهل السنة والجماعة في الصحبة الكرام (۲/ ۶۳۴).

عده‌بی هوزی حدیفه و یارانی نهسوهه و سوجاج و (طلیحة) و روم و فارس و نهوانی ترش، همه‌روهه عومه‌ی بانگی کردن بز جمنگی روم و فارس و عوسانیش بانگی کردن بز جمنگی روم و فارس و تورکه‌کان،^۱ بهم شیوه‌یه گوپایله‌ی و نیتاعه‌تی نهبو بدک و عومه‌ی و عوسان (خوايان لى پازى بیت) بدو دقه قورئانیه واجب ببو که به هیچ شیوه‌یدک ناکریت ته‌ثویل بکریت ، کواته ملکه‌چی و گوپایله‌ی و نیتاعه‌تیا واجبه و پیشه‌وایه‌تی و خلافتیان درست و راست ببوه.^۲

۲ - پیغه‌مبه‌ر (عليه السلام) ده‌رمویت: (له خومدا به دۆلکیت ئاوم له بېرىتىكى ھەلبەستراو دەردەھینا پاشان نەبوبەدک هات و دۆلکەيدك يان دوو دۆلکەي به لاوازى دەرھینا و خوا لىتى دەبورىت و پاشان عومه‌ی کورپی خەتاب هات و پېر به دۆلکەيدكىكى گەورەی ئو ھەرھینا ، بەھیزتىزىكى وەك نەدوم نەبىنیو، كە هيتنىدە بەتوانو لىھاتو بیت، هيتنىد ئاوه كە زۆر بو خەلتكى و حوشترە كانيشيان تىراو بون، حوشترە كانيان بەرەو مۆلگە كانيان بىردن.)^۳

ئەم فەرمۇدەيە ئاماژە بە خەلقيايدەتى ئەو دوو كەلەپياوه دەکات (خوايان لى پازى بیت) ھەرەوەك نەدەي كە ئاماژە بە خلافتى عومه‌ر (عليه السلام) دەکات ، ھاوکات باس لەمەنەھەش كە لەسەردەمى دەسەلاتىدا اوو دەدەن، ئەم خەونەي پیغەمبەريش (عليه السلام) نۇونەيەكى رۇونە لمەھى كە ۋۇويداوه بز نەبوبەدکەوە ئەم خەونەي پیغەمبەريش (عليه السلام) وە، پیغەمبەر (عليه السلام) ھەر سوود گەياندىيان بە خەلتكى و ھەموو ئەمانەش وەرگىراوه لە پیغەمبەر (عليه السلام) وە، پیغەمبەر (عليه السلام) خوبىنى خۆى خاوهنى ئەم كارەيە و پىتى ھەستاوه و تەواوى كردووه بەجۈزىك پېيارى پېسى ئايىن و لانكى فەرمانەكانى داوه و نەھىل و فەرعى ئايىن پۇون كردىتەوه و خەلتكى پىزۇل پىزۇل چۈونەتە نېيۇ ئايىن خودا و پاشان خواي گەورە ئەم ئايىتەي دابىزاندە خوارەوە كە دەرمۇویت: «آلیوم اڭملۇ لىكەم دېنلىكەم و آتىمۇ عالىكەم نۇممى و رەضىت لىكەم ئاڭ سىلەم دېنلە» (المائدة: ۳۲).

كاتىيك كە پیغەمبەر (عليه السلام) پەيوەندى كردهو بە ھاپىتى بالادەست نەبوبەدک (عليه السلام) بز ماوهى دوو سال و چەند مانگىيەك بز خەلەيفە و مەبدەست لە پەيىشە كەشى (عليه السلام): ((دۆلچەيدك يان دوو دۆلچە)) ئەمە گومانىتىكە لە چىرۇك خوان و مەبدەست لە دوو دۆلچەش ھەرەوە لە لېدوانە كەدا ھاتووه بەمە لە پىوایتىنەتىكى تردا ھاتووه،^۴ لە سەردەمى خلافتىدا (عليه السلام) جەنگى ھەلتە گەراوه كانى كردووه و پېشىكى دەرھینىاون و زەوي ئىسلام لەسەردەمى ئەمدا زىيات بەرفراوان بۇوه و لە حوكىمە كانى خۆى كۆمەلە بېپارىتىكى داوه كە بىي وىتە بۇون بە هۆى درېيى دەسەلاتى و بەرفراوان بۇونى دەولەتى ئىسلام و زۆرى مالى خەلتكى لە غەنئىمەت و چەندىن شتى تر، فەرمۇدە كەش گشتگىرە لەسەر مافدارى خلافتى عومه‌ر (عليه السلام) و دروستى و ئاشکراي سىفەتى و سوودەنبىنى مۇسلمانان لىتى.^۵

۱- الاعتقاد للبيهقي، (ص: ۱۷۳).

۲- الفصل في الملل والآهواء والنحل، (١٠٩-١١٠/٤).

۳- مسلم، رقم (٢٣٩٣).

۴- عقيدة أهل السنة والجماعة في الصحابة الكرام (٦٣٥/٢).

۵- عقيدة أهل السنة والجماعة في الصحابة الكرام (٦٣٥/٢).

۳- حوزه‌ی فرهنگی و اسلامی ده فهرمومیت: نیمه لای پیغامبر (علیه السلام) دانیشبویین فهرمومی: ((من نازم ماؤه‌ی مانعوهم له نیوئ نیوهدادا چنده، لمبر ثدوه پهیوندی بکمن بهوانه‌ی دواه من و ناماژه‌ی کرد به ثهبو به کر و عومه‌رده و پابند بن به رینمومونی عه‌مار و ثهو فهرمودانه‌ش که له این مسعود بختان ده گیپیشه‌وه به راستی بزانن)، ثهم فهرموده‌یه به لگمیه کی پروونه له سمر مافداری خلاصه‌تی عومندر (علیه السلام) فهرموده‌که‌ی (علیه السلام): ((پابند بن بهوانه)) واتا ثهو دوو خه‌لیفه‌یه، که دواه من دین: (ثهبو به کر و عومه‌ر)، پیغامبر (علیه السلام) فهرمانی داوه به ملکه‌چیان که ستایشی له سریان ده‌وی لمبر ثهوهی که ثهم دووانه شیاوی ثهوهن به گوییان بکریت له ههر فهرمانیک که ده‌ری ده‌کمن یان پیگری لی ده‌کمن، مؤلت به باشی ژیانیان و راستی نهیتیه کانیان و لمبر ثهوهی که ثهوان دوو خه‌لیفه‌ن له دواه خوی و، هزی سور بروون له سمر پابند بون به پیشینه یه که میه کان و ثهوهی که له سمر راهاتونن له سمر روشتنی په‌سندی و سرشتی که شیاوه بز چاکه کردن لمبر ثدوه ثهوان باشترين کمسن له دواه پیغامبران و باشترين دروست کراون له دوايان و لموانه‌ی که به چاکه شوینیان که وتوو تا رزی دواهی:

۴- پیغه مبهر(﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾) دفتر مسویت: ((کاتیک که خدوبووم ده فریتکی پر شیریان هینا تیرم لی خوارده و بینیم به نیتو پهنجه کاندا ده پژین، پاشان نهم چاکهیدم دایه دهستی عومنه ری کورپی ختاب)) و تیان: ئەمە ماناچ چیه ئە پیغه مبهری خوا؟ فرموزی: ((زانیاری)).
 لەم فرمودهیدا ئاماژەیدك بە ماقداری خلافتی عومنه ده کریت و مەبەست بە زانیاری و زانست لېردا: زانیاری بە سیاستی خەلکی بە قورئان و سونه تى پیغه مبهر(﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾) عومنه ریش له مەدا پىسپۇر بۇوه بۇ دریزى ماوهى خلافتى لمچاو ئەبو بەکردا و بە ھاودەنگى خەلکىش له سەر ملکەچى لە چاو عوسماندا، بەراستى ماوهى خلافتى ئەبو بەکر كەم بۇوه و پاكسازى تىيدا زۆر نەبۇوه كە لە گەورەترين ھۆکارانه لە دووبىرە كىدا لە گەل نەمدشا عومنه سیاستى خۆى تىيدا بە کار هیناواه لە گەل دریزى ماوهە كەمیدا خەلکى بە ھىچ شىيەيدك ناكۆك نەبۇون لە گەلیدا پاشان بەرفراوانى لە سەردەمى خلافتى عوسماندا زىادى كرد و وتنى وتنى بلايىبويءە و بۇچۇونە كان جىاواز بۇون، بەدۇ شىيەيدكى بە ملکەچى بۇ عومنه دەكرا بۇ عوسمان بەدۇ شىيەيد بەبۇو، بىن گۆيىسى پەرەي سەند تاواھ كە فيتنەيدكى وا بەرپا بۇ كە بۇويە مايەي شەھيد بۇونى، پاش ئەو عملى كرايە جىتشىن و جگە لە ناكۆكى ھىچى تر زىادى نەكەد و فيتنە پەرەي سەند^۱ و ئەم فرمودهیدەش ئاماژە پىتكەرنىكى بۇونى تىندايە بۇ ماقدارى عومنه بۇ گرتەن دەستى، خلافت(﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾).^۲

- ١- سلسلة الاحاديث الصحيحة لالباني (٢٣٦-٢٢٣/٣)، صحيح ابن حبان (١٥/٣٢٨) ومصنف ابن أبي شيبة (٧/٤٣٣-٤٣٤) وصحيحة الاباني في الصحيح (٣٣٣-٣٣٦/٣).
 - ٢- فيض القدير للمناوي (٢/٥٦).
 - ٣- مسلم (٤/١٨٥٩-١٨٦٠).
 - ٤- فتح الباري (٧/٤٦).
 - ٥- عقيدة أهل السنة والجماعة في الصحابة الكرام (٢/٦٣٧).

۵- ثبو به کر(عجده) ده گیریتنه و که پیغه‌مبه‌ر(عجده) فرمودی: ((کی له نیویه خوییکی بینیویه؟)) پیاویک و تی: من خوییکم بینیویه له خومدا تمرازوویه کی له ناسان هاته خواروه تز و نهبو به کری کیشا تو قورست ببوی دزاتر عومه‌رو نهبویه کری کیشا نهبو به کر قورست ببو پاشان عومه‌ر و عوسانی کیشا عومه‌ر قورست ببو پاشان تمرازوویه که به رزکرایمه و نیمه‌ش رووگرژیه کمان له نیوچه‌وانی پیغه‌مبه‌ر(عجده) بدی کرد.^۱

نم فرموده‌یده ناماژه‌کردنیکه به پیکختنی ندو سی کمده له چاکیدا و باشتینیان نهبویه کرو پاشان عومه‌ر و دواتر عوسان (خوايان لی رازی بیت) ببوه هره‌ها نهم فرموده‌یده ندو ناماژه‌یه له خوی ده‌گریت که مافاری زیاتر ده‌دات به عومه‌ر(عجده) که ده‌سلاطی خلافت له دوای نهبو به کر بددهست بگریت و وتمی له فرموده‌یده دا هاتووه که: گرزیه کمان له نیوچه‌وانی پیغه‌مبه‌ر(عجده) بدی کرد نه‌ویش کاتیک که پیغه‌مبه‌ر خوشویست(عجده) زانی به رزکردنده‌یه تمرازوویه که دابدزاندنی پله و پایه‌ی کاره‌کان و ده‌که‌وتمنی فیتنه‌یه له دوای خلافتی عومه‌ر.^۲

۶- ابن عباس(عجده) ده فرموده‌یت: پیاویک هات بز لای پیغه‌مبه‌ر(عجده) و تی من نه‌مشهده له خوندا که پریکم بینی که رون و هنگوینی لی ده‌چوپا،^۳ منیش خلکم بینی که بزیوی خویان لی ده‌برد:^۴ په‌رسینه و نازاتد، نهم هوکاره‌ش په‌بیوندار ببو له نیوان زه‌وی و ناسان و بینیم تو لیت بردو بدرز ببویه و پاشان پیاویکی تر لیتی برد و نه‌ویش بدرز ببویه و دواتر پیاویکی تر لیتی برد و برا و پاشان به‌ده‌دام ببویه، نهبویه کر فرمودی: نهی پیغه‌مبه‌ر خوا! باوکم به قورباتت بیت نه‌گمر پیگه‌م بدهیت من لیکی ده‌ده‌مده، پیغه‌مبه‌ر خوشویست(عجده) فرمودی: (لیکی بدهو)، نهبویه کر فرمودی: که‌پره که نیسلامه و نه‌وهش که ده‌چوپا له هنگوین و رزنه که قورشان و چیزه‌که‌یه‌تی له قورشان په‌رسینه و نازاد ده‌چوپیت، هزی په‌بیونداریش له ناسان بز سدر زه‌وی نه‌و حقیه که توی له‌سری و لیتی ده‌بیت و پیتی بلند ده‌بیه و پاشتر که‌سینکی تر پیتی ده‌گات و پیتی بدرز ده‌بیته و دواتر پیاویکی تر بینی و به هزیه و ده‌بیته و ده‌بیته، هه‌والم پی بده نهی پیغه‌مبه‌ر خوا، راستم وت یان هله؟ پیغه‌مبه‌ر(عجده) فرمودی: ((نه‌ندن پیکا و له هندیکی هله ببویت)), دواتر نهبویه کر فرمودی: سویند به خوا نهی پیغه‌مبه‌ر نه‌وهیانم پی ده‌لیت که تیایدا هله کرد، پیغه‌مبه‌ر خوشویست فرمودی: ((سویند مه‌حق)),^۵ نهم فرموده‌یده ش ناماژه بز مافداریتی عومه‌ر(عجده) ده‌کات و نه‌مه‌ش نیگاکردنیکه بز نه‌و و ته‌یمی که له قسه‌کردن‌که‌دا هاتووه که ده‌لیت: پاشان پیاویکی تر گرتی و پیتی بدرز ببویه و نه‌وا

۱- سنن أبي داود (۵۱۲/۲)، سنن الترمذی (۴/۵۴۰).

۲- عن المعبود شرح سنن ابی داود (۳۸۷/۱۲).

۳- النهاية في غريب الحديث (۷۵/۵).

۴- النهاية في غريب الحديث (۱۹۰/۴).

۵- مسلم (۴/۱۷۷۸-۱۷۷۷).

ئەبوبیه کره(ع) و وته‌ی دووه‌میشی که ده‌فرموده‌یت: پیاویکی تر هات و بچراپنی، ئاماژه‌یه بۆ خلافتی عومه‌ر(ع).^۱

۷- ئەندس(ع) ده‌فرموده‌یت: بەنو موستەلوق ناردمیان بۆ لای پیغەمبدر(ع) که بېرسم لە دواى خۆی چاکه کاغان بدهینه دەستى کی؟ منیش چووم و پرسیارم لى کرد و فەرمۇسى: ((کە بیدەنە دەست ئەبوبیه کر))، منیش هاتم و هەوالە کەم پیدان، بەلام نەوان و تیان بېز بېرسەتە گەر ئەبوبیه کر شتىكى بەسەرھات؟ منیش هاتم و پرسیم، پیغەمبەرى خۆشەویست(ع) فەرمۇسى: ((بیدەنە دەست عومه‌ر))، دواتر منیش ئەگەرامەوە و هەوالە کەم پیدان.^۲

ئەم فەرمودەدەي ئاماژه‌یه بە مافدارى عومه‌ر(ع) بۆ گرتنه دەستى خلافت و کارى موسلمانان لە دواى كۆچپى دواىي ئەبوبیه کر(ع).^۳

۸- لەو شتانمى تر کە بىلگەن لەسەر مافدارى عومه‌ر(ع) بۆ خلافت و كۆبۈونەوەي ھاۋەلائىنە کە بۆ ئەوهى باشتىرينيان و چاكتىرينيان بىخەنە رۇو لەگەل ئەمو وته‌يمى ئەبوبەکر(ع) سەبارەت بە عومه‌ر، وته‌ي ئەبوبیه کر ئەمەيە کە ده‌فرموده‌یت: خواى گەورە من چاكتىرين كەسى ئەھلەكەم كەردىتە فەرمانپەوايان،^۴ سەبارەت بە وشەي عملى ئەوهىي کە بوخارى لە حەمد كورپى خەنەفيه کە كورپى عملى كورپى ئەبىي تالىب(ع) دەگىرپىتەوە و ده‌فرموده‌یت: وتم بە باوکم لە دواى پیغەمبەرى خوا(ع) كى باشتىرين كەسە؟ فەرمۇسى: ئەبوبیه کر، وتم پاش ئەو؟ فەرمۇسى: پاشان عومه‌ر، منیش ترسام بلىت عومسان، بۆيە وتم: پاشان تۆ؟ ئەويش فەرمۇسى: من تەنها پياویتكم لە نىتو موسلماناندا.^۵
ھەمو ئەم فەرمودانى کە باس كران بىلگەيدەكى پۇون بۇوە لەسەر مافدارى عومه‌ر(ع) بۆ خلافت.^۶

سەفارىنى (رەھمەتى خوا لى بىت) ده‌فرموده‌یت: دەزانم خلافتى پىزىدارمان عومه‌ری كورپى خەتاب(ع) رېتكەر و پىتىيىستە بۆ مافدارى خلافتى راستگۆزى گەورە کە ئەبوبیه کر(ع)، زانيان بە ھەموو دەنگ و كتىبە كانيش ئاماژه بەوه دەكەن و سونەتىش لەسەر مافدارى خلافتى، ئەوهىي کە سەلىتىراوه بۆ بىنەچەي کە برىتىيە ئەبوبیه کر لە مافدارى خلافتدا بە ھەمان شىتىو چەسپاوه بۆ لقەكەشى کە عومه‌ری كورپى خەتابە تىايىدا، چاوى تەمماع بۆ كەسيتىك نىيە لە جىاوازى گۇرمابى لە تانە و تەشەرلىتەن و دووبىرەكى لە مافدارى ئەم خلافتدا، زانيان زۆز بە پىتىيستان زانىووه کە يارانى بەپىز كۆك بۇون لەسەر ئەوهىي کە ئەبوبیه کر دەسەلاتى خلافت بىگەيتە دەست، ھەر كەس شاز

۱- عقيدة أهل السنة والجماعة (٦٣٨/٢).

۲- المستدرك (٣/٧٧)، هذا حديث صحيح الاستناد وافقه النهي.

۳- عقيدة أهل السنة والجماعة (٦٣٩/٢).

۴- الطبقات الكبرى (٣/٢٧٤).

۵- البخاري، كتاب: الصحابة، رقم (٣٦٧١).

۶- عقيدة أهل السنة والجماعة (٢/٦٤٠).

بیت جگە لە تالى بە هىچ شىۋەيدىك لىيانى خۆى پې ناکات.^۱

۳- سازدانى كۆپۈونەوە لەسەر بە خەلیفەبۇونى عومەر:

بەرھەقىبۇنى ياران (خوايانلى پازى بىت) و لە دواي ئەوانىش ژمارەيدىك لە زانيان و بە تايىەتىش ئەوانى كە پاشتىيان پى دەبىستىت ھەدىتكى شەنەنەن بۆ گۈزىراينەتەوە لەوانە:

۱- ئەبوبەكر اھمبىنى كورى حوسەينى بەيەقى لە سەنەنەن بۆ عبد الله كورى عەباس(ع) دەفرمۇسىت: چۈرمە لای عومەر كاتىتكى كە بەنیزە لىيىدابۇو، و قم: ئەمیرى باوەرداران مزگىنسى بەھەشتەتلى بىت مۇسلمان بۇويت كاتىتكى كە خەلتكى بىتاواھر بۇون، جىهادەت كرد لەگەن پىتغەمبەرى خۆشەويىست(ع) لە كاتىتكىدا كە خەلتكى شەرمەزاريان دەكىد، پىتغەمبەرى خۆشەويىست(ع) وەفاتى كىرد و لىت قايل بۇو، لە سەرددەمى خەلافەتى تزدا كەس بەرامبەر بە كەسيتىكى تىر ناكۆن نەبوبۇ، بە شەھىدى كۆزräى، پاشان عومەر فەرمۇسى: بۆم ھەزەمار بىكە، منىش ھەزەمارم كەنەنەوە دواتر عومەر فەرمۇسى: سوئىند بەو خوايمى كە جگە لەو خوايى گۇورە تر نەي، ئەگەر تەھاوى زەردايى و سپىايى سەر زەھىم ھەببوايد، هەر لە پەزەنگى دەرگەمە دەمكىرنە فيداي ئەم نايىنە.^۲

۲- ئەبو نەعىمى ئەسبەھانى ئەم بەرھەقىبۇنى لەسەر خەلافەتى عومەر(ع) پۇن دەكتەر و دەفرمۇسىت: كاتىتكى كە ئەبوبەكر(ع) لە كارازانى عومەر(ع) زانى بەمۇسى كە ئامۆزگارى كەلەكەي دەكىد لەسەر ئەھى، كە بە شوينى پىتى خۆيدا دەرۋات و لەسەر ئەم شتانەش دامزراوه كە لە پەزىانىدا ھارىيكارى تەوار و - ھەولۇ ئەبوبۇن لە خويىنى خودا و ھاوارى بۆ بەندەكانى خودا. - بە جۆرىتكى كە ئەم كارەرى لى لابدات بۆ كەسيتىكى تر و كاتىتكىش كە كارى كرد لە فەرمان و كاروبىارى ياران (خوايانلى پازى بىت) ئەم كاتە زانيان كە ھەست بە شتىتكى دەكەن كە ئەم ھەستى پى دەكتەر و لەم كارەشىدا هىچ بارگۈرانىمك لەسەر شانى ئەوان دروست ناکات، لە بەرئۇمە ئەبوبەكر بە خۇشحالىيەوە پىتى گەياندىن و ئەوانىش پىتى قايل بۇون و پىتىيان سپاراد، ئەگەر لە كارە كانىدا جۆرىتكى لە گومان يان دوودلىان بۆ دروست بىبوايد ئەوا نىكۈلىانلى دەكىد و شوينى نەدەكەوتەن بەو جۆرەي، كە شوينى ئەبوبەكر(ع) كەوتۈپۇن بە جۆرىتكى كە خوايى گۇورە كۆپۈونەوەي لەسەر فەرز كەدبۇو، ئىمامەت و خەلافەتى سپارابۇو لەسەر ئەم پۇوهى كە بۆ ئەبوبەكر چەسپابۇو، ئەمەش بەلگىيە بۆيىان لەسەر كارزانى و شياوى و تەماوى و هەر لەسەر ئەمەش شوينى كەوتەن و پىتى پازى بۇون.^۳

۳- ئەبو عوسانى ئەلصاپۇنى پاش باسكلادنى خەلافەتى ئەبوبەكر بە ھەلبۈاردىنە ياران و بەرھەقىبۇيان لەسەر دەفرمۇسىت: پاش خەلافەتى عومەر(ع) بە جىتشىنگۈرانى ئەبوبەكر(ع) بۆ عومەر و ھەماھەنگى ياران لەسەر لە دواي و دەسکەوتى خودايى بە ئەدوپلە و پايەيدى كە ھەببۇو لە سەرخىستى نىسلام و پېرۈزى كاروبىارى و ئامادە كارىيەكانى.^۴

۱- لۆامع الانوار البھية (۳۶۲/۲).

۲- الاعتقاد للبيهقي، (ص: ۱۸۸).

۳- كتاب الإمامة والردة على الرافضة (ص: ۲۷۴).

۴- عقيدة السلف وأصحاب الحديث ضمن مجموعة الرسائل المنبرية (۱۲۹/۱).

٤- نەوهۇي لە(معرض)، كە باسى بەرھەقۇونى يارانى كردووھ لەسەر چەسپاندىنى سەردەمى ئەبوبەكىر بە خلافەتى بۆ عومەر دەھەرمۇویت: پىتكەوتن لەسەر ھەلبۇاردىنى ئەبوبەكرو لەسەر بەجىن ھىتىنانى پەيانى بۆ عومەر.^١

٥- ئىبن تەييە: سەبارەت بەعومەر ئەبوبەكىر بەلىتىنى پىتاۋە و مۇسلمانانىش پاش مردىنى ئەبوبەكىر بېيەتىيان پىدا بەو شىۋىيە بىۋىيە پېشىوا كاتىك كە بېيەتە كەى ئەوان تواناۋ دەسەلاتدارى بۆ فەراھەمەتات.^٢

٦- شارح الطحاویة دەھەرمۇویت: پاش ئەبوبەكىر(ھەجى) خلافەت چەسپا بۆ عومەر(ھەجى)
ئەمدەش بە دەسەلات پىدانى ئەبوبەكىر بۆ عومەر و پىتكەدۇتنى نومەت پاش ئەو لەسەرى.^٣
لە ھەممو ئەم گواستنەوانى كە باسکران دەركەوت كە خلافەتى عومەر(ھەجى) بە كۆزى دەنگى
يارانى پىتغەمبەر(ھەجى) تەواوکارى بۆ كراوه بە جۈزىك كە بەلىتىنى ئەبوبەكىر، يان(ھەجى) پىن گەيشتۇوه
بەدەسەلاتى خلافەت بۆ عومەر بە پەسەندى و تەسلیم كەنلى و لەمەشدا كەس بەرىھەست ئەبوبەه
ھەرۋەھا تىمى قوتاربۇونىش كە ئەھلى سونە و جەماعەن بەرھەقۇون لەسەر ئەۋەھى كە يارانى
پىتغەمبەر(ھەجى) لەسەرى كۆك بۇون، كەس سەرپىتىچى نەكىدون جىڭ لە كەسانىتىك كە پەلامارەر بىۋە
بە ناكۆكىيان لەوانى كە بە هەندى ياران تاقىكىراۋەتەوە وەك شىعە و (رافضە) و كەسىتىك كە بەرىنى
ئەواندا رېيشتۇوه و فيتنەمىي پىن كىدوون، ئەگەر كەسىتىك دەزەكار بۇو بەرامبەر ئەم بەرھەقۇونىي ياران
كە پىشىتر باسکرا ئەدا هەر ئەدا دەنگۆيىدە كە ئىبن مەسعود و ئەوانى تر پىوايەتىان كردووھ كە هەندى
لە ياران گۆيىان لى بۇوە كە عبدالرحمن كورى عەوف و عوسان چۈونەتە ژۇرەو بۆ لاي ئەبوبەكىر و
پىتىان فەرمۇو: چى وەلامى پەروردگات دەدەيتەو ئەگەر پەرسىيارى لى كەرىدى سەبارەت بە
خەلیفە كەنلى عومەر لە سەرمان لە كاتىكىدا ئەم توندېرىۋىيە تىدا بەدى دەكەيت؟ ئەبوبەكىر
فەرمۇو: دامنىشىتىن، ئايا بە خودا دەمترىسىن؟ ھەڙار و نەدار كەون كەسىتىك كە لە كار و فەرمانى
ئىۋەدا بە سەتم زىيادەپقىي كەد، من دەلىم: خواي گەورە من باشتىن ئەھلى تۆم كرده جىتىشىن بە
سەرىانەوە، دەھى توش ئەمەى من بىگەيدەن بە ھەر كەسىتىك كە بە دواتەۋەيە^٤ وەلامىش سەبارەت بەم
نکۆلەيە - ئەگەر دروست بىت - لەم بىئۈرەدا، سەبارەت بە نەفامى نىيە بۆ كارزانى عومەر دواي
ئەبوبەكرو مافذارى بۆ خلافەت، بەلكو مەترىسيە لە توندى و ئەستورورى نەك تاوانبازىرىنى بۆي لە
ھىز و ئەمانەتى.^٥

١- شرح النورى على صحيح المسلم، (٢٠٦/١٢).

٢- منهاج السنة (١٤٢/١).

٣- شرح الطحاویة (ص: ٥٣٩).

٤- الطبقات لابن سعد (١٩٩/٣).

٥- كتاب الإمامة والردة على الرافضة (ص: ٢٧٦).

چواردهم: و تاری عومه‌ر له کاتی گرتنه دهستی خه لافه‌ندا:

گیپره‌وه کانی ناکۆک بونون له گیپراندوهی یه کدم و تاری فاروقه، همندیتکیان ده لین شه و سمرکه و توتنه سه رمینبه رو فرمیویه‌تی: خوای گدوره ا من قسه په قم ندر مم بکه، من لوازم به هیزم بکه، من پروم جوامیرم بکه،^۱ ده گیپنهوه که یه کدم و تاری شمهوه بسوه که فرمیویه‌تی: خوای گدوره له پاش هاپریش کدم منی به نیوه و نیوه‌شی به من تاقی کرده‌وه، سویند به خوا شتیکم له کاروبیاری نیوه پی ناگات کدستیکی تر شانی به دومدا بینی، لیم ون نایت لهدر شمهوه په رگاری تیدا بکمن له سر شهله‌ی کفایه و نه مانه‌ت، سویند به خوا نه گدر چاکم له گهله بکمن شدوا چاک ده بم بؤیان، نه گدر خراب بونون شدوا لارپیان پی ده گرم، نه و کم‌سی که و تاره که بینی و لیوه‌ی گیپرایه‌وه فرمیوی: سویند به خوا زیادی نه کرد له سر نه مه تاوه کو دونیای به جی هیشت.

ده گیپنهوه که عومه‌ر کاتیک که بوته خملیفه سرکه و توتنه سر مینبهر په ژاره دایگرتووه، که له شوین نه بوبیه کر بوهستیت پاشان فرمیویه‌تی: ناکریت که خوای گدوره به دیم بکاتکه من خرم بدی ده کدم که کدستیک بم له کزپی نه بوبیه کر، پاشان دابه‌زیوه‌ته سر پلکان و سوپاس و ستایشی خوای گدوره‌ی کردووه و فرمیویه‌تی: قورثان بخوین، کیشانه‌ی خوتان بکمن پیش نهودی بتانکیشن، خوتان برازیننه‌وه بز غایشی گهوره پروزیک که ده خرینه برددهم خواه و هیچ شتیکی په نهانه‌تان لی ناشارتنه‌وه، مافی هیچ مافداریک نه کرداوه که ملکه‌چی کرابیت له سه‌ریتچی کردنی خواهه ثایا من نه فسی خرم دابه‌زاندووه له مالی خودا به شوینی به خیوکاری همتیویک: نه گدر دهستم لی هه لگرت شه و پاکیم نواندووه، نه گدر لیت بومده نهوا به شیوه‌هیک چاک خواردووه،^۲ ده کریت که کزکردنوه‌هیک له نیوه نهدم گیپرانوانه‌دا بکهین بمهودی که عومه‌ر و تاریکی لهدردهم هه ممو ئاماذه‌بواندا داوه و همندیتکیان به شتیکیان لی لهدر کردووه و گیپراویانه‌ده و همندیکی تریان به شتیکی تریان لی لهدر کردووه و باسیان کردووه و ناموش نیه، که عومه‌ر له سمه‌های و تاره کدیدا تیکهله بسوونیکی له نیوان پرونکردنوه‌ی سیاسی و کارگیپی و ئاموزگاری ئایینیدا کردبیت، دیاره نه مهش په گرامی شه پیشه‌وایه که میناندیه که جیاوازیان به دی نه کردووه له نیوان له خوا ترسان و فرمان پیکردنیدا و له نیوان سیاسه‌ی مرزی، که شوینکه و تهی په پیره‌وه شه ریعه‌ته. هه روهک که نامو نیه له سر نهودی که عومه‌ر چاپوژشی له مافی نه بوبیه کر ی پیش خوی بکات و پاریزگاری لمو مافه بکات، نه و له شوینی دانانیشیت که نه بوبیه کر تیایدا دانیشترووه چونکه هاوشه‌نگی ده بیت، به مهش له چاوی خملکیدا، بزیه عومه‌ر لیزه‌دا به خویدا چوویه و له شوینی نه بوبیه کر (۴) هاته خواره‌وه،^۳ له پیواهه تیکی تردا هاتووه که دوو پوژ دوای به خملیفه بونی خه لکی باسیان لمهوه کردووه له قسمه‌رقی و به سامي

۱- مناقب أمير المؤمنين لابن الجوزي (ص: ۱۷۰-۱۷۱).

۲- الطبقات (۲۷۵/۳).

۳- کنز العمال، رقم (۴۴۲۱۴) نقل عن الدولة الاسلامية، د. حمدي شاهين، (ص: ۱۲۰).

۴- الدولة الاسلامي في عصر الخلفاء الفراشدين، د. حمدي شاهين، (ص: ۱۲۰).

عومندر دهترسن، عومندر ههست بدهو دهکات که پیویسته خوی به ده م ثدم کارهه بچیت، ههه بزیه
دهچیته سدر مینبهر و تاریان بتو ده دات و همندیک کاروباری نهوان له گهل پیغه مبهه (گله) و
نه بوبیه کر (چله) بایس دهکات که چزن و فاتیان کردوه و لیتی رازی بون، بهلام به پاستی له سته مکاران و
تهعه داچیان دههم، پی ناده که سیتک ستم له که سیتک بکات یان تمعدای لی بکات تاوه کو روومه تی
دهنیمه سدر زهه و پیتم دهخه مه سه رپوومه تی ثهه تراوه کو سدر شور دهکات بتو همی، من پاش
ثهه توندیم رپوومه تم داده نیم بتو نه هلی داوین پاک و خاوهن پوزی، ثهه خله کینه نیوه چهند
خسله تیکتان لمسدرمه بوتان بایس دهکم و نیوه ش بهوه بیگرن: لمسر من پیویسته که له خه رجی
نیوه هیچ شتیک کز نه که مهه، نه لهوهش که خواه گهوره نه گه راندویه تیمهه بوتان جگه لهوهی که له
پیتناوی خویدایه، هروهه نهوه تان لمسدرمه نه گه شتیکم چنگ که وت به مافی پهواخ خوی نهیت له
دهستم ده نه چیت، هروهه نهوه تان لمسدرمه که به خشش و روزیتانا زور بکم - ان شاء الله تعالى -
کون و که لم بد رتان ده گرم، نهوه شستان لمسدرمه که له شوینی لهنا و بردنی پیتان نه گه م و بتو ماویه کی
دور و دریز و دور له کس و کارتان له گزپانی جه نگدا راتان نه گرم له ده روازه کانتان، نه گم له
نیوه شانده کاندا دیار نه مان نهوا من بابی منداله کانتان ههتا ده گه ریشه، بنده کانی خودا له خوا
پرسن، بدد سه لاتی نه له سر من لمسر خوتانم دامه زراو بکن، لمسر خوم دامه زراو بکهن به
فرمان به چاکه و پیگری له خراپه و نماده بیم بتو ناموزگاری لهوهی که خواه گهوره له کار و
فرمانی نیوه دا کردو میه بدریرستان، من نهم پهیانه خوم ده لیم و داوه لیخوش بون له خواه کم
بتو خوم و بتو نیوه ش،^۱ له روایه تیکی تردا هاتوروه که ده فرمی: نمونه عرب وه ک نمونه لوت وايه،
شوینی سه رکرده بکمده، با سدر کرده شوینی بکه ویت بدو شیوه یهی که سه رکردا یهتی دهکات، بهلام
چه نهه گه، ده که ده هملان: ده گم له سه، نه م ثدم رنگدهه.^۲

دیگر دوستی نداشتم، بروز این مسئله را در پیش از آغاز کار می‌دانم.

حکومهیدا ڈردا کوئی نہ بیسی نہ مارو، پیرتیں۔ یعنی اپنے کام کو اپنے کام کے طبق کرنا ہے۔ اسی طبق 1- بدشیوہ یک سہی یہ خلافتی کردووہ کہ ظمہ تاقیکردن وہیہ کہ و لیپرسینہ وہی لہ گمل دہ کریت لسمر بھجیگہ یاندنی شرک و مافہ کان، حکوم لاے خلیفہ کانی راشیدین پن سپاردن و واجب و تاقا۔ کو دنہ، وہ ندک وہ جاخ و شمرہف و بہر ز بونہ وہ۔

۲- نه حیثیت‌گاری اینه داواي لى، دهکات که په یوندی بکات به هدلگرتنی بهيداخی دولت لهوهی

- نهم چیزی که راه دارویی داشتند پس از آنکه بگذشتند - بخوبی ناماده دیگر نداشتند

که ناماده دیگر داشتند کار و فهرمانی، چاکترین و چاپوک ترین که سیک بگاته به رپرس بدسره
میلله ته که یهود له کاتیکدا خوی ناماده نمیبین جگه له مهش - عومنه بهدی ده کات - تنها ثروهی لا
بهس نییه که ئهستوی خوی له بدردهم خوای گهورهدا بن بهری بگات، به لکو شوه بهدی ده کات که
چاودیزی کردندی کتربد هستان و والیه کان فدرزیکه و قوتار بونی لی نییه هر که هس لموان چاکه دیدک

^١- الادارة العسكرية في عهد الفاروق (ص: ٦٠).

^٢- المسسة الشرعية. د. اسماعيل بدوى (ص: ١٦٠) ز

بکات چاکەی زیاتر دەبیت، ھەركەس خراپەییەك بکات سزای دەدات و سەرزەنشتى دەكتات^۱، پۇون كردنەوەي ئەمەش بە يارمەتى خودا لە كاتى ئاخاوتىمان لە سەر دەزگاي و لايەتى و تىڭگەيشتنى عومەر لە پېشکەوتىندا بدەكەين.

۳ - ئە توپىندىيە عومەر كە خەلتكىلى دوور دەكەوتىوھ گۆپ بە دادپەروھرى ، ھەركەس سەتمى بىكىدايە و ھەللى بىكوتايىتە سەر كەسىنەكى تر جىگە لە لارى گرتىن و پسوابۇون ھىچى تر نەدەھاتە پىنگاي (پىنگە بە كەس نادەم كە سەتمە لە كەسىنەكى تر بکات و ھەلبۈكتىتە سەرى تا پۇومەتى دەخەمە سەر زەھى...) بەلام ھەركەس دواي ئاين و داۋىن پاكى بىگىتى بەر چاكتىن پاداشتى دەبیت (رمەتم دەخەمە سەر زەھى بۆ داۋىن پاكان)^۲ ، دادپەروھرى عومەر^(ع) لە بەپىتكەرنى كارەكانىدا دەردىكەۋى لە ميانى ھەلۋىستە كانى بايە خەدانى بە دەزگاي دادوھرى و گەشەسەندىنى بە جىزرى كە كۆنپۇقلى دادپەروھرى كە بۇ لە ھەممۇ لايەنە كانى دەولەتدا.

۴ - خەلیفە پاسپېردراروھ بەوهى كە بەرگرى لە ئۆمدەت و ئائىنەكەي بکات و دەروازەه كانى بىگىت و ئەو مەترىسيانە دوور بغاڭەوهە كە رۇي لى دەنلى، نايىت سەتمە كەنگاواھان بىكىت و لە شوپىتكەدا بېتىنەوە بۆ ماوهىيەكى دىرىئى، ئەگەر شەھىيد بۇون خەلیفە و والىدەكانى مندالا خىزانى ئەو سەربازە چاودىرىي دەكەن^۳، ھەرۋەها عومەر ھەستا بە پېش خەستى دەزگاي سەربازى و كەدەھە هېزىتىكى لىنەر، كە لەسەر ئاستى جىهان و لەسەر دەمى ئەودا بېتىنە نەبۇو.

۵ - خەلیفە بەلتىنیدا بە بەجىتەنائى مافە كانى دارايى بە تەواوى... لە خەرجى و بەخشىدا، دەست بەسەر ھىچ داناگىت و لەشويىنى خۆيدا نەبىن دايىنائىت ، بەلكو لە بەخشىن پېقىان زۆر دەكتات بەبەرەدەوامى لەجىيەد و غەزاكاندا و سورەبىت لەسەر كاركەردن و دارايى دەولەت رىكەدەخات^۴، ھەرۋەها عومەر ھەستا بە بەرەوان بىدەزگاي دارايى و پىنكەختى سەرچاواه كانى بەمۇتىمال شەتىوازە كانى بەخشىن لە دەولەتدا.

۶ - لە بەرامبەر ئەمەدا لەگەل داواي بەجىتەنائى ئەرك و كارى سەرشانى خۆى دەكتات لە ئامۆزگارى بۆ خەلیفەكەي و گۆپىايەلى و ملکەچى بۆي و فەرمان كەردن بەچاکە و بەرگرى كەردن لە خراپە و ئەمدەش دەبىتە هۆزى بلاپۇنەوهى چاودىرىي ئىسلامى لەتىو كۆمەلگەدا.

۷ - ئاگادارى داوه بەوهى كە ھىچ كەسىنەكە دەمەدا دامەزراو نايىت بە لەخواتىسان نەيىت لە گەل لېپرسىنەوهى خود و بانگەشە بۆ مەستولىيت لە پۇزى دوايى دا.^۵

۸ - سەبارەت بەو فەرمودەيە عومەر^(ع): ((غۇنەي عەرەب وەك غۇنەي حوشتىتىكى پۇز وايە)) شىيخ عبدوالوهاب النجار ئەفەرمۇویت: حوشتى پۇز: حوشتىتىكى دەستە مۆى مردوھ كە پۇز لەسزا و

۱- الدولة الإسلامية في عصر الخلفاء الراشدين (ص: ۱۲۱).

۲- هەمان سەرچاواه، عض الصواب (ص: ۱/ ۳۸۵).

۳- هەمان سەرچاواه. (ص: ۱۲۱).

۴- الدولة الإسلامية في عصر الخلفاء الراشدين (ص: ۱۲۲).

۵- هەمان سەرچاواه (ص: ۱۲۲).

ئازار و لیدان ده‌دات و، ئده‌وهی کده‌له پویشتن پیشته‌تی به‌ئاسانی ده‌بیه‌خشى، ئەمەش دیارى کردنیتکى باش بوروه بۆ ئومه‌تى ئىسلام لەسەرەدمى ئەودا ئەو بىسىرەتىكى گوئى رايەل بوروه ئەگەر فەرمانى بەسەردا بدرایه بەجىنى دەھىتا، ئەگەر پىنگرى له كارىتكى بىرىدىيە پايدەپەراند و ئەمەش شوين پىشى بەپرسىيارىتى يەكى گەورە هەلەدەگرى لەسەر پايدەكەدە، پىويستە كە دار دۆزى بۆ بکات و بە ئەقل و زىرى فەرمان دەرىگات و بە جى بىت بۆ جىاڭىدەوهى تا نەكەۋىتە نىتو شەپۇلى مەترىسى يەوه و لە تىا چۈنىتىكدا تىتكى نەشكىتىن و لە كارو بارە كانىدا كەم تەرخەم نەبىت بە جۆرى لەدواى خۆى شاگەشكەدە بېتىه كايدە، بەم پىنگەدە ويستويتى: پىنگە بەھىزە كە دەستە بەر بکات كە بەھىچ شىۋىيەك لارى تىدا نىبىه و چاكى نواندوه بەوهى كە سوتىندى پى خوارادووه.^۱

۹- سوننتى خوا لە دلپەقى و توندو تىزى و ندرمیدا: سوننتى خوا تىپەپىوه بەوهى خەلتكى هەمو كۆ دەبن و يەك رادەبن لەھەما كاتدا گوئىپەيىز گوئىپايەلتى ئەوانە دەبن نەرم و نيان و لەسەر خۆن، بەھەمان شېۋەش هەلەتىن لەدەست ئەوانە دلپەقىن و مىھەربانيان لەدلەن نىيە بەرامبەر خەلتكى،^۲ دىارە ئەمەش بەلگەدە لەسەر ئەۋەتىدە كە دەفرمۇویت: **﴿فَإِمَا رَحْمَةً مِّنَ اللَّهِ لَنَتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَطَّالْغَلِيظَ الْقَلْبَ لَا نَفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَّمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ تُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾** (آل عمران ۱۵۹).

لەمەوه بۇ كە عومدەر كاتىن دەسەلاتى خەلافتى گرتە دەست فەرمۇي: خواي گەورە، من دلپەقى نەرمم بکە و خواي گەورەش دوعاکەدە وەرگرت و ناخى عومدەر پې كرد لە سۆزۈ بەزەبى و نەرم و نيانى و ئەمەش بويە يەكىتكى لەسيفەتە كانى پاش گرتە دەستى خەلافت. خەلتكى لەسەرەدمى پىغەمبەرە خۆشەويىست(^۳) و ئەبوبەكر(^۴) عومدەريان بەكەسىتىكى دلپەق و دوربىن ناسىيە و مىۋۇش ئەوهى تۆمار كردو، تاکە كەسىك بۇوه كە - لەسەرەتاي موسۇلمان بۇنييە تا گرتە دەستى خەلافت - پۇلى توند و تىزى و بەھىزى گىپاوه دەوري پىغەمبەرە خۆشەويىست(^۵) و ئەبوبەكر دواى ئەوان خواي گەورە ئەم توندو تىزىيە گۈپىوه بەنەرمى و سانابىي و بەزەبى.^۶

۱۰- لەزىيانى خەلیفە كانى راشىديندا بەيەعەتى گشتى لە ئەھلى مەدینە و مۇسلمانان بەگشتى وەرگىراوه، رەنگە عەرىيە دەشتە كىيە كان و ئەو تىرە و ھۆزانەش نامادەتى بىوين كە بە دەوري مەدینەوە بۇون يان تىيى دا نىشته جى بۇون، بەلام شارە كانى تر پاپەند بۇون بەوهى كە لە مەدینەتى پىغەمبەر(^۷) بېيارى لەسەرداواه و ئەمەش توانج گرتەن نىيە لە بەيەعەت و لە شەرعىيەتى كەم نەكىدووه تەوهە كە كۆكەرنەوهى مۇسلمانان لە تەداوى شوين و شارە كاندا كارىتكى گران بۇوه

۱- الخلفاء الراشدين (ص: ۱۲۲).

۲- السنن الحميمية في الأئمّة والجماعات والأفراد، زيدان (ص: ۲۸۲).

۳- الادارة الاسلامية في عهد عمر بن الخطاب (ص: ۷۰).

پیویست بوده، که دولت بهم کاره هلبستن، هرگیز شیاو نیه برژوهندی خدکی لمبر چاو نگیریت، پیویسته ندوش بوتری که سوینده کانی تر له بیدعه‌تیکدا پشتیوانیان له ئهبوک و عمر و عثمان کرد بهوهی له مه‌دینه رویداوه، به شیوه‌یه کی راشکاوی و گومانیشی تیدانی یه که ندوشیازانه‌ی که خدکی پدنایان بـ بردوه له سه‌رتای ئیسلامدا تنهها کـمهـله تاقیکردنده و نـزمـونـیـتـکـ بـوـونـ کـهـ لـهـ کـیـلـگـوـ مـهـزـراـوـ پـیـشـکـهـوـتـنـیـ دـوـلـهـ وـ دـامـ وـ دـهـگـاـکـانـیدـاـ ئـالـوـدـ بـوـونـ.^۱

۱۱- نافره‌ت و بیدعه‌ت: له میانی لیکولینه‌و که‌مدا ئاماژه‌یه کم بـمهـ دـاـوـهـ کـهـ ئـافـهـتـانـ له سه‌رده‌می ئـهـبـوـکـ وـ عـوـمـهـ وـ خـلـیـفـهـ کـانـیـ رـاـشـدـیـنـداـ بـهـیـعـهـتـیـانـ دـاـوـهـ،ـ هـیـجـ کـتـیـبـیـکـ سـیـاسـیـشـ کـهـ کـوـنـ وـ شـدـرـعـیـ بـیـتـ ئـاماـژـهـیـ بـهـ مـافـیـ ئـافـهـتـانـ وـ شـهـرـکـیـانـ لـهـ بـهـیـعـهـتـداـ نـهـ کـرـدـوـهـ -ـ لهـ سـهـرـ سـنـورـیـ زـانـسـتـیـ بـایـهـخـ -ـ ئـاشـکـارـاـ روـونـهـ کـهـ لـهـزـرـبـیـ سـهـرـدـهـ مـهـ ئـیـسـلـامـیـهـ کـانـداـ بـهـیـعـهـتـ خـراـوـهـتـهـ سـهـرـشـانـیـ پـیـاـوـانـ بـهـبـیـ ئـافـهـتـانـ،ـ نـهـ بـانـگـ کـراـوـنـ وـ نـهـ ئـهـوـانـیـشـ دـاـیـانـ کـرـدـوـهـ ئـاماـدـهـ بـنـ وـ نـادـیـارـیـ ئـافـهـتـانـیـشـ لـمـ کـارـهـ دـاـ شـتـیـکـیـ سـروـشـتـیـ بـوـوـهـ بـهـجـزـیـ کـهـزـانـیـانـیـ مـافـهـ دـهـسـتـورـیـ یـهـ ئـیـسـلـامـیـهـ کـانـ ئـاماـژـیـانـ بـیـتـ نـهـ کـرـدـوـهـ کـهـ تـاـ زـۆـرـ،ـ جـگـهـ لـهـوـشـ نـهـ وـاقـعـهـ مـیـثـوـوـیـ فـیـقـهـیـ لـهـ درـوـسـتـیـ حـوـکـمـیـ شـدـرـعـیـ هـیـچـیـ نـهـگـوـرـیـوـهـ،ـ جـ لـهـ قـورـنـانـ وـ جـ لـهـ سـوـنـنـهـتـیـ پـیـغـهـمـبـرـیـشـداـ کـهـ ئـهـوـانـ سـهـرـجـاـوـهـیـ سـهـرـهـ کـیـ شـهـرـعـنـ،ـ پـیـگـرـ نـهـبـوـونـ کـهـ ئـافـهـتـ لـهـ بـهـیـعـهـتـداـ هـاـوـیـهـشـیـ پـیـاـوـانـ بـنـ.^۲

۱۲- گـهـرـانـدـنـهـوـهـ ئـافـهـتـهـ دـیـلـ کـراـوـوـ بـهـ سـهـبـایـاـ کـراـوـهـ کـانـیـ عـدـهـبـ :ـ یـهـکـهـمـینـ بـپـیـارـیـکـ عـوـمـدرـ لهـ سـهـرـدـهـمـیـ دـوـلـهـتـهـ کـمـیدـاـ رـایـگـیـانـدـ گـهـرـانـدـنـهـوـهـ سـهـبـایـاـیـ هـهـلـگـراـوـهـ کـانـ بـوـ بـؤـتـیرـهـ وـ هـۆـزـهـ کـانـیـانـ،ـ دـهـفـرـمـوـوـیـتـ:ـ پـیـمـ نـاخـوشـ بـوـوـهـ سـهـبـایـاـ گـرـتنـ لـهـ سـوـنـنـهـتـیـ عـدـهـبـ بـیـتـ،ـ ^۳ـ نـهـمـهـشـ هـنـگـاـوـیـکـیـ بـوـیـرـانـهـ بـوـوـ کـهـ بـهـشـدارـیـ کـرـدـ لـهـ هـهـسـتـ وـ نـهـسـتـ عـدـهـبـ بـهـگـشـتـیـ کـهـ ئـهـوـانـ لـهـبـرـدـهـمـ شـهـرـیـعـهـتـیـ خـوـدـاـ دـاـ یـهـکـسانـ وـ رـیـزـیـ هـیـجـ تـیـرـهـیـدـکـ بـهـسـهـرـ تـیـرـهـیـدـکـیـ تـرـدـاـ نـیـ یـهـ بـهـ چـاـکـیـ شـۆـرـتـیـ،ـ تـهـنـهـاـ بـهـوـهـ نـهـبـیـتـ کـهـ پـیـشـ کـهـشـ بـهـ ئـایـنـیـ پـیـرـۆـزـیـ ئـیـسـلـامـ وـ مـوـسـلـمـانـانـیـ دـهـکـاتـ،ـ ئـهـمـ هـنـگـاـوـهـشـ هـنـگـاـوـیـکـیـ تـرـیـ بـهـدـوـادـاـ هـاتـ کـهـ بـرـیـتـیـ بـوـوـ لـهـ لـیـتـخـوـشـ بـوـوـ لـهـوـ هـهـلـگـراـوـانـهـیـ تـهـوـیـهـ دـهـکـنـ وـ پـهـشـیـمانـ دـهـبـنـهـوـهـ وـ بـهـشـدارـیـ دـهـکـنـ لـوـ جـهـنـگـانـهـیـ لـهـدـزـیـ دـوـزـمـانـانـیـ ئـیـسـلـامـ بـهـرـیـاـ دـهـکـرـیـتـ،ـ دـیـارـهـ ئـهـوـانـیـشـ جـوـامـیـرـیـانـ لـهـ جـهـنـگـ وـ خـۆـگـرـیـانـ لـهـ رـوـوـ بـهـرـوـوـ بـوـنـهـوـدـاـ نـیـشـانـدـاـ وـ وـفـایـهـ کـیـانـ بــ بــ دـوـلـهـتـیـ ئـیـسـلـامـیـ هـهـبـوـوـ کـهـ هـاـوـشـیـوـهـ نـهـبـوـوـ.^۴

۱۳- پـۆـسـتـیـ خـدـلـافـدـتـ لـدـلـیـ ئـوـمـهـتـیـ ئـیـسـلـامـداـ رـیـشـکـیـ دـاـکـوـتاـوـ بـهـمـدـشـ بـوـیـهـ هـیـمـاـوـ نـیـشـانـهـیـدـکـ بـزـ یـهـکـیـتـیـ وـ بـهـ هـیـزـیـ مـوـسـلـمـانـانـ،ـ لـیـرـشـداـ توـیـیـهـرـ تـوـانـیـهـیـ کـیـ نـایـاـسـاـ بـهـدـیـ دـهـکـاتـ کـهـ یـارـانـیـ بـهـپـیـزـ چـیـوـیـانـ لـیـ وـهـرـگـرـتـوـهـ وـ مـوـدـاـیـ رـهـسـهـنـایـدـتـیـ لـهـ کـارـهـ کـانـیدـاـ دـهـ کـهـوـتـوـوـهـ بـهـجـزـیـ کـهـ کـاتـیـکـیـ کـورـتـداـ

۱- نظام الحكم في الشريعة والتاريخ الاسلامي (ص: ۲۶۰).

۲- هـمـمـانـ سـهـرـجـاـوـهـ. (ص: ۱/ ۲۷۷).

۳- الخلافة الخلفاء الراشدين (ص: ۱۶۰).

۴- جولة تاريخية في عصر الخلفاء الراشدين، د. محمد سيد الوكيل (ص: ۸۹).

هه‌مان رزی و فاتی پیغمه‌مبدیری خوش‌ویست (علیهم السلام) دا پیش هه‌ستان که روختانی پیویستی به‌یدک چاره‌که سده ببو له نه‌خشنه و پلانی بریتانی، سدریاری ثوهی که بریتانیه کان خودی خویان له مو ماوه‌یدا به خلیفه‌یان ده‌گووت پیاوه پیوه که، ثمه مه ج بلندی و شکوڈاری یه که بتو ثدو خلافته، چ توکمه‌یی بیه که به جوزی که پیویستی به روختاندیه‌تی، پاش ثوهی که خلافت بویه شیوه یه کی نابابه‌تی- یه ک چاره‌که سده‌ی تمواو، پاش ژیانیک که چندنین سده برد وام ببو.

۱۴- جیاوازی نیوان میر و خلیفه: عومنه‌ی (علیهم السلام) ده‌فرمومویت: سویند به خوا نازام خلیفه‌یامیر، ثمه شتینکی گدوره‌یه، لهم کاته‌دا یه کینک پیش ووت: له نیوانیاندا جیاوازی همیه، خلیفه هرچی مافی خوی نه‌بیت و هری ناگریت، په‌نجه له‌سدر هدق نه‌بیت دانانی، توش سویاس بتو خودا بدرو جوزه‌ی بدلام میر ستم له خدلکی ده‌کات لهم ده‌بات و له ده‌به‌خشی، عومنه‌ی بیه‌دنگ ببو،^۱ له پیوایه‌تیکی ترا هاتووه که عومنه‌ی (علیهم السلام) له سه‌لانی فارسی پرسی: من میر یان خلیفه؟ سه‌لان فرمومی نه‌گهر تو دره‌میک یان زیارت له زوی هه‌لگرت و له شوینه‌که خویت دانه‌نایه‌وه نهوا تو میری نهک خلیفه، عومنه‌ی له‌مه په‌ندی و هرگرت.^۲

پیشجهم: راویّ

یه کینک له پیساکانی ده‌ولته‌تی نیسلامی پیویست راویّه‌کاری سدران و فرمانپه‌وایانی ده‌ولته‌له گه‌دان مسلمانان و رازی بونه به ره‌زامنه‌ندی رای نهوان و دریزه‌دانه به یاسا و ده‌ستور به شیوه‌ی راویّ، خواه گه‌وره ده‌فرمومویت:

﴿فَإِنَّمَا رَحْمَةُ اللَّهِ لِنَّفُوسٍ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيلًا لَأَنَفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَّمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ (آل عمران: ۱۵۹).

خواه گه‌وره ده‌فرمومویت: ﴿وَالَّذِينَ آسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمَمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ (الشوری: ۳۸).

ثم ثایمته پیروزه کاروباری راویّی نیوان مسلمانانی له به‌جهتینانی فرزی نویّز نزیک کرد و ته‌وه و نه‌مدهش بدلكدیه له‌سمر نه‌وهی که حوكمی راویّ و هک حوكمی نویّز وايه و حوكمی نویزیش واجبیکی شدرعیه و به هه‌مان شیوه‌ش شورا واجبیکی شدرعیه.^۳

۱- الحضارة الاسلامية، د. محمد عادل (ص: ۳۰).

۲- الشیخان ابویکر الصدیق و عمر بن الخطاب من روایة البلاذری (ص: ۲۷۵).

۳- هه‌مان سدرچاوه (ص: ۲۵۶).

۴- النظام السياسي في الإسلام لأبي فارس (ص: ۹).

عومه‌ر (چیزی) راوتیژی له دهولته که یدا کردبوویه بنه‌مايیه‌ک، به‌بی موسلمانان هیچ کار و فهرمانیتیکی نه ده خروشان و له هیچ کاروباریتیکی گشتیدا دهست پیشخمری نه ده کرده سه‌ريان، ئەگەر کاریتیکی بۆ بهاتایه پیشى راي له سەر دەرنىدە کرد تاوه کو موسلمانانی کۆدە کرده و تاوتوپى راوبىچونى له گەل دەکردن و راوتیژی بى دەکردن.

لهم عومنهه گیپرداوهه فدرموویدتی: چاکم له کاریکدا نهیینیوه که بهبی پاویت به پریم کردبیت،^۱
هدروهه فدرموویدتی: پاویتچونی تاکه کهس وهک پهتی لوس وايه، دوو پاویتچونیش وهک دوو پهتی
بادراو وايه و سیانی ش هیچ کاتیک ناپسیت،^۲ هدروهه فدرموویدتی: له کارو فهرمانی خوت پاویت
بکدهه کدستیک که له خوا دهترسیت،^۳ و فدرموویدتی: پیاوان سی جزرن: پیاویک کارگه لیک رووی لئی
دهنیت بپای خوی بپریت ده کات، پیاویک پاویت ده کات لهسر شتیک که لهسری دهبتیه گرفت، وهک
خاوهن رایان پووی فهرمانی پی ده کمن، پیاویک سدرسام و بیرقول، نه فدرمان به بیرکردنده ده کات نه
له پابرهیش داده پریت،^۴ هدروهه فدرموویدتی: پیویسته لهسر موسلمانان که کار و فدرمانیان به
پاویت را پهپتنن لهنیوان خزیان و خاوهن پاویتچونه کانیاندا بیت، خلکی شوین که وتووی کدستیکن که
هدستاوه بهم کاره، ثوهی لهسری کذیبونهه تمهو پیتی قایل بون خه لکی پابند بسوه پیوهی و نهوان
تیایدا شوین که وتمین، هدرکهس بهم کاره هدستاوه شوینکه وتهی يه که مین رای خزیانه و ثوهی که
دیویانه پیتی قایل بون و له فرت و فیلی جهنگ که نهوان پیشتر شوینکه وته بون،^۵ عومهه هانی
سدرکرده کانی سوپای ددها که کار به پاویت بکمن، کاتیک شه بو عوبیده سدقه فی نارد بتو
بدره نگاریبونهه فارسه کان له عیراق پیتی فدرموو: گویپرایمل و ملکه چی یارانی پیغامبری
خوشویست (علیه السلام) بیمو به شداریان بکه له کاروباره کان، به تاییهت نهوانهه یان، که شهلهی به درن،^۶
هدروهه پهیامی دهنووی بتو سسرکرده کانی له عیراق فدرمانی پی ده دان، که له کاروباری
سه ریازیاندا به عمری کوری معدیکرب و (طلحة الاسدی) و ده فدرموویت: له جهنگ و جدنگه کاندا
پاویت به (طلحة الاسدی) و عه مری کوری معدیکرب بکمن و هیچ شتیکیان له کاروباره کان مه گرنه
نهستیان چونکه به راستی هه مهو دروستکارو کارسازیک شاره زایه بدرامبهه به پیویستیه کانی خوی،^۷
هدروهه نامهه کی ثاراسته سعدی کوری ثعبو و هقاص کرد و تیایدا نووی: با له عمره به کان شه
که سانهه یانت له خلکی نه ناوجانه لا بیت که دلنشی له نامؤژگاری و راستگه سان، حونکه دره زنه کان

- ١- الخلفاء الراشدون، للنجار (ص: ٢٤٦).
 - ٢- سراج الملوك للطربوشي، (ص: ١٣٢).
 - ٣- الإدارة العسكرية في الدولة الإسلامية، سليمان آل كمال، (١/٢٧٣).
 - ٤- هدمان سرجاوه، (١/٢٧٣).
 - ٥- الطبراني (٣/٤٨١)، نقلًا عن إدارة العسكرية.
 - ٦- مروج الذهب، (٢/٣١٥).
 - ٧- سير أعلام النبلاء، (١/٣١٧).

سوودت پی ناگمه‌یدن نه گه‌رچی همندیک له همواله کانیان پاست بیت، تله که بازیش چاوی له سره‌ته نهک بوزت ببیته چاو.^۱

ههروه‌ها عومه‌ر (۱۶۹) به عوتبه‌ی کورپی غه‌زواني فدرمoo کاتیک بهره‌و بهسره بدپرکه‌وت: من بز عه‌لانی کورپی ئەلخه زره میم^۲ نووسیووه که عدرجه‌فی کورپی هرشمه بنیزی بز یارمادتیت^۳ که خاوه‌نى تینکوشانه دئی دوژمن، ئەگه‌ر هاته لات راویتی بى بکه،^۴ پېرپوی عومه‌ر (۱۶۹) له کاری راویزدا زور زیره کاندو لیزانانه بورو همر له سدره‌تای کاره‌که‌یدا راویتی به هه‌مموان کرد و گوئی بز گرتن پاشان گه‌وره یاران و خاوه‌ن پا و بۆچوونه کانی له یارانی پیتغه‌مبه‌ر (۱۶۹) کۆزکده‌وه و کاره‌که‌ی لا وروژاندن و پرسیاری لئی کردن که دلسزی لە گەل بنوین بز پای راست و دروست هدر که ئهوان له‌سدر پایدک کۆبیونایه دانی پیتداده‌نا، ئەم کاره‌شی هاوشیتیوی کاری ئەو پېتکخراوه ده‌ستوریانه بورو که له زوریک له میزنشینه یاساییه کاندا هه‌یه، ئەگه‌ر کاریک خایه بەر دهست ئەنچوومه‌نى نویتەران، پاشان بەززینه‌ی دەنگ پەزامه‌ندی له‌سدر نیشان بدریت ئهوا هەمان بپیار دەخربیتە بەردهم ئەنچوومه‌نى پیزان و له همندی ده‌ولەتیشدا ئەنچوومه‌نى لۆردات، ئەگه‌ر ئەنچوومه‌من له راپزرتەکه‌ی بۇویه‌وه ئهوا میر واژووی دەکات، جیاوازیش له نیوان کاری و عومه‌ر کاری ئەم میراندا ئەنۋە کە کاره‌که لیتەدا هەمۆلیک بورو له خۆیه‌وه بەبى ھیچ یاساییه کى شوینکەوتە یان پېساییه کى بە سونەتكراو،^۵ زۆرچار عومه‌ر کۆزشش دەکات لە شتیک و راپزچوونی خۆی تیندا نیشان دەدا و پاشان دەهاته لاي خەلکانی تر پرووی پاست و بەھیزى بەلگەیان بز پوون دەکرده‌وه دواتریش عومه‌ر ئەمەی پەسند دەکرد و پاشگەز دەبوبويه‌وه له هەلەییک کە راستى تیندا بەدى دەکرد و بۆی پوون دەبوبويه‌وه.^۶

چوارچیویه راویز لە سەردهمی خەلافتى عومه‌ر (۱۶۹) دا بەفرداوان بۇ بۆ زۆریک لە نویگەربى و پووداوه کان و دریز بۇونه‌وهی پانتاییه کانی زه‌ویه کانی ئىسلام بز و لاتانی خاوه‌ن شارستانیت و كەلەپور و نۇمىسى بەرچاو و دیار، چەندىن گرفتى نوى سەريان هەلدا و پیویستيان بە ئىجتىھادىتى فراواتنر هەببو وەك: ماماھەلەي زه‌وی پىزگارکراو و پېتکخستنى خەلافت بەپىتى پەتسا نویتە کان تاوه‌کو دەسکەوتە جەنگىيە کان بەسدر دەلەتەکەدا دابەش بکریت، عومه‌ر بز دەستە پاپیز گەورەترين ژمارەي گوره‌یارانى کۆزکربوبويه‌وه و پېرانى بەدر شوینى تايىه‌تىيان هەببو له نیو شەم دەستەيدا بە هۆزى كارزانى و شاره‌زاپى و راپردووی زىپينيان، جىگە لەوەش عومه‌ر (۱۶۹) چەند لاویتى دەھيتانه بەرچاو لەپەر ئەوھى کە ئەوان له‌سدر پېتگەي خۆيان و لە پېتباوي ئەوان و پەھمەت و لېپسوردەبى خوداييان مابۇونەوه و دەلەتىش پېویستى بە نویکردنەوهى پیاوانى هه‌یه، عومه‌ر زۆر بلىمەت بورو

۱- نهایة الارب (۱۶۹).

۲- الإدارة العسكرية في الدولة الإسلامية، سليمان آل كمال، (۲۷۴/۱).

۳- الاصابة (۴۹۱/۲).

۴- الإدارة العسكرية في الدولة الإسلامية، سليمان آل كمال، (۲۷۵/۱).

۵- الخلفاء الراشدون للتجار، (ص: ۲۴۶).

۶- هەمان سەرچاوه (ص: ۲۴۷).

۷- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۹۰).

زور ههستیارانه همنگاوی بهره‌و ثم راستیانه ناوه و له نیو لاوانی ثومه‌تی ئیسلامیدا ئهوانیانی دهست نیشان کردوه، که فیزی زانیاری و زانست و ناشتیخواری و پاراستن بون، عبدالله کورپی عباس له پیش همه‌ویانووه ببووه، عومه‌ر بدرده‌وام همولئی داوه که سه‌ر پشک بیت له هله‌بزاردنی ئمو لاینه‌دی که خوتینه‌ری قورئان بون بۆ کاری پاویز و ئموانیش کۆمەلیتک بون، تاوه‌کو عبدالله کورپی عباس ده‌فرمومویت: خوتینه‌رانی قورئان یارانی کورپی عومه‌ر و پاویزکارانی بون ئه‌گه‌رچی به سالاچوو یان لاوان ببووین^۱، زه‌ری به چهند لاویکی تازه‌پیتگیشتووی فرموموه: خوتان به کدم مه‌زانن به‌هتی کدم ته‌مەنی و لاویتanhه و، عومه‌ر^(۲) محمد کورپی سیرین ده‌فرمومویت: عومه‌ر^(۳) پاویزی له هه‌ر کاری‌کدا ده‌کرد، ته‌نانه‌ت ئه‌گم‌ر به نافره‌تیکیش بوایه به‌لکو ئهو نافره‌ته بەرچاو رۆشن بروایه و له قسه‌کانیدا شتیکی به کەلکی بدرکاندایه و ئهو کاته عومه‌ر لیسی و هرده‌گرت، گیپرداوه‌تەوە جاریتک پاویزی به حفصه (خوای لى پازی بیت) ى دایکی باوه‌رداران ده‌کات،^۴ هه‌روه‌ها عومه‌ر ده‌ستییه‌کی راویزی هه‌بوبو کەتکهاتبو لگمۇرە هاواه‌لائنى وەك عباسى کورپی عبدالمطلب و عبدالله ئى کورپی، هه‌رگیز نه له سەفر و نه له شوئینى خۆیشیدا لیتى نەدەپرا، هه‌روه‌ها عوسمانى کورپی عەفان و عبدالرحمن کورپی عەوف و عەلى کورپی ئەبوبالطالب^۵ و مەعاذى کورپی جەبەل و شۆیه‌ی کورپی كەعب و زەيدى کورپی ثابت^۶ و هاوشیوه‌کانیان لموانه بون که عومه‌ر پاویزی پس ده‌کردن و بۆچونه‌کانی به هه‌ند و هرده‌گرتن.^۷

ھەروه‌ها پاویزکاران بۆچونه‌کانی خۆیان به ئازادى و راشکاویه‌کی تەواوه‌وە ده‌رده‌بىرى عومه‌ر^(۸) يش هيچ کامیانی تۆمەتبار نەدەکرد له دادپەرورى و ئەماندەت پاریزیدا، عومه‌ر^(۹) پاویزی لەو کارانه ده‌کرد کە دەقى قورئان و فرموموده‌دی پېرۇزى لەسەر نەبوبو و ئامانغۇ لەمەش ئەو بوبو کە بەلکو يەکتىك لە یاران فرموموده‌دی کە لەو باره‌يەوە لمبەر بیت، چونکە هەندىتىك لە یاران چەند دەقىتکيان لمبەر بوبو کە ئەوانى تر لەبەريان نەبوبو هەروه‌ها پاویزی ده‌کرد سەبارەت بەو دەقانەز زیاتر لە يەك مانا و اواتایان هەبوبو بۆ زانینى ماناو روانگە جیاوازه‌کان، لەم دوو کارهدا تىپادەما بە يەك پاویزی يان ژماره‌يەکى كەم، بەلام لە دانیشتنە گشتىيەكاندا یارانى كۆدەکرددوھ پووبەری بەرفراوان ده‌کرد بەو پىتىيە کە دەيتوانى هەروه‌ك لە كاتى پووداوى بلازبۇونەوەي نەخۆشى تاوعونە كەدا ئەنچامى دا و پووی لىتىا،^۸ عومه‌ر هەوالەكەي پىتگىيىشت لە كاتىدا لە سەرغ بوبو - ناوجەيەكى نزىك شامە - عومه‌ر ژماره‌يەك لە موھاجىر و ئەنصارەكانيشى لەگەلدا بوبو كۆيىكىرنەوە تا راویزیان پس بکات کە

- ۱- هەمان سەچاوه (ص: ۱۴۷).
- ۲- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۹۰).
- ۳- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۹۰).
- ۴- السنن الکبىرى للبىھقى (۲۹/۹)، تقلال عن عصر الخلافة الراشدة (ص: ۹۰).
- ۵- الخلفاء الراشدون للنجار، (ص: ۲۴۷).
- ۶- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۹۰).
- ۷- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۹۱).

پرواته نیو نه و شاروه یا بگردیته و ؟ نهوانیش چند و لامیتکیان هببو، هندیکیان دهیان و ت: تو له پینساوی خودا در چویت و نهمهش پریگیت لی ناکات و هندیکی ترش دهیان و ت: نهمه بهلا و فهوتینه ره ئیمه پینمان باش نیه که برقیته نیو نه و شاروه پاشان عومدرا هاته لای ژماره یه کله له کوچه ریه کانی ففتح له قوره یش بدلام نهمان له و لاما یدک دهنگ بون و ناماژه یا به گهرانه و کرد، پاشان عومدرا له نیو خله که دا هوازی کرد که من سپیده لمسر پشتی ولاخه کدم ده که مدهو، نه بعویه یده فهرموموی: ثایا له دهست قده ری خوا هله ی؟ عومدرا فه رموموی: بدلتی له قده ری خوا هله یه دین بز قده ری خوا، سهیر بکه نه گهر تز حوشتریکت هدبیت و له شیویک بیته خواره و دوو نهیاری هدبیت یه ک به پیت و نهودی تریان بی فم، ثایا حوشتر کدت نه گهر له لای به پیته کهیان پروره رده بکدیت نهمه قده ری خوا نیه؟ یان نه گهر حوشتر کدت لای بی فم، کهیان به خیتو بکهیت نهمه شیان قده ری خوا نیه؟ لم کاته دا عبدالرحمن کوری عهوف گوئی لم قسانه برو هات بز لای و فه رموموی: پیغه مبدري خوش ویست (لله) ده فه رمومویت: (نه گهر هه والی نه م په تایه تان له ولا تیک پیست مه چنه ناوی، نه گهر نه م په تایه که وته و لاتانه وه لی (د هرمچن)).

سهره‌پای نه‌مانه بواره‌کانی راویژه‌له سرده‌می خدلافتی عومرداد زور بسوون، لهوانه له بواری کارگینه‌پی و سیاسی وه هلبزاردنی کاریه‌دهست و شه‌میره‌کان و کاروباری سهربازی و لهوانه‌ش له بواری شمرعیله پروی حملان و حرام و مسمه‌له قه‌زایه‌کاندهوه،^۲ بواره‌کانی راویژه و چه‌سپاندنه‌کانی و تویزینه‌وهی عومرداد (چلچله) لهسر به‌هیزترین بهلگه له میانی ئدم لینکولن‌وهیداو هر یه‌که بیان له شویتی ختی رپون ده‌کینه‌وه — به یارمه‌تی خوا-ئه‌وهی که پیمان خوش جه‌ختی لهسر بکینه‌وه ئه‌وهیه که خدالیفه‌کانی راشیدین لهسر بنه‌مای راویزینه‌ک و هستاوه که پهیوه‌ست بسووه به قورشان و سونه‌تی پیغمه‌بر (چلچله) له سرده‌می عومردیشدا شورا ره‌مییکه نه‌بوبوه که لهسر دیواریک کیشا پیستی پان داهیتانیک بیت که ندو هینایتی، به‌لکو ریسایه‌ک بسووه له ریساکانی پهیره‌وهی خواهی گدوره.

شەشەم: دادىيە روەرى و يەكسانى:

یه کیک له ئامانجەكانى حوكى ئىسلامى جەختىرىنى دەۋەيە لەسەر بەرز راگرتىنى ياساكانى پژىتىمى ئىسلامى، كە هاواكارە له پىتكەھىتانانى كۆمەلگەمى موسىماندا، لە گۈنگۈتىن ئەم پىسايانەش دادپەروھرى و يەكسانىيە، لە تارىي عومەر بۇ ئومەتى ئىسلامى جەخت لەسەر ئەم بىنەمايانە كراوه، دادپەروھرى و يەكسانىيە، لە دەقى ئەدو و تارەيدا دەردە كە ويىت كە رۆزى گىرتىنە دەستى خلافەت ئاراستەي ئومەتى ئىسلامى كىد، گومانىشى تىدىا نىيە دادپەروھرى لە بىرى عومەردا بىرىتىيە لە دادپەروھرى ئىسلامى كە ئەدو تاکە هاواكارى سەرەكىيە لە بنىاتنانى كۆمەلگەمى ئىسلامى و حوكى ئىسلامى، هەر كۆمەلگەيەك كە جەمور و سەتمە بالى رەشى بەسەردا بىگىت و دادپەروھرى تىدىا بەريا نەبىت ئىسلام تىبايدا جىچى نابىتتۇوه.

^١- مسلم، كتاب السلام (٤/١٧٤)، رقم (٢٢١٩).

٢- القيود الواردة على السلطة الدولة في الإسلام، (ص: ١٦٧-١٦٨).

به رزراگرتني دادپهروهري له نيوان خدلکيدا ج تاك و ج کو و ج دهوله‌تيش لهو کاره خويه‌خشيانه نيه که بواريک بو ميزاجي فرمانپهوا و ثاره‌زووی سمرکرده‌كان به‌جي بهيت، به‌لكو به‌رزراگرتني دادپهروهري له نيوان خله‌لكي له ناياني نيسلامدا به پيروزترين و گرنگترين نهرکه‌كان هدئماه ده‌کريت و ئومه‌تيش كوكن لىسىر پيويست بعونی ،^۱ فهخري رازى ده‌فرموده‌سيت: ئهوان كوك بعون لىسىر شهودي هر که‌س بعویه حاكم لىسىر پيويسته دادپهروهرانه کار بکات.^۲

ئهـم فـدرـمانـهـوـاـيـهـشـ دـهـقـهـ قـورـئـانـيـ وـ فـرـمـوـودـهـ كـانـ پـشـتـيوـانـيـ لـىـ دـهـكـنـ،ـ لـهـ ئـامـانـجـهـ كـانـيـ دـهـولـهـتـيـ نـيـسـلاـمـيـشـ بـهـرـزـراـگـرـتـنـيـ ئـهـمـ كـوـمـدـلـگـهـ نـيـسـلاـمـيـهـيـهـ كـهـ دـادـپـهـرـوـهـرـيـ وـ يـهـكـسانـيـ بـالـيـ پـرـ مـيـهـرـيـ خـوـيـ بـهـسـرـداـ دـهـكـيـشـتـيـ وـ جـهـورـ وـ سـتـمـ بـنـهـپـرـ دـهـكـاتـ وـ بـهـ هـمـموـ شـيـوهـيـكـ بـهـرـهـلـستـيـ دـهـكـاتـ وـ بـوـارـ دـهـكـاتـوـهـ وـ كـارـثـانـاسـانـيـ دـهـكـاتـ لـبـهـرـدـهـ هـمـموـ مـرـقـيـكـ كـهـ دـاـوـاـيـ مـافـيـ خـزـيـ بـكـاتـ وـ بـهـ ئـاسـانـيـ پـيـيـ بـگـاتـ بـهـ كـورـتـتـيـنـ وـ خـيـرـاتـتـيـنـ پـيـيـگـاـ بـيـ ئـهـوـهـيـ پـيـويـستـ بـهـ هـوـلـيـكـ،ـ يـانـ سـرـمـاـيـهـيـكـ هـمـبـيـتـ هـهـرـوـهـهاـ پـيـويـستـ بـهـرـهـلـستـيـ هـهـمـوـ ئـهـمـوـ شـهـمـهـ بـوـوـ،ـ كـهـ عـوـمـهـرـ لـهـ دـهـولـهـتـهـ كـهـيدـاـ بـهـ ئـامـانـجـيـ گـيـانـدـ،ـ دـهـرـگـايـ دـهـگـاتـ بـهـ مـافـيـ خـوـيـ،ـ ئـهـوـشـ ئـهـمـهـ بـوـوـ،ـ كـهـ عـوـمـهـرـ لـهـ دـهـولـهـتـهـ كـهـيدـاـ بـهـ ئـامـانـجـيـ گـيـانـدـ،ـ دـهـرـگـايـ لـهـسـرـ گـرفـتـهـ كـانـ وـالـاـ دـهـكـردـ تـاوـهـ كـوـ هـمـموـانـ بـهـ مـافـيـ خـوـيـانـ بـگـمـنـ،ـ خـوـيـ خـدـلـكـيـ بـهـسـرـ دـهـكـرـدـهـ وـ دـهـيـارـاستـ لـهـ سـتـهـمـيـ كـهـ چـاـوـهـرـوـانـيـ لـىـ دـهـكـرـدـ وـ دـادـپـهـرـوـهـرـيـ لـهـ نـيـوـانـ كـارـبـدـهـسـتـانـ وـ خـدـلـكـيدـاـ بـهـرـزـراـگـرـتـ لـهـ جـوـانـتـيـنـ تـابـلـوـذـاـ كـهـ مـيـزـوـوـ نـاسـيـ،ـ عـوـمـهـرـ دـادـپـهـرـوـهـرـيـ لـهـ نـيـوـانـ دـوـوـ بـهـرامـبـهـرـداـ بـهـ كـارـدـهـهـيـتـاـ وـ حـوـكـمـيـ بـهـ پـهـواـ دـهـكـرـدـ،ـ هـيـچـ گـوـيـيـ بـهـوـ نـدـدـهـداـ كـهـ ئـهـوـانـهـيـ حـوـكـمـ دـهـدـرـيـتـ بـهـ سـهـرـيـانـداـ دـوـسـتـ وـ كـهـسـ وـ كـارـ يـانـ دـوـرـمـنـ وـ نـهـيـارـ بـنـ،ـ يـانـ دـهـولـهـمـهـنـدـ يـانـ هـدـئـارـ بـنـ خـوـاـيـ گـهـرـهـشـ لـهـ بـارـهـيـهـوـ دـهـفـرـمـوـيـتـ: **﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ إِذَا أَمْنُوا كُوَّنُوا قَوْمًiْ إِنَّ اللَّهَ شَهِدَ أَمْْرَهُ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجِرُ مَنْكُمْ شَيْانُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلشَّقْوَىٰ وَإِنَّمَا أَنْتُمْ لِلْمُنْظَرُ﴾** (المائدة: ۸).

عـوـمـهـرـ(عليـهـالـحـلـمـ)ـ پـيـشـهـنـگـ بـوـوهـ لـهـ دـادـپـهـرـوـهـرـيـهـ كـهـ جـزـرـيـكـ دـلـلـهـ كـانـيـ بـهـختـهـوـهـ كـرـدوـوهـ وـ نـهـقـلـهـ كـانـيـ پـيـشـخـسـتوـونـ،ـ لـهـ رـوـانـگـهـيـ عـوـمـهـرـ(عليـهـالـحـلـمـ)ـ دـاـ دـادـپـهـرـوـهـرـيـ بـانـگـشـهـيـهـ كـيـ كـرـدـهـيـيـ بـوـوهـ بـوـ نـيـسـلاـمـ بـهـ هـوـيـهـوـهـ دـلـلـهـ خـدـلـكـيـ ئـاـوـهـلـاـ بـوـوهـ بـوـ ئـيـمانـ،ـ وـ بـوـ ئـهـمـ کـارـهـ لـهـسـرـ پـهـيرـهـوـيـ پـيـغـهـمـبـهـرـ(عليـهـالـحـلـمـ)ـ بـهـرـيـوـهـ چـوـوهـ وـ سـيـاسـهـتـيـ ئـهـمـ دـادـپـهـرـوـهـرـيـهـ كـيـ گـشـتـگـيرـ پـيـادـهـ بـوـوهـ وـ لـهـمـشـداـ سـمـرـكـهـوـتـوـوهـ لـهـسـرـ وـاقـعـ وـ چـمـپـانـدـ بـهـ شـيـوهـيـهـ كـيـ چـاـوـهـرـوـانـ نـهـ كـراـوـ،ـ بـهـ جـزـرـيـكـ ئـاـوـيـ لـهـ دـادـپـهـرـوـهـرـيـ نـزـيـكـ بـوـتهـوـهـ وـ زـورـ ئـهـسـتـمـ بـوـوهـ كـهـ يـهـكـيـكـ شـتـيـكـيـ لـهـ ژـيـانـ زـانـبـيـتـيـ بـهـ ئـاسـانـيـ توـانـبـيـتـيـ لـيـكـيـانـ جـيـاـ بـكـاتـمـوـهـ دـيـارـهـ ئـهـمـمـشـ كـهـ هـاـوـكـارـيـ عـوـمـهـرـ(عليـهـالـحـلـمـ)ـيـ كـرـدوـوهـ،ـ كـهـ سـمـرـكـوـتـوـوـ بـيـتـ لـمـ بـوـارـهـداـ كـوـمـهـلـهـ هـوـكـارـيـكـ بـوـونـ

۱- فـقـهـ التـمـكـنـ فـيـ القـرـآنـ الـكـرـيمـ،ـ للـصـلـابـيـ،ـ (صـ:ـ ۴۰۵ـ).

۲- تـفسـيـرـ الـراـزـيـ،ـ (۱۴۱ـ/۱۰ـ).

لوانه:

- ۱- ماوهی خلافتی عومه‌ر دریزتر بورو له خلافتی ثبویه که به جوزیک که ده سالی تیپه‌راند، له کاتیکدا خلافتی ثبویه کر تنهها دوو سال و چند مانگیک بورو.
- ۲- زور به توندی پابند بورو به هقهمه و تهناهه لمه‌ر کهس و کاری توندتر بورو له خله‌کی هدروهک نهودی بهدی ده‌کهین.
- ۳- ثو هقهمه هاتووه له لایین خوداوه زور بدرزتر بورو له لای به جوزیک هدر کاریکی که نهنجام ددها ره‌زامندی خواه له پیش په‌زامندی خله‌کی مه‌بست بورو، له خوا ترساوه و له هیچ که‌سیکی تر نهتساوه.
- ۴- شیاوی شهرع هینده له ناخی یاران و تابعیندا بهیز بورو به جوزیک عومه‌ر له کاره کانیدا پشیوانی و هاوکاری و به ده‌مده‌هچوونی له همه‌موانه‌وه پی گهیشتتووه.^۱
- ۵- ثه‌مهش هندی هملویستی عومنده له به‌رزراگرتینیدا بز دادپه‌روهه و به دادبوون له نیتو خله‌کی: به رهوا حومکی پیاویکی جووله که داوه به‌مه‌ر موسلمانیکدا و بیباوه‌ری جووله که که لمه‌ر ستم و زور بیدادی نهبوونه‌ته بار به سه‌ریه‌وه، مالک^۲ له پیگه‌ی سعیدی کورپی موسه‌بیه‌وه هیناویه‌ته: عومه‌ر (عجیب) موسلمانیک و جووله کمیدک سکالاًیان هینایه لای، جووله که که ش وتی سوتیند به خوا کاریکی رهوات کرد،^۳ عومندر داواه له کاریه ده‌ستانی ده‌کرد که له‌گهان خدمانچیان سمردانی بکهن، کاتیک که کوڈه‌بوبونه‌وه ده‌یفرمومو: ثهی خله‌کینه من کاریه ده‌ستانم نه‌ناردوته سدر نیوه تاوه کو له نوقلانه و مال و دارایستان بیسن به‌لکو ناردوونم تاوه کو له نیواتاندا داده‌رن و ده‌ستکوته جه‌نگیکه کان دابهش بکهن له نیواتاندا، هدر کامیان پیچ‌دواهه جولاوه‌ته‌وه سزا ده‌هین، پیاویک هه‌ستایه‌وه و تی: ثهی ظهیری باوه‌رداران کاریه ده‌سته که‌ت سه‌د قامچی لیداوم، عومنه فه‌رموموی: لمه‌ر چی لیداوه؟ هه‌سته توله‌ی لئی بکره‌وه، لم کاته‌دا عه‌مری کورپی عاص هه‌ستایه سه‌رپی و فه‌رموموی: ثهی ظهیری باوه‌رداران نه‌گهدر تز ظهه بکهیت زور به سه‌رتدا ده‌شکیته‌وه و ظهه‌انه‌ی دواه توش کاری پی ده‌کمن، عومندر فه‌رموموی: من توله ناکه‌مه‌وه، نایا تز پیغه‌مبهرت (عجیب) بینیوه که له خویمه توله‌ی سه‌ندیتیه‌وه؟! عبدالرحمن فه‌رموموی: لیمان گه‌ری با قایلی بکهین، عومنه فه‌رموموی: له‌گهان خوتان قایلی بکهن، بؤیه به دوو سه‌د دینار لیس دور که‌مته‌وه، واتا هدر قامچیه که دوو دینار،^۴ نه‌گهدر قایلیان نه‌کردایه عومه‌ر (عجیب) توله‌ی خوی لی ده‌سنه‌نده‌وه.

پیاویک له میسره‌وه هات سکالاًی له کورپی عه‌مری کورپی عاص کرد و تی: ثهی ظهیری باوه‌رداران په‌نات پی ده‌گرم له جهور و ستم، عومندر فه‌رموموی: په‌نات پی گرت، پیاووه که و تی:

۱- نظام الحكم في عهد الخلفاء الراشدين، محمد عبد الصمد، (ص: ۱۵۴).

۲- الوسيط في القرآن الكريم للصلابي، (ص: ۹۶).

۳- الموطأ، كتاب الأقضية، باب التغريب في القضاء بالحق، رقم (۲).

۴- الطبقات الكبرى لابن سعد، (۲۹۴-۲۹۳/۳).

پىشىزكىم كرد لەگەن كورى عەمرى كورى عااص و پىشىم دايىوه لمبىر ئەمە لىيىدام و بە قامچى و تى من كورى پىزلىتزاوام، لەم كاتەدا عومەر(ھە) نامىيەكى بۆ عەمرى كورى عااص نۇوسى و تىيادا فەرمانى پىتكىد كە بە خۆى و كورەكەيىوه بىگاتە لاي، پاشان عەمر هاتە پىتشەوه و عومەر فەرمۇسى: كوا پىياوه مىسirىيەكە؟ قامچىيەكە بىگە و بىيەشىنە، ئەمۇ قامچى دەوشاند و عومەر دەيەرمۇو: لە كورى پىزلىتزاوام دەدەي؟ ئەندەس دەفەرمۇسىت: سوينىد بە خوا ئەمە لىيىدا و ئىيمەش لىدانەكە يىان پى خۆش بۇو، لېنى نەگەرا و دەستى لە لىدانەكەي ھەلئەگەرت تاواه كە خوازىيار بۇوين كە دەستى لى ھەلېگىتى، پاشان عومەر بە مىسirىيەكەي فەرمۇو: لەسەر ۋوتانىمەوي عەمر كاربىكە، پىياوه كەش و تى: ئەم ئەمیرى باوەرداران! بەلام كورەكەي لىيىداوام و لىتى خۆش بۇوم، دواتر عومەر(ھە) بە عەمرى فەرمۇو: لە كەيىوه خەلکىتىان كەردىتە بەندە و كۆيىلە خۆتان لە كاتىيىكدا بە ئازادى لە دايىك بۇون؟ عەمرىش فەرمۇوى: ئەم ئەمیرى باوەرداران من ئەممەم نەزانىيۇو و نەھاتۇتە لاشم.^۱

بەراستى دەولەتى خەليفە كانى پاشىدەن لەسەر بىنەماي دادپەرورى دامەزرا بۇو، ئىين تەمە دەفەرمۇسىت: خواي گەورە دەولەتى دادپەرورە سەركە و تۇو دەكەت ئەگەرچى بىباوه پىش بىت، دەولەتى سەتمەكارىش دەرمىتى ئەگەرچى مۇسلمانىش بىت، ھەر بە دادپەرورى پىاوان چاكىساز و دارايى و سامانەكانيش پەتھوتە دەبن.^۲

بەلام ئەم بىنەما يەكسانىيەكە عومەر لە دەولەتە كەيدا پشتى پى بەستبۇو بە يەكىك لەو بىنەما گشتىيانە دەھاتە ھەۋىمار كە ئىسلام دانى پىتىنانابۇو، خواي گەورە لەم بارەيىوه دەفەرمۇسىت: «يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًاٰ وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُواٰ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقْنَنُكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَبِيرٌ» (الحجرات: ۱۳).

لە روانگى ئىسلاممۇ خەلکى يەكسانن فەرمانپەروا و فەرمان بەسەردارداو، عەرەب و عەجمەم، پەش و سپى، ئىسلام جىاوازى نىتوان خەلکانى بە ھۆزى رەگەز و رەنگ و رەچەلەك و چىيانايدىتىمە دەلۋەشاندەوە و فەرمانپەروا و فەرمان بەسەردارا وانىش لە روانگەي شەرەعەوە يەكسانن،^۳ بە دواچۇنى عومەريش بۆ ئەم بىنەمايە باشتىن شایىتە و ئەمەش ژمارەيىك لەم بىنەمايانىيە كە يەكسانى لە دەولەتە كەيدا بەرجەستە كەردوووه:

* لە سەرەمى خەلافتى عومەر(ھە) خەلکى لە شارى مەدینە و دەوروبىرى دووچارى وشكە سالى بۇون، خاك و خىل و زەوى پەنگى خۆلەمېشيان گرت،^۴ لمبىر ئەمە لەم بە سالە خۆلەمېشى يان سووتەك ناسرا، عومەر پەييانى دا كە تام و چىيىپ رۆن و شىرىەمەنى و گۈشت نەكتە

۱- وسطية أهل السنة بين الفرق، محمد باكريم (ص: ۱۷۰).

۲- السياسة الشرعية، (ص: ۱۰).

۳- فقه التمكين في القرآن الكريم، (ص: ۵۰۱).

۴- هقمان سترضاوچى شىشۇو.

تاوه کو خەلکى وەك جارى جاران دەزىن، پۇزىتكى كەشكەلەيدك لە رېن و كوندەيەك سىر هاتە باشىز و لاوېيك كە لائى عومەر دەزىيا كېرى بە چىل درەم و هات بۆ لاي عومەر و وتى: ئەمە ئەمیرى باوھرداران! خواي گەورە سوئىندە كەتى بە جىھىتىدا و پاداشتى بە گەورە لى وەرگرتى، ئەمپۇ مەشكەيدك سىر و كەشكەيدك پۇن هاتە بازار و بۆمان كېيت بە چىل درەم، عومەر فەرمۇسى: گرانست كەدووھ، بېز بىيان بەخشىدە من پىيم ناخىزشە زۆرخۈزى بىكم، ھەرۋەھا عومەر فەرمۇسى: چۈن وەك زىيردەستە كامن دەئىم، ئەگدر دەست لە شىتىك بەدم كە ئەوان دەستييان پىتى ناگات،^۱ ئەمە ھەلۇيىستى ئەمیرى باوھردارانە لە سالى نەھامەتى كە بە سالى بىرسىتى ناسراوه، سالى گرانش عومەر ھەلۇيىستى نەگۇرا، خەلکى دووجارى گرانى هاتن، پۇن گران بۇو شەو كاتە عومەر دەستى كرده خواردنى زەيت و بەمەش ورگى عومەريش دەستى كرده بۇرلاندۇن و عومەريش دەيفەرمۇسى: بقۇرىتىنە تاوه کو دەتوانى سوئىندە بە خوا پۇن ناخىزىت تاوه کو خەلکىش پۇن نەخۇن.^۲

پەپەھوی يەكسانى لائى خەليفە كانى سەردەمى يەكم لەسەر مامەلەتى تاك بۇ تەواوى خەلکى بۇھ، بەلكو سنورى لادانەكەدى بۇ كاروبىارى كۆمەلگەيە كى تايىبەت بۇھ بە تايىبەت ئەوانەي كە پەپەندى بە خزمەتكار و خزمەتكاراوه بۇھ، ئىين عەباس دەفرەرمۇسى: عومەر هات بۇ پىيوبىتىيە كى خۆى و سەفوانى كورى ئومەيە خواردىنىكى بۇ دروستكىدۇ و خواردىنىكەش لە مەنځەلەتىكى گەورەدا ھىتىنە كە چوار پىساو ھەلەنگرتىبو ئەم خواردىنى خraiيە بەرەستە ئامادەبۇوان كە بخورىت لەم كاتەدا خزمەتكارە كان ھەستان بىتنە دەرھوھ، عومەر فەرمۇسى: ئايا لە وانى دەگرنەوە؟ سوفىيانى كورى عبدالله وتى: نا سوئىندە بە خوا ئەمیرى باوھرداران بەلكو لە سەريانى دەپۇشىن، عومەر زۆر تۇورە بۇھ و فەرمۇسى: ج بى بۇ گەلمى كەشت لە خزمەتكارە كانى فەرمۇسى: وەرن دانىشىن بىخۇن، ئەوانىش كەدوون و پىتىيان دەكەت، پاشان عومەر بە خزمەتكارە كانى فەرمۇسى: وەرن دانىشىن بىخۇن، ئەوانىش دانىشتەن و دەستييان كرده نان خواردن و خۆى لە نانەكەى نەخوارد،^۳ ھەرۋەھا عومەر لە خواردىنىكى نەدەخوارد ئەگەر بە ئاسانى دەستى تەواوى موسىمانان نەكەوتايى، بە درىئى پۇزىگار پۇزىووی دەگرت، لە سالى سووتەكىدا ئەگەر ئىپوارە بەھاتايى نان و زەيتى دەكىدە تىرىت و دەپۇسارد هەتا پۇزىتكى خەلکى ھەندى ئازەلیان سەرپى بۇھ،^۴ خەلکەكە لە گۆشەتكەيان خوارد و لە ژۇورىتىكدا ھەندى گۆشى باشىيان بۇ دانانە كە بىخوات ئەويش هات و گۆشەتكەى بىنى كە گۆشى وشكەوه بۇھ لە دووك و جىڭەر، عومەر فەرمۇسى: ئەمە چىيە؟ وتىيان: ئەمیرى ئىماداران! لە ئازەلەنەيە كە ئەمپۇ سەرپارون ئەويش فەرمۇسى: بىخ... بىخ، چ خراپە ئەوالىيە كە چاکە كە دەخوات و خەلکىش ئىسکە كانى بىخۇن، سەرى ئەمە مەنځەلە بەرزىكەرەوە و خواردىنىكى تر بەھىنە، ئەوانىش نان و زەيتىيان بۇھىتىنە و نانەكەى بە

۱- تاريخ الطبرى، (٤/٩٨)، نقلًا عن نظام الحكم في الشريعة والتاريخ الإسلامي، (٨٧/١).

۲- مناف أمير المؤمنين، لابن الجوزي (ص: ١٠١).

۳- مناف أمير المؤمنين، لابن الجوزي (ص: ١٠١).

۴- نظام الحكم في الشريعة والتاريخ الإسلامي، (٨٧/١).

دەستى خۆى وردكىد و لە گەل زەيتەكەدا كردىيە تىرىت.^۱

عومەر(ھ) پەيرەوى يەكسانى تمىنها لەشارى مەدىنەدا بەرى نەدەكەد تاواه كو كارىيەدەستانى ترى لەھەرىتىمە كانى تر ئاگادار دەكىدەوە تەنانەت لەمىسىلمە خواردن و خواردنەوەدا،^۲ كاتى عوتىمى كورى فەرقەد گەيشتە ئازربىجان تىكەلەيە كيان بىز هىتىنا، خواردى بىنى شتىكى خۆش و بە لەزەتى تىدايە پاشان وتى: سوينىد بە خوا زۆر باشە ئەگەر لەمە بۆ ئەمیرى باوەرداران دروست بىكەين پاشان دوو دەفرى گەورەلى پېپكەدو نايە سەر پشتى حوشتىك و دوو پىياوى لە گەلدا نارد تاواه كو بىدەنە عومەر كاتى گەيشتە لاي سەرى مەنچەلە كانى پى كەرنەوە پاشان فەرمۇسى: ئەمە چىيە؟ و تىيان: تىكەلەيە، عومەر چېزى كردو بىنى زۆرىدەتامە دواتر فەرمۇسى: ئايىا موسىلمانان تىپر بۇون لەمە؟ فەرمۇسى: نەخىرو كەگەر رايىنەوە نامەيەكى نۇسسى بۇعىتىبەو: لە پاشدا، ھەمو موسىلمانان لەمەتىپر بىكە.^۳

لە غۇونەي پىادە كەرنە كەرسانى نىيان خەلکى ئەوهىيە كە عومەر پىيى ھەستاواه كاتىيەك، كە داھاتىكى بۆ ھاتووه و لە نىيان خەلکىدا دابەشى كەردوو ئەوان لەسەرى كەردوو يانەتە قەربالىغى، لەم كاتىدا سەعدى كورى ئەبو وەقاصلەتە پىتشى و خەلکى ئەزىزىت دا تاواه كو كۆتايى پى هىتىسا بىتى لەبىر ئەوه عومەر گەوھەرىيەكى وەك سەرمۇوجە پىتا و فەرمۇسى: تۆ پەسەندىت كرد كە دەسەلاتى خوا دوورت ناخاتەوە،^۴ لەبىر ئەوهش كە زانيمان سەعد يەكتىك بۇوە لە مۇڈەپىتىراوانى بەھەشت و پىزگارىكەرى عىراق و مەدائىنى كىسرا و يەكتىك بۇوە لە شەش كەسەي كە عومەر دەست نىشانى كرد بۆ دەستەي راۋىۋ لەبىر ئەوهى، كە پىتغەمبەر(ھ) تاواه كو وەفاتى كرد لىتى پازى بۇو، پىيى دەوت - سوارچاڭى ئىسلام - لىزەدا ئەمە رېزەي پابەندى عومەرمان بە يەكسانىيەو ناسى،^۵ ئىبىن جەمۇزى دە گىزىتىتەوە كە عەمرى كورى عاص حددى مە داوه لە عبدالەجمىن كورى عومەر كاتىيەك كارىيەدەست بۇوە لە ميسىر، باو بۇوە كە حەد لە ناواھ راستى گۈرەپانى گىشتى شاردا بەجى بەھىتىت بۆ ئەوهى پەند و ئامۇزۇڭارى تىدايىت بۆ جەماوەر بەلام عەمرى كورى عاص نەم كارەلى كە گەل كورى خەلیفەدا لە مالەكىيدا بەجى هىتىنا، كاتىيەك ئەمە كەرسانى كەرسانى كەرسانى كەرسانى كەرسانى كەرسانى كەرسانى بۇيىت و جىياوازى سەرددەم سوورەمەيىنەت، من وەك يارانى بەدرو بەگەورە دادگەر سەئىم دەكىدى، تۆم ھەلبۇارد بۆ پرس و راو راۋىۋ كەچى دەبىنەم وانىت، لە كارەكەت لات دەبەم زۆر بە خرابى، لە مالەكەت لە عبدالەجمىن دەدەيت و دەشزانىت كە بەمە سەرىپىچىم دەكەيت؟ عبدالەجمىن پىاۋىنە كە لە ژىرەستە كانت ئەمە كارەلى پى دەكەيت كە بە موسىلمانانى ترى دەكەيت بەلام و تىت: ئەمە كورى ئەمیرى

۱- نظام الحكم في الشريعة والتاريخ الإسلامي، (۱/۱۸۸).

۲- ھەمان سەرجاۋە، (۱/۱۸۸).

۳- مناف أمير المؤمنين، إلين الجوزي (ص: ۱۴۷).

۴- الخلفاء الراشدون، (ص: ۲۴۳).

۵- نظام الحكم في الشريعة والتاريخ الإسلامي، (۱/۸۸).

باوه‌پداران، زانیوته ئەگەر لای من له ھەدقىئك لای خودا پیتىست بىت لەسەرى ھەۋادارى نىھ كەواتە ئەگەر ئەم نامەيدى مىنت پى گەيشت له نىتو عەبايىھەكى كۆچ و باردا بۆمى بنىئە تاوه كە خاپەمى ئەو كاره بىزانتىت كە ئەنجامى داوه^۱، پاشان عبدالرحىن ھېنزايرىيە مەدینە و بە ئاشكرا دارى حەدى لىتىرا، ئەم پۇوداوه ئىبن سەعد گىتپاوىيەتىيە و كورى زويىريش ئامازەھى پى كرددووه و عبدالرازاق بە سەندىتىكى دروست له ئىبن عومەرە ھېنزاويرەتى^۲، بەم شىتىوھى يەكسانى بەدى دەكەمىن لەسەر دەم شەرىعەتدا له بەرزتىرين پلە و پايىھدا، تاوانبار كورى ئەمیرى باوه‌پدارانە، والى له سزادانى خوش نەبۈوه بىلەم عومەر بىنبوىيەتى كە كورەكەي ھەندى چاپىۋىشى لىتكراوه ئەمە ئازارىتىكى زۆرى پى گەياندووه و والىھى سزا داوه — كە رېڭاركەرى ميسىر بۇوه — بە توندىتىرين سزا و كورەكەي بە شىتىوھىك سزا داوه كە شىاواي بۇوه تاوه كو سۇور بىت لەسەر پاراستنى سۇورەكانى خودا، ئارەززوو لە تەمەنگىرىن و پاستكەرنەوەي كورەكەي ھەبۈوه، ئەگەر ئەمە بەرناسمى بۇوبىت لە گەل نزىكتىرين كەسە كانى خۆى دەبىت تۆ بۆ كەسانى تر چۈن بۇوبىت؟^۳

لە ئۇونە مىيۇوپىيەكان، كە زۆر گىرنگن و دانەران كردووپىانەتە بىلگە لەسەر بىتلەيمىنى چەسپاندىنى يەكسانى ئەمە بۇوه كە عومەر لە گەل جبلەي كورى ئەنجامى داوه: جبلە دوايىن ئەمیرە كانى ھۆزى غەسان بۇو لە پىش ھەرقىل، غەسانىيەكان لە شام لە ۋىزى دەسەلاتى دەولەتى رۆزئاوا بۇون، رۆمەكان ھەمېشە هانىيان دەدان بۆ داگىر كەنى دوورگەي عەرەب و بە تايىھەت پاش ھاتنى ئىسلام، كاتىيەك جەنگە رېڭارپۇوازەكانى ئىسلام سەركەوتىنى يەك لە دواي يەكى مۇسلمانان بەسەر رۆمەكاندا بە دواوه بۇوو ھۆزە عمرەبىيەكانى شامىش مۇسلمان بۇونى خۆيان ئاشكرا كرد ئەمەش واي كرد ئەمیرى غەسانىيەكانىش مۇسلمان بىت، پاشان خۆى و ئەوانىي لە گەلەيدا بۇون مۇسلمان بۇون و نامەيدەكى بۆ عومەر نۇوسى و داوايلى كەر كە پېنگەي بىدات كە بپوأت بۆ مەدینە، عومەر بە مۇسلمان بۇون و ھاتنى بۆ مەدینە بەختەوەر بۇ ئەھۋىش ھات بۆ مەدینە و ماوەيەك تىايىدا مایدۇ، عومەر چاودىتى دەكرد و بە خىرەتلىنى كەر پاشان بېپارىدا كە بپوأت بۆ حەجكىرىن، لە كاتى تەوافى كە عبەدا پىساۋىتىكى ھۆزى فەزارە پېتى نا بە جلە كائىدا و دېنلى و لەم كاتەدا جبلە تۈورە بۇو — لە كاتىيەدا كە تازە مۇسلمان بۇوبۇو — بۇيە مشتە كۆزلەيەكى توندى دا بە نىتو دەمى پىاوه كە و لۇوتى پىۋاپ بېر بۇو لە خۆين، پىاوه كەش پايى كەر بۆ لای عومەر و سکالاى خۆى كەد كەچى بەسەر ھاترۇو عومەر ناردى بە دواي جبلەدا و بانگىيان كەر و پاشان لىتى پرسى و ئەھۋىش دانى نا بە وەدا كە رۇویدابۇو عومەر فەرمۇسى: ئەي جبلە چى وايلى كە سىتمە لە براكەت بىكەيت و واي لىتىكەيت؟ ئەھۋىش وەلامى دايدەوە كە زۆر بەزەبىي بەم دەشتە كىيەدا ھاتتۇتەوە (ئەگەر لە نىتو كە عبە نەبۇوايە ھەردۇو چاوانى دەردەھەيتىا).

۱- منافب أمير المؤمنين، لابن الجوزي (ص: ۲۳۵).

۲- الخلافة الراشدة والدولة الاموية، بيجى اليحيى، (ص: ۳۴۵).

۳- فن الحكم في الإسلام، د. مصطفى أبو زيد (ص: ۴۷۶-۴۷۷).

عومه‌ر فرموموی: دانت پیدانان، کمواته یان شدم پیاوه قایل ده‌کمه‌یت یان تزلیمیت لی ده‌کمه‌مده.

سه‌سامی جبله‌ی کوری نیهیهم به همه‌م و هم رووداونه زدتر دهبو بؤیه و تی: شتی وا چون ده‌بیت له کاتیکدا نه و بازارپیه و من پادشام.

عومه‌ر فرموموی: نیسلام یه کسانی خستوته نیواتنانه‌وه پادشای غه‌سان و تی: شهی شه‌میری باوه‌رداران گومانم وابوو که له نیتو نیسلامدا سه‌فرازتر ده‌م و هک نه‌دهی له نیتو نه‌فامیدا بوم.

عومه‌ر فرموموی: لمانه گه‌ری، نه‌گدر تز شدم پیاوه قایل نه‌کمه‌یت شدوا من تزلیمیت لی ده‌کمه‌مده.

جبله و تی: دهی ده‌بیهه و به گاور.

عومه‌ر و تی: نه‌گدر ببیهه و به گاور شدوا له ملت ده‌دهم چونکه تز موسلمان بوروی، نه‌گدر پاشگه‌ز بیته‌وه ده‌تکوژم.^۱

لیره‌دا جبله بئی ده‌رکوت که قسه له‌گهان عومه‌ردا سورودی نیه و بئی که‌لکه داوای له عومه‌ر کرد موله‌تی براتا بیر بکاتنوه، عومه‌ر موله‌تی پیدا، جبله‌ی کوره نیهیهم بیری کردده و گهیشه بپیاریکی هله و سمرکه‌وتلو نه‌بورو له بپیاره‌که‌یدا، داخروشها که خوی و هوزه‌که‌ی به تاریکی شه و مه‌که به‌جی بھیلن و بهم شیوه‌یه هله‌نهات بـ قوسته‌تنینه و گهیشه نه‌دوی پاش شده به توندی په‌غمدی په‌شیمانی گه‌ست، شدم رووداوه‌ش له هوزراوه‌یه‌کی جوان و قهشنه‌نگدا دایپشتلوه تاوه‌که نیستاش می‌ثوو ده‌یلیته‌وه، لم چیزکه‌دا سوروبونی عومه‌ر له په‌پیروی کردنی یه‌کسانیدا لم‌بردهم شه‌رعی خوادا بدی ده‌که‌ین، نیسلام و هک یهک سه‌یری پادشایدک و پیاویکی بازارپی ده‌کات، ده‌کریت که بئی شدم یه‌کسانیه واقعیکی زیندوو هه‌بیت نه‌ک تنه‌ها چه‌ند و شه‌یه‌ک که له‌سهر پارچه کاغذزیک توتمار بکریت و زمان بیلیته‌وه.^۲

عومه‌ر (۱۴) بنه‌مای نه و یه‌کسانیه‌ی بدرجسته کرد که شدريعه‌تی خوای گه‌وره‌ی جیهانیان هیناویه‌تی و کردیه واقعیکی زیندوو که له نیوان خله‌کیدا ببزویت، لم‌بردهم سوزی باوکایه‌تی پاشگه‌ز نه‌بورویه‌وه و لم‌بردهم نازناوی پیاوچاکیدا سه‌ری دانه‌ده‌نداوند، یه‌کسانی چوک پی دانه‌دهنا لم‌بردهم جیاوازی ثاین و تیکه‌لاوه‌ی پیاوانی پاکساز، شدم بنه‌ما پیزوزه واقعیکی زیندوو بورو که همه‌م فه‌رمانن‌هوا و فه‌رمان بس‌هه‌ردا دراویک هه‌ستی پی ده‌کرد هه‌مموو ستهم لیکراو و خه‌مباریک ده‌یدزیمه‌وه،^۳ چه‌سپاندنی بنه‌مای یه‌کسانی کاریگه‌ری خوی هه‌بورو له کوئه‌لکه‌ی را‌شیدیدا شدم کاره بزوینه‌ری هه‌سته کان بورو له‌سهر ده‌روونی شدم چین و توییزه و ده‌مارگیری که‌لتوریان بنه بـ کردووه لم‌بانگه‌ش به پیشنه‌نگی و زه‌عامه‌تموه ده‌کات و ماف به که‌رامه ده‌دات و جیاوازی ره‌سنه‌نایه‌تی و نه‌فامی راده‌مالیت و گه‌وره‌یه‌ک چاو ناپریته خوار خوی و بئی ده‌سده‌لاتیش نائومید ناییت له و درگرتی

۱- ابن خلدون (۲۸۱/۲)، نقلان عن نظام الحكم للقاسمي، (۱). ۹۰.

۲- فن الحكم في الإسلام، د. مصطفى أبو زيد (ص: ۴۷۷-۴۷۸).

۳- هه‌مان سه‌چاره، (ص: ۴۷۸).

ما فی خوی، هدمووان یه کسانن له بدهجی هینانی ئدرکدا، به راستی بنه‌مایی یه کسانی له کۆمەلگەی راشیدیدا نوریتیکی نوی ببوو، که ئیسلامی پس روشن کرایمەو له تەواوی لاینه کانی کۆمەلگەی ئیسلامی و ئەم بنه‌ماییش کاریگەریه کی بەھیزی هەببوو له دامەزراندندیا.^۱

حەوتەم: ئازادیه کانی:

بنه‌مای ئازادی و سەربىستى يەکىك ببووه لهو بنه‌ما سەره کيانەي کە کاري پىتكراوه له سەردەمى خلیفە کانی راشیدیدا، ئەم بنه‌مایی فەرمان دەدات بە سەقامگىرى و زامنى ئازادى گشتى بۆ تەواوی خەلکى لە چوارچىتوھى سەنورى گشتى شەرعى ئیسلامى بەھەي کە ناكۆك نەبىت له گەلۇدا، به راستى بانگەوازى ئیسلام بۆ ئازادى خەلکى - تەواوی خەلک - بانگەوازىتىکى فراوان و بەرین ببوو زۆر دەگەمنە ئەو بانگەوازى ئیسلام بۆ ئازادى خەلکى کە له مىۋوودا ھەن گشتگىر بن، يەكمىن بانگەواز کە لەم بوارەدا رەھاى كرد بانگەوازى خەلکە لە زۆریك لە ئايىتە قورئانىيە کان بۆ يەكتاپەرسى خوا و ئامۇزگارىكىدنى خەلک بە پەرسىنى تەنها خواي گەورە له گەلەن تەواوی بۇونەوەر و دروستكراوه کانىمەو و لەم بانگەوازى يەكتاپەرسىيەدا ھەمو مانايىيە کى ئازادى و سەربەخۇيى بۆ ئادەم مىزاد بەدى دەكىت سەربارى شەھەي کە ئیسلام ئازادى بەھەمو واتا و ناوهەرلەك و زاراوه کانىيەو، جارېك نەرتىسى دەبىت وەك فەرمان بە چاکە و رېڭىرى لە خراپىو جارتىك نەرتىسى دەبىت، ئەھەي کە بە زەبر و زەنگ كەسىنەك بەھىنەرەت نېتى ئايىنەو، لەزۆر كاتدا ماناکەي تىكەل بە مانايى پەھەمەت دەبىت له گەلەن دادپەرورەر و راپىۋ و يەكسانى، چونكە ھەمو ئەم بنه‌مایانەي، کە ئیسلام بانگەشەي بۆ دەكات کاري سەقامگىر و چەپاۋ ناكەن بە بۇونى ئازادى نەبىت ھاتنەدى بەرجەستە ناكىرت بە راستى بنه‌مای ئازادى پۇلۇكى گۈنگى ھەببۇوه لە بلاپۇونەوەي ئايىنى پېرۇزى ئیسلام بە تايىھەتى لە سەردەمى خلیفە کانی راشیدیدا، لە ئاسانى پاكسازىيە کانى موسىلمانان و بەرفراانبۇونى پانتايى دەولەتە كەيان، چونكە ئیسلام پىزى لە مرۇۋ گرت و ئازادىيە کانى لە بەرفراانتىين چوارچىتوھدا سپارد، لەبەر شەھە رېتكخراوه سىياسىيە کانى ترى ئە سەردەمە لە دەولەتى پۇمۇ فارسدا تەنها كۆمەلە رېتكخراويىكى زۆر سەتمەكىن بۇون، بە شىپوھىكى تايىھەت سىياسەتمەداران و كەمایتىيە ئايىنەكان بەپلەيە كى زۆرتۈند بەرەۋام خەريكى سەركوتىرىن و چەۋسانەوە سەتمە كەن بۇون.

بۆ نۇونە: دەولەتى فارس مەزھبىي ملکانى فەرز دەكىد بەسەر مەزھبىي يەعقوبى - بە تايىھەت لە ميسىر و شام، ھەر كەس سەرىيېچى بىكرايدى ئەوا لەسەر جەستەيان ئاگىر دەكرايدىو تاواھ كەچەورى پۇنى جەستەيان بەملا و بەولاياندا دەچۈزىيە سەر زەھى، سەتمەكاران و دلىپەقان بارى قورسیان لەسەر ئىيمان دەخستە سەر شانىيان بەھەي کە كۆمەلگەي مەككۇنى بىپارى لەسە دابۇو، يان دەيانخستە كىسى پېلە خۇلۇن و پاشان فېتىيان دەدایە قۇولالىي دەرياكانەوە، ھەمروھا دەولەتى فارس لە سەردەمە جۈزۈچۈرە كانىدا دەست لە ملان بوانى ئاسمان بە تايىھەت مەسيحىيە كانە كانى دەچەۋسانەوە ئەمەش

۱- المجتمع الاسلامي، دعائىه و آدابه، د. محمد أبو عوجة، (ص: ۱۶۵).

پاش ئەو جەنگە زۆرەي كە لە نیوان ئەوان و دەولەتى پۇمدا بەرپا بۇو، بەلام لە سايىھى ئىسلام و لە سەردەمى پىغەمبەر (ص) و خەلیفە كانى پاشىدەندا ئازادى گشتى ناسراوه و لە پۇزىانى ئەمەرەماندا دىارو تەواوه^۱ و پارىزراوه ئەمەش درېزەدانە دەريارە ئازادىيە كان لە سەردەمى عومەر (ص) دا:

۱- ئازادى بىرۇبای ئايىنى:

ئايىنى ئىسلام فشارى نەخستىتە سەر ھىچ كەسىك كە دەست لە ملانى بىت بەلكو بانگەشە بۇ سەرجناد و تېرامان لە بۇونى خوا و دروستكراوه كانى دەكتات، ئەم ئايىنە فەرمانى داوه بە شوتىنكمەواتۇوانى كە بە چاكى خەلکىي بدوين بەو شىۋەيەي كە زۆر باشە، خواي گەورە لەم بارەيەوە دەفرمۇويت: «لَا إِكْرَاهٌ فِي الْدِّينِ» (البقرة: ۲۵۶).

ھەروهە دەفرمۇويت: «فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أُرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلْغُ» (الشورى: ۴۸).

ھەروهە دەفرمۇويت: «أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْخَيْرَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالْأَقْرَبِيَّتِ هَىَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهَتَّدِينَ» (النحل: ۱۲۵).

لە شوتىنكمەتكى تىيشدا دەفرمۇويت: «وَلَا تُجَدِّلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالْأَقْرَبِيَّتِ هَىَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا إِنَّا مَعَنَا بِالَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَيْهِنَا وَإِلَيْهِكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ» (العنکبوت: ۴۶).

ئايىته كان لەمدا زۆرن ھەر لەبر ئەوهش دەبىنин كە عومەر لە دەولەتە كەيدا جەختى كردىتىمۇ لەسەر پارىزگارى كەرن لە ئازادى ئايىنى، تىبىنى ئەوه دەكەين عومەر لەم بوارەدا لەسەر پىنمۇونى پىغەمبەرى خۇشىويست و ئەبوبەرى خەلیفە هەنگاوى ھەلگرتۇوە ولېنگەپاوه لە ئەھلى كتاب كە لەسەر ئايىنى خۈزىان بن و سەرانىلى سەستاندۇن و پەيمانى لە گەمل بەستۇون ھەروهە ئەوهى كە لە درېزە كەيدا ھاتۇوە، پلانى بۇ پەرسىتگا كانيان داناوه و وېرانى نەكردۇن و وەك خۆي ھىشتۇننې تىيەوە شەویش لەبر شەو ئايىتەي خواي گەورە: «وَلَوْلَا دَفْعَ اللَّهِ الْنَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهُنَّ مَصَوِّعُ وَبَيْعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدٌ يُذْكَرُ فِيهَا أَسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا» (المع: ۴۰).

بىزۇتنەوهى پىزگارىخوازى لە سەردەمى عومەردا، كە ياران پىتى ھەلەستان شاھىتى دەدات لەسەر پىزىگەتنى ئايىنه كانى تر لە لايىن ئىسلاممۇوە لە گەل سوورىيۇنى سەركەدە كان لە فشار نەخستىنە سەر

هیچ که سیک بز هاتنه نیتو پیزه کانی نیسلامه و تمنانه عومه‌ری روزیک شافره‌تیکی مسیحی هاته‌لای بز پیوستیه کی خزی، عومه‌ری پیزی فهرمoo: موسلمان ببه، خواه گهوره محمدی به همق ناردووه، پیره ژنه که وتنی: من به سالاچووم و مسردن لیمه و نزیکه، پاشان کاره کمی تمواو کرد و روزیشت، عومه‌ری ترسا لهوهی که لیزه‌دا به هۆی نیستغلالی نهو پیوستیه و فشاری خستبیته سه‌ر نهو ثافره‌ته بز موسلمان بعون بزیه داوای لیخوش بعونی له خودا کرد بز نهو کاره و فهرمoo: خواه گهوره، من پیشموونیم کرد نهک زهبر و زنگ،^۱ همروه‌ها عومه‌ری (عج) بندنده‌یه کی مسیحی ههبوو ناوی (نهشق) بزو وتنی: من بندنده‌یه کی مسیحی بوم لای عومه‌ری پیزی فدرمoo: موسلمان ببه تاوه کو هندنی له کاروباری موسلماناندا پشتت پی ببستین، لهبهر نهوهی نهدکرا که نهوان پشت به یه‌کیک ببست که له وان نه‌بیت، منیش نهو داوایه‌م په‌سنه‌ند نه کرد پاشان عومه‌ری فهرمoo: (زهبر و زنگ له ثایندا نیه)، کاتیک که کوچی دوایی کرد فدرمoo: بهو شیوه‌یدی که ده‌توانی بز^۲، مسیحیه کان دریزه‌یان به کاری ثاینی و خدلوه و په‌رسشه کانیان دهدا له نیتو په‌رسنگا و ماله کانی خویان کمس پیکری لی نهده کردن نه‌ویش لهبهر نهوهی که ده‌ستوری نیسلامی مافی نازادی بیروای بز پاراستبوون، طبری لهو بدلینه‌میه که عومه‌ری نووسیویه‌تی بز نه‌هله‌ی نیلیا (قدوس) هیناویه‌تی، که ده‌فرمoo: به‌خشینی سه‌قامگیری بز نه‌هله‌ی نیلیا له‌سهر خویان و مال و مندال و که‌نیسه و دیریان،^۳ همروه‌ها نامه‌یه که ده‌نووسیت بز عه‌مری کوری عاص له میسر که تیایدا هاتروه: به ناوی خواه به‌خشنده و میهربان، نه‌ممه‌یه، که عه‌مری کوری عاص ده‌داته نه‌هله‌ی میسر له نارامی له‌سهر خویان و ثاینده‌که‌یان و مال و مندال و که‌نیسه و دیره کانیان و وشکانی و ناوه‌که‌یان، نه‌م په‌یانه جه‌خت له‌سهر نهوه ده‌کاتمه که له‌سهر تیپه‌پینی نه‌م نووسراوه و په‌یانی خواه زامنی پیغه‌مبه و نه‌میری باوه‌رداران و زامنی باوه‌ردارانی^۴ له‌سده و هه‌مو زانایانیش کوکن له‌سهر نه‌میه^۵ که بز نه‌هله‌ی زیمه همیه که دریته به‌دروشی ثاینی خویان بدنه و نهوان هدرگیز له‌مه پیکری ناکرین نه‌گه‌ر بیت و سنور نه‌بزمیزین و مافی موسلمانان پیشیل نه‌کهن، نه‌گه‌ر نهوان ویستیان دریته به‌دروشی ثاینی خویان بدنه به ناشکرا و هیمای خاچه کانیان بهیننه ده‌رهوه نهوا نهوان نهو به‌دی ده‌کهن که پیکری ده‌کرین له ولاتی موسلماناندا و پیکری له‌مه ناکرین له شار و گونده کانیاندا.^۶

شیخی غهزالی سهباره‌ت به زامنی نیسلام بز نازادی بز و پا ده‌فرمoo: به‌راستی نهو نازادی یه ثاینی یهی که نیسلام زامنی کردووه بز خلکی سه‌ر زهی هاوشیوه‌ی نه‌بوو، له^(۵) کیشوهره که‌ی سه‌رزه‌ویدا هدرگیز پوی نه‌داوه که تاک ثاینی به ده‌سلاط بیت و پیکری بدات به سد پیچی که‌رانی له

۱- معاملة غير المسلمين في المجتمع الاسلامي إدوارد غالى، (ص: ۴۱).

۲- نظام الحكم في الشريعة والتاريخ الاسلامي، (۱/۵۸).

۳- تاريخ الطبرى، (۴/۱۵۸).

۴- البداية والنهاية، (۷/۹۸).

۵- السلطة التنفيذية، د. محمد الدلهلي، (۲/۷۲۵).

۶- هدمان سرجاوه، (۲/۷۲۵) وقد فصل المسئلة.

بیر و باووه‌ردا به هه‌موو هۆکاریکی مانموده و گەشەکردن هەروهك ئەوهى كە ئىسلام كردووېتى.^۱ هەروهها عومه‌ر سور بۇوە لەسەر راپەراندىنى بنەماي ئازادى بير و را لە كۆمەلگەدا و سياستى خۆى لە بىرامبىر گاور و جولە كە كان كورت كەردىتەو بەوهى كە دەفرمۇویت: ئىئەم بەلىئىمان پىدان كە لەخۆيان و كەنیسەكانیان بگەرىن كە چى باشە تىايىدا بىلىتىن و ئىئەم نايىنە ئەرك لەوهى كە گەمارق بىرىن، ئەگەر دۈزۈمنە كان خراپەي ئەمانیان بسوئ نەوا لە گەليان دەجەنگىن و رىنگەش بە فەرمانزەواكانیان دەدەين كە كارى خۆيان بىكەن تا بىن و بە فەرمانانى ئىئەم قايل بن، ئەگەر لە ئىئەم بېران ئىئەم رىنگەيان پى ناكىغىن.^۲

عومه‌ر زۆر لېبوردە بۇوە لە گەل زامنکراواندا بە جۆرى لييان خۆش دەبىت لە سەرانە كاتىن كە ناتوانى بىدهەن، ئەبۇ عوېيىدە لە كەتىبى (الاموال) باس لەوه دەكتات كە عومه‌ر (تەنھىيە) بە شوئىتىكدا تېپەر دەبىي و دەبىنیت پىاوېتك سوال دەكتات: پىاوە كە كەسىتكە بە سالاچىووه و چاوه كانى لە بىنин كە وتوون، عومه‌ر لە سەر شانى دەدات و پىتى دەفرمۇویت: تۆ لەسەر ج ئايىتىكى پىاوە كە وتنى: جولە كە، عومه‌ر فەرمۇي: ئەى چى وائى لېتكىرىدىت سوال بىكەي؟ ووتى: سوال بۆ سەرانە و بۇتۇرى پىرى دەكەم، دواتر ووتى: عومه‌ر دەستى گرت و بىرىدەوە بۆ مالى خۆى و بەخشش و خەلاتىكى لە مالەكەي پىدا، پاشان ناردى بە دوای بەر پرسى بەيتىمالدا و پىتى فەرمۇو سەيرى ئەم نابىنایە بکە، سوئىند بەخوا و يۈدەغان بۆي نەبۇوه، كە گەنجىتى يە كەىي مان خواردۇوە و لەپىريشدا شەرمەزارى دەكەين، بۆتە سەرانە لە سەرخۆى و ھاوشىۋە كانى،^۳ ھەلگرت و نامەيدەكى بۆ كارىدەستە كانى نوسى و ئەم فەرمانى بە سەردادان،^۴ ئەم كە داراندش بەلگەن لەسەر دادىپەرەورى ئىسلام و سووربۇونى عومه‌ر لەسەر ئەوهى كە دەولەتە كەىي لەسەر بنەماي بەزەبىي و دادىپەرەورى بىت بەسەر خەلتە كانىسەوە نەگەرچى موسىلمانىش نەبىت بەم شىتىوھى ئازادى ئايىنى وەك مامۆستايىھى دىيار و بەرچاولە سەردەمى خەلافتى را شىدەيندا مایدەوە و لە بەر دەم دەولەتدا زامنکراو و پەپەرەوكراو بۇو بە دەستورى پەبانىدۇوە.

۲- ئازادى ھاتوو چۇ :

عومه‌ر زۆر جەختى لەسەر ئەم ئازادىدە كەردهو بەلام لە ھەندى حالتى جىادا كە هەر كات بىتىپىت بوايە كۆتى دەكەد، بەلام ئەو حالتە جىاجىيانى كە تىايىدا ئازادى ھاتن و چۈون و ئازادى شوئىنى تىدا كۆز و بەند كراوه زۆر كەم بۇون، ھىننە بەسە كەمە سەيرى ئەم دوو حالتە بکەين لە بەر گۈنگىيان:

• عومه‌ر گەورە يىارانى لە مەدینە ھېشتنەو و رىنگەي پى نەدان كە بېچن بۆ ناوجە ئازادى كراوه كان بە مۆلەتى خۆى نەبىت يان بۆ ئەركىكى گەرنگ و فەرمى نەبىت وەك دامەززاندى

۱- حقوق الأنسان بين تعاليم الإسلام واعلان الأمم المتحدة (ص: ۱۱۱).

۲- نظام الحكم عهد الخلفاء الراشدين (ص: ۱۱۷).

۳- الاموال لأبي عبيدة (ص: ۷۵)، أحكام أهل الذمة لابن القيم (۱/ ۳۸).

۴- نصب الراية للزيلعي، (۷/ ۴۰۳).

هندیکیان وک والی و سه‌رکرده‌ی سویا، ثه‌ویش تاوه‌کو بتوانیت پاویزیان پی بکات و بگه‌پیته‌وه لایان لهو گرفتنه‌ی له حوكما دینه پینگای، له همان کاتدا پوودانی هر فیتنه‌ییمه کیان په‌طاویزیمه‌ک له ریزی موسلماناندا ده‌گوئیزیدوه و سه‌رکوتی ده‌کات له کاتی ده‌چحوونیان بز شوینه‌کانی ترو سه‌قامگیزیبوونیان تیایدا^۱، دیاره ثه‌مهش داناییمه کبووه له سیاستیدا و شاره‌زاییکی ورد بسوه بز ناخی مرزه‌کان و ده‌روونیان، عومه‌ر گه‌مارزی گهوره یارانی دابو له مددینه‌دا و ده‌یفرموده: ثه‌وهی که من لیتی ده‌ترسم له نیو ثه‌تم ئومه‌تدا بلاویونه‌وه‌تاه له ولا‌تدا^۲، بپوای وابسو که ثه‌مه ولات له فیتنه ده‌پاریزی، خلکیش له‌دوري کسانی ناسراو کوڈه‌بئه‌وه و هه‌چچی گومان و رارایی دروست ده‌بیت^۳، عومه‌ر(عنه) له فرهیی مه‌لبه‌نده‌کانی هیزی سیاسی و ثائینی له‌نیو ده‌وله‌تی ئیسلامیدا ده‌ترسا به‌جوری بز که‌سایه‌تی ثه‌دم یاره به‌ریزه یان نهوه جوزی له گهوره‌بی و پیزداری ده‌بیت له‌سر به‌یداخ و ثه‌مهش به‌رزی ده‌کاتمه‌وه بز نائستی بپیاری ده‌چسو له ده‌سے‌لاتی گشتی یه‌وه، بز دورکه‌وتنه‌وه له فرهیی مه‌لبه‌نده‌کانی هیزی، بزیه عومه‌ر بینی که گهوره یاران له مددینه‌دا به‌یلیته‌وه تا بدشداری بکدن له بپیاراندا و نازاوه‌ی ئیجتها‌دی تاکه که‌سی دوری‌خنه‌نه‌وه، ثه‌گهر ثه‌م به‌لگه شرعی یه نه‌بوایه ندوا بپیار له عومه‌ره‌وه ده‌رده‌چسو بدبی لیپران و ناچاریوون، بزون کردنی ثه‌و بپیاره شرعی یه‌ی که بزی دله‌لوی، هلسوكه‌وت بز نه‌و ژیزده‌ستانه‌وه بکات که‌وا به‌سته‌ن به‌رژوه‌ندی یه‌وه.^۴

• به‌لام حاله‌تی دووهم کاتی رویدا که عومه‌ر هستا به راگواستنی گاورانی نه‌جران و جوله‌که‌ی خه‌بیمر له قدلا‌بی و ولاتی عدره‌بی یه‌وه بز عیراق و شام و هزی ثه‌مهش شمه‌وه بسو که جوله‌که‌ی خه‌بیه‌رو گاورانی نه‌جران پابه‌ند نه‌بوبون بده‌لین و ثه‌مو مرجانه‌ی که له‌گمل پیغمه‌ر(عنه) گریان دابوو له‌گمل ئه‌بوبه‌کر(عنه) نوییان کردبوبیوه، ثه‌و ده‌مه باره‌گای جوله‌که‌کانی خه‌بیه‌ر و گاورانی نه‌جران بوبو بوبو بدپیگه‌ی خیانه‌ت و فرت و فیل بزیه ده‌بوو ثه‌م قه‌لا شه‌یتیانیانه کوتایی پی به‌هینری و هیزیان لاوز بکریت به‌لام جوله‌که و گاورانی تر وک تاک له‌نیو کو‌مدل‌لگه‌ی مهده‌نیدا ده‌زیان خاوه‌نی ته‌واوی مافه‌کانیان بوبون، بده‌یه‌قی له‌کتیبی (سنن) که‌یدا ریواهی‌تی کردووه و عبدالرزاک کوری همام ئه‌لصنعنانی له ((مصنف)) که‌ی له ابن المسبی و ابن شهام هیناویه‌تی، که پیغمه‌ر(عنه) ده‌فرمودیت: ((دوو ناین له ده‌ورگه‌ی عه‌ریدا کو‌نابنده‌وه)) مالک ده‌فرمودیت: ابن شهاب فرمودیه‌تی: عومه‌ر کوری خه‌تاب(عنه) ثه‌م پشکنینه‌ی ئه‌نجام داوه هه‌تا به‌فر و بیتگه‌مانی پی گهیشتوه له پینقدمبدری خوا(عنه) فرمودیه‌تی: ((دوو ناین له ده‌ورگه‌ی عه‌ریدا کو‌نابنده‌وه)) له‌بدر ئه‌وهی جوله‌که‌ی خه‌بیه‌ر راگواسته‌وه.

- ۱- نظام الحكم عهد الخلفاء الراشدين (ص: ۱۰۶).
- ۲- المرتفى سيرة أمير المؤمنين لأبي الحسن الندوى، (ص: ۱۰۹).
- ۳- همان سعرچاوه.
- ۴- القيود الواردة على سلطة الدولة (ص: ۱۵۱).

مالک دەفرمۇويت: عومەرجولەكە نەجران وشاندەكەی راگۇزىايەوە.^۱

بەپاستى پىغەمبەر ئەمەتى پىغەمبەرى خۆشەويىت (ع) بە نسبەت يارانەوە شتىكى يېڭىمان بۇو، نەھویش لەبەر ئەھى كە جولەكە و گاوارى نەجران نەيان توانىيە كە پابەند بن بە پەيان و بەلىئىنە كانىانەوە لەبەر توندى دژايەتى و كىنەو ئىرىھى يان بۇ ئىسلام و موسىلمانان جولەكە لە خەبىر ھۆى راگۇاستەنەوەيان ئەدوھ بۇو كە عومەر (ع) رىوايەت دەكتات و دەفرمۇويت: كاتى ئەھلى خەبىر جومىگەيەكى عبدالله ئى كورپى عومەريان شەكاندبوو عومەر ھەستا و تارىتكى داو فەرمۇوى: پىغەمبەر (ع) جولەكە خەبىر ئى كارىيەدەست لەسەر مال و دارايمى خۆيان و فەرمۇوى (سەقام گىرتان دەكەين بەھى كە خواي گورە سەقام گىرى كردوون)، عبدالله كورپى عومەر چۆتە دەرهەو بۇ مالەكەي لەھۆى و بەشمۇ پەلامارى دراوه و دەست و پىتى شەكتىراوە، ئىيمە جىگە لەوان دوڑمنىان نى يە، ئەوان دوڑمنى ئىيمەن و رام ئەھەيە كە زایان گویىزىن، كاتى عومەر لەسەر ئەم كارە خۆى كۆكىدەوە يەكىن لەپىاوانى ھۆزى (الحقيق) هاتە لاي و وتسى: ئەھى ئەمیرى باوھرداران، ئايا دەرماندەكەميت لەكاتىكىدا كە پىغەمبەر (ع) سەقامگىرى كردووين و كارىيەدەستمان لەسەر مالەكاغانەوە مەرجى ئەمەش بۇ ئىيمەيە؟ عومەر فەرمۇوى: ئايا تو گومانت وايد كە من ئەھەدم لەبىر چووە كە پىغەمبەر (ع) فەرمۇويتى: ((چۈنە بۆت ئەگەر لە خەبىسىر چۈيىتە دەرهەو ئەدوھ خوشتەر ئارامەي لە رۈيىشتىدا پىتە شەو لەدواي شەو لەسۇر لات بىدات))؟ پىاوه كە ووتى ئەمەد لاۋازىدە بۇوە لە ئەلەقاسىدە عومەرىش فەرمۇويتى: درۆت كرد. خوا عومەر رايگۆاست و نرخىتكى پىدان كە لە بىر بۇوم دارايمى و خوشتەر و چەندە ئايىشىكى لە كۆچ و بار ھېچى ترييان نەبۇو،^۲ جولەكە ناپاكىان كرد و بەلىئىن و پەيانەكەيان شەكاند بۆيە زۆر ئاسايى لە دورگەمى عەرەب بچەنە دەرهەو وەك بەجى هېناتىك بۇ راپساردەي پىغەمبەر (ع) و عومەرىش رايگۆاست بۇ (تىمائە) و ئەرچا.

بەلام گاوارى نەجران پابەند نەبۇون بۇو مەرج و بەلىئىنەدە كە لەگەن پىغەمبەر (ع) ئىمزايان كردىبوو بۇو، لەگەن ئەمپۇيە كەدا نوئىيان كردىبىيەوە، ھەندىتىكىان پوچەل كردىوە و دەستىيان كرده خواردنى سوو ماماڭلەيان پىتە دەكەد لەبەر ئەھە عومەر لە نەجران دەرى پەرائىن بەرەو عىزراق و ئەمەش بۇ نوسىن: لەپاشدا، ھەركەس لەوالىيەكاني عىزراق و شام ئەمەي بەركەوت با داييان بېرىت لەمۇ زەھىيە كە نە شىنائى تىادايە نە دار و دەوەن، ھەر كارى كە دەيىكەن ئەوا لە پىتەنلىك خودا بۇ خۆيانە و پاشكۈيە لە زەھىيان پاشان ھاتتە عىزراق و لە گوندى غېرانى كوفە نىشىتەجىن بۇون،^۳ ئەبو يۈسف باس لەمە دەكت كە عومەر لەبەر بەرزەوەندى موسىلمانان،^۴ كەمەتكەن ترسى لە گاوارەكان ھەبۇوە لەبەر ئەھە سىاسەتەكەي واي لى كردىووە كە پاش فەراھەم هېناتنى چەندە ھۆزکارىتكى تىر دەرى پەرائىدون سەرىبارى

۱- السنن الکبىرى للبىھقى (۹/۲۰۸)، مصنن عبدالرازاق (۶/۵۳).

۲- البخارى، لك: الشروط رقم ۲۷۳۰.

۳- الاموال لابى عوبىد (ص: ۴۵۴).

۴- الخراج لابى يۈسف (ص: ۷۹).

ئەوهى كە راپساردە كەي پىغەمبەر (ع) يشى بەدەستدە بسووه و تىنگەيشتنى فاروق لە وەشاندىنى گورزى جەرگ بىدا بۇ بارەگا كانى جولە كە لە خەبىر و گاوران لە نەجران درەدە كەھۆيت نەويش پاش نەوهى كە چەن بەلگەيدە كى پىتۈستى دۆزىدە بۇ دەركەندىيان لە دورگەي عەرەب بەين جەور و سەتم و چەۋسانەوه، بەشىۋەيە پىتىگرى لەلانكەي فرت و فيتلەن و ناپاكىدەكان كرا كە هەناسەيدە كى درېز و ھېرگەيت بۇ پلان دارپشتەن لە پىتناو زال بۇون بەسىر دەلەتلى ئىسلامىدا.

۳- مافى ئاسايىش، پىزى نىشته جى بۇون و ئازادى مولىكدارى:

ئايىنى پىرەزى ئىسلام دانى بە مافى ئاسايىش و ئارامىدا ناوه لە زۇرىمى ئايىتە قەرئانى و فەرمۇودە پىرەزەكاندا، خواي گەورە دەفرمۇویت:

﴿فَلَا عُذْوَنَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ (البقرة: ۱۹۳).

﴿الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحَرَمَتُ قَصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ (البقرة: ۱۹۴)

ھەروھە ئىسلام مافى ژيانى دىيارى كردۇھ كە بەرفراواتتە لە مافى ئارامى و ئاسايىش لەبەر ئەوهى ئەمەي دوايىي كەردىيە كى نەرىيەنلىدەيەنى دەلەتتەدە كە گەرىتەدە كە تەعبىرىلى ئەتكات بە پىتىگەتن لە سەر دەست درېزى كردن و ھەرەشە، لە ھەمان كاتدا مافى ژيان لەسەر و ئەمەدە كارىتىكى ئەرەشە كە خۇدە گەرىتە كە بىرىتى يە لە پارىزىگارى كردن لە مىزۇ و گىيانى لە ھەر دەست درېزى كردىتىك و ھەرەشە كەنەتىك، ھەر ئەم پارىزىگارى كەنەش بەپرسىيارىتى يە كى گشتى يە لە گەردنى تەساواي خەلکى لەبەر ئەوهى كە دەست درېزى كردن بەين ماف لەسەر يە كەتىكىان ئەوه وەك دەست درېزى كردن بۇ سەر ھەمويان،^۱ خواي گەورە دەفرمۇویت: **﴿مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَانَمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَانَمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا﴾** (المائدە: ۳۲)

ھەر لەم ئاراستە قورئانىيە و بەدواچونە پىغەمبەرەيە عومەر لەسەر دەمى خۆيدا زامنى مافى ئارامى و ئاسايىش و ژيانى بۇ تاكە كانى كۆمەلگا كەي دابىن كردووھ لە گەل چاودىزى كردىنى لە ھەرگالىتە پىتىگەتن و دەست درېزى يەك، عومەر (ع) دەفرمۇویت: من كارىدەستانم نەكەرەتە بار بەسىرتانۇھ تا خۆشىيە كاتنان لى زوت بىكەن وىدە گۆيىستان بەرامبەر بىكەن و مولىك و مالىتان بىكەن بىلەتكو بەكارم ھىتىناون تا فيرى قورئان و سوننەتى پىغەمبەرە كەتان بىكەن، ھەركەس كارىدەستە كەي من سەتمىلى كەنەتى بىيىمى بىگەيەنى تا تۆلەمىلى بىكەمەدە بىقى.

۱- نظام الحكم في عهد الراشدين (ص: ۱۶۳).

۲- نظام الحكم في عهد الراشدين (ص: ۱۶۴).

هروهه‌ها عومند دهه‌رمویت: پیاو باوهر پینکراو نابن لهسر خوی ته‌گهه من برسیم کرد یان ترساندم یان بهندم کرد بهوهی که بپیار لهسر خوی بدادات،^۱ ته‌مهش بدلگهه لهسر تهوهی که نه‌گنجاوه گومان لی کراویک لهسر تاوانیک بخربته زیر فشار و همراهه بتو دان نان بدو تاوانه‌دا، ثیتر گرنگ نی یه نهوده‌کاره به کار هاتووه مادی بیت (وهک قده‌غه کردنی له بدخشین یان دهست بهسر داگرتنی داهاته‌کانی) یان مدعنه‌وی (وهک په‌نابردن بتو همه‌شله‌لی کردن و توقاندنی به‌هر جزئیکی بیت)، ثهبو موسی ته‌شعه‌ری دهه‌رمویت: مافیکی نادیار یان بدلگهه کی روون و دیار دابنی بذ دواکار که کوتایی پی بهیتنی، ته‌گهه بدلگهه کهی ثاماده بیو شهوا مافی خوی و هرده‌گریت، ته‌گهه‌نا دادگا پوی لی دهنت ته‌مهش گومان نایه‌لیت،^۲ ته‌مهش ده‌لالدت ده‌کاته سدر نهوهی که مافی برگری کردن له خو پاریزراوه.^۳

نهوهی که په‌بیوه‌سته به پیزی نیشته‌جن بونده خواه گهوره یا ساغی کردووه که بهین مؤله‌تی خاوهن مال یان به پیگهه کی نه‌شیاو بجهنه نیتو مالی خله‌لکیده خواه گهوره لهم باره‌یوه دهه‌رمویت: «يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُونًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْنِسُوا وَتُسْلِمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ تَذَكَّرُونَ فَإِنْ لَمْ تَجْدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤَذَّنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ آرْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ» (النور: ۲۷-۲۸).

هروهه‌ها دهه‌رمویت: «وَأَتُوا الْبَيْوَكَ مِنْ أَبْوَابِهَا» (البقرة: ۱۸۹).

هروهه که نهوهی دهه‌رمویت: «وَلَا تَجْسِسُوا وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا» (الحجرات: ۱۲). پیزی نیشته‌جن بون زامن کراوو پاریزراو بیوه له‌سرده‌می عومند و خلیفه‌کانی راشیدیندا.^۴ نازادی مولکداریش زامن کراوو پاریزراو بیوه له‌سرده‌می راشیدیندا و لهچوار چیوهی نهوده سنوره‌ی که دهستوری ئیسلام لهم بواره‌دا بپیاری لهسر داوه، کاتی عومنه‌ر (۱۴)^۵ ناچار بیو له‌بر هرکاری سیاسی و جه‌نگی گاوری نهجران و جوله که خدیه‌ر و هدرنی له‌نیوه دورگهی عمره‌ب بزیارت و شام و فرمانی دا بهوهی زه‌ویان پی بدری وهک زویی یه کانی خویان له و جینگایانه که گویزراونه‌تموه بزی نهودیش وهک پیزیک و دان نانیک به مافی مولکداری تاکه که سدا که ئیسلام دیسپیریت به شه‌هله زایه وهک نهوهی که زامن کراوه بذ موسلمانان،^۶ کاتیک عومند ناچار بیو بذ دامالینی مولکداری هندنی

۱- نظام الحكم في عهد الراشدين (ص: ۱۶۵).

۲- القضاة ونظام في كتاب السنة د. عبدالرحمن الخفيف (ص: ۴۸).

۳- نظام الحكم في عهد الراشدين (ص: ۱۶۵).

۴- هدمان سدرچاوه. (ص: ۱۶۸).

۵- هدمان سدرچاوه. (ص: ۱۸۹).

خانو لە پىتىاپ كاركىدىن لە سەر بەرفراوانكىرىنى پۇوبەرى مىزگەوتى بەرىز و پېرۈزى مەككە ئەممە پالى پېۋەنە بۆ قەربوو كردنەوەي دادپەروەرانە جىڭە لە دەنەي نا بەدۇ مافى تاكە كەمسەي كە ناكىرىت دەستى بەسەردا بىگرىت تەنانەت لە حالتى زۆر پىتىيىستدا مەگىر بە رەزامەندى خاوهەنە كانىيان،^۱ ئازادى مولىكىدارى لە سەرەمەمى راشىيدىندا رەھا نەبۇوه بەلکو وابىست بۇوه بە سنورى شەرعى و چاودىتىرىكىرىنى بەرژەوندى گشتى، دەگىپەرنەوە كە بىلال كورپى حارت مىزنى هاتە لاي پېغەمبەر(ھ) بۆ ئەوەي پارچە زەویەكى بەتاتى، ئەويش پارچە زەویەكى درىز و بەرفراوانى پىتىدا كاتىيىك خەلافەت درايە دەستى عومەر فەرمۇسى: ئەم بىلال، تۆ داواي پارچە زەویەكى درىز و بەرفراوانت كرد لە پېغەمبەر(ھ) و ئەويش پىتى دايت، پېغەمبەر(ھ) دەستى نەدەنە بە رووى هيچ كەسيكەوە ئەگەر داواي شتىكىلى بىكىدا، تۆش تواناي ئەوەت نەماوه كە لە دەستت دايد، بىلال فەرمۇسى: بەلنى، عومەر فەرمۇسى: ئەوەي كە توانات بەسەريدا دەشكىت بىبە بۆ خۆت، ئەوەشى كە توانا و ھېزىتى بەسەرەوە نەماوه بىاندەرەوە با بەسەر مۇسلماناندا دابەشى بىكىن بىلال فەرمۇسى: سوئىند بە خوا من كارى وا ناكەم ئەممە شتىكە كە پېغەمبەرى خۆشەويىست (ھ) بۆي بېيۈمىتەوە، پاشان عومەر فەرمۇسى: سوئىند بە خوا كارى وا ناكەميت، ئەو زەویەكى كە لە تەلارەكە داباپبوو بىدى و دابەشى كرد بەسەر مۇسلماناندا،^۲ ھەروەها ئەممەش بەلگەيە لە سەر ئەوەي كە مولىكايەتى تاكە كەس بە شىۋىيەكى راستەوە خۆ پېيۈستە بە بەرژەوندى كۆمەلەوە، ئەگەر خاوهەن مولىك ھەستا بەوەي كە داواي لىنى دەكىرىت بە ماناي جىتىشىن كەن لە چاودىرى و بەرھەم ھېتىان ئەوا هيچ كەس بۆي نىيە كە دۈزىيەتى بىكتا، ئەگەر نا بەپېرسى كارە كە لەگەل پاشتىگۈ خەستى خاوهەن مولىكە كە ھەلس و كەھوت بەم مولىكەوە دەكتا.^۳

۴- ئازادى بىرۇرا:

ئايىنى پېرۈزى ئىسلام زامىنەكى تەواوى ئازادى بىدوراى بۆ تاك كرددووه، ئەم ئازادىيە لە سەرەمەمى خەلیفە كانى راشىيدىندا پارتىزراو بۇوه، عومەر (ھ) لە خەملەكى دەگەرا كە پاپ خۆيان دەرىپىن، نەيدەبەستنەوە و رېتىگى نەدەكەن لە دەرىپىنى ئەرەپ بۇوه،^۴ رېتىگەي پى دەدان راي خۆيان بىدون لە بوارانەي دەقىيان لە سەر نەھاتوھ، عومەر دەگىپەتنەوە گەيشتىووه بە پىاپىتك و پىسى فەرمۇسى: چىت كرد؟ ئەويش گۇتوویەتى عملى و زەيد بەم شىۋىيە داريان كرددووم، عومەر فەرمۇسى: ئەگەر من بۇومايدا ئاوا دارم دەكىرى، پىباوه كە وتى: دەي بۆ ئايىكەيت لە كاتىيىكدا دەسەلات لاي تۆيە؟ عومەر فەرمۇسى: ئەگەر من بىتگىپەمەوە بۆ لاي قورئان و سونەت ئەمە دەمكەد بەلام من دەتگىپەمەو بۆ لاي پا و بۆچۈنون، پا و بۆچۈنۈش تەنها ئەوەي ئەمان ھەلەتەگىت،^۵ بەم شىۋىيە عومەر ئازادى

۱- نظام الحكم في عهد الراشدين (ص: ۱۹۰).

۲- المفتى (۵۷۹/۵) نظام الأرض، محمد أبو بحبي (ص: ۲۰۷).

۳- نظام الحكم في عهد الراشدين، محمد الصمد (ص: ۱۹۲).

۴- السلطة التنفيذية للدهلي، (۷۳۸/۲).

۵- اعلان الموقعين، (۶۵/۱).

داوه‌ته یارانی که رای خزیان دهربیپن، پیگری لس نه کردون له ئیجتیهادو را دهربیپن،^۱ نهیبستونه‌ته و به پایه کی دیاریکاراوهوه،^۲ هروه‌ها رهخنه یان ئاموزگاری بۆ حاکمیش له سه‌ردەمی عومه‌ر خدلیفه کانی راشیدیندا کراوه بوبه بۆ تاکه کانی کۆمەلگا، عومه‌ر (۲)^۳ هستا وتاریکی بۆ خله‌کی داو فرموموی: نهی خله‌کینه ههر کمس له ئیتوه لاریه کی بینی با راستی بکاتدوه، لەم کاته‌دا پیاویک هستایه سهربیپی و وتنی: سویند به خوا نه‌گدر لاریه کت تیا به‌دی بکمین نهوا به شمشیره کانان راست ده که‌ینه‌وه، پاشان عومه‌ر فرموموی: سوپاس بۆ شه و خواهی که له نیتوهه ئومه‌تمدا کەسیکی داناوه که عومه‌ر به شمشیره کەی راست ده کاته‌وه،^۴ کاتیک که عومه‌ر خلافه‌تی گرتە دهست له وتاره کیدا فرموموی: یارمەتیم بده لمسر فرمانکردن به چاکه و پیگری کردن له خراپه و ئاموزگاریم بکدن، هروه‌ها عومه‌ر تازادی رهخنه بنياتندری به‌دی کیک لهئرکە کانی سه‌رمانی میللەت داناوه مافی حاکمیشە کە داوای بکات، نهی خله‌کینه، ئیمە مافینکمان لمسر نیویه: ئاموزگاری کردنو هاواکاری کردنه لمسر چاکه،^۵ عومه‌ر پیپی وابووه که مافی هەموو تاکیکە چاودییری بکات و هەستن بە راستکردنوه‌ی نه‌گدر چی به شمشیریش بیت نه‌گدر له پیگه لایدا بۆیه فرموموی: نهی خله‌کینه هەرکەس له ئیتوه لاری یەکی بینی با راستی بکاته‌وه.^۶

دەیفه‌رموو: خوشەویست ترین کەس لام نهو کەسیه کە عەبیبە کامن دەختاته روو،^۷ هروه‌ها دەیفه‌رموو: من دەترسم هەلەیک بکم و کەس له ترسی من نه‌ویری پیپم بلی،^۸ رۆزیک پیاویک هات و له بەر چاوی خله‌کەوە پیپی ووت: له خوا بترسه ئەی عومه‌ر، ھەندى لە ئاماده‌بوان توره بون ویستیان بىدەنگى بکدن، عومه‌ر پیپی فرمومون: چاک ناکەن نه‌گەر ئەوهی پیتانه نەیلین و ئىمەش خراپین نه‌گدر گویتان بۆ نه‌گرین،^۹ رۆزیک عومه‌ر وەستا بۇو وتاری بۆ خله‌کى دەدا و دەیفه‌رموو: (نهی خله‌کینه، گوئی بگرن و ملکەچ بن) کەسیک قسەی پیپری و ووتی: گوپی‌ایله‌لى و ملکەچی بۆ تو نی يە، عومه‌ر زۆر لمسر خۆ و بەھیمنی یەوە ووتی: بۆچى ئەی بەندەی خوا؟ پیاوه‌کە ووتی: لەبەر ئەوهی ئیمە یەک کراسمان بەر کەوتورو کە خۆمانی پی داپۆشین، عومه‌ر بانگى عبد الله ئى کوپرى كرد و ئەویش ئەوهی بۆ بابس كرد كە بەشەكى خۆي داوه‌ته باوكى هەتا جىكە کانى پى تەواو بکات دواتر ياران قاييل بون و پیاوه‌کەش بەرپىز و ملکەچى یەوە ووتی: ئىستا گوپی‌ایله‌لى و ملکەچ دەبىن ئەمیری باوه‌رداران،^{۱۰} رۆزیکى تر عومه‌ر وتاری دەدا و دەیفه‌رموو: مارهی ئافره‌تان له چل ئوقىيە زياتر مەکەن، هەرکەس ئەمە زۆريکات زیاده‌کەی دەخریتە بەيتولمالوه، لە کاتىتكدا ئافره‌تىك دىزى ئەم رایه

۱- السلطنة التنفيذية للدهلي، (۷۳۸/۲).

۲- أخبار عمر (ص: ۳۲۱-۳۲۲)، نقلًا عن الرياض النضرة.

۳- نظام الحكم في عهد الخلفاء الراشدين (ص: ۱۹۷).

۴- همان سەرجاوه.

۵- همان سەرجاوه. (ص: ۱۹۸)، الشیخان ابوبکر و نیمامی عومتر من روایة البلاذری (ص: ۲۳۱).

۶- همان سەرجاوه (ص: ۱۹۸).

۷- همان سەرجاوه (ص: ۲۰۰).

۸- عيون الاخبار (۱/۵۵)، نقلًا عن بعض الصواب (۵۷۹/۲).

بُو ووتی: ئهود بُو تۆ نی يه، عومه‌ر فه‌رمووی: بُو؟ نافره‌تکه ووتی: لمبدر ئهودی خوای گهوره ده‌فرمومویت: **﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَسْتَبْدَالَ زَوْجَ مَكَانٍ رَّوْجٌ وَءَاتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بِهَتَنَّا وَإِنَّمَا مُبِينًا﴾**(النساء: ۲۰).

عومه‌ر فه‌رمووی: ئنیک پاستی کرد و پیاویک هەله،^۱ لەریوایه‌تیکی تردا هاتوو کە ده‌فرمومویت: خوای گهوره داوای لى خوش بون دەکەم ھەموو مرۆڤیک لە عومه‌ر تیگەیشتوو ترە پاشان هات و سەركەوتە سەر مینبەر و فه‌رمووی: ئەی خەلکینە، من پىتگىرم كردن لەودى كە مارەبى ئافرەت زۆر بىكەن بۇ چوار سەد درەم، هەركەس توانى لە مالەكەي ئەم شەتەبدات كە پىتى باش و خوشە ئەوا با ئەوا كارە بکات،^۲ ئازادى و پاي سەربىست لەپوانگە شەرىعەتەوە بەم شىوه‌يە نى يە كە ھەموو ئەو شتانە دەرىپى كە دەتەوى بەلكو بەسراوەتەوە بە زيان نەگەياندىنى كەسانى تر وەك زيانە گشتى يَا تايىدەتى . لەودى عومه‌ر (طه) پىتگىرى لى كرد و سنورى بۇ دانا:

۱- پاوبۇچۇنى سەر لى شىۋاواو گومپا له ئاين و شوين كەوتىنى لېك چووه‌كان:

لەمدا چىرقى (نېتى) يە لەشام^۳ نكۈلى لەقدەر دەكەد، هاتە پىتگى ئەمەر كاتىتك كە لە شام و تارى دەدا، عومه‌ر فه‌رمووی: هەركەس خوا سەرلىشىۋاوى بکات پىتىمۇنە كارى بىزناپىت، بۆيە نىبەتىيە پىتگى بەعومه‌ر گرت و نكۈلى لەقدەر خوا كردو وتنى: خواي گهوره ھىچق كەسىك گومپا ناكات! پاشان عومه‌ر ھەپەشەي كوشتنى لى كرد ئەگەر جارييکى تر ئەم قىسە قەدەر يەدى دوپات بکاتەوە،^۴ لەسائىبى كۈپى يەزىدەوە دەگىزىنەوە كە دەفرمومویت: پیاویك هات بىلەي عومه‌ر (طه) وتنى: ئەمیرى باوه‌رداران: **﴿وَآلَذَّارِيَتِ ذَرَوْا ﴿١﴾ فَلَاحْتَمَلَتْ وِقْرًا﴾** (الذاريات: ۲-۱).

عومه‌ر (طه) فه‌رمووی: ئايا ئەوه تۆى؟ بۇي ھەستايىوە و قۇلى ھەلمالى و ھىنندەي لىيدا تاوه كە مىزىرە كەي كەوتە خواروو پاشان فه‌رمووی: سوئىند بەو كەسەي گىانى عومه‌ر بە دەستە ئەبى بتىبىسەن بە سەر تاشراوى پاشان جله‌كانيان لمبدر كرد خستيانە سەر پىشى حوشتىك و بىردىان تاگەياندیانەوەلا تەكى، پاشان كەسىك ھەستايىيە سەر پىتى و وتنى: صىبىغ^۵ داواي زانىارى كرد و بە ھەلەي بىر ئەو لە نىتۇ ھۆزە كەيدا سووك و پىسوا بۇ تاوه كە مەرد.^۶

۱ - تفسير ابن كثير(۲/۲۱۳)، عزاه للزبير بن بكار وفيه انقطاع، أخرجه أبو حاتم في سنده والبيهقي في السن وقال: مرسىل جديد.

۲ - قال أبو يعلى: استاده جديد، جميع الواند(۴/۲۸۳).

۳ - هو قسطنطين الجائليق بطريق الشام.

۴ - الاهواء والفرق والبدع ووهو السلف منها، د. ناصر العقل (ص: ۲۲۳).

۵ - صىبىغ بن عسل الحنظلى، سأل عمر عن القرآن

۶ - شرح أصول اعتقاد أهل السنة الالكلانى (۳۰/۶۳۴-۶۳۵).

ب- جنیو دان و سوکایهتى كردن به خەلکى به بیانووی ئازادى:
عومەر(ع) جەرول كورى مالكى كورى جەرولى بەندىرىد بە ھۆئى ئەوەي كە جنیو بە زەرقانى
كورى بەدر دابۇ بەوەي كە وتبۇو:

دع المكارم لاترحل لبغيتها
وأقعد فإنك أنت الطاعم الكاسي

لەبەر ئەوەي كە شويھاندووېتى بە ئافەرت و نەوانىش نان و ئاۋ دەدىيەن دادەپوشىرىن،^۱ بۆيە
عومەر بەلیتى دا ھەركەسى بىنى جنیو بىدات بە موسىلمانان زمانى بېرىت، عومەر بەزەبى
پىداھاتمۇ له زىندانە كەيدا بە دىئرە ھۆزراوەيدىك كە جەرول بۆي وت:

ماذا أقول لفراوغ بذى م----رخ
زغب الحواصل لاما ولا شجر
القيت كاسبهم في قعر مظلمة
فأغفو عليك سلام الله يا عمر
أتن الأمير الذي من بعد صاحبه
ألقى إليك مقاليد النهي والبشر

بەمە دلى عومەر بۆي ندرم بۇو، بەريدا و بەلیتى لى وەرگرت كە چى دى جنیو بە موسىلمانان
نەدات،^۲ وا هاتووه كە عومەر ئەممى سىن ھەمار درەمى لە بىرىتى جەول داوه، ئەم ھۆندرە دەليت:

أخذت أطراف الكلام فلم تدع
شتىما يضر ولا مدعا ينفع
ومنعني عرض البخل فلم يخف
شتى وأصبح آمناً لايفرغ

ج- پاي عومەر لە ھاوسرگىرى لە گەل جوولەكە و مەسيحىيە كاندا:

كاتىيىك كە عومەر(ع) زانى حوزەيفە كورى يەمان لە گەل جوولە كەيدا ھاوسرگىرى كردووه
نامىدەك بۆ نۇرسى و پىيى وت كە وازى لى بېھىتىت، حوزەيفەش نامەيدىك دەنۈسىت بۆ عومەر و
دەليت تۆپىت وايە كە ئەممە حەرامە بۆ من تاوه كو وازى لى بېھىتىم؟ عومەر فەرمۇسى: من نالىيم كە
حەرامە بەلام دەترىم كە سۆزانىيان لى وەرىگەن و لە رىوايەتىنلىكى تردا هاتووه: دەترىم واز لە كىچانى
موسىلمانان بېھىن و سۆزانىيە كان مارە بىكەن.^۳

۱- السلطة التنفيذية (٢/٧٤٥).

۲- تفسير القرطبي (١٢/١٧٣-١٧٤).

۳- الشعر والشعراء لابن قتيبة (١/٣٢٧) عمر بن الخطاب، د. أحمد أبو النصر (ص: ٢٢٣).

۴- أصحاب الرسول (١/١١٥) محمود المصرى، عض الصواب (١/٣٧٦).

۵- وإسناده صحيح تفسير ابن كثير (١/٢٦٥).

ئەبو ھوره‌یرە دەلیت: پیویسته لىرەدا بېپار بىدەين يەکەم شت بۇ مۇسلمان ئەمەيە كە جىگە لە مۇسلمان ھاوسىرگىرى لە گەل كەسى تردا نەكەت ئەمەيىش لە پىتىساوى تەواوكردنى ئولۇنت لە ھەمۇ پۇويە كەوه، عومەر لەبىر مەترسېيك وەك پەيوەندى سىياسى بە مەبەستى ئەمەيە كە ھەمۇ دەنەكان دەگىرىتىمۇه.^۱

خواى گەورە لە قورئانى پېرۆزدا رۇونى كردۇتمۇ، كە كارى ھاوسىرگىرى لە گەل كچانى باوه‌رداردابىت باشتە لە گەل ئافرەتىكى بىتباوه‌ردا بىت ئەگەرچى ئافرەتە باوه‌ردارە كە كەنیزە كىتكەن بىت و ئافرەتە بىتباوه‌رە كە ئازاد و سەرىيەست بىت، ئەمەتا خواى گەورە لەم ئايەتىدا دەفرمۇويت: ﴿وَلَا تَنِكِحُوا الْمُشْرِكَتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ وَلَا مَأْمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ حَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبْتُكُمْ وَلَا تُنِكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ حَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبْتُكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى الْنَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيَبْيَنُ ءَايَتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ (البقرة: ۲۲۱).

لەم ئايەتە پېرۆزدا خواى گەورە پېتىگىرى دەكەت لە مافى ھاوسىرگىرى بە ئافرەتانى ھاوېش پەيدا كەر هەتاكى باوه‌ردىن بە خوا و پىغەمبەرە كەى بە راست دەزانىن ھەرۋەھا فەرمانى بە چاڭى كەنیزە كىتكى باوه‌ردار داوه بە خوا و پىغەمبەرە كەى - ئەگەرچى ئافرەتە باوه‌ردارە كە پەش پىتست - فەزلى داوه بە سەر ئافرەتىكى ھاوېش پەيدا كەر ئازاد دا ئەگەرچى جوان و دەلەمەند و سەرمایەدار بىت، لە بەرامبەردا پېتىگىرى لە ئافرەتىكى باوه‌ردار دەكەت كە كارى ھاوسىرگىرى لە گەل پىاوتىكى ھاوېش پەيدا كەردا ئەنجام بىدات ئەگەرچى ئەم پىاوه ھاوېش پەيدا كەر باشت و جوانىر بىت و دەلەمەند و سەرمایەدارتىر بىت لە پىاوه باوه‌ردارە كە، ئەگەر كارى ھاوسىرگىرى لە گەل ئافرەتىكى ھاوېش پەيدا كەردا ياساغ بىت بە دەقى ئەم ئايەتە ئەمە ئەندازى ئەمە ئەندازى كەنیزە كى ئەھلى كەتابرەوايى بە دەقىكى تر خواى گەورە دەفرمۇويت: ﴿وَالْمُحَصَّنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحَصَّنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ (المائدە: ۵).

ئەمە دەقىكى تايىەتە بۇ ھەمۈوان لە دەقى يەكمەدا و ئەمەش راي جەھورە،^۲ و ئەگەرنا دەيان وەت: ھاوسىرگىرى لە ئافرەتىكى مۇسلمان زۆر باشتە ئەگەر لىرەدا خراپە كارىسىك نەبىت بىگاتە ھاوسىرگىرى يان نەوه و كۆمەلگە مۇسلمان بەلام ئەگەر خراپە يەك بەدى دەكرا ئەمە حۆكم پېتىگىرى لىنى كەنەن، ئەمەش ھەر ئەمەيە كە ھەندى لە زانىيانى ھاچەرخ پەنایايان بۇ بىردووه،^۳ ئەمەش رايە كە كە

۱- الاحوال الشخصية لأبي زهرة (ص: ۱۰۴).

۲- فقه الاولىيات دراسة في الضوابط، محمد الوكيل، (ص: ۷۷).

۳- فقه على المذاهب الاربعة، عبدالرحمن الجزايرى (۷۶-۷۷/۵).

۴- فقه الاولىيات دراسة في الضوابط، محمد الوكيل، (ص: ۷۷).

عومدر پهنانی بۆ بردووه، به جۆریک یەکه مین کەس بووه که رینگری هاوسرگیری کردووه لە ئەھلى کیتاب و لەمەشدا پهنانی بۆ دوو بەلگە بردووه:

أ- لەبەر ئەوهی دەبیتە هوی بیباوه‌پی کچانی موسلمانان و مانه‌ویان.

ب- لەبەر ئەوهی نافرەتانی ئەھلى کیتاب خوره‌وشت و ئاینی مندالى موسلمانان دەشیویتن. نەم دوو بەلگەیه بۆ ئەو سەردەم بوه، ئەگەر سەیری ئەم سەردەمەی ئىستامان بکەین چەندىن خراپیدە تر بەدی دەکەين کە نەم پىتگریه توئىنتر دەکاتەوه،^۱ ھەروهە ما مامۆستا جىيل حەمد مبارك كۆمەلتىك لەم خراپانى خستوتە پېش چاو لەوانە:

ج- ئافرەتانی ئەھلى کیتاب لىزەدا کارى گرنگىيان دەبیتە سىخورپى كردن بەسىر موسلمانانەوه.

د- خوره‌شتى بیباوه‌ران دەھیننە نىتو ولاتى ئىسلامىمەوه.

ه- موسلمان پۇوېپۇوی ئەوه دەبیتەوە کە رەگەزنانەمە بیباوه‌ران ھەلگریت .

و- لاوازى و نەزانى ئەو پىاوه موسلمانى دەبیتە هاوسەرى ئافرەتىكى ئەھلى کیتاب، ئەمەش وايان لى دەکات کە بىنە ھەۋىيەتكى باش لە دەستى ئەو ئافرتاندا

ز- پىاوانى هاوسەرگىر لە ئافرەتانى ئەھلى کیتاب ھەست بە كەم و كورتى دەکەن ئەمەش دەبیتە هوی جەھل بە ئاینی خودا.^۲ ئەمەش كۆمەلە خراپىدە كەن بەسەن بۆ بەلگە گىرتن لەسىر ياساغى هاوسەرگىری بە ئافرەتانى ئەھلى کیتاب لەم سەردەمدا .

ئەو كۆت و بەندانەي کە عومدر لەسىر هاوسەرگىری بە ئەھلى کیتاب بەرجەستە هاۋىاھەگە لەگەل بەرژەوندى گەورەدا بۆ دەولەت و ئامانجى گەورە بۆ كۆمەلگائى ئىسلامى، ئەو مەترسیانەي کە لەم هاوسەرگىريدە دەھىي ئەوهى كە نىشىتىمان دووجارى عەبىيە دەکات ئەگەرجى بە نەزانى بىت يان بە ئەنۋەست، بۆ ئەمە چەند كۆت و بەندىتكى دانا و بە تايىھەتىش بۆ ئەو كەسانەي كە نويىنرايەتى دەکەن لە بوارە گشتىيەكاندا كە ئەمەش يەده كىكە بىيانووگەلەتكى ئاراستە كراوى ھەيم، ڙىن زۆریك لە نەيتىيەكانى هاوسەرە كە دەزانىت ئەگەر بىت و ھەموو نەزانىت بە هوی ئەو دۆستايەتى و تىتكەلەيى كە لە نىيوانىيادىيە، بۆ ئەم لايەنەش لە بایەخى عومدر(۷۶)^۳ پلە و پايدىيەكى مامۆستايانە دۈرۈپىن ھەيم كە ھەۋىمارە بۆ ھەرىيەكىكى پاش ئەو ھاتۇرە وەك فەرمانزەۋايەك بە درىۋاپى زەمدەن، هاوسەرگىرى لە ئەھلى کیتاب چەندىن خراپى گەورە تىدايە، ئەوان نامقۇن بە ئىتمە و سەرىپچىمان دەکەن لە ھەموو شتىكدا و زۆرەشىيان لەسىر ئاینی خۆيان دەمیتىنەو و چىئە لە شىرىنى ئىمان ورناگەن و ئەمەش وەفا و رىزى تىدايە بۆ هاوسەر.

عومدر ئەوهى بۆ تىيگەيشتنى ئاینە كەدى دانادە، بە راستى پىزەكەي بۆ سروشتى مەۋە بە باشى شارەزايشى بۆ ئەوهى كە سوود و زيان بە موسلمانان دەگەيدىتى، ھەر لەمەدا و دەست بەجى و لە چارەسازدا دەرددەکات.^۴

۱- فقه الاوليات دراسة في الضوابط، محمد الوكيل، (ص: ۷۸).

۲- شهيد المغرا، عمر التلمساني، (ص: ۲۱۴).

به راستی نازادی له سرده‌می پاشیدیندا پاریزراو بورو و سنوری تایبته‌تی و کوت و بهنینی خوی همبووه، له بر ئوهش که کۆمەلگە گشه ده کات و له مهودایه کی قەشنگدا دەبیتە پیشنهنگ، نازادی مافی سره کیه بۆ تاک و کۆمەل و چیزی لى ورده گریت له بهدی هینانی خود و دەركوتونی توانا کانیدا و دابپینی نازادی له کۆمەلگەدا دابپینه بۆ گرنگتین بەهاداره کانی و ئەو به مردونا لیک دەچوویت.

ھەروهە نازادی له ئىسلامدا خواستيکى نىه کە لاينەكاني ناخى مروق پەدەکات بە پەيوهست بۇنى بە خوداوه، مروق بەم پەيوهستىه بەرز دەبیتەوە بۆ ئاستى شىڭەندى و بلندى و ناخيش عەودالى دەکات بۆ کارى چاکە و پەلەکەن لە چاکە کارى، ھەروهە نازادى لە کۆمەلگە ئىسلامىدا يەكىنکە لە پايەکانى کە لە کۆمەلگە پاشیدیندا لە جوانترىن تابلۇدا فراھەم ھاتووه کە پۇونا كىيەكاني شىكاوه تەمە بەسەر لەپەرەكاني سەرده‌مدا.^۲

ھەشتەم: موچەی خەلیفە، دەستکردن بە مىزۇوی كۆچى و نازناوى ئەمیرى باوهرداران:

۱- موچەی خەلیفە:

کاتىك خەلافەت ھۆكاريڭ بىت مروقى پى نزىك بىتەوە بۆ لاي خودا، ئەوا ئەو كەسى کە دەيگەريتە دەست و چاکە تىدا دەکات ئومىتى پاداشتى بۆ دەكىيت و پاداشتى لاي خودايدە ھەر ئەويشە کە پاداشتى چاکە کاران دەداتەوە بە چاکە و خراپە کارانىش بە خراپە كەمی،^۳ خواي گەورە دەفرمۇويت:

((ئىنجا ھەر كەس ھەرجەندە لە كردهو چاکە كان بکات و باوهردارىش بىت ئەو پاداشتى كۆشىشە كە ون نابىت و بە فيۋە نارپات بە راستى ئېمە بۆ كردهو كانى ئەو نۇوسىرىن)). ئەمە سەبارەت بە پاداشتى رۆزى دوايى بىلەم سەبارەت بە پاداشتى دونىيائى خەلیفە سوودو قازانچە كانى بۆ بەرژەوندى ئومەت بەند دەكىيت و كارده کات لەسەر بەجى گەياندى ئەو ئەركانى کە پۇويلى ئەنلىك شىياوى قەربەووكەنەوەيەك دەبىتە لەو رووانگىيەدا بە جۈزىك ئەگەر سوودە كان دەستيان بەسەردا گىرا ئەوا بە دوو قەربەوو پەسند دەكىيت،^۴ پىسای فيقەيىش ئەويشە کە: ھەر كەس خۇى دەرىخان بکات بۆ ئىشىتكە و تەنها ئەو ئىشە بکات پىویستى بە موچە و خەرجى دەبىت وەك موقتى و دادوھر و والى،^۵ و ورگەتنى قەربەوو لەسەر ئەو كارە ئەنچامى دەدات ئەمەش لەسەر رىيۇ شوتىنى پىتىغەمبەرى خۆشەویستە (ع)،^۶ كاتىك عومەر پاش ئەبوبەكرى صديق كاروبىارى

۱- شهيد المغارب، عمر التلمساني، (ص: ۲۱۴).

۲- المجتمع الاسلامي، د. محمد أبو عوجة (ص: ۲۴۵).

۳- السلطة التنفيذية، (۱/۱۵).

۴- المبسوط (۱۵/۱۴۸-۱۶۶)، المغني (۵/۴۴۵).

۵- السلطة التنفيذية، (۱/۱۵).

۶- السلطة التنفيذية، (۱/۲۱۶).

موسلمانانی گرتە دەست بۇ ماھىيەك لە پارەي (بیت المآل)ى نەدەخوارد تاوهە كۆ خۆى تەرخان كرد تەنها بۇ ئەۋىزىش، ئەم بارزگانىيە دەيىكىد سوودى پى نەدەگىياند لمبىر ئەمەي كە تىايىدا بە كاروبىارى زېرىدەستە كانىيە و سەرقالى بوبىبو، ناردى بە دواي يارانى پىتىغەمبېر (ع) و لەوبارەيەوە راۋىيىزى پى كردن و فەرمۇسى: من خۆم سەرقالى كەرددوو بەم كارەوەچ چاكاھى مىنى تىدايە؟ عۆسەنە كورى عەفان فەرمۇسى: بىخۇ و بىغۇرەوە، هەرەوەها سەعىيەدی^۱ كۆپى يەزىدى كۆپى عەمەرى كۆپى نەفەيل ھەمان شتى وەت و پاشان عومەر بە عەلى (ع) فەرمۇسى: تۆ لەم بارەيەوە چى دەلىيەت؟ عەلى فەرمۇسى: خواردنى بەيانىان و ئىتاران، عومەرىش ئەمەي پەسىندى كەر و عومەر ژیانى خۆزى لە (بیت المآل) بەدى كەر و فەرمۇسى: من نەفسى خۆم لە مالى خودا بە پلە و پايەي ھەتىويىتكى بىنى ئەگەر دەولەمەند بىووم ھېچم لى ئاۋىن و نەگەر ھەڇارىش كەوتىم ئەوا بەچاڭى لىتى دەخۆم^۲، لە رپوایەتىكى تردا ھاتووە كە عومەر چۈچىيە دەرەوە بۇ لائى كۆمەلىيک لە ياران و پرسىيارى لى كەرنى: ئەمەي باوه‌رداران لە ئىمە باشتى من لە بەيتىمال؟ يان فەرمۇسى: لەم مالى؟ ئەمانىش و تىيان: ئەمیرى باوه‌رداران لە ئىمە باشتى شارەزانترە، عومەر فەرمۇسى: ئەگەر باتانوویت پىتىنانى دەلىم كە چىم لىتى پى حەلالە، من حەج و عومەرى لە سەر ناكەم، قورپىكىم لە زستاندايە و قورپىكىشىم لە ھاويندايە، تىكەيى مندالە كامى لىتى وەرەگەرم و بەشم لە نېوان موسلماناندايە، من پىياوېكىم لە موسلمانان، عومەر وتنى: كەۋاتە ئەمەي كە حەج و عەمەرى لە سەر دەكەت بە يەك حوشىر دەپروات.^۳

بە راستى عومەر (ع) وەك خەلیفەيەك جوانلىقىن نۇونەي لە بەجى ھىننانى ئەمانەتى زېرى دەستى كە ياندۇتە فەرمانپەوايان، ئەبۇ داود لە مالالى كۆپى ئەمەرى كۆپى حەشان رپوایەتى كەرددوو كە دەفرەمۇسىتى: رۆزىكى عومەر باسى سىتېرى كەر و فەرمۇسى من لە كەستان مافدارتى نىم بەم سىبىرە و كەسيش لە كەسى تر مافدارتى نىيە پىتى مەگەر من لە سەر وشىنە كاغان لە قورشان و سويندى پىتىغەمبېر (ع) پىباو و هاتنى و پىباو و نەھامەتى و پىباو خاواو خىزانى و پىباو و پىتۇيىستى^۴، هەرەوەها رەبىيعى كۆپى زىياد حارشى دەگىرپىتەوە كە نېيدىرا بۇ لائى عومەر (ع) و سەرى سورىما لە دامەزراوى و زمان پاراوى و پاشان وتنى: ئەمیرى باوه‌رداران! مافدارلىقىن كەس بەخواردنى نەرم و سوارى نەرم و پۇشاڭى نەرم تۆيت، لە كاتىنەكدا عومەر نانىتىكى رەقى دەخوارد لەم كاتىدا عومەر ھەوالتامەيەكى لەبىر دەستىدا بۇ داي بە سەرىيدا و پاشان فەرمۇسى: سويند بە خوا نايىيىن بەمە خودات ويسىتىت تۆ بەمە نېيزىك بۇونەھى مەنت ويسىتۇوە، من چاكەيەكت تىدا دېتىنە ھەڇىمار، بەلام لىدای! ئايا تۆ وەك من و ئەو خەلتكە دەزانى؟ ئەويش فەرمۇسى: وەك تۆ و ئەوان چىيە؟ عومەر فەرمۇسى: وەك گەلىيک كە كۆچىيان كە خەرجىيە كەيان دايە بەر دەستى پىياوېكى لە خۆيان، پاشان و تىيان: خەرجىمان بەدە، ئايا بۇ ئەو خەللا ئە كە شەتىكى لى گل بەداتەمە؟ ئەويش وتنى: نەخىر ئەمیرى باوه‌رداران، دواتر عومەر

۱- سعيد بن يزيد العدوى أحد العشرة المبشرين بالجنة.

۲- سندھ صحیح، المخلافة الراشدة، د. یحییی الیحیی (ص: ۲۷۰).

۳- مصنف عبدالرزاق، رقم (۴۱)، ۲۰۰، نقلًا عن السلطة التنفيذية.

۴- سنن أبي داود رقم (۲۹۵۰).

- فەرمۇسى: ئەوه وەك من و ئەوان وايە^۱، زانایان لە پوانگەدی پىتىغەمبەر و زەمەنى پاشىدىندا كۆمەلە حوكىتىكىان ھەلىتىجاواه كە وابەستە بە خەرجى خەلیفەوە لەوانە:
- ۱- دەرىت كە خەلیفە مۇچەيدك لەسەر كارەكەي وەرىگەرىت، دەقى نەوهەوى^۲ و إبن العربى^۳ والبەھوتى^۴ وإبن فلخ^۵ لەسەر ئەمە هاتووه.
 - ۲- ھەردو خەلیفە ئەبوبەکر عومەر(خوايانلى پازى بىت) بېتىيان لەسەر ئەمە بۇوه.
 - ۳- وەرىگەرنى ئەمە مۇچەجە لە بەرامبەر سەرقالى بۇونەوه بۇوه بە كاروبىارى موسىلمانانمۇھەمەرەك ئەوهى كە ئەبوبەکر عومەر(خوايانلى پازى بىت) فەرمۇۋيانە.
 - ۴- خەلیفە دەتوانىت ئەمە بۇھى بۇزى دىيارى كراوه وەرىگەرىت ئەگەر پىتىۋىستى بىت يان نا: إین المىن^۶ واي دەبىنېت كە باشتىر وايە وەرى بىگەرىت لەبەر ئەمە ئەوهى كە زىياتى دەكەت وەك لەوهى كە وازى لى بەھىنېت، لەبەر ئەوهى كە ھەست بەمە دەكەت كە ئەمە كارە ئەركى سەر شانىھەتى.^۷

۲- دەست پىيڭىرنى مىئۇووی كۆچى:

لە پوانگەدی شارستانىمۇھەمەر مىئۇووی كۆچى پىشىكەوتىنېكە بە شتىكى پىر مەترىسى دېتە ھەزمار، يەكەمین كەسىنک كە مىئۇووی كۆچى داهىتىنا عومەر(ھەلەت) بۇو، دەگىزىنەوە كە لە ھۆى ئەمەشدا چەند گىزىانەھەيدك ھەدە، لە مەيمۇنى كورپى مىھەران دەگىزىنەوە كە فەرمۇۋەتى: چەكى شۇيىنى كارەكەي عومەرىان ھېتىنا بۇ عومەر لە مانگى شەعبان، پاشان عومەر فەرمۇسى: ئايى شەعبان مانگى پېشىو بۇو يان داھاتووه وەيان ئەم مانگەدە كە ئىتمەدى تىداين، پاشان يارانى پىتىغەمبەر(ھەلەت) كۆزىرىدە و فەرمۇسى: شتىك دابىنېن بىز ئەمە خەلەكە با بىزانىتى، يەكىتكەنلىكى: لەسەر مىئۇووی پۇرم بېرىن، ھەندىتىكى تر و تيان: ئەمە دورو و درېتە ئەوان لە (ذى القربانى) وە دەنروسو، كەسىنکى تر و تى: لە مىئۇووی فارسەوە بنووسىن، و تيان: ھەر پادشاھىك ھاتبىت پىشىنیارى ئەوهى خۆزى كەرددووه، پاشان ھاتنە سەر ئەوهى بىزانن پىتىغەمبەر(ھەلەت) چەندى لە مەدىنە ماۋەتەوە بىنیان كە (۱۰) سال بۇوه پاشان مىئۇوويان لەسەر كۆچى پىتىغەمبەر(ھەلەت) نۇوسى.^۸

- ۱- محض الصواب (۱/۳۸۳)، الطبقات الكبرى (۳/۲۸۰-۲۸۱).
- ۲- روضة الطالبين، (۱۱/۱۳۷).
- ۳- البداية والنهاية (۱۲/۲۲۸-۲۲۹).
- ۴- الأعلام للزرکلى (۸/۴۲).
- ۵- السلطة التنفيذية، (۱/۲۱۸).
- ۶- السلطة التنفيذية، (۱/۲۱۹).
- ۷- شرح المسلم للنبوى (۷/۱۳۷).
- ۸- محض الصواب (۱/۳۱۶)، إبن الجوزى (ص: ۶۹).

عوسانی کوپی عبیدالله^۱ ده فرمومویت: گویم لی بتو که سه عیدی کوپی موسه‌یب ده فرمومو: عومه‌رئه نصار و موهابی کوکردوه و فرمومو: که میزرو بنووسین؟ عالمی کوپی ثبی تالیب^۲ فرمومو: لتو کاتوهی که پیغامبر^{علیه السلام} له زهی هاویهش پهیدا که ران هاته ده روه، پاشان سه عید فرمومو: عومه‌ر^{علیه السلام} نووسی^۳ همراهها سه عید ده فرمومویت: یه که مین کمس که میزروی بتو دوو سال و نیوی خلافتی خوی نووسی عومه‌ریبوو، به راویزی عملی کوپی ثبی تالیب^{علیه السلام} بتو شازده مانگی موحد^{علیه السلام} میزرو زناد^۴ ده فرمومویت: عومد راویزی له سه ر میزرو کرد و هدموان کوک بتو له سه ر سه رهتای کوچ،^۵ ابن حجر ریوایه‌تی کردووه که ده فرمومویت: نهوهی وای لی کردن که مانگی حرم له بری مانگی رهیعی یه که م بکنه سه رهتای میزرو نهوه بتو که مانگی رهیعی یه که م کوچی پیغامبر^{علیه السلام} ای تیدا ته او بتو، یاران ثامازه‌یان به عومه‌ردا که ده کریت سه رهتای میزرو مانگی رهیعی یه که م بیت له بدر نهوهی که چوار شتی تایبیت پیغامبری خوشو ویستی تیدایه نهوانیش: له دایک بروونی و پیغامبر^{علیه السلام} کوچی و کوچی و وفاتی، به لام نهوه‌یان بینی که له دایک بروونی و به پیغامبر بروونی بدقائل له ناکوکی له دیاریکردنی سالی رو دانیان، ناکوکیش بروون به میزروی وفاتی له بدر نهوهی که مایه دلتمنگی و نیگه رانیه بتو مسلمانان، هیچ نه مایه و خوئناماده کردن بتو کوچ، ندوا ملگی حرم بروه له بدر نهوه شیاوه که بیته سه رهتای... پاشان ابن حجر ده فرمومویت: نهمه شیاوتینه که ثیمازی له سدر کراوه له بزننه کانی سه رهتا به مانگی حرم.^۶

بعد رووداوه نیداره یه نایابه عومد به شداری کرد له نویکردن نهوهی یه کیتیه کی ته او به همه مسو نهوهی که وشه هله لیده گریت له واتادا له نیوه دورگه عمه‌هه، به جوزیک یه کیتی بیروباوه‌پی به بروونی یه ک ثایین در خست له گهله یه کیتی نومدت به دامالینی جیاوازیه کان و یه کیتی ثاراسته‌ی به وهرگتنی یه ک میزرو توانی به ره‌نگاری دوژمنه که بیتده و دلنياش بتو له سه رهتنه.^۷

۳- نازناوی ظهیری باورداران:

کاتیک که ثبویه کر^{علیه السلام} کوچی دوایی کرد به خلیفه پیغمبر^{علیه السلام} بانگیان ده کرد، مسلمانان و تیان: نهوهی دوای نه عومه‌ر که پیی ده لین: خلیفه خلیفه پیغمبر^{علیه السلام} نهمه

- ۱- ابن أبي رافع مولی النبی یروی عن أبيه.
- ۲- المستدرک (۱۴/۳) وصحیحه ووفقه الذہبی.
- ۳- تاریخ الاسلام للذہبی، (ص: ۱۶۳).
- ۴- عبدالله بن ذکرالقرشی، ثقة وفقیه، التقریب (ص: ۳۰۲).
- ۵- محض الصواب، (۳۱۷/۱).
- ۶- فتح الباری (۲۶۸/۷) الخلافة الراشدة، عیی العیی (ص: ۲۸۶).
- ۷- جولة تاریخیة في خلفاء الراشدین، محمد الوکیل (ص: ۹۰).

زۆر دوور و درییە، لەبىر ئەوە پېتىكەوتىن لەسەر ئەوەي كە ناوىيەك بىزىزىنەوە كە خەلیفەي پى بانگ بىكەن، لە پاش ئەويش خەلیفە كانى ترى پى بانگ بىكەن، ھەندى لە يارانى پېغەمبەر (ص) و تىيان: ئىيمە ئىماندارىن و عومەر ئەمیرمانە، پاشان عومەر بە ئەمیرى باوه‌رپداران ناوزەدكرا، يە كەمین كەمس بىو كە ئەو ناوهى ليتىرا.^۱

لە ابن شهابەوە دەگىرپۇدو: كە عومەرى كورى عبدالعزىز پرسىيارى كرد لە ئەبوبەكرى كورى سلىمانى كورى ئەبى خەيثەممە^۲: ئەبوبەكر بىچى دەينووسى لە ئەبوبەكر و خەلیفەي پېغەمبەر (ص) و پاشان عومەريش پاشى ئەو دەينووسى: لە عومەرى كورى خەتابى خەلیفەي ئەبوبەكر، ئەمى كىي يە كەمین جار نووسى ئەمیرى باوه‌رپداران؟ ئەويش فەرمۇسى: شىفائى نەنكىم^۳ بۆئى گىتپامەوە كە ئەو يە كىتكى بۇوە لە موھاجىرە كانى يە كەم، عومەر ئەگدر نىيازى بازارى بىكىدايدە چۈچۈ بۆئى، پاشان وتى: عومەرنامەيەكى بۆ كارىيە دەستەكەي لە عىراق^۴ نووسى: كە دوو پىساوى بۆ بنىرېت تاواكە ھەوالى عىراق و دانىشتوانەكەي بېرسىيت، ئەو كارىيە دەستەش لەيىبىي كورى رەبىعەي عەددەي حاتەمى نارد، پاش ئەوەي گەيشتە مەدىنە ئەسپەكانيان لە لاي مىزگەوت بەستەوە و پاشان چۈونە مىزگەوت و عەمرى كورى عاصىيان لەۋىي بىنى و پېتىيان وت: لە لاي ئەمیرى باوه‌رپداران مۇلەتى چۈونە ژۇرۇرەمان بۆ وەرىگىرە، عەمر چۈويە ژۇرۇرە و فەرمۇسى: السلام علىك، ئەمى ئەمیرى باوه‌رپداران، عومەر پىسى فەرمۇسى: چىت داوه لەم ناوه ئەى كورى عااصى؟ لەوەي كە وتت بېچۈرە دەرەوە، ئەويش وتى: بەلىنى، پاشان لەبىد و عەددەي هاتن و تىيان: لاي ئەمیرى باوه‌رپداران مۇلەتى چۈونە ژۇرۇرەمان بۆ وەرىگىرە، منىش وتم: سوئىند بەخوا ئىتىۋ ناوه كە تان پىتىكا، ئەو ئەمیرە و ئىيمەش ئىماندارىن، ئىتەر لە و رۇزگەو بىم شىۋوھىي ناسرا.^۵

لە رىوايەتىكى تردا ھاتوو كە عومەر (ص) فەرمۇيەتى: ئىتىۋ ئىماندارن و من ئەمیرى ئىيەم، ئەو ناوى خۆي بەو شىۋوھىي ناوه،^۶ بەمەش عومەر يە كەمین كەسە نازناوى ئەمیرى باوه‌رپدارانى لىزىراوە ھەنگاوى پىتش وەختى بۆ ناوه، ئەگەر توپۇر سەرنىچ بىداتە قىسى يارانى پېغەمبەر (ص) دەبىنېت كە ھەموويان كۆك بۇون لەسەر ناولىتىنانى عومەر بىم ناوه و ئەمەش بۆ ئەو مايدى دەلخۇشى بۇوە لە تەواوى ولاتان و لە سەردەمىي ولايدەتكەيدا.^۷

- ۱- الطبقات الكبرى لإبن سعد (٢٨١/٣)، حفص الصواب (٣١١/١).
- ۲- العدوى المدنى، ثقة، عارف بالنسب من الثالثة، التقريب (ص: ٦٠٧).
- ۳- الشفاء بنت عبد الله العدوى، أسلمت قبل الهجرة.
- ۴- حفص الصواب، (٣١٢/١).
- ۵- المستدرك (٨٢-٨١/٣)، قال الذهبي الصحيح.
- ۶- حفص الصواب، (٣١٢/١).
- ٧- حفص الصواب، (٣١٣/١).

دوانگەی دووھم

سیفەتە کانى عومەر، ژیانى لەگەل خىزانە كەھى، پىزگرتى بۇ خاواو خىزانى
پىغەمبەر (صلوات اللہ علیہ و آله و سلم)

يەكەم: گۈنگۈرۈن سیفەتە کانى:

كلىلى كەسايەتى عومەر بىرىتى بۇ لە باوھرى بە خوا و خۆنامادە كىردى بۇ رۇنى دايىي، ئەم ئىمانەش ھۆيىك بۇ لە ھاوسمەنگى و دلپۇتىنى لە كەسايەتى عومەر(صلوات اللہ علیہ و آله و سلم)، لەبەر ئەم تۈندى عومەر زال نەبۇوه بەسىر دادىپەروھىيە كەيدا و دەسىدە لاتە كەشى بەسىر بىزەيىھە كەيدا و پىاهەلەنە كەھى بەسىر سادەيىھە كەيدا ، عومەر شىاوى ئەم بۇوه كە خودا پشتىوانى و ھاواکارى بىكاش، ئەم كەلەمپىاوه مەرچە كانى يەكتاپەرسىتى فەراھەم ھىتىناوه لە زانىيارى و زانىست و يېڭىمماينىدا و دللسۆزى و خۆشەويىستى، ئەم لەسىر تىيگەيشتنى دروست بۇوه و بۇ راستى ئىمان و وشەي يەكتاپەرسىتى، عومەر شوئىندەوارى ئىمان پەتھوی خۆى لە ژيانىدا نىشان دا كە گۈنگۈرۈن ئەمانە بۇون:

۱- زۇرى ترسانى لە خودا بە لىپرسىنەوهى خۆى:

عومەر(صلوات اللہ علیہ و آله و سلم) دەيفەرمۇو: يادى دۆزەخ زۇر بىكەنەمە، ئەم ئەگەرمایىھە كەھى زۇر سەخت و قولايىھە كەھى دوو و پايدە كانى ئاسىن،^۱ رۇزىتىك عەرەبىتىكى دەشتە كى هات بۇ لاي و تى:
يا عمر الخير جزيت الجنۃ
جهز بنیاتی و وأمهنه
أقسم بالله لتفعلنے

عومەر فەرمۇو: ئەم ئەرەبى دەشتە كى ئەگەر نەيكم چى دەبى؟
ئەدۋىش و تى:

أقسم إني سوف أمضىت

پاشان عومەر فەرمۇو: ئەگەر واژۇوم نەكىد چى دەبىت ئەم دەشتە كى؟
ئەدۋىش و تى:

والله عن جالي لتسائنه	يوم تكون الاعطيان منه
والواقف المسؤول بينهنە	إما الى نار وإما جنة

عومه‌ر گریا تاوه کو فرمیسکه کانی پیشیان تمپکرد پاشان فه‌رموموی: نهی لاو ندم کراسه‌می بدھری بز نه‌میری ندک بز هوزنراوه که‌ی سوینند به خوا جگه لمدھ کراسیتکی ترم نیه،^۱ بهم شیوه‌یه عومه‌ر (۱) نه‌میری باوه‌رداران به کول گریا بز هوزنراوه‌ی ندم عمره‌ب دهشته کیه که لم هوزنراوه کیدا باسی هملویستی روزی فه‌سلامی کرد له گهل نهوده که باسی نهود ناکات که ستھمی له هیچ کھستک کردیت بدلام لمبدر گهوره‌یی زات و ترسی له خوای گهوره فرمیسکه کانی ودک ثاوی باران جوزگه‌یان هملبdest له بدردهم هدر یه کیتک که روزی فه‌سلام باسی بکات.^۲

عومه‌ر (۲) لمبدر گهوره‌یی ترسی له خوای گهوره موحاشه‌یه خۆی ده کات، به هززیدا هات که همله‌ی کردووه له پیدانی مافی کھستک که داوای کردووه و پاشان فه‌رمانی پینکرد که تۆلەی لى بکاتنده، نهودش په‌سنه‌ند ده کات که پرسیار له خەلکانی تر بکات ده‌ریاره‌ی پیویستیه کان، نه‌گم کاریکیان دوایی پی هینا نهوا به‌جیه ده‌هینا، له گهل نهودشا پیگری لى ده‌کردن که سه‌رقائی بکمن به سکالایه کی تاییدتەوه نه‌گدر خۆی یه‌کلایی کردووه بز کاریکی گشتی، روزیک عومه‌ر سه‌رقائی هه‌ندن کاری گشتی بزو،^۳ پیاویک هاته لای پیی وت: نهی نه‌میری باوه‌رداران، وره له گهل بز سمر فلان کەس له بدر نهودی که ستھمی لى کردووم، عومه‌ر لم کاته‌دا قامچیه که‌ی بدرزکردووه و قامچیه که‌ی دا به‌سەری پیاوه‌کەدا و فرموموی: له عومه‌ر ده‌گدرین که بیته سرتان، تەنانه‌ت نه‌گم سه‌رقائیش بیت به کاروباری موسلمانانه و هر دینه لای، بهم شیوه‌یه پیاوه‌که به ترسمه‌وه ملي پیگه‌ی گرت و رذیشت، پاشان عومه‌ر فه‌رموموی: نهی پیاوه بز بھینن، کاتیک که پیاوه که‌یان گدراندوه عومه‌ر قامچیه کدی دایه‌وه دهستی و فه‌رموموی: بیگر و بیده به سه‌رمدا هم بدو شیوه‌یه که من له تۆم دا، پیاوه‌که وتی: نهی نه‌میری باوه‌رداران من لیئی ده‌گهربیم بز خوا و پاشان بز تۆ، عومه‌ر فه‌رموموی: بهم شیوه‌یه يان لیئی ده‌گهربیم بز خوا و پاداشتی يان ده‌گیتپیتەوه لەسەرم و منیش بدوه ده‌زانم، بدلام پیاوه‌که وتی: لیئی ده‌گهربیم بز خودا نهی نه‌میری باوه‌رداران، پاشان پیاوه‌که رذیشت، بدلام عومه‌ر له گهل هه‌ندن کەسی تردا لهوانه نەحنەفی کوری قەیس که نه‌مەمان بز ده‌گیتپیتەوه رذیشت تاوه کو چوویه مالی نهوا پیاوه،^۴ دهستی کرد به نویز و دوو پرکاتی خویند و پاشان دانیشت، پاشان به خۆی فه‌رموموی: نهی کوری خەتاب تۆ کەسیتکی سووک و پیسوا ببویت و خوای گهوره شکۆداری کردی پاشان کردیتیه بار بسەر گردنی موسلمانانه و پیاویک هات که سکالات لابکات لیتدا، سبېینى چی به خوای گهوره ت دلیتیت نه‌گم پیی گدیشتنیت؟ به شیوه‌یه ک سه‌رزا نشتنی خۆی ده‌کرد گومانم کرد که باشترين کەس بیت لەسەر زەوی.^۵

-
- ۱- تاریخ بغداد (۳۱۲/۴).
 - ۲- التاریخ الاسلامی (۱۹/۴۶).
 - ۳- الفاروق للشقاوی (ص: ۲۲۲).
 - ۴- الفاروق للشقاوی (ص: ۲۲۲).
 - ۵- محض الصواب، (۵/۰۲).

ئىاسى كورپى سەلمە لە باوکىيەدە دەگىزىتىھە: عومەر(ع) دەرىۋىشت و منىش لە بازار بىوو، هاتبىو بۇ كېينى شتى، قامچىھە كى بە دەستىيەدە ببو، پاشان فەرمۇسى: بەم شىتىھە پالى پىتە بىنى لە پىتىگە نەي سەلمە، پاشان قامچىھە كى لىتىدام بە شىتىھەك كە تەمنە باھە جەڭ كەمەت و منىش لە پىتىگە كە لامدا، لىتىم بىتەندىگ ببو تا سالى داھاتىو كە لە بازار پىتە كەيىشت فەرمۇسى: ئەي سەلمە، ئەمىسال وىستت حەج بىكەيت؟ منىش و قم: بىلەن ئەي ئەمەرى باوهەرداران، دەستى گەرتىم و بەرى نەدام تاواھە كۆ چۈوه مالە كەدى دواتىر كىسىمە كى دەرهەتىنا كە شەش درەھەمى تىيدابوو پاشان فەرمۇسى: ئەمە سەلمە، پىشتت بەمە بىبەستە و ئەۋەش بىزانە كە ئەمە هي سالى يەكەمى قامچىھە كە كە قامچىھە كەملىتىدا، منىش و قم: سوئىند بە خوا ئەي ئەمەرى باوهەرداران باسم نەدەكەرد تاواھە كۆ خۆزت باست نەكىدايە، عومەر فەرمۇسى: سوئىند بە خوا ھېشىتا ھەر لە يادمە،^١ عومەر سەبارەت بە لىپرسىنەوە و چاودىتىرى نەفس دەفەرمۇسىت: لە خۆتان بېرسىنەوە پىش شەوهى ليتىان بېرسىنەوە و خۆتان ھەلبىسەنگىنەن پىش شەوهى ھەلتان بىسەنگىنەن، خۆتان ئامادە بىكەن بۇ نىيشاندانى گەورە: **﴿يَوْمَئِذٍ تُعرَضُونَ لَا تَخَفَّى مِنْكُمْ خَافِيَةً﴾** (الحاقة: ١٨).

منكم خافية) (الحaque: ١٨).

عومدرا له بدر گهوره‌بی ترسی له خودا و لیپرسینه‌وهی بتو نه فسی خوی دفه‌رموویت: ئه‌گه ره
هیسترتیک له کەناری فورات ببریت ده ترسم خواي گهوره له سه‌ری لیپرسینه‌وهی له گەل بکات،^۱
علی (قىچى)^۲ دفه‌رموویت: عومدرا (قىچى) بىنى له سه‌ر باریتک راي ده کرد پاشان و تم: ئەمیرى
باواه‌رداران بتو كسوی ده رؤیت؟ فه‌رمووی: حوشتریک هاوجۆر له حوشترەكانى صەدقىدە دەچم
دىيەئىنمەوه، منىش وتم خەلېنەكانى دواي خۇت كەساس كرد، ئەميش فه‌رمووی: باوكى حسن،
لۆزمەم مەكە سوئىند بەو كەسى كە محمدى بە پىغەمبەرایەتى ناردۇوە ئەگەر چتىرىتىك له کەنارى فورات
كىر بخوات نەدا له رۇزى دوايى، عومدرا كىر دەخوات بە دەستىمه‌وه.^۳

ئىبى سلامە دەفرمۇيىت: گەيشتمە لاي عومىر كە له حەرمە و لەسەر حەوزىيىك دەست نوئىرىيان دەگرت له ئىنان و پىاوانى دەدا تاوه كۆ بلاۋەي پى كىردىن پاشان فەرمۇسى: فلان كەس منىش و قىمۇنى ئامادە پىزىلى گىتنىم، ئەويش فەرمۇسى: نە پىزى لى گىتنىت و نە پىرۇزىيت، ئايام من فەرماغن پى ئەندىت كە چەند حەوزىيىك بۆ پىاوان و چەند حەوزىيىك بۆ ئافەتان دروست بىكەيت پاشان كە ھەلچۇو عملى (تەقىيەت) پىيى گەيشت و فەرمۇسى: ئەترىسم تىاچۇوم، ئەويش فەرمۇسى: چى تىيات بەرىت، عومىر فەرمۇسى: له حەرمى خوادا له ئىنان و پىاوانم داوه، ئەويش و تى ئەمېرى باوهەرداران تۆ بەپرسى ئەمانىي ئەگەر تۆ لەسەر ئامۇزىگارى و جاكسازى لىنت داين ئەدوا خوايى گەورە سزات نادات، ئەگەر

^١- تاريخ الطري (٤/٢٤٤)، واستناده ضعيف.

٢- مختصر منهاج القاصدين (ص: ٣٧٢)، فائد الكلام (ص: ١٤٣).

^٣- مناقب عمر (ص: ١٦٠-١٦١).

لەسەر فرت و فیلیش لیت دابن ئەوا تۆ سەتمکارىت.^۱

حسن البصري دەفرمۇويت: كاتىتكە عومەر لەنیتو گەرەكە كانى مەدىنەدا دەسۈرایەوە ئەم ئايەتى نىشان درا: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ (الاحزاب: ۵۸).

پاشان عومەر رېيىشت بۆ لاي ئوبىي كورى كەھب، چووپەي مالەكەي و بىنى لەسەر راخەرتىك دانىشتۇوه، ئوبىي راخەرەكەي لە زىزەرەتىنە و وتنى: ئەوه بۆ تۆ نىھ ئەمیرى باوەرداران، ئەم وتنى: عومەر راخەرەكەي بە پىشى ئەفرەز كرد و دانىشت و ئەم ئايەتى بەسەردا خویندەوە و فەرمۇوى: ئەترىسم من خاۋەنى ئەم ئايەتە بىم كە ئەزىزەتى باوەرداران دەدەم، ئوبىي وتنى: تۆ ناتوانىت بەلىيەن بەھىتە زىزەرەستە كانت، فەرمان دەدەيت و پىتىرى دەكەيت، پاشتە عومەر فەرمۇوى: ئەزانم،^۲ عومەر (عليه السلام) پەنگە ئاگەر ھەملەگىرىسىنىت و دەستى تىن بىگىرىت، پاشان دەفرمۇويت: ئەم كورى خەتاب ئايا دەتونى لەسەر ئەمە بە ئارام بىت؟^۳

لە پۇزىانى جەنگى قادسىيە كاتىتكە سەعدى كورى ئەبى وەقاص كلاۋەكە و شىشىرەكە و كەمەرىئەند و شەرۋاڭ و كراس و خوفەكانى كىسرائى نارد بۆ عومەر، عومەرىش سەيرىنەكى قەدو بالاى دەورەبەرەكەي كرد و بىنى كە بە شان و شەوكەتلىنيان سوراقەي كورى جەعسەمى مەولەجىيە، بۆزىيە فەرمۇوى: ئەم سوراقە هەستە ئەمە لەبەر بىكە، سوراقەش ھەستايە سەرىپى و لەبەرى كرد و تەمماعگىرى بۇو، دواتر عومەر پىشى فەرمۇو: پىشى ھەللىكەر، پاشان فەرمۇوى: پۇسى تېكىرەن و ۋەرەن دەنەن و شەرۋاڭ و كراس و خوفەكانى كىسرائى پۇشىيە و ئەمەش شەكۆمەندىيە كە بۆ تۆ و قەومەكەت دايىكەنە، سوراقە دايىكەنە، پاشان عومەر فەرمۇوى: تۆ پىتىرىت كەرددووھ ئەمە پىغەمبەر و نېزدرارى تۆيە ئەمە ئۆز لە من خۆشەويىستەرە و لاي تۆ لە من پىزىدارترە، ئەبۇيە كە پىتىرىلى ئەنەن كەمەرىئەند و شەرۋاڭ و كراس و خوفەكانى كىسرائى پۇشىيە و ئەمەش شەكۆمەندىيە كە بۆ تۆ و لەوەي كە ئەمدەت پىيەتە خەشىيەم بۆ ئەوەي كە فيلم لى بىكەيت، پاشان گىريا ھەتا بىزەيەكى لىيەھات و پاشان فەرمۇوى بە عبدالرحمن: سوئىنەت دەدەم كە بېرىي بىفرۇشى و پاشان دابەشى بىكەيت پىش ئەوەي تارىكى دابىت،^۴ ھەلۋىيىستەكانى عومەر لەم بەشەدا زۆر زۇرن.

۲- ئايىنگەرىتى عومەر:

عومەر لە مىيانى پىنكەوە ژيانى لەگەل قورئان و ھاوارىيگەرنى بۆ پىغەمبەری دەستپاك (عليه السلام) و بىركەدنەوەي لە ژيانى ئەم دونيایە لەوە تىنگەيشتبوو كە ئەم جىهانە خانە ئەزمۇون و تاقىكىردنەوەي،

۱- مصنف عبدالزالقا (۷۶-۷۵/۱) واستادە حسن، عض الصواب (۶۲۲/۲).

۲- مناقب عمر (ص: ۱۶۶)، عض الصواب (۶۲۳/۲).

۳- ھەمان سەرچاواه، (ص: ۶۲).

۴- عض الصواب في فضائل أمير المؤمنين عمر بن الخطاب، (۶۲۵/۲).

له سر نهمه شهود مهزارای دوازده بدم چاوهش سهیری دنیای کردوه، له بر نهوه ملکه‌چ و فدرمانبدر ببوه و خوی داوهته دهست خوای گوره‌ی به ناشکرا و پنهانی، همروه‌ها گیشتونه کومنه پاستیه که له دلیدا دامهزراوه و هاوکاری ببوه بز ناینگریتی لهم دنیاییدا و لمو راستیاندش:
أ- دلني بوه لمهوه که نيمه لمه دنمز يان ربيوار و اين همروهه شمهوه که پيغه مبدر(علیهم السلام) دفه‌رمويت: (له دنیا وها به که تو نامز يان ربيواري)).^۱

ب- نهم دنیایه لای خوای گهوره هيج كيش و بهاييه کي نيه مه گهر ملکه‌چ خوای گهوره تيدا بکهيت همر له بدر نهوهش که پيغه مبدر(علیهم السلام) دفه‌رمويت: (نه گهر نهم دنیایه لای خوای گهوره يه کسان بوایه به بالى ميشوله يك ندوا بيتاوهريک تمنها يك چور ثاوي لي نمده خواردهوه)،^۲ همروه‌ها دفه‌رمويت: ((دنیا نهفرهت ليکراوه شمهشی که تيایادیه نهفرهتی ليکراوه جگه له يادی خوا، نهوهی که تيایادا سرداره يان زانایه يان فيرخوازه)).^۳

ج- عومنه تهمنی له کوتایي زیانی نزیك دهیته و، پيغه مبدر(علیهم السلام) دفه‌رمويت: ((من نير دراوم و من و قيامه‌تیش نا نهوهاین)), ناماژه‌ی به پنهانی شاهیتی و ناواره‌راستی کرد.^۴

د- روزی دوایی که زیانی نهمریه و لانکه‌ی ثارامیه همروهه شمهوه که نیمانداره‌کهی هوزی فيرعهون دفه‌رمويت: ﴿يَقُولُ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَّعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا تُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مَنْ ذَكَرَ أَوْ أَثْقَلَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرَزَّقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ (غافر: ۴۹-۴۰).

راستیه کان له دلی عومنه سهقامگیر بوبوون، ندو(علیهم السلام) له دنیا و مال و داراییه که کم و زوره‌کهی خوی دور ده خاتمه و تيایادا ناینگریتی ده کات، نهمه شتینکه له و هله‌ریستانه که به لگدن له سر ناینگریتی لهم دنیا پوچه‌دا، نه بی نهشهب دفه‌رمويت: عومنه(علیهم السلام) دای به لای زيلدانیکدا لمو مایدهه ياران زور پیتی ناره‌حدت بعون، پاشان فرمومی: نهمه دنیای نیوه‌یه که سورون له سه‌ری و بزی ده گرین.^۷

۱- الترمذی، کتاب: الزهد، رقم (۲۳۳۳) و هو حدیث صحيح.

۲- الترمذی، کتاب: الزهد، رقم (۲۳۲۰).

۳- الترمذی، کتاب: الزهد، رقم (۲۳۲۲)، حسن غریب قاله الترمذی.

۴- مسلم، کتاب: الفت وأشراط الساعة، رقم (۱۳۵-۱۳۲).

۵- من أخلاق النصر في جيل الصحابة، د. السيد محمد نوح، (ص: ۴۸-۴۹).

۶- جعفر بن حیان السعدي.

۷- الزهد للإمام أحمد (ص: ۱۱۸).

سلمی کوری عبدالله دفه‌رمویت: عومه‌ردیفه‌رموو: سویند به خوا، به تام و چیزی دونیا کوناینمه و که فدرمان بدیت به گیسکه کان ببیه به سفره و خوان و ئیمەش فه‌رمان بدھین به پوخنه کان، که ناغان بۆ بکن، فرمان بدھین به کوندھی ثاوی تاوه کو ئەگر وەک چاوی کموی لیهات ئەوا ئیمە ئەوه دەخوین و دەخوینه و، بەلام ئیمە دەمانه‌ویت، که باشیه کانغان بیتیتەو، ئیمە بیستوومانه، که خوای گمورد دەفرمومویت: **﴿أَذْهَبْتُمْ طَيْبَتِكُمْ فِي حَيَاةٍ كُمْ أَلَّدُّيَا وَأَسْتَمْعَتُمْ بِهَا﴾** (الاحقاف: ۲۰).

ندبی عمران جوقی دەفرمومویت: عومه‌رفرمومویتی: ئیمە شاره‌زاتین به نەرمى خواردن له زۆریک لە بخوارانی بەلام ئیمە لیئی دەگەرین بۆ رۆزیک:

﴿يَوْمَ تَرَوْهَا تَذَهَّلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَّرَى وَمَا هُمْ بِسُكَّرَى وَلَيْكَنْ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدً﴾ (الحج: ۲).

عومه‌ر (۱) دەفرمومویت: من تیبینی ئەم کاره کردووه و وام لیهاتووه ئەگەر دونیام بوبت رۆزی دوایم نابیت ئەگەر کاره کە بەم شیوه‌یه بیت ئەوا من با دونیاس پې و پوچم زیانده‌تر بیت،^۱ عومه‌ر (۲) کاتیک کە خدلیفه بوبو وتاری بۆ خدلکی دەدا شەروالیکی لە پیدا بوبو کە (۱۲) پیندی پیوه بوبو،^۲ تەواfi کەعبەی کرد و شەروالیکی لە پیدا بوبو، کە (۱۲) پیندی پیوه بوبو، کە يەکیکیان پارچەیەکی سور بوبو،^۳ رۆزی هەینى لە خەلکی دواکەوت و پىزشى بۆ بەندبۇونەکەی هەینايەو و فەرموموی: ئەوهی کە دواي خستم شوشتى جله‌کام بوبو – شۇرابوبو – ھېچ جل و بەرگىکى ترم نەبوبو کە لەبەرى بىكمە.^۴

عبدالله کوری عامر کوری رەبیعە دەفرمومویت: لەگەل عومه‌ر بۆ کارتىک لە مەدینە چووينە دەرهەو بەرەو مەککە تاوه کو گەراينەوە هېچ دىزە ھۆنراوەيەك يان پۇزشىتىكى بۆ نەھەینايەو، عومه‌ر پارچە قوماشىك^۵ يان پیستەيەكى دابوبو بەسەر ئەو دارەي کە لە ژىز سېيەرەكەيدا بوبو.

ئەمە ئەو ئەميری ئىماندارىيە لە رۆزهلاات و رۆزناوانايانگى ھەيمە و لەسەر زەوي دادەنيشىت و راخەرىتىكى لە ژىردا دەبىت ھەروەك ئەوهى کە كەسىنەكى سادەيە يان لە خەلکانى ئاسايىھ، جارىتكە حەفصەي دايىكى باوه‌رداران (خوای لىپازى بىت) دەچىتە ژۇرەوە بۆ لاي، بىنى ئەوهى کە ئەوى تىدایە سەختى ۋىيان و ئائىنگەرىتى ئاشكرايە لەسەرى و پاشان فەرموموی: خوای گمورد زۆرتىرە لە

۱- الخليلة (۱/۵۰) وهو ضعيف لانقطاعه، مناقب عمر لابن الجوزي، (ص: ۱۳۷).

۲- الزهد لامام أحمد (ص: ۱۲۴) له طرق تقوية.

۳- الطبقات الكبرى (۳/۳۲۸)، إسناده صحيح.

۴- محض الصواب في فضائل أمير المؤمنين عمر بن الخطاب (۵۶۶/۲).

۵- في الطبقات والمناقب الكسائ والنطخ.

۶- الطبقات لابن سعد (۳/۲۷۹) وإسناده صحيح.

چاکه‌کردن، فراوانتره له سمر پزق و پوزی تو، بخادرنیک ناخوی باشت له مه و پژشاکیک ناپوشی نه مرتر لسم پژشاکت؟ عومه‌ی فدرموموی: ده تکم به حه کم به سمر خوتدا، پاشان باسی پیغه‌مبدر(عليه السلام)ی کرد و که چون به سهختی زیاوه، بدره‌وام باسی نهودی ده کرد که پیغه‌مبدر(عليه السلام)ی تیدا بورو و حفظه له گه‌لیدا مایده تاوه کو گریا، پاشان فدرموموی: من دو هاورتیم هبوو که نهم ریگه‌یه‌یان گرتزته بدر، نه گر منیش ندو سهختیه بگرمه بدر ره‌نگه هست بدهه بکم که له گه‌لیدان ده گه‌مه زیانیکی خوشگوزه‌رانی،^۱ به راستی دونیا بورو بورو به شتیکی ساده له نیو چنگ و ژیز پیسی عومه‌ردا(عليه السلام)، له سمرده‌می خه لافه‌تیدا ولاتنی دونیایی پزگار کرد و دونیا به ملکه‌چیوه پیشوازی لی کرد و هیچ چاویک بؤی نه تروکاوه و دلی بؤی نه هه‌زاوه به لکو هدموو به خته‌وریه کی له پیناو سه‌فرازی ناینی خوادا بورو له گه‌ل بپنه‌وهی درک و دالی هاویه‌ش په‌یداکدران، به راستی ناینگه‌ریتی سیفه‌تیکی دیار بورو له کمسایه‌تی عومه‌ر،^۲ سعده‌ی کوری نه‌بی و هفاص(عليه السلام) ده فدرمومویت: سویند به خوا عومه‌رله کوچکه‌رانی پیش نیمه نه بورو، ندو زانی به شتیک له نیمه باشت ده بیت، بدین ترمان بورو له دونیا.^۳

۳- خواناسی عومه:

نهودی که ده لالمت ده کاته سدر خواناسی عومه‌ر(عليه السلام) نهودیه که نه بوزید عومه‌ر کوری شهیه له هدوالی مه‌دان کوری نه‌بی طلحتی یه‌عمه‌ری هیتاویه‌تی که چووه بز لای عومه‌ر(عليه السلام) به چندن بزشکه تری و خواردنیکمه، نه‌ویش فدرمانی به‌سمردا دا که دابهشی بکات پاشان فدرموموی: خوای گه‌وره، تو ده زانی که من پزقیان ناده‌م و له سمریان ناخروشیم جگه له‌وهی که دهست ده خمه خواردن کانیانه‌وه، من ترسام له‌وهی که له ورگی عومه‌ردا بیکه‌یته ناگر، معدان و تی: پاشان من لانه‌چووم تاوه کو بینیم عومه‌ر ده‌فریکی له پوختی ماله‌که برد و له نیوان خوی و خلکه که داینا، ظهیری باوهرداران عومه‌ر(عليه السلام) ثاره‌زووی نهوده ده کات که له گه‌ل ته‌واوی موسلمانان نان بخوات له بدر نهودی نه‌مه بدره‌وهندی کوچه‌لایه‌تی تیدایه، بدلام پیی گوناه بورو که له خواردنیک بخوات که له مالی ته‌واوی موسلمانان دروستکراوه، بزیه فدرمان ده دهات که خواردن تایبه‌تیه که‌ی بز بھین که له پوختی ماله‌که دروست کراوه، نه‌مه‌ش نهونه‌یه کی بدرزه له سمر دهست پاکی و خواناسی، به جوزیک که خواردن له مالی موسلمانان به گشتی له گه‌لیدان هیچ گرفتیکی نیمچه حرامی تیدانیه له بدر نهودی که نه‌ویش تاکیکه له‌وان بدلام نهود خوی له‌مه پاک ده کات‌دهه و دک داواکردنیک له‌وهی لای خواهه و لمبر زوری ترس و بیمی له خودا که ترساوه نه‌مه له گومان لیکراوه کان بیت و خوی لی پاراستوه،^۴

۱- الزهد للإمام أحمد (ص: ۱۲۵)، الطبقات (۲۷۷/۳).

۲- الفاروق أمير المؤمنين، د. عاضة (ص: ۱۱).

۳- إسناده جيد أخرم ابن أبي شيبة (١٤٩/٨) في مصنفه وإبن عساكر (٥٢/٤٤).

۴- التاريخ الإسلامي (١٩/٣٧).

عبدالرحمن کوری نه جیع ده فهرمومویت: لای عومه‌ر(عجیب) لاما، حوشتریکی ههبوو دیدوشی، خزم‌هه تکاره کهی رپزیلک رایکرد و شیریکی بۆ هیتنا بیخوات به‌لام نکولی لى کرد و فدرموموی: به‌لام لیدایت شم شیره‌ت له کوئی هیتنا؟ نه‌ویش و تی: نه‌ی نه‌میری باوه‌رداران حوشتره که بیچووه‌کهی شیره‌کهی خوارد و منیش حوشتریکم له بەیتومال بۆ دۆشیت، دواتر عومه‌ر فدرموموی: به‌لام لیدایت شاگرم ده خوارد دده‌هیت؟! نه‌م شیره لای ههندی که‌س حله‌لآن کرا و ویتان شهوده حله‌لاته بۆ تۆ نه‌می شه‌میری باوه‌رداران ههروه‌ها له‌گەن گۆشتە‌کیدا،^۱ نه‌مه‌ش نمونه‌یه که له خواناسی نه‌میری باوه‌رداران عومه‌ر(عجیب) به جوزیک که ترساوه له سزای خوای بدرز و بلند بدوهی لدو شیره‌ی خوارد و له‌گەن شهوه‌ی که شم کارهی به نه‌نهست نه‌بیو، دلنيا نه‌بیو تاوه‌کو شیره‌کهی لای ههندی له‌و گهوره یارانه‌ی پیغامبر(عجیب) ووه بۆ حله‌لآن کرا که نوینه‌ری موسلمانان بیوون لەم کاته‌دا، نه‌م ههواهله و هاوشیو، کانی به‌لگەن لەسدر که یادی پژویی دوایی به‌وهی که لیپرسینه‌وه و ناز و نیعمه‌ت و سه‌ختنی تیدایه به‌رۆزکی عومه‌ری گرتووه و میشکی پېرکردووه له بیکردن‌هه تاوه‌کو شه‌مه بیتته ثاراسته‌یه ک بۆ رهفتاری لەم ژیانه‌دا،^۲ عومه‌ر(عجیب) زۆر خواناس بیووه و نه‌م خواناسیش گدیاندوویه‌تیه ثدوهی که چى به مافی خۆزی بزانیت یان نا، عومه‌ر پژوییک نه‌خوش که‌وت و هه‌نگوینیان نووسی بۆ چاره‌سدرکرانی، بەیتومال هه‌نگوینی تیدابوو که له ههندی ولاتی پزگارکراوهه هینترابوو، عومه‌ر نه‌یده‌ویست به هه‌نگوین چاره‌سدر بکریت هه‌روهه ک شه‌وه ک بیشک بۆی دیاری کردبوو تاوه‌کو خله‌لکه کهی کۆزکرده‌وه و چووه سدر مینبئر و مۆلەتی له خله‌لک و هرگرت و فدرموموی: نه‌گەر پیتگەم پی بدهن به کاری دینم نه‌گینا نه‌وه بۆ من حرامه، خله‌لکه کهش گریان و بەزه‌یان پیدا هاتموه و هه‌مومویان مۆلەتیان پیدا و ههندینیکیان به ههندیتیکی تریان ده‌وت: ههست بۆ خودایه نه‌ی عو-مه-ر! به راستی خدالیفه کانی دوای خۆت ماندووک در.^۳

۴- خویه که مزانینی عومه‌ر:

عبدالله کورپی عهباس ده فرمومویت: عهباس پلوسکیتیکی له سه ریگای عومد همه برو پر زی

هینی عومد پوشانکیکی له بدر کرد بسو، عهباس دو به چکه سه ریپیبو، کاتیک که شاوی

پلوسکه که به خوئی نهود بچکانموده هاته خواره وه بدر جله کانی عومد که دوت، عومد فرمانی دا

به درهینانی پلوسکد که، پاشان عومد گرايده و جله کانی فریدا و جلیکی تری له بدر کرد، دواتر

هات و نويزی بخ خملکی کرد، له پاشدا عهباس هات و فرموموی: سویند به خوا نهمه هدر نهود

شویندیه که پیغامبر ﷺ عومد به عهباسی فرمومو: من فرمانت پیده کدم که

بچیته سه ریپشتم تاوه کو پلوسکه که لمو شوینه دابنی که پیغامبر ﷺ داینابو، پاشان عهباس نهم

١- تاريخ المدينة المنورة (ص: ٧٠٢).

٢- التاريخ الإسلامي (١٩/٢٨).

^٣ - فوائد الكلام للخلفاء الكرام (ص: ١١٣) الفاروق للشراقي (ص: ٢٧٥).

کارهی کرد،^۱ شیخ حسنی بصری دفه‌رمویت: عومه‌ر (علیه السلام) پژوییکی زدر گدم هاته درهوه و عهباکهی داببو بهسه‌ریدا لاویک به گوئی دریزه‌کهیوه لایدا بهلایدا عومه‌ر فهرمومی: ثئی لاو، له گهان خوت سوارم بکه، لاوه که لهسر گوئی دریزه‌کهی بازی دا هاته خوارهوه و وتنی: سوار به ثئی شه‌میری باوه‌پداران، عومه‌ر فهرمومی: نا، تزو سوار به و منیش له پشتتهوه سوار ده، دهتمویت لهسر شوینی ندرمیه که سوارم بکهیت و خوشت له شوینه رهقه‌کهیدا بیت؟ پاشان له پشت لاوه‌کهوه سوار ببو تاوه کو چوویه مه‌دینه نهوله پشتتهوه ببو، خله‌لکی سه‌یریان ده‌کردن،^۲ سنان کوری سه‌لمی هذلی ده‌فرمومیت: له گهان دوو لاو چوومه درهوه و خورمامان کوذه‌کرده، لهم کاته‌دا عومه‌ر هات و قامچیه کهی به دهستهوه ببو کاتیک که لاوه کان دیان هه‌لاتن و منیش هه‌ستام و هه‌ندیک له چاکمدا ببو کزم کردبوویه و پاشان ونم: ثئی شه‌میری باوه‌پداران نه‌مه با وراندوویتی، عومه‌ر (علیه السلام) سه‌یریکی کرد و لبی نه‌دام، منیش ونم: ثئی شه‌میری باوه‌پداران نه‌وانهی له‌گه‌لتسدا بعون هه‌رجیم پییه لیم ده‌ستین، نه‌ویش فهرمومی: نه‌خیز بپروه له‌گه‌لتم هات تاوه کو مالی.^۳

پژوییکی زدر گدمی تاودار شاندیک له عیراقوه که ثه‌حنده‌فی کوری قهیسی تیدا ببو چوون بز لای عومه‌ر لهو کاته‌دا خزی داپوشیببو به عهباکه سه‌رقائی ناما‌ده کردنی حوشتریک ببو له حوشتریکی سه‌ده‌قه، عومه‌ر فهرمومی: ثئی شه‌حنده‌فی جله‌کانت دابنی و هاوکاری شه‌میری باوه‌پداران بکه لهسر ئدم حوشتره چونکه حوشتریکی سه‌ده‌قیه و مافی هه‌تیو و بیوه‌ژن و هه‌ڈزارانی پیوه‌یه، پیاویک له ناما‌ده ببووان ونمی: خوا لیت ببیوریت ثئی شه‌میری باوه‌پداران، بز فرمان ناکه‌یت به‌سه‌ر به‌ندیه‌یک له به‌نده خیزخوازه کاندا که بزت ته‌واو بکات؟ هر که‌س که ببیتیه بدرپرسی موسلمانان پیویسته له‌سری، نه‌وهی له‌سه‌ر به‌ندیه‌یک پیویسته بز گه‌وره‌کهی له ناموزگاری و گهیاندنی نه‌مانهت،^۴ عدروهی کوری زوبییر (علیه السلام) دفه‌رمومیت: عومه‌رم (علیه السلام) بینی، که کوندیه‌یک شاوی به‌سه‌ر شانهوه ببو ونم: ثئی شه‌میری باوه‌پداران نه‌مه بز تو باش نیه، عومه‌ر فهرمومی: کاتیک که کۆمەل‌لیک شاندی گوییپ‌ایمەل و ملکه‌چ هاتن بز لام، نه‌فسم ته‌که‌بوريکی بز پهیدا ببو تیا دروست ببو، ويستم بیهارم،^۵ ثه‌نه‌سی کوری مالک (علیه السلام) دفه‌رمومیت: له‌گهان عومه‌ر چوومه درهوه تاوه کو چوویه ناو په‌رژینیک گوییم لی ببو که له نیوان من و نه‌و دیواریک هه‌ببو له ناو په‌رژینه‌که‌دا ببوکه دهیه‌رمومو: عومه‌ر شه‌میری باوه‌پداران، بخ، سویند به خوا نهی کوری خه‌تاب، دهیتیه به‌ندیه خوایان نه‌شکه‌نجدت ده‌دات،^۶ جویه‌یری کوری نه‌فیر نه‌گیزیتیه و که چند که‌سیک و تیان به عومه‌ر: نه‌مان بینیو که‌سیک دادپه‌روره‌رانه‌تر له تو کار بکات و به راستی بز حق بلیت و توندتر بیت بز دوورووان نهی شه‌میری باوه‌پداران، تو له پاش

۱ - صفة الصفوة (۲۷۵/۱).

۲ - أصحاب الرسول (علیهم السلام)، محمود المصري (۱/۱۵۷).

۳ - صلاح الامة في علو الامة سيد العفاني (۴/۲۰۵).

۴ - أخبار عمر (ص: ۳۴۳)، أصحاب الرسول (علیهم السلام) محمود المصري (۱/۱۵۶).

۵ - مدارج الساکنین (۲/۳۳۰).

۶ - مالک في الموطأ (۲/۹۹۲) إسناده صحيح.

پیغه‌مبه‌ر (ص) باشترين کهسيت، لم کاته‌دا عهوفی کوری مالک (ص) ^۱ فدرمووی: دروتان کرد - سویند به خوا له دواي پیغه‌مبه‌ر (ص) پساوي باشان بیني، وتيان کيييه؟ فدرمووی: ئهبویه‌کر، عومه‌ر فدرمووی: عهوف پاستي وت، ئييوه دروتان کرد، سويند به خوا ئهبویه‌کر له بونى ميسك خوشتر و باشتير بوبه، من له حوشترى مالله‌کەم گومراچت بعوم - واته پيش شهوه‌ی موسلمان بيت - چونکه ئهبویه‌کر شده‌ش سال پيش ثەو موسلمان بوبه.^۲

ئەمدەش بىلگىدە لەسەر خۆ بەکەمزاينى عومه‌ر و پىزى بۆ پياوچاكان و كەمتەرخەم نەبوبو له شەرمىكىن لېيان، بەلام مىدووه کانى لى دەگرتنەوە هەروھا قايىل نەدەببۇ كە نىكۆلى چاكەيان بکات و لە يادىيان غافل بېيت، بەردەۋام له ھەممۇو ھەلۋىستەيەكدا بە چاكە ناوى دەبردن و خەلکى بەرسىيار دەكىد لە پىزىگىتنى ئەم مانا جوانە و لە يادىكىنى شەوهى كە پىشىكەشيان كىردووه له كارى پىرۇز، شەوهى كە دەمەننەتەوە كارى سوود بەخشى بەردەۋامە، كە دەستاۋەست دەگاتە جى و كارى چاكىش بە مردى يان دىارنەمانى خاوهنەكەي لە ياد ناكىتت و لەمەشدا وەفا و ئىمامانى تىدايە.^۳

عومه‌ر (ص) قايىل نايىت بە كەم باسکىرنى ئەو كەسەي كە لم پله و پايەيدا پيشى كە وتۇو، هەرگىز قايىل نايىت كە چاكە كارى پىشىنە كان بىۋاتە پىزى لەيادچووانەو، ئەو ئومەتى كە ناوداران و پياو چاكانى لە ياد دەكات يان لېيان بىئانگا دېبىت ئومەتىكە لەناو چوو بايغە، ئى باش نىيە كە مەرقۇقە كان لەسەر ئەم سرکە فرۇشى و دروستكىرده بە ناوبانگە پەروەرەد دەبن؟ عومه‌ر لەسەر قورئان و سونەتى پیغه‌مبه‌ر (ص) پەروەرەد بوبه كە شتاتىيەكىان فيتەرەنەوە كە تەواوى كىتىبە پەروەرەدىي و ئەخلاقىيە كان بە كۆن و نوييائەوە لېسى بى بەش بۇون، ئىستاش قورئان لەبەر دەستماندايە و سونەتەكانى پیغه‌مبه‌ر (ص) يش پارىزراون لە لامان و زانىاري و پەروەرەد و ئەخلاقى وەھاييان تىدايە كە پىوهەرى لەسەر نىيە.^۴

۵- دىلنەرمى عومه‌ر:

ابن عباس (ص) دەفرموویت: عەينەي کورى حصن کورى حوزەيفە هات و لاي حەپى کورى قەيسى^۵ برازاي مايەوە، يەكىك بوبو لەوانەي كە عومه‌ر قەرزى پىتەدان، وە خويىندەواران يار و يياوهرى كۆپى عومه‌ر و پاۋىزىكارانى بوبون ج پىر و ج لاو، عوييەينە بە برازاڭى وت: برازا، پووت ھەيمە، يان وتى: پووت ھەيمە لاي ئەمير مۆلەتم بۆ وەرگىرى، شەویش وتى: مۆلەتت بۆ وەرەگرم، ابن عباس دەفرموویت: حەپ مۆلەتى بۆ عوييەينە وەرگرت و كاتىك هاتە ژورەو وتى: ئىيە، ئەو کورى خەتابە، سويند بە خوا فەمان پى نادەيت و لە ناوماندا بە دادې روھى حوكىم ناكەيت، عومه‌ر ھېننە پەست

- ۱- الاشعري، صحابي مشهور، من مسلمة الفتح.
- ۲- مناقب عمر ابن الجوزي (ص: ۱۴)، مغض الصواب (۵۸۶/۲).
- ۳- شهيد المغراب (ص: ۱۴۴).
- ۴- هەمان سەرچاوه. (ص: ۱۴۵-۱۴۶).
- ۵- الحسن بن قيس الفزارى، صحابي أسلم مع وفد بني فزاره.

بۇ كە خەریك بۇ لىئى بىدات، خەپ پىتى وت: ئەمیری باوه‌رداران، خواي گەورە بە پىغەمبەرە كەدى فەرمۇوه: «**خُذِ الْعَفْوَ وَأَمْرِ بِالْعَرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجُنُاحِ.**» (الاعراف: ۱۹۹).

ئەمەش لە نەفامان و نەزانانە سويند بە خوا كاتىك عومەر ئەمیر ئەنۋە كە بىسەردا خويتىرايمۇد بە سەرييا تىنەپەرى و سىست و هيتواش بۇ لە بەردهم قورئان^۱ و كاتىك كە گۆنئى لە ئايىتە كە بۇ لە تۈلە سەندىنەوە هيپور بىرويەوە و پىشتى كرده ئەمپىاوهى كە خراپەي لە گەل كىدبوو كاتىك كە تۆمىتبارى كىدبوو بە پىزد و بە سىتم كىردىن لە سوينىدە كەدا، ئەمدىيە كە عومەر بایخى پىزى دەدات و بىزى دادەمەززىت كىن لە ئىتىمە لە كاتى تۈورەيىدا خۆزى پىزى دەگىرىت؟ بە تايىبەتى ئەگەر بىز ئەم پەستىتى كە لە سەرىيەتى كەسانىتى زىزەن بن؟ گومان ناكەمەمانىتىش هەبن، دەبىت كەي ئىتىمە بېبىنە غۇونەيدى كى قورئانى و بەپىتى ئەم ئايىتە بچولىتىنەوە كە لە قورئاندا دەي�ۇنین؟ كەي خۇرەوشستان قورئانى دەبىت؟^۲ كاتىك عومەر لە ئەستىتلەن و حەوزىتكى لە شام و تارى دەدا سەبارەت بە داھاتەكان و چۈنەيتى دابەشكەردن و ھەندىي كاروبارى تردا كە باس كراوه لەوانە... من سەبارەت بە خالدى كورپى وەلىد پۆزشستان بۆ دىئىمەوە، من فەرمانىم پىتىكەد كە ئەم مالە ئى دەستى كەمتوھ رايىگىت و دابەشى بکات بىسەر ھەزارە كۆچكەراندا بەلام ئەم دەبىيەخشى بە دەولەمەندو بە توانا كان، منىش لامبرد فەرمانى كە ئەبۇ عوبىيەدى كورپى جەپاچ شوينى بگىرىتىدە، لەم كاتەدا عەمەر ئەمەر ئەمەر ئەمەر كورپى ئەملۇنیدە^۳ وتى: سويند بە خوا عوزرت نەھىتىناوەتەوە ئەم عومەر، كارىبەدەستىتىكت لابردوو كە پىغەمبەر(ع)^۴ بەكارى هيناساوه شىشىرىتىكت خىستەتەوە كىللان كە پىغەمبەر(ع) هەلىكىتىشاوه و كارىيكت وەلاناوه كە پىغەمبەرى خۆشەويىست(ع)^۵ دايەزراندۇوو رەھىيىكت پساندۇوو و چاولە دووی ئامۇزاكەت بۇوى، عومەر فەرمۇوى: تو نىزىكتىن و دۆست و تازەپىنگەيشتۇرى لە ئامۇزاكەت قەللىس دەبىت.^۶

ئەمە ھەندىي لەو سىفەتانەي بۇو، كە بەرھەمى يەكتاپەرسىتى و باوه‌پى بە خوا و خۇئامادە كەرنى بۇو بۇ بە بەدەمەوە چۈونى فەرمانەكانى خودا، هەروھا زانىيان و تۈيۈرaran سەبارەت بە سىفەتەكانى ئەم كەسايەتىيە دەدوين، كە گۈنگۈتىنیيان: ھېزى ئايىنى و نەبەردى و باوه‌پى پىتەو و دادپەرەرەي و زانست و زانىيارى و شارەزايى و بەئاگابۇن سام و ھەبىيەت و ھېزى كەسايەتى سوارچاڭى و ھۆشىيارى پاش سەرچ و تىپامان و دەلەراوانى و توانا و ھېزى باش و بەزەبي و توند و تۆلى و ئارامى و سەختى و ئايىنگەرىتى خواناسى، سەبارەت بە سىفەتى رەفتارى سەركارىيەتى لاي خەلیفە عومەر دواون كە گۈنگۈتىنیيان: گۆيىگەتنە بۆ رەخنە و توانا لەسەر بە كەردهو كەردنى خەلک و دۆزىنەوهى كار و بەشدارى كەردىن لە وەرگەتنى بېپارەكانى توانادارى لەسەر پۇوداوهكانى گۈرەنگارى و پەشىمان بۇنمۇدە لە

۱- البخارى، رقم (۶۸۵۶)، (۴۳۶۶).

۲- شەھيد المخاب (ص: ۱۸۱).

۳- المخزومى.

۴- عض الصواب (٦٠٢/٢).

ھەلۆیستى نادروست پاش دەركوتى راستى و توندى چاودىيىدە كانى بۆ والى و ئەمیرە كانى تر، لە ناوه‌رۆزکى ئەم توپتىنەوەيدا خويىنەرى بەپىز تىبىنى ئەم سيفەتانە و زياتريش دەكتات و من نامەوېت لەم دوانگەيەدا كورتىيان بىكەمەوه.

دووهم : ژیانى له‌گەل خىزانەكەمى :

عومەر(رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) دەفرمۇوېت: خەلکى ئەو بەجى دىئن بۆ پىشەوا كە ئەو بەجى دىئن بۆ خوا و ئەگەر پىشەوا چىرى ئەوا ژىزەستە كانىشى دەچەرن،^۱ ھەر لەبەر ئەوهش بۇو عومەرتوند بۇو لە لېپرسىنەوە خۆى و خاوخىزانەكەمى.

دەيزانى كە چاوى تىپراوه و هيچ گومانىشى تىدانىيە ئەگەر دەلپق بىت لەسەر خۆى و خاو و خىزانى بچەرن ئەوا لەسەر ئەوان لېپرسىنەوە لەگەل دەكىت لە پۇزى دوايدا و لە دونياشدا كەس بەزمى پىندا نەھاتۇتەوە عومەر ئەگەر پىنگرى شىتىكى لە خەلکى كردىت دەست بەجى چۆتە لاي خاو و خىزانەكەمى و پىتى فەرمۇون: من پىنگرى خەلکم كرد لەوه و لەوه و خەلکىش سەبىرى ئىۋە دەكەن ھەرۇشكىن ئەنداھى يەك سەبىرى پەل گۆشتىك دەكتات، ئەگەر ئىۋە بىانەن ئەوا ئەوانىش دەكەن و ئەگەر بىتدار بىنەوە ئەوانىش بىتدار دەبنەوە، سوينىد بە خوا پىياوېك ناھىتم كە بىكەوېت لەوهى كە پىنگرى خەلکى لى دەكەم تاوا كە نازار و ئەشكەنخەى لەسەر كەم نەكەمەوه بۆ جىنگى خۆى لە من كى لە ئىۋە دەتوانىت بىتە پىشى، كى لە ئىۋە دەتوانىت بچىتە دواوه^۲، عومەر بە توندى چاودىيى و بە دوا داچۇونى ھەلس و كەوتى مندالە كانى و خىزانەكانى و دۆستە كانى دەكەن و ئەمەش ھەندى ئەلۆيىستە:

۱ - داھاتە گشتىيەكان:

عومەر(رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) پىنگرى خاو و خىزانى دەكەن لە سوود وەرگەتن لە داھاتە گتىيانى، كە دەولەت بۆ كۆمەلىيىك لە خەلکى پىشىياني دەكەن، لە ترسى ئەوهى كە خاوه خىزانەكەى بەھۆيەوە دوچارى گوناھ و تاوان بىن، عبداللە كورپى عومەر(رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) دەفرمۇوېت: حوشتىيىكم كېرى و بەخىتۇ كەنەتلىك قەلەم و بۇو بىردىم بازار، دەفرمۇوېت: عومەر هاتە بازار و حوشتىيىكى قەلەمۇي بىىنى، پاشان فەرمۇوى: ئەم حوشتە ھى كىيىھ؟ و تىيان: عبداللە كورپى عومەر، ھەر بۆيە فەرمۇوى: ئەم عبداللە كورپى عومەر، بىخ بىخ... كورپى ئەمیرى باوه‌رداران، فەرمۇوى: ئەم حوشتە ھى كىيىھ؟ كىيىھ؟ منىش و تم: حوشتىيىكە كېپۈمىھ و ناردوومە بۆ ناۋىپاوان و ھەر ئەوه داوا كردووه كە موسىلمانان داواي دەكەن، عبداللە و تى: عومەر فەرمۇوى: دەلىن حوشتىي كورپى ئەمیرى باوه‌رداران بىلەوەرتىن، ئاواي حوشتىي كورپى ئەمیرى باوه‌رداران بىلەن، ئەم عبداللە كورپى عومەر، چەند پىداوه وەرىيگەر و باقىكەشى بىخەرە بەيتولالى موسىلمانانەوه.^۳

۱- موسوعة فقه عمر بن الخطاب، د. محمد قلعجي (ص: ۱۴۶).

۲- محض الصواب (۳/ ۸۹۳).

۳- مناقب عمر لابن الجوزي، (ص: ۱۵۷-۱۵۸).

۲- لیپرسینه‌وهی بوق عبد الله کوری دهکات بوق ئوهی، که له جهله‌ولا کېرىيەتى:

عبدالله کورپی عومدر ده فدرمۇویت: بەشدارى جەنگى جەلەولام كرد كە يەكىن بۇو له جەنگە كانى ولا تى فارس، باي چل هەزار له غەنیمەتە كاڭمۇرۇشىت، كاتىتكە چۈومە لاي عومدر فدرمۇویت بېھىتىنە، ئەگەر كەوتىتە سەر ئاڭر و پېيان وتنى: به فيدای به، ئايا تو زە فيدای دەبىت؟ منىش وتم، سوئىندەخوا، ھىچ شەتىك نىز زىيان پىن بگەيدىنەت مەگەر لە و بېمە فيدات، عومدر فدرمۇویت: وەك ئەوەي من، كە شاهىتى خەللىكى بىم كاتىتكە بەدىعەتىيان دەدا و تىيان: عبد الله کورپی عومدر ھاۋەلى پېغەمبەرى خودا و کورپی نەميرى باوهەردارانە و خۇشەويىستىرين كەسىدە لاي، تو شە به ھەمان شىۋىي ئەوان ئەگەر ھەرزانى بىكەن لە سەرت پېيان خۇشتە وەك ئەوەي كە گرانى بىكەن، من كەسىك بەرپرس، زىياتىت پىن دەدەم لەوەي كە بازىرگانىتكە قورپىش دەستى دەكەويت تو زە كاويمەك قازاجىت ھەيە، دەفرمۇویت: پاشان بازىرگانە كانى بانگ كرد و خۇشتە كەيان لى كىپى بە (۴۰۰) ھەزار درەم، (۸۰) ھەزار درەمى لى دايىه من و ئەوى ترى نارد بوق سەعدى كورپى ئەبى وەقاص تاواه كو دابەشى بىكات.^۱

۳- پىگىرى پاكىشانى قازانچ بە هوئى پەيوەندى خزمائىهەتى لىيەنە:

ئەسلەم دەفرمۇویت: عبد الله و عبید الله کورپى عومدر لە گەل سوپايدا چۈن بوق عىراق كاتىتكە گەرانەوە لاي ئەبو موسای ئەشەعرى (تەنھىي) لاياندا كە ئەميرى شارى سەھىر بۇو، پېشوازىيە كى گەرمى لى كىدن و فدرمۇوی: ئەگەر بېتىانىيە به جۈزىتكە سوودتان پىن بگەيدەنم ئەوا دەمكىردى، پاشان فدرمۇوی: بەللى، لىيەدا پارەيدىك ھەمەيە لە مالى خودا و دەمەويت رەوانەي بىكەن بوق ئەميرى باوهەرداران، لەو پارەيدى پېشىنەتان پىن دەدەم، كە ئىتوھ كالاىي عىراقى پىن بىكەن و لە مەدىنە بىفروشىنەوە، پاشان سەرمائىيە كە دەدەن ئەميرى باوهەرداران و ئىتوھ قازاخىيكتان دەست دەكەويت، ئەوانىش بە گويانى كرد نامەيە كى نووسى بوق عومدر تاواه كو پارە كەيان لى وەرىگىت كاتىتكە عبد الله و عبید الله گەيشتنەوە لاي عومدر (تەنھىي) فدرمۇوی: ئايا ھەممو سوپاکە وەك ئىتوھ پېشىنەي وەرگىت؟ و تىيان: نە خىر، عومدر (تەنھىي) فدرمۇوی: پارە كە و قازاجە كەشىم پىن بىدەن بەم شىۋىيە عبد الله بىتەنگ بۇو بەلام عبید الله وتنى: ئەن ئەميرى باوهەرداران ئەمە نيازى تو نىيە، ئەم پارەيدى بەندوتايىه يان كەمى بىكەدايە ئەۋا ئىتەم زامنیمان دەكىردى، بەلام عومدر هەر دەيقەرمۇو: پارە كەم پىن بىدەن، عبد الله ھەر بىتەنگ و (عبيد الله) ش دەيگىرپايدە تاواه كو پىباويتكە لە ئامادە بۇوان وتنى: ئەن ئەميرى باوهەرداران بوق نايىكەيتە ھاۋىيەش،^۲ پاش ئەوە عومدر سەرمائىي كە و ئىتوھ قازاجە كەمى بىردى و ئىتوھ كەمى ترى دايىه عبد الله و عبید الله و ئەمەش بۇويە يەكەمین ھاۋىيەش لە ئىسلامدا.

۱- تاريخ الإسلام للذهبي عهد الخلفاء الراشدين (ص: ۲۷۰-۲۷۱).

۲- الخلفاء الراشدون للنجار (ص: ۲۴۴).

۴- په سهندکردنی ئوسامه‌ی کوری زهید به سهربالله کوری عومهر(ع) له به خشیندا:

عومهر(ع) داهاتی بهش ده کرد و جیاوازی ده کرد له نیوان خدلکیدا و له سمر بنه مای پیشینه و رهچلهك، چوار هزار درهه‌می دایه ئوسامه‌ی کوری زهید و سی هزار درهه‌می دایه عبدالله کورپی، عبدالله فدرموموی: بابه گیان، چوار هزار درهه‌مت داوهته ئوسامه‌ی کورپی زهید و سی هزار درهه‌مت داوهته من؟ ندو جیاوازیه چیه که باوکی ندو همیه‌تی و تز نیته؟ ندو جیاوازیه چیه که ندو همیه‌تی و من نیمه؟ عومهر فدرموموی: باوکی ندو لای پیغه‌مبهربالله خوشویست (ع) خوشویسته برو له باوکی تو، ندویش لای پیغه‌مبهربالله خوشویسته له ته.^۱

۵- خمرجی مانگیکم پیدداوي:

عاصم کورپی عومهر ده فدرمومویت: عومهر یه رفای خزم‌تکاری نارد به دوامدا و منیش چووم بتوانی بینیم له مزگهوت دانیشت‌تورو سوپاس و ستایشی خواي گهوره‌ی کرد و پاشان فدرموموی: من وا ده بینیم که ئەم پاره‌یه حدلائی بتو من تیدا نیه تاوه کو پیش نموده که مافی خۆز لى نمدهم پاشان حرامه له سمر کاتییک که نزیک برومهوه ئەمانه‌تە کەم گدرايەوه، من خمرجی یەك مانگم لەو مالەی خودا بتو داناوی و تۆم له سمر زیاد نەکردووه، من بدرهه‌می خۆتم به بدرزکردنەوهی خەلاتیک پیددای، دهی توش نرخه‌کەی بگره پاشان بازرگانیک بھینه و به تەنیشتیه و ئەگەر شتییکی فرۆشت ببە بهه‌یا هاویه‌شی و خرجی خۆت و خاو و خیزانی له سمر ده‌بیکه، عاصم وتی: چووم و ندو کارهم ئەنجام دا.^۲

۶- ئەی موغه‌یقیب بیگره و بیخره به یتولماله‌وه:

موغه‌یقیب ده فدرمومویت: عومهر(ع) له چېشتەنگایه کدا ناردي به دوامدا له کاتیکدا لە مال بووه و وانه‌ی به عاصمی کورپی وتۇتۇوه پیی و تم: دەزانى ئەمە کەمە چى كردووه؟ رۇیشتۇوه بتو عیراق و هەوالى پیتاون کە کورپی ئەمیری باوهردارانه و داواي خدرجي و موجەی لى كردوون و ئەداویش ھەندى زیو و كلاا و كەل و پەل و شىشىرىنىكى ناوه‌کیان داوهتى عاصم وتی: من ئەممە نەکردووه بەلكو چووم بتو لای كەسانىتىكى خزم و خويشى خۆم، ئەمانەيان پیتاوم، عومهر فدرموموی: ئەی موغه‌یقیب بیگره و بیخره به یتولمالووه،^۳ دیاره ئەمدەش نۇونىدە كە لە پشکنین لەو مالەي كە مەرۋە لە پىگەي وەجاخ و پلە و پايەوە پەيداي دەکات بە جۈزىيەك ئەمیری باوهرداران ھەست دەکات كە عاصمی کورپی ئەم مالەي لەو پىگەوە پەيداي كردووه كە کورپی ئەمیری باوهردارانه و بەمەش شەرمەزازى دەكىشىا كە مالەكە لە لای بېئىتىدە، ئەدویش لەبر ئەوهى كورپەكەي بەبىي ھەۋل و كۆششىنگى ئەم مالەي دەست كە دەتووه و ئەمەش چۆتە بوارى گومان لىتكاراندە.^۴

۱- فوائد الكلام للخلفاء الكرام، (ص: ۱۱۳).

۲- الطبقات (۳) ۲۷۷/۲۷۷) إسناده صحيح، عض الصواب (۴۹۱/۲).

۳- عصر الخلافة الراشدة للعمري، (ص: ۲۳۶)، الاثر حسن.

۴- التأريخ الإسلامي (٤/١٩٠).

٧- عاتکەی خىزانى عومەر و ميسك:

لە ولاتى بەحرىتىنە و ميسك و عەمبەر بە دىيارى هات بۆ عومەر(۲)، عومەر فەرمۇسى: بىرا من ئافرەتتىنى باشىم دەست بکەوتايە و ئەم بۆن و بىرامە خۆشەي بۆ بکىشىمايمە و دابەشى بىرىدايد بە نىئۆ مۇسلماناندا، لەم كاتەدا عاتکەي كچى زىيىدى كورى عەمرى كورپى نەفەيل كە خىزانى بۇ و تى: من زۆر باشم لە كىشانە و بىتى بۆتى بكتىش، عومەر فەرمۇسى: نەخىز، عاتکە و تى: بۇ نا؟ عومەر فەرمۇسى: من دەترسم وەرى بگرىت و ئاواى لى بکەيت - پەنگەي كرد بە ناو لاجانگىدا - بىدەيت لە گەردنىت، ئەو كاتە من لە مۇسلمانان زىاتر سودى لى دەبىن، ^١ ئەمە نۇونەيەك لە خواناسى عومەر(۲) ئەمیرى باوه‌رداران و يىدەك كردىنى لە راپدەپەدرى بۆ كارى ئاينە كە لەبەر ئەو پىنگە نادات بە خىزانە كەي كە ئەو بۆن و بىرامە دابەش بىكەت، تاواه كو گەردىنى پى بۆن خوش نەكەت و شتىك لە مالى مۇسلمانانى بەرىكەۋىت.

ئەمەش زۆر ورددۇونە وەيەكى لەپادەپەدرە لە تىبىينى كردىنى شەو ئەگەريانەي، كە خواي گەورە شۇيىنكەوتووه پېشىنە كان دىننەتە و بۆ چاڭكەكارى، قورئانىتكە، كە حەللاڭ و حەرام و پاستى و پۇچەللىيە كانى پىن لە يەك جىا بکەنەوە لە كاتىتكىدا كە ئەم تىبىينىيانە ناگەنە ئەمە كەسانەي كە بىر و هوشى خۇيان سەرقالى ناكەن بە پاراستنى خۇيان لە سەربىچى كردىنەكان.

٨- پەسەند نەكەرنى دىيارىيەك بۆ خىزانەكەي:

إين عمر دەفرمۇسىت: ئەبو موسای ئەشەرى راھىرىتى كەدە دىيارى بۆ عاتکەي كچى زىيىدى خىزانى عومەر، من بىنیم كە چەند بالىتكە و بىستىك دەبۇو، عومەر راھىرە كەي لاي عەتكە بىنى، پىنى فەرمۇسى: ئەمدەت لە كۈنى بۇو؟ عاتکە فەرمۇسى: ئەبوموسای ئەشەرى بە دىيارى بۆ ئاردۇم عومەر گرتى و داي بە سەرى عاتکەدا هەتا سەرى لە جولە دەلەرزى پاشان فەرمۇسى: ئەبوموسام بۆ بەھىنن، بە ماندۇرىي و خەرىك بۇو ھەناسىي لېپېرىت ھېتىيان لە گەل ئەمەشدا ئەيىوت: پەلەم لى مەكە ئەمیرى باوه‌رداران، پاشان عومەر(۲)، فەرمۇسى: چى واى لېتكەدى كە دىيارى بۆ ژەنە كامن بىنېرى پاشان عومەر راھىرە كەي ھەلگەرت و داي بە سەرىداو پىنى فەرمۇسى: بىبە ئېمە ھېچ پېۋىستمان پىنى يە، ^٣ عومەر(۲)، پېنگى خىزانە كانى دەكەد كە دەست ورده نە كاروبىارى دەولەت، كاتى كە خىزانە كەي دواندى و ووتى: ئەم ئەمیرى باوه‌رداران، چىت لى بىنېسوھ؟ عومەر فەرمۇسى: ئەم دۈزمنى خوا ئەم تۆ چىت داوه لەمە؟ بەراستى تۆ يارى و گەمەيەكى يارىت پى دەگرىت و پاشان لى دەگەرلىي وەلدىروا يەتىكى تردا ھاتووه: لەسەر دەست بازى خوت بىتىنە و خوت لە كاروبىارى ھەلەمەقورتىتىنە كە كارى تۆ نى يە.^٤

١- الزهد للإمام أحمد (ص: ١١)، نقلأ عن التاريخ الإسلامى (٣٠/١٩).

٢- التاريخ الإسلامى (٣٠/١٩).

٣- الشيخان أبوبيك و عمر حسن روایة البلاذری (ص: ٢٦٠).

٤- أخبار عمر (ص: ٢٣٩)، الشيخان روایة البلاذری (ص: ١١٨).

- دیاری شازاده‌ی روم بُئوم که لسومی خیزانی:

مامۆستا خضرى لەوانە کانىدا دەلىت: کاتى پاشاي رۇم وازى لە جەنگ هيئنا عومەر و خزمە کانى نامەيان بىز نوسى و عومەر لە گەل پۆستەچى دا بىز نارد هەروھا نوم كەللىسوم كچى عەلى كورپى ئەبى تالىب بۇنى خۈش و چەند دەفرىتىك و چوو دارىتكى بىز نارد داي بە پۆستەچى و ئەوانىش بىرىدىان، لەم كاتىدا زىنەكە قەيسىر ژنانى دەرورىدەرى خۇزى كۆكىدەوه و پىسى ووتىن: ئەمە دىيارى پادشا و مىرى عەرەب و كچى پىغەمبەرە كەيانە، پاشان خېزانى قەيسىر نامەيەكى بىز نوسى و دىيارى يەكى تىادا نارد بىز كەمەسىتىلەيەكى بەنرخ و بەبەها بۇو كاتى كە پۆستەكە كەيشتە جى عومەر فەرمانىدا بەورگەرتىن و بانگى دا بىز نويىزى بە كۆملە ئەوانىش كۆپۈنەوه و دوو رەكت نويىيان خوتىند و عومەر فەرمۇسى: چاكە لە كارىتكىدا نى يە كەر من بەبىن راپۇش بەسەريدا تىپەرم، ئىپو شتىكى بلەن سەبارەت بەم دىيارىسى كە نوم كەللىشوم بەدىيارى داوىيەتى بە خېزانى پاشاي رۇم، هەندىتكى ووتىان: ئىيمە پۆشاكمان دەدا بەدىيارى بىز ئەھەي بىسىھەلىنىن و بىنېرىن پىيايدا هەتا بەقۇشىرىت و شتىكىمان دەست بىكەۋىت، پاشان عومەر فەرمۇسى: بەلام نىتىدراؤھ كە پەيام بەرى موسۇلمانان و پۆستەكەش ھەر ھى ئەوان بۇوه كە لە سىنەيدا گەورەيان كەدووھ ھەر بۆيە فەرمانى دا كە بىگىرنەوه بىز بەيتولمال و بەقەدەر خەرجى يەكەمى

۱۰- ئوم سەلیط ماددار ترە يېي:

سه علبه‌ی کورپی مالک ده فرمومیت: عومنر (عجّل) همندی رایه‌خی له نیوان ژنانی مهدينه‌دا دابهش کرد له نیوان ثهو رایه‌خانه‌دا دانه‌ید کی باش مایه‌وه همندی له وانه‌ی به دهوریدا بسوون ووتیان: شهی ئدمیری باوه‌رداران، ئدهم بدھ بهو کچدی پیغەمبئر (علیهم السلام)، که له لاته - مه‌بستیان ثوم کدلسوم کچى عدلی بسوو - عومنر فرموموی: ثوم سـلـیـط مـافـدـارـتـه پـیـ، ئـمـ ئـافـرـتـه يـهـ کـیـكـ بـوـ لـهـ زـنـه ئـهـ نـسـارـيـانـدـیـ کـهـ بـيـعـدـتـیـ دـابـوـیـهـ پـیـغـەـمـبـرـیـ خـوشـوـیـسـتـ (علیهم السلام)، عـوـمـنـرـ (عـجـلـ) فـرمـومـوـیـ: کـهـ ثـهـ وـرـزـیـ جـدـنـگـیـ ثـوـحـودـ هـنـاسـمـیـ قولـیـ بـوـ هـمـلـدـهـ کـیـشـایـنـ.^۴

۱۱- فیلت له باوکت کرد و خزمه کانت ئامۇڭارى کرد:

بریک پاره‌یان هینا بوعومدر(عیشه) ئەمە گىشته دەمى حفسى دايىكى باوهەرداران و هات فەرمۇسى: ئەى نەميرى باوهەرداران مافى خزمە كانت لەم پاره‌يە بىدە، خواى گەورەش ئامۆزگارىيان دەكەت بە خزم و دۆستان لەو پاره‌يە، عومدر فەرمۇسى: كچە كەم مافى دۆستانم لەمالە كەم خۆمدايە، بەلام لەمەدابېشكى موسولمانانى تىدىايە، تۆ فىلت لە باوكت كەدو ئامۆزگارى دۆستانت كەد، ھەستە بىرۇ:

^{١٠} الخلفاء الـأشدّين: د. عبد الله هاب السخار (ص: ٢٤٥).

٢- فتح الباري، (٤٢٤/٧)، (٩٣/٦) الخلافة الراشدة(ص: ٢٧٣).

^٣- الزهد للإمام أحمد (ص: ١٧) فرائد الكلام (ص: ١٣٩).

۱۲ - ئەتەوى وەك پادشاھىكى خيانەتكار بگەمە خودا:

زاوایدەكى عومەرەت بىز لاي و داوايلى كىد كە لە بەيتىمال بېرى پارەي بىاتى، عومەر لېيى داو فەرمۇسى: ئەتەوى وەك پادشاھىكى خيانەتكار بگەمە خودا: ئەمەش پاش ئەوه بىو كە عومەر لە مالەكەي خىزى ۱۰ هەزار درەھەمى پېيدا.^۱

ئەمە ھەندى ھەلۋىستى عومەرە، كە بەلگەن لەسەر ئەوهى كە داھاتى گشتى بەرز راگزىتوو و خزم و كەس و كار و خاو و خىزانى لە سود وەرگرتىن لە دەسەلات و پله و پايىدى پىتىگىر كردۇو، ئەگەر عومەر جلەوي شىل بىكىدايە بىز خۆي و خاو و خىزانى ئەوا شەوان و شەوانى داوى خۆشىان بەخۆشى دەزىيان و مالى خوداش تايىبەت دەبوبە كارىبەدەستان، يەكىن لەبنەما سروشىتىيە كان ئەوهىيە ئەگەر فەرمانپەوا دەستى بىز مالى دەولەت و بەيتىمال مالى دەولەت خالى دەبىتەوە و شەم گەندەلەيە دەگاتە لاي ھەمۇ لقەكانى و دەبىتەتھۆى پاراستنى بەرژەوندى تاك و ھەلدانەوهى پەرەھى خيانەت و ھەلۋەشانەوهى ياسا و دەستور و پۈزىم، ئاشكرا و پۇنىشە، كە مرۆز ئەگەر قايىل و دەست پاك بىت لە مالى خەلتكى، پارىزگارى لە مافيان بىكەت بانگىان دەكەت بىز خۆشىستىنى و رىز لە نىپياندا، ئەگەر ئەو كەسە فەرمان رەوابىت ئەوا ھەمowan بىز دەچەمېتەوە و لەگۈيپايدىدا ملکەچى دەكەن و ئەمۇش لاييان بەرپىز دەبىت زىيات لە خۇيان.^۲

لەميانە ژيانىدا لەگەن خىزانەكەمى و دۆستانىدا مامۆستايەتىيەك لە مامۆستايەتىيەكانى عومەرمان لە بىدواچۇنى پلەو پايىدى خەلافەتدا بىز دەرەكەمەتىت كە ئەو پىشەوا و پىشەنگىكى باش بۇوە لە ژيانى تايىدەتى خۆي و ھەموانىشىدا ھەتا عەلى كورى ئەبى تالىب لە مافى عومەر دا دەفرەرمۇسىتىت: دەست پاك بوبىت و ژىيرەستەكانت دەست پاك، ئەگەر بە خۆشى ژيانىت بىگۈزەراندايە ئەوانىش بەھەمان شىيە دەبۈون ھەرۋەھا بىز پابىند بۇونىشى بىوهى كە بانگشەمى بىز دەكەت، لېپرسىنەوهى لەگەل خۆي و خاوا خىزانى زۆر زۆر تىبۇ لەلېپرسىنەوهى لەگەل والى و كارىبەدەستەكانى، ئەمەش كارىگەرى زۆرى ھەبۇو لە زۆركەدنى سام و ھەبىتى دا لە ناخ و دەروننى خەلتكىدا.^۳

ئەوه عومەرى خەلیفەي راشىدى يە لە پىشەنگى دا ئىسلام گەياندى يە لوتكە باوھەيىنان بە خواي گەورە سەر دلى گرتىبىوە، بەپاستى ئەمە باوھەر قولە كە لە عومەر پىشەنگ و پىشەوايەكى دروست كرد بىز نەوهەكان، تەنها باوھەر بە خودا بۇون پەرورەد لەسەر رەفتارى ئەم ئايىھە وەك ھۆكارييەكى گەورە دەمېننەتەوە لەوهى كە فەرمان رەوا پىشەنگ بىت لە جوانترىن پىشەنگى دا لېرەوە ھەتا رۆزى دوايمى.^۴

۱- تاریخ الاسلام للذھبی (ص: ۲۷۱).

۲- الخلفاء الراشدون للذھبی (ص: ۲۷۱).

۳- القيادة والتغيير (ص: ۱۸۲).

۴- فن الحكم (ص: ۷۴).

سی یەم: پۆز و خوشەویستى بۆ خاواو خیزانى پیغەمبەر

گومانى تىدا نى يە كە خاواو خیزانى پیغەمبەر(ع) پىنگە يە كى بەرز و پلهىدە كى بلندىيان ھەبۇ لە پۆز و شکۆمدەندى لاي ئەھلى سوننە و جەماعە بە جۆرى چاودىرى مافە كانىيان دەكەن بەو شىۋەيەدى كە خواي گەورە بېپارى بۆ دابۇون، خۆشىيان دەویست و پشتىگىرى يان دەكەن و پارىزگارى يان لى دەكەن و ئەوان ئەو راپساردە پیغەمبەر(ع) يان لە لابۇو كە فەرمۇسى: ((يادى خواتان دەخەمەدە لە خاواو خیزانم))^۱، بەرپاستى ئەوان بەختەوەرتىن كەس بۇون بە وەرگەتنى ثەم راپساردە و چەسپاندىنى دا، ئەوان بى بەرى بۇون لە رىتىگەي ئەوكەسانە ئاپاكى يە كى لە را دە بەدەريان دەكەد بە هەندىلە كە ئەندامانى بىنە مالەپى پیغەمبەر(ع) و رىتىگەي ئە دامەز زىتىنەرانە كە ئەشكەنچەيان دەدان و بىتاقەتىان دەكەن، ئەھلى سوننە كۆكىن لە سەر پىويست بۇونى خوشەویستى خاواو خیزانى پیغەمبەر و ياساغ كە دەنلى ئازاردان و خراپەپى كە دەنلى ئەگەر چى بەقسە بىت يان بە كەردەوە^۲، ئەمەش عومەرە(ع) كە بېرپاھەپى ئەھلى سوننەمان بۆ روندە كاتىدە دەربارە خاواو خیزانى پیغەمبەر(ع) لە مىانى ھەلسۆكەوت و ھەلۋىستە كانى لە گەلپىاندا.

۱- مامەلەپى بۆ خیزانەكانى پیغەمبەر(ع):

عومەر(ع) سەردانى خیزانە كانى پیغەمبەر(ع) دەكەد و خەلات و بەخشىنى پى دەدان، ھىچ شىتىكى نوى و مىۋەيەكى نەدەخوارد ئەگەر بىت و بەشى خیزانە كانى پیغەمبەر(ع) تىدا نبوايە، دواينى كەسىك كەشتى بۆ دەنارە حەفصە كىچى بۇو، ئەگەر كەم و كورتى يە كى ھەبوايە ئەوا لە بەشى خۆى دەدایە،^۳ ھەمېشە دىيارى بۆ دەبردن ئەمە چىزىكىنە كە لە گەل زەينەبى كىچى جەحشى(ع) دايىكى باوھرداران پويىداوە: كاتى بە خشىشە كانەتتە دەرەوە عومەر بەشى زەينەبى كىچى جەحشى(ع) ئى نارد بۆزى، كاتى كە چۈچە ئۆزۈرە بۆلائى زەينەب فەرمۇسى: خواي گەورە لە عومەر خوش بىت، خوشكە كانى تىم زىياتر نىيازەند بۇون لەمن، ئەوانىش و تىيان: ھەمۇ ئەمانە بۆ تۇن، زەينەب فەرمۇسى: ھەللىپەزىن، پاشا پۇشاكىنەن بۆ پېشىنیار كەد بە (بەرەزە كىچى نافىع) ئى فەرمۇ دەستى پېتىباكە و پارچەيدە كى لى دەرىبەتتە بۆ مندالە كانى فللان كەس و فللان كەس (لە خزمانى و ھەتىوھە كانى) ئەويش دابەشى كەد هەتا لە ژىزىر جلە كە مايىوه، بەرەزە فەرمۇسى: خوا لىيت بېبورى ئەمى دايىكى باوھرداران، سوئىند بە خوا ئەمە مافى ئىئەمەشى تىدايە، ئەويش فەرمۇسى: ئەوهى كە لە ژىزىر جلکە كەدايە بۆ ئىتىوھ، كاتى جلە كە مان بەرز كەردەوە ۸۵ درەھمان لە ژىزىر دەرىھىتا پاشان دەستى بەر زەر كەردەوە بۆ ئاسمان و فەرمۇسى: خواي گەورە، بە خەلات و بە خشىشىك پېتىبە خشە با به عومەر نەزانم،

۱- مسلم، كتاب: نضائل الصحابة رقم (۲۴۵۸).

۲- العقيدة في أهل البيت الافتراض والتغريب (ص:۵).

۳- الزهد (ص:۱۶۶) من طريق مالك وأسناده الصحيح.

پاشان(عَلِيٌّ) کوچی دوایی کرد و یه که مین خیزانی پیغه مبهر(عَلِيٌّ) بود که گیشته پیغه مبهری خوشبویست،^۱ له ویمه ریزداریه کانی بُخ خیزانی پیغه مبهر(عَلِيٌّ) عائیشه(عَائِشَةً) دفتر مویت: عوهد پدشی خویمان له سمرانه بُز ده نار دین.^۲

کاتی که خیزانه کانی پیغمه مبهر (علیه السلام) داوای مؤلمتی حج کردنیان له عومه و هرگزت بدپه رچی نموده دایمه و که مؤلمتیان پیبدات به لام که بهرده ام بعون له سمه داوا کیان عومه پیش فدر مون: سالنی کی تر پیگه تان پی دهد و نه مهش له بچونی من نیه و پاشان عوسمانی کوری عهفان و عبدالرحمن کوری عهوفی له گهله ناردن و فدر مانی پی دان که به نیوانی عوسان و عبدالرحمن دا برپن و اته یه کیکیان له پیش و نه اوی تریان له دواوه که سی تر نهرووا له گهله ایان نه گهر دابزین با له شه عب دابزن و نه گهر چونه زوری با کدی تر له گهله ایان نه رو اته زوری، نه گهر ته اوی که عبیه ایان کرد جگه له ثافره ت کدی تر ته اویان له گهله ند کات.^۳

- ۲ - عهلى کوري ئەبوتالب (ﷺ) و مىنداڭىنى:

عومدرا(علیه السلام) زور پیزی خاوه خیزانی پیغمه مبه(علیه السلام) ای ده گرت و به جوش و خروش بسو له سهر نموده کانی و خیزانی و لیرهدا هندنی لهو هله لویستانه ده خدینه پوو: حسین کورپی عدلی(علیه السلام) شه گیپتیته وه عومدرا رژیتک پیی فرموم: بزچن رژیتک نایهی بز لامان و بدسرمان بکه یتمده؟ منیش رژیتک چوم و بینیم له گهن معاویه سه رقالن و عبدالله ی کورپی عومدرا له موی بسو رینگهی پیی نه درابوو به چونه زوره وه، منیش گهرامه وه و رژیتک عومدرا پییم گهیشت و فرموموی: ناتبینیم که سه راغان بکهیت؟ منیش و تم: هاتم و تز له گهن معاویه بسووی، بینیم عبدالله نه گه رایه وه منیش گهرامه دواوه، عومدرا فرموموی: تز ماذارتری له مؤلهت پیدان له عبدالله ی کورپی عومدرا دهستی برد بز سه ری و فرموموی: نموده که له سه ری ئیمه دا رواوه ده بینی: خودا و باشان شتونه.^۴

هروههابن سعدله جعفری کورپی محمدی باقر شهویشله عاملی کورپی حوسین دهگیریتهوه و ده فدرمیویت: چهند کراسیکی دریز له یه مدنده گهیشتنه دهستی عومدرا خدلکی خویان پوشته کرد و چوون بتو لای شته کان و عومدرا یان بینی که له نیوان گزبر و مینبهر دانیشتوده، خدلکی دین بتو لای و سلازو لی ده کهن و بتوی ده پارپتنده، پاشان حسن و حوسین له مالی دایکیان هاتنه دهره و ههندگاویان له گهان خدلکی دهنا و لهو شته باشانده هیچیان نهبوو عومدرا سه رتایا لم تیچه و اینیدا بیو، فدرمیوی: سوتید به خوا: بیوم نملوا که باش بتان پوشم، نهوانیش و تیان ثهی نه میری باوره داران،

١- خبر حسن: أخرجة ابن سعد (١٠٩/٨) أخبار عمر (ص: ١٠٠).

٢- خبر صحيح: أخرجة ابن سعيد (٣٠٢/٣).

^٣- الادارة في عهد بن الطاب (ص: ١٢٦)، والفتىم (٤/٨٧).

^٤- المرتضى للندوى (ص: ١٨) نقلًا عن الاصابة (١/١٣٣).

زیزدهسته کانت پوشی کاری چاکت کرد، عومند فرموموی: له پیناوی ثمم دوو لاوه خدلکی شوین پی هه لدگن و هیچ شتیکیان له سمر نی يه ئدوا لای ئهوان گوره يه، ئهوانیش لای ئه بچوک بون پاشان نامه يه کی نوسی بۆ يەمەن و تیایدا فرمومیوی که دوو کراسی دریز بنیتین بۆ حەسن و حوسین و پەلە بکەن: له نا، دن، دوات دوک اسە کەدی بە، گەشت و ئەوش له بەری کردن.^۱

نهبو جه عفهه ده گپریتتهوه کاتئ پاش نهوده که خواه گهوره ده روی لی کرده وه ویستی چهند شتیک دابیدش بکات به سه ر خدلتکیدا لمبه ر شهوه کزمه له خدلتکیتکی لمیارانی پیغه مبهه (لله) کوکرده وه عبدالرحمن کورپی عدو فهروموی: له خوتمهه دهست پی بکه، عومهه فهرومموی: ناسویند به خوا، به نزیکی له پیغه مبهه (لله) و بدنه هاشم و بنده مالله پیغه مبهه (لله) و پاشان فرزی کرد بتو عباس و پاشان بتو عهله بتو نیوانی پیسنج هوزز و تیره ههتا کوتایی هات به عوده کورپی که عب، دواتر نامه کی بتو نوسی: هر کدس که لبدنه هاشم و خلا ته کانی پیدان و ههروهها بهشی حسن و حوسینی دا به هوزی نزیکیان له پیغه مبهه (لله) ووه، زانای گهوره شیله نوعمانی له کتیبی (الفاروق) دا ده ریارهی (چاودییری ماف و ناداب له خاوه خیزان و یاراندا ده فهروممویت: عومهه (لله) له کاره گرنگه کانیدا هیچ شتیکی پاندهه پراند ههتا راپی عهله (لله) ای و هرنه گرتایه له کاتیکدا که عملی بهمه بهستی ثاموزگاری و پالنه ریلک له دلتسوزی راویتہ کانی خزی نه غامده دا، کاتئ عومهه چوو بتو قودس عهله کرده جن نشینی خوی له تمواوی کاروباره کانی مددینه دا و نه ویش مسدودای بهر جهسته بون و هاکاری له نیوانیاندا نواند کاتئ که عهله (لله) کاری هاوسه رگری له ثوم که لسومی کچی فاطمه (لله) بتو نه غامدا،^۱ یه کتیک له مندالله کانی ناو لینا عومهه و یه کیتکی تریانی ناو نا که بیکر سییم یانی ناو نا عوسمان،^۲ مرزو مندالله کانی ناو نانی نه گهر خوشد ویستین ناو نه بیت و نه بیکر سییم یانی ناو نا عوسمان،^۳ یه کتیک له مندالله کانی ناو لینا عومهه و یه کیتکی تریانی ناو نا به وهش نه بیت که پیشنهنگ و نونهه،^۴ تیدا به دی ده کات، عهله (لله) یه که مین راویتہ کاری عومهه (لله) ببو، عومهه له هه ممو کاری کی گهوره و بچوکیدا راویتہ پی ده کرد، کاتئ مسلمانان فدقی قودسیان کرد له گهله شاری مداداين و کاتئ عومهه رهوی کرده شاري نهها وند بتو جهنگی فارسه کان و رپی کرده جهندگی رزمه کان و لمبا بهتی رژه نامهه کوچچی داو چهند کاری کی تریش،^۵ عومهه راویتہ بمه عهله ده کرد و عهله لیش (لله) به دریواهه زیانی راویتہ کاری عومهه بسووه و ثاموزگاری کردووه و لسووه ترساوه که دوچاری هه رخا پهیه که بیتتهوه، عومهه عهله زور خشده بیست و سه ز و خوش بوسسته، متمانهه شالوگزور له نیوانیاندا هه بورو له گهله ته مه شدا

- ١- المرضي للندوبي (ص: ١١٨) نقل عن الاصابة (١٠٦/١).
 - ٢- المرضي للندوبي (ص: ١١٩).
 - ٣- همان سرچاوه.
 - ٤- البداية والنهاية (٧/٣٣٢-٣٣٢).
 - ٥- المرضي للندوبي (ص: ١١٩).
 - ٦- علم ابن أبي طلب مستشار أمين الخلفاء الراشدين محمد الحاجي (ص: ٩٩).

خەلکىئىكى زۆر سەربىچى نەوهيان كردووه كە ساخته لە مىزۇو نەكەن و ھەندى پىوايسەتان دەگىزايەوە كە لە گەل مەزاج و خواردن و خواردنەوهيان بىگۇغۇن ھەتا ماوهى خلافتى پاشىدەيان بۆنەخش و نىڭار بىكەن كە بىرىتى يە لەوهى: ھەرييە كە لەوان چاوهپىئى نەوي ترى دەكەد لە خولگەكەيدا ھەتا بشكىتەوە بەسىرىيدا، ھەموو كارەكانىيان لە پشتى تارماقى يە كانەوە دەبۇو.^١

دكتور بوطى دەلىت: گەورەترين و ديارئىرين شىتىك لە نىوان عومەر و عەلى دا بەدى دەكەتىت، عەلى يە كە مىن راپىزەكاري عومەر بۇوە لە تەۋلۇي كاروبىارو گرفتەكاندا و لەوەش كە عەلى پىتش نىيارى دەكەد لەسەر عومەر لەسەر راي خۆى، ئەگەرنا پەنای دەبرد بۆ راپەرانلىنى قەناعەتى خود، ئەمەش لەو وته يىدا دەردەكەوتىت كە دەفرمۇویت: ئەگەر عەلى نەبايە عومەر لەناو دەچوو، بەلام عەلى ئامۆزگارى پوختى دەكەدەوە لە ھەموو كارو بار و دۆخىتكادا، من بىنىم كە عومەر راپىزى پى ئەكەد لەوهى كە خۆى بېروات بۆ جەنگى فارس، عەلى بەشىۋەيەكى خۆشەویستانە ئامۆزگارى كە دەكەنگە كە بىاتە دەستى يەكىك لە كەلە پىياوانى ئىسلامى دەوري خۆى و لەبرى خۆى نەرۋات وەكارى جەنگە كە بىاتە دەستى يەكىك لە دەركەيدا پەرەدەستىننى، بىنى بەم شىۋەيە ئەگەر پىغەمبەر(ھ) ئىعالانى رۇوبەرەي دەبىتەمە لە دەولە تەكەيدا پەرەدەستىننى، بىنى بەم شىۋەيە ئەگەر پىغەمبەر(ھ) خلافتى بىكەدەيە نەوا لەدواي عومەر(ھ) عەلى دەبۇو، دەي دەبۇو كە عەلى سەربىچى كارى پىغەمبەر(ھ) بىكەت و رەش پۇشان داكۆكى لە مافى بىكەن بەلكو بۆ واجبى لە خەلانەتدا بەۋىنەمى ئەو ھارىكاري يە دىلسۆزانە بىنیات نەرهى؟ ئەي نايابۇ ھەموو ياران(ھ) ئەمە فەرمانەمى لەپىشى ھەموپىانوھ دەبىتىت؟ پاش كەمەك دواي ئەممە دەفرمۇویت: كەواتە ئىۋە دەتوانىن ئەوە دەزانىن بە ھەموو بىيگۈمانى يەوە كە موسىلمانان ھەتا ئىستاش - كۆتايى سەردەمى عومەر(ھ) و تەنانەت ھەتا كۆتايى خەلانەتى عەلىش يەك كۆزمەل بۇون، لە ھىزرو ھۆشى موسىلماناندا نەبۇوە كە كىنى شايىتە خەلافتە بەھەرشىۋەيەك لەشىۋە كان^٢ بىت.

- ناكۆكى نىوان عباس و عەلى(ھ) لەبەشە دەستكەوتى پىغەمبەر(ھ) لە هوزى(النضير):

مالكى كورى ئەس دەفرمۇویت: كاتى پىش خۇر ئاوابۇون من لەناو كەسە كام دانىشتبووم، نىئىدراروئىكى عومەرەت و ووتى: وەلەمى ئەمیرى باوهرداران بەدەرەوە، منىش لەگەللى چوم و پۇيىشتم لاي عومەر كە لەسەر زەوي دانىشت بۇو، ھىچ راخەرىتىكى لە ژىردا نەبۇو، پالىدابىيەوە بەسەرىنېتىكى لە چەرم دروست كراو، منىش سلاملى كە دانىشتىم، عومەر فەرمۇوى لە كەسە كانى تۆز چەند

١- علي ابن أبي طلب مستشار أمين الخلقاء الراشدين محمد الحاجي (ص: ١٣٨).

٢- فقه السيرة النبوية (ص: ٥٢٩).

ھۆندریک هاتون و فەرمانم داوه بەوهى کە بەخشش و خەلاتيان پى بىدەم، بۇيان بەجى بەھىئىنە و لەنیوانىيان بەشى بىكە ووتى: ئەي ئەمیرى باوه‌رداران، فەرمان بەكەسىتىكى تەركە جىگە لەمن، ئەۋىش فەرمۇسى: بەجىي بەھىئىنە ئەي پىياو، كاتقى من لايى دانىشتىبۇوم (يەرفەء) ئى خزمەتكارىي هات و ووتى: عوسان و عبدالرحمن كورپى عەوف و زوبىر و سەعدى كورپى شەبى وەقاص هاتون مۆلەتى هاتنى ژۇورەھىيان پى دەدەي؟ عومەر فەرمۇسى: بەللىٰ، پېنگىي پىستان و هاتنى ژۇورى سلاۋيان كرد و دانىشتىن، جارىيەتى تەركە (يەرفەء) هات و ووتى: عەلى و عباس هاتون بىتنە ژۇورى؟ عومەر فەرمۇسى: بەللىٰ، ئەۋانىش هاتنى ژۇورى سلاۋيان كرد و دانىشتىن، عەباس فەرمۇسى: ئەي ئەمیرى باوه‌رداران دادوھرى لە نېوانغان بکە ئەوا بەرامبەر كېيان دەكىد لەبەشە دەستكەوتى جەنگى پېغەمبەر (ع) لە دارايى بەنى (النضير) نامادە بوان عوسان و يارانى فەرمۇبيان: ئەي ئەمیرى باوه‌رداران دادوھرى نېوانغان بکە و يەكىكىيان لەمىي تۈريان بەدىتىدە، عومەر فەرمۇسى: بەسۆزىن، سوينىدتان دەدەم بەھو خودايىمى كە بە مۆلەتى ئەۋ ئاسان و زەھى راگىراوه ئايى ئىۋە ئەۋ دەزانىن كە پېغەمبەر (ع) فەرمۇيەتى: ((میرات گۈنن و ئەۋەشى لييمان جى دەمەتىنى دەكىتىھ خىرو سەددەقە)) پېغەمبەر (ع) خۆي دەۋىت؟ كۆمەلە كە ووتىان: پېغەمبەرى خۆشەويىست ئەمەي فەرمۇوه پاشان عومەر پۇي كىرده عەلى و عباس و فەرمۇسى: سوينىدتان دەدەم بە خودا ئايى ئىۋە ئەۋ دەزانىن كە پېغەمبەر (ع) ئەمەي فەرمۇوه، ھەردووكىيان فەرمۇيانە: ئەمەي فەرمۇوه، عومەر فەرمۇسى: من لەم بارەيەوە بۆتان دەدۋىت، خواي گەورە پېغەمبەر (ع) لەم بەشە دەس كەوتە جەنگىدە تايىبەت كەدۋوھ بە بشىڭ كە بەھىچ كەسى ترى نەداوه، پاشان ئەم ئايەتە خوتىد كە دەفەرمۇيەت: ﴿وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَحْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ حَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَيْكَنَّ اللَّهُ يُسْلِطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (الحشر: ٦)

ئەمە تايىبەت مەندى بۇو بۇ پېغەمبەرى خوا، سوينىد بەخوا من بەشى ناكەم لەنیوان ئىۋەدا، بەوهە خۆم بەسىرتاندا ناخۆشىنەم بەلكو ئەو پىستان و لەنیواناتاندا بلاۋى كردىتەمە، هەتا شتىك لەم مالە ماوهتەمە و پېغەمبەر (ع) لە داھاتە خەرجى يەك سالى داوه بە خاوخۇختىزىنى و ئەھى ترى كردىتە داھات و دارايى بەيتول مال بەمە ژيانى خستۆتەكار، سوينىدتان دەدەم بەخودا ئايى ئىۋە ئەمە دەزانىن؟ ووتىيات: بەللىٰ پاشان فەرمۇسى: بە عەلى و عەباس: سوينىدتان دەدەم بەخودا ئايى ئىۋە ئەمە دەزانىن؟ فەرمۇبيان: بەللىٰ، عومەر فەرمۇسى: پېغەمبەر (ع) فەتوى كرد و دواتر ئەبوبىكىر فەرمۇسى: من جىئىشىنى پېغەمبەر (ع) م، سوينىد بەخوا ئەبوبىكىر داوايى كردن، وەبۇ شىۋىيە كارى پى كە پېغەمبەر (ع) كارى پىدە كرد، خواي گەورەش دەيزانى تىايادا راستىگۆ و چاکە خواز و دانا و شوينكەوتەي حق پاشان ئەبوبىكىر كۆچى داوابىي كرد و منىش جى نشىنى ئەبوبىكىر بۇوم و دووسال لە ئەمارەتى خۆم بەجىتم ھىنناوه بە شىۋىيە كارى تىادا دەكم كە پېغەمبەر (ع) و ئەبوبىكىر كاريان تىادا كردووه، خواي گەورەش دەزانىن كە من تىايادا راستىگۆ و چاکە خواز و دانا و شوين كەوتەي حق بۇوم پاشان ئىۋەش هاتنى لام و قىسەدە كەن و قىسە كەشتان هەرىيە كە، ئەي عەباس

تو دیسی و داوای بهشی خوت له برازکدت دهکمیت و نهمه‌ش (عده‌ی) هاتووه داوای بهشی خیزانه‌که‌ی له خهوزری دهکات، پاشان من پیم ووتن که پیغه‌مبدر(علیه السلام) فدرمویه‌تی (نهیمه میرات گرنین و نهودش، که لیمان جن ده‌مینی ده‌کریته خیرو سده‌قه) کاتن که ویستم پیتانی بدهم ووتم: بتانه‌ی نهودش پیتانی ددهم همتا نیوه بهلین و په‌یانی خواتان له‌سر بنی: همتا شهودی لی بزانن که پیغه‌مبدر(علیه السلام) و نهبویکر چون کاریان تیادا کردووه و منیش چون کارم تیداکردووه لمو کاتمه‌هی که خلافه تم گرتته دهست؟ نیوه ووتان پیمانی بده هدر بدمدش من دام به نیوه، من سوینداتان ددهم بخوا نایا پیم دان؟ ووتیان: بهلی، فدرموی: نیوه له من بدجئ هینانی شتیکی تر له من وردگرن، نه‌گهر نیوه لیی دابران نهوا بزمی بگیرنه و دهستبه‌ردارتان دهیم لییان.^۱

۴- پیزی عومه‌ر بُو عباس و عبدالله‌ی کوری (ص):

عومه‌ر(ص) ناسینی بُو عباسی کوری عبدالطلب مامی پیغه‌مبدر(علیه السلام) و مهودای ریز و ساده‌بی و شاره‌زایی بُو مافی نهوا بُز تمواوی ثومدت رون کرده‌وه، نهمه‌ش کاتیک بوو که شاوی لی نهاده کرد و له سالی برسیتیدا همراهه که شهودی به یارمه‌تی خوای گهوره بینی بهلکو عومه‌ر(ص) سویندی بُو عباس خوارد همراهه که پیشتر باسان کرد و فدرموی: مسلمان بونی پی خوشه‌ره له مسلمان بونی باوکی نه‌گهر مسلمان بیت له‌بر شهودی که مسلمان بونی عباس خوشه‌ره بُو پیغه‌مبدر(علیه السلام)،^۲ لهو خوشویستی یهی که عومه‌ر ههیدتی بُز ناموزاکه‌ی پیغه‌مبدر(علیه السلام) عبدالله‌ی کوری عباس(ص)، هر نه او بوو که عبدالله‌ی دهبرده نیو گهوره پیاواني بددر(ص)، نهوانیش مندالی لهو تهدمنه‌یان هدبوو بدلام هیچ کام له مندالان نه و ریزه‌یان پی نه‌بآبوو، لمدشدا رونی یهک بُو کارزان و پله و پایه زانستی لای عومه‌ر(ص) بُز هه موان نیشان ده‌دات، بُو خاری ده‌گیرپیشه و ده‌فرمویت: عومه‌ر(ص) له‌گلن گهوره پیاواني به‌در(ص) ده‌برده ژوری و هندیک پییان ده‌وت: بُوچی نه کوره دینیته ژوری نیمه‌ش وهک نه کوره‌مان ههید؟ عومه‌ر ده‌فرموو: نه‌مد لهو کفسه‌یه که نیوه دیناسن، پاشان رذیک بانگی کردن و منیشی له‌گهیان بانگ کرد، فدرموی: واده‌زان بُویه بانگی کردم همتا نه‌یان نیشان بدهات که له‌مندایه و دواتر فدرموی: نیوه چی ده‌لین ده‌باره‌ی نایه‌تی:

﴿إِذَا جَاءَ نَصْرٌ أَللَّهُ وَالْفَتْحُ ⑤ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾
(النصر: ۱-۲).

ههتا سوره‌تکه‌ی تهواو کرد هندیکیان ووتیان: نازانین و هیچیان ندوت پاشان به منی فدرموو: نه‌ی کوری عباس توش هه‌روهه ده‌لینی؟ وتم: نه‌خیر، فدرموی: نه‌ی چی ده‌لینیت؟ وتم: نه‌وه مدرگی پیغه‌مبدر(علیه السلام)، خوای گهوره ناگاداری کرد وتمه به فه‌تھی مه‌ککه و نهمه‌ش نیشانه‌ی مدرگیه‌تی،

۱- مسلم رقم (۱۷۵۷).

۲- العقيدة في أهل البيت بين الأفراد والتفريط(ص: ۲۱۰).

ئەوسا ئىتىخواي گەورەت بە پاك راپگە بەھۆى ستايىشەوە داواى ليپسۇردنى لى بکە، چونكە بىن گومان ئەمۇ زۆر گىرا كەرى پەشىمانى يە عومەر فەرمۇسى: منىش ھەرئەوەي لى دەزانم كە تو دەيزانى،^۱ اين حجر - رەحمدەتى خواي ليېنى - و بەغۇرى،^۲ ھىتىناوىيەتى، كە دەفەرمۇویت لە فەرمۇویتى یاراندا لەرىيگەي زەيدى كورى ئەسلەمەوە(ع) اين عمر ھىتىناوىيەتى كە دەفەرمۇویت: عومەر اين عباسى بانگ دەكەد و نزىكى دەكەدەوە و دەيفەرمۇو: من پىيغەمبەرى خوام(ع) بىنى كە پۇزىتكە تۈزى بانگ كەد و دەستى ھىتىنا بە سەرتىدا و فەرمۇو: ((پەروەدگارا لە ئاين شارەزاي بکە و فيرى تەفسىرى بکە،^۳ عومەر(ع) ئەمەي كەد وەك پۇزىتكە بۇ گەورەيى اين عباس و وەك گەورەيى يەك بىز پلە و پايەمى لە زانست و تىڭىشىتىدا، ھەروها اين كىثير باسى ئەو دەكەت، كە عومەر(ع) دەيفەرمۇو: باشتىن وەركىپى قورئان عبدالله ئى كورپى عەباس، دەفەرمۇویت: ئەگەر بەھاتايە پېشەوە: لا وانى ماندۇو زۆر پرسىيار كەر و خاوهەن دلائى ئىزىز دەھاتن،^۴ بەپاستى خۆشەويىستى و دۆستايىتى ئالىگىر لەنیوان عومەر و خاوهەخىزانى پىيغەمبەر(ع) دا ھەبۇوه.

- ۱- البخارى رقم (ص: ۴۲۹۴).
- ۲- العقيدة في أهل البيت بين الأفراد والتفرير (ص: ۲۱۰).
- ۳- فتح الباري (۱/ ۱۷۰).
- ۴- البایة والنهاية (۸/ ۳۰۳).

دوانگەي سى يەم

ژيانى عومەر لە نىيۇ كۆمەلگا و بايە خدانى بەرۈيەمە پاراستن و خەلات

يەكەم: ژيانى عومەر لە كۆمەلگادا

ژيانى عومەر(ﷺ) لە كۆمەلگادا بەجىن ھىنانىتىكى زىندۇو بسو بۆ قورئان و سوننەتى پىغەمبەر(ﷺ)، لە ميانى ھەلۋىستە ھەممەرنگە كانى ئىسلام بە بەرجەستەمى دەبىنىن لە ژيانىدا و ئەممەش ھەندى لەو ھەلۋىستانىيە:

۱- عومەر(ﷺ) و چاودىرى كىرىدىنى ژيانى كۆمەلگە:

عومەر(ﷺ) بايدى خى دەدا بە ژنان و كچانى موسىلمان و لاواز و يېنەواكانيان و مافى خۆيان پى دەدات و جەور و سته مى لەسەر لادەبردن و كاروبارى ئەو خىزانانى بەپى دەكىد كە پياوه كانيان لە جىهاد و تىكۈشان بۇون، سور بسو لەسەر گەيانىدىنى مافى بىۋە ژنان بۆيان و هەتا ئەو ووتە بەناوبانگى فەرمۇوه: سوينىد بە خوا ئەگەر خواى گەورە سەلامەتم بکات وادەكەم لە بىۋە ژنانى عىراق كە پاش من پىيوىستيان بە كەسى تر نېبى،^۱ ئەممەش ھەندى لە دەيەنانىيە كە لەسەر لەپەرە كانى مىۋوو بە دەدرەوشىتەوە:

دایكىت جەرگ بپاوت بکات! خلىسكانەكانى عومەر شوين پى دەگرى؟!:

شەۋىتكە لە تارمايى دلىتكى شەودا عومەر(ﷺ) ھاتە دەرەوە، طلحةنى كورى عبىدالله(ﷺ) بىنى، عومەر چويمە مالىتكە و پاشان چويمە مالىتكى تر، كاتىن كەپقۇز بويىمه طلحة چوو بىز شەو مالە و پىرىزىنەكە كەساسى بىنى، پىتى ووت: ئەو پياوه چىتە كە بىنى بىز لات؟ ئەم ماوهىدەكى زۇر زۇرە بەللىنى بە من داوه بىنى بىز لام بەوهى كە بۆم چااكە ئازارەكانم دەرەوە بىنەتەوە، طلحة ووتى: دايكت جەرگ بپاوت بکات! خلىسكانەكانى عومەر شوين پى دەگىرى؟!.

بن گومان بايدى خدا بە سىست و لاوازانى كۆمەلگە لە بىنەماكانى سەركەوتىن، لە دەنەنە كەن و گەورانىيە كە مرۇقى پى نزىك دەبىتەوە بۆ لاي خودا - دەگرى كە سەركەردەي بزوتنەوە ئىسلامىيە كان و

۱- صحيح التوثيق في سيرة حياة الفارقة عمر بن الخطاب (ص: ۳۷۳).

۲- أخبار عمر (ص: ۳۴۶) محض الصواب (۱/ ۳۶۵) فية ضعيف لاعضالة.

فرمانپه‌وای گهلانی نیسلام و پیش نویزی مزگدوتکان و پژله‌ی مزگدوتکان مسلمانان بایه‌خ بد
لاینه مروی‌بی به بدهن له کۆمەلگا و مافی خۆی پی بدهن.

ئەمەنافره‌تیکه، که خوای گوره لەسەروی حەوت ئاسماندە گوئى لەسکالازى بوروه:

عومه‌ر (۱) رۆزیک له گەل جاریبىنى عەببىنى له مزگدوت هاتە دەرەوە، ژنی لەناوەنبىنى پېتىگە كە دەركەوت و عومەر سلاوی لى كرد و ئەويش وەلامى سلاوەكەي دايەوە، ژنەكە ووتى: ئەمە عومەر، بەلىئىنم پېتىاتى كاتىيک كە بە عومەر ناوزەند كرايت له بازارى عوکاز و لەنيو مندااندا به گۈچانە كەت دەت ترساندىن، رۆزگار زۇر تىنەپەرى ھەتا عومەر و زۇرى ترش تىنەپەرى تا بويتە ئەميرى باوه‌رداران، دەى لە شوانداريدا له خوا بتىسى، شەۋەش بازانە ھەركەس لە پەيانى خراپە و شەرداڭ بىتسى دوورى ليئىزىك دەيىتىو، ھەركەس لە مىدن بىتسى دەترسى لەناچۇن، جارود ووتى: ئىن زۇ زۇرت ووت بە ئەميرى باوه‌رداران، عومەريش فەرمۇسى: لىتى ئەگەرى ئىت تو ئەم ژنە ناناسيت؟ ئەوه خۇولەي كچى ثعلبىتىه كە خواي گەورە لە سەروی حەوت ئاسمانەوە گوئى لە دەنگى بۇو، عومەر مافدار تەرە لە گوئى بۆ بىگىن،^۱ لە پىوايدەتىكى تردا ھاتۇوە كە عومەر دەفرەرمۇسىت: دەى سوينىد بە خوا ئەگەر ئەو ھەتا شەو بۇھستايە ئەوا جىتى نەدەھىشت مەگەر بۆ نویز و دواتر دەگەرامەوە لاي،^۲ لە رىوايدەتىكە تردا ھاتۇوە كە دەفرەرمۇسىت: ئەوه ئەو خەولەيد كە خواي گەورە ئايىتى...^۳

﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُحَدِّلُكَ فِي زَوْجِهَا﴾ (المجادلة: ۱).

سلاو لە نەزادىيکى نزىك:

زەيدى كورپى ئىسلەم لە باوکىيەوە دەگىپتىھو كە دەفرەرمۇسىت: لە گەل عومەری كورپى خەتاب (۴) دەرچوم بۆ بازار، عومەر گەيشت بە ئافرەتىكى لاو كە ووتى: ئەم ئەميرى باوه‌رداران مىزدەكەم تىاچۇو، مندالىكە بچوکى بەجىماوه سوينىد بەخوا پىتناگەن و نە كىشتوكالىكىان ھەمە نە ھاوشىۋەكانى و ئەترىم لەھەي كە چى يان بىدەمنى وەمن كچى خەفافى كورپى غەفارىم،^۴ باوکم جودەبىيە لە گەل پىغەمبەر (۵) بىنى ووه، عومەر لە گەللىدا وەستا و نەرۇيىشت و پاشان فەرمۇسى: سلاو لە نەزادىيکى نزىك، پاشان عومەر بە حوشتىكى خىرا رۇيىشت كە لە مالەوە بەستارابىيەوە، دوو جەوالى خىستە سەرپشتى حوشتە كە و پىرى كردن لە خواردن و خۇرراك خەرجى خىستە نىۋانىانەوە و پاشان ھەوسارى دايە دەستى و فەرمۇسى: بەرپىو بىبە تەواو نابىن ھەتا خواي گەورە چاكىيەكتان پى دەگەيدىنى، پىياوەتك فەرمۇسى: ئەم ئەميرى باوه‌رداران زۇرت بۆ كرد؟ عومەر فەرمۇسى: دايىكت جەرگ بپاوت بکات! سوينىد بە خوا من باوک و دوو براي ئەممە بىنى كە گەمارۇنى قەلايەكىان دابسو پاش

۱- محض الصواب (۷۷۷/۳) ضعيف لانتقطاعه بين قتادة و عمر بن الخطاب.

۲- الدارمى الرد على المهمة (ص: ۴۵: ۴).

۳- الخلم للعلى الغفار للذهبي (ص: ۶۳: ۶).

۴- إمام غفار وخطيبهم شهد الحديبية وتوفي في ثلاثة عمر.

ماوهيدك ئىيەم پزگارمان كردو، پاشان بەشى ئەوانغان تىيدا دەكردە سابات.^۱
 ئەمەش بەلگىدە لەسەر وەفائى فاروق بۆھەمۇ ئەو كەسانى كە شتىكىيان بەم ئىسلامە پېشىكەش
 كردوھ نەگەر چى بچوکىش بوبىت، ئاي لەو وەفایەي كە ئىيەمە لەسەردە مىيىكدا پېتىپىستەن پېتەتى كە
 خەريكە لاي زۇرىك لە خەلکان وەفادارى لە سىئدارە دەدرىت.^۲

داخوازى كردنى بۇنوم كەلسوم كچى ئەبوبىكەر:

عومەر(ع) چوو بولاي عائىشەي دايىكى باوهرداران(ع) هەتا داواي ئوم كەلسومى خۇڭە
 بچىكەكەي بىكات، عائىشە ئەم داخوازى يە گەياندە ئوم كەلسوم و ئەويش پەسەندى نەكەر و ووتى: من
 پېتىپىستىم بەوه نى يە، عائىشە پېتى فەرمۇمۇ: ئاياد دەست بەردارى ئەمیرى باوهرداران دەپىت، ئەويش
 وتى: بەللى، ئەو ژيانى سەختە و تۈرپىدە بەسەر ئىناندا، عومەرناردىبە دواي عەمەرى كورپى عاصى و
 ھەوالى پىتىدا و ئەويش وتى: ئى دايىكى باوهرداران، مەبە بەدەرگاوان من لەم كارەت پزگارت دەكەم
 پاشان رۇپىشت بۇ لاي عومەر و فەرمۇمۇ: ئەم ئەمیرى باوهرداران، ھەوالىكەم پى گەيشتۇرۇھ كە پەنات
 بەخوا پى دەگرم لى، عومەر فەرمۇمۇ: چى يە؟ عەمەر ووتى: داخوازى ئوم كەلسومى كچى
 ئەبوبىكەرت كردوھ؟ عومەر فەرمۇمۇ: بەللى، ئاياد دەست بەردارات كردووم ليىي يان بەنەو دەست
 بەردارم بۇوي؟ ئەويش ووتى: نەئەميان و نەئەوييان، بەلام ئەو نوئى يە و لەكۆششى نەرم و نىيانى
 عائىشەي دايىكى باوهرداران سەرورەد بۇوه و تۆش دلر پەقى يەكت تىيدا يە ئىيەمە لېت دەترسىن،
 وەناتوانىن، كە بتىگىرپىنەو بۇ رەفتىك لە پەفتەكان، ئى چۈنە ئەگەر ئەو سەربىچى يەكى كردى و تۆ
 قامچى يەكت لىيدا؟ تۆ سەربىچى ئەبوبىكەرت كرد لە كورەكەي بەبىن شەوهى مافتى تىيدايت،
 عومەرفەرمۇمۇ: ئى چۈن بە عائىشە كە من دواندۇومە؟ ووتى: ئەم ئەمیرى باوهرداران،^۳ من دەست
 بەردارى عائىشەت دەكەم، لە رىوايەتىكى تەھاتووه عەمەرى كورپى عاصى(ع)، فەرمۇمۇ: ئەم
 ئەمیرى باوهرداران، چۈنە ئەگەر ئاۋەتىك لە گەلت پىلەك بىت؟ عومەر فەرمۇمۇ: بىرلا ئەو لەم پۇزانەنى
 ئىستاتدا بوايە، عەمەر ووتى: ئى باسى كىن كراوه ئەم ئەمیرى باوهرداران؟ عومەر فەرمۇمۇ: ئوم
 كەلسومى كچى ئەبوبىكەر، عەمەر ووتى: تۆ چىت بەو كېزۆلەيمەو كە باوكى شەو و پۇز ئەمەرلەن بۆت،
 عومەر فەرمۇمۇ: ئاياد عائىشە فەرمانى بەمە پى كردوى؟ عەمەر ووتى: بەللى، پاشان عومەر وازى
 لى ھىينا و طلحةي كورپى عبىدالله كارى بوبىهەواسىرى.^۴

يە كىك لە ئامانجە شىرىينە كانى ن ئەندىشەي كچان ئەويش بىنە ھاوسمەرى گەورە پىساوانى
 ھۆزە كانيان ، لىرەدا ئەمیرى باوهرداران بە زۇر ناچىتە پېتىشە و بۇ داخوازى بەلكو ھەلا وەك

۱- البحارى، كتاب المغازي رقم (۳۹۲۸).

۲- أصحاب الرسول، محمد المصرى (۱/۱۷۷).

۳- الفاروق عمر للشرقاوى (۲۱۱-۲۱۰).

۴- شهيد الغراب (ص: ۲۰۴).

ھەركەسىتكى ئاسايى دەچىت، داخوازىكراوېش ئەمیرى باوەرداران پەسند ناکات و كاتى ئەم ھەوالىش دەگاتە عومەر پىوازدىتىت و دەكشىتە دواوه بەبن بىتزارى و دلگىر بۇون و ھەرپەشە و گۈپەشە كىرىن، لەبەر شەوهى دەست بىردارى مىئىدانى كىيۆتكى نايىت بۆ كەمىتىك نەيەۋىت، ھەرۋەھا عەمەر زۆر زىرەك بۇوه لە چونە ژورەوە گەياندىنى وەلامى نەرى، ھەرۋەك ئەوهى عومەرىش شەوهى خويىدەوە لە نى چاوانى ھەوالەھىنەوە، لەگەل وردىيىنى عەمەر لە دەرىپىنيدا،^١ بەلكو عومەر(٢٠١) لايەنگىرى كچانى دەكەد لە مافى خۆيان لە ھەلۋىستە كانياندا بۆ ئەوانەي دەچنە پىشى لېيان دەفرمۇویت: زۆر مەكەن لە پىاوه كاتنان بۆ پىاويىكى ناشيرىن، ئەوان شەوهىيان خۇش دەۋى كە ئىيە خۆشتان دەۋى،^٢

- پىاويىك لە رېڭەدا قىسە لەگەل ئافەرتىك دەكتات:

كاتى عومەر (٢٠١) بە رېڭە يەكدا تىيەپەرى، پىاونىكى بىنى كە لەگەل ژىتكى قىسى دەكەد، عومەر قامچى يەكەنلى بەرز كرده و شەوېش ووتى: ئەم ئەمیرى باوەرداران شەوه خىزانە كەمە، عومەر فەرمۇوى: ئەم كەواتە بۆ لەسەر رېڭە دەھەستن موسىلمانان دوچارى غەبىيەت دەكەن؟ پىاوه كە ووتى: ئەم ئەمیرى باوەرداران ھەر ئىستىتا گەيشتىنە شار و راۋىتى شەوه دەكەين لە كۆن دابىشىن، عومەر قامچى يەكەنلى بۆ ھەلەلدا و فەرمۇوى: تۆلەم لى بىكەوە ئەم بەندەي خودا، شەوېش ووتى: ئەمە بۆتۈيە ئەم ئەمیرى باوەرداران، عومەر فەرمۇوى: بىكەوە و تۆلەم لى بىكەوە، پاش سىن يەم جار پىاوه كە ووتى: ئەمە بۆ خودايە و عومەر فەرمۇوى: بەشى تۆشى تىيدا بىت بۆ خودا.^٣

- ژىتكى لائى عومەر سكالاڭى مىزىدەكەي دەكتات:

ژىتكى هات بۆلائى عومەر(٢٠١) و شكارى لە مىزىدەكەي كرد و ووتى: پىاوه كەم خراپەي زىياد بۇوه و چاكەي كەم بۆتەوە، عومەر پىيى فەرمۇو: كامىيە پىاوه كەت؟ ژىنە ووتى: ئەبو سەملە، عومەر(٢٠١) دەيناسى يەكىن بۇو لە ھاواھلان، بۇيە بە ژىنەكەي فەرمۇو: جىڭە لەچاكە هيچى تر لە پىاوه كەت نازانىن، پاشان بە پىاونىكى تەنېشىت خۆزى ووت: تۆ دەلىيى چى؟ شەوېش ووتى: ئەم ئەمیرى باوەرداران جىڭە لەھ ئەيچى تر نازانىن، پاشان ناردى بەدواي ھاوسەرە كەيداۋ فەرمانى دايە ژىنە كە، كە لە پشتىيە دابىشىن، زۆرى پىتنەچوو مىزىدەكەي هات، عومەر فەرمۇوى: ئەمە دەناسىت؟ پىاوه كە ووتى: ئەمە كەن يە ئەم ئەمیرى باوەرداران؟ عومەر فەرمۇوى: ئەمە خىزانە كەتە، پىاوه كە ووتى: ئەم چى دەلىيىت، عومەر فەرمۇوى: شەوهى كە تۆ خراپەت زۆر و چاكەت كەم بۆتەوە، پىاوه كە ووتى: خراپى ووتۇوه ئەم ئەمیرى باوەرداران، سوينىد بەخوا شەوه پېزىشته ترىين ژۇن خۇشكۈزەراتنىشىيانە لەمالدا بىلەم مىزىدەكەي سىستە لەسەر جىنى كەندا، عومەر فەرمۇوى بە ژىنە كە: چى دەلىيىت، شەوېش ووتى: راست دەكتات، عومەر قامچى يەكەنلىكىت و ئەم دەست و ئەم دەستى پىيى دەكەد و دەيەر فەرمۇو: ئەم

١- شەھيد المغراپ (ص: ٢٠٥).

٢- عيىن الاخبار (٤/١١)، فرائد الكلام (ص: ١٤١).

٣- أخبار عمر (ص: ١٩٠)، نقلًا عن الرياض النضرة.

دوژمنی خودا لاویتیت برد، بهسر سهروهت و سامانیمهوه ژیایی، ئیستەش داوای شتىکى لىدەكمىت كە دەسەلاتى بەسىرىدا نى؟ زنە ووتى: نەمیری باوه‌پداران، نەم جاره لېم ببوره، سوئىند بەخوا هەرگىز لەم شوينه نامېبىنى، پاشان بە هەرسى بەرگە كە بانگى كرد و پىتى فەرمۇو: لە خوا بترسە و بە چاكى ھاوهالى نەم پىوه بكە پاشان لىي چویە پىشىن و پىتى فەرمۇو: رېنگىت ناكات لەوهى كە بىنىت چىم پىن كەد توش لەگەللى باش بە، پىاوه كە ووتى: وادەكەم نەمیری باوه‌پداران، گىزپەرەوه كە دەلىت: من واسەيرى دەكەم كە هەرسى بەرگە دەرىپەريوه كەد بىدووه پاشان من گۆيىم لە عومەر (۱۴) بۇ دېفەرمۇو: گۆيىم لە پىنگەمبىرى خوا (۱۴) بۇ دېفەرمۇو: ((باشتىرين ئۈمىت ئەۋەيدى كە منى تىدام پاشان دواي نەو ئەوانەي كەدىن و دواتر ئەوانەي كە دواي ئەوان دىن، پاشان گەلانىك دىن كە شايىتىان بەر لەسوئىندىيا دەكەرىت، شايىتى دەدەن بەر لەوهى داوايان لېتكىت، لە بازارە كانىاندا دەنگ و تەرازوو ھەيد.))

- بۇتەلاقى دەدەيت؟ خۇشم ناولىت:

پىاوتىك پەرۇشى تەلاقدانى زنە كەد بۇو عومەر (۱۴) فەرمۇو: بۇ تەلاقى دەدەيت؟ پىاوه كە ووتى: خۇشم ناولىت، عومەر فەرمۇو: ئايا ھەممو مالىتىك لەسر بىنەماي خۇشەويىستى نزاوه؟ نەمى كوانى چاودىرى و لە پاش و لەدوان.

- رۇزى مندالەكانى خنساو:

كاتىن كە خنساء چوار كورى لە جەنگى قادسييە شەھىد بۇون و نەم ھەوالە گەيشتە عومەر (۱۴) فەرمۇو: رۇزى نەو چوار كورە بەدەنە خنساء و لەسر نەمە پاداشتى بەدەنەوە هەتا دەمرى، نەمە تا مەر مانگانە بۇ ھەرييە كىيکيان دووسەد درەھمى وەردەگرت.

- ھندى كچى عوتىبە لە بەيتولال قەرز دەكەت و بازىرگانى دەكەت:

ھاوسەرى پىتشى ئەبوسفىيانى حەفسى كورى مۇغىيەدى مامى خالدى كورى وەلەد لەسەرەدەمى نەفامىدا، ھند لە باشتىرين و ژىرتىرين ژنانى قورەيش بۇو پاشان ئەبوسفىيانىش لىي جىابویسەوه، دواتر ھند چوار ھەزار درەھمى لە عومەر لە بەيتولال قەرز كرد و رېزىشت بۇ وولاٰتى (كلب) و دەستى كرده كېپىن و فرۇشتىن، كورە كەد (معاوىيە) كە والى بۇو شام لەگەل خۆى ھىتىنائى و ووتى: كورە كەم نەمە عومەرە و بۇ خوا كاردەكەت.

۱- مجمع الزوائد (۹۱/۱۰) رجاله ثقات.

۲- البيان والتبيين (۱۰/۱۲) فرائد الكلام (ص: ۱۱۳).

۳- الادارة العسكرية في الدولة الإسلامية سليمان الكمال (۷۶۴/۲).

۴- تاريخ الإسلام، الخلفاء الراشدين (ص: ۲۹۸-۲۹۹).

به‌راستی ژنان لمه‌ردہ‌می راشیدیدا که پله و پایه‌یتکیان ههبو به‌هتی ئیسلام‌مده بسوه، ئدوه‌تا لمه‌ردہ‌می راشیدیندا دهیبینین له زورتک له بواره فیکری و نه‌دهبی و بازگانیه کاندا پؤلی بینیوه، پیزداران ئوم سمله و حبیبیه کچی ئوم حبیبیه و نهروای کچی کریزی کورپی عبدالشمس و نه‌سمای کچی سلمه‌ی ته‌میمی بليمدت بونون له فدرموده و فيقه و نه‌دهب و جوانکاریدا، همندیکی تریان شاعیر بونون وله خنساءی کچی عوقيه^۱، عومه‌ر ریزی ژنانی لابوو، هستی بهوه ده‌کرد که کسیکی خاوهن ههست و نهسته و خاوهن راو سه‌رنجه، عومه‌ر همر چون راویزی به‌پیاوان ده‌کرد به‌هه‌مان شیوه‌ش راویزی به‌ثافره‌تان ده‌کرد، له شیفای کچی عبدالله عهدوه ده‌چویه پیشنه له پراوه‌گرتنداده، که‌واته چی ماوه‌تموه بتوثافره‌ت له ده‌ره‌وهی ئیسلام‌مدا به‌دوای بگه‌ریت نه‌گم‌ر نه‌میری باوه‌رداران له کاروباری ده‌ولتم‌تدا راویزی پی‌بکات و به‌پایه‌که‌ی قایل بیت^۲، عومه‌ر (۲۰۱۷) خوی به باوکی مندان‌لان ده‌زانی و ده‌برات بتو لای نه‌و ثافره‌تانی که پیاوه‌کانیان له ماله‌وه نین و لمبه‌ر ده‌رگایان ده‌وه‌ستی و ده‌فرموده‌یت: ئایا هيچجان پیویست نیه؟ و من هاتووم بتو نه‌وهی نه‌گم‌ر شتیکتان بوى بوتان پینم؟ چونکه من زورم پی‌ناخوشد له کپین و فروشتندا بجهله‌تینن، هر لمیدر نه‌وه بـهـنـيـشـتـيـانـدـا ده‌پـرـيـشـتـ بازار هـيـنـدـهـ ثـافـرـهـ وـ منـدـالـيـ لـهـ گـهـلـدـاـ بـوـوـ کـهـ نـدـهـ ڙـمـيـرـدـرانـ هـمـرـ خـوـيـ کـالـاـ وـ پـيـوـيـسـتـيـهـ کـانـيـانـيـ بـوـ دـهـ کـرـيـنـ، هـرـکـسـ هـيـچـنـ نـبـواـيـ نـهـواـ لـهـ گـيرـفـانـيـ خـوـيـ شـتـيـ بـوـ دـهـ کـرـيـنـ، نـهـگـمـرـ پـدـيـامـنـيـرـيـتـ لـهـ هـمـنـدـ دـلـاـقـدـوـهـ بـهـ دـيـارـ کـهـوـتـنـايـدـ نـهـواـ خـوـيـ بـهـ دـوـاـيـانـ دـهـ کـهـوـتـ لـهـ مـالـهـ کـانـيـانـ دـاـ بـهـنـامـهـ مـيـرـدـهـ کـانـيـانـهـ وـ دـهـيـفـهـرـمـوـوـ: پـيـاـوهـ کـانـتـانـ لـهـ پـيـتـيـ خـوـانـ وـ نـيـوهـشـ لـهـ وـلـاتـيـ پـيـغـهـمـبـرـيـ خـوـدانـ (۲۰۱۷)، نـهـگـمـرـ کـسـيـكـتـانـ هـهـيـهـ بـاـ ثـمـ نـامـهـيـهـتـانـ بـوـ بـخـوـيـنـيـتـهـوـ، نـهـگـمـرـنـاـ لـهـ دـهـرـگـاـکـانـ نـزـيـكـ بـيـنـهـوـ هـهـتاـ بـوـتـانـ بـخـوـيـنـمـهـوـ، پـاشـانـ دـهـيـفـهـرـمـوـوـ: پـهـيـامـ هـيـنـهـ کـهـ چـدـنـدـ رـوـزـیـ تـرـ دـهـ گـهـرـتـهـوـ، نـهـگـمـرـ نـامـهـتـانـ هـهـيـهـ بـاـ بـوـيـانـيـ رـهـوانـهـ بـکـهـينـ پـاشـتـرـ بـهـ قـهـلـمـ وـ کـاغـمـ وـ هـرـنـهـ لـاـيـ دـهـرـگـاـکـانـ بـاـ نـامـهـکـانـتـانـ بـنـوـسـمـ دـوـاتـرـ دـهـ چـوـیـهـ لـاـيـ نـهـوـ ثـافـرـهـتـانـيـ کـهـ پـيـاـوهـ کـانـيـانـ لـهـ مـالـ نـدـبـوـنـ، نـامـهـکـانـيـانـ لـىـ وـهـرـدـهـ گـرـتـنـ وـ دـهـيـنـارـ بـوـ لـاـيـ مـيـرـدـهـ کـانـيـانـ.^۳

۲- پاراستنی پیشینه‌ی چاکه بتو خه‌لکی:

عومه‌ر (۲۰۱۷) پیشینه‌ی چاکه بتو خه‌لکی که تایبیده کی تایبیده تی ههبوو له ههـلـهـنـگـانـدـنـیـ پـيـاـونـداـ، لـهـ بـارـهـيـهـوـ عـومـهـرـ (۲۰۱۷) فـهـرـمـوـوـهـتـیـ: باـسـمـ وـ هـهـبـیـهـتـپـیـاـوـ سـهـرـسـامـتـ نـهـکـاتـ بـهـلـامـ نـهـوـ کـهـسـانـهـ سـهـرـسـامـتـ بـکـاتـ نـهـمـانـهـتـ دـهـپـارـیـزـیـ وـ دـهـستـ لـهـ نـامـوسـیـ خـهـلـکـیـ هـهـلـهـدـگـرـیـتـ، بـهـرـاستـیـ نـهـمـهـ پـیـاـوهـ، هـدـروـهـاـ عـومـهـرـ ئـهـيـفـهـرـمـوـوـ سـهـيـرـيـ نـوـيـشـ وـ رـوـزـوـیـ پـیـاـوـ مـدـکـهـنـ، بـهـلـامـ سـهـيـرـیـ زـیـرـیـ وـ رـاسـتـگـوـیـ بـکـهـنـ، دـهـيـفـهـرـمـوـوـ: منـ لـهـ دـوـوـ بـيـاـوتـانـ نـاـتـرـسـمـ: يـهـکـيـكـيـانـ ئـيـمانـدارـ بـيـ وـ ئـيـمانـهـکـهـ بـخـاـتهـ روـوـ، نـهـوـیـ تـرـیـانـ کـافـرـ بـيـ وـ بـيـ باـورـیـهـکـهـ بـخـاـتهـ روـوـ بـهـلـکـوـ لـهـ دـوـرـوـیـهـکـ دـهـترـسـمـ کـهـ

۱- تطور تاریخ العرب السياسي الحضاري د. فاطمة المستامة (ص: ۱۷۵).

۲- شهید المغارب (ص: ۲۰۵).

۳- أخبار عمر (ص: ۳۳۹)، سراج الملول (ص: ۱۰۹).

۴- فقه الائتلاف، محمود محمد المزندر (ص: ۱۶۴).

پەنابىگىت بە ئىمان و كار بۆ كەسىكى تر بكتا، عومەر پرسىيارى لە پىاۋىتكى كرد، كە شايىتىيە كى داببو، ويستى ئۇوه بىزانى كە ئايا يەكىنكى هەدئە پشتراستى بكتادۇوه؟ پىاۋىتكە ووتى: من شايىتى بۆ دەدەم و پەسەندى دەكەم ئەمیرى باوەرداران، عومەر (ع) فەرمۇسى: ئايا تۆ دراوسىيت؟ پىاۋە كە ووتى: نەخىر، عومەر فەرمۇسى: ئايا رۆزىتكە تىكەلىت كرددۇوه؟ پىاۋە كە ووتى: نەخىر، عومە فەرمۇسى: ئايا رۆزىتكە سەفرەرت لە كەنگەر كرددۇوه، چونكە سەفرەر و نامۆبى بۇون تاقىكىرىنى وەھى پىاۋە كە ووتى: نەخىر، عومەر فەرمۇسى: رەنگە لە مىزگەوت بىنىېت كە نويىرى خۇينىدۇوه؟ پىاۋە كە ووتى: بەلەن، عومەر فەرمۇسى: دەبىر تۆ نايىناسى.^۱

ھەندى لە موسۇلمانان بەختەور بۇون بە ستايىش و پىز لىيانان لەلايمەن عومەرەوە (ع) بەھۆزى كارزانى يان و گۈنجاوى خودا بۆيان بەھۆزى كارى سەرفازى يان بۆ خزمەنلى ئىسلام و ئەمەش ھەندى لەو ھەلۈيتسانەيدە كە بەلگەن لەسەر ئەم راستى يە.

- باوەرت هىنا كە كوفىيان دەكىد، هاتىتە پېشى لە كاتىيىكدا كە ئەوان ھەلەھاتن بەوهقابىت لە كاتىيىكدا كە ئەوان فيلىيان دەكىد:

عەدى كورى حاتەم دەفەرمۇپىت: لە كەنلەچەند كەسىكى ھۆزە كەم ھاتم بۆلای عومەر، عومەر زۆ رووى لەنانى تر دەكىد وېشى لە من دەكىد، عەدى فەرمۇسى: من ھەرلىيى دەچومە پېشى و ئەدو ھەر پاشان ھاتم و رووبىر رووى بومەوه بەلام ھەر پاشتى تىيدەكىد، منىش ووتى: ئەمیرى باوەرداران، ئايا دەمناسى؟ پىتكەنلى ھەتا لەسەر پى خۆى پى نەگىرا پاشان فەرمۇسى: بەلەن، سوپىندى بە خوا من باشت دەناسىم، باوەرت هىنا كە كوفىيان دەكىد، هاتىتە پېشى لە كاتىيىكدا ئەمان ھەلەھاتن، بەمۇھا بوبۇت لە كاتىيىكدا كە خەلکى فيلىيان دەكىد، يەكەمین چاكىمەك كە رووى پېغەمبەر خۆشەويىت (ع) و يارانى سپى كرددۇوه چاكەن نوشستانەو بسو، تۆ ھېنات بۆلای پېغەمبەر (ع) و ئەدويش بە پۆزشەوە وەرى گرت، پاشان فەرمۇسى: ئەممەم فەرز كرددۇوه بۆ گەلەيك كە ھەۋارى و نەدارى پايانلىيون و ئەمەن گەورە ھۆزە كانىيان لەوەي كە دەبنە نويىندىريان لە ماھە كانىياندا،^۲ لەريوایتەكەدا ھاتۇوه كە دەفەرمۇپىت: كەواتە باوکم نى يە.^۳

- پېۋىستە لە سەر ھەموو موسۇلمانان سەرەي عبد الله ئى كورى حوزافە ماج بىكەن و من دەست پى دەكەم:

رۆمىمە كان ھاواھلى بەرزا و بەرپىز عبد الله ئى كورى حوزافە سەھمى يان بە دىل گرت و ھېنائىان بۆلای پادشاھىيان، پادشا پىيى ووت: بىبە بە گاور كچەكەمت لى مارە دەكەم، عبد الله پىيى فەرمۇسى: ئەگەر ھەموو ئەوهى تۆ ھەتمە و عدرەبىش ھەدئەتى بۆ ئەوهى بۆ يەك چاوا تروكان لە ئايىنى محمد

۱- عمر بن الخطب، صالح بن عبدالرحمن بن بن الله (ص: ۶۶).

۲- مسلم رقم ۲۵۲۳، مسنند أحد رقم ۳۱۶.

۳- الخلافة الراشدة د. يحيى اليحيى (ص: ۲۹۷)، فتح الباري (۷۰۶/۷).

پاشگهز بیمه‌وهوا پاشگهز نابعدوه، پادشا ووتی: کهواته ده‌تکوژم، عبدالله فهرموموی: ثعوه شیری تو و
ندوهش گدردنی من، پادشا فهرمانی دا له خاچی بدنه و فهرمانی دا به تیرهاویزه کانی که نه ملاو
ندولای تیرباران بکهن و ثدویش داوای لی ده کات که ببیته گاور و عبدالله ش هر قایل نهد ببو پاشان
پادشا فهرمانی دا که دایگرن و فهرمانی دا که مهنجه‌لیک شاوی گموده گهرم بکهن، دواتر چهند
موسلمانانیکیان هیناوت تیبان فرنی دا عبدالله بینی که ئیسکه کانی درکه‌تون، جاریکی تر پادشا
داوای لی کردو ثدویش قایل نهد ببو، بقیه فهرمانی دا که خوی بخنه نیو شاوه که، کاتسی که بهستی
یانده و به‌پهتیک شوزپیان کرده نیو مهنجه‌له که عبدالله دهستی کرده گریان پادشا چاوی تیپری و بانگی
کرد، عبدالله فهرموموی: من ده گریم لمبه رهوه که یهک گیام هدیه، حزم ده کرد بدقدره همه مو
تاله موه کانی لهشم گیام تیدا بواهه و ثهم نازاره‌ی له پینناوی خودا بچهشتایه، له همندی پیواهه‌تدا
هاتووه که پادشای رقم عبدالله‌ی زیندانی کردووه و پتگری کردووه له خواردن و خواردنده بز ماوهی
چهند پرژ و پاشان گوشتشی بدراز و مهی داوه‌تن همتا بیخوات بدلام عبدالله‌ی نزیک نه‌بوقتهوه، پاشان
بانگی کردووه و لیتی پرسی، بزچی نانه کدت نه خوارد؟ عبدالله فهرموموی: بهلئی ثعوه بزم من سازکراوه،
من نامه‌وهی که بدهو بزنی خویت پی بکم، پادشا ووتی: سمرم ماج بکه همتا بهرت بددهم و نازادت
بکم، عبدالله فهرموموی: له گل‌لما همه مو دیله موسلمانانه کان شازاد ده کهیت؟ پادشا ووتی؟ بهلئی
عبدالله سمری ماج کرد و همه مو دیله موسلمانانه کان له گله‌لی شازاد کران، کاتسی گهرايدوه
عومه‌ر (ع) فهرموموی: له سهه همه مو موسلمانانه کان پیویسته که سمری عبدالله‌ی کوری حوزانه ماج
بکات و من له خویمه‌وه دهست پی ده کم پاشتر عومه‌ر (ع) هدستا و سمری ماج کرد.

ثایا وهیسی کوری عامرتان تیدایه؟

عومه‌ر ئه گم خلکی یه‌من بھاتنایه بز لای پرسیاری لی ده کردن که: ثایا وهیسی کوری
عامرتان تیدایه؟ همتا هاته لای وهیس و فهرموموی: ثایا تو وهیسی کوری عامری؟ ثدویش ووتی: بهلئی
عومه‌ر فهرموموی: له موراد و پاشان له قهون؟ وهیس ووتی: بهلئی، عومه‌ر فهرموموی: تو گولیت
ههبوو رزگارت بزو لیتی تنه‌نا شوینی درهه‌میک نهیت که ماوه‌تهوه وايه؟ وهیس ووتی: بهلئی، عومه‌ر
فهرموموی: ئه دایکت هدیه؟ وهیس ووتی: بهلئی، عومه‌ر فهرموموی: گویم لی بزو که پیغمه‌مبدر (ع)
ده‌یفه‌رمومو: (له گهل ره‌وندی یه‌مندا له موراد و پاشان له قهون وهیسی کوری عامر دی بز لاتان،
ئه و گولی ههبووه و لیتی رزگار بزووه ئه و نهیت که شوینی درهه‌میکی پیوه ماوه، دایکتیک هدیه، که
زور باشه بزی ئه گهر سویند به خوا بخوات ثعوا بدجاکی و هلامی ده‌دادتهوه ئه گدر توانیت داوای لیتیکه با
دواعی خیرت بز بکات)) کهواته داوای لی بوردنم بز بکه، ثدویش داوای لیببوردنی لای خوا بز کرد.
عومه‌ر پی فهرمومو: کویت ده‌یت؟ وهیس ووتی: کوفه، عومه‌ر فهرموموی: نامه‌یه کت بز نه‌نوسم
بز کاریده دسته‌کهی؟ وهیس ووتی: ئه گهر له‌نیو خلکیدانه ناسریم باشتره بزم دوای ئه ممه و له‌سالی

داهاتو پیاویک له گهوره کانیان گهرايه و عومنه‌ی بینی و پرسیاری لی کرد سهباره‌ت به وہیس و ووتی: ((پدرتوکی^۱، به جیتم هیشتورو و که م پیدا ویستی بسوه، عومنه‌ی فرموموی: گوئم له پیغه‌مبدر (۵) بوو، که دهیفرمومو: ((له گمل رهوندی یدمندا و له قوراد و پاشان له قدرن وہیسی کوری عامر دیته لاتان و نهو گولی پیوه بوو و لیئی پزگار بووه جگه لمه‌ی که شوئینی درهه‌میکه پیوه ماوه، نهو دایکیتکی همه‌ی و زور بی‌باشه نه‌گمر سوینند بخوات به خودا ندوا چاکی بتو ده‌کات، نه‌گمر توانیت با داوای لی بوردن بتو بکات بیکه)) پاشان هات بولای وہیس و ووتی: داوای لی بوردن بتو بکه، ووتی: تو زور نویتری به سه‌فریتکی باش، داوای لی بوردن بتو بکه، پاشان ووتی: داوای لی بوردنی بتو کردنی بتو کردم و ووتی: گیشتی یه عومنه‌ی پیاووه که ووتی: بهلئی داوای لی بوردنی بتو بکه، ووتی: خلکی بی‌هوشیار بونمه و رای کرد به رویدا.^۶

عومنه‌ی (۶) موجاهیدیکی چاکه خواز به دایکی:

کومدلی جهنگادرله شامده‌ه هاتن و بهنیازی چوون بتو یدمنه بعون، عومنه‌ی چهند کاسه‌یه کی هه‌بوو نه‌گهر نویزی بھیانی بکردایه دای دنا و پیاویک لهوان هات و دهستی کرده خواردنی، به دهستی چه‌پی نانی دهخوارد عومنه‌ی پیی فرمومو: نهو سره‌نجی خلکی دهات له نان خواردنی دا به دهستی پاست بخن، پیاووه که وہلامی ندادایه و عومنه‌ی (۷) لیئی دوباره کرده و، پیاووه که ووتی: نهی ظهیری باوه‌پرداران دهستم گیراوه و کاتی لمنان خواردنکه بانگی کرد و فرموموی: دهستی پاستت چی یه‌تی؟ پیاووه که دهی هینتاو بینی که بپراوه‌تمه و عومنه‌ی فرموموی: نه‌مه چیه؟ کابرا ووتی پریزی جهندگی یدرمونک پیکراوه، عومنه‌ی فرموموی: کن دهست نویزیت بتو دهشوات؟ پیاووه که ووتی به دهستی چېم دهست نویز دهشوم و خواش ناگای لیئی، عومنه‌ی فرموموی: بتو کوئ ده‌چیت؟ پیاووه که ووتی: یدمن، بتو لای دایکم که چندن سالیکه نه‌مبینیو، عومنه‌ی فرموموی: ثایا نه‌ویش همرووا چاکه، خزمت کاریکی بتو گرت له گمل (۸) حوشترو بتو بار کرد.

پیاویک له پیناوی خوادا وا لیئی درا، که نیوچه‌وانی چال بتووه.

کاتن که خلکی خلاطه کانیان له دهستی عومنه‌ی (۹) و هرده‌گرت سه‌ری بمنز کرده و بینی پیاویک له ناو چاوی دراوه، پرسیاری لی کرد و نه‌ویش هموالی پیتا که: له جهنگیکدا لیئی دراوه که بشداری تیندا کردووه، فرموموی: ههزار درهه‌می بتو بزمیرن و پاشان ههزار درهه‌مکه بیتا، دوباره فرموموی ههزار درهه‌می بتو بزمیرن نه‌ویشی پیتا، عومنه‌ی چوار جار نه‌مه‌ی پی ووت و هه‌مومو جاریک ههزار درهه‌می پی دهدا، پیاووه که لدم زور و هرگز تنه شدمه‌زاری کیشا و هاته دهه‌وه، عومنه

۱- لفظ مسلم: مآلی پهربوت.

۲- مسلم، ک: فضائل الصحابة رقم (۲۵۴۲).

۳- الشیخان أبویکر و عمر (رضی الله عنهمما) من روایة البلاذری (ص: ۱۷۴)، ۱۷۵.

کاتىن كە هەوالى پرسى پىييان ووت: بىينىمان كە شەرمەزازى كىشاوه لە زۆرى ئەۋەھى وەرى گرتۇوە و چۈزتەدەرە، عومەر فەرمۇسى: سوئىند بەخوا، تەگەر بایاھتەوە بەرەۋام پارەم دەدایە ھەتا يەك درەھم مەملا دەما، پىاوېتىك لە پىتىناوى خوادا والىيى دراوه كە نىتو چەوانى چال بۇوە.^۱

ئومىيەدە عومەر يەكان:

ئەگىپنەوە كە عومەر(ع) بە يارانى فەرمۇوە: ئومىيەد بىكەن، يەكىنلىكىان ووتويەتى: خۆزىبا پېپىي ئەم مالە زېرمەنەبىايدە و لە پىتىناوى خوا بېبەخشىيايدە و بىكرايدە خەلات.

پىاوېتىكى تر ووتويەتى: بىريا پېرى ئەم خانووە زومۇتى زەرد و خىشلەم ھەبوايدە و لە پىتىناوى خوادا بېبەخشىيايدە و بىكرايدە خەزىر، پاشان عومەر فەرمۇسى: ئومىيەد بىكەن، ئەوان ووتىيان: نازانىن ئومىيەدى چى بىكىن ئىدى ئەمیرى باوەرداران، عومەر فەرمۇسى: ئومىيەد دەكەم پېرى ئەم مالە پىتىناوى وەك ئەبۈغۇيەيدە جەپرەح و مۇعازى كورپى جەبەل و سالم مولاي ئەبۇحوزەيفە و حۆزەيەفە كورپى يەمانم،^۲ ھەبوايدە و بەكارم بەتىنانايە لە ملکەچى خوادا،^۳ ئەمانە بىرائىمانىيە كانى ئەون، عومەر فەرمۇسى: پىتىناسى بىراكانى شەبوبىكىي صىديقى كىردو فەرمۇسى: پىتىوستە ھاۋىپى راستىگەت ھەبىت، لەنیتى خەلافتى ئەواندا بەختەورى، ئەوان جوانى و قەشەنگى خۆشگۈزەرانى و كەرەستەتى تاقىكاريە كانن، كار و بارى بىراكەت لەسەر باشتىرىن دۆخى دابىتى هەتتا ئەۋەھى كە مايدى رەزايەتى لە ئەۋە، پىتى بگات، دوڑمىنت كەنار بەخەمە ئاگات لە ھاۋىپىكەت بىت، ھەركەس لەخوا نەترىنى دەست پاك نايىت، ھاۋەلى خەپە كار مەكە چونكە خەپە كە فيز دەبى، ئاگادارى مەكەرەوە لە نەھىيەنى خۆت، ھەركەسنى لە خواترسا لە كارەكانتدا راۋىتىزى پې بىكە،^۴ عومەر(ع) يادى يەكىتكە لە بىراكانى دەكەرەوە لە شەھە و دەيەرەمۇو: ئاي لە درىزى يەكەن لە شەۋىتىكدا عومەر ھە كە نويزى بەيان دەخويند بەپەلە دەچوو بۆ لاي و ھەر لە پېنى دەكەيى راي دەگەرت يان باوهشى پېتىدا دەكەد،^۵ دەيەرەمۇو ئەگەرلە پىتىناوى خوادا نەپۆيىشتمايدە يان لاتەنېشىتى خۆم نەخستايە سەر خەلتكى خودا يان لەگەملە كەسانىتىك دانىشتمايدە كە قىسى باشىيان لى دەبارى ھەرۋەك ئەۋەھى بەرۈبۈمە كان دەكەنەخوارەوە ئەوا پېئم خۇش بۇ كە بىگەمە بەر بارەگاى خوا.^۶

- كار لاي ئەھەنگى ئەھەكدارى نېیوان خەلگى بۇو:

كاركىدن لاي عومەر(ع) بىرىتى بۇو لە سەنگى ئەھەكدارى لەنیوان مەرۋە كاندا، كاتىتكە كۆمەلېتىك لەگەورە پىاوانى قورپەيش و لەسەررووی ھەمۈريانەوە سوھەيلى كورپى عەمرى كورپى حارت و ئەبۇ

- ۱- مناقب عمر لابن الجوزى (ص: ۷۴) واسناده الضعيف الإنقطاعي، عض الصواب (۱/ ۳۶۸).
- ۲- الحاكم في مسنده: (۲۶۶/ ۳) وصححة الذهبي أصحاب الرسول (ع) (۱/ ۱۷۴).
- ۳- تذہیب الكمال للمنذی (۵/ ۵۰۵) حذيفة بن الیمان، إبراهيم محمد العلى (ص: ۸۶۲).
- ۴- مختصر منهاج القاصدين (ص: ۱۰۰)، فرائد الكلام (ص: ۱۲۹).
- ۵- أخبار عمر (ص: ۳۲۸).
- ۶- الشیخان من الرواية البلاذری (ص: ۳۶۷).

سوفیان و هندیک له کویله کانی پیشتوی قورهیش هاتن بژلای وهک سوههیب و بیلال، مؤلمهت و هرگیرا له دیداره کمیدا بوز خزمەتكاره هەزاره کان و پاشان بزو گەوره پیاوائی قورهیش، گەوره پیاوان بهمه پەست بون، ئەبو سوفیان بە هەندی لە يارانی ووت: هەرگىز وەك شەم رەزەم نەبىنييە، مؤلمهت بەو كۆيلانه دەدات و لمبەر دەرگا كەيدا واز لە نىيەم دىئىن؟ دواتر سوهەيل ووتى: ئەم خەلكىنە، سوئىند بەخوا من نىچەوانىتان دەخويىنمەوه ئەگەر ئىتۇھ پەست و قەلىس لەخۆتان پەست بن ئەم خەلکە باڭگەرا بېۋاشتى - و ئىتۇھ باڭگەران، ئەوان بە پەلە هاتن و ئىتۇھ لەسەر خۇ، ئەم چى دەلىن ئەگەر ئەوان رۆزى پەسلان باڭ بىگرىن و لە ئىتۇھ بىگدىن؟!.

عومه‌ر (شیخیت) شاهیدی بُو مردوویه‌ک ده‌دات:

نه بُو نه سوده ده گیزتنه و ده فرمومویت: هاتم بُز مهدينه، مهدينه نه خوشی يه کي تیکه وت بُو که خدلکه کمی زور به خیرایي ده مردن لای عمره دانیشتم، تدرمیک بدلایدا تیپه‌پی و بدچاکه بدسر خاوه‌نه کمیدا هملیدا و فرموموی: پیویست بُو پاشان تدرمیکی تر به لای دا تیپه‌پی و بدچاکه بدسر خاوه‌نه کمیدا هملیدا و فرموموی: پیویست بُو، دواتر تدرمی سن یدم به لای دا تیپه‌پی و عمره به خراپه بدسر خاوه‌نه کمیدا هملیدا و فرموموی: پیویست بُو، نه بُو نه سوده ده فرمومویت: چو پیویست بُو نه نه میری باوه‌پداران؟ عمره فرموموی: ههر نهودم ووت، که پیغمه‌بهر (دیفه‌رموو: ((دیفه‌رموو: ((هرمسلمانی چوار کم‌س به باش شاهیدی بُز بدهن نهوا ده چیتندت بهه شتموه))) عمره ده فرمومویت: وقمان نه گهر سن کم‌س شاهیدیان بُزدا پیغمه‌بهری خوشهمویست ده فرمومویت: ((سینانیش)) وقمان به دوو که سیش؟ فرموموی ((دووکه سیش)) دواتر فرموموی: نیت پرسیارمان لی نه کرد ده بیاره یه کم‌کمه.^۲

- عومه را (جیجه) و خه لاتی حه کیمی کوری حوزام (جیجه) :

عوروه کورپی زویت ده گیپرسته و، که حکیمی کورپی حوزام ده فدرمیوویت: داوم له پینغه مبهدری خوا (الله) کرد خلااتی کردم پاشان داوم لئی کرده و هه مدیس خلااتی کردم پاشان فدرمیوی پیتم ((نه)ی حکیم نهم دارابی یه سهوزدیه کی به تام و چیزه، هدرکهس به دل فراوانی یهوده و هری بگریت خوا پیروزی ده خاته نهوده که بؤی تیایه تی، هدرکهس بددرونیتکی شهپخوازه و هری بگریت نهوا پیروزی تیادا نایبیت بؤی و هک نهود که هدرده خوات و تییر نایبیت، و ددهستی سهرهوه باشته له دهستی خواروه)) حکیم ده فدرمیوویت وو تم: نهی پینغه مبهدری خوا، سوینند بهو که دستی که تزوی به هدق ناردووه، له دوای تزو هیچ شتیک له ماله کدم کدم ناکاته و همتا دونیا به جی دیلم، نه بوبکر حکیمی بانگ کرد همدا خلااتی بکات بدلام هیچی لیوونه گرت، پاش نهود عومه ربانگی کرد تا خلااتی بکات بدلام قایل نهبوو که دواکه په سند بکات بزیه عومه رفرمیووی: نهی موسلمانان من نهود

^{١٠}- مناقب عمر (ص: ١٢٩)، فن الحكم (٣٦٧).

٢- البخاري رقم (٢٦٣٤)، مسنن أحمد رقم (١٣٩) الموسوعة الحديثة.

بهشی ده خمه پیش چاو که خوای گهوره لدم غه‌نیمه‌ته بهشیداوه به‌لام نایمیوت، له دوای پیغه‌مبه‌ر (ص) کهس نهی توانیوه له ماله‌کهی حه کیم شتیک کم بکاتدهوه.^۱

عومه‌رسه‌ری عه‌لی (ص) ماج دهکات:

عدلی (ص) سکالایه کی هینا بولای عومه‌ر (ص)، کاتی که عومه‌ر دانیشت هه‌تا سه‌یری سکالاکه بکات به عدلی فهرموو: ریکی بدرامبده‌ره کدت بوهسته ثهی ثهبوخسن، عدلی ره‌نگی گزرا و عومه‌ر له سکالاکه کولیمه‌وه پاشان به عدلی فهرموو: قه‌لس بوروی ثهی ثهبوخسن لمبه‌ر ثهوهی که من توم وه کو ثدو سه‌یر کرد لدم دادوه‌ریدا؟ عدلی فهرموی: به‌لکو لدهو پهست بیوم که تز من و بدرامبده‌ره که‌مت وه ک یدک سه‌یر نه کرد ثهی ثه‌میری باوه‌رداران بدهی که پیزت لیتام و به ثهبوخسن بانگت کردم که شوره‌ته که‌مه، بدرامبده‌ره که‌مت به شوره‌ته که‌ی بانگ نه کرد، عومه‌ر سه‌ری عدلی ماج کردو فهرمووی: خوا له زه‌ویه کم نه‌هیتلی که ثهبوخسنی تیدا نه‌بیت.^۲

جوره‌یری به جلی ثامونگاری عومه‌ر (ص) دهکات:

عاصمی کوری به‌هدله یه‌کیک له یارانی عومه‌ر ده‌گیپیته‌وه ده‌فهرموویت: ئیمه لای عومه‌ر بوبن بونیک له پیاویکده‌وه ده‌رچوو، ثاماده‌ی نوییز کردن بیو عومه‌ر فهرمووی: ثدو کسدی ثه و بونه‌ی لئی ده‌رچوو باپروات دهست نوییز هه‌لبگریت، جوره‌یری کوری عبدالله فهرمووی: ثهی ثه‌میری باوه‌رداران، پرپار بده بدسره هه‌موو ماندا که هه‌ستین و دهست نوییز بگرین ثه‌مه پوشدر تره، عومه‌ر به گوئی کرد.^۳

پیاویک نه‌دمریه‌ده‌ریدا له قوره‌یش ده‌خوازی:

عومه‌ر (ص) هانی هاوسه‌ر گیری له‌نیوان هوزه‌کاندا دهدا، وه ک هۆکاریتک بۆ هۆگری نیوانیان، هه‌تا پیاویک لهدره بده‌ریدا داوه‌ای له پیاویکی قوره‌یشی کرد که خوشکه‌کهی خۆی بدانی و قوره‌یشی یه‌که ثه‌م داخوازی یه‌ی په‌سند نه‌کرد، عومه‌ر لدم کاته‌دا دهستی و هردايه ناو باسه‌که و فهرمووی: چسی پی‌گریت ده‌کات که ژنی پی بدهیت؟ ثدو چاکدیه‌کی هه‌یه، ثدو به چاکدی دونیا (دارایی) و چاکدی پژوی دوایی (له‌خواترسان هاتۆتە برووت، لئی ماره‌بکه و پیاوه‌که‌مش خوشکه‌کهی لئی ماره بپی).^۴

۱- النجدي رقم(۲۹۷۴)، مسلم رقم(۱۰۳۵).

۲- عمر بن الخطاب، صالح بن عبد الرحمن (ص: ۷۹).

۳- الشیخان من الروایة البلاذري (ص: ۲۱۹).

۴- المرتضى للندوى (ص: ۷).

۳- شان وشکوی له کۆمەلگەو جەخت کردنەوەی له سەر دابین کردنی پیویستی خەلکی:

- شان وشکوی له نیو کۆمەلگادا:

عومه‌ر (ص) گەورەیی له سەر دل و دەروندا ھەبۇو شان و شکوشى ئارەزووی دەرون دادەمەرکىتىتەوە راست تىرىن بەلگەش لەسەر ئەمە لەكار كەنار خىتنىيەتى بۇ خالدى كورى وەلید (ص) كە لە چەلە پۈپىمى شۆرەتىدا بۇو، وەئەزمونە كانى سەركەوتىنى لە ھەموو جەنگىكدا لىنى زىيىك بۇو و بەمەش گەمارىزى خەرمانەي مانگى ئەمە كەسانەي دەدا كە سەربىان لە خۆيىان سۈرەدە ماو خۆيىان بە گەورە دەزانى، عومەر پۈزىتكە فەرمانى لابىدى خالدى راڭكىيەند كە خەلکى زۇرىان پیویست بۇو، فەرمانە كە گەشتتو موسلمانانىش لە جەنگى يەرمۇوكدا بۇون، ثېبو عويىيەدە فەرمانى دا بەسەر سوباكە دا و خالىد فەرمۇوی: گۈئ رايەن و ملکەچىن ئەمەری باوه‌رداران كاتىن يەكىن كەسەر بازەكان ووتى: ئەم گۈرپانە فيتنەيدە بەرپىا دەكت، خالىد فەرمۇوی: تا عومەر مابىن بوار بە فيتنە نادرى،^۱ ئەمەش بەلگەيە لەسەر ملکەچى خالىد- كە ئەم سەركەدەيە كى سەركەوتۇو و خۇشمۇيست بۇو- بۇ فەرمانى خەلیفە و دەست ھەلگەرتىنلى سەركەدایتى لە سادەبىي و خۇنەويىستى، ئەمەش بەلگەيە لەسەر بەھىزى عومەر (ص) لە بەرپىوە بەردىنى كارەكان،^۲ عومەر سام و ھەبىتەتىكى گەورە لە دلى خەلکىدا ھەبۇو، خەسەنلى بەسىری - رەھمەتى خواي ليپىت - دەفەرمۇویت: ھەوان گەشتە عومەر (ص)، كە موسلمانان باسى ئافەتىك دەكەن و شەۋىيش ناردى بە دواياندا، دەفەرمۇویت: عومەر پىاوىتىكى بە سامو بەھەبىت بۇو، كاتىن كە فروستادە كە هات، ئافرتە كە ووتى: ھاوار بۇي، ئەم چى داوه بە عومەرەوە، ئافرەتكە هاتە دەرەوە و ۋان گرتى و داي بەلايى چەند ئافرەتىكدا و زانى يان كەچى يەتى، مەندالىتىكى بۇو پاشان قىشىكاندى و مەر، ئەم ھەوالە گەشىتە عومەر (ص) و شەۋىيش ھەموو ئەنصار و مۇھاجەرە كانى كۆركەدەوە و راپىتى پىن كردن، لەدواي خەلکە كە پىاوىتىك ھەبۇو، ووتى: ئەم چى دەلىتىت؟ پىاوه كە ووتى: ئەلئىم ئەگەر ئەم خەلکە شوينىت كە وتون لەسەر ئارەزووە كانت سوينىد بەخوا ئامۆزىگار نەبۇون، ئەگەر ئەم تەقەلادان و راپى ئەوان بىت سوينىد بەخوا را كانىيان ھەلە بۇو، ئەم چى دەلىتىت؟ عەللى بۇو،^۳ ھەرييەكە لە عەملى و عۆسان و طلحة و زويىر عبد الرحمن و سعد (ص) كە بويىرتىرييان لەسەر عومەر عبد الرحمن كورى عەوف بۇو، موسلمانان و تىيان ئەم عبد الرحمن، كەسى و اھمەيە دېت و دەھەۋىت پەرسىارى يا گرفتى ياس بکات بۇ ئەمەری باوه‌رداران بەلام لەبىر سام و ھەبىتى

۱- المرضى للندوى (ص: ۱۰۷).

۲- ھەمان سەرچاوه.

۳- مناقب عمر (ص: ۱۳۵) مراسل الحسن، عض الصواب (۱/ ۲۷۳).

بۇى باس ناکریتىو بىدەستى خالى دەگەرتىتە، عەبدول رەحامن چوھ لای و ئەمە بۇ باس كرد عومەر فەرمۇسى: ئەى عبدالرحمن، سوئىندت دەدەم بەخوا ئايى عملى و عوسان و طلحة و زوبىر و سعد و هەندىيەكى تىريان بەمە فەرمانىيان پى نىدای؟ عبدالرحمن ووتى: بەخودا بەلىنى، عومەر فەرمۇسى: ئەى عبدالرحمن سوئىند بەخوا ھېتىنە نەرمىم نواند بۇ خولكى ھەتا تاترسام لەسەر ئەوهى ھەندى ھەق باس نەكىرىن، ھېتىنە توندو بەزەپ بۇم ھەسەريان تا ترسام خواي گەورە دەقىم لىبىسىتىن، كەواتە كوانى دەرىازى؟ پاشان عبدالرحمن ھەستايە سەرپىشى دەستى كىردى گەريان و جىله كانى بەدەواي خۆيدا پادە كېشاو دەيەرمۇو: لەدواي تۆز ئۆز لەدەستى ئەوان، لەدواي تۆز ئۆز لەدەستى ئەوان،^۱ عومەرى كورى مۇرپە،^۲ دەفەرمۇسىت: پياوەتكى قورەيشى كەيشتە عومەر و پىشى ووت: ھەندى نەرم و نىيان بە بۇمان بەرپاستى دلىمان پى بۇ لە ترس، عومەر فەرمۇسى: لە سەتمەدا؟ پياوەك ووتى: نەخىر، عومەر فەرمۇسى: دەى خواي گەورە ترسى من لە سىينە تاندا زۆرتر بىكەت،^۳ عبداللە كورى عباس(ع)

دەگىزپەتىدۇ: سالىيەك مامەوه و من دەمۇيىت پرسىيارىيەك لەعومەر(ع)^۴ بىكم سەبارەت بە ئايەتىك بەلام لە سام و ھەبىيەتىانە متوانى پرسىيارى لى بىكەم،^۵ عکرمەدى خزمەتكارى ئىبن عباس دەگىزپەتىدۇ كەلە شاخ گەرەيدىك كە پياوەتكى بەرپىز بۇ كاتىن عومەرى بىرىندار كرد عومەرىش ئەم ئەمى كەلە شاخ گەرەكە كە بۆيىنە كەي نوى كەدەوە عومەر فەرمانى بىسىرادا بەچىل درەم،^۶ ئەم پياوە كاتىن، كە بىنى خەلکە زۆر لەعومەر ترساون ووتى: خواي گەورە تۆز دەزانى من لە تۆز زىياتر جىاوازم لەوان و لە خۆم.^۷

سۈرۈۋەنى لەسەر دابىن كەرنى پېۋىستى خەلک:

ئىبن عباس دەفەرمۇسىت: عومەر(ع)^۸ ھەركاتى نويىزى دەكىد لەنەنەن خەلکى دادەنىشت، ھەركەس پېۋىستى يەكى ھەبوايەلىنى دەپوانى جارىيەك عومەر نويىزى كرد و لەپاشى نويىزەكان نەمايمەوه، منىش ھاتە بەرداھىغا و ووتى: ئەى (يەرفە) ئايى ئەمیرى باوەرداران بەھانەيەكى ھەيدە لە سكالا كەدىن؟ ووتى: نەخىر، كاتىن كە من بەم شىتىدە بۇم عوسان ھات و يەرفە چوپىيە زۇورى پاشان ھاتە دەرەوە بۆلەمان و ووتى: ھەستە ئەى كورى عەفغان، ھەستە ئەى كورى عەباس، چوپىيە زۇورى بۆلەي عومەر و بىنیمان كە چەند شارايەك پارەي بە دەستەدە بۇو، فەرمۇسى: من سەيرم كرد لە مەدىنەدا كەسم نەبىنیدە كە لە ئىتە زىياتر كەسو كارى زۆرتر بىت ئەپارەيە بىگەن و بىبەن دابىشى بىكەن لە نىتowan خەلکىدا، ئەگەر زىيادەي ھەببۇ ئەوا بىكىزىنەوە ئىبن عباس دەفەرمۇسىت: لەسەر شەزىنەم كە ووتى،

۱- الشيخان من الرواية البلاذري (ص: ۲۲۰).

۲- التقريب (ص: ۱۷).

۳- مناقب عمر لإبن الجوزي (ص: ۱۳۵)، حفص الصواب (۲۷۳/۱).

۴- مسلم، ك: الطلاقة رقم (۱۴۷۹).

۵- الطبقات لإبن سعد (۲۸۷/۳) منقطع، مناقب عمر (ص: ۱۳۴).

۶- مناقب عمر لإبن الجوزي (ص: ۱۳۴) منقطع.

ووتم: نه گهر کدمی هینا بزمانتزیاد ده که دیت؟ عومدرا فه‌رموموی: نه وه خوید که من له خذتیمهوه دهیزام،^۱ نه مه له کوئ و نه وهی که محمد (ص) و یارانی تریتیان ده خوارد؟ منیش ووتم: نه گهر خوا دهروی بکردایه نه وه نایکهی ده کرد که تو نایکهی، عومدرا فه‌رموموی: نه چی کرد؟ منیش ووتم: ده بخوارد و نیمه‌شی تیر ده کرد.

ابن عباس ده فه‌رمومویت: عومدرا ده گریا ههتا نه ببرد کانی لیک جیا بونده فه‌رموموی: پیم خوش بسو که من لم کارهه ده بچم به بئتوی پژوانهه و نه له سدرم بین و نه بدم بین،^۲ سعیدی کوری موسدیب ده فه‌رمومویت: حوشتریک لمناو سباته کاندا نه خوش که ووت و عومدرا (ص)^۳ سه‌ری بری هندیکی لی نارد بتو خیزانه کانی پیغه‌مبهه (ص) و نه وی تری که مایدهه چاکی کرد و کومله‌لیک له موسلمانانی بسو بانگ کرد، عباس فه‌رموموی: نه وی ثہمیری باوه‌رداران نه گهر هدمو روژیک له مههت بتو دروست بکردنایه نه وه لای تو ناغان ده خوارد و قسمه‌مان پیکمهه ده کرد، عومدرا فه‌رموموی: ناگه ریمهوه بتو شم کاره، هاره‌له کانم چون و کاریکیان نه خمامدا رویگه‌یده کیان گرته بدر، نه گهر من کاریک بکم له کاری نه وان نه چن نه وه ریگه‌یده کی تر و جیاواز لموان ده گرمه بدر.^۴ نه سله کی خزمه‌تکاری عومدرا ده گیپیتهوه: عومدرا خزمه‌تکاریکی کرده پاسه‌وان و فه‌رموموی نه وی خوشمالنه رمو میان به له روی موسلمانان و خوت پیاریزه له دعواو نزای ستم لیکراو و مولهی خاون غمنیمهه و پیویستی بده که بینه ژوروه، هدوه‌ها کوری عدوف و ثیبو عه‌فغانیش، نه گهر مالاته کانیان تیا بچن نه وه ده گه رینهوه بتو لای کشتوكال و خورما، نه گهور خاوهن غمنیمهه و مالاتیش، مالاته که‌یا تیا بچیت به به لگه دینه لام و ده لین: نه وی ثہمیری باوه‌رداران نایا لیکیان ده گه ریم و چاپوشی ده که مباوکت نه بین، ناواو گزوگیا لای من زور له زیر و زیو ناسانته، نه وه وولاوی نه وانه و له جاهیلیه‌تدا له سه‌ری جه‌نگاون و له سایه نیسلامیشدا له سه‌ری موسلمان بعون، سویند بهو کسنه‌ی گیانی منی بدهه‌سته نه گهر نه و پاره‌یه نه بوایه که له پیتناوی خودا له سه‌ری و هرده گرم پاریزی‌گاریم له یهک بستن له وولاویه کهيان نه ده کرد،^۵ موسا کوری نهندسی کوری مالک ده گیپیتهوه که ابن سیرین - باوکی محمد کوری سیرین - داوای نه وهی کرد به لین نامه‌ی بتو بنوسی، تا خوی بکپیتهوه و خوی نازاد بکات له نهندس و نه ویش له بدر شده‌ی که دوله‌مند بتو داواکهی په‌سند نه کرد، پاشان چسو بتو لای عومدرا و پیشی فه‌رموموی: به لین نامه بنوسه تا خوی بکپیتهوه خوی نازاد بکات بتویکه به لام هدر په‌سندی نه کرد، عومدرا لییدا له کاتیکدا ثایدی: «فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ حَيْرًا» (النور: ۳۳).

۱- الشیخان من الروایة البلاذری (ص: ۲۲۱).

۲- همان سمرچاوه.

۳- الطبقات الکبیری (۲۸۸/۳) الشیخان من البلاذری (ص: ۲۲۲).

۴- تاریخ الذہبی هد الخلفاء الراشدین (ص: ۲۷۲).

بۆیە پىئى فدرمۇن بىلەتىن نامە پېركىرنەوە بۆ خۆكپىنمۇوە ئازاد بۇون ،^۱ بۆ بىکەوە لە دواينىن چىزىكدا دېبىينى كە بەندەيەك داواى ئازاد بسوونى خۆى دەكتات و گەورە كەى بەرىمەچى دەداتەوە حاكىمىيەكىش و يۈزۈن بەكار دىتىنى و راي بەندەكە پادەپەرىتىن و واز لە راي گەورە كەى دىتىنى، تۆ ئەم مىئۇوە دەدۆزىتەوە لە درىيەمى و پانتايىدا.^۲

۴- شىۋازى پەروھىر دە كىردىنى بۆ ھەندى لە سەرانى كۆمەلگە:

عومەر(ع) لە سايىدى خەلافەتە كەيدا پىنگىدە كەن نەداوە كە بىنە دەسەلاتدار بەسىر رەشۇ رووتانى كۆمەلگە دەست درىيەپەن بىكەن سەريان يان ھەست بىكەن بە جۈزىك لە بەرزى و بىلندى بەسىر خەلكىيەوە و ئەمەش ھەندى ھەلۇتىستى عومەرە لەم بارەيەوە.

- ئەبو سفييان (ع) و مالەكەي لە مەككە:

عومەر رۆيىشت بۆ مەككە و خەلتكى هاتن بە دەمىيەدە و وتيان: ئەم ئەمیرى باوه‌رداران: ئەبوسفىيان مالىيىكى پىنگىناوه و ئاوه پۇزى بەند رۆيى بەند كەن دەرىدىن ھەتا مالەكاغان بۇخى، عومەر بەخۆى و قامچى يەكەمىيەت و بىيىنى كە ئەبوسفىيان چەند بەردەنلىكى دانساوه بۆيە فەرمۇسى: ئەم بەرداشە لابە، ئەمەش و ئەمەش، ھەتا زىياتىر لە پىتنىج تاشەش بەردى پىزىادەدەوە و لايرد و عومەرەت بۆ كەعبە و فەرمۇسى: سوپاس بۆ ئەمەش خايمى كە داواى كەردووە لە عومەر كە فەرمان دەدات بەسىر ئەبوسفىياندا و ئەمۇيش گۆپىأيەلى دەكتات.^۳

- عوييەينەي كورى حصن و مالكى كورى ئەبۇزەفر:

عوييەينەي كورى حصن چوو بۇلاي عومەر(ع) و مالكى كورى ئەبۇزەفرە كە لە موسىلمانە ھەزارەكان بۇو، و تى: بىي دەسەلات بۇقە دەسەلات دار نامەردىش بەرز بۆتەوە، مالك فەرمۇسى: ئەمە شانازىيان بەسىرەوە دەكتات بە گەورەبىي جەستەي و كۆمەلە كەسانىيەكى جەھەنەمى، عومەر بىتاقەت بۇو كاتىنى عوييەينە رەخنەي لەم تۆلە وەرگەرتەنە گرت، پىئى فەرمۇسى: لە ئىسلامدا كەندفت بىي، سويند بە خوا لىيت پازى نابىم ھەتا مالك داواى شەفاعەت بۆ دەكتات، عوييەينە نەيتوانى لە مالك بپواتە پىشىن و لاي عومەر داواى شەفاعەت بۆ بىكتات.^۴

- جارود و ئۇيەي كورى كەعب (ع):

جارود چووه لاي عومەر(ع) پىاوايىك و تى: ئەمە گەورە رەبىعىدە عومەر قامچى يەكەمى بەرزى كەدەوە و فەرمۇسى: ترسام لەوهى كە دلت تىايىدا تىيكەل بە شتىيەك بىتت، عومەر ئەم كارە كارە

۱- حىض الصواب (۳/۹۷۵).

۲- شهيد المحراب (ص: ۲۲۶).

۳- أخبار عمر (ص: ۳۲۱)، مناقب أمير المؤمنين إبن الجوزي (ص: ۱۲۸).

۴- تاريخ المدينة المنورة إبن شيبة (٢٩٠/٢) الدور السياسي للصفوة (١٩١).

لە گەل نويىدى كورى كەعب كرد و كاتى كە بىنى خەلتكى لىيى كۆ دەبنەوە و پاش هاتنە دەرهەوە لە مىزگەوت پرسىيارى لى دەكەن، فەرمۇسى: ئەمەيە فيتنەيدك دەسازىتىنى بۆ شوينىكە و توان و دەبىتە هوئى رسوايى شەوهى ۋاچۇچونى وايان فيئر دەكەت.^۱

۵- نكۈلى كىرىنى لە ھەندى پەفتارى ناو كۆمەلگە:

زىانى عومەر(ع) گۈنجاو بۇو لە گەل شەرعى خوداي دانا و زانا، لەبەر ئەۋە قايىل نەدەببو لە ھەر پەفتىكى لاده زىان ياخويىكە خاپىي كۆمەلگە ئىسلامى تىدايىت، ئەمەش ھەندى لە ھەللىيستى عومەرە كە تىايىدا ھەلە كارانى پاست كەردىتەوە.

قەسابخانەكەي زوپىرى كورى عەواام (ع):

عومەر(ع) رېيشت بۇ قەسابخانەكەي زوپىرى كورى عەواام كە تەنها قەسابخانە مەدينە بۇو، عومەر قامچى يەكى پىي بۇو ھەر، كە پىاپىيىكى دىيابىيە كە دوو رۇز لە سەر يەك گۈشت دەكىيت بە قامچىيەكە لىيى دەدا و پىتى دەفرمۇسى: ئايا ورگەت ناگوشى بۆ دراوسىتكەت، يان ئامىزازەت.

ئىستا چىت دەۋىت داواى بىكە:

عومەر(ع) پىاپىيىكى بىنى سواتى دەكردو تورە كەيدە كى پىي بۇو، كە پىپ بۇو لە خواردن، عومەر خواردنه كە لى وەرگەت و رۈاندى يە بەرەم حوشترىك لە حوشترەكانى صەددەقە پاشان بە پىاپە كەي ووت: ئىستا چىت دەۋىت داواى بىكە.

- لەم پېرپۇشتنە بىگەرۇ:

پىاپىيىك لە رېيشتنىدا دەستە كانى شل و پىي يەكانى فرى دەدا و پىزى لى دەدا، عومەر(ع) پىتى فەرمۇسى: واز لەم پېرپۇشتنە بەھېنە كاپىرا وتى: ناتوانىم، عومەر جەللىدى لىدا و پىاپە كە ھەر پۇزى لىتەدا پاشان عومەر جارىتىكى تر جەللىدى لىداو پىاپە كە وازى لە پۇز لىتىدان ھىتىنا، عومەرىش فەرمۇسى: ئەگەر جەللىد لەمە نەدەم لە كىتى بىدەم، پىاپە كە دواى ئەمەھات و وتى: خواي گەورە پاداشتى چاكتى بىداتمۇ، ئەمە ئەگەر كارى شەيتانىشى بىن ئەوا خواي گەورە بەھۆزى تۈزۈ، رەواندى.

ئايىنەكەمان بەسەردا مەرىتىنە:

عومەر(ع) سەيرى پىاپىيىكى كرد، كە بەرپەكار بۆسۆفيگە رېتى خۆزى مەراند بۇو، عومەر بە قامچى يەكى چەخماخە لى ھەساندو پىتى فەرمۇسى: خوا بتکۈزۈ ئايىنەكەمان بەسەردا مەمرىتىنە.^۲

۱- تاریخ المدینة المنورة لابن شيبة (٢/٦٩٠) الدور السياسي للصفوة (١٩١).

۲- الدورة السياسي للصفوة (ص: ٢٣١) تقلا عن مناقب أمير المؤمنين لابن الجوزي.

۳- مناقب أمير المؤمنين لابن الجوزي (١٠١).

۴- أخبار عمر (ص: ١٧٥).

۵- هەمان سەرچاوه. (ص: ١٩٠).

شیفائى كچى عبداللە دەفرمۇويت: عومەر چەند لاۋىتكى بىنى، كە لەپۇيىشتىدا ئارام بۇنو كەمكەم قىسىيان دەكىد، شىفاء پرسى: ئەمانە كىتن؟ ووتىان: سۆفين، شىفاء فەرمۇو: سوئىند بەخوا عومەر ئەگەر قىسى بىكىدايە گۆتى دەگرت و ئەگەر بېرىۋەتىايە پەلەي دەكىد و ئەگەر لە هەركەسلى بىدايە ئازارى پى دەگەياند، سوئىند بە خوا ئەممە يە سۆفى راستەقينە.^۱

- بايە خدانى بە تەندروستى خەلکى:

عومەر(ع) بايە خى دەدا بە تەندروستى خەلکى و ئاگادارى دەكىدىنەوە لە قەلەمۇى و مەترىسى يەكانى و داواىلى دەكىدنە كە كىتشى خۇيان كەم بىكەنەوە لەبىر ئەمەندا بەھېزى لەسەر كاركىرنە و تونانى بەجىن هيتنانى ئەركەكانى تىايىد، عومەر دەفەرمۇو: ئەم خەلکىنە خۆستان لە قەلەمۇى و خواردن پېارىزىن چونكە دەبىتە هوئى تەممەلى بۇ نۇيىۋەكان و شىتوانى جەستە و زۆر بۇنى نەخۇشى و دەردو بەلا، خواى گەورە تۈرە دەبىتە لە زوخالاۋى قەلە، پېۋىستە مىيانە رەو بن لە جەستەشدا، چونكە ئەمەن لە زىيادەرەوى ئىسراپەوە دورە و نزىكە لە مىيانە رەو بۇن، بەھېزىرە بۇ بەندە كانى خودا و بەندەش دوچارى تىياچون نابىتى، ھەتا شارەزوى لەسەر ئايىنە كە دەخىرۇشىن،^۲ ئىن جەوزى باسى ئەمەن دەكەت كە: عومەر(ع) پېاوىتكى ورگ زلى بىنى فەرمۇو: ئەمە چى يە؟ پېاوەكە ووتى: بەرە كەتە لە خوداوه، عومەر فەرمۇو: بىلکو ئەشكەنچەيە كە لە خوداوه.^۳

لە شىتوازە كانى گىنگىدانى بە تەندروستى گىشتى بۇ ھاولاتىيان، پېتىگىرى ئەمەندا دەكىد، كە نەخۇشى درېئەخایەن ئەمەن تېكەلى خەلکانى تر بىكەن لەپىتىاپ بىلەن بەنەوە دەخىرۇشىن، كە عومەر(ع) ئامىزگارى نەخۇشى دەكىد بە مانەوە لە مالىمە تا چاك دەبىيەوە دەگىزىنەوە، كە عومەر(ع) داۋىيەتى بەلای ئافرىتىكى گولدا كە تەوافى كەعبەي دەكىد، عومەر پىيى فەرمۇو: ئەم بەندە خودا، ئەگەر لەممالە كەت دابىشى ئەزىزەتىيان ناكىيت، ئافرەتە كە دانىشىت، پاشان پېاوىتكى داي بە لايدا و پىيى ووت: ئەمەن كە پېتىگىرى لى دەكىدى مەرد وەرە دەرەوە، ئافرەتە كە ووتى: سوئىند بەخوا من، كە لە ژياندا گۆپۈرەيەلیم كەرددوو لە مردىدا سەرپىيچى ناكەم،^۴ هەرەوەها عومەر جەختى كەرددوو لەسەر وەرزش و پادە رشتن و ئەسپ سوارى وەفەرمۇو: مىنالە كەناتان فيرى مەلەوانى و تىر ئەندازى بىكەن و فەرمانيان پى بىكەن كە لەسەر ئەسپ خۆپابگىن، ھۆنزاوهى جوانىشىيان بۆيان بىگىزپەوه.^۵

- ئامۇزگارى عومەر بۇ مەمى خۇران:

عومەر(ع) پېاوىتكى بەتونانى شامى بىرسەر كەرددوو پېتىيان ووت: ئەم كاپرايە ھەميشە خەرىتكى مەدى خواردنه، عومەر بە كاتبە كەدى فەرمۇو: بىنوسە لە عومەرە كورپى خەتاب بۇ فلان كەس، سلام

۱- الشیخان من الروایة البلاذري (ص: ۲۲۶).

۲- الخلیفة الفاروق د. عبدالرحمن العانی (ص: ۱۲۴).

۳- مناقب عمر أمير المؤمنين (ص: ۲۰۰).

۴- الخلیفة فاروق (ص: ۱۲۴) نقلًا عن الرياض النضرة.

۵- هەمان سەرچاوه.

علیک، من سویاسی خوا ده کم که هیچ خودایدک نیه جگه له خزی، بدناوی خوا گهوره و میهربانه‌وه:
﴿ حَمَّ تَبَرِّيْلُ الْكَتَبِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ عَافِرِ الدَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الْطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴾ (غافر: ۱-۳).

له پاشدا، نامه‌کمی کوتایی بی هیتنا و دای به نامه‌بده کمی و پیش فرمیو: نهیده‌یته دهستی ههتا
 بیندار دهیته‌وه، پاشان فرمایندا بدهانه که له گهليدا بعون دوعای خیری بز بکمن، تا واز له و کاره
 بهینه، کاتنی ثم پیاوه نامه‌کمی پیشگیشت به رده‌وام دهیوئندوه و دهیوتو: خوا گهوره به دلینی
 پیداوم که لیم خزشیت و ناگاداری کرد و مهده‌وه له سزاکمی، برده‌وام ثم قسانه‌ی دوپات ده کرد و مه
 همتا گریا پاشان به چاکی خزی دامالی و ته‌ویه‌کی باشی کرد و کاتنی ثم ده کرد و هه‌واله گشته عومه‌ر
 فرمیو: نهوا دروستی بکمن، نه‌گر بینیتان یه کیکتان دوچاری گوناهوتاوان بوه زینگری لی بکمن و
 مهبنه هاوکاری شهیتان له سدری.^۱

لهم هه‌لوقیسته‌دا بیلمه‌تی عومه‌ر ده رده که مهیت له پهروه رده کردنه ده رون و ناسینی سروشی
 مرؤیی و هۆکاری دروست نه‌وهی که سود به که‌سینک ده گهیه‌نیت زیان بز که‌مانی تر دهیت، نه‌مه‌ش
 وانه‌کانی پهروه رده سدرکه‌و تووه شیوازی نه‌رم و نیانیه له ناموزگاری و رینمونیدا،
 عومه‌ر نه‌میری باوه‌رداران له سدری گهوره‌یی ده‌سلاات و سدرقال بونه‌وه یه کیک له دانیشتوانی
 کزره‌کمی دیار ناییت عومه‌ر نایه‌لیت به سه‌ریدا تیپه‌ریت، ده‌پرسیت تا بزای گرفتی چیه بز نه‌وهی
 چاره‌سری بکات، نه‌مرؤش برا له براون دهیت که‌چی که‌سیان هست به دیارنه‌مانی نه‌وهی تریان
 ناکات، نه‌گدر هستی کرد له هۆی ون بون و بددوا داچوی پرسیاره کمی ناگه‌ریت به ده‌وای چاره‌سردا
 هه‌ولی خزی نادات نه‌گدر نه‌و کاره پیویستی به چاره‌سریش بیت، ثم به ده‌مه‌وه نه‌چونه یه کیکه
 له‌هۆکاره کانی پوخانی برایه‌تی نیسلامی و نه‌مه‌ش به حالتی موسلمانان نی یه که واده‌زانن نه‌وان بران،
 دهیت کمی ناواریک له‌مه بدهینه‌وه؟ ره‌نگه و بريا.^۲

- رای عومه‌ر له کوری تاییه‌تدا:

عومه‌ر (عج) ناره‌زوی نه‌وهی ده کرد که کزره‌کانی خدلکی به‌گشتی بهو شیوه‌یه بیت، خدلکان له
 هه‌مو چین و تیزیه کانیاندا شاره‌زوی ده کمن، عومه‌ر هه‌میشه رقی له‌وه ده‌بویه‌وه که کزرو
 دانیشتنه کان داخراوو تاییه‌تی بن، له‌بر نه‌وه نه‌مه‌هانی ده دات بز نه‌وهی هه‌میشه را و بزچونی
 جیاوازو دیاریان هه‌بیت و به گروپ گرویی را جیا،^۳ ابن عباس ریوایه‌تی کرد ووه که عومه‌ر به
 خدلکیکی قوره‌یشی فرمیو: هه‌واله پیشگه‌یشتووه که کزرو کۆبونه‌وه سازده کمن، دووکه‌ستان
 داده‌نیشی همتا ده‌لین من له هاو‌لآنی فلان که‌سم و له کورگرانی فلان که‌سم، کزرو کۆبونه‌وکان بونه‌ته

۱- تفسیر القرطی (۱۵/۲۵۶).

۲- شهید المغارب (ص: ۸-۲۰).

۳- الخلفاء الراشدين حسن ایوب (ص: ۱۱۵).

مەيدانى جەنگ، سوئىند بەخوا ئەمە زىاغەندە بۆ ئايىھەكتان و زىاغەندە بۆ شەرەفتان و زىاغەندە بۆ نىوانى خۆتان، پىيم وايد كە شەو كەسەي دواي ئىيە دىيت دەلىت: شەو راي فلان كەس بۇوە كەوا ئىسلامىان پارچە كەردو، كۆپ و كۆپۈنەوە كاتتان پوچەل بکەندەوە پېتىكەوە دابىشىن و ئەمە درىزە پىتەرى ئولفەتنە و بەمەش خەلتكى ليتىان دەتۆقىت^۱ لە راستىدا دوركەوتتەوە تايىەت لە خەلکان بە گشتى و تايىەتەند كەردىنى كۆپە كان بۆ شەو تاكانى كە چاوهپوان دەكىرىت لە پەروەردەي تايىەت بۆ خەلکان بە گشتى و كۆپۈنەوە سودمەندىيان كە بىرىتىيە لە گواستنەوەي و تەكان و قىسىكان وە كۆ خۆيان بىتىكەم كەردن و زىاد بۆ كەردن، پاشان زۇرى كۆپ و كۆپۈنەوە كانى بە بىن گۈمان بانگەشە بۆ زۇرى جياوازى يە كان دەكەت لەو گرفتanhى كە روپەپويان دەبىتتەوە و بەمەش قىسى جياواز و جۆراوجۆر لە دين دەكىرىت، ئەمەش ھەر ئەوهبوو، كە عومەر(ع)^۲ ليتى دەترسالە خەلتكى و لمۇش كە لە داهاتودا دەبىت.^۳

دووەم: بايىەخدانى بە لىپرسىنەوە (فەرمانكىردن بە چاکە و پېتىكەي كەردن لە خراپە)

خواي گەورە ھەوالى داوه دەريارەي يارانى پىتىغەمبىرە بەپېتىزە كەمى (ع) كە مال و شوينى خۆيان بەجىن ھېشتىوو دواي دامەزراو بۇون و دەسەلات پەيدا كەردن لەسەر زەھى ھەلەستەن بە چوار فرمان: نويىزىكەن، زەكەت دان، فەرمانكەن بە چاکە و پېتىكەي كەردن لە خراپە و ئەمەش لەم ئايىتە پېتىزەدا ئاماژە پىي كراوه كە خواي گەورە دەفرمۇوېت:

﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِن دِيْرِهِم بِغَيْرِ حَقٍ إِلَّا أَن يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعَ اللَّهِ الْأَنَاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ هُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبَيْعَ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا أَسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوْتُ عَزِيزٌ ﴾ الَّذِينَ إِن مَكَنُوهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَتَوْا الزَّكُوَةَ وَأَمْرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلَلَّهُ عَلِيِّهِ الْأَمْرُ﴾ (الحج: ۴۰-۴۱).

ئىمام ئەبوبىكىرى جەساس لە تەفسىركەيدا دەفرمۇوېت: ئەمە سىفەتى كۆچ بەران بۇو لەبەر ئەوهى كە ئەوان لە مال و لاتىيان بە ناھەق دەركارابۇن، خواي گەورە ھەوالى دابۇو كە ئەگەر دەسەلەتلىقان پىي دان لە زەھىدا نويىزە كانىيان بەجى دەھىتىن و زەكەت دەدهن و فەرمان بە چاکە دەكەن و بەگىش لە خراپە، ئەمەش سىفەتى خەلیفە كانى راپىدىنە كە خواي گەورە لەسەر زۇيىدا دەسەلەتلىقان پىتەن كە بىرىتى بۇون لە ئەبوبىكىرو عومەر و عوسمان و عملى (ع)، مىزۇوشاهىدى لەسەر ئەمە داوه و بەكۆي

۱- فرائد الكلام (ص: ۱۱۶) تاریخ الطبری (۲۸۱/۳).

۲- الخلفاء الراشدين حسن أيوب (ص: ۱۱۵).

۳- أحكام القرآن (۲۴۶/۳).

دەنگ سەلماندویەتى، كە عومەر(ع) هەستاوه بە ئەنجامدانى ئەم كاراند،^۱ بایە خىداوه بە پارىزگارى و بەرەۋېش بىردى دام و دەزگاكانى دەولەت وەك دارايىي وداد و سەرىيازى و دام و دەزگاكانى پەيدىست بە والى و ھەولۇ داوه كە خەلتكى بىرىرس بىكتا لە سەر فەرمانان بىردارى فەرمانە كانى خودا و پىغەمبەرە كەدى(ع) و كاركىن لە سەر ئەمەتى كە خەلتكى بىرىرس بن لە بەجى ھەيتانى ئەم كاراند كە خواى گۇرۇھ و پىغەمبەرە كەدى رېتگرىلى كەدى پۇستە كەدى وەك خەلەپەيدىك بۆ موسىلمانان و لە ميانى ولایەته پەرش و يلاۋە كاندا لە دەولەتى ئىسلامىدا كە إین تۈعىيە - رەحىمەتى خواى لېپىت - دەفرمۇويت: كە تەواوى ولایەته كانى ئىسلام دەگىتىمۇ كە مەبەست تىايىدا فەرمانان كىردىن بەچاكە و رېتگرى كىردىن بۇوه لە خراپە.^۲

ھەروەھا عومەر(ع) هەستاوه بە لايەنى يەكتاپەرسىتى و بە گۈدا چۈنۈھى ناپەوايى و لە پىنگەمى راستى لادان و بەرز راگرتىنى پەرستىشە كان لە كۆمەلگەمى ئىسلامىدا و بەگۈزى خراپەدا چۆتەھە و ھانى چاڭكە داوه.

۱- پاراستنى لايەنى يەكتاپەرسىتى و بە گۈچۈنەھە ناپەوايى و داهىئىنراوهە كان:

بۇوهى كە يەكتىك لە مەبەستە تىايىھە كانى دەولەتى ئىسلامى پارىزگارى كىردىن لە ئايىنە، ئەدا گىرنگىزىن ئەم كاراند كە فاروق پىئى ھەستاوه لەم راسايىھا بىرىتى بۇو لە پاراستنى بىنەما كانى ئايىن بەرىسکەردىنى خەلتكى لە بىر و باوهەپى راست و دروست و پۇخت كە پىغەمبەر(ع) لە سەرەتى بەجى ھېشىتون ، بەرەنگارى گومانى دل نەخۇشانى كىدوھ و فيتل و تەلە كەھى ئەم دوزىمنانە ئىسلامى بەرىدەج داوهتەھە كەپى خۆشكەر بۇون بۆ بىر و باوهەپى لادرار و وتهى بى سودى خراپ كە شەيتان بۆى پازاندونەتەھە ئەوان وايان دەزانى كە چاڭ دەكەن، ئەمەش ھەندى ئەلۇيىتى عومەرە كەشاھىدى دەدەن لە سەر ئەمەتە كە لايەنى يەكتاپەرسىتى پاراستۇوه و بەگۈزى گومان و ناراستى و ناپەوايىدا چۆتەھە.

- بوكى نىيل:

عەمرى كورپى عاص كەسىنگى نارد بۇلاي عومەر(ع) بە نامەيەك تىايىدا ھەوالى پىتىدا سەبارەت بە كەلتۈرى خەلتكى ميسىر كە سالانە كچىك ھەلەددەنە ئاۋى نىيل و پىييان ووت: ئەم ئەمیر، نىلى ئىيمە ئەمسال ئاپراتەتە ئەمەت ئەمەتى كە ئەمەت ئەمەت بۆى نەكىن، عەمر فەرمۇسى: ئەمەت چى يە؟ ووتىيان: ئەگەر دوازە (۱۲) پۇز لەم مانگە رېيشت باوهەرمان وايە كە كچىكى تازە پىنگەيىشتۇ لە باوکى وەرىگىرين و دايىك و باوکىممان قايل كەردووه و پوشاك و خشلى جوانغان پىسوھ كە فېرى بىدەينە ئاۋى نىلەوه، عەمر پىئى فەرمۇون: ئەمە لە ئىسلامدا نى يە و ئىسلامىش ھەموو كەلتۈرە كانى پىش

۱. الحسبة في الراشدي د. فضل إلهي (ص: ۱۰).

۲. الحسبة في الإسلام (ص: ۶۰)، السلطة التنفيذية (۱/۳۰۹).

خۆى پوجەل دەكتامۇ، خەلتكە كە تاماوهىدەك وەستان و ناوى نىل كەم تا زۆر نەددە جولاً و پىسى نەددە كرد نەوانىش پەزىارە دايىگەتن، لەم كاتىدا عەمر نامەيەكى نوسى بۆ عومەر، عومەرىش وەلامى دايىوە: راستىت كردووە بەوهى كە پىتى هەستاوى، من پسولەيەكت بۆ دەنیرم لەنیو شەم نامەيەدا توش فېرىسى بىدرە ناوى نىلەوە، كاتىن كەنامە كە گەيشتە دەستى عەمر، كە تىايىدا نوسراپۇ: لەبەندەي خودا عومەر ئەمیرى باوەرداران بۆ نىلى خەلتكى ميسىر، پاشان، ئەگەر تو ھەرۋەك جاران دەپرۈت و به فەرمانى ئەو كەسانى كە فەرمانىيان پىتاداوى ئەوا لەجىتى خۆت مەبزوئى ئىئەم پىتىستمان بە تو نىيە، ئەگەر تو بە فەرمانى خواى تاك و تەنها و بە دەسەلات دەبزۇتى و ئەو بەپرېت دەكت، ئەوا داوا لە خوا دەكەين كە بەپرېت بکات، عەدمە دەفرمۇوېت: كە پسولە كەمان فېرى دايىه نىلەوە پەزىزى شەممەدا بۇو لە شەوهەكىدا ۱۶ بازا زىيادى كرد، خواى گەورە ئەم سوننەتە خراپەي ئەھلى ميسىر لە ساتەوە هەتا ئەمپۇز لە پىشە هيتناوە.^۱

عومەرى فاروق(ھە) ماناي يەكتاپەرسى لەم پسولەيەدا رۇون كەردىتەوە و نىلىش بە ويست و تواناي خواى گەورە كەوتۇتە بزوان و، تەلە كەي بىرپۇرا خراپە كەي بۆ خەلتكى ناشكرا كردووە كە لەناخياندا بە خىزايى پۇيىشتۇرۇ عومەر بەپەفتى پې لە ھۆشىيارى و دانايى خۆى ئەم بىرۇ باوەرە خراپەي لەناخى ميسىريه كۆنه كاندا پىشە كىش كەردىووە.^۲

تۇبەردى نە سوەت ھەيە نە زىيان:

عاپسى كورپەر بەيىعە دەگىپتەوە عومەر(ھە) هاتۇتە لاي بەرددە پەشە كەم ماقچى كردووە و فەرمۇوېتى: من دەزانم كە تو بەردى نە سوەت ھەيە نە زىيان، ئەگەر پىغەمبەر(ھە) نەبىنيا يە ماقچى كردوى ھەرگىز ماقچم نە دەكىدى،^۳ ئەمە شوينىكەوتىنە لە باشتىن شىۋىيەدا و لە جوانترىن مانا و واتايدا،^۴ ابن حجر دەفرمۇوېتى: طبرانى فەرمۇوېتى: عومەر ئاواھاى فەرمۇوە لەبەر ئەوهى كە خەلتكى تازە بۇون لە بەندايەتى و پېشىرتىن دەپەرسىتىو عومەر كە نەفامان وا گومان بىكەن كە وەرگرتىنى بەرد لە بەشى گەورە كەرنى ھەندى لە بەرددە كانە ھەرۋەك ئەوهى كە عەرەبە كان لە جاھىلييەتدا پەپەرەيىان كردووە، عومەر ويسىتى ئەوه بىانى كە وەرگرتىنى شەم كارە شوينىكەوتىنە بۆ كارىتكى پىغەمبەر(ھە) پاشان ابن حجر-پەحمدەتى خواى لى بىـ دەفرمۇوېتى: لە وەتكەي عومەردا ئەمە تەسلىم بۇونىكە بەدەستتۇرۇ شەرعى لە كاروبارى ئايىنيدا و باشتىن شوينىكەوتىنە، لەۋەش كە مانا و واتاکەي ناشكرا نە كردووە ئەمە بىريتىيە لە پىسايەكى گەورە لە شوينىكەوتىنې پىغەمبەر(ھە) لەوهى، كە دەيكات ئەگەر چى حىكىمەتكەشى نەزانى.^۵

۱- البداية والنهاية(١٠٢٧-١٠٣) قال علي طنطاوي: نشرنابا لشهرتها لا لصحتها.

۲- من الحكم (ص: ٣٤٧).

۳- البخاري رقم ١٥٩٧.

۴- أصحاب الرسول (١٦١/١).

۵- فتح الباري (٥٩٠، ٥٩١/٢).

ئەم رەفتەش - بىرىتىيە لە شوينىكەوتىنى سوننەت و سوربۇون لە سەرىي و لە رەفتارەكانى سەركەوتىنى لە چىن و تۈزۈي ھاواھلاندا (خوايانلى پازى بىت) ئەوان دەيازانى كە ھەر دەبى شوينىكەوتىمى سوننەت بن هەتا خواي گەورە خۆشىيانى بوي بە سەركەوتىن و پشتىوانى لېتكىردىيان.^۱

-بىرىنەوهى دارى (رضوان):

ابن سعد بىسىنەدىكى دروست لە نافعەدە ھېتىنايىتى: ھەولىيان دايە عومەر كۆمەلە كەسىك دىن بۆلای دارى (رضوان) و نويىزى لا دەكەن ئەمۇيش فەرمانى دا بەپىنەوهى دارە كە دواتر دارە كە بىرىمەدە.^۲ ئەمە ھەلۋىيىستى عومەری ئەمیرى باوەرداران (ع)^۳ بۇوه لە پاراستىنى يەكتاپەرسىيدا و سەركەتكەرنى ھۆزىيەكانى فيتنە بە جۆزى ئەمەش كارىتىكى داهىتىراوه و دوايى ئەبىتە ھۆزى پەرسىتش و عومەر پازى بىت) نەيان كردووه، ديارە ئەمەش كارىتىكى داهىتىراوه و دوايى ئەبىتە ھۆزى پەرسىتش و عومەر فەرمانى كرد بە بېرىنەوهى دارە كە و بېرىيەدە.^۴

-گۇرى دانىيال:

كاتى كە تەرمەدە كە دانىالى بۇ توستەر كەوتە دەرەدە ئەمبۇ موسى بە نامىيەك عومەرى (ع)^۵ ئاگادار كرده و ئەمۇيش نامىيەكى بۆ نۇوسى و پىيى فەرمۇو كە بە رۆز ۱۳ گۆر ھەلبەكەنلى و بە شەمەلە كە كەنگەندا بېشارىتە و گۆرە كە ھۆزلاۋى كرد، هەتا خەلکى خراپەو فىتنەي پىتەر نەكەن.^۶

-ئايا ئەتانەوي كە شوينەوارى پىغەمبەرانتان وەك مزگەوت وەرگىيەن:

بە سەندەدىكى راپسەت و دروست سەلىتىراوه كە عومەر (ع)^۷ لە سەفردا بۇوه و كۆمەلەنىكى بىنۇيە كە رپو لە شوينى دەكەن و نويىزى تىدا دەكەن، عومەر فەرمۇو ئەمە چى يە؟ و تىيان شوينىنىكە كە پىغەمبەر (ع)^۸ نويىزى تىدا كردووه، عومەر فەرمۇو: گەلانى پىش ئىۋە بەم كارە تىياچۇون، ئەوان شوينەوارى پىغەمبەر ئانيان دەكىدە مزگەوت، ھەركەس نويىز ھەستى بىزواند با بىكەت، ئەگەرنا با تىيېپەرپىنى.^۹

حەزم كە بىزانن كە خواي گەورە كارساز ئاقەرەينىن:

بەراستى لابىدىنى خالىدى كورى وەلىد لە سەركەدايەتى كردنى سەپا لە شام ھىچ ھۆكاريتكى نەبۇ جىگە لەوهى كە بەرۇھەندى گىشتى ئومەتى ئىسلامى تىدا بۇو، عومەر دەترسالىمۇھى كە خەلکى

-
- ۱- من أخلاق النصر في جيل الصحابة (ص: ۲۳).
 - ۲- التأريخ الإسلام (۲۰، ۱۹، ۲۶) طبقات ابن سعد (۱۰، ۱۲).
 - ۳- هەمان سەرچاوه. (۲۰، ۱۹، ۲۶).
 - ۴- الفتاوى (۹۰، ۱۵).
 - ۵- الفتوى (۱۰، ۲۳۵).

دابەستە بىن بە عومەرەوە و ئەوان باوهەپىان وابۇ سەركەوتىن پەيۋەستە بە پىرۆزى و جىهاندىدە جەنگى خالىد، ئەوان لەسەر ئەھاتنە ئاخاوتىن، عومەريش نىازى كرد كە فيرىيان بىكەت خواى گەورە پشتىوان و سەرخەرە و ھەر كارىتكە بىھەۋىت شەنجامى دەدات، لەبەرئەوە بېرىارى لابردىنى راڭدىيەن، لە نۇرسارە راڭھەكىراوە كەيدا جەختى لەسەر ئەوە كە كەردىوە كە ئەم بېرىارە دەبىت گىشتاندىنى بۇ بىكەتتە بە وىلايەتە كاندا وەك سوربۇونى لەسەر لايەنى يەكتاپەرسى بە جۆزى كە لە نامە كەدا ھاتۇرۇ: من خالىدم لانەبردوھ بەھۆى قەلتىسى و خيانەتمۇھ، بەلام خەلکى فيتنەمىي يان پىتوھ دەكەد، منىش حەزم كە بىزانن كە خواي گەورە خۆى كارساز و ئافەرىيندەيە.^۱

بەپاستى پشت بە خوا بەست ئەھەيە كە دەنكۈلە تۈۋىك فرى بىداتە سەر زەھوی:

مۇعاويەي كورى قورپە ئەگىپتەوە عومەر (﴿٢﴾) گەشت بە خەلکانىيە ئەھلى يەمن و پىتى فەرمۇون: ئىۋە كىيەن؟ ئەوانىش و تىيان ئىيەمە پشت بەستانىن بە خودا، عومەر فەرمۇوی: بەلکو ئىۋە شەكەستبۇان، بەپلاستى پشت بە خوا بەستو ئەھەيە كە دەنكۈلە تۈۋىك فېبىداتە سەر زەھوی و پشت بە خودا بىبەستى.^۲

ھۆشىارىبە كە ئىيە پەيرەوكەرىن و دەستت پى كەرنىن، شوين كەوتەين و داهىنەرنىن:

عومەر(﴿٣﴾) لەسەر مىنبەر فەرمۇوی ئاگادارىن كە خاوهەن راکان دوزىمنى سوننتە كان، فەرمۇوە كان شەكەتىان كە دون تا لەبەريان بىكەن و بەپاى خۇيان فتۇ بەدەن ئەوان گومرا و گومرا كارىن ھۆشىارىبە كە ئىيە پەيرەوكەرىن و دەستت پى كەرنىن، شوين كەوتەين و داهىنەرنىن سەرگەردا ئابىن بەدەھى كە بە شوينەوار گرتۇومانە، عەمرى كورى مەيۇن لە باوکىمە دەگىپتەوە كە دەفەرمۇویت: پىاۋىتىك هات بۇ لاي عومەر و وتى: ئەم ئەمیرى باوهەداران ئىيەمە كاتى كە فەتحى مەدائىنمان كرد كىتىبىكى سەيرمان تىيىدا بىنېيەو ئايا ئەدە كىتىبى خوايە، عومەر فەرمۇوی: نەخىز دواتر داوابى قامچىدە كەد و دەستى كەد بە لىدانى ئەم چەند ئايەتە خۇيند كە دەفەرمۇویت:

﴿الرَّ تِلْكَ ءَايَتُ الْكِتَبِ الْمُبِينِ ﴿٤﴾ إِنَّا أَنَزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَّعِلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴾
خَنْ نَصْرٌ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْءَانَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الْغَافِلِينَ﴾ (يوسف: ۱-۳).

بەپاستى پىش ئىۋە گەلانىيەك تىياچوون كە كىتىبى زانا و قەشەكانى خۇيان كەردىتە پەيرەويان و وازيان لە تەورات و ئىنجىيل و تەنانەت لە كەل و پەل و ھەرچى تىايادا بۇ لە زانىيارى و زانست،^۳

۱- البداية والنهاية(٨٢١٧).

۲- أصحاب الرسول، استناده صحيح (٢٦٤١).

۳- قيد ضعف لا نقطاعه، مناقب عمر لابن الجوزي (ص: ٢٣) قوله طرق تقوء.

دہرؤیشت و تیده‌په‌پری، نه‌سلم ده‌فه‌رمویت: گوئیم له عومنه‌ر(ع) بسو ئه‌یفه‌رموو: خیرايسی رؤیشتنه که‌ی له چی دایه نیستا؟! له‌گهان ئه‌وشا ئیتمه واز له هیچ کاریک ناهینین که له سه‌ردنه‌می پیغه‌مبه‌ر(ع) پیّنی هه‌ستاوین،^۱ حسن به‌صری ده‌فرمومویت: عه‌مرانی کوری حه‌صین(ع) پیگری چونه نیتو شاری به‌صرهی لئی کراو بهم هزیمه‌وه هات بز لای عومنه‌ر بزی تووه ببوو، پیگری لئی کرد له و کاره فه‌رموموی:

خلکی باس له‌دوه ده‌کمن که یه‌کیک له یارانی محمد(ع) پیگدی چونه ناو یه‌کیک له شاره‌کانی لئی گیرواوه،^۲ ئه‌بی دائل،^۳ ده‌فرمومویت: من له‌سدر کورسیه‌که‌ی شیبه‌ی کوری عوسان،^۴ دانیشتبوم له که‌عبددا، فه‌رموموی: عومنه‌ر له‌ک تزپه‌دا دانیشتووه، وتنی: من په‌رؤشی شده ببوم، که زه‌ردایی و سپیایی تیدا لینه‌گه‌ریم و دابه‌شم کرد، وتنی: من نه‌مدویست نه‌م کاره بکدم، وتنی: بز چی؟ وتنی: هاوه‌له کانت نه‌م کاره‌یان نه‌کردووه، وتنی: نه‌وان دوو پیاون که من په‌میره‌ویان پیووه ده‌کم.^۵

نه‌مه هه‌ندی لهو هملویستانه فاروق که پی‌نیما‌یان ده‌کات بز پاراستنی له‌لایه‌نی یه‌کتابه‌رسنی و به گودا چونه‌وه بیدعه، عومنه‌ر له مانای ندو یه‌کتابه‌رسنی یه‌تینگه‌یشتووه که ئیسلام پی‌نیمنوی بز کردووه و ناسیویه‌تی و کاری پیّن کردووه و سوربوبه له‌سهر شوردنوه‌ی هه‌ر شوینه‌واریک له شوینه‌واره بت په‌رسنیه کان له‌نیتو ناخ و دل و ده‌رووندا و ده‌ریپیتی یه‌کتابه‌رسنی له ناخی مرؤفا‌یه‌تیدا زیندو کردوته‌وه، عومنه‌ر کاری کردووه له‌سدر قول کردنوه‌ی راستی ئیمان له کۆمەلگای ئیسلامیدا به هه‌موو مانا و بنه‌ماکانیه‌وه به‌تمواوى و به گودا چونه‌وه‌ی هاویبه‌ش په‌یدا کردن به هه‌موو شیوه‌کانی و جوزه‌کانی پنهانیه‌کانی و به‌گزدرا چونه‌وه‌ی هاویبه‌ش په‌یدا کردن به هه‌موو شیوه‌کانی و گوفتاریدا، نه‌م په‌سنه‌تیانه‌ش ده‌چیتیه نیتو چوار دیواری فیقهی ته‌واو کاری که عومنه‌ر تی گه‌یشتووه‌و له دنیای خدلکیدا پیّنی ژیاوه.

بايه‌خدانی به کاري په‌رسنن:

عومنه‌ر فاروق(ع) له قورئان و سونه‌تده ندوه تینگه‌یشتووه که ئایین هه‌مووی له‌نیتو په‌رستشدايیه و ئایینیش پرۆگرامی خودایه هاتووه تا ژیان به ته‌واوى بگریته‌وه و هه‌موو کار و فدرمانه کانی خۆی پیک بخت له ئادابی خواردن و خواردنوه و به‌جئن هینانی پیداویستیه کان بز بنه‌مای ده‌ولت و سیاستی حوكم و سیاستی دارایی و کاروباری مامەلە و سزادان و ده‌ستوری په‌یوندیه ده‌ولتیه کان له ئاشتی و جدنگدا، هیما‌کانی په‌رستش له نویژه و پژو و زه‌کات و حجج بايدخ و پله و پایه‌ی خۆیان همیه به‌لام نه‌مه ته‌واوى په‌رستش‌کان نین به‌لکو به‌شیکن له و په‌رستشانه‌ی

۱- محض الصواب (۵۳۲\۲).

۲- محض الصواب (۵۳۲\۲).

۳- شفیق کوری سلمه.

۴- شیبه کوری عوسان کوری ابی طلحه‌تی قوره‌یشی عه‌بدره‌ی حاجی که‌عبه.

۵- محض الصواب (۵۳۷\۲) استناده صحیح.

که خوای گهوره دهیوهین^۱ و چەسپاندنی ئەم تىنگەيشتنە بۆ پەرستش لە دونیاى خەلکىدا لمەر جى نىشتەجى بۇون لەسەر زەۋيدا.

ھەروهە پەرستش بايەخى تەواوى لەزىانى مەزقىدا ھەيە بۆ دامەزراڭدى بىر و باوھر و دامەزراڭدى بىنە ما ئەخلاقىيەكان و چاكسازى لايەنى كۆمەللايەتى، ئەمەش ھەندىتىك لە بايەخە كانى عومەر بە ھېيماكانى نويىز و پۇزۇ و زەركات و حج و يادى خودا و سورىبۇنەتى لەسەر فراھەم ھېنسانى مانانى پەرستش لە ناخىدا و لەنیتو كۆمەلگەي ئىسلاممیدا.

- نويىز:

پېغەمبەر (ص) فەرمانى نويىز كەردنى دەدا بەسەر موسىلماناندا و زىيادە پۇيى لە نكۆلى لەسەر ئەم كەسە دەكەد كە لە نويىزى بە كۆمەل دوا دەكەدەت و ئەم نكۆلىيە تۈند تر كەدەدە لەسەر ئەم كەسانەي كە وازيان ھېنسانە، ئەبوبەكىرىش لەسەر ئەم پېنەمىنى يەسى شوين پېتى ھەلگەرتۇوه، كاتى عومەر دەسەللاتى خەلافتى گەرتە دەست بايەخى دەدا بە نويىز كەردن و خەلکى بەرپىرس كەردووه لەسەرەي و سزاي ئەم كەسە داوه كە وازى لى دىئىن و نامەنى نوسى بۆ كارىدەستانى بەم شىيەتى: گەنگەتىن كار و بارى ئىيە نويىز، ھەركەس پارىزىگارى لى بىكەت ئەمە پارىزىگارى لە ئائىنە كەم كەردووه، ھەركەس لە يادى بىكەت ئەمە بۆ ھاوشىيە كانى لە ياد كەراو تە.

ھەروهە عومەر (ص) زۆر سورىبووه لەسەر ملکەچى لە نويىدا، عبداللە ئى كورپى عومەر (ص) دەگىرپەتىووه، لە پشت عومەرەوە نويىزم دەخوتىن دەلەدۋاي سىن پىزەوه،^۲ گويم لە نالەنالى بۇو، لە رىوايەتىكى تر دا هاتووه كە ئەمە لە نويىزى بەيانىدا ئەم ئايەتمى دەخوتىن دەفەرمۇويت: «قَالَ إِنَّمَا

أَشْكُواْ بَشَّ وَحُزْنَى إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنْ إِنَّ اللَّهَ مَا لَا تَعْلَمُونَ» (يوسف: ۸۶).

عومەر ھېننەدە گىريا ھەتا نالەنالى دەلەدۋاي پىزىدا بەر گوئى كەدەت.^۳

عومەر (ص) بەو كەسانە دەلتىت كە گالتە لە نويىزە كانىاندا دەكەن ئەگەر دلى ملکەچ بوايە ئەمە پەل و پۇكانيشى ملکەچ دەبۇون.^۴

ھەروهە عومەر ئەگەر ھەوالى سوپاكانى بە هيئورى پى بگەيشتايە ئەم دەلەدۋاي قىسى دەخوتىن دەه،^۵ لە نويىزە كانىدا دەلەدۋاي بۆ موجاھىدە كان دەكەد و قىنوتى بۆ ئەمە دەخوتىن، كاتى كە جەنگى جولە كە و مەسيحى يەكانى ئەنجامدا لە نويىزە فەرزە كاندا لە قىنوتدا دەلەدۋاي لېتكەرن.^۶

۱- فقة التمكين في القرآن الكريم للصلابي (ص: ۱۸۱).

۲- الفتاوی (۱۰/۲۴۹)، الموطأ مع شرح أو جزء المسألة (۱/۱۵۴).

۳- حلية الأولياء (۱/۲۲).

۴- الفتاوی (۱۰/۳۷۴).

۵- الفتاوی (۱۸/۱۵۴).

۶- الفتاوی (۲۳/۶۲).

۷- الفتاوی (۹۱/۲۱).

عومه‌ر (عجّل) خزی و خدلکیشی پهروه رده ده کرد لہ سدر بایه‌خدان به نویزه فهرز و سونن‌تہ کان و پیشمنوی خدلکی ده کرد بز به جن هینانی سونن‌تہ کان و پیگری ده کردن له بیدعه، کاتن عومه‌ر له به جن هینانی نویزی شیوان دواکه‌وت همتا دو شستیره هله‌تان به‌هئی سدرقال بسوونی به‌هندی کاره‌وه پاش نویزه که‌ی دو بندنه نازاد کرد.^۱

عومه‌ر کۆکردن‌وهی (جمع) دو نویزی پیشکوه به توانی گهوره له قەلام دهدا و پیگری نه‌دهدا به هیچ کەسیتک که له پاش نویزی عهسر^۲ نویز بخوینی و په‌شیمان ده‌بويه‌وه له دواکه‌وتون له ده‌بیاره‌ی پیشخستنی نویزی هینی، لمسالی کورپی عبدالله و له عبدالله‌ی کورپی عومه‌ر (عجّل) ده‌گیتن‌وهی: کاتیتک که عومه‌ر وتاری نویزی هینی ده‌خویند پیاویتک له کۆچدیره به کەمینه کانی یارانی پیغه‌مبدر (عجّل) هاته ناو مزگه‌وت و عومه‌ر بانگی کرد: نەمە ج وە ختیکە؟ پیاوه وتنی: من سدرقالی کاروبار بووم و نەگراو مدت‌وه بولای کدس و کارم همتا گوییم له بانگ بوو هیچم پی نەکرا جگه له دهست نویزیتک که بیگرم، عومه‌ر فدرمیوی: دهست نویزیت گرت‌سووه؟ وەزانیوته پیغه‌مبدر (عجّل) فرمانی به خوشوردنیش داوه^۳ هدوه‌ها پیگری کردووه له بەرزکردن‌وهی دەنگ له نیتو مزگه‌وت، هه‌روه‌ها سابنی کورپی نەبی یەزید فدرمیویتی: له مزگه‌وت بووم پیاویتک وره بەردینکی لیدام که سەرخەمدا بیشیم عومه‌ر و فدرمیوی فرمانی دوانم بز بھینه، منیش چووم هینانم، عومه‌ر فدرمیوی: نیوھ کیتی؟ یان له کوییه هاتونون؟ و تیان: نیمه خدلکی طائفین، عومه‌ر فدرمیوی: نەگمر خدلکی نەم و لاته بونایه ندوا شازام ده‌دان، دنگتان له نیتو مزگه‌وتی پیغه‌مبدر (عجّل) دا بەرز ده‌کەن‌وه،^۴ عومه‌ر (عجّل) نامۆزگاری يە کانی پیغه‌مبدر (عجّل) ای بەهند وردەگرت، عبدالله‌ی کورپی عومه‌ر (عجّل) ده‌فدرمیویت: پیغه‌مبدر (عجّل) فدرمیویتی: ((نەگر يە کیتکان خیزانه کەی داوای لى کرد که بپوات بز مزگه‌وت با پیگری لى نەکات)) نەو وتنی: خیزانه کەی عومه‌ر (عجّل) نویزی لە مزگه‌وت ده‌کرد و پیتی فدرمیو: تو ده زانی که من چیم خوشدەویت، خیزانه کەی ووتی: سویند به خوا کوتایی پی ناهیتم همتا پیگریم لى ده کەیت، نەو وتنی: عومه‌ر سدر زەنشتی کرد و نەو له مزگه‌وت بسوو،^۵ نەم هدواللهش ده‌لالەت ده کاته سدر گهوره‌ی نەمیری باوہرداران عومه‌ر (عجّل) بز کارو فدرمانی شدیرعەتی ئیسلام و وەستانی لە سدر قورئان و سونن‌تی پیغه‌مبدر (عجّل) بە جزوی که راپدراپاندی نەم کاره‌ی خستوتە پیش نەو شتەی که خزی پیتی خۆشە.^۶

عومه‌ر (عجّل) له نیتو قولایی شودا حەزی به نویز کردن ده کرد، عومه‌ر تا کوتایی شەوگارو پاشان کەس و کاره‌کەی بیتدراده کرد و ده یفه‌رمیو: نویز... نویز و نەم نایدەتەی ده‌خویند که

۱- التأريخ الاسلام الحمدی (۴۰، ۴۲، ۱۹۰) تقللا عن تاريخ دمشق.

۲- الشتاوى (۲۱/ ۹۸) (۳۲/ ۲۲).

۳- الفتح (۲/ ۴۳۰، ۴۱۵) الخلافة الراشدة (ص: ۲۹۴) د. یحيی الیحی.

۴- الفتح (۱/ ۶۶۸).

۵- البخاري رقم (۸۶۰).

۶- التأريخ الاسلام (۲۰، ۱۹۰).

دەفرمۇویت: ﴿وَأَمْرٌ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَأَصْطَبَرَ عَلَيْهَا لَا نَسْكُلَكَ رِزْقًا لَّنْ نَرْزُقُكُمْ وَالْعَذِيقَةُ لِلتَّقْوَى﴾ (طه ۱۳۲:).

شەویک عومه‌ر ھەستا بۆ نویز و پەزاره دايگرت له بىركىرنەوە له کار و بارى خەلتكى و بەم ھۆيەوە نەيتوانى نویزەكەي بخويتنى و نەيتوانى كە بىندار بىت، فەرمۇوی نسویتىند بەخوا ناتوانم نویز بىكم و بىندار بېم، من سورەتىك دەكەمەوە كە نازامم لە سەرتاكىم يان له كۆتايىي يەكەيدا، كاتىن كە لييان پرسى: بۇچى ئەمیری باوه‌رداران؟ فەرمۇوی: له پەزارەم بۆ خەلتكى،^۱ ھەرچى يەك كە بەشىو له دەستى دەرىچوايە بەرپۇز قەره‌بىيى دەكردەوە ھەروەها عومه‌ر (۱۹۲) دەفرمۇویت: ھەركەس شتىكى له پاپاندەوەكەي يان زىكىرو وىرىدەكەي لە دەست چوو له شەودا، له نىيان نویزىي بىيانى و نىۋەرپۇدا خۇينىدى وەك ئەمەن وایەك بە شۇ خۇينىدىتى،^۲ ھەروەها عومه‌ر خوازىيار بۇوه كە بانگدر بىت و لەو بارەيىدە فەرمۇویتى: ئەگەر لە گەنل کارى خەلافتەكە مدا بانگم پى بادايە بانگم دەدا،^۳ عومه‌ر زۇرى دۇعائى دەكردۇ لە خودا خۆى نزىك دەكردەوە، له نزا و تەكانىدا سەبارەت بە دەفعە مۇو: خواى گەورە،^۴ ھەمموو كارە كانم چاڭ بکە و واى لىنى بکە كە بە پۇختى لە پىتىناوى تو دابىت ھىچى بۆ كەسى تىپىدا نەبىتتى،^۵ ھەروەها لە دوعا كانىدا ھاتۇوە كە دەفرمۇویت: خواى گەورە ئەگەر تو مەنت بەلاسار نۇسييە ئەوا بىکۈزۈتىدەوە و بە بەختەورىم بىنوسە چونكە تو ھەرچى يەكت بۇي دەيسېرىتىدەوە و دامەزراوى دەكەيت،^۶ پاشان دەيفەرمۇو: من تواناى پەزارەي وەلام دانەوەم نى يە بەلكو پەزارەي دوعا ھەلەگرم،^۷ ئەگەر نىگاى دوعام كرد ئەوا وەلامەكەي لە گەلەدا بىت.

ھەروەها عومه‌ر ھانى خەلتكى دەدا بەم بەستى نزىك بۇونەوە لەوانەي كە ملکەچن و دەيفەرمۇو: لە دەم و زارى ملکەچان نزىك بىنەوە و چى دەلىن گۆيپايدىليان بکەن چونكە ئەوان كار و فەرمانى راستەقىنەيان بۆ وەدەر دەكەمەتتى،^۸ ھەروەها عومه‌ر (۱۹۲) زۇرى حەز لە يادى خوا بۇو، ھەمموو كات بە ئەبوموسای ئەشىدرى (۱۹۲) دەفرمۇو: ئەي ئەبۇ موسا، خواى گەورەمان، ياد بەھىنەرەوە، ئەھىش قورئانى دەخويتىندۇ عومه‌ر گوتىي خۆى دەگرت و پىتكەوە دەوستيان دەكردە گريان،^۹ سەربارى ئەمەش عومه‌ر پىيى خۇش بۇو لە گەنل ئەو كەسانەدا دابىنيشىن كە يادى خوا دەكەنەوە، ئەبۇ سعید مەولا ئەبۇ

- ۱- محض الصواب (۶۳۵/۲) إسناده ضعيف.
- ۲- الفرق عمر للشراقي (ص: ۲۱۴).
- ۳- مسلم رقم (۷۴۷).
- ۴- الشيخان من الرواية البلاذري (ص: ۲۲۵).
- ۵- الفتاوی (۲۳۲/۱).
- ۶- الفتاوی (۲۷۵/۱۴).
- ۷- الفتاوی (۱۱۸/۸).
- ۸- الفتاوی (۶۰/۱۵).
- ۹- الفتاوی (۵۱/۱۰).

ئوسه‌ید ده فدرموموت: عومه‌ر له دواي نويزى خه وتنان له مزگه‌وت كيشك چى يمه‌تى ده كرد و هركه‌س برجاوه بکه و تايده دهري ده كرد تنهنا پياوريك نه بيت، كه نويزى ده كرد، عومه‌ر به لاي همندي له هاوه‌لانى پيغه‌مبدر(عليه السلام) دا تيپه‌پى، كه ثويه‌ي كورپي كه عبيان تيذابوو، فدرمومى: ئه مانه كين؟ ووتيان: چهند كه ستيك له دوستانى تز ئه ئه مير باوهرداران، عومه‌ر فدرمومى: چى له نويز دواي خستون؟ ووتيان: دانيشتن يادى خودا بكمينه‌وه، عومه‌ر له گهلىان دانيشت پاشان بمه‌وه خواره‌هيانى فرمومو دوعا بکه و ئه ويش دهستى كرده دوعا خويزى، عومه‌ر پياو به پياو دوعاى پى ده خويزى دن هه تا گه يشته من و منيش به تهنيشتن يوه بعوم فدرمومى: وهره، گه مارپ درام و ئه و منى گرت هه زاندى دواتر فدرمومى: بللى، هرچهند خوى ديفه‌رمومو: خواي گهوره ليمان خوش بىه، خواي گهوره بان به خشه، دواتر عومه‌ر دهستى بگرى ئينجا فدرمومى: ههستن بلاوه‌يلى بکهن.^۱

- تهراویح:

يد كدم كه ستيك خدلتكى كۆكىدە و بو بجهن هيتنانى نويزى تهراویح عومه‌ر(عليه السلام) ببو، بهم هويه‌وه نامه‌يه كى نوسى بز ناوجچه كانى تر، هزى ئه مەش شدوه ببو كه شەويتكى لە شەوانى مانگى پېرۈزى رەمزان عومه‌ر خزى كرد بە ناو مزگه‌وتدا بىنى خدلتكى كۆممەل كۆممەل و جىا جىا هەركەسە و بو خزى نويز ده كات، و هر كه ستيكىش كه نويز بز خزى ده كات نويزى كەي پۆل پۆل ده كات، لەم كات ددا عومه‌ر فدرمومى: من واده زانم ئه گەر هەممو ئه مانه كۆبىنەوه لەسەر يەك قورئان خويزى شەوا جوانترە پاشان ليپرا و كۆيىكىرنەوه لەسەر دهستى ئويسي كورپي كە عب كېپەره و كە (عبدالرحمن كورپي عبدالقارى) ئەفه‌رمومى: پاشان شەويتكى لە گەللى چومە دەرەوه و خدلتكى بە نويزى خويزى دەنە كەيان نويزىيان ده خويزى، عومه‌ر فدرمومى: باشترين داهىنان ئەمەيە و، ئەمەيە كە لە سەرى دەنۇن باشتە لەمەيە كە لە سەرى ھەللى دەستن - واتە كۆتايى شەوگار - چونكە خدلتكى لە سەرەتاي شەودا ھەللى دەستان بز نويزى^۲، هېچ كەسيش گومانى بز ئەمەيە نەددەچوو، كە عومه‌ر تەراویحى دانابىي، يە كە مەين كەسيش نەبۇوه كە دایناوه بىلتكو ئەم تەراویحە هەر لە سەرەدەمى پيغەمبدر(عليه السلام) وە هەبۇوه بەلام عومه‌ر يە كە مەين كەس بۇوه كە خدلتكى كۆكىدەتمووه بز ئەمەيە بە كۆممەل و لەپشتى يەك كەسىدە نويزى كەيان بکەن، خدلتكى بە تنهنا و هەرىيە كەيان بز خزى نويزى ده كرددەلام عومه‌ر كۆى كەدىنەوه لە پىشىتى يەك قورئان خويزى^۳، بىلتكى كەسىدە نەمەنلىكى كەيان بز ئەمەيە بە كەنى پيغەمبدر(عليه السلام) كە هانى خدلتكى دەدا بز ئەنچامدانى شەو نويزى مانگى رەمزان، پيغەمبەرى خوشەويست(عليه السلام) فدرمومىيەتى: ((هەركەس رېزۋى مانگى رەمزان بە دلىكى پې باوهرەوه بگرىت ئەوا خواي گهوره لە گوناھە كانى را بىردووی خوش دەيىت))^۴

۱- الشيخان من الرواية البلاذرى (ص: ۲۳۶).

۲- البخاري رقم ۲۰۱۰.

۳- حض الصواب (٣٤٩/١).

۴- البخاري رقم ۲۰۰۹.

عه‌روهی کوری زوییر ده گیپریتده، که عائیشه (خوا لیتی پازی بیت) پیغمبر (علیهم السلام) هدوالی پیتاوه که شهودیک له نیویه شهودا چوته ده روه و له مزگه‌وت نویشی خویندده، خله‌لکیش له گه‌لیدا نویشیان کردده، خله‌لکی له نیوان یه‌کتردا باسی نه‌مهیان کردوه و ژماره‌یه کی زوریان کویونه‌ندده و نویشیان له‌گه‌ل کردده، دواتر خله‌لکه که برده‌وام بعون له باس کردنی و له شدوی سییه‌مدا خله‌لکه که زور زور بعون، پیغمبر (علیهم السلام) هاتوته ده روه و خله‌لکه که بز خویان نویشیان کردده، کاتی که شدوی چواردهم داهات خله‌لکی له مزگه‌وت دابران همتا پیغمبری خوش‌ویست هات بز نویشی به‌یانی، کاتی که له نویشی به‌یانی برویه و له خله‌لکی هاته پیشی فرمومو: ((له پاشدا، به‌راستی شوینی نیوهم له‌برچاو ون نبوبوه بلام ترسام که ثم نویش‌تان له‌سر فرز بی و پاشان لیتی دابرین، پیغمبر (علیهم السلام) وفاتی فرمومو، کاره‌کش هدر بهم شیوه‌یه مایوه،^۱ به‌لام سه‌باره‌ت به وته‌که‌ی عومه‌ر! ثم مه باشتین بیدعه‌یه، ثم ناوی لیتاوه بیدعه چونکه له زمانه‌وانیدا داهیتنه، واته همه‌مو کار و فرمانیک که له‌سر ثم نوونه‌یه پیشوو نه‌بیت له زمانه‌وانیدا پیشی ده‌تریت بیدعه،^۲ ثم وش عومه‌ر خله‌لکی له‌سر کز کرده و که یهک پیش نویش نویش که‌یان بز بکات و نه‌مه‌ی گشتاند به ولایت‌هه کاندا به ریگه‌یدک له‌سر خوش‌ویستی و پرورشی عومه‌ر به یاسا و دستورده.

-زهکات، حج، رهمندان:

عومه‌ری فاروق زور بایه‌خی به زهکات داوه و نه‌م فهرزه‌ی پیکختووه و بؤته یه‌کیک له‌سرچاوه کانی داهاتی دهولت، نیمه له کاتی دوانان سه‌باره‌ت به دام و ده‌گای دارایی به یارمه‌تی خوا سه‌باره‌ت بهم فرزه دیینه ناخاونن، به‌لام حج کردن، عومه‌ر له ماوهی خلافتیدا فرزی حجی به خله‌لکی به‌جی ده‌هیتنا و ده‌لین، که ده سال واته ماوهی تمواوی خلافتی حجی کردده و هندنیکیش ده‌لین که نز حجی کردده،^۳ له ئمرکه کانی خلیفه یان ثم و والیانه، که له ولایت‌هه کاندا نوینه‌رایه‌تیان ده‌کرد نه‌مانه بعون:

-ناغادر کردنوهی خله‌لکی له کاتی حج و درچوون بز هدست و هوشیاری یه‌کان.

-پیکختنیان بز شیوازی حج کردن به پیش شرع.

-پیزدانانی بز ویستگه کان بدو شوینه که تیایدا بwoo.

-شوین پی هله‌لکرتني له بنه‌ما شرعی و پیگه پی دراوه کاندا.

-پیش نویش کردنیان له نویش کان و خویندنی و تاری ریگه پیتدارو بویان.^۴

عومه‌ر (علیهم السلام) هانی خله‌لکی ده‌دا له‌سر حج کردن و فرمانی به‌مه ده‌دا به‌سریاندا و ته‌نامه‌ت فرمومه‌تی: هاتووه به خیال‌مدا که چهند پیاره‌یک رهوانه‌ی ناوچه‌کانی تربکه‌م و چاو بگیپ به‌وهی

۱- البخاری رقم ۲۰۱۲.

۲- الفتاوى (۲۱۳۱).

۳- السلطة التنفيذية (۳۸۲۱۱).

۴- همان سرچاوه. (۳۸۳۱۱).

هرکس که توانای همیه و حجی نه کردووه، سه راندی لمسدر دابنین،^۱ هروهها عومدر هدولی داوه به جوزئی که کعبه شاوه دان بیست تهناهنت لهو مانگانهش که مانگی حج کردن نین، ثموان و از له مانگه کانی تر دینن و له ناوچه کانی خوباندا عومره تیدا ناکهن، بهم شیوهه کعبه بی کهم و کوری ده بیت له عومره چیان، خدلکی ناوچه کانی تمواوى ده روبهه، عومدر فرمانی پیدان بهوهی که تمواوتره بزیان بهوهی که عمهه له دواي مانگه کانی فدرزی حج بکمن، بهم شیوهه کعبه هه میشه ده بیته جیگهه کی ثاوه دان له مانگه کانی فدرزی حج و تمواوى مانگه کانی ترشدا، هدر ئەمەش بسو که عومدر بؤی هملبازاردن و بربیتی بسو له باشترينيان تهناهنت لاي بیزه رانیش وايه که كەلک سود و هرگرننه له تهناها کردن و لیتك نزیك بونهوه زۆر باشتره، له نهوهی که ئیمام أحمى و ثموانى ترش ده فرمۇون،^۲ لەسەرى چەسپاوه کە عومدر هەمۇو سالى بە جل و بەرگى کەعبه و چاکەی کردووه و دابېشى کردووه بەسەر حاجياندا.^۳

سه بارهت به رُوژوش، عومه‌ر له‌سدر په‌په‌ه‌وی پیغه‌مبه‌ر (گلله) رُویشت‌تووه، بدلكه هه‌هه له‌سدر
ئمه‌وهی که له رُوزی هه‌ورا‌ویدا رُوزوی شکاند‌ووه و پاشان خور ده‌که‌ه‌ت‌ووه و عومه‌ر (گلله)
فه موسه‌تمه؛ کار‌وبار ده‌جنت سر-ت‌ووه و تئتمه‌ش هه‌وله، خخ‌ماندا.^۴

کاتی که هه وال گدشته عومدر که پیاویک بدريزایی سال بد رژوو بوبه عومدر هات بو لایی و
قامچی يه کهی لی بهرز کرده و فه رمموی: بخو شهی پیری کونه سال،^۰ عومدر(له) خاوهنی
په رستشی زور و همولدان بوبه ملکه چی يه کان، له نویز کردندا گمیشتبوو به بد رزترین لو تکه، له
رژوو شدا مه بستی خوی تیدا پینکا بوبه بتاییدتی له کوتایی زیانیدا و چاکهی زوریشی تیدا ده کرد،
عومدر کاتی که خلافتی گرته دهست هدمو سالئی همچی ده کرد و له گلن پینغه مبه ر(له) بد شداری
همو غذا کانی کردووه و پاش نه ویش همر له غه زادا بوبه بد شداری تمهاوی نه و غه زا و جهنگه
پاکسازی یانهی کردووه که له ماوهی خلافت کدیدا رو ویان داوه و پاداشتی خوی و هر گرسووه
له برهنه وی که نه و هز کاری بوبه،^۱ عومدر له و که سانه بوبه که یادی خوا ده کمن و هدر لدو
باره یه شهود فه رممویه تی: پیویسته لدمه رتان یادی خوا بکه نمه، چونکه نه وه شیفایه و نه کهن باسی
خلکی بکن چونکه نه وه نه خوشی يه،^۲ هه رو ها دیه درممو: بهختی خزان و در گیزین له گوشه
گردیدا.^۳

- ١- فرائد الكلام (ص: ١٧٣).
 - ٢- الفتاوي (١٤٦، ١٤٧/٢٦).
 - ٣- الفتاوي (١٤٣/٣١).
 - ٤- الموطا (٣٠٣/١) تقال عن الخلافة الراشدة (ص: ٣٣٠).
 - ٥- الفتح (٤/٢٦١).
 - ٦- حض الصواب (٢/٦٣٧).
 - ٧- تفسير القرطبي (١٦/٣٣٦) حض الصواب (٢/٦٧٧).
 - ٨- الزهد، لوكيم (٢/٥١٧) إسناده صحيح.

۳- بایه‌خانی عومه‌ی به بازیپر و بازگانیه‌وه:

عومه‌ی فاروق سور بو له سدر به سه رکدنده‌وه لوهی شه کسانه‌ی، که له بازاره کاندا مامه‌له‌ی کپین و فروشتن ده کمن و هوشیاری ده کردنه‌وه لوهی که مامه‌له به پیشی شه رعنیکی پوخت و پاراو بکنه، که سینکی تریشی ده کرده کارگیپری بازیپر لمبه‌ره‌وهش بوو که سائب کورپی یمزید (عليه السلام) ای کرده کارگیپری بازیپر مهدینه له گمل عبدالله کورپی عوتیبه‌ی کورپی مه‌سعود و چهند که سینکی تر.^۱

توییه‌ر لیره‌دا تیبینی شهوده ده کات که ده ستوری لیپرسینه‌وه له ده ولته‌تی نیسلامیدا به پیشی ریساکانی شدیعه‌تی نیسلامی گدشه‌ی کردووه و پدره‌ی سه‌نده‌وه و له گمل پیشکه و تنی کومه‌له‌ی نیسلامیدا هنگاوی بدره‌و پیشه‌وه ناوه هدتا بؤته یه کیک له ولايته کانی نیسلام و چهند مه‌رجینکی هه‌یه که له بعیوه‌به‌ره که دیدا سرچاوه ده‌گری و مدرجیشه له سه ره شهوده که لیپرسینه‌وه له سره، خدرجیشه لهو کارانه‌ی که تیایدا بینه هه‌ژمار.^۲

بدلگه هن له سه ره شهوده عومه‌ی بایه‌خی ته‌واوی داوه به لیپرسینه‌وه له بواری بازیپر، خوی له بازیزدا ده سورایه‌وه و قامچی یه که‌ی پیش بوو دیدا لهو کدسه‌ی بیش شه مری ده کرد، شهنسی کورپی مالک (عليه السلام) ده فرمومویت: له سه ره جل و به‌گه که‌ی عومه‌ر (عليه السلام) چوارده پینه و پارچه‌م بینی که هن دنیکیان چدرم بوون، هیچ کراس و عه‌باشه‌کی له سه ره نه‌بوو، تاریک و لیل بوو، قامچی پیش بوو بدنتیو بازیپری مهدینه‌دا ده سورایه‌وه،^۳ زه‌هه‌بی له قه‌تاده‌وه هیناویه‌تی: عومه‌ر (عليه السلام) کاتی خلیفه بوو جلیکی له بدر ده کرد که خوری بوو، پارچه‌پارچه بوو که هن دنیکی له پارچه‌کان چدرم بوونو بدنتیو باز اپدا ده سورایه‌وه و قامچی یه که‌ی له ملی دابو خملکی پیش ته‌منی ده کرد.^۴ له لیپرسینه‌وه کانی له بواری له بازیزدا شهوده که موسیلم له مالک کورپی شهوسی کورپی شه‌لحسان پیاوایه‌تی کردووه: چوومه پیشی و وتم: که درهم شاه‌لگویز پیش ده کات؟ طلحتی کورپی عویید الله (عليه السلام) که لای عومه‌ر بوو و تی: زیپه که‌مان نیشان بده و برق کاتیک و هره‌وه که شاگرد کاغان دینه‌وه شهود کاته‌پاره کدت ده‌هینی،^۵ عومه‌ری کورپی خه‌تاب (عليه السلام) فرموموی: نه‌خیر، سویند به خوايان پاره‌که‌ی پیش ده‌دهیت یان زیپه که‌ی بو ده‌گیزیت‌هه، چونکه پیغمه‌بدر (عليه السلام) ده فرمومویت: (پاره به‌پاره گزپینه‌وه سووه مه‌گه‌ر بینه و بگره بیت، زیپ به زیپ گزپینه‌وه سووه مه‌گه‌ر بینه و بگره بیت، زیپ به زیپ گزپینه‌وه سووه مه‌گه‌ر بینه و بگره بیت، خوی به خوی گزپینه‌وه سووه مه‌گه‌ر بینه و بگره بیت)،^۶ له پرسینه‌وه کانی له بواری بازیزدا شهود بووه که لاویکی بینیوه ناوی تینکمل به بیننده بگره بیت)،^۷ له پرسینه‌وه کانی له بواری بازیزدا شهود بووه که لاویکی بینیوه ناوی تینکمل به

۱- السلطة التنفيذية.

۲- الرقابة المالية في الإسلام د. عوف الكواخري (ص: ۶۶).

۳- الطبقات الكبرى (۳۳۰/۳).

۴- تاريخ الإسلام، عهد الراشدين (ص: ۲۶۸).

۵- زیپه کدت ده‌هینی.

۶- مسلم رقم ۱۵۸۶.

شیر کرد و بز فروشن و نهادیش پژاندنی،^۱ عومه‌ری پیگری له شاردنده ده کرد له بازیپر موسولماناندا، عومه‌ری پرسیاری حاته‌بی کوری شهی به‌لتده عه کرد و فهرمومی: چون فروشیاری ده که‌یت نهی حاته‌ب؟ نهادیش فدرمومی: قمرزادار، عومه‌ری فدرمومی: له‌مر ده‌گا و مذاخانه و بازاره کاغاندا شته‌کانتان ده فروشن و قزلمان له بنداده‌پنهوه و پاشتر هرچون بتانه‌وی شته‌کانتان ده فروشن یدک که‌وچک بفروشد که‌وچکیک چواردهم ببوده نه‌گهرا له بازیپر تیمده‌دا کالا مده‌فروشه، بزون بده‌سر زویدابگه‌پینو کیشان و پیوانه بکدن و پاشان چونتانا ده‌وی شت بفروشن،^۲ جاریک عومه‌ری چوو بزو بازیپر بینی خله‌لکانیک به‌هوزی ره‌تکراوه کانیانه‌وه شت ده‌شارنه‌وه، عومه‌ری فدرمومی: ، ته‌نانه‌ت خواه گه‌وره بزق و بوزیان نادات بدنیعه‌تی چاویش هه‌تا نه‌گهرا که‌سانیک دبارنه بازیپر کاغان و به‌هوزی ره‌تکراوه کانیانوه کمل و پمل له بیوه‌ژن و هه‌زاران بشارنه‌وه، هه‌تا نه‌گهرا هاوردہ کانیش درچوون و فروشان له‌سر نه و شیوازه بیت که خویان ده‌یانمودی له کونترول کردنی؟ بده‌لام کام کیشندیه‌یک حوشتریکی به‌لای خویدا راکیشاوه له‌سر ناو شانی له زستان و هاویندا هه‌تا دابه‌زیته بازیپر کاغانه‌وه، ثمه‌مش میوانی عومه‌ره با چون ده‌یه‌وی بفروشی و چون ده‌یه‌وی دهست بگری به کالا‌کانیه‌وه، مسلم کوری جنبد ده‌فرمومیت: کۆمەلیک خوارده‌ممنی بدره و مددینه هات و خله‌لکی بازیپر بزوی چونه ده‌ره و کرپیان، عومه‌ری پیی فدرمومون: نایا له بازیپر کانی تیمده‌دا بازره‌گانی ده‌کدن؟ خله‌لکی بکنه‌هه‌ه اویشه‌شی خوتان بان بزونه ده‌ره و شدک بکنه و بیهیین بیفروشن،^۳ عومه‌ری^(۲۸) دریغی شاردنده‌وه نده کرد له‌سر خواردنی خله‌لکی و گیانله‌بران بده‌لام ده‌کرده گشتی له هدموو نهوانه‌ی له نه‌مانیدا زیانی به خله‌لکی ده‌گمیاند، مالک له ((الموطأ)) ریواهیتی کرد و ده عومه‌ری ده‌فرمومیت: شاردنده‌وه له بازیپر تیمده‌دا نی یه، پیاوانيش به شه‌نقتست به ده‌ستیان کارزانی ره‌تکراوه کانیان بزو رزقی خودا نابهن که دابه‌زیوه‌ته گزپره‌پانی تیممه و پاشان کاری شاردنده‌وه‌مان له‌سر بکنه بده‌لام هه‌ر کیشندیه‌یک بمناوشانی له زستان و هاویندا کۆن بکیشی نه‌وه میوانی عومه‌ره. با چون ده‌یه‌وی کالا بفروشی و چونیش ده‌یه‌وی دهست بگری به کالا‌کانیه‌وه.^۴

ده‌قه‌کان باس کران ئاماژه بده و ده‌کدن که مه‌بdest له شاردنده ببریتیه له کونترول کردنی نرخ و بدها لده‌وه که کاریگه‌ری بز سدر هه‌زار و هه‌تیو و بیوه‌ژن ده‌بیت، ثمه‌مش له و ته‌که‌ی عومه‌ری بزو حاته‌بی کوری شهی به‌لتده عه پوون و دیاره.

ثدو شتی بده‌ره‌میک ده‌فروشته قهرزدار - کالا‌کانتان له‌سر ده‌گا کاغان و مذاخانه و بازیپر کاغان ده فروشن و قزلمان ده‌پن و پاشتر چونتانا بزو کالا‌کانتان ده فروشن!! که‌وچکیک بفروشه - که‌وچکیک چوار ده‌مه - و ته‌ی بزو خله‌لکی بازار ئه‌وانه‌ی که‌شده ده‌شارنه‌وه - ده‌فرمومیت: خواه

۱- الحسبة في الإسلام لابن تيمية (ص: ۶۰)، الحسبة لا فضل إلهي (ص: ۲۴).

۲- موسوعة فقه عمر بن الخطاب قلعجي (ص: ۲۸).

۳- موسوعة فقه عمر (ص: ۲۸).

۴- موسوعة فقه عمر (ص: ۲۹).

گهوره پزق و پوزیمان بۆ دهتیری، همتا ئەگەر کەسانیک دابىزتىنە بازىپ و بەھۆی پەتكراوه کانیانەوە کالاو کەل و پەل لە بینوەرئان و هەزاران بشارنەوە، همتا ئەگەر كىشىنەدەكان بە شىۋەيە لە كۆنترۆل كىرىدىنى بارودۇخ بىيانەوە كالا كانىيان بفرۇشىن، عومەر بەمە توندترىن نكۆلى لەسەر دەكىدن،^۱ عومەر(عج) دەستى وەردەدا بۆ فەرز كەدنى نىخ و بەھاى شياو بۆ كالا پىتىستىيە كان ئەگەر پىتىستى بەو دەست تىبەردا نەھبوا يە دىارە ئەممەش پارىزىگارى كەدن بولو لە مافى بازركان و بەكارەتىزاوه كان، جارىتىك پىاويتىك زەيتى هېتىنا بوبويە بازىپ و بە نرخىتىكى جىاواز لە بازار دەيفرۇشت، عومەر پىتى فەرمۇو: يَا بە نرخى بازار دەيفرۇشى، يَا لەم بازار دەرۈيت، ئىمە ناچارت ناكەن لەسەر نرخەكەي، ئەويش خۆى لى وەلانان.^۲

- كۆلپىيدانى بازركانە كان بە ناسىنى حەرام و حەلّان لە كاري فرۇشتىدا:

عومەر فاروق(عج) بە قامچى دەيدا لەو كەسى كە لە بازار دادەنىشى و لە حوكىمە كان نەشارەزايە و دەيفرەرمۇو: هەركەس لە سو شارەزا نەبى لە بازارپى ئىتمەدا دانانىشى،^۳ عومەر بەنیتو بازارپا دەسۋىرایە و بە قامچى لە ھەندى بازركانى دەدا و دەيفرەرمۇو: كەسيتىك لە بازارپى ئىمە شەمك نافرۇشى مەگەر لىتى تىبىگات وچونكە بىيەوى يَا نەيەوى توشى سو خواردن دېيت،^۴ ھەمۇ لايەنە كانى حوكىم شوينى بايەخى عومەر بۇون و لايەنېتىكى نەددەدا بەسەر لايەنېتىكى تىريدا، حالەتە كان لەنېتىو چىنگى حاكم و فەرمانپەوادا بە زۆر نە دەزانىران، بۆ بازركانى چەند رىسايەكى دادەنا كە بۆ بازارپە كان شياو بويە، كېرىن و فرۇشتىنى پىتكەدە خىست و زامنى كارى دامەزان و سەقامگىرى دەكىد، نە بەش خوران ھەببۇ نە فربىدان و نە شاردنەوەش، نە بازارپى رەش ھەببۇ نە بازارپى شىن، نە نەفامى بەوهى كە گۈنخاۋ بىن و نە گۈنخاۋ بىن لە جىهانى بازركانىدا، بېپارىتىكى كورتى گشتىگىرى دەركىد بەسەر ھەمۇ خراپە كارىيەكاندا و ھەمۇ شتىكى پىتىك دەخىست و دەيفرەرمۇو ھەركەس پىتى قايل نەبىت لە بازارپى ئىمە بازركانى ناكات.^۵

ئەمەش ھاوشاپىسى ئەو ياسايىي ئەمپۇ بۇ بۆ نۇونە دەلىت: ھەركەس مۆلەتىكى واى نەبىت لە يەكىك لە زانستە كاندا ناتوانىت فلان كار ئەنجام بىدات،^۶ ماناي وايد كە ولاتاني ئەمپۇ ھەلەدەستن بە پىتكەختىنى بازارپە كان و سەرپەرشتى كەرنىيان، ۋۇرۇ بازركانى كەن يان ئەمۇ دەزگايانە ھاوشاپىسى ھەلەدەستن بە پىتىمايى و چاكسازى و پىتىك و پىتىك كەدنى ھەمۇ ئەمۇ شتانە لە بوارى پىتىك كەدنى بازارپە كە لەسۇد و قازانچىي جەماوەر دايە، ھەروەها عومەر(عج) كارزانى پىتىشىنە لە مەمودا ھەببۇ

۱- موسوعة فقه عمر (ص: ۲۹).

۲- تاريخ المدينة المنورة (۷۴۹/۲) موسوعة فقه عمر (ص: ۱۷۷).

۳- نظام الحكومة الاسلامية للكتاب (۱۷/۲).

۴- ھەمان سەرچاوه.

۵- شھید الحراب (ص: ۲۰۹).

۶- ھەمان سەرچاوه.

کاروباره‌کانی بدپشیتوی له بازاره‌کاندا بهجی نده‌هیشت، بدلام کۆمەلە سەریه‌رشتیاری پىن هەلەستان و چاودتیریان لى دەکرد و پىتکیان دەخست و دەیان پاراست، عومەر سولەیان کورپی حەسمەی لە بازاره‌کاندا بەکار دەھینا، هەرووه کە سائب کورپی يەزید لە گەل عبدالله کورپی عوتىبەی کورپی مەسعود لە بازارپی مەدینە کار بەددەست بۇون، پاشان سەریه‌رشتکارىتىکى گشتى ھەبۇ لەسەر بازاره‌کان، سەرپەرشتیاران لەسەر ھەر بازارپىك کاریان بە فەرمانى ئە دەکرد، ئەوەی کە بە قازانچى دەبپایدوھ ئەو بۇو کە بايەخنان بە بازىپەکان پىتك و پىتك و ئاسان بۆ داھاتىتىکى گەورەي ھەبۇ لە ئارامىش دان بە خەللىكى و زۆرپىك لەو بايەخانە لە فەراھەم سەر پىتاويسىتىيە يە کانىان بۇو، ئەگەر فەرماندار بايەخى دا بەم لايدەن واتە ئەو بايەخەي کە شايىستەيەتى ئەوا لەلايەن خواي گەورەوە پاداشت دەکرىت و ئەممەش رەفتارى راست و دروستى عومەر(تىقىھە) چەسپاند لە گەل کارىتىکى وردى، ئىسلام بەرنامەيەكى شياو و گۈجاۋە بۆ ھەممۇ سەردەمەتىك و لە ھەممۇ جىتگاپەكى سەر پۇوو زەویدا، پال بە گەلانى دواکەوتۇوه دەنیت کە ھەنگاۋ بەرۇ پېشەوھ ھەلبىگەن و پارىزگارى لە ولاپانى پېشىكەوتۇو دەبات لە پۇچچۇن و داپوچانىتىك، نابىتىتە بەرىستەت لە پىتكەيە كە بىيەۋى پېش بکەويت، لە مرۆڤى بىن ئاگاناكەرپى كە لەنیتىو گىزىاۋى قولى سېپۈونىدا بىننەتتەوە.^۱

- فەرمانى دەدا بە خەلکى بە ھەولۇدان و ھانى دەدان لەسەرنان پەيدا كردن:

عومەر(تىقىھە) ھانى خەلکى دەدا لەسەر ھەولۇدان و پەيدا كردىنى پارووی بىئىپى، خەمد کورپى سىرىين لە باوکىمەو دەگىپەتتەو و دەفەرمۇویت: لە گەل عومەر ئامادەي نویزى شىۋان بۇوم و بەستەيەكىم پىن بۇو عومەرفەرمۇوی: ئەمە چى يە لە گەلت؟ و تم: بەستەيەكى دروستە لەم بازارەدا، من دەکېم و دەفرۇشم وتنى: ئەمە ھۆزى قورپەيش: ئەمانە و ھاوشىپەكانى لە بازارگانىدا لىتانا ئەبدەنەوە چۈنكە ئەمە سى يەكى ئەميرايەتى يە ھەروەھا لە حەسەنەوە پۇيَايدەت کراوه كە دەفەرمۇویت: عومەر فەرمۇویتى: ھەر كەس سى جار لە بازرگانىيەكدا ھېچى دەست نەكەوت با كارەكەمە بىگۇرتىت بە شتىتىكى تر،^۲ عومەر(تىقىھە) دەفەرمۇویت: پېشەيەك فيرىن كە پېتىست بىتت،^۳ دەفەرمۇویت: ئەگەر ئەم فەرسەيارى يە نەبوايە دەبۇونە بار بەسەر خەلکەوە،^۴ پاشان دەفەرمۇویت: نان پەيدا كردىنىك ھەندى ئەندەلى تىتىدا بىن باشتەر لە سوان كردىن،^۵ دەفەرمۇویت: ئەگەر يەكىت لەئىوھ حوشتىتىكى كېرى با حوشتىتىكى گەورە و قەلەو بىكىتت، ئەگەر لە سوودە كەيدا ھەلە بىكتات لە پاگۇيىزانە كەيدا ھەلە ناكات دواتر دەفەرمۇویت: ئەمە ھەزاران سەرتان بەرز بىكەنەوە و بازرگانى بىكەن، پىنگە پۇونە و مەبنە بار بەسەر خەلکەوە،^۶

- ۱- شەيد المخاب (ص: ۲۱۰).
- ۲- نظام الحكومة النبوية (۲۰/۲).
- ۳- ھەمان سەرچاوا.
- ۴- ھەمان سەرچاوا.
- ۵- ھەمان سەرچاوا.
- ۶- نظام الحكومة النبوية (۲۰/۲).

ھەروھا دەفرمۇیت: باھيچ كەسيتك بۆ داواكىرىنى پۇزقى خۆى دانەنىشى و بلىت خواى گەورە، پۇزق و پۇزىم بىدە لە كاتىيىكدا كە دەزانى ئاسمان نە زىپ و نە زىونا بارىتىنى و خواى گەورەش پۇزى خەلکى دەدات بەوهى ھەندىتىكىان بەسەر ھەندىتىكى تىرياندا و پاشان شەۋ ئايەتەي خوتىد كە دەفرمۇیت:

﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَأَنْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَادْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (المجععه^١ : ١٠).

عومەر(عليه السلام) كاتىيىك لاويىكى بىبىنباو پىئى سەرسام با لىپى دەپرسى ئايىا پىشە دارە؟ ئەگەر ئەو لاوه بىوتايدى: نەخىت ئەوا عومەر دەفيەرمۇ لەبەر چاوم كەوت^٢، ھەروھا فەرمۇوى: نەگەر مەرگم لە ھەرجىتىكەيدك پېنگەم پى بىگرى جىگە لە گۈپەپانى جىهاد لەپىتىاوى خوا پىيم خۆشتە لەوھى كە ئىتىخەم پى بىگرى و من لەنپىو پەلەكانى ولاخە كەمدا بىم، من داوا لەفەزلى خودادە كەم و دواتر ئەم ئايەتەي خوتىندىكە دەفرمۇیت: **﴿وَءَاخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَتَبَغَّونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾** (المزمىل^٣: ٢٠).

-ترسانى عومەر لەلىيگەپانى گەورە پىياوانى موسولمان لە بازىرگانى:

عومەر(عليه السلام) لە ميانى خەلافەتە كىدىا چووپە بازىپ و كەسى تىدا نەدى لە دەسەلاتداران جىگە لە چەند دەم و چاوتىكى تازە نەبىي، بەمە زۆر دلگىر بۇو، ھەر بىزىيە خەلکە كەي كۆز كەدەو و ئەم ھەوالەمى پېتىدان و سەر زەنشتى كەدن لە واھىتىنان لە بازار، ئەوان و تىيان: خواى گەورە بە دەرەوە كە لە بازىپ لىپى كەدىنەوە سەرمایە دارى كەدىن، عومەر(عليه السلام) فەرمۇوى: سوئىند بە خوا ئەگەر وا بىكەن ئەمدا پىياانتان پىتۈيستىيان بە پىياوه كان و ۋىنانتان پىتۈيستىيان بە ڦىنە كانىيان دەبىت، عومەر(عليه السلام) زۆر بە پەنهانى و تەرسەوە سەپىرە دواكەوتۈرىي گەورە پىياوانى موسولمانى دەكەد-لە غەپىرى موجاهيدان لەسەر بازىرگانى و ھەولىدان لە داواكىرىنى پۇزق و پۇزىدا.^٤

-شەۋ سورانەوەكانى عومەر:

گومانى تىدا نى يە كە كارى كىشىكچى شەۋى لە كارەكانى ھېتىزى پېلىسىد، ھەندى لە مىئىۋو نۇوسان باسى ئەدوھ دەكەن كە عبداللە كورپى مەسعود(عليه السلام) ئەمیرى پاسەوانە كانى سەردەمى خەلافەتى ئەبوبىكىر بۇوە و عومەر خۆى كارى پاسەوانى بە پى دەكەد، لەم كاتىدا ئەسەلەمى خەزمەتكارى ھاۋەلى دەكەد و پەنگە عبدالرەھمن كورپى عەمۇفىش پېتىزى ئەم ھاۋەلى كەدەنەي پى بەخىشا بىي، كىشىكچى شەۋى بىريتىيە لە سورانەوەي شەۋ بۆ شوين پى هەلگەرتىنى جەرده و داخوازى خراپەكاران و

١- فرائند الکلام (ص: ١٢٩) تنبية الغافلين (ص: ٢١١) للسمرقندى.

٢- نظام الحكومة الاسلامية (٢/٢٠).

٣- ھەمان سەرچاوا.

٤- نظام الحكومة الاسلامية (٢/١٨).

٥- الدولة الاسلامية في عصر الخلفاء الراشدين (ص: ١٦١).

ھەموو ندو كەسانەي كە لە خراپەيان دەترسن، باش وايد كە ئىئىمە لە ھەنگاوى يەكەم لە پىتكەختنى دەزگاي پۆلىسدا بەتىينىنە ھەزمار لەبەرنئۇوهى كە باوه‌رداران خودى خۆيىان پاسەوانى خۆيىان دەكىد و پىتكەرى خراپەيان لەتىوانى خۆيىاندا لە رۆزدە دەكىد، هەتا ئەگەر بىنۇستنایە ئەمە پىياوانى پاسەوانى كارە كەيانلى وەردەگەرتەن، پاشان كاتى كە خراپەكاران زۆر بۇون و خراپەيان ئاشكرا كە دەركەد لە رۆزدە كارە كە دروست تر بۇو بۇ كەسانىتىك كە بە رۆز بە دوياندا دەگەرىن و بەمەش دەزگاي پۆلىس دامەزرا پۆلىس كەواتە پاسەوانى ھەمىشەبى ئەگەر ئەم دەرىپىنە دروست بىت.^۱

عومه‌ری فاروق(۲۰۲) خۆى ھەلەستا بە پاسەوانى كەنلى موسولمانان، ئەمەش ھاوکارى دەكىد لەسىر شارەزا بۇون بە واقعى كۆمەلگەدى ئىسلامى لە مەدىنەي پىتەمبەر(۲۰۳)دا كە ئەم دەمە پايتەختى دەولەتى گەورە ئىسلامى و شوپىنى بەيدەكەپيشتنى مەۋەڭەكان و بارەكانى فەرمان بۇو. لە پىتكەكائىدا ھەولى دەدا بە شەو ھەتا بە چاوى خۆى بېيىنە ئەمەش بېيىتى كە كار بەدەستانى لەوەي كە دەنگ دەدانى دەكتەن بىتى بىگەيدەن يان ئەوەي كە بىتى دەگەيدەن بەسىرىياندا تىپەر بىت. عومه‌ر چەند پىساي دانا و چەندى راست كەنەتىدا كە بىتى واقع ئەمە فەرز دەكتات لەسىر يان فەرسى ئەوەي دەكتات كە ئەم پىسايە پىتكەكەپەتەنە دەكتات كە ئەمەش چەند نۇونەيە كى بىلگە دارە لەسىر ئەوەي كە عومەر بۇي چۈوه.^۲

-پىتكە گەرتەن سەبارەت بە پەلە كەدن لە شىر بېنەوهى مندال:

ئەسلام مولاي عومه‌ر(۲۰۴) دەفرمۇوتىت: چەند بازىگانىتىك ھاتنە مەدىنە و لە مىزگەوت لایاندا، عومەر بە عبدالرحمن كورى عەمۇقى فەرمۇو: ئايا ئەتوانى ئەم شەو پاسەوانىيان بىكەيت؟ ئەذىش فەرمۇو: بەللى، ئەوان مانەنە پاسەوانىيان دەكىد و نويئىريان دەخوپىند لەم كاتىدا عومەر گوتىلى لە دەنگى گەريانى مندالىتىك بۇو بە رۇوى دەنگە كە رۆپىشت و بە دايىكى فەرمۇو: لە خودا بىرسە و لەگەن ئەم مندالە چاك بە پاشان گەرایەوە شوپىنى خۆى، كاتى كە شەوگار بەرە دواين چۈرەكە كانى ھەنگاوى دەنا جارىيەكى تر عومەر دەنگى گەريانى مندالە كە بەر گۈي كەوتەنە بۆيە هات بۆ لاي دايىكى و بىتى فەرمۇو: بەلام لىدىات ج دايىكىتىكى خراپى من نازانم بۇ ئەنم مندالە تۆم ئەھۋى كە ئەم شەو بىلەنگ كۆز لە گەريان بىدات؟ دايىكە كە وتى: ئەم بەندە خوا، من سەرقالى دەكەم بە خواردن و ئەم نايەدۇي بخوات، عومەر فەرمۇو: بۆچى؟ دايىكە كە وتى: عومەر سەرانە بۇ مندالىتىك نابېرىتەنە كە لە شىر بىرە بىتەنە، عومەر ئەوهى فەرز كەدبوبۇ كە ھەموو مندالىتىكى لە شىر بىراوه خواردنى بىرىتىتى لە بەيتىمال، عومەر فەرمۇو: ئەم تەمدەنى ئەندە ئەنەنە كەت چەندە؟ ئافەتە كە وتى چەند مانگىتىك، عومەر فەرمۇو: بەلام لىدىاي پەلە لى مە كە بۇ لەشىر بېنەوهى، كاتى كە نوييۇي بەيانى كە لەبەرنئۇوهى كە بە كۈل دەگەريا كەس لە قورئان خويىندە كەت تىنەنە كەشت بۆيە فەرمۇو: كەلۈنى و داماوى بۇ عومەر، چەندى لە نەوهى موسولمانانى كوشتووه! پاشان فەرمانى دا بە جارچى كە جاپ بىدات پەلە لە مندالە كاتنان

۱- عقرىيە الاسلام في أصول الحكم (ص: ۳۲۲).

۲- من الحكم (ص: ۳۶۴).

مەکمن بۆ لە شیر بپینه‌وهیان، ئىئمە سەرانە بۆ ھەموو لە دايىك بۇويىك لە ئىسلامدا دەپىنەوە، بەم شىۋىھىيە نامە نۇوسى بۆ وەخۆھاتنەوە،^۱ ئای لە جوانى ئەم پووداوه و ئاي لە گەورەبى ئەم دادپەروەرى يە، بەمەش ھەموو كۆرپەكان لە دىيانى بەخشىدا ناویان تۆمار كرا و لە بەيتولالى موسوٰلمانان سەرەنە بۆ بپايدوه، لەبر ئەوهى كە بەيتولال مافى ھەموو موسوٰلمانىكە، لەبرەوهى كە بەپرسلىتىكى دەست پاكە كە لەسەرى وەستاوه و شياو نىيە ھىچ شتىنەكى بە نابەجى لى خەرج بکات و بۆي نىيە رېتىگى لە مافىتكى بکات كە پىتىيەست بوبە تىايىدا.

دیارى كىردىنى ماوهى ديار نەمانى سەربىازان لە خىزانە كانىيان:

لە بەرھەمەكانى كىشىكچى شەوى عومەر(۱۴۰) ئەوهى شەۋىتكى چۈوویە دەرەوە ھەتا بە نىسو مەدىنەدا بىگەپىرى گۆيى لە دەنگى ئافرەتتىك بوبو كە بە دل نەرمى يەوه دەيىوت:

تطاول هذا الليل تسري كواكبه	وارقني أن لا ضجيع الاعبه
الاعبه طورا و طوراً كائنا	بدا قمرافي ظلمة الليل حاجيه
يسُرُّ به من كان يلهو بقر بـه	لطيف الحشا لا تجتوبه أقاربه
فوان الله لو لا الله لا شيء غيره	لحرك من هذا السري جوانبه
ولكننتي أخشى رقيباً موكلأ	بانفسنا لا يفتر الدهر كاتبه. ^۲

عومەر فەرمۇسى: رەھمەتى خوات لى بىي، پاشان جل و بەرگ و خەرجى بۆ نارد و نامەيەكى بۆ نۇوسى بەوهى كە ھاوسەرەكەي بىتتەوە بۆ لاي،^۳ لە پىوايەتتىكى تردا ھاتۇوە عومەر ھاتە دەرەوە و داي لە دەرگاي مالى حفصەي كچى(۱۴۰) حفصە فەرمۇسى: ئەم ئەمیرى باوه‌رداران، چى تۆى لەم كاتدا هىتىناوه؟ عومەر فەرمۇسى: كچە كەم شافرەت چەندى لە دوورى ھاوسەرەكەي ئارام دەگرىت؟ ئەويش فەرمۇسى: مانگىكىن و دوومانگ و سىن مانگ و لە مانگى چوارەمدا ئارامى لى دەپىت، ھەر بۆيە عومەر نامەيەكى نۇوسى بۆ سەركەدە سوپاكان كە لە چوار مانگ،^۴ زىاتى سەربىازان بەند مەكمن، ئەمە سىياسەتى عومەر بوبو لە ديارى كىردىنى ماوهى ديار نەمانى سەربىاز لە خىزانە كەمە و عومەر لەمەدا ھىچ سەرىيچى يەكى نەكىدووه،^۵ سەبارەت بەو سەربىازانە كە پابەند نە دەبۈون بەو ماوهىمە عومەر پىش وەخت ياسايىكى دانا بۆ ديارى كىردىنى ماوهى نەھاتنەوهىان، پاش ئەوهى كە ژمارەي ئەم سەربىازانە زانى، كە ماوهىكى دوور و درىزە ديارنىن و خەرجى خىزانە كانىيان نەداوه لەمۇ

۱- البداية والنهاية (۱۴۰/۷).

۲- محض الصواب (۱/۳۸۸) سنده فيه إنقطاع.

۳- مناقب أمير المؤمنين لابن الجوزي (ص: ۸۹).

۴- ھەمان سەرچاوه (ص: ۸۹) أوليات الفاروق (ص: ۲۸۹).

۵- أوليات فاروق (ص: ۲۸۹).

نادیاری یهیانداو کاتی که ناوه‌کانی زانی نامه‌یه کی نوسی بۆ سەرکردەی سوپاکان و داوای لى کردن ئەم پیشینیارانه بخنه بدر دەمیان یان دگەرتنەوە بۆ لای خیزانه کانیان یان نەدقەمی تەواویان بۆ دەنیز، یان تەلاقیان دەدەن و نەگەر تەلاقیان دان پیتویسته پابەند بن به ناردنی ئەو خەرجی یەی کە ماوه‌کەی راپردووە و تیپه‌پیوه.^۱

- پاراستنی ناموسی موجاهیدان :

یەکیتک له دەستکوته کانی ترى بە سەرکردەوەی حالى خەلکى بە شدو پاراستنی ناموسی موجاهیدان بۇ شەوییک عومەر چووییه دەرەوە بۆ ئەوەی بەنیو شارى مەدینەدا بسۈرپەتەوە، گوئى لە ھۆنراوەیك بۇ کە مايەی نىگەرنى بۇو، ژیتیک لەناو جەرگەی شەودا ئارەزووی بە مەی خوارنەوە یان نزىك بۇونەوە لە لاویکى جوان دەکات کە بەرداوام بە هيوا و نومىيىدی بۇو ئىتەر نەگەر ئەم داخوازى يە بەرپاست بیت یان تەنها پیا هەلدىنیتک بیت بە بى هېیج مەبەستىتک، ئەوەی کە لەم نىگەرانىددا دەركەوت بە دىپە ھۆنراوەیه دەستى پى کرد کە دەلىت:

هل من سبیل إلى خمر فأشریها

عومەر گوئى لەمە بۇ دەست بە جى نصرى کورى حاجى بانگ كرد كە لاویتکى جوان و پىتك و پىتك بۇو، عومەر فەرمانى پىتىركد كە سەرە بتاشى كەچى نصر ھىننەدەي تر قەشەنگ بۇو، پاشان عومەر فەرمانى پى كرد بە بەستنی جامانە كەچى نصر ھىننەدەي تر جوان بۇو لەبەر ئەوە عومەر نصرى پەوانەي بەصرە كرد،^۲ لەترسى ئەوەي كە ئافرەتان بەھۆيىوە دوچارى فيتنەو خاپەكارى بىن و ئەم كارەش بەرگەرتىنیتک بیت لەو ھۆكارە و پارىزگارى كەردنە بیت لە ناموسى سەربازانى ئىشىكگەر لە پىتناوى خوادا. ئەم كارەي عومەر دووريىنى يەكمان دەداتى لە سیاسەتى گشتى و دانايى و ژىرى لە پىشىكەش كەردى بەرۋەندى گشتىدا، لە جوانى نصرى ھۆكى بە خودى خۆى و نادىارى سەربازان لە خیزانە کانیان و فەراھەم ھىتىانى ئارامى و ئاسايش و سەقامگىرى لە مەدینەدا ھۆكارييک بۇو بۆ نانەوەي فيتنە عومەر ئەم لاوه نازدارەي پەوانەي شارىتکى سەربازى كرد هەتا لەۋى شارەزايى يەك لە بوارى جەنگىدا دەستبەر بکات، یان سود لەو پاللەوانىتەي ھىيمەتى پىباوانەيە وەرىگىرى كە لەۋى بەدى دەکات، بەصرەش ئەو دەمە شارىتکى سەربازى بۇو كە شىاوتر بۇو بۆ چارە سەرکردەن گرفتى ئەم جۆرە لاوانە.^۳ ئەو ئافرەتەي كە عومەر گوئى بىستى ھۆنراوە كەي بۇو ترسا لەوەي كە عومەر گوئى لەو ھۆنراوەي بۇو بیت و بە شتىتک دەستپېشخەرى بۆ بکات لەبەر ئەو چەند دىپە ھۆنراوەيە كى بۇ ھۆننەوە كە دەلىت:

مالى وللخمر أو نصر بن حجاج

قل للام اللذى تخشى بودره

-
- ۱- أوليات فاروق (ص: ۱۰۷).
 - ۲- مناقب أمير المؤمنين إبن الجوزي (ص: ۹۱).
 - ۳- أوليات الفاروق (ص: ۸۲).

شرب الحلیب و طرف فاتر ساجسی
حتی اقر بالجام و إسراج
إن السبیل سبیل الماھن الراجی

إنی عنیت أبا حفصة بغيرها
إن الھوی زمة التقوی فقیده
لا تجعل الظن حقاً لا تبني

پاشان عومه‌ر (عليه السلام) هدوالی بۆ نارد که له تزووھ کاریکی باشم پی گهیشتووه، من نصرم له پیناوی تزووھ درنه‌ناوه بدلام هدوالیم پی گهیشتووه که ده چیته لای چهند ثافره‌تیک که من لیيان دلیان نیم پاشان عومه‌ر گریا و فهرمسوی: سویاس بۆ ئەخوایی کە ئازاره‌زوه کانی کۆت و بەند کردووه، دانی ناوھ بە جله و چراخانیدا،^۱ پاشان عومه‌ر نامه‌یه کی بۆ کار بەدەسته کەی بە صرهی نووسی و پهیامنیزه کەی چهند رۆزیک له لای مایه‌وھ و پاشان بانگی کرد ئایا پۆسته‌بەری موسولمانان نایه‌وی بپرواته دەرھو، هەر پیویستیه کی هەییه با بینوسی، پاشان له نامه‌کەدا نووسی: بەناوی خوا به خشنده و میهربان، بۆ بەندەی خوا ئەمیری باوه‌پداران: سلاوی خوا گدوره‌ت لی بی پاشان:

و ما نلتی في عليك حرام
وقد كان لى بالمتkin مقاوم
وي بعض أمانی النساء غرام
بقاء فمالی في اللذی کلام
واباء صدق سالفون كرام
وحال اها في قرمها و صيام
فقد جب في کاھل و سنام
له حرمة معروفة و زمام
العمری لتن سيرتني او فضحتني
فاصبحت منفيا على غير رببة
أين غنت الزلفاء يوماً بمنية
طمنت ي الظن الذي ليس بعده
وينعني ما تظن تكرمي
وفهذان حالان مهل أنت راجعي
إمام الھبینی لا تبتل الطرد مسلماً

عومه‌ر فهرمسوی: هەتا من دەسەلاتدار بەم نەخیئ، نصر نەگرایدەو بۆ شاری مەدینە هەتا عومه‌ر (عليه السلام) کۆچی دوایی کرد.^۲

ھەر لە سەرددە می خەلاقەتی عومه‌ردا چیزکیکی ھاوشاپیوھی ئەمە روویدا کە عومه‌ری فاروق بە روویدا وەستایمەو له شدوگە رانیتیکیدا، کاتئی عومه‌ر شەویک بەنیو کۆزانە کانی شاری مەدینەدا دەسپورایدەو گۆنی لە دەنگی چەند ثافره‌تیک بتو کە قىسىان دەکرد و لە یەکتريان دەپرسى: کام لایی مەدینە زۆر جوانە؟ یەکتیکيان وتى: ئەبۇ ذوقتىب، عومه‌ر داوای نەو لادەی کرد و بىنى له جوانلىرىن خەلکانی ناوجە کەمیه، عومه‌ر پىئى فەرمۇو: نازانى کە تۆ بۆیان بويىتەتە گورگ بېز ھەرگىز لېرە دامەنیشە، لاؤھە وتى: ئەگەر تۆ ئەم کارەم لە گەن دەکەيت بىگەيدەر لای نصرەی کوری حجاجى ئامۆزام، ئەم دوانە له ھۆزى بەنی سەلیم بۇون و عومه‌ر پەوانى لای نصري کرد.^۳

۱ - مناقب أمير المؤمنين لابن الجوزي (ص: ۹۲).

۲ - مناقب أمير المؤمنين لابن الجوزي (ص: ۹۲, ۹۳).

۳ - الشیخان من روایة البلاذري (ص: ۲۱۱, ۲۱۲).

نهمه کاریکی عومدیریه که واقعی شومهت فهرزی دهکات بمسه‌ریدا له‌گهمل شه و که‌سایه‌تی یه به‌هیزه‌ی عومه‌ردا تیکه‌ل دهیت که دهسته‌بدری وزدی تاکه جوزاو جوزه‌کان دهکات، پیویسته ئه‌ووهش بزانری که سه‌ردہ‌می فاروق سه‌ردہ‌می ناماده‌کردن و به کۆمەل‌کردن بول بۆ سوپاکان و پهانه‌کردنیان بۆ گۆرپانه‌کانی جهنگ له پیناوی خودا که هه‌ممو ندو که‌سانه‌ی ده‌گرتەوه که لەم باره‌یه‌وه به توانا بون، ده‌کردنی ئەم دوو لاوه زور باشت بولو له پولینکردنی هۆنراوه و دانیشتنی نافرەتان بۆ ئەم جوزه باس و خواسانه.^۱

ئایا تو رۆزى فەسلان گوناھە‌کانم لى دەگرى:

ئەسلەمی مولای عومدر (عليه السلام) ئەگىرپەتهو عومه‌ر (عليه السلام) چوو بۆ ناوجەھی واقم و منی له‌گەلدا بوم هەتا ئېمە سى میل له مەدینە دوركەوتىنەو بە‌جۈزى گۈكانە کان دەھەزان، عومه‌ر فەرمۇسى: ئەم ئەسلام من لىرەدا چەند رېبوارىتىك دەبىنم کە شەويان بمسه‌ردا ھاتووه و سەرماتەنگى پى هەلچىنیون خىراکە بانگەيەنەرە ئەوی، ئېمە ھىئىنده بە پەلە پۇيىشتن ھەتا لىيان تزىك بوبۇنەو، ئافرەتىكمان بىنى چەند مندالىتىکى له‌گەل بولو، لەپان ئاگىرىتىك دانىشتبون و مندالە‌کانى دەيان نالاند، عومه‌ر فەرمۇسى: سلاۋى خواتان لى بىت ئەم خەللىکى بەرددەم پۇوناکىيە، پىي باش نبۇو کە بلىت يارانى ئاگەرە، ئافرەتەکە وتى: سلاۋ لە ئىيەش، عومه‌ر فەرمۇسى: دابىنىش، ئافرەتەکە وتى: سەرما دانىشى بەخىر و داوابىكە، عومه‌ر لە لايان دانىشت و فەرمۇسى: ئىيە چىتانە، ئافرەتەکە وتى: سەرما و تارىكى شەو تەنگى پى هەلچىنیوين، عومه‌ر فەرمۇسى: ئەم ئەم دەنالان بۆ دەنالىن ؟ ئافرەتەکە وتى: لە برساندا، عومه‌ر فەرمۇسى: ئەم چى لەم دەفرەدای؟ ئافرەتەکە وتى: شاوه بەم شاوه بى دەنگىيان دەکم هەتا دەخون، خواي گەورە لە نىوانى ئېمە و عومدرا دايە، عومه‌ر فەرمۇسى: وەي خوا رەھمەت پى بکات، عومه‌ر چۈزانى ئىيە چىتانە؟ ئافرەتەکە وتى: ئەوکاروپارى ئېمە گەرتۇتەو دەست و لېمان بى ئاگايە، عومه‌ر لېم ھاتە پېشى و فەرمۇسى: بۆي دەرچۇ، ئېمە بە پەلە پۇيىشتن ھەتا گەيشتىنە باراشى ئەنەن ئاردى لى دەرهەيتا له‌گەل چەند گلۇنە چەورييەك و فەرمۇسى: بىدە بە كۆلەم دا منىش وتم: من بۆت هەلەگرم، عومه‌ر فەرمۇسى: ئایا رۆزى قىامەت تو گوناھە‌کانم بۆ هەلەگرى؟! منىش كۆلەكەم دا بەشانىدا بە پەلە پۇيىش و منىش له‌گەلەدا، ئەمەمە گەياندى و، لەبەر ھۆرە‌کە سەر شانى شتىكى دەرھەيتا و پىي فەرمۇسو: تو بۆم چاك بکە و منىش بۆتى دەبرىزىنم عومه‌ر ھەيتىنە فوي لەزىز مەنجلە‌کە دەکرد کە من بىنیم دووكەل لە نىتو تالە‌کانى پىشيدا دەھاتنە دەرەوە و هەتا خواردنە‌کە بۆ چاك كردن و پاشان فەرمۇسى: دەفرىتكەم بۆيەتىنە ئەويش دەفرە‌کە ھەيتىنە خالىي كرده ناوى و عومه‌ر فەرمۇسى: من خواردنە‌کەميان بۆ سارد دەكە مسدە و توش تىزىيان بکە، عومه‌ر هەلەستا هەتا مندالە‌کان تىز بون، كارزانى ئەمە لە لاي ئافرەتەکە بەجى ھېشىت و هەستاو منىش له‌گەلەدا و ئافرەتەکە وتى: خوا پاداستى چاکەت بدانەوه، تو بەم كارەت لە ئەمیرى

باوه‌پداران باشتر بويت، عومەريش دەفرمۇويت: ئەمى زى شىتىكى باش بىئۇ، ئەگەر هاتى بۆ لاي ئەمیرى باوه‌پداران، إن شاء الله لموى دەمبىنېتىدۇ! پاشان عومەر لىتى دورىكەوتىدۇ و دواتر پىشوازىلى كەرد و چۈكى دادا و منىش وتم: جىڭ لەمە هيچ كارىتكەت ھەدىء؟ منى نەدواند تا مەندالە كامى بىنى هەندى يارىيان كرد و پاشان نۇوستۇ و بى دەنگ بۇون ئەۋىش ھەستا و سوپاسى خواي كردو لېئىم نزىك بۇويەدە فەرمۇسى: ئەم تەسلەم، بىرىسەتى شەدوغۇنى پى كىشان و گىرياندىنى، من پىيم خوش بۇ كە ئەوان بە جى نەھىيەم ھەتا ئەۋىش كە بىينىم بە چاۋى خۆم بىينىم.^۱

شاعىرى گەورە (حافظ ابراهيم) نىڭارى ئەم تابلىزىيە بۆ كىشاوين ئەلتىت:

ومن رآ إمام القدر منبطحاً	والنار تأخذ منه وهو يذكيها
وقد تخلل في أثناء لحيته	منها الدخان وفه غاب في فيها
رأى هناك أمير المؤمنين على	حال تروع - لعمر الله - رائتها
يستقبل النار خوف النار في غده	والعين من خشية الله ماقيها

-ئەمیرى باوه‌پداران مزگىنى كورىك بىدەرە هاوه‌لەكەت:

كاتى عومەر لە يەكىك لە شەدوه كانى خەلاقەتىدا پاسماوانى دەكىد، بە لاي يەكىك لە بەرددەم مالە كانى مەدىنەدا تىپەپىرى و كە كولىكن بۇوە و پىشىت بۇونى نەببۇو، عومەر لىتى نزىك بۇويەدە گۆئى لە هات و ھاوارى ئافەتىك بۇو، پىاوىتىكى بىنى كە بە پىسو وەستا بۇو، لە پىاوه كە نزىك بۇويەدە و سلاۋىلى كە كىردى پاشان پىتى فەرمۇسى: تۆ كىتى؟ پىاوه كە وتنى: خەلکى ئەم دەشت و دەرەم ھاتووم بۆ لاي ئەمیرى باوه‌پداران بەللىك بېرىتىك لە چاكەيم دەستىگىر كەۋىت، عومەر فەرمۇسى: ئەم دەنگە چىيە كە لە ۋۇرەدە دەبىيىتىم، پىاوه كە وتنى: خوا رەھم بىن بکات بۆ پىيىستىت، عومەر دىسان فەرمۇسى: لەسەر ئەۋە چى ھەدىء؟ پىاوه كە وتنى: ئىزىك ئاز دەيگىرى، عومەر فەرمۇسى: ئەم كەسى لە لايە؟ پىاوه كە وتنى: نەخىر عومەر رايكىد و ھەتا گەيشتە مالۇدە بە ئوم كەلسوم كچى على خىزانى فەرمۇسى: ئايا ئەتدەيت پاداشتىكىت چىنگ بىكەۋىتىت كە خواي گەورە بۆزى رەوانە كردووپۇت؟ خىزانى فەرمۇسى: چى يە؟ عومەر فەرمۇسى: ئافەتىكى دەرىدەر ئاز دەيگىرى و كەسى لەلەن، خىزانى فەرمۇسى: بەللىت، ئەگەر تۆ بەتەۋىت، عومەر فەرمۇسى: دەي لەگەل خۇت ھەمۇ شەۋشانە بەھىنە كە شىاوه بۆزۇن لە كاتى منال بۇونىدا لە سىن و رۇن، هەندى چەورى و دانوئىلە لەگەل خۇت بەھىنە، ئوم كەلسوم شەتكانى ئامادەكىد و عومەر فەرمۇسى: خىزانى كە وەرە، عومەر شەتكانى ھەلگەرت و خىزانە كەدە بە دوايدا هات تا گەيشتە مالە كە و دواتر عومەر بە خىزانى فەرمۇسى: بېز ۋۇرە بۆ لاي ژىنەكە، خۇيىشى هات و لاي پىاوه كە دانىشىت و پىتى فەرمۇسى: ئاگىرىكىم بۆ بىكەرەدە و ئەۋىش ئاگە كەدى كرده دە ئەمەر خواردە كەدى خستە سەر ئاگە كە ھەتا پىنگەمىي و لەم كاتەدا خىزانى هاتە دەرەدە و فەرمۇسى: ئەمیرى باوه‌پداران، مزگىنى كورپىك بىدەرە هاوه‌لەكەت كاتى كە

۱- الكامل في التاريخ (٢١٤/٢)، الطبراني (٥/٢٠٠).

دهشته‌کی یه که گوئی له زاراوه‌ی ((Themiriy Niymadaran بوو)) همروهک شوه‌ی که ترسا بی لیسی دوره‌که ومه، عومه‌ر فرموموی: له شوئنی خوت به هدر چونیکی پاشان خواردنکه‌ی برد و له بردام ده رگاکه داینا و به خیزانی فه‌رمومو تیسری بکه، خیزانه‌که‌شی ژنه‌که‌ی تیز کرد و پاشتر خواردنکه‌ی هینایه ده ره و له بپ ده رگا دانا، عومه‌ر هستایه سدر پی و خواردنکه‌ی هینایه خستیه بردام پیاوه‌که و فه‌رموموی: بخو به لام لیدای، توئه‌م شه و شه و غونیت کیشا، دواتر به خیزانه‌که‌ی فه‌رمومو: وره ده ره و به پیاوه‌که‌شی فه‌رمومو: سبده‌نی هاتنه لامان فه‌رمان ده دهین که شوه‌ت بپ بکن که بوت شیاوه و له باره، کاتی که پرور برویوه پیاوه‌که هات و عومه‌ر شوه‌ی که بتو منالان همببو فه‌رزی کرد و پیتی به‌خشی.^۱

- سویند به خوا نهود من نیم که ملکه‌چی بکم له قه‌ربالغیدا و سه‌رپیچی بکم له
چوله‌وانیدا:

ئه‌سلمه مولای عومه‌ر (۱۴۰۷) ده فرمومویت: کاتی من و عومه‌ر پینکه‌وه ده ریشتن و پاسه‌وانی مه‌دینه‌ی ده کرد و له کاتیکدا که هه‌مو شوئنی کش و مات بوو، عومه‌ر خوی دایه لای دیوارتیک له قولایی شهودا و گوئی له تاغره‌تیک بوو دیوت به کچه‌که‌ی: شهی کچی شیرینم هسته شاو بکره شیره‌که‌وه، کچه وتنی: دایه گیان: شوه‌ت له مافی ثمیری باوه‌رداران نه‌زانیوه؟ دایکه وتنی: کامدیه مافی ثمیری باوه‌رداران؟ کچه وتنی: فرمانی داوه به جارچیان که هاوار بکن: که شیر و شاو تیکمل ناکریت. دایکه که وتنی: کچه‌که‌م، هسته سدر پی و شاو بکره شیره‌که‌وه توله جنگایه‌کدای که نه عومه‌ر و نه جارچی عومه‌ریش ناتبینی، کچه‌ش وتنی: سویند به خوا نهود من نیم که له قدره‌بالغیدا ملکه‌چی بکم و له چوله‌وانیدا سه‌رپیچی بکم، عومه‌ر (۱۴۰۷) گوئی له هه‌مو شه‌مانه بوو بؤیه فرموموی: ئهی ئه‌سلمه ده رگاکه دیاری بکه و شوئنی که بناسه پاشان رویشت به ده م پاسه‌وانیه که‌یدوه، کاتی، که پرور برویوه عومه‌ر فرموموی: ئهی ئه‌سلمه: بپر بتو شوئنی و بزانه قسه‌که‌وه کی یه، نایا نهوان مدر و مالاتیان هه‌یه؟ منیش هاتم بینیم که کچیکی په‌به‌ند و مدر و مالاتی نی یه، دایکی بیت‌هه‌زنه و میزدی نی یه پاشان هاتم لای عومه‌ر و هه‌واله کدم پی گهیاند و شه‌ویش کوره‌کانی بانگ کرد و کۆزی کردنده و پیتی فرمومون: نایا که‌سیتک له نیوه هه‌ید که پیویستی به هاوسه‌ر بی و من بؤی پدیدا بکم، ئه‌گه‌ر باوکتان جولله‌یه کی تیدا بوایه بدره و ئه‌م کاره هیچ کام له نیوه نه‌یده‌توانی پیش من خوی بگه‌یده‌نیتنه نه‌و کیزوللمه، عبدالله فرموموی: من هاوسه‌رم هه‌یه، عبدالرحمن به هه‌مان شیوه و عاصم فرموموی: من خیزانم نی یه له‌منی ماره‌بکه عومه‌ر پریشت بتو لای کچه‌و ماره‌ی کرده‌لها عاصم و خوای گه‌وره کچیکی پی به‌خشین و نه‌و کچه‌ش برویه دایکی عومه‌ری کوری عبدالعزیز.^۲

۱- البداية و النهاية (۱۴۰/۷).

۲- منقب أمير المؤمنين لابن الجوزي (ص: ۸۹، ۹۰).

این عبدالهادی دفه‌رمویت: همندیکیان دفه‌رموون: بهم شیوه‌یه لبه پیاویده که دا هاتووه، نمو هله‌ی کردوه و همر ندوش دروست بوروه و عاصم بوروه باوکی کچیک و کچمش بورویه دایکی عومه‌ری کورپی عبدالعزیز- په‌حمدتی خواه لی بی-^۱

بهم شیوه‌یه عومه‌ر بدخخی خدلکی به‌سهر ده‌کردوه و شهود پاسه‌وانی ده‌کرد و به ندرک و کاری خخی هدلده‌ستا به‌رامبهر خدلکه که بهوهی که پاراستنی لای خودا دیاری کراوه، عومه‌ر (۱۴۰۰) له سوریونی له‌سهر شاره‌زا بعون به واقعی ده‌لدت که متدرخم نه‌بوروه به‌تهنها له‌سهر پایتخت به‌لکو ندم خوا له لای‌پرکانی تردا بدی ده‌کهین.

۵- سوْز و بهزه‌یی هاتنه‌وهی به گیانداراندا:

عومه‌ری فاروق له نهرم و نیانی و بهزه‌یی یهی که همیبوو زوری بهزه‌یی به گیانداراندا ده‌هاته‌وه و چاکه‌ی بۆ هدموو شتیک همبورو، نه‌ویش تمها لمه‌ره‌ته‌وهی که دلی وا بسته بورو به یادی خواوه، عومه‌ر بذه‌یی به دروستکراوه کانی خودا ده‌هاته‌وه، نه‌وه له نیسلام تینگه‌یشتبوو که له تیر کردنی جگه‌ر ته‌پیکدا پاداشت همه‌یه، به پیی یاسا شیاو نیه که گیانداران نه به خراب به‌کاربھیرین و نه‌ده‌ریکرین و نه به‌کاربھیرین بۆ کاریک که کاری خویان نه‌بی و نه له توانای خویان زیاتر بار بکرین،^۲ عومه‌ر بانگه‌وازی بۆ نه‌وه کردوه که ولاخینک له عیراق پیی بکدوی بلادا و پیگه‌که‌ی بۆ چاک نه‌کرابی نه‌وه لیتی به‌رسیاره، نه‌مه‌ش همندی له لای‌پرائمه‌یه که به ناوی زییر نه‌خشیتراءه له میزه‌ووی مرۆڤایه‌تیدا:

- ئایا حوشتره‌که‌ت بار ده‌که‌یت بهوهی که نه توانایدا نی یه:

موسه‌یی کورپی دارم دفه‌رمویت: عومه‌رم (۱۴۰۰) بینی که ده‌یدا له حوشتره‌وانیک و ده‌یفه‌رموو: حوشتره‌که‌ت به‌جزری بار کردوه که له توانایدا نی یه.^۳

- ئایا نه‌تازانیوو که نه‌هو ماافی به‌سەرتانه‌وه ھە‌یه:

نه‌حنەفی کورپی قمیس دفه‌رمویت: به فەتخیکی گەوره‌و په‌هندیکمان چووینه لای عومه‌ر، فه‌رمووی: له کوئی دابه‌زین؟ منیش وتم؛ له جی‌یه و لهو جی‌یه؟ عومه‌ر له‌گەلم هەستا تا هاتینه لای ولاخه کاغان چاوی پییدا ده‌گیپان و ده‌یفه‌رموو: ئایا له خوا نه‌ترساون بۆ نه‌م سوارانه‌تان؟ ئایا نه‌تازانیوو که نه‌وانه مافیان به‌سەرتاندوه همه‌یه؟ ئایا لیتی تەگەراون که له شینایی زه‌وی بخوات؟^۴

-
- ۱- محض الصواب (۳۹۱/۱).
 - ۲- شهید المغراط (ص: ۲۲۶).
 - ۳- محض الصواب (۴۶۹/۲).
 - ۴- نظام الحكم في الشريعة و التأريخ (۶۰۵/۲).

-تىمارى حوشترىيکى صەدەقە دەگات:

پەوهندىيەك لە عىزاقەوە هاتن بۇ لاي عومەر(ع)، كە لە نىوانىياندا ئەحنەفي كۈرى قەيس بەدى دەكرا لە پۇزىيەكى زۆر گەرمى هاويندا، عومەر عەبایيەكى داببو بەسەر خۆيدا و تىمارى حوشترىيکى صەدەقەي دەكىد و قەترانى لىدەدا، عومەر فەرمۇسى: ئەي ئەحنەف جله كەت دانىر خېترا ورە و ئەمېرى ئىماداران لەسەر ئەم حوشترە دامەززىئە ئەمە حوشترىي صەدەقەي، ماسى ھەتىي و بىسۇزۇن و ھەۋارانى تىدايە، پىاپىتكە لەناو خەلتكە كە وتى: خواي گەورە لىت خۇش بىي ئەمېرى باوه‌پداران بۇ فەرمان نادەيتە بەندەيمەك لە بەندەكان كە دەستت بىگرىت؟ عومەر فەرمۇسى: كام بەندە لە من و لە ئەحنەف بەندە تەرە، راستە ھەركەس كە كارى موسولىمانانى پېتۈستە لەسەرى بەم شىيەيە پەفتار بىكەت كە بەندەيمەك بۇ گەورە كەدى دەيکات لە ئامۇزىگارى و گىياندىنى ئەماندت.^۱

-لەبەر ئارەزوی عومەر گىياندارىيكت نەشكە نجە داوه:

عومەرى فاروق حەزى لە ماسى يەكى تەپ و تازە كرد، (يترفةء) اى مولاى ولاخىتكى گرت و دوو شەو و دوو پۇزىيەنىڭدى بېرى ماسى يەكى كېلى خۆزى هيئانى و پاشان(يترفةء) ھەستا دەستى كرده شۆرىنى ماسى يەكە و عومەر سەيىنەكى كرد و فەرمۇسى: لەبەر ئارەزوی عومەر گىياندارىيكت نەشكە نجە داوه، سوئىند بە خوا عومەر ناي جەزىت.^۲

-من دەترىسم پېرسارى تۆملى بىكى:

عومەر(ع) حوشترىيکى بىنى كە پۇكارى پەككەوتەبى و نەخۆشى پېتە ديار بۇو، لە حوشترە كە نزىك كەوتەو و دەستى لەسەر پىشتى دانا و بە زمانىيکى پاراوا پېي فەرمۇسى: من دەترىسم پېرسىيارى تۆملى بىكى.^۳

ئەمانە ھەندى ھەلۇيىsti عومەرى بۇون، كە دەلالەت دەكەنە سەر ئەوهى عومەر بەسۆزۇ بەزەبى بۇو بۇز گىيانداران، بە ئاكابە خۇزىيا لاۋانى سەرسام مېزۇوى عومەريان دەخۇيىندەو و لۆمەى موسولىمانىيەتى خۆيان دەكىد، ھەتا بىزانى كە ھېچ پېسايەكى سودمەند بۇ كۆمەلگەي مەرۆيى نىيە ئەگەر لە ئىسلامدا بىنما و پېكخەستىنى نەبى، دامەززىاندى كۆمەلەو رېكخراوى بېارىزىگارى ماسى بويگالبەران، لەسەر ئەو بىنمايەي كە ئەمە شىيەيە كە لە شىيە كانى مەرۆيى كارزان و ھونەرمەند، ھەتا لاۋغان چاوابانلى ئەكەن و گومانىيان وا بىي كە ئەوان دۆست و ھاواھلى ئىمەن، ھەتا ھەست بەمۇ بىكەن كە ئىمە مامۇستايانىن لە بىزەبى ھاتنەو بە گىيانداراندا،^۴ لە ھەمو سودمەندى يەك بەپاستى بە چاودىئىر گرتىنى خودا يەكىكە لەنھىئى يەكانى ھىدایەت و لوتكەي چاکە و كېڭىكى پەرسىتش و

۱- أخبار عمر (ص: ۳۴۳) تقللا عن ابن الجوزي.

۲- الرياض النضرة (ص: ۴۰۸).

۳- الطبقات (۲۱۵/۳).

۴- شهيد المغраб (ص: ۲۸۸).

تهنانهت عومه‌ر لهوهش دهترسی که خوای گهوره پرسیاری لی بکات دهرباره‌ی هوشتريزکي نهخوش،
نه‌مهش هر نهوده‌یه که نیسلام مه‌به‌سته‌تی و چاودتی کران و ترسیش شارامی ده‌داده دل، ثایا
فه‌رمانیده‌دار به غمیری نه‌مه سدرکه‌وتورو ده‌بیت تا له لیپرسینه‌وهی خودا پزگاری بیت، کار و باری
ینهنده‌کانی بداته دهست.^۱

۶-ئەرد ھەزىنېڭ لە سەردىمى عومەردا:

له سه رده می عومه ردا (جهتی) نهاد هدایتیک پروویدا، عومه ر فدر مسوی: شدی خدل کینه، ثم هدایتینه هیچ نی یه جگه لهوهی که لهسر شتیکه نویتان کرد چته وه، سویند بهو کدهسی گیانی منی به دهسته نه گفر شه گه رایه وه هدر گیز نارامشتن بی نادهم تیایدرا.^۱

١- شهید المحراب (ص: ٢٢٩).

٢- قرائد الكلام (ص: ١٤٠) تقلال عن الراء و الرواء لإبن القيم (ص: ٥٣).

دوانگەی چوارھم

بایه‌خى عومەر بە زانست و زانیارى و بانگخوازان

يەكەم / بایه‌خى عومەر بە زانیارى و زانست :

زانست يەكىن لە گۈنگۈزىن ھۆكارەكانى بەھېز كىردىنى ئومەتى ئىسلامى، لەبىر ئەمە ئەستەمە خواى گەورە ئومەتىيەكى نەفام بەھېز بىكەت كە لە كاروانى زانستىدا دواكەوتلىقى، ئەمە كە سەرنخى قورئانى پېۋز دەدات ئەمە بەدى دەكەت كە پۇنكىردىنەمە كى تىدىايمە و قورئان لىيان لىيە لەو ئايەتانى كە بايىخ بە بوارى زانستى دەدەن، ھاندەرن بۇ بەدەست ھىستان و فەراھەم كىردىنى، يەكەمین ئايەت لە قورئانى پېۋز فەرمان دەكەت بە زانست و زانیارى و خوينىنەمە: **(أَقْرَأَ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي حَلَقَ)** (العلق: ۱).

ھەروەها قورئان زانیارى كىردىتە بەرامبەرى ئەمە كوفر و بىن باووهپىدە كە نەفامى و گومپاپى يە:

﴿أَمَّنْ هُوَ قَبِيلٌ إِنَاءَ الْلَّيلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا تَحْذِيرًا لَاخِرَةً وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْمَلُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابُ﴾ (الزمر: ۹).

تاکە شتىك، كە خواى گەورە فەرمانى پىن كىردووھ بەسىر پىغەمبەر كەيدا (عليه السلام) ئەمە بۇ كە داواي ھمولى زۆرتى تىيا كىردووھ بىرىتى يە لە زانیارى و زانست، **﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾** (طه: ۱۱۴).

ھاوهلانى بەھېز لەمە گەيشتوون كە زانیارى و تىيگەيشتن لە ئاين لە ھۆكارەكانى دەستىبەر كىردىنى سەركەوتىن و ھاوكارى پېشىۋانى خوداين، ھەر لەبىر ئەمە بۇوەش بۇوە، كە سورىبوون لەسىر تىيگەيشتن لە دىن و فيئر بۇونى قورئان و سوننەتى پىغەمبەر كەيدا (عليه السلام) و داخوازىيان بۇ زانیارى و سورىبوونيان لەسىر زانىنى و ناسىنى بەلگە لە حوكىمە كاندا، ياران و ھاوهلان لە پىغەمبەرى خوا (عليه السلام) وە فيئرى دوعايمىك بۇون كە دەيفەرمۇو: ((خواى گەورە پەنات پىن دەگرم لە زانیارىمە كە سودى نەبىي، لە دلىك كە نەترسى و ملکەچ نەبىي، لە نەفسىتكە تىيز نەبىي، لە دوعايمىك كە وەلامى نەدرىتەمە و گيرا نەبىي))^۱ ئومەتى ئىسلام شاھىدى بۇ ئەمە دەدەن كە عومەر (عليه السلام) خاوهنى زانیارى بۇوە و يەكىن بۇوە

۱- التمسكىن للإمامية (ص: ۶۲).

۲- مسلم رقم ۲۷۲۲.

لە تىنگەيشتوانى ئەم ئومەته لە نىوهى يەكەميدا و بە بىھيچ بەھانەيەك، عومەر بەوه ناسراوه كە خاوهنى تىنگەيشتنىنىكى قول و بە توانا بۇوه لە شىكارى و بلىمەت بۇوه لە هەلینجان ، هەر ئەمەش بۇوه كە پاش يارمەتى خواى گۇورە ئامادە كەردوو بۆ ئۇ شويىنە دلپۇقىنە، عومەر پاش شەوهى كە دەسەلاتى خەلافەتى گرتە دەست بويە تىنگەيشتووتىرىنى ئومەتى ئىسلامو بە ھەول و كۆششەكانى خۆي پېساكانى دادپەرورە لەنگەر پىن گرت ھەر بەو شىتوھىي كە لەندا كېزكى ئىسلام و راستى يەكەي تىبى گەيشتىبو، عومەر(ع) لەپىشەوهى تىنگەيشتوانى ياران بۇوه سەلەفى صالحى بە زانست و پىزانىنە كەي و شارەزايى وردى بە حوكىمە شەرعى يەكان بىتمەوتەر كەردىبويە، عومەر(ع) لە وەرگرتنى فەرمۇودەدا يەدەكى بۆ خۆي دەكىدو بایەخى بە راپۇرتى يارانى دەدا لە زانيارى و زانستدا، ھەميشه لهو كاروبىارانى كە لە پىغەمبەر(ع) وە فىئىر نەبۈپ پرسىيارى لە ھاۋالاتى دەكىد و سەبارەت بە ھاندانىش لە داخوازى زانيارى و زانستدا چەندەتىيە كى ھەيدە و ھەميشه شۇينىن پىسى خەلکانى ھەلەدە گرت بە ئامۇزگارى و فىزىبۇون و بەمەش مەدينە كەردىبويە يانەيمك بۆ تىنگەيشتن و فتۇا و لەگەل ئەوهشدا مەدينە قوتاچانەيمك بۇو كە والى و دادورە كان لە وۇتۇه دەرەچۈن، كۆمەلېڭى باشى لە ياران ئامادە كرد كە دەبۇونە پابەرى دام و دەزگا زانستى يەكان (مزگۇتەكان) لە بىزافە پاكسازىيەكاندا ھەستاون بە پەرورەد و فيئىركەن گەلانى پزگار بۇو لەسەر قورشانى پىرۇز و سوننتى پىغەمبەر(ع) دانانى دەنكۆلەكانى يەكەم لە دامەزراندى ئۇ خۇينىنگە زانستيانى كە كارىگەر بۇون لە نىتو گەلانى ئىسلامىدا ئەوانەش وەك خۇينىنگە بەصرە و كوفە و شام و خۇينىنگە كانى مەككە و مەدينە بەرەو پېش بىد.

يەدەك كەردنى لە وەرگرتنى فەرمۇودە و يادەھەرەيەكانى بۆ زانيارى و پرسىيار كەردن لەوهى كە نەيدەزانى:

۱/ يەدەك كەردنى لە وەرگرتنى فەرمۇودە و داخوازىي بۆ چەسپاندى:

ئەبو موسائى ئەشعەرى داوى مۆلەتى كرد تا بىرات بۆ لاي عومەر(ع) بەلام مۆلەتى پىن نەدرا وەك ئەوهى كە عومەر سەرقالان بۇو لەبىر شەوه ئەبو موسى گەرايەوە دواوه، كاتى عومەر لەكارەكەي بۇويەوە فەرمۇوى: ئايا من گۆيىم لە دەنگى عبدالله كۆپى قەميس نەبۈو؟ مۆلەتى بەدن با پىتە ژۇورى، وتيان: گەراوەتەوە، عومەر بانگى كرد و ئەمۇيش فەرمۇوى: ئىيمەوا فەرماغان پىن كراوه، ئايا بىلگەيدە كەم لەسەر ئەمە بۆ دېنى، ئەبو موسى بەرەو كۆپى ئەنصارىيە كان بەرپى كەمۇت و پرسىيارى لىرى كەن و ئەوانىش وتيان: جىڭ لە بچوكتىنمان كەسما ناتوانى لەسەر ئەمەشاھىدى بۆ بىدات بۆيە ئەبو سعيد ھەستايىھ سەر بىن و فەرمۇوى: ئىيمەوا فەرماغان پىن كراوه، پاشان عومەر فەرمۇوى: لە فەرمانى پىغەمبەرە خوا(ع) ئەمە لە من شاراوهتەوە! و ماماھە كەردنى نىتو بازارە كان بىن ئاگاي كەرددۇم - واتە دەرچۈن بۆ بازىغانى -^۱ لە پىوايەتىكى تردا ھاتۇرە كە ئەبۇ سعىدى خدرى

دفرممویت: له نیتو یه کیک له کۆبۈونەوە کانى ئەننصاردا بۇوم شەبو موسى ھەروەك ئەوهی ترسابى فەرممووی: سى جار داواي مۇلەتم لە عومەر كرد پىنگى نەدام بچىمە ژۈرى منىش گەرامەو، شەویش فەرممووی: چى پىنگىرى لى کردى؟ و تم: سى جار داواي مۇلەتم كرد بەلام پىئىم نەدرا و گەرامەوە پىغەمبەر(ص) دەفرممویت: ((ئەگەر كەسیتکنان سى جار داواي مۇلەتمى كرد و پىئى نەدرا با بىگەرپىته‌وە دواوه)) عومەر فەرممووی: سوئىند بە خوا لەسەر ئەمە شايەتىكىم بۆ دېنى، ئايلا له نیتو ئىتەدا كەسیتکەنەدە كە ئەمە كە پىغەمبەر خۆشەویست(ص) وە بەر گۈي كەوتىپى، ئوبىي کورى كەعب فەرممووی: سوئىند بە خوا جىڭە لە بچۇوكتىرىنى ئەم دەستەيدە كەس لەگەلت ھەلناسى و منىش بچوكتىينيان بۇوم لەبەر ئەوه لەگەلى ھەستام و ھەوالىم دايە عومەر پىغەمبەر خۆشەویست(ص) وای فەرمموو.

- وە پىريھىنانەوەي عومەر بۇ زانىيارى و پرسىيارى كەنەوەي كە ئايىزانى:

ئەبۇھەرپەر(ص) فەرممووی: ئافەرەتىك هات بۆ لاي عومەر كە خالى كوت بۇو، عومەر ھەستايە سەرپى و فەرممووی: سوئىندتان دەدەم بە خودا كى لە ئىتە شەنەنەكى دەربارەي خالى كوتان بىستوە؟ ئەبۇھەرپەر(ص) فەرمموویت: ھەستام و تم: ئەمە ئەمە باوه‌رداران من بىستومە، عومەر فەرممووی: چىت بىستووه؟ و تم: كۆيىم لە پىغەمبەر(ص) بۇوە كە فەرمموويتى: ((خالى مەكوتە و داوا مەكە خالت بۆ بىكىتن))، موغىرەي كورى شوعبە لە عومەر(ص) وە هيئاۋىدەتى كە دەفرممویت: عومەر راۋىيىزى پى كەردوون لە ھەلاتنى ۋىن، پاشان موغىرە فەرممووی: پىغەمبەر(ص) بە تىغى شەشىر بەندەيدىك يان كەنinizەكىنى دادگايى دەكىد و فەرممووی: كەسىك يىنە كەشاھىدى لەگەل بەنات بۆيە محمد كورى موسىلمە پىغەمبەر(ص) اي بىنى كە فەرمانەكەدى پى كرد، عومەر(ص) دەگىپىتەوە كە پرسىياريان لى كەر سەبارەت بە پىاوىنەك لە سەفردا دوچارى جەنابەت دەبى و ئاۋ نىيە خۆزى بشوات چى بىكەت؟ عومەر فەرممووی: هەتا ئاۋ نەبىنېتەوە نويىز ناكات. عەمار بە عومەرى فەرمموو: ئەمە ئەمە باوه‌رداران، لەيادت نىيە كە من و تۆ لەسەر حوشترىك بۇوین و دوچارى جەنابەت بۇوين و من وەك ھەر گىاندارى خۆم گەۋازاندە خۆلەكە و بەلام تۆ نويىز نەخويىن و ئەمە باس كرا بۆ پىغەمبەر(ص) ئەویش فەرممووی: بەراستى ئەمەت بەسە و پاشان بە دەستى داي لە زۇوى و دەم و چاۋ و مەچە كە كانى پى رامالى، عومەر(ص) فەرممووی: لە خوا بىرسە ئەمەر، عەمار فەرممووی: ئەگەر بىتەۋى ئاپاسى ناكەم عومەر فەرممووی: بەلکو ئىيمە لم كارەدا تۆ دەكەينە يارىدەدەر ئەمە سالىشكە كە عومەر دىوييەتى و پاشان لە يادى كەردووه و هەتا بە پىچەوانەدەيەوە فتواتى دا و ئەمەش كە عەمار باسى كرد باس نەكرا بۇو، ئەمە عەمارى بە درۇ نەخستەوە و بەلکو فەرمانى پىتدا كە بىگىپىتەوە.

۱- المسلم رقم ۲۱۵۳.

۲- البخاري رقم ۵۹۴۶.

۳- البخاري رقم ۶۹۰۶.

۴- النسائي في الطهارة ۳۱۷.

۵- الفتاوى (۱۳۵/۲۵).

- له وته‌کانی عومه‌ر سویارهت به هاندان له سه‌ر زانست و زانیاری:

عومه‌ر (عجیب) ده فرموده: پیاو له ماله‌که ده ده‌چیت و ده کیوینکی ده دست هله‌بست وایه، نه‌گهه‌ر گوینکی له زانست بتو ترسا و نه‌گهراشه و پهشیمان بتویمه، شموا ده گه‌ریته‌وه بتو ماله‌که و هیچ گوناهیکی له سه‌ر شان نامیتی، به هیچ شیوه‌یدک له کور و کومنه‌لی زانیان دامه‌برین.^۱

هه‌روه‌ها عومه‌ر (عجیب) ده فرموده: پیاو نابیته زانا هه‌تا نیزه‌یی به سه‌ر روی خوی نهبات و خواری خوی به کم نه‌زانی و له سه‌ر کاره‌که پاداشت و هرنه‌گری، عومه‌ر (عجیب) ده فرموده: نیزه تیگه‌ن پیش نه‌دوهی بینه گوره‌ی هوزه‌که‌تان، چونکه دواتر لوتكه بدرزی پیگری، فیربوونتان لئی ده‌کات و به نه‌فامی ده‌ثین.^۲

عومه‌ر (عجیب) ده فرموده: زانست نه‌گه سودت پی نه‌گه‌یه‌نی زیانت پین ناگه‌یه‌نی.^۳

ده فرموده: مردنی هزار به‌نده ساناتره له مردنی زانیاری کی بدرچاو پوشن به حملان و حه‌رامی خودا.^۴

ده فرموده: بینه ده‌ماری کتیبه‌کان و کانیاوی زانست و پوش به پوش داوه‌ی رزقی خوتان له خوا بکهن، زیانتان پی ناگه‌یه‌نی مه‌گر بوتان زورتر بکات.^۵

هدروه‌ها ده فرموده: فیزی زانست و زانیاری بن و خه‌لکیش فیز بکهن، فیزی سه‌لاری و هیمنی بین، پی فیز بن له برامبهر که‌سی که لیتوهی فیز ده‌بن و له برامبهر نه‌وه که‌سه‌ش که فیزی ده‌کهن، له زانیانی زوردار مه‌بن چونکه زانیاریتان به نه‌فامیتان به‌هیز نایت.^۶

له کوتایدا عومه‌ر (عجیب) هوشیاری داوه برامبهر که‌سانی زانا و فرموده: ثانی پی‌پیزی شیسلام به که‌ساسی زانیان و گفت‌گویی دوروان به قورثان و پیش‌دوايانی سه‌گه‌ردن ده‌پوخت.^۷

- شوینکه وتنی بتو خه‌لکی به ئاموزگاری فیز کردنیان له مه‌دینه:

عومه‌ر فاروق به‌لینی به ئاموزگاری کردن و فیزکاری و پهروه‌رده ده‌دا له میانی لیکخشانی پوشانه‌یان به تایمه‌تی رذ‌زانی هه‌ینی که وتاری هه‌ینی له مینبهره گرنگه کانه‌وه بتو ئاموزگاری کردن و پی‌نمونی ئومه‌تنه‌وه می‌ژوو زوریک له وتاره‌کانی عومه‌ر له‌بدر کردووه و پاراستوه و نه‌مه‌ش ئامازه‌یه کی خیزایه بتو هندی له وتاره‌کانی:

عومه‌ر (عجیب) له سه‌ر مینبهری پیغمه‌ری خوش‌ویست (عجیب) و تاریکی دا و فرموده: نه‌وه سه‌بارهت به یاساغ کرانی مه‌ی ئایدت هاتوته خواری که پینج شمه که لموانه: تری، خورما، گدم، جزو،

۱- مفتاح دار السعاده (۱/۱۲۲)، قرائد الكلام (ص: ۱۳۵).

۲- التبيان في آداب حملة القرآن للنبو (ص: ۶۰)، قرائد الكلام (ص: ۱۶۳).

۳- الرأهـ لـ الإمام أـحمد (ص: ۱۷۴)، قرائد الكلام (ص: ۱۶۸).

۴- قرائد الكلام (ص: ۱۵۷)، مفتاح دار السعاده (۱/۱۲۱).

۵- قرائد الكلام (ص: ۱۵۹)، البیان و التبیین للجاحض (۲/۳۰).

۶- أـخـبـارـ عـمـرـ (ص: ۲۶۳)، حـضـرـ الصـوابـ (۲/۶۸۶).

۷- حـضـرـ الصـوابـ (۲/۷۱۷).

هندگوین و مهیش ثدوهیه که نهقلن مدت بکات، لمبر سی شت حدم زده کرد که پیغمه‌مبه‌ر (علیه السلام) لیمان دانه‌پری همتا بدلیئنی ثهو سی شته‌ی پی دهادین که: همول و تهقلا و شهکتی و بشیلک له بشه کانی سوو.^۱

پژیکی هدینی و تاریکی دا ثاموزگاری خدلکی کرد و پون کردنده‌ی مافیان له سدری و فدرمووی: نهی خدلکینه همندی ته ماعکاری هدزاریه و همندی بیزاریش دوله‌مندیه و نیوہ ثدوه کوچه‌ده که نهوده که نایخون سدرنچ ددهن و هستی پی ناکهن، نیوہ مؤلمت پی دراون له مالی خورایی، نیوہ له سدرده‌می پیغمه‌مبه‌ر (علیه السلام) کارتان به سروش ده کرد، هرکه‌س شتیک بشاریتتهوه به شاردنده‌کهی و هرده‌گیری و هرکه‌سیش شتیک ناشکرا بکات به ناشکرایی یه کهی و هرده‌گیری، نیوہ باشتین ره‌فتار و کرداری خوتانان بتو ناشکرا بکمن و خوای گهوردهش به پنهانی یه کان ده زانی، بشزانن هرکه‌س شتیکمان بتو ناشکرا بکات و پرو پاگه‌نده‌ی ثدوه بکات که پنهانی یه کان باشتمن ثهوا برپاوی پی ناکهین. و هرکه‌س باشیکمان بتو ناشکرا بکات ثهوا گومانی باشی پی ده بین وه ثدوهش بزانن که همندی کاری پژدی جوزیکه له دورپویی، نیوہ مال ببه‌خشن که چاکره بوتان: «وَمَنْ يُوقَ سُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ» (التغابن: ۱۶).

نهی خدلکینه خانه و لانه کانتنان خوش و کار و فهرماناتنان چاک بکمن و له خوای گهوره‌تان بترسن هرگیز پوشاشکی که تانی سپی و ناسک مه‌کمن به بدري نافره‌ته کانتناندا ثدوه نه‌گهر هاتنه روو بی بینگومان و هسف کردنیه‌تی. نهی خدلکینه من پیتم خوش بوروه که به بیوی پژوانه‌م پژگارم بی نه هیچم دهست بکدوی و نه هیچم لدسر بی وه خوازیارم نه‌گهر ته‌مه‌نیکم له ناوتناندا کرد چ زدر و چ کدم ان شاء الله به هدق کار بکم، هدموو موسولمانیک ته‌ناته‌ت ثدوه‌شی که له ماله‌کهی خویدایه ماف و بشی خوی و دریگری له بدهیتمال و نه‌فسی کاری بتو نه‌کات و پژیک نه‌یه که بتو بچه‌مینیتتهوه، نه مال و داهاتنه که خوا پیی داون چاکی بکمن، که‌سیلک بهزه‌بی یه کی که‌می همیت باشته‌ه لدوهی توند و تیویه کی ززری هه‌بی، کوشتنیش جوزیکه له تیاچونه کان که چاکه‌خواز و خرابه‌کاریش ده‌چه‌مینیتتهوه، شه‌هیدیش ثدوهیه که له خزی ده‌بسیتتهوه، نه‌گهر یه کیک له نیوہ حوشتریکی ویست با ناره‌زوی حوشتریکی دریز و گهوره بکات و به گوچانه‌کهی لینی بداد، نه‌گهر دلره‌قیکی بینده‌وه با بیکریت.^۲

دهستوریکی گهوره له و تاردا:

عومندی (علیه السلام) و تاریکی به دهستوریکی گهوره و پیروز کرده‌وه و تیایدا رونی کرده‌وه که دوله‌مندی راسته‌قینه به قمناعده‌ته. و هدزاری راسته‌قینه به ته ماعکاری یه، بنه‌چه‌ی قمناعده‌تیش نا

۱- الخلاقة الراشدة (ص: ۳۰۰) د. مجتبی الیحیی.

۲- قراند الكلام (ص: ۱۹۰) تقللا عن التأريخ الطبرى.

ئۇمۇتىدى ندو شتەيد كە لە نىتو چىنگى خەلکىدایە، ھەركەس نا ئۇمىتىد بىي بەوهى كە لە چىنگى كەسانى تردايە قايىل دەبىت بەوهى كە ھەيمىتى، ھەركەس قانع بىت بەوهى كە ھەيمىتى دەولەمەند دەبىت ئەگەر چى ھەزارىش بىت، ھەركەس بە چاوى تەماعەوە شتىكى بىكىرى و سەيرى ئەوه بىات كە لە نىتو چىنگى خەلکىدایە لە ناخىدا ھەزار دەكەۋى ئەگەر چى دەولەمەندىش بىت و مالەكەشى دەولەمەندى ناكات لەبەر ئەوهى دەولەمەندى دەولەمەندى نەفسە و ئەقلى تەندروستىش وا دەكات كە مىزۇ لە دونيادا زىيات لەو كۆز نەكەتەوە كە پىيىستى پىيەتى و ئاماغىھە كانى دونيابىي نەبن پەيوەست بن بەوهى كە نىتەتى، بەشىۋەيدىك سەيرى دونيابى بىات كە مالى پەۋىنەوهىيە، گۈرمى نەبىت بەوهى كە تىايادايە لە سەرنغى راكىشراو و گۈرمى كەرەكان.^۱

- گرتنى خەلکى بە رووكاريان ولېگەرانى پەنهانى يەكانيان:

لەم وتارەدا بىنەمايمىك ھەيمىتەسەر ئەوهى كاروبارى لەسەر جىنگىر بۇوه لە پاش پەچرەنی وەحى لە وەرگرتنى خەلکى بە رووكاريان ولېگەرانى پەنهانىيەكانيان بۆ لاي خودا، لەم وتارەدا ئامازەيەكى تىيدايە بۆ ئەوهى، كە والى بەرپرس نى يە لە دەستور لەسەر نەھىئىنې كەنلى دل و ھەرگىز ناتوانى ئەوهەش بىات، بەلکو ئەو بەرپرسە لە چاڭىرىنى رووكارى خەلکى، لە چاڭىرىنى رووكارى خەلکىدا كۆمەلگەمى چاڭ بىتنە كاپىيەوە ئەو فەرمانبەردارى بۆ كۆمەلگە دەكات و بەممەش ئەگەر رووكارى باش بىت و خراپەكارى تىيدا رانەگەيەنلى و تىايادا و كەسىتكى تىيدا دەرنەكەۋى كە خراپەكارى ناشكرا بىات و بەرگىزلى بىات ئەگەرچى چەند تاكىنلىكى تىيدا بىت كە خراپەيان بە ھاونىشتىمانىيەكانيان كەربلى ئەويش لەبەر ئەوهى پېزۇتۇكۇلاتى كۆمەللايەتى سەرپاپا دەبىت لەگەل ئەوهى كە ناشكرا دەبىت لە چاكسازى و پېزىدارى و بەرزى و بلندى و خو و پەوشەتە كان بەلام ئەوهى كە لە پەنهانىدایە لە لادان ئەوا چەنلىنى ئەسلامى پەسەندى ناكات ھاوهلاڭى ناچار دەكات بە داپۇشىن و گوشەگىر كەردنى.

- ھەندى رېزى بەشىكە لە دۇرۇيى:

ئەو وەتىيەي عومەر(جىلە) كە تىايادا دەفرمۇوېت: ئەوهەش بىزانن كە ھەندى رېزى بەشىكە لە دۇرۇيى، ئەمە بەرون و ناشكرايى لەو كەسانەدا دىيارە كە دوا دەكمۇن لە مالا بەخشىن لەپېتىناوى خودا و ئەوا دەولەتان و تاييفە گەللىك لە ئۇمەتە كەيان بەمدى ناكەن كە بىي باوهەران ھەلەكتەن سەريان و ناموسىيان دەرۋىشىن و ولاتىيان و ئېرەن دەكەن، ئەمە كەسانەي كە ھېرپىشيان كراوهە سەر بۆ جىهاد پاچەپەن و جىگە لە كەسانىتكى موسۇلمانى كەم نەبىي كەسى تىشكەن نابىن كە بە مالا و داھاتىيان ھارىكاريyan بىكەن، ئەمە كەسانەي كە لە پېزى باوهەرداراندا دوچارى رېزى بسوون بە دۇرۇيى كەردەيى پېتىناسە دەكەتىن كە ئەمەش بىرىتى يە لە نىشادانى لاوازى ئىمام.^۲

۱- التأريخ الإسلام (٢٦٦/٢٠).

۲- هەمان سەرچاوه (٢٦٧/٢٠).

- پىيم خۇش بۇو بە بىزىيى دۇۋانەم رېڭارم بى و نەھىچەم دەست بىكەوى و نەھىچەم لەسەربى:

ەستىتىكى بېنەد و نىيگا كەرنىتىكى زۆر ورده لە ھەستى كەرنى بە پىرسىيارىتى. ئەگەر والى نىشىن چۈمىيە پېشىنە لە كارىيەك لە لوتكەمى كارە باشە كان، بەلام ھەلخىلىسىكانى سامانىكى تىدىايە كە رايدە گۈزىزى بىز كارىيەك لە خراپتىن كارە كان، چەندى لە بەرپىسان كارە كەمى بەرزا بۇوه لاي خودا و پياواچا كان لە خەللىكى باسى كردووه بەوهى كە پىيە ھەلدەستى لە لىپرسىينەوهى خۆي لەسەر ھەمۇ گۇناھىتىكى گەورە و بچوک، چەندى لە بەرپىسان كارە كەمى بە دىرى ئەمە بۇوە لەبەر ئەوهى كە شوينى ھەوا و ئارەزۆه كانى خۆي كەدوتۇرە رازىكەرنى خەللىكى خىستۇتە پېش رەزامەندى خواي گەورە، بەرپاستى عومەر(ع) لە گەورە تىرىنى كەسانى مىئۇو بۇوە كە لە دىيارتىن و ئىنەياندا نەخشە و نىڭارى دادپەرەرپىان كېشاوه. لەگەل ئەمدەشدا ئەم و تارتە و دەلىت و ترس و بىمى گەورە لە خواي گەورە بەرپىسيارى دەكتات لە دەرخستىتىكى وەها لە كارە كەيدا لە ھەرىمە كەيدا لە پىتىناوى پاداشتىكى لە بەرامبەر ئەوهى بە دەرپەتىكى پاكەوه بىتە دەرەوه لەوهى كە گۇناھ و تاوانى تىدىايە.^۱

۳- لە دەستورەي كە لە نىيۇ خەلکىدا دەچوو بەپىوه:

عومەر(ع) دەفرمۇويت: ھەركەس نەھىنى يەكى خۆي بشارىتتەو ئەوه چاکە لە دەستى دايىه، ھەركەس خۆي نىشان بىدات بىز ئەنجامدانى تۆممەتىك ئەوا كەسىنەكى تر لۆمە ناكات ئەگەر گۇمانى خراپى پى بەرىتىت، گۇمان بە وشەيدىك نەبەيت كە لە دەمى براكەت بە خراپى بىتە دەرەوه و تووش لە چاکەدا دەلاقىدە كى بىدۇزىتتەو، كاروبارى براكەت لەسەر باشە كەدى دابىنى هەتا لەوهە سەركەوتتەن پى دەگات، سوئىندى زۆر بە جى مەھىتتەن چونكە خواي گەورە سوکايدەتتىت پى دەگات، بە و ئىنەي ئەوهى كە لە ملکەچى كەرنىتى بىز خودا خەلات دەكرىتتە لەسەرىپەتچى كەرنىشدا چىت دەست كەوت، پىتىستە لەسەرت كە بىرای پاستەقىنە و پاستەگىز بىگىت، دەستە بەرپىان بىكەن لەبەر ئەوهى جوانى و قەشەنگى و خۆشكۈزەرانى و كەرەستە و پىتىدا ويستى نەھامەتى ھەر ئەوان.

ئەمە دەستورىتىكى لە پادە بەدەره، ھەمۇ دەستورىك خۆشكۈزەرانىدەك لە جىھانى پەرەردەدا دەكتاتەو، ئەمەش لىتىوانىتىكى بە سودە لەسەر ئەم دەستورە:

- ھەركەس نەھىنى يەكى خۆي بشارىتتەو ئەوا چاکەي كە دەستى خۆي دايىه:

مەرۇف خۆي فەرمانبەردارى خۆيەتى هەتا نەھىنى يەكانى لە نىيۇ لەپىدا بىت ئەگەر ئەم نەھىنە گەيشتە لاي كەسىنەك يان زىياتر، ئەوا ئەدو بەرژەوندى خۆي لە نەدر كاندى ئەو نەھىنى يەدا بەدى دەكرد، ناتوانى كارە كەدى بىگەرپەتتەو بىز پەنهانى.

۱- التارىخ الاسمى (۲۶۷/۲۰).

۲- تارىخ دمشق (۴۴/۳۵۹)، التارىخ الاسمى (۲۶۷/۲۰).

- هه رکه‌س خوی نیشان برات بونه نجامداني تووه‌تیک نهوا با لومه‌ی که‌سیکی ترنه‌کات که گومانی خراپی پی به‌ردیت:

مرؤفه کان پیش هدر که‌سیکی تر خویان له خویان بدرپرسن . مرؤذ پیویسته به هدمو نهودی که له توانایدایه نه‌فسی خوی به پاکی پیاریزی، نه‌گهر گومانی برد که‌سانیک له رهفته‌کانی تیده‌گهن به پیچه‌وانه‌ی ویسته‌کانی با پله بکات له ناشکرا کردنی کاره‌کهی نه‌گهر جیئی متمانه بسو، خاومنی که‌سایه‌تی یدکی به‌رزی نیو کومدلگه بسو، پیغه‌مبدر (۱) کاتی که دوو پیاو له‌گهان نافره‌تیکدا بدیان کرد که به شدو رتی ده‌کرد پیتی فرمونون: لمسه‌ر خوتان بن نهوده سدفیه‌ی کچی حویه يه .^۱

گومان نه‌به‌یت به‌وشه‌یه‌کی خراپ که له‌دهمی براکه‌ت ده‌ده‌چیت و بیکه‌یت‌هی خیکایه‌تی سه‌ر زاران:

نه‌مه ثاموزگاری یدکی به‌پیزی عومده‌ر له خوپاراستن له گومانی خراپ، گومان بردنی باش به موسولمانان خوازراوه له موسولمان و پیویسته هه‌ولی گیپانه‌ودی نهوده و شانه برات که خراپه به‌ودی که له چاکه هه‌لیده‌گریت هه‌تا نهود و شه‌یه دددوزیت‌مده که هه‌کاره بز خراپه، نه‌مه‌ش له موسولمانان خوازراوه له‌گهان و شیاریدان به درونی و بز که‌سیک که پمروشه له‌ثیر سایه‌ی هه‌ریمه‌که‌یدا هه‌تا لمسه‌ر گومراپی و هرنه‌گیری .^۲

- سویند زوره‌خو با خوا سوکایه‌تیت پی نه‌کات:

سویند خواردن به خوای گهوره، گهوره‌بی و پیدوزیه بزی، نه‌گهر سویند خواردن که‌ت به‌پیتی پیویست بسو له گهوره‌کردندا بز خوای گهوره و ترسان لیتی، نهوده له یدکتابه‌رستی و پیدوزی و به‌رزی یدتی، بدلام نه‌گهر موسولمان سوینندی زوری خوارد به خوای گهوره تمنانه‌ت له کاره قیزه‌ونه‌کانیشدا نه‌دوا نه‌مه نایتیه‌هه‌ایتیه کی باش بز گهوره‌بی خوای پاک و بینگرد بدلكو ده‌رواته بشی سوکایه‌تی بی کردنده، دوا روزی نه‌مه ده‌بیتیه روپه‌رو بونه‌ودی زور له سویند خواردن بز سوکردنی خوای گهوره و هدر کسیش روپه‌روی نه‌مه بیت‌مده نه‌دوا به ناشکرا دزراوه .

به وینه‌ی نه‌ودی که له ملکه‌چی کردن‌ت خه‌لات ده‌کریت له‌سه‌رپیچی کردن‌ت چیت ده‌ست که‌وت:

نه‌گهر له‌نیوان تز و یدکیک له هاوه‌له کانت ناکوکیمه رپیدا و به‌هزوی تزووه سه‌رپیچیه کی کرد، نه‌ویش یان به په‌لاماردان و هه‌لکوتانه سه‌رت، یان به‌سوکایه‌تی پیتکردن‌ت و بردنی مال و سامانت، باشتین پاداشتیش نه‌ودیه که تیپه‌ریتیت و به‌هزوی تزووه ملکه‌چی خودا بیت و نه‌مه‌ش به پابند بون

۱- التأريخ الاسلام (۲۷۱/۲۰).
۲- التأريخ الاسلام (۲۷۱/۲۰).

به نه‌دهبی ئیسلامی یدوه له ناکۆکى و پاراستنى مافى برای موسولمانت، بهوهى كه بدو ئاسته نزمدوه و لامى نهدەيتده كه ثدو پىتى دواندوبى، پاشان ئەگەر لىپپوراپىت و پاشەكشىت كرد له داواكىرىنى مافى خۆت ئەوه له تماوايى ملکەچى تۆزىه بۆ خواى گموره.

پىويسىتە لەسەرت ھاوەلى راستگۇ بگرىت:

ئەوه باشتىن برايى بۆت، كه له دايىكت نىيە، بىلتكە ھاوەلى باش ئەوانەن كه دلىان لەسەر تەقۋا ئولغۇتى كردووه گەورەتىن قوريانىدانە و چاڭتە له برايى كى شىرى ئەگەر وا نەبى، ھاوەلى باش بەپاستى مایىە بەختەورىن بۆ مەرۆقە كان لە كاتى خۆشگۈزەرانىدا و شاد دەبن بە دىداريان و بەشداريان لە گەل دەكەن لە كارى باش و چاك، ئەگەر بەلاو نەھامەتى هاتە پىتىگە ئەوا دەكەونە ھەولۇ و كۆشش دان و ئەوان كەرسەتى پىويسىت بۆ براكانيان و كى بىر كى دەكەن بۆ ھەولۇ و قوريانىدان و پېشپېكى دەكەن لە بەجي ھىننانى كارە سەختە كان و فەزلى ئەوان ئەدەن بەسەر خۆياندا و ئەگەر چى خۆشيان زۆريان پىويسىت پىتى بىي^۱، ئەمە ھەندى لە دەستورە كانى عومەر بىو بۆ تاقىكىردىنەوەي خەلتكى لە سەرددەمە كەيدىا، ئەگەر تا ئەمرۆش رەخە گرمان سەرسام بن بە شىعە كانى موتەنەبى، وە وا دەبىن كە ئەو شىعە كان چەردەيە كى ئىيانى خەلتكىن و له دووتۇرىي ھۇزراوه ھەلىپەستىكدا نۇسرابون، ئەمە نابىتە ھۆكارىتىك تا شىعە ھۇزراوه كانى موتەنەبى و تەكانى عومەر پىتىكەوە باس بىكرين چۈنگە بوارى كارى ھەركام سەرىدەخۇ جودايە، موتەنبى شىعە كانى كورتکراوه ئەزىزىنى خەلتكىن، بەلام عومەرە فەرمۇدە كانى دەستورە رىسىايدى كى بۆ خەلتكى دانا، ئەم رىساو دەستورانەش بە ئالىزى ھاتون بىلتكو بونەتە قسمى ئاسايى و بە سانايى دەماو دەم ھاتون و ھەمان پەندو ئامۇزىگاريان لىيەرگەرتون، لە ئۇنەنەي و تەكانى: تاكى ئەللىكى دەكەنە كۆيلە لە كاتىكىدا بە ئازادى لە دايىك بۇون؟ ھەروەھا دەفرمۇویت: ئەم كارە دەبىت نەرمۇ نىيانى بىت نەك لە لاۋازىدا توندو بەھېزىش بىت نەك لە ستم و نا دادگەريدا، ھەروەھا دەفرمۇویت: پىاپىكىم دەۋى بۆ ئەم مىيىشىنە، ئەگەر لەنیتو گەلە كەيدا ئەمېرىيان بىي ئەوا گومان دەبەن كە يەكىت بىي لىيان، ئەگەر يەكىت بىو لىيان ئەوا گومان دەبات كە ئەمېرىيانە، سەبارەت بە والىيە كان دەفرمۇيىت: سكالاىي جەدور و سەمى بەھېز و گۆشەگىرى خۆ پارىزى بۆ لاي خوا دەبەم، ھەروەھا دەفرمۇویت: ھەر كەس، كە خاپىه نە ناسى زۆر نزىكە لەوهى كە تىپكەدۇي، ھەروەھا دەفرمۇویت: من گىتىل ئىيم و گىلانىش ناتوانن فرييوم بەن،^۲ پاشان دەفرمۇویت: خواى گەورە فەرمانى بە ھەر شتىكى دابى ھاوكارىشى لەسەر نواندۇوه و پىتىگرى لە ھەر شتىكىش كردىي ئەوا خۆزى لى بى نياز كردووه.^۳

۱- التاریخ الاسلام (۲۰/۲۷۲).

۲- أخبار عمر (ص: ۲۱۲).

۳- ادب الدنيا و الدين (ص: ۳۱۱) للماوردي، قرائد الكلام (ص: ۱۱۱).

دووهم : شاری مه‌دینه‌ی کرده مه‌لبه‌ندی فتوا و تیگه‌یشتن

کاتی پیغمه‌مبدر (علیه السلام) وفاتی فه‌رموو، شاری پیروزی مه‌دینه پایته‌ختی دولتی نیسلامی شیرینی خلافلدت بسوو، تیایدا شدقی هاوه‌لان پیتده‌گه‌یشتن له دهره‌ینانی حومکی نیسلامیدا، شیاو دهبوو بز نهودی که له کاروباری کۆمەلگەی نیسلامیدا بدوزریته‌وه نه‌ویش پاش ثه‌و جنگه پاکسازیانه‌ی که رویان له زیاد بسوون کرد و بدھۆیه‌وه زه‌وی نیسلام بەرفراوان بسوو، مه‌دینه شوئینیکی پیروزی ههبوو له نیتو ته‌واوی ناوجه‌کانی تردا، پیغمه‌مبدر (علیه السلام) له نیتو کۆمەلگایه‌کی مه‌ده‌نى ژیاوه و له‌سهر دهستی ثه‌و يه‌که مین گروپو تاقم په‌روه‌ده بسوون بز ئومه‌تیکی باش که بز خەلکى هاتونه‌تە ده‌بۇونى عومه‌ر له‌سهر لوتکەی خلافلدت له مه‌دینه - ماوه‌ى ۱۰ سال - له تایبەقەندى يه خودیه‌کانی بسوو و سیاستی بسوو له حوكىدا کاریگەری گهوره‌ی ههبووه له‌سهر نهودی که مه‌دینه بکریتە يه‌که مین خویندنگا بز فه‌رمووده‌کان و فیقه و یاسا دانان له هه‌ردوو سه‌ده‌ی يه‌کەم و دووهم و،
نه‌مەش بز نهودیه که هاتوروه:

شاری مه‌دینه له سه‌رده‌مى عومه‌ردا مه‌لبه‌ندی ياران بسوو به تایبەتی ئوانه‌یان که پیشتر هاتبوونه پیزی نیسلاممه‌وه عومه‌ر (علیه السلام) ئەمانه‌ی لە ده‌روریه‌ری خۆی ھیشتەوه بە مەبەستی نهودی بینه هاوه‌کاری لە بەرپتکردنی سیاستی ئومەتدا و هەرۋەھا کۆمەکی لە زانیاری ئەوان وەردەگرت و پشتى بە دلسۆزیان دەبەست و راوازی بەوان دەکرد و زانیاری و زانستى ئەوان لە مەدینەدا مایه‌وه و ژماره‌ی هاوه‌لانى تیگەیشتوو گەیشتە ۱۳۰ هاوه‌ل کە له نیوانیاندا عومه‌ر و عەلی و عبدالله کوری مەسعود و عائیشە و زەیدی کوری ثابت و عبدالله کوری عباس و عبدالله کوری عومه‌ر بە‌دی ده‌کران، ئەبو محمدی کوری حەزم ده‌فرمۇویت: ده‌کری لە نیوان هەر يەكىکيان تویشويه‌کی گهوره کۆ بکریتەوه.^۱

ناوه‌غبى يەکان له هاوه‌لان کە ریوايەتیان لىّ کراوه: نەبوبىکر ماوه‌یەکی کورت مایه‌وه دواى پیغمه‌مبدر (علیه السلام)، ئوم سەلەمە و انس کوری مالك و ئەبى سعیدى خذرى و ئەبۇھریرە و عوسانى کوری عدان و عبدالله کوری زوپىر و ئەبوموسای ئەشەعرى و سعدى کورى ئەبى وھقاص و جابری کوری عبدالله و معازى کورى جەبىل و طلحة و زوپىر و عبد الرحمن کورى عدوف و عمرانى کورى حەصىن و عبادەی کورى صامت، ده‌کری لە‌هەر يەکه له‌مانه بەشىکى بچوک فەتاکۆ بکریتەوه،^۲ لەوانه‌ی کە باسان کردن بە گهوره‌یی لە مه‌دینه له سه‌رده‌مى عومه‌ردا مانه‌وه، تەنها ئوانه‌یان نەبى کە گرنگى يەکى فيتكارى يان جىهاديان هەببووه کە عومه‌ر پىسى سپاردونن نەویش لە ئاكامى بەرفراوان بسوونى دهولت و پیتویستى ولاته پزگارکراوه‌کان بز هەركەسنى کە خەلکە کە فيتكارى قورئانى پیروز و سوننەتى پاڭ و بىنگەردى پیغمه‌مبدر (علیه السلام)، سیاستى عومه‌ر نهودی فەراھەم ھيتنا کە مه‌دینه بکاتە لانکەي فیقه و زانیاری و زانست و مالى خاوهن رايان و راوازى كاران و ئەمەش دەلالت ده‌کاتە سەر نەو

۱- المدينة النبوية فجر الاسلام و العصر الرشدي (٤٢/٢).

۲- هەمان سەرچاوه.

سیاسته و ئەدەدی کە ابن عباس پیاوایتى كىردووه كە دەفرەرسوویت: من قورئام بە هەندى لە پیاوانى مۇهاجر دەوت لەوانە عبدالرحمىن كۆپى عمۇف، كاتى كەمن لە مالە كىيدا بۈوم لە((مینا)) ئەولاي عومەر بۇ لە دواين حەجىدا كە بەجىتى دەھىتىنا، كاتى كە گەرايىدە بۆ لاي عبدالرحمىن فەرمۇسى: ئەمپۇپياویتكم بىينى كە هات بۆ لاي عومەر ئەمیرى باوهرداران و تى: ئەمیرى باوهرداران: ئاپا فلان كەست لا نىيە، پاشان و تى: ئەگەر عومەر مەربا، بەيغەتم دەدایه فلان كەس و بەيغەتم نە دەدایه ئەبوبىكىر مەگەر پېتىخلىكىتىكى بى و تەمواو بىت، ئەمە عومەرى پەست كەد و فەرمۇسى: إن شاء الله من سەرەتاي شەو لە نىتو خەلکىدا بەرز پادەگرم، بە ئاگايان دېتىمەوە لەو كەسانەى كە دەيانەمەۋە ئارەكانىيان بە زۇر لى داگىر بىكەن عبدالرحمىن دەفرەرسوویت: ئا ئەمیرى باوهرداران، كارى وا مەكە ئەم وەزە خەلکى و كەته كوتىيان كۆ دەبنەوە و ئەوانەش ھەر ئەم كەسانەن كە سەركەمتوو دەبن لە نزىك بۇونەوەت كاتى كە تۆ لە نىتو خەلکى دەھەستى، من دەترىم ھەستى و شتىك بلىيەت كە ھەممو بالدارىيەكت لى بېرىنى و لىتى تىنەگەن و لە شوينى خۆى دانەتىن، مۆلەت بەدەھەتا مەدىنە ئەم پېشىكەش بىكەت كە شارى هيچىرەت و سوننتە و پاك بۇتەوە بە ئەھلى تىيەگەيشتن و پېشوارى خەلکى، ئەمە ئەھىپەرسوویت شتىكى گۇنغاو و شىاوه و زانىيان لە و تەكانت تىدەگەن و لە شوينى خۆى دايدەتىن عومەر فەرمۇسى: إن شاء الله يە كەمین شتىك كە لە مەدىنەدا پىتى ھەلددەستم ئەم كارە دەبىت.^۱

إِنْ حَجَرْ دَهْرَمُووْيَتْ: ثَمْ فَدَرَمُودَهِيَ بَدَلَكَدِيَهِ لَهَسَرْ ئَهْوَهِيَ كَهْ خَلَكَى شَارِي مَهْدِيَنَهِ پَسْپَوْرِي زَانِيَارِيَ وَ زَانِسَتْ وَتِيِّنِگَهِيَشِتِنْ، هَرَوَهَا دَهْرَمُووْيَتْ: ثَمَمَهِ رَاسِتَهِ لَهْ مَافِي خَلَكَى ثَمْ سَهْرَدَمَهِ كَهْ سَهْرَدَمَى دَهْسَلَاتِي عَوْمَهَرَهِ وَ ئَهْوَهَ كَهْسَانَهَشِ كَهْ شَانِ لَهْ شَانِيَانِ دَهْدَهَنِ وَ لَهْمَدَادِ بَيْيَانِ دَهْگَەنِ وَ نَاجَارِ نَايَتِ لَهْمَكَهِ ئَهْمَدَهِ لَهْمَهِ سَهْرَدَمَيِّكَدَادِ وَ لَهْ لَايِهِمَوْ تَاكِيَكَ،^۲ بَهْرَدَهَوْ بَيْتْ، ئَهْوَهِ كَهْ كَارِيَگَدَرِي لَهَسَرْ ئَهْمَدَهِيَ كَرَدْ ئَهْوَهَ خَويَنِدَنَگَهِ زَانِسَتِيَانَهِ بَوَونِ كَهْ لَهْگَەلْ پَيْشَكَدَوْتَنِي كَوْمَەلَكَمَو بَهْرَفَرَاوَانِ بَوَونِي جَهَنَگَهِ رَزْگَارِيَخَوازَهِ كَانِ پَسْمَرَهِيَانِ سَهْنَدِ، قَوْتَابِيَانِي قَوْتَابِخَانَهِ كَهِي عَوْمَهَرِ تَهَنَهَ لَهْ مَهْدِيَنَهِ بَوَونِ زَانِسَتِهِ كَانِيَانِ ھَرَ لَهْ مَهْدِيَنَهِ بَلَأْ دَهْكَەنَهَوْ قَوْتَابِيَهِ كَانِ پَيْنِگَهِيَشَنْ وَ بَوَونِ زَانَا بَهْھَوْيِ نَزِيَكِيَانِ لَهْ سَهْرَچَاوَهَ كَمَوْ وَ مَانَهَوْيَانِ لَهْ ژَيْنِگَهِيَ مَدِيَنَدَادِ، هَهَنَدَى لَهْ قَوْتَابِيَهِ كَانِي عَوْمَهَرِ رَهَوانَهِ لَوْلَتَهِ پَزْگَارِ كَراوَهَ كَانِ كَراَنِ بَوْ فَيْرَكَرَدَنِ وَ شَارِهِزا كَرَدَنِي وَ پَهْرَوَرَدَهِ كَرَدَنِي ئَهْوَهَ گَدَانَهِي كَهْ دَهَهَاتَنَهِ نَيَّوْ پَيْزِي تَيْسِلَامَمَوْهِ.

مَهْدِيَنَهِ شَوَيْنِيَكِي بَهْرَزِي لَهْ زَانِيَارِي وَ شَارِهِزاَيِي دَهْرَكَرَدِ وَ قَوْتَابِخَانَهِيَ مَهْدِيَنَهِشِ زَوْرِ كَارِيَگَمَرَتِر بَوَوْ لَهْ قَوْتَابِخَانَهِيَ كَهْ لَهْ شَارِي بَهْصَرَهِ وَ كَوْفَهِ وَ شَارِهِكَانِي تَرَدا ھَبَوَونِ وَ بَهْ دَوَايِسِي يَهْ كَدَاھَاتَنِي بَنَكَهِ كَانِي فَيْقَهِ لَهْ مَهْدِيَنَهِدا بَهْ شَيْوَهِيَهِ بَوَونِ:

- مَهْدِيَنَهِ شَوَيْنِيَ دَابِهِزِيَنِي سَرَوْشِ وَ يَاسَا دَانَانِ بَوَوْ، لَهْ سَهْرَدَمَى رَاشِيدِيَدا هَيْجَ وَلَاتِ وَ شَارِيَكِ دَوْبَرَهِ كَهْ لَهْگَەلَدا نَهَدَهِ كَرَدِ.

۱- البخاري، كتاب الحدود رقم ٦٨٣٠.

۲- الفتح (١٥٥/١٢)، المدينة فجر الاسلام (٤٦/٢).

- لە سەردەمى خەلیفە کانى راشىيدىدا مەدینە بنكەي ھاۋەلاتى شارەزا و تىيگەيشتۇ بۇوه، كە عومەر(ع) لە سەروى ھەمويانوھ بۇوه.
- عوسمان لە سالى ۳۵ يى كۆچىدا شەھيد كرا و عەلى پۇي لە كوفه كرد و لە گەل ئەۋەشدا مەدینە بە بنكەي زاناييان و موفيتىان مايمۇھ بەھۆى درىزى تەمەنی ھاۋەلاتى شارەزاوه، لە مەدینە و هەتا ھەندىتكىيان زياتر لە نىيەھى سەدەھى يەكەميان ئاۋەدان كردەوه كە بىرىتى بۇون لە: عائىشە و ئەبو ھەريرە و جابرى كورپى عبدالله و إبن عمر و سعدى كورپى ئەبى وھقاص و چەند كەسىتكى تر. قوتاغانە گەورە شويىنكەتووان لە مەدینە پەرەھى سەند و لەوانە حەوت شارەزا كە ھاوشىتۇيان نېبۇوه لە ولاتە ئىسلامىيە كاندا ئەو حەوت كەسەش لەم دىيپە ھۆزراوه يەدا ناويان ھاتوروه:

ألا كل من لا يقتدي بأئمة
فتقسمته ضيزي عن الحق خارجه
فخذهم عبيد الله عروة قاسم
سعید أبو بکر سليمان خارجه

پاشان سەردەمى ئىمام مالك ھات كە تابعىنى تابعىن بۇو، ثۇ شارەزاتىن كەسانىك بۇو بەزانىيارى يەك لەوانەھى پىش خۆزى لە گەورە و بچووکى تابعىن.
پىويسىتى خەلتكى ناوجە كانى تر بۇ حىججاز و كۆچ كەنديان بۇ مەدینە لە داوا كەدنى ئەۋەھى كە لە ناوجە كانى تردا نەناسراوه شاھىدى لەسەر زانايى خەلتكى مەدینە دەدەن، بە دلىنيايمۇھ زاناييانى ناوجە ئىسلامىيە كانى تر رۇيان دەكرە مەدینە لەپىتىناو بەدەست ھىتىنانى زانىيارى و زانست و نىشاندانى ئەۋەھى كە ھەيانە لەسەر زاناكىيانى چونكە ئەوان سەرچاوه بۇون لەم كاروبارەدا، زاناييانى مەدینە ھەرۈك دادوھر و مامۆستا رۇيان لە ناوجە كانى تر دەكرەد،^۱ سەرەتا لەو كەسانەوه كە عومەر(ع) دەيناردن لە كاتى فەتحى شام و عىرّاق هەتا خەلتكى فيرى قورئان و فەرمودەھى پىغەمبەر(ع) بىكەن بەم شىۋىيە عبدالله كورپى مەسعود و حوزەيفەھى كورپى يەمان و عمران كورپى حەصىن و سەلمانى فارسى و چەند كەسىتكى تر بەرەھو عىرّاق ھاتن و ھەرييە كە لە موعازى كورپى جەبىل و عوياھى كورپى صامت و ئەبو دەردا و بلال كورپى رەباج و ... بەرەھو شام ھاتن و لای عومەرىش عوسمان و عەلى و عبدالرحمن كورپى عەوف و ئوبىدە كورپى كەعب و محمد كورپى موسىم و زەيدى كورپى ثابت و چەند كەسىتكى تر مانەوه، إبن مسعود زۇرىباش دەيزانى كە لە ياران ئەو دەمە كى لە عىرّاقدا بۇوه ئەۋەسى دەدا و پاشان دەھاتە شارى مەدینە و پرسىيارى لە شارەزاييانى خەلتكى مەدینە ئەوانىش لەسەر قىسە كەي خۆزى دەيان كېپايادە پاشان دەگەرایيە بۇ لایان،^۲ بەپاستى قوتاغانە مەدینە لە تەواوى قوتاغانە كانى تر بە جۆش تر بۇو، تەواوى ناوجە كانى تر جىگە لە كوفه دەنوكىيان لە زانىيارى و زانستى ئەھلى مەدینە دەداو ليھاتووبيي و بە توانايى خۆيان لە زانىيارى و زانستدا نەدەھەڙمارد وەك ئەھلى شام و ميسىر بە وينە ئەۋزاعى و ئەۋەشى لە پىش و دواي ئەۋەھە دەتەنەن لە شامىيە كان. بەۋىنەھى لەيسى كورپى سعدو

۱- المدينة النبوية فجر الإسلام و العصر الاشدي (٤٧/٢).

۲- الفتاوي (٢٠/١٧٦).

نهوانمی که لدپیش و دوای هاتونن له میسریه کان، دیاره گهوره کردنیان بۆ کاری خملکی مه‌دینه و شوین که تواني بۆ موزه‌بده کۆزنه کانیان پون و ناشکایه، همروهه زانیانی خملکی به‌سرهش و هک شیوب و حمادی کوری زید و عبدالرحمن کوری مهدی و هاوشیوه کانیان، هر لبهر نهوهش بسو که موزه‌بی خملکی مه‌دینه له ناوچانهدا ده‌رکه‌تون.^۱

متمانه‌ی خملکی ناوچه کانی تر بدمامبیر زانیاری و شاره‌زایی خملکی مه‌دینه واي لینکردون که لبی بینه پیشی له هەموو زانیاریه کدا که ختیبی بغدادی ده‌گیتیمهوه: محمد کوری حسن شهیبانی نه گئر باسی ثیام مالکی بۆ بکردنایه نهوا مالله‌که‌ی پر ده‌بیو له خملکی، بەلام نه گئر باسی کەسینکی تری بۆ بکردنایه خملکانیکی کەم ندبیت کەس نددهات به دەمیه‌وه، بۆیه دهیوت: کەسینکی ناناسم له ئیوه که به خراپی هاوه‌لیکیدا هەلبات، من که باسی مالیکتان بۆ دەکەم پر دەکەن بەلام که باسی کەسینکی ترتان بۆ دەکەم له هاوه‌لائی خوتان نهوا به پق لیبونووه دینه‌لام.^۲

خملکانی ده‌ره‌وی مه‌دینه به ریشه‌ی ندو زانیاری شاره‌زایی یمه که له خملکی مه‌دینه‌یان و هر ده‌گرت پیزدار ده‌بیون له شاره‌زایی خملکی مه‌دینه‌شدا پیوهریکیان بۆ پیشکەوتن خوازی دددی، موجاهید و عەمری کوری دینار و چەند کەسینکی تر له خملکی شاری مەککه دەلین کاروباری ئىمە هاوشیوه و هاوشانی کاروباری خملکی مه‌دینه نهبوو هەتا نه دەمدش کە عەتاي کوری ئەبی پەباح هاته مه‌دینه و هر که گهرايدوه فەزلى خۆی پون کرده‌و بەسرماندا.^۳

له هۆکاره کانی بونی ندو گەغینه فیقهه گهوره‌ی مه‌دینه له رۆزانی دەسەلاتی عومنه‌ردا پیشی بەختنوه بیون کەسايیتی کارامد و لیهاتوی عومنه بیو که پیغەمبەر (علیه السلام) بەم شاھیدی بۆ داوه. عومنه کاریکی واي کردووه که له پایته‌ختی دەولەت قوتاچانه‌یەک هەدبیت و چەندین زان او بانگخواز و دادور به پلەی بدرزه‌و تیایدا دەربچن، نه گئر سەرخیجیکمان دا له قوتاچانه یەکەمینه کانی جیهانی ئیسلامی ندو شوینه‌واری عومنه‌ریان لەسەر بەدی دەکەن لەبهر نهوهی کە تەواوی دامەززىتەران- تا راده‌یدك- کاریگەربیون بە شاره‌زایی عومنه‌ری فاروق (علیه السلام)، ئەمەش چەند پوختىيەکى كورتە دەربارەی ئەم قوتاچانانه:

۱- قوتاچانه‌ی مەککە:

ئەم قوتاچانه‌ی شوینی خۆی له دلى مەکكىيە کان و نىشتىجى بیوان و نهوانمی کە بۆ سەرداران دەھاتنە كەعبە و حاجى و عومرەچىيان و میوانان، بەلکو مەککە نەقل و ھۆشى هەموو ندو باوه‌ردارانى ده‌گرت کە دەیان بىنى يان خوازیار بیون کە له نزىکەوە بىبىنن، همروهه زانیارى و زانست له مەکكەدا و له سەرددەمى ياراندا بەرپیوه دەچوو و پاشان له کۆتايىه کانى سەدەت نهواندا و له سەرددەمى تابعىينىشدا پوي له زىياد بیون کرد، له سەرددەمى يارانى و هك این أبى نغیع و این جورەيج^۴

۱- الفتاوى (۱۷۶/۲۰).

۲- المدينة النبوية فجر الاسلام و العصر الراشدي (۴۸/۲).

۳- هەمان سەرجاوه.

۴- الاعلان و التوبيخ لمن ذم التأريخ (ص: ۲۹۲).

بwoo نموده نه‌بی که مه‌ککه له سه‌ردنه‌می تابعین تاییدت بwoo به گوهه‌ری نومدو ته‌رجومانی قورئان ابن عباس که هدمو تواناو کوزشیتکی خستزته کار و مه‌بستی همول و تیکزشانی بۆ زانستی راچه‌می قورئان بwoo و یارانی له‌سهر نموده په‌روه‌رده کردووه که له نیوانیاندا چهند ئیمام و پیشواهیک همن که له پیزی پیشوه‌ی قوتاییانی قوتایغانه‌کانی تردا بون له راچه‌ی قورئاندا، زانیان کۆمەلی ھۆکاریان باس کردووه که بزوته ھۆزی پیشکوموتني قوتایغانه و گرینگترینی ئه و ھۆکار و بندمايانه‌ی که تیايدا هاتوروه پیشوه‌ایه‌تی ابن عباس و مامۆستاکانی بwoo بۆی،^۱ زانیان ده‌رباره‌ی کۆمەلیک له و ھۆکارانه ئیمامه‌تی ابن عباس بمه ناساندوه که زانا و به توانا بوه لەم بواره‌دا، یارمەتی یارانیشی داوه له تیگه‌یشتني قورئان و به‌توانا بwoo به‌سهر راچه‌ی قورئاندا و ئەمدش به‌کۆزی دنگ بریتی بwoo له دوعای پیغمه‌مبه‌ر(^۲) بۆی به شاره‌زا بونی له دین، و رگرتني زانست له گوهه‌ر هاوه‌لان، به‌هیزی له‌سهر هەنینجان، بایه‌خنانی به ته‌فسیر و په‌په‌وی نایاب و جیاخوازی له فیرکدنی یارانیدا و سوربوبونی له‌سهر بلاکردنوه‌ی زانیاری و زانست و گهشت و گوزاره‌کانی و تەمن دریزی و نزیکی مالله‌که له عومه‌ر(^۳).^۴ هروه‌ها عومه‌ر گرنگی تاییدتی پیداوه کاتی که جله‌وی پیاو سالاری و زیره‌کی و به‌توانایی و لیهاتوویی تیا به‌ر دەست کەوت، عومه‌ر ھەمیشه ده‌یرده نیو کۆپو کۆبونوونه‌کانی و له خۆیی نزیک ده‌کرده و راوبیزی پی ده‌کرد و له و نایه‌تائناشددا که گرفت و کیشەی ھەببو رای ابن عباسی و هرده‌گرت و له و دەمش ابن عباس لاو بwoo. بۆ ئەمدش کاریگەری يەکی له راچه‌بدەر ھەببو له پالنەری و هاندانی له‌سهر پیشکوموتون و فراهمه‌م هینان، بەلکو زۆرتر کردن له بەشی ته‌فسیر و بەشەکانی ترى زانیاری و زانست، له عامری شەعبى له ابن عباسوھ هاتوروه که دەفرمۇویت: باوکم پیتی و قم: کوره‌کەم، دەبىنم شەمیری باوه‌رداران لیت نزیک دەبیت و پشتت پی دەبەستى راوبیزیت پی دەکات له گەن خەلکانیک له یارانی پیغمه‌مبه‌ر(^۴)، له منموده سى شت لەبەر بکە: له خوا بترسە ئىنى، و ھەرگز نەھىنى نەدرکىتى، با درۆت لەدەم دەرەچىن، لاي خەليلە ھەرگىس غەبىيەتى كەس نەكەيت،^۵ عومه‌ر(^۶) شەيرده نیو کۆپى گوهه‌ر هاوه‌لان، ئەمدش تەنها له‌بەر نموده بwoo که هیزی تیگه‌یشتەن و نایابى بير و بچۈونى تیا بەدى دەکرد و له ھەلنجانىش ورد بwoo، ھەردوه‌ها ابن عباس(^۷) دەفرمۇویت: عومه‌ر له گەن یارانی حمە(^۸) پرسىيارى لى دەکردم و ھەممو جارى پیتی دەوتم ھىچ مەلى ھەتا ئەوان قسە دەکەن، ھەر کە قسەم دەکرد دەپەرمۇو: ئىۋو له منتان بردۇتەوە ئەگەر بتوانى ئەوەم بۆ بېھىنەن کە ئەم لاوه ھىنناوه‌يەتى و كەھىشتا مېشىكى^۹ كۆنەبۆزتەوە، ابن عباس له‌بەر بەتوانایي ئەدەبى ئەگەر له كۆپىكدا دابىنيشتايە و له خۆى گوهه‌تى تىدا بوايە قسەمی نەدەکردد مۆلەتىيان پی دەدا، عومه‌ر يىش ئەمە لىتوه‌ر گرتىسو بۆیه ھانى دەدا له‌سەر قسە كردن بۆ وريا كردنوه و چالاکىردنوه‌ی دەرونى و ئەمدش دەبۈويه ھاندەریك بۆی له بەدەست

۱- تفسر التابعین (۱/۳۷۱). د. محمد الحضرى.

۲- ھەمان سەرچاوه (۱/۳۷۴-۳۹۵).

۳- الخلية (۱/۳۱۸) تفسير التابعین (۱/۳۷۶).

۴- المستدرک (۳/۵۳۹) و صحيح إسناده الحكم و افتقة الذهبي.

هینانی زانیاری و زانستدا،^۱ هروهک ثه‌وهی که ثه‌وه لگه‌لماندا مانای ثه‌وه نایه‌ته لیکدایمه‌وه که ده‌رمویت: «أَيُّودْ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الْثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكَبْرُ وَلَهُ ذُرَيْةٌ ضُعْفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَأَحْرَقَتْ كَذِلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَلَّا يَنْتَ لَعْلَكُمْ تَتَفَكَّرُونَ» (البقره: ۲۶۶).

نایه‌ته:

«إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ» (النصر: ۱).

عومه‌ر خدکانیکی له‌بوو که تیایدا گوئی له لاوان ده‌گرت و فیری ده‌کردن و ثه‌وه ده‌مه ابن عباس له پیشده‌وهی ثه‌وه کمسانه‌وه ببوو که لای عومه‌ر بسوون، عبدالرحمن کوری زهید ده‌رمویت: عومه‌ر (۴) نه‌گه‌ر نویزی ستایشی بکردایه و هدر که لیبواهی‌ته‌وه ده‌چوویه شوینه‌که‌ی خوی و ده‌ینارد به دوای چهند لاوینکدا که قورنائی بۆ بخوینن لدوانه ابن عباس، ده‌یفرمورو: ثه‌وان ده‌هاتن و قورنائیان ده‌خویند و ده‌یان وتموه، کاتی چیشتنگا که ده‌هاتن شیتر همرکس ده‌چوو به‌دوای نیشی خویدا، که نهم نایه‌ته‌ش ده‌خوینراهیوه:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُ أَتَقِنَ اللَّهَ أَخْذَتَهُ الْعَزَّةُ بِالْأَثْمِ فَحَسِبَهُ رَجَهُمُ وَلَيْسَ الْمَهَادُ وَمِنْ أَنَّاسٍ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ أَبْتِغَاءَ مَرْضَاتٍ لَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ (البقره: ۲۰۷، ۲۰۶)

ابن عباس به هندیک له که سه‌کانی ده‌روویه‌ری فه‌رموو: دوو پیاو بروویه شه‌ریان، عومه‌ر گوئی لی ببوو، که چی‌ی و‌ت: فه‌رمووی: ثه‌وه چیت و‌ت؟ فه‌رمووی: هیچ ثه‌هی ثه‌میری باوهرداران، عومه‌ر فه‌رمووی: چیت و‌ت دوو پیاو بروو به شه‌ریان؟ فه‌رمووی: کاتی بینی ابن عباس هاته گز و فه‌رمووی: من لیزه‌دا که سیک ده‌بینم که نه‌گه‌ر فرمانی پی بکریت به له خوا ترسان ده‌مارگیری ده‌یگریت بۆ بد کاری و من که سیک ده‌بینم نه‌گه‌ر گیانی بفرؤشیت بۆ ره‌زامنندی خوا، ثه‌وا ثه‌مه‌یان هه‌لده‌ستی و فرمان ده‌هات بمه‌سر ثه‌وهی تریاندا به له خوا ترسان نه‌گه‌ر بیت و په‌سنه‌ندی نه‌کات ثه‌وا ده جار ده‌یگری بۆ بد کاری، فه‌رمووی: ثه‌وه منم زو گیانی خوم ده‌کرم! به گویدا چوویه‌وه، دوو پیاووه که ببوو به شه‌ریان، عومه‌ر فه‌رمووی: پکه بدریت بۆ خودا بیت نه‌ی ابن عباس،^۲ هروهها عومه‌ر سه‌باره‌ت به شتیک له قورنائیان پرسیاری له ابن عباس ده‌کرد و پاشان ده‌یفرمورو: مەلەواندکه پارچه پارچه ببوو،^۳

- ۱- تفسیر التابعین (۳۷۷/۱).
- ۲- تفسیر الطبری (۲۴۵/۴) الدر المشور (۵۷۸/۱).
- ۳- فضائل الصحابة لأحمد (۹۸۱/۲) ۱۹۴۰.

عومدرا نه‌گهر گرفتیکی بزوپیش هاتبا به ابن عباسی ده‌فرمومو: نه‌ای ابن عباس: کت و پرچه‌ند کیشیده‌کی دژوار پووی تیکردن و توش بزوئه و هاوشیوه‌کانیشی، پاشان عومدرا پای ابن عباسی و هرده‌گرت، جگه له ابن عباس بزوئه که‌سی تری بانگ نه‌ده کرد نه‌گهر دژوار بواهه،^۱ سعدی کوری ثبی و هفاظ ده‌فرمومویت: که‌سیکم نه‌بینیوه که تینگه‌یشتني ناماوه و نهقلی پوخت زانیاری زیاتر و نه‌رم و نیانتر بیت له ابن عباس، من عومدرا مینی که ابن عباسی بانگ ده‌کرد بزوگرفته دژواره‌کان پاشان ده‌فرمومو: لای خوت گرفتیکت بزو هاتووه پاشان قسه‌که‌ی تینه‌په‌پاند و ژماره‌یدک له به‌شدای بیوانی جمنگی بددری له نه‌نصار و موهاجره‌کانی له ده‌ورویشت ببو،^۲ عومدرا پیتاسی ده‌کدو ده‌فرمومو: نه‌مه لاویکی بدمالا چووه له نیو شیوه‌دا که زمانیکی پرسیاراوی و دلیکی ژیری هدیه،^۳ طلحتی کوری عوبیدالله ده‌فرمومویت: که‌سم نه‌بینی له عومدرا کوری خهتاب بیخاته پیش ابن عباس،^۴ ابن عباس(ع) زور پهیوه‌ستی عومدرا ببو سور ببو له‌سهر نه‌وهی که پرسیاری لی بکات و زانیاری لی وه‌ریگریت، له‌بمر نه‌وهه ابن عباس(ع) له زورترینی شهو هاوه‌لانه ببو که ریایه‌تی تهفسیرو زانیاری عومدرا کردوه، هندنی له زانیان ناماژه بهوه ده‌کدن که ابن عباس تواوی زانیاری یه‌کانی له عومدراوه و هرگرتووه و خوای گموره‌ش له هدمونان رازی بیت،^۵ نه‌مه‌ش هندنی له‌مو شنانه‌ید که ابن عباسی پیش نویشی قوتاچانه‌ی مه‌کمه ببو له بایه‌خی عومدرا و نزیک برونه‌وه لی،^۶ گومان ده‌کدم که نه‌مه هاوه‌کاری ابن عباسی کردوه و هانی داوه بزوئه‌وهی که پیشتر تیپه‌پیوه له پیگه‌ی زانیاری به گشتی و تهفسیر به تایبه‌تی.^۷

۲ - قوتاچانه‌ی مه‌دینه‌یی:

باسی بایه‌خی عومدرا مان کرد سه‌باره‌ت به شاری مه‌دینه که کردیه مه‌لبندی فتوا و شاره‌زایی و زانیاری و زانست، به‌ناوبانگترین نه‌وه که‌سانه‌ی که له مه‌دینه‌دا خویان یه‌کلابی کردبوویه‌وه بزو ژیانی زانستی زه‌یدی کوری ثابت(ع) ببو، که عومدرا(ع) له مه‌دینه‌دا هیشته‌یوه هاوه‌لانی زور بعون،^۸ ابن عمر(ع) ده‌گیزپیته‌وه عومدرا یارانی به نیو شاره‌کاندا بلازکرده‌وه و زه‌یدی کوری ثابتی له مه‌دینه هیشته‌وه بزوئه‌وه فتوا بزو خدلکه‌که‌ی بذات، حمدیه کوری نه‌سوهه ده‌فرمومویت: خه‌لکی مه‌دینه دوای هیچ رایه‌ک نده که‌وتن رای هزه‌یدی کوری ثابت نه‌بیت، همروهه نه‌وهی که لاسابی مالکیان^۹ ده‌کرده‌وه، یه‌کتک ببو له‌مو یارانه‌ی که خوای گموره هاوه‌لانی وا لیکردنبوون و ته‌کانی له‌بمر

- ۱- تفسیر التابعین (۱/۳۷۹).
- ۲- طبقات ابن سعد (۲/۳۶۹).
- ۳- تفسیر التابعین (۱/۳۷۹) فضائل الصحابة لأحمد رقم ۱۲۰۵.
- ۴- طبقات ابن سعد (۲/۳۷۰).
- ۵- تفسیر التابعین (۱/۳۸۱).
- ۶- تفسیر التابعین (۱/۵۰۶).
- ۷- العلل لأحمد (۳/۲۵۹)، تفسیر التابعین (۱/۵۰۶).

بکن و زانیاری و زانست و شوینه‌واری پاش خوی^۱ بلاو بکنه‌نوه، عومنه‌ی شه‌عیبی (عليه السلام) دفه‌رمویت: زهید خلکی سه‌رخست به‌سر دو شتدا: به‌سر فهرزه‌کان (میرات) و به‌سر قورنائدا،^۲ له زانستی میرات دا پیغه‌مبدر (عليه السلام) شاهیدی بوزهید داوه و فدرومویته: ((زهیدتان له‌سر داده‌نیم)),^۳ زهید هاوه‌لئی هندی له شاره‌زایانی شاری مه‌دینه کردوه، شدهش که‌س له یارانی و نهوانه‌ی زانیاریان لیتوه‌گرتوه له تابعین ناویانگیان ده‌کردوه، این مه‌دینی دفه‌رمویت: هندی که‌س به زهید گهیشتون، نهوانه‌ی که پیتی گهیشتون: سه‌عیدی کوری موسه‌یب و عروهی کوری زویتر و قهیسه‌ی کوری زوئه‌یب و خارجه‌ی کوری زهید و نهبانی کوری عوسمان و سوله‌یانی کوری یه‌سار^۴ بسوون، قوتاچانه‌ی مه‌دینه کاریگه‌دری گهوره‌ی همبووه له نیتو قوتاچانه زانستی یه‌کانی تر هه‌روهک پوغان کردوه.^۵

۳- قوتاچانه‌ی به‌سره:

یدکه‌مین که‌س که به‌سره کرده شار عوتبه‌ی کوری مه‌روان (عليه السلام) بسو، له سالی ۱۴ ای کوچیدا هه‌نگاوی بوز ناو به‌شیوه‌یه کی ترش باسی ده‌کمن، به فه‌رمانیک له عومنه‌ر (عليه السلام) و به یارمه‌تی خوای گهوره له کاتی باسه‌که‌مان بوز گهشکردنی بیناسازی له سیاستی عومنه‌ردا باسی لیوه ده‌کهین، به‌سره سی^۶ سال له‌شاری کوفه کوئنره و کی بدرکی کاری قوتاچانه‌ی کوفه‌یه له هه‌موه هونه‌ره‌کانیدا، ژماره‌یه کی زوری هاوه‌لآن تیایدا زیاون،^۷ له‌وانه نهبو موسی نه‌شعمری و عمران کوری حه‌صین (عليه السلام) و چهند هاوه‌لئیکی تر که دوایسیان نهندسی کوری مالک بسو،^۸ به‌لام نهبو موسی له‌وانه بسوه که هاتزته مه‌ککه و موسولمان بسوه و له‌گفل چهند که‌سینکی تردا که کوچیان کردوه بو حده‌بهش کوچی کردوه، نهبو موسی به یدکیک له شاره‌زاترین هاوه‌لآن‌دیته هه‌ژمار پاشان هاتزته شاری به‌سره و له‌وی فیری زانیاری و زانست بسوه،^۹ نهبو موسی زور به عومنه کاریگه‌ربووه و له نیوانیاندا نامه گزپینه‌وه هه‌بووه، به‌یارمه‌تی خودا له کاتی باسکردن غان سه‌باره‌ت به ده‌زگای والی و دادوه‌ره‌کان باسی لیوه ده‌کهین، نهبو موسا ناویانگی به زانیاری و زانست و له خوا ترسان و شدم و سه‌ربه‌رزی و ده‌رون پاکی و خواپه‌رستی له دونیا و دامه‌زراوی له‌سر نیسلام و به‌ندایته ده‌کردوه، نهبو موسا به یدکیک له گهوره زانیانی هاوه‌لآن و شاره‌زاترینیان و فتوا ده‌ترینیشیان دیته هه‌ژمار، زه‌هه‌بی له یاداشت نامه‌ی پاریزه‌ردا له چینی یدکم و له پیزی یاران (عليه السلام) باسی ده‌کات و لمباره‌یمه‌وه دفه‌رمویت:

- ۱- تفسیر التابعین (۱/۰۵).
- ۲- تهذیب تاریخ دمشق (۵/۴۴۹) تفسیر التابعین (۱/۰۸).
- ۳- سنن الترمذی قال الترمذی: حدیث حسن صحیح رقم ۳۷۹۱.
- ۴- تفسیر التابعین (۱/۰۱).
- ۵- هه‌مان سه‌راجوه (۲۲/۰۴).
- ۶- عدّ ابن حیات أكثر من ۵ صحابيًّا من المشاهر الذين دخلوا البصرة هه‌مان سه‌راجوه.
- ۷- طبقات ابن سعد (۷/۲۶)، مسلم (۱/۶۵).
- ۸- تفسیر التابعین (۱/۴۲۳).

زانایه‌کی کارکری باش و شوینکه‌وتهدی قورنان بوروه و دنگیکی زولالی ههبووه له قورشان خویندن و زانیاری يه‌کی باش و پیدؤزی پیوایت کردووه و قورنائی به‌خله‌لکی بدسره و توه‌تده و شاره‌زای کردونن له ناین،^۱ ههروهه‌ها زۆر په‌بیوه‌ستی پیغه‌مبه‌ر(^۲) بوروه، ههروهه که‌گلهن گههروهه یارانی وه ک عمر و عملی و نوبه‌ی کوری که‌عب و عبد‌الله‌ی کوری مددسعود به‌یه که‌گهیشتون و ههروهه نه‌بو موسای نه‌شعه‌ری زۆر کاری‌گهربیوه به‌تاییدتی و به‌زۆریش به عومه‌ر، عومه‌ر هه‌میشه و کاتی^۳ که کردبوویه والی بدصره ئاموزچگاری و نامه‌ی بۆ ده‌تارد و ههروهه نه‌بو موساش له هه‌موو گرفتیکدا که ده‌هاته پیگه‌دی ده‌گهرايدوه بۆ لای عومه‌ر هه‌تا عومه‌ری شه‌عبی به یه‌کیک لهه چوار دادوه‌رهی دینیتە هه‌ژمار که له به‌ناوبانگترین دادوه‌رانی نومه‌تی ئیسلامین، شه‌عبی ده‌فرمومویت: ئەم چوار دادوه‌ره: عومه‌ر و عملی و زهیدی کوری ثابت و نه‌بو موسای نه‌شعه‌رین.^۴

نه‌بو موسی هه‌ر، که ده‌هات بوشاری مددینه خۆی ده‌گهیانده لای عومه‌ر دانیشتنه کانی و زۆری‌دی کاتی خۆی له مددینه لای عومه‌ر به‌سهر ده‌برد، نه‌بویکر کوری نه‌بو موسی ده‌فرمومویت: نه‌بو موسا پاش نویزی خەوتنان هات بۆ لای عومه‌ر، نه‌بیش پیشی فەرموو: چى تۆزی هیناوه‌ته ئىرە؟ نه‌بو موسا فەرموموی: هاتووم قسەت له‌گەل بکەم، عومه‌ر ده‌فرمومویت: لم کاته‌ی شودا، نه‌بو موسا فەرموموی: نه‌مه تیگه‌یشتنه، عومه‌ر دانیشت پیکه‌وه بۆ ماوه‌یه کی زۆر قسەیان کرد پاشان نه‌بو موسا فەرموموی: کاتی نویزه نه‌دی نئمیری باوه‌رداران، عومه‌ر فەرموموی: ئىمە له نویزداین،^۵ نه‌بو موسا هەرچۈنیک سوور بوروه لەسەر داواکردنی زانیاری و زانست و فېرىيۇنىش هەرواش سوریوه لەسەر ئەوهی که خله‌لکی فېر بکات و به باشی شاره‌زايان بکات، ههروهه‌لا و تاره‌کانیدا هانی خله‌لکی ده‌دا بۆ فېر بسوون، نه‌بى مەھلەب ده‌گىپتىه و ده‌فرمومویت: گوییم له نه‌بو موسا بورو لەسەر مینبەر کەمی دەیفەرمومو: هەركەس خواي گههروه زانیاری يه‌کی پېيدا با فېرى بېيت، له شتىکدا که زانیاری نى يه با قسە نەکات چونکە ئەو دەمە له چىنى زۆر له خۆ کردون دەبیت و له ناین دەردەچىت،^۶ نه‌بو موسا مزگەوتى بەسەرەی کردبوبويه مەلەندى چالاکيي زانستى يه‌کانى و بەشىكى زۆری ژيانى خۆی تەرخان كردبوبو بۆ كۆرە زانستى يه‌کان، نه‌بو موسا هەر بەوهشده نەدەوهستا و پىگەن نەدەدا کە کاتى بەبى سود بپوات، له فېرکردن و شاره‌زاکردنی خله‌لکدا سودى لى وەردەگرت، هەر کە له نویزەکەی دەبوبیوه و سلاوی دەدایوه دەست بەجى له خله‌لکى دەچووه پىشى و دەستى دەکرده فېرکردىيان و پېتىك و پېتىك كردىيان لە خویندنەوهى قورشان، إین شوذة ب ده‌فرمومویت: نه‌بو موسا هەر کە له نویزى بەيانى دەبوبیوه رېز بە رېز ده‌هاته لاي پیاوان و قورنائى بۆ ده خویندنەوه،^۷ نه‌بو موسا له نیتو یارانیدا بەپېتىكى و پېتىكى و دەنگ خۆشى ناوبانگى دەركردبوبو، کاتى^۸ که قورنائى دەخویند خله‌لکى لىسى كۆ دەبوبونەوه و

۱- تذكرة الحفاظ (۱/۲۳).

۲- سير أعلام النبلاء (۲/۳۸۹).

۳- أبو موسى الأشعري الصحابي العالم المخاحد، محمد طهماز (ص: ۱۲۱).

۴- الطبقات (۴/۱۰۷).

۵- سير أعلام النبلاء (۲/۳۸۹).

گۆیان لى دەگرت، ھەر کاتى كە لەلای عومەر دادەنىشت عومەر داواي لى كرد كە ھەندى قورئانى بۇ بخوتىنى،^۱ خواي گەورە ئەبو موساي ساز كەدبۇو بۇ فېرىكىرىنى موسولمانان و ئەمۇش بە ھەمۇ تونانىيەكى ھەولى دەدا بۇ ئەمۇھى خەلتكى فيرىقى قورئانى پېرۈز بکات و لەنپۇ خەلتكىدا و لە ھەمۇ ئەو شوينانە وا بلاؤ بکاتمۇ كە چەپلىنى دەدەنا، ئەبو موسا لم کارەيدا پاشتى بە دەنگى زولاڭى و خويىندەنەو پاراوەكەي دەبەست و بەمەش خەلتكى لى كۆزدەبۈيەوە، لە دەورى فيرىخوازانى زانسىتى مىزگەوتى بەسرە دەبۈويە قەرەبالىغى و ئەمۇش دابەشى دەكىردىن بۇ چەند گروپ و ئەلقەيەك، ئەم بەرددەوام بە دەورياندا دەسپايرەوە گۆيى بۇ دەگرتەن و گۆيى لى دەگرتەن و خويىندەنەو كەيانى بۇ رېشك و پېتىك دەكىردىن،^۲ بەراستى قورئان بە تەواوى ئەبوموساي سەرقالى كەدبۇو، زۆربەي كاتەكانى تەمىزلىنى لە دانىشتىنى و لە سەفرىيدا بۇ تەرخان دەكىردىن، ئەندەسى كورپى مالك دەفرمۇويت: ئەشعەرى ناردەمى بۇ لای عومەر (ھ) ئەمۇش پېتى فەرمۇوم: چۈن ئەشعەرىت بەجى ھىيەت؟ و تم: جىئەم ھىيەت كە خەلتكى فيرىقى قورئان بکات، عومەر فەرمۇوى: بەلام ئەم ئەنگەيمەنەرە و كەمس وەك ئەم گۆيى بۇ ناگىرى،^۳ تەنانەت كاتى كە ئەپروات بۇ جىهاد بەرددەوام خەلتكى فيرىقەكەت و شارەزايان دەكەت، خەتابى كورپى عبداللە رەفاسى دەفرمۇويت: ئىيەم لە گەل ئەبوموساي ئەشعەرى (ھ) بۇونىن لە رېزى سۈپادا لە كەنار رپبارى دېيىلە، ئەگەر كاتى نویزى بەھاتايە باڭگىتىزەكى باڭگى دەدا و خەلتكى ھەلەستان بۇ دەست نویزى گرتەن و خۆيىشى دەست نویزى دەگرت و پاشان نویزى دەخويىند و دواتر بە شىيوه بازنەمىي دادەنىشتىن، كاتى كە كاتى نویزى عەسىر دەھات و باڭگىتىز باڭگى دەدا و ئەبوموساش پېتى دەفرمۇو: ئەمە دەست نویزى هەمە با دەست نویزى نەشوات، ئەبوموسى (ھ) ھەولى زانسىت يانەي خۆى بەردار دەكىردى و چاوى دەگەشايدەو بە بىنېنى ئەم ژمارە گەورەيە لە خويىنەرانى قورئان و زانايانى لە دەوروپەرى بۇون و تەنها لە شارى بەصرە ژمارەيان گەيشتە ۳۰۰ سى سەد كەس، كاتى كە عومەر نامەيەكى بۇ كارىبەدەستانى نۇوسى ھەتا ناوى ئەم كەسانەي بۆئىزىن، كە قورئانىان لەبەر كرددۇوە، تا خەلائىيان بکات و رېتىيان لى بگىرى، ئەبو موسا لە نامەيەكدا كە بۇ عومەر (ھ) نوسيبىو ژمارەي ئەمە كەسانەي لاي ئەم سى سەد (۳۰۰) و ھەنتىر.^۴ ھەر دەنەرە ئەبوموسى (ھ) بايەخى داوه بە سوننەت و گىزىاندەوشى لە پىغەمبەر (ھ) يىشمە زۆر فەرمۇودەي رپوایەت كەرددۇوە ھەر دەنەرە ئەمە كە لە گەورە يارانىشەوە (ھ) فەرمۇودەي ترى گىزىاۋەتەوە لە گەل ئەمەشدا ژمارەيەكى زۆر لە ھاوا لەن و تابعىنە كان فەرمۇودەيان گىزىاۋەتەوە زەھبى-پەھمەتى خواي لى بى- بەرىدەي كورپى حەسىب و ئەبو ئۇمامەي باھلوو ئەبوسعيدى خدرى و ئەندەسى كورپى مالك و طارق كورپى شەھاب و سەعىدەي كورپى موسىب و ئەسۋەدى كورپى يەزىد و ئەبوداڭل شەفيق كورپى سەعد و ئەبو عوسمانى نەھدى و كەسانى تىرش

۱- أبو موسى الأشعري الصحابي العالم (ص: ۱۲۵-۱۲۶).

۲- هەمان سەرچاواه. (ص: ۱۲۷).

۳- أبو موسى الأشعري الصحابي العالم (ص: ۱۲۸).

۴- هەمان سەرچاواه. (ص: ۱۲۹).

فرموده‌یان لی گیپاوه‌تموه،^۱ نهبو موسی زور به توندی فرموده‌کانی پیغه‌مبدر(ع) ای گرتورو و بدله‌ش لهسر نمه نده بوده که له کاتی مردنیدا و هستیتی بز منالله‌کانی کردوه که بایه‌خی بی بدهن، له گهل نده‌ی که زور سور بووه لهسر سوننه به‌لام پیوایه‌تی زوری فرموده پیروزه‌کانی نه کردوه هه‌روده نده‌ی که گموره یارانی پیغه‌مبدر(ع) کردوه‌یانه و تراسون له فرموده گیپانه‌وه له پیغه‌مبدر(ع)، له ترسی لادان و همله کردن، عومه‌ر و هسیه‌تی بز کاریه‌دسته‌کانی ده کرد که بایه‌خ بدهن به قورئان و زور شورنی‌بنه‌وه به پیوایه‌تی سوننه‌ت. نهبو موساش نبهردانه ملکه‌چی عومه‌ر ده کرد،^۲ ننه‌سی کوری مالکی نه‌جاري خمزه‌جی که خزمه‌تکاری پیغه‌مبدر(ع) بسو بدهو ناوزه‌دکراوه و شانازی پیوه کردوه و نمه‌ش مافی خوی ببو،^۳ ننه‌س(ع) ده فرموده‌یت: ماوه‌ه ده سال خزمه‌تی پیغه‌مبدر(ع) کردوه و من منداان بسووم،^۴ هه‌ردها ده فرموده‌یت: کاتی که پیغه‌مبدر(ع) هات من تمه‌نم ۱۰ سالان و کاتی و هفاتی فرممو من تمه‌نم ۲۰ سالان ببو،^۵ پیغه‌مبدر(ع) دوعای بز کردوه به مال و منداان زوری بده‌که‌تیان له تمه‌نم و فرموده‌یت: ((خوای گموره مال و منداانی زور بکهیت و بده‌که‌تیان تی بجهیت))،^۶ زه‌هیبی ده فرموده‌یت: خاوه‌نی فیترکردن ده‌باره‌ی ۲۰ دوو سه‌د که‌س لهوانه‌ی فرموده‌یان له ننه‌سه‌وه گیپاوه‌تموه بدله‌ش هیناوه‌ته‌وه و^۷ ننه‌س(۱۲۸۰) ههزار و دوو سدد و هدشتا فرموده‌ی گیپاوه‌تموه، بوخاری و مسلم پیکمه‌وه کۆکن لهسر ۱۸۰ فرموده و بوخاری به‌ته‌نها(۸۰) هدشتا فرموده و موسليش به‌ته‌نها(۹۰) نده‌وه فرموده‌ی لی گیپاوه‌تموه،^۸ ننه‌سی کوری مالک به مامؤستای گموره زانیانی تابعینی وهک: حمسه‌نی به‌سری و سوله‌یانی تیمی و ثابت به‌ناتی و زه‌هربی و ره‌بیعه‌ی کوری نهبو عبدالرحمن و ابراهیم کوری قهیسره‌وه یه‌حیا کوری سعیدی نه‌نصاری و محمد کوری سیرین و سعیدکوری جویه‌یر و قهاده و شهوانی تریش دیته هه‌زار،^۹ ننه‌س بایه‌خی ده‌دا به گیپانه‌وه و فیرسونی سوننه‌ت و سیفه‌تی زانستیش سدرکه‌وتتوه به‌سریدا و هستاوه به هه‌ندی کاری گرنگ له خزمه‌تی خلیفه‌کانی راشیدی و خلیفه‌کانی راشیدیش هه‌ندی پوستی به‌رزیان له دولتی نیسلامیدا پیداوه به‌تایبه‌تی له سه‌رده‌می نهبویکر و عومه‌ردا (ره‌زای خوایان لهسر بیت)، کاتی نهبو موسای ئاشعه‌ری(ع) له سه‌رده‌می عومه‌ردا کرایه والی به‌صره ننه‌سی له خوی نزیک کردوه و به یه‌کیک له پیاوه

- ۱- سیر أعلام النبلاء (٣٨١/٢).
- ۲- أبوموسى الاشعري الصحابي العام الماجد (ص: ۱۳۲).
- ۳- تهذيب الاماء و اللغات (۱/۱۲۷).
- ۴- تفسير التابعين (٤٢٣/١).
- ۵- مسلم رقم ۲۰۲۹.
- ۶- مسلم رقم ۲۴۸۰.
- ۷- سیر أعلام النبلاء (٣/٣٩٧).
- ۸- ههمان سرجاوه. (٤٠٦/٣)، تفسير التابعين (١/٤٢٣).
- ۹- انس ابن مالك الخادم الامين، عبدالحميد طهماز (ص: ۱۳۵).

تایبیه‌ته کانی خوی هینایه هدزار ثایتی کورپی ثمنهس ده فهرمیوت: نیمه له گهله نه بوموسا له پیگدادا ببوین و خدلکیش قسمیان ده کرد و باسی دونیایان ده کرد، نه بموسا فهرمیوت شهی ثمنهس ثهوانه خدریکه یه کنیکیان به زمانی خوی پیسته‌یه کی خوش کراو ناماشه ده کات، دهی وره با نیمه ساتیک یادی خوا بکهین، پاشان فهرمیوت: چی خدلکی وا دوچاری کاولکاری کردووه؟ منیش وتم: دونیا و شدیتان و ناره زووه کانیان ثدویش فهرمیوت: نه خیر، به لام دونیا پله‌ی کرد و دوا رژیش دیار نه‌ما، به لام سویند به خوا نه‌گدر دهست نیشانیان بکردایه نهوا نه راستیان ده کردوه^۱ نه خوار، لمدر شمه‌ی که نه بموسا متمانه‌ی ته اوی به نهنهس هبوبو نهنسی کرد بیویه پدیامنیتری خوی بز لای عومه‌ر، نهنهس ده فهرمیوت: نه بوموسا له به صره‌وه منی ده نارد بز لای عومه‌ر هدوالی خدلکی لئی ده پرسیم^۲، پاش فه تغیش نه بوموسا پهیامه کانی بز لای عومه‌ر به دیلکراوان و غنیمه‌ته کان ده پوشی و به هورمزانی^۳ هاوه‌لیدا له عومه‌ر ده چوویه پیشه‌وه و له نهندسه‌وه چهندین خوره‌وشتی گهوره له لایه‌ن هاوه‌لان و تابعینه‌وه پیوایت کراوه به تایبیه‌تی له شاری به صره، نهنهس شوینه‌واری خوی له خوا په‌رسنی و په‌رسنده‌دا له نیتو خه لکانی ده روبره‌ی بجهی هیشت، هه‌روهه نهنهس سوریوه له سمر فیزکردنی یارانی و زوری خوشیستون و لیيان نزیک ده بیویه و پیزی لئی ده گرتن و ده فهرمیوت: ناتان چویشم به یارانی محمد^(علیه السلام) سویند به خوا نیووه له چهند کورپیکی خوم خوشت دهی مه‌گدر له کارزانیدا وهک نیووه بن، من له به ره‌بیداندا^۴ دوعاتان بز ده کم لموهی که دایه‌زراندووه له نویزی شه و زانیانه‌ی که زانستیان لئی و هرگترووه و گمیاندوویانه به کهسانی تر و نهوانیش گوییز اویانه‌تموه بز نهوانه‌ی دوای خویان، بدم شیوه‌یه یارانی نهنهس به برووا پیکراوی مانمه‌وه همتا دوای(۱۵۰) سده و په‌نخاش.^۵

۴- قوتا بخانه‌ی کوفه‌یی:

سی سده (۳۰۰) کهس له په‌یان به مستوانی داری (رضوان) و ۷۰ کهس له شداربیوانی بهدر (ره‌زای خوا) گهوره‌یان لئی بیت) دابه‌زینه شاری کوفه و عومه‌ر نامه‌یه کی بز خدلکی کوفه نووسی که تیایدا هاتووه: نهی خدلکی کوفه، نیووه سرداری عدره‌ب و جومگه کانینی، نیووه نهه تویره‌ی منن که تیر بارانی دوژمنیکی پی ده کم نه‌گدر لیزه و لوهی پرم تی بکات، من بهنده‌یه کی خودام بز ناردون، بهه‌وی نهوهه فذلی نیووه داوه به سمر خزمندا^۶، له پیوایتیکی تردا هاتووه که ده فهرمیوت: لمپاشدا نهوهه من عه‌مارم وهک نه‌میریک و عبدالله م وهک ماموستا و گدوهه‌ریک ناردووه بزتان، هردووکیان له هاوه‌لنه بدریزه کانی پیغمه‌مبه‌ر^(علیه السلام) بعون بزیه دواتان لئی ده کم که گویی‌ایه‌لیان بن و پابند بن

۱- انس ابن مالک الخادم الامین، عبدالحید طهماز (ص: ۱۴۹).

۲- انس ابن مالک الخادم الامین (ص: ۱۴۹).

۳- همان سفرچاوه.

۴- سیر أعلام النبلاء (۳۹۵/۳).

۵- الانصار في العصر الاشدي (ص: ۲۷۶).

۶- جمع الزوائد (۲۹۱/۹) رجاله رجال الصحيح غير حارثة وهو ثقة.

پیشانەوە، من فەزلى ئىيۇم داوه بەسەر خۆمدا بە عبداللة^١، عومەر بایەخى داوه بە كوفه ئىن مسعودى نارده ئەۋىپۇ نامىيەكى بۇ نۇرسى كە قورئان بە زمانى قولەيش ھاتۇتە خوارى تۆش قورئان بەو زمانە بە خەلکى بخوتىنەوە نەك بە زمانى خېرىا^٢، كاتى كە كۆمەلتىك لە يارانى بىرى كرد بۇ كوفە پىسى فەرمۇون: ئىيۇ دەچنە لاي خەلکى گوند - واتە خەلکى كوفە - ئەمان وەك ھەنگ لە دەوري قورئان كۆز دەبىنەوە، بە فەرمۇودە باريان مەكەن چونكە سەرقالىيان دەكەن، خۆتان يەكلايى بىكەنەوە بۇ قورئان و لە پىتغەمبەر(ع) وە پىوايدەتكەن، ئىيۇ بىيىنەوە منىش ھاوېدەشتام^٣، عومەر زىياتەنەي دەدان قورئانىيان فېر بىكەن و كەمەت فەرمۇدەيان فېر بىكەن، لەمەشدا ئەمەمان بۇ پۈرون دەكتەدە كاتى وىستى فەرمۇودە بىنوسىتەدە راۋىيىت بىكەن، كەمەشدا ئەمەمان بۇ پۈرون دەكتەدە كاتى وىستى يەك مانگ پىش ئەمەي كە دەست پى بىكەت داواي خېرى تىدا كرد پاشان پۇزۇتىك خواي گەورە بىن پەروايى بى داوه فەرمۇوى: من نىازىم كرد كە فەرمۇودە كاتىنان بۇ بىنوسىمەوە بەلام من گەللىكىم ياد كەمەتەدە كەند كەتىبىكىيان نۇرسىمەوە و كەوتەن بەسرىيدا و لە كەتىبى خودايى دوور كەوتەنەوە، سوئىند بە خوا ھېيج شتىتىك ناكەم بە بەرى كەتىبى خواي گەورەدا^٤. بەراستى بەرنامه و پەيامى عومەر ئەمە بۇو، كە پشت بىبەستى بە چەسپاندىنى قورئان لە ناخى خەلکى و دور نە كەوتەنەوە يان لىيى هەتا واتا كانى لە ژياني كۆمەلتىكدا پىشك دابىكتى و زانىاري جىڭىرى بىن و خەلکى جىاوازى لە نىيوانى و نىيowan كەتىبە كانى تىدا بىكەن لە زانىستە ئىسلامى يەكانى تىر بە فەرمۇودە پېرۇزە كانى پىتغەمبەر(ع) يىشەوە^٥، دلىيا بۇون لە قورئانى پېرۇز ھەر لە سەرەدەمى پىتغەمبەرى خۆشەمەوە ھەبۇوە، وريايى دان بۇوە بە دور كەوتەنەوە لە كەتىبە كانى تىر، ھەر وەھا ئەم كارە ھەر لەو سەرەدەمەوە ھەبۇوە، عومەرىش(ع) كەسىتە نەبۇوە جىگە لە شوينىكەوتەيەك بۇ فېرخوازى يەكانى پىتغەمبەر(ع)^٦.

عبدالله ئى كورپى مەسعود ھەولى هاتتنە كايىي تويىزىتىكى داوه كە بە تىيگەيىشتن و زانىاري يەمە ھەلگىرى بانگەوازى خودايى بىن، عبداللة كارىگىرى لە راڈە بەدەرى ھەبۇوە لە ھاۋا لە پەيوەستە كانى يان ئەوانەي كە لە دواي ئەوان ھاتۇون، عومەر بە شارەزايى شاھىدى بۇ داوه زەيدى كورپى وەھب دەفرەمۇويت: من لاي عومەر لەناو چەند كەسىتە دانىشتىبووم كە پىساوېتىكى ناوقەد بارىكەنەت و عومەر سەيرى دەكەد و دەگەشايەوە پاشان فەرمۇوى: پەر زىنكراؤېك لىيوان لىتو لە زانست، پەر زىنكراؤېك لىيوان لىتو لە زانست، كە ئەمە ئەن مەسعود بۇو، قوتا بغانە كوفە كارىگەربۇون بە ئەن مەسعود^٧، كە لە زۇرتىرىن ئەمە قوتا بغانانە بۇوە كە مامۆستا كانى تەنانەت دواي مردىنىشى شوين

- ١- السلطە التنفيذية (٢٥٢/١).
- ٢- الفتح (٦٢٥/٨)، الخلاقە الراشدة د. بىجىي (ص: ٣٠٩).
- ٣- الطبقات ابن سعد (١٥٦/٣)، الحلة (١٢٩/١).
- ٤- تاريخ المدينة (٧٧٠/٢) موسوعة فقه عمر (ص: ١٥٩).
- ٥- الانتصار في العصر الرشدي (ص: ٢٦٨).
- ٦- ھەمان سەرچاواه. (ص: ٢٦٠).
- ٧- طبقات ابن سعد (١٥٦/٣)، الحلة (١٢٩/١).

که وتمی بعون و پابند بعون پیوه . کاریگه‌ری ابن مسعود له کوفدا هم‌تا ماوهیه کی دورو دریوی دوای خوشی ماوه‌تده^۱، ابن مسعود تا ندوپری را ده کاریگه‌ربووه به شاره‌زایی عومنر، له وته کانی خوی ده گمپا بز نه و همیشه دهیه‌رموو: نه‌گهر زانست و زانیاری عومنر^(ع) بخیریه تای تمرازو ویه ک و زانستی خله‌کانی سه رزه‌یش بخیریه تاکه‌ی تروه نهوا تاکه‌ی عومنری کوری خه‌تاب^(ع) سه‌نگین تر دهیت.^۲

ابن مسعود له نیو هاوه‌لاندا دیار بسوه و له زانستی خویندنه‌وهدا که‌ستیکی کون بسوه له زاری پیغه‌مبه‌ر^(ع) وه حفتا (۷۰) و هندیک سوره‌تی قورئانی ورگرتووه، شهقیق کوری سمه ده فرمومویت: عبدالله کوری مسعود و تاری بز ده‌داین له و تاره‌کیدا فرموموی: سویند به خوا له زاری پیغه‌مبه‌ر^(ع) وه حفتا و هندی سوره‌تی قورئانی ورگرتووه، سویند به خوا یارانی پیغه‌مبه‌ر^(ع) ده‌زانن که من زاناترینیانم به قورئان.^۳

مسروق ده‌گیزپیته‌وه که: باسی عبدالله لای عبدالله‌ی کوری عه‌مر کرا و نه‌ویش فرموموی: ندو پیاوام ثیستاش خوش ده‌وی بـه‌تایبـتی پـاش نـهـوهـی، کـهـ لـهـ پـیـغـهـ مـبـهـرـ^(ع) مـبـیـتـ کـهـ فـهـ رـمـوـوـیـ: قورئان لای نـهـمـ چـوارـ کـهـ سـهـ بـخـوـیـنـنـ: عبدالـلـهـ لـیـ کـورـیـ مـسـعـوـدـ کـهـ پـیـغـهـ مـبـهـرـ بـهـ نـهـ دـهـ سـتـیـ پـیـکـرـدـ، سـالـ مـولـیـ آـبـیـ حـوـزـیـفـهـ، نـوـبـهـ کـورـیـ کـهـ عـذـبـ، مـوـعـازـیـ کـورـیـ جـهـبـلـ.^۴

هـرـوـهـاـ عـوـمـرـ تـوـانـایـ اـبـنـ مـسـعـوـدـ زـانـیـوـهـ لـهـ خـوـینـدـنـهـ وـهـ وـ پـیـ خـوـینـدـنـهـ وـهـ، عـدـلـقـهـمـهـ دـهـ فـرـمـوـوـیـ: پـیـاوـیـکـ هـاـتـ بـزـ لـایـ عـوـمـرـ کـهـ دـهـنـاسـیـ وـ وـتـیـ: شـهـیـ شـهـمـیـ بـاـوـهـدـارـانـ، مـنـ لـهـ کـوـفـوـهـ هـاـتـوـوـمـ، کـهـسـیـکـ تـیـداـ جـیـ هـیـشـتـوـوـهـ کـهـ کـتـیـبـهـ کـانـ لـهـ پـشـتـیـ دـلـیـوـهـ پـرـ دـهـکـاتـ، عـدـلـقـهـمـهـ دـهـ فـرـمـوـوـیـ: عـوـمـرـ^(ع) قـهـلـسـ بـوـوـ، هـنـاـسـهـیـهـ کـیـ هـهـلـکـیـشـاـ هـمـتـاـ خـمـرـیـکـ بـوـوـ شـمـ لـاـوـ نـهـمـ لـایـ پـیـاوـهـ کـهـ پـرـ دـهـکـرـدـ وـ پـاشـانـ فـرـمـوـوـیـ: شـهـوـ کـیـ یـهـ بـهـلـامـ لـیـدـایـ؟ـ نـهـوـیـشـ وـتـیـ: عبدالـلـهـ لـیـ کـورـیـ مـهـسـعـوـدـ، نـدوـ هـیـشـتـاـ دـادـهـ مـرـکـیـنـیـتـهـ وـ پـهـسـتـیـ وـ قـهـلـسـیـ بـهـ پـرـیـ دـهـکـاتـ تـاـ گـهـراـوـهـهـ وـهـ لـهـسـرـ نـدوـ نـهـرـیـتـهـ کـهـ لـهـسـرـیـ بـوـهـ پـاشـتـ فـرـمـوـوـیـ: بـهـلـامـ لـیـدـایـ، سـوـینـدـ بـهـ خـواـ نـهـوهـیـ کـهـ مـنـ دـهـیـزـانـمـ نـهـوـیـهـ کـهـ کـهـسـیـکـ لـهـ مـوـسـلـمـانـانـ ماـهـ کـهـ لـهـوـ ثـیـمـانـدـارـ تـرـ بـیـتـ،^۵ اـبـنـ مـسـعـوـدـ کـوـمـهـلـیـکـ قـوـتـابـیـ بـهـ جـیـ هـیـشـتـ کـهـ بـهـ شـارـهـزـایـ وـ زـانـیـارـیـ وـ زـانـسـتـ وـ ثـانـیـگـهـرـیـ وـ خـوـاـپـهـرـسـتـ بـهـنـاـوـیـانـگـ بـوـوـ لـهـوـانـهـشـ: عـدـلـقـهـمـهـ کـورـیـ قـهـیـسـ وـ مـهـسـرـوـقـیـ کـورـیـ نـهـجـدـعـ وـ عـوـبـهـیدـهـیـ سـهـلـانـیـ وـ نـهـبـوـ قـهـیـسـهـرـهـیـ کـورـیـ شـهـرـحـبـیـلـ وـ نـهـسـوـوـهـدـیـ کـورـیـ یـزـیدـ وـ حـارـسـیـ جـهـعـفـیـ وـ مـوـرـپـهـیـ هـمـهـدـانـیـ بـوـنـ.^۶

۱- تفسیر التابعین (۴۶۲/۱).

۲- العلم الابی خنیفة (ص: ۱۲۳)، تفسیر التابعین (۴۶۳/۱).

۳- البخاری رقم ۵۰۰۰.

۴- البخاری رقم ۳۷۵۸.

۵- المستدرک (۲۲۷/۲) صحیحه‌الحاکم و واقعه‌الذهبی.

۶- تفسیر التابعین (۴۷۲/۱) الی (۴۸۴).

۵- قوتا بخانه‌ی شام:

پاش پزگار کردنی شام یدمیزیدی کوری نبوسوفیان نامدیه کی بوز عومه‌ر (ص) نوسی: خملکی شام زوربون و شاره کانیان پر کردووه و پیویستیان به یه کیتکه که فیری قورثانیان بکات و شاره‌زایان بکات، ئهی ثهمیری باوه‌رداران، پیاوائیلک بنیته که فیریان بکهن، عومه‌ر (ص) بانگی موعازی کوری جبدل و عویاده‌ی کوری صامت و ئهبو ده رداء (ص) کرد و ناردنی بوز نه‌غامدانی شمو کاره گرنگه و پیی فدرمدون: له شاری حمصه‌وه دهستی پی بکمن چونکه ئیوه خملکانیکی به ره‌گهزر جیاوازی تیندا بدی ده‌کهن، ههندیکیان خیرا فیرده‌بن، ئه‌گهره نهوده‌تان بدی کرد کۆمه‌لیک خملک فیر بکمن و نه‌گهره لینیان پازی بعون با که‌سیکتان بهو کاره هه‌لستی و پاشان یه‌کیکتان بپروا بوز دیهشق نهودی ترش بدره فدلستین، هاتنه شاری حمص تیایدا مانوه ههتا له خملکی پازی بعون به‌ودی که له ثاستی زانستیدا پیی گهیشتون و عویاده‌یان له‌وی به‌جی هیشت و نه‌بوده‌رداء به‌رده دیهشق و موعازیش بدره و فدلستین به‌ری که‌تون،^۱ بدراستی نه‌و قوتا بخانه زانستیانه که عومه‌ر تاکه کانی داده‌مذرازاندن له ولاته پزگار کراوه کاندا هه‌لده‌ستان به فیرکردنی خملکی و پدروه‌رده کردنیان، قوتا بخانه‌ی شام له‌سمر شانی موعاز و نه‌بوده‌رداء و عویاده‌ی کوری صامت (ره‌زای خوایان لی بیت) و چهند که‌سیکی تر له یاران و هستا بعو، نه‌بوده‌رداء خولیکی له مزگوتی دیهشق هه‌بورو که (۰۱۶۰) هزار و شوش سه‌د که‌س ئاما‌دهی ده‌بعون و ده‌کم‌س ده‌کم‌س قورثانیان ده‌خویند و پیشبرکیتیان له‌سمر ده‌کرد و نه‌بوده‌ردائیش و هستا بعو که له پیشه کانی قورثاندا فدرمانی به خملکی ده‌دا،^۲ نه‌بوده‌رداء به زورتینی نه‌و هاوه‌لانه دیتنه هه‌ژمار که له شام و دیهشقدا کاریگر بعون، زه‌هبهی ده‌فرمومویت: نه‌بوده‌رداء زانای خملکی شام بعو و قورثان خوینی نه‌هلی دیهشق فدقی و قازی یان بعو،^۳ نه‌و (ص) له‌و یارانه بعو که قورثان خوین بعون و به په‌نجه‌ی دهست هاتوونه‌ته ژماردن،^۴ هروه‌ها نه‌بوده‌رداء (ص) هانی خملکی شامی ده‌دا له‌سمر داواکردنی زانیاری و زانست و ده‌فرمومو: بۆچى زانا‌کاتستان ده‌بیشم ده‌پون و نه‌زانه کاتستان ده‌بینم فیرنابن؟ فیر بن پیش نهودی که زانیاری و زانست بدرز بیت‌موده، دلیاش بن که بدرز بونه‌وهی زانست رۆیشتني زانیانه،^۵ له جهخت کردن‌هه‌وه کانی له‌سمر داخوازی زانست ده‌فرمومو: زانابه یان فیر خواز به یان خوش‌ویستی زانست، یان شوینکه‌وتەی به، پینچه‌میان مه‌بە چونکه تیاده‌چی. حسنی به‌صری- ره‌حمدتی خوای لی بی- ده‌فرمومویت: پینچم داهینه‌ره،^۶ هه‌روه‌ها ده‌فرمومویت: داوای زانیاری و زانست بکمن ئه‌گهره لیی دابران نهوا خملکه که‌یتان خوش بعوی، ئه‌گهره نا

۱- الانصار في العصر الراشدي (ص: ۲۵۹).

۲- غایه النهاية في طبقات القاء لابن الجوزي (۱/۷۰۶).

۳- التذكرة (۱/۲۴).

۴- تفسير التابعين (۱/۲۵۶).

۵- الانصار في العصر الراشدي (ص: ۲۵۶).

۶- همان سدرچاوه.

رقتان لیيان ندبیتمنه،^۱ ناگادرین خله‌کی فیر بکمن و خوشتان فیر بن چونکه زانا و فیرخواز له پاداشدا وک یه کن و له پاش ندوهش له نیو خله‌کدا باش نی یه،^۲ هتا فیر خواز ندبیت نایبته زانا، نایبته فیر خواز همدا کار بدهه نه کمیت که دهیانی،^۳ همروهها دهیفرمومو: هممو شاره‌زایی و تینگه‌یشتنه کان به دهست ناهیتی تا چند روویه‌کی قورثان نهیانی،^۴ و تیان به شهبو درداء چیته وا هوزراوه نالیتی؟ پیاویک له ئەنصاری یه کان نه ماوه که کۆپله‌یه کی نهیت، شدويش فدرمومو شهوا منيش وتم گوی بگرن:

سیرید المرءُ أن يعطي مناه وقول المرءُ فائدتي ومالي	ویأبی الله إلا ما أرادا وتقوی الله أضل إستفاداً
---	--

له پیاویه‌تیکدا هاتووه که عومه‌ر(ع) کاتن شهبو درداء(ع) کرده والی شام نم قایل نهبوو، به لام عومه‌ر سووربوو له سه‌ری نه بوده ردانیش(ع) فهرمومو: نه گدر قایل دهیت که بچم بز لایان همدا فیری قورثان و سوننه‌تیان بکدم و ببمه پیش نوییان ندوا دهچم، عومه‌ر(ع) به مه قایل ببوو، به هوی شاره‌زایی شهبو درداء به زوری زانیاری و زانست شهبو درداء زیاتر دلی موسولماناندا جیئی بوویوه‌وه، زوریک له فیرخوازان له دهوری کوبونه‌وه، لهوانه همبوو پرسیاری درباره‌ی فرزه‌کان و ههبوو پرسیاری درباره‌ی لیپرسینه‌وه و همندی فهرموموه و همندیکی تر درباره‌ی فیتهن و همندیکی تر درباره‌ی هوزراوه ده‌کرد،^۵ لە برئه‌وه کاریگه‌ری زانستی له شامدا به رفراوان بسوه بە تائیه‌تی له فیرکردنی قورثاندا و همروهها له ئاموزگاریشدا به ههمان شیوه رژیک له نیو خله‌کی شام ههستا و پیتی فهرمومون: نهی خله‌کی شام چیتanhه وا کوڈه که نهوه و لیئی ناخون و کوشک و تملار بنیات دهنین و دانانیشن، سەرخ دەدەن و ناز و نیعمەت، نهوهی کە لیيان بە جى ماوه کى له منى دە کرپت به دوو پرکرد له مال و مەندال و ناز و نیعمەت، نهوهی کە لیيان سیاسەتی عومه‌ریدا بەرجسته دبۈون و بە پى دە کران بز درھم.^۶ بە وینە نەم کەلتوريانه له گەلن سیاسەتی عومه‌ریدا بەرجسته دبۈون و بە پى دە کران بز سازدان و ئاماذه کردنی ثومەت و دریزه‌دان به شیاواي جیهادکردن،^۷ به لام مواعازی کوری جەبلی خەزرە‌جى(ع) خله‌کی یەمەن و شام سودیان لى وەرگرت و عبدالله کورپی مەسعودیش(ع) بە بالاى مواعازدا(ع) هەلددەت و قسە بۆ ھاوا له کانى دەکات و دە فدرمومویت: بە راستى مواعاز: **ڪار**

- ۱- الطبقات (٤٣٠/١).
- ۲- صفة الصفة (٦٢٨/١).
- ۳- سير أعلام النبلاء (٣٤٧/٢).
- ۴- الطبقات (٤٣٠/١).
- ۵- الانصار في العصر الراشدي (ص: ٢٥٦).
- ۶- أصحاب الرسول (ع) (٢٠٩/٢).
- ۷- الانصار في العصر الراشدي (ص: ٢٥٦).
- ۸- هدمان سرچاوه (ص: ٢٥٦).

اُمَّةَ قَاتِنًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُنْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ (النحل: ۱۲۰).

وتیان: کام شومدت؟ فدرمووی: ثمه‌هی که خـلـکـی فـیـرـی چـاـکـه دـهـکـاتـ، پـاشـانـ فـهـرـمـوـوـی: شـهـی دـهـزـانـ فـهـرـمـانـبـنـدـرـدارـ چـیـ یـهـ؟ وـتـیـانـ: نـهـخـیـرـ فـهـرـمـوـوـی: فـهـرـمـانـبـنـدـرـدارـ مـلـکـهـجـیـ خـودـایـهـ، مـوـعـازـیـشـ بـهـ وـشـیـوـهـیـ بـوـوـهـ، بـیـنـ مـسـعـودـ مـوـعـازـیـ بـهـ تـیـبـرـاـیـمـ پـیـغـمـبـرـ (عـلـیـهـ السـلـامـ) لـیـلـکـ دـهـچـوـانـدـ بـهـوـیـ کـهـ شـکـۆـمـهـنـدـیـ زـانـسـتـیـ وـشـوـئـنـدـوـارـیـ شـارـهـزـایـیـ وـرـهـتـارـیـ تـیـداـ بـوـوـ، لـهـبـرـ ثـمـوـهـشـ بـوـوـ کـهـ مـوـعـازـ(علیه السلام) بـهـ تـیـگـهـیـشـتـشـنـیـ قولـ بـوـ فـیـقـهـیـ نـیـسـلـامـیـ جـیـاـ دـهـکـرـایـوـهـ تـوـانـیـهـ کـیـ پـیـ بـهـخـشـیـبـوـ لـهـ وـلـاـمـدـانـهـوـهـیـ شـمـوـ دـڑـوـارـیـ یـانـهـیـ کـهـ لـهـ لـایـ مـوـسـوـلـمـانـانـ شـوـئـنـیـ پـهـسـنـدـیـ وـسـهـرـسـوـرـمـانـ بـوـوـ، عـوـمـهـرـ(علیه السلام) دـهـرـبـارـهـیـ دـهـفـرـمـوـوـیـتـ: ژـنـانـ دـهـسـتـهـوـسـانـنـ لـهـوـهـیـ کـهـ کـوـرـیـهـیـ وـیـنـهـیـ مـوـعـازـیـانـ بـیـتـ، عـوـمـدـرـ ثـهـگـرـ کـارـیـکـ فـشـارـیـ بـوـ بـهـیـتـیـاـیـهـ ثـهـوـاـ پـاـوـیـزـیـ بـهـ دـهـسـتـهـیـ رـاـوـیـزـیـ دـهـکـرـدـ کـهـ لـهـ گـهـلـ نـهـنـصـارـیـ یـهـکـانـدـاـ مـوـعـازـیـ کـوـپـرـیـ جـمـبـلـ وـشـیـهـیـ کـوـپـرـیـ کـهـعـبـ وـزـهـیدـیـ کـوـپـرـیـ ثـابـتـ، هـبـوـونـ بـهـوـهـیـ، کـهـ لـهـشـارـهـزـایـیـ وـتـدـفـسـیـرـیـ وـاقـعـیـ وـ کـرـدـهـیـ بـوـ رـوـدـاوـهـ کـانـ چـیـزـیـانـ وـرـدـهـگـرتـ، کـاتـنـیـ کـهـ شـارـهـزـایـیـانـ لـهـمـ بـوـارـهـدـاـ هـبـوـثـمـ وـکـاتـهـ بـوـوـ، کـهـ لـهـسـرـ سـهـرـدـهـمـیـ پـیـغـمـبـرـ(علیه السلام) فـهـرـمـانـیـانـ دـهـرـدـهـکـرـدـ کـهـ بـهـجـزـرـیـ عـبـدـالـلـهـ کـوـپـرـیـ عـوـمـهـرـ(علیه السلام) حـزـیـ بـهـ بـیـسـتـنـیـ قـسـمـیـ مـوـعـازـ وـنـهـبـوـدـهـرـدـاءـ بـوـوـ، بـهـ خـلـکـیـ دـهـفـرـمـوـوـ: بـاسـیـ دـوـوـ ژـیـرـهـ کـمـ بـوـ بـکـمنـ، شـوـانـیـشـ دـهـیـانـ وـتـ: کـیـنـ ثـهـوـ دـوـوـ ژـیـرـهـ؟ دـهـیـفـرـمـوـوـ: (مـوـعـازـ وـنـهـبـوـدـهـرـدـاءـ) یـ نـهـنـصـارـیـ، کـاتـنـیـ عـوـمـهـرـ لـهـسـرـ ثـهـسـتـیـلـ وـحـوـزـیـ ثـاوـدـانـیـ وـشـتـهـ کـانـ وـتـارـیـ دـاـ فـهـرـمـوـوـیـ: هـدـرـکـهـسـ شـهـیـهـوـیـ پـرـسـیـارـ بـکـاتـ دـهـرـبـارـهـیـ فـیـقـهـ بـاـ بـیـتـ بـوـ لـایـ مـوـعـازـیـ کـوـپـرـیـ جـمـبـلـ، رـایـ عـوـمـهـرـ لـهـ سـهـرـهـتـایـ خـلـاـفـتـیـ نـهـبـوـکـرـدـاـ وـ بـوـوـ کـهـ بـیـ نـیـازـ نـابـیـ لـهـ بـوـونـیـ مـوـعـازـیـ کـوـپـرـیـ جـمـبـلـ لـهـ پـایـتـهـخـتـهـ کـیدـاـ وـ بـهـرـهـلـسـتـکـارـیـ چـوـونـهـ دـهـرـهـوـهـیـ بـوـ لـهـ مـدـدـینـهـ، عـوـمـدـرـ پـاـشـ دـهـرـجـوـونـیـ مـوـعـازـ بـوـ شـامـ فـهـرـمـوـوـ: دـهـرـجـوـونـیـ لـهـ نـیـوـ شـارـیـ مـهـدـیـنـهـ وـ خـلـکـهـ کـیدـاـ مـهـدـیـنـهـ بـهـتـالـ بـوـوـیـمـوـهـ لـهـ فـیـقـهـیـ نـیـسـلـامـیـ وـ رـاـوـیـزـیـاـ بـیـ نـهـدـهـکـرـدـ، مـنـ نـهـبـوـکـرـمـ دـوـانـدـ کـهـ کـوـتـ وـ بـهـنـدـیـ بـکـاتـ لـهـ مـهـدـیـنـهـ لـهـبـرـ ثـمـوـهـیـ، کـهـ خـلـکـیـ پـیـوـیـسـتـیـانـ پـیـهـتـیـ، بـهـلـامـ نـهـبـوـکـرـمـ دـاـوـاـکـهـمـیـ پـهـسـنـدـ نـهـکـرـدـ وـ فـهـرـمـوـوـیـ: پـیـاوـیـکـ کـهـ شـهـیـدـیـ دـهـوـیـ منـ بـهـنـدـیـ نـاـکـمـ، مـنـیـشـ وـقـمـ: سـوـیـنـدـ بـهـ خـواـیـ لـهـ نـیـوـ جـیـگـاـکـیدـاـ لـهـ مـالـلـهـ کـمـیدـاـ وـ لـهـ شـارـهـ کـمـیـ خـوـیدـاـ ثـهـگـرـ بـیـهـوـیـ خـواـیـ گـهـوـرـهـ پـلـهـیـ شـهـیـدـیـ بـیـ دـهـبـدـخـشـیـ، بـهـلـامـ دـیـارـهـ کـهـ عـوـمـدـرـ رـایـ خـوـیـ گـوـپـیـوـهـ وـ نـارـدـوـوـیـهـتـیـ بـوـ فـیـزـکـرـدنـیـ خـلـکـیـ شـامـ وـ بـرـپـیـارـیـ دـاوـهـ کـهـ هـمـ لـهـوـیـدـاـ بـیـنـیـتـهـوـهـ لـهـ گـهـلـ ثـمـوـهـشـداـ چـوـونـیـ مـوـعـازـیـ کـوـپـرـیـ جـمـبـلـ بـوـ

۱- الاكتفاء للكلاغعي (٣١١/٣).

۲- الانصار في العصر الراشدي (ص: ١٢٠).

۳- سيد أعلام النبلاء (٤٥٠/١).

۴- الانصار في العصر الراشدي (ص: ٢٨٥).

۵- تهذيب الكمال (٢٨/١١٣) للمزني تقللا عن الانصار في العصر الراشدي.

۶- الطبقات (٤٢٦/١).

۷- الانصار في العصر الراشدي (ص: ٢٨٥).

شام کاریگدری گموده‌ی هبهبووه لهوهی که له دوای خۆزی زانست و زانیاری و شاره‌زایی به‌حی هیشتتووهو له‌مه‌شدا لیهاتووی خۆزی سه‌ملاندووه، نه‌بوموسلمی خولانی ده‌فرمومویت: چوومه نیو مزگوتی شاری حمص و نزیکه‌ی ۳۰ کدهس له هاوهله به سالاچووه کانی پیغه‌مبدر (علیهم السلام) بینی که لاویکی چاو رهشی ناوچاو پرشنگدار و بی دنه‌نگیان تیدابوو نه‌گدر خەلککی له شتینکدا نه شاره‌زا بونایه و گرفتیان بهاتایه رپی پرسیاریان لئی ده‌کرد منیش به هاوهله کدم وت: نمهوه کی یه؟ وتنی: مواعازی کوری جهبل،^۱ مواعاز هدمیشه هانی خەلککی ده‌دا لەسر گەران به دوای زانیاریدا و ده‌یقمرموو: فیبری زانیاری بن، به‌راستی فیبر بونی له پیتناو خودا ملکه‌چی و داواکدنی په‌رستشه. یادکردنه‌وهی ستایش کردنی خودا و گەران به‌دوایدا جیهاده و فیبر کردنی هەركە سیتکیش چاکه‌یه و به‌خشینی به خەلکانی خۆزی نزیک بونه‌وه و دوستایدیتی کردن له بیدر نه‌وهی که هیما و نیشانه کانی حرام و حلال و نالا و بیداخی به‌هشتبان و به‌خته‌وهرين له دلتندگی و هاپری و هاوده‌من له غوریه‌تدا و دوینه‌ر له خەلتوهه و پیشاندەرن له خۆشی و ناخۆشیدا و چەکن له بەرامبدر دوزمن و ئایین له کاتی پەراگەندەدا و خوای گموده‌ش گەلانیکی پی بەرز ده‌کرده‌وه و ده‌یکردنه چاکتینیان له سەرکردايەتی و پیشەوايانیک که شوین پیشان هەلبگیری و پابند بن به کرده کانیان و بگەرپىنه‌وه بۆ لای پاکانیان.^۲ لەشامدا مایه‌وه و خەلککی فیبری ئایینه کەیان ده‌کرد تا له عەمواس دووجاری نەخۆشی تاعون هات و هاوهله کانی بۆزی گریان و فەرموموی: چی واتان لئی دەکات که بگریم؟ و تیان بۆ نەو زانیاری و زانسته دەگرین کە به مردنی توپلیمان ده‌پری، فەرموموی: زانیاری و ئیمان له شوینی خۆیان دەمیتنه‌وه تا پۆزی دوایی، هەركەس داوايان بکات له قورئان و سوننەتی پیرۆزدا دەیان دۆزیتنه‌وه هەممو قسە کان بخنه رپو له‌سر قورئان و به هیچ شتینک له‌سر قسە مەیخنه رپو،^۳ قورئان لای مواعاز نەو پیتەره بوبو که هەممو شتە کانی پی دەپیتا و به هیچی ترى نەدەپیتوان، ئەمەش بەرناھەی مواعاز بوبو له فیربونیدا بۆ قورئان و بەمەش پابند بوبو هەتا دوايین چرکه له ساتە وەختە کانی ژیانیدا، کاتی^۴ له سەرەمەرگدا بوبو هەر کە چاواي دەکرده‌وه ده‌یقمرموو: خواي گموده، هەناسەم لیپر، خوايی گیان تۆ دەزانى کە من گەشتەن به تۆم زۆز پیتەرە،^۵ بەلام عوباده‌ی کوری صامت (علیهم السلام)، عومه‌ری فاروق دادوه‌ریکی پەوانەی شام کرد، له حومص نیشته‌جی بوبو پاشان رپوو کرده فەلسەتین و لمۇئ دادوه‌ری کرد، هەر لمۇئ بەم پلەوپایە سەقامگیر بوبو، يە كەمین كەس بوبو کە كاروباري قەمائى لە فەلسەتىن گرتە دەست و هەروهە خەلکە كەشى فيرى قورئان دەکرد و له‌سر نەم پیچەکەيە مایه‌وه تاوه کو لمۇئ مەرد،^۶ هەروهە عوباده بەشىكى گموده‌ی لەسياسەتى زانستى و پەروه‌رەبىي و جيهاپىنى عومه‌ری فاروق (علیهم السلام) بردوهو له خەلکانی خواناس و

۱- سير أعلام النبلاء (٤٥٢/١).

۲- الانصار في العصر الراشدي (ص: ٢٨٥)، سير أعلام النبلاء (٢٨٥/١).

۳- الانصار في العصر الراشدي (ص: ٢٨٥).

۴- صفة الصفوة (٥٠/١).

۵- عبادة بن الصامت صحابي كبير ومجاهد، د. وهبة الزحيلي، (ص: ٨٤).

ملکەچ بۇوە و كاتىئك گەشتە شارى حەص بە خەلکەكەي فەرمۇو: ناگادارىن كە دونىيا نايىشىگىدى ئېستاۋ رۆزى دوايش بىلىنى پاست و دروستە... ناگادارىن دونىيا نەوهى خۆبىيە هەمە و قىامەتىش نەوهى خۆبىيە و ئىيەش لە نەوهى رۆزى دواىىي بن و لە نەوهى ئەم دونىيائى مەبن، ھەمۇو دايىكتىك نەوهە كانى شويىنكەوتەي دەبن^۱، لەسەر ئەم بىنهمايە بوه كە عومەر(عليه السلام) سوور بۇوە لەسەر چەسپاندىنى لە ناخى موسىلماناندا، لە نىيۇ يارانى ئازىزدا (خوايانلى پازى بىت) ئەوانەيانى ھەلەدەبىزاد كە خەلکى دەتوانىت يادىيان بىكانەوە و ئەم مانانىانە لە ژياننامە كەيدا بەرجەستە بىكەت، ھەروەها عوبادە(عليه السلام) فەرمانى بە چاكە و رېنگرى لە خراپىدە كەردى، لە پېتىوارى خواشدا لە لۆمە كاران نەدەترسا، عوبادە(عليه السلام) كاتىئك كە دادوھرى فەلەستين بۇو، نكۈلى شتىنەكى كرد لە والى شام و فەرمۇو: من لەم زوپىدە لە گەل تۇنابم و پاشان رؤيىشت بۆ مەدينە، عومەر پىتى فەرمۇو: چى تۆزى هيتنى؟ ئەمۇش ھەواله كەي پىدا، عومەر فەرمۇو: بېز بۆ شويىنى خۆت خواي گەورە ھەمۇ خىرەتكە لەم زوپىدە دوور خاتمەوە كە تۇن و ھاوشىۋە كانتى تىدا نىيە ھىچ كار و فەرمانىتىكى تۆزى بە سەرەوە نىيە،^۲ بەم شىۋوپىدە عوبادە وەك بانگخوازىتكە و مامۆستا و پىشەنگىتكە لە نىيۇ كۆمەلگە كەي گەرایەوە بۆ شام، ھەروەها عومەر(عليه السلام) عبدالرحمن كورپى غەندەمى ئەشەعرى نارد بۆ شام تاواھ كە خەلکەكەي شارەزا بىكەت، موعاز و ئەبۇ دەرداە و عوبادە ئەم پايە سەرە كىيانە بۇون كە عومەر لە دامەزرانىنى ئەمۇ قوتاپخانە شامىيەدا پاشتى پىن بەستىن كە ھەستا بە بانگەواز و فيئرەكەن و پەرورەد لەم مەلەندانىدە، ئەمانە كۆمەلېتكە لە باشتىن يارانى ئازىزيان لە گەلەدا بۇو كە تابعىنى شام لە سەرددەمى ئەوان فيئر بۇون، ئەم يارە ئازىزانە كەسانىتىكى زۆر بۇون، بەلام بەناو بانگتىرينىان عائىذالله كورپى عبداللە ئەبۇ ئىدرىسى ئەخۇلانى و مىكحول ئەبۇ عبداللە ئەلدىمەشقى و كەسانى تر بۇون.^۳

٦- قوتاپخانەي ميسىر:

لە سوپاکەي عەمرى كورى عاص(عليه السلام)دا كە ميسىرى رېزگار كرد زۆرىتكە لە ھاوهلان ھەبۇون، جىڭە لەوەش دەتوانىن كە عەقبەي كورپى عامر(عليه السلام) بە زۆرتىنى ئەم ھاوهلانە بەھىتىنە ھەۋىمار كە لە ميسىردا لە لايەنی زانستىمۇ كارىيگەرى خۆي ھەبۇوە ھەروەھا خەلکى ميسىر عوقبەيان زۆر خۆش ويسىتىوو و شتىيانلى گىپارادەتەوە و پەپىوهست بۇون پىسوھى، سەعدى كورپى ئىبراھىم دەفەرمۇویت: ھەرچۈن ئەھلى كوفە باسى عبداللە يان^۴ دەكەد ھەر بەھە شىۋوپىدەش خەلکى ميسىر باسى عوقبەيان دەكەد و ميسىرىيە كائىش زانىاري و زانستىان لە يارانى ئازىزەوە وەردىگەرت و لە بەناوبانگتىرىن ئەمۇ ھاوهلانەش ئەبۇ ئەخەير مورشىد كورپى عبداللە ئەلدىزىنى كە لەسەر دەستى عوقبە بۆتە قوتاپى و

۱- الاكتفاء للكلاغى (٣١٠/٣).

۲- سير اعلام النبلاء (٢٢/٢) الانصار في العصر الراشدي، (ص: ١٢٤).

۳- تفسير التابعين، (١/٥٢٨ إلى ٥٥٦).

۴- ھەمان سەرچاوه (١-٥٤١-٥٤٠).

زانیاری و زانستی لی و هرگز توهه، پاش مورشید عده‌مری کوری عاص^۱ و عبدالله کوری عده‌مر (عليه السلام) بعون، نه‌مانه گرنگتین شه قوتا بخانانه بعون که بزاوتنی پزگار بخوازی کاریگه ریعون و له دامدزراندنی و عومهمر (عليه السلام) سدریه رشتی ناوکزکه یه که مینه کانی کرد ووه، عومهمر (عليه السلام) نه‌گهر سوپا لیسی کتبونایه‌تمهه نهوا پیاویکی بز دهاردن که کمسایه‌تیه کی زانا و تینگه‌یشتتو بیت هدتا سه‌ربازه‌کان فیبری کارویاری ناینه‌که‌یان و همه‌موو شه کارویارانه‌یان بکات که له دهستور و ریتسای فیقهی و قورنایه‌کان دیته پیکگه‌یان،^۲ کاتیک که خاکه پزگار کراوه کانی نیسلام بدرفاوان بعون پیویستیان به چهند ده‌زگایه کی زانستی و پهروه‌دهی بیو، شاره نیسلامیه کانی وک کوفه و بهسره و قیستات بنیات نزان و لمپان شهوده‌شدا چهندین پیکگه سه‌ربازی و مدلبه‌ند کرانده بز کتبونه‌وهی سه‌ربازان و خاوه‌خیزانه کانیان، همه‌وهه نمه دهبویه باره گایه ک بز کتبونه‌وهی زانیان و تینگه‌یشتوان و فیرکاران،^۳ عومهمر بانگخوازان و مامؤستایانی داده‌مدزراند و رهوانه‌ی ناوجه نازاد کراوه کانی ده‌کردن، عومهمری فاروق ناشکرای کرد که گرنگتین مدبستی رهوانه کردنی والی و فرمابه‌رداران بز شاره کان شهده‌یه هسته ب فیرکردنی خلکی، هدوه‌ها فاروق (عليه السلام) وتاری دهدا و دهیفه‌مورو: خوای گهوره، من بدشاهیت ده‌گرم لمه‌رفه‌رمانبدردارانی شاره کان و من لمه‌سر خوبیان رهوانه‌دم کردن، تا له نیوانی خوبیاندا راست و پیک بن و خلکی فیری دینه‌که‌یان و سونه‌تی پیغمه‌بدره که‌یان بکمن و ده‌سکوته کانیان لمه‌تیودا بش‌بکدن،^۴ عومهمر پزق و پوزی له بدیتولالی مسلمانان بز مامؤستایان و موفتیان بزیوه‌تمهه تا خوبیان یه کلایی بکنه‌وه بز به جیهیه‌نی شه‌کی گرنگیان له فیرکردن و فتوادان و تهنانه‌ش که مندالانیان فیر ده‌کرد عومهمر زامنی پزق و پوزی ده‌کردن، له مددینه‌دا تهناها سی مامؤستا همه‌بوو، که مندالانیان فیر ده‌کرد، عومهمر بز هم مانگینگ ۱۵ دره‌هی بز بزیوه‌نه،^۵ بلاویونه‌وهی فیرکاری له گرنگتین ناماگه کانی عومهمر بیو، که‌سانیکی ده‌نارد بز نیتو خلکی ده‌شته کی و شاره کان که نهوان فیری ناینه‌که‌یان بکات، عومهمر (عليه السلام) هم به کوششی والی شاره کانه‌وه نده‌وهستا بز بلاوکردنوهی فیرکردن بدلكو به زانیانه هاوکاری کردون که له مددینه بزی ده‌ناردن، هه‌لگری پاسپارده کان بعون، عومهمر ۱۰ هاوه‌لتی نایزی بز فیرکردنی خلکی بدسره نارد که نیایاندا عبدالله کوری مغفل نه‌لوزنی به‌دی ده‌کرا^۶ و همه‌وهها عیمران کوری حصین نه‌لخوازعی (عليه السلام) رهوانه‌ی بهسره کرد تا خلکه که‌ی له دین شاره‌زا بکات، عیمران یه کیک بیو له هاوه‌له تینگه‌یشتوه کان.^۷

۱- حسن الحاضرة (۱/۲۹۶).

۲- الادارة العسكرية في الدولة الاسلامية (۲/۷۱۲).

۳- همان سه‌رجاوه. (۲/۷۱۲).

۴- مسلم، رقم (۵۶۷).

۵- رواه البیهقی، (۶/۱۲۴) السلطنة التنفيذية (۲/۷۶۶).

۶- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۲۷۳).

۷- همان سه‌رجاوه (۳/۲۷۳).

وا دیاره که فیرخوازی له شامدا زیاتر پیتگمی تر بوبه له شاره کانی تر، چونکه عومه‌ر (ص)^۱ کاتیک که ناوجه کانی تر پاک‌کرانده نامه‌یه کی نووسی بۆ نهبو موسای نهشعری، که له بهسره بوبه، فدرمانی پیتدا که مزگه‌وتیک بۆ نویزی به کۆمەل بکاتدوه و بۆ هدر هۆزیتکیش مزگه‌وتیک بکاتدوه، هدر که رۆزی همینی هات برقن بۆ مزگه‌وت و ناماده‌ی نویزی همینی بن، نامه‌یه کی نووسی بۆ سعدی کوری ثبی و هقاص که له کوفه بوبه، به هدمان شیوه، نامه‌یه کی بۆ عه‌مری کوری عاص، نووسی که له میسر بوبه، به هدمان شیوه، نامه‌ی بۆ نهبو میری سهربازانی شام نووسی: دهست پیشخری مه‌کمن بۆ گوندە کان و له شاران لی بگمپتن، له هر شاریکدا تەنها یەک مزگه‌وت دروست بکمن تەک بۆ هدر هۆز و تیره‌یدک مزگه‌وتیک دیاری بکەن هەوەک نهودی که بۆ خەلکی کوفه و بهسره و میسر کراوه^۲، فاروق بایه‌خی تەواوی دهدا به کادیره زانستیه پسپوره کان و پهاندەی شاره کانی ده‌کردن، له گەمل بەرفراوانتر بونی ناوجه رزگار کراوه کاندا پینمايی سەرکرده و فدرمان بەردارانی ده‌کرد که هەست بە کردنوهی مزگه‌وت له هەرتیمە پاکسازکراوه کاندا هەتا بینه مەلبەندیک بۆ نایینی نوی و مەلبەند بن بۆ زانیاری و زانست و شاره‌زایی و پەخشکردنی شارستانیه‌تی ئیسلامی، به پاستی مزگه‌وتە کان له ئیسلامدا بريتین له چەند دام و دەزگایه کی سەرەتايی زانستی و له میانیدا زانیانی ھاولە جولاون بۆ فیزکردنی ئومەت به پیش پلانیکی ستراتیزی که عومدە لە سەرەری رۆیشتورو و له سەردەمى پیغەمبەر (ص)^۳ دانراوه، ژمارەی ئەو مزگه‌وتانەی که نویزی همینیان تىدا دەکرا له دەولەتەکەی عومدە (ص)^۴ گەشته ۱۲ هەزار مینبەر^۵، کە هەلەستا به رۆلی خۆی له فیزکردن و پەروەردەکردن و بهیزکردنی ناخی خەلکی، کاتی کە موسلمانان پیویستیان به دابپانی شوینی فیزکردنی مندالان بوبه له مزگه‌وتە کان، عومدە (ص)^۶ فدرمانی دا به دروستکردنی بینای قوتاچانە کان و دامەزراندەنی پیاوان بۆ فیزکردن و پەروەردەکردنی مندالان^۷، عومدە هانی مندالانی دهدا بۆ فدراءھم ھیتانی زانیاری و زانست و کارئاسانی بۆ دەکردن و خەلاتی مالی پێ دەدان وەک ھاندانیتک بۆیان، عومدە نامه‌ی بۆ کاریە دەستانی دەنووسی کە خەلاتی پیشکەوتتووان بکەن وەک ھاندانیتک بۆیان، ئەمەش لەو فدرمانیدا دەرکەوت کە بۆ سەعدي کوری ثبی و هقاص (ص)^۸ نارد، تیایدا داوا لی کردو بوبه کە چى پاره‌یەک له بەيتولمال ماوەتموە بداتە ئەو قوتابيانەی کە فیزی قورئان دەبن،^۹ ئەم ھاندانەی فاروق بۆ شەو رۆلەسەی ئومەت بوبه کە ژیانی خۆیان تەرخان کردو بوبه فیربوونی قورئان و لەبەرکردنی، هیچ کۆمەکیە کیان نەبوبو جگە لەو کۆمەکی و ھاندانانه کە ئەمەش بە تاتیبەتی لەو هەرتیمانەی کە تازە موسلمان بوبویوون، ئەمەش ئەو وزه شاراوه‌یەی کە له ناخدا ھەیانە دەیھەزتىنى له توانانی رۆلە کانیان لە سەر لەبەرکردن و تېگەیشتنى قورئان و سونەتى پیغەمبەر کەمی (ص)^{۱۰}، عومدە (ص)^{۱۱} ئەو دەمە بایه‌خی دەدا

۱- عصر الخلافة الراشدة (۲۷۵).

۲- نظام الحکومة الاسلامية (۲/ ۲۶۲).

۳- الساطة التنفيذية (۲/ ۷۶۸).

۴- أشهر مشاهير الإسلام (۲/ ۵۴۰-۵۴۱).

به سدرجم ثهو زانستانه که پهیوه‌نیان به قورئان و سونهت و به تایبه‌تیش به زمانی عهده‌بیهوده همبوو، له وته‌کانی لم باره‌بیهوده دفه‌رموویت: فیتری زمانی عهده‌بیی بن بهراستی ثهو فیربونه عهقل دامه‌زراوده‌کات و له‌پیاوه‌تی زورتر ده‌کات،^۱ دفه‌رموویت: فیتری (خو) بن ههروهک ثهو که فیتری سونهت و فدرزه‌کان ده‌بن،^۲ دفه‌رموویت: فیتری شیکدنهوه (اعراب)ی قورئان بن ههروهک ثهوهی فیتری لم‌بدرکردنی ده‌بن،^۳ دفه‌رموویت: خراپی نووسین دریزدادری بیتبندمایه و خراپی خویندندهوه زور وتن و نایابی نووسینیش روتینیانه،^۴ ثهوهش بدی ده‌کدین که عومنه سه‌زهنشتی ثهو که‌سه‌ی ده‌کرد که هله‌ی له عهده‌بیدا ده‌کرد له کاتیکدا ثهو له شوینیتکی گرنگادایه و ده‌کرت که مذنیه کی تیدا بیت، بهوهی که پیتی سپیردراده و شانی داوه‌ته زیری، ثهبو موسای نه‌شعری نامه‌یه کی بتو عومنه^(۵) نووسیوه و عومنه‌ریش نامه‌یه کی بتو دنووسیت و دفه‌رموویت: ثهو نووسه‌رهت که شاوازیکی بتو نووسیوم قامچیه کی لیده،^۶ ثینن جهوزی پیاوایه‌تی کردووه که: نووسه‌ره که‌ی عه‌مری کوری عاص نامه‌یه کی نووسیوه بتو عومنه و کاتیک که نووسیویدتی ((بسم الله)) پیتی (س)ه که‌ی له‌بر چووه، بدم هزیه‌وه عومنه نامه‌یه کی بتو عه‌مر نووسیوه که: قامچیک بداد له نووسه‌ره که‌ی، عه‌مریش قامچیه که‌ی لیدا کاتیک که له نووسه‌ره که‌یان پرسی: له‌سر چی لیدایت؟ وته: له‌سر پیتی (سین).^۷ به راستی عومنه سور بو له‌سر شاره‌زابون له هه‌ممو شتیک، له‌بدر ثهوه وازی له هیچ کاریک له کارانه نه‌هینناوه که پهیوه‌ندی به سیاسته یان باری ثابوری یان سویاکان یان فیربون یان ثدده‌ب یان ثهو شتانته‌ی تر که پهیوه‌ندیان هه‌یه به ژیانی ثومه‌ت و شکومندی و سه‌فرازی و هیزی شارستانیه‌تی، ثه‌گمنا داهیتنانی تیدا کردووه و بایه‌خی خوی پیداوه، ثه‌مدهش رینما یان ده‌کات له‌سر گشتگیری و سیاستی و باشی بدرپرسیاریتی بتو ثومه‌ت به به‌کارهینانی تووند و تیزی له‌شوینی خزیداو ندرم و نیانی له شوینی خزیدا، پاریزگاری کردن له‌سر ثهوهی که ده‌بیت نه‌استی نووسین له نیوانی والیه‌کاندا له‌سر نه‌استی زمان پاراوی له ثومه‌ت و ده‌ستوری قورئان بیت که به زمانیکی عهده‌بیی روون و ناشکرا دابه‌زیووه.^۸

به راستی له پشته‌وهی ثهو دام و ده‌زگا سه‌ریازی یانه‌ی که ههستان به پاکتاوکدنی هه‌ر یه‌کدهله ولاستانی عیراق و نیران و شام و میسر و ولاتی روزنای او عهده‌بیی چه‌ندین کادیری زانستی و فیقهی و بانگخوازی بدموانا هه‌بون که له‌سر ده‌ستی پیغه‌مبدر^(۹) و له مددینه پهروه‌رده ده‌بیون، عومنه سودی لهم هیز و وزه و توانایانه ده‌ست که‌وتوروه و به باشتین شیوه ثاراسته‌ی کردوون و له‌شوینی

۱- معجم الادیان (۱/۱۹).

۲- التبیان والتبن للجاحظ (۲۱۹/۲).

۳- ألف بالبلوي (۱/۴۲) أولويات الفاروق (ص: ۴۵۸).

۴- تدریب الراوی للسيوطی (ص: ۱۵۲).

۵- مناقب امیر المؤمنین لابن الجوزی (ص: ۱۵۱).

۶- همان سه‌چاره.

۷- أولويات الفاروق (ص: ۴۵۸).

خۆزی دایناون، ئەم کادیرانه بزاڤیتکی زانستی و فیقهیان دامەززاند، كە ویستگە بۇون بۆ بزاوتسى پاكتاواي، هەروهه زانایانى هاواه‌ل كە خۆيان يە كلايى كردۇتەوە بۆ بانگەوازى خەلک و پەروردە كردىيان تا بتوانىن چىن و توپىتىكى شارەزا لە ئايىنى ئىسلامى لە بۇلەي ناوجە شازاد كراوه‌كان دروست بىكەن، بەمەش توانىان زال بن بەسىر گرفتى پە كخستنى بىرىبەستى زماندوانى، بەلكو زۆرىتك لە خەلکانى نا عەرەبىش فيرى زمانى ئىسلام بۇون و ئەم ژمارەيدەش لە گەريدەكانى بزاوتسى زانستى پاش سەرەدەمىي هاواه‌لان پۇوى لە زىادبۇون كرد، خوتىندىگە زانستى و فیقهە كانىش لە ناوجە پاكتاوا كراوه‌كاندا شوين پىئى خۆيان بەجى ھېشت، چىن و توپىتىكىان لە زانایان پىتكەھىنا كە زانىاري هاواه‌لانىيغان گەيانىدە ئومەتى ئىسلام و بۇونە بەشىتك لە چوار دىوارى زغىرەي ئەو تاپۇيانەي كە قورئان و سونەتى پىغەمبەر(پ) يان گۆتىراوه‌تەوە بۆ ئەم ئومەتە، ئەم كارازانىدەش - پاش خودا - لە گواستنەوەي ئەوهى كە هاواه‌لان لە زانىاري و زانست لە پىغەمبەر(پ) وە پىيان گەيشتۇو بە پلەي يەكەم دەگەرپىتەوە بۆ دامەززىتەرى ئەو قوتاچانە و خوتىندىگە زانستيانەي كە لە مەككە و مەدينە و بەسەرە و كوفە و ميسىر و لاتە كانى تردا ھەبۇون.^۱

پىوسىتە ئەوهەش بوتىتە كە عومەر بایەختىكى زۆرى داوه بە زانا و شارەزايانە و بە شوين و هەول و كۆشش و بار و دۆخىاندا ملى پىنگائى گىرتۇتە بىر، تاوه‌كۈ خواي گەورە پېرۋىزى خستۇتە هەولەكانىيان و بەرھەمەكانىيانى بەرۇبۇومدار كردون و پىنگەيشتۇون.

سېيىھەم: عومەرە رو ھۆنراوه و ھۆنەران:

لەو ھەوالانەي كە پىسان گەيشتۇون بزاڤى ھۆنراوه لە سەرەدەمىي عومەرە رو لە مەدينەدا زۆر پىنگەيشتۇو بۇوه، بە جىزرىتك كە ھىچ كتىبىتك لە مىئۇرۇ عەرەبىدا خالى نەبۇوه لە باسى عومەر، بەتاپىتە لە بابەتى رەخنە ئەدەبىدا، بىلۇبۇونەوەي راپى رەخنەگەران لە سەرەدەمىي ئەودا بەلگەبۇون لەسەر بۇونى گۆتىگىرى يان گىپانەوە، زانراوىشە كە كتىبە ئەدەبىيەكان لەوانەي كە دراوهتە پالىان پېشىيان بە بىرۋاپتىكراوان نەبەستۇو لە گىپانەوەدا.

بەلكو دەبىتە تاكە سەرچاوه‌يدەك بۆ ئەو ھەوالە ئەدەبى و رەخنە ئەمەنەي كە دەگاتە خملیفە كانى پاشىدەن و تەواوى هاواه‌لان و تابعىن و ئەوانەش كە بە باشى شوپىيان كەمتوتون جىگە لە ھەندى لەو ھەلبەستە كورتاتانە نەبىت كە لە سەدەمىي پىغەمبەر(پ)دا و تراونەتەوە و كتىبى فەرمۇودە پېرۋۆزە كان گىپاۋىانەتەوە،^۲ بەرھە دىرە ھۆنراوه‌كانى نابغەي جەعابىنى^۳ و ئومەسيھى كورپى ئەبى صەلت و حەسانى كورپى ثابت^۴ ھەنگاۋىيان ناوه، ئەو سەرچاوانەي كە پەيوەست بۇون بە ھۆنراوه و ھۆنرانەوەلە سەرەدەمىي عومەردا بىرىتى بۇون لە كتىبە كانى ئەدەب و ئەدەبىيات كە لەم بوارەدا زۆر دەولە مەند بۇوه.

۱- الدور السياسي للصفوة (ص: ۴۶۲-۴۶۳).

۲- مجمع الزوائد (۸/۱۲۶).

۳- المدينة النبوية فجر الإسلام (۲/۹۸).

۴- البيان للجاحظ (۱/۲۴۱) الأدب في الإسلام، نايف معروف (ص: ۱۶۹).

۱- عومەر و شیعە:

عومەر (ص) زۆرتىنى شەو خەلیفانى پاشدىن بۇوه كە ثارەززووی بۇ گوئىگىتنى شىعر و بەھىزىكىرنى هەببۇوه، هەروەك شەوهى كە زۆرتىنيان بۇوه كە خۆى پىتە سەرگەرم كردوه، هەتا دەلىن: عومەرەر كە كارىكى بۇ ھاتۇتە پېش بە سەريدا تىنەپەرىيە مەگەر دېرىيەك ھۆزراوهى بەسىردا نەوتىتىت^۱، دەگىزپەنەوە رۇزىكى جىلىكى لەبىر بۇوه خەلکى زۆر بە گىرڭىز سەيريان كردووه، لەبەر شەوهە ئەۋىش بەو ھۆزراوهىدە وەلامى داونەتەوه:

واخلف قد حاولت عاد فما خلدوا	لم تفن عن هرمز يوماً خزانته
من كل أدب إليها راكب يفد	أين الملوك التي كانت نوافلها
لابد من ورده يوماً كما وردوا ^۲	حوض هنالك مورود بلا كذب

شاھىعى - رەحمەتى خواى لى بىت - دەگىزپەنەوە كە عومەر لە پەرۋىشىدا دەجولاً و دەيفەرمۇو: خالغا دين النصارى دىنەها^۳
إليك تغدوا قلقاً وضيئها

دېرە ھۆزراوه كەش ھى يەكىن لە گاوارانى نەجرانە كە مۇسلمان بۇوه و چووه فەرزى حەج بەجى بەھىنېت.

بە ئافەتىكى ئىرىي ئەوسىيان وت بە ئامادەبۇونى عومەر (ص): ج دىمەنتىك زۆر باشە؟
ئەۋىش وتنى:

قصور بيض في حدائق خضر، عومەر (ص) ثم ھۆزراوهيدى بۇ عودەي كۈرى زەيد وتنى:
أو كالبيض في الروض زهرة^۴ مستنير

ئىپىن عەباس دەفرمۇویت: لەگەن عومەردا لە گەرانىتىكماندا چوينە دەرەوه، بە شەو رېتىمان دەكىد،
من لىيى تزىك بۇومەوه، كە نوکە پېتى داي لە تەختايىسە كە و فەرمۇوی:
ونسلمه حتى نصرع حوله كذبتم وبيت الله يقتل أحد
ونذهل عن أبنائنا والحالن لما نطاعن دونه و نناضل

ھەرەوا فەرمۇوی:

أبر وأوفى ذمة في محمد	وما حملت من نافة فوق رحلها
وأعطي لرأس السابق المتجرد ^۵	وأكسى لبرد الحال قبل إبتساله

۱- البيان للجاحظ (۱/۲۴۱)، الأدب في الإسلام، نايف معروف (ص: ۱۶۹).

۲- الأدب في الإسلام، نايف معروف (ص: ۱۷۰).

۳- مسنن الشافعى (ص: ۲۲۱) نقلاً عن عمر بن الخطاب، د. أبو النصر (ص: ۲۰۹).

۴- هەمان سەرچاوه (ص: ۲۰۹)، أدب الإملاء للسمعاني (ص: ۷۱).

۵- تاريخ الطبرى (۵/۲۱۸).

تۆیژه‌ر سەرەنگى ئەوه دەدات كە لەبەركاراوى عومه‌ر لە شىعر - كۇن و نوى - ملکەچى بۇوه لەوهى، كە پىشھاتى دەكأت لەو لەبەركاراۋىنى كە ھەلىئىنجراروھ لە خەزىن كراوه كانىھوھ و بۇى پىزلىن كراوه، بە جۆرىتىك ئەوهى كە لەسەر زارى ئەو بۇوه هەر ئەوه بۇوه كە شىماۋى واقعى ئەو پۇزەھى بۇوه لە ئاشكاراپى و ئامادەپى و پارىزەردى خېزادا، بەلكو ئەو شىعرى لەبەر كردووه لەوهى كە دەرساھى پق و كىنە بۆ ئىسلام دەرچووه، عومه‌ر ئەوهى كە هيىندى كچى عوتىبه لە دىرى حەمزە و موسىلمانان^۱ وتبۇوى داي بە گۈپى حەسانى كورپى ثابت، لەوهى كە حەسان بە جىنپۇ وەلامى هيىندى دايەوه.

بەمەش دەتوانىن بىلەين: عومه‌ر خاوهن ھەستىتكى بىنندە و تىۋىز كەسىتكى خاوهن پەمروا و نەست و بە سۆز بۇوه، چىرى لە شىعر وەرگەتسووه و گىپپاۋىيەتىھە، رايىھى كى دروستى تىيدا دەرپىسووه، لەگەن ئەوهى كە شاعيرىش نەبۇوه، ھەرۋەك ئەوهى كە زۆرىمى تۆيژەران بەدیان كردووه و ئەوهى كە وتراروھ كە شاعيرىتىك بۇوه و بە ھۆى ئەوهەر رەخنەگرمان و ئەدەپياتى دادگەر سەلامەت نەبۇون، ئەمە دوور بۇوه لە راستىيەوه لەبەر ئەوهى ئەو لەناو گەلەكەيدا وەك كەتىپپىكى كراوه ژىياوه، ھىچ شتىتكى لى ئەشارەدونەندە، عومه‌ر كەسانى ترش كۆپ و كۆپۈونەوهى تايىھتى خۆيان ھەبۇوه، نەگەر شىعىريتىكى ھەبوايە لييان دەگىپايسەوه لە نىتوان خۆياندا بلاۋيان دەكىردووه، لە پىنگەي گىپپاراۋانەوه پىتىمان دەگىشتەت ھەرۋەك چۈن ژيانەكەيان پىن گەيشتىووه و ھەرۋەھا رەخنەگرمانى يەكەمینىش باسى شەۋەيان نەكىردووه كە عومه‌ر شاعير بىت، إبن سلام لە كەتىپى (الطبقات) كەيدا، إبن قوتەپىيە لە كەتىپى (الشعر والشعراء) كەيدا باسى ئەوهەيان نەكىردووه كە عومه‌ر شاعير بىت، ھەرۋەك ئەوهى، كە (جاھظ) لەو كەتىبانەيدا باسى رەوانبىزى و ئەدەبى عومه‌ر كردووه باسى ئەوهى نەكىردووه كە عومه‌ر شاعير بىت.^۲

(البرد) لە ھەوالى عومه‌ردا موتەممى كورپى نويىرە - لە لاۋاندىنەوهى كۆتايدا - مالكى كورپى نويىرە قىسى عومه‌ر بۆ موتەممى كە دەفرمۇوپىت: ئەگەر من شەرم بوتايد - ھەرۋەك ئەوهى كە تۆ دەلىيەت - ئەوا بە براکەمدا ھەلەمەدا ھەرۋەك چىن تۆ بە براڭەتدا ھەلتىداوه،^۳ عومه‌ر لە شىعىردا تەنها ئەوهى پىن خۇش بۇوه كە دەرپىن بۇوه لە كېڭىكى ژيانى ئىسلامى، ئەوهى كە وىنەپىنە ماكانى دەكىشىت، واتاكەي دىرى واتا و ماناكانى ئايىنى خۆزى نەبىت، يان لە پلە و پايدە و نىرخ و بەھاين ناگۆزپىت، ھەرۋەھا عومه‌ر ھانى موسىلمانانى داوه بۆ فېرىپۇونى شىعىرى جوان و دەپەرمۇو: فيرى شىعىر بن چونكە جوانى تىيدا دەخوازىت، ناپەسەندى تىيدا پىنگەری دەكىتىت، ژىرى دانايانە و بەلگەيدە لەسەر پىزدارى و شىكۈمىندى و خۇرەوشت،^۴ نامەيدەك دەنۇسىت بۆ ئەبو موسای ئەشەعمرى و تىيادا دەفرمۇوپىت: فەرمان بەدە بەوانەپىش خۆت بە فيرىپۇونى شىعىر، لەبەر ئەوهى كە شىعىر بەلگەيدە بۆ

۱- عمر بن الخطاب (ص: ۲۰۹) محمد أبو النصر.

۲- ھەمان سەرچاۋە (ص: ۲۱۰).

۳- الكامل في الادب (۲/ ۳۰۰).

۴- أدب الإملاء للسعانى (ص: ۷۱).

بلندی و شکوداری نه خلاق، رای دروست، ناسینی ره‌چه‌لماک،^۱ عومه‌مر به‌مدهوه ناوه‌ستی و نهوهی نیشان دهدات که شیعر کلیلی دهرگای دلان و بزوینه‌ره بز هسته چاکه کان له مرؤقدا، دهریاهی سودو دچاکی شیعر ده‌فرمومویت: باشتین پیشنه‌سازیه کانی پیاو چهند دیپیکه له شیعر که له پیداویستیه کانی خویدا پیشکه‌شی ده‌کات، به هزیه‌وه دلی به‌خشنه ده‌سوزی و دلی خراپیش ثاره‌زوومه‌ند ده‌بیت،^۲ بز نهوهی که پهروه‌ردی نهوه کان تمواو بیت، باوکان ثامؤزگاری روله کانیان ده‌کهن تا باشیه کانی شیعر به نهوه کانیان نیشان بدهن، عومه‌مر ده‌فرمومویت: مندالله کانتان فیری تیر ثندازه‌بی بکهن، نهوهی که جوانه له شیعر بیان بگیزنهوه،^۳ به ته‌نگه‌وه هاتنی عومه‌مر له‌سمر شیعري جاهلی به توندی ده‌رده‌که‌وت و لوهی بز نهمه پهیوه‌ندیه که هبو به قورئان‌نهوه کاتیک که ده‌فه‌رموو: پیویسته له‌سمرتان که له دیوه‌خانه‌که‌ی خوتان لانه‌دهن، نهوانه‌ی که گوییان لم قسه بسو و تیان: کامه‌یه دیوه‌خانه‌که‌مان؟ عومه‌مر فه‌رموموی: شیعري جاهلی، چونکه له و جوڑه شیعره‌دا راچه قورئانه‌که‌دان و مانای قسه‌کانتانی تیدایه،^۴ دیاره نه‌مدهش کزکه له‌گمل هه‌لویستی قوتاییه‌کمیدا عبدالله کوری عه‌باس که ودرگیزی قورئانه و ده‌فرمومویت: نه‌گهر شنیکتکان له قورئان خوینه‌وه و ماناكمیتان نمزانی نموا له شیعري شاعیریانی عه‌ره‌بیدا داوه‌ای بکهن، چونکه شیعر دیوه‌خانه‌ی عه‌ره‌به،^۵ عومه‌مر وای بینیوه که شاعر جاهیله کان لای دروست ترین زانیاری و زانست بسووه، ده‌گیزنهوه که فه‌رمومیه‌تی: به‌راستی شیعر زانست و زانیاری گه‌ل و هوز بسووه، هیچ زانیاریه کی له‌مه دروست تریان نه‌بورو، پاشان ثاینی پیروزی نیسلام هات و عه‌ره‌ب به‌هئی سمر قال بعون به کاری جیهادو غه‌زای ره‌مه کان لیی دابراو رقی له شیعر و گیزانه‌وه‌شی بوبیوه، کاتی که نیسلام په‌رهی سه‌ندو پاکسازیه کان هاتنه پیشی و عه‌ره‌به کان له ولاشاندا دلینیا بعون، گه‌رانه‌وه بز گیزانه‌وه‌شی عیعرو نه‌په‌نایان بردوه بز دیوه خانیکی توسمار کراو، نه‌کتیبیکنی نوسراو، نه‌مدهیان داناوه‌وه له عه‌ره‌بda نهوهی که به مردن و کوشتن تیدا چووه رویشتوه، که‌میک له‌مانه پاریزراون و زوریه‌ی زوریان رویشتون،^۶ عومه‌مر (۱) نه و جوڑه شیعرانه‌ی خوش ویستووه که دلی پر ده‌کات له نووری ثیمان، ویژدانی عومه‌مر به وینه‌ی نیسلام به‌رز و بلند بسووه، خاوهن به‌هایه کی شکوکه‌مند بسووه، که هوزنراوه‌بیدک و هریگیراوه که گه‌شهی سه‌ندووه له خواناسی دروستدا، که نه‌خلاقی باشی تیدا نه‌خشنه‌کیشاوه، به جوزیک جه‌ختی ثاینی پیروزی نیسلام له‌سمر کردتنهوه، داوه‌ای له شوینکه‌متووه کانی کردووه به دهست له ملان بعونی، بدلام جگه له‌مه نهوهی که ناراسته‌ی پیچ‌جوانه بسووه له‌گمل ثم بنه‌مایه‌دا و نهه‌م پله و پایه‌دا، ندوا عومه‌مر له‌سمری دواوه و بدریچرچی داوه‌تموه، له بدرامبه‌ر خاوه‌نه کانیدا هه‌لویستی توندی نواندووه، له‌مده‌شدا ههست و نهستی تیز و پرپنده‌بی و ثاره‌زووی به‌رز و بلندی پشتگیری کردووه که دابه‌زیووه بز ناخی ده‌قه نه‌ده‌بیه کان

۱- العمدة لأبي رشيق (۱۵/۱).

۲- الادب في الإسلام، د، نايف معروف (ص: ۱۷۱).

۳- الكامل في الادب (۲۲۷/۱).

۴- المعجم الكبير للطبراني (۱۲۹/۷) الادب الإسلامي (ص: ۱۷۱).

۵- الادب في الإسلام (۱۷۱)، العمدة لأبي رشيق (۱/۱).

۶- طبقات الشعراء ابن سلام (۲۵/۱)، أدب صدر الإسلام (ص: ۸۷).

ئەوھى کە تىايىدaiيە لە بەھاى پەرواي ھەلمالىيۇوە كە لەگەل ئىسلامدا رېتەكەت و بىندماكانى پەسەندى ناكات.^۱

۳- عومەر و حەتىئە و زەبرقان كورپى بەدر:

دەگىپنەوە كە حەتىئە شاعىر - ئىبۇ مەلىكى - جەرولى كورپى كە لە ھۆزى قەتىعەي كورپى عەبىسە - بە ھۆزى بى پىزىيەوە لە دەست كەس و كارى ھەلاتتوو و بىدرەو عىراق كەوتۇۋەتە پى، بە مەبەستى بىئىو، لەۋى گەيشتۇوە بە زەبرقان كورپى بەدر كورپى ئىمروئول قەيس كورپى خەلمەنى ئەلتە مىمى سەعدى^۲ كە لە پىنگەيدا بۇوه بۆ لاي عومەر و ھەندى لە صەدقەمى ھۆزەكەي پى بۇوه، لېرەدا زەبرقان حەتىئە دەناسىت و دەيدۈيىنى و بە حالى دەزانىت، لمبەر ئەمۇھ داواى لى دەكەت كە لاي كەس و كارەكەي لابدات، و چاۋەپوانى كەنارى خۆزى بکات، حەتىئە لاي ئەمان لايدا، بەلام بەغىض كورپى عامر كورپى شەماس كورپى لۆئى كورپى جەعەرى (أَنْفُ النَّاقَةِ) يە گرت، كىتەپكى كارى زەبرقان بۇو، دەيتowanى ئەم كارە لى تىتكى بەتات و بۆ لاي خۆزەكەي شىعرە ھەجوجە كانى گەيشتە چەند داندەيك و زەبرقان داندەيەكىيانى برد بۆ عومەر كە حەتىئە تىايىدا دەلىت:

في باش جاء بعد وأخر الفاس	ما كان ذنب بغرض لا أبالكم
يوماً يجيء بها مسمى وإبساسي ^۳	لقد مررت لو أن درتك
وأقعد فإنك أنت الطاعم الكاسى	فدع المكارم لاترحل لبغضها
لا يذهب العرف بين الله والناس	من يفعل الخير لا يعدم جوازه
من آل لأبي صفاة أصلها راسى	ما كان ذنبي إن ملت معا ولكم
جداً تليداً ونيلًا غير أنكاسى ^٤	قد ناضلوك فسلوا من كتانتهم

باشتە زەبرقان كىشەكەي بەرزىرىدەوە بۆ لاي عومەر و هات بۆ لاي پىتى و تى: حەتىئە جىنپىسى پى داوم، عومەر فەرمۇسى: چى پى وتسوو؟ زەبرقان و تى: ئەم پىتى وتسووم: (دع المكارم لاترحل لبغضها... هەتى) عومەر فەرمۇسى: من جىنپى لەمەدا نابىنەم بەلکو ئەمە سەرەنەشت كەرنە، دواتر زەبرقان و تى: نايا پىياوهتى من نەگەيشتۇۋە ئەمە كەرەم بەخۇم و پېۋشم؟ پاشان عومەر فەرمۇسى: حەسامىم بۆ بەھىئىن، حەسانىيان ھېتىنا و لىپى پېسى، ئەمۇش فەرمۇسى: جىنپىسى پى نەداوه، بەلکو رېقىنى ئەرەپ دەرى، لمبەر ئەمە عومەر زىندانى كرد،^۵ عومەر(ھ) شارەزاترىن خەلتك بۇوه بە شىعر بەلام لېرەدا و لەم پىنگەي دادوھرىيەدا بانگى پىپەزىران دەكەت ئېنجا پاش ئەمە فەرمانى خۆزى دەرەكەت،

۱- عمر بن الخطاب، محمد أبو النصر (ص: ۲۱۸).

۲- ھەمان سەرچاواه (ص: ۲۱۹).

۳- الإبساس: دعاء الناقة بقوهم، بس بس طلب لإدرارها.

۴- عمر بن الخطاب، محمد أبو النصر (ص: ۲۲۰).

۵- الادب في الإسلام (ص: ۱۷۲).

عقاد لم کیشیده دا دهرباره عومه دهليت: (.... ئوهى لمبىر چوو كه خوي شده ب دوستىكى گيپرهوهيد، جگه لوهى كه دادوه ره باسى هيچى ترى نه كرد، كه سنور دور ده خاتمه وله هاروينى، فرمان نادات بدهى كه دهيزانىت له گەلن ئوهى كه خاوند پىشەكان دهيزان،¹ كاتيك كه حدتىنه هەستى بە سەختى و دژوارى رۆزآنى ناو بەندىغانە كرد سۆزى عومه رى جولاند بە چەند دېرە شىعرىك بۇ ئوهى كه دراوه تە پالى، ئەمەش لە سەر رېنگى نابغە لە پۈزىشە كانى بۇ نوعىمانى كورپى مۇنۇزىر، كاتيك كە دەليت:

وأخذت أطراف الكلام فلم تدع
وحيثني عرض الليم فلم يغف
شتاً يضر ولا مدحًا ينفع
ذمي وأصبح آمن لا يفزع

وا دیاره، که حدتینه قایل نهبووه له بپیاره که یدا بدوهی واژهینان له جنیودان به تهواوی لی گهری،
بتویه عومه ربانگی کرد و له تهنيشت خوی داینا، همپرشهی زمان بپینی لی کرد، حدتینه و تی: شمی
نه میری باوره داران، سوئید به خوا من جنیوم به دایک و باوکم داوه، جنیوم به زنه کهم و خویشتم داوه،
له بدر عومر (ره) پیکندنی و لیخ خوش بوبو^۲، حدتینه له سردهدمی عومرداوا بازی له جنیودان
هینا، لیزهدا رووداویکی هاوشیته بهمه هدیه که خاوهنی (زهر الآداب) باسی ده کات و ده لیت:
هزه که عه جلان شانازیان بهم ناووهه ده کردو بهم جوانی و شان و شکومهندیدا خویان به گهوره
ده زانی له کاتیکدا که عبدالله کوری که عبی باپیریان ناوی عه جلانی لیناوه له بدر شهوهی که زور به پله
بووه له میوانداری کردن، ثمهه و دک شهره فیک وا بووه بیان هدتنه جاشی که ناوی— قدیسی کوری
عدمری کوری که عبیه— به هونراوه بیک جنیوبیارانی کردون که ده لیت:

**أولئك أخوال اللعين وأسرة
وحاسبي العجلان وإلا لقوله**

دگیزنه و کردته و همین اتفاقات را می‌توان با عنوان «تغییرات ادبی در ایران» نامید.

۳- شیعر دلنیایی عومنه‌ری گویری بُو سُزو به‌زهی:

نومهییدی کورپی نه سکدری که ناغه که یه کیک بتو له گهوره پیاواني هوزه که، کورپیکی هدبو به ناوی (کلاب) لسمرده می خلافتی عومندا (عومندا) کوچی کرد بتو مددینه و ماوهیک تیایدا مایده وه،

١- عبقرية عمر (ص: ٢٤٦).

٢- الكامل في الادب (٧٢٥/٢).

^٣- شهر الاداب للقرطاجي، (١/٥٤) الادب في الاسلام (ص: ٩٢).

^٤ أدب صدر الإسلام، د. واضح الصمد (ص: ٩٢-٩٣).

پاشان رۇزىكىكىشىتە طلحةنى كورپى عبىدالله و زويىرى كورپى عەواام و لىتى پرسىن: ج كارىك لە ئىسلامدا زۆر باشە؟ پېيان وت: جىيەد، ئەۋىش داواى لە عومەر كرد و عومەر پېچە كى كرد و كىدىيە سەريازىتكى جەنگاوه بىز پۇپۇيەپۇپۇونوھى فارسەكان، بەم شىۋىيە ئومەرىيە هەستايە سەرپى و بە عومەرى وت: ئەم ئەميرى باوهەرداران! ئەمپۇز لە رۇزگارەكانى منه، ئەگەر لە گەورەبى تەممەندا نەبۇومايمى، لەم كاتەدا كلاپى كورپى كە كەسيتىكى لە خواترس و ديندار بۇو هەستايە سەرىپىتى و تىتى: بەلام من ئەم ئەميرى باوهەرداران، گياني خۆم دەفرۆشم و دونىيات خۆم دەفرۆشم بە دواپۇزم و باوكى خۆزى پېندا ھەلۋاسى كە لە سىبېرى خورمايمەكدا دانىشتىبو و پېتى وت: لەم دايىك و باوكە پىر و لاوازەت دورى مەكەوە كە بە مەندالى پەروەردەيان كەدووئ تاۋە كۈنگەر پىتىسىتىيە كىيان پېتى بىتلىيان دورى دەكەويتىمۇ، ئەويش وتى: بەللى لىيان دورى دەكەومەمۇ چونكە چاكتە بۆم، پاش ئەدەي كە باوكى دواكەوت و وەك جەنگاوهرىك چۈچۈھە دەرەوە، باوكى لە سىبېرى دار خورمايمەكدا بۇو، لەم كاتەدا كۆزترىك بانگى يېچۈوه كانى دەكەد، كە پىدە بىنىڭ گىريا و دايىكىشى بە ھەمان شىۋە كە ئەم دىەنەمى بىنىڭ گىريا و پاشان باوكى باوكى دەستى كەدە داپاشتنى ئەم چەند دېپە و تىتى:

لەن شىخان قەندىدا كلاپَا	كتاب الله لو قبل الكتابا
أنا ديدى فيعرض في إباء	فلا وأبي كلام ما أصبابا
لذا هتفت حمامه بطن وج	على بيضاتها ذكرأ كلاما
فأن مهاجرين تكنفاه	فارق لشيخه وخطنا و خابا
تركت أباك مرعشة يداه	وأمك ماتسقى له شرابا
تنفض مهده شفقا عليه	وتجنبه أبا عرها الصعبابا
فإنك قد تركت أباك شيخا	يطارقة ^١ أينقا ^٢ شريبا ^٣ طرابا
إذا أرتعشن أرقالا ^٤ سراعا	أثرن بكل راية ترابا
طوبلا شوقه يېكىك فردا	على حزن ولايرجو الإيابا
فإنك والتماس الأجر بعدي	كباغي الماء يتبع السراب ^٥

ئەم دەمە ئومەرىيە نابىينا بۇ چاوهەكانى لە دەست دابۇو بۆيە چاوساغە كەمى دەستى گىرت و بىرىدە زۇرەوە بۇ لای عومەر كە لە مىزگەوتدا دانىشتىبوو ئومەرىيە ئەم ھۆزراوەبىي بىز ھۆزىيەوە:

أعادل قد عذلت بغیر علم	وما تدرین عاذل ما الاقى
كلاپاً إذ توجه للعرق	فاما كنت عاذلتى فردى

- ١- اسم واد بالطائف.
- ٢- يطارقه: يضرب.
- ٣- أنيقا: جمع الناقة.
- ٤- شريبا: ضامر.
- ٥- الارقال: السير السريع.
- ٦- عمر بن الخطاب، محمد أبو النصر (ص: ٢٢٦).

عذاة غد و آذن بالفراق
شديد الرکن في يوم التلاقی
ولا شفقی عليك ولا إشتیاقی
وضحك تحت نغمی واعتناقی
هم سواد قلیی بانفلات
له دفع الحجیح الى بساق^۱
ببطن الاخشین^۲ الى دقاد^۳
على شیخین هامها زواق^۴
ولم أقض اللبانة من كلاب
فتی القیان في عسر ویسر
فلا وأبیک ما بالیت وجدي
و إیفادی عليك إذا شتوفا
فلو فلق الفؤاد الشید الوجد
سأستعدی على الفاروق ریسا
وأدعوا الله متجهداً عليه
إن الفاروق لم يردد كـلاباً

بعد شیوه‌یه عومه‌ر به کنل گریا و نامه‌یه کی نووسی بز نهبو موسای نه‌شعری و فدرمانی پیدا به برزکرنده و دیاریکردنی کلاب و نه‌مویش دهست بدجی نارדי، کلاب هات و عومه‌ر فدرمانیدا که بیکنه ژوره‌وه و پاشان ناردیان به دوای نویمه‌یه‌دا، عومه‌ر ماوهی یهک کاتزمیر قسه‌ی له‌گهان کرد و لیتی پرسی: خوشترین شت له پرچگاری نهودا چی بوروه بز؟ نویمه‌یه وتسی: کلاب خوشترین شته که له‌لامه و من بونی پیوه ده‌کدم، دواتر فدرمانیدا به کلاب و هاته ده‌ره‌وه بز لای، پیره بازیکی دا و بزنه به کوره‌که‌یوه ده‌کرد و ده‌گریا، به‌مدهش عومه‌ر (۱) کدوته گریان،^۵ ناماده‌بوانیش به همان خوت له دوای نهوه به دهستی خوت، عومه‌ر فدرمانی دا که شتیکی پی بدهن، له‌گهان باوکیدا به‌پی کرد، بعد شیوه‌یه هه‌ردو سواره‌که به شیعریکی باوکی گزرانیان دهوت که ده‌لیت:

لعمک ماترکت أباً كـلاب
كـبـيرـ السـنـ مـكتـنـبـاً مـصـابـاـ
وـ أـماـ لـايـزالـ هـاـ حـنـيـنـ
تـنـادـيـ بـعـدـ رـقـدـتهاـ كـلـابـاـ
لـكـسبـ المـالـ أوـ طـلـبـ المـعـانـيـ
ولـكـنـيـ رـجـوـتـ بـهـ الشـوـابـاـ

کلاب له باشترین موسلمانان بوروه و بردده‌وام لای دایک و باوکی مایه‌وه همتا مردن.^۶
لیزه‌دا رووداویکی هاوویته هدیه به جزیریک شیبان کورپی نه‌لوخه‌بدل نه‌لسه‌عدی له شاعیری ناسراو له‌گهان سه‌عدی کورپی نه‌بی و هفاص ده‌رچوون بز جه‌نگی (الفرص)، باوکی (نه‌لوخه‌بدل) به توندی خوت بز خوارده‌وه، چونکه باوکی به سالاچوو و په‌که‌وته بورو، ثارامی لی براپا بو، لیزه‌دا هونزاوه‌یه‌کی وت که تیایدا هات‌توه:

أـهـلـكـنـيـ شـيـبـانـ فـيـ كـلـ لـيـلـةـ لـقـلـيـ منـ خـوفـ الفـرـاقـ وـجـيـبـ

- ۱- جبل عرفات.
- ۲- جیلان بکه.
- ۳- موضع.
- ۴- زواق: إشراف على الموت.
- ۵- الادب الاسلامی، د. نایف معروف (ص: ۱۸۰).
- ۶- عمر بن الخطاب، محمد أبو النصر (ص: ۲۲۸).

فانی حنت ظهیری خطوب ألا ترى أرى الشخص كالشخصين وهو قریب
ويخبرني شیبان أن لن یعقبنی تقع إذا فارقتنی وتحبوب^۱
فلا تدخلنَ الدهر قبرک حوبیه يقوم بها يوماً عليك حسیب^۲

کاتیک عومدرا نهمه‌ی بیست دلی بزی نهرم بزو و دهستی کرده گریان، نامه‌یه کی نووسی بز سه‌عد تا شیبان بگیریته‌وه، نه‌ویش گه‌راندیه‌وه بز لای باوکی،^۳ نه‌م پووداوه دواین پووداوی لم چه‌شنه نه‌بووه به جوری عومدرا به شیعر کاریگردیت به لکو چه‌ندین پووداوی لم شیوه‌یه باس ده‌کرین که بدسر عومدرا هاتوروه لموانه:

خه‌پاش کوری شه‌بو خه‌پاشی هه‌زلى له روزانی ده‌سلاطی عومدرا کوچی کرد و له‌گمل مولماناندا به‌شداری غمزاكانی ده‌کرد، له زه‌وی دوئمندا تهوق درا پاشان شه‌بو خه‌پاش هاته مدینه، له‌بهر ده‌م عومه‌ر دانیشت و سکالاچی تاسه‌ی خوی بز کوره‌که‌یه ده‌رسپی که پیاویکه که‌س و کاری تیاچوون و برakanی کوژراون، نه‌و ھیج پشتوانکار و کزمه‌کاریکی نیه جگه له خه‌پاشی کوری، نه‌ویش چووه بز خه‌زا و به‌جیئی هیشتووه، شه‌بو خه‌پاش له پارچه شیعریکدا ده‌لیت:

ألا من مبلغ عنی حراشاً	وقد یأتیک بالنبا البعید
تجهز بالخداء ولا تزید	وقد یأتیک بالاخبار من لا
ولا یأتي لقد سفة الوليد	تناديه لیعقه کلیب
کأن دموع عینيه الفرید	فرد أناعه لا شيء فيه
جبال من جرار الشام سود	وأصبح دون غابقة وأمسى
المهاجر بعد هجرته زهید	ألا فاعلم خراش بأن خير
رأيتك وإبتقاء البرد دوني	کالمغضوب للبان ولا يصيده

عومه‌ر زور به‌مه کاریگریبوو، نامه‌یه کی به گه‌رانه‌وهی خه‌پاش بز لای باوکی نووسی، فهرمانی دا هدر کس باوکی پیری هدیه به‌شداری غمزاز نه‌کات مه‌گه‌ر پاش شه‌وهی مؤله‌تی ده‌دهن.^۴

بهم شیوه‌یه وردیبینی کاریگه‌ری نه‌میری باوه‌رداران به شیعر ده‌که‌ین، له‌بهر رزوری کاریگه‌ری عومدرا ده‌گری، له‌گمل نه‌وهی که به‌وه ناسراوه رهقه و تونده، نه‌مه‌ش به‌لکه‌یه له‌سره‌هستی برپنده‌بی و نه‌ستی مرؤزبی، به جزریک باوکانی په ککه‌وته به تاسه و پیویستیان به کوره‌کانیانه، هه‌روه‌ها هه‌موو مرؤفینکی ستدم لیکراو یان دزراو له‌سدر کاروباری خویان به‌شداری ده‌کهن، نه‌مه‌ش هدر نه‌وه‌یه که له هه‌ست و نه‌ستی مرؤذ دیته کایه و له‌گمل نئیمده هه‌لؤیستی له به‌رامبه‌ر شیعری هیجانیدا تیپه‌پری.^۵

۱- حبوب: تأشیم.

۲- حوب: ذنب.

۳- ادب صدر الاسلام (ص: ۹۰).

۴- عمر بن الخطاب، محمد أبو النصر (ص: ۲۳۰).

۵- الاغانی للأصنہانی (۱۳/۱۸۹).

۶- ادب صدر الاسلام (ص: ۹۰).

٤- ویستى رەخنەي ئەدەبى لاي عومەر:

عومەر لەو كەسانە بۇ كە زۆر كارىگەربۇوه بە پىغەمبەر(م) تەنانەت لە سەرەنجىدانىشدا بۆ ئەدەب، لە حوكىمىدا بەسەر شىعىر و شاعيراندا، هەر لە عومەرەو چەندىن راوبىچۇون و حۆكمى رەخنەگرانە بۆ چەند دەقىتكى ئەدەبى ھاتوه، زىزىيە ئەواندى كە لىيى گىزپاۋەتسەوە، - كە خەلیفە - بۇوه - واتا لە ۱۰ سالىدە دواينى تەممىندا - كە ئەمەش شوتىنموارى پېش بىنىيەتى لە كۆمەكىدا لە ماوهى خەۋاشانى ئەدەبى كاتىنەك كە بۆئى تەمواو دەبىت (بىرددۆزى تەمواوكارى) ئەوهى كە عومەر دەبىنەت، ئەوهەش بىرىتىه لەوهى كە لاي ئەدەبەمىنەكى رۇشنبىرى عومەرەي ھەيمە لەو قۇناغە پىنگەيشتووەدا، لمبەر ئەوهە دەكىرت كە گەمارق بىرىن بەو روپۇبارانى كە ھەستى رەخنەئامىزيان شەقدار بۇون، بىرى رەخنە لاي گەشمەيان كەردووه بە جۈرىتىك لە پەند وەرگەتنە لە ژيانى بە ھەردۇو بەشەكەيمە واتا جاھىلى و ئىسلامى لەسەر ئەم شىوازە:

- عومەر لە سەرەدەمىي جاھىلدا يەكىن بۇوه لەو بىرىپەسانەي كە پارىتىگاريان لە بەھايدى جاھىلى كەردووه، لە ناو قورەيىشدا پەل و پايىدى خۆى ھەبۇوه، قورەيىشىش لەو كاتىدا بە عەرەب دەورە دراوه و لانكىي بە يەكگەيشتنى دەكەنيان بۇوه، ئەو لە سايىھى ئىسلام و لە سەرەدەمى خەلافتىدا بە ھەمان شىۋە بۇوه.

- عومەر شارەزاي شىعىرى عەرەبى بۇوه جاھىلى و ج ئىسلامىش، وەك وەرگەتكى بۆ ئەوهى كە ھاوبىش پەيدا كەران و ھەلگەراوه كان و دۈزمنانى ئىسلام لە شىعىر دەيلەن لە دۈزى ئەم ئائىنە بىنگەرەدە.

- عومەر ئاگادارى بارودۇخى عەرەب بۇوه لە سەرەدەمىي جاھىلى و ئىسلامىشدا لە بۇوي بىرپۇباوه و مىئۇو و رەچەلەك و رەفتار و زانستەوە، زانيارىيە كەي بەم شتانە پىگای رەخنەي ئاخاوتىنى بۆ پۇوناك كەرده و پىنگەي بۆ خۇش كەدە كە راي خۆى تىيا دەرىپەت .

- سوورپۇونى عومەر لەسەر رۇپۇپۇش كۆزە ئەدەبىيە كان ھەر لەو دەمەي كە بىيى گەيشتوو، خالى نەبۇوه لەوتىنى شىعىر و پىشىنیاز كەردنى ئەدەب و چىزى وەرگەتنى لىيى را دەرىپىنى تىيايدا، تەنانەت عومەر مۇسلمان بۇو كۆز و كۆبۈونەوە كانى ئەو پىباوانە ئامادەيان دەكەد كە بەو شىۋە باشە دەھاتنە ئاخاوتىن كە بەرپۇبۇمى باشە، ئەمەش يەكىن بۇو لەو سى شتەي كە عومەر لە دونيا و لەپاش نوئىش و جىهاد لە پىنگەي خودا خوازىيارى بۇوه و شارەزووی كەردووه، ھەروەھا عومەر يەكىن بۇوه لە لمبانييە كانى پىغەمبەر(م)، كاتىنەك كە خەلیفە بۇو لە تەنيشت مىزگەوتەوە خىۋەتىيەكى ھەلدا كە ناوى ليتابۇو چەم ئەم خىۋەتىگەيە ئاللۇودە بوانى شىعىر و قوتايىھە كانى كاتيان تىدا بەسەر دەبرد.^۱

عومەرى ھاولى پىغەمبەر(م) بىرىسىكەي پايەبەرزى و سەرنخى كونكەرە و ترسىكەدەرى پى ئامانج و زىزە كى بېنەدە ھاولى بە ئىلھام و ناسكى پىشىبىنى ھەبۇوه و ئەمەش واى لېكىردووه كە ماناي شتە كان پىنگەنى و نزىك ئەبىت لەوهى كە ھەلە ئەمەشدا ھەستى تەمواوى ھەبۇوه

بەرامبەرى ئەوهى كە دەيغۇتىنده و يان دەبىيىست، ثارەززوو يەكى زىزىرى هەبۇوه بۆ دەقى ئەدەبى و شەو بەھاۋ جوانى و پاراواهىيەمى، ئەمدەش بۆ تېپەرلاندىنە هەستى پىتى و ھەست كردن بۇوه بە پاستىيەكانى و مەبەستەكانى^۱، عومەر(۱۴۷) واتا ئامانجىدارەكانى بە كۆيەندى دلى وەردەگرت، خۆزى پى قايىل دەكرد، سەرسامى و پىزلىننانى خۆزى دەرسارەپۇون دەكىرددوه، دەكىيەنۇوه كە موتەممەمى كورپى نوирە بە مالكى براڭىدا هەللىياوه، كە لە جەنگى هەلگەراوه كاندا بە دەستى خالدى كورپى وەلید تىاچووه، كاتىتكە كە موتەممەم دەگاتە ئەوهى كە دەلتىت:

لايسك الفحشاء تحت ثيابه حلول شيانله عفيف المتر

لەم كاتەدا عومەر ھەستايە سەربىتى و فەرمۇسى: بەو شىۋىيەمى كە تۆ بە مالكى براتدا هەلددەيت بىريا منىش بە زەيدى كورپى خەتابى براڭىدا هەلمبادىيە، پاشان موتەممەم پىتى وت: ئەي ئەبۇ حەفص، سوينىد بە خوا ئەگەر بىزانيايە كە براڭىم وەك براڭى كە تۆ بۇوه ئەوا پىام هەلنىدەدا، بۆيە عومەر فەرمۇسى: هيچ كەسىتكە وەك تۆ سەرەخۇشى لى ئەكىرددۇم.^۲

لەم ئاخاوتىدا لە تىيگەيشتنى دەق و پىزلىنگەرنى زىنندۇويەتىدان عومەر بە بەھاۋ دەقى ئەدەبى پىنگەيشت و بەرزبۇويەو و پىتى ناوازەد دەكرا، تا جىنگەيدىك كە بەھاۋ تەواوى زىتىر و زىيى دۇنييائى پىرپۇچق نىيدەتowanى قەرەبۈمى بىكاتەوە، لە عومەر(۱۴۷) دەكىيەنۇوه كە بە هەندى لە كۈرانى ھەپەمى كۈرپى سنانى فەرمۇسى: هەندى لەو ھۆزراوانم بۆ بلەن كە زوھىر بۆزى وتۇون، ئەويش ھۆزراوهىيەكى بۆز وت، عومەر فەرمۇسى: بە راستى بە چاڭى شتى تىيىدا وتۇون ئەويش وتى: ئەم ئەمیرى باووه‌داران، ئىيەم شەتمان پى دەبەخشى و پاشان گەورە بۇوىن، عومەر فەرمۇسى: ئەوهى كە ئىيە پېستان دا رۇيىشت بەلام ئەوهى كە ئەو پىتى داون ھەر دەمەتىنى،^۳ ئەمەيدى ئەو پۇوبارانە كە ئارەززوو و حەزىز پەخنەگەرانەي عومەرى پاراۋ كەرددووه و مولىكىدارى پەخنە ئامىتازانە پەنەقدار كەرددووه، واى لى ئەكىرددووه كە بچىتىنە سەر ئەم شوينى ئەدەبىيە لە سەرەممى ئىسلامدا.^۴

ھەرودەها ئەو پىتەرەنەي كە عومەر وەريگەرتوون لە خۆنەويىستىدا دەق بە دەق، يان پىشىكەشىرىدىنى بە شاعيرىيەكى تر و جىگە لە خۆزى، ئەوه پىتەرە شىۋىزەبى بۇون كە بىرىتىن لە:

- پاكى (ئىرەياتى) عەرەبى:

عومەر حەزىز زۆر لەسەرلەسەر پاكى و دروستى زمان پاراواي بۇو، لە ئاواز سکالاى دەكىردى، لىزى هەلددەھات، ئاوازىش لە دەربېيندا بەس بۇو بۆ ئەوهى كە دەق بەخت و پەسەندى نەكەت، بەلکو سزاى ئەو كەسەي دەدا كە ئاوازىكى لى بىكمۇيىتمەوە.^۵

۱- عمر بن الخطاب، د. محمد أبو النصر (ص: ۲۴۶).

۲- هەمان سەرچاۋە. (ص: ۲۴۷)، الکامل للبر (۳۰۰/۲).

۳- المدينة النبوية فجر الاسلام والعصر الراشدی (۲/۱۰۶).

۴- عمر بن الخطاب، د. محمد أبو النصر (ص: ۲۴۸).

۵- عمر بن الخطاب، د. محمد أبو النصر (ص: ۲۴۸).

- خۆشى ئاخاوتىن و دووركە وتنهوه له دژوارى و ئالۇزى:

دەگىپنەكە عومەر(ع) له زوھىر تزيك بوبىدو شىعرە كانى پى باش بون، بىانۇوى بۆ ئەم باشىي ئەوهولە نېتى شىعرە كانىدا شتى خراب نبوبو شوين خراپىچە كانى نەدەكەوت، شتىكە لە ناخى كەسىكىدا نېبوبوايە پىايە هەلئەددا و ناراستى و خرابى شىعريش لەۋادايە: كە ووشە كان شالۇز بىرىن و هەندىكىيان زالىن بن بەسەر هەندىكى ترياندا هەتا دەستى تى بىرىت و چاپىشىلى بىكىيت، قىسىكان كەنار بىرىن: كەنارخراوه نامۆكانى.

ئەم شوينەوارەش بىنەماكانى ئەو پۇوناكىيە رۇون دەكتەوه كە ئىسلام پىيى پازى: ئەويش بىريتىيە لە شىعريتىكى مانا رۇون، ووشە ليك تزيك، دوورى لە پىتوهنان و زىيادە رەۋى... لەبەر ئەمەدى شىعر بانگەشە بۆ كېشىمەك دەكت و جەماواه دەدوينىتىت، دەشى كە هەر واتادرار بىت،^۱ شایانى باسە زانىيانى رەوانبىزى، ئەواننى ئەم دوايىيە بىنەماكانى ئەم زانىاريانىمەيان تۆمار كەردوو، دەرنەچۈون لە توپىزىنەوە كانىياندا لەسەر زمان پاراواي وشە و رەوانبىزى ئاخاوتىن و پاراوابىدا، سەبارەت بەھەدى كە عومەر لەم بوارەدا وتۈرىتى، ئەگەرنا ئەوهى كە پۆلەن كەردن لە بەرنامىھە و رېكخىست و بەش بەش كەردن لاي هەندىكىيان ويسىتىتى.

- رۇونى و ئاشكاراڭىدۇ:

عومەر(ع) نامەيەكى نۇوسى بۆ سەعدى كورپى ئەبى وەقاص(ع): ئەدەوهى بۆتەرىيگرم لە ناردىنى رىتەمنى بۆتان نېبۇنى زانسۇپى پىويستە لەسەر ناوجەكتان، و زانىارى لەسەر دوزمنەكتان، لەبەر ئەوه داواكارم باسيتىكى حال و وەزىعى موسىلمانان و ئەو شارو گوندانى كەوتونەتە نىتونان ئىيە و مەدائى باس كەي بە جورىتىكى كە بە خوتىنەنەوهى وىتنەو نەخشەيەكى ئەو شوينەم بىتتە بەر چاۋ، بىزانم ئىيە چى دەكەن و خەرىيکى ج دېن..^۲

ئەم بەشەي كۆتايى (بىزانم ئىيە چى دەكەن و خەرىيکى ج دېن) بە رۇونى لېرەدا خۆنۈويستى عومەر لە رۇون و ئاشكاراىي لە ئاخاوتىندا دىيارە، هەرۋەك ئەوهى كە خۇنەویستى پاستى و دروستى تىدايە و وىتنەي كېشاوه ئەمەش پىۋەرىتىكى رەخنەيى ورده هەرۋەك ئەوهى كە بۆ ھەموو دادوھە كانى نۇوسىيۇوھە ئاگادارى كەردوونەتەوه لە رۇونى لە را دەرىپىن سەبارەت بە تىنگەيىشتىنى گرفتە قىزائىھە كان... تىنگەيىشتەن لەوهى كە زمانى دەگىپتىت لە سېينەتتا، سەبارەت بە كار و بارىتى كە ويسىتى لەسەرى بدويت تىايىدا هاتۇوه: من شتىكىم دەگىپايدە و كەرسامى كىرم، بەم شىۋىيە عومەر بەدى دەكت كە وشە ھۆكاري تىنگەيىشتەر و كەرەستەي ھىدىايدەت و رۇون كەردنەوهىيە، نەك رېتىكەيەك بىتت بۆ نامۆبىي و كۈتىرە كەنار نىكۆلى لە بەرەو كەنار چۈون و گۆشەگىر بون.

۱- المدينة النبوية فجر الاسلام والعصر الراشدي (٢/١٠٢).

۲- هەمان سەرچاواه.

۳- هەمان سەرچاواه.

۴- عمر بن الخطاب، د. محمد أبو النصر (ص: ٢٥٠).

۵- جموعة الوثائق السياسية (ص: ٤١٤).

۶- عمر بن الخطاب، د. محمد أبو النصر (ص: ٢٥١).

- پیویسته و شهکان به نهندازهی واتاکان بن:

لدو فدرمودانه‌ی لیوه‌ی کیپ در او راه تدوه: ثامان له ئیوه و کوت و بند کردن،^۱ داره‌می دهه‌رمویت: واتا له ئاخاوتون: زیاده‌رۆبی تیایدا، کهواته عومدر دوورکه‌وتندوهی له خوهه‌لتورتائندن دهه‌ی، له بهه شهوده‌ی که ئەمە ون بونون و له دهست دانیتکه بۇ ناوه‌رۆکى بېرۆکە کە و پهاندیه بۆی و خالى نیه له دووباره بۇونه‌وهی نائومیّدی و خراپە‌کارانه، بە دلاچسونی دەقە کە ون دەکات و جوانیه‌کمی دەرەویتەوه،^۲ عومدر (تەھجیت) دهه‌رمویت: يەك پەلی ئاخاوتون له يەك پەلی زماندایه و بەو شیوه‌یەی کە دەتوانز کەم، بکەنەوه.^۳

- جوانی و شه له شوننی خوئدا:

عومه‌ر (فقط) لمو و تانه هدلده‌هات که له شوینی ناشیاوی خوی داده‌نرا، چونکه واتاکه‌ی له‌نگ ده‌کات و برسته و بایه‌خی و شه‌ده‌بات، له‌مهدشا شه و پدیشه عومه‌ر بز سه‌حیحی عبد به‌نی تله‌سماس هاتووه به مه‌بستی شوین که‌وتني له‌سر دیزه هوزراوه‌یده کي که تی‌لیدا ده‌لیت:
عمریه و دعه آن تجهیرت غادیا کفو، الشیب والاسلام للمرء ناهما

عومدر (باقی) دهه رموزیت: ئەگەر ئیسلام لە پىربۇون بچوایته پېش ئەوا پاداشتى دەدایتىدە، نەمدەش لەبىر ئەوهى كە عومەر ھەستى بە حەز و ئارەزووی كردوو، كە ئیسلام رىيىزدارى كردوو و پېشىنى گەياندوو، ئیسلام لە ناخى ئىمانداردا بەھىزىرىن بەرىھەستە لە پىربۇون، شىاوى باسە كە لە دەقەكەدا شىئىك پېشىكەش بکات كە لە گەلن بايىخ و كارىگەريدا لە ناخەوه پى بکات، نەمدەش ئەوهى كە ئەو يارچە ھۆنزاۋە بە خۇي لى بەدۇور دەگىرتى.

جوانی دایه شکردن:

هروده‌ها عومدرا (فاطمه) سهري سوپدهما لمو ديره هونزاوهيدی که باس له جوانی هوندر و
ههسته کانی چيئر ورگرتن و زيرى له سهري يه کسانى و ئىدم سرسورپمانى ده ده بېرىت له دووباره
كىردنوهيدى ديره هونزاوه كەدا، دووباره كىردنوهيدىك که گەشە به جوانی چيئر ورگرتن و قۇولن كىردنوهيدى
ههسته کان ده دات لمو جوانىيە کە لمو دەقدەدا هاتتووه... لەوهى بىلگەيدە لە سەر ئەۋە گىزپەراۋەتەوە کە
عومدرا هونزاوه كەدى، عەبىدە كورى، ئەلتىسى دەلىتتەوە کە له سەرتاكىمدا هاتتووه:

هل حبل خولة بعد المجر موصول
أم أنت عنها بعيد الدار مشغول
كاتيك هونه رگهيشته ئمهوهى كە دەلىت:
والمرء ساع لأمر ليس يدركه
والعيش مشئ واشفاقه وتأميم

والمرء ساع لأمر ليس يدركه والععيش مشع وإشفاقه وتأميم

١- سنن الدارمي (٩/١) نقلًا عن عمر بن الخطاب، د. محمد أبو النصر (ص: ٢٥٢).

٢- عمر بن الخطاب، د. محمد أبو النصر (ص: ٢٥٢).

^٣- شرح نهج السلاغة لابن أبي الحميد (١١٢/٣).

٤- المدينة المنورة، شرائب (١٠٢)، عمر بن الخطاب، د. محمد أبو النصر (ص: ٢٥٣).

عومه‌ری به سه‌سامیمه‌وه فدرمووی: زیان کورت بینی و میهربانی و بیکردن‌نهوهید، سه‌رسام ببو له جوانی نهوهی که دابهشی کرد ببو رهوانی پیتابوو.^۱

کاتیک عومه‌ر نهو هونراوه‌هیدی زوهیتری کوری ظهیری سه‌مانی ده‌تهوهه:

فإن الحق مقطعة ثلاث
بین او نفأ او جلاء

ثلاث كلهن لكم شفاء^۲
فذلكم مقاطع كل حق

نهوهی ده‌ویست که ماناکان به یه‌کیک لدم سیانه راست ده‌بیتهوه:

سویند خواردن یان دادگایی کردن یان بدالگه‌یه کی روون و ناشکرا، زوهیتیش به‌مه ناونرا دادوه‌ری شاعیران، عومه‌ر (عجیب) سوور ببوه له‌سر شاره‌زاپی زوهیتر بز چهند بزپه کی هقدا که له‌گمل نهوهی نهوله سه‌رده‌می جاهیلیدا ببوه، پاشان نیسلام هات و جهختی لدم چهند بزگه‌یه کردوه.^۳

لیزه‌دا چهند پیوهریک همبون، که عومه‌ر له ناو کپوکی ثده‌بدا دهی خروشاندن و به هۆیه‌وه پوکاریکی نوبی نیشانی ثده‌بیبات دهدا، که له ثاین و رهفتاره‌وه سه‌رجاوه ده‌گریت و ده‌کریت بدریته پال پیوهره هونه‌ریه کانی تر، تا بکریته پیشینه‌یدک بز پیوهره کانی ره‌خنده‌یه ثده‌بی له سه‌رده‌می عومه‌ردا، هوننرمدند له ده‌رپین و گیپراه کانی تیدا ده‌دیریته خوینمر له‌وانه: راستی له وه‌گیپران ده‌ریاره‌یه مه‌ترسیه کان و پیشینی کردنسی هدست و سوزی باش، که نه‌مدش لهو کارانه ببو که عومه‌ر به چاکی ده‌زانی و سه‌سامی فدراهم ده‌هینا، نهم ره‌گه‌زی پاستگوییه وای کردووه که عومه‌ر به هونزاوه‌که‌یه نه‌لوخه‌بلی نه‌لسعدی و نه‌ممیه‌یه کوری نه‌سکه‌ری نه‌لکه‌نانی سه‌رسام ببوه، همروهک نهوهی که عومه‌ر کاریگدر دهبوو له مانا به جوزیک نوی و داهینه‌مر بیست و بگونه‌یت له‌گمل ثاین و له‌گول رهفتار و کرده‌وه کانیدا هنگاو هدلبگریت، نهم مانا به ده‌کریت به شیوه‌یه کی پتمو دابریزیت‌دهوه، له وینه گرتیکی جوان و روونکردن‌نهوهیه کی باشد اه‌رپینی بز بکریت، همروه‌ها عومه‌ر له مانا سه‌رو راستی و داهینانه‌کاریگه‌ر ترده‌بیت، پیویسته تدبی بیت بز پیوهره کانی ثاین و ره‌فتار، به جوزی نه‌گلی به جنیوی خراپ و ده‌م پیسیه‌وه، یان تانه‌دان له ناموس، یان پیتناسه‌یه مهی و وینه گرتی هوندری (مهی)‌یه کانی یان هم‌شتیکی تر له‌وانه‌یه که هه‌وال دده‌ن سه‌باره‌ت به لاوازی بیر و باوهر و رهفتار، پیشتر باسی هه‌لؤیستی عومه‌رمان کرد له بدرامبدر حدیثه و سه‌حیم، نهو کسانه‌یه که له شاعیران له‌سر چهش و جوزی نهوان ببوون.^۴ لمو شتانه‌ش که په‌یوندی بهم ره‌خنده‌یه و هدیه نهوهید، ده‌گیپنهوه که نوعلانی کوری عوده‌ی عومه‌ر له‌سر میسان^۵ داده‌مه‌زیریت‌نهوهیش ده‌چنت بز نهوهی، خیزانه‌که‌یه ریگری کرد له‌وهی که له‌گله‌لیدا بزوات، نه‌ویش

۱- البيان والتبيين (١/٤٠) المدينة النبوية، شراب (٢٥٠).

۲- عمر بن الخطاب، د. محمد أبو النصر (ص: ٢٥٤).

۳- أدب صدر الإسلام (ص: ٩٦).

۴- عمر بن الخطاب، د. محمد أبو النصر (ص: ٢٥٥-٢٦٢).

۵- شاریکه له عیراق ده‌که‌یته نیتوان به‌سره و واسط.

ویستی له ناخیدا ثاره زووی هاوەلی کردنی زیندو بکاتەوه بەوهی ئىرەبی ژنان بزانیت، بۆیە چەند دەت بکە. لە بە دەنە سیت، لا ناسته هاوشتووی راستی له کەمی پان زۆری کە بربیتیه له:

فمن مبلغ الحسناه أن حليها
إذا شئت غتنني دهاقين قرية
إذا كنت ندمانى فبالأكير أستقنى
لعل أمير المؤمنين يسوزه

کاتیک عومندر (بعله) نامه‌ی بیست فدرموموی: سویند به خوا خراپی پی کردووم، پاشان له کاری خست، چونکه نوعمان سدرداری هۆزه که‌ی و پیش نوییمان بورو، پیشنهانگیان بورو له ژیاندا، نهگر نهم شیعرهش غایشی ژیانی پیاوینکی نه کردووه که له خلکانی خاوهن هیجره‌ی ید کدم بیست، به لکو شه و له گمل به‌های نهم ثاینه‌دا ناتهبا بوروه و سه‌ریتچی بنه‌ماکانی کردووه، لبه‌ر شمه عومندر به‌په‌رچی داه‌هتهوه و سه‌رده‌نشتی، سه‌رده که‌ی کردووه.^۱

ئەمە بىرىتىيە لە دىيارتىين شىيەسى ئەدو وىستە رەخنە ئامىزىدە كە رەخنە ئامىزىدە كە جىاڭراوەتلىدە، ئەوهش بەلگىيە لەسىر رەخنە ئەدەبى لە گەشەسەندۇرلىرىن گەشەي يەكەمیدا، ھەرۋەك ئەوهى كە وىستە كەدى و ئاراستە كەدى روون بۇويىدە، بە جۈزىيەك پەنائى نىبرىدۇر بۆ چىچىت بە تەنها لە بەھىزىكىنى ئەدەب و فەرماندان بە سەرىدا، بەلگى باتى پاھىتۇر بۆ رەخنە ئابەتىيانىدى ورد لە راپەمى دەقەكەدا، ئاشكىراڭدىن جوانى يان ناشىرىنى و بەھانە گىرتىن بۆ ئەوهى دەدۇزىزىتەوە يان ون دەبىت لە غۇونەكانى، رەخنە عەرەبىش تا ماوە قەرزازى عومەر دەبىت لەدەۋىتى دەپە ئىيا و لە دەقەكەندا پاكى و پاراوى و ئىتىرياتى زىمانى عەرەبى لا مەبەست بۇو، لە گەملەن رەوانى دەپىپىنى و سەرېھخۇرى مانا بە بەختى تەواوى لە دەپىپىن و پاستى بۇون و جوانى و روونى و ئىنە كارىيەكانى، ئەم پىتۇرە رەخنە ئىيە وردەش جىاواز نايىت لە گەل عومەرىيەكدا كە رەخنە گىرىنلىكى رەسەنى تىدايە،^۲ ئاخاوتىنە كانى درېزىهيان پى دەدەن بەوهى ئەگەر پىيامان خواتىت لە روون كەردنەوهى رۆشنبىرى ئەم خەلەپە گەورەيە و توانى لە سەر چىزى شىعىرى و رەخنە ئىيە و فەرماندان بە سەرىدا، ئەوا كەنەن بەشىتى بە چەند بەشىتىكى درېزى دەبىت، باشتىرىن كەتىبىش كە لەم بوارەدا ناخ قايل دەكتات، ئەمە پىتۇيىتى بە ئەنەن بەشىتىكى درېزى دەبىت، ئەنەن بەشىتىكى درېزى دەبىت، باشتىرىن كەتىبىش كە لەم بوارەدا ناخ قايل دەكتات، كەتىبى: عمر بن الخطاب - للدكتور محمد أبو النصر، و (الادب الاسلامى في عهد النبوة وخلافة الراشدides - للدكتور نايف معروف، و (أدب صدر الاسلام - للدكتور واضح الصمد) و (المدينة النبوية فتح الاسلام والعاصر الراشدی - للاستاذ: محمد حسن شراب).^۳

^١ ع. بن الخطاب، د. محمد أبو النصر (ص: ٢٦٣).

^٢ عبد بن الخطاب، د. محمد أبو النصر (ص: ٢٦٥).

دوانگەی پىنجەم

گەشەسەندنى ئاواھدانى و بە پىوهبەردنى قەيرانەكان لە سەرەتەم عومەردا

يەكەم : گەشەسەندنى ئاواھدانى

عومەر (ع) ھەستا بە بەرفراوانکردنى مزگەوتى پىغەمبەر (پ) مالەكەي عەباسى كورى عبدالمطلب (ع) خستە سەر و نەم بەرفراوانىيە ۱۰ باتى لە پۇوى رووگە و ۲۰ باتى لە پۇوى پۇزىۋاىيى و ۷۰ باتى لە پۇوى باكۈرىيە و چۈوييە سەر، بىناكەش بە خشت و پەلى دارخورما نۇزەن كرایمەوە و كۆلەكە كانى يان پايىدە كانى لە دار بۇون، سەريانە كەشى بە پەلى دارخورما داپېشا ھەتا خەلکە كە لە باران بىارىزىت، عومەر پىتىگى ئەمەي كرد، كە نەخش و نىڭارە كەي سوراىي يان زەردايى بىت تا خەلکە كە لە نوئىيەكائىندا رووپەرپۇرى خەرپە و فيتنە نېبنەوە^۱، ئەم مزگەتكە گەن بۇوه عومەر فەرش پىزىي كرد بە بەرد و چەو تا پاڭتە بىت بۇ نوئىيەكەران و ئاسان بىت لەسەر پىادە روان^۲، عومەر (ع) چەند چاكسازىيەكى ئاسانى لە مزگەوتى بىرپىز و پىرۇزى مەككە ئەنجامدا و مەقامى ئىبراھى (عليه السلام) گواستەوە بۇ ئەم جىڭىيە ئەمپۇزى، كە لېپە دوورە چونكە مەقامى ئىبراھىم نۇوسابۇ بە كەعبەوە، عومەر ئەم كارە ئەنجامدا بۇ ئاسانى نوئىيەخويىنان و ئەوانەدى تەواوف دەكەن، بە پۇختىراوى كارى لەسەر كرد^۳، چەند خانووچى كەي بە دەھرى حەرەمى مەككە كېپى و پۇوخاندى و خستىھ سەر مزگەوتە كە، ھەندى لە دراوىسى مالەكە ئەمانى مزگەوت قاييل نەبۇون كە مالەكە ئائىن بفرۇشىن ھەر بۇيە مالەكە ئائىن وېيان كرد و پەردووھە ئائىن تا دايمى بىرىدىان، عومەر دىوارىكى نىزمى بۇ چوار دەھرى مزگەوتە كە دروست كرد تاوه كو بىكىتىھ چراخان و چرا و پۇوناڭى كە ئەنلىك داپېزىت^۴ و دەھرى و بەرى خۆى پۇوناڭ بىكاتەوە، بەرگى كەعبدە لە سەرەتەم جاھىلىيەتدا چەرم بسووھ و پىغەمبەر (پ) پۇشاڭى كەمانى كردىبو بە بەرىيدا و دايمى عومەر (ع) پۇشاڭى قىباتى^۵ كرد بە بەرىيدا، كە پۇشاڭىكى تەنك و سېپى مىسرى بۇو،^۶ ھەروەھا مزگەوتە ئائى تىرىش لە ئاوجە ئائى تەنۈزەن كرائەوە لە خەلافتى عومەر (ع)دا، سەعدى كورى ئەبى وەقاص مزگەوتى گەورەي لە كوفە و عوتىھى كورى

۱- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۲۲۷)، فتح الباري (٤/ ۹۸).

۲- أخبار عمر (ص: ۱۲۶).

۳- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۲۲۷)، فتح الباري (٨/ ۱۶۹).

۴- أخبار عمر (ص: ۱۲۶)، عصر الخلافة الراشدة (ص: ۲۲۷).

۵- أخبار مكة للأذر في (۱/ ۲۵۳)، أخبار عمر (ص: ۱۲۶).

۶- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۲۲۸).

غذدان مزگه‌وتی گهوره‌ی شاری به سره و عه‌مری کوری عاص مزگه‌وتی گهوره‌ی فستاتیان نوی کرده‌وه، به راستی نه مزگه‌وتی گهورانه شوینی نویشی مسلمانان و یه‌کتر ناسینیان و خویندنی زانیاری و دادوه‌ری و پیگه‌یشتنتی فرمانی خلیفه و والیه‌کان بوده.^۱

باشه خدان به ریگه‌ویان و هویه‌کانی گواستنه‌وهی و شکانی و ناوی:

عومدر بهشیک له داهاتی به متولالی تهرخان کردبوو بز هاریکاری به یه‌کمه بهستنده‌ی نیوان بشه کانی دهله‌تی ثیسلامی، ژماره‌یه کی گهوره‌ی له حوشته‌وانه کان بز نه مدبسته تهرخان کرد، بدو سیفه‌ته که هوکاری گهیاندنه کانی نه ده‌مه پی‌پیدراوبوون بز کارثاسانی نه که‌سانه‌ی که له دورگه‌ی عه‌ربی و شام و عیراقدا هیچ پهناهی کیان نه‌بوده، همروهک نه‌وهی که شوینیکی دهست نیشان کرد و ناوی لینا (یانه‌ی وردینی) که جینگایدک بود که لاسک و خورما و میوز و پیداویستی تری ژیانی تیدا ده‌نزا، بدو بی وینه‌یه پی‌پیواران داده‌مزران له‌گمل میوان و که‌سانی غه‌بیبو و دانانی له پیگه‌ی نیوان مه‌ککه مه‌دینه، نه‌وهی پی‌پیستی پی‌پیواران ده‌سازیتیت له‌وهی که پیه‌ته‌ی له شاوه‌وه بز ناو، عومدر (۲) نه‌خشی پی‌پیونی قورئانی پی‌پیمری ده‌کیشا تا نه‌وهی که شاوه‌دانی په‌یوه‌ست بکات به گهیاندنده‌وه، و نه‌وهی که ئاسایش و سه‌قامگیری دابین ده‌کات و ده‌سته‌بهر ده‌کات و پی‌پیوار و گهشتیار ناچار نابن به هله‌گرتني ناو و نان و خواردن و خواردنده‌وه،^۲ ثامۆزگاریه کانی عومدر بز هۆزو سرکرده و والیه کان لدم بواره‌دا ئامانجی خۆی ده‌پیکا، که شیر کوری عبدالله لمباوکی و له باپیریه‌وه ده‌گیپتیمه و ده‌فرمومیت: سالى ۱۷ کۆچچی که له‌گمل عومردا له عمره بسویین خەلکانی خاوه‌ن ناو داوايان لى کرد که له‌سەر پیگه‌ی نیوان مه‌ککه و مه‌دینه ماله‌کانیان بنیات بنین، که نه‌مه پیشتر بندیوه، عومدر پیگه‌ی پیدان، بدو مه‌رجه‌ی که پی‌پیواران مافدارترن بهو ناو و سیپه‌ر،^۳ ئیمه لیزدا باشه خی عومدر به چاکسازی پیگاویان له په‌یاننامه کانی هەندئ له والیه کانی بددی ده‌کەن لە‌گمل نه‌وه ناوجانه‌ی که پاکتاوکردنیان تدواو بوده، کاتیک که پاکتاوی نه‌هاوه‌ند تدواو بسو خەلکانی ماھ بەه‌زمان، ماھ دینار هاتن و داوايان له حوزه‌یفه‌ی کوری یه‌مان کرد له‌بری نه‌وهی، که سەرانه ددهن ئاسایشی ژیانیان بز دابین بکات، ئه‌ویش په‌یاننامه‌یه کی بز نووسین که نه‌مه ده‌قەکیدتی: ((به ناوی خوار بەخشنە و میه‌ریبان: نه‌مه شو بەلین و پەیانیه، که ماھ دینار ده‌یدەنە حوزه‌یفه‌ی کوری یه‌مان و نه‌ویش ئاسایشی ژیانیان ده‌داتی به خزیان و سامان و زه‌وی و زاریان و لەو ئائینه لا نادهن، هەواله له نیوان خزیان و ده‌ستوواتیاندا نابی و نه‌وان پشتیوانیان لى ده‌کریت،^۴ هەموو سالیک سەرانه‌ی خزیان دده‌نه نه‌وه کەسەی که له موسولماناندا ده‌بیته والیان، لەسر هەموو کەسیتکی نزیک

۱- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۲۲۸).

۲- الدور السياسي للصفوة (ص: ۱۸۹-۱۹۰).

۳- الأحكام السلطانية للماوردي (ص: ۱۸۷-۱۸۸).

۴- أشهر مشاهد الإسلام (۳۴۲/۲).

له مال و گیانی و به پیش توانای، ثداوندی که پیش‌نامی بی‌پیش‌نامیان کرد و بده بده لایاندا تیپه‌ریون و شهو و پرورد پیش‌نامیان بز بردوون، ناموزگاریان کرد و بده، نامه‌ی شهادت فرت و فیلیان کرد و گزپان شهادت شیمه له زامن کردندی شهادت بدردار دهین، نامه‌ی شهادت لهدمانگی موحد پرده‌می سالی ۱۹ کوچی نوسرا و قمعقاعی کورپی عه‌مر و نعمی بی‌کانی عومه‌ری موقرن لدم نوسینه‌دا بونه شاهید،^۱ شهادت که لدم نامه‌یدا هله‌لده‌هیت‌نجری و هرگز‌تنه مافی والی یه‌کانی عومه‌ری بز بنه‌ماکانی شارستانی و سیاست‌تی مولک‌داری، چونکه شهادت پابهندی یه‌کانی شاهد داد کردند و هیان دهانی، لبده شهادت چاکسازی شهادت پیگا و بانانه‌ی که هزی هاواکاری گه‌لانی بازگانی و جهندگی بونه کرد ناچاری لمسه‌ر دانیش‌توانی شاهد تازاد کراوه‌کان، هیم‌دتی عومه‌ری فاروق لدم سالی ۱۹ کوچی یه‌وه بز شاهد داد کردند و هیان دهانی شاره‌کان لدم عیراق و دووکه‌رت کردندی روپیاره‌کان و چاکسازی پرده‌کان گه‌رايه‌وه عیاض لدم سه‌رده‌می ده‌سلاطی خویدا نامه‌ی کی بز دانیش‌توانی دهرویه‌ری ده‌ریاکان نوسیوه که شهادت دهقه کدیه‌تی: ((بمناوی خوا، شهاده نوسراویکه لدم عیاضی کورپی غدنم بز قهشی ده‌ریا نیشته‌ی (رهای) ظیوه شهادت گه‌نم بداتی شهادت خویدا شاهدلا ده‌کهن لمسه‌ر شهادت که هه‌مو پیاوی‌تکان دیناریک و شهادت یه‌که لدم گه‌نم بداتی شهادت ظیوه شهادت زیانتان پاریزراوه لمسه‌ر خوتان و سامان و هدر که‌سینکیش که شویتن‌تکان ده‌که‌وی، پیوسته لمسه‌ر تان پیش‌نامونی ریلاینبو بکمن و چاکسازی پرده و پیگه و بانه‌کان و ناموزگاری موسولمانان بکمن، خواه گه‌وره ده‌گرم به شاهید و هینده‌ش بدهه که خواه گه‌وره شاهید بیت).^۲ کانی عومه‌ر (ع) زانی دورگدیه‌ک به نیوان نیل و نزیک قه‌لای بایله‌کاندا تیده‌پری بز ده‌ریا سور، حیجاز ده‌بستیه‌وه به میسره‌وه، کاری بازگانی و ثالوگزپ کردندی شاهد کات، بدلام رزمه‌کان پشت گوییان خستووه پر بز ته‌وه. عومه‌ر فدرمانی دا به عه‌مری کورپی عاصی کاریه‌دهستی به دووکه‌رت کردندی شهادت ده‌که‌وی و ظیوه‌ش جاریکی تر دوکه‌رت کردده‌وه، چونکه پیگه‌که نیوان حیجاز و فستاتی پایته‌ختی میسری شاهد کرد و بوبیه ده‌ماری بازگانی که لده‌یوه خوشگوزه‌رانی شاهد تیجه کانی نیوان بده‌رین بز جاریکی تر گه‌رايه‌وه، لمسه‌ر شهادت که‌نداده و لدم نیو شاری فستات چه‌ندین سه‌یرانگا و پیشگیره و شویی نیشته‌جیبون بنیات نزان و عومه‌ر ناوی لینا: که‌ندادی شهیدی باوهوداران،^۳ والی میسر شهادت ویستی له خواردن و خواردن‌ده ناردي بز مه‌که و مه‌دینه و بدهه‌ش خواه گه‌وره خدلکی هه‌ردوو مزگه‌وتی به‌پیز و پیروزی سووده‌مند کرد، پاشان بده‌رده‌وام نه‌بونه لدم هله‌لگرتنی خواردن تیایدا تا عومه‌ر کورپی عبدالعزیز له پاش شهادت ده‌ریسیاری کردن تیایدا دواتر والیه‌کان لدم پاش شهادت که یادیان کرد. وازیان لی هینا و خاک و خویل و لم پری کردده‌وه و پیگه‌که برا و کوتایی گه‌یشته شهادت تیمساح‌یک

۱- آشهر مشاهد الاسلام (۳۴۲/۲).

۲- آشهر مشاهد الاسلام (۳۴۲/۲).

۳- هه‌مان سه‌رچاره.

۴- الفاروق عمر للشرقاوی (ص: ۲۰۵-۲۰۶).

له لایه‌نی چۆمی قولزومهوه،^۱ له عىراقدا كەنداویتکى ئاوي ھەلکەند بە رووبىرى سى فەرسەخ و له شارى خورهه دەستى پېئىرىد تا شارى بەسره بە مەبەستى گەياندىنى ئاوي رووبىارى دېجىلە بە شارى بەسره^۲، ئەم پېۋڙانە لە ھەلکەندىنى پېچكەي رووبىار و كەنداوەكان و چاكسازى پېنگەوبان و بنياتنانى پەرد و بەرىستە كان بۇوه، له سەرددەمى عومەريشدا بۇ ئەم پېۋڙە گۈرانە پارە و پۇولىان لە بودجىمى دەولەت وەرگىرنووه.^۳

- دامەززانى شارەكان وەك پېنگەيەكى سەربىازى و مەلبەندى بلاۋىوونەوهى شارستانى:

لەگەن بەرفراوان بۇونى بزووپەتنەوهى پاكسازى دەولەتى ئىسلامى لە سەرددەمى عومەردا بايەخىدا بە بنياتنانى شارەكان لەسەر كەندەلانە كان و ئاسانكىرىنى پېنگەكاني گەياندن و چاكسازى زەھى و زار، ھەروهه هاندانى كۆچكىرىنى بۇ مەلبەندە كانى كۆپۈونەوهى جىهادى، راڭویزان بۇ ناوجە پاكتاوا كراوهە كان، بۇ بلاۋىردنەوهى ئايىنى پېرۇزى ئىسلام و كۆمەكى كەندىنى تېكۈشەران و خەباتگىزپان بە پىاوانى نەبەرد و كەردەستە و پېتىدايسىتى، گۈنگۈزىن ئەم شارانەش كە دامەزراون^۴ شارى بەسرە، كوفە، موصل، فستات، جىزە، سرت.^۵ نەخشە كان دارىپۇران و له نىتوان سوپاكاندا بە پېتى ھۆزايەتى و پېشىنەيانە دابەش كران بە سەربىاندا و چەندىن ناۋەندى گشتى وەك مزگەوت و بازارەكانى تىدا دامەزرا و له ھەمو شارىتىكىش شوئىنېتىكى تايىھە دروست كرا بۆحەوانەوهى ئەسپ و حوشتى موجاھيدان، هانى خەلکى دا لەسەر هيتنانى كەس و كار و بەنەمالەكانيان لە حىجاز و دەرورىدى دوورگەكى عمرەبى بۇ نىشته جى بۇون لەو شارانە، تا بىنە پېنگەيەكى سەربىازى و لەويتە پېپەسىتى و كۆمەكى بىگاتە سوپاكان بە مەبەستى بېچۈرون بەرهە زەھى دۈرۈمن، و بلاۋىردنەوهى ئايىنى پېرۇزى ئىسلام تىيايدا عومەر(ع)^۶ فەرمانى دا بە سەركەرە سوپاكان كە لە كاتى دروستكىرىنى ئەم شارانددا، كە پېنگەي نىتوانىان و نىتوان پايتەختى خەلافەت ئاسان بىت، له نىتوانىاندا گواستنەوهى ئاوي و دەريايى نەبىت، لەبر ئەوهى كە ئەو دەمە عومەر(ع)^۷ دەتسا له نەفامى عمرەبى ئەو دەمە لە كارى دەريايانىدا، بەلام كاتىكى كە ھەستى بە تواناي سوپايان ئىسلامى كەد لە مىسر و لەسەر قۆستنەوهى پېنگە ئاويه رووبىارى و دەريايىه كان پېنگەي بە عەمرى كورى عاص دا كە ھەستى بە ھەلکەندىنى نۆكەندىنېتىكى ئاوي كە رووبىارى نىل بىگەيدىت بە دەريايى سورور، تا كۆمەكىيەكان لە خواردن و خواردنەوه بىگاتە حىجاز هەرۋەك ئەوهى كە باسکرا،^۸ عومەر(ع)^۹ ھەستا بە ئاۋەدانكەردنەوهى شارەكان و لەگەن بەرفراوانى پانتايى زەھى دەولەت و زۆرى پاكسازىيەكان ھەستا بە سەربىازگى سەربىازان و پاش سەفر

۱- أخبار عمر (ص: ۱۲۷).

۲- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۲۳۰).

۳- ھەمان سەرچاوا.

۴- إقتصاديات الحرب في الإسلام، د. غازى بن سالم (ص: ۲۴۵).

۵- تاريخ الدعوة الإسلامية، د. جليل المصري (ص: ۳۳۳ - ۳۴۰).

۶- إقتصاديات الحرب في الإسلام، د. غازى بن سالم (ص: ۲۴۵).

دۇورى نیوان موسىلمانان، سەربازان پیویستيان بە شوتىنیك ھەبۇو كە پشۇوی تىا بەدن لە ماندو بۇونى رېتگا دەكىيەت كە مالىيىكىان ھەبىيت بۆ ئەوهى زستان لە غەزاكىيان ئەگەرانەوە پەنای بۆ بەرن، چەندىن بىندا بۆ بىنياتنانى ئەم شارانە ھاتنە كايىه، لەبەر ئەوهى كە ئامانج لە پاكتاوايەكان برىتىيە لە بلاوكىدىنەوەي بانگەوازى ئىسلامى و گىياندىنى بە گەلان و نەتەوە و تاکەكان، پیویستە ژيانى ئىسلامى بەرپا بىيت و دەستى ئەو گەل و نەتەوانەي بىن بگات و تاکى كۆمەلگا ھەستى پىن بکات، شارە ئىسلامىيەكان لەسەر شىوازى ئىسلامى دەركەوتىن كە تىياندا ژيانى ئىسلامى تىيدا دەچەسپا، وەك نۇونەيدىك بۆ كۆمەلگەي ئىسلامى، كوفە و بەسرە و فستات و موصلى شارە ئىسلامىيەكان بۇون و ھەر يەكەيان مزگەوتەكەي كەوتبوويە ناوهندىيەو و بە دەوريدا مالىي سەربازان بلاو بوبۇويەو، لەم كۆمەلگە غۇونەييانە فيكەرى ئىسلامى بەھىز و بەماكانييەو چەقى داکوتابۇو، ھىزى ھاوجەشن لە تەواوى سۈپادا بۇو، فيكەرى ھاوجەشنىش لە قورئاندا بۇو، كۆمەلگە تەواوە كان حۆكم و دەستوراتى خودايى لە ھەموو كاروبارىتىكدا بەسەر خۆيدا دەچەسپىتىت و ئامادەي تەواوى تىيدا يە بۆ گيان فيدايى لە پىتىاوى خودا، ھەر لەم كۆمەلگاياندا ئىسلام پۇوناڭى خۆى ھەلقۇلاند لەسەر ئەو ولاتاھى كە پاكتاوارى كرد، ئامۇزىڭارى رۈلەكانى دەكىر دادوھرى لە ياساكانى دەچەسپاند، ھەر كەس تىايادا موسىلمان بۇوايە پەسند دەكرا، ئەمەش گەورەترين ھۆكەر بۇوە لە گىياندى بانگەواز و خىستەپۇرى فيكەر لەسەر ئەوانى كە ناشەراز بۇون. لە شامدا شارى ئىسلامى دانەمەزراوه لەبەر ئەوهى كە پىل لو مالانىي كە پۆمەكان بەجييان ھېشتىبۇون لىتى ھەراس بوبۇون، موسىلمانان دەستيان بەسەردا گرتىبوو. بۆيان ببۇويە كالايدىك كە دەولەمدەندىيان بکات لە بىنياتنانى خانۇر و مالىي نويىدا، بۆ زۇرى عمرەب لە شامدا، بە جۆرىيەك ھەر ھۆزىتك دۆست و خزم و خويىشى خۆى لەسى دەدۆزىيەو، سەرباز گرتىن لە شام^۱ دەركەوت، شام لە گۈنگۈتىن ئەو ناچانە بۇو كە لەسەر دەھىمى دەسەلاتى عومەردا ئاوهدان كرايدوه.

- شارى بەسەرە :

ماناي بەسەرە لە زمانەوانىدا: خاكىتكى روتنە و وشك كە بەردى تىيدا بىت، دەلەن: خاكىتكى بەرد و چەپىنه، دەلەن: بەردى خاو و سپىيە، بەسەرە شارىتكە دەكەۋىنە ناوجەمى بە يەكگەيىشتىنى ھەر دەر دەر رۇوبارى دېجەلە و فورات و بەو بە يەكگەيىشتىنەيان رۇوبارىتك پېتىك بىنى كە پىنى دەلەن (شەتلەعەرەب)^۲ لە ئاوهدا نكىرىنى دەنەيدا بېرۈكەي عومەر شىياوتر بۇوە لە دامەزراندىنى شارە كان لە گەل رەچاو كەدنسى سروشى عەرەب، شوتىنى بەسەر نزىك ئاوا و مەزرايە لە پىتگەمى وشكانى بۆ لاي گۈنده كان، ھۆى نىشتە جى بۇونى موسىلمانان تىايادا و لە سەر دەھىمى ئەبۇ بەركدا بۇوە كە قوتىبەي كورپى قەتادەي زەھلى يان سوھىدى كورپى قوتىبە لەسەر ناكۆكى و جياوازى لە گىتەنەوەكە وا ھاتووه كۆمەلەتكە ھۆزەكەي لە

۱- تاریخ الدعوة الاسلامية، د. جیل المصری (ص: ۳۳۳).

۲- الفاروق عمر بن الخطاب، محمد رشید رضا (ص: ۱۷۷).

پرووی شاری بەسەرە داوايانە بەسەر فارسە كاندا ، لەبەر ئەمە خالدى كورپی وەلید وەك والى و سەركەدەيدك لەو شارۆچکەيە هيشتىيەو، كاتىك كە خەلافت كەوتە دەستى عومەر عوتىيە كورپی غەزوان كەيىكە لە هاولە پېشىنە و سەرتايىيە كانى پېغەمبەر (ص) لەو شارۆچکەيدا دامەزراشد و پىتى فەرمۇو: لەمۇ ئەسانىتكە لە خەلتکانى ئەھواز و فارس و ميسان لەسەر كۆمەكى براکانيان كار پىتى بکە، فەرمانى دا بە قوتىيە يان سوھيد كە پەيوەندى پىتە بکەن، عوتىيە بە خۆى و زىياتر لە (۳۰۰) سىن سەد پىياوهە پەيوەندى پىتە كرد، قوتىيەش كە بەكىرى كورپى وائىل و تەميمى لەگەل بۇو پەيوەندىيان پىتە كەرد، لە مانگى پەيىسى يەكم يان كۆتايى سالى ۱۴ ئى كۆچى نىشته جىئى كرد، عوتىيە لە ئاوه‌دانكىرنەوە شارى بەسەر راۋىتۇي بە عومەر كرد، ئەويش فەرمانى پىتدا كە لە جىئىگەيدە كادا نىشته جىي بېيت كە نزىك ئاوا و مەزرا بېيت، هەلبۈاردىنى عومەر كەوتە شوئىنى بەسەر و عوتىيە نامەيدەكى نووسى بۇ عومەر (ص) كە تىايىدا هاتووه: من زەويە كم دۆزىيەتەوە لە لاي وشكاني بەرهە گوندەكان و لەنزيكىيەو زۇنگاوى پېقا مىشى تىيدا يە، عومەريش لە وەلامدا بۇي نووسى: تىايىدا نىشته جىي بېيت، عوتىيە تىايىدا نىشته جىي بۇو مىزگەوتىيەكى لە قامىش دروست كرد و خانۇوى ئىمارەتە كەدى لە تەنيشت مىزگەوتە كەدا بىنات نا و خەلکىش حەوت خەلۇوتگەيان لە نزىكى دروست كرد لە قامىش لەبەر زۆرى قامىشەك، ئەمە هەر كە غەزايىكىيان بە دەستەوە بوايە ئەوا نارەزوئى شەو قامىشە لانا نەيان دەكەد و پاشان دەيانكىرده بە چەپك و دايىان دەنان ھەتا لە غەزا كە دەگەپاندە، جارىتكى تر بە هەمان شىۋىي پېشىوو دەرسەتىيان دەكەنەوە، ئەم قامىشانە دووجارى ئاگر كەوتەوە بۇون و ئاگر يان تىيېرىبوو، بۇيە داوايان لە عومەر كرد كە رېيگەيان بىدات شەو خانووانە لە خاشتى سورەوە كراوه دروست بکەن پاش ئەوهى كە لە سالى ۱۷ ئى كۆچىدا عوتىيە كۆچى دوايى كرد ، عومەر لە سەرەدەمى دەسەلاتى شەبۇ موسای ئەشەعرىدا رېتگەي پىتدا كە ئەمە خانووانە دروست بکەن. ئەبۇ موساش بىنايى مىزگەوتەكە و خانۇوى ئىمارەتە كەدى بە خاشت و قور دروست كرد كە سەرى بە گۈزۈگىما گرت و پاشان ئەوانىش بە بەرد و گەچ دروستىيان كرد، ئەمەشيان كردە نەخشەيدك بۇھۆزەكانى تر شەقامەكانيان فراوانىت كرد بازارە كەدى (۶۰) شەست بالا و شەقامەكانى (۲۰) بېست بالا و پانى هەر گەرە كىتىكىش (۷) حەوت بالا دەبۇون و ناوەندى هەر نەخشىدە كىيان كردە گۆزەپانىتكى بەر فراوان بۇ تەווىلە ئەسپەكانيان و گۆزى مردووانيان كە لە نزىك مالە كانيانەو بۇو.^۱ عومەر فەرمانى دا بە شەبۇ موسای ئەشەعرى كە پېچكەي روپوارىتكى بۇ خەلکى بەسەر هەلبۈكەنەت، ئەويش پېچكەي روپوارى (الأبلة) ئى هەلتكەند و بە پانتايى سى (۳) فەرسەخ بەرەو شارى بەسەر بەپتى كرد، بەمەش مۇسلمانان دەبنە پېشەنگى ئەوانەي كە نەخشەسازى شارەكانيان زانىوە، سەرمایەدارى لە نىبىشتە جىئى شارى

۱- تاریخ الدعوة الاسلامية، د. جیل المصری (ص: ۳۳۳).

۲- تاریخ الدعوة الاسلامية، د. جیل المصری (ص: ۳۳۴).

۳- هەمان سەرچاوه.

بمسره له موسلمانان به کرانه‌وهی (الأبلة) و (دوست) و (میسان) زیادی کرد.^۱ بدم شیوه‌یه خلکی ناره‌ززووی نهوا ناوجده‌یه بیان ده کرد و دههاتن بزی، دیاره نهوانهش خویندکارانی دهوله‌مند بون ههروهک چون له سره‌تادا خویندکارانی جیهادی بون، پاشتیش رهوندی تینکه‌لی هۆز و تیره‌کان و تماعکارو بازرگانان روویان لئی دهنا و ژماره‌یه دانیشتوانه‌که‌ی به شیوه‌یه کی به رچاو زیادی کرد.^۲

له میانی گیپانه‌هه میژوویه کاندا ده کموت که لینکولن‌مران چهندین پشت پیبه‌ستنی سه‌ربازی و نابوری وه‌هایان چنگ کدوت که عومه‌ر له دامهزراندنی شه‌و شارانه‌دا دایپشتبوون، شه‌و پشت پیبستن و بایخ پیدانانه‌ش بربیتی بون له:

- دامهزراندنی شه‌و زه‌ویانه له سه‌ر پانتایی زه‌وی و زاری عمره‌ب و عده‌جه‌میش، تا ببنه قمه‌لای پژلایین و دوژمن نه توانیت به چاوی سنور بداندیانه‌هه لیبان بروانیت.

- بدرازه‌وندی نیشته جیبوبونی عه‌هه لهم شوینانه‌دا، له بدر شه‌وهی که شه‌وان شه‌و ده‌مه که‌هسته‌ی جیهاد بون له پینایی خوا و بدرازه‌وندیان له شوینیکدا نه بون که مه‌زای حوشترداری تیدا نه بیت، هه‌روهک شه‌وهی که عومه‌ر (عنه) رونی کردۆته‌هه.

- له هەلبواردنی شوینی شاره‌کاندا شکوداری له بدر چاو گیراوه، له سه‌ر سنوری چاکه له زه‌وی عمره‌بدا، تاوه کو عمره‌به کان مه‌زای پیتویست بۆ مه‌ر و مالاچه کانیان بددزنسه‌هه، هه‌روهه له لایه‌کی ترمه شه‌وهه له بدر چاو گیراوه که پیتویسته شه‌و شوینانه له بخشی خواره‌وهی گونده‌کاندا بن له زه‌وی عده‌جم تاوه کو بدروویوومی شه‌م گوندانه هه‌ر له شیره‌مه‌نی و خوری و دانه‌ویله و بدروویوومه کانی تر بگدرپیته‌وه بۆ شه‌م شارانه، عومه‌ر (عنه) کاتیک که نامه‌که‌ی عوتبه‌ی کوری غەزوانی خویندده‌وه ده‌باره‌ی خاکی بدمه: فرموموی: شه‌مه زه‌ویه کی خوش و نزیکه له کانیاو و مه‌زرا و شوینی نه‌مام چاندن.^۳ شه‌مه‌ش بەلگهیه له سه‌ر پاکی سیاستی جەنگی و وردی پلان دانانی شاوه‌دانی تاوه‌کو بارودۆخی جەنگ و ناشتی پیکه‌وه گوچاو بن. هه‌روهه شه‌م پلانش زامنی سه‌رچاوه‌کانی ناوی ده کرد. نه خشە و پلانه‌کانی کۆمەکی و هاواکاری به که‌هسته خۆراکیه کان نزیک ده کرده‌وه، که سه‌رچاوه‌هه وزه‌ی پیتویست بون بۆ پیداویستی خلکی شاره‌وهک دار و شتى ترش.

- جەختکردنده له سه‌ر نه بونی کۆسپ و ته‌گردە سروشتنی وهک ده‌ریا و روویاره کان بۆ غمونه که پیکه له گەیشتنی کۆمەکیه کان ده‌گریت له پینگه‌ی خلافه‌تەوه بۆ گوره‌پانه‌کانی جەنگ.^۴

- شه‌مه پیکخستنی شاره‌کان ده‌قاوده‌ق له‌گەنل پینکخستنی هۆزایه‌تی بۆ سوپا تەمواو ده‌بسوو، چونکه هه‌ر هۆز و تیره‌یهک له نیو چەند مالیکی نزیک له یه‌کوه ده‌ثیان.^۵

۱- هه‌مان سه‌رچاوه.

۲- تاریخ الدعوة الاسلامية، د. جميل المصري (ص: ۳۳۴).

۳- فتوح البلدان للبلاذري (ص: ۳۴۱).

۴- فتوح البلدان (ص: ۲۷۵).

۵- اقتصاديات الحرب في الاسلام (ص: ۲۴۷).

شاری کوفه:

پاوه‌چوونی میژوونوسان لمسر نده کۆکه، که سەعدی کوری ئەبى وەقاص بە داممزىتىھەرى يەكەمى ئەو شاره دادەنرىت و هەر خۆي شويىنه كەى دىيارى كردووه و فرمانى داوه بە نەخشەسازى بۆ دروستكەرنى پاش لەو سەركەوتىنانە كە مۇسلمانان لە جەنگە كانىيان دۆز بە فارسە كان لە ناوچەمى مەدانى بە دەستيان دەھيتنا، هەروەك ندهوە بە تەواوى ئەم حال بۇوه لە هەلبئاردنى و ناوهداڭىرىدەنەوە شارى بەسرە، چۈنكە ھۆزكارە سەربازىيە كان رۆزلى سەرە كىيان بىيىيە لە ھاندانى سەعد بۆ بېركرىدنەوە لە وەرگەتنى شويىنىك يان خىيۆتگىيەك بۆ موجاهيدان،^۱ هەروەها ھەستاۋە بە راپەراندى ئەم كارە پاش نەوەي، كە عومەر (رەپەر) فەرمانى پى كردووه هەلبئاردنى شويىنى كوفە لاي سەعد بە پىي ئەو ئەندازىيە بۇوه كە فاروق دایناوه، عومەر لە رەوندى قادسييە و مەدانىن گۆرپانىتكى لە پۈريان بەدى كردووه و زانىيويەتى كە لەمەدا ناخۆشى ولاٽى تىدایە، لمبەر نەوە نامەيە كى نۇرسىيە بۆ سەعدى كورى ئەبى وەقاص كە شويىنىكىيان بۆ دەست نىشان بىكات كە لەگەن ژيانياندا بگۈجىت، سەمانى فارسى و خۆزىيە كورى يەمانى نارد، ئەوانىش پەنگىيان خواردەوە تا گەيشتنە كوفە لەبەر نەوەي كە خاکەكەي لەم و چەوه، ھەمۇو لەم و چەويىكىش بىرىتىيە لە كوفە،^۲ بەم شىيۆيە سەعد لە مانگى مۇحەممەسى ئالى ۱۷ كۆچى لە مەدانىنەوە گواستىيەوە بۆ كوفە و عومەرىيش ويسىتى كە مۇسلمانان لە خىيۆتگە كانى خۆيان نىشتەجى بن، لەبەر نەوە ئەمە يەكىتكى بۇوه لە جەنگە كانىيان و باشتە بېزىان و سامدارترە لە چاوى دۇزمنانيان بانگەشەي بۆ خۆين گرتى كرد دەربارە كارىتكى كە پىي گرنگە، كاتىيەك كە ئەھلى كوفە و بەسرە لە بىنياتانى خانووه قەميسەلەنە كاندا داوايى مۆلەت و پىنگەپىددانيان لىنکەد پىي خۆش نەبۇو كە سەرپىتچيان بىكەن بىلەك پىنگە پىنگە، پاشان خەلتكە كە قامىشەلەنە كانىيان دروست كرد، پاشان ئەو ئاگەرى لە بەسرە و كوفە كەوتەوە داوايان لە عومەر كرد، كە ئەم خانووانە لە خشت دروست بىكەن، ئەبويش فەرمۇوى دروستى بىكەن، ھىچ كامتان لە سى ژۇر زىياتر دروست نەكەت لە دروست كەردىنەكەشدا زىادەپۇيى مەكەن، هەر بەم شىيۆيە نامەيە كى نۇرسى بۆ عوتىبە و خەلتكى بەسرە، لەسەر نىشتەجى بۇون و سەرپەرشتى كەردىنە كارى خانووه دروست كەردىنە كانى شارى بەسرە عااصم كورى دەللىنى ئەبۇ جەرپاداء و لەسەر نىشتەجىبۇون و سەرپەرشتى كەردىنە كارى خانووه كانى خەلتكى كوفەش ئەبۇ ھەدیاجى كورى مالكى ئەلنەسەدى دانا، ئەبۇ ھەدیاج ھەستا بە نەخشەسازى شارى كوفە بەو شىيۆيەي كە عومەر فەرمانى پىدا بۇو، بە بەرناમە كانىي چەپل بالا و پاشان سى بال لە نىوانىشىياندا بىست بال، لە كۆلانە كانىشدا حەوت بال ھىچى ترى لەگەن نەبىت و لە كەرتە كانىشدا شەست بال و يەكەمین شتىيەكىش كە تىايادا نەخشە سازى بۆ دەكەرىت مىزگەوتە كەيەتى، لە ناوهندە كەيدا تىرئەندازىتكى كىش توندى دادەنا كە بە راست و چەپ و پىش و دوايدا تىرى دەھاواشت، پاشان فەرمانى دا بە بىنياتانى بىنايەك لە دوايى شويىنى تىرەكان، لە پىشەوەي

۱- دراسة في تاريخ المدن العربية الإسلامية، د. عبدالجبار ناجي (ص: ۱۸۳).

۲- تاريخ الدعوة الإسلامية، (ص: ۳۳۵).

مزگه وته کهدا کهپریکی دروست کرد که دوسهده بال دبوو لهسر چهند ستونیکی (کوله که) مه‌رمه‌ر که وله کهپری کیسراکان وابوو سهقه کهی وله سدقه کی مزگه وته پرمیه کان وابوو بـ سعدیش له ته نیشتموه خانووه‌یه کیان دروست کرد که له نیوانیاندا پـنگه‌یه کی دو سهده بالی پـاره و همه‌بوو، تیایدا چهندین بهیتولالی داده‌ناپـوزیه فارسیش^۱ هستا به دروستکردنی شـم بـینایانه، پـاش تـه او بـیونیان موجاهیدانی موسـلمانان تـیایدا نـیـشـتـهـجـیـ بـوـونـ پـاشـ شـهـوـیـشـ تـیـمـیـکـیـ فـارـسـیـ لهـ تـیـمـهـ کـانـیـ پـرـسـتـهـ مـیـ سـهـرـکـرـدـهـ کـهـ ژـمـارـهـیـانـ چـوـارـ هـمـزـارـ کـهـسـ بـوـوـ،ـ نـاسـرـاـبـوـونـ بـهـ سـهـرـیـاـنـ شـاهـنـشـاهـ،ـ شـهـوـانـ دـلـنـیـاـکـرـانـهـ وـ کـهـ بـهـ شـیـوـهـیـهـیـ پـیـیـانـ نـیـشـتـهـجـیـ بـنـ،ـ هـاوـیـهـیـانـ بـنـ لـهـگـهـلـ نـهـوـ کـهـسانـهـیـ خـوـشـیـانـ دـهـوـیـنـ وـ بـهـ خـشـشـ وـ خـلـلـاتـیـانـ بـوـ بـیـنـهـوـهـ،ـ پـاشـانـ سـهـعـدـ نـهـوـهـیـ کـهـ وـیـسـتـیـانـ پـیـیـ دـانـ،ـ شـهـوـانـیـشـ رـاـبـرـیـنـیـکـیـانـ هـمـبـوـوـ کـهـ پـیـیـانـ دـهـوـتـ دـیـلـمـ،ـ دـهـرـیـاـهـیـ نـهـوـانـ دـهـیـانـ وـتـ سـوـورـهـ دـیـلـمـ،ـ هـهـرـوـهـ کـهـوـهـیـ کـهـ کـوـزـمـهـلـیـکـ جـوـولـهـ کـهـوـ گـاـوـرـیـ نـهـجـرـانـیـ تـیـیدـاـ نـیـشـتـهـجـیـ بـوـوـ،ـ پـاشـ نـهـوـهـیـ عـوـمـرـ لـهـ نـاـوـچـهـ کـانـیـ نـیـوـهـدـوـرـگـهـیـ دـهـرـیـ کـرـدـنـ گـهـرـکـیـکـیـانـ دـروـسـتـ کـرـدـهـ کـهـ نـاسـرـاـبـوـوـ بـهـ گـهـرـهـ کـیـ نـهـجـرـانـیـ لـهـ شـارـیـ کـوـفـهـ،ـ کـارـوـبـارـیـ بـهـسـرـهـ وـ کـوـفـهـ پـاشـ نـاـوـهـدـانـ کـرـدـنـهـوـهـیـانـ بـهـرـزـ بـوـوـیـوـهـ وـ کـارـوـبـارـیـانـ گـوـرـهـ بـوـوـ،ـ هـهـرـدـوـوـکـیـانـ لـهـ سـهـرـکـرـدـاـیـتـیـ کـرـدـنـیـ سـوـیـاـ وـ هـدـلـگـرـتـنـیـ مـهـشـخـلـلـیـ زـانـیـارـیـ وـ زـانـسـتـ وـ نـهـدـهـبـداـ لـهـ تـهـوـاـوـیـ جـیـهـانـیـ تـیـسـلـامـیـ نـاـوـیـانـگـیـانـ دـهـکـرـدـ،ـ بـهـلـکـوـ لـهـ حـیـجـازـیـشـهـوـهـ هـیـزـیـ بـوـ گـوـیـزـرـایـهـوـهـ،ـ عـهـلـیـشـ (۲)ـ کـوـفـهـیـ کـرـدـهـ بـارـهـگـایـ خـدـلـافـتـهـ کـهـیـ پـاشـ نـهـوـهـیـ کـهـ چـقـیـ قـورـسـایـیـ نـیـسـلـامـیـ بـهـشـیـوـهـیـهـ کـیـ گـشـتـیـ گـوـیـزـرـایـهـوـهـ بـوـ نـاـوـچـهـ کـانـیـ تـرـ.^۲

عـوـمـرـ (۳)ـ نـهـخـشـسـازـیـ بـهـسـرـهـ وـ کـوـفـهـیـ لـهـسـرـ بـنـهـمـایـهـ کـیـ تـۆـکـمـهـ دـانـاـ کـهـ پـیـنـگـهـ کـهـ کـانـیـ بـهـرـفـراـوـانـ کـرـدـ وـ لـهـسـرـ رـیـثـیـمـیـکـیـ جـوـانـ دـایـنـاـ کـهـ نـهـوـهـیـ شـیـوـاـزـ گـشـتـیـهـ بـوـوـ کـهـ بـهـلـگـهـ بـوـوـ لـهـسـرـ بـلـیـمـهـتـیـ عـوـمـرـ لـهـ بـوـارـیـ نـاـوـهـدـانـکـرـدـنـهـوـهـداـ،ـ شـارـیـ کـوـفـهـ کـوـذـهـبـیـتـمـوـهـ لـهـ نـیـوانـ دـانـیـشـتـوـانـیـ شـارـهـ کـانـ وـ ژـنـیـگـیـ دـهـشـتـلـانـ وـ خـاـکـهـیـداـ وـ نـهـمـهـشـ بـانـگـهـشـ بـوـ تـهـنـدـرـوـسـتـیـ وـ جـهـسـتـهـ وـ نـایـابـیـ کـهـشـ وـ هـمـواـ دـهـکـاتـ،ـ چـونـکـهـ بـهـنـرـخـ پـیـنـگـهـ بـوـ لـاـتـ لـهـ بـرـیـ سـیـهـ کـانـهـ بـوـ جـهـسـتـهـ،ـ عـوـمـرـ دـاـوـاـیـ لـهـوـ کـهـسانـهـ کـرـدـوـهـ کـهـ هـمـرـ لـهـ کـوـفـهـ نـیـشـتـهـجـیـ بـوـوـ لـهـ خـیـوـتـگـاـکـانـیـ خـوـیـانـداـ بـنـ،ـ لـهـبـرـ نـهـوـهـیـ نـهـمـهـ خـیـرـاـتـرـهـ نـهـگـمـرـ پـیـوـیـسـتـ بـوـ نـاـمـادـهـنـوـ لـهـبـرـ چـاوـیـ دـوـزـمـنـ هـدـتـاـ کـارـوـبـارـهـ کـهـ بـهـمـ شـیـوـهـیـ گـشـهـیـ کـرـدـ نـهـوـیـشـ پـاشـ نـهـوـهـیـ کـهـ شـارـهـ کـانـ لـهـ خـشـتـ بـنـیـاتـ نـرـانـ.^۳

- تـرـسـانـیـ عـوـمـرـ لـهـوـهـیـ کـهـ مـوـسـلـمـانـانـ بـچـنـهـ نـیـوـ ژـیـانـیـ نـاـسـوـوـدـهـیـ وـ خـوـشـگـوزـهـرـانـیـهـوـهـ:

عـوـمـرـ (۴)ـ زـوـرـ دـهـتـرـسـاـ لـهـوـهـیـ کـهـ مـوـسـلـمـانـانـ بـچـنـهـ نـیـوـ ژـیـانـیـ نـاـسـوـوـدـهـیـ وـ خـوـشـگـوزـهـرـانـیـهـوـهـ،ـ نـهـوـهـیـ کـهـ رـیـنـکـ دـهـکـهـوـیـتـ لـهـسـرـ نـهـوـهـیـ خـاـکـامـهـ خـرـاـپـهـیـ کـهـ لـهـ دـوـنـیـاـ وـ دـوـاـرـقـدـاـ هـدـیـهـ،ـ کـاتـیـکـ کـهـ خـدـلـکـیـ

- ۱- تـارـیـخـ الطـبـرـیـ (۱۷/۵).
- ۲- تـارـیـخـ الدـعـوـةـ (صـ: ۳۳۶).
- ۳- تـارـیـخـ الدـعـوـةـ الـاسـلـامـیـةـ (صـ: ۳۳۶).
- ۴- تـارـیـخـ الدـعـوـةـ الـاسـلـامـیـةـ (صـ: ۳۳۸).
- ۵- الـاخـلـافـ الرـاشـدـوـنـ (صـ: ۱۸۲).

کوفه نیشته‌جی بعون و به خانو خملکی بهسره‌ی سه قامگیر کرد، خملکه که که خزیان ناسی و شهوه‌ی لد دهستیان دابوو گمرايه‌وه بؤیان، پاشان خملکی کوفه ریگه‌یان پیدرا له بنياتنانی قاميشه‌لآن و به ههمان شیوه خملکی بهسدره‌ش ثم موله‌تیان پیدرا، عومه‌ر فدرمموی: کوبونه‌وه یه‌کیتیه بز جندگاوه‌ره کانتان و باشته بؤتان من پیتم خوش نیه که سه‌ریتچیتان بکمه، قاميش چیه؟ و تیان؟ عیکرش،^۱ نه‌گهر به قاميش پیاوایت بکرايه شدوا دهیته قاميش، شدویش فدرمموی: ثموه کاري خزتانه، خملکی شاره‌کان به قاميش خانووه‌کانیان بنيات دهنا.^۲

پاشان ئاگر بدربوویه بهسره و کوفه و گهوره‌ترین و سه‌ختريينان ئاگره‌که‌ی بهسره ببو، که (۸۰) که‌پری سوتاند، قاميشی جوالی تیدا نه‌مايه‌وه و بمرده‌وام خملکیش تا ئیستا باس له و ئاگر کدوتنه‌وه‌یه ده‌کهن، پاشان سه‌عد چهند که‌ستیکی لئن ناردن تا مولدت له عومه‌ر و‌ریگرن که خانووه‌کانیان به خشت درست بکهن هه‌والله‌کدیان بز هیتنا سه‌باره‌ت به ئاگر که‌وتنه‌وه‌که و ثم و زیانانه‌ی لبیان که‌تووه ثموان داوای هیچ ناکمن و بز هیچ نه‌هاتونه‌ته لای ثموه نه‌بیت که راوتیزی پی بکمن، ثمویش فدرمموی: دروستی بکمن، هیچ کامستان له سی ژور زیاتر دروست نه‌کات و زیاده‌ردویش مه‌کهن، پابهند بن به سوونه‌ته‌وه با دهوله‌ت پابهند بیت پیستانه‌وه، پاشتر خملکه که گهرانوه بز کوفه، عومه‌ر به هه‌مان شیوه نامدیه کی نووسی بز عوتیه تاوه‌کو خملکی بهسره به هه‌مان شیوه کاریکی ودها ئه‌نظام بدهن، عومه‌ر بدلیتی دا به شانده‌که و داوای لئن کردن که خانووه‌کانیان له چاره‌نووسی خزیان زیاتر بلند نه‌که‌نه‌وه، و تیان: چاره‌نووس چیه؟ فدرمموی: ثموه‌ی که له زیاده‌ردویی نزیكتان ناکاتمه‌وه، له بدداداچوون دهرتان ناکات.

له خستنه‌رووی ثم هه‌والددا بؤمن ده‌رده‌که‌ویت ثمو خملکه له رووکاری دونیاپیوه و خواپه‌رست بعون و خانه و لاندیه‌کیان مه‌بست بعوه که له گدرمای خور و سه‌رما و بارانی زستان بیان پاریزیت، به لایانه‌وه گرنگ نیه که چیز له کوشک و تهلاک و خانووه بدرز و بلند و‌ریگرن، لم‌بدر ثموه که‌پر دروست کردنیان به قاميش هه‌لیزاردووه که ئاسانتین شت بوروه لای ثموان تا ناچار بعون که پهنا بز خشت و قور بمن، له‌گەل ئه‌وه‌شدا ئیتمه عومه‌ر (عج) ده‌بیین که یه‌ده‌کی ته‌واوو پیویستیان بز داده‌نیت بز ریگه‌گرتن له کاری کیتپکی که‌رانه و دهست دریزی له بنياتنان، ئه‌مدش هه‌ست کردنیکی ماوه دریزه که عومه‌ر پیشینی کردووه که ثومه‌ت له دهوله‌مندیدا بیته سه‌ری به تایبه‌تی له دواي جنه‌نگه پاکسازیه کان ثمو لهم ئاموزگاریه و هاوشیوه‌کانی سنوریک داده‌نیت له پالندری ئومه‌ت بدهو زیاده‌رقوی و ئاسووده‌یی، له‌سدر ژیانی به دواداچوون و راست بعونه‌وه هه‌لیبگریت، له وته‌کانی عومه‌ر (عج) بؤمن ده‌رده‌که‌ویتکه مه‌بست له بینایمی که خیزی تیدا نیه ئه‌وه‌یه که له زیاده‌ردویی و ده‌رچوون له بدداداچوون و راست بعونه‌وه ده‌رده‌چیت، له گهوره‌ترین رووکاره‌کانی زیاده‌ردویی و دهست

۱- نبات شوکی بینت في نزور الأرض.

۲- تاريخ الطبرى (۱۵/۵).

۳- تاريخ الطبرى (۱۶/۵).

دریزی کردنیش لە بیناياناندایە، نەمدەش لەبەر ئەوهى كە بیناي خانوو سامانىتىكى زۆر و كاتىتكى دریزە پیاو بە تىاچۇن دەبات، نەگەر مەرۆڤ بە بايدەخەوە خەرجى بۆ كرد ئەوا دەست دەگریت بەسەر ھەزەر و ھۆشىدا و نەمدەش بە پەرەشى و غەمى گەورە لاي ھەندى كەس دەمەنچىتىدە،^۱ ئەوهى كە عومەر(ھەجىھ) لىيى دەتسا كەرانمە دەنەيەي بولە سەرەدەمە كەيدا و ھەوتى دەدا كە ئومەت دابېرىت لە رۆچۈن تىايىدا لە بوارى بینايانانىكى كە ھەزەماز نەكەرىت بەوهى كە پىتىيىستە خانووە كە لە ماوەيەكى كورت و كەمدا ئاماذه بکەرىت، چونكە ئاماذه كەردى خانوو لەم سەرەدەمە ئىمەدا پىتىيىستى بە چەندىن سالى تەمەن ھەدە، پاش ئەوهەش چەند قەرزىتىكى كەلە كەبۈرى بەدوادا بىنى كە شتىك دېلىتىدە، لە گەل ئەوهى كە چىنە ماماناوندە كەندا لەو سەرمائىدەرەنەيە كە بە زۆرىنە خەلەتكى دېتە ھەزەمار، لەبەر ئەوهى كە ئەو تەلارانى كە خەلەتكانىتىكى زۆرى لەسەر دەناسىرىت پىتىيىستى بە چەندىن جۆرى گرانبەها ھەدە لەو كەلپىل و تەواوكاريانەيە كە داواكەرە كەسى سووک دەكەت، واي لى دەكەت كە بەرەۋام شۇيىنى ھەناسەكانى بىكەۋىت بۆ ماوهى چەند سالىتكى بەلگەن بىگانە ئەوهى كە ئاخى لە كېشە و گرفتى خەلەتكى بۆ دېنیتە كايدە لە رۇووكارەكانى زیانى دەنیابىي، لە زەرييائى ئەم كېپرەكى كارىيەيدا ھەندىك جار بېرىتكە داخوازىيە زىنندۇوە كانى ئىسلام لە دەست دەدات لەوانە: لەو پەرسىتشە داھاتىيە كە سەرورەرە كە زەكەتە، بەخشىن بەسەر موجاھيداندا و لە پىتىاۋى خوادا، سەربارى ئەوهى كە ھەندى ئەنەن جار ھەزەر و ھۆشى مەرۆۋە كەن سەرقال دەكەت لە دوركەوتىنەوە لە نويزەكان و گەران بە دوای زانىيارى و زانستىدا.^۲

- وتهىيەكى عومەر: ئەوهى لە زىيادە رەھىيتان نزىك ناكاتە وەو دورتان ناخاتە وە لە ميانەرەھوی:

واتا سنورى خانووی رېتگە پىتىراو ئەوهى كە خانووە كە زىيادەرپۇيى تىزىك نەكاتەوە كە بىرىتىيە لە تېپەراندىنى سنورى رېتگە پىتىراو دەرى نەكەت لە سنورى راپاست بۇونەوە، عومەر(ھەجىھ) دىيارى كەردىنى ئەم سنورەي واز لېيەتىنا بۆ خۆيان، لەبەر ئەوهى كە ھەر شارىتكەلتوورى تايىمەتى خۆزى ھەدە كە زىيادەرپۇيى و راپاست بۇونەوە دەست گەرتىنەوە كە دىيارى دەكەرىت، كەواتە مەبەست ئەوهى كە كەلتوورى باولە ولاتدا دىيارى دەكەت لاي ناۋەندى خەلەتكى لە خەلەتكانى خۇراغى بە راپاست بۇونەوە كە كاروبىارى دەنیابىي.^۳

وتهىيەكى تىر: پابەند بن بە سوونەتەوە دەھولەت پابەند دەبىت پىتەنەوە:

واتا پابەند بۇون بەو رېتگە دروستىي كە پىتەنەمەر (P) لەسەرى رېۋىشتۇرۇ و ھۆكارە لە بەلگە ھەنئانوو لەسەرخەلەتكى و دانىشتن لەسەر زەۋى، ھەروەك ئەوهى، كە لەقورئاندا ھاتووە و

۱- تاریخ الاسلام (۱۹-۲۰).
 ۲- تاریخ الاسلام (۱۹-۲۰).
 ۳- تاریخ الاسلام (۱۹-۲۰).

دَفْرِ مُوَيَّبٍ: وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفُنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ
كَمَا أَسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ هُمْ دِينَهُمُ الَّذِي أَرَضَى هُنَّ
وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ حَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ
ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ» (النور: ٥٥).

ئەمەم ئىيىنگەرلەرى لە عۆمەر (ص) لە پۇوكارى دونيا لە گەل نەوهى كە مۇسلمانان ئەم كاتە كېتىپ كىييان لەم خوا پەرسىتىيەدا دەكىد. ئەم دەبىت ئەوانە چۈن بن كە بە دواي ئەواندا ھاتوون و بە درىئاپىي پۇزىگار كېتىپ كىييان بۇوه لە سەر پۇوكارە كانى دونيا؟ ئەمە و ئەمېرى باوهەپداران عۆمەر (ص) سوور بۇوه لە سەر چارەسەرلى كاروبارى كارانەوهى مادى كە لە سەردەمى خۆيدا بۇوه، بە جۆرىك كە ولاتى فارس و چەند بەشىك لە ولاتى پۇزىمەكانى پاكتاۋ كىد، خواي گەورە غەنييەتى ئەم پاكسازيانەمى پاشت بە سەر مۇسلماناندا و ولات و خەرجىھە كانى كرده ساباتى داھاتىيىكى گەورە، ئەمېرى باوهەپداران و تارىيەكى بەھېزى خويىنده و ئەم واقىعەدى تىپدا تايىپ قەمند كىد و مۇسلمانانى پىتىمىسى كىد بىز رەفتارىيەكى نۇونەبى.

هروههای عومنهار (فُرمهار) خواهی پاک و بیگنگرد سوپاس گوزاری له سهر واجب کردوون و به لئگدی له سدر تمواو کردون لهوهی که بؤی هینناون له پیزداری دونیا و دوارژو، بهین داواکاری ئیوه لهو، که ثاره زووی ئیوهی تیندا نیه بؤ لای نمو، خواهی گوره و بالاذهست ئیوهی خولقاندوروه دهیتسوانی بتان کاته بیزشیز ترین بدیتزاو، له گەل نمهوه شدا هەمو بە یەھیزراوه کانی بؤ خزمەتی ئیوه بە یەھیتسوانه، هەموو شتیکی له سهر زهوي و له دهريادا بۆ فراهم ھینناون، له هەموو شته باشد کان پزق و رۆزیداون، تا سوپاسی بکەن، پاشان چاو و گوئى داونەتى، له ناز و نیعمەتانە کە خوا رېزادوویەتى بە سەرتاندا نیعمەتىنکە نمهوه کانی نادەمی پى گرتۇتەوە، لهوانە نیعمەتىنک کە خەلکى دینەکە تانى پى پسپۇر کردووه، پاشان ئەو نیعمەتانە لە دەولەت و زەمان و له نیتو چىن و تویىزى ئیوهدا بۆتە ھۆکارىتى تايىھەتى و گشتى، نیعمەتىنک لهو نیعمەتانە نیه کە بە تايىھەتى گەيشتىتى دەستى كەسیك مەگەرنا بەشىك بوبو لهوهى کە پىئى گەيشتۇرە لە نیتیان خەلکىدا تەنها نەھەيان سوپاسی خواي کردووه کە زۇر ماندوو بوبو، مافى خۆى بە گرانى داوه، مەگەرنا بە ھاواکارى خودا بىت لە گەل باوھەتەن بە خوا و پىغە مەبرەکەي، ئیوه بە راستى جىئىشىن كراون له سهر زهوي، زالىن بۆ خەلکەكمى و خواي گوره ئايىنه کە تانى سدر خست و ھېچ ئومەتىنک سەرىيەتچەكارى ئايىنه کە تان نەبوبو جىگە لە دوو ئۆرمەت نەبىت، ئومەتىنک کە دوور كەھوتۇتەوە لە ئىسلام و خەلکەكمى، پاداشتىيان بۆ دىيارى دەكەن و پوختى دەكەنەوە، بېشىوی و تىكۈشان و ثارەق رېشتنىان، لە سەريان دەبىتە ناوك و بۆ ئیوهش دەبىتە سوود و قازانچ، ئومەتىنک کە چاودەوانى پووداوانى خوا و توانا كانى دەكەت لە هەموو شەو و رۆزىيىكدا، بۆيە خواي گوره دەلم، يېر كەردووه لە ترس، ھېچ بەنگەيمىشك نابەن کە پەنای بۆ بەرن، ھېچ قاچاغىيەك نیه کە

خۆياني پىتوه بىپارىزىن سەربازانى خوا گەمارقى داون و دابىزىونەتە گۆپەپانە كانىيانەوە لەگەل فراوانى زيان و بەھرە خواتىنى سامان و بەدواچۇونى نارەندىھە كان و بەرىھەستى دەروازە كان بە يارمىتى خودا، لەگەل ئەو تەندىرسەتىھە گشتىدە كە ئەم ئومەتە لەسەر باشتى لەھەتى لەھەتى ئىسلام ھاتووه، خواي گەورە سۈپاسكراوه، ئەم ئەو خۆزگەيدە چىيە كە لەگەل ئەم سۈپاسى سۈپاسكۈزاران و يادى يادكەرەوان و ھەولۇي ھەولىداران پى بگات، لەگەل ئەم ناز و نىعمەتە كە نازمېرىدىت و ئامار ناكىرىت، ناتوانىت مافى خۆى پى بدرىت ئەگەر بە هاركاري خودا و سۆز و بەزەبىي ئەو نەيتىت، ئىمە داوا لە خودايە دەكەين كە هيچ خوايدىك نىيە جىڭە لە خۆى كە (الله) يە ، كە رېزق و رېزيمان بىدات بە كارى وزەبىي و پەلە كردن بۇ پەزامەندىھە كانى، ئەم بەندە كانى خودا گرفتارى خوا لە لاي خۇتان لە ياد مەكەن ناز و نىعمەتە كانى خوا بە تاك و بە كۆز لە كۆپ و كۆپۈونوھە كانتاندا تەواو بىكەن، خواي گەورە بە موسا پىتىغەمبەرى فەرمۇو: «وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِغَايَتِنَا أَنْ

أَخْرِجِ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلْمَتِ إِلَى الْلُّورِ وَذَكَرْهُمْ بِأَيْمَنِ اللَّهِٰ» (إبراھىم: ٥).

ھەر خواي گەورە بە پىتىغەمبەرى (م) دەفرمۇویت: «وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ

فِي الْأَرْضِ» (الإنفال: ٢٦).

ئەگەر ئىۋە لاوازکراو و ۋىزىدەستە بۇون و بى بەش بۇون لە داھاتى دونيا لەسەر بەشىك لە ھەق، باوھىپى دىتنىن و پىشۇسى بۇ دەدەن، لەگەل شارەزابۇون لە خودا و ئايىنه كەي، تىكاي خىتىرى لى دەكەن لەھەپى پاش مىدەن، ئەم دەببۇو، بەلام ئىۋە تۇندىتىن خەللىك بۇون لە بۇيىيدا دامەزراوترىييان بۇون لە نەفامىدا بە خودا، ئەگەر ئەمە ئەھۋەيە كە ئىۋە پىنى پەكتان كەوتۇوه ئەوا بەختوھەرلى لەگەلدا نىيە لە دونىيائى ئىۋەدا جىڭە لەھەپى كە ئەمە مەتمانىيە كە بۇ ئىۋە لە دوازىزەتاندا ئەگەر گەرانەوە و ھەلگەرانەوە تىايىدا بۇ لاي ئەمە، ئىۋە لە ھەولۇي بۇيىيدان لەسەر ئەمە كە ئازادەن لەسەرى كە لەسەر بەشى خۇتان لىي بەرچاوتىنگى بىكەن، لەسەر شىتىكى تى دەريدەخەن، بەلکو ئۇ بە جۆرىيەك بىت كە باشى دونيا و دوازىزى بۇ كۆزكەرنەوە، كى لە ئىۋە توانىيەتى شەھەپى بۇ كۆپكەنەوە، خواي گەورە كۆسپى نىيوان دەتكانتانى و ھىاد ھىنناۋەتەمە كە ئەمە ئەھۋە نەبىت كە زانىوتانە مافى خودايە و كارتان بۇ كەرددووه لەگەل بەختىمە ئەھۋە ئەمە ئەھۋە نەبىت كە زانىوتانە ترس و بىمىسى ئەوتان لە ئاخى خۇتان بۇ راگوئىزەنەوە كۆزكەرنەوە، وەلىتى ھەراس بۇون لە راگوئىزەنەوە، بە راستى هيچ شتىك نىيە كە داپلىزىئىنەر بىت بۇ نىعمەت و لىپرسىنەوە ھەبىت بۇ زۆرى، ئەمە بۇ خودايە و فەرمان پىنكرەتىن و پىنگىرى كەردىتىن لەسەر من پىتىۋىستە.^۱

- شاری فستات (فسطاط):

نه‌گهر سعدی کورپی ظهیری و هفاظ (۱۴۰۰) دامه‌زینه‌ری شاری کوفه بیت، نهوا عه‌مری کورپی عاص
به یه‌که مین دامه‌زینه‌ری شاری فستات دیته همه‌زار، پاش لیبونه‌وهی له پاکتاوکدنی شاری
نه‌سکه‌نده‌ریه عه‌مر ویستی سه‌قامگیری تیندا به‌پا بکات. لم کاتدا عومه‌ر نامه‌یه کی بتو نوسی:
با له نیوان من و ظیوه‌دا ناو نه‌بیت هتا دیمه لاتان، لم‌بدر نهوه له نه‌سکه‌نده‌ریه و گتپرا بـ فستات،^۱
یده‌که مین کاری که تییدا کردی بریتی بولو له دروست کردنی شه و مزگه‌وتیه که به ناویه‌وه نوسرا،
نه‌ویش به کارزانی مزگه‌وتیه که له شاری نه‌سکه‌نده‌ریه پاشان خانویه‌کی بـ عومه‌ر دروست کرد،
رهنگه مه‌بستی لینی خانویه‌ک بـ بویت بـ خلافت، بـیه عومه‌ر نامه‌یه کی بـ نویسی و تییدا
فرمانی پیکرد که بـیکاته بازیپـک بـ موسلمانان،^۲ عه‌مری کورپی عاص له نزیک مزگه‌وت دوو
خانوی دروست کرد بـ خوی همروهک این عبدالحکم هـوالـمان پـ دهـات: عهـمر خـوـی نـهـخـشـهـی نـهـوـ
خانویه کـیـشا کـه ظـهـمـرـهـ لـهـبـرـدـهـ دـهـرـگـایـ مـزـگـهـوتـهـ کـهـدـایـهـ وـ لـهـ نـیـوـانـیـانـدـاـ رـیـگـهـیـهـ کـهـ هـدـیـهـ وـ ظـهـوـیـ
تریان لکاوه به ته‌نیشتی مزگه‌وتیه کهوه،^۳ رـهـنـگـهـ یـهـکـیـکـ لـهـ خـانـوـانـهـ بـ خـوـیـ وـ ظـوـیـ تـرـیـانـیـ بـ کـارـیـ
نه‌میرایه‌تی دروست کرد بیت نه‌ویش پـاشـ نـهـوهـیـ کـهـ عـومـهـ فـرـمـانـیـ پـیـکـردـ بـهـ روـخـانـیـ نـهـ خـانـوـهـیـ
کـهـ پـیـشـتـ باـسـکـرـاـ، عـهـمـرـیـ کـورـپـیـ عـاصـ کـوـمـلـیـکـ لـهـ گـهـرـهـ هـاـوـهـلـانـیـ کـهـ نـیـوـانـیـ
هوـزـهـ کـانـ لـیـلـکـ جـیـابـکـهـنـوـهـ، وـ ظـهـوـانـیـشـ بـ هـرـ تـیرـهـ وـ هوـزـیـکـ پـوـهـیـهـ کـیـانـ بـ خـانـوـهـ کـاتـیـانـ دـانـاـ کـهـ بـهـ
نهـخـشـهـسـازـیـ دـهـنـاسـرـاـ، ظـهـمـهـ هـاـوـشـیـوـهـ نـهـوهـ بـوـوـ کـهـ ظـهـمـرـهـ لـهـ سـهـرـدـهـمـهـ تـیـمـهـ پـیـتـیـ دـهـوـتـرـیـ گـدـرـهـکـ،
بـلـامـ بـدـمـ بـدـرـفـرـاـوـانـیـهـ نـهـبـوـوـ بـهـ جـوـرـیـکـ لـهـنـیـوـانـ تـیرـهـیـکـ وـ تـیرـهـیـهـ کـیـ تـرـدـاـ چـهـنـدـنـیـنـ شـهـقـامـ هـهـبـیـتـ، رـهـنـگـهـ
بـهـ زـارـاـهـیـ ظـهـقـامـانـهـیـ ظـهـمـرـهـ نـهـبـوـیـتـ بـهـلـکـوـ چـهـنـدـ رـاـپـهـیـکـ بـوـونـ لـهـ نـیـوـانـ کـوـلـانـیـکـ وـ یـهـکـیـکـیـ
ترـدـاـ، ظـهـوـ کـوـمـلـهـ هـاـوـهـلـهـشـ پـیـکـهـاتـبـوـونـ لـهـ: مـعـاوـیـهـ کـورـپـیـ خـدـرـیـجـیـ نـهـلـتـهـجـیـ وـ شـهـرـیـکـیـ کـورـپـیـ
سـومـیـ ظـهـلـهـتـیـفـیـ وـ عـهـمـرـیـ کـورـپـیـ مـوـحـرـهـمـیـ ظـهـلـخـلـانـیـ، حـوـهـیـلـیـ کـورـپـیـ نـاـشـبـیـنـیـ ظـهـلـعـافـرـیـ، ظـهـمـانـهـ
هـمـرـ نـهـوـ کـهـسانـهـ بـوـونـ کـهـ خـدـلـکـیـانـ نـیـشـتـهـجـیـ دـهـکـرـدـ، لـهـ سـالـیـ ۲۱ـ کـوـچـیـدـاـ^۴ هـزـزـ وـ تـیرـهـکـانـیـانـ لـیـلـکـ
جـیـاـکـرـدـهـوـ، لـهـگـلـ ظـهـوـهـشـداـ بـوارـ نـیـهـ بـهـ بـاـسـکـرـدـنـیـ هـمـمـوـ نـهـخـشـهـ وـ پـلـانـهـ کـانـ لـهـ بـوارـهـداـ، بـلـامـ
هـمـرـچـوـنـ بـیـتـ باـسـیـ هـهـنـدـیـکـیـانـ دـهـکـمـینـ لـهـوـانـهـ: پـلـانـهـ کـهـ ظـهـلـسـلـمـ، لـیـتـوـنـ، بـهـنـیـ معـاذـ، وـبـلـیـ، بـهـنـیـ
بـهـ حـرـ، مـهـرـ، لـهـخـمـ، غـافـقـ، صـدـ، حـمـنـدـهـمـوـتـ، تـهـجـیـبـ، خـوـلـانـ، مـهـزـحـجـ وـ مـوـرـادـ، يـافـعـ وـ مـهـعـافـرـ،
لـهـگـلـ ظـهـشـعـدـرـیـهـ کـانـ،^۵ لـیـکـوـلـهـ لـیـرـهـداـ ظـاهـرـهـداـ بـهـ زـوـرـیـ تـیرـهـ وـ هوـزـهـ عـهـرـهـیـهـ کـانـ وـ ظـهـوـانـیـ
ترـشـ دـهـکـاتـ کـهـ بـهـشـدـارـیـانـ کـرـدوـوـهـ لـهـ کـارـیـ پـاـکـسـازـیـ وـ پـاشـانـ ظـاهـرـهـ بـهـ زـوـرـیـ گـرـهـ کـهـ درـوـسـتـ
کـراـوـهـ کـانـیـ ظـهـوـهـهـ نـهـوـهـشـداـ بـهـ سـهـرـیـهـ خـوـیـیـ تـایـبـهـتـیـ خـوـیـانـ

۱- فتح عمر ابن عبدالحکم (ص: ۹۱)، سیت فسطاط لـهـ اقامـ فـسـطـاطـةـ.

۲- عمرو بن عاص القائد السياسي (ص: ۱۳۵).

۳- فتح مصر (ص: ۹۶-۹۷).

۴- عمرو بن عاص القائد السياسي (ص: ۱۳۶).

۵- فتح مصر (ص: ۱۱۵-۱۲۹).

کردووه، بۆ ئالوگزیری کاروباریان و شوهی گرنگه له نیتو تاکه کانیدا، هەروهەن نامازه به وردی نه و پیکختننە دەکات کە عەمرلەم دابەشکردنی هۆزایه‌تىيەدا لەسەرى كۆك بۇوه،^۱ ئەم هۆزانە له ناوەندى شوینە کانیان مزگەوتە کانی خزیان بنيات دەنا و (ابن ظهیرة) له كتىبە كەيدا: (الفصالل الباهره فى مخاسن مصر والقاهره) بە گواستننەوە له إین زولاقدووه کە دەربارە مزگەوتە کانی فستاتى باسکردووه هيئناویه‌تى، له سەرەتادا باسى مزگەوتە كەدى عەمرى كورى عاصى و پاشتر ژمارەيىدك لەم مزگەوتانە كردووه کە دراونەته پال تاکه کانى تر،^۲ دواى شوه دەلىت: له ميسىردا مزگەوتى هاولەن ھەبۇوه - جگە لهوهى کە باسان کرد - مزگەوتانىك کە له کاتى پاكسازيان دروست كراون و ژمارەيان دەگاتە ۲۳۳ مزگەوت، رېزىندىركەدنى بە پىتى شوينىكەوتە هۆزایه‌تىيە کانى هاتوروه.^۳

ئەمە و عەمرى كورى عاصى هەستاوه بە دىيارى كەدنى شوینە كەمى، نەگەر ئاسانكارى پەيپەندى بە ئامادەبۈونى خەلافەت ئاسان بۇوايە، باشتىر وابوو کە ئەم مزگەوتە له ناوەند و له نیتون بىشى باکور و بىشى باشۇر و نزىك لە پۇپىاري نىيل بوايە.^۴

- شارى سەلت لە ئىببىا:

پاش شوهى کە ناوجەھى بەرقەي بەشى پۇزىشاوابى ميسىر بۇويە پىنگەيىدك بۆ سوپای ئىسلامى، عەمرى كورى عاصى و سوپاکەي لەۋىتە بەرقەو تەرابلس كەوتەنەرپى، ئەم دەمە شارى سەلت كەوتە نیتوان بەرقە و تەرابلس و عەمر دەستى گرت بەسەردا، موسىلمانان كەريانە پىنگەيىدك بۆ دەرجۇون بەرقەو پۇزىشاوا له سالى ۲۲ ئى كۆچىدا، بەم شىيەيە بەرقە بە پىنگەيىدك مايەوە بۆ ھىزى موسىلمانان و بۇويە مەلبەندىتك بۆ عەقبەي كورى نافع کە پەرۋىشى خۆى خەرج كرد بۆ بلاپۇونەوهى ئايىنى پېرۋىزى ئىسلام لە مىتىگە نزىكە کانى فەزان و وەدان و زوپەلە و سودان.^۵

- پارىزەرانى دەسەلات لە شارە پاكتاوكراوه‌كاندا:

عومەر(جعفر) ناوى سەربازگەي دەنا لە پارىزەرانى دەسەلات لە شارە ئازادكراوه‌كاندا لە تەمواوى لايىنه کان لە ولاتى ئازادكراوا، بە تايىبەتى لە ولاتى شام، ئەم دەمە شام چەند سەربازگەيە كى تىندا بۇو بۆ نىشىتە جى بۇونى سەربازە کان، لە ھەمۇو سەربازگە كەيدا گەلەخانىتك ھەبۇو بۆ ولاتە کان كە لانى كەم بە تەمواوى چوار هەزار ئەسپى بە كەرسەتە و ئامادەسازىيە كانمۇو له خۆى دەگرت كە ھەمۇويان لە ئامادەباشىدا بۇون^۶ تەنانەت نەگەر پىيۆستى بىكدايە سەرکرددە دەيتوانى لە ماوەيە كى كەم و كورتدا

- ۱- عمرو بن عاصى القائد السياسي (ص: ۱۳۷).
- ۲- أهل الفسطاط، د. صالح أحمد العلي (ص: ۳۸).
- ۳- همام سەرچاوه (ص: ۳۸).
- ۴- تاريخ الدعوة الإسلامية، جميل المصري (ص: ۳۳۹).
- ۵- همام سەرچاوه (ص: ۳۴۰).
- ۶- البداية والنهاية (۱۳۸/۷)، تاريخ الدعوة (ص: ۳۴۱).

زیاتر لە (۳۶) هەزار ئەسپ سوار تەنها بە يەك جار لە ولاتى شامدا پەوانى گۆرپەبانەكانى جەنگ بىكاش، چەندىن مەزراي تايىيت بۆ ئەم سپانە هەبۇو لە هەر سەربازگەيە كەدا، هەمۇر نەسپىك داخىتكە دەدرا لە رانى كە لىتى نۇوسراپۇو: سۈپايمەك لە پىتىاو خودا، ئەھۋىش وەك بەجىتەننەنى ئەم ئايىتەمى كە دەفرمۇوتىت: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا أَسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْحَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَءَاخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمْ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ...﴾ (الإنفال: ۶۰).

- لەو پارىزەرانەي ولاتى شام:

سەربازگەي دېمەشق:

لە سەردەمى عومەری کورپی خەتابدا پىزىەندىركەدنى درابۇويە دەست سى كەس كە: يەزىدى كورپى ئەبۇ سوفيان، سوھىدى كورپى كەلسوم، موعاوىيە كورپى ئەبۇ سوفيان بۇون.

سەربازگەي حەمىن:

كە ئەبۇ عوېيدىدە عامر كورپى جەرەح، عوېادى كورپى صامت و عەياض كورپى غەنەم و سەعدى كورپى عامرى كورپى خەزىم و پاشان عومەيرى كورپى سەعد و عبدالله كورپى فەرط بە پىوهيان دەبرد.

سەربازگەي قەنسىرىن:

خالدى كورپى وەلىد و عومەيرى كورپى سەعد بە پىوهيان برد.

سەربازگەي فەلەستىن:

يەزىدى كورپى ئەبۇ سوفيان و عەلقەمدى كورپى مەجزەز بە پىوهيان دەبرد.

سەربازگەي ئۇردىن:

مەلبەندە كەي تەبەرييە بۇو، كە شەرەھەبىلى كورپى حەسنە و يەزىد و مەعاوىيە كورپانى ئەبۇ سوفيان بە پىوهيان دەبرد، موعاوىيە سەربازگەي دېمەشق و ئوردىنى پاش كۆچى دوايى يەزىد بە نەخۆشە تاڭۇنى عەمواس گرتە ئەستىز،^۱ ئەو ئارەزوومەندىيە كە پالىي پىيە دەنان بەرە و جىهاد كەرنەنە خواستنى رەزامەندى خوا بۇو كە زۆرىيە ياران و ھاوا لەن مەبەستيان بۇو بەم ھۆيەوە كۆچيان دەكەد بۆ ئەو شارانى كە بە دەروازە و ئاۋەدانى ناودەبران. ئەھۋىش بۆ بلاو كەرنەوە بازگەواز و جىهاد لە پىتىاۋى خودا و فيئر كەنلىكە كەي لە قورئان و سۈونەت، هەر يەك كە لە شارەكانى مەدىنە و بەسرە و كوفە و دېمەشق و فستات، بۇونە ناوجەي چىپپەرى دانىشتowan و خەلکى بە مەبەستى دەسکەوتى زانىارى و زانست و جىهاد پۇويان لى دەنا، يان ئارەزووپىان دەكەد لە تۆمار كەرنى ناۋىيان لە دىوانى

سربازی و به ده سکه‌وتنه بدهشته کان یان به ثاره‌زوی بازرگانی و چهند پیشه‌یه کی تر، ظهیره‌ش وای له شارانه کرد که بینه نه و گومه‌زه شارستانیانه که زورتک له زانست و زانیاری و شاره‌زاییه کان تیایدا گهشه‌ی سند و چهندین پیشه و پیشه‌سازی تیایدا گهشه‌ی کرد.^۱

دووهم : قهیرانی ظابوری (سالی برسیتی) :

له سدره‌می دسه‌لاتی عومه‌ردا (عجّل) دهله‌تی ظیسلامی دووجاری نه‌هامه‌تی هات، ظهیره‌ش باروده‌خیکو بدسر زور له دهله‌تانی دونیادا هاتوه، ظمه‌تی ظیسلامیش یه کیکله‌لو و ظمه‌تانه سونه‌تی خودانی دهیگریتموه چونکه سونه‌تی خوایی سونتیکی جنگیرو نه‌گزره، یه‌کن له گهوره‌ترین سه‌ختی و ناره‌حه‌تیه کانی سدره‌می عومه‌ر سالی برسیتی و تاعونی عه‌مواس ببو، لینده‌گه‌رین با لایه‌ره کان باسی هله‌سوکه‌وتی عومه‌رمان له‌گه‌لن ثم قدمیرانددا بکهن، چون له ریبی دهست گرتن به یاسای هزه هو هزکاره، نزاو پارانه‌وه زه‌لیلی‌نواندن به‌رامبهر خوای گهوره به‌ریبی کردون و به‌سدرکه‌وتی لیيان هاتزته دهرهوه، له سالی (۱۸) ای کوزچیدا خله‌لکی له دورگه‌ی عه‌رهب دوچاری برسیه‌تیه کی سه‌خت و وشکه‌سالی و فات و قرپی هاتن و برسیه‌تی زوری بزه‌هینا و تهناهه‌ت درنده‌کان په‌نایان بتو ناده‌میزاد دهبرد، پیاو مه‌ری سدره‌بپی له به‌ر قیزه‌ونی نه‌یده‌خواردو فریتی دهدا ، مه‌ر و مالاتیکی زور له برسان مردن و نه‌و سالمش ناونرا به سالی (سوتهک)، له به‌ر ئدهوه که با خاک و خزلی وهک خوله‌میشی‌بده هه‌وادا دهدا، فات و قرپی زیادی کرد و پارو خوش‌ویست ببو، خله‌لکی له قولایی بیابانه کانه‌وه روویان کرده مه‌دینه و تییدا نیشته‌جی بون، هاتن بتو مه‌دینه تا ظهیری برواداران ریتگا چاره‌یه کیان بتو بدزیتیه، عومه‌ری فاروقیش تهناها که‌س ببو، که هه‌ستی بهم نه‌هامه‌تیه ده‌کردو خوی به به‌پرس ده‌زانی له‌بهمبهر ئومه‌تده،^۲ ده‌کریت توییزه‌ر تییدی نه‌و هنگاوانه بکات که عومه‌ری کوپی ختاب له‌سمری رؤیشت له مامه‌له‌کردن له‌گه‌لن ثم قهیرانه‌دا.

وهک:

۱ - خوی کرده نمونه و پیشه‌نگیک بتو خله‌لکی :

له سالی برسیتیدا هندی نانه چهوریان هینا بتو عومه‌ر ئه‌ویش پیاویکی دهشته کی بانگ کرد هه‌تا له‌گه‌لی بخوات، بدم شیوه‌یه دهشته کیه که به پارووه که‌ی چهوری لاته‌نیشته کانی قاپه‌که‌ی ده‌مالی و ده‌خوارد، عومه‌ر پیئی فدرمرو: له‌وه ده‌چیت که شوینی چه‌روی که‌وتی، دهشته کیه که وتنی: بده‌لی، من رهون و زه‌یتم نه‌خواردووه و ماوه‌یه کی زوریشه تا ئه‌مروز ده‌مم پیوه نه‌داوه، عومه‌ر سویندی خوارد که: چیزی گوشت و رهون نه‌کات همتا خله‌لکی دینده‌سمر خویان. گیره‌رهه کان هه‌مویان یه‌ک ران له‌سمر ئمه‌وه که عومه‌ر وفای بتو ئه‌م سویندی هه‌ببووه، له‌مه‌دا ده‌رده که‌میت کاتیک رهنسی هیزه و

۱- اقتصاديات العرب في الاسلام (ص: ۲۵۰).

۲- فن الحكم، البداية والنهاية (۹۸/۷)، تاريخ الطبري (۷۵/۵).

شىرى مەشكەھ هاتە بازار خزموتكارە كەدى عومەر بە چىل درەھم كېرى وھىتاي بۇ عومەر وۇھەزى كرد : ئەمە ئەمیرى باوەرداران، خواي گەورە دەروى لە رۇو كەدىتە وە سوئىنە كەت نەكەوت و پاداشتى چاڭكتى دايىوه، مەشكەكىدەك شىرىو ھيزىيەك رۇن هاتە بازار و منىش كېپىم بە چىل درەھم، عومەر فەرمۇسى: بە گرانت كېپىون، بېز بىانكە بە خىر من پىتم ناخۆشە كە زىيادە پۈزى لە خواردىدا بىكم، پاشان فەرمۇسى: چۈن بتوانم ھەست بە نېيشۇ زانە كانى گەلە كەم نەكەم كاتىن منىش وە كۇۋان ئۈزىم، ئەمە تەمنا رىستىدە كە لە چەند و شەيەكى پېشىنگدار، فاروق تىايىدا يەكتىك لە جوانلىرىن بىنە ماگەورانەما بۇ رۇون دەكەتەوە كە دەكىيت مەرۇۋاتىتى لە ھونەرى فەرمانچە وايسىدا بىزانىت و كارى پىتىكاس، چۈن خەلتكە كەم لا مەبەست و گۈنگ دەبىت ئەگەر ئەمە بەوان گەيشتۇرۇ بە من نەگات، عومەر لە سالى سوتە كەدا ھېننە كارىگەربۇو بە جۈزىيەك كە پەنگى گۇرا، عەياضى كورى خەليفە دەفەرمۇسىت: لە سالى سوتە كەدا عومەرم بىنى كە پەنگى گۇزابۇو، عەياضى كورى خەليفە دەفەرمۇسىت: عومەر(ع) بىنى كە پەنگى رەش ھەلئە كەرابۇو لە سالى سوتە كەدان شۇ پىياوېتى كى عەرەب بۇو كە نان و شىرى دەخوارد كاتىتىك كە خەلتكى ئەۋەيان دەخواست عومەر لە خۇرى ياساغ كرد، دەستى كرده خواردىنى زەيت هەتا پەنگى گۇرا و زىاتر برسى بۇو،^۱ ئەسلىم دەفەرمۇسىت: ئىيمە دەمان وت: ئەگەر خواي گەورە ئەم وشكەسالىيە ھەلئە كەتىيە كە سالى سوتەك بۇو ئەوا گومانان دەبرد كە عومەر بە پەرۋىشى كاروبارى موسىلمانان كۆچى دوايى دەكىد،^۲ عومەر(ع) بە درىزىايى پۇزىگار بە پۇزۇو دەبوو، دە سالى سوتەك ئەگەر نىسوارە بىكىدەتەوە ئەوا بە نان و رۇنە زەيت نىسوارە دەكىدە، هەتا رۇزىيەك چەند سەر ئازەتىيان سەرپى خەلتكى لييان خوارد و گۆشتە باشە كەيان بۇ بىزىاند، ھېننەيان بۇزى كە جىگەربى پەراسوو بۇو، عومەر فەرمۇسى: ئەمە چىيە؟ وتىيان: ئەمە ئەمیرى باوەرداران لەو ئازەلائىدە كە سەرپوان ئەمپە، عومەر فەرمۇسى: بىخ بىخ، چەند خاپە ئەمە والىيە خواردىنىكى ترم بۇ بەھىتىن، پاشتى نان و پۇن زەيتىيان بۇھىتىن و بە دەستە پېرۋىزە كانى ئانە كەدى ورددى كەدو لە گەل رۇن زەيتە كەدا كەدىتە تىرىت، و دواتر فەرمۇسى: بەلام لىتاي ئەمى يەرفە،^۳ ئەم مەنځەلە گەورە ھەلبىگەرە هەتا دەبىيە بۇ مالى كە دەيکەنە تىيكلە،^۴ چۈنكە من سى رۇزە نەچۈوم بۇ لاييان و بە نانە وشكە بەندىم كەردىون، پاشان بىخە بەر دەستىيان.^۵

۱- تاریخ الطبری (۷۸/۵).

۲- فن الحكم (ص: ۷۱).

۳- الطبقات (۳۱۴/۲).

۴- الطبقات (۳۱۵/۳)، محض الصواب (۱/۳۶۳).

۵- محض الصواب (۱/۳۶۲).

۶- حاچب عمر، ادرک الجاھلية، وحچ مع عمر في خلافة أبي بكر.

۷- موضع مال لعمر وقفه بالمدینة.

۸- الطبقات (۳۱۲/۳)، الشیخان من الرواية البلاذري (ص: ۲۹۴).

نهمه عومه‌ری فاروقه و نهمهش هوندری فدرمانپهواهه له ئىسلامدا كه فەرمانپهوا باري خەلک دەدات بەسەر خۆيدا، خەلکى باشتە دەخۇن لەوەي نەو دەبىغواتن نەو تاكە كەسىتكە كە چەند ھېنىدەي ئەوان له كۆسپ و تەنەگەرە كانى زيان دەگرىتىه نەستۆي خۆي، لەو ھېنىدەيەدا وەك ئەوان دەنالىيەت، نەو لەمەشدا تەنها كۆت و بەند لەسەر خۆي دانانىتى بەلەتكو لەسەر دەپرات هەتا مالى و مەندا الله كەمشى كۆت و بەند دەكات، ئەوان پېيويستە زيازى لە خەلکى گرفتار بن، رۆزىتكە لە رۆزە كانى سالى سوتەك عومەر شۇوتىيەكى بىيىنى بە دەست يەكىتكە لە مەندا الله كانىيەو بۆيە دەست بەجى پېتى: بىخ بخ نەي كورى ئەميرى باوهرداران، تۆ مىيوه دەخۆيت و ئومەتى محمد لاواز بن؟ مەندا الله كەش بەگريانەوە هاتە دەرهەوە و رايىكەد، عومەر بىدەنگ نەبوو ھەتا پرسىيارى كرد و پاشان زانى كە كورەكەي بە چىنگىتكە ناوك كېپۈيەتى.^۱

بە راستى ھەست كەردى عومەر بە لىپرسراویتى حۆكم لەبىرەم خوا كەشەتاوى دەرروونى دەبىتىه مولىكىكە لەسەر، كە ھۆكارىتكى بەجى نەھېشتووەلە دين و دۇنيا كە بە ھۆزىيەوە رووبەرپۇي وشكە سالى و دابرانى باران مەگەر پەنانى بۆ بەرىت، نەو ھەميسە نوئىزى دەكەر و ھەميسە داواي لىخۇش بۇونى دەكەر و ھەميسە سوور بۇو لەسەر بەدەست ھېننائى خواردن و خواردنەوە بۆ موسىلمانان، و بىرى لە خەلتكە كەدەكەرە، ھەر كەسىتكىيان بەرەو شار بکشايە و ھەر كاميان لە دەشت بېيىنتىمۇ، بە ھەمو شىيۇھەيداکە رووبەرپۇي ئەركە كانى دەبۈۋەلە لە ھاۋچەشنى و ھەبۈۋدان پاشان دواي ئەمەش دلپەقە بەرامبەر خۆي و نەو دلپەقىيە چەند جوانە، ھەتا كەسىتكە لە پېيۇھى پېتچرا و لەم تەنگۈھەيدا فەرمۇسى: نەگەر خواي گەورە ئەم وشكە سالىيە سالى سوتەكى ھەلئەگرتايە نەوا گوماغان دەبرد كە عومەر بە پەرۋىشى كاروبارى موسىلمان كۆچى دوايى دەكەر.^۲

قەيرانى ئابورى (سالى بىرسىتى) :

ئىسلام دەفرمۇویت: كاتىتكە سەزدەم سالى بىرسىتى بۇو خەلکى لە ھەموو لايەكەوە دەھاتن و پۇويان دەكەرە مەدىنە، نەو دەمە عومەر فەرمانى دا بەسەر چەند پىاپىنكىدا كە خەرىتكى بەرۋەنديەكانى خۆيان بۇون، گوئىم لى بۇو شەۋىتكى دەيغەرمۇو: ئامارى ئەو كەسانە بىكەن كە لاي ئىتمە نانى ئىتىوارە دەخۇن، لە بەرامبەردا ئاماريان دەكەردن و بىنېيان ٧ ھەزار پىاون، پىاوانى نەخۇش و پەكەوەتە و مەندا ئايان ئاماركەد و بىنېيان ٤ ھەزار كەمسەن، پاشان و دواي چەند رۆزىتكە ژمارەي گەورە و بچۈوك گەيشتە ٦ ھەزار كەمس، ئەمە نەبپايمەوە و كۆتايى نەھات ھەتا خواي گەورە ئاسمانىتكى بە پىت و فەرى نارد كاتىتكە باران بارى عومەرم بىيىن كە خەلتكانىتكى كەدبۈۋە و كەيل ھەتا ھەر كەسىتكە رۆيىتە دەرەوە بۆ دەشت و دەر خواردن و خواردنەوەي بىرىتى بۆ دەشت، چونكە ئەوان مەرنىيان تېتكەوتتو دەبىنم سى يەكىيان گىيانيان لە دەست داوه، لىرەدا بىنیازى عومەر لەدەدا

۱- الطبقات (٣١٥/٣)، محض الصواب (٣٦٣/١).

۲- فن الحكم (ص: ٧١)، الطبقات (٣١٥/٣).

بەدی دەکەین کە كۆمەلە كاربەدستىك لە بەرەبەياندا پىتى هەلەستان كە دەستاپ و پىچانەوەيان كارپى دەكىرد و بەكاردەھىنە،^۱ لېرەدا شەوهش بەدی دەکەين کە عومەرى فاروق (علیه السلام) شەركى كارەكانى دابەش دەكىد بەسەر كارىئەگەرەكانىدا، دام و دەزگاي پەنابەرانى دادەمەزراند بە جۈزىك كە هەمۇ كار بەددەستىك زانا بىت لەو كارەي كە پىتى دەسېپتەرىت بەبى كەم تەرخەمى كردن تىيايدا و زىعادەرۇنى نەكەت بۆ كارى كە سېپەرداوا بە كەسىتكى تىز،^۲ عومەر چەند فەرماناندەيەكى دانابۇ لەسەر ناوچەكانى دەرەۋەرى مەدىنە بە مەبەستى بەسەر كەنەوەي بارودۇخى شەو خەلکانەي كە بۆ داخوازى زىق و رۆزىيان و لەبەر سەختى شەو بارودۇخى كە تىيايدان لەوي كۆبۈونەتمەو، ئەم فەرماندانە سەرپەرشتى دابەشكەرنى خواردەكە و بەرەدا و اميان لەسەر خەلکى دەكىد ئەگەر پىوپەستيان بە شەستىك بوايە ئەوا لاي كۆ دەبۈونەوە و هەوالىيان دەدایە بە هەمۇ شەو شەنانى كە تىيايەتى، ئەم يىش نامۇزىگارى دەكىدن،^۳ عومەر خواردەنە كەنەيەكانى لە خانەي ورده دەدا كە ئەم يىش لە دامەزراواه ئابورىيەكانى پۆزىانى عومەر بۇو، كە خواردەنە كەنەيە دابەش دەكرا بەسەر ئەو رەۋەندانە كە دەھاتنە مەدىنە، ورده، لاسك و خورماو مىيۇز لە خەذن كراوهەكانى مال پىش ئەوەي كە كۆمەكەنەكان لە ميسىر و شام و عېراق دەبىت و دواتر خانەي ئارد بەرفراوان بۇو هەتا تواناي ھەبىت بەسەر خەراك دانى دەيىان ھەزار كەمس لەوانەي كە ماواھى^۴ ۹ مانگ بە رەۋەندى ھاتۇونەتە مەدىنە، پىش ئەوەي خەلکى بە باران بە خۆيىاندا بىيەنەوە،^۵ ئەمەش بەلگەيە لەسەر ئەقلەيەتى عومەر لە پىتىخىستى دام و دەزگا كانى دەولەت ئەگەرچى داراسىيان شتى تىرىتى، عومەر (علیه السلام) خوبىنى خۆى كارى لەو سەربازگانەدا دەكىد، شەبو ھورەيرە دەفرمۇويت: رەھمەتى خوا لە ئىپن حەنتەم بىت، من بىنیم لە سالى سوتەك كە بەسەر پېشىتىمە دوو توپشەبەرەي هەلگەرتبۇو ھىزىيەك رۇنى بە دەستەوە بۇو، لەگەل ئەسلىمدا نۆپەتىيان پىتە دەكىد كاتىكى كە ئەسلىم منى بىنى فەرمۇوى: لە كۆتۈه ئەم بۇ ھورەيرە؟ و تم: لەم نزىكەنەوە، ئەم دەليت: من دەستم كەرە يارمەتىدانى و توپشەبەرە كانم هەلگەرتەتە تارمايىەك كە كۆمەلىتىكى لى بۇو كە نزىكەي^۶ ۲۰ مال لە چەكداران بۇون، عومەر فەرمۇوى: چى ئىتەيەن ئەنەن ؟ و تىيان: ھەمۇل و كۆشش، ئەو و تى: ئەم و تى پېستەيەكى مەردووی بىرزايان بۆ دەرەتىنائىن كە دەياغخوارد، لەگەل رېسىمى چەند ئىسکىتىك كە تىك شىكىتىراپۇون و ئەوان بە يەكىانەوە دەلکاند و تى: عومەرم بىنى كە عەباكسى داخست و پاشان دانىشت خواردەن بۆ چال كەردن و خواردەن پىدان ھەتا تىرپۇون، دواتر ئەسلىمە ئارد بۆ مەدىنە و چەند حوشترىكى هىتىنا و سوارى كەردن ھەتا لە (جىانە) دايگەرتىن و پاشان پۇشتەكەي كەردنەوە و بەرەدا جىاوارى ئەوان و كەمسانى ترى نەدەكەرە ھەتا خواي گەورە ئەم كۆسپەي هەلگەرت،^۷

-
- ۱- تاریخ الذھبی (ص: ۲۷۴).
 - ۲- الکفاءة الادارية، د. عبدالله قادری (ص: ۱۰۷).
 - ۳- الکفاءة الادارية (ص: ۱۱۵).
 - ۴- المدينة النبوية فجر الاسلام (۳۸-۳۷/۲).
 - ۵- أخبار عمر (ص: ۱۱۱) نقلًا عن الرياض النبرة.

عومەر(ع) نويىشى خەوتنانى بە خەلکى دەكىد و پاشان دەگدرایسەوە مالئەوە و بەردەوام تا دوا ساتەكانى شەو نويىشى دەكىد و دواتر دەھاتە دەرەوە و پرووېنىيى دەھىيىنە و بە دەورىدا دەسۈپەرىيەوە، عبداللە كورى عومەر باسى ئەمە دەھات و دەفەرمۇۋىت: من شەو لە بەرەبەياندا گۈيىم لىتى بسو دەيفەرمۇو: خواى گۇرۇا تىياچۇونى ئۆمىتى خەلگە، ئەم دوعايىانە دەپەرمۇو: خواى گۇرۇ، بەم سالانە لە ناوامان مەبە و ئەم كۆسپەمان لەسەر ھەلگە، ئەم دوعايىانە دەپەرمۇو: دەكىدەوە،^۱ مالىك كورى ئەمۇس (لە بەنى نضير) دەفەرمۇۋىت: ئەم دەمەى كە سالى بىرىتى بسو هۆزەكەم كە سەد مالى بسوون لە (جبانە) نىشتەجى بسوون، عومەر خواردىنى شەو كەسانە دەددا كە دەھاتنە لاي و ئەوانەش كە نەدەھاتن ئارد و خورما و ئازوقى دەناردن بۆ مالئەكانىيان، عومەر مانگ بە مانگ ئەمە بۆ هۆزەكەم دەناردى كە پىيوستىيان بسو، عومەر ناساغ و پەككوتە و ئەوانەش كە لييان دەمرەن دەخستنە سەر خۆى، من مردىم بىنى كە كەوتىنە ناويان هەتا تلىپىان دەخوارد عومەر(ع) خۆى دەھات و نويىشى لەسەر دەخويىندىن من بىنى كە نويىشى لەسەر دە كەس كەدە، كاتىك كە بۇزانەوە فەرمۇوى: لەم گۈنە بىرۇنە دەرەوە بۆ ئەم شوينە كە ئامادەتان كەدووە لە دەشتە كان، بەم شىۋىيە عومەر لاوازەكانىانى سوار دەكىد هەتا دەگەيشتنە ولات و شارەكانىيان^۲ حەزمى كورى هيشام لە باوکىمەوە هيئاۋىيەتى دەفەرمۇۋىت: سالى سووتكە عومەرم بىنى كە بە لاي ئافەرەتىكدا تىپەپى كە چىشىتى ئارد و رېنى ئامادە دەكىد، عومەر فەرمۇوى: نابىت شاوا ئامادە بىكەيت، پاشان كەوچكە كەىلى و درگەرت و فەرمۇوى: بەم شىۋىيە و نىشانى دا، دەيفەرمۇو: لىئەگەرىن ئاردە كەىلى تىن بىكەيت هەتا ئاوازە كە گەرم دەبىت و پاشان كەم كەم ئاردە كەىتىدە كەرىت و تىنكمەل دەكەيت، ئەم چوار دانىيە بۆ ئەم ئاگادارى كە ليك جىا نەيفەرمۇو: واتا كۆمەل بن و ھەندىكتان بچەنە سەر ھەندىكتى كە تر و ھەندى ئە خىزانەكانى عومەر(ع) دەفەرمۇون: عومەر لە ھىچ ژىنلەك نېبۈتەوە لە سەرددەمى سووتكەدا هەتا بە تەواوى بۇزانەوە،^۳ ئەمنەس دەفەرمۇۋىت: ورگى عومەر سالى سووتكى قورى دەھات، زەيتى دەخوارد، رېنى لەسەر خۆى حەرام كەدبىو، بە پەنځە كانى تۆرەلى لە ورگى ھەلەستاند و دەفەرمۇو: قۆرەت بايىت ئىمە لەمە زىاترمان بۆ تۆنەيە هەتا خەلکى دەبۈزۈنەوە.^۴

۳- پشت بەستن بە خەلکى مىسر:

عومەر(ع) پەلەي كەد، نامەيدى كى نووسى بۆ كاربىدەستەكانى لەسەر ولاتە دەولەمەندەكان و داواي فرياكۈزارى لى كەردن، نامەيدى كى نارد بۆ عەمرى كورى عاصى كاربىدەستى مىسر كە ئەمە دەقەكەيدەتى: لە بەندە ئە خودا عومەرى كورى خەتاب ئەمیرى باوەرپەداران عاصى كورى عاصى، سلاوى

۱- أخبار عمر (ص: ۱۱۱) نقلًا عن الرياض الناظرة.

۲- أخبار عمر (ص: ۱۱۲)، ابن الجوزي (ص: ۶۱).

۳- ھەمان سەرچاواه (ص: ۱۱۶).

۴- الخلية (۴۸/۱).

خوات لی بیت له پاشدا، ده مبینی خوم و ثدوهی پشتم تیاچووین، توش و ثدو کمسدش که له پیشتهوه له ناز و نیعنه‌تدان؟ نای بۆ فریاد په‌سی، نای بۆ فریاد په‌سی، دواتر عه‌مری کوری عاصنامه‌یدک ده‌نووسیت بۆ عومه‌ر که نه‌مه ده‌قه‌که‌یه‌تی: بۆ به‌نده‌ی خوا شه‌میری باوه‌رداران له عه‌مری کوری عاصه‌وه، سلاوت لی بیت، من سویاسی ثو خوایه ده‌کم که هیچ خوایه‌ک نیه جگه لهو، به‌لام پاش ثدوهه‌هاوکاریه‌که‌ت پی گهیشت، کۆمه‌کی و کۆمه‌کی، من کاروانیه‌کت بۆ ده‌نیزرم که سه‌ره‌تاكه‌ی لای تویه و کوتاییه‌که‌ی لای من، له گەنل نه‌وه‌دا من ته‌منتنا ده‌کم که پی‌گهیمک له ده‌ریا بدزه‌زمه‌وه،^۱ عه‌مر له پی‌گای وشکانیه‌وه هه‌زار باری حوشتر ثاردو له پی‌گمی ناویه‌وه ۲۰ پاپویر ثارد و پون و ۵ هه‌زار پوشاسکی بۆ نارد.^۲

عومه‌ر نامه‌ی بۆ ته‌واوی کاریه‌دهستانی له شام نووسی که نه‌مه ده‌قه‌که‌یه‌تی: بۆمان ره‌وانه بکهن لهو خواردنی که پیشتر پیمان باش بسوه، چونکه نه‌وان تیاچوون، مه‌گهر خوا په‌هیمان پی بکات،^۳ نامه‌ی بۆ کاریه‌دهستانی له عیراق و ولاتی فارس به هه‌مان شیوه نووسیووه و هه‌موویان کۆمه‌کیان بۆ ناردووه،^۴ (طبری) ده‌فرمومویت: یه‌که مین که‌س که به چوار هه‌زار بار له خواردنیه و گهیشتله لای نه‌بو عوبیده‌ی کوری جدراچ بسو، که عومه‌ر کردیه سه‌رپه‌رشتیاری باره‌که و همتا دابه‌شی بکات به‌سەر خەلکانی ده‌رویه‌ری مەدینه‌دا، کاتیک که گرايده‌وه بۆ لای فرمانی پیتا به‌چوار هه‌زار دره‌م که بیدریتی و نه‌ویش فرموموی: نه‌ی نه‌میری باوه‌رداران من پیویستم پی نیه ، نه‌و کاره‌م له پیناوی خودا کرد، ده‌ستی دوئیام به‌سەردا تینکەل مەک، عومه‌ر پیویش فرموموی: بیگر گرنگ نیه نه‌گدر داوای نه‌که‌ت، نه‌ویش په‌سەندی نه‌کرد، پاشان عومه‌ر فرموموی: بیگر منیش بهم شیوه‌یه کاری سه‌رپه‌رشتیاریم بۆ پیغمه‌میه‌ر(P) کردووه، هدر نه‌وه‌ی پی و تم که من به توی ده‌لیم، منیش هه‌ر نه‌وه‌م پی و ت که توی پیت و تم به‌لام نه‌و هر پیتیدام، نه‌بو عوبیده‌ش و تی شه‌وا په‌سەندم کرد پاشان له گەنل کاریه‌دهستانه کانی رویشت و خەلکی به دوایدا هاتن،^۵ موعاویه‌ی کوری نه‌بو سوفیان باری سی هه‌زار حوشتر خواردنی نارد و له عیراقیشه‌وه باری هه‌زار حوشتر ثارد گهیشت،^۶ عومه‌ر یاسای دانا له دابه‌شکردنی نەم خواردن بسدر خەلکی مەدینه و نه‌وانه‌ی که له ده‌شته‌کیه‌کان که له ده‌رویه‌ردا بون، نه‌وانه‌ش که چوپیوونه ده‌شت و ده‌ر، فرمانی دا به‌سەر گدره که عه‌ر به‌کاندا دابه‌ش بکریت، زوییری کوری عه‌واام ده‌فرمومویت: له سالی سووته‌کدا عومه‌ر پی و تم: کاروانیه‌ک له حوشتر بینی که ثارد و پیو و زیتی پییه بۆ فریادرپه‌سی خەلکی بیابانه: ده‌هینان له سه‌ره‌تاي نەم کاروانیه خەلکی نه‌جدی بۆ بانگ بک، خاوه‌نی هه‌موو مالیکم بۆ بهینه همتا نه‌وه‌ی که بۆم هاتووه پییان بدهم هه‌ر

۱- اخبار عمر (ص: ۱۱۵).

۲- اخبار عمر (ص: ۱۱۵).

۳- الفاروق عمر (ص: ۲۶۲).

۴- هه‌مان سه‌رجاوه (ص: ۲۶۳).

۵- تاریخ الطبری (۵/۸۰).

۶- الفاروق عمر (ص: ۲۶۲).

کهس نهیتوانی بدهش کهی خوی هملبگریت، فهرمان بده که هر خاون مالیک حوشتریکی بدریتی به باره کهیوه، فهرمانیان پیبهد که دوو دهست جل هملبگرن، یه کیک بز رستان و یه کیک بز هاوین، با حوشته کان سدریپن و پیو و چهوریه کهی پیاریزن، گوشته کهی پارچه پارچه بکهن... دواتر همندی له پیو و نارده که ساز بکن، بخون همدا خوای گوره رزق و روزیان ده دات،^۱ عومه‌ر مانگ به مانگ کزمه‌کی ده نارد بز خله‌لکی، لهوهی که له ناوجه کانی ترهه له پوشک و خواردن پیسی ده گهیشت، نههه پیزیتنه گهوره‌یدی عومه‌ر بدرده‌وام ببو، کاریده‌دستی کارا کاریان لمسه‌ر ده کرد، له دوای نویژه بیانیوه دهستیان ده کرد به کاری نان سازکردن، پاشان خواردن کهیان دابهش ده کرد به‌سمر خله‌لکیدا، عومه‌ر بانگه‌وازی نهوهی ده کرد: ثه گهر خوای گوره نهم قات و قپیه هله‌نگریت نهوان من له گمل خاوه‌نی هدموو ماله کاندا به همان شیوه دهیم، نهوه ده‌خزین که نهوان ده‌خزین، ثه گهر لیمان براان، له گمل هدموو خاوه‌ن مالیک شتیک لهوه‌مان داده‌نا که همه‌یه‌تی، ثاماده‌کردنی بز نهه و که‌سانه‌یه که نیانه، همدا خوای گوره بارانیک ده‌باریتنه،^۲ له پیوایتیکی تردا هاتوروه، که ده‌فرمومویت: ثه گهر نهم برسیتیه دریزه‌ی بکیشاوه نهوا هر برسيه کم ده‌نارده مالیک له ماله کانی موسلمانانه و خله‌لکی له‌سمر راست په‌روهه ری سکیان تیا ناچن.^۳

هدروهه‌ها عومری فاروق (فاطمه) هله‌دستا به دابه‌شکردنی خواردن و تویشوه به‌سمر ززریک له هوزه کانداو له شوینی خزیان له پیگه‌ی چهند لیزونه‌یه کهوه که پیکی هینتابون، کاتیک که کاروانیه که عه‌مری کوپی عاص گهیشته که‌ناره کانی شام عومه‌ر چهند که‌سانیکی نارد بز لای همدا له گمل گهیشتنه نهه و قافله‌یه بز دورگه‌ی عه‌ره ب ههستن به دابه‌شکردنی، پاشان به لای راست و چم‌پدا ریکیان ده‌کردنوه و نازه‌له کانیان سه‌رد بپین و نارديان ده‌کرده خواردن و پوشکیان ده‌کرده به‌ريان، عومه‌ر نهه خواردنی که عه‌مر له میسره‌وه و له پیگه‌ی ده‌ریاییه‌وه ناردبوبی به پیاویک‌داناره بز خله‌لکی (تهاما).^۴

۴- هاوار بردنه بهر خوا و نویژه (بارانه):

سوله‌یانی کوری یه‌سار ده‌فرمومویت: عومه‌ر له سه‌رد همی سالی سووته کدا و تاری بز خله‌لکی ده‌دا، فهرموی: نههی خله‌لکینه! لمناخی خوتاندا له خوا بترسن لهوهی، که له خله‌لکی ون بسوه له کاروباره کانتاندا، بدراستی من به نئیوه تاقیکراومه‌تموه و نئیوه‌ش به من تاقیکراونه‌تموه، من نازانم بیزاری نئیوه لمسه‌ر من چیه یان چ شتیک من و نئیوه‌شی شه‌واره کردووه دهی خیراکمن داوا له خوای گه‌وره بکهین که دله کانان چاک بکات و بمزه‌یی بیته‌وه پیمانداو نهم قات و پریه‌مان له‌سمر

۱- الفاروق عمر (ص: ۲۶۲).

۲- الفاروق عمر (ص: ۲۶۳).

۳- السياسة الشرعية ، د. إسماعيل البدوي (ص: ۴۰۳)، محض الصواب (۱/۳۶۴).

۴- أخبار عمر (ص: ۱۱۰).

هملبگریت، ئەو کاتە عومه‌ریان بىنى کە دەستە کانى بلند كردەوە لە خوا دەپارايەوە و خەلکە كەش لە خودا دەپارانەوە، عومەر تىر گریا و خەلکە كەش بە كول دەستیان كرده گریان و، پاشان عومەر لە سەرمىنېرەتە خوارەوە،^۱ ئەسلام فەرمۇسى: گۆيىم لە عومەر بۇو، كە دەيىفرمۇو: ئەم خەلکىنە! من دەترسم، كە بىزازىدەك هەممۇمانى شەوارە كەرىبىت، لە رپوو خودا خۆتان سەرزەشت بىكەن و خۆتان دامالىن و لای خواى گەورە تەمويە بىكەن و باسى چاكە بىكەن،^۲ عبداللە كورى ساعدە دەفەرمۇوتىت: عومەرمى بىنى ھەر نويزى شىوانى دەكەد و ھاوارى دەكەد: ئەم خەلکىنە داوايلىخۇش بۇون لای خودا بىكەن و تەمويە لە لا بىكەن، داوايى كارزانى و كارسازى و چاكىلى بىكەن بە شىۋەيەكى بە خەشىندەوە داوايى ئاوابىندى بىكەن نەك بە شىۋەيى سزا، بەم شىۋەيە وازى نەھىتەناھەتا خواى گەورە نىدو دەرەدى لىنى كەرده،^۳ شەعېمى دەفەرمۇوتىت: عومەر(قىچىق) ھاتە دەرەوە لە سەرمىنېرەتە وەستا و ئەم ئايەتىمى خويىند: ﴿فَقُلْتُ أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَارًا ﴾ يُرِسِّلِ الْسَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا﴾ (نوح: ۱۰-۱۱).

ھەروەھا ئەم ئايەتە دەخويىند، كە دەفەرمۇوتىت: ﴿وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ﴾ (ھود: ۳).

پاشان لە مىنېنەرەتە خوارەوە و پېيان وەت: چى رېڭىرى لىنى كەدى كە داوايى باران بارىن بىكەيت؟ ئەدەپش فەرمۇسى: داوايى بارانم بە كاڭۇلە كانى ئەم ئاسماھە كە بارانى پىرى دەبارىتىنى،^۴ كاتىپك عومەر خەلکى كۆتكەدەوە بۆ ئەدەپش داوايى ئاوابىندى بىكەن، خەلکى بىردى دەرەوە، نامەمەيەكى نۇوسى بۆز كارىبە دەستە کانى كە لە رۆزىيەكى واهادا بېرىنە دەرەوە، لای خواى گەورەيان بىكۈزۈننەوە و داوا بىكەن كە خواى گەورە ئەم قات و قېرىيەيان لە سەرمىنېرەتە كە دەفەرمۇوتىت، عومەر بۆ ئەم رۆزە چۈوئە دەرەوە و كراسە ملدارە كەمە پىيغەمبەر(پ) لە بەر بۇو، ھەتا گەيشتە مىزگەمەت، پاشان وەتارى بۆ خەلکى دا و كۈزۈزىيە و واي كەدە لە زىنان كە دوعا كائىيان بلاويتنىنەوە، زۇرتىرين دوعاى تەنەنها داوايلىخۇش بۇون بۇو ھەتا نزىك بۇوئىوە لەھەدەتى كە لابدات، ئەم دەستى بەرزىكەدەوە و عەباكە پېتچايدە، و لای راستى دا به لای چەپىدا، و پاشان لای چەپىدا به لای پاسىتىدا پاشان دەستى درېتىكەد و لە دوعا كائىدا لَا واندەوەي دەكەد، ھەتىنە گریا ھەتا تالى پىشى خوسا،^۵ لە صحىحى بوخارىدا ھاتۇوە كە ئەنەنس دەفەرمۇوتىت: عومەر داوايى ئاوابىندى لە عەباسى كورى عبدالمطلب كەد و فەرمۇسى: خواى گەورە! ئىئىمە بە پىيغەمبەرمان(پ) لىت دەپارايىنەوە كە بارافان بۆ بىمارىتى ئىئىسە بە مامەي پىيغەمبەرمان لىت

۱- الطبقات (۲/۳۲۲)، الشيخان من روایة البلاذري (ص: ۳۲۳).

۲- الطبقات (۲/۳۲۲)، أخبار عمر (ص: ۱۱۶).

۳- الشيخان من روایة البلاذري (ص: ۳۱۹).

۴- الشيخان من روایة البلاذري (ص: ۳۲۰).

۵- الطبقات (۳/۳۲۱-۳۲۰)، تاريخ المدينة المنورة ابن شبة (۷۴۲/۲).

دەپارىئىنەوە كە باراغان بۇ بىارىتىنى .

دەگىرەنەوە كە عومەر سالى سوتىك كاتىك، كە داواى ناوبەندى كىردى دوايان دېرى قىسىمىدا فەرمۇسى: خواى گەورە من داپراوم و ئەمۇش لاي تۆيە زۆرىمەرفراوانە بۆيان پاشتەدەستى عىباسى گرت و فەرمۇسى: خواى گەورە ئىيمىبەمامى پىغەمبەرە كەت و ئەمەرى باوانىو گەورەپىاواني لىت نزىك دەبىنەوە، تۆيەپەيىقى راست و دروستى خۆت دەبىتى، كە دەفەرمۇسۇت: **وَأَمَّا الْجَدَارُ فَكَانَ لِغُلَمَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِيْنَةِ وَكَارَبَتْ حَتَّىَ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَلِيلَحَّا** (الکەف: ۸۲).

لە پىتىناو چاڭى باوکى نمو دوو مندالەت پاراست، عەباس چاوه كانى فرمىسىكىان دەرپشت فەرمۇسى: خواى گەورە نەھامەتى نايەتە گۆر مەگەر لەبەر گۇناھىك بىت بە تەوبە و پەشىمانى نەبىت دەرناكەۋىت، ئەم خەلکە لەبەر نزىكىم لە پىغەمبەرە كەت (P) ەرۇويان لىتىناوم كە داوات لى بىكم و لىت پىپارمۇدە ئەمەش دەستى ئىيمىدە بۇ تۆ بە تاوانەوە ئاسان و فراوان بۇوه، رامان دەسپىزى بە تەوبە و بارانى بە خۇپى خۆقان بەسىردا بىبارىتە و لە بىزى نائۇمىيدانغان مەننى ئىدى بەخىشىدە بەخىشىدەوەران، خواى گەورە تۆ فەرماتىبەردارمانى و گۈرمىپايان كەم تەرخەم مەكە و لە مالى لە دەست چوودا لە دلن شکاوان مەگەرى، بە راستى بىچووكە كان دەكروزىنەوە و گەورە كانىش پەرتەوازە بۇون، سكالاڭان بەرزىبۇندەمە، تۆ زانايىت بەرامبىر نەھىتى و شاراوه كان، خواى گەورە بارانى بە خۇپ و پىتى خۆيتان بەسىردا بىبارىتە پىش ئەوەى كە نانومىد بن چونكە تىادەچن، بەرپاستى ھىچ كەسىك لە بەزەمى و مىھەربانى تۆ نانومىد نايىت مەگەر گەلانى كافر و بىتپۇرا، چەند پەلتىك لە ھەور لە ئاسان دەركەتون، خەلکى بىينيان، پاشان ھەورە كە بەرزىبۇيەوە و باي بە ناودا تىپەرى و دواتر ھىپور بۇيەوە و جىوجۇلى تىتكەوت، سوئىن بە خوا دوورنەكەوتىنەوە ھەتا لە گەل دىوارەكان دەست بە ملان بۇون و مىزىدە كانىيان پىتچىيە، دىسان خەلکى خۆيان گەياندەوە لاي عەباس و وتيان مزگىتىتىان لى بىت ئەدى ناودەرى ھەردۇ بەرز و پىرۇزە كە، ئىتىنجا فضل كورى عەباس كورى عوتىبەي كورى ئەبى لەھەب و تى:

عشية يستسقي بشيبيته عمر
إليه فما رام حتى أتى المطر
فهل فوقه هذا للمخاخير مفترخ

بعي سقى اللہ المجاز وأهل
توجه بالعباس في الجدب راغباً
ومنا رسول اللہ فىنا ترانا

حمدسانى كورى ثابت (ع) فەرمۇسى:

فسقى الغمام بغرة العباس
ورث النبي بذاك دون الناس
محضرة الأجناب بعد إلیاس^٣

سائل الإمام وقد تتبع جدينا
عم النبي وصنوه واله الذي
أحيا الإله به البلاد فأصبحت

-
- ١- البخارى، رقم (١٠١).
 - ٢- الفاروق عمر بن الخطاب، محمد رشيد رضا (ص: ٢١٧).
 - ٣- الفاروق عمر بن الخطاب (ص: ٢١٧).

له پیوایه (صفه) دا هاتوروه ئدوهی که عه باس لهم بارودخه دا پیش پاراوه تسوه: خواي گهوره نه هامه متي نايده ته گوري مه گهر لمبر گوناهه يك بيته، به تدوهه و په شيماني يك نه بيته ده رنکه و بيته، نه خدل لکه لمبر نزيكيم له پيغه مبهره که ته (پروويان لئي ناوم که داوات لئي بکم و ليت بپارېمهوه، ئه مهش دهستي ئيمديه که تواناويه، رامان ده سپيرى به تدوهه، باراني به خوري خومنان به سمردا سارتنه، ثاسمان و هك جيakan ثاورې زتنيان کرد هه تا زهوي ياراو ببويءوه و خدل لکي بوژائيهوه.^۱

۵- راگیرانی رهسادنی سزا له سالی برسیتیدا:

عومدرا(فهرست) هم استا به راگیرانی سزای دزی کردن له سالی سوتداک، ندهمهش هملو شاندتموه يهك نه ببو بتو نه و سنوره، همروهك نهوهي که همنديك دهينوونس، لمبر نهوهي مرجهه کاني به جيئيناناني ثم سنوره فدراههم نه ببو له مبر نهوه را په راندنی سزای دزیکردن راگيرا، لمبر هم شتیك که ده خوري به هوي سه ختنی و برسیتی و دابرانی له فدراههم هيستان و دهستکه وتنی خواردنتیک مولکی کسیتکی تر نید، ثم دهمهو نه و خزرake هملبزير دراو لا بیت و مدهبست دزی نایبت، لمبر نهوه عومدرا نه دهست ناسکانهی نه بپري که حوشته کهيان برد و سهريان بپري فدرمانی دا به گوره کهيان که حاطب ببو پاراهی حوشته که بدت، عومدرا(فهرست) فهرموسوی: ((له دهست کورتی وقات و قرپیدا نابرتنهوه))^۳، مهزهه به کانی تر زور له مهزهه بی فیقهی عومدرا کاريگه بیرون و له کتیببی (المغنى) دا هاتوکه نه محمد ده فهرموسویت: له قات و قرپیدا دهست بپین نید، واتا نه گر نهدار شتیکی دزی بتو خواردنی خزی نهوا دهستی نابردريت، لمبر نهوه وک کسیتکی ناچار وايد، جورجانی پيوایهه تی کردووه که عومدرا ده فهرموسویت: له سالی قات و قرپیدا دهست بپین نید، ده فهرموسویت لم باره یوه پرسیارام له نه محمد کرد فهرموسوی: توش همراه ای پی دهليت؟ ثم ويش فهرموسوی: واته به تهمهنم نه دهسته نابرمدهه نه گمر پيویستی واي لئي بکات و خدلکي له دزواري و قات و قرپیدابن،^۴ ندهمهش تيگه يشتنيکي قوولتی عومدريه له مدهبسته کانی شهريعدت، به راستي عومدرا سهيری ناوكپزکي با بهته که همروه و به رووکارنه وستاوه، تيبييني هوي پالتندري بتو دزی کردووه و نهوهي بهدي کردووه که له دوو حاله تدا برسيتی داده نریت به بدشیک لمو پيویستيانه که ياساغکراوهه کان موبایح دهکات، همروهها ندهمهش ده لاله ده کاته سه رشده په یشهي عومدرا که له سه رگزارشته لاده کانی حاطبدا هاتوروه که ده فهرموسویت: ((قيمه به کارياب دينن و برسیان ده کمن همتا نه گدر يه کيکيان شتیکي واي خوارد که له سه رگزاره بتو موبایح دهبيت)).^۵

- ١- الخلافة الراشدة والدولة الاموية، د. يحيى اليحيى (ص: ٣٠٢).
 - ٢- الخلافة والخلفاء الراشدون، سالم البهنساوي (ص: ١٦٥).
 - ٣- المصباح المنير (ص: ٢٩٢).
 - ٤- منصف عبد الرزاق (٢٤٢/١٠).
 - ٥- المغنى لإبن قدامة (٢٧٨/٨).
 - ٦- إعلام الموقعين (١١/٣) الاجتهد في الفقه الاسلامي (ص: ١٣٦).

۶- دواختنی به جیهینانی زه‌کات له سالی سووته‌کدا:

عومه‌ر (عجت) پابهندبوونی خدلکی به به جیهینانی فه‌رزی زه‌کات له سالی سووته‌کدا را گرت، کاتیک که قات و قپیه که تمهاو بسو زه‌وی به پیت و فه‌ر بسو شه‌و کاته زه‌کاتی سالی سووته‌کی کوزکردوه، واتا کردیه فمرزیک له سمر نهوانه که توانایان همیه بیدن تا به رهستی په ککه و تهی لای هه‌زاران پی بکات و له به میتولال واه ناما نجیک مایمهوه هه‌تا هه‌مووی به خشیه‌وه،^۱ یه‌حیا کوری عبدالرحمن کوری حاطب ده گیرتته‌وه: عومه‌ر (عجت) خیز و چاکه‌ی سالی سووته‌کی دواختت رزیه کانی نه نارد، کاتیک که ورگیرا و خواه گهوره قات و قپی هه‌لگرت، فهرمانی پیدان بینه ده رهوه و خیز و چاکه‌ی ساله‌که‌یان ورگرت، فهرمانی پیدان که دابهشی بکمن و به چاکه‌وه بینه‌وه بز لای، واتا صه‌ده‌قهی سالیک.^۲

سیّهم: تاعون (چاوه‌قولکه، پهنا و قران):

له سالی (۱۸) ای کوچیدا^۳ کاره‌ساتیکی زور گهوره و ناهه موار پوویدا، ثم کاره‌ساته خدلکی به تاعونی عه مواس ناوی ده بن، به درانه پال شاروچکه‌یه کی بچووک که پیسی ده تریت عه مواس، ده که‌ویته نیوان شاری قودس و پملوه، لمبه‌ر نه‌وهی یه کدم شوین بسو نه خوشیه که تییدا سه‌ری هه‌لدا، پاشان له شامدا بلا بیوتمه و ناوی نه خوشیه که‌ی درایه پال،^۴ باشتین که‌سیک که له پروی زانستیمهوه پیناسه‌ی ثم نه خوشیه کردووه این الحجر که پاش نه‌وهی چهند شتیک ده رباره تاعون و تراوه ده فرمومویت: نیمه ثم مه‌مان له خدلکانی زمانه‌وانی و فه‌قیه و پزیشکانه‌وه پیتگدیشتووه له پیناسه‌که‌یدا، ثمه‌مش که له راستیدا دهسته به ربوه نه‌وهیه که ثم نه خوشیه په تایه که خروشانی خوین یان رزانی بز سه رهندامیک رووده‌دات و خرابی ده کات، جگه له مدهش له نیوان پهنا و خوشیه گشتیه نوییه کاندایه ده رباره خراپکدنی هدوا و به پیتگدیه کی مه‌جازی پیتی ده تریت تاعون، بز هاویه ش بونیان له گشتگیری نه خوش کوتن پیتی یان زوری مردن،^۵ مه‌بهست لدم جودا خوازیه له نیوان پهنا و تاعونانه‌دا، بدله‌گه هینانه‌وهیه له سمر دروستی فه‌موده پیرزه‌که‌ی پیغمه‌ر (م)^۶ که هه‌والمان پی ده دات که تاعون نارو اته نیتو شاری مددینه پرشنگدار، بدلام پهتای ده گاتی و لدم سرده‌مانه‌ی، که تیپه‌ریون پیتی گهیشتووه.^۷

۱- الخلافة والخلفاء الراشدون، سالم البهنساوي (ص: ۱۶۶).

۲- الشیخان من روایة البلاذري (ص: ۳۲۴).

۳- تاريخ القضاعي (ص: ۲۹۴).

۴- خلاصة تاريخ ابن کثیر، محمد کعنان (ص: ۲۳۶).

۵- الفتح (۱۰/۱۰).

۶- أبو عبيدة عامر بن الجراح، محمد شراب (ص: ۲۲۰).

بەراستى روودانى تاعون لە سەرددە مەدا- پاش جەنگى جەرگ بېنىيەن مۇسلمانەكان و پۇرمەكان وزۇرى جەنگ و بۆزگەن بۇونى ژىنگۈ خراب بۇونى بەم حەستاند كارىتكى سروشىتىھەن خواي گەورە بۆ حىكەمتىك كە خۆي مەبەستى بۇوه دىيارى كردووه.^١

- ١- كەپانەوهى عومەر لە سەرەغى سەر سنۇورى حىجاز و شام:

دواتر لە سالى (١٧) ئى كۆچى عومەر(ئەمەن) نيازى كرد كە سەردانى ناوجەكانى حىجاز و شام بىكت، خۆي بۆ پىك خىست و ژمارەيدك لە مۇھاجىرين و ئەنسارى لە گەلداپۇو، ھەتا لە ناوجەمى سەرەغى سەر سنۇورى حىجاز و شام لايدا، لەم كاتەدا ژمارەيدك لە سەركەردى سوپاكان چۈونە لاي و ھەوالىيان پىيدا كە ئەو ناوجەھى دەرددەدارە و تاعون لە شامدايە، عومەر(ئەمەن) راۋىيى كرد و بۆچۈونى لەسەر گەرانەوه بېيارى لەسەر درا، درىيەدان سەبارەت بەم كارە لە كۆياسەكانى دەستەمى راۋىيىدا بە درىيى باسى لييە دەكىتتى.

پاش ۋەزىشتىنى عومەر(ئەمەن) تاعونى ناسراو بە تاعونى عەمواس رۇويىدا و سەختىھەكى لە شامدا بۇو، خەلکىتكى زۆر بە ھۆيىمەه تىياچۇن لەوانە: ئەبو عوبىيەدە جەپاھ، كە ئەمیرى خەلکى بۇو، مۇعازى كورى جەبلەل، يەزىدى كورى شەبو سفيان، حارسى كورى هيشام، كە دەلىن لە شەپى يەرمۇوكدا شەھىدكراوه، سوھەيلى كورى سوھەيل، خەلکانىتكى گەورە و دىيار، ئەم پەتايىيان لە كۆل نەبۇويەوە ھەتا دواي ئەوهى كە عەمەرى كورى عاص بۇويە واليان، و تارتىكى بۆ خەلکەكە دا و فەرمۇوى: ئەي خەلکىنە شەم ئازاز و پەتايى لە ھەر شوينىتكى كەوتىمە و كە ئاگىر تاو دەستىيەت ئەوا لە چىاكاندا لىيى دورىبىدونمۇ، خۆي چۈونە دەرەوە و خەلکەكەش چۈونە دەرەوە و پەرتەوازە بۇون تاوهە كۆ خواي گەورە لەسەرى ھەلگىتن، ئەمەى كە عەمەر ئەنجامى دا گەيشتە عومەر و ئەويش رېلى لىيى نەبۇويەوە.^٢

- ٢- كۆچى دوايى ئەبو عوبىيەدە (ئەمەن):

كاتىتكى كە پەتايى تاعون بلاپۇويەوە و ھەواڭ گەيشتە عومەر نامەيەكى نۇوسى بۆ ئەبو عوبىيەدە ھەتا لە نىيۇ پەتاكەي دەرىكەت كە ئەمە دەقە كەيدەتى: سلاوت لى بىت، پاشان من پىيويستىھە كە كەوتۇتە تۆز و ترۇشكەدارت دەكم تىيايدا، بۆيە داوا لى كەردووى ھەر كە سەرەمى ئەم نامەيە مت كرد لە دەستت دايىمنى ھەتا پىيم دەگەيت، ئەبو عوبىيەدە زانى كە عومەر دەيدویت لەم پەتايىھى رېزگار بىكت و بەزىمىي پىيدا دېتىمە و چاولە دووپەتى فەرمۇوى: خواي گەورە لە ئەمیرى باوەرداران ببورىت، پاشان نامەيەكى نۇوسى بۆ عومەر كە ئەمە دەقە كەيدەتى: ئەي ئەمیرى باوەرداران من پىيويستى تۆم بە خۆم زانى من سەرەيازىتكى لە مۇسلمانان لە خۆمدا شتىك بەدى ناكەم بۆ جىابۇونمۇ لەيان،

١- الخلفاء الراشدون، للن玠ار (ص: ٢٢٤).

٢- ھەمان سەرچاواه (ص: ٢٢٣-٢٢٢).

٣- الخلفاء الراشدون، للن玠ار (ص: ٢٢٥)، تاريخ الطبرى (٣٦/٥).

نامه‌ویت لیيان جیابیمده همتا خوای گدوره فدرمانی خوی به‌سهر من و ثهوانیشدا دهچه‌سپیتیت، لهو داوایه‌ی خزشت عوزرم بۆ بهیتندرهوه ثهی ثهمیری باوه‌رداران و لیم گدری باله نیتو سه‌ربازه‌کاندا بهم، کاتیک که عومه‌ر نامه‌یه کهی خویندده‌هه دهستی کرده گریان، خله‌لکی و تیان: ثهی ثهمیری باوه‌رداران! ثایا ثهبو عویه‌یده مردووه؟ فدرموموی: ههروهک ثهوهی فدرموموبیت... پاشان نامه‌یه کی بۆ نووسی: سلاوت لی بیت، تو خله‌لکیت له جینگایه کی ترم نیشته‌جی کردووه لمبه‌ر ثهوه بەر زیان بکه‌رهوه بۆ زه‌ویه‌کی به‌ر و خوش، کاتیک که ثهبو عویه‌یده نامه‌کهی گهیشته دهست ثهبو موسای بانگ کرد و فدرموموی: ثهی ثهبو موسا نامه‌ی ثهمیری باوه‌ردارانم بدو شیوه‌یه بی گهیشتووه که ده‌بیتی، برز شوینیک بۆ خله‌لکی ساز بده همتا به دوای تزدا بیان هیتم، لم کاته‌دا ثهبو موسا گهرايه‌وه ماله‌کهی و بیتی خیزانه‌کهی دووچار بوروه گهرايه‌وه بۆ لای ثهبو عویه‌یده و هدواله‌کهی پیتدا، دواتر فرمانی دا به حوشتروانه‌کهی و رۆیشت کاتیک که پیتی نایه و شتره شیداره‌کهی تهوسی کرد و فدرموموی: سویند به خوا دووچار بیوم.

عهروه ده‌فدرموموبیت: په‌تای عه‌مواس ثهبو عویه‌یده و که‌س و کاره‌کهی لیتی چاک بوبوونهوه پاشان ثهبو عویه‌یده فدرموموی: خوای گموره، بهشت له بنه‌ماله‌کهی ثهبو عویه‌یده دیاری بکه، بۆیه زییکمهی لی ده‌رده‌هات، سه‌یری ده‌کرد و ده‌یفرمومو: ثه‌مه هیچ نیه، ده‌یفرمومو: من ده‌خوازم که خوای گهوره پییرزیان تی بکات،^۱ ثهبو عویه‌یده پیش ثهوهی دوچار ببیت وتاریکی بۆ خله‌لکه که دا و فدرموموی: ثهی خله‌لکینه ثه م په‌تاییده ره‌جمه‌تی خوای گهوره‌تان و نزای پیتفه‌مبه‌رتان محمد(P) و مردنی پیاچاکانه له پیشستان، ثهبو عویه‌یده داوا له خودا ده‌کات که به‌هشی خوی لهم نه‌خوشیه به‌خته‌وه‌ری بکات،^۲ کاتیک که نه‌و (نه‌و)^۳ تهوسی کرد موسلمانانی بانگ کرد و ثهوانیش چوون بۆ لای، پاشان پیتی فدرمومون: من ثامزه‌گاریه‌کاتان ده‌کم و که په‌سندتاتان کرد، بدرده‌وام همتا ده‌مینن باش ده‌بن و پاش نه‌وهش که تیاده‌چن به هه‌مان شیوه: نویزه‌کاتنان به‌جنی بهیتن، په‌بیوندی خزمایه‌تی دریژه پی بدهن، یه‌کترتان بکهن، فه‌ری حرج و سونه‌تی عه‌مره به‌جنی بهیتن، په‌بیوندی خزمایه‌تی دریژه پی بدهن، یه‌کترتان خوش بوبیت، فدرمانده کاتنان به راست بزانن، فیل و تله‌که‌یان لی مه‌کمن، دونیا نه‌تان فه‌وتینیت، ثه‌گه‌ر پیاویتک همزار سال ته‌من بکات بمه‌هی که هه‌میه‌تی هه‌ر وهک من و بهم شیوه‌یه که ده‌بیتین ملی‌رینگا بگریتیده‌ر، خوای گدوره مردنی لەسهر نمه‌هی شاده‌م نووسیووه، ثهوان مردوون، وه‌جاخ زاده‌کانیان ملکه‌چته بۆ خوای گهوره‌ی، ثهوهیان زیاتر کار بۆ خوا ده‌کات، لیبوردن و ره‌زامه‌ندی خوای لەسهره،^۴ لم کاته‌دا موعاز له نیتو خله‌لکه که‌دا هستایه سدر پی و فدرموموی: ثهی خله‌لکینه په‌شیمان بینه‌وه و ته‌وهیه کی پاک و بینگه‌رد بکهن، ثه‌گه‌ر به‌نده‌یده که به په‌شیمانی له تاوانه‌کانی بگاته لای خودا ثهوا لەسهر خودا پیویسته له خوی و له تاوانه‌کانی خوش ببیت، هه‌ر که‌س قه‌رزیکی لایه با بیداته‌وه،

-
- ۱- تاریخ الطبری (۳۵/۵).
 - ۲- تاریخ الذہبی (ص: ۱۷۶).
 - ۳- تاریخ الطبری (۳۶/۵).
 - ۴- الاكتفاء (۳۰/۶/۳).

چونکه بمنده بارمته‌ی قدرزه کانیدتی، هەر کەس لە نئیو بۆتە هۆی شکاندنی موسلمانیک کاتىن پىشى گەیشت ناشتى بىكالىدۇ، تىوقى لە گەل بکات، بە راستى پېتىگە پېتىراو نىبە موسلمانیک لە سى پۇزۇ زىياتر دەنگ لە برايە کى موسلمانى وەرىگىرتىت، تاوان لەمەدا زۆر گەورەيە لای خودا، نئیو ئىم موسلمانان بە پىاوېتىك كۆستانىن كەوتۇوه، سوئىند بە خوا من گەورەبى نانۇيتىم كە بەندەيدىك لە بەندەكانى خوام بىينىبىت كە لەم سىنە پاكتى بىت لە شەر و خراپە و نامۆڭگارتى بىت بۆ ھەمووان، بە سۆز و بە بىزەبى تر بىت لەسەرتان، نئیوش بەزەيستان پېتىدا بىتەوە و ئامادەي نويىزىرىدىن بىن لەسەرى، خواى گەورە لە تاوانى ئىستا و پاپدۇرى خوش بىت، سوئىند بە خوا كەسيتىكى ھاوشىتىيە ئەم ئايىتە واليستان، دواتر خەلتكى كۆپۈونووه، ئەبو عوبىيەيان ھىتىنایە دەرەوە و موعاز چۈوئە پېشى و نويىزى لەسەر خوتىنىد، هەتا بىردىيان بۆ لای گۆزەكەي، موعاز و عەمرى كورپى عاصى و زوحاكى كورپى قەيس دابەزىنە گۆزەكەي كاتىتىك كە خۆلەكەيان كرد بە سەريدا، موعاز فەرمۇسى: پەھمەتى خواتلى بىت ئەبو عوبىيە، سوئىند بە خوا تۆز بۆ دوو شت بۇوي بەھەي كە من زانىم و لە خۆزمۇوه ناييان لېيم، من دەترسم كە لە خوداوه دوزىمنايەتى كەسىتىم بىن بگات، من سوئىند بە خوا نەمزانىيۇوه تۆز لەوانەي بە زۆرى يادى خوا دەكەن، لەسەرخۇ بەسەر زەويىدا دەرۇن، ئەگەر نەقام و جاھيلان بىيان دويىن سلاۋيان لى دەكەن، لەوانەي كە بۆ خواى گەورەيان سوژە و شەنۋىز بىنیات دەنین، لەوانەي كە مالىيان دەبەخشى زىيادەپقىي ناكەن و كۆزلىت ناكەن لە نىوان ئەمەدا خۆزاگر دەبن، سوئىند بە خوا من دەزانم كە تۆز لە خۆ بە كەم زانان و سادەيانى، لەوانەي كە بىزەيىان بە ھەتىو و ھەزاراندا دەتىمەوە و رېقىان لە دلرەقان و خۆ بەزلى زانانە،^۱ ھېچ كەس لەموعاز بىن تاقەتىر ئەبۇو بۆ مردىنى ئەبو عوبىيەدە و دلگرانى ھېچ كەسىتىك لە دلگرانى ئەم درېئوخايىدەن ئەبۇو.^۲

موعاز بە هۆى كۆچى دوايى ئەبو عوبىيەنامىدە كى بۆ عومەر(ھ) نۇوسى كە تىيادى هاتووه: لە پاشدا، بە پىاوېتىكى بىتنە ھەڙمار كە بۆ خودا دەستپاڭ بۇو، خودا لە ناخىدا زۆر گەورە و پېرۇز بۇو، لای ئىيمەش و لای تۆش ئەم ئەميرى باوەرداران زۆر خۇشەيىت و ئازىز بۇو، ئەبو عوبىيەدەي جەپاڭ، خواى گەورە لە گوناھى يە كەم و كوتايى خوش بۇو، ئىمە بۆ خوداين و ھەر بۆ لای شەویش دەگەرىتىمە، ئەم نامەيم بۆ نۇوسىت و مردىن پېتىگە پىچىت، ئەمەش پەتاي نئىو خەلتكە، كەس بە ھەلە مەركى بۆ ناييات، ئەمەي كە نەمردۇوه ھەر دەمرىت، خواى گەورە ئەھەي كە ھەبىبۇ لە دونيا بۆزى كرده چاکە، ئەگەر بانھېلىتىدۇ يان تىامان بىرىت ئەوا خواى گەورە سەبارەت بە موسلمانان پاداشتى چاکەت بىداتمۇه لەسەر تايىتە كاغان و گشتىيە كاغان پەھمەت و لېپۇوردن و پەزامندى خۆزى بىبارىنى^۳ و بەھەشىش بىكالە خەلاقان، سلاۋى پەھمەت و بەرە كەتى خودات لەسەر بىت،^۴ كاتىتىك كە

- ۱- الاكتفاء (۳۰۷/۳).
- ۲- الاكتفاء (۳۰۷/۳).
- ۳- الاكتفاء (۳۰۹/۳).

نهم نامه‌یده گدیشته دهستی عومه‌رخویندیه‌و به کول گریاو سهره‌خوشی ثهبو عویه‌یده له‌هاؤنشینانی کرد،^۱ خدلکه کدهش گریان و له‌گهله رازی بون به قمزاو قمده‌ری خوا دلنهنگ و دلگران بون.

۳- کۆچى دوايى موعازى كورى جەبەل:

پاش كۆچى دوايى ثهبو عویه‌یده (۲۰۰۰) موعاز نويزى بۆ خەلک كرد و تاعونيش تاوى گرتبوو، مردن له نیتو خەلکيدا زۆر بوبووو، موعاز وتاريکى دا و فەرمۇسى: نەئى خەلکىنە ئەم ئىش و ئازارە پەھمەتى خواي گەورەتان و نزاي پېنگە مېبراتان (۵)^۲ و مردنى پياوچاكانه لە پىشتانەوە، موعاز داوا لە خوا دەكات كە بىندمالە كەى لىيى بىي بەش نەبن، بۆيە عبدالرەمن كورى موعاز دووچار بۇو،^۳ كاتى كە بىنى كورە كەى وتنى: پاست نەوهى كە بۆت هاتووه لە خواي گەورەتەوە كەواتە لە گومانداران مەبدە، نەویش فەرمۇسى: كورە كەم: إنشاء الله لە پىزى خۆراڭان دەمبىينىهە، كورە كەى زۆر نەمايمە و كۆچى دوايى كرد - پەھمەتى خواي لى بىت - موعاز نويزى لەسەر خوتىن و بە خاكى سپارد، كاتىك موعاز گەرایەوە ماللەوە تەۋسى كرد، ئازار زۆرى بۆ هيئنا و يارانى پەيتاپەيتا دەھاتن بۆ سەردانى ھەر كاتىك كە دەھاتن پېشوازى لى دەكردن و پىتى دەفەرمۇون: شەوهش بزانن كە ئىتەوە لە مۆلەتى ژيان و لە پاشادى مەركىتان لە پىتو نەوهى كارىكتان دەست بىكۈيەت خوازىيارى پىنگە گەرتىن بىرى مەبن، چىنان ھەمە بىبەخشىن پېش نەوهى تىابچىن و نەمدەش بىكەن ميراتى بۆ نەوانەدى دواي خۆتان، ئەوهش بزانن كە نەو سەدروەت و سامان و مالەي ھەتائىنە جىگە لەوهى كە ليتانا خواردۇوە و خواردۇتەوە و پۆشىوتانە و بە خشىوتانە نەوى ترى مافى ئىتەوە پىتە نىيە، شەوهش بزانن كە شەمە بۆ میراتگەنە، كاتى ئازارە كە زۆرى بۆ هيئنا واي لىيەت دەيەرمۇو: خواي گەورە ھەناسىم لى بېرە،^۴ من شاهىتى دەدەم كە تۆ دەزانى من تۆم خۇش دەۋىت،^۵ كاتىك كە مەرگ بەرەو پىرى ھات فەرمۇسى: سلاو لە مردن، بەخىزى بىت نەو میوانەدى كە لەسەر نەدارى هاتووه من لە پەشىمانى خەم و خەفتە پىزگارم ناپىت، خواي گەورە تۆز دەزانى كە من مانەوەم لە ژيان پى خۇش نەبۇو نە بۆ پۇيىسى پوپوارە كان و نە بۆ چاندىنى درەختە كان، بىلەم پىتەم خۇش بۇ بىيىنمەوە بۆ سزا چەشتىنى شەوگارى دورو و درېز، درېزى ساتەوختە كانى پۇز و بۆ تىنۇويەتى كۆچە كان، لە گەرمائى سەخت، بۆ سەركەوتىن لە ئەلقە كانى زىكرو يادى خودا،^۶ موعاز كاتىك كە كۆچى دوايى كرد تەمدەنلى تەنها (۳۸) سال بۇو،^۷ پاش نەو عەمرى كورى عاص كرایە جىنىشىنى، عەمر نويزى لەسەر خوتىن، چوویە ناو گۆرە كەى و لە شوپىنى خۆي دانا، چەند كەسىنەكى تر لە موسىلمانان چۈونە نیتو گۆرە كەى، كاتىك كە عەمر لە گۆرە كەى ھاتە دەرەوە،

۱- الاكتفاء (۳۱۰/۳).

۲- تاريخ الطبرى (۳۶/۵).

۳- الاكتفاء (۳۰۸/۳)، والمقصود: أمتني

۴- الاكتفاء (۳۰۸/۳).

۵- حلية الأولياء (۲۲۸/۱ إلى ۲۴۴).

۶- ھەمان سەرچاوا.

فهرموموی: ره‌حمدتی خودات لئی بیت‌ئه موعاز، نیمه فیرمان نه‌کردی که مسلمانانی ناموزگارکار و باشتینیان بیت، تو فدره‌نگکار برویت بونده‌فامان و توند بروی له‌سر خراپکار و بهخشنده بروی بز باوه‌رداران.^۱

پاش کوچی دوایی ثبو عوییده (۱۷۲۰) و موعازی کوری جهبدل، عه‌مری کوری عاص سدرکردایه‌تی سوپایه‌کی گرته دست و و تاریکی بز خدلکی داو فهرموموی: ئه‌ی خدلکینه، ئه‌م په‌تايه ئه‌گر کدوته‌وه ئدوا ئاگر هدلدله‌گیرسینیت له‌بر نه‌ده بدهنه چیا و چیای لئی بگرن، پاشان خؤیشی و خدلکی پرویان کرده چیا و بلاوه‌یان لئی کرد هه‌تا خوای گه‌وره په‌تاکه‌ی له‌سر لابردن، عه‌مری کوری عاص نامه‌یده کی نووسی بز عومه‌ر (۱۷۲۰) که ئه‌م دقه‌کدیده‌تی: سلاوت لئی لیت، من سوپاسی نه‌مو خودایه‌ت لئی ده‌کم که هیچ خوای گه‌وره‌تک نیه جگه له‌و، موعازی کوری جهبدل (۱۷۲۰) کوچی دوایی کردووه مدرگ به ناو مسلماناندا بلاویوتده، مزلمه‌تیان پیدام له خزوه‌لانان بدره‌و چاکه، من زانیم که جئی نشینکردنی کاگزار نزیکی ناکاتمه‌وه له مدرگی، هدلهاتنی هدلهاتوش دوروی ناخاتمه‌وه له مدرگی، چاره‌نووسی خوی پالی پیوه نانی سلاو و ره‌حمدت و بدره‌که‌تی خوات له‌سر بیت،^۲ کاتیک که نامه‌کمی عه‌مری کوری عاص که تیایدا پرسه‌ی موعازی تیدا برو گه‌یشته ئه‌میری باوه‌رداران، به جوزیک که مردنی ثبو عوییده (۱۷۲۰) کاری کردبوبویه سه‌ر موعاز و له‌سری به توندی دلتنه‌نگ بوبویو، عومدرا و مسلمانان به کول له‌سری گریان و زور دلگران بروون، عومه‌ر (۱۷۲۰) فهرموموی: خوای گه‌وره ره‌جمی به موعاز کرد، سوینند به خوا، خوا له‌سر ماندووبوونی به دهست ئه‌م گله و زانیاری تیروت‌سه‌لی برده‌وه، خوش بهختی بز نه‌مو راویزه چاکه‌کی که له ووه و هرمان ده‌گرت، دیمان که بوبویه هزوی چاکه و بدره‌که‌تداری، شادی و بهخته‌وه‌ری بز نه‌مو زانیاریمی که له نه‌وه‌سوودمان لئی بینی، ئه‌و چاکه‌یدی که رینمدونی ده‌کردين بز سدری، خوای گه‌وره به پاداشتی پیاچاکان پاداشتی بداته‌وه،^۳ سییه‌میان ئه‌و سه‌رکرده بدنایانگه برو که دوچاری تاععون هات، باشتین نه‌وه‌ی ثبو سوفیان برو، که له سه‌رکرده سوفیان برو که پیتیان ده‌وت یه‌زیدی چاک که نه‌وه‌ش یه‌زیدی کوری ثبو سوفیان برو، که له سه‌رکرده به ریزانه برو که به تاععونی عه‌مواس شده‌هید کرا شد رحیلی کوری حسنے برو.^۴

۴- ده‌رچوونی عومه‌ر بز شام و پیکختنی شاره‌کان:

عومه‌ری فاروق زور دلگران برو به کوچی دوایی سه‌رکرده گه‌وره و سه‌ربازه نه‌بمرده کانی به‌هزوی نه‌خؤشی تاععون له شام، عومه‌ر بردده‌هام نامه‌ی بز ده‌هات که تیایدا پرسیاری لئی ده‌کراسه‌باره‌ت بدو میراتیه‌ی که به‌جئی ده‌مینیت له‌وانه‌ی کوچی دوایی ده‌کهن، سه‌باره‌ت به چهند کارتیکی تر، له‌بر

۱- الاكتفاء (۳۰۹/۳).

۲- البداية والنهاية (۹۵/۷).

۳- جموعة الوثائق السياسية (ص: ۴۹۰).

۴- الاكتفاء (۳۱۰/۳).

۵- الکمال في التاریخ (۱۷۲۱-۱۷۲۲) تاریخ الذہبی (ص: ۱۸۱).

ئەو خەلتكى كۆكىدەوە و راۋىيىت پى كىدن كە چى لەم كارانەدا ھەيە، دواتر بېيارى دا كە سەردانى مۇسلمانان بىكات لە شويىنە كانى خۆياندا، تا كاروبىارە كانىيان بۆ پىك و پىك بىكات، راي عومەر چەمسا پاش راڭۈرىنەوە لەگەل دەستى شورا بەوهى كە سەردانە كەي لە شامەوە دەست پى بىكات، پاشان فەرمۇسى: ميراتىيە كانى خەلتكى شام تىاچۇن لەبىر ئەو نىش لە شامەوە دەست پى دەكەم و ميراتىيە كان بەش ئەوهى كە لە ناخىدايە بۆيانى دەچەسپىئىنم و پاشان دەگەرىتىمەوە بە ولاتانى تردا دەسۈرپىتىمەوە و كار و فەرمانى خۆميان پى دەگىدەنم، عومەر لە مەدىنە چۈوئى دەرەوە و عەلى لە جىتى خۆى دانا،^۱ كاتىيەك گەيشتە شام پىزق و رۆزىيە كانى دابەش كرد و ئەو دەستە سەربازيانە دىيارى كرد كە بە هاوين دەجەنگەن و كون و كەلەبىر و دەروازە كانى توند و تۈزۈن كۆكىدەوە، كارى والىيە كانى دىيارى كرد، عبداللە كورپى قەيسى لە سەر كەنارە كان لە ھەموو ھەرىتىمە كان دانا، موعاوىيە خىستە سەر ناوجەمى دېەشق، كارى سەربازىگە و سەركەد، كاشنى پىك خىست، ميراتىيە مردوانى دايىه زىندوان،^۲ كاتىيەك كاتى نويىزەت خەلتكە كە پىيان ووت: ئەنگەر فەرمانىت بادايد بلال بانگى دەدا، ئەو يىش فەرمانى دا و بلال بانگى دا و كەسيتىك نەمايىھە و كە هەستدارتر بىت لە پىتىغەمبىر(^۳) و كە بلال بانگى دەدا ھەمووان دەستييان كرده گرييان و تەنانەت بەلکو پىشيان تەپپىو عومەر لە ھەمووان بە كولتىر دەگىريا، كەسيتىكىش كە ھەستى بە گرييان كەميان و وەبىرەتەنەوەيان بۆ پىتىغەمبىر(^۴) نە كەرىتىت،^۵ پىش ئەوهى كە عومەر بگەپتەوە بۆ مەدىنەلە نىپو خەلتكە كەدا و تارىيەكى دا و فەرمۇسى: ئاگادارىن كە من بۇومەتە والى بە سەرتانەوە ئەوهى، كە لە سەرم بۇو بە جىتىم ھيتىلا ئەوهى كە خواي گەورە پىتى سپاردووم، لە نىپو خۆتاندا بەش و مالى خۆتانام پىدان و بەشىم كرد، ئەوهى كە پىيمان بۇو پىيمان گەيانىن نىتىمە چەند كەسيتىكىمان بۆ كەرىدەن سەرباز و دەروازە كاغان بۆ سازدان، نىشىتە جىيمان كردن و ئەوهى كە پىيمان گەيشتىبو لە بەشى ئىپو و ئەوهىش لە سەرىي هاتتنە ئاخاوتىن لە شانتان و خواردن و خواردنەوە تاغان بۆ ناوزەد كردن، فەرمانغاندا بەبەخشىش و پىزق و رۆزىيەن دەستىكەوتە كاتتان، ھەر كەسيتىك لە ئىپو شتىيەك دەزانىت دەتوانى كارى پى بىكات، فيئرمان بىكات ئىتىمەش كارى پى بىكەيىن و ھىچ ھېتىيەكىش نابىت ئەگەر بە پشت بەستن بە خوا نەبىت،^۶ ئەمە و تارە كەي عومەر بۇو لە پىش نويىزى ناوبرارو.

تاعونى عەمواس مەترىسىيە كى گەورە بۇو لە سەر مۇسلمانان و زىياتىر لە (^{۲۰}) ھەزار كەسى لى كىدەن به قورىبانى كە ئەم ژمارەيە نىوهى ژمارەي دانىشتۇانى خەلتكى شام بۇو وە پەنگە مۇسلمانان ئەو رۆزە ھەر لە مە ترسابىن و ھەستيان بە مەترىسى كەرىبىت لىتى لە پىش ئەوهى كە ھەست بە مەترىسى رۆزە كان

۱- الفاروق عمر بن الخطاب، محمد رضا (ص: ۲۳۰).

۲- الخلفاء الراشدون للنجار (ص: ۳۲۵)، الفاروق، محمد رشيد (ص: ۲۳۰).

۳- خلاصة تاريخ ابن كثير، الخلافة الراشدة (ص: ۲۳۶).

۴- البداية والنهاية (۷/۷۹).

بکمن، له راستیدا نه گمراه پرمه کان بیتدار بونایته و بز نه م کم و کورتیمه که پروی کردته سوپای موسلمانان له شام نه و دده هیرشیان ده کرده سدریان و زور نهستم و دژواریش بسو که موسلمانان بیان تواناییه بهره و روویان بیننه و، بدلام رنه بیزاری توانیستی زال بیت بدسر پرمه کاندا و هزر و هوشی راگرتبن له هیرش کردن سه موسلمانان، به تایبیه‌تی نه گمراه خدلکی قایل بن به ده سه‌لاتی موسلمانان و به ختمه ور بن به ده سه‌لاتدارانی دادپروره و زیانی باش و چاکیان، له گمراه پشت بهستنیان پیشیان که بز پرمه کان ناسان نیه هیرش بکنه سه شام و به تایبیه‌تی نه گمراه نهوده‌مان بز نائومیدی نه م گله له جمنگان و نه مریان بز پشوویک له کوشی بدرخودان بز گهله‌یک که سفرکه وتن بزته هاویه‌یانیان له هه مهو جیگمه‌یه کدا، ترسیان تیکه‌وتورو له هدلکوتانیان بز سه دلی هدر مرؤفیک.^۱

۵- حوكمی چوونه ژوره و ده رچوون له و زه‌ویه‌ی، که تاعون پروی لی ده‌نیت:

پیغامبر (پ) ده فرمیوت: ((نه گمراه بونی نه پهتایه‌تان له ولاطیک بیست مده‌چنه ناویمه و، نه گمراه و لاتانه وه نهوا لیتی ده مه‌چن و لیتی هدلمیدن))^۲ یاران ناکوک بسون له مانای پیگه‌گرتن له چوونه ده و هاتنه ژوره و، هندیکیان کاری به پروکاری زاراوه‌کان ده کردو هندیکی تریان به شیوه‌یه کی تر، نهانه که شیوه‌یه کی تر دیانگی‌پایه و به پروا و دروستیان داده‌نا که له و زه‌ویه بچنه ده ره و که تاعونی تیکه‌تورو، سوپریونی عومه‌ریش همر له‌ودا برو که داواری له ثبو عویه‌یده کرد که له و زه‌ویه ده‌بیچیت که تاعونه که تیکه‌تورو بدلام شه بو عویه‌یده (۱۷) بزشی بز هیتاشه و، هروده که تاعونه که عومه‌ر داواری له ثبو عویه‌یده کرد که موسلمان له و زه‌ویه قووله ده‌بیچیت که پریمه‌تی له ناو و میزگ و بهره و زه‌ویه کی پوخت و بهز بروات، شه بو عویه‌یده ش نه م کاره‌ی کرد، نه م نامه‌یه عومه‌ر بز نه بو عویه‌یده له کاتیکدا بسو که له سمرغ بهیله گدیشتن، گوییان له فدرموده‌یه کی عبدالرحمن کورپی عهوف بسو به پیگه‌گرتن له ده رچوون و چوونه ژوره و بز نه و زه‌ویه که نه م پهتایه‌یه تیدایه، به مهش عومه‌ر گهایه و بز مه‌دینه، ده رکه‌وت که پهتاكه هیشتا همر له سدره‌تاكه‌یدایه و نه گهیشت‌ت پاده‌ی پهتا فرزشتن و هدلگیسانی سام و هه‌بیه‌تی خوی، کاتیک عومه‌ر گدیشته وه مه‌دینه هموالی ژوری مردنی بهم تاعونه پیگه‌یشت، تیگه‌یشتی عومه‌ر (۱۷) به شیاوی ده رچوون له زه‌وی دوچار بسو به تاعون هروده‌ها له هندنی لوه و هاوه‌لانه و گوییزراوه‌تموه که هاوه‌می شه بو عویه‌یده بسون له شام و له گمراه مه‌دینه‌یه کانی نه ده مدادا زیاون، وک عه‌مری کوری عاص، شه بو موسای نه‌شمدری (۱۷)، چهند ده‌نگی له گرفتی ده رچوون له زه‌وی دوچار بسو به تاعون و نه‌چوونه ژوره و بز نه و زه‌ویه بهره‌هوا مبووه و هندیکیان نه ده رچوونه‌یان به شیاو زانیووه نه گمراه بیتسو نه و ده رچوونه هدلهاتن نه‌بیت له چاره‌نوسیک که خوا دیاری کردوه وه باوه‌پیون بهوهی که هدلهاتن

۱- شهر المشاهیر (۳۶۱/۲).

۲- مسلم، کتاب: السلام (رقم: ۲۲۱۹).

ده پیاریت له مردن، بدلام ههر کم بز پیوستیه کی خو پاکردنوه چوویه ده روه شدوا پیگه‌ی پیدراوه، نه گهر نمو زوویه په تاویه بجهی هیشت و کوچی کرد بز زوویه کی پوخت و هک نوینه‌ریک بزوی یان داوای لئی کرایت، بدلام لیکدانه‌وهی نه بزو عویده (ع) و مانوهی تیایدا و پوزش هینانه‌وهی بزو عومنه‌ی فاروق، ده گدریتنه بز چند هویه کی تهدروستی و کومه‌لایتی و سیاسی و سدرکردایتی که ناین له دستوروراتیدا پیکی ده خات و به نمونه‌یه کی به رز دیته همزمار بزو سمرکردیه کی پاکی و هک نه بزو عویده، که به دستپاکی ثم ثومه‌ته دیته همزمار، کاتیک که هزی دامهزراویه که بزر ده کاته‌وه ده فرمومویت: من له سدربازگه‌یه کی مسلماناندام و هیچ شاره‌زوویه که خوم به دی ناکدم که لیيان جودا ببمده، همندی له زانیانی لینداو دووچار بعون کاتیک که باسی حیکمه‌تی پیگه‌گرتن له چونه ده روه و هله‌لهاتن له تاعون کراوه: خدلکی نه گمر گیشتنه شوه‌ی که سورور بن له سره شهوا شهوانه که ناتوانن بزون — بهو پهتا ناویراوه یان ههر دردیکی تر په کیان ده که‌ویت — ثم مه‌ش له ده ستدانی بدره‌دهندیه بزو له ده ستدانی ههر که‌ستیک که به زیندوویی یان به مردوویی له نهستوی خوی ده گریت، نه گمر چونه ده روه شتیکی پیگمپیدراو بوایه شهوا ته‌نها نه سه‌لاتداران ده چونه ده روه، نه مه‌ش دل شکانیکی تیدابوو بزو بی ده سه‌لاتان وه و توویانه: که حیکمه‌تی ترساندن له هله‌هاتن له خشان بزو شوه‌یه، که دل شکانی که‌ستیکی تیدایه که هله‌نایه، له گهل شوه‌یه به شرمزاریوونی دووچاری توقین ده بیت، به کورتی: مانده ساناییه، ده رچونیش به هه‌مان شیوه، ههر کم‌س له ناو پهتاکدا بیت دووچار بیت شهوا قازانچ له ده رچونی نیه، بدم ده رچونه نه خوشیه که ده گوییزیتنه بزو که‌سانیک که لهش ساغن، ههر کم‌س که دووچار نه بوبیت شهوا پیگه‌ی بزو ناسان کراوه له ده رچون به مه‌بستی تیمارکردن و به مه‌رجیک که خدلکی هه‌موویان پینکه‌وه ده نه‌جن، پیوسته که که‌سانیک بیننده‌وه که چاودیزی دووچاریوan بکمن.^۱

بەشی چوارەم

دام و دەزگای دارایی و قەزايی و پېشکەوتى

لە سەردەمى عومەردا (ع)

دوانگەسى يەكەم

دام و دەزگای دارایی

يەكەم: سەرچاوهکانى داھاتى دەولەت لە سەردەمى عومەردا (ع):

لە سەردەمى خەلیفەکانى راشیدىندا مۇسلمانان بە ھەموو شىيە كاپىيە و سەرنجيان دابوويىه پېيدا كەنى سامان بەوهى كە سامان و دارايى خودايى و مىزۇڭ تىايىدا جىئىشىنە، بەو مەرجەش كاردەكەت كە خواي گەورە لە قورئانى پىرۇزدا بۆي داناوه و جەخت لە سەر نەم پاستىيە دەكتەوه لە ھەموو كاروبارىيەك كە پەيوەندى بە داھات و بە خشىيە و ھەيدى و دەفرمۇويت: ﴿إِنَّمَا امْنَوْا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَأَنْفَقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ﴾ (الحديد: ٧). (يَأَيُّهَا الَّذِينَ إِمَّا مُنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ) (البقرة: ٢٥٤).

ھەروهە سەبارەت بەچاكە، كە كىزىونەوهى خىرە دەفرمۇويت: ﴿...وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُتِّيِهِ ذُوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الْرِّقَابِ...﴾ (البقرة: ١٧٧). بەخشىنى مال دان پىيانىتىكە لە مۇسلماناندۇ - سەرتايىكە - بەوهى كە نەو سامانى لە چىنگىدایە پىزى خودايى بۆئەو: ﴿وَفِي الْسَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ﴾ (الذاريات: ٤٢).

لە بەر ئەوهى دروستكراوى خۆيەتى، لەم دان پىدانانەدا بە ناز و نىعەمەتى پىزى و پۇزى چاكە بە بەندەي خوداوه ھەللىدە قولىتى،^١ لە سەر نەم بىنە ما تىيانىمۇھە عومەر سەيرى نەو سامانى دەولەتى دەكەد كە كالاكانى لە سەردەمە كەميدا بەرفراوان بۇون، بە جۈرىيەك كە دەولەت چەند ناوجەيەكى بەرفراوان

کرده‌وه، گەلانیتکی زۆر ملکەچى دەستووراتى بۇون، دەولەت پەيوه‌ندى خۆى لەگەن نەم گەلاندا رېكخست، ھەندىتىكىان ئاشتىيانە هاتنە ئىزىز سايىدە دەستووراتى دەولەت، ھەندىتىكىان بە فشارلىتىكى دەنگەچى بۇون، بۇ بەدواچاچونى ئەم پاكسازىيە چەند زەويىھە كى بە زۆر (واتا: ھېزىز چەك) بىز دەستەبەر بۇو، لەگەن چەند زەويىھە كىدا كە خاوه‌نە كانىيان باش بۇون، زەوي و زارىتكىش، كە خاوه‌نە كانىيان وازيانلى ھېنابۇو وە، يان مولىكى فەرمانپەوايان و پىباوانى دەولەت بۇون وە لە گەلانى ئەم تاوجانە خەلکانى ئەھلى كتاب (وەك گاور و جوولەكە) بۇون و عومەر پېتىخستنى ياساى دارابىي لە دەولەتە كەيداچ لەداھات و پىشى شەرعى خودايىي، عومەر (ع) هەستا بەپىشخستنى ياساى دارابىي لە دەولەتە كەيداچ لەداھات و دەسکەوتە كانىيان يان خەرجىيە كانىيان يان پېتىخستنى مافى خەلک لە مىيانەي پېسای دیوانە كانەوە، داهات و دەسکەوتە كان لە سەرددەمى عومەر (ع) دا پۇوى لە زىياد بۇون كرد، دەستوورى دانا لە پېشخستنىدا، چەند كارىبەدەستىكى بۇ تەرخان كرد تا سەرپەرشتى بىكەن، دىيارە كە گەنگەزىن سەرچاوه كانى داهات لە سەرددەمى ئەودا: زەكت، غەنئىمە، سەرانە، باج، خەرجى، دەيدە كى بازىرگانى، بۇو، ھەروھا عومەر كارى دەكەد لەسەر پېشخستنى ئەم سەرچاوهانە و لەگەن چەند كىشە و گەنگەزىدا ھەۋى ئۆزى دەدا بە پىتى ئەو ئامانجە شەرعىيانە كە دانرا بۇو بۇ بەرھەوندى بەندە كان، دەولەت چەند ھەم و مەرجىيەك تىايىدا سەريان ھەلەدەدا كە لە سەرددەمى پېغەمبەر (صل) دا نېبۇون، عومەر (ع) بەجىي ھېتىنەر و راپەرېتىمەرى قورئان و سونەت بۇو بە شىيەھە كى بلىيمەنانە، ھىچ كارىتىكى بى مۇسلمانان ئەغام نەدەدا و لە ھىچ كاروبارىتىكدا راي خۆزى پېش نەدەختى، ئەگەر كارىتىك رووى لى بنايە ئەم مۇسلمانانى كۆدەكەرده و پاۋىزىي پى دەكەدن و كارى بە راکانىان دەكەد،^۱ گەنگەزىن سەرچاوه كانى داهات لە سەرددەمى فاروق ئەمانە بۇون:

- ۱- زەکات:

برىتىيە لە پايدىيە كى كۆمەلائىتى دىيارى پايدە كانى ئىسلام، يەكەمین ياسادانانى ئاسمانى ئىسلامىيە، فەرزيتىكە لە سەرۋەت و سامانى دەولەتمەندە مۇسلمانەكان، ھەتا لېيان وەرىگىرىتى، بىگەنگەزىتەوە بۇ ھەۋاران بە پىتى بەشە دىيارى كراوهە كە لە كشتوكال و داهاتدا، زېپ و زىو و مالا و كالاى بازىرگانى و ئازەلدارى، تا لېرەدا جۈزىيەك لە ھاواكاري كەردن و زامنكارى كۆمەلائىتى ھەيت، خۆشەویسىتى و ئوللفەتىك لە نېتو دەولەتمەندان و ھەۋاراندا بەرىپايتىت، زەكت سپارادەيە كە دەگاتە سامان، سامانىش ھەروھك دەلتىن ژيانە، لە خەلکىدەا ھەيدە بەختەوەرە بە سامان و دارابىي و ھەيدە بەدبەختە پىتى، ئەمەش سوندتىكى خودايىي لە نېتو دروستكراوهە كانى، بۇ سوندتى خودايىش ھىچ گۆرانىتىك نىيە، بە سەرنخدان بەدوھى كە ھەيدى لە سامان و دارايدا لە كارىيەكى لە ژيانى خەلکى ئەمەن دەبىنەن كە ئىسلام بایەخى پېتداوه وە بایەخىتكى دىيار و بەرچاوى داوهە زەكت و ياسا و پېسایە كى بە بەزەييانى بۇ دانادە، كە

۱- دراسة الحضارات الإسلامية، أحمد ابراهيم شريف (ص: ۲۵۴).

۲- مبادىء النظام الاقتصادي الإسلامي، د. سعاد ابراهيم صالح (ص: ۲۱۳).

شولفت به بندمای دل ده دات،^۱ لبهر ندوه بتو که عومنه‌ری له سدر بر نامه‌ی پیغمه‌ر(P) و شعبو به کر پویشتووه به پیوه، عومنه‌ری هستا به دانانی دام و ده‌گای زه‌کات و پیشخستنی، لبهر ندوه باوهر پیتکراوانی نارد بتو کوزکردنه‌وهی زه‌کات له ته‌واوی ناوچه‌کانی ده‌له‌تی ئیسلامی ثه‌ویش پاش ندوهی که زوریک له دانیشتونانی ولاته پزگارکراوه کان موسلمان بعون، دادپه‌روهه‌ری له باج کوزکردنه‌وهی داهاتدا سیفه‌تی خلیفه‌کانی راشیدین بعوه، بدینی خالی کردنه‌وهی بدیتولال، فاروق له سدر یه‌کتک له کاریده‌ستانی کرد که مدپیکی شیردار و گوان زلی و هرگرتبه، فرموموی: خاوه‌نه‌که‌ی ثه‌ممه نادات به تو نه‌گهر ملکه‌چیش بن، خله‌کی فیتری خراپه و فیتندی مه‌کدن،^۲ خدل‌کانیتکی دانیشتوروی شام هاتن بتو لای عومنه‌ر و وتبان: ئیمه سامان و داهات و ژماره‌یه‌ک بنده و ئه‌سپ و گیانله‌بهرمان همیه پیمان خوش، که زه‌کاتی لی بدهین و ندوه‌شی که ده‌مینتیوهه مايه‌ی خاوینی بیت بۆمان، عومنه‌ر فرموموی: ندوهی، که هاوه‌له کام کردوویانه منیش ده‌یکم، پاشان راوه‌یه‌ری به هندنی له یارانی پیغمه‌مبه‌ر(ج) کرد، که (علی)یش یه‌کتک بتو لهوان، بتویه عملی فرموموی: ندوه کاریکی باشه،^۳ نه‌گهر سه‌رانه و خرجیه‌ک نه‌بیت که نه‌وانه‌ی دوای تو لیبان و هرگیریتت،^۴ دکتئور نه‌کرهم ضیاء نه‌گهر سه‌رانه و مه‌ر و ملات و بنده فرز بکات پاش ندوهی که مولکداری بنده و ئه‌سپ له نیو چنگی موسلماناندا بدرفاوان بعوه، پاشان عومنه‌ر بنده‌کان و ئه‌سپه‌کانی له داهاتی بازرگانه‌کان ژمارد و له سمر هم‌ر بنده‌یه‌کی لاؤ و بسالاچوو دیناریکی و هک زه‌کات و له سمر هم‌ر نه‌سپیتکی عده‌بی ده درهم و له سمر هم‌ر نه‌سپیتکی بیانیش پیتچ دره‌مه‌سی فرز کرد، به‌مه‌ش ئیمه له نهه تیده‌گدین که زه‌کاتی له سمر بنده‌ی خزم‌تکار و ئه‌سپی ناماوه بتو جیهاد فرز نه‌کرد لبهر نه‌وانه له خسته‌پووه‌کانی بازرگانی نین، بدلکو ندو له قدره‌بیوی نه‌مانه‌دا دایده‌نا که هم‌ر کەس زه‌کاتیان ده دات هم‌ر دوومنانگ جاریک ۲۰۹ گم گەنم بات، که نه‌ممه زوتیرین بدها بعوه له زه‌کاتدا، نه‌ممه‌ش له سمر بندمای ندو فرموموده‌یه‌ی پیغمه‌مبه‌ر(ج) که ده‌فرمومویت: ((چاکه‌ی ئه‌سپ و بنده له سمر موسلمانه خاوه‌نه‌که‌ی فرزکراوه))^۵ و له مالتی شاراوه – نه‌گهر دۆزراي‌هه‌و – پیتچ یه‌ک و هرگیراوه، همروه‌ها عومنه‌ر سوره‌بیوه له سمر مامه‌له کردن به سامان و گەپخستنی هەتا زه‌کاتی نه‌کەویت پاش تیپه‌بیوونی سالیک به سه‌ریدا،^۶ عومنه‌ر هەندی پاره‌ی هەتیوانی له لابوو دایه ده‌ستی حەکه‌می کورپی عاصی نه‌سقەفی هەتا بازرگانی پیوه بکات،^۷ لبهر ندوهی که عومنه‌ر به هۆی ندوهی سه‌رگرمی کاری خلافت بعو کاتیکی به ده‌سته‌وه نه‌بیو بتو بازرگانی کردن.

۱- سیاست الممال في الاسلام في عهد عمر بن الخطاب، عبدالله جمعان السعدي (ص: ۸).

۲- المطا (۱/ ۲۵۶)، عصر الخلافة الراشدة (ص: ۱۹۴).

۳- الموسوعة الحدیثیة مسنند أحد (رقم: ۸۲)، إسناده صحيح.

۴- صحیح الترمذی (۱/ ۱۹۶) و قال الترمذی او العمل عليه عند أهل العلم.

۵- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۱۹۴-۱۹۵).

۶- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۱۹۵)، الاموال لابن زنجويه (۹۹۰/۳) والاثر صحيح.

کاتىك كە قازانچەكە زىيادى كرد لە دە هەزار درەھەمەو بۆ سەد هەزار درەھەم عومەر گومانى لەو كەسابەتە پەيدا كرد، كاتىك كە زانى بازىرگانە كە پەيوەندى عومەرى بە ھەتىۋە كانەمەو تەمەواوى قازانچەكەي بە ناپەسند لە قەلەمدا و پارەكە خۇى گەراندەوە و قازانچەكەي بە پۆخەلى لە قەلەمدا،^۱ عومەر كارى بە بنەماي فەرزى خۇى لەسەر والىيەكان دەكەد كە بىرىتى بىو لە قۇستىنەوە شوئىنى بەرىرسىياريتى لە دەولەتمەدا، ھەر لېزەرە والىيەكان سامانەكانى خۇيان دابىش دەكەر بە بازىرگانى گەشەي بىكىدايە،^۲ رۇونكەرنەوە ئەمەش لە كاتى ئاخاوتىنمان دەرىبارە والىيەكان بىيىنى، عومەر لە زەكاتى كىشتوكالە ئاودراوە كانى باران و ئاواي پۇبىار دەھىكى وەردەگرت و بۆ ئەو كشتوكالاندەش كە بە ئامىيە ئاو دەدران بىيىت يەكى وەردەگرت،^۳ كە ئەمەش كۆكە لە گەل سونەتمەدا، وەسيەتى نەرم نوانبىنى بەخاودەن دارستانەكان دەكەد لە كاتى نىخ دانان بۆ بەرپۇبومى خورما،^۴ زەكاتى دەھىكى لە ھەنگۈين وەردەگرت لە كاتىكىدا دەولەت ھەلەتەستا بە پاراستنى ئەو ناوجانە كە ھەنگۈينى تىدىايە،^۵ ھەروەھا لە سەرەمى عومەردا گەنم زۆر بۇو، لەبىر ئەو خەلاقەتكە كە پېشىن خەلاقەتكە لە جۆ و خورما و مىيۇز دەياندا،^۶ دىيارە گەنم بەدەن بە نىيەتى ئەو كىتىشە كە پېشىن خەلاقەتكە لە جۆ و خورما و مىيۇز دەياندا،^۷ دىيارە ئەمەش ئاسانكارىيەكى تىدابۇو لەسەر خەلکى، پەسەندىكەنلىقى دەررۇنى لە زەكات ئەگەرچى پەگەزە كەمش جىياواز بىتت،^۸ بەلام سەبارەت بە پېتەرى سامانى ئەو زەكاتى كە ھەموو سالىيەك كۆدە كارىيە كە ئەمە كارىيەكى باش نەبۇو، ئەو ئاماژانە كە باسى ھەندى ئۇمارە دەكەن ئاماژە گەلەنلىكى بەشى و نادرۇستن، سوودىيانلى ئابىنرىتى لە بەخشىنى نىخ دانانى ھەمەگىدا، دەلىن: عومەر پارىزىگارى لە زەوي نەرمان كەردووه بۆ صەدقەكەي، لە پېتىناوى خوادا لەسەرى ھەلەتەگرت، پېزەتى ئەمە كە ھەموو سالىيەك عومەر لەسەرى ھەلەتەگرت لە پېتىناوى خوادا (٤٠) هەزار بۇو لە كۆمەكى،^۹ ئەمە فەرمانبەرانە كە سەرىدرەشتى ئەم دام و دەزگىياندەن دەكەد چەند سەرچاۋەيدىك ئاواي ھەندىكىيانى لە سەرەمى خەلاقەتى عومەردا ئاشكرا كەردووه لەوانە: ئەندىسى كورپى مالك، سەعىدى كورپى شەبى ئەلزۇباب لەسەر دەستەكان، حارسى كورپى ئەلمەزەبى ئەلەعبىنى، عبدالله كورپى ئەلساعىبىنى، سەھل كورپى ئەبو حەسمە، موسىمە كورپى موخەلەبىنى ئەلەنسارى، موعازى كورپى جەبەل لەسەر تىرىھى بەنلى كىلاپ، سەعد ئەلەعرەج لەسەر يەممەن، سوفىانى كورپى عبدالله ئەلسەقەفى كە والى تائىف بۇو زەكاتە كەشى كۆدە كەرددەوە.^{۱۰}

- ۱- الاموال أبى عبيدة (ص: ٤٤٥) الاثر صحيح نقلان عن عصر الخلافة الراشدة (ص: ١٩٥).
- ۲- عصر الخلافة الراشدة (ص: ١٩٥).
- ۳- المصنف (١٣٤/٤) والاثر صحيح نقلان عن عصر الخلافة الراشدة (ص: ١٩٥).
- ۴- عصر الخلافة الراشدة (ص: ١٩٥) والاثر صحيح.
- ۵- ھەمان سەرچاۋە (ص: ١٩٦) والاثر صحيح.
- ۶- ھەمان سەرچاۋە (ص: ١٩٦) والاثر صحيح.
- ۷- فتح البارى (٣١٢/٣) نقلان عن عصر الخلافة الراشدة (ص: ١٩٦).
- ۸- الحياة الاقتصادية في العصور الإسلامية الأولى، د. محمد بطابنة (ص: ١٠٤).
- ۹- عصر الخلافة الراشدة (ص: ١٩٧-١٩٦).

- سه رانه :

ثدو باجیه که فرزکراوه بهسر کسانیکدا که گاور یان جوله که بون و هاتونه‌تله ژیر سایه‌ی زامنی مسلمانان^۱ دلین بریته له باجیکی سپیتراو بهسر بیباوه‌پاندا وله به که ساس و بچوک سه‌یک‌گردانیان^۲ وله شوه‌ی خواه گهوره ده فرمومیت: **﴿قَتَلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا تُخْرِمُونَ مَا حَرَمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَبَ حَقَّ يُعَطُوا الْجِزِيرَةَ عَنْ يَدِهِ وَهُمْ صَنِفُورُكَ﴾** (التوبه: ۲۹).

سهرانه لنه‌هلهی کیتاب وردگریت، که بریتین له گاور و جوله که، نه‌مهش یهک دنگیه و ناکوکی و ناته‌بایی لهسر نیه له گهله شه و که‌سیه که شیوه کتبیکی هدیه: که نه‌وانیش مه‌جوسیه‌کانن، عومدر(علیهم السلام) له سه‌ره‌تای کاره که و له کیشه‌که یان شپرزاوه، که نایا سهرانه‌یان لی وه‌بریگریت؟ یان سهرانه‌یان لی ورنه‌گریت؟ همتا نه‌و کاته‌ی که عبدالرحمن کوری عدوف باسی نه‌وهی بز کرد که پیغه‌مبه‌ر(علیهم السلام) سهرانه‌ی له مه‌جوسوه دوره‌کانیش^۳ وردگرتووه، ابن نه‌بی شهیه و که‌سانی ترش ده‌گیزندوه که عومدر له نیوان گوپری پیغه‌مبه‌ر(علیهم السلام) و مینبهر دابووه فرمومویه‌تی: نازانم چی بکم، به مه‌جوسیه‌کان، نه‌وان شده‌لی کتاب نین، لیره‌دا عبدالرحمن کوری عدوف فرموموی: گوییم لی بسو، که پیغه‌مبه‌ر(علیهم السلام) ده‌فه‌رموو: (به پیازی نه‌هلهی کتابیان بهرن)^۴ و له فرموموده‌یه کی دیکه‌دا هاتوه که عومدر نه‌یویست که سهرانه له مه‌جوسیه‌کان وه‌بریگریت تا عبدالرحمن کوری عدوف شاهیدی دا لهسر شوه‌ی، که پیغه‌مبه‌ر(علیهم السلام) سهرانه‌ی له مه‌جوسیه دوره‌کانیش وردگرتووه^۵ زانیان وردگرتنی سهرانه‌یان له مه‌جوسیه‌کان گیزاوه‌تله بز نه‌وهی که له بنه‌ره‌تدا نه‌وانیش نه‌هلهی کتاب بون، بدلام پاش نه‌وه په‌رستنی ناگر داویه‌تی به سه‌ریاندا، نه‌و کاته‌ش له خله‌کی ره‌شونکی وردگرتووه^۶ و دواتر له مه‌جوسیه‌کانی فارسی وردگرتووه و نامه‌یه کی بز جزئی کوری موعاویه نووسیووه: سه‌یری مه‌جوسیه‌کانی پیش خوت بکه و سه‌رانه‌یان لی وردگرمه چونکه عبدالرحمن کوری عدوف هه‌والی پیتاوم که پیغه‌مبه‌ر(علیهم السلام) سه‌رانه‌ی له مه‌جوسوه دوره‌کانیش وردگرتووه^۷ نه‌م سه‌رانه‌یه پیویسته لهسر پیاوانی نازادی ژیر، لهسر ثافره‌تان و مندانان و شیت و بهنده سه‌رانه‌یان لهسر نیه ، همروه‌ها سه‌رانه لهو هه‌زاره وه‌نگاریت که‌صه‌دهقهی پی ده‌ریت و له په‌که‌وتنه ناسه‌ندریت، په‌که‌وتنه و گرفتار نه‌گهه ناسانکاریان هه‌بوو نه‌وا سه‌رانه‌یان لی

۱- السياسة الشرعية لابن تيمية (ص: ۱۱۴-۱۱۳) المعاهدات في الشريعة، د. الديك (ص: ۱۱۳).

۲- أهل الذمة في الحضارة الإسلامية حسن الحمي (ص: ۳۹).

۳- موسوعة فقه عمر (ص: ۲۳۵).

۴- المصدر نفسه (ص: ۲۳۵)، نقلًا عن مصنف ابن أبي شيبة (۱۴۱/۱).

۵- البخاري، كتاب: الجزية والمادعة (رقم: ۳۱۳۶).

۶- سواد العراق.

۷- البخاري (رقم: ۳۱۳۶).

وەردەگىريت، ھەروەھا لە نابىناو ئەدو خەلۇتچىانەش وەردەگىريت كە لە خەلۇتگا كاندان، ئەگەر بىت و كارناسانىيە كىيان ھەبىت، بەلام ئەگەر بىت و ھەۋار بن و خەلکى خىرييان پىن بىكەت لېيان وەرنەگىريت،^۱ سەراندەش لەسەر مەرددو نامىنىت و ھەلدەگىريت، ئەگەر كەسىك مەردد و سەراندە لەسەر بىو شەوا سەراندە لەسەر ھەلدەگىريت، لەبىر ئەۋەھى كە سەراندە واجبە لەسەر زىندوان، ئەگەر كەسە كە دوچارى مەرگ ھات يان مۇسلمان بىو، ئەگەر كەسىك سەراندە لەسەر بىو مۇسلمان بىو، شەوا بە مۇسلمان بۇونى سەراندە لەسەر نامىنىت،^۲ دوو پىاو لە تىريھى ئەلىس مۇسلمان بۇون، سەراندەيان لەسەر ھەلگىرا، رەقىلى بازركانى دووروبىار مۇسلمان بىو و عومەر دوو ھەزار درەھمى فەرز كەد لەسەرى و سەراندە لەسەر دانا،^۳ شىاوي باسە سەراندە ئەدو سالە لەسەر كەسىك دەكەويت، كە مۇسلمان بىت، ئىتەر مۇسلمان بۇونەكەي لە سەرتەتا يان لە ناواھەند يان كۆزتايى ئەدو سالىدا بىت، عومەر دەفرەرمۇسى: وەرگەتنى سەراندە باج سىئەن بەدەستى خۆى دەبىت و، پاشان كە مۇسلمان بىو خاۋەنە كەي بۆى گىپايىھە لەسەرى،^۴ ھەروەھا سەراندەش بەھەۋار كەوتەن ھەلدەگىريت، ئەگەر بىتتو كەسىكى زامنکراو پاش دەولەمەندىھە كەي ھەۋار كەدەت و نەيتوانى سەراندە بىدات ئەۋا سەراندە لەسەر ھەلدەگىريت، عومەر سەراندە لەسەر بەسالاچۇويەكى نابىنا ھەلگىرت كاتىك كە بىنى سواڭ دەكتات،^۵ ئەۋەشى بۆ فەرگەز كە بەيتۈمال كە كارەكانى بۆ پاپەرېتىت، ھەروەھا ھەر كە دەولەت دابىرا لە زامنکردنى زامنکراوان ئەۋا سەراندە ھەلدەگىريت، چونكە سەراندە هيچى تەنە جىگە لەو باجە كە لەسەر ئەدو كەساندەدا سەپىتزاوه، كە جىتىشىن بىت لە ھەرىيەمەكانى دەولەتتى ئىسلامى، ئەم باجە دەدرىت لە بەرامبەر سوود گەياندىيان بە خزمەتكۈزۈريي گشتىيەكانى دەولەت. ئەمەش لەسەر ئەۋەھى كە دەولەت پارىزگاريان لىنى دەكتات و دەيانپارىزىت لە بىرى ھەلئەسانىيان بە ئەركى بەرگىيىكەن لە نىشتمان و ھاونىشىتىمانانى،^۶ لەو بەلگاندە كە سەراندە لە بەرامبەر پاراستندايە، ئەۋەھى كە ئەبو عوېيەيدەي جەپاچ پېتى هەستا، كە رۆمەكان خۇيان كەرده و لەسەر سىنورى بەشى باكۈرى دەولەتتى ئىسلامى، ئەبۇ عوېيەيدە نامەيەكى نووسى بۆ ئەمەن ئەليانى، كە لەپشتىمە بۇون لەو شاراندە، كە خەلکەكانيان باش بىو، فەرمانى پىتىدان، كە ئەدو سەراندە و خەرجىانەيان بۆ بىگىرپەوە، نامەيەكى بۆ نووسىن كە پېتى فەرمۇون: ئەۋا ئىيمە سامانە كاتاتغان بۆ گىپاندۇھە لەبىر ئەۋەھى كە ھەۋالمان پىن گەيشتۇوھە كە دۈزمنان بۆمان كۆبۈونەتتەھە وە ئىتۇھەش لە دانى سەراندە مەرجتان ئەۋەھى بىو كە ئىيمە بەرگىيىتان لىنى بىكەين، بەلام ئىيمە تونانى ئەۋەھەمان نىيە، لەبىر ئەۋەھى، كە لييمان وەرگەرتبۇن بۆمان گىپاندۇھەن وە ئىمەش لەسەر مەرجى خۇممانىن، ئەمەي كە نووسىيۇمانە لە نىتۇان ئىيمە و ئىتۇدایە ئەگەر خواي گەورە سەرمان بىخات

۱- أهل الذمة في الحضارة الإسلامية (ص: ۴۲).

۲- موسوعة فقه عمر (ص: ۲۳۸).

۳- موسوعة فقه عمر (ص: ۲۳۸) نقلًا عن المخلي (٣٤٥/٧).

۴- ھەمان سەرچاوه. (ص: ۲۳۹) نقلًا عن المغنى (٥١١/٨).

۵- موسوعة فقه عمر (ص: ۲۳۹).

۶- المعاهدات في الشريعة الإسلامية، د. الديك (ص: ٣١٤).

بە سەریاندا، کاتیک کە ئەمەیان وت پییان و ئەم مالەیان بۆ گیپانەوە کە وەك سەرانە لیيان وەرگەرتبوون، وتيان: خواى گوره بىتان گیپەتتەوە سەرمان و سەرتان بخات بە سەریاندا (واتا رۆمەكان) چونكە ئەگەر رۆمەكان بۇونايە ئەم سەرانەيان بۆ نەدەگیپاینەوە، ھەرچىيەكمان ھەبۇو دەيان بىردى و لىنەدە گەپان ھېچى بۆ ئىمە بىت،^۱ ھەروەها سەرانە ھەلەدەگىرىت ئەگەر بىتىو ئەوان ھەستان بە بەرگىرى كىرىن لە دەولەت و لەسەر دارايى ولات ھەروەك ئەوهى كە پۇويدا لە سەردەمى سۈراقەي کورى عەمر لەگەل خەلتكى تەبىستان پاش ئەوهى عومەر ئەمە قايل بۇو.

ھەروەها بەھاى سەرانە دىيارى نەكراو بۇوە لە ھەرىيەتىكە بۆ ھەرىيەتىكى تىر و بە پىسى تواناي خەلتكى و بارودۇخى ناوچە كە جياواز بۇوە، لەسەر خەلتكى عىتاق ۴۸ درەم،^۲ دەرەمەي دانا بە پىسى حالتى ھەر يەكىك لە كۆمەككاران، ئەمەش ھەمو سالىك لىيان وەردەگىرىت، ئەگەر بە ھەر شىۋوھىيە كى تەھاتنە پېشى وەك دانى ئازەل و كەل و پەل و ھەر شتىكى تىر بە نرخىكى دىيارىكراو لىيان وەردەگىرىت،^۳ عومەر لەسەر خەلتكى شام چوار دىنار و پىزق و پۇزى مۇسلمانان لە گەنىي وامدار و سى بەش لە زەيت بۆ ھەر تاكىك، لەسەر ئەمە كەسانىي كە زىييان ھەبۇو ۴ درەم و ۱۵ پىتەرى دانا بۆ ھەر كەسيك، لەسەر خەلتكى مىسر^۴ دىنارى دانا لەسەر ھەر تاكىكى بالغ ئەگەر ھەزار نەيت،^۵ بەلام خەلتكى يەمەن كە ھەر لەسەردەمى پىتەمىبەر^۶ ھە مۇسلمان بۇوبۇون تەنها يەك دىنار يان شتىك لە بەرامبەريدا دانرا، گیپانەوە لاوازە كان ئاماژە بەوە دەكەن كە سەرانە لەگەل گۆرانى خەلافەتى عومەردا لەسەر خەلتكى يەمەن ماوەتەوە و ھەرچەندە لاواز بۇوە بەلام لەگەل سیاسەتى عومەر تەبا بۇوە لەسەر مەزرا و حالتى خەلتكىدا، لەگەل نەگۆرانى لىپرسىنەوە كانى پىتەمىبەر^۷ سەرانە بەھۆى كۆمەككارى خەلتكى و بە پىسى دەولەمدەندى ھەرىيەمەكائۇو جياواز بۇوە، سەرانە ملى كەچ دەكەر بۆ تەقەلادان بەوهى لە وزە و تواناي خەلتكى زامنکراو بۇو بېبى بار بۇوبۇون و زيان لىتكەوتەن لەسەرى،^۸ عومەر فەرمانى دەدایە باج كۆكەرەوان كە لە كاتى باج كۆكەرەواندا خەلتكى لەگەلدا بىت، کاتىك كە باج كۆكەرەوان بە داھاتىكى زۆرەوە هاتنەوە بۆ لاي عومەر، عومەر فەرمۇسى: من و دەزانم كە خەلتكىتان ماندوو كردووە، ئەوانىش وتيان: نا سوئىند بەخوا، كە سەن نەبردووە جىگە لە كەسانى باش و دىلسۆز پاشان عومەر فەرمۇسى: بېبى لىدان و ھەلۋاسىن؟ وتيان: بەللى، فەرمۇسى: سوپاس بۆ ئەمە خوايى كە ئەمەش لەسەر دەستى من و لە دەسەللاتى مندا نەكىدوه،^۹ و لە بەناويانگەتىن فەرمانبەرانى ئەم دەزگايە: عوسمانى كورى حەنیف، سەعدى كورى حەنیم، والى شارە كان وەك عەمرى

- ۱- فتوح البلدان (ص: ۱۴۳)، الموارد المالية، د. يوسف عبدالمقصود (ص: ۲۲۸).
- ۲- تاريخ الدعوة الإسلامية، د. جليل المصري (ص: ۳۲۷).
- ۳- دور الحجاز في حياة السياسة (ص: ۲۳۰).
- ۴- هەمان سەرچاواه.
- ۵- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۱۷۳).
- ۶- هەمان سەرچاواه. (ص: ۲۳۱)، عصر الخلافة الراشدة (ص: ۱۶۷).
- ۷- موسوعة فقه عمر (ص: ۲۴۳).

کورپی عاص، موعاویدی کورپی ئەبۇ سوفیان و ئەوانى تىرىش.

سەرانە بە كۆمىدلىك ياساو دەستورات دانرا كە تىيگەيشتowan و شارەزاييانى شەرع لە دەقە قورئانىيەكان و سونەت و كارى خەلیفە كانى راشىدىن و هريان گرتۇو، ئەم ياسايانەش بەلگەن لەسەر ئەوهى كە دام و دەزگاكانى سەرانەلە سەرچاواه كانى دەولەتتى ئىسلامىن، هەروەك ئەوهى كە سىفەتىنىكى سىاسى ھەيدى، سەرانەدانى خەلکانى زامنكرار بۆ دەولەت بەلگەيە لەسەر دلسۆزىلەتتى و ملکەچىيان بۆ دەستور و ياساكانى و وفايەكىش بەوهى كە بەلتىيان لەسەر دراواه^۱، مامۆستا حسن ئەلمەمى بۆ ئەوه دەچىت كە دام و دەزگاكانى سەرانە جۆرە سىياسەتتىكى ھەيدى كە زياترە لەو سىياسەتى كە لە دام و دەزگاي دارايدا ھەيدى^۲، راستىيەكەشى ئەوهى كە ئەم دام و دەزگاي لە نىتوان ھەردۇ جۆرە كەدا كۆيتىدوھ، لە سەرچاواه كانى داھاتەلە دەولەتتى ئىسلامىدا.

عومەر صەدەقەي چەندجاوارى لە گاوارانى تەغەلب وەرگرت:

ھەندى لە عمرەبەكانى گاوارى دوورگە دانى سەرانەيان لا پەسەند نەبۇو، لەبىر ئەوهى كە وايان دەبىنى كە ئەمە سەرشۇپى و كەم و كورپى پېتىكىرنە، لەبىر ئەوه وەليد سەران و زاناييانى گاوارانى نارد بۆ لاي عومەر ئەويش پىسى فەرمۇن: سەرانە بىدەن، ئەوانىش بە عومەر يان وت: ئايا ئىمە گەيشتۇوينەتە پەناگەي خۆمان، سوئىند بە خوا ئەگەر سەرانەمان لى بىستىينى ئەوا دەپزىن بۆ ناو خاڭى پۇم، سوئىند بە خوا تۆز لە نىتو عمرەبىدا ناومان دەپزىتى، عومەر فەرمۇو: ئىتە خۆتان ناوى خۆتان دەزپىتىن، سەربېچى ئۆمەتە كەتان دەكەن لەوهى كە سەربېچىيە و ناو زىانە لاي عەرەبى ناوجە كە دەرۈۋەرى، سوئىند بە خوا ئەو سەرانەيە دەدەن، ئەگەر راپكەن بۆ ناو خاڭى پۇم ئەوا لە سەرتان دەنۈوسم، پاشان دوورتان دەخەمەو، دواتر و تىيان: شتىيكمان لى وەرىگەر و ناوى لى مەنى سەرانە، عومەر فەرمۇو: ئىمە ناوى لى دەنېيىن سەرانە و ئىتەش ج ناوبىكى لى دەنېيىن ئەوه ئارەزوو خۆتانە، لەم كاتەدا عملى پېتى فەرمۇو: ئەي ئەمیرى باوەرداران ئايا سەعدى كورپى مالك ئەم صەدقەيە لەسەر چەندقات نەكەدونەتەو؟ عومەر فەرمۇو: بەلى، گۈنئى لى گرت و بە سەرانە ليتىيان قايل بۇو، ئەوانىش لەسەر ئەمە پاشگەز بۇونەو،^۳ و لەم ھەواله ئىمە پەندىتكە وەردەگرىن لە مامەلە كەدن لەگەن ئەوانە لە دۈزمنان خۆيان بە گەورە دەزانى و بە سەربېرزى و لوٹ بەرزييەو لەگەن موسىلمانان دېنە ئاخاوتىن و ھەرەشەي ئەوه دەكەن كە پەنا بۆ ولاتى كوفر دەبىن، لېرەدا ئەوه بەدى دەكەن كە عومەر بە توند و تىيۈمەو و بە رقۇو لەگەليان قسە دەكتات و ھەرەشەي ئەوهيان لى دەكتات ئەگەر ھەلەتىن بۆ ولاتانى كوفر ئەوا مامەلە ئەو كەسانەيان لەگەل دەكتات كە لەگەليان دەجهنگى لە داپرىنيان لە مندال و خىزىانەكائىيان، ئەمەش لەسەر ئەوان لە دانى سەرانەزۆر گرانتىر و قورستە، ئەم وەلەم بەھىزە

۱- أهل الذمة في الحضارة الإسلامية (ص: ۴۳).

۲- ھەمان سەرچاواه.

۳- تاريخ الطبرى (٣٠ / ٥) وقد ضعف الدكتور العمري هذه الرواية، أنظر عصر الخلافة الراشدة (ص: ١٦٧).

هر لمسه‌ریاندایه له خو بذل زانین و خو به گدوره گرتن له بر شهوه به ساویلکه‌بی گدرانده به لام شهمری باورپداران و داوایان لی کرد، که پیککه‌وی له سه و هرگزتني هر شتیک که دهیه‌ویت به لام ناوی لی نهنتیت سه رانه، لیره‌دا عدلی^(۱) دهست و هرده داته کاره که، پای عملی لای عومه‌ری شوتیتی تایبته‌تی خوی همبوه له بر شهوه، که شاره‌زا بوروه له بنه‌ماکانی ثانین، عملی ثامازه‌ی بده کرد، که صده‌قه کهیان چهندقات بکاتهوه همروه که شهوه که سه‌عد به هاشیه‌کانیانی کرد، عومه‌ری شهمری باورپداران شهمه‌ی په‌سنه‌ند کرد لینیان و هک تولفت گرتن بتویان و پیکری کردنیان له هموئی پهنا بردن بو دهله‌تی کوفر، ثم رایه په‌سنه‌ند کرا کاتیک که شوتیتی خوی گرت، شهمه‌ش پاش شهوه که عومه‌ری عزه‌ت و خویه‌زل زانینی لی داماالین، شهگر شهمه‌یان لی په‌سنه‌ند بکرایه له سه‌رهتای داخوازیه کهوه شهوا به خو بذل زانینی خویان ده گه‌رانه‌وه پاش شهمه په‌نایان ناییت که په‌یان بشکتین و خراپه له گه‌لن موسلماناندا بکمن.^(۲)

له پیوایته‌تی سدرگوزشته‌ی هوزی تغلوبیدا به‌وهی که بانگ کراون بو ناو ئیسلام و شهوان سه‌ریچیان کردووه، پاشان بانگ کراون بو سه‌رانه به لام لیتی دلنيا نهبوون، راین هاتزته سه شهوه که هله‌تین بده و خاکی رقام، نواعمانی کورپی زدرقه به عومه‌ر ده فرمومویت: شهی شهمری باورپداران، هوزی ته‌غلوب تیره‌یه کی عمره‌بن، خویان له سه‌رانه لاده‌دهن، شهوان سامان و داراییان نیه، به لام خاوهن مهزرا و مه‌ر و مالاتن، رقیان له دوزمنه و تز به هزی شهوانهوه دوزمنی خوت پامه‌په‌رینه، وتنی: عومه‌ر له گه‌لین پیککه‌وت، به‌وهی که صده‌قه لسدر چهندقات کردنده،^(۳) پیکی فه‌رمونون: شهمه سه‌راندیه و نیوه‌ش چی ناوی لی دنه‌نین ناوی لی بنین،^(۴) سه‌رانی هوزی ته‌غلوب و تیان: شهگر و هک سه‌رانه‌کی هوزی شه‌عله‌ج نه‌بیت شهوا نیمه پیکی قایل ده‌بن و پاریزگاری له ثایینی خومان ده‌که‌ین،^(۵) نهینی له په‌سنه‌ند کرانی چاکه‌ی هوزی ته‌غلوب له لاین عومه‌ردهوه که ثایا به صده‌قه بیت‌هه زمار یان سه‌رانه؟ ده گه‌ریته‌وه بو شهوه که جیاوازی له ناوه‌ینانی کاره که ئاسانکاری تیکراوه و خملیفه پیکی قایل بوروه ماده‌م شهمه بدره‌وه‌ندی گشتی تیدا بیت، ترسابوو لهوهی که بدنی ته‌غلوب بده‌نه په‌بان پرمه‌کان و شهوه‌ش که عومه‌ر نومیدی پیکی بورو شهوه بورو که شهوان بینه هاواکاریک بو موسلمانان لسدر دوزمنانیان، چونکه شهوان هوزیک بعون له عدره‌ب و عزه‌ت و لوت به‌رزی و پاراستنی پیز و که‌رامه‌تی خویان همبوه، شهوه که ده گه‌ریته‌وه له دارایی شهوان بو به‌یت‌ممال چاکدیه که بو موسلمانان کاریکی شیاوتره لسدر خه‌زینه‌ی دهله‌ت و باشتره له هدله‌تینیان بو ناو پیزه‌کانی رقام،^(۶) ثایا شده

۱- التأريخ الاسلامي (١٤١/١١) (١٤٢-١٤١).

۲- الاموال (١/٣٧) نقل عن سياسة المال في الإسلام عبدالله جمعان (ص: ٧٢).

۳- فتح القدير (١/٥٤) سياسة المال في الإسلام (ص: ٧٢).

۴- فتوح البلدان (ص: ١٨٦) سياسة المال في الإسلام، يعتبر كتاب سياسة المال في عهد عمر بن الخطاب للاستاذ عبدالله جمعان السعدي هو العمدة في مبحث المؤسسة المالية فقد تمت بتلخيصه وإضافة بعض الاشياء.

۵- سياسة المال في الإسلام (ص: ٧٢).

خىرە يان سەرانە؟ سەرانىيە، لە يەكىك لە پىيوىستىيە كاندا سەرف دەكىيت، لەبىر ئەوهى، كە صىدقە پىيوىست ناڭرىت بەسەر مۇسلماناندا، لەبىر ئەوهى سەرانە لە روانگەي پارىزىگارى لىنى كردنەوهىيە و ھۆزى تەغلىوېش لە ئىر سايىھى پارىزىگارى كردى مۇسلماناندا بۇون، لە ھەمان كاتدا دەتوانىن بلىتىن: ئەمە بە شىتەوهىيە كى گشتى و كردەيى سەرانە نىيە، لەبىر ئەوهى كە فەرزىكرا بەسەر گاۋە كانى ھۆزى تەغلۇيدا لە دارايىە كان ھەر ئەوهىيە كە فەرز دەكىيت بەسەر زەكتادا، ھەمو شتىك لەسەر مۇسلمانان وەك كشتوكال و بەرۋىووم و مەپ و مالاات و وشكە زەكتاتى تىتىدایە... ئەمە لەسەريان چەندىن جارىيە و لە ئافەتان وەردەگىريت ھەر وەك چۈن لە پىاوان وەردەگىريت و لەسەر كەسە كان نىيە، ئەمەش پىچەوانەي ماناي سەرانىيە بە شىتەوهىيە كى كەلتۈرۈي،^۱ گۈنگ ئەوهىيە لە ھەردوو حالتىكەدا بەوهى كە صىدقەيە يان سەرانە بىرتىيە لە باج و لە ماوهى ملکەچ بۇونىان بۆ دەسەلااتى ئىسلامى دەركەوتۈرۈ،^۲ بە راستى لېرەدا چەند ماف و پابەندىيە كى زۆر بۆ عەرەب لەسەر ولاٽە رېزگار كراوه كان ھەبۇوه جىگە لە سەرانە، ئەم ماقاندش چەند شىتەوازىتىكى لە خۆ گەرتۈرۈ و لە سەردەمى عومەر (ع) بەرە پىش پۇشىتۇرۇ، لەم مىواندارىيە فەرمانزەوادا ئەگەر پەونىتىك يان پەيامھېتىن و بالولىزان و ئەوانەش كە لە مۇسلمانان دادەبارىن بەسەر خەلکى ولاٽدا، ماوهى مىواندارى لە سەردەمى خەلافتى عومەر (ع) دا بە سىرپۇز دىيارى كراوهەوهى كە دەخۇن و دەخۇنەوهى، و سپارادە سەرىپىنى مەپ و مەرىشك و ئەدو شتانەش ناكەن كە لە تواناياندا نىيە بېيان،^۳ ئىتمە لە ئاخاوتىنمان دەربارە پىشىكەوتىنى ئاواهەدانى لە سەردەمى عومەردا باسى ئەوهەمان كەد كە ھەندى لە پېتىكەونتىكەن لە سەردەمى عومەر (ع) دا چاڭىرىنى پېنگە و بانىشى گىرتهوه لە گەل بىنیات نانى پەردو دەستۇرلى سەرانەش لە سەردەمى عومەر (ع) بەرە پىش چۈرۈ، عومەر ئامارى خەلکى كەد و چىن و توپىزەكانى دەولەممەدان و ھەزاران ماماناوهەندانى لېتكەن جىاڭىردهوه و زۇرىتىك لىمۇ مەرج و پابەندىياسى نوپىكىردهوه كە لە دەقى پەياننامە كاندا ھەبۇون و پىشىتەر نەناسرابۇون، ئەمەش بۆ بەرفراؤان كردى ئاواهەدانى و پانتايى و دەسەلااتى لەسەر مىسر و شام و عىرماق و تىكەل بۇونى مۇسلمانان بە خەلکى ولاٽ و گەيشتىيان بە شارستانىيەتى ھەمېشەبىي، لەوهى كە جىئىنىشىنى كردن لە سىياسەتى دەولەت و كاروبارى ئاواهەدانى و ئەوهى كە سروشىتى پله دارى و گەشە كردن دەيەويت لەبىر ئەوه شەوهەش كە لە چاكسازى پېتىگەوبان و ئاواهەدانى و بىنیاتنانى پەردى تاقە و ئەمۇ پەرداھەش كە كۆمەك و ھاوكارى ولاٽە شارستانىيە كان بۇون، كە پىشىتەر نەبۇون و دۆزراونەوه، لېرەدا كاروبارە كان پېتىكخaran و ولاٽە كان بەرفراؤان بۇون و چەند پېسایك لە دەستۇرلى دارايى و چەند شتىكى تر پېتىكخaran.^۴

۱- سياسة المال في الإسلام (ص: ۷۷)، النظام الإسلامي المقارن (ص: ۳۹).

۲- ھەمان سەرجاوه. (ص: ۷۳).

۳- الأحكام السلطانية والولايات الدينية (ص: ۱۶۴).

۴- سياسة المال في الإسلام في عهد عمر بن الخطاب (ص: ۱۷۴).

مەرجە کانى گىرى بەستى سەرانە و كاتى بەجيھىنانى ؛

شارەزايىان لە مىيانى سەرددەمە كانى خەلافەتى پاشىدىندا چەند مەرجىيەكىان ھەلىنجاوه لەوانە :

- باسى قورئان نەكەن بەوهى كە تەشىرى تىدابىت و لادانى تىدا بىرىت.
- باسى پىغەمبەر (P) نەكەن بە بەدرەخستىنەوە.

- باسى ئائىنى پېرۆزى ئىسلام نەكەن بە بەدگۆبىي بۆزى و بەوهى كە پلارگەرنى تىدابىت.

- ئافەتىكى مۇسلمان دوچار نەكەن بە داوىن پىسى ، بە ناوى ھاوسەرگىريهە نەبىت.

- ھىچ مۇسلمانىتكى لەسەر ئائىنەكەى دوچارى فيتەمىي نەكەن، پەلامارى سامان و ئائىنى نەدەن.

- خەلکانى شەرفىز دىيارى نەكەن و دەولەتەندانىان خۇش نەوەيت.^١

بەلام كاتى بەجيھىنانى، عومەر(ھەپھە) كاتى بەجيھىنانى سەرانە كوتايى سالى دانا و مەبىستى ئىمەش پىنى كوتايى سالى كشتوكالىيە، ئەم گۈزانكارىيەش لە كاتى بەجيھىنانى سەرانە لە سەرددەمى عومەر(ھەپھە)دا دەگەرتىسوھ بۆ حالتى سەقامگىرى، سەقامگىرىش بازگىشە بۆ زېكىخست و دامەزراندى ئەو كاتە گۇجاوانە بىنى بۆ دەولەت و پىن سپىرەداوان بە دانى سەرانە، ھەروەك ئەوهى كە بەرھەم ھىيانى كاتى هاتنى دەغل و دانە ئەمەش ئەوهى كە مىزۇونوسان بە كۆتايى سالى لە قەلەم دەدەن، تىيدا پالى پىتەنلى دۇوارى تىدابى و ئاسانكارىيەكە لەسەر پىن سپىرەداوان و حەوانەوهى كە بۆ ئەوانەنى كە سەرانە دەدەن.^٢

٣- باج :

باچ دوو واتاي ھەيە: مانا گشتىيەكەي بىرىتىيە لە ھەموو ئەو داھاتانەي كە دەگاتە بىت الما جگە لە خىزات، ئەمەش دەپۋاتە ناو ماناي گشتى بۆ سابات و داھاتى سەرانە و دەيدىك و چەند شەتىكى تر، مانايىكى تايىبەتى ھەيە: كە بىرىتىيە لە داھاتى ئەزەيىانى كە مۇسلمانان پىزگاريان كەردووھە و پىشىدوا راپىگەرتووھە بۆ بەرژەوندى مۇسلمانان .

ھەر ئەوهى كە عومەر بە زەويى بە پىت و فەرەكاني عىزاق و شامى كرد،^٣ باج ھەروەك ئەوهى كە ئىبن رەجمبىي حەنبىلى دەفرمۇوېت: ناپىتۇرى نە بە كىرى و نە بە تىرخ، بەلكو بىنەمايەكى چەسپاوه بە خۇرى و بە شەتىكى تر ناپىتۇرىت.^٤

كاتىتكى كە ھېتىز و تواناي ئىسلام بە پاكىزايەكان گەورە بۇو بە تايىبەتى و پاش زال بۇون بەسەر ھەردوو ھېتىز گەورەكەى پەم و فارس، داھاتەكانى دارايىلى لە دەولەتى ئىسلامىدا فەرە بۇو و خەرجىيەكانى زىيادى كرد، بۆ بازىرگانى كىرىن لەسەر كىيانى ئەم دەولەتانەي كە رېزىوھە و سەرفرازى و دەسەلاتى بىپارىزىن، زامنى بەرژەوندىيە گشتىيەكانە، بە تايىبەتىش ئەوهى كە لە سىياسەتى دارايىلى و

١- سیاست الما فى عهد عمر (ص: ٧٦).

٢- ھەمان سەرچاواه . (ص: ٦٧).

٣- الخراج لأبى يوسف (ص: ٢٥-٢٤)، إقتصاديات الحرب (ص: ٢١٥).

٤- الاستخراج لأحكام الخراج (ص: ٤٠)، إقتصاديات الحرب (ص: ٢١٥).

زیرانه و دانایانه عومه‌ر (ع) بیری لی کردیتته و، ئاگادار بە ئەمە بریتیه له دۆزینمەدە داھاتى دارابى چەسپا و ھەمیشەبى بۆ ھەستان بەم کاره گرنگە، ئەم داھاتەش بریتیه له: باج و پزگاریخوازانیش ئەوەیان ویستوو کە غەنیمەتە کانیان لەو مالاً و ئەو زەویانە دابەش بکریت بەسەردا بدو شیوه‌یدی کە له قورئانی پېرۆزدا و تاييەت به غەنیمەت ھاتووھ کە خواي گەورە دەفرمۇيىت:

﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُم مِّنْ شَيْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ الْحُمْسَةُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَآتَىٰ الرَّسِيلُ إِنْ كُنْتُمْ إِمَانَتُم بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدَنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَّقَى الْجَمَعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (الانفال: ۴۱).

عومه‌ر له سەرتايى کاره کەدا نيازى دابەش کردنى زەویە کانى كرد بەسەر پزگاریخوازاندا، بەلام عملى دابەش نەكىرىنى پىش باش بۇو، موعازى كورپى جىبلىش ھەمان راي عەلى ھەبو بۆيە عومه‌ر ھۆشيارى لەمە دا،^۱ ئەمبو عوييەدە رىۋايدەتى كردووھ و دەفرمۇيىت: چەند باج و ھەرگىرىك ھاتنه لاي عومه‌ر کە ويستى زەوی لە نىوان موسىلمانان دابەش بکات، موعاز فەرمۇوى: سويند بە خوا ئەمە لەو کاره دەبىت کە قىيەونە، ئەگەر تو ئەم زەويانەت دابەش كرد شەوا دەبىتى سوودىتكى گەورە لە نىتو چنگى ئەو كۆملە و پاشان دەست پىشخەرى دەكەن و ئەمەش بەرھە دروست بۇونى پىساۋىك يان ئافەرەتىك ھەنگاو ھەلدىگەرىت و پاش ئەوانىش كۆملەتىك دىن کە دەرگا لە نىسلام دادەخەن، ئەوان ھېچ شىتىكىان نىيە كارىتكى وا بىك يەكەمەن و كۆتۈپايان بەختەمەر دەكەت،^۲ موعازى كورپى جىبلى (ع)

عومه‌ر (ع) وەنگا ھەتىنەيەدە بۆ كارىتكى گەورە و گرنگ، واي لە عومه‌ر كرد كە شوين پىسى ئايەتە کانى قورئان ھەلبگىت، واي لى بکات کە بىريار بىت لە بنەماي ھەممۇ و شەيدك كە دەيھۈننەيەتەدەت لە ئايەتە کانى دابەشكەردنى دەسکەوتە كان و ساباتە کانى سورەتى (الخش) وەستا وە بۆيى دەركەوت كە ئەمە ئامازە بە دەسکەوتى موسىلمانان دەكەت، لە ئىستادا، بۆ كەسىتىكىش لە دواترولە دواي ئەوان دى، عومه‌ر سوور بۇو لەسەر راپەراندىندا راکەمى موعاز (ع)، ئەم ھەوالە بلاپۇويەدە لە نىوان خەلکىدا و ناكۆكىيەك لە نىوان ياراندا (خوايان لى رازى بىت) رۈويدا، عومه‌ر و لايەنگرانى بە باشىان نەدەزانى كە زەویە رزگار كراوه کان دابەش بکرىن، بەلام ھەدنى لە ياران كە بلال كورپە رەباخ و زويىرى كورپى عەواميان تىدا بۇو دابەش كردنى زەویە کانیان بە باش دەزانى، ھەر بەو شیوه‌یدی کە غەنیمەتى جەنگ دابەش دەكەيت، ھەروەك ئەمە كە پىغەمبەر (ع) غەنیمەتە کانى خەيىرە دابەش كرد، بەلام عومه‌ر نكۆتلى لەم دابەش كردنە كرد و پىشىج ئايەتى سورەتى (الخش) اى بەسەردا خويىدىن كە خواي گەورە تىياياندا دەفرمۇيىت:

﴿وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكُنْ﴾

۱- سياسة المال في الإسلام (ص: ۱۰۳).

۲- الاموال لأبي عبيدة (ص: ۷۵)، سياسة المال (ص: ۱۰۳).

الله يُسْلِطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ وَاللهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣﴾ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرْبَىٰ فَلَلَّهُ وَلِرَسُولِهِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةٌ بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا ءاتَيْتُكُمُ الرَّسُولُ فَخُدُودُهُ وَمَا نَهَنَّكُمْ عَنْهُ فَاتَّهُوا وَاتَّقُوا اللهَ إِنَّ اللهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِن دِيَرِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَتَّغَوَّنُ فَضْلًا مِنَ اللهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللهَ وَرَسُولَهُ أُوْتَإِلَكَ هُمُ الْصَّادِقُونَ ﴿٥﴾ (الحشر: ٨-٦).

پاشان قايل نېبوو ھەتا كەسانىتكى تىيىكەلىان بۇو پاشان فەرمۇسى: «وَالَّذِينَ تَبَوَّءُ الْدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ تُخْبِبُونَ مَنْ هَا جَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا تَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مَمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ إِلَيْهِمْ خَاصَّةً وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُوْتَإِلَكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ» (الأنفال: ٩).

ئەمە تايىيەت بىروه بە ئەنصارىيە كاندۇھە وە پاشان قايل نېبوون ھەتا كەسانى تىيىكەلى بۇو، عومەر فەرمۇسى: «وَالَّذِينَ جَاءُو مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا آغْفِرْ لَنَا وَلَا حَوَّنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلَّا لِلَّذِينَ ءامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ» (الحشر: ١٠).

ئەمەش ھەمە لايىنه بۇو بۇ ئەوانەيى كە دواى ئەوان ھاتن كەسيتىك نەمايىھە لە موسىلمانان كە لە دەسکەوته بەشى نەبىت، عومەر فەرمۇسى ئەگەر مایت ئاكاڭدارى شوانىتىك لە صەنعا بىكە كە لەم دەسکەوته بەشى ھەدىيە و خۆبى لە پۈوېدايە،^۱ و لە پۈوايەتىتكى تردا ھاتуوه كە عومەر تىايىدا دەفرەرمۇرىت: بە لاي كەسانىتكەوە لە موسىلمانان چۈزى كە ئەم زەھىيە دەبىيەن، خوانەناسى دابەش كاراھە لە باويپاپانەوە بۆتە میرات و دەست كەوت، بە راي من ئەمە چى بىت، عبدالرحمن كورى عەوف و تى: رات چىيە؟ نە زەۋى و نە گۈنۈرۈزى دەبىت جىگە لەو دەست كەوتانىسى كە خواى گەورە پىسى داون، عومەر فەرمۇسى: ھىچ شتىتىك نىيە جىگە لەوەي كە تو دەيلەيت و من ئەوە بەدى ناكەم، سوينىد بە خوا لە پاش من شارىتىك يان ولاتىتكى ئازاد ناكرىت كە گەورەيەكى بە شاوات گەيشتۈرى كەپىدا بىت بەلكو دەبىتىھە گىچەل بەسەر موسىلمانانەوە، ئەگەر زەھىي عىراق بە گۈنۈرۈزە كائىمۇ دابەش بىكىت ، زەھى شامىش بە ھەمان شىۋە ئەمە چ دەروازەتىكى پى دەگىرىت؟ و بۇ مەندالان و بىتەۋە ئەننى ئەم و لاتەو

۱- الخراج لأبي يوسف (ص: ۶۷)، إقتصاديات الحرب (ص: ۲۱۷).

نهوانی ترش هیچ بهشیک له زه‌ی عیراق و شامیان بتو ناییت؟ زیاده‌ره‌ویان له گمل عومنه‌ر کرد و
وتیان: نه و دهست که وتنامه‌مان را ده‌گری که خوای گدوره به هزی ششیزه کاغانه‌وه پیی دارین و دده‌هیته
که سانیک که ثاماده نهبوون و نه‌مه‌یان نه‌بینیووه، عومنه‌ر (۱) تهنا نهودنده فه‌رموو که: نهوده رای
خزمه، وتیان را اویزه بکه، نه و دهمه عومنه‌ناردي به‌دواي ده کمس له سدرانی هوزی نهوس و خمزه‌ج و
پیاو ماقولان له ئدنصار و وتناریکی بتو دان، پیی فه‌رموون: منیش یه‌کیکم و ده کیته، ئیوه نه‌مرق دان
به هدق و پاستی داده‌نین هدر کمس که ناکۆك بعون له‌گەلم و که سانیکیش له‌گمل پای مندان، من
نامه‌وتیت ئیوه شوینی نهوده بکمون که راو بچونی تهنا منه، پاشان فه‌رمووی: ئیوه گویستان له
قسه‌کانی نه و که سانه بwoo که وا ده‌زانن من له مافی خویان سته‌میان لى ده‌کدم، بدلام من بینیم که له
پاش زویه‌کانی کیسرا هیچ شتیک نه‌ماوه که نازاد بکریت، خوای گه‌وره غنیمه‌تی نیمه‌ی داره به
سه‌روهت و سامان زه‌ی و زار و گوئی دریزه‌کانیان، من نه و غنیمه‌تانه‌دابه‌ش کرد له نیوان
خاوه‌نه‌که‌یدا، پینچ یه‌کم ده‌رکرد و پووم کرده رووی نهود، به باشم زانی که زه‌ی به گوئی دریزه‌کانی‌وه
به‌ند بکم باجیان له‌سمر دانیم و سدرانه‌ش بخمه گه‌ردنیان نه‌مه‌ش ده‌بیت دهست که وتنیک بتو
موسلمانانی جه‌نگاوه و منالانیش، بتو نهوانه‌ش که له دواي نهوان دین، ئایا ئیوه شم ده‌روازه‌تانه‌تان
بینی دهی خو ده‌بیت که پیاوائیک همبن که پابه‌ند بن پییانه‌وه نهی نهوا شاره گه‌ورانه‌تان بینی دهی خو
ده‌بیت باریکریت به سویا، خو ده‌بیت به‌خشش دابه‌ش بکریت به سه‌ریاندا نهی نه‌گه‌ر نه و زه‌ی و گوئی
دریزه‌انه دابه‌ش بکریت له کویوه‌هاوکاری نهوان بکریت؟ هه‌مووان وتنیان: را و بچوونی تزیه و باشترين
شت نه‌وه‌یه، که تو وتوه و دیوته، نه‌گه‌ر نه ده‌روازه‌انه بار نه‌کرین و نه و شارانه پر نه‌کرین له پیاوی
قاره‌مان و نه‌وه‌ش به سه‌ریاندا تیپه‌ریت که خویانی لى ده‌پاریزین نهوا خەلکانی بیباوه‌ر ده‌گه‌رینه‌وه بتو
شاره‌کانیان،^۱ عومنه‌ر له‌وهی که فه‌رمووی: نه‌گه‌ر دابه‌ش بکرایه له نیوانیاندا نهوا ده‌ولت له نیتو
چنگی ده‌له‌مده‌هه کانتاندا ده‌بوو، بتو نه و موسلمانانی، که له دواي نهوان دین هیچ شتیک
نه‌ده‌مايه‌وه، و خوای گه‌وره‌ش راستی و هه‌قی تیدا فه‌رمووه، که ده‌فه‌رموویت: **﴿وَالَّذِينَ جَاءُو
مِنْ بَعْدِهِمْ﴾** (الحضر: ۱۰).

پاشان ئایته‌که خەلکی تا پۆزی دوايی په‌ندیان لى و‌رگرت، پاش نهوده رای عومنه‌ر گه‌وره ياران
(خوايان لى پازی بیت) له‌سمر دابه‌ش نه‌کردنی نهوا زه‌یانه جینگیر بwoo،^۲ له گفت و گوئی عومنه
له گمل ياراندا شیوازی عومنه‌ر له گفت و گۆدا ده‌ده‌که‌وتیت و چون هیزی بەلگه‌ی تیدا کۆکرده‌ته‌وه
له گمل جوانی وینه و نیگاکان و دلدانه‌وهی کیپرکی کارانی تیدایه، له قسه‌کانیدا بتو نه‌نصاریه‌کان، له
کاتی تاوتی کردنی کیشی زه‌یه به پیت و فه‌داره‌کاندا، نه‌گه‌ر عومنه‌ر سه‌رکرده‌یه کی تازه
پینگه‌یشتتو بوایه له سیاسه‌تدا نهوا چاره‌ساز ده‌بوو به شیوازه‌کانی و تاری په‌لە‌مانی نه‌گم

۱- الخراج لأبي يوسف (ص: ۷۶)، إقتصاديات الحرب (ص: ۲۱۷).

۲- سياسة المال في الإسلام في عهد عمر بن الخطاب (ص: ۱۰۵).

بیوبستایه و تار بز نوینه‌ر کانی بdat (هـتا هـلـوـیـسـتـیـانـ به دـهـسـتـ بـهـیـنـیـتـ) لـهـسـرـ پـرـزـهـیـهـکـ لـهـ و
پـرـزـهـانـیـ، کـهـ عـوـمـرـ لـهـ دـهـرـواـزـهـ بـهـ بـیـدـارـیـ نـهـیـهـنـاـوـیـهـتـیـ بـیـانـ سـمـرـسـامـتـ بـوـوـهـ لـهـ شـیـوـازـهـ، عـوـمـرـ
لـهـ سـدـرـوـ نـهـمـهـ بـدـوـهـ جـیـاـدـهـ کـرـایـهـ وـ کـهـ رـاـسـتـگـوـ بـوـوـهـ لـهـ شـتـانـهـ کـهـ وـتـوـوـیـهـتـیـ، کـهـسـیـکـیـ سـیـاسـتـ
مـهـدـارـ وـ تـدـلـهـ کـهـبـازـ نـبـوـوـهـ وـ نـهـمـهـ لـهـ شـیـوـازـیـکـیـ پـوـونـدـاـ هـیـنـاـوـیـهـتـیـ کـهـ نـاـوـزـهـ دـهـکـرـیـتـ بـهـ لـیـکـچـوـنـ وـ
غـوـونـهـ هـیـنـانـدـوـهـ.^۱

نـایـاـ عـوـمـهـرـ دـذـبـهـ رـایـ پـیـغـهـمـبـرـ(عَلِیٰ) بـوـوـهـ لـهـ حـوـكـمـیـ زـوـیـهـ بـاـجـدـارـهـکـانـ؟ـ:

هـرـکـمـسـ وـتـیـ: عـوـمـرـ دـذـبـهـ تـیـ پـیـغـهـمـبـرـ(عَلِیٰ) کـرـدـوـوـهـ بـهـ کـرـدـهـیـ خـوـیـ لـهـ دـابـهـشـ نـهـکـرـدنـیـ نـهـ
زـهـوـیـانـیـ بـاـجـیـانـ لـهـسـرـ دـاـنـرـاـوـهـ، لـهـ بـدـرـنـوـهـ کـهـ پـیـغـهـمـبـرـ(عَلِیٰ) زـهـوـیـهـ کـانـ خـیـبـرـیـ دـابـهـشـ کـرـدـوـوـهـ وـ،
وـتـیـ: نـهـگـهـرـ پـیـشـهـواـ زـهـوـیـهـکـیـ، رـزـگـارـ کـراـوـیـ بـهـ زـوـرـ بـهـنـدـکـرـدـ ثـمـواـ حـوـکـمـهـکـهـ نـاتـهـوـاـوـهـ دـزـیـ سـوـنـنـهـتـ،
نـهـمـ قـسـمـیـهـ هـدـلـهـیـ وـ بـوـیـرـیـ کـهـ لـهـسـرـ خـلـیـفـهـ کـانـ رـاـشـیدـیـنـ-کـهـرـ ثـمـ کـارـهـیـانـ کـرـدـ وـ نـهـگـهـرـ
پـیـغـهـمـبـرـ(عَلِیٰ) نـهـوـهـ لـهـ خـدـیـبـهـرـداـ کـرـدـبـیـ نـهـمـهـ بـهـلـگـهـیـ کـامـ نـهـبـیـ بـوـ پـیـوـیـسـتـیـ (واـجـبـ) نـهـوـ کـارـهـ، نـهـواـ کـرـدـهـیـ خـلـیـفـهـ کـانـ
پـیـوـیـسـتـ، نـهـگـهـرـ ئـیـمـهـ بـهـلـگـهـیـ کـامـ نـهـبـیـ بـوـ پـیـوـیـسـتـیـ (واـجـبـ) لـهـسـرـ نـاـپـیـوـیـسـتـیـ، نـهـیـ چـوـنـ
رـاـشـیدـیـنـ عـوـمـهـرـ وـ عـوـسـانـ وـ عـمـلـیـ (خـوـیـانـ لـیـ رـاـزـیـ بـیـتـ) بـهـلـگـهـیـ لـهـسـرـ نـاـپـیـوـیـسـتـیـ، نـهـیـ چـوـنـ
سـهـلـیـنـرـاـوـهـ کـهـ رـزـگـارـکـرـدـنـیـ مـهـکـهـ بـهـ زـوـرـ بـوـوـهـ هـمـرـوـهـکـ نـهـوـهـ کـهـ فـهـرـمـوـودـهـ کـانـیـ پـیـغـهـمـبـرـ(عَلِیٰ)
وـرـوـزـانـدـوـیـهـتـیـ بـهـلـکـوـ نـهـمـهـ لـایـ خـلـلـکـیـ بـهـ مـمـبـهـسـتـ وـ رـپـیـشـتـوـوـ گـرـزـ بـوـوـهـ؟ـ وـاـ هـاـتـهـ پـیـشـیـ کـانـیـکـ
قـورـهـیـشـ پـهـیـانـیـ شـکـانـدـ وـ دـابـزـیـهـ رـیـپـهـوـیـ (الـظـهـرـانـ) وـ کـهـسـیـکـ نـهـهـاتـ کـهـ لـهـگـلـیـدـاـ رـیـلـکـ بـکـهـوـیـتـ وـ
کـهـسـیـکـ نـهـنـارـدـ هـدـتـاـ لـهـگـلـیـانـ رـیـلـکـ بـکـهـوـیـتـ، بـهـلـکـوـ نـهـبـوـ سـوـفـیـانـ بـوـ سـیـخـوـرـیـ کـرـدـنـیـ هـمـوـالـهـ کـانـ
دـهـرـچـوـوـهـ عـدـبـاسـ بـیـنـیـ وـ وـهـ دـیـلـیـکـ بـرـدـیـهـ پـیـشـهـوـهـ وـ بـهـ مـمـبـهـسـتـ نـهـوـهـ بـوـوـ کـهـ عـمـبـاسـ پـارـیـزـهـرـیـ
ژـیـانـیـ بـیـتـ وـ نـهـوـیـشـ پـارـاستـیـ، پـاشـانـ نـهـبـوـ سـوـفـیـانـ مـوـسـلـمـانـ بـوـوـهـ بـوـوـیـهـ یـدـکـیـکـ لـهـ مـوـسـلـمـانـانـ، چـوـنـ
پـیـشـبـیـنـیـ دـهـکـرـیـتـ کـهـ گـرـیـبـهـسـتـیـ نـاـشـتـیـ لـهـگـلـ کـافـانـدـاـ بـکـرـیـتـ - پـاشـ مـوـسـلـمـانـ بـوـوـنـیـ - بـهـبـیـ
مـؤـلـهـتـیـکـ لـهـوانـ، نـهـمـدـشـ نـهـوـهـمـانـ بـوـ پـوـونـ دـهـکـاتـهـوـهـ کـهـ پـیـغـهـمـبـرـ(عَلِیٰ) سـهـقـامـگـیرـیـ بـهـنـدـ کـرـدـ بـهـ چـهـنـدـ
هـوـکـارـیـتـکـهـوـهـ کـهـ دـهـفـرـمـوـوـیـتـ: ((هـمـرـ کـمـسـ بـپـوـاـتـهـ مـالـیـ نـهـبـوـ سـوـفـیـانـ ژـیـانـیـ پـارـیـزـراـوـهـ، هـمـرـ کـمـسـ
بـپـوـاـتـهـ مـزـگـوـتـمـوـهـ ژـیـانـیـ پـارـیـزـراـوـهـ وـ هـمـرـ کـمـسـ دـهـرـگـایـ مـالـهـکـهـیـ لـهـسـرـ خـوـیـ دـاـجـخـاتـ ژـیـانـیـ پـارـیـزـراـوـهـ
(۲)، پـیـغـهـمـبـرـیـ خـوـشـهـوـیـسـتـ(عَلِیٰ) ژـیـانـیـ نـهـوـ کـهـسـیـ پـارـاستـ کـهـ لـهـگـلـیـ نـاـجـهـنـگـیـتـ، نـهـگـهـرـ نـهـوانـ
پـهـیـانـدـهـرـ بـوـوـنـیـهـ پـیـوـیـسـتـیـانـ بـهـمـ نـهـدـبـوـوـ، پـیـغـهـمـبـرـ(عَلِیٰ) هـاوـکـارـیـ کـرـدـ بـهـ نـاـزـادـیـ، لـهـبـرـ نـهـوـهـیـ کـهـ
وـهـکـ سـوـمـاـمـهـیـ کـورـیـ نـسـالـ وـ نـهـوـانـیـ تـرـیـشـ لـهـ دـیـلـیـ رـزـگـارـیـ کـرـدـ، هـمـرـوـهـاـ نـهـوـ مـؤـلـهـتـهـیـ دـاـ بـهـ
کـوـشـتـنـیـ کـوـمـلـیـکـ لـهـ ژـنـانـ وـ پـیـاـوـانـیـانـ، وـ هـمـرـوـهـاـ نـهـمـهـ لـهـ (صـحـاحـ) دـاـ هـاـتـوـهـ کـهـ لـهـ وـتـارـهـکـهـیـداـ
دـهـفـرـمـوـوـیـتـیـ: (بـهـ رـاـسـتـیـ مـهـکـهـ بـوـ کـهـسـیـکـیـ پـیـشـ منـ شـیـاـوـ نـبـوـوـهـ وـ شـیـاـوـیـشـ نـاـیـتـ بـوـ کـهـسـیـکـیـ

۱- اـخـبـارـ عـمـرـ (صـ: ۲۱۰).

۲- مـسـلـمـ (رـقـمـ: ۱۷۸۰).

دوای من، به لکو بُو من یمک سات شیاو بُوو،^۱ پیغه‌مبه‌ر(بَلَّه) چوویه مه‌ککه و لیسوردی‌بی به سه‌ریوه بُووه به ئیحرامه‌وه نه‌چووه ناوی، ئه‌گم‌ر له‌گم‌لی ریک بکه‌وتنایه نهوا هیچ شتیکی بُو شیاو و گونخاو نه‌بُوو، همروهک نه‌وهی شاریک له شاره‌کانی شیاو ریک بکه‌وتوه و هیچ شتیک شیاو نه‌بُووه نه‌ی چون شاری به‌پیز و پیروز و خله‌که سلامه‌تداره‌که‌ی که ریک‌که‌وتنتیکیان هه‌یه له‌گه‌لیدا حللان دهیت؟ هه‌وره‌ها نه‌وانی له‌گم‌ل خالید جدنگان و ژماره‌یه‌ک له موسلمانان و بیباوه‌ر ان کوزران پیتکده، که‌وتنه چاره‌سازی شوینه‌واره گوییزراوه کان، له‌گم‌ل نه‌مه‌شدا پیغه‌مبه‌ر(بَلَّه) زه‌ویه‌کانی دابه‌ش نه‌کرد همروهک نه‌وهی پیاوه‌کانیشی نه‌کرده به‌منه و کزیله، خمیله‌ری بهزور پزگار کرد و زه‌ویه‌کانی دابه‌ش کرد، مه‌که‌ی نازاد کرد و دابه‌شی نه‌کرد، که‌واته همدوو کاره‌که رهوان،^۲ به‌مهش عومه‌ری فاروق دز به رینمایه‌کانی پیغه‌مبه‌رایته‌تی نه‌بُووه له دابه‌ش نه‌کردنی زه‌ویه پزگارکراوه کان وه پالپشتسی - له‌وهی که کردی - چهند کاریک بُوو:

۱- نایدته دهست که‌وت له سوره‌تی (الحشر).

۲- کاری پیغه‌مبه‌ر(بَلَّه) کاتیک مه‌که‌ی بهزور نازاد کرد و لیسی گه‌را بُو خله‌که‌که‌ی و باجی نه‌خسته سمر.

۳- بپیاری دهسته‌ی راویه، که عومه‌ر به‌ستی بُو نه‌م گرفته له دوای گفت و گزو و تاوتیک‌ردن، نه‌مهش بُوویه سونه‌تیکی شوین پی هم‌لگیار او له زه‌ویه‌کدا، که موسلمانانی تییدا ده‌که‌وت و خله‌که‌که‌ی بپیاری له‌سمر ددهن، به‌مهش ده‌رده‌که‌وتیت که عومه‌ر کاتیک جیاوازی بینی له نیوان غه‌نیمه‌ته راگواستراوه کان و له نیوان زه‌ویه‌کان نه‌مو له‌مه پابه‌ند بُووه به به‌لگه‌ی ده‌قده‌کانه‌وه. وه نیوانیانی کۆکرده‌وه و هم‌یه‌که‌یانی لمو شوینه‌یدا دانا که سمرغیتکی کۆکراوه‌ی پتمو پابه‌ری بکات، له‌گم‌ل نه‌مه‌شدا عومه‌ر مه‌بستی بُوو که داهاته‌کان بُو خله‌کی ولات بهینتیه‌وه و سه‌بازانی ئیسلام دوور بخاتمه‌وه له فیتنه‌ی یه‌کتر دامالین له‌سمر زه‌وی و خانویدره، دوریان بخاتمه‌وه له فیتنه‌ی واژه‌ینان و سه‌رقال بُوون به دهوله‌ممندی و سامانداری و مال و دارایی.^۳

عومه‌ر فاروق(بَلَّه) پدنای بُو قورئانی پیروز دهبرد و چاره‌سهری شیاوی لی دهست ده‌که‌وت و له نیو نایدته‌کانیا، اوه قوول ده‌بُوویه‌وه به نیو مه‌نتیق و ماناکانیدا و همندیکیانی کۆدە‌کرده‌وه و همندیکیانی تایبەت ده‌کرد به هدنیلکی تریانه‌وه همتا ده‌گیشتە ئەنجامیک که به‌رژه‌وندی خوازاراوی تییدا دهسته‌به‌ر ده‌بُوو، گیانی شه‌ریعدتیکی ناوه‌ستاوی له‌گم‌ل دیارده‌ی ده‌قە‌کان هەلۆه‌لۇوشى فریای ده‌خست له بپیش نه‌م قۇناغانه و به هدستی وریسنى بُو مه‌بسته کانی شه‌ریعەت به پیتکانی ده‌قە‌کان، که نه‌مهش کاریکی ئاویتەو ئالۆزه و پۇچوون تیایدا باش نیه مه‌گم‌ر له ده‌ستپیک‌ردن له‌سمر هەولىدان و به‌خشینی تیگەیشتىنیکی پتمو و بویزانه له‌سمر بەرەوبیش چوون به جۈرتىك نه‌مو بُو پیشەوه چوونه

۱- النسانی في الکبری في الحج (۳۸/۲) الفتاوی (۳۱۲/۲۰).

۲- الفتاوی (۲۰/۳۱۲-۳۱۳).

۳- الاجتہاد فی فقہ الاسلامی (ص: ۱۳۱).

کارىيکى باش بىت، تەنانەت بۇ ھەندىيەك بۇتە ئەندىيەش، كە عومەر ھەندىي جار بە دەقە كان دەيدا لەسۈرە كان، ئەمەش بە دوورە لەۋە كە عومەر (ع) كارىيکى وا بکات بەلام ئەمە ھەولۇدەنەنى كى ناياب بۇ ھەستىيارىيکى ياسادانانى لى بەدەست ھىتىنا كە بەرامبەر نايىت ھەتا پاۋەيدىك بەدى دەكەت و قورئانىش لەسەر پاي عومەر كۆك بۇوه، ئەۋەنچامەش كە تىيايدا دەرى دەكەين لەم كىشىيەدا ئەۋەيە كە قورشان ھەر خۆزى راۋەھى ئەھى ترى دەكەت، لە سونەتىشدا بە ھەمان شىتوھى، لەسەر كۆششىكارەكەش ئەۋەيە بىگەرتىت بە دووی حوكىيەنى شەرعى وادا كە ھەمۇ ئەۋەنچامەش كە ئەھى ترى، ئەگەرنا بە چاۋ كە ھاوکارى دەكەت لەسەر چارەسەر كەنلەن كورت ھېننەن لەسەر ھەندىيەنى كە ئەھى ترى، ئەگەرنا بە كەم تەرخەم لە ھەولەكەيدا دىتە ھەڙمار، ئەۋەش كە پىتى دەكەت بى ھودەيە.^۱

- راپەراندىنى پرۇژەھى باج چۈن لەسەر دەھى عومەردا تەواوکارى بۇكرا :

كاتىيەك گەورە ياران و پىاوانى خاوهن ئەھلى حەلو عەقد گەيشتنە ئەۋەيە كە بېرىاردان راي خەليفە عومەرە (ع) بە بەندىكەرنى زەۋىيە كان لەسەر خاوهنە كائىيان وە دابەشكەرنى سامانە گواستاراوه كان لەسەر ئازادى خۇازان بۇ ئەمەش كارە دوو كەسايەتى گەورەي كرده چاودىر ئەۋانىش عومانى كورپى حونەيىف، حوزەيەھى كورپى يەمان بۇون ئەمەش بۇ پۇيىتى زەۋىيە بەپىتە كائىي عىتاراق بۇو، كاتىيەك عومەر ئەمانەي نارد بۇ ئەنجامدانى ئەۋەنچامەن ئەۋەنچامەن چەنگە چەندىن ئامۇزىگارى پىنمۇونى كارىگەرلى پىدان، فەرمانى پىدان، كە تىيىنى داھاتى تاكە كەس بىكەن، ئاگايىان لە بەپىتى و وشكى زەۋى و جۆرى پۇوەك و داروورەخت و بەزەيى بىت بە خەلکە كەدا، ئەۋەيە كە پى سېپەرداوان بەرگەي دەگەن زەۋى ھەللى ناگىرىت، بەلکو ئەۋەيەن بۇ جى دىتلىت كە بە نويىمەران و پىيداۋىستىتە كان فشار لەسەر بىخىرىن، بۇ ئەۋەيە كە بېرىارى عومەر لەسەر بىنەمايەكى دروست دەرىچىتت، ئارەزوو ئەۋەيە كردى كە چەند گەورە خەللىكى عىتاراق لە پىتىش پىزگار كەن بازىنەت، داواى لە عومان و حوزەيە كردى كە چەند گەورە پىاۋىتىكى ئەۋەنچەيە بۇ ۋەوانە بىكەن، ئەۋانىش چەند كەسىتىكىيان لە سەرۋەك ھۆزە كان نارد، عومەر پېرسىyarلى ئى كردن: ئىۋە چەندتەن دەدا بەعەجمە كان لەسەر زەۋىيە كەيان؟ و تىيان: ھەئەم درەم، عومەرە (ع) فەرمۇوى: من بەدوھ قايل نايم لېتىان،^۲ ئەمەش بەلگەيە لەسەر ئەۋەيە كە پىزگار غۇازى ئىسلامى لەسەر ئەۋەنچەيە كە ولاتە كەيان ئازاد كراوهن وە عومەر ئەۋەيە دەبىنى باج لەسەر پۇيىتى زەۋى باشتە بۇ خەلکى باجىدەر و چااكتىرىن وەلامدانەوە و زۆرە لە دەست كەھوت بى ئەۋەيە كە بارگارانىان بکات بە شتىيەك كە توانايان ئەبىت لەسەر، پاشان عومانى كورپى حونەيىف و حوزەيەھى كورپى يەمان ھەستان بە راپەراندىنى ئەۋەنچەيە كە پىتىان سېپەردا بىو بە باشتىن شىتىۋ و رۇوبىرى ئەۋەنچەنەش گەيشتە (۳۶۰۰۰۰۰) سى و شەش ملىيون،^۳ وە لەسەر باخدارى ترى دە درەم و لەسەر باخدارى خورما ھەشت درەم و لەسەر باخدارى قامىش و زەل شەش درەم و لەسەر

۱- الاجتهاد في فقه الاسلامي (ص: ۱۳۱-۱۳۲).

۲- الخراج لأبي يوسف (ص: ۴۱-۴۰).

۳- الخراج لأبي يوسف (ص: ۳۸).

کشتوكالی گه نم چوار درهم و له سدر جوش دوو درهم میان دانا،^۱ نامه‌یه کیان بهم شیوه‌یه نووسی بو عومدرو نویش واژویی کرد، عومدرو سور بوو له سدر باجدان به چاودیزی کردنی خاوه‌نی شه و زهی و لاته، نهودی دادپه‌روهه فراهمد دینی و دسته‌بهه بکات له ترسی نهودی که عوسمان و حوزه‌یه باریکیان دابیت به سدر شانی خه‌لکی و نهوده‌یانهدا که نه توانن له باج به جیئی بهیتن بزیه لیتی پرسین: چون با جتان له سدر زهودیه کان داناوه رهنگه نهوده‌تان به خاوه کارتان سپار دبیت، که پیشان جیبه‌جی نه کریت؟ حوزه‌یهه فدرمووی: من له کارساز گه راوم، عوسمانیش فدرمووی: من له چینی لاواز گه راوم،^۲ نه گهر بتتوی لیتیان و هرده گری عومدرو (۲۰۰) فدرمووی: سویند به خوا نه گهر بیوه‌یانه خه‌لکی عیراق مانه‌وه لیتیان ده گه ریم که هه‌زار نه کمون و له دوای خوم پیتویستیان به هاوکاری هیچ نه‌میریکی تر نه‌بیت.^۳

نهم پیگه‌یهی، که راپه‌پیترلا له زهودیه به پیته کانی عیراق هدر هه‌مان پیگه بوو، که له سدر زهودی و زاره کانی میسر به جی هیترلا، به لام نه و کدسه که سدر په‌یهه است کرا جووت بوو،^۴ همروهه عومدرو (۲۰۰) نهودی که به زهودی عیراقی کرد به زهودی شامیشی کرد وه میژوو نووسان باسی زانیاریه راشکاره پوونه کانیان نه کرد ووه ده باره راپویه رو جوزی کشتوكال و نه و بدو بیوومنه که باجی له سدر دانراوه، کی هستاوه به پوپیتوی زهودی کانی شام،^۵ همروهه خملیفه عومدرو (۲۰۰) بهم ناره زهودیه و هستاوه به کاری ثاماریکی ورد بو سامانی ولایت و پیشی نهودی که ولایت بوی له سدری، پاشان والیه کانی پابند ده کرد که له کاتی واژه‌یان له کاره کانیان ههندیک له و مالاندیان دهست به سدردا بگیریت، که له کاتی والیه‌تیدا بوخیان کوکرد و تهوده،^۶ نه گهر ده که ده دهولت، که عومدرو پاکی کرد و تهوده بیویتولال له عیراق و شام و میسر،^۷ نه مولکانهش روشنایی داهاتیکی گهوره و فراهمد ده بیت له سدر خهزینه دهولت، به تایبته‌تی له میسر بو بر فراوان کردنی نه و زهودیه کشتوكالیانه که مولکی پادشاکان بعون له چاخه کونه کاندا.^۸

- به‌ها و به‌ره‌وه‌ندی نه‌منی چیه له دابه‌ش نه‌کردنی زهودیه با جداره کاندا:

کوکم‌لیک به ره‌وه‌ندی نه‌منی هدیه که عومدرو نهوانهش که له سدر پا و بچوونه که بعون خزیان داوه‌ته پا - له و هرگرتنی نه بم پیاره دا ده توام پولینی بکم بو دوو بهش:
یه‌که میان: به ره‌وه‌ندی ناوه کی و گرینگتیرینیان داختنی پیگه بوو له سدر دووبه‌ره کی و جمنگی نیوان موسلمانان و زامنی فدراهم هینانی سرچاوه نه گزره کان بوز بزیوی ولات و خه‌لکی، فدراهم

۱- الخراج لأبي يوسف (ص: ۳۹)، سياسة المال في الإسلام (ص: ۱۰۸).

۲- الخراج لأبي يوسف (ص: ۴۰)، سياسة المال في الإسلام (ص: ۱۰۸).

۳- الدولة العباسية للخضيري (ص: ۱۴۴)، سياسة المال (ص: ۱۰۹).

۴- سياسة المال في الإسلام (ص: ۱۱۱).

۵- هدمان سمرچاوه. (ص: ۱۱۴).

۶- هدمان سمرچاوه. (ص: ۱۱۸).

ھینانی پیویستییە مادیە کان بۇ نەوهى داھاتو لە موسىلمانان.

دووەمیان: بەرژەوندى دەرەکىيە كە گرنگىتىنيان لە فراھىم ھینانى ئەو شتانددا خۆى دەبىنېتىمۇ، كە دەروازەي نىتوان موسىلمانان دادەخات، پیویستى خۆى لە پىباوان و كۆمەكىيە کان دادەخات، بە توانا دەبىت لە سەر ئامادە كەردىنى سوپا بەوهى كە ئەمە پابەنبنى دەكتات لە زامن كەردىنى موجەو بەخشىنە کان و بى سنور كەردىنى خەرجىرىن لە سەر كەرەستە و چەك و تەقەمىەنى و لىتكەران لە ھەندى لايەن بۇ بەرىتىكەنلىكى كارى گرنگى بەرگى لە سنورى دەولەت و زەویە کانى بە پشت بەستن بەو باجەي، كە ھەيدىتى، نەوهى كە پیویستە تېيىنى بىكىت لەم بەرژەوندىانەدا ئەۋەيە كە خەلیفە بە نياز بۇ سەرددەمە كە خۆى نەبىت، بەلکو بۇشۇ سەردەم و چاخانەش بىت كە بە دوايدا دى و ئەمەش ھەندىتىك لە دەرىپىنه کانىيەتى و دەك (ئەى چۈنە بۇ كەسانە كە لە موسىلمانان دىن)، (پىيم ناخوش بۇو كە موسىلمانان واز لى بەھىتىن) كە بە دىدى داھاتووانە خۆى ئىلها مىك بۇ شەم سەقامگىرييە ھەمە لايەن دەكتات كە شاهىدى لە سەر ئەۋە دەدات. و پىشىكەوتىنى رووداوه سىاسىيە کان لە سەردەمى خەلیفە دووەمدا راستى و دروستى ئە بېپارانە سەماندۇوە كە دەرى كەردوون. هەروەھا فەر پىشىكەوتۇرىيە وەرگەرتى بېپارادان بە دابەش نە كەردىنە زەويانە جەخت لە سەر دوو كار دەكتاتو.

يەكەمیان: ھەندى لەو بېپارانە كە گرنگىن و لە بەرژەوندىيە رووكارىيە کانى موسىلمانان دەدەن پیویستىيان بە ھەولىتىكى زۆر و كاتىتكى زياتر دەبىت، ھەروەك ئەۋەي كە پیویستى بە ھېمىنى دەبىت لە ئالۇگۆر كەردىنى بەلگە و سەماندەنە کان، لە گەل ئەۋەي كە ئەمە بوارىيەك دەكتاتو بۇ ناكۆكى و تۇول بۇونەوەي ئارەزۇوي بەشە کان لە ھەندى جاردا و يان دەرگایەك لە ھەندى بەرژەوندى تايىبەت بە ئاسايىشى ئۇمەت لە ئىستا و داھاتوویدا دادەخات.

دووەمیان: ھەندى بېپارى گرنگ كە دوای گفت و گۆز و لېدوانە کان دىنە دەرەوە، سەرەتا بۇي دژوارە، و ئەوه لە سەر فەرمانەواي شەرعى فەرز دەكتات كە يەكەم موسىلمان و دواينيان بىت بە ھەولىدان لە پىتناوى كۆشىشىك بۇ تەسک كەردىنەوەي ئارەزۇوە کانى خەلافەت تىزىك خەرەوە بىت لە نىتوان و پاپ بۇچۇنە دىز بەيە كە کان ھەتا موسىلمانان بگەيەنېتە حۆكمىتى شەرعى لەوهى كە ئەو ناكۆكە بە كاروپارى.

- بە راستى ئالۇگۆرپى راپۇچۇون لە نىتوان خەلیفە و ئەو يارانە كە كۆك نەبۇون لە سەر راکەي و بە پالپىشى ھەمووان لە مەدا بۇ چەند دەقىكى قورئانى لە ھەولىدان دەيسەلىتىت كە فەرمانەوا لە دەست پىشىخەرى بۇچۇونى لەو بېپارە سىاسىيە گشتىيانە كە لە بەرژەوندى موسىلمانان دەدات بە شىۋەيە كى تايىبەتى و راستەوخۇ، كە بىرىتىيە لە ھینانى را و بۇچۇونە پالپىشت كراوهە کان بۇ دەقە دابەزىۋە کان، يان دەكىت لە چەند دەقىكى جودا بىكتاتو بە دەرپارە چەند سەرچاۋەيە كى تر كە لە

حکمه کانی سهباره‌ت به پیکهاته و بیانووه کانی دهنه‌چیت.

- همروه‌ها پهنا بردنی خلیفه بز راویتکردن به خملکی پیشینه له گدوره یارانی زانا له فیقهی حکم و سه‌رچاوه کانی شدرع، و به دلسوزی به ده‌مهوه چوونیان ناموزگاریه که بزی، که جهخت له سمر ثدوه ده کاتمه‌وه خملکانی خاوهن راویت چهند تایبه‌تمدنه کی تایبه‌تیان همیه که پیشی جیاده‌کریته‌وه له خملکانی تر، ثوانه‌ی که راویتیان پی ده کریت هر نهوانه که خملکانی شارهزا و تینگه‌یشتوه له خواترس و زانان، و له پولی خوشیان تینگه‌یشتوون، ثوانه به ده‌سته‌واژه‌یه کی وردت نه و کسانه‌ن که تمده‌که له پاکانیاندا نیه، له داب و نهربیتیاندا خوچین‌گیرکردن همیه له سر قسدي پاست و دروست و بدکرده‌کردنی، بدبی ترس له لومه‌کارانی وک فرمانپه‌وایدک یان هدر کسینکی تر.

- ماره‌تموه بلین: ثدوهی که پوویدا سهباره‌ت به دابه‌ش نه‌کردنی زه‌ویه کان، وک غونه‌یه کی بدرز ده‌میتیه‌وه که یاران چزن مامده‌له له گهله بارودخه‌دا ده‌کمن به پیشی داب و نهربیتی گفت و گزو و نه‌خلاقیاتی تاوتیتکردنی باهته‌کان و گرفته‌کان، هله‌گه رانه‌وهی پووه‌جیاوازه کانی به ده‌ستیپنکردنی به قوئاغی بیکردنده له و هرگرتنی بپیار به‌بی دابه‌شکردنی زه‌ویه کان، بدشیوه‌یه کی پاسته‌و خوو له سه‌رووی هه‌مووشیانه‌وه نه و خلیفه‌یه، که لم داب و نهربیتی ده‌رنه‌چووه نه‌گه‌رچی ده‌رووبه‌که‌ی سه‌باره‌ت به کاروباره‌که‌ی رای جیاوازیان هه‌بیوه.

عومه‌ری فاروق (ره) نیشانی دا که فرمانپه‌واهه تاکیکه له دهسته‌ی راویت، متمانه‌ی له نیو دانیشتگمی شورای ثومه‌ت شاشکرا کرد، نه‌گه‌رجی دزی بیت یان کوک بیت له گه‌لیدا، گه‌رانه‌وه بز لای نایته‌کانی قورثان، عومه‌ر (ره) فرموموی: من یه‌کیکم له نیو، نه‌میز نیو به پاستی بپیار ددهن، هه‌ندیک دز به بپیاره‌کم دهبن، هه‌ندیکیش کوک دهبن، نیو له خوداوه قورثانیتکنان له گه‌لادیه که به هدق دیته گو.

- گرنگترین شوینه‌واره بانگه‌وازیه کانی نه‌م بپیاره:

له گرنگترین نه‌م شوینه‌وارانه: زال بون به‌سمر یاسای که‌رتیدا، عومه‌ر (ره) هه‌موو نه‌دو همل و مه‌رجه که‌رتیه سته‌مکارانه‌ی هله‌وهشانده‌وه که زه‌ویه کانی بز بدره‌وهندی خوی قزسته‌وه و به خزرایی جوتیارانی کردته بنه‌ده، عومه‌ر وازی له‌زه‌ویه بدهیتکه کان هینتا که له دهست جوتیاراندا بینیتیه‌وه و نهوان بیکنه کشتو کان له‌برامبه‌ر باجیکی پیک و پیک که سالانه دهیده‌ن، جوتیاران بدم بپیاره‌ی عومه‌ر نئیره‌ییان ده‌برد، که زه‌ویه کشتوكالیه کانی کرده مولکی خزیان تا کاری کشتوكالی تیدا بکمن به‌رامبه‌ر نه و باجه‌ی، که ده‌توانن بیده‌ن، نه‌مده‌ش بز بدهیتکه مین جاره گه جوتیاران هه‌ست بمهوه ده‌کمن که له ژیانیاندا خاوهن زه‌وی کشتوكالین و نه‌مو زه‌ویانه مولکی خزیانه نه‌ک خاوهن کدرته تایبته‌کان له

۱- الابعاد السياسية لمفهوم الامن في الاسلام، مصطفى منجود (ص: ۳۱۷-۳۱۸).

۲- الدور السياسي للصفوة (ص: ۱۸۵).

چین و تویزی فدرمان‌پهوا، جوتیاران پیشتر نهود زه‌بیانه‌یان به‌بی بهرام‌بهر دهکرده کشتو کان، ماندو بروون و کوششیان ده‌چویه گیرانی خاوهن که‌رته کانه‌وه، چینی خاوهن زه‌بیه کان جگه له وردواله هیچی تریان بز به‌جی نه‌ده‌هیشتن.^۱

- پیگه‌برین له سه‌ر بانگکردنی سوپای رومه‌کان پاش ده‌کردنیان :

نهم سیاسته‌ی عومنه‌ی (۱۴) لوهی که جوتیارانی ناوچه نازادکراوه کانی کرده خاوهنی زه‌بیه کان بوبیه هزی نه‌وهی جوتیاران همه‌ست به ره‌زامنه‌ندیه کی تمواو بکهن وهک پیشتر هاتووه، نه‌مه‌ش وايان لی ده‌کات بدتمواوی رقیان له فدرمانه‌واکانی فارس و پرم ببیته‌وه و به هیچ شیوه‌یه که‌ها کاریان نه‌کهن، بدلكو بدپیچه‌واندوه هاوهکاری پیشکه‌ش به موسلمانان دهکهن له دزی فارس و پرم‌کان، تداننت رومه‌می سه‌رکرده خله‌لکی حیره‌ی بانگ کرد و پیتی وتن: نهی دوژمنانی خوا به‌رخته‌وهربوون به هاتنه ناووه‌ی عده‌ه بز سه‌ر ئیمه و ولاته‌که‌مان و ئیوه‌ش بی نیشانده ببوون ببیان و به سامان و دارایی خوتان به هیئتان کردن.^۲

- په‌له‌کردنی خله‌لکی ناوچه بزگارکراوه کان بز هاتنه نیو پیزه‌کانی ئیسلام :

له سه‌ر نه‌وهی پیشتر هاتووه لوهی که جوتیاران مولکدار بکرین نه‌مه وايان لی ده‌کات په‌له بکهن له هاتنه نیو پیزی ئاینی بزگزی ئیسلام که زر به خیرایه کی بدرچاو له نیوانیاندا بلاویویوه، که پیشتر هاوشیوه نه‌بووه، نه‌وهی جوتیارانه ریتیان که‌وت له دادپه‌روه‌ری و هدق و راستیان بز ببوون ببیوه‌وه، له میانی مامه‌له‌کردنی موسلمانان له‌گلیان هستیان به پیزی مرؤفیانه‌یان ده‌کرد.^۳

- چاره‌سازی سه‌روهت و سامان بز پاراستنی سنووره‌کان :

دهله‌تی ئیسلامی بهدی هرچوار ناراسته کانی بالی خزی پیکخست و ناوی سنووره کان له سه‌رده‌می يه‌که میدا گویزی‌ایوه بز ده‌ره‌وهی سنووری دهله‌ت، له گرنگترین نه‌وه سنوورانه نه‌وه ببوو که ناسرابوو به سنووری فوراتی، که دریزه ده‌بویوه و به دریزایی هیلیانکی ستاتیزی که نیوانی دهله‌تی ئیسلامی و ئیمپراتوریه‌تی بیزه‌نتینی لیک جیاده کرده و بگره چه‌ندین سنووری ترش‌هه‌بوون، عومنه‌ر له هدر ناوچه‌یه کدا به پیتی توانای خزی نه‌سپ سواری و هرگرتبوو، به جوزی ژماره‌ی هیزی نه‌سپ سواره په‌بیوه‌نداره کان له‌و ناوچانه ده‌گدیشته ۳۰۰ سوارچاک، نه‌مه‌ش به پیچه‌وانه‌ی سوپای پیاده وه یان هدر هیزی‌کی ترى وهک حوشتر سوار، نه‌مه‌ش عومنه‌ر وهک سوپایه کی پیک و پیک تایبیدتی کرد بز پاراستنی سنووره کانی موسلمانان زامن کردنی پزق و پرۆزیان و خدرج کردنیان له‌سه‌ر

۱- الدعوة الاسلامية في عهد عمر بن الخطاب حسني غيطاس (ص: ۱۳۰).

۲- الدعوة الاسلامية في عهد أمير المؤمنين عمر (ص: ۱۳۰).

۳- همان سه‌رجاوه. (ص: ۳۲).

هر سرقال بروئیکه و به هر شتیک جگه له جیهاد و له پیتناوی بلاوکردنه وهی بانگه‌وازی ئیسلامی، خدرجیه کان لهو هوکارانه بون که خوای گدوره پیسیه‌ی کردنه بتو ناماده کردنه نهم هیزه و زامن کردنی پزق و پوزی سهربازه کانی.^۱

عومنه‌ی (ص:۱) بنه ماکانی یاسای باجی دانا به لیکدانده وهی نمه‌ی که ئممه داهاتیکه له داهاته گرنگه کانی دارایی بتو خمزینه‌ی دولت، له پشت ئممه‌ی نمه‌ی ثامانچ ده کات بتو نمه‌ی بەیتولمال هستیت به وهی که له فهراهم هینانی بدرزه‌وندیه گشته‌ی کانی نومدت و پاراستنی سنوره کان و دلیانی بون له پیگه کانی که پیویسته له سهربی دارایی، ئممه‌ش به هیچ بهدی نایت جگه له خاونه زه‌ویه کان نه‌بیت که مسلمانان بونه‌ته خاونه‌نی له بەرامبەر پیزه‌یه کی کەمی دیاری کراو له‌ویه که زه‌ویه کان دهسته‌بەری ده کهن، ئم کارهش له ئەركی گرنگی نمه‌یه که خرۇشانیان له کار و ئارهزوویان له قۆستننه وهی بەرھە مەھینان زیاد بکات ئممه‌ش له چاوه وهی که پیوه‌ی ماندوو دەبن له سهرانه کان له پیگمەن پیش هاتنى مسلمانان.^۲

- دەیەك:

ئەو سامانه‌یه دەست دەکەویت له سەر ئەو بازرگانیه، کە تىپەپەریت بە سنورى دولەتدا بتو ناوخۇ، يان دەرەوەی دولت بیت، ئممه‌ش لیکچۈنیکه به گومرگ لم سەردەمەی ئىممدا، ئەم کاره فەرمانبەریک ھەلدىستى پیتى، کە پیتى دەوتىت دەھم،^۳ يان ئەو كەسى دەيمەك وەردەگرىت، ئەم سەرەنەیه له سەردەمی پېغەمبەر (ص:۱) ندبوو، له گەل خەلیفەي يەكەمدا، کە ئەبو بەكرى صديق بوبو، لەبەر ئەوەی ئەو مادىيە، مادەي بانگه‌واز بسوو بتو ئىسلام و جيھاد له پیتناو بلاوکردنه وهی بانگه‌وازە كەمی و بنياتنانى دولەتى ئىسلامى، كاتىتكە دەولت له سەردەمی عومنه‌ی (ص:۱) دا بەرفراوان بوبو، سنورى گەيشتە رۆزىھەلات و رۆزىشاوا ئەو كاتە ئالىڭىزى بازىرگانى له گەل لەلاتنى دراوسيي پېویست و ئارهزوو مەندى بتو بدرزه‌وندی گشتنى دەستى پېتىرىد، عومنه‌ی (ص:۱) پیتى باش بوبو، كە ئەم سەرەنەيە فەرز بکات له سەر ئەو شتائنى، كە دېنە ولاتى ئىسلاممەوە، هەروهە جەنگاوهاران لهو بازىرگانه مسلمانانىيەن وەردەگرت، كە روويان دەکەدە و لاتەكەيان بە هەمان مامەلە.

مېزۇنۇوسان^۴ كۆن له سەر ئەوەی، كە يەكەمین كەمس له ئىسلامدا دەيمەي دانان عومنه‌ر بوبو ئەمەش كاتىتكە خەلتكى مەنبەج لە دەريايى عەددەنۇو نامەيە كىيان بتو نووسى و داوايانلى كىرد، كە بازىرگانىيە كاتىيان بېتىننە زەوی عەرەبەمە دەيمەي سوودە كەمی بەدەنە عومنه، ئەويش پاۋىزى ئەم كاره بە يارانى پېغەمبەر (ص:۱) كرد و، ئەوانىش لم سەرى كۆك بون، بەمەش عومنه بوبويه يەكەمین

۱- الدعوة الاسلامية في عهد أمير المؤمنين عمر (ص: ۱۳۵).

۲- أهل الذمة في الحضارة الاسلامية (ص: ۶۳).

۳- الخراج لأبي يوسف (ص: ۷۷۱)، إقتصاديات الحرب (ص: ۲۲۳).

۴- سياسة المال في الإسلام (ص: ۱۲۸).

کەسیک، کە دەیەکی لى وەرگرتن عومەر وىستى دلىنى يېت لەو پىۋەيە، کە دەولەتىنى تر لە مۇسلمانانى وەرەگرن لە كاتى تىپەپاندى سۇورىيان، لەبىر ئەودە پرسىيارى لى كرد لە مۇسلمانان، كە حەبەشىيەكان چىتان پى دەكەن لە كاتى چۈونە نىتو زۇيە كانيان؟ ئەوانىش وتيان دەيەكى شەھمان لى وەرەگرن كە پىمانە، بۆيە عومەر فەرمۇسى: بە هيئەدە ئەودە، كە ليتان وەرەگىرىت نىتوەش لەوانى وەرېگرن،^۱ هەروەها پرسىيارى لە عوسمانى كورپى حونەيفى كرد، كە جەنگاوهاران چەندتان لى وەرەگرن كاتىكى كە دەچنە نىتو خاكىيانەوە؟ عوسمان وتى: دەيەك، عومەريش فەرمۇسى: نىتوەش بۇ شىيۆھە لەيان وەرېگرن،^۲ دەگىرپۇنەوە كە ئەبۇ موسای ئەشەعرى نامەيەكى نۇوسييۇو بۇ عومەر(^٢) كە تىايىدا بازىرگانىنى مۇسلمانانى وەرەگرن لەوان وەرېگرە و لە خەلکى زامن كراویش نىتوەي دەيەك وەرېگرە و عومەريش(^٣) ولامى نامەكە بۇ نۇوسييەوە و فەرمۇسى: تۆ بە ھەمان شىيۆھە كە ئەوان لە بازىرگانىنى مۇسلمانانى وەرەگرن لەوان وەرېگرە و لە خەلکى زامن كراویش نىتوەي دەيەك وەرېگرە و لە مۇسلمانانىش لە ھەر چەل درەھەمەك يەك درەھەم وەرېگرە، نەك لەوەي كە لە گەمل(^٤) درەھەمدا شتى تىيدايمە، ئەگەر بېرە پارەكە(٢٠٠) درەھەم بۇ نەوان پېتىنج درەھەمى تىيدا دەبىت، ھەرچەند زىاتر بۇو ئەدا بە ھەزمارى خۆى دەبىت،^٥ ئەم ياسادانانە لە پەيوەندىيە بازىرگانىيەكانى نىتوان ولاتاڭ دەبىت. ئەم بازىرگانىيە ئىسلامىيە چەندىن دەست كەوتى گەورەيە لە جىهانى بازىرگانىدا دەستبەر كرد، بە جۈرۈك كە دەروازە كانى دەولەتى ئىسلامى بۇ بازىرگانى كراندۇ، ھەندىتىكى زۆر لە كەمل و پەل و كالاكانىيان لە ھەم سو ناوجەكانى جىهانەوە پەرويان كرده دەولەتى ئىسلامى و لەوئى كۆپۈونىمۇ، ئەمەش بەسروشى ئەم سو ناوجەكانى ئىسلامى بىلەن دەست كەوتى گەورەيە لە ئەندازىدا ئەلەنەن دەستبەر كرد، بە جۈرۈك كە دەدورگەمى عەرەبىشەوە چوست و چالاڭ بۇونەوە و بزاوتسى كاروانە بازىرگانىيەكانى بە ھاتوو و رۇيشتۇرۇياندۇ لەھەرىيە كانى دورگەوە بۇ ھەرىيە ئىسلامىيە كانى تر زىيادى كرد، ھەروەها گەنبىئە كانى و لاتى ئىسلامىي پېشوازى لەو پاپۇرە گەورانە كرد، كە لە و لاتى ھىندىستان و چىن و رېززە لاتى كىشىورى رەش بەبارەوە و بەگەنلىرىن و بەرچاوتىرىن كالا و كەمل و پەل دەكىرە، كە پەرويان لى دەنا، ئەمەش بە شىيۆھەكى ئاشكرا لە سەرەھەمى خەلیفە كانى پاشىدى و دەولەتى ئەمەويىدا دەركەوت.^٦

لە سەرەھەمى عومەردا وەرگرانى دەيەك زەكتايان لە سامانى ئەو بازىرگانانە وەرەگرت، كە بە لاياندا تىيداپەپى و بە بىشە سامانى زەكتا و پارەيان دادەنا، ئەنسى دەفەرمۇسىت: عومەر ناردىمى بۇ كۆكىنەوە باجى عىيّاق و فەرمۇسى: ئەگەر سامانى مۇسلمان گەيشتە دووسەد درەھەم ئەدا پېتىنج درەھەمى لى وەرېگرە و ئەگەر لە دووسەد درەھەم پېر بۇو، ئەدا لە چەل درەھەمەك^٧ وەرېگرە و

۱- موسوعة فقه عمر بن الخطاب (ص: ٦٥١).

۲- ھەمان سەرچاوا.

۳- المراج لابي يوسف (ص: ١٤٦)، سياسة المال (ص: ١٢٨).

۴- التجارة وطرقها في الجزيرة العربية، د. محمد العمادي (ص: ٣٣٢).

۵- الحياة الاقتصادية في العصور الإسلامية الأولى (ص: ١٠١).

فرمانی دا له سامان و داهاته کانیان ۱/۴ی دهیدک و هربگریت و له خملکی زامن کراو نه گهر بلاوهیان به داهاته کدیان کرد و بز بازرگانی ۱/۲ی دهیدک و هربگریت، له سامانی خملکی حمرب دهیدک و هربگریت، عومه‌ر خمرجی کوکه روهی دهیدک یان بپوا پیتکراوی له سدر نه و سامانه دانا که وهی ده گریت.^۱

نهوهی که بیر لام دیاری کردنه، که عومه‌ر (۲۰۱) نهشی بز کیشاوه ده گاته نهوهی که عومه‌ر دهیدکی له سدر حمریبه کان فهرز کرد له بدر نهوهی، که نهوانیش همان مامه‌لهیان له گمل مسلماناندا کرد ووه، نه‌دهمش بنه‌مای مامه‌له‌یه، که به همان شیوه، عومه‌ر ۱/۲ی دهیدکی له سدر خملکانی زامن کراو فدرز کرد تا له مسلمانان جیاکرینه ووه، بز چه‌سپاندنی نهوهی که پیشتر باسان کرد عومه‌ر نهم باجهی سه‌پاند به سدر گاورانی هوزی تمغلوب، نهوانه که پیشان باش بسو که سه‌رانه‌یان به دوو هینده نهوه لی و هربگریت له مسلمانان وهک صده‌قه، نه‌دهمش که بپیاری له سدر دا به سدر مسلماناندا له برى زه‌کات بسو وه صده‌قهی بهشه سامانی زه‌کات بز خستنه پووی بازرگانیه، همر نه‌مه‌ش وای کرد سنوریک بز و هرگرتنی دابنیت و پیگری بکات له دوباره و هرگرتنه ووهی له مسلمانان و خملکی زامن کراو، له بدر نهوهی که سه‌رمایه نه‌گوپه و کالا هاورده کانیش نرخیان زیاد ناکات پیی، نه‌گهر هیننه‌وهشی بز چند جاریک دوویاره ببیسته وه مه‌گهر دوای باره کان، و بمپیکردن بیت بز بنه‌مای مامه‌له، نه‌مه و کاتیک که خملکی حمرب نهوهی که وهی ده‌گرن له سدرانه له مسلمانان نه‌گهر هلیبگرن، نهوا له سدر مسلمانانیش پیویسته له لانه نیسلامه وه به همان شیوه نهوا سه‌رانه‌یه بگمیری نزیته ووه بز نهوان، نه‌گهر نه‌مه به همان شیوه بیت له هملگرتنی سدرانه بسوی، نهوا له سدر مسلمانانیش پیویسته که به همان شیوه سدرانه هملگرن له سه‌ریان، نه‌مه‌ش همر نهوهیه که ولاته نویه کان له سمری ده‌رزن، و نه‌دهمش به بدرز کردن نهوهی بدریستی گومرگی نازه ده‌گریت^۲ کاتیک که مسلمانان له پیویستیدا بن بز همندی کالا و بدو بوبومی هاتوو بز لایان نهوا نهوان داده‌بوزن وه یان له بازرگانان ده‌بوورن له سدرانه کدی و هاندانیکه بز هینانی و زیاده‌پیی تیایدا، عومه‌ر (۲۰۱)یش هدر نه‌مه‌ی کرد، کاتیک که فرمانی دا به کاریه‌دهستانی که نیوهی دهیدک له حمریبه کان و هربگرن له چونه حیجاز و به زهیت و دانه‌ویله، و همروهها همندی جار فرمانی دهدا به لیخوش بونیان، زوهری له سالم و نه‌ویش له باوکی و نه‌ویش له عومه‌ر (۲۰۱) وه هیناویه‌تی که عومه‌ر له شته ئاشکراکراوه کان و کالا ندرمه کاندا دهیدک و له گه‌نم و میوژ نیوهی دهیدکی و هرده‌گرت همتا باری زوری لی بیت بز مه‌دینه،^۳ نهم پیکختنده دارایانه‌ش که له پرزاوی خلافه‌تی عومه‌ر (۲۰۱) ده‌رکه‌وتون، سوودیکی گدوره‌یان هه‌بسو له ئاسانکاری ئال‌لوگزپی بازرگانی نیوان مسلمانان و ولاتانی دراوستیان، و هینانی کمک و په‌لی همه‌جور له داخوازی خملکی و

۱- شرح السیر الكبير (۵/۲۱۳۴-۲۱۳۳)، الحياة الاقتصادية في العصور الإسلامية الأولى (ص: ۱۰۱).

۲- سياسة المال في الإسلام (ص: ۱۳۲).

۳- سياسة المال في الإسلام (ص: ۱۳۳).

پیویستیه کانیان بایه‌خی خوی که مهندس ریکخستنی کا الا هاتوه کان بوز بهیتولمال، به لکه چهندین ریگه له و ریگایانه‌ی ریکخستوه که به هزیمه داهاتی بدیتولال زیادی کردوه، ولات رازیتزاوه توه به سه قامگیری و خوشگوزه رانی، لمده شده بایه‌خی داوه به بازگانی دهه کی، و پاشان کاریه دهستانی فهرمانه‌ایان شویتی ده کهون، به مدهش نامه‌ی بوز دنوسین و سور بو له‌سمر دهستکه‌وتنه مافی دولت بهبی ستدم کردن له باج و درگران.^۱

۵- دهستکه‌وت و غه‌نیمه‌ته کان:

دهستکه‌وتکه کان، بریتین له هه موو سامانیک که مولکی هاویه‌ش پیداکرنه و بهبی جدنگ ده گاته دهستی مسلمانان، ثمه‌مش نه به تاودانی ثمسپه کان و نه به ثمسپ سواری دهیت و پیتچ یه کی ثه دهستکه‌وتکه ش به‌سمر پیتچ چین^۲ و توییذا دابهش دهکرت که خوای گهوره له قورنادا باسی کردون که ده فرمومیت: «مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقَرْيَةِ فَلَلَّهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَّمَى وَالْمَسِكِينِ وَأَبْنَى السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا إَاتَتُكُمْ الْرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَكُمْ عَنْهُ فَأَنْتَهُوا وَأَنْقُوا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ» (الحشر: ۷). بدلام غمنیمه‌ته کان، ثه‌ویه که مسلمانان لدریتی جهندگوه دهکه‌وتیت.^۳ خوای گهوره ده فرمومیت: «وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ خُصُّهُ وَلِرَسُولِهِ وَلِذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَّمَى وَالْمَسِكِينِ وَأَبْنَى السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ إِمَانْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» (الانفال: ۱۴).

له خلافتی عومه‌ردا (ظاهری) غه‌نیمه‌ته کان زور گهوره بعون بوز به‌فرماونی ناوجه تازادکراوه کان کاتیک که چیزی پی و هرده گیریت له گهشمه‌ندنی ثابوری گهوره، همه‌وه‌ها سه‌رانی پرم و فارس ده‌ده‌چت بوز گوره‌پانی جدنگ به ته‌واوی جوامیریه کیانمه، تالانیه کانیان دهکه‌وتیه چنگی مسلمانان، ههندی جار ده گاته (۱۵۰۰۰) درهم، یان (۳۰۰۰) درهم، چهندین شاری گهوره و هک مده‌دانی و جه‌لولا و هده‌دان و په‌بی و ثسته‌خر و چهندینی تریش، مسلمانان دهستیان گرت به‌سمر چهند سامانیکی گهوره‌دا، و هک زه‌ویه کانی کیسرا که (۳۶۰۰)^۴ بالی چوارگوش بیو، که زه‌ویه که‌ی به زیر پیش ریز و به پله به‌سمریدا ده‌ریشتنه که چهندین نه‌خش و نیگاری به خشن رازیت‌ابونه و گهلاکانی ثاوریشم بیون، چهندین ریپه‌وی ثاوی تیدابرو که به دروست کرابیون، ثمه‌مش به (۲۰۰۰).

۱- سیاست الممال في الاسلام (ص: ۱۲۳).

۲- تاريخ الدعوة الاسلامية، د. جليل عبدالله المصري (ص: ۳۲۲).

۳- الخراج لأبي يوسف (ص: ۱۹)، نقلًا عن عصر الخلافة الراشدة (ص: ۱۸۳).

۴- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۱۸۸).

درەم فرۆشان، موسىمانان بېتىكى زۆر زېپ و زىو و خشلى گەورەيان لە غەنئىمەتەكانى جىلدەولا و نەھاوند دەست كەدەت، كە بە جۆرىكى پېتىج يەكى جىلدەولا دەگىشىتە پېتىج ملىيۇن درەم.^۱ گەورەتىرين غەنئىمەتەكانىش ئەو زەۋىيانە بۇون، كە عومەر(ع) دايىھ دەولەت، و زەۋىيە كانى خرى فرۆشان بۇو، كە ھەندى لە خاۋەنە كانىيان كۈزۈن و ھەندىتىكى تريان لىتى ھەلاتن، مولىكە كانى كىسراو خەلتكەكى— كە بە جۆرىكى دەغل و دانەكەمى بۆ دەولەت بۇو، بە بەرپىوه بىردى بۆ بەرپىوه نەنى بەيتىمال بۇو، دەلىن كە دەغل و دانەكەمى— دواتر— گەيشتە حەدوت ملىيۇن درەسم، دىيارە ئەم غەنئىمەتەنانش رېپەيەكى زۆر بۇون، موسىمانانى وەك تاك و دەولەت دەولەمەندىكەد و ئاستى بىزىيى بەرزىكەدەوە و شويىندوارى زياتر لە سەرددەمى خەلافتى عوسماڭدا(ع) دەركەدەت.^۲ ئەمەش گۈنگۈتىرين سەرچاواه كانى دەولەت بۇون لە سەرددەمى عومەردا(ع).

دووهم : بەيتۇلالى موسىمانان و پېكخىستنى دىوانەكان :

بەيتىمال: بىريتىه لەو شويىنە كە تمواوى داھاتەكانى دەولەتى بۆ دەگەرىتىرىتىمە، ھەروەھا ئەو جىڭگايىدە كە تمواوى خەرجىيە كانى لە مۇچە خەلیفە سوپاۋ دادوھر و كارىبەستان و ياوەرە گشتى و تايىبەتىيە كانى دەولەتى تىيدا خەرچ دەكىتتى...^۳

بەلام دىوانەكان: كۆمەلەتىك دەفتەر و تىانووسى، كە كاروبارى دەولەتى تىا تۆمار دەكىتتى، لاي فارسەكان دىوان بىمۇ جىڭگايىدە دەوتىتىت، كە نۇوسمەران و فەرماتىبەرانى كاركەر بىمۇ دەفتەر و تىانووسانى تىيدا كۆزدەبىتتى.

لەسەرەتاي دەولەتى ئىسلامىدا بەيتۇلال نەبۇو بەو مانايدى، كە پىتى دەوترا، بەراستى سىياسىتى پېغەمبەر(ع) لەسەر ئەدەب بۇو، كە دابەش كەرنى سامانەكان و خەرجىيە كان دوانەكەۋىت، نەبۇ بە كەريش لەسەر بەرنامە پېغەمبەر(ع) رېيىشتوو بەرپىوه، عومەرىش ھەر لە سەرەتاي خەلافتىيە و رېنگى ئەو دوو ھاۋەلەي گىرتەبەر تا دەسەلەتى ئىسلامى بە ئاراستىمۇ رۆزىتاواو رۆزىھەلات بەرفراوان بۇو، پاشان دەستى كرده بېركەنەوە لە پېنگىيەك كە ئەدەب تىيدا چارەسەر دەكرا كە لە مال و دەستكەدەتى غەنئىمەتەكانى ناوجە پىزگار كراوهەكان لاي عومەر كۆزدە كرايەوە، لەگەن داھاتەكانى سەربانو باج و خىرات، سوپا زىيادى كرد و پىتىستى بە پېكخىستنى پېندايىستىيە كانى و ناوابى سەربازەكانى دەبۇو نەبادا يەكىنکىيان بەبىي مۇوچەو بۇتۇي بىت لە بىر بچىت، يان دووجار مۇوچە بەرىتتە كەسىتىك، ھەروەھا سەرپەرشتى ھەلمەتەكانى پىزگار بەخوازى و سەرکەوتتەكانى گىرته ئەستتۇ و سامانەكان بە شىۋىيەك زۆر بۇون، كە لاي موسىمانان پېتىشتر نەزانزاپۇون، خەلیفە بىنى، كە خۆى و فەرماندەكانى ناتوانى ئەم كارە پىتكەجەن، حىكمەتى ئابۇورى نىيە كە بەرپىوه بىردى كارە دارايىيە كان بە دەستى

۱- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۱۸۹).

۲- ھەمان سەرچاواه.

۳- سياسة المال في الإسلام (ص: ۱۵۵).

۴- مقدمة ابن خلدون (۲۶۳)، سياسة المال في الإسلام (ص: ۱۵۵).

کاریه دهستان و والیه کان بیت بی ثوهه که به ژماره پیکی بخات و به ژماردن بیژمیریت، ثهنجامی ثدم بیدردن وهیه لیوان لیتو بلو له دانانی پیسايه کی نه گوپ بتو ثدم سامانانه، لیرهه وه دیوان پدرهی سندن.

عومه‌ر (جعفر) یه که مین کمس بلو، که له دهلهه تی نیسلامیدا دیوانی دامهزراند،^۱ چیزکی ثمهمش وه ک ثهوهه، که میژونوسان بیزان گوییزاوینه تمهه ثوهه که: ثمهه هورهه فهه رمووی: له ولاطی به حریته وه (۵۰۰۰۰۰) همزار درهه مم هیتنا و هاتم بتو لای عومه‌ر (جعفر) و ثهويش پرسیاری خلهکه کهی لی کردم، منیش هه والم پیدا و پاشان فرموموی: ثمهه چیه هیناوته؟ منیش وتم: (۵۰۰۰۰) درهه مم هیناوه، ثهويش فرموموی: بدلام لیدای، تو ده زانی چی ده لیتیت؟ وتم: بدالی، سده همزار و سده همزار و سده همزار و سده همزار، ثهويش فرموموی: خواالو دیاری، بگه ریوه بتو لای کمس و کارت و بنو، ثهگه ریزت کرد وه وه بتو لام، منیش کاتیک که ریزتم کرد وه هاتم بتو لای، فرموموی: ثمهه چیه هیناوته؟ وتم: (۵۰۰۰۰) درهه مم هیناوه، فرموموی: بدلام لیدای! ثایا تو ده زانی چی ده لیتیت؟ وتم: بدالی، سده همزار، همدا پینج جار بتو ژمارد، ثهويش به پینج پهنجه کمی ژماردی، فرموموی: ثایا ثمهه باشه؟ وتم: من جگلهه وه هیچ نازانم، فرموموی: سه رکه وته سه رمینبه رو سویاس و ستایشی خوای له سه رکه و پاشان فرموموی: ثهی خلهکینه نیمه سدروهه و سامانیکی زورمان بتو هاتووه ثهگه بتانهه وه ده تانکه کیه پیوانه و ثهگه بتانهه وه ژماردن ده تان ژمیرین لم کاتهدا پیاویک هه ستایه سه ربی و وتم: ثهی ظهیری باوره داران، من عده جمهه کامن بینیوه، که چهند دیوانیکیان بتو خویان پیک خستوهه،^۲ عومه ر ناره ززووی ثهمهی کرد،^۳ پاشان عومه ر اویته بدمولسانان کرد بتو دامهزراندنی ثدم دیوانانه، همندیکیان راویهیان بدهدا، که ثمهه بیان پی باشه و هلیدی کوری موغیره فرموموی: من له شامده هاتووم و پادشاکانی ثهوانم بینیوه که چهندین دیوانیان هه بورو و ناوی سهربازانیان تومار کرد وه عومه ریش چند دیوانیکی دانا ناوی سهربازانی تومار کرد، له هندی له پیاویته کاندا هاتووه که خالدی کوری و هلید ثهمهی و توهه.^۴

هندی له میژوو نووسان باس لهوه ده کهن، که له مدینه دا هندی مه رزه بانی فارس هه بیون کاتیک که سه رسامی عومه ری بینیوه پی و توهه: ثهی ظهیری باوره داران، کیسرا کان شتیکیان ههیه، که ناوی لی ده نین دیوان و هه ممو داهات و باجیکیان به پیک و پیکی تیدا کوکه ده کهندی و هیچ شتیکی به تاکی لی هدلا که دیتیت، خلهکانی خاوهن موچه ش تیایدا تومار ده کهن و هیچ کم و کورتیه کی تیا رهو نادات، عومه ری بیدار ببویه و فرموموی: بتو پیناسه بکه، بهم شیوه هه رزه بان بتو پیناسه کرد و ثهويش چند دیوانیکی دانا و بهخشینه کانی تیدا فدرز کرد،^۵ پاشان عوسمان حمزی بدم تومار کرد و به پای خوی ناماوهه دا و فرموموی: من سامانیکی زور بددی ده کم که

۱- سیاست الممال في الإسلام (ص: ۱۵۷).

۲- الطبقات لإبن سعد (۳۰۰-۳۰۱) خبر صحیح.

۳- مقدمة ابن خلدون (۲۶۴)، والخارج لأبی يوسف (ص: ۴۸-۴۹).

۴- الأحكام السلطانية (ص: ۲۲۶-۲۲۷)، وفتح البلدان (ص: ۴۳۶).

۵- الأحكام السلطانية (ص: ۲۲۶)، تاريخ الإسلام السياسي (۱/۴۵۶).

خەلکى ھەولى بۇ دەدەن وە ئەگەر بىتت و ھەزىز نەكىزىت ھەتا دەزانىيەت كە كى بەشى خۆى بىردووھو كى نېيردووھ، لە ترسى ئەۋەرى كە كارەكە بىلە ئەپەتىدە،^۱ ئەمە ھەندى لەو گىپەنۋانىيە كە لەسەر بىنەماي راۋىيىت عومەر (۱۵۸) پۈويان داوه لە چەند جارىتىكى جىاوازا زا بۇ ئەو كەسانەي كە لاي ئامادە بۇون، جىاوازىيەكىش لە نىوان مىتۈرونوساندا ھەمە سەبارەت بەو سالەي كە پىتكەختىنى دىوانەكانى تىدىا، ھەندىتىك لەوانە وەك: طبىي كە ابن ئەسىر و چەند كەسىتىكى تر لىيان وەرگەتتۇوه، ئەو سالە بە سالى (۱۵) ئى كۆچى لە قەلەم دەدەن، ئەوانى تىرىش وەك بلازەرى و واقىي و مَاوەردى و ابن خەلدۇن،^۲ دەنین لە مانگى مۇھەممى سالى (۲۰) ئى كۆچىدا بۇوە، دروستتىرييان ئەۋەرى كە لە سالى (۲۰) ئى كۆچىدا بۇوە، چونكە سالى (۱۵) ئى كۆچى جەنگى قادىسيي تىيدابۇو، پىزگار كەنلى مىسر و عىترات و شام دولى ئەم جەنگە بۇو،^۳ لە دابەشكەرنى سامانەكاندا عومەر بە پىتچەوانىي ئەبو بەكرەوە كارى دەكەد، ئەبو بەكر بەيەكسانى ئەو سامانەي دابەش دەكەد، بەلام عومەر بە پىتى پاپەردوويان لهئىسلام و كارزانى لە جىهاد و لايدىنگىرى پىغەمبەرى خوا (۱۵۸) دابەشى دەكەد،^۴ و ئەمە هەر راي عومەر بۇوە لە سەرددەمى ئەبو بەكردا و ھەموو جارىتىك كە ئەم يەكسانىيە لە نىوان خەلتكىدا دەبىنى پىسى دەفرمۇو: ئاييا بە يەك شىيەۋەيە يەكسانى دەكەيت لە نىوان كەسىتىك كە دووجار كۆچى كەنۋە و بۇ دوو قىبىلە نۇيىت خۇينىدووھو كەسىتىك، كە سالى فەتخى مەككە لە ترسى شىشىر مۇسلمان بۇوە؟ ئەبو بەكر پىتى فەرمۇو: بەلام ئەوانە لە پىتىناوى خوا كاريان كەنۋە بەجرو پاڭشتىيان لاي خوايە، بە راستى دونيا مالى راگەياندە بۇ سوار، عومەر پىتى فەرمۇو: من كەسىتىك لە دىرى پىغەمبەرى خوا جەنگايىت وەك ئەۋەرى نازام كە لەگەن پىغەمبەر جەنگايىت،^۵ ھەر لەبىر ئەۋەش بۇو كە فاروق بەخشىشە كانى لەنیوان خەلتكىدا بەم شىيەۋەيە لاي خوارەوە دابەش دەكەد:

- ئەو پىشىنەنەي بە ھۆى پاپەردوويانوو سامان دەست كەتتۇوه.

- ئەو كەسانەي كە مۇسلمانان دەلەمەند دەكەن لە ھېستان و كۆكەنەوە سوود بۆيان وەك كارىبەدەستان و ئەو زانايانەي كە سوودى دىن و دونيایايان بۇ دەنن.

- ئەوانەي كە دەبىنە قەلغان و سېم بۇ مۇسلمانان وەك موجاهيدان له پىگە خودا لە سەربازان و بەرچاو رۇشنان و ئامۇڭكارى كاران بۆيان.

- ئەوانەي كە پىويستيان پىتەتى.^۶

ئەمەش سیاسەتى فاروق بۇوە لە دابەش كەندا، كە لە چوارچىۋەي ئەو وەتەيەيدا بۇو، كە دەفرمۇویت: ھىچ كەسىتىك مافدارتر نىيە لە كەسىتىكى تر، بەلام ئەمە پىاپىچىنىيەي و پىاپىچىنىيەي و پىاپىچىنىيەي.

۱- الاحكام السلطانية(ص: ۲۲۶)، سياسة المال في الإسلام(ص: ۱۵۸).

۲- مقدمة ابن خلدون(۲۴۴)، سياسة المال في الإسلام (ص: ۱۵۹).

۳- سياسة المال في الإسلام (ص: ۱۵۹).

۴- هەمان سەرچاوه.

۵- الاحكام السلطانية للماوردي (ص: ۲۰۱).

۶- السياسة الشرعية لإبن تيمية (ص: ۴۸)، وأولياء الفاروق (ص: ۳۵۸).

دله‌مندی و پیاو تاقیکردن‌هه‌ی و پیاو و پیداویستی،^۱ پاشان عومنه‌ی^(۱۴) عدقیلی کوری شهی تالیب و خرمدی کوری نهوفدل و جویه‌یری کوری موتعمی بانگ کرد، که له لوانی قوره‌یش بون، پیش فدرمدون: خله‌کنی له‌سدر پی و جییان بنوسن، سدره‌تا به بدنی هاشم دهستانی پیکرده و دواتر شهبو به کر و کس و کاره‌کهی و پاشتر عومنه‌ر و کس و کاره‌کهیان نووسی و دواتر هوزه‌کانیان نووسی و له‌سدر خلافت دایاننا و ثینجا به‌زیان کردوه بتو بدرده‌ستی عومنه‌ر، کاتیک عومنه‌ر چاوینکی پیاخشاند فدرمدوی: نه خیر، من پیم خوش نهبووه بهم شیوه‌یه بیت، بدلام به دوستانی پیغه‌مبدر^(۱۵) له نزیکوه بتو نزیک دهست پی بکدن، عومنه‌ر بهو شیوه‌یه داده‌تین که خواه گهوره دایناوه، دواتر بدنی عده‌هی هاتن بتو لای عومنه‌ی^(۱۶) و تیان: تو خلیفه‌ی پیغه‌مبدری خوا^(۱۷) و خلیفه‌ی شهبو به‌کری^(۱۸) و شهبو به‌کریش خلیفه‌ی پیغه‌مبدر^(۱۹) بوده، لمبر شده با همربه شیوه‌یه بیت که شهوان نووسیویانه، شهیش فدرمدوی: بخ بخ شهی هوزی عهدی، دهستانه‌یت له‌سدر پشتی من نان بخون، چاکه‌کام بتو نیمه همرووا به با برپوات نا، بدلام همتا بانگیشت بینی و ده‌فتنه‌هکه‌تیان به‌سمردا ده‌سه‌پیتنی^(۲۰) و اتا شه‌گدر له کوتایی خله‌کنده بنسرین— من دوو هاوهلم ههیه، که پیگدیه کیان گرتوروه و شه‌گهر دژایه‌تیان بکم شهوا دژایه‌تیم پی کراوه، بدلام سویند به خوا نیمه همست به چاکی ناکهین له دونیا و لای خواه گهوره‌یش له‌سدر کاره‌کاغان به‌محمد^(۲۱) نهیت داوهی پاداشت ناکهین، چونکه شه‌و به‌ریزمانه و شه‌هلی به‌یته‌که‌شی به‌ریزترینی عهده‌ب و پاشان له نزیکوه بتو نزیک، سویند به خوا عهجه‌مه کان به‌کاریک بین و نیمه‌ش به کاریکی تر بین شهوا شهوان به پیشترن به‌محمد^(۲۲) له نیمه له پوزی قیامه‌تدا، به راستی هدر کس کاره‌کهی کم تدرخه‌می پی بکات شدوا ره‌چله‌کی پهله‌ی پی ناکات،^۲ پاشان عومنه‌ی^(۲۳) دهستی کرده تومارکدنی به دیوانی توماریک که ناوی موجه‌داره‌کان و موجه‌که‌یانی تیدابوو، ناوی لینا دیوانی سدریازی له‌سدر بنه‌مای شهوه‌ی که تمواوی عده‌به مسلمانه کان سدریازن بتو جیهاد و له پینناوی خودا، توماره‌کهی بتو سوپا به تیره‌ی بدنی هاشم و نزیکترو نزیکتر له پیغه‌مبدر^(۲۴) و پاشان به دوای شهواندا چین له دوای چین دهستی پیکردووه، بتو هدر تاکینکی مسلمان ریزه‌یه کی دیاری کراوه داناهه، موجه‌ی فهرز کردووه بتو خیزانه‌کانی پیغه‌مبدر^(۲۵) و خاوین که‌ره‌کانی، تمواوی مسلمانان له پیاو و ژن و مندانل هدر له دایک بعونیه‌وه و کویله و بمنده کان به ریزه‌ی جیاواز،^۳ به ده‌کردنی شه دیوانه عومنه‌ر بایه‌خی خوی به کاری جیهاد له پینناوی خودا ده‌خرست، بایه‌خی تمواوی دا به‌موجاهیدان و هک پاراستنی مافیان، کاری شه توماره‌ی به زمانی عده‌بهی و له مددینه‌ی پرشنگداردا کرد له‌سدر دهستی که‌سانیک له تینگدیشتوانی قوره‌یش و زانایانی، پاشان فدرمانی دا بهم دیوانانه له هریمه‌کانی ده‌له‌تی نیسلامی، پاشتر به زمانی ولاته نازاد کراوه کان تومار کرا، بعد مره‌بی کردنی شه‌کرا تا له‌سمرده‌می عبدالملک کوری مهروان و

۱- جامع الاصول (۷۱/۲) و أخبار عمر (ص: ۹۴).

۲- فتح البلدان (ص: ۴۳۶)، الأحكام السلطانية (ص: ۲۲۷).

۳- سياسة المال في الإسلام (ص: ۱۰۶).

و هلیدی کوری، دوای ریکخستنی دیوانه کان عومه‌ر به دریژایی سال پاره‌ی کوچه کرد و دواتر لذیوان خده‌لکیدا دابهشی ده کرد، لمبهر شموده که پیشی وابو که کوچک‌دن‌شده زور گهوره‌تله بز پیروزکردنی، کوچک‌دن‌شده دارایش پیویستی بهو همه‌بو که چند که‌سیکی دست پاکی هدیت، زهیدی کوری ئه‌رقم لمه‌رد می عومه‌ردا لمه‌سر به‌یتولال بیو، ^۱نه‌بو عوییده به پالپشتی خوی له عبدالقاری تیره‌ی قاره‌ه هیناویه‌تی که ده‌فرموموتی: لمه‌سرد می خه‌لافه‌تی عومه‌ری کوری خدتاب (۱۴) من لمه‌سر به‌یتولال بیو.

سیّہم: خه‌رجیه‌کانی ده‌وله‌ت له سه‌رد می عومه‌ر:

خرجیه‌کانی به‌یتولال دابهش ده‌بیت بز سیّدش که بریتین له: خه‌رجیه‌کانی زه‌کات و شموده که په‌یوه‌ندی پیویه‌تی، خه‌رجیه‌کانی سه‌رانه و باج و ده‌یک و شموده په‌یوه‌ندی پیویه‌تی، خه‌رجیه‌کانی ده‌ستکه‌وته کان و شموده په‌یوه‌ندی پیویه‌تی، قورثانی پیروز و سونه‌تی پیغه‌مبدر(۵) و کاری هاوه‌لان (خوايان لی رازی بیت) خه‌رجیه‌کانی ئه‌نم چه‌ند به‌شیان پوون گردؤت‌مده.

۱- خه‌رجیه‌کانی زه‌کات:

خوای گهوره ناوی هدشت چین خده‌لکی بردووه که زه‌کاتیان پی ده‌شیت له نایه‌تیکدا که ده‌فرموموتی: ﴿إِنَّمَا الْصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَدِيلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤْلَفَةُ قُلُوبُهُمْ وَفَ أَلْرَاقِ وَالْأَغْرِمِينَ وَفَ سَبِيلِ اللَّهِ وَآبَنِ السَّبِيلِ فَرِيقَةٌ مِنْ أَلَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ (التوبه: ۶۰).

هه‌زاران و بی نهایان له سه‌رد می عومه‌ردا (۱۴) لهم دارایانه‌یان پی ده‌درا و ئه‌مه‌ش دوروی ده‌خستنده‌ه له هه‌زاری و نهاداری، له دهست کورتی و لیسراوی ده‌ری ده‌کردن، نزیکی ده‌کردن‌شده له نزمرتین پله‌ی ده‌وله‌مندی، ^۱عومه‌ر (۱۴) هه‌میشه ده‌فرمومو: ثه‌گه‌ر پیشان بدهی شدوا ده‌وله‌مند ده‌بن، ^۲نه‌مدش سیاستی زیرانه‌ی عومه‌ر ببو که بریتیه له به‌خشینی شموده بدهش و زیاتر به را‌دیه‌یک بز دابهانی کاتی، بدلام دابهانی دریوچایین له نه‌خوش و هاوشیوته‌کانی شدوا زه‌کات بز نه‌وانه ده‌بیته هاوه‌کاری و کوچه‌کیتیکی ریک و پیک هه‌تا به‌هوله‌مندی هه‌زاری ده‌ره‌ویت‌مده و به توانش په‌کوهه‌ت له‌ناوده‌چیت و بدتلایش به که‌سابت، ^۳نه‌دم سیاسته‌ی عومه‌ر هه‌زارانی گاور و جووله‌که‌شی گرت‌مده و سه‌رانه‌شی لمه‌سر لابردن، ^۴هه‌روه‌ها له خه‌رجیه‌کانی زه‌کات ده‌درايه ئه‌مو که‌سانه‌ی که کاریان

۱- صبح الاعشی في قوانين الانشاء للقلقشندي (۸۹/۱).

۲- فقه الزکاة (۳۱۸/۱) هذا المصدر والذی فرقه من سیاست المال في الاسلام (ص: ۱۰۶).

۳- سیاست المال في الاسلام (ص: ۱۶۹).

۴- النظام الاسلامي المقارن (ص: ۱۱۲)، سیاست المال (ص: ۱۷۱).

۵- الاموال لأبي عبيدة (۱۷۶/۴)، سیاست المال (ص: ۱۷۱).

۶- سیاست المال في الاسلام (ص: ۱۷۲).

له سمر ده کرد و ثدویش بیان دهبویه پیشه‌کیه کی بلاو، و کاری فره لق، که له هه موویان پهیوهست ببو به پیکختنی زه کات و ئاماری نهود که کسدی که زه کات پیویست ده بیت له سه‌ری، و کی پیویسته بیدات؟ وه ئه و پیزه‌دیه چند که فدرز ده بیت، ناسینی نهود کسدی که بی پیویست ده بیت؟ وه ژماره‌یان چندنه آره بپری پیویستیه که یان و پیزه‌دیه بدس بونیان، چندنیکی تر لهو کاروبارانه که پیویستی به ده‌زگای تهواو همیه له شاره‌زایان و پسپوران و نهواندش، که کۆمه‌کیان ده کمن،^۱ به‌لام نهواندی که دلیان داهیتر اووه (المؤلفة قلوبهم)، عومه‌ر بدهش که یانی بپری، ئەمەش له بدر نهودی، که ئیسلام به‌هیتر ببوه له خلافت‌هه کهیدا و پیویستی به خدرج کردن نیه له دارایی زه کات به سمر نهود پوله‌ی که له نیو نهود ههشت پوله‌دایه که دهقی قورئانیان له سمر هاتوروه،^۲ به‌لام له سه‌رده‌می ئیستاماندا هیشتا گیزانه‌وه به همراه شیوه‌یک بیت همیه، که سانیک همن که دل داهیتر اووه به سه‌ریاندا دچه‌پسپیتیت،^۳ وه هندیک له دوژمنانی ئیسلام و بانگخوازانی مردوو له مسلمانان شم هله‌یان قۆستموده که عومه‌ر بدهشی دل داهیتر اوانی لا برد ووه له سه‌رده‌می خویدا و ده‌ریاره‌ی ئەمە چیزکیان ده‌نوسوی، بانگ‌شەدی نهوده‌یان ده کرد، که عومه‌ر (۱۷۶) بدم کاره‌ی یه‌کیک له دهقہ قورئانیه کانی را گرت ووه و ئەمەش بانگ‌شەدیه کی ناراسته و له گەل راستیدا ناگونغیت.

لە راستیدا عومه‌ر (۱۷۶) بدهشی دل داهیتر اوانی له بدر ژیریه‌ک را گرت، نهودیه ئیسلام له سه‌رده‌می یه‌کمیدا لاواز ببوه به‌لام ئیستا به‌هیتر و به‌دسلاته، نهود پیی وابوو که پیویست به دل داهیتر اوانی نهوانه ناکات له پاش سه‌ریه‌ر زی و سه‌رکه‌وتون و به‌هیتر و ده‌سلاطه.^۴

نه موویان هاودنگ بعون له بپاری عومه‌ر ئەم هاودنگیش به ئاسانی دهسته بدر نهبو به‌لکو له شەنجامی قایل کردنیان ببو بدو بیانووانه که پالى پیتوهنا بۆ چاوه‌یانی دل داهیتر اوان به جۆریک که ئیسلام چاوه‌یانی دل داهیتر اوانی بسوون هەلھیناوه ئەمەش واي لى کردووه که له پیاھەلداندا بیت ده‌ریاره‌ی ژماره‌دیه کی کەم کە هیچ کیشیکی بۆ نیه، پاش چوونه ناوه‌وه گەلانیکی زۆر له ئیسلام، همروهک نهودی که ئەمەش جۆره ترسیک ببو لهو خەلکانه که داواي دل داهیتر اوان ده کرد، به‌لکو ترسه کەی سه‌ریان نهودببو که له سمر ویستی پشت پی بەستوویی بیتنه‌وه، پاشان مافی ئەماندش مافیتکی میراتگری نیه که نهود دواي نهود بە میراتى وەرى بىگرن،^۵ عومه‌ر دهسته وەستان له بدر ده ئەم دهقە نووه‌ستا لهووه که پهیوه‌ندی به دل داهیتر اوانه وە همیه، لهو تىنگەبىشتبورو که مەبەست لهم دهقە بريتىيە له سەرفاز كردنی ئیسلام، و دامەزراندنی شهود کەسانه‌یان مسلمان بسوون، عومه‌ر سەیرى هۆزى دهقە کەمی ده کرد نەك پووكاره‌کەمی، به جۆریک خواي گەوره ئیسلامى سەرفازو خەلکە کەمی زۆر كردوو نهود مە به‌خشين— له روانگەمی عومه‌ر كەنەفتى و پىسوائى ببو، نهود هۆزىهی

۱- سیاست الممال في الاسلام (ص: ۱۷۳).

۲- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۲۰۲).

۳- سیاست الممال في الاسلام (ص: ۱۷۵).

۴- سیاست الممال في الاسلام (ص: ۱۷۸-۱۷۷).

۵- الابعاد السياسية لنفهم الأمن في الاسلام (ص: ۳۰۶).

کە لە پىتىايدا بۇ خواى گەورە لە داھاتى زەکات بەشىكى دىيارى كردىبو بۆ دل داھىتراوان و لەسەر ئەم بەنەمايىش عومەر ئەم بەشى راگرت و ئەم بەخششەي پى نەدان، ھەر لەسەر ئەم تىنگەيشتنە دروستەش ناڭرىت كە بلىيەن: عومەر كاركىدى بە دەقىيەتلىك قورشانى پەيوەست بە بەخشىنى دل داھىتراوانى بە بەشىك لە زەکات ھەلۋەشاندەوە، لەبەر ئەمە قابىلى ھەلۋەشانەد بۇو، ھەلۋەشانەد شەن ناڭرىت مەگەر لە لايدىنى خاودەنى شەرع و شەرع خۆيىھەد بىت و لەسەر دواى كۆچى دوايسى پىغەمبەر (ھ) يش ھەلۋەشاندەن نىيە،^۱ بەراستى عومەر چاودىرى گۆپانى بارودۇخى ئەم ھۆكۈرانە دەكىد كە دەقە كانى حوكىمى لەسەر بىنیات نزابۇو، ئەمەش ھەروەك پىتشتەر وقمان لە گەل رۇوکارە كانىدا نەوهەستاوهەمە،^۲ ھەروەك ئەمە كە خەرجىيە كان لە پىنى شازادكراوان و دەستەبىرى بەلەنەكان و ئەوانەد لە پىتىاوى خودان و رېبوارن، قورشانى پېۋز بايەخى داوه بەرېبواران و ج بايەخىكىش، بەشىكى لە زەکات و دەستكەوت و پىتىج يەكى لە غەنئىمە بۆ داناوه، بايەخى ئىسلام بە رېبوارانى نامۇ و بىنەهاوتايان بايەخىكى بىتىنەيە، نۇنەي ئىيە لە ھىچ پىكخراوەتك يان دەستورىتك لە دەستورەكانى تر، ئەم بایەخەش جەخت لەسەر پىتىمۇنى پىغەمبەر (ھ) و ئەبو بەكرەتكاتەمە، ھەروەھا عومەر (ھ) لە سەرددەمى خۆيىدا مالىيەكى تايىەتى گرتىبو كە ناوى لىتىباوو لانەي نارد، ئەمەش ئارد و قاۋوت و خورما و مىتۇر و ئەم شەنانە تىيادىبو كە پىتىسىتى پى بۇو، مىوانان و ھەممۇ ئەم كەسانەي پىنچىگەر كەدوو كە لاي عومەر لاياداوه و عومەر لە پىنچىگە رېبواراندا لە نىوان مەككە و مەدينەدا ئەم شەنانە داناوه كە بۆ رېبوار گۇنجار و شىاوه، لەناواھ بۆ ئاش ھەللىدەگىت،^۳ ئەم دىاريىكىرنەي كە بۆ ئەم ھەشت پۆلەيە پىتىسىت دەكات لەسەر دەولەت چاوى لييان بىت و بە دواى بارودۇخىاندا يېۋات و پىتىسىتە لە ھەر لەتىكىشدا چەند تۆمارىتك ھەبىت، پاشان لە بارەگاي سەرەكىدا بۆ دەولەت، ھەروەھا بۆ خىرۇ صەددەقەش دىوانىتكى تايىەت ھەبۇو لە دارول خەلافەت، لە تەواوى ولايەتكاندا لە سەرددەمى عومەردا پاش پىتىخستىنى دىوانەكان،^۴ لقى خۆي ھەبۇو، سەرخىدان بۆ ئەم ھەشت پۆلەيە كە ئايىتە كە ناوى بىردىون تىيادا تېبىنى ئەمە دەكىن كە بەرۋەندىيە ئايىنى و سىياسى و كۆمەللايەتىيە كانى لە بانگەواز بۆ جىهاد لە پىتىاوى خودا گرتۇتەمە، لە گەل تەواوكارى سوپىا، كاركىدن لەسەر زالىبۇون بەسەر ھەمزارى و بىنەبىر كەن و راپەرەنلىنى پىتىسييەكانى ئەم كەسانەي كە خاودەن پىتىسىتىن، واتا ئەمە تەواوى داخوازىيەكانى كۆملەگە و دۆزىنەوەي ئاسايش و خۆشەويىستى و دل داھىتىزان لە نىوان تاكە كان دەگىتىمە.^۵

۱- الاجتہاد فی الفقه الاسلامی (ص: ۱۳۲-۱۳۳).

۲- ھەمان سەرچاوه. (ص: ۱۳۴).

۳- الطبقات (۲/۲۸۲).

۴- سياسة المال في الإسلام (ص: ۱۸۴).

۵- سياسة المال في الإسلام (ص: ۱۸۴).

۲- خهرجیه‌کانی سه‌رانه و باج و دهیه‌ک:

عومه‌ر (عليه السلام) موجه‌ی خلیفه‌کان و کاریه‌دەستان و سه‌ربازان و بنه‌مالتی پیغامبئر (ص) و خیزانی موجاهیدان و کهسانی ترى خیرخوازی دەستکاری دەکرد.

موجه‌ی خلیفه:

له ریوایتیکی تردا هاتوروه پینچ، تا شەش هەزار درەم بۆ خلیفه عومه‌ر فەرزکراوه.

موجه‌ی کاریه‌دەستان:

یان والى هەریمەکان: لەسەر دەھمی دەسەلاتی عومه‌ردا (عليه السلام) عومه‌ر بۆ ھەر ولايەتیک والیه‌کی لیپراوی ماف پەروھری دانا بۆ دەسەلات و نیدارەکەی، ھاوکاریکردن بە ژمارەیەک لە ھارکاران و پشتیوانان و باج گران و دادپەروھران و نووسەران و کاریه‌دەستانی باج و خیز و ... هتد، بۆ نویز و جەنگ کاریه‌دەستانیک ھەبۇو، كە ئەمیر—بۇو—و بۆ فراھم ھیتانی داھاتە کانیش کاریه‌دەستیکی تر ھەبۇو—و بۆ روپیتۇی زەویەکان و دیاريکردنی سه‌رانه و سەرژمیرى چەندىن کاریه‌دەستى زانا ھەبۇون، عومه‌ر موجه‌ی بۆ دانابۇن بەو شیوه‌یدى كە گۈنجاۋ بۇو لەگەن پۆستى ھەریەکەيان و نەوەش كە کارەکانیان دەخواست، بە پېيى دور و نزىكى لەمەدا ئاگاى لە ھەریمەکان بۇو، خیراتى فراھم دەھیتنا بە ھەرزانى و گرمانى، بۆ خەرج كردنیشى کاتىكى نەگۆپ دانابۇو كە دوانە كەۋىت، ئاخاوتىن سەبارەت بە کاریه‌دەستان بە دور و درېشى بەيارمەتى خوا لەکاتى لىدواغان بۆ دام و دەزگاي دارابىي بىنى.

موجه‌ی سه‌رباز:

عومه‌ر بايەخى دەدا بە کاروبىارى سه‌ربازى لەبئر ئەوه دیوانى سه‌ربازى پېكخىست و لە دابەشكەرنى رېزق و پۇزىدا لەسەر بنەماي نزىكى لە پیغامبئر (عليه السلام) وە پېشىنە لە ئىسلام کارى دەکرد، بەمەش موجه‌ی بنەمالتی پیغامبئر (عليه السلام) كە بەنى ھاشم بۇو كەوتە سەرەتاي موجه‌ی ياران و عەباس و ھەر دەگرت و دابەشى دەکرد بە سه‌ربازاندا، پاشان خیزانە کانى پیغامبئر (عليه السلام) ھاتن كە موجەيەكى تايىمت بۆ ھەر يەكىكىان بېباپويەو كە سەرىەخت بۇو لە بنەمالت، بەلام موسىلانانى تر بەپېيى بەشداربۇونىان لە جىهاد لە پېتىاۋى خوادا دابەش بۇوبۇون بۆ چەند پلەيەك، عومه‌ر بە بەشداربۇونى بەدر، پاشان ئەوانە دواي بەدر لە حودەبىيە، دواتر ئەوانە لە حودەبىيەو بۆ دواجەنگى ھەلگەراوه‌کان، پاشت ئەوانە دىن كە لە جەنگە کانى قادسىيەو يەرمۇك و ئەوانى تريان بىنىيە، ھەروەها بۆ خیزان و مندالانى جەنگاودىش موجەيە كى بېيەو ھەر لە لەدايىك بۇونىانەو و لە مندالان و دۆزراوان بى ئاگا نەبۇو بەلتکو موجەی سالانە بۆ بېينەو، كە كەمترىنيان (۱۰۰) درەم

۱- سياسة المال في الإسلام (ص: ۱۹۸).

۲- الأحكام السلطانية (ص: ۲۲۷)، سياسة المال (ص: ۱۱۹).

بوو و له گمل پیگه‌ی شتنيان زيادی ده کرد،^۱ و به خزمه‌تکارانيش هزار تا دوهه‌زار درهه‌مى بپريوه،^۲ چهندين ريوایت هاتونن که هاوده‌نگن له ژماره‌ی زوري بپيار دراو که عومنه‌پاري له سمر داون به موجهه‌ی سه‌ريازان و همندی ناهاده‌نگيش هميه‌لهم ريزانه‌دا،^۳ نهوده‌به راستی هاتووه له ريزوده‌ئه‌هو موچانه، موچه‌ی سالانه‌ی خيزانه‌کانی پيغه‌مبه‌ر (علیه السلام) (۱۰۰۰) درهم بورو جگه‌له جويه‌يريه و صفيه و مه‌ميونه، که موچه‌کيميان لهم ريزده‌هه که مت‌بورو، پاشان موچه‌کيميان زيادی کرد به (۱۲۰۰) درهم جگه‌له جويه‌يريه صفيه و مه‌ميونه که موچه‌يان همه‌ر (۶۰۰) درهم بورو، عائشه ليره‌دا داواي يه‌کسانی له نيوان دايکي باوهوداراندا کرد، عومنه‌هاوده‌نگي له سمر ئه‌م يه‌کسانیه ده‌ريپي، موچه‌ی سالانه‌ی کوچکه‌ران و پشتیوانان (مهاجر وأنصار) (۴۰۰) درهم بورو جگه‌له‌وه‌ي، که عبدالله کوري عومنه‌ر (۳۵۰) درهه‌مى به‌پريوه‌هه لمبدر شوه‌ي که له کاتي هيجره‌تدا بچووك بورو، واتا ووك ئه‌هو كده‌سنه بوروه که خوي کوچچي کردووه،^۴ عبدالله مندال بورو له کاتي کوچدا، پاشان هزار درهه‌مى ترى به (۵۰۰) درهم،^۵ ده‌لام ئه‌م موچه‌يش تنه‌ها به شدار بورواني شدپي بدر بوروچ له موهاجيرين وچ له ثندصايش،^۶ دياره که ئه‌م موچه‌يش تنه‌ها به شدار بورواني شدپي بدر بوروچ له موهاجيرين وچ له ثندصايش،^۷ به‌لام ئه‌مو كه‌سانه‌ي که بدشداري حوده‌بيسيه بعون موچه‌ي سالانه‌يان تنه‌ها (۳۰۰) درهم بوروه،^۸ عومنه‌ر (۱۰۰) درهه‌مى بپريوه‌هه دايک بورويء، همروه‌ها موچه‌ي به مندالانی شيره‌خور و له کوريه بپريوه‌هه همه‌ر له روزى له دايک بعونيه‌وه نوه‌وك خيرلا له شيري بپنه‌وه، به‌لام خزمه‌تکاران به گمه‌ره‌كانيان ووك هورمزان کاتيک، که موسلمان بورو (۲۰۰) درهه‌مى به‌پريوه‌هه گمل چهند موچه‌يه‌کي تردا، هاوكات له گمل موچه‌ي سالانه‌دا عومنه‌ر (۴۰۰) چهند خدلاطيکي جياجيای ده‌به‌خشيه‌وه،^۹ له گمل ئه‌وه‌ي که تاييهت کرابوو به همه‌ر تاكيک له‌وانه‌ي که باسکران و زياتر له سمر موچه‌يه‌پيشووي عومنه‌ر مانگانه گدنى ده‌دانه،^{۱۰} عومنه‌ر له کوتا روزانى خلافتيدا ده‌فرمۇو: ئه‌گمه‌ر دارايىي زور بعوايسه ئه‌موا به همه‌ر كەسيتك (۴۰۰) درهه‌مى ده‌پريوه‌هه، (۱۰۰) درهم به گه‌شتي، (۱۰۰) درهم به چمك، هزار درهه‌مى به شوه‌ي جيئي بيليت به كەس و كاري و (۱۰۰) درهم به لاخه‌كه‌ي،^{۱۱} عومنه‌ر (۴۰۰) پيي واپوو که همه‌ر موسلمانىتك مافى خوي له بديتولالدا هميه، له روزى له دايک بعونيه‌وه تا مردى، ئه‌مو ئه‌م بپروساوه‌ره خوي ئاشكرا کرد له و تديه‌يدا که

۱- الطبقات (۳۰۱/۳).

۲- تاريخ العقوب (۲/۱۵۳-۱۵۴).

۳- سياسة المال في الإسلام (ص: ۲۰۰).

۴- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۲۱۴).

۵- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۲۱۴).

۶- هدمان سرجاوه.

۷- هدمان سرجاوه.

۸- هدمان سرجاوه. (ص: ۲۱۵).

۹- سياسة المال في الإسلام (ص: ۲۰۲).

۱۰- سياسة المال في الإسلام (ص: ۲۰۳)، طبقات الكبرى (۲۹۸/۳).

ده فرمومیت: (سی جار) سویند بهو خواهی که هیچ خواهیک نیه جگه لدو، هیچ کسیک نیه مه‌گمنا مافی لدو داراییدا که پیشی ددهم یان ریگری لی ده کدم، هیچ کهس له کسیکی تر پیشی مادراتر نیه مه‌گر بدنده‌یه کی خرم‌تکار، منیش جگه لوهی که وک یه کنکم له نئیوه هیچی تر نیم، بهلام نیمه له سه‌ر شوینه‌وارمان له قورثان و به‌شوینکه‌وتون له پیغه‌مبدری خوداویه^(۱) پیاو و تاقیکردنه‌وهی له ئیسلامدا، پیاو و پیشینه‌یه له ئیسلام و پیاو و پیاه‌لدانی له ئیسلام و پیاو و پیویستی و سویند به خوا نه‌گهر مام نهوا بۆ خله‌لکی به چیای صنعا لدو ماله له بهختی خوی دیشم که ثمه شوینه‌تی پیش شوهی رووی داپزشیت،^(۲) گرنگ لوهادایه که له روانگه‌ی عومه‌ر^(۳) نایه‌کسانی له بشکردنی موچه‌ی نیوان موسلمانان دهیین، له گەن‌هاوکاری روونی بۆ نزیکی له پینعه‌مبدر^(۴) و گوره یارانی له کوچکران و پشتیوانان و پشت بهستنی به پیشینه‌یه له ئیسلام و تاقیکردنه‌وهی له جیهاددا، گومانی تیدا نیه که نه‌و کۆمەلەی که داھاتیکی زوری دهستکه‌وت له سه‌رده‌مى خلافته‌کدیدا هر نهوانه بون که قەلائی دهولتی ئیسلامی له سه‌ر شانیان و هستابو، هروه‌ها نه‌و کۆمەلە زیاتر شاره‌زاتر و پابندتر بون به دهستور و مدرامه‌کانی ئیسلام‌وه، زیاتر خوانس و گونجاو بون له مامەلە کردن له گەن‌دارایدا، کەنەفتی بۆ بدیهیانی مدرامه کۆمەلایتیه کان بون له پیگه‌ی خدرج کردنه‌وه و هاریکاری کردنی نابوریانه نەم کۆمەلەیه له ژماره‌ی لاینگرانی له نیتو کۆمەلگەدا زیاتر ده‌کات، به توانا ترى ده‌کات له سه‌ر راپه‌راندنی به کاری چاکه و پیگه گرتن له خراپه، تیبینی نه‌وه ده‌کریت، که عومه‌ر^(۵) سور بونه له سه‌ر گۆرپنی سیاستی چاره‌سازی له بخشن بدره و یه‌کسانی، نه‌مەی له کۆتسایی خلافته‌کدیدا ثاشکراکد که فرمومی: نه‌گهر مامه‌وه ، نه‌وا دواین کەس ده‌گەیه‌نە یه‌کەمیان و دیان کەمە یەك^(۶)، واتا وک یەك— بهلام سه‌باره‌ت به سه‌ریرکردنی عومه‌ر بۆ دارایی گشتی نهوا عومدر بەم وته‌یهی هەلۆیستی خوی دربرپیوه که ده فرمومیت: خوای گوره منی کردوته خەزنه‌داری نەم داراییه و بشکری، پاشان فرمومی به‌لام خوا دابهشی ده‌کات،^(۷) کاتیک نه‌و هەمو داھاتیه بیسی که له پزگارکردنی ناوجھەی فارس بۆ بیتولمال کۆکرایه‌وه ده‌ستی کرده گریان، کاتیک که عبدالرحمن کورپی عەوف باسی نه‌وهی کرد که نه‌مەز بۆزی خوشی و شادی و سویاس‌گوزاریه، عومه‌ر فرمومی: نەخیز نه‌مە گەلیک نیداوه مە‌گدر پق و کینه و دویسره کیان له نیواندا بیت،^(۸) کاتیک عومه‌ر^(۹) سه‌ریر داھاته کانی پزگارکردنی جمله‌لای کرد، نەم نایه‌تى خوینده‌وه که ده فرمومیت: «زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الْشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الْذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ...»^(۱۰) (آل عمران: ۱۴).

- ۱- طبقات الكبرى (۳/۲۹۹)، الكتاب المزاج لأبي يوسف (ص: ۵۰).
- ۲- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۲۱۶)، الاموال ابن زنجوية (۲/۵۷۶).
- ۳- الاثر الصحيح، عصر الخلافة الراشدة (ص: ۲۱۶).
- ۴- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۲۱۷)، الاثر صحيح.

فەرمۇسى: خواى گەورە، ھىچ شتىكىمان پى ناکرىت جىڭە لەۋەي كە بەختە وەر بىن بەۋەي كە بۆت پازاندۇيىنتەوە، خواى گەورە واملى بىكە كە لە مافى خۆيدا خەرجى بىكەم و من پەنات پى دەگرم لە خراپەكانى.^۱

۳- خەرجىيەكانى غەنيمه:

سەبارەت بە دابەشىرىنى غەنيمەتىش(دەستكەوت) خواى گەورە و پىغەمبەرە كە دابەشيان كەردووھەرەكە لەۋ ئايىتە پېرۈزەدا هاتۇوھە كە دەفرمۇوپىت:
﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمَّتُم مِّنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَأَبْرَارٌ﴾ (الأنفال: ۴۱).

بەلام چوار بىشە كە ترى كە دەميتىتەوە لە نىوان ئەوانەدا دابەش دەكرىت كە غەنيمەتە كە يان گىرتۇوھە، سوارچاك سى بەشى ھەيە كە دوو بەشى بۆ ئەسپە كە دەپەشىنى بۆ خۆى دەبىت و پىادەش يەك بەش وەردەگرىت،^۲ پىغەمبەر(ع)^۳ لە زىانيدا بەشىكى ھەبۇوھە كە دابەشى دەكەد بەسەر خۆى و خىزانە كانىدا، ئەۋەي مایيەوە لە بەشانە دەيختە بەرژەوندى گشتى و دابەشى دەكەد بەسەر خەلکانى نەدار و كەم دەستدا، خزمانى پىغەمبەر(ع)^۴ لەم بەشى دووھەمان ھەبۇو، كە ھۆزى بەنى ھاشم و عبدالمطلب و ئەوانە بۇون كە ملکەچ بۇون بۆ ئىسلام و بانگەوازە كە گرتىنەوە، خەلتكى لە پاش كۆچى دوايسى پىغەمبەر(ع)^۵ چەند دەنگ بۇون لەسەر ئەم دوو بەشە، كە بەشىكىيان بۆ پىغەمبەر(ع)^۶ و بەشە كە تر بۆ خزمانى بۇو، كۆمەلتىك و تىيان: بەشە كە پىغەمبەر(ع)^۷ لەمەدۋا بۆ خەلیفە دەبىت و كۆمەلتىكى تىش و تىيان: بەشى خزمانى بۆ خزمانى پىغەمبەر(ع)^۸ دەميتىتەوە، كۆمەلتىكى تر و تىيان: با لە پاشى ئەم بەشى خزمانى ئەم بۆ خزمانى خەلیفە بىت، كۆبۈونەوە لەسەر ئەۋەي كە ئەم دوو بەشە بەخەنە نىتو سەر و پىچە كەدە،^۹ و بەمەش تايىەتەندىيە كانى ئەم دوو بەشە لە بەرژەوندى گشتى موسىلمانان خەرج كرا وەك ئامادە كارى سوپا، و بىنەپەكىدى دەروازە و كاركىدىن لەسەر بەھېزىكەنلىكى دەولەت و جىنگىرە كەنلىكى، لەسەر دەمى خەلیفە دووھم عومەردا(ع)^{۱۰} بەلام تايىەتەندىيە كانى ھەزار و نەداران و پىپواران، ھەرەكە رۆژانى پىغەمبەر(ع)^{۱۱} مایيەوە، لە سەر دەمى عومەردا(ع)^{۱۲} ھىچ گۈرانكارى و چاكسازىيە كى بەسەردا نەھات.^{۱۳}

ئەمەمە ھەندى لە ھىيما دىيارە كانى سەر دام و دەزگاي دارايى بۇو لە سەر دەمى عومەردا كە چۈن كارى لەسەر پىشخىستىنى كەردووھە، عومەر(ع)^{۱۴} زۇر لە خواترس بۇو لە بەرامبەر دارايى گشتى و ئەمەش لەو و تەيەيدا دەر دە كەويت كە دەفرمۇوپىت: من ھەوالىتان دەدەمى بەۋەي كە شياوه لە مالى

۱- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۲۱۷)، الآخر المحسن.

۲- الخراج لأبي يوسف (ص: ۲۲).

۳- الخراج لأبي يوسف (ص: ۲۲).

۴- سياسة المال في الإسلام (ص: ۲۰۶-۲۰۵).

خوا، پۆشاکى زستان و سەختى گىرما و ئەوهى كە حەجى لەسەر دەكەم و عەمرەي لە پشت دەكەم، لەگەن خواردنى مەندىلە كاتىم وەك پىاپىئىكى قورەيشى نە بە دەولەمەندىرىتىيان و نە بە هەۋازتىريتىيان، من پىاپىئىكىم لە مۇسلمانان و ئەوەم پى دەكىرىت كە بەوانىش دەكىرىت،^۱ ھەمېشە دەيفەرمۇو: خواى گەورە من ھىچ ناخۆم جىڭ لە زەمەكەي خۆم، ھىچ ناپۆشىم جىڭ لە پۆشاکى خۆم، جىڭ لە مافى خۆشىم ھىچى تر وەرنەگىم،^۲ ھەروەها دەيفەرمۇو: من سامانى خودام بەسەردا بارىيۇو وەك شوپىنهوارى مالە ھەتىويتىك، ھەر كەس كە دەولەمەندە با خۆى لە خواردنهو بىگىتىوھ و ھەر كەسىش ھەۋاز بۇو با بە چاڭى بىخوات.^۳

۴- ئەو كارانەي كە پەيوەستە بە پىشخىستنى بارى ئابۇورى لە دەولەتدا:

- دەركەدنى دراوى ئىسلامى:

دراو لە كانزا بە نرخە كانى وەك زىپ و زىوە، ئەمەش ھۆكارىتىكى پىتىويستە بۆ ژيانى كۆزمەلايىتى تايىبەتى و گشتى، بە تايىبەتى لە نىتوان گەلان و دەولەتانا، ئەوهى مەبەستى ئىممەيە لەم بابەتە - ئەوهى كە ئىسلام دەولەتىكى ھەيدە كە مۇسلمانان و نامۇسلمانانىش تىايادا دەزىن، دەولەتانا يىك بۇونتە ھاوسىتى كە خاونە ياسا و شارتانىيەتن، بەردەوام مامەلە لەگەن دەولەتى ئىسلامىدا دەكەن لە سەرەتى دەسەلاتى عومەر و خەلیفە كانى تر و ئەمیرى مۇسلمانان - كە ئەمەش لايەنى پىتكەخراوبىي تىدارىد كە عومەر سەبارەت بە دراو گەرتىيە بەر، چ جا لە نىتو دەولەتى ئىسلامىدا بىت يان لە رۈلى جەنگە كانى تردا،^۴ زانىارىيە شەرعىيە كان ناماژە بەھو دەكەن كە: عومەر لەسەر مامەلە كەردىن بە دراوە مايەوە كە لە پىش ئىسلام و پاشان لە سەرەتى پىغەمبەر(ص) و ئەبو بەكردا مامەلەي پىتو دەكرا بەھو كە نەخش و نىگارى و ھېرەمكى و مەسيحى و كىسرای پىتو بۇو نىگارى مالى ئاگىرىنى لەسەر دروست كراوه، عومەر لەسەر پىتۇرە فەرمىيە ناسراوە كەى لە سەرەتى پىغەمبەر(ص) و ئەبو بەكر وەك خۆي ھېشىتەوە، تەنها وشى شىاۋى بۆ زىياد كەردىن هەتا لە راپازىندەوە سەختەيىه كان جىاي بىكتەوە،^۵ ئەوهى كە بېپارى پارەي پۇول لېتىداوى دا لە دەرەوە و دانى نا بە مامەلە كەردىن پىتى و بېپارى درەمەي پىنگە پىتىداوى لە ئىسلامدا دا عومەر بۇو(ص) مَاوەرى دەلىت: عومەر ئەو كەسە بۇو كە پىزەي درەمەي شەرعى دىيارى كرد،^۶ مەقريزى دەلىت: يە كەمین كەس، كە لە ئىسلامدا پارەي لىتىدا عومەر بۇو كە لە سالى(۱۸)اي كۆچى لەسەر نەخشى كىسرايى لىتىدا و ئەوهى تىايادا زىيادى كەردى بىرىتى بۇو لە وشى: (الحمد لله) و لە ھەندىكىشىياندا وشى: (لا الله الا الله) بۇو، لە

۱- تاریخ المدینة لابن شبه (۶۹۸/۲) الاثر صحیح.

۲- ھەمان سەرجاوه. (۶۹۸/۲)، عصر الخلافة الراشدة (ص: ۲۱۸).

۳- الطبقات (۳۱۲/۳)، عصر الخلافة الراشدة (ص: ۲۱۸).

۴- الادارة الاسلامية في عهد عمر بن الخطاب (ص: ۳۶۴).

۵- المصدر نفسه (ص: ۳۶۶).

۶- الاحكام السلطانية (ص: ۱۴۷)

ھەندىئىكى ترياندا ناوى خەلیفە عومەر ھاتبوو،^۱ وە لە سەرو ئەمانەشەوە عومەر(ع)^۲ پىتكەختىتىكى تايىھەتى بۇ ھۆكارىتكى لە ھۆكارە پىتىيەتىكىنى زىيانى مۇسلمانان و ئەوانى ترش دانا لە سەردەمى دەسەلەتىدا، خەلیفەكەنلىرى پاشىدەن و ئەوانى ترش بە تايىھەتى ئەوانەسى لىم كارەيان لەگەنل پېشىكەوتىنى شار و شارستانىيەتدا پېش خستووھ شوينى كەتونن.^۳

- بەخشىن:

ئەبو بە كر(ع)^۴ لەسەر چەسپاندىنى سياسەتى پېغەمبەر(ع)^۵ بەرداۋام بۇ لە دابەشكەرنى زۇرى بە خواستى چاكسازى كەرنى، بىزىيە زەويىھە كى بىبابانى لە نىوان لايال و نۆكەتدا بەخشىبۈوھە زۆبىرى كۆپى عەواام^۶ و زەويىھە كى دابۇويھە مەجاعەدى كۆپى مەرارەھى ئەلەنەفى و (كە گوندىتكى بۇ لەيدەمامە) بەنیاز بۇ زەويىھە كى جار بىاتە عویيەينەي كۆپى حەسن ئەلغىزارى و ئەقىرەعى كۆپى حابسى ئەلتەميمى بە مەبدەستى چاكسازى و پاشان لەسەر راي عومەر(ع)^۷ پاشگەز بۇويەوە و لمبەر پىتىيەت نەبۇونى دل داهىتاراويان لەسەر ئىسلام، عومەر(ع)^۸ پېنى فەرمۇون: پېغەمبەر خوا(ع)^۹ ئەدو دەمە دلى دادەھەتىنان لمبەر ئەمە كە ئىسلام لاواز بۇو، خواي گەورە ئىسلامى سەرفراز كرد، ئىۋەش بېزۇن ھەولى خوتان بىدەن،^{۱۰} پۇون و ئاشكىرايدە كە ئەم پەلپ گەتنەي عومەر لەسەر بىنەماي بەخشىن نەبۇو بۇز چاكسازى زەويىھە كان بىلکو لەسەر كەسەكان بۇو چونكە بە چاواي خۆي دل داهىتارانى لەسەر ئىسلام نەددەدين، عومەر(ع)^{۱۱} بەرفراؤانى دا بە بەخشىنى زەويىھە كان بەمەبدەستى چاكسازى يان بۇ درىزەدان بە سياسەتى پېغەمبەر(ع)^{۱۲}، عومەر جاپىدا و فەرمۇوري: ئەى خەلکىكىنە، ھەر كەس زەويىھە كى مردووی زىندۇو كەرداۋە ئەدوا بۇز خەزىيەتى،^{۱۳} پشتىگىرى شوينەوارە لاوازەكان بۇز ئەمە كە عومەر دەلتىبا بىت لە ھەلکىشانى مولىكايەتى زەوي پارچەپارچە كراو ئەگەر چاكسازى بۇز نەكرا، پىوايەتىكى لاواز بۇز ئەمە سىن سال لە مىزۇوو بە بەخشىنى دىيارى دەكتەن، بە بەخشىنى عومەر بە پارچە زەويىھە كى بىبابانى باز خوتى كۆپى جوبىرۇ،^{۱۴} زەويىھە كى حەوتىم بۇز زۆبىرى كۆپى عەواام و زەويىھە كى پاراوا بۇ عملى كۆپى ئەبو تالىب، كە ئاۋىتىكى زۆرلى تىدا ھەلەدقۇلا ئەممە سەلماند و عەملى(ع)^{۱۵} ھاودەنگى بۇو لە چاڭە كەردن بەسەر ھەزاراندا، چەندىن نىشانەي لاواز ھەن بۇز بە بەخشىنى زەوي بە ژمارەيەكى تر لە يارانى.^{۱۶}

۱- شذور العقود في ذكر النقود (ص: ۳۱-۳۲).

۲- الادارة العسكرية في عهد عمر (ص: ۳۶۷).

۳- الطبقات الكبرى (۱/۴/۳)، الآخر صحيح، عصر الخلافة الراشدة (ص: ۲۲۰).

۴- البخاري، التأريخ الصغير (۱/۸۱)، عصر الخلافة الراشدة (ص: ۲۲۱).

۵- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۲۲۱)، الآخر صحيح.

۶- ھەمان سەرچاوه. (ص: ۲۲۱).

۷- ھەمان سەرچاوه. (ص: ۲۲۱).

دوانگەن دووھم

دام و دەزگای دادوھرى

کاتىك كە ئايىنى ئىسلام پەرەدى سەند، سىنورى دەولەتى ئىسلامى لە سەردەمى عومەردا بەرفراوان بۇو، موسىلمانان پەيپەست بۇون بە كەسانى تروه و حالەتى شارستانىيەتى نوي بانگەشەمى بۇ پېشخستنى دام و دەزگا دادوھرى كان كرد و سەرقالىيە كانى خەلکۈزان زىيادى كرد، كارى والىيە كان لە شارە كاندا لقى فەرى لى بۇويەوە و دووبەرە كى و تىنك ھەللىگۈزان زىيادى كرد، بۆئە عومەر(ع) واي بە چاك زانى كە ولایتە كان لە يەكتىرى جىابكاتەوە و دەسەلاتى دادوھرى بکاتە دەسەلاتىكى سەربەخۇ، هەتا والى خۇي يەكلاپكاتەوە بۇ بەپرۇبەردى كارى ولایتە كەمى، عومەر يەكمەن دادوھرى كان دادوھرى سەربەخۇ دادەنا، لە ولایتە كانى تر، وەك ولایتى دەسەلات و بەپرۇبەردىن عومەر يەكمەن دادوھرى كە بۇ دادوھرى ولایتىكى تايىبەتى دانا، چەندىن دادوھرى لە ناوجە ئىسلامىيە كان دامەززاند، لە شارى كوفە و بەسرە و شام و ميسىر، دادوھرى كردد دەسەلاتىكى راستەخۇ، ئەگەرچى دامەززاندە كە لە خەليفە دەبىت يان بەدەسەلات پىدانى يەكتىك لە والىيە كان بىت بەمە و لە بىرى ئەو، ئەمەش بەلگەيە لەسەر ئەوهى، كە سەركارىدايەتى ئىسلامى لە كەسايىتى عومەر رەنگى دەدایەوە، عومەر دانەبىرابۇو لە رىتسا سەرەكىيە كان، لە پىتكەختىنى دەولەت و پىتكەردنى كارە كانى و دىيارى كردنى دەسەلاتى، ئەگەر ئەورۇپا بە شىۋىيە كى تىزىرى لە سەددى ھەزىدە دەسەلاتى كەسى ئاشكرا كردىتىت، بە ئازادىيە كى نوپىي دانابىت لە پىتكەختىنى دەولەتدا، لە چاودىتى كردنى مافى ھاولا تىيان، پۇزىك، كە (مۇنتىسيكىن) لەكتىبە كە (روح الشرائع) دەريارە ئەدو دوايتىت، بەلام بەجى ھىنناتىكى كرددەيى بۇ ئەم رىتسا يە نەنۇسىيۇو مەگەر لە سەرەتا كانى سەددى (١٩) دەنەبىت، واتا دواي شۇرۇشى فەرەنسى، ئىسلامىش پىش چواردە سەددە بېپىارى لەسەر داوه، بە بنەمايىك لە بنەماكانى ياساڭەي دانابا و ئەم بىنەمايىش ھەر لە سەردەمى پىغەمبەر(ع)دا بۇوە كاتىك موعازى نارد بۇ يەممەن پېرسىاري لى كرد: ((بە چى دادوھرى دەكەيت؟)) موعاز وتنى بە قورئان، ئەگەر لە قورئاندا نەبۇو ئەدوا بە سونەتى پىتەمبەر(ع)، ئەگەر لە دەشدا نەبۇو ئەدوا بە راي خۇي و بەبىي پادە بەرزى ناكاتەوە، پىغەمبەر(ع) لەسەر ئەمە دايىززاند،^١ بەلام عومەر، ھەستا بە پېشخستنى دام و دەزگای دادوھرى و ئەوانەي كە لە كارە كاندا پابەندە پېتەوە، لە سەردەمى ئەودا بىنەماي جىا كەرنەوهى دادوھرى لە دەسەلاتە كانى تر لە ژيانى خەلکىدا رۇون و ئاشكرا بۇو، ھەرۋەها سەربەخۇيى ولایتى دادوھرى بۇ عومەر(ع)، پىتەمبەر(ع) كە جىابكەرىتەوە لە ھەندى كىشە، پى دەچىت عومەر لە ھەندى والىيە كانى گەرابى نەبۇو لەوهى كە جىابكەرىتەوە

كەلەگەن دەسەلاتى راپەراندىدا بە دواي كارەكاندا بىزۇن، لە كاروباري دادوھريدا نامەي بىز دەناردن، پەيمامى بىز موغيرەي كورپى شوعبە بە كارى دادوھرى نارد و لە سەرەتا كردىيە والى لە بەسرە و پاشان لە شارى كوفە دانا، پاشان پەيمامى بىز موعاويە ناردۇوە لە كېشە دادوھري كاندا كردىيە والى لەسەر شام، دواتر پەيمامى بىز ئەبۇ موساي ئەشەعرى ناردۇوە لە ھەندى كېشەي دادوھريدا، عومەر دادوھريكى بىز تەواوى ولايەتكە دامەزراند، ئەگەرچى دامەزراندنى لە لايەن خەلیفە دەبىت يان لە لايەن والى ناوجەكە دەبىت بە فەرمانى خەلیفە، بارەگاي دادوھر ئامادەي ولايەت دەسەلاتى قەزائىش جياكىرنەوەي تەواوکرا، وەك كوفە و ميسىر، بىز ھەندى لە والىيەكانيشى پېشەي والىيەكان و دادوھرى كۆزدەكىرده وە كەر كارى دادوھرى پېڭىرى كارى ولايەتكە يان نەبوايە، لە كاروباري دادوھريدا بەم شىۋوپەيە پەيمامى بىز دەناردن، ھەندى جار خۆى ھەلدىستا بە دادوھرى لە ھەندى گرفتدا ئەگەر لەو شارەشدا دادوھر ھەبوايە،^۱ وە لە دادوھرانى كە عومەر لە خەلافتەكىدا تەنها بىز كارى دادوھرى دانابۇون ئەمانە بۇون:

- عبد الله كورپى مەسعود: عومەر كارى دادوھرى كوفەي پى سپارد، قەتادە دەگىزىتىدۇ، لە مەجلزەدە كە عومەرە مارى كورپى ياسرى نارد بىز نويزخوتىنى خەلتكى كوفە و عبد الله ئى كورپى مەسعيبدى نارد بۆ سەر بەيتىمال و كارى دادوھرى.^۲

- سەلمانى كورپى پەبيعە: عومەر كارى دادوھرى شارى بەسرە و دواتر قادسييەي پى سپارد.

- قەيسى كورپى ئەبولعاصلى ئەلفورەشى: عومەر كارى دادوھرى لە ميسىر پى سپارد.

وە لەوانەش كە كارى والى و دادوھريان پى سېيىدرابوو لەوانە:

- نافع ئەلخۇزاعى: والى مەككە، إين عبدالبار باسى ئەدوه دەكتات كە عومەر لەسەر مەككە بە كارى هيئنا لە كاتىيەكدا كە چەندىن گورە پىاواي قورەيشيان تىدابوو، پاشان لە پۆستەكەي لايردو خالدى كورپى ئەلعاصلى كورپى هيشامى كورپى موغيرەي مەخزومى لە شوتىنى كرده والى.^۳

- عملى كورپى ئومەيىھ بىز والى سەنغا.

- سوفياني كورپى عبد الله ئەلسەقەفى بىز والى تائىيف.

- موغيرەي كورپى شوعبە بىز والى كوفە.

- موعاويەي كورپى ئەبوسوفيان بىز والى شام.

- ئەبۇ موساي ئەشەعرى بىز والى بەسرە.

- عومەيرى كورپى سەعد والى حەمس.

۱- القضاء في الإسلام، عطية مصطفى (ص: ۷۷).

۲- النظام القضائي في العهد النبوي والخلافة الراشدة، القطبان (ص: ۴۷).

۳- أخبار القضاء الوكيع (۱۸۸/۲).

۴- النظام القضائي في العهد النبوي (ص: ۴۹).

لەنیتو ئەمانەدا كەسانىتكە بىوون كە عومەر لەگەل ولايەتدا لەسەر كارى دادوھرى ھېشتىنيەوه وەك ئەۋەھى كە لەگەل مۇعاوېيدا كىرىدى، بۇ ھەندىتىكىيان كارى دادوھرى لە دەستەلەتە كەھى جىاڭىدەوه و تەننە كارى والىيەتى پى سپاراد وەك ئەۋەھى كە لەگەل مۇغىرە و ئەبۇ موسايى ئەشىعەرى كىرىدى، لە دادوھ، كانان، عومەر لە شارى مەدىنەدا ئەمانە بىوون:

- عەلی کورى ئەبو تالىپ.

- زهیدی کورپی ثابت(ب) نافع دهگیریتنهوه: که عومنه زهیدی کورپی ثابتی بز دادوهه مددینه به کارهیتناوه و مووجههشی بز بزیوهه.^۱
- سائب کوری نهبو زهید.^۲

یەکەم: لە گرنگتىز نامەكانى عومەر بۇ دادوەران:

عومدرا (نهجه) دهستوریتکی تۆكمەی لە پیسا و یاسای دادوھری و دادکردندا دانا، زۆریک لە راگیداندنه فيقهیه ئىسلاممیه کان بايە خیان بە شیکارى ئەم دهستورە داوه و لمسىرى هاتونەته دوان، یاسای عومدرا لە کارى دادوھریدا لە پەيامیتکی بۆ ئەبو موسای ئەشەعرى بەھدى دەكەين، كە ئەمە دەقە كەيدىتى: بە ناوى خواي بەخشىنە و مىھربان، لە بەندەھى خوا عومدرا كورى خەتاب ئەميرى باوەرداران بۆ عبدالله كورى قەمیس، سلاوتلى بیت، پاشان، بەپاستى كارى دادوھری فەرزىتكى گۇورەيە و سونەتىتكى بەجىتماۋە، تېبگە ئەگەر گۈزەندەم بۆ سازىداي، بە راستى قىسە كردن سوودى نىيە بە مافيتکى، كە پىتكەھانتنى نەبىت پەتكى بە نىتو خەلتكى لە پۇوتدا و لە دادپەروھرى و لە كۆپۈونەتدا، هەتا دەسەلەتدار چاو نەپریتە سەتمەت، بى دەسەلات بىتدار نەبىت لە ماف پەروھرىت، بەلگە لەسەر ئەم كەسىيە كە دەوا چىيە، سوئىندىش لەسەر ئەم كەسىيە نەكتۈلى دەكەت، ئاشتەوابىي شتىتكى گۈنجاوا له نیوان موسىمانان مەگەر حەرامىتىك حەللاڭ بىكەت، يان حەللاڭىك حەرام بىكەت، دادوھرى پېگىيتلى نەكەت لە كىيىشەيە كى دوئىنيدا، كە عەقلەت تىيا بە كارھەيناوه و پېتىمايى كرابىيەت تىايىدا بۆ ژىرىت بە جۆزىتكى كە بىگەرپەتىدوھ بۆ لاي حق، بە راستى هەق كۆنە، پىاجۇونەوهى ھەقىش باشتە لە كىشان بەناو پۇچەلەيدا، تېگەيشتن تېگەيشتنە لەوەي كە ورتە ورتىتكەو لە سىنگادىيە لەوەي كە لە قورئان و سونەتدا نىيە، پاشان لەيەك چووەكان و پەندەكان بناسە، لەمەدا كارەكان توند و تۈل بىكە، خۇت دالىدە بۆ زىيكتەرييان لاي خودا، لەو چووتىنیيان بۆ ھەقە، بۆ شۇوە كەسىيە كە باڭگەشە دەكەت مافىتكى نادىيار يان بەلگەيە كى درىئەخایەن دابىنى كە كۆتايىي پى دىنلى بۆي، ئەگەر بەلگە كە هيتنى ئەوا مافە كەي بۆ وەردە گۈرىتىدوھ و ئەگەر دەنە كىيىشە كەي لەسەر دەچەسپىتى، بە راستى ئەمە پېتىتكە بۆ گومان، و دەچەسپىتى، موسىمانان ھەموپيان وەك يەك، ھەندىتكىيان لەسەر ھەندىتكىيان مەگەر

- ١- أخبار القضاة الراكيع (١٠٨١).
- ٢- وقائع ندرة النظم الاسلامي في أبي طبي (٣٧٥/١).
- ٣- عبدالله بن قيس هو أبو موسى الاشعري.

ئەوانەيان كە لەسەر سنور بىزىنلىكىن جىلەوييان لى درايىت، يان شايىھتىيە كى درۇزى لەسەر تاقى كرايىتىمە، يان ناكەس بىت لە دۆستايەتى دا، دورى خىستنەوە لە راپىسىرى و ئىيمان، نەكمى كەم شارام بىت، و سەخلىتى و ئەزىزىتتەتەت بىت بۇ بەرامبىرت و نەنكولى كىردىن لاي دۈزەكان، بە راپستى دادوھرى لە ھاولاتىيانى ھەق خواي گەورە پاداشتى پىن گەورە دەكتات، زانزاوى پىن چاڭ دەكتات، ھەر كەمس نىازى دروست بىت و روو بىكەت ناخى خۆئى ئەدا خواي گەورە لەھەدە نىتسان خۆئى و خەلکىدایە پىزگارى دەكتات، ھەر كەمس شتىك بخۇلقىيەت بەھەدە كە خوا دەيزانىت ئەدا لە ناخىدا ھېچ شتىك نىيە كە خوا پەختەتى و سەلام،^۱ ئەم پەيامە سەرسوورھىنەرە داب و نەرىتى دادوھرى كۆكىرە، لە گەلن بىنەماكانى دادگايى كىردىن، زانزايان سەرقالى بۇون بە پاۋىدى و لېدىوان لەسەرى لە ماوھى ئەم چەند سەددە دور و درىزەدا و بەردەوام و تا نىيەتتاش ئەم پەيامە شوئىنى سەممەرە و گەورە بۇونە بۇ ھەموو ئەوانەي كە چاوى پىيا دەخشىتىن، ئەگەر ئەمە هي عومەر نەبوايە، ئەدا لە گەورە بىرياران و خاوهەن دەستوران پىيى دەھاتنە ھەڻمار، ئەگەر سەركەدەي لەتىك لەم پۇزانەدا بىنۇسىيائى كە چەندىن ياسا و پىتساى دادگايى كىردىن تىيدا بىلەپوتەوە، توپۇزىنەوەش تىايىدا ھەر لەھەدە كە مندالان لە قوتاغانەكاندا دەيغۇتىن، ئەدا ئەمە دەبۈرىيە شتىكى گەورە لىيى، ئەي چۈنە كە عومەر نزىكىدە^(۱۴) سەددە لەمەوبىر نۇوسىيەتى و لە ھېچ كەتىيەتكەدە وەرى نەگرتووە و لە ھېچ كەسەوە پىيى نەگىشتووە، بىلکو لە ھەزو ھۆشى خۆيەوە ھېنناوەتى، ئەمەش يەكىكە لە ھەزاران، چىتزاوى پېرۇز كە پىغەمبەر^(تىكى) لە ناخىدا چاندۇرىيەتى، كاتىكى كە عومەر چۈرۈپ ۋۇرۇدە^(تىكى) دواي ئەدو من پەيامىتىك بۇ ناردوویت كە خېرەم بە تۈش و خۆشم نەبەخشىوە، پابىند بە بە پىيىنچ سىيەتەوە كە دىنەت بۇ سەلامەت دەكتات، بە باشتىن بەختەورىيەوە خۆت دەگرىت: ئەگەر دوو دۆز ھاتنە لات تۆز بەلگەي پۇون و ناشكرا و ھاواچەشتىن لەسەرە، كە لييان داوا بىكەيت، لە گەلن باوهەپى بىرپىنە، گۈي بۇ كەسانى بى دەسەلات بىگە هەتا زمانيان دىتە گۇر دەلىان بويىر دەبىت، دەستەبەرى غەربىيان بىبە چۈنكە ئەگەر بەند بىكەيت ئەدا پىتۇيىتى خۆئى لى دەگەرىت و دەپرات بۇ لاي كەس و كارەكەي، ئەھەدە كە پۇچى دەكتامۇھە ھەر كەسەتكە كە سەرى پىيى بەرزەدە كاتەوە، سۇورىيە لەسەر ئاشتەوابىي ئەگەر دادوھرى كە بۇ تۆز ۋۇون نەبۇو و سلاو،^۲ عومەر^(تىكى) لە بارەي دادوھى دادوھرى كە خېرەم بۇ تۈش و بۇ خۆم نەبەخشىوە، پابىند بىبە بە پىيىنچ سىيەتەوە نۇوسىيۇو لە كارى دادوھورىدا كە خېرەم بۇ تۈش و بۇ خۆم نەبەخشىوە، پابىند بىبە بە پىيىنچ سىيەتەوە هەتا پىتەپەر ئايىنە كەتت بۇ بىگەتىت، تىايىدا باشتىن بەختەورى بەدى دەكەيت، ئەگەر دوو دۆز ھاتنە

۱- إعلام المقعدين لإبن القيم (٨٥/١).

۲- أخبار عمر (ص: ١٧٤).

۳- مجموعة الوثائق السياسية (ص: ٤٣٨).

لات پیویسته له سرت داوای بدلگهی پوون و سویند خواردنی برپاوه بکهیت، گوئی بۆ بنی دەسەلات بگره هەتا دلى گرژ دەبیت و زمانی پاراو دەبیت چونکه ئەگەر تۆ دەستبەرداری نهیت واز له مافی خۆی دینیت، دەگەرپیتمو بۆ لای کەس و کاری، به راستی مافی خۆی له دەست دەدات کەسیتک کە بەزیبی پیدا نمیتهو، رېتک به له نیوانیاندا له سەرنج و لاکردنەوە تدا ئاشته‌وابی بکه له نیاندا خلکیدا، ئەگەر هات و دادکردنەکەت لا پوون نەبۇو،^۱ نامدیکی بۆ شریحی دادوهر له بارەی ئىجتیهاده و نووسى: ئەگەر کیشیدیکەت هاتە بدر دەست ئەوا بدو شیوه‌یه پەفتاری له گەلن بکه کە له قورئاندا هاتووه، ئەگەر نەو کیشیدیه چارەسەری له قورئاندا نەبۇو ئەوا به سوونەت چارەسەری بکە، ئەگەر کیشەکە چارەسەری له قورئان و سونەتدا نەبۇو وە کەس له سەری نەدابۇو به ھەر شیوه‌یدىك ویستت چارەسەری بکە، له پیوایه‌تىکى تردا هاتووه: ئەگەر توانیت به پای خۆت ھەموئى چارەسەردنى بەدەبیت ئەوا لىپى بېز پیشىدو، ئەگەر ویستت دواي بخیت ئەوا دواي بخە وە من دواختن به ھیچ نایبىنم جگە له وەی کە چاکەی تۆتى تىدايە.^۲

توپىزەر دەتوانیت له میانی نامەكانی عومەر و زیانی له سەردەمی خەلافەتدا ئەوه دەربەنیت کە پەیوەندى بە دام و دەزگای دادوھریەوە ھەمیه له پىزق و پۇزى و له کار كەنار خستندا، له گەلن جۆرەكانی دادوھر و سيفەتكە كانی و ئەوهى کە پیویسته له سەريان، له گەلن ھەندى لە ياساكانیان و ملکەچى خملیفە خۆی بۆ دادگا و چەندىن کیشە و گرفتى ترى پابند بەم بابەتەوە.

دووهم: دامەزراندى دادوھران و رمۇچەيان و پىپۇرپەكانی دادوھریان:

۱- دامەزراندى دادوھران:

دامەزراندى دادوھران راستەخۆ لەلایەن خەلیفە دەبۇو، عومەر راڭەكارىنىکى لە كوفه دامەزراند، يان دامەزراندى لاي والىھە دەبیت بە سەرىشك كرانى لە خەلیفەوە، ھەروھا عەمرى كورى عاصلى كرده والى ميسىر و عوسانى كورى قەيسى كورى ئەبى عاصلى تىيا كرده دادوھر، مافى دامەزراندى دادوھر بۆ خەلیفە بۇو، ئەگەر بىوپىستايە خۆی دايىدەمزراند، وەئەگەرنا دەپىپارد بە والىھە كەم دامەزراندى دادوھرانيش رېتگەر نەبۇو له بەرددەم ئەوهى کە خەلیفە خۆی ئەو كاره بېگىتىتە دەست، له بەر ئەوهى کە دادوھری بەشىك بۇو لە دەسەلائەكانى، ھەر دەبۇو، کە بە داد دەست بەردارى كەسانى تىر دەبۇو وە مافى يەكم لە دادوھریدا بۆ خۆی گەراوەتەوە و دادوھر سيفەتكە دادوھر بەدەست ناهىنیت مەگەر خەلیفە خۆی دايىزىتىت، يان والىھە كەم،^۳ بۆ خەلیفە ھەمە، کە دادوھر له كارى بخات بە هۆى كارىتىكەوە، کە پیویست بەوه بکات، تەنانەت ئەگەر كەسايەتكى دادوھر پەۋىھە و دەسەلائەتى حۆكمى له دەست دا وە، يان ئەوهى له سەر چەسپا، کە بە شەركى دادوھر ھەلتاسىت، ئەگەر ھۆكاريلىكى

-
- ۱- البیان والتبن (۱۵۰/۲).
 - ۲- جامع بیان العلم وفضلة (۷۰/۲).
 - ۳- النظام القضائي، مناع القطان (ص: ۷۳-۷۲).

نەدیتەوە بۆ لەكار خىتنى ئەوا باش وايد لەسەر كارەكەي لاي نەبات، لەبىر ئەۋەي كە دادوھر بۆ بەرۋەندى مۇسلمانان دامەزىنراوە، ئەۋەي دەمەنچىتەوە ئەۋەي كە بەرۋەندىيە كە دەستەبىر بۇوە^۱ عومەر ھەندى لە دادوھرانى لابردو لە بىرى ئەوان كەسايەتى تىرى دانا لە شوئىنيان،^۲ ھەروك ئەۋەي كە ئەبو مرىيەمى حەندى لە كار خىت، چونكە لاوازى تىدا بەدى كرد و لەسەر كارەكەي لاي برد.

۲- مووچەي دادوھران:

عومەر (جىلە) ئامۆڭگارى والىيەكانى دەكىد كە كەسانى باش ھەلبۈزىن بۆ كارى دادوھرى، بە پېتىانى ئەمو مۇچانەي كە بەشيان دەكتات،^۳ عومەر نامەيەكى نۇوسى بۆ ئەبۇ عوبىيەدە و موعاز: سەيرى پىاوانى باش بکەن و بەكاريان بەھىنن لەسەر كارى دادوھرى و مۇوچەيان بەن،^۴ دكتور عومەرى مۇچەي ھەندى لە دادوھرانى سەرددەمى عومەر داناوە بەم شىيەيە: سەمانى كورپى رەبىعىدى ئەلباھلى (بەسرە) ۵۰۰ درەشم بۆ ھەر مانگىك، شورەيچى دادوھر (كوفه) ۱۰۰ درەشم بۆ ھەر مانگىك، عبداللە كورپى مەسعود ئەھەزلى (كوفه) ۱۰۰ درەشم و ۱۱۴ مەپىك بۆ ھەر رۆزىك، عومەنلى كورپى قەيس كورپى ئەبى عاص (ميسىر) ۲۰۰ دينار، قەيس كورپى ئەبى عاص ئەلسەھمى (ميسىر) ۲۰۰ دينار بۆ مىواخانە كەمی.^۵

۳- پىسىپۇرى دادوھرى:

دادوھر لە سەرددەمى خەلافەتى راشىدىندا لە ھەممو كىيىشەكان دا قىسى دەكىد ئىتەر ھەر جۆرىك بوايد، لە بەرھەلسى دارايى، لە كاروبارى خىزان، تۆلە سەندىنۋە، لە ھەممو ئەو كارانەي كە گرفت و كىيىشى تىيدابوو، ئەمپۇز شتىيك نىيە كە ئاماژە بەوه بکات كە ناسراوە بە پىسىپۇرى دادوھرى جىڭ لەوەي كە لە دۆستايەتى كەردىنى سائب كورپى يەزيد كورپى أخت ئەلنەمر لە وتدىيە كى عومەردا ھاتووە بۆ ئەو كە دەفرەرمۇويت: خەلەتكى لەسەر درەھەمەتكى و دوو درەشم بگەرپىنۋە سەرم،^۶ دەكىيت خەلیفە دەستبىردارى دادوھر بىت كە لە كىيىشىيەكدا دادوھرى خۆزى بە كات بە دىيارىكىدىنى و كۆتايى بە پىسىپۇرىيە كەي ھىتايىت لە سەرغىدان تىيايدا، دادوھران لە مافى شارستانى و بارى كەسىتىدا دادوھرى خۇيان دەكەن، بەلام تۆلە سەندىن ئەوا حۆكم و فەرماندارى تىيايدا بۆ خەلیفەيە، لە گەل فەرماندەي شارەكاندا، دەكىيت كە ھاودەنگ بن لەسەر فەرمانە كە، پاشان ھاودەنگىيە كە لەسەر بەجىيەتىنى سەنوردانان بە كوشتن تەنها لە لايەن خەلیفەوە دەبىت، مافى پشت راست كەرنەوە لەسەر حۆكمى تۆلە سەندىنۋە بىت كوشتن بۆ والىيەكان دەمەنچىتەوە، دادوھر شوئىنييەكى نەبۇوە، بەلکو دادوھر كارى خۆزى لە

۱- مغنى المحتاج (۴/ ۳۸۲)، النظام القضائى (ص: ۷۷).

۲- النظام القضائى (ص: ۸۷۷).

۳- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۱۴۳).

۴- النظام القضائى (ص: ۷۶).

۵- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۱۵۹).

۶- النظام القضائى (ص: ۷۴)، عصر الخلافة الراشدة (ص: ۱۴۴).

مال یان له مزگه‌وت پاده‌په‌راند، دانیشتیان له مزگه‌وتدا باو بوبه^۱ وه کیشه و گرفته‌کانیش تزمار ندهه کران بۆ کوشتنی یان ناسانی پاراستنی، دادوهر بۆی همه‌یه که تاوانبار بند بکات به مدبه‌ستی چاو دادانه‌وه و داواکردنی تمه‌اوی مافه‌کان، همه‌یه که له عومه‌ر و عوسان و عملی ئه‌میان کرد ووه، دهولت بندیخانمی له مهله‌بندی شاره‌کان ثاماده‌کردووه، توله سه‌ندنه‌وهش له ده‌ره‌وهی مزگوته‌کان بدجی هیتزاوه.^۲

سینیهم؛ سیفه‌تەکانی دادوهر؛

سیفه‌تەکانی دادوهر؛

له میانی ژیانی عومه‌ر (ص) دا زانیان گرنگترین سیفه‌تەکانی دادوهر و مدبه‌سته کانی دامهزارندیان هەلینجاوه بدم شیوه‌یهی خواروهه:

۱- به ئاگابوون له حوكمه شەرعیه‌کان: لمبەر ئەوهی دەیچەسپیئنی بەسەر پووداوه‌کاندا، ئەستەمە که بتواتیت کاری پى بکات و لېی بى ئاگا بیت.

۲- له خواترسان: عومه‌ر نامەی نووسى بۆ موعازى کورپی جەبدل و ئەبو عوبیده‌ی کورپی جەپاچ، که سییری پیاواچا کانی پیش خۆیان بکەن و بەکاریان بھیتیت لەسەر کاری دادوهری.^۳

۳- گەوره بۇن لەوهی کە له چنگى خەلکدایه: عومه‌ر (ص) دەرمەموویت: فەرمانی خودا رانایپەرت مەگەر كەسینك کە کار نەسازىتى و یان لاوازى نەکات و شوئىنى چاوتىپىن نەکەۋى.^۴

۴- ھوشيارى و زىرەکى: مەرجە کە دادوهر ھۆشيار و زىرەک بیت و بە وردى ئاگاي له کاره‌کان بیت، شەعبي دەگىرپىتەوە کە كەعبى کورپی سوار لای عومه‌ر دانیشتىو لەم کاتەدا ئافرەتىك هاتە

لای و تى: ئەی ئەمیری باوه‌رداران، ھەرگىز پیاپىمک نەدييوجە کە باشتىر بیت لە ھاوسەرە كەم، سوئىند بەخوا شەوانە بىرده‌وام خەرىيکى نويزە و بە رۆزى گەرماش بىرده‌وام بەررۆزوجە رۆزوجە ناشىكتىت، عومه‌ر

داواي لى خۆشىبۇنى بۆز کرد و ستايىشى لەسەر کرد و فەرمۇوی: بە وىئەتى تۆ ستايىشى بە چاکە لەسەرە، كەعب و تى: ئافرەتە کە شەرم گرتى و ھەستا گەرایىمە، پاشان كەعب و تى: ئەی ئەمیرى باوه‌رداران، ئاپا ئافرەتە كەت لەسەر ھاوسەرە كەي كەدە نەيار!! عومه‌ر فەرمۇوی: سکالاىي چى كرد؟

كەعب و تى: سکالاىي لەدەست ھاوسەرە كەي كرد، عومه‌ر فەرمۇوی: ئاپا ئەوهى ويسىت؟ كەعب و تى:

بەلىٌ، عومه‌ر فەرمۇوی: ئەو ئافرەتەم بۆ بىگىرپەمە، عومه‌ر فەرمۇوی: گەنگ نىيە ئەگەر ھەق بلىتىت، ئەم پياوا واده‌زانىتت تۆ سکالاىي ھاوسەرە كەت دەكەيت کە لەسەر جىڭگە كەت نزىك نابىتەوە، ئافرەتە كە

و تى: بەلىٌ، من ئافرەتىكى گەنجم و من داواي ئەوه دەكەم کە ئافرەتان مدبەستيانه، عومه‌ر ناردى بە

۱- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۱۴۵).

۲- هەمان سەرچاوه.

۳- موسوعة فقه عمر بن الخطاب (ص: ۷۲۳)، المغنى (۳۷/۹).

۴- نظام الحكم في الشريعة والتاريخ الإسلامي (۱۰۲/۲).

دواى ھاوسرە كەيدا كاتىك كە هات، عومەر بە كەعبى فەرمۇو دادى نىوانىيان بىكە، كەعب و تى: ئەمیرى باوەرداران مافدارتە، عومەر فەرمۇو: داوام لىٰ كە دادى نىوانىيان بىكەت چونكە تۆوا لە كېشە كەيان تىنگە يشتنى كە من تىنانگەم، كەعب و تى: من واي دەبىشم كە ئەم سى شافرەتى ترى بە سەرەۋەيە و ئەم چوارەمینىيانە، فەرمانى پىٰ بىدە بە سى پۇز بە شەۋە كانىاندە كە لە ناويانەدە پەرسىتش بىكەت، ئەميش شەۋە و پۇزىكى ھەمە، عومەر فەرمۇو: سويند بە خوا راي يە كە مت زىز لە راي دووەمت سەرسامىت بۇون دەپ بۇز ئەمە لە ئىستاوا بىبە دادوەر شارى بەسەرە.^۱

۵- گۈزى لە نادىۋارىدا و نەرمى لە نالاوازىدا، عومەر دەفەرمۇویت: ناكىيت كە ئەم كارە لە پىياوېكىدا بىتىدى مەگەر چوار سىفەتى تىبایتىت كە ئەمانەن: نەرمى لە لاوازىدا، رقو تورەبى لە جىلى خۆزىدا ، خۆگۈرنەنە لە نازىزىدا، لېبۈرۈدەبى لە نازىيادەرۈزىدا^۲ ھەروەها عومەر فەرمۇو: كەس ناتوانىت فەرمانى خودا راپەرتىنى مەگەر كە بە زمانى خۆى وشەيمىك بىدرىتىت كە پۇزناوابى كەم و كورتى بەھىيەتىت و لە شوينى خۆزىدا چاو نېبرىتە هەق.

۶- ھېزى كەسيەتى: عومەر دەفەرمۇویت: ئەبۇ مەرييم لە كار دەخەم و پىارېتك دەكەمە والى ئەگەر خراپەكار بىنى ليىچىبايىتتە، عومەر ئەمە لە كارى دادوەر كەنار خىست و لە شوينەكەى كەعبى كورپى سوارى كرده والى^۳ بەسەرە.

۷- پىيوىستە كە دەولەمەند و بىئىنیاز بىت: عومەر نامىدى بۆ ھەندى لە كارىدە ستانى نۇسى كە كەسىك نەكەنە دادوەر مەگەر دەولەمەند و خاوهەن رەچەلەك بىت، چونكە دەولەمەند ئاشەزۈمى بەدەستكەوتى سامانى خەلتكى ناكات و خاوهەن رەچەلەكىش لە دواپۇزى رەشى نىتو خەلتكى دەترىتىت.^۴

- ئەوهى كە ئەسەر دادوەر پىيوىستە:

چەند كارىتكى گىرنگ ھەمە، كە عومەر(جىھە) ناشكرايى كرد كە پىيوىستە دادوەر بۆ بەرز راڭىتنى بنەماكانى دادپەرەرە لەوانە:

۱- دلىزى لە كار و لە پىتناوى خوادا: عومەر(جىھە) نامىدە كى بۆ ئەبو موساي ئەشىعەرى نۇسى: دادكىردن لەنیو ھاواهلاانى خاوهەن مافدا خواى گەورە پاداشت بۆ دادوەر كەى پىيوىست دەكەت و پاشەرۇزى پى باش دەكەت، ھەر كەس نىازى خۆى لە هەق پوخت كرده و - ئەگەرچى لەسەر خۇيىشى بىت - خواى گەورە پىزگارى دەكەت لەمۇ زەرەر و زيانانى كە لە نىوانى و نىوان خەلتكىدایە، ھەر كەس

۱- موسوعە فقه عمر بن الخطاب (ص: ۷۲۳).

۲- ھەمان سەرچاوه. (ص: ۷۲۴).

۳- ھەمان سەرچاوه. (ص: ۷۲۴).

۴- ھەمان سەرچاوه. (ص: ۷۲۴).

۵- ھەمان سەرچاوه. (ص: ۷۲۴).

خوی پرازینیته و بهوهی که له دلیدا نیه خوای گهوره رهخنهی لئی ده گریت، خوای گهوره ههر کاریک به پوختن بخوی نهیت و در ناگریت له بهنده کانی وه گومانت چیه به پاداشتیک که له خواوه نهیت له گهان پله کردن له پررقی و کوکردنوهی پره جمه‌تیدا.^۱

۲- به وردی تینگه‌یشتنه له گرفته کان: وه به داداچونی به شیوه‌یه کی تینگه‌یشتونه پیش ثاخوتن له سه‌ری، گونجاو نیه قسه له سه‌ر هیج شتیک بکریت له پیش ده‌که‌وتنه هدق و راستی بخی، عومد نامه‌یه کی بخهبو موسای نه‌شعری نووسی که: تینگه ئه‌گه شتیک هاته لات، ئه‌بو موسا جاریک فهرموموی: دادوه ناتوانیت دادی هیج کاریک بکات همتا هدق و راستی بخهبوون ده‌بیتنه وه هه‌روهک نهوهی که شهه له رؤژ جیاده کاته‌وه، ئه‌مه گه‌یشته عومدرو عومدرو فهرموموی: ئه‌بو موسا راستی کرد.^۲

۳- فهرمانه‌هایی به شهریعتی نیسلامی: خاوهن کیشه کان موسلمان بن یان نا، زهیدی کوپی نه‌سلمه ده‌فرمومویت: ئافره‌تیکی جووله که هاته لای عومد و پیی وت: کوره‌کم تیاچوو، جووله که پرپاگمنده نهوه ده‌کمن که له میراتدا بدشی نیه، عومد ربانگی کردن و فهرموموی: ئایا مافی ئه‌م ئافره‌ته نادهن؟ ئه‌وانیش و تیان: له کتیبی نیمدها هیج مافیکی نیه، عومد فهرموموی: له تهوراتدا؟ و تیان: بدلکو له مشناتدا هاتووه، عومد فهرموموی: مشنات چیه؟ و تیان: کتیبیکه که که‌سانیکی زانا و زیر نووسی‌سیوانه، عومد سه‌رزنشتی کردن و فهرموموی: بخون مافی خوی بدهنی.^۳

۴- راویتکردن لمو کارانه‌ی که گرفتی تیدایه: عومد نامه‌ی بخه کتیک له دادوه‌ران نوسی: له ئاینه‌کم‌تدا راویتی که‌سانیکی بکه که له خوا ده‌ترسن،^۴ نامه‌یه کی نوسی بخه شوره‌یح: ئه‌گه ریستت پیلانم له سه‌ر بگیریت و من پیلانه کدت نه‌بینم بخه خوی مه‌گه ملک‌چت بم،^۵ عومد راویتی زوری ده‌کرد تهنانه‌ت شه‌عبی ده‌فرمومویت: له پنهانیه کانی نهوه‌ببو که به بدلگدوه شت له دادوه بگریت تا به دادی عومد وه‌ری بگریت چونکه ئه‌ه راویتی ده‌کرد.^۶

۵- یه‌کسانی له نیوان ناکزکاراندا: عومد نامه‌ی کی نوسی بخهبو موسای نه‌شعری: رووت له کوپ و کوپونه‌وه و ماف په‌روه‌ریتدا له نیوان خملکیدا یه‌کسان به، هه‌تا ده‌سه‌لآتدار جاو نه‌پریته ست‌هست، بخه ده‌سه‌لآت نائومید نهیت له داد په‌روه‌ریت، هه‌روهها نووسی وابکه‌ن له خه‌لکانی لای خوتان که له ماف یه‌کسان بن وه نزیکیان وهک دوریان واپیت، دوریان وهک نزیکیان واپیت، کاتیک

۱- اعلام المعقبن لابن القیم (۱/۸۵).

۲- موسوعة فقه عمر بن الخطاب (ص: ۷۲۵).

۳- موسوعة فقه عمر بن الخطاب (ص: ۷۲۵).

۴- هه‌مان سه‌رجاوه. (ص: ۷۲۵)، سنن البیهقی (۱۰/۱۱۲).

۵- هه‌مان سه‌رجاوه. (ص: ۷۲۵)، سنن البیهقی (۱۰/۱۱۰).

۶- هه‌مان سه‌رجاوه. (ص: ۷۲۵)، سنن البیهقی (۱۰/۱۰۹).

که ظهیری کوری کعب له پرژینه کهدا سکالاًی له عومه‌ر کرد – عومه‌ر نهناسی و زهیدی کوری ثابتیان کرده دادوه‌ری نیوانیان و چونون بز لای له مالله‌کهیدا و عومه‌ر پیشی فهرممو هاتوین هدتا دادی نیوانگان بکهیت – و له مالله‌کهیدا نابزیوانی بز بینی – عومه‌ر ده فهرممویت زهید له سه‌ر فرشه‌که هستا و له پیاوایه‌تیکی تردا هاتووه که زهید راخه‌ریکی ده‌ره‌تینا و بزی راخستووه و فهرممویه‌تی؛ و هره ظیره ظهیری ظهیری باوه‌رداران، عومه‌ر پیشی فهرممو؛ له سه‌ره‌تای داده‌که‌ته‌وه پرکیشیت کرد ظهیری زهید، بدلاًم له‌گهله‌ن دژه‌کم رامگره و دامنیشیتنه، بزیله له به‌رده‌میدا دانیشت.^۱

۶- هاندانی بز ده‌سه‌لات: همتا ترس لیسی بره‌ویتموه و بویر بیت له سه‌ر قسمه‌کردن عومه‌ر نامه‌یه کی بز موعاویه نووسی که ده فهرممویت: خوت شویر بکهوه بز بز ده‌سه‌لاتان همتا دلی بویر بیت و زمانی پاک و پاراو بیتموه.^۲

۷- خیّراًی سدرپدرشتی کردن له سکالاًی نفره‌ریبان و ده‌سته‌به‌رکردنی به چاودی‌ری خه‌رجی، عومه‌ر نامه‌یه کی بز ظهیری عویه‌یده نووسی؛ چاوت له غدره‌ریان بیت چونکه ظهیری بندنیه‌که‌ی دریشه بکیشیت ظهوا له مافی خوتی ده‌گه‌ریت و بدره‌و که‌س و کاری ده‌پوات، بدلاًکو مافی پوچمل ده‌کریته‌وه.^۳

۸- سینه فراوانی: عومه‌ر نامه‌یه کی بز ظهیری موسا نووسی؛ نه‌که‌ی زویر بیت، دووریه له‌په‌ستی و دله‌ر اواکی و نازار کیشان به خدلکی له‌کاتی ناکزکیدا، ظهیری دادوه‌ر له ناخی خزیدا شتیکی لم شیوه‌یه بینی، نموا بزی شیاو نیه به هیچ حوكمیک بیته گز همتا ظهیری لئی ده‌ره‌ویتموه، همتا شدو حاله‌ته نه‌فسیه دیاری کراوه ندبیته پالندریک بز ده‌کردنی حوكمیک، عومه‌ر بز ظهیری موسای ظه‌شعری نووسی؛ له کاتیکدا که توره‌ی حوكم مده،^۴ شوره‌یجیش ده فهرممویت: عومه‌ر کاتیک کردیه دادوه‌ر مه‌رجی ظهوه بزو کاتیک که توره‌م دادوه‌ری نه‌که‌م،^۵ لده‌هی، که ده‌بیته هزی تهدنگه‌لانی سینه و هندی جار ده‌بیته هزی په‌له‌کردنی زیان‌بده‌خش له سه‌رپه‌رشتی کردن له هندی گرفتی برسيه‌تی و تینوویه‌تی و چهند شتیکی تر، هر له‌بدر ظوهه عومه‌ر ده فهرممویت: دادوه‌ر کاری دادوه‌ری ناکات مه‌گهر تیروت‌هسل بیت.^۶

۹- دوورکه‌وتندوه له همه‌موو شمو کاروبارانه‌ی کاری‌گهه‌ری له سه‌ر دادوه‌ر هه‌هیه و هک: به‌رتیل، ظاسانکاری بازرگانی له‌گهله‌ندا له کرپن و فروشتن و دیاری کردنی چهند شتیکی تر، له‌بدر ظوهه عومه‌ر ریگه‌ی نهدا که کاری بازرگانی بکهن، سدرقالی مامه‌له‌ی بازار بیت و دیاری و به‌رتیل و هریگن، بزیله

۱- صحیح التوثیق فی سیرة وحیاة الفاروق (ص: ۲۵۹).

۲- مجموعه الوثائق السياسية (ص: ۴۳۸).

۳- مجموعه الوثائق السياسية (ص: ۴۳۸).

۴- موسوعة فقه عمر بن الخطاب (ص: ۷۲۶).

۵- موسوعة فقه عمر بن الخطاب (ص: ۷۲۶)، المغني (۷۹/۹).

۶- موسوعة فقه عمر بن الخطاب (ص: ۷۲۶)، سنن البیهقی (۱۰/۱۰).

نامه‌یه کی بۆ نهبو موسای نەشعدرى نووسى که ئەمە دەقەکەیدتى: کارى كپىن و فرۇشتى ناكەن و لىنك نادەن و بەرتىيل وەرناگرن لە فەرمانىزەوايىدا، شۇرەيچ دەفرەمۇويت: عومەر كاتىك كەدمىسە دادوھە مەرجى لەسەرم ئەۋەبۇو كە کارى كپىن و فرۇشتى نەكەت و بەرتىيل وەرنەگەيت، عومەر فەرمۇوى: نەكەن بەرتىيل وەرىگرن و بە نارەززووی خۆتان فەرمان وەرىگرن.^۱

۱۰- کارکىدن بە بەلگەي پۇون: بەبىي گەران بە دواي نيازە كاندا، عومەر وتارىتكى بۆخەلتكى دا و لە واتارە كەيدا فەرمۇوى: ئىئىمە ئىتىمەمان دەناسى و پېتىغەمبەر (عليه السلام) مان تىياپۇوه، نىڭا دەھاتە خوارەوە و ھەوالى ئىۋەي پى دەداین، بەلام ئىئىمە ئەمپۇ ئىۋە بە قىسىمەتلىك دەناسىنىدۇ، ھەر كەس بانگەوازى خىرىتكى بکات بۆمان گومانى خىرى پى دەبەين و لەسەر ئەو كارە خۆشمان دەۋىت و ھەر كەس بانگەوازى خراپەيە كەمان بۆ بکات گومانى خراپەي پى دەبەين و ھەسەر ئەو پەقمان لىي دەۋىتەوە.^۲

۱۱- سووربۈونى لەسەر ئاشتەوايى دژەكان: عومەر دەفرەمۇويت: دژەكان بىگىزىدۇ ھەتا ئاشتەوايى دەكەن، بە راستى لىك ترازانى دادوھرى پۇ و كىنە لە نىپو خەلتكىدا دەكەتە مىرات، ئەگەر بە ئاشتىمە گەرانەوە ئەدوا ھاودەنگ دەبىت لە گەل شەرعى خودا و دادوھە واڑى دەكەت، ئەگەر ئاشتەوايى كەيان ھاودەنگ نەبۇو لە گەل شەرعى خودا ئەدوا دادوھە لەلەپەدەشىنىتىدۇ، عومەر فەرمۇوى: ھەمۇ ئاشتىمە كە ئىپو مۇسلماناندا گۇنجباوه جىگە لە ئاشتەوايىدەك كە حەللاڭىچى حەرام بکات يان ئاشتەوايىدەك حەرامىتىك حەللاڭ بکات،^۳ لەسەر دادوھە پىۋىستە سوور بىت لەسەر ئاشتەوايىدە كە تايىبەت لە نىپوان دژەكاندا ئەگەر راستىيە كە بۆ دەرنە كەوت، عومەر نامەيە كى بۆ موععايىه نووسى كە تىايىدا ھاتووه: سوور بە لەسەر ئاشتەوايى لە نىپوان خەلتكىدا مادەم كارى دادوھرى كەت بۆ پۇون نەبۇتەوە، يان ھەمولى نزىك بۇوندۇ لە نىپوانىان بىدە، بە راستى لىك ترازانى دادوھرى كىنە و دۈرۈمنايمەتى دەكەتە مىرات.^۴

۱۲- گەرانووه بۆ لاي راستى: ئەگەر دادوھە لە يەكىك لە گرفتەكانى فەرمانىتىكى دا و پاشان راي خۆزى گۈرى لەو حۆكمەي كە بۆ ئەو كېشەيەي پاگەيەندوو، ئەوا شىاۋ نىيە كە لە بېپارە نۇيىە كەيدا شويىنەوارىتكى بۆ پاشگەزىبۇونوھە بەھىلىتەوەن چونكە بەم حۆكمەي دەرى دەكەت بېپارى پېش ھەولە كەمىي يەكەم جارى ھەلدىھەشىنىتىدۇ، ھەروەك ئەۋەي كە شىاۋ نىيە بۆ ھېيچ دادوھرىتكى لە دواي ئەو بېپارە دەرچووه ھەلپۇھەشىنىتىدۇ، سالىم كورى ئەبى جەددە دەفرەمۇويت: ئەگەر من سەرزەنلىك لەسەر بوايە لەسەر عومەر پۇزىتكى لە پۇزىان ئەدوا عومەر ئەو سەرزەنلىكى ئەو پۇزى لەسەر دەبۇو كە خەلتكى نەجران ھاتنە لاي، عملى نوسراوىتكى لە نىپوان پېتىغەمبەر (عليه السلام) و لە نىپوان خەلتكى نەجراندا نووسى

۱- موسوعة فقه عمر بن الخطاب (ص: ۷۲۷)، سنن البیهقی (۱۰/۶).

۲- البخاري رقم (۲۶۴۱)، سنن البیهقی (۱۰/۱۲۵-۱۵۰).

۳- تاريخ المدينة (۷۶۹/۲)، موسوعة فقه عمر بن الخطاب (ص: ۷۲۷).

۴- اعلام الموقعين (۱/۸۰).

لەسەر دەمی عومەردا زۆر بۇون ھەتا لەسەر خەلکى ترساندىنى و ناکۆكى كەوتە نیوانىياندۇ، ھاتنە لاي عومەر داواي ئال توگۇپيانلى كىد و ئەمويش بىتى گۈزىن، پاشان پەشىمان بۇوندۇ، شتىك كەوتە نیوانىياندۇ جارىتىكى تر ھاتن بىت لاي عومەر و لە كاريان خىست، كاتىتكە عملى دانا ھاتنە لاي و ۋىتىان: ئەمیرى باوه‌داران، پارانە دەختىت بە زمانى خۇت و بەختت بە سوئىندە وەيد، پاشان عەدى فەرمۇسى: بەلام لىتىدان عومەر زۆر تىنگە يېشتىو بسو لە كارە كەيدا،^۱ عومەر (ع)^۲ بەرىچى ھەلۇشاندۇنەدە يەكم دادى دايەدە كە دادى كردىبو تىياياندا، پاشان عەلىش— لە دواي عومەر— بەرىچى ھەلۇشاندۇنەدە يەم دادە دايەدە كە عومەر دادى كردىبو تىياياندا،^۳ وە زۆرىك كۆرپۈنكارى لە ھەولەكانى عومەر و لە چەند گرفتىكىدا پۇويداوە، ھەوانە حوكى باپىر لە گەل برايان وە ھاوبەشى برايان بىت باوک و دايىك لە گەل برايان، دايىك لە سى يەكى بەشە كانى ھەمەيە كاتىتكە، كە ھىچ بىت برايان و باوک و دايىك لە ميراتى نامىيەتىدۇ، ئەمە نە گۈزىرا وەتسەدە بىت نەدەدە كە گەراوەتسەدە بىت دادگايىھە كەم يەكم و پاشان ھەملى بوهشىنەتىدۇ بەلام نەم بە ھەولۇ و كوششى نوپى لە گرفتە داھاتووسييە كاندا دەدا و حوكىمە كۆنە كەش لە شوينىكەوتىنى ھەق پىتىگرى لى ئەمە كە نكۆلىلى لى بىكرايىھە، عومەر نامىيە كى نووسى بىت نەبو موساي ئەشىعەرى: دادىتكە ئەمەرپۇ كارت پىتى كردووە پىتىگرىت لى ئەنەكەت، من ئەمەرپۇ بە راکەتى تۆدا چۈومەدە و بە ژىرى تۆ رېننمۇنى بۇوم بەدەدە كە تىيايدا بىگەرپىتىدۇ بىت لاي ھەق و راستى، لەبىر ئەمەدە كە ھەق كۆنە، و ھىچ شتىك پۇچەلى ئاكاتەدە، پىاچۇوندۇنەدە ھەق باشتەر لە كىشانى بە ناو نارەوايىدا،^۴ هەر لەسەر ئەم بىندىمايەش عومەر لە بەشى باپىرەدا بەچەند شىۋىيە كى جىاواز دادى كردووە، دادى لە كارى ئافەتىكىدا كردووە كە مردووە و ئەمەدە ھەبىيۇو بە جىئى ھېشتىتىدۇ بىت مىيەدە كەم و دايىكى و براكانى و باوکى براakanى بىت دايىكى، عومەر بەشى براakanى و دايىك و باوکى پىنگەدە دانا و بەشى برااكەتى كە ترى لە گەل دايىكىدا دانا بە سېيە كى بەشە كان و لەم كاتىدا پىاپىتكە پىتى و تى: چەند سالىك لەمەوبىر تۆ بەم شىۋىيە ھاوبەشىت لە نیوانىدا نە كردىن، عومەر فەرمۇسى: ئەم سالە بەم شىۋىيە دادمان دەكەد كە ئەم پۇزە لەسەرى بۇوین و ئەمپۇش بەمە داد دەكەين كە ئىستا لە سەرين.^۵

۱۳ - ديارى كىرنى چارەنۇس پاكى بىت تاوانبار ھەتا تاوانە كەم دەچەسپىت: عبداللە كورپى عامر دەفرمۇسىت: لە سوارىيە كدا دەرچۈپىن زەمبىلەيە كىيان لى دزىم، ئىتىمە پىاپىتكى ئەوانغان لە گەلدا بۇو، يەكىتكە لە ياران پىتى فەرمۇسى: ئەم فلان كەس زەمبىلە كەم بۆ بگىزەدە، ئەمە ئەمەرپۇ دەكەد دەكەد، پاشان گەرامەدە بىت لاي عومەر و ھەوالە كەم پىتىدا، ئەمە ئەمەرپۇ: ئىپە كىيەن؟ پاشان ژىماردىم،

۱- سنن البىھقى (۱۰/۱۲۰)، موسوعة فقه عمر (ص: ۷۲۸).

۲- موسوعة فقه عمر بن الخطاب (ص: ۷۲۸).

۳- اعلام الموقعين (۱/۸۵).

۴- اعلام الموقعين (۱/۱۱۱)، موسوعة فقه عمر بن الخطاب (ص: ۷۲۹) ..

پاشان و تى: گومان دەكەم ئەو ھاوه‌لەمى بىت - كە تاوانبار كراوه - منىش و قم: ئەم ئەمیرى باوه‌رداران ئەگەر دەتەۋىت بە كۆت و بەندكراوى بىھىنەن، عومەرىش فەرمۇسى: بەبىٰ ھىچ بەلگىدېك بە كۆت و بەند كراوى بىھىنەن؟^۱

۱۴ - كۆشش و ھەول لە سەرچاوهى دەقە كاندا نىيە: عومەر دەفەرمۇسىت: پاشان لە ناو كېزكى بايدىتە كە تى بکە لمۇھى، كە دىتە بەر دەستت لمۇھى، كە بۆتە سەرچاوه لە سەرت و بەھەي، كە لە قورئان و سونەتدا نىيە، پاشان گرفته كان بېتۇ، ئەمە گىنگتىن شتە، كە دادوھر پىيىستە پابند بىت پىتەھى.

۱۵ - ملکەچى ئەمیر بۆ فەرمانى دادوھران: عومەر(جیل)^۲ يە كەمین كەس بۇ كە كاتىتكە لە لوتكەدى خەلاقەتدا بۇو ملکەچى دەبۇر بۆ دادگا بە شىيەھەي كى وا بە فەرمانەكانى قاييل دەبۇر، كە ئەو قاييل بۇونەدلىيەدە بۇو، بە سەرسامىيەكى ناشكراوه پۇويلى دەنا ئەگەر بىپېتىكايە، ستايىشىتىكى راست و دروستى دادوھرەكەي دەكەد ئەگەر فەرمانەكەش لە دۈزى بوايە،^۳ نۇونەش لە سەر ئەمە ئەھەيە كە عومەر سەوداى ئەسپىتىكى كەد لە عەرەبىتىكى دەشتەكى، پاشان سوار بۇو ھەتا تاقى بىكتەوە، بەلام ئەسپىتە كە لاقيتىكى شكا، عومەر بە كاراپى و تى: ئەسپىتە كەت بىگەر، پىاوه كە و تى: نامدۇيىتەوە، عومەر فەرمۇسى: ناوبىيواينىك لە نېيان من و خۆتقا دايپى، پىاوه كە و تى: شورەيچ، ئەوانىش چۈونە لاي و كاتىتكە شورەيچ گۈيىلى گەرتىن فەرمۇسى: ئەم ئەمیرى باوه‌رداران، ئەھەي كە كېپۈتە و هەرى بىگەر، يان بىيگىتەر وەك ئەھەي كە وەرت گەرتۇوە، عومەر فەرمۇسى ئىيا داد جىگە لەمە باشتە دەبىت، لە بەر ئەھە شورەيچى نارد بۆ كوفە.^۴

چوارەم: سەرچاوهى حۆكمە دادوھریەكان:

دادوھران لە سەرددەمى عومەردا پشتىيان بە ھەمان ئەو سەرچاوانە دەبەست كە پىيغەمبەر(جیل)^۵ و دادوھرانى پشتىيان پى دەبەست، كە ئەھىپىش قورئان و سونەت و ھەول و كۆششەكان بەلام لە سەرددەمى راشىديندا دوو گرفتى تە دەركەوتىن لەوانە:

- پىشكەوتىنى ماناي كۆشش و كاركىدن پىيى، ئەھەي كە فەراھەم دەھات لىيى لە پىشەكى و ھۆكارەكان، مەبەستە كان، پاشان راۋىيىت كەن و راۋىيىت دەركەوت، لە گەل پەرسىكەن و راۋ پىتۇر.

- دەركەوتىنى چەند سەرچاوهى كى نۆئى كە لە سەرددەمى پىيغەمبەر(جیل)دا نەبۇر، ئەمەش بىرىتىيە لەپىشىنەيەكى دادوھرى كە لە يارانەوە دەرچوو لە سەرددەمى خەلیفەكەنلىك لە خەلیفەكانى تى، لە سەرددەمى راشىديندا سەرچاوه قەزايىيەكان بىرىتى بۇون لە: قورئان، سونەت، ھەول و كۆشش، بەرھەقىبۇون، پىتۇر، پىشىنە قەزايىيەكان، ھەممو ئەمانە راۋىيىت و راۋىيىت كەن لە كېشە و گرفت و

۱- موسوعة فقه عمر بن الخطاب (ص: ۷۲۹)، المخلي (۱۳۲/۱۱).

۲- اعلام الموقعين (۸۵/۱)، مجلة البحوث العلمية (۰۲۸۷/۷).

۳- شهيد الخراب (ص: ۲۲۱).

۴- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۱۴۷)، شهيد الخراب (ص: ۲۲۱).

حوكمه کاندا سایه‌داری ده کرد و بۇ ئەمەش چەندىن دەقى زۆر هاتۇون، چەند گىپانەوە يەك ھەيە، كە جەخت لەسەرئەم سەرچاوانە دەكتەنەوە ئىيمەش لايەنېتىكى لى دەخدىنە پوو:

۱- شەعبي لە شورەيچىدە دەگىپيتەوە: عومەر پىيى فەرمۇوم: بەوه دادوھرى خەلتكى بىكەن كە لە قورئاندا هاتۇوە، ئەگەر ھەموو قورئانست نەزانى بەوه دادوھرى خەلتكى بىكەن كە لە سونەتى پىيغەمبەردا (ع) هاتۇوە، ئەگەر سونەتە كانى پىيغەمبەرت (ع) نەزانى ئەموا بەوه دادوھرى بکە لە پىشەواي رېتىشاندەرەوە هاتۇوە، ئەگەر ھەموو ئەو شتائەت نەزانى كە ئەم پىشەوايانە دادىيان پىيى كە دووه ئەوا راي خۈز بەكار بېتىنە و پاۋىتۇ بە كەسانى زانا و چاكساز بکە.

۲- إين شەھابى زەھرى دەگىپيتەوە، كە عومەر (ع) لەسەر مىنبەر فەرمۇوى: ئەم خەلتكىنە، پاي پىيغەمبەرى خوا (ع) دروستە، خواي گۈورە پاي نىشان دەدا، بەلام ئەمەز كۆشىن و ئىجتىهادە،^۱ لە عومەرەوە دەگىپنەوە كە فەرمۇويەتى: ئەمە پاي عومەرە ئەگەر راست و دروست بىت ئەموا لە خوداوه‌يە ئەگەر ھەلەش بىت ئەوا لە عومەرەوەيە.^۲

۳- إين القيم دەفەرمۇويت: كاتىك عومەر بۇويە خەلیفە فەرمۇوى: من شەرم لە خودا دەكتە ئەگەر بەرھەۋ بۇون، يان كۆمەك گىتن (اجماع): ئەگەر دادوھر دەقىيەتى لە قورئان و سونەتدا كەدەت نەكەوت، با بىگەرپەتەوە بۇ لاي زانىيان و پاۋىتۇ بە ياران و شارەزايان بىكەن، گرفتىكى خستە بىر دەستييان و لېتكۆلىئەنەوە يان لەسەر كرد و ھەولىيان تىايادا، ئەگەر ھەولە كەيان گەيشتە يەك را كە بىريتىلە ھاودەنگى و ئىچماع، كە بىريتىلە ھاودەنگى زانىيان لە ئۆمىتى محمد (ع) لەسەر كارىتىكى شەرعى كە ئەمەش سەرچاوه سېيىھە لە سەرچاوه كانى ياسادانانى ئىسلامى بە ھاودەنگى زانىيان و ئەمەش بۇ يەكە مىن جار لە سەرەدمى خەلیفە كانى راشىدىندا دەركەوت، چەندىن دەقى زۆر و بابەتى زۆرى لە كەتىبى شارەزايان و ئۇصولى فيقه، و مىتزووى ياساداناندا تىيدا هاتۇوە، بەلام گرفت و كىشەكان ئەوانەن كە كۆمەك گىتنى كەميان تىيدا دەستەبەر بۇوه، و تواناى گەمارق دراوىشى لە شارى مەدىنە پېشىنگىدارى پايتەختى خەلافەتدا بۇوه، لەگەن كۆمەلگەي ياران و زانىيان و شارەزايان و ئەمەش زۆر

۱- تاريخ القضاء في الإسلام، د. محمد الزحيلي (ص: ۱۱۸).

۲- اعلام المقعدين (۲۲۴/۱)، تاريخ القضاء في الإسلام، د. محمد الزحيلي (ص: ۱۱۹)..

۳- تاريخ القضاء في الإسلام، د. محمد الزحيلي (ص: ۱۲۰)، اعلام المقعدين (۵۷/۱).

۴- اعلام المقعدين (۵۸/۱)، تاريخ القضاء في الإسلام، د. محمد الزحيلي (ص: ۱۲۰).

۵- اعلام المقعدين (۲۲۴/۱).

۶- تاريخ القضاء في الإسلام، د. محمد الزحيلي (ص: ۱۲۰).

دگمن بوروه له ناوجه کانی تر،^۱ لمهوه ده گپرنووه که ابن عباس به عومنه‌ی (ع) فدرموده: ثایا برایان له زمانی گفل و نهاده‌ی ئیوهدا مدهست پیش دوستایه‌تی و برایه‌تی نیه، ثی بز دایک پییان روپوش نهبووه؟! و له سینه‌کوه بز شدش یه که له ثایه‌تکه‌کدا که دهه‌رموویت: «فَإِنْ كَانَ لَهُ رَإِخْوَةً فَلَا إِمْرَأُهُ الْسُّدُسُ»^۲ (النساء: ۱۱).

پاشان فدرمودی: ناتوانم هدلی بوهشینمدهو نهمه له پیش من نهبووه له ولاستان و خملکانیش بدو شیوه‌ی نهبوونه‌تله میراتگر، نهمهش مانای وايه که کومهک گرتن که پیشتر تهواوکاری بز کراوه به پیچه‌وانه‌ی راکه‌ی ابن عباس، به سه‌پیچیه‌که‌ی دهست دریزی ناکات، بدره‌قبوون و کومهک گرتنيش سی سه‌رچاوه‌ی سده‌کی ده‌گرتیته‌وه لموانه: راویزکردن، همول و کوشش کردن، هاوده‌نگی، ثه‌گمر بیتسو یه‌کیک لدو سه‌رچاوانه ون بون نهوا دادوه پهنا بز سه‌رچاوه‌یه کی تر دهبات.

۵- پیشینه دادیه‌کان: نهواندن که خلیفه‌و گموره یاران (خوايان لى رازى بىت) دادیان پیش‌کردوه، نه‌مدش هم‌نه‌ویه، که عومنه‌ر (ع)^۳ له پیشینه‌ی شهو به‌کردا به راشکاوی له‌سه‌ری دواوه، وده‌روه‌ها دادوه‌رانی و والیه‌کانی هم‌روه‌ک پیشتر وقان دادیان پیش‌کردووه،^۴ نه‌مدش نه‌ویه که ابن القيم به راشکاوی له بابه‌تیکدا به ناویشانی (رأي الصحابة خير من رأينا لأنفسنا) رونی کردتده و فدرمودیتی: نه‌ویه که له رای نهواندایه لهم شوئیدا نه‌ویه که پیویسته رای نهوان بز ئیمه باشت‌ر بیت له رای خۆمان بز خۆمان، نه‌ی چزن نا؟ که بربیتیه لمو رایی له دلیکوه ده‌رده‌چیت پره له نوری ئیمان و زانیاری و زانست، و شاره‌زایی و تینگیشتن له خوا و پیغه‌مبدره‌که‌ی، و ئاموزگاری بز میللەت و گفل و نهاده‌وه، دلیان له‌سەر دلی پیغه‌مبدره‌که‌یانه، هیچ هۆ و بزئیمه‌ک له نیوان نهوان و نه‌ودا نیه، نهوان زانیاری و باوه‌ر له چراتی پیغه‌مبدرایه‌تیوه به چاپیزشی له نویگه‌ریمه‌وه دهیان گواستوه که هیچ له گرفت و ناکۆکی نه‌دچوو، هیچ کوسپیتک ریسی لى هەلە نه‌ده‌کرد، پیووه‌ری رای نهوانی تر به راکانیان له خراپتین پیووه‌کان بوروه.

۶- پیووه: بدلام پیشینه دادوه‌ریه‌کان که‌من، ثه‌گدر دادوه ده‌قیک یان یان کومهک گرتنيک یان پیشینه‌یه کی دادوه‌ری نه‌دوزیت‌وه نهوا پشت به هدول و کوشش ده‌بستیت هم‌روه‌ک له فدرموده‌که‌ی سدباره‌ت به موعاز هاتووه: و له پیشنه‌کی هدوله‌کاندا پیوانه‌ی کیشیده‌یه‌ک، که ده‌قیکی له باره‌وه نه‌هاتبیت به کیشیده‌یه‌ک که ده‌قیکی له باره‌وه هاتبیت، و نه‌مدش بربیتیه له سه‌رچاوه‌ی چواره‌م بز یاسادانان و فیقه و حوكمة‌کان، هم‌ر ئه‌میه له پهیامه‌که‌ی عومنه‌ر (ع)^۵ دا که بز ئه‌بو موسای نه‌شعری هاتووه ده‌فرمودیت: له پاشدا گرفته‌کان لمه‌دا پیووه و غونه‌کان بزانه، پاشان پشت ببسته

۱- تاريخ القضاء في الإسلام، د. محمد الزحيلي (ص: ۱۲۲).

۲- همان سه‌رچاوه. (ص: ۱۲۲-۲۲۳).

۳- اعلام الموقعين (۱/۸۷)، تاريخ القضاء في الإسلام، د. محمد الزحيلي (ص: ۱۲۳).

بدهوی که دەبىيىنى كە خۆشەویسترىنيانە لاي خودا، بە هەق بىچوينە.^۱

۷- راۋ بۆچۈن: ئەگەر بۆ گرفت و كىشە بنەمايدك نەبۇو لە دەقە كاندا كە پىيەرلىسىر بىرىت، ئەوا پشت بېبىستە بە دادوھر لەسەرھەلدىن بە راى ئەدەپ كە تىيايدايدە و نزىكتە بۆ لاي ماف و ماف پەرەدەر و پاستى و پىيىگە كانى شەرج و بىنەما شەرعىيە كان و ئەمەش هەر ئەدەپ كە لە راگۇزىراوە پىيشىنەيە كاندا هەمە، لە نامەي عومەر بۆ شورەيچ و ئەوانى تىريش،^۲ هەرەدەرها راۋىيىزىرىدىن لە گۈنگۈزىن ئەو ھۆكەرانىدە كە دادوھر پى دەست نىشان دەكىيت، هەرەدەر ئەدەپ كە لە پىوایەت و كىتىپ و پەيامە كاندا ھاتووه، ئەمەش هەر ئەدەپ كە عومەر (ع) بە كىدار و گۇفتار جەختى لەسەر كىرده و بۆ زۆرى خۆشەویستى بۆ راۋىيىز لەگەل تىنگىشتندا، زۆر بە كەمى لە گەرتىيەك دەچۈويە پىشى مەگەر دواي راۋىيىز گەورە ياران و تىنگىشتوانيان،^۳ شەعىبى دەفرمۇویت: كىشە كان بەرزىكەرانمۇه بۆ لاي عومەر (ع)، ئەویش ماوهى يەك مانگ تاوتۇتى دەكىد و راۋىيىز بە يارانى دەكىد لەسەری.^۴

پىنچەم: ئەو بەلگانەي كە دادوھر پاشتى پى دەبىستى:

ئەو بەلگانەي كە لە كاتى دەركەرنى سزاداندا پاشتى پى دەبىستى ئەمانەن:

۱- دان پىيافان، نۇوسىنىش بە جىزىيەك لە دان پىيافان دادەزىت.

۲- شایىھى: پىویستە دادوھر بىكۈلىتىمە لە دەسەلاتى شايىت بۆ وەرگەتنى شايىتى، ئەگەر ئەو نەيانناسىت، ئەوا دواي ئەدەپ يانلىق دەكەت كە كەسىتىك بەھېىنەن كە ئەو بىيان ناسىت، پىاوىيەك لاي عومەر شايىھىتى كى داۋ عومەر فەرمۇوى: من ناتناسىم، ئەمە زىيانىت پى ناگىيەنەت ئەگەر من نەتناسىم، كەسىتىم بۆ بەھېىنە كە بىتناسىت لەم كاتەدا پىاوىيەك لەمناو ھۆزە كە وتى: من دەيناسىم، عومەر فەرمۇوى: بەچى دەيناسىت؟ پىاوە كە وتى: بە ماف پەرەدەر و چاڭى، عومەر فەرمۇوى: ئەمە دراوشىتى كە خوارەوەتەوە كە شەو و رۆز چۈونە ژۇورەوە و هاتىنە دەرەدەي دەزانى؟ پىاوە كە وتى: نەخىر، عومەر فەرمۇوى: ئايامامەلە كە گەل كەدەپ دەنار و درەمە كە بە ھۆيانمۇھ بەلگى چۈونە سەر خواناسىيە؟ پىاوە كە وتى: نەخىر، عومەر فەرمۇوى: كەواتە ھاۋەلى ئەو گەشتەتە كە پىنگەدى رەۋشت بەرزيت پى نىشان دەدات؟ پىاوە كە وتى: نەخىر، عومەر فەرمۇوى: كەواتە تۆ نایناسى،^۵ وە شايىدە پىشۇوتەر لەسەر سوئىند خواردن وەك يەك ئەگەرچى خاۋەنە كە بەجىي بەھېنەت لە پىش سوئىند خواردنى دەزە كە يان دواي ئەدەپ كە سوئىند دەخوات، ئەگەر دادخوار سوئىندى لەسەر دەعواكە خوارد بەسەر داد لە دەست كراودا، ئەوا دادوھر لەسەر ئەمە سوئىندى دەدات، دواتر

۱- تاريخ القضاء في الإسلام، د. محمد الزحيلي (ص: ۱۲۴).

۲- أعلام الموقعين (۱/۰۷) فما بعدها.

۳- تاريخ القضاء في الإسلام، د. محمد الزحيلي (ص: ۱۲۵).

۴- هەمان سەرچاواه.

۵- سنن البىهقى (۱۰/۱۲۵)، موسوعة فقه عمر (ص: ۷۳۱).

دادخواز پاش شدە لەسەر سکالاکەی بەلگە دىنیت، ئەوا بەلگە كەھى لى وەردەگىریت و سوئىندە كە دەدرىتە دواوه، عومەر فەرمۇسى: سوئىندى خارپ مافدار تە بىگەرپىرىتە دواوه نەك سوئىندى راست و دروست^۱، و خواتارا بە شاھىتىدى بىرىتىدە لە دادخواز، عومەر نامەيە كى نۇوسى بۇ شەبو موسای ئەشۇمرى كە تىايىدا ھاتۇوه: سوئىند لەسەر دادخوازنىيە و سوئىند لەسەر ئەو كەسەيە كە نكۆلى لى دەكەت،^۲ ئەگەر لە لايىن دادخواز ھە جە كە شاھىتىك هىچى تە دەستەبەر نەبۇو ئەوا باوەر بە شايدىدە كەھى دەكىریت و دادخواز سوئىندى لەگەلدا دەخوات، عومەر دادى لە سامان و دارايىدا بە سوئىند خواردن و يەك شايدە دەكىد.

۳- سوئىند بە جى هېننان: دادوھر پەنا بۆ بە جى هېننانى سوئىند نابات جىگە كە كاتىكىدا نەبىت كە دادخواز ناتوانىت بەلگە بەھىتىتىدە، ئەگەر دادخواز سوئىندى بە جى هېننا ئەوا كار بە سوئىندە كەھى دەكىریت، عومەر يىش بە سوئىند خواردن دادوھر لەسەر وادعە كرد و ئەۋانىش سوئىندىيان خوارد، لە خويىنە كە پاكەي بۆ كىردن، عومەر و ئوبىي كورپى كە عب كىشەيە كى خۆيان كە لەسەر دارخورمايمەك بۇ بىرە لاي زەيدى كورپى ثابت، ئوبىي دەيىت هي منه، سوئىند كەوتە سەر عومەر و زەيد فەرمۇسى: لە ئەمیرى باوەرداران خۇشبە، عومەر فەرمۇسى: بۆچى لە ئەمیرى باوەرداران خۇشىت؟ ئەگەر شتىيەكت زانى بە سوئىندە كەم لىتى بىكۈلەوە، ئەگەرنا لىتى گەرئى، سوئىند بەھە خوايىي كە بىنگە لە و هېيچ خوايىي كى تەننە ئەو دارخورمايمە دارخورمايى منەو هېيچ مافىيەتى ئوبىي تىدا نىيە، خەلتكى پىيان وەت: ئەمیرى باوەرداران ئاپا پېش سوئىندە كەش ھەر وانەبۇو؟ عومەر فەرمۇسى: ترسام كە سوئىند نەخۆنم خەلتكىش لەسەر مافە كانىيان سوئىند نەخۆن و ئەمە بېيتە سونەتىك لە دواي من،^۳ شىاۋ نىيە كەسىتىك سوئىندى لەسەر بىت و لەبەر لە خوا ترسان خۆى لى لابدات، ئىمە لەھەي پېشىوودا ئەوهەمان بىنى كە چۈن عومەر سوئىندى بە جىھەيتىنا و كاتىكى بۇويە خاوهنى مافە كەھى وازى لى هېننا.

عومەر (جىلە) باوەر دۇزار دەكىد لەسەر ھەندى لە دژەكان بە سوئىند خواردىيان بۆي لە جىنگىيە كەدا كە ترس دە كەوتە ناخيانەوە و نەيان دەۋىرا درۆي تىدا بىكەن، جارېتىك كۆزمەلەيىكى لەسەر بەردىك سوئىند دا وە كەسىتىكى ترى لە نېتون گۈزشەيمەك و پايمەيە كەدا سوئىند دا.^۴

۴- سىيما لە چەسپانىنى رەچەلەكىدا: بىرىتىه لە يەكىتىك لەو نزىكە بەھىزانەي كە كار بە پىتىيەتىيە كان دەكەت، بەلگەش لەسەر ئەم سونەتى پېغەمبەر (جىلە) و كارى خەلیفە كانى راشىدەن و يارانى ئازىزە، حۆكم بە قيافەلەلایەن عومەر و ابن عەباس و ئەۋانى تىريش چەسپاوه.^۵

۱- موسوعة فقه عمر بن الخطاب (ص: ۷۳۱).

۲- سنن البىھقى (۱۰/۱۰۰، ۱۰۲).

۳- المغنی (۹/۱۵)، موسوعة فقه عمر بن الخطاب (ص: ۷۳۲).

۴- تاریخ المدینە المنورە (۲/۷۵۵)، موسوعة فقه عمر بن الخطاب (ص: ۷۳۲).

۵- موسوعة فقه عمر بن الخطاب (ص: ۷۳۲).

۶- النظام القضائى، مناع القطن (ص: ۸۱-۸۲).

۵- نزیک، هاول، هاوتن، هاودم؛ هاوتنا بسوارتیکی به رفراوانه که دادوه‌ران له هه لینجانیدا کاری هونه‌ری خویان ده‌کمن، یه کنیک لمو هاوتنا به‌هیزه، نیشانه‌ی سکپریه بز نه و نافره‌تانه‌ی پیشتر کاری هاوسره‌ریان نه کردووه به بدلگدیک له داوین پیسی داده‌نریت، نوونه بز نه مه کاری له دایک بوونه بز ماوه‌یدک که که متر بیت له ماوهی سک پرپی، لدواندش بوونی دوو مردووه که یه کنیکیان له سه‌ری نه‌وه تریان بیت، ئدم هه‌لومه‌رجه به‌لگدیکی به‌هیزه له سه‌ر نه‌وه که یه کم جار مردووه نه‌وه‌ی زیره‌هیانه، و نه‌وه‌ش که دواتر مردووه نه‌وه سه‌رده‌هیانه، له‌برئه‌وه عومه‌ر له‌تاعونی عه‌مواسدا نه‌گهر دستی یان پیتی یه کنیک لمه مردووه کان له سه‌ر نه‌وه تر بواهه نه‌وا خوینی نه‌وه سه‌رده‌وهی له‌وه خواره‌وه و هرده‌گرت خوینی نه‌وه‌ی خواره‌وهی له‌وه سه‌رده‌وه نه‌ده‌گرت، له بدلگه نزیکه کان له سه‌ر خواردنی مهی بوونی مهیه که ببووه له شوشه‌که‌دا یان له پیتکه‌که‌دا، عومه‌ر داری حدی مهی خواردنوه‌ی له سه‌ر بوونی مهیه که له پیتکه‌که‌دا بدجی هیناوه.^۲

۶- زانیاری دادوه‌ر؛ زانیاری دادوه‌ر له سزای ثانینی به بدلگدیک دانازریت که سه‌رپشکی بکات له ده‌رکدنی حوكم له سه‌ر تاوانبار، عومه‌ر نامه‌یه کی نووسی بز نه‌بو موسای نه‌شعدری که پیشنه‌وا به زانیاری و زانستی و گومانی و لیتکچونی و هرنه‌گریت،^۳ وه عبدالرحمن کوری عهوف ده‌فرمودیت- نه‌گهر پیاویتکم بینی که که‌سیکی ده‌کوشت یان دزی ده‌کرد یان داوین پیسی ده‌کرد، وتنی: شایدیه‌که‌ت به شایدی پیاویک له مسلمانان ده‌بینم، عومه‌ر فرموموی: پیکات،^۴ به‌لام نه‌گهر له سزای ثانینیدا نه‌بیت، پیوایته‌که له عومه‌ره‌وه ناهادونگی تیکه‌کوتوره له دانانی زانیاری دادوه‌ر، که بدلگدیکه و دادوه‌ر سه‌رپشک ده‌کات به پشت به‌ستن پیتی له حوكما نه‌گدر جگه له بدلگدیه هیچی تر ده‌سته‌بدر نه‌بوو،^۵ عومه‌ر(ص)^۶ سور ببووه له سه‌ر هان نه‌دانی خله‌لکی به دان نان به هله‌ه کانیان، به‌لکو په‌رد په‌پوشی و ته‌ویه‌ی لی دوا ده‌کردن له‌وهی که له نیوانیان و نیوان خودایه، کاتیک که شرحدیلی کورپی صه‌متی کدندي که سه‌رپرداشتی چه‌کدارانی مه‌دانی ده‌کرد و تاریکی دا، وتنی: نه‌ی خله‌لکینه ئیو له زویه‌ک دان که مهی تیندا بلاوه و نافره‌تی تیندا زوره، همر کمس له ئیو ده‌وچاری سزای ثانینی هات، با بیته لامان و سزاکه‌ی له سه‌ر پچه‌سپیتین، چونکه نه و سزایه پاکه‌ره‌وه‌یه‌تی، نه‌مه گهیشته عومه‌ر و نه‌ویش نامه‌یه کی بز نووسی: ((شیاو نیه بزت که فهرمان به خله‌لکی بدھیت که نه‌و په‌نهانیه‌ی خوا بزی پوشیون ناشکرا بکمن،^۷ به‌لام نه‌گدر خله‌لکی خویان کیشیده‌که‌یان هینا بز دادوه‌ر، نه‌وا ده‌وله‌ت له‌گه‌ل په‌شیمان کردنوه‌ی سزاکه‌ی بسه‌ردا ده‌سه‌پینیت،^۸ عومه‌ر ههر کات، که

۱- موسوعة فقه عمر بن الخطاب (ص: ۷۳۵).

۲- هه‌مان سه‌رچاره. (ص: ۷۳۵)، منصف عبدالرازاق (۳۴۲/۸).

۳- سنن البیهقی (۱۰/۴۴)، موسوعة فقه عمر (ص: ۷۳۵).

۴- موسوعة فقه عمر بن الخطاب (ص: ۷۳۵).

۵- القضاe في خلافة عمر، ناصر الطريفي (۲/۸۶۲).

۶- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۱۴۶).

دهیویست کار له نیوان دوو دزدا بکات ئەم دوعایی دەخویند کە دەفرمۇوتىت: خواى گەورە ئەگەر تو دەزانى من باكم دەبىت کاتىك كە دوو دزدە دانىشتە لەسەر ئەوهى كە كىن مافى لەسەر لە نزىك يان لە دوور ئەوا بۆ چاوترۆكانىتىكىش بىن مۆلەتم مەدە.^۱

شەشەم: حۆكم و سزاى عومه‌ر لە ھەندى تاوان و كەتندا:

۱- ساختەكردن لە مۇرى فەرمى دەولەتدا:

لەسەردەمى عومه‌ر(عجیب) دا گرفتىيگى گرنگ هاتە پېش كە لەدەۋىر پرووی نەدابوو، ئەوهش ئەوه ببو، كە معن كورى زائىدە توانى مۇرى دەولەت بەھەمان نەخشى خۆى ساختەپى بکات و بەھۆيەمە مالىتىكى زۆرى لەبەيتولمالى موسىلمانان وەرگرت، ئەم كىشىيە بەرزكرايمە بۆ عومەر و شەويش(۱۰۰) دارى حەدى ليىدا و بەندى كرد، كاتىك كە لەسەرەي هاتە گۆ عومەر(۱۰۰) دارى ليىدا، بۆ جارى سېيم كە لەسەرەي هاتەو گۆ عومەر(۱۰۰) دارى سزاى ليىدا و پاشان لە شوئىنى خۆى دوورى خستەمە.^۲

۲- پياویك دزى لە بەيتولمالى كوفە كرد:

ھەر كەس دزى لە بەيتولمال كەدىتت عومەر دەستى نەبېرىۋەتهو، پرسىياريان كرد لە إين مسعود دەريارەي ئەو كەسى كە دزى لە بەيتولمال كرد، ئەۋانىش فەرمۇسى: رەوانەي لاي عومەرى بىكەن چونكە هيچ كەسىك نىيە كە لە داھاتە بەشى خۆى نەبىت،^۳ پاشان عومەر وەك تەمىز كەنەتلىك ليىدا.^۴

۳- دزىن لە سالى سوتەكدا:

چەند خزمەتكارىيەتلىكى حاتەمى كورى ئەبو بەلتىدەن لە سالى سوتەكدا حوشترىيەتلىكى دزى بۆ پياویكى موزىنى و پاشان سەريان بېرى خوارديان، ئەم كارە گەيشتە عومەر، عومەر بانگى مندانالله كانى كرد و ئەوانىش دانىيان بەوددا نا كە لە قەلا دزىييانە، ئەوانەش كە دزىبۇويان ژىر و بالق بۇون وە پىيىستى بەلام نەو- بىنى كە خەلتكى لەسالى سوتەكدا دەڻى و بارودۇخى چۈنە بىانوویەكى بۆ ھېتىنامەو و وتسى بە گەورە كەميان: من وا دەزانم كە تۆ برسىيان دەكەيت بەمە وازى ھېتىنا و دەست بېپىنەكەي راگرت و فەرمانى دا بە پياوە موزىنەكە كە نەرخى حوشترەكەي بە چەند ھېتىنە دىيارى بکات^۵ (۸۰۰) درەم، پاشان لەبەر پىيىستى سزا نايىنەكەيان لەسەر لابرا.^۶

۱- المثلية (۱۴۰/۶)، الطبقات (۲۹۰/۳) إسناده صحيح.

۲- أولويات الفاروق (ص: ۴۵۳).

۳- المغنى (۱۲/۳۸۶) في الإرواء (۲۲۲) إسناده ضعيف.

۴- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۱۴۸).

۵- المتن شرح الموطأ للبارحي (۶۳/۶).

۶- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۱۴۸).

٤- ئافرەتىكى شىئت داۋىن پىسى كرد:

ئافرەتىكى شىئيان هىتىان بۇ لاي عومەر كە داۋىن پىسى كردىبو، ئەويش راپىشى كرد كە بەرد باران بىكىت، عەلى كورپى ئەبى تالىب داي بە لايدا و فەرمۇسى: ئەم ئافرەته بىگىرنەو، پاشان هات بۇ لاي عومەر و فەرمۇسى: ئايى نازانى كە قەلەمى لەسەر ھەلگىراوه، فەرمۇودەكەى وەت و لە كۆتايسىدا فەرمۇسى: بەلىٰ، عەلى فەرمۇسى: ئەمە ج باكىدەتى كە بەرد باران بىكىت؟ پاشان رەوانىمى كرد،^۱ عومەر اللە أكىرى كرد.^۲

٥- بەللىن پىيەرداۋىلک زۇرى لە ئافرەتىكى موسىلمان كرد بۇ داۋىن پىسى:

ئەمە لە سەرددەمى خەلانەتى عومەر (ع) دا روپىيداو عومەر لەخاچى دا، لەبەر ئەوهى لەم درجه كانى پىتكەوتىن لايدابۇ.

٦- زۇرلىيكتىرىنى ژنان لەسەر داۋىن پىسى:

كەنېزەكتىك لە كەنېزەكە كانى ئەمارەتىيان هىتىا كە چەند خزمەتكارىتىك زۇرىيان لى كردىبو بۇ ئەنجامدانى كارى داۋىن پىسى، عومەر لە خزمەتكارەكانى داو لە كەنېزەكە كەمى نەدا،^۳ ئافرەتىكىيان هىتىا بۇ لاي عومەر، كە داۋىن پىسى پىتكەباپو و تى: من نوستبۇوم و ھەلئەستابۇوم،^۴ ھەتا پىساوېكىم بىنى لەسەرم بۇ پاشان عومەر بەپىتى كرد و لىتى نەدا بەرپاستى ئەمە گومانە و سزاي شايىش بە گومانە كان دورى دەكەۋىتەو و جىياوازىش نىيە لە نىتوان زۇرلىيكتىرىنى بە پەنا بۇ بىردىن كە ئەم زالى بىكەت بەسەر خۇيىدا و لە نىتوان زۇرلىيكتىرىنى بە ھەپەشمە كوشتنىن وە لە سەرددەمى عومەردا روپىداۋىلک روپىيدا ئەويش ئەم بۇو كە ئافرەتىك كە ئاوابەندى بە شوانىتىك دەكەر ئەويش قايل نەبۇو كە ئاوابى پى بىدات ھەتا لە گەلەيدا نەسازى و ئەويش كارەكەى كرد، ئەم روپاداوه گەيدىزرايە عومەر و ئەويش بە عەملى فەرمۇ: چى تىيا دەبىنى؟ ئەويش فەرمۇسى: ناچار بۇوم، پاشان عومەر شتىكى پىتىداو لىتى ئەگەرا.

٧- حۆكم لە نەزانى قەدەغە كىرانى داۋىن پىسى:

سەعىدى كورپى موسەيىب دەفەرمۇيت: كار بەدەستىكى عومەر نامەيەكى بۇ عومەر نوسى بۇو كە تىايىدا ھەوالى دابۇو، كە پىساوېتك دانى ناوه بە داۋىن پىسى، عومەر نامەيەكى نوسى بۇ ئەم كار بە دەستەن و نوسى بۇو، كە لەو پىباوه بېرسىن: كە ئايى ئەزانى، كە داۋىن پىسى ياساغ و قەدەغە كراوه، ئەگەر و تى: بەلىٰ، ئەوا سزاي بەسەر دا بىسەپىتىنە، ئەگەر ووتى: نەخىر، ئاگادارى بىكە كە ئەم كاره ياساغە، ئەگەر گەرايەوە سەرى ئەوا سزاي بەدە.^۵

١- الخلافة الراشدة، د. بيجي اليحيى (ص: ٣٥١)، عصر الخلافة الراشدة (ص: ١٤٨).

٢- عصر الخلافة الراشدة (ص: ١٤٨).

٣- الموطأ (٨٢٧/٢)، المغني (٢١٧/١٢)، البخاري رقم (٢٥٤٨).

٤- السنن الکبرى للبیهقى (٣٥٨/٨)، المغني (٢١٧/٢).

٥- السنن الکبرى للبیهقى (٢٣٦٨/٨)، المغني (١٢/٢١٨).

٦- الحلبى (١٢/٠٧) رقم (٢١٩٨).

٨- ئافرهتىك لەعىدەدا ھاوسەرى كردو خۆى و ھاوسەرى نەيانزانى، كە ئەم كاره ياساغە:

ئافرهتىك لەماوهى عىدەكەيدا ھاوسەرى كردو ئەم ھەوالە گەيدىزرايەعومەرو ئەويش لييىدا بى سزاو لېتكى جىاكىردىنوه،^١ وە وەك تەمىن كردىنىش لە پىاوه كەيدا.^٢

٩- ئافرهتىك كە مىردى ھەبۇو بەنهىنى مىردىكى ترى كردىوھ:

عومەر بەرد بارانى كرد،^٣ (١٠٠) قامچى دا لە مىردىكەى، لەبىر نەزانىنى بەكارەكەو بەرد بارانى نەكىد.^٤

١٠- تۆمەتبار كىردىنی موغىرەي كۈرى شوعبە بە داوىن پىسى:

سى كەس شايىدىان لەسەردا و چوارەم پاشگەز بىرۋىيەوە عومەر فەرمۇسى: سوپاس بۆ ئەم خوايىدى، كە شەيتانى بەيارانى خەمد^(٥) دلخۇش نەكىد،^٦ عومەر سزايى ھەلۋەشانەوهى لەسەر ئەم شاهىدىيە لەو سى كەسەدا لەبىر ئەوهى كە شايىدىيە كە بەو سىيانە تەواو نەبۇوه.^٧

١١- حوكى ئەو كەسەي كە شادى بە خزمەتكارەكەي دەكات:

ئافرهتىك مىردى بە بىندەكەى كرد، كاتىك كە پىيان وت، وتى: ئەم ئەوه نىيە كە خواى گەورە دەفرمۇسىت: «وَمَا مَلَكْتُ أَيْمَانُكُمْ» (النساء: ٣٦).

ئەمەش بۆتە مولىكى من پاشان كېشىدە كە بۆ عومەر (جىلەپ) بەرزىكرايەوە، عومەر پىسى وت: ئەمەي بۆ تۆت بۆتە مولىك بۆ تۆ گۈنجاو نىيە،^٨ لە پىوایەتىكى تردا هاتووه كە: لېتكى جىاكىردىنوه و سەد جەللىدى وەك تەمىن كردن نەك وەك سزايى ئايىنى دا لە ئافرهتەكە وە سزاي ئايىنى لەسەر ھەلگرت لەبىر نەزانى بە قەدەغى ئەم كارە.^٩

١٢- ئافرهتىك ھاوسەرەكەي بە كەنیزەكەكەي تۆمەتبار كرد:

ئافرهتىك ھاوسەرەكەى بە كەنیزەكەكەي تۆمەتبار كردو، پاشان دانى نابەوهدا، كە پىسى بەخشىيە، عومەر (جىلەپ) فەرمانى سزاي ئايىنى بەھەلۋەشانەوهدا بەسەريداو ھەشتا جەللىدى لييىدا.^{١٠}

١- الملى (١٢/١٩٢) رقم (٢٢١٥).

٢- عصر الخلافة الراشدة (ص: ١٤٩).

٣- ھەمان سەرچاوه.

٤- المفى (١٢/٢٤٥).

٥- عصر الخلافة الراشدة (ص: ١٤٩).

٦- الملى (١٢/١٩٤) رقم (٢٢١٦).

٧- موسوعة فقه عمر بن الخطاب (ص: ٢٠٣).

٨- عصر الخلافة الراشدة (ص: ١٥٠).

١٣- بەجى هىننانى سزاي هەلۋەشانەوه بە پلارتىيگرتن:

لە سەردەمى عومەردا ئەو روویدا كە يەكىك پلارى گىرته كەسىكى تىر و ئەمۇيش پىتى وت: نە باوکم داوىن پىسە و نە دايىم، عومەر لەم كارەدا راپىتى كرد و كەسىك وتى: بە چاكى باسى دايىك و باوکى كەردووه و ئەوانى ترىش وتىان: ئەو بۆ باولو و دايىكى جىنگىيەكى ترى داناده ئېئە باشە كە سزاي جەلدى لييەدەيت، پاشان عومەر (٨٠) جەلدى ليىدا،^١ عومەر (ع) سزاي جەلدى ليىدا بە پلارتىيگرتن لەبەر ئەمەدە كە بەلگە كە زۆر پوون بۇو، چونكە پىاوه كە پلارى گىرتبوويمە هاۋپىشەكەي لەبەر ئەمەدە بارودۇخە كە ئەمەدە كە زۆر پوون كەردووه كە ئەمەدە ئەمەدە نەدر كاندووه تا دواى دۈايەتى و ئازاۋەيمەك، كارى عومەريش (ع) دادەنرىت بە سىاستىيەك كە بە نىياز بۇوە كە تەممىتى نەفامانى بىن بکات و نامۇوسى بىتاوايان بىپارىتىت كە سىاستىيەك ژىرانىيە و پىچەوانىيە ھىچ دەقىك لە قورئان و سونەت نىيە، بەلكو ئەو كارى بە گىيانى شەرىعەتىكى ثارەز زوومەندانە كار دەكت.

١٤- بە فېرۇچۇونى خويىنى جوولەكەيەك لەسەر نامۇوسى:

لە سەردەمى عومەردا (ع) دوو لاوي ھاونىشتىمانى كە زۆر باش بۇون يەكتىكىان ثارەزووى كرد و براكەي راسپارد كە بپروات بۆ لاي كەمس و كارى، ئەمۇيش شەۋىيەك هاتە دەرەوە هەتا بپروات بۆ مالى براكەي كە بەلىنىي پىتابۇون، كاتىيەك كە نزىك بۇويەدە بىنى چرايدىك پېشىنگ دەدات، جوولەكەيەك لە گەل خىزانى براكەي بۇو دەيوات:

وأشعث غرة الاسلام مني	خلوت بعرسه ليل التمام
أبيت على ترابتها ويسى	على جرداء لاحقة الحزام
كان جامعاً للبلات منها	فتام ينهضون الى فلام

لاوه كە گەپايىوە بۆ لاي كەمس و كارەكەي و دەستى دايە شىشىتىيەك، هەتا چىوويمە مالى براكەي، جوولەكەكەي كوشت و پاشان راپىكىشا و لەسەر رىنگىيەك فېرى دا، دواتر جوولەكە كە و ھاۋپىكمەيان كە كۈزۈرابۇ نەياندەزانى كە كى كوشتوويمەتى، بۆيە هاتنە لاي عومەر، چىوونە ژورەوە بۆ لاي، ئەم پۇرداوهيان بۇ باس كرد، عومەر بانگى بۆ نوئىرۇ بە كۆزمەل دا و كاتىيەك كە خەلتكە كە كۆبۈونىدە عومەر چىوويمە سەر مىنېدەر، سوپاس و ستايىشى خوايى كرد و فەرمۇوى: خواي گەورە پىاۋىتىكى هىنناوهەتە پىاھەلەدان و دەزانىت ئەم كۈزۈراوه كېيىھە بە جۆرىيەك هەتە ھەوالىم بى دەدات بەو كارە، لاوه كە ھەستايە سەرپىن و عومەر شىعېرىتىكى وت و ھەوالىي پىتىدا و پاشان عومەر فەرمۇوى: خواي گەورە دەستت نەبرېت، خويىنى بە فېرۇدا.^٢

١- السنن الکبىرى للبىھقى (٢٥٢/٨).

٢- أوليات الفاروق (ص: ٤٣٩ - ٤٤٠).

٣- أوليات الفاروق (ص: ٤١٤).

۱۵- کوزراوی خودا همگیز خوین بایی نادریت:

عبدالرزاق له (مصنف) کهی و بیدهقهی له (سن) کهی ده گیزندوه که پیاریک میوانداری چمند که سینکی تیره‌ی هذیلی کرد و نارد همتا داریان بتو بهنیت، میوانیکیان پیش سدرسام بسو وه شوینی کدوت، نیازی لئی کرد بتو خوی، بهلام که نیزه‌که که پیگری لئی کردن وه ماوهی یهک کاتزمیز له گله‌لیدا به جهنگ هات و له دهستی ده چوو، پاشان بهردیکی لیدا و جمهگی بپری و مرد، کچه که گه‌پایده بتو لای کس و کاری و هدوالی پیندان، دواتر کس و کاره‌کهی چوون بتو لای عومه‌ر و هموالیان پیندا، عومه‌ر شوینه‌واره‌کهی بینی و فرموموی: کوزراوی خوا همگیز خوین بایی نادریت وه نهود (۱۴۰۰) خوینی نه و پهلا مارد هرهی به فیروزا فرموموی: توله سهندنده و خوین بایی و گردن نازادانه‌ی نید.

۱۶- ئه‌گه‌ر خله‌لکی صنه‌نعا به‌شداریان تیدا بکردايیه ده مکوشتنه‌وه:

این عومه‌ر (۱۴۰۰) ده فرمومویت: لاویک ژینیکی قله‌لوی کوشت و عومه‌ر فرموموی: ئه‌گه‌ر خله‌لگی صنه‌نعا به‌شداریان تیدا بکردايیه ده مکوشتنه‌وه، له پیاوایه‌تیکی تردا هاتووه: که چوار کس مندالیکیان کوشت و عومه‌ر فرموموی: ئه‌گه‌ر خله‌لکی صنه‌نعا به‌شداریان تیدا بکردايیه ده مکوشتنه‌وه،^۱ ثم سزايه هیچ ده قیکی قورنانی یان سونه‌ت یان شوینه‌واریکی شهو ببه‌کری له سمر رېشتن هه‌روا کاریکی ناسان نیه، له بدر نهودهش پیویسته ماف پهروهه و بدرژه‌وندی نومدت و بنه‌ما شدرعیه‌کان بنه‌ما بتو پاراستنی ناسایشی زیانی کۆمەلگه و سەقامگیز کردنی هاتووه، به جوزیک که خوین کوشتنی، هه‌ر ئەمەیه که جەماوه‌ری زانایان له چوار پیشداکه و سەعیدی کورپی موسه‌یب و حەسەن و ئەبى سەلمه و عطاو قدتاده و سەوری و شهوزاعی و شهوانی تر بتو چوون،^۲ ثم پایه زۆر دروست و ئەولاتره به شوینکەوتون وه ئەمدەش بیزیه‌یزی بەلگه هینانه‌ویه له کاری عومه‌ر پیتکەوتونون له سمر ئەوهی تییدایه له ژیری له دابین کردن و سزای خله‌لکی و پاراستنی کەسەکان له کۆمەلگەدا.^۳

۱۷- سزای جادووگه‌ر کوشتنه:

عومه‌ر (۱۴۰۰) نامەی نووسی بتو کاریه‌دەستانی که هه‌موو جادووگه‌ریکی ژن یان پیاو بکوژن،^۴ ثم سزایه بەجىی هینرا و بپیاریکی بەرهەفبو بسو له يارانوه.^۵

۱- البخاری، ک: الديات رقم (۶۸۹۶).

۲- المغنى لابن قدامة (۱۱/۳۸۷).

۳- أولیات الفاروق السياسية (ص: ۴۰۹).

۴- أولیات الفاروق السياسية (ص: ۴۴۷).

۵- هدمان سەرجاوه. (ص: ۴۴۷).

١٨- کى مەنالەكەي بە ئەنقەست كوشتووه؟ سزاي ئەم مۇسلمانە چىه كە زامن كراوىك دەكۈزۈت؟

عومەر(ع) فەرمانى دا كە هەر كەس كورەكەي خۆزى بکۈزۈت پىتىيستە خويىن بايى بىدات،^١ ئەم مۇسلمانى كە كەسىتكى زامن كراو دەكۈزۈت سزاي تۆلە سەندنەوە يە بە كوشتنى، ئەمە پۇويىدا لە سەردەمى عومەردا كاتىتكى، كە مۇسلمانىتكى كەسىتكى زامن كراوى كوشت و پاشان لە تۆلەيدا كۈزۈرایدە.^٢

١٩- كۆبۈونەوە لە نىيوان خويىن بايىي و سوئىندخۇراندا:

سوئىندخۇر: بىرىتى يە لە سوئىندخواردىنى دوبارە لە سكالىاي كوشتن لە خاوهەن كۈزۈراوان ئەوانى كە داوايان لەسەرە،^٣ عبدالرزاق و إبن ثېبى شىبيە و بىمەقى لە شەرعى يەوه ھىتىاويانە كە كۈزۈراوىتكە لە نىيوان ھەردوو ناوجەي وادعە و شاكر دۆزرايدوه،^٤ عومەر فەرمانى پى دان كە نىيوانى ھەردوشارە كە لە مردوو كە يان كۈزۈراوه كە كاتىن كە بىيىنان لە وادعەوە نىزىكتىر بۇو لەبەرئەوە عومەر(٥٠) سوئىندى دان، ھەمموو پىاوىتكى بلىت كە ئەم نەيكوشتووه و نازانى كە كىن كوشتوپىيەتى، پاشان خويىنە كەشى پى بۇاردن، دواتر و تىيان: ئەم ئەمیرى باوهەداران نە سوئىندخواردىنە كاغان ھانىدان بۇ سامانە كاغان و نە سامانە كاغان ھانىدان بۇ سوئىندخواردىنە كاغان: عومەر فەرمۇسى: ھەروا پاستە،^٥

٢٠- خواي گەورە من ئەم كارەم نەبىنیوھ فەرمانىشىم نەداوه، قايل نەبوم و دلخۇش نەبوم كە پىيم گەيىشت:

كاتىن كە عومەر ھەوالى ئازاد كەردىنى(تەستىر)اي پىتىگەشت، فەرمۇسى: ئايا هىچ ھەدې؟ و تىيان: بىللى، پىاوىتكى لەئىسلام پاشگەز بۇتموھ و ھەلگەراوهتەوە، عومەر فەرمۇسى: چىتان لىنى كرد؟ و تىيان: كوشتمان، عومەر فەرمۇسى: ئايا كەرتاتانه ۋۇرۇي يان دەرگاتان لەسەر داخست و يان نانتان داو ھەمموو پۇزى ئانىتكتان دايىھ و تەوبەتان پى كرد، ئەگەر تەۋىيە بىكىدايە ئەگەر نا بىتان كوشتايدە، فەرمانىشىم پى نەداوه، پىي قايل نەبوم و دلخۇشىش نەبوم كە پىيم گەيىشت.^٦

٢١- عومەر سزاي ئايىنى مەي نۆشىنى كىردى ھەشتا جەلده:

كاتىتكى كە عومەر دەسەلاتى خەلافتى گىرته دەست جەنگە پىزگار بىخوازە كانى ئىسلام زۇر بۇون و بارودۇخى خەلتكى رۇووی لە باشى كرد، خەلتكى زۇر ھاتنە پىزى ئىسلاممۇو كە پەروەردەيە كى

١- عصر الخلافة الراشدة (ص: ١٥٣)، المفتى (٤٠٥/١١).

٢- عصر الخلافة الراشدة (ص: ١٥٣)، المفتى (٤٠٥/١١).

٣- أوليات الفاروق (ص: ٢٦٤).

٤- أوليات الفاروق (ص: ٢٦٦)، قېيتلان بالىمن.

٥- السنن الکبرى للبیهقى (٨/ ١٢٤-١٢٣)، أوليات الفاروق (ص: ٤٦٦).

٦- محض الصواب (١/ ٣٧٢).

ئیسلامی تدواو و تینگه‌یشتنيان له ناین به تدواوى و هرنه‌گرتبوو و هك ئدواسى که پىشتر مولمان بوبون، له نيو خملکیدا خواردنى مەي زۆر بوبوبۇ ئەمەش بويه کۆسپېتىك لمبەردەم عومه‌ر، لمبەر ئەمەر گەورە يارانى كۆكىدەوە و پاۋىزى پى كىرىن لەم كارە، ئەوانىش پېتەتلىن لەسىر ئەوهى کە سزاى ئايىنى ھەشتا جەلدى بىت کە ئەمەش كەمتىن سزا بۇو، عومەر كارى بەمە كرد و ھېچ كام له ياران له سەردەمى ئەمدا دوو را نەبۇون.^۱

إبن القيم دەفرمۇویت: خالدى كورپى وەلید وەبرەي سەلیتى نارد بۆ شام بۆ لاي عومەر فەرمۇوی: كاتىتكىچوو مەلai طلحة و زوبىزى كورپى عەواام و عبدالرحمن كورپى عەوفى له لا بۇو كە له مزگەوت پالىيان دابوويەوە منىش پىيم وت: خالدى كورپى وەلید سلالوت لى دەكتات و پىت دەلتىت: خەلتى دەستىيان داوهتە مەي خواردنەوە و سزاکەي بە كەم دەزانىن ئىتەر نازانم تۆ دەلىي چى؟ عومەر فەرمۇوی: ئەوانە كەسانىتىن لاي تۆ و فەرمۇوی: ئەوهى ئەمانە و تىيان بىگەيدەن بە ھاپپىيە كەت، خالىد ھەشتا جەلدى وەشاند و عومەريش ھەشتا جەلدى وەشاند.^۲

۲۲- سوتاندىنى مەيخانە:

يەحىا كورپى سەعىد كورپى عبدالله له نافع و ئەويش لەإين عومەر(۱۴۰۷) دەفرمۇویت: عومەر لە مالى پىياوينىكى سدقىف مەي دۆزىيەوە فەرمانى پىتىدا و پىاوه كە سەركەشى كرد، ئەم پىياوه پىيان دەوت تىنگەيشتۇو بىلام عومەر فەرمۇوی: تۆ پىياوخرابى^۳، إين الجوزى دەفرمۇویت: سوتاندىنى واتا عومەر مالى ئەم پىياوه سوتاند، كە مەيغانە بۇو، إين القيم دەفرمۇویت: عومەر(۱۴۰۷) مەيغانە كەي سوتاند بەوهى كە تىايادابۇن وە گۈندىيەكىشى سوتاند كە مەي تىا دەفرىشرا.^۴

۲۳- وەك ئافرهتىكى مۇسلمانى پووسور مارەي بېرە:

پىاوىنكى هاتە لاي عومەر(۱۴۰۷) وتى: كچىتكىم لە سەردەمى ئەفامىدا زىنده بەچال كرد بەلام پىش ئەوهى بىرىت دەرمان ھىننائىيەوە، ئەو ھەستى بە مانا و چىيەتى ئىسلام كرد و مۇسلمان بۇو پاشان دووچارى سزايدىك لە سزاakan بوبويەوە، تىغىتىكى هەلگىرت ھەتا خۆى سەرىپىت، كاتىتكى پىيەمان زانى ھەندىتكى لە دەمارەكانى گەردنى خۆى بېرىپوو منىش تىمارم كرد تا چاك بوبويەوە و پاش تەۋىيەيدەك باشى كرد ليتى ھاتتنە پىشى، تا مارە بېرەن بۆز كەسيك، ئايا ھەوايان پى بەدم بەوهى كە بۇوە؟ عومەر(۱۴۰۷) فەرمۇي ئايا دەتەۋىت پەرەدە لەسەر شتىك ھەلمالى كە خواي گەورە پۆشىيەدتى، سويندە بە خوا ئەگەر راپىردووی ئەو كچە بۆ ھەر كەس باس بىكىت ئەدوا دەتكەمە بەزم بۆخەلتكى ناوجە كان، ئەو كېزە وەك ئافرهتىكى پووسورى مۇسلمان مارە بېرە.^۵

۱- إعلام الموقعين (۲۱۱/۱).

۲- إعلام الموقعين (۲۱۱/۱).

۳- الاموال لأبي عبيدة (ص: ۱۲۵)، رقم (۲۶۷)، أوليات فاروق (ص: ۴۵۳).

۴- الطريق الحكيمة (ص: ۱۵-۱۶).

۵- حض الصواب (۲/۷۰۹) إسناده صحيح الى الشعبي ولكن منقطع بين شعبي و عمر.

۲۴- هر که سیک خیزانی تهلاق داله میرات بی بهشی دهکات:

سام له باوکیه‌وه ده گیزیته‌وه که غیلانی سه‌قده‌ی موسلمان بسو له سه‌ردمه‌ی پیغمه‌مبه‌ر (۲) ده خیزانی همبوو، پیغمه‌مبه‌ری خوشدویست (۳) پیی فدرممو: ((چواریان هله‌بزیره)), کاتیک که که‌توه سه‌ردمه‌ی عومه‌ی خیزانه‌کانی تهلاق دا و ماله‌که‌ی دابه‌ش کرد به‌سمر منداله‌کانیدا شم هه‌واله گدیشته عومه‌ر (۴) نویش ناردي به دوايدا غیلان هات بز لای، عومه‌ر فدرممو: من واي نیشان ده‌دهم که شهیتان له‌وهی گوئی ده‌گریت گوئی له مردنی تز بورو و داویه‌تی له دلت که ده‌مری له‌بر ته‌وه ثه‌و دهست پیشخه‌ریهی خستوویه ئهستز که ئه‌جامت داوه، سیند به خوا و گومانت بز ده‌به‌م که لم جینگایم هه‌لناسنی هه‌تا ده‌مری، سویند به خوا ئه‌گمر مردی پیش گه‌رانه‌وهی خیزانه‌کانت و ماله‌کدت ثه‌و ماله‌ت ده‌که‌مه میراتی ژنه‌کانت پاشان گۆره‌کدت به‌رداران ده‌کدم هه‌تا له سه‌ری ته‌وه داده‌نیم که ئیستا له‌سر گوپی ئه‌بی په‌غاله، غیلان ژنه‌کانی هینایه‌وه، ته‌لاقی نه‌دان وه ثه‌و ماله‌ی له نیوان منداله‌کانی به‌ش کردوون وه‌ری گرتده‌وه پاشان زور نه‌مايدوه تا مرد.^۱

۲۵- که‌مترين و زورترین ماوهی سك پېرى:

ئافره‌تیکیان هیتنا بز لای عومه‌ر، که له شمهش مانگیدا مندالی بوبوبوو، عومه‌ر ویستی بردبارانی بکات، خوشکی ژنه‌هات بز لای عملی و وتنی: عومه‌ر نیازی بردبارانی خوشکه‌که‌می کردووه سویند ده‌دهم به‌خودا، که بیانوویه‌کی بز ده‌زاني، بدلکو پیتمی بليئی عملی فه‌رممو: ثه‌و بیانووی هدیه، ژنه‌الله اکبریکی کرد، که عومدرو هه‌ممو ئه‌وانه‌ش که لای بون بیستیان، پاشان نافره‌تە که چوو بز لای عومه‌ر و وتنی: عملی واي نیشان ده‌دات، که خوشکه‌کم به‌هانه‌ی هدیه، عومدرنارادی به‌دواي عملیدا و پیتی فه‌رممو: کاممیه به‌هانه‌ی؟ عملی فه‌رممو: خواي گدوره ده‌فه‌رممویت: «وَالْوَلِدَاتُ يُرِضِّعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوَّيْنِ كَمِلَيْنِ» (البقرة: ۲۳۳).

هه‌روه‌ها ده‌فرممویت: «وَحَمْلُهُرْ وَفِصَلُهُرْ ثَلَثُونَ شَهْرًا» (الاحقاف: ۱۵).

دووگیان بون و له‌شیر بپنه‌وه‌شی (۲) مانگه له‌برئه‌وه عومه‌ر وازی لى هیتنا، دووگیان له سکی دایکیدا زیاتر له نئز مانگ مایه‌وه، ئافره‌تیکیان هیتنا بز لای عومه‌ر، که دوو سال ده‌بسو هاوسه‌ره‌که‌ی به‌جئی هیشتبوو، که هاوسه‌ره‌که‌ی هاته‌وه ثه‌و سکی همبوو، عومه‌ر بیری له‌وه کرده‌وه، که برد بارانی بکات، موعازی کوپی جه‌بهل پیتی فه‌رممو: ئه‌ی ئه‌میری باوهرداران! ئه‌گهر تز پیتگه‌چاره‌یه کت هدیه بز ثه‌و، بدلام پیتگه‌چاره‌ت بز ثه‌و کم‌سه نیه، که له سکیدایه، له‌بدر ته‌وه عومه‌ر وازی له ئافره‌تە که هیتنا، هه‌تا مندالیکی بوبو وه برزکی چاند، پاشان هاوسه‌ره‌که‌ی زانی، که شیوه‌ی منداله‌که له خوی ده‌کات، عومه‌ر فه‌رممو: ئافره‌تان له‌وه که‌توون له وینه‌ی موعازیان ببیت، ئه‌گمر موعاز نه‌بوايده عومه‌ر تیا ده‌چوو،^۲ به‌مدادا ده‌کدوت، که عومه‌ر بینی، که زورترین ماوهی سك پېرى

۱- موسوعة فقه عمر بن الخطاب (ص: ۴۷).

۲- موسوعة فقه عمر بن الخطاب (ص: ۳۷۱).

چوار ساله، لمبهر نهودی که له ژنیکی بی سدرو شویندا رویدا که چوار سال چاوه‌پوانی ده کات، پاشان ماوهی مردنی ده ژمیریت، ابن قودامه مزهبه‌ی عوصر له مهدا ده گیپیتسه‌وه، که ده فرمومیت: وون بوون چوار سال خیزانه‌که‌ی چاوه‌پوانی ده کات پاشانی ماوهی مردنی ده ژمیریت و ده گونجی، که شو بکاته‌وه.^۱

جهوته‌م: دانانی کوت و بهند لمه‌سمر مولکایه‌تی هه‌تا له‌به کارهینانی نارهوا نه‌که ویته‌وه:

لهو هدولدانانه‌ی عوصر، که سرده‌مه که‌ی پی پیشکه‌وت و ده لالمت ده کاته سه‌ره‌که‌وت‌تی بدرژه‌وندی گشتی به‌سمر بدرژه‌وندی تایبیتی داو کوت و بهند لمه‌سمر به‌ندایه‌تی داده‌ننی هه‌تا له به کارهینانی جمورو ستم و ناره‌وابی نه‌کدویته‌وه نهودیه، که مالک له (الوطا) ریوایه‌تی کردوده که: عه‌مر کورپی یه‌حیای مازنی له باوکیدوه هینایه‌تی که زوح‌اکی کورپی خدیلیه شاو درپیکی خویی به پانتایی یه‌کدا بردوو به نیاز بورو به‌زوی یه‌که‌ی محمد کورپی موسلمه دا بیبات، بدلام محمد قایل نه‌بورو، زوح‌اک پیی ووت: بروپیکه‌ی نه‌کاره‌م لی ده‌گریت له کاتیکدا، که بتو توش سود مهنده و هه‌مورو نه‌مامه‌کانت تیز ثاو ده‌بن و زیانت پی ناگایه‌ننی بدلام محمد هر قایل نه‌ده‌بورو، زوح‌اک چوو بتو لای عوصر و کیشے‌که‌ی بتو باس کرد، عوصر زوح‌اکی بانگ کرد، فرمانی به‌سرادا که پیکه‌ی نه‌و ثاوه بدر برات بدلام محمدی کورپی موسليم هر قایل نه‌ده‌بورو، عوصر فرموموی: بروپیکری نه‌م کاره له برات ده‌که‌یت له کاتیکدا هه‌مورو نه‌مامه‌کانت تیز ثاو ده‌بن و زیانی تیدا ناکه‌یت؟ محمد ووتی: سویند به خوا نایدلم، عوصر فرموموی: سویند به خوا نه‌مو شاوه ده‌پروات نه‌گهر به‌سمر سینه‌شتدما بیت، عوصر فرمانی ده‌رکرد به تیپه‌پ بونی ناوه‌که، زوح‌اک نه‌م کاره‌کرد،^۲ نه‌م کاره عوصر لمه‌سمر پیوه‌ری نه‌مو فرموده‌یه بورو که نه‌بو هریره هینایه‌تی و تییدا ده‌فرمومیت، پیغه‌مبه‌ر(^۳) فرمومویه‌تی: ((هیچ کامتان پیکری له هاوستیکه‌ی ناکات له پارچه ته‌خته‌یه ک له دیواره که‌یدا دایچ‌قینیت)), پاشان نه‌بو هریره فرموموی: نازانم بزچی ده‌تابنینم که لمه‌سمر نه‌م کاره ناکوکن سویند به خوا نه‌مو کاره ده‌خه‌مه گردانی خوتان.^۴

له‌وهی که عوصر کردی بزمان ده‌رده‌خات که نه‌م پیوه‌ری یه‌که‌مه، لمبهر نه‌وهی که پیغه‌مبه‌ر(^۵) پیکری هاوستیکه‌ی کردوده له‌وهی که ریکه بگریت له هاوستیکه‌ی له چاندنی داریک، نه‌م کاره‌ش نه‌گهر زیان به هاوستیکه‌ی نه‌گه‌یه‌نیت نه‌وا له هه‌مان کاتدا سوود به‌مو هاوستیکه ناگه‌یه‌نیت، لهو کاته‌دا تیپه‌پ بونی نه‌م ناوه که دوو کیشے‌پیکه‌وه له‌سمر کزیزت‌سده، سوود به‌مو هاوستیکه ده‌گه‌یه‌نیت و زیانیشی بتو نایت، نه‌مه‌ش پیوه‌ری یه‌که‌مه، نه‌گهر احمد ابراهیم نه‌وه بهدی بکات که عوصر لدم کاره‌ساته‌دا داده‌ری کردوده به‌وهی که نه‌مرق ده‌یزانیت به بنده‌ماکانی داده‌بروه‌ری،^۶ نه‌وا عبدالسلام

۱- موسوعة فقه عمر بن الخطاب (ص: ۳۷۱).

۲- راجع المطا و کتاب: إسعاف المبطا بر جان المطا (ص: ۶۳۸-۶۳۹)، المطا (۲/۷۴۶).

۳- سبل السلام شرح بلوغ المرام (۳/۶۰).

۴- علم أصول فقه و تاريخ التشريع (ص: ۳۹).

سلیمانی ظوه بددی دهکات که ظهم گرفته دهرواته ناو با بهتیکده که ظهمز ناسراوه به تیگه‌شتنی روزنایی به بردزه ناره‌وابی له به کارهینانی ماف لم پدرزیه که مسلمانان پاش چندنین سده هدنگاویان بز ظه تو تیگه‌یشتنه روزناییه ناوه، له فدرموده که ظبو هره‌یدا که پیشتر باسکرا ظوه درده که دهیت ظوهی عومه‌ر گشتاندنی بز کرد له همه‌موه ظهوانه که له دراوسی پیویستیه تی بز سوده گمیاندن پیتی له مالی هاوستیکه و زهیه که و ظهوانی تریش وا بزی چون که ظهم کاره بدی موله‌تی ظه هاوستیه بدریوه‌ناچیت و تدو او نایت.^۱

له‌سهر ظهم گرفته چه‌ندین کیشه به‌دی دهکریت له‌وانه:

۱ - ظهم گرفته دهرواته نیو هه‌ولدانیکی دادپه‌روهه بز عومه‌ر، له‌بدر ظوهی که ظه و له‌سدر بنه‌مای سکالایه کاری له‌سدر کرد زوحک لای عومه‌ر توماری کردبوو پاش ظوهی موحدمه‌بینی کوپی موسیلم به ندری چووبویه ده‌میه و له‌وهی لیتی داوا کردبوو به سیفه‌تیکی دوستانه، پاش ظوهی که لهم دوایانده عومه‌ر بانگی کرد تا له دانیشته که ظه ناما ده‌بیت.

۲ - عومه‌ر له گرفته‌دا بیتهوده فرمانی خوی پانه‌گهیاند بدلكو له کاره‌دا ظوهی سه‌لاند و به ظاگابو له تیکه‌ل بسوونی کیشه و جه‌ختی کردده له‌سدر سور بسوونی دز له‌سدر هه‌لویستیکی بهر پدر چدر بز تیپه‌ربوونی ظه ناوه به زهیه که‌یدا، که ظه‌دهش هه‌لویستیکی بی به‌هانه‌یه بزی، له‌بدر ظوهی تیپه‌ربوونی ظه ناوه هیچ زیانیک دروست ناکات له‌سدر داد له دهست کراو بدلكو به پیچه‌وانه‌ی ظه‌مه و به سودتیکی پوخت ده گه‌ریته‌ده بزی و بدرزه‌وندیه که هاویه‌ش بز هه‌ردو ولا دهسته‌بدر دهکات، له‌بدر ظوهی که کاره که بهم شیوه‌یه به ظهوا ریکری کردن لیتی بی باریک له‌بهردهم فهراهم هینانی بدرزه‌وندیه کی گشتی دهسته‌بدر دهکات و دهرواته چوارچیوهی زورداری له به کارهینانی ماف، عومه‌ر سوکایته‌تی نمده کرد له بدهست هینانی چاکسازی گشتی بز هه‌ر تاکیکی ظهم نومه‌ته.

۳ - عومه‌ر زورنه‌رم و نیان بزو له‌گه‌ل محمدی کوپی مه‌سلمه‌م، به جوزی دهیواند که برایه‌تی ظیسلامی و هیاد ده‌هینانیه و هه‌ولی ده‌دا قایلی بکات به پاشگه‌ز بونه و بز بینینه‌وهی راستی، کاتیک محمد بد به ناپه‌سنده‌نه هات به‌ره و پروی ظهم نه‌رم و نیانیه و سویندی له‌سدر به‌جی ده‌هینانی که ظه‌مه‌ش هه‌لویستیکه که لادره له مه‌بدهست و ظه و ظهستوره که خلیفه مه‌بدهستیه تی ریکه‌گری له فرمانی دهکات، ظه و ده‌مه کاردانه‌وهی عومه‌ر زور به توندی دهسته‌بدر بزو له ثاستی به‌ریسیاریتیه که ظه اگدار کردن‌وهی بز سام و هه‌بدهتی ظه و خلافه‌تی که به کاری ناهینیت ظه‌گر بز دهسته‌بدر کردنی بدرزه‌وندی گشتی نه‌بیت بز کزمه‌لانی مسلمان و چاودیه‌ر کردنی مافه‌کانیان.^۲

۱- الاجتہاد فی الفقہ الاسلامی (ص: ۱۴۰-۱۴۱).

۲- الاجتہاد فی الفقہ الاسلامی (ص: ۱۴۱-۱۴۲).

-۸- جیبیه‌جیکردنی سی ته لاق به یه ک وتن:

این عباس ده فرمومویت: ته لاق له سه رد همی پیغامبر (علیه السلام) و نهبو به کر و دوسال له خیلافتی عومه‌دا سی ته لاق به یه ک ته لاق دانراوه و عومه‌فرمومی: خله‌کی پهله‌یان کرد وله کاریکدا که بزیان ماوهی تیدابو و نهگهر به سه ریانگاندا سه پاندوئین عباس ده فرمومی جیبیه‌جیکرد،^۱ شهی سده‌ها به این عباسی فرمومو: نایا تو دهزانی که نه و سی ته لاقه له سه رد همی پیغامبر (علیه السلام) وله پوزانی خلافتی نهبو به کر و دو سالی نه میرایه‌تی عومه‌فرمومی هدر یه ک ته لاق بون این عباس فرموموی: بدلتی.^۲

لهم دو شوینه‌واره‌دا عومه‌فرمومی (علیه السلام) دابینی کرد وله به ده پرنسی سی ته لاق به سی جار، لمسه‌پیچه‌واندی نه وهی که لمسه‌ری بوه له سه رد همی پیغامبر (علیه السلام) و نهبو به کردا که سی ته لاق به یه ک وتن یان یه ک دانیشت بوه و ته لاقه که به یه ک جار که تووه، تیپوانینی عومه‌فرمومی نه مسزایه و ته می کردندا نه وهی که خله‌کی زور پوچوون له روودانی سی ته لاق و ندویش به نیاز بوه که بیانگیزیته وه بز نه و ته لاقه سونه‌تیمی، که خواه گهوره پینگه‌ی پیداوه، که بریتیه له ده پرنسی ته لاقیک و لینگه‌رانی همتا عیده‌که تهاد و دهیت، نهگهر نافره‌تکه ثاره‌زووی گهرانه‌وهی کرد له پیش نه و ماوهیه نهوا هاوسره که ده گیزیته وه - بهم شیوه‌یه همتا زماره‌ی سی ته لاقه که کوتایی دی،^۳ عومه‌فرموم بدم شیوه‌یه هه لسوکه‌وتی کرد وله و هندی کس به پیچموانه‌یان داناوه بز دقه کانی قورشان له وانه دکتر عه‌تیه مسته‌فای سه ریه‌رشتیار که ده لیت: عومه‌فرموم بز دوه بوه له کارکردن به پای خوی نه گهچی بدم کاره سه ریتچی همندی ده و نه و پیسایانه کردیت که لای خله‌کی نووسراو و کاریکردن بروبوون له پیشتردا، همتا نهم حوكمه شیاوه بیت بز حالتی کوئملی ثیسلامی نوی،^۴ لمه و نهونانه که هینتاویه‌تی باس لوه ده کات که در پرنسی سی ته لاق به سی جار ده تریت،^۵ له راستیشدا عومه‌فرموم هه لسوکه‌وتی سه ریتچی ده قیکی نه کرد وله هدوئی داوه که له مانای ده قه قورشانیه کان بگات، که چندی پالپشتی بز نه مه همیه لموانه:

۱- مالیکی کوری نه شحده به قاسمی کوری عبدالله ده گیزیته وه که یه حیای کوری سه عید باسی نه وهی بز کرد وله که این شهاب بزی باس کرد وله که این نهلوسیه بیب باس لوه ده کات که: پیاویک که موسلمان بوه له سه رد همی پیغامبر (علیه السلام) دا سی ته لاقه خیزانه که دابوو، همندی له یاران پیشان و ت: که پیویسته بیگنیزیته وه، زنده که ش به پهله پویشت همتا له پینگه‌ی پیغامبر (علیه السلام) و هستا و فرمومی هاوسره که م سی ته لاقه داوم به یه ک وشه، پیغامبر (علیه السلام) پی فرمومو: ((تزو لموت بنیات ناوه و

۱- مسلم، کتاب: الطلاق، رقم (۱۴۷۲).

۲- همان سه رجاوه.

۳- القضاe في عهد عمر بن الخطاب، د. ناصر الطريف (۷۳۳/۲).

۴- القضاe في الإسلام (ص: ۹۸).

۵- همان سه رجاوه.

میراتی له نیواتاندا نیه))،^۱ پیغه‌مبه‌ریش(عَلَّهُ) لدم پووداوهدا سی ته‌لاقی به یدک وته جبیه‌جیکرد.
 ۲- نهانی به سنه‌دی خوی هیناویه‌تی که: پیغه‌مبه‌ر(عَلَّهُ) هموالی دا دهیاره‌ی پیاویک که سی ته‌لاقی خیزانه‌که‌ی دابوو له کاتیکدا که تووره ببو پاشان پیغه‌مبه‌ر(عَلَّهُ)یش فرموی ((نهو یاری به قورنان ده کات له کاتیکدا که من له نیواتاندام)) ههتا پیاویک هستایه سه‌ر پسی و فرموموی: نهی پیغه‌مبه‌ر(عَلَّهُ)نهو پیاوه نه کوژم،^۲ لدم فرموده‌یدا پیغه‌مبه‌ر(عَلَّهُ) تووره‌یه لمو که سه‌ی که خیزانه‌که‌ی به یدک جار سی ته‌لاق دهات و نکولی لی دهات، نه‌مدش بدگه‌یه لهدسر رپودانی،^۳ نه‌گدر سی ته‌لاقه‌که به یدک وتن نه‌که‌وتبیت ثموا پیغه‌مبه‌ری خوشویست(عَلَّهُ) ثمه‌هی پوون کردته‌وه،^۴ لهدبر ثمه‌هی که دواکه‌وتنی پوون کردده‌وه له کاتی پیویستدا له گهله بونیدا نه‌شیاوه.^۵

۳- نافع کوری عومه‌یر کوری عبدالیزیدی کوری رکانه ده گیپریته‌وه که: رکانه کوری عبدیزیدی سوھیمه خیزانی ته‌لاق دا نتم هه‌والدی دایه پیغه‌مبه‌ر(عَلَّهُ) وتنی: سویند به خوا ته‌نها مه‌بستم یدک ته‌لاق ببوه، پیغه‌مبه‌ر(عَلَّهُ) فرموموی: ((سویند به خوا ته‌نها یدک دانه‌ت مه‌بست ببو))؟ رکانه وتنی: سویند به خوا ته‌نها یدک ته‌لاق مه‌بست ببوه، پیغه‌مبه‌ر(عَلَّهُ) خیزانه‌که‌ی بتو گیپایه‌وه و جاری دووهم له سرده‌می عومه‌ر و جاری سینیه‌میش له سرده‌می عوسان ته‌لاقی دا.^۶
 لدم فرموده‌یدا که رکانه خیزانه‌که‌ی ته‌لاق داوه و بانگشه‌ی ثمه‌هی ده کات که ته‌نها یدک ته‌لاقی مه‌بست ببوه، پیغه‌مبه‌ر(عَلَّهُ) سویندی ده‌دات لدمه‌ر ثمه‌هی که ته‌نها جگه له یه کیکیان هیچی تری مه‌بست نه‌ببوه، رکانه سویندی خوارد و پیغه‌مبه‌ریش(عَلَّهُ) بتو گیپایه‌وه، نه‌مدش بدگه‌یه لدمه‌ر ثمه‌هی که رکانه مه‌بستی له ته‌لاق‌دانی هرسی ته‌لاق بروایه ثمه‌هی ده‌که‌وتن ، مه‌گه‌رنا سویندہ‌که‌ی هیچ مانایه‌کی نه‌ده‌ببو، پاش ثمه‌هی نتم بدمه‌رهاته پیشی ده‌ده‌که‌وتیت، که عومه‌رنه‌میری باوهرداران پشت بست بمو بدگه‌ی له سونه‌تی پیغه‌مبه‌ر(عَلَّهُ) دا هاتووه، که سی ته‌لاقه به یدک ده‌ریپین ناییته سی ته‌لاق ماده‌م مه‌بستی شه‌و تیایدا ته‌نها یدک ته‌لاق ببوه، همروهک ثمه‌هی زوریک له یاران هاوده‌نگ ببون لوهی، که عومه‌ر بتو چووه، وک عوسان و عملی و عبدالله کوری عباس و عبدالله کوری مسعود، که زوریک له ریوایه‌ت کانیان همیه، له گهله عیمران کوری حصین، له سه‌رورو نه‌مدمه گرفتی ده‌ریپین سی ته‌لاق به یدک وشه، یان چند وشیده‌ک وک ثمه‌هی که ده‌لیت: تو سی ته‌لاقت که‌وتووه، یان تو ته‌لاقت که‌وت و ته‌لاقت که‌وت یان تو ته‌لاقت که‌وت پاشان

-
- ۱- المدونة الکبری ک: الطلاق، باب الطلاق السنة (۶۲/۲) وهو مرسل، ولكن مراسل سعید بن مسیب کلها صحاح.
 - ۲- سنن النسائي، ک: الطلاق الثلاث المجموعة (۱۴۲/۲) قال ابن حجر عن هذا الحديث أخرجه النسائي ورجاه تقات فتح الباري (۶۳۲/۹) وقال ابن القیم: وإسناده على شرط المسلم زاد الماءع (۲۴۱/۵).
 - ۳- القضاة في عهد عمر بن الخطاب (۷۳۶/۲).
 - ۴- سنن أبي داود، كتاب: الطلاق، باب في البة (۵۱۱/۱) قال أبو داود وهذا أصح من حديث جريج إن رکانه طلعه إمراة ثلاثاً لأنهم أهل بيته وهم أعلم به، وقال نبوي وأما الرواية التي رواها المخالفون أن رکانه طلعه ثلاثاً مجعلها واحدة فرواية ضعيفة عن قوم مجھولین وإنما الصحيح فيها ما قدمنا أنه طلقها البة ولحفظ البة عتمل لواحدة والثلاثة، شرح النبوي (۷۱/۱۰).

تەلاقىت كەوت پاشان تەلاقىت كەوت يان بلىت: تو سى تەلاقىت يان دە تەلاقىت يان سەد تەلاقىت، يان هەزار تەلاقىت كەوت و شتى لەو باپەنانە لە دەپەننى كىشەيەن كەن بۆ حاكم بە پىچى ئەوهى كە بەدى دەكەت لە بەرۇھەندىدا لە شوئىن و كاتىكە كە هەسى تەلاقىت كە يان يەكتىكىان دەخات كېپاوهى،^۱ ابن القيم - رەحمەتى خواىلى بىت - دەفرمۇويت: كۆكەك گەرەكان لە بە پىشەوه چۈونى عومەر ناكۆك نەبۇون، بەلكو پابەندبۇونى خۆزى بە سى تەلاق و سزايان بۆ دەبىنيت، كاتىكە كە زانيان ئەمە كارىتكى ياساغ و قەدەغە كراوه و بە دوا داچۇونى تىدايە، گۇمانى تىدا نىيە كە ئەمە شىتكى شياوه بۆ پىشەوايان كە خەلتكى پابەند بىكەن بەوهى، كە ئەستەميان كردۇوه لەسەر خۇيان، تىايىدا دەستورى خودايى و ئاسانكارىيان تىدا پەسند كردۇوه.^۲

نۇيەم: قەدەغە كەنلى سىغە (زەواجى كاتى ، مۇتعە):

دەگىپنەوە، كە عومەر(ع)، دەستى هەبۇوه لە قەدەغە كەنلى زەواجى كاتى (سىغە) و زۆرىپەداگرى لەسەر كەنلى، بە كارى داۋىت پىسى دانادو بۆ ئەو كەمسە كە دەيکاتە قەللايدك بۆ خۆزى، هەندى كەمس و دەزانىن كە عومەر قەدەغە كارى زەواجى كاتى بۇوه بەبى پىغەمبەر(P)، شەبى(نضرە) دەگىپنەوە دەفرمۇويت: ابن عەباس فەرمانى دەدا بە زەواجى كاتى و ابن زۇيىر پىنگرى لى دەكەد، ئەمەيان باس كرد بۆ جابرى كورى عبدالله ئەويش فەرمۇوى: من فەرمۇودەيە كەم لە دەستدايە لە پىغەمبەرى خواداوه(ع)، كاتىك عومەر ھەستايە سەر پى فەرمۇوى: خواى گەورە ئەوهى بۆ پىغەمبەرى خوا گۇنچاندۇوه كە خۆزى و يىستوویەتى بەوهى كە و يىستوویەتى، قورئانىش لە شوئىنى خۆزى دابىزىيۇوە و هاتوتە خوارەوە، ئىبوه كارى فەرزى حەج و عومرە بۆ خوا تەواو بىكەن و بەجيى بەھىنەن ھەر بەو شىۋىيەي كە فەرمانى پى كەدۇون و دەدەست لە زەواجى كاتى بەھىنەن ھەر پىاوەتك بۆ زەواجى كاتى بىتتە لام ئەوا بەردىبارانى دەكەم،^۳ ئەم شوئىنەوارە سوودى بۆ زەواجى كاتى ھەبۇولە سەرددەمى پىغەمبەر(P) و لە سەرددەمى ئەبو بە كەرىشىدا بەلكو ئەوهى زەواجى كاتى پاش حەللان كرانى ياساغ كەد، عومەر ئەمیرى باوەرداران بۇو و ئەمەدەش لە پوختەي موسىلىم و (منصف) كەمە عبدالرزاقدا باسى هاتورە، لە راستىشدا ئەوهى كە زەواجى كاتى قەدەغە كەپىغەمبەرى خوا(ع) بۇو، ئەوانەي كە ئەم كارەيان لە ياراندۇھە گواستتۇتەوە وايان بىنیوھە كە زەواجى كاتى كارىتكى شياوه، پىنگرى تەواوى پىغەمبەر(P) يان پى نەگىشىتۇوه، ھەروەھا لە دانەپالى قەدەغە كەنلى زەواجى كاتى بۆ پال عومەر بەبى ئەوهى كە پالپىشىتكى ھەبىت لە دەقە شەرعىيە كان لە دوا كەوتۇوانە، وەك ئەبو ھىيللى عەسكەرە،^۴ رفيق العظيم،^۵ بەلكە ئەمەش لە سونەتى پىغەمبەر(ع) نەزانراوه كە پالپىشىتكى بۇوە

۱- فەھاء في عهد عمر بن الخطاب (٢/٧٣٦-٧٣٩).

۲- زاد المعد (٢/٢٧٠).

۳- مسلم، كتاب: الحج، رقم (١٢١٧).

۴- الاوائل (١/٢٣٨-٢٣٩).

بۇ عۆمەری فاروق لە قىدەغە كىرى زەواجى كاتى و ئەمەش هەندى لەو فەرمۇدانى پېتىغەمبەر(ع)، كە سوودى لى دەبىنرىت بۇ ئەمەش كە زەواجى كاتى حەرام و قىدەغە كراو و ياساغە و لەواندش:

۱ - موسىلىم بە سەندى خۆى لە سەلمەدە پىيغەمبەر(ع) كە دەفەرمۇوتىت: پېتىغەمبەرى خوا(ع) سالى ئەوتاس^۱ سى جار مۆلەتى بە زەواجى كاتى دا و پاشان پىتگى لى كرد.^۲

۲ - موسىلىم بە سەندى خۆى لە سىرەدە پىيغەمبەر(ع) كە دەفەرمۇوتىت: پېتىغەمبەر(ع) مۆلەتى پىيدان بە زەواجى كاتى ، من و پىياۋىتكى تر چۈوبىن بۇ لاي شافەتىكى ھۆزى بەنى عامر، كە وەك كېچىتكى نازدارى گەردن بەرز واببو،^۳ ھەردووكمان خۇمان نىشان دا، ئەويش وتى: چى دەدەن؟ من و تم عەباكەم، ھاپتىھە كەشم وتى: عەباكەم، عەباي ھاپتىھە كەم زۆر باشتى بۇ لەوهى من، من زۆر منداڭىز بۇوم لەو، كاتىتكە كە ئافەتە كە سەيرى عەباي ھاپتىھە كەمى كەد پىتى سەرسام بۇو، كاتىتكە كە سەيرى منى كەد پىتى سەرسام بۇو، پاشان وتى: تۆ و عەباكەتم بەسە، منىش ماوهى سى پۇز لە لاي مامەدە پاشان پېتىغەمبەر(ع) فەرمۇسى: ((ھەر كەسىك لەو جۆرە ئافەتانە لايە و لە گەللى پادەبۈرۈت با پىتگەى بەرداٗت و لىتى گەردى)).

۳ - موسىلىم بە سەندى خۆى لە سىرەدە ئەلچۇھەنىدەوە پىيغەمبەر(ع) كە دەفەرمۇوتىت: سىرە لە گەللى پېتىغەمبەر(ع)دا بۇو كە پېتىغەمبەرى خۇشەويىست فەرمۇسى: ((ئەي خەلکىنە من مۆلەتىم پىيدان كە لە گەل ئافەتانا راپوئىن، خواي گەورە ئەم كارە، تا رېزى پەسلان قىدەغە و ياساغ كرد، ھەر كەس شەتىكى لەو جۆرە ئافەتانە لە لايە با ئازادى بىكات و وە لەوهى كە بۇتان ھىتىنان ھىچيان لى وەرمەگىن)).^۴

۴ - موسىلىم بە سەندى خۆى لە عەلەيھە ھىتىاوىيەتى كە گۆپى لە ئىبن عەباس بۇ كە ئارەزۇرى زەواجى كاتى كرد، وتى: پەلە مەكە ئەي ابن عەباس، پېتىغەمبەرى خوا(ع) رېزى غەزاي خەيدەر رېتگىرى لەو كارە و خواردنى گۇشتى گوئىدىرىتى مالى كەدەو.

عومىر(ع) داھىتىنانى لە قىدەغە كەرانى زەواجى كاتى لە خۇوە نەبۇو، بەلكو ئەمە شوين پىسى ھەلگىري كەپىغەمبەرى خوا(ع) بۇوە لە سالى فەتح كە سالى شەشەمى كۆچى لە خەيدەر قەدەغەدى

۱- أشهر المشاهير الإسلام (٤٣٢/٢)، القضاة في عهد عمر بن الخطاب (٧٥٦/٢).

۲- أوطاس: وادٍ في الطائف ويوم أوطاس و يوم فتح مكة في عام واحد، وهو سنة وwoo من الهجرة شرح النورى لصحیح مسلم (١٨٤/٩).

۳- مسلم، كتاب: النكاح المتعة وبيان أنه أبيح ثم نسخ، ثم أبيح ثم نسخ، وأستقر تحريم الى يوم القيمة (١٠٣٣/٢).

۴- شرح النورى لمسلم (١٨٤/٩-١٨٥).

۵- مسلم كتاب النكاح رقم (١٤٠٦).

۶- مسلم كتاب النكاح (١٤٠٧) رقم (١٤٠٧).

کرد، پاشان له سالی فه تحدا حلالی کرد و خدکی لای نهادی نافرمانه ده مانده بوز ماوهی پانزه روز و رایان ده بوارد، پاشان پیغمه مبه ر(P) یاساغی کرد تا پذیری دوایی.^۱

دیههم: له هه لبزاردنه فیقهیه کانی عومهمر (۲۰۱):

عومهمر (۲۰۱) به همولدانه کانی خوی له بواری توله سهندنه بوز و سزا ثانینه کان و ته می کردندا کاریگدری خوی هم بوبو له دام و ده زگا دادوه ریده کاندا، همروهها عومهمر (۲۰۱) به شداری له پیشخستنی قوتا بخانه فیقهیه ئیسلامیه کان کرد به همولدانه کانی خوی که بدلگه یه له سر گونجان و به ناگابونی و لیوان لیو بونی زانیاریه که و قسوی تیگه یشتنه که و همليتیجانی بندهما و شیعاره شه رعیه ناره زوومه نده کان و چهندین کیشیه زوری همیه له بواری فیقهی ئیسلامی، که هه ای بزاردووه نهاده همدهش همندی لدو هه لبزاردنانه:

۱- عومهمر (۲۰۱) نهادی هه لبزارد که پیسته مرسدو به خوشکردنی پیسته که ده بیته وله کاتینکدا نهادی گیانداره له ژیاندا بوبیت.

۲- عومهمر (۲۰۱) ناقایلی نویشی له سر پیستی رپوی هه لبزارد.

۳- عومهمر (۲۰۱) سیواک کردنی بوز رزو وهان پی باش بوبو له دوای خزرناوابون و پیش خوش بوبو.

۴- عومهمر (۲۰۱) مسحی له سر پیلاو و هاوشیوه کانی کاتی بدرزو شه وی بوز نیشته جی و شی پوزرو سی شه وی بوز پیباواران هه لبزارد.

۵- عومهمر (۲۰۱) هه لبزاردنی ماوهی مسحی له دوای با لینکو وتنده بوز هه لبزارد بوبو.

۶- کاتی نویشی همینی دوای زه وال ده بیت.

۷- عومهمر (۲۰۱) نهادی هه لبزاردووه که دهست بدرکه وتنی عذر رهتی نیزینان دهست نویش هه لدده وشیتنه وه.

۸- عومهمر (۲۰۱) نهادی هه لبزارد، که الله أكبر کردن له جدزن له بدره بیانی روزی عمه رفده و بوز عمسر ده بیت له دواین روزی خزر هه لاتن.

۹- نهبو به کرو عومهمر نهادیان هه لبزارد، که روزیشتن له پیشی مرسدو وهه باشتره.

۱۰- عومهمر (۲۰۱) پیویست بونی زه کاتی له سر مندان و شیت هه لبزارد.

۱۱- عومهمر (۲۰۱) وتمی بمسه ماندنی هه لبزاردنی هه لوهشانه وهی هه لبزارد، بوز هم کمس هه لبزارد نیک همیه له بدر نهادی له نیتو کوپه که دایه.

۱۲- عومهمر (۲۰۱) نهادی هه لبزارد، که کپین و فروشتن له ثائزه لدا دروست نیه.

۱۳- نهادی هه لبزارد، که نه گمک مدرج وابوو که ماف هدلوه شایوه وه و هفا نهبو نهادبار مته که بدقدز ده دریتنه وه، له بدرئه وهی، که به قرز فروشراوه نهادی له سر تؤیه بریتیه له مه رجیتکی خراب.

- ۱۴- عومه‌ر (۲۰۰۷) ثهوهی هله‌لپاراد ثه‌گهر قدرزدار سه‌چاوه‌ی ماله‌که‌ی لای نهداریک دیته‌وه ندوا
ثه‌وه مافدارتره پینی.
- ۱۵- عومه‌ر (۲۰۰۷) ثهوهی هله‌لپاراد، که کنه‌یه‌ک ماله‌که‌ی خوهی نادریت‌دهوه له‌گهمل بالغ بسوونی
همتا شووده‌کات و مندالی ده‌بیت وه یان ماوه‌ی سالیک له مالی هاوسمره‌که‌ی ده‌مینیت‌دهوه.
- ۱۶- عومه‌ر (۲۰۰۷) ثهوهی هله‌لپاراد، که چه‌شمه‌ی گیاندار به‌چواریه‌کی نرخه‌که‌ی له خوه‌ده‌گیریت.
- ۱۷- عومه‌ر (۲۰۰۷) ثهوهی هله‌لپاراد، که تکا کردن له په‌خش نه‌کراوه بدهش نه‌کراواه نه‌بیت
نایت، به‌لام تکاکردنی بوئیه.
- ۱۸- عومه‌ر (۲۰۰۷) ثهوهی هله‌لپاراد که ناودران له هه‌موو کاتیکدا شیاوه.
- ۱۹- عومه‌رو نه‌بوبیه کر ثهوهیان هله‌لپاراد، که ده‌کریت کریکار به‌جل و به‌رگ بوکردنی به‌کری
بگیریت.
- ۲۰- عومه‌ر (۲۰۰۷) ثهوهی هله‌لپاراد که به‌خشش به‌ورگرتن نه‌بیت پتویست نایت.
- ۲۱- عومه‌ر ثهوهی هله‌لپاراد که به‌خشش بوکسیک نه‌بیت ده‌گیپریت‌دهوه نه‌گهر بازی نه‌دا به
سه‌ریدا، هه‌ر کمس شتیکی به‌خشیه دوستیکی بوئی نیه بیگیپریت‌دهوه.
- ۲۲- عومه‌ر (۲۰۰۷) ثهوهی هله‌لپاراد که ماوه‌ی ناسینی دوزراوه یهک ساله.
- ۲۳- عومه‌ر (۲۰۰۷) ثهوهی هله‌لپاراد که ورگرتنی ثاسانکاری له دوزراوه کاریکی شیاوه و سوود
پی‌گیاندنی له نه‌زانراوه کانه.
- ۲۴- عومه‌ر (۲۰۰۷) ثهوهی هله‌لپاراد که دوزراوه له ماوه باوه‌رپیکراوه‌دا ناسراوه، خاوه‌نه‌که‌ی
نه‌ناسینده، نه‌وا ودک تدواری سامانه‌که‌ی ده‌بیت نه‌گهر ده‌وله‌مه‌ند بیت یان هه‌زار.
- ۲۵- عومه‌ر (۲۰۰۷) ثهوهی هله‌لپاراد که دوزراوه‌ی حله‌لان و حدرام ودک یهک وان.
- ۲۶- عومه‌ر (۲۰۰۷) ثهوهی هله‌لپاراد که دوزراوه به ده‌ستی نه‌دو کمسه سدقامگیر ده‌بیت که
ده‌دوزینده نه‌گهربیت و نه‌دو کمسه دهست پاک بیت.
- ۲۷- عومه‌ر (۲۰۰۷) ثهوهی هله‌لپاراد که: پیاو ده‌توانیت له وه‌سیتناهه‌ی پاشگه‌ز بیت‌دهوه وه
فرموموی: پیاو هه‌ر چزن بیهويت له وه‌سیهت نامه‌که‌ی ده‌گوریت.
- ۲۸- عومه‌ر (۲۰۰۷) ثهوهی هله‌لپاراد، که (کلاله) ناویکه بوئه مردوه‌هی، که نه مندالی هه‌یه و
نه دایک و باوک.
- ۲۹- عومه‌ر (۲۰۰۷) ثهوهی هله‌لپاراد که خوشکان له‌گهمل کچاندا عمه‌سدهن و و ثهوهی مایه‌وه بوئه
هه‌موانه.
- ۳۰- نه‌گهر میردو دایک هه‌بیون، چهند برایه‌ک له دایکه‌که و چهند برایه‌ک له باوکه‌که هه‌بیون نه‌وا
نم کیشمه‌یه له زانستی میراتدایه و زانایانی کؤن و نسوی تیایادا چهند ده‌نگ بیون، ده‌گیپرنه‌وه
له‌عومه‌دو عوسمان و زهیدی کورپی ثابت (خوایان لئے رازی بیت) نهوان میراتیان له‌نیوان مندالی دایک و
باوکه‌که و کوریتیکی دایکه‌که له سیتیه‌کدا هاویه‌ش کردووه و پاشان به یه‌کسانی میراتیه‌کان له نیوان

بەش کردوون بە کە کورپیک دوو بەشى كچى وەرگەرسووه، دەگىپنەوە كە عومەر مندالى دايىك و باوکە كەمى بىي بەش كردووه وە هەندىتىكىان دەلىن: ئەى ئەمیرى باوه‌رداران، بېخشە ئىمە باوكىمان گويندرىيە بۇوه ئايان دايىكمان ھەرىكىكى نىيە، ئەويش ھاوېشى كرد لە نىوانيان و ئەم گرفتەش بە ھاوېشى كردن ناودەبرىت ھەروەك پىشتر ھاتووه.

٣١ - عومەر ئەوهى ھەلبۈزاردۇوھ ئەگەرچى زۇرىش بىت بەشى باوان شەش يەكە و ئەمسەش وتمى ئەبوبىدە كرە.

٣٢ - عومەر ئەوهى ھەلبۈزاردە كە خوشك نىيو بەشى ميراتى، دايىك سىيەكى ئەوهى كە دەمیيەتتەوھو ھەر چىەكىش مايمەوھ ئەوا بۆ باپىرە.

٣٣ - عومەر ئەوهى ھەلبۈزاردۇوھ ئەگەر ميراتگران ھاوسەر و دايىك و باوك بۇون، ئەوا ھاوسەرە كە نىوهى بەشكە و سىيەكى ئەوهى كە مايمەوھ بۆ دايىك و ئەوي تر بۆ باولك دەبىت، ئەگەرخىزان و دايىك و باوك بۇون ئەوا خىزان چوارىيەكى ميراتىيە كە دەبات و سىيەكى ئەوهى مايمەوھ بۆ دايىك و ئەوي ترش كە دەمیيەتتەوھ بۆ باوك دەبىت، ئەم دوو مەسەلدەيە بە پىتىگە چارە عومەرىيە كان ناوزەد دەكەرىن لەبەر ئەوهى كە عومەر بەمە دايىنى تىيدا كردوون.

٣٤ - عومەر ئەوهى ھەلبۈزاردە، كە خزمان ئەگەر كەسانى وەرگرو عەسىبە نەبن دەبنە ميراتگر.^۱ ئەمە ھەندى لەھەلبۈزاردە عومەرىيە كان بۇون لە بوارى تىنگىشتن، كە شىاوى توپىيەنەوە گەياندەو من لە بوارى ئامازە پىتكەرندا باسم لىۋە كرد.

بهشتبه پیشنهاد

تیگه‌یشتني عومه‌را (تیگه) له ما مه‌له‌کردن له‌گه‌ل واليه‌کان

کاتیک، که پانتایی دهولته‌ی تیسلامی له سه‌ردہ‌می عومه‌ردا فراوانتر بتو دهولته دابه‌ش کرا بتو چهند بپریوه‌بهرایه‌تیه کی گهوره تا فرمانداری و سه‌ریه‌رشتی کردنی داهاته کانی ناسان بیست، جهندگه پزگاریخوازه کان هوکاریکی سدره‌کی بسوون، له پیشکده‌وتنتی دام و ده‌زگاکانی دهولته له لایمن عومه‌رده به تایبته‌تی دام و ده‌زگای والیه‌کان.

دوانگه‌ی یه‌که‌م هه‌ریمه‌کانی دهولته

دابه‌ش کردنی ولایده‌کان له سدره‌می عومه‌ردا له هندنی لاینیده بوده هدر دریزه‌دهره‌ی ثه و پلانه بتو ثه بتو بدهکر به هدر تیماهه‌تی ناوی بردبوو، سه‌باره‌ت به بسوونی ثه و گزگانکاریانه‌ی که له پوسته سه‌رژکایدیه کاندا دهکرا بتو ثم ولایده‌تانه له زور پروهه و ثه‌مدش پوخنده‌یه کی کورته سه‌باره‌ت بدو ولایده‌تانه:

یه‌که‌م: مه‌ککه‌ی پیروزه:

له سه‌ردہ‌می عومه‌ردا (تیگه) موحرزی کوری حارشته کوری بیعه‌ی کوری عبدشمس، پاش ثه و قونقوز کوری عومه‌یری بدنی جه‌دعانی ثه‌لت‌هه‌میمی له سه‌ردہ‌می عومه‌ردا کرایه والی مه‌ککه، کاروباری ثم پیاوه هدمان کاروباری ثه و که‌سه‌ی پیشی خوی بتو و هیچ هموالیک دهرباره‌ی مساوه‌ی ولایده‌تی بتو مه‌ککه و نزهه‌ن کاریه کانی باس نه‌کراوه.

پاشان و هدر له سه‌ردہ‌می عومه‌ردا نافعی کوری حارسی خوراعی بتو ویه والی مه‌ککه و پاشان عومه‌ردا (تیگه) کوچی دوایی کرد، کاتیک که ثه و لمسه‌ر مه‌ککه بتو سه‌رچاوه کانی هندنی نزهه‌ن کاری و پروداد ده‌گیزنه‌و سه‌باره‌ت به ولایده‌که‌ی لهوانه مالیکی سه‌فوانی کوری ثومه‌یه کپی و کردیه

بەندىخانەيەك لەوھى كە بۇخارى پىۋايمەتى كرددووه،^۱ وا ھاتووه كە لە ناواچەي (عسفان) گىشتۇرتە عومەر لە كاتى ھاتنى بۆ حەج و عومەر پىئى فەرمۇوه: كېت لە سەر ئەم شىيە بە كارھىنماوه؟ - واتا مەككە نافع وتنى: إين ئەبزى، عومەر فەرمۇوى: إين ئەبزى كېتىيە؟ نافع وتنى: بەندىدە كە لە بەندە كەغان، عومەر فەرمۇوى: بەندىدە كەت لە سەر بە كارھىنماون؟ نافع وتنى: ئەو قورئان خوين و زانايە بە فەرزە كان، عومەر فەرمۇوى: بەلام پىغەمبەرە كە تان فەرمۇويەتى: خواي گەورە بەم قورئانە ھەندى كەس بەر زەدە كاتەوە و ھەننەكىشى پى دەخات،^۲ لە سەر دەمى عومەرىشدا دىارتىن كارى ولايەتى مەككە بىرىتى بولو لە گەورە كەردىنى مزگەوتى مەككە و بە جۈزىك كە عومەر ھەستا بە كېينى ھەندى لە مالى دەھرىپەرى مزگەوت و فەرمانى رۇوخانىانىدا و خستىيە سەر مزگەوت و بە دەوريدا دیوارىتىكى كورتى بىنيات نا، مەككە شوئىنى بە يە كەگەيشتنى والى و شەمېرە كان بولو لە ھەمۇو كەنارە كانەوە بە عومەر(تىقىھە) لە وەرزى حەج و پاشان مەككە پۇلىتىگى سەرەكى خۆي ھەبۇوە وەك يە كېتكە لە ولايەتە سەرەكىه كانى دەولەتى ئىسلامى لە سەر دەمى عومەردا(تىقىھە).

دووھم: مەدینەي پىغەمبەر(تىقىھە):

خەلیفە بە والى يە كەمى مەدینە دادەنریت بە شىيەيەكى پاستەخۆ، ئەمەش بە سەرنجىدان بەوھى كە تىايىدا نىشته جىيە و پاشان كاروبارە كانى دەگۈرۈتە دەست و بە شىيەيەكى سىاسىيانە كارە كانى بەرپى دەكەت، لە مىيانى نادىيارى خەلیفە عومەر لە مەدینە شەو كەسە سەرىپەرشتى دەكەت كە شوئىنى دەگۈرۈتەوە لە بەرپىوە بەردىنى كاروبارە جىاوازە كانى مەدینە، عومەر ھەندى جار لە كاتى ھەندى لە گەشتە كائىيدا يان لە كاتى بە جىيەتىنى سەفرىي حەجدا زەيدى كورپى ثابتى لە جىيى خۆي دادەن،^۳ ھەروھا عەلى بۆ چەند جارىتىك لە كاتى نادىيارى خۆيدا كەردىتە والى بە سەر مەدینەوە،^۴ بەم شىيەيە عومەر لە سەر سىاسەتى پىغەمبەر(تىقىھە) او ئەبو بە كە جىيەتىنى لە سەر مەدینە لە كاتى نادىيارىدا رۇشتۇرۇ بەرپىوە، مەدینەي پىرۇز و پېشىنگىدار بایە خىتىكى سىاسى دىيارى ھەبۇوە لە نىتو ولايەتە كانى تر لەم رۇزىاندا بۆ ھەندى ھۆزکارى تر لە سەرروو ھەمۇوانەوە ئەوھىيە كە مەدینە بارەگاي خەلیفە عومەر بۇوە، سەرچاوهى تەساواىي فەرمانە كان بۇوە بۆ ھەرىمە جۈزە جۈزە ئىسلامىيە كان و ھەر لە ويىشەوە سوبىاى تىكۈشەر و خەباتگىيە دەرچوو بە ملاو بە ولادا، لە سەرە ئەمەشەوە مەدینە بارەگاي نىشەجى بۇونى زۆرتكە لە ياران بۇوە (خوايان لى رازى يېت) و ئەوانەش كە عومەر رىتگىرى لى كەردىوون لە ناواچە كانى تر نىشەجى بن،^۵ ئەمەش لە بەر ئەوھى كە پەھندىتىكى زۆر لە فيرخوازانى زانسى

۱- الباخاري، ك: المضومات (۲۵/۳) باب الربط والحبس مسند أحد رقم (۲۳۲) موسوعة الحديثية إسناده صحيح.

۲- الولاية على البلدان عبد العزيز العمري (۱/۶۷) وهذا أهم مرجع في الفصل وقد قمت بتأليخه هذا الكتاب.

۳- الولاية على البلدان (۱/۶۸).

۴- تاريخ اليعقوبي (۲/۱۴۴).

۵- تاريخ اليعقوبي (۲/۱۵۷).

پرویان تیده‌کات که دهیانه‌ی وهرگری قورنائ و سوندت و تیگه‌یشتنيان بن له زاري ياراني شازيزه وه (خوايان لى رازى بىت).^۱

سییه‌م: تائیف:

تائیف له سه‌ردہ‌می عومندرا یه‌کیلک بووه له گرنگترین شاره ئیسلامیه‌کان، هاوكاری بزاوی جیهادی دهدا به جه‌نگاوه‌رانی به‌توانا له سه‌ردہ‌می پیغمه‌ر (ع) عوسمانی کوری ئه‌بی عاصی بووه و پاشان له شوینی خۆی دانایه‌و و کاری والی بسوونی لمسمر تائیف بو ماوهی دوو سالی خلافه‌تی عومندیش بەردەوام بوو، عوسمانی کوری ئه‌بی عاصی شاره‌زووی به‌شداری کردنی جیهادی کرد و نامه‌یه‌کی نووسی بۆ عومندرا هەتا مۆلەتی به‌شداری کردنی پی بدات، عومندرا فرموسوی: به‌لام من له کار کەنارت ناخنم به‌لام خوت کەسیتک دابنی له شوینی خوت، عوسانان پیاویتکی خەلکی تائیفی له شوینی خۆی دانا، عومندرا (ع) عوسمانی کرده والی عومان و بەحرین،^۲ دەگیزنه‌و کە والی تائیف له کاتی کۆچی دوایی عومندرا سوفیانی کوری عبدالله ی سەقەفی بووه،^۳ له نیوان شەو و عومندرا چەند نامه گۆزینه‌و یه‌ک هەبوبه کە پەیوه‌ندی به وەرگرتني زەکاتی سەوزە و میوه و هەنگوینه‌و هەبوبه،^۴ هەموو نەمەش دەلات دەکاته سەر زۆری مەزارو بەدەست کەوتى بەروپومى کشتوكاتى لەتائیف و لەرژانی خلافه‌تی عومندرا (ع)، شاری تائیف و ناوجە‌کانی دەرورىدەری له سه‌ردہ‌می عومندرا (ع) سەقامگیری بالی بەسەردا کېشاپوو، خەلکە مەکكە شوینی حەوانەوەيان لەوی هەبوبو کە هاوینانه پرویان تى دەکرد،^۵ و تائیف له سه‌ردہ‌می عومندرا به یه‌کیلک له شاره سەرە کیه‌کانی دەولەتی ئیسلامی دەھاتە هەژمار.^۶

چوارم: یەمەن:

کاتیک کە عومندرا دەسلالاتی خلافه‌تی گرتە دەست شارامی و ئاسایش بالی بەسەر یەمەندا کېشاپوو، کار و فەرمانه‌کانی له پیگمەی والیه‌کانی مەوزعەین له تەواوی ناوجە‌کانی یەمەن پیلک و پیلک کراو، عومندرا بپیاری مانەوەی کاریبەستانی سەردەمی ئەبو به‌کرى لەسەر یەمەن دریئە پیدا،^۷ يەعدلى کورپی ئومەییه یه‌کیلک بووه له والیه‌کانی ئەبو به‌کرى لەسەر یەمەن، له سەردەمی خلافه‌تی عومندرا ناوی یە عەلی پېشىنگى دەدایەو، میژۇونو و سان و ایان باس كردووھ کە پاش ئەمەش شەو

۱- الولاية على البلدان (۱/۶۸).

۲- تاريخ خليفة بن خياط (ص: ۱۳۴).

۳- تاريخ الطبرى (۵/۲۳۹).

۴- الطائف في العصر الجاهلي وصدر الاسلام، نادية حسين صقر (ص: ۱۹).

۵- الطائف في العصر الجاهلي وصدر الاسلام، نادية حسين صقر (ص: ۱۹).

۶- الولاية على البلدان (۱/۶۹).

۷- غایة الامانی في أخبار القطر الیمانی، یعیی بن الحسین (۱/۸۳).

والى عومەر بۇوە له سەر يەمەن و ھەتا عومەریش (ج) وەفاتى كرد،^۱ ژمارەيەك لە سەرجاوه کان باس له رووداوانە دەكەن كە پۇوي لە يەعملى كورپى نومەسييە كردووە له گەلەنەندىن لە خەلکانى يەمەن، لە سەررووى ئەمەشىۋە بۆ ھەندىن لېتىوانى سەبارەت بە ھەندىن لەو گەفتانەي كە لە لايمى خارونە كانيانسۇرە سکالاً پىشىكەش دەكراڭ دىز بە يەعملى لەبەرەم عومەردا،^۲ ھەر ئەمەش بۇو واى لە عومەر كرد كە يە عملى بانگ بىكەت بۆ مەدینە بە چەندن جارىيەك و عومەریش لە ميانى ئەم بانگ كردىدا لەو گەفتانەي كۆلىيەتەوە،^۳ لە كاتى نادىيارى يەعلىدا عومەر ھەندىن جار ھەلەستا بە دانانى كەسىتكە كە كارە كانى بەزىتىو بىردووە، لە نېتىوان عومەر و يەعلادا چەند نامە گۈپىنەوەيەك سەبارەت بە گەفتە كانى زەكەت ھەببۇوە، ھەرۋەك ئەمەن كە يەعملى خۆي باسى دەكەت ئەم بە كەتىك بۇوە لەو واليانەي كە عومەر لە كۆتايى خەلاقەتە كەيدا سامانە كەدى دابىش كرد،^۴ لەو واليانەي سەرەمەي عومەر كە ناوى ھاتۇرە عبداللە كورپى رەبىعەي مەخزومى و رەنگە لە سەر ناوجەيە كى دىيارى كراو بويىت لە يەمەن كە ئەمەش بىرىتىيە لە (الجند)، ھەرۋەك ئەمەن كە (طبرى) بە راشكاوى ئەمەن باس كردووە لە ئەمەن كە ئەم لە كاتى مردىدا والى عومەر بۇوە لە سەر (جند) و لە پاڭ ئەمەشىدا باسى يەعملى كردووە وەك والىيەك لە سەر يەمەن،^۵ خەلکى يەمەن لە سەرەمەي عومەردا پۇلۇ سەرە كىيان ھەببۇوە لە گىرمانى جەنگە ئازازىدېخوازە كان، بەشدار بۇون لە پىزگار كەرنى شام و عىتاق و ميسىر،^۶ كاتىك كە نەخشەسازى بۆ ناوجە ئىسلامىيە نوپەيە كان كرا لە عىتاق وەك ناوجە كانى بەسەر و كوفە زۆرىتكە لە خەلکانى دانىشتۇرى يەمەن بۇويان لەو ناوجەيە كرد لە سەررووى ھەمۇوشىيانەوە ھۆزى كىنە كە لە كوفە نىشتەجى بۇون،^۷ ھەرۋەك ئەمەن كە ژمارەيە كى تر لە ھۆزە يەمەنەيە كان لە شام نىشتەجى بۇون، پۇلۇ سەرە كىيان ھەببۇوە لە پىزگار كەرنىان، ھەرۋەها كۆمەلتىكى ترييان لە ميسىر نىشتەجى بۇون ئەمەشى لە پاش دامەززانىدى فستات،^۸ كۆمانى تىئىدا نىيە كە ئەم كۆچە پىتكەن و پىتكانىمى ھۆزە يەمەنەيە كان عومەر نەخشەي بۆ دانان، فەرماندەي ئەم لە ئەلانە سەر يەمەن پۇلۇتكى گورەيەن ھەببۇوە لە نەخشەسازى و كارى دابىش كەرنى ھۆزە كان بە سەر ناوجە كاندا، لېزەرە دەتowanىن بلىتىن كە يەمەن لە گەرنگىزىن ولايدەتە ئىسلامىيە كانى سەرەمەي عومەر بۇو، پۇلۇ و كارىگەری بۇونى بە نىسبەت ولايدەتە كانى تروه ھەببۇوە.^۹

۱- تاریخ الطبری (۱۵۷/۵).

۲- غایة الامانى (۱/۸۳).

۳- الاموال للقاسم بن سلام (ص: ۴۳۶).

۴- تاریخ اليعقوبی (۱۵۷/۲).

۵- تاریخ الطبری (۵/۲۳۹).

۶- الولاية على البلدان (۱/۷۱).

۷- اليمن في ظل الإسلام، د. عصام الدين (ص: ۴۹).

۸- فتوح مصر وأخبارها لابن عبد الحكم (ص: ۱۱۹-۱۲۳).

۹- الولاية على البلدان (۱/۷۱).

پیش‌جهم: به‌حرهین:

کاتیک عومه‌ر (۶۷) دسه‌لاتی به‌پیوه‌بردنی کاروباری مسلمانانی گرته دهست علاشی کوری خدزره‌می والی بو لهسر بدهرهین، عومه‌ر له سره‌تای خهلافه‌تیدا لهسره شه کاره داینا و به‌ردوهام ببو تیایدا تا سالی چوارده‌ی کوچی به پیش دروستین وته‌کان،^۱ علاعه بشداری له جیهاده سره‌تاییه کان کرد له ناوچه‌کانی ولاتی فارس، پولی سدره‌کی هه‌بو تیایدا و له کوتاییه کانی ماوه‌ی ولایتی علاعه لهسر به‌حرهین عومه‌ر (۶۷) برپاریکی به له کار خستنی علاعه ده‌کرد لهسر ولایته‌که‌ی، رای گوییزایده بخ و لایته‌تی به‌سره، علاعه رقی لهمه ببویه و پیش ثوهی بگاته شاری به‌سره کوچی دوایی کردو له به‌حرهین به خاک سپیزدرا، ده گیزنه‌ده که هه‌ی له کارخانی شده ببوه که بهبی مژله‌تی عومه‌ر له رووی به‌حرهینه روویه‌پرووی فارس‌کان بوتده و عومه‌ر پیش خوش نه‌بووه،^۲ که علاعه مسلمانان بذات له پیگه‌ی ثاوی، پاش کوچی دوایی علاعه عوسمانی کوری ثه‌بی عاص کرایه والی به‌حرهین، دهستی کرده جیهاد کردنی ثوهی ماوه‌تموه له ناوچه‌کانی ولاتی فارس، تا له هه‌ندی له جدنگه پزگاریخوازه کانی گمیشه ناوچه‌ی سند، عومه‌ر (۶۷) فهرمانی دا به عوسمانی کوری ثدلی عاص که له جدنگه نازادیخوازه کدیدا له گمل شهبو موسای نه‌شعری هاوکاری بکات هه‌تا سوپاکه‌یان کرده یهک و له پیگه‌ی به‌سرهوه هاوکاری عومه‌ریان کرد.^۳

عوسمانی کوری ثه‌بی عاص بده به ناویانگ ببوه که پیاویکی له خوا ترس ببوه و دور ببوه له نه‌غامدانی کاری قده‌غه و یاساغکراو،^۴ عوسمان دووجار بخ عومه‌ر کاروباری ولایته‌تی به‌حرهینی گرتونه دهست به لای که‌مهوه جاری یه‌کم له سالی (۱۵) ای کوچی و پاشان عومه‌ر پیویستی پی بسو بخ سدرک‌دایته کردنی هه‌ندی له سوپاکانی ناوچه‌ی به‌سره، هه‌تا بهداری له جدنگه پزگاریخوازه کانی بکات، پاش عوسمانی کوری ثه‌بی عاص، عدیاشی کوری ثه‌بی سهور ببویه والی به‌حرهین،^۵ دیاره ماوه‌که‌ی ززری نه‌خایاندووه، پاشان عومه‌ر (۶۷) قودامه کوری مظعونی کردؤسه والی که شهبو هوره‌بیره بخته هاوه‌لتی و کاره دادگاییه کانی له به‌حرهین بخ به‌پیوه بردووه، له گمل نه‌وشا هه‌ندی کاری تری گرنگی بخ راپه‌راندووه، له ماوه‌ی ولایته کدیدا خه‌لکی زور به باشی باسیان کردوه، جگه له‌وهی که له کوتایی ماوه‌ی ولایته کدیدا خه‌لکی به خواردنوهی مهی تاوانباریان کرد، عومه‌ر سزای ثایینی به‌سمردا سه‌پاند، همروه‌ها قودامه کوری مظعون خالوی مندالله کانی عومه‌ر، عبدالله و حفصه‌ی دایکی باوه‌رداران،^۶ قودامه له عومه‌ر پهست بسو به‌لام عومه‌ر لهسره ره‌زامه‌ندی خوی بسو و هه‌میشه ده‌فرموده: من له خه‌وغا که‌سیک بینی هات بخ لام و پیش و تم: له گمل قودامه ناشت به‌وه

۱- الولاية على البلدان (۱/۷۱).

۲- هه‌مان سدرچاوه.

۳- سیر أعلام النبلاء (۲/۳۷۴).

۴- الولاية على البلدان (۱/۷۳).

۵- الطبقات (۵/۶) تاریخ المدینة (۳/۸۴۳)، الولاية على البلدان (۱/۷۴).

چونكە ئەم براتە و دۆستتە،^۱ دەلین لە كار خانى قودامە لە سالى بىستى كۆچىدا بۇوه،^۲ پاش قودامە يارىتكى بەپېز و ناسراو بويىه والى كە ئەۋىش ئەبو ھورەيرە بۇو، شىاواي باسە ئەبو ھورەيرە لە سەرەمەنلىكتى قودامەدا چەند بەپېرسىيارىتىيە كى بەحرەينى لە دەستدا بۇو و يەكىتكى بۇو لەوانەي كە شايىدى دا لەمىسىر ئەمەي كە قودامە مەي خواردۇتەوە، پاش لابىدىنى قودامە عومەر فەرمانى بە والى بۇونى ئەبو ھورەيرە لەمىسىر بەحرەين راڭيائىند^۳ تا دوايىن جار عوسانى كورپى ئەمبى عاصى سەقەفى كاروبىاري ولايدەتى بەحرەين گرتە دەست هەتا عومەر كۆچى دوايى كرد،^۴ لە زۆرمە دەقدە كاندا ھاتورە كە عوسان لەگەن ئەمەي كە عوسان لە ھەمان كاتدا والى بەحرەين بۇوه لە ھەمان كاتدا والى عەمانىش بۇوه، ھەندى گىتىاندۇھە كان وايىن ھيتناوە كە عوسان لە ھەمان كاتدا والى بەحرەين و يەمامە بۇوه،^۵ ئەم گىتىاندۇاندۇش بەلگەيە كى بە هيئىمان دەداتى لەمىسىر مەددادى پەيوەندى و پىنكەوە گىتىرانى بەحرەين بە عەمان و يەمامەمۇ، پەنگە ئەم دوو بەشە بەشىك لە ولايدەتى بەحرەين دانزابن لە ماۋەھى خەلاقەتى عومەردا (ھە)، ماۋەھى پىنكەوە گىتىرانى ئەم دوو بەشە لە پۈرى جوگرافى و مەرۆزىيەوە لە نىتوان ئەم دوو بەشە و بەحرەيندا ناشاردىتىمۇ وە ئەم دەرىپىنە كەلەك و سۈرۈدە ئەمەي ھەيە بۆ بەحرەين كە ئەمەي مىئۇونۇنوسان دووبىارە دەكەندۇھە ئەمەي كە بۇونى ھاپىشىتىك ھەبىت بۆ بەحرەين كە پەنگە مەبدەست لىيى عومان و يەمامە بىت، ئەم دەمە بەحرەين سەرچاۋەيە كى سەرەكى بۇوه بۆ باج و سەراند، ئەمەس بەلگەيە لەمىسىر دەولەمەندى ئەمەي كە دەمە بەحرەين سەرچاۋەكانى بەحرەين و سەرکەدە كانيان بەشداريان كەردووه لە جەنگە پىزگارىغۇوازەكانى ولاتسى فارس و پۇزەھەلات و پۇلسى گەورەشيان ھەبۇوه لەم جەنگە پىزگارىغۇوازانددا.^۶

شەشەم : ميسىر :

عەمرى كورپى عاصى ئەم كەسە بۇو كە كارى پىزگارىدۇنى پى سپېردرە و ئىئىمە بەدرىيەتى و بە يارىمەتى خواي گەورە لە كاتى ئاخاوتىمان سەبارەت بە جەنگە پىزگارىغۇوازەكان باسى ئەمەن دەكەين، پاشان عومەر كەدەيە والى ئەمەي، عەمەر لەم كاردا بەرددەوام بۇو ھەتا عومەر مەر ئەگەرچى ھەندىن جار لەگەن عومەردا ناكۆك بۇووه ئەمەش واى دەكەد لە عومەر ھەپەشمە ئەمەن كەرنى لى بکات، عەمەر والى ميسىرو سەرۋۆكى بۇو، ئەمەش لەمەي كە دووباتى بۇونى ھەندە والى ترى بچۈوك دەكاتسەوە وەك ئەمەي كە دەرىبارە عبدالله كورپى ئەبى سەرچەنە كە والى ناوخەدى سەعىد بۇوه لە كاتى كۆچى دوايى عومەر،^۷ ئەمەي جىنگەي تىيىنى كەراندە لە ماۋەھى والىتى عەمرى كورپى عاصىدا لە

- ۱- الولاية على البلدان (۱/۷۴).
- ۲- البداية والنهاية (۷/۱۰۱).
- ۳- الولاية على البلدان (۱/۷۵).
- ۴- المرجع نفسه (۱/۷۵).
- ۵- تاريخ الطبري (۵/۲۳۹).
- ۶- الولاية على البلدان (۱/۷۶).
- ۷- فتوح مصر (ص: ۱۷۳).

میانی خلافتی عومه‌ردا دهست تیوه‌ردانی خلیفه عومه‌ر بووه له کارویاره جیاوازه‌کانی ولایته کاندا.^۱

عه‌مری کوری عاص سوودی له شاره‌زایی قیبته‌کان و هرگرت له گرفته‌کانی باج و سه‌راند لهم کاره‌دا به‌کاری ده‌هینان،^۲ عه‌مر ناویانگی بهوه درکربووه، که پنگدی له سه‌ربازانی ده‌گرت، که کاری کشتوكالی بکهن و پیوه‌ی سدرقال بن وه له‌سهر بنده‌مای فهرمانی عومه‌ر سزای هدر سه‌ربازیکی ده‌دا که هستی به نه‌نخامدانی نه‌و کاره،^۳ نه‌مهش به دلیاییمه‌وه بۆ خۆیه‌کلایی کردن‌وه‌ی سه‌ربازان بووه بۆ کاری جیهاد، باوه‌پی نه‌کردن بۆ‌پشوو، یان په‌یوه‌ست بوونیان به کاری زه‌وی و زاره‌وه، سه‌ربازه‌کان نه‌و بدشه رۆزیه‌یان هه‌بووه که له به‌یتولالا پیتیان ده‌دراو به‌مهش هەزار نه‌ده‌که‌وتون، عه‌مری کوری عاص به شوین پی هەلگرتنی خلیفه عومه‌ر له چاره‌سەرکردنی کاره‌کانیدا له ماوه‌ی چه‌ند سالیکی کە‌مدا توانی شوینی خۆی دیاری بکات وهک ولایته‌تکی گه‌وره‌ی نیو ولایته‌کانی ده‌ولدت، لدو چه‌ند ساله‌دا چندین شت روویاندا که بدلگه بونون له‌سهر نارامش و سه‌قامگیری دۆخی ولایته‌که، له‌گەل هه‌موو نه‌و مه‌ترسیانه‌که رووی تی ده‌کردن له هه‌ولی بەردوه‌امی رۆمه‌کان و گه‌رانه‌وه‌ی له پنگه‌ی جدنگی نه‌سکه‌ندره‌یوه و له پنگه‌ی ناویوه‌وه... نه‌م ولایته‌زه‌ویه‌کی به پیت بوو بۆ بلاوکردن‌وه‌ی نایینی پرۆزی نیسلام تیایدا و له سه‌رده‌می عومه‌ر وهک سه‌رخن‌داتیک بمه‌وهی که تیایدا ده‌کمکوت له ماف په‌روه‌ری نیوان خەلکی و به‌خشنده‌یدا، خەلکی میسر پیشتر به‌لینیان پی نه‌دابونون سه‌رباری قایل بوونیان به پاستیکه‌کانی نیسلام، کاره کارگرپیه‌کان له میسردا به شیوه‌یه‌کی ساده ده‌چوون به‌ریوه به جوزی که عه‌مر که والی بوو بەرپرسیش بوو له کاری کۆکردن‌وه‌ی باج نه‌م کاره‌ش پنگری عه‌مری نه‌ده‌کرد له پشتوانی کردنی هه‌ندی له والیه‌کانی سه‌ر ناوجه‌کانی تر و په‌یوه‌ست پیوه‌ی هه‌روهک نه‌وهی که تیپه‌پیوه، بدلام والی سه‌رکرده و بەرپرس له بەردەم خلیفه‌دا عه‌مری کوری عاص بووه به دریشوابی ماوه‌ی فه‌مانه‌وابی عومه‌ر، عه‌مر سوودی له هه‌ندی خەلکی ناوجه‌که و هرگرت له پنگخستنی کاری باج و پنگخستنی کارویاری داراییه‌که.^۴

جه‌وته‌م: ولایته‌کانی شام:

کاتیک که نه‌بو به‌کر (۱) کۆچی دوایی کردخالدی کوری وه‌لید (۲) سه‌رکرده‌ی سوپا بوو له‌شام و کاتیک که عومه‌ر (۳) بوویه خلیفه فه‌مانی له کار خرانی خالدی کوری وه‌لید ده‌کرد و له شوینی نه‌دودا نه‌بو عویه‌یده‌ی کوری جه‌راحی وهک نه‌میری کانی شام له شوینی دانا، کردیه بەرپرسی پاسته‌خۆیان و والی سه‌ر کۆمەلیک له ناویاندا،^۵ کاتیک که نه‌بو عویه‌یده بوویه والی کاره‌کانی خۆی

۱- الولاية على البلدان (۱/۷۹).

۲- فتوح مصر وأخبارها (ص: ۱۲۵).

۳- الولاية على البلدان (۱/۸۲).

۴- الولاية على البلدان (۱/۸۳).

۵- تهذيب تاريخ دمشق (۱/۱۵۲).

پیکاخت، فرمانده کان له لاین ثهوه له ناوجه جیاجیاکان داده‌نرین، ثبو عوییده جاریتکی تر کاروباره کان پیک ده خاتمه به جوزی له سمر همندی له ولایته کان همان ثبو فرماندانه داده‌نایمده که ثبو عوییده داینابون و هندیکیشیانی کمنارگیر کربوو، خلیفه‌ی کوری خهبات دهیت: ثبو عوییده کاتیک که پاکسازی شامی کرد یزیدی کوری ثبو سوفیان له سمر فلهستین و ناوجه کانی دوره‌بری کرده‌والی، شمرح‌بیل کوری جهستی له سمر ثوردن و خالدی کوری وله‌لی لاه سمر دیمه‌شق و حبیب کوری موسلمیه کرده والی حدمس و پاشان حبیبی له کار خست، عبدالله کوری قیرت ثله‌سده‌مالی کرده والی،^۱ پاشان له کاری خست، دواتر عویاده کوری سامتی کرده والی و له پؤسته‌که‌ی لایردو دواین جار عبدالله کوری قیرتی گه‌رانده‌وه سر کاره‌که‌ی،^۲ ثبو عوییده جار جاره هندی له یارانی ده‌نار بـ سرپرداشتی کردنی ناوجه کانی شام پـ چهند ماوه‌یه کی دیاریکراو، هم‌لدبه‌ر ثمه‌ب‌و که موعازی کوری جدب‌لی نارد بـ سمر ثوردن،^۳ لمده‌شده چهند کمیتکی له شوینی خوی داده‌نا کاتیک که ده‌چو بـ جیهاد، کاتیک که ثبو عوییده چوو بـ قودس سعیدی کوری زیدی کوری عومدری کوری نه‌فیلی له سمر دیمه‌شق و له شوینی خوی دانا،^۴ ثبو عوییده (ع) به دریشانی ثبو ماوه‌یه که والی بـو له شام نـوونه‌ی پـیاوینکی چاک و له خوا ترس بـو به جوزی ته‌واوی فرمانه کان و ته‌واوی خـلکیش پـابهند بـوون پـیوه، هـروهه ثـهـوه که پـیـشـتـر باـسـانـهـ کـرـدـ ثـبـوـ عـوـیـیدـهـ له رـوـوـاـوـیـ تـاعـوـونـیـ عـهـمـوـاسـ شـهـیدـ بـوـ وـ پـاشـانـ مـوـعـازـ شـوـینـیـ گـرـتـهـوـهـ،ـ پـاشـ چـهـندـ رـذـیـتـکـیـشـ

مـوـعـازـ کـوـچـیـ دـوـایـیـ کـرـدـ کـاتـیـکـ عـوـمـدـرـ بـدـ کـوـچـهـ یـدـ کـهـ دـوـایـ یـهـ کـمـیـ زـانـیـ یـزـیدـیـ کـورـیـ ثـبـوـ سـوـفـیـانـیـ وـهـ کـهـ فـرـمـانـدـهـیـ ثـبـوـ سـوـبـایـهـ دـانـاـ وـ بـلـاوـهـیـ بـهـ فـرـمـانـدـهـ کـانـیـ تـرـ لـهـ سـمـرـ شـامـ کـرـدـ،ـ یـزـیدـ خـاـوـهـنـیـ شـارـهـزـایـهـ کـیـ تـهـواـبـوـ لهـ ظـهـیرـاـیـتـیـ کـرـدـنـیـ سـهـرـبـازـگـهـ کـانـداـ،ـ بـهـ جـوزـیـ کـهـ سـهـرـکـرـدـهـیـ یـهـ کـیـکـ لـهـ سـوـبـایـانـهـ بـوـ کـهـ ثـبـوـ بـهـ کـرـ(عـلـیـهـ)ـ نـارـدـیـ بـوـ نـازـاـدـکـرـدـنـیـ شـامـ،ـ ثـبـوـ عـوـیـیدـهـشـ چـهـندـ جـارـیـکـ لـهـ کـاتـیـ بـهـ شـدـارـ بـوـنـیـ لـهـ غـمـزـاـکـانـداـ دـهـیـکـرـدـهـ والـیـ دـیـمـشقـ،ـ مـیـزـوـنـوـسـانـ بـاـسـ لـهـوـ دـهـکـنـ کـهـ عـوـمـدـرـ کـاتـیـکـ یـزـیدـیـ لـهـ سـهـرـبـازـگـهـ کـانـیـ شـامـ دـانـاـ فـرـمـانـدـهـ کـانـیـ تـرـ دـیـارـیـ کـرـدـ وـ دـابـهـشـ کـرـدـ بـهـ سـمـرـ نـاـوـجـهـ کـانـیـ تـرـداـ وـ یـزـیدـیـ تـایـيـمـتـ کـرـدـ بـهـ سـهـرـپـرـشـتـیـ کـرـدـنـیـ نـاـوـجـهـ کـانـیـ فـلـهـسـتـینـ وـ ثـورـدـنـ،ـ وـ مـاـوـهـ بـوـنـیـ یـزـیدـ لـهـ سـمـرـ شـامـ بـهـ مـاـوـهـیـ کـیـ زـوـرـ کـدـ کـمـ لـهـبـدـهـنـرـیـتـ لـهـبـدـرـ ثـهـوهـیـ کـهـ لـهـ سـدـرـچـاـوـهـ مـیـزـوـوـیـهـ کـانـداـ زـوـرـ بـهـ کـهـمـیـ بـاـسـیـ هـاـتـوـوـهـ.ـ یـزـیدـ لـهـ سـالـیـ (۱۸)ـ کـوـچـیدـاـ کـوـچـیـ دـوـایـیـ کـرـدـ وـ لـهـ پـیـشـ مـرـدـنـ بـهـ مـاـوـهـیـ کـیـ کـمـ مـعـاوـیـهـ کـورـیـ ثـبـوـ سـوـفـیـانـیـ لـهـ سـمـرـ ثـهـ کـارـانـهـ کـرـدـ جـیـ نـشـینـیـ خـوـیـ کـهـ گـرـتـبـوـنـیـهـ دـهـستـ وـ بـمـ ۷ـ هـوـیـهـوـ نـامـهـیـ کـیـ بـوـ عـوـمـهـ نـوـوـسـیـ وـ مـاـوـهـیـ لـاـیـدـتـیـ یـزـیدـ نـزـیـکـ دـهـبـوـیـهـوـ لـهـ سـالـیـکـ،ـ

۱- الاذدي له صحبة دمشق ورواية اشتراك في فتح الشام.

۲- تاريخ خليفة (ص: ۱۵۵).

۳- فتح الشام (ص: ۲۴۸).

۴- الفتوح، لابن أثيم الكوفي (ص: ۲۸۹)، الولاية على البلدان (۹۰/۱).

۵- فتح البلدان (ص: ۱۳۷).

۶- فتح البلدان (ص: ۱۴۶-۱۴۵).

۷- الوثائق السياسية للعصر النبوى والخلافة الراشدة (ص: ۴۹۳).

عومه‌ری (۶) بپیاری به والی کردنی معاویه دا و چندن چاکسازیه کی له بدریوه به رایه‌تی شام له دوای کوچی یه زید نه‌خمام دا، عومه‌ر سریازگه‌ی دیهشق و خرجیه کانی بز معاویه دیاری کرد، کاری داد و نویزه‌دا دسه‌لاته معاویه‌ی دیاری کردو بدم هزیه‌وه دوو که‌س له یارانی پیغمه‌مبه‌ر (۵) ای نارد بونه‌وهی و کردنیه بدرپرسی دادگا و نویزه‌ی ناوچه‌که،^۱ ده‌مش سنور دیاری کردنیک ببو بز ده‌سده‌لاته کانی معاویه به تایبیه‌تی که بدریکردنی نویزه‌کانی دایه کدستیکی تر، شهمری له عاده‌تدا خزی شهمری نویزه ببووه، ره‌نگه لیره‌شدا چندن هزکارنیک هه‌بوبین که پالیان به عومه‌ره نایبیت بز نتم سیاسته نویزه‌ی که له هدریمه کانی تردا دهرکه‌وت و به همان ثمو شیتوه‌زهی که له گه‌لن معاویه گرتیه بهر، معاویه به له سه‌رخوبی و همولدان ناویانگی دهرکربو له‌وهی که کۆمەله خەلکینیکی فەراھم هینتابو که له عیراق و چندن ناوچه‌یه کی تروه خزیانی پی بگدیه‌نن،^۲ عومه‌ر هه‌ستا به دامه‌زناندنی ژماره‌یه که له فدرمانده کانی شام، کاری ولايته دایه دهست معاویه و له میانی ثنم ولايته‌یدا معاویه که له سه‌ر شام ببو جار جاره هەل‌لەستا به بدریکردنی جهنگ له دزی پۆمه کان له بهشی باکوری شام و ثنم جهنگاندش هەر نهوانه بسوون که ناسرابوون به (الصواعق)^۳ معاویه له والیمه‌تی شام مایه‌وه له سه‌رده‌می عومه‌ردا هەتا عومه‌ر (۶) کۆچی دایی کرد، له گه‌لن فدرمانده‌یه کی تر له ناوچه دیاری کراوه کانی شام و هەر هەمووشیان پەیوه‌ندی راسته‌خۆزیان به خەلیفه‌وه هەببو له شاری مەدینه نوریندا. جگه له‌وهش معاویه به بەناویانگتیرینان ده‌هاته هەزمار، له کاتیکدا که والی ببو له سه‌ر ناوچه کانی بەلقا و ثوردن و فەل‌هستین و ئەنتاكیه و قىقىلیه و موعره و ميسريه و ناوچه کانی ترى شام،^۴ هەندىن له میتۇنۇسۇن بە والی ناویان بىردووه و هەندىنیکی تریان که باسى معاویه‌یان کردووه وايان هېتىناوەتە ناوان که (معاویه‌ی کورپى نەبو سوفیان له سه‌ر هەندىن له ناوچه کانی شام والی ببو) بەلام هەندىنیکیان باس له‌وه دەکەن که عومه‌ر پیش مردنی هەمۇ شامى کۆكىردىتۇوه بز معاویه‌ی کورپى نەبو سوفیان،^۵ دەکریت له‌وهش وریان بین که نەو ولايەتانه هەمیشە گۈرانکارى بەردەوامى تىدابووه به هۆى بارودۆخى سەربىازى و بارودۆخى گشتى دەولەت له و پەزىانەدا، ثوردن هەندىن جار سەرەتە خۆ ببووه و هەندىن جار چەند هەریتىکى چۆتە سەر و لىئى جىابۆتەوه و چۆتە سەر شام يان فەل‌هستین و چەند شتىکى ترى لمو باره که لىزه‌دا شوئىنى باسکردنی نایبیت.^۶

ھەشتم: ولايەتە کانی عیراق و فارس:

جهنگه پزگاریخوازه کان له عیراقدا له سه‌رده‌می نەبوبەکر دەستى پىتىکرد و سەرەتاش له ژىير ئەمارەتى موسنای کورى حارسە شەمیانیدا ببو هەتا خالدى کورپى وەلید گەيشتە عیراق، و کارى

۱- الولاية على البلدان (۱/۹۲).

۲- تاريخ الطبعي (۵/۲۳۹).

۳- الولاية على البلدان (۱/۹۲).

۴- الولاية على البلدان (۱/۹۳).

۵- تاريخ خليفة بن الحياط، ۱۵۵، سير أعلام النبلاء (۴/۸۸) الولاية على البلدان (۱/۱۰۲).

۶- الولاية على البلدان (۱/۱۰۲).

والى عىراتى پى سپىردر، كاتىك كە فەرمان درا بە خالىد بپوات بۆ شام جارىيکى تر كارى عىراق درايىدە دەست موسەنای كورى حارسە، كاتىك كە عومەر ببويە خەلیفەي موسىمانان موسەنای لابردۇ ئەبو عوبىيەدە كورى مەسعودى ئەلسەقەفى لە شوين دانا، پىويىستە ئەۋەش بوتىت كەلابردۇ موسەنای ھۆشى خەلکى و لېزەدا عومەر فرمۇسى: من لمىر ئەۋەش لايىن نابەم كە گۈمانىم لېيان ھەبىت بەلكو خەلکى گەورەيان كىردوون دەترىم پشتىيان پى بىمىستن،^١ لمىل لابردۇ موسەنای وەك سەربازىتىكى دلىزز بەشدارى لەگەن ئەبو عوبىيەدە كرد و لە زۆرىيە جەنگەكانىدا^٢ بە شىۋىيەكى دىيار و لمىر چارو باش، پاش وەفاتى ئەبو عوبىيەدە جارىيکى تر موسەنای گەرايمەدە بۆ سەرىپەشتى كەندى سوپا و دواتر سەرىپەشتى كەندى سوپا يە عىراق سپىردرابە سەعدى كورى ئەبى وەقادىص،^٣ موسەنای بە ھۆزى ئەم سەرىپەنە، كە لە جەنگى رۆزئانى (المىس) دووچارى ببويۇو زىاتر پۇويەپۇسى مەرك ببويەدە بېش ئەۋەدى كورى ئەبى وەقادىص بىگاتە عىراق موسەنای گىانى سپارد، پاشان شارى بەسرە پېش جەنگى قادسييە وەك ولايەتىك لەسەر تەختى پرواداھە كان دەستى كرد بەدەركەوتى، ئەۋە نەبى، كە سەركەوتى لەجەنگى قادسييە و كۆنترۆلى شارى مەدائىن لە لايمىن موسىماناندۇ بە سەرەتاي قۇناغىتىكى نوى و بەھىز دادەنرىت لە عىراق، كە تىايىدا پىتكەختنى ولايەتكە كان بە شىۋىيەكى دىيارى كراو و لمىر چارو دەستى پىتىكەدە كە جۈزىك كە رۇوخساري تىيادا بەدى دەكەدە ج لە ولايەتى بەسەرە يان لە ولايەتى كوفە، ئەمەش دووچاريان بولۇ شار و گوندانى كە هەر يەكەيان سەر بە ھەرىتىمە كانى فارس و عىراق بۇون، و ئەوانەش كە لە ھەردوو ولايەتكەدا ولاتى فارس جودا بۇونەتەوە.^٤

ولايەتى بەسرە:

پېش دامەزرايدىنی عومەرشورە يېھى كورى عامرى پەوانەي ولايەتى بەسرە كرد، كە يەكتىك بولۇ ئەنەنە كەننى سەعدى كورى بەكىر و پېشىوانىتىك بولۇ بۆ قوتىبى كورى قەتادە و پاشان^٥ عومەر كەدىيە والى شارى بەسرە، لە يەكتىك لە جەنگەكانى ئەم ناوجەيە شەھىيد كرا،^٦ پاشتە عومەر ھەستا بە رەوانە كەننى عوتىبى كورى غەزوان بۆ شارى بەسرە لەگەن چەند سەربازىتىك ھەر لەھى كەدىيە والى، ئەمەش ھەروەك ئەنەنە كە صالح أەمە عەلى باسى لېۋە دەكتات لە سالى چواردەدا بولۇ نەك پانزە، صالح دەلىت: ھەندى لە مىئۇونۇوسان ئەنەنە نىشان دەدەن كە عوتىبە پاش جەنگى قادسييە يان جەلدەلا پەوانەي بەسرە كراوە بىلەم زۆرىيە مىئۇونۇوسان جەخت لەمە دەكەنەوە كە عوتىبە سالى (١٤) يى كۆچى

-
- ١- الولاية على البلدان (١٠٨/١).
 - ٢- البداية والنهاية (٢٨/٧).
 - ٣- الولاية على البلدان (١١١/١).
 - ٤- الولاية على البلدان (١١٣/١).
 - ٥- تاريخ خليفة بن المياط (ص: ١٥٥).

رهوانه‌ی بهسره کراوه و ئەمەمش وامان لى دەکات كە پیوايىتەكانىيان بە دروست بزانىن،^۱ قۇناغى ولايەتى عوتىبە لەسەر شارى بەسره قۇناغىيىكى دامەزراوهى گىنگ بۇ لە زيانى ئەم ولايەتە، ھەلگرى ژمارەيەك لە كارى سەرفرازانە بۇو، لەوانه ھەندى لە جەنگە ئازادىغۇوازەكانى ولاتى فارس كە لەسەر ھەردوو كەنارى پوپىارى دېچلە و فوراتەوە لىتى نزىك بۇو،^۲ عوتىبە داواى لاقچونى لە ويلايەتى بەسره لاي عومەر كرد، بىلەم عومەر قايل نېبوو عومەر ھەر سوور بۇو لەسەر ئەمە دەنگىيەتى بەسەر كارەكەي بىلەم لە پىتى گەراندۇيدا بۆ ولايەتى بەسره عوتىبە كۆچى دايانى كرد، كاتىتكى كە ئەم ھەوالە گەيشتە عومەر فەرمۇسى: من كوشتم، نەكەرچى ئەمە مەرگىنەكى ناشكراپوو، پاشان ستايىشى لەسەر كرد و ئەم كۆچى دايانىش لە سالى(۱۷)دا بۇو،^۳ پاش عوتىبە موغىرەتى كورى شوعبە كرايە والى بەسرە و يەكمىن كەس بۇو كە دىيوانى بەسرە دامەزرااند و لە كارى والى چىدەتى بەردەوام بۇو ھەتا ئەم كاتەتى كە عومەر لە سالى(۱۷)ى كۆچى لايرد ئەويش بە ھۆى ئەمە دەنگىيەتى كە موغىرە تۆمىتى داوتىن پىسى درابوویە پال، پاشان عومەر ھەستا بە لىتكۈلىنەوە لەم كارە داواى ئەمە دەنگىيەتى كە پاكى موغىرە دەركەوت سى شايەتەكە داركارى كرد و موغىرەشى لايرد، كە ئەمەش لە بابى بەرۋەندىيەكانە، پاشان عومەر كردە والى چەند ناوجەيەكى تر،^۴ پاش لايردىن موغىرە عومەر ئەبۇ موساي ئەشەعەرى كرده والى بەسرە، بە راستى ئەبۇ موساي ئەشەعەرى دادەنرىت بە ناودا رتىن والىيەكانى شارى بەسرە سەرددەمى عومەر، لە پۇزىانى ئەدودا زۇرىتكە ناوجەكانى ولاتى فارس ئازاد كران، ئەبۇ موسا خۆزى جىهادى دەكىد و سەرکەرە كانى رەوانەي ناوجە جۆرە جۆرە كانى شارى بەسرە دەكىد، ھەر لە پۇزىانى ئەدودا خەلتكى شارى بەسرە توانىان ناوجە كانى ئەھواز و دەھرۇبەرى و ژمارەيەك لە شوينە گىنگە كانى تر ئازاد شىاوى باسە ماوهى ولايەتى ئەبۇ موسا پېپۇو لە كارى جىهادى، ئەبۇ موسا ھاوكارى والىيەكانى دراوسىنى دەكىد لە زۇرىتكە نەجەنگە ئازادىغۇوازەكاندا، ھەولىنىكى زۇرىدا بۆ پىتكەختىنى ناوجە ئازاد كراوهە كان دامەزرااندى كارىيەدەستان لەسەرى و بىمە بۆ دانانى و پىتىك كردىنى كارە جۆرە جۆرە كانى، چەندىن نامە ئالۇگۇپ كران لە نېيان ئەبۇ موسا و عومەر لە چەند كاروبارىيەكدا، لەوانه ئامۇزىگارى عومەر بۆ ئەبۇ موسا لە چۈنەتى پېشوازى كردىنى خەلتكى لە كۆرى ئەمەرەتدا، يان ئامۇزىگارى كردىنى ئەبۇ موسا بە لە خوا ترسان و بەختەورەر كردىنى خەلتكى، كە ئەمەش بەھايەكە و عومەر تىايادا دەفەرمۇيىت: بە راستى بەختەورەرتىن كەس ئەمە دەنگىيەتى كە ژىرەدەستە كانى پىتى بەختەور بىن، خراپتىن كەس ئەمە دەنگىيەت، كە ژىرەدەستە كانى پىتىيان خراپ بىت، نەكەي فىتى بەخۇرى بىت چونكە كارىيەدەستە كانىشىت فىر دەبن، وىتىنى تۆ لەمەدا وىتىنى ئەمە گىاندارەيە كە سەيرى شىننائىيەك دەکات لە زەھويەك كە لىتى لەۋەپاوه و تىايادا داواى قەلمۇى دەکات و بە راستىش

۱- التنظيمات الاجتماعية والإقتصادية في البصرة (ص: ۳۶).

۲- تاريخ خليفة بن الخليط (ص: ۱۲۸-۱۲۷).

۳- الولاية على البلدان (۱/۱۱۵).

۴- الولاية على البلدان (۱/۱۱۷).

قدله‌ی قوستوویه‌تیه‌وه،^۱ چندین نامه‌ی تر له نیوان عومه‌رو نهبو موسادا همن که به لگه‌ن له سمر چند لاینیکی جیوازی کارگیپی و پایه‌راندن که تیاییدا عومه‌ر هستاوه به ناموزگاری کردنی نهبو موسای نه‌شاهری، محمدی حمیدالله تدواوی نهم نامه گوئینه‌وانه‌ی له کتیبه‌کدیدا به ناوی (الوشانق السیاسیة) دا^۲ کوکردزته‌وه، ماوه‌ی ولایدتی نهبو موسا له سمر شاری بدسره به باشتین کات و ساته‌کان دیته هه‌ژمار، تهناهت یه‌کتیک له نهوه کانی شاری بدسره له پاش وی پهند و ناموزگاری لی و هرگرتووه،^۳ که نه‌ویش شیخ حسنه‌نی به سری ببو - ره‌حمدتی خوای لی بیت - که ده‌فرمومویت: نهوه‌ی که نهبو موسا له سوارچاکیه بۆ خدلکی پیشکه‌ش کرد،^۴ نهبو ببو که نهبو موسا - ره‌حمدتی خوای لی بیت - له‌گه‌ن نهوه‌ی که سه‌رقالی کاری نه‌ماره‌ته که‌ی ببو له‌گه‌ن نهوه‌شدا باشتین ماموستا ببو بۆ خله‌که‌که‌ی، به جزیریک که فیزی قورئان و چندین کاروباری تری ثاینه‌که‌ی کردن.^۵

له سه‌رده‌می عومه‌ردا زوریک له شاره کانی فارس و نهوانه‌ی که له سه‌رده‌می نهودا پزگارکران سه‌ربه شاری بدسره بون و له لاین والی بدسره بوده بدریوه‌ده چوون که کاری‌ده‌ستانیشی له لاین نهوه‌وه دیاری ده‌کران، به شیوه‌یه کی راسته‌وختز پابند بون پیوه‌ی و بدم شیوه‌یه نهبو موسا به یه‌کتیک له گه‌وره‌ترين والیه کانی سه‌رده‌می عومه‌ر دیته هه‌ژمار و نامه گوئینه‌وه کانی عومه‌ریش له‌گه‌ن نهبو موسا داده‌زیت به گه‌وره‌ترين نه و سه‌رچاوانه‌ی که ژیانی عومه‌ر له‌گه‌ن والیه کانی ناشکرا ده‌کات، پوخساری هه‌لسوکه‌وت و ره‌فتاری عومه‌ر له مامه‌له کردن له‌گه‌لیان ناشکرا ده‌کات و پونی ده‌کاتدوه.^۶

ولایه‌تی کوفه:

سه‌عدی کورپی نه‌بی و قاص بیه که‌مین والی کوفه دیته هه‌ژمار پاش دامه‌زراندنی، یه‌که‌مین که‌س ببو که به فهرمانی عومه‌ر نه و لایه‌تمی دامه‌زراند، سه‌عد پیش دروست کرانی شاری کاره که‌ی خوی دا به جوانترین شیوه هله‌دستا به رۆل بیینینی خوی، پاش سه‌قامگیرکردنی ناوجه کانی کوفه سه‌عد هستا به نه‌جامدانی چهند جه‌نگیکی شازاد بخواز له پووی ولاتی فارسه‌وه،^۷ هه‌روه‌ها چه‌ندین کاری چاکسازی بۆ جوتیاره کانی له ولایه‌ته کدیدا ده‌ستبه‌ر کردووه، لهوانه کۆمدلیک له میراوه کان داوایان لی کردووه، که بۆ بدره‌وه‌ندی جوتیاران رووباریکیان بۆ هه‌لبه‌ستی نه‌ویش نامه‌یدک ده‌نووسیت بۆ کاریده‌ستانی له ناوجه‌که و فهرمانیان پی ده‌دات که پووباریکیان بۆ هه‌لبه‌ستن پاشان

۱- مناقب عمر لابن الجوزی (ص: ۱۳۰).

۲- الیانق السیاسیة للعهد النبوی والخلافة الراشدة.

۳- سیر اعلام النبلاء (۳۸۹/۲).

۴- الولاية على البلدان (۱۲۰/۱).

۵- الولاية على البلدان (۱۲۰/۱).

۶- فتوح البلدان (ص: ۱۳۹)، تاریخ الیعقوبی (۱۵۱/۲).

كارىيەدەستانى كۆدەكتەوە و ئەو پۇوبارەيان پىچاڭ دەكتات، سەعد تەواوى كاروبارەكانى ئەو ناوجەيە رېنگ دەخات كە سەر بە شارى كوفىيە و لە لايەن خۇيەوە و پاش پاۋىزىكىدىنى لەگەنلۇ عومەر والىان بۇ دادەنیت، پىاوانى ئىير و خاونەن ھۆشى كوفە زۆر سەرسام بۇون بە سەعدى كورپى ئەبىي وەقاصى و پىيايدا ھەلىان داوه، كاتىتكە، كە عومەر(ھ) پرسىيارى سەعدى لە يەكتىك لە بەناوبانگە كانى كوفە كرد ئەويش لە ولامدا وتنى: سادە و ساكارە لە وزىفتىدا، عەرەبىيە لە ژمارەيدا، شىئەر لە فەرمانچەۋايدا و ماف پەروەر لە چارسەرلى گەرتەكتاندا و بە يەكسانى كارەكان دابېش دەكتات، دوورە لە پەنهانى، بە سۆزە لەسەرى وەك سۆزى چاڭخوازان و بە پەنهانى وەك گەردىلە شتەكانغان لەسەر دەگۈزىتىمۇ^۱ كاتىتكە عومەر پرسىيارى سەعدى كورپى ئەبىي وەقاصى لە جوبييرى كورپى عبدالله كرد سەبارەت بە خۆي و لايەتەكەي جوبيي فەرمۇسى: لە ولايەتكەيدا وەك پىساوېتكى بەرپىز و بە توانا و بە شىيەتى كە متىين دلپەق بۆم بەجىيى هيشتىن، سەعد بۇ ئەمان وەك دايىتكى چاڭ وايدە كە شتەكان بۇ ئەمان كۆز دەكتەوە هەرروەك ئەوهى كە گەردىلەكان توند و تىزىتىن خەلک لە كاتى نارپەھەتىدا كۆدەكتەوە و سەعدىش خۆشەويىتتىن قورەيشىيە لاي ئەو خەلک،^۲ لە گەنلۇ ئەوهى كە باشتىن و ۋىزىتىن خەلک كانى كوفە بە سەعد قايل بۇون بەلام لە لايەن زۆرىتكە لە خەلک كانى ناخالىيەوە ھەندى سکالاڭى لە دىز بەرگۈزىمەوە و پاشان سەعد لابرا و دواتر ئەم باسە لە بايدەكانى سکالاڭىردن لە دىزى والىيەكان رۇون دەكىنەوە، پاش لە لابىدىنى سەعد عومەر بېپارى دەركردو عەمارى كورپى ياسرى وەك نویزخۇتىنى كوفە دامەزراند، سەرنجى ئەمەش بده، كە عەمار(ھ) يەكتىك بۇو لەو سەركەدانى كە پىشىت لە ناوجەكەدا بۇون و سەعد لە كاتى بەرپىكىدىنى كاروبارى لايەتكەكەيدا پىشىتى پى بهستۇن ھەر لە بەر ئەمەش بۇو كە عەمار پىش ئەوهى بېيتە والى كوفە شارەزايىەكى پىشىتىنى نىيمچە تەواوى لەو كارەدا ھەبۇو، ئەم لايەتەي عەمار لە گەنلۇ لايەتەكەي سەعىدا جىاواز بۇو بە جۈزىتكە كە عومەر چەند كەسىتى كى ترى كرده ھاولەن و ھاوېشى و لەگەلەيدا بەپرسىيارىتى و كارە گۈنگە كانيان بەش دەكەد، عەمار نویزخۇتىن و إین مەسعود لەسەر بەيتىمال و عوسمانى كورپى حەنەيف لەسەر رۇپۇيىزى زەۋى و زارەكان بۇو، لەبىر ئەمەش تا راپادەيدك بارودۇخ لەم لايەتەدا و لەم قۇناغەدا لە گەنلۇ رۇزىانى لايەتى سەعد جىاوازىيەكى ھەبۇو، ناكىرىت كە ئەم دابېش كەننە نوتىيە بۇ بەپرسىيارىتىيەكان لەم لايەتەدا لەبەرچاوجەمەن، چۈنكە ھەر يەكتىك لەوانە ھەلدەستا بەوهى كە پىسى سېزىدرابۇ لە جەنگە رېزگارىخوازەكان، لە رۇزىانى عەماردا خەلکى كوفە ھەستان بە ئەنجامدانى كۆمەلە جەنگىتكە لە دىز ئىمپاراتوريتى رۆم لە خواستىنى ئەو بارودۇخە جەنگىيانە و بە پىتى ئامۆزگارىيەكانى عومەر بەرى دەكەد، عەمار لە گەنلۇ ئەمەش سەرسام بەردا ھەنگى كارى گۈنگى خۆي لە لايەتەكەي سەربارى راپەرپاندىنى كاروبارى دارانى و لە گەنلۇ ئەمەشدا خەلکى فيئرى قورشانى پىيۇز و چەندىن كاروبارى ترى

۱- الولاية على البلدان (۱۲۳/۱).

۲- ھەمان سەرقاوجە.

ئاینی دەکرد،^۱ عەمار نزىكەی سالىتكىن و نۆ مانگ والى شارى كوفه بۇو، عومەر بە ھۆى سکالاى زۆرى ھەندى كەس لەو ولايەتدا عەمارى لابردو عومەر بە عەمارى فەرمۇو: ئايىم لابىدەت خراپى پى كىرىدى؟ عەمارىش وتى: من بەختەوەرم كە منت كىردى كارىدەست و كاتىكىش لابرام پىم باش بۇو، دەلتىن عەمار فەرمۇويەتى: كاتىتكى كە منت كىردى والى خۇشحال نەبۇوم و كاتىكىش لاتىرىدە دلگىر نەبۇوم،^۲ ھەروەك ئەمە كە باسى لىتوھ كراوه عومەر كاتىتكى كە ھەستى بە بىزازى خەلکى كوفه كىردوو،^۳ ھەدارى ئەمە كە پاشان عومەر لە پۆستەكەي لايىردو لىتى بۇورا،^۴ پاشان عومەر جویەيرى كورى موتىمى كىردى والى كوفە دواتر پىش ئەمە جویەيرى روو لە كوفە بىكتات لايىردى، چونكە عومەر فەرمانى پىتىدا كە ھەوالى ئەمە زەراندى بشارىتىمە بەلام ھەوالەكە لە نىتو خەلىكدا بلاو بۇويەوە و بەمەش عومەر پەست بۇو وە جویەيرى لابرد موغىيدى كورى شوعىبەي كىردى والى كوفە و بەم شىۋىيە موغىيدە كارى خۇى بەجى دەھىتىنا تا عومەر كۆچى دوايى كەرد.^۵

مەدائىن:

مەدائىن پايتەختى دەولەتەكەي كىسرا بۇو، كە سەعدى كورى ئەبى وەقاص ئازادى كەردى، ماوهىيەك تىايىدا سەقامگىر بۇۋاش ئەمە كە كوفە بە تەواوى ئاوهدا بۇويەوە سەعد ropyوو كىردى كوفە، سەمانى فارسى پەيپەندى كە بەسۇپا كەي سەعدىدەوە(^۶) و لە ژمارەيدىك پۇويەرپۇويونسەوە دىز بە فارسەكان بەشدارى كەردى، رېزىتكى گەورەي ھەبۇو لمبانگ كەنديان بەرەو ئايىنى پېرىزى ئىسلام لەپىش جەنگانىيان، عومەر كىردىيە والى شارى كوفۇ لەنەن ئەخەللىكە كەيدا بەچاڭى كارە كانيان ئەنخام دەدا، بە پاستى سەمان نۇونىيەكى زىندرۇوچى چەسپاوى بىنەماكائى ئايىنى پېرىزى ئىسلام بۇو، وا باسى لىتوھ دەكەن ئەگەر عومەر ناچارى نەكەدايە ئەوا سەمان بەوە قايل نەدەبۇو، كە بېيتە والى، سەمان چەندىن جار نامەي دەنۇوسى بۇعومەر هەتا لىتى بېبورى لەئەنجامدانى ئەو كارە، بەلام عومەر قايل نەدەبۇو، سەمان(^۷) بەوە بەناوبانگ بۇو، كە پىاوىتكى خواناس، جلويدەرگى خورى لمەبرەدە كەردى، سوارى گۈيدىرىز دەبۇو بەبى كورتاتان و نانى جۆرى دەخواردو سەمان پىاوىتكى زۆر لەخواتىس بۇو،^۸ سەمان بەرددەوام لەشارى مەدائىن دەزىيا هەتا بەپىشى زۆرى راكان سالى(^۹) ئى كۆچى لەسەر دەمى خەلافەتى عوسماندا(^{۱۰}) كۆچى دوايى كىردوو، وا دەرەدە كەدۋىت، كە سەمان لە دوا رېزىانى ژيانى عومەردا(^{۱۱}) والى شارى مەدائىن نەبۇو، بە جۆرىتكى كە عومەر حوزەيەفەي كورى يەمانى كەردىتە والى مەدائىن، بەلام مىزۇونووسان باسى لابردنى سەمانيان نەكەدوو، رېنگ بىت كەسەمان داوايى لېبۈردىنى ئەم كارە لە عومەر كەدۋىت پاش ئەمەر پىنگىرى لى دەكەد و دوايى ئەدۋىش حوزەيەفەي كورى يەمانى كىردى والى، زۆرىتكى لە ھەوالەكان لەسەر

۱- الطبقات (۱۵۷/۳).

۲- الفتح ابن اعثەم (۸۲/۲).

۳- نهاية الأربع (۳۶۸/۱۹).

۴- تاريخ خليفة (ص: ۱۰۵)، تاريخ الطبري (۲۳۹/۵).

۵- مروج الذهب (۳۰۶/۲)، الولاية على البلدان (۱۳۱).

ولایەتى حوزەيفە لەسەر مەدائن ھاتۇن لەوانە نوسراوى عومەر بۆ خەلکى مەدائن بەدامەز زاندى حۆزەيفە وەك والىك بۆيان، عومەر فەرمانى دا بەخەلکى مەدائن، كە گۈپىرایەن و ملکەچى حۆزەيفە بن، حۆزەيفە بەدرېۋايى پۇزانى خەلافەتى عومەرو عوسان وەك والىك لەمەدائن مايمەوە درېۋەي بەكارەكەي خۆيدا.^۱

ئازربايجان:

حۆزەيفە كورى يەمان يەكمىن والى ئازربايجان بۇ پاش ئەوهى عوتىبەي كورى فرقەدى ئەسەلى گۈيزىرايەوە بۆ شارى مەدائن، لە كاتى فەرمانپەوايى و لايدەتە كەمدا نامە گۆپىنه وەيە كى زۆر لە نېوانى و نېوان عومەردا روویدا، لەوانە كاتىك كە عوتىبە ھات بۆ ئازربايجان بىنى كە خەلکى ئەۋى جۆرە شىرىنەكىان ھەيە كە پىتى دەلىتىن: ((الخبيص)) حۆزەيفە ھەندىتكى لى دانما و پىچايەوە بەوهى كە پارىزگارى لى دەكتات بە بکات بۆ عومەر، حۆزەيفە ھەندىتكى لى دانما و پىچايەوە بەوهى كە پارىزگارى لى دەكتات بە پىستەوناردى بۆ عومەر لە مەدینە، كاتىك كە عومەر وەريگرت و چەشتى زۆر پىسى سەرسام بۇو، پاشان فەرمۇسى: نايا ھەمۇو كۆچكەران ناردۇويانە و لىتى تىز بۇون؟ پەيامنېرە كە وتى: نەخىز، بەلكو نەوه شتىكە كە تايىبەتى تۆيە، عومەر فەرمانى بە گەرانەوهى شىرىنەكەدا بۆ عوتىبە لە ئازربايجان، و نامەيەكى بۆ نۇوسى و فەرمۇبۇوى ئەتىبە ئەمە لە ھەولۇن و ماندۇبۇونى تۆ و باوكت نىيە، مۇسلمانان بەوهى لە ھەگبەتدايە لە ھەگبەيان تىز بىكە، نەكەي لە خۆشگۈزەرانىدا بىت و وەك ھاوېيەش پەيداكاران پۇشاڭى ئاوريشىم لمبەر بکەيت چۈنكە پېغەمبەر(عليه السلام) رېنگرى لە پۇشىنى و لمبەركىدنى ئاوريشىم كەرددووه،^۲ ئەم رووداوه بە چەند شىيەيە كى جىاواز دەگىپدرېتىسو و ھەر يەكەيان جەخت لەوی تىريان دەكتەوه، عوتىبە بە درېۋايى مساوهى خەلافەتى عومەر(عليه السلام) و بەشىكى مساوهى خەلافەتى عوسان وەك والى ئازربايجان مايمەوە، زۆرىك لە والىكەكان لە سەردەمى عومەردا لەناوچە جۆرىدەجۈزە كانى عىراق و ولاتى فارس دۆزرنەوه، ھەيان بۇو كە سەرىدەخۇ بۇو بە لايدەتە كەيەوە و ھەيان بۇو لايدەتە كەيىپەست بۇو بە يەكىك لە دوو لايدەتە گەورە كەيى عىراق كە هەرددو كىيان فاكتەرى بەپىۋەبرىن بۇون، سەركەدايەتىش بۆ ولاتى عىراق و فارس و كوفە يان بەسرە، لەو ولاتانە بۇون كە تايىبەت بۇون بە لايدەتە كانى موصل و حەلۋان و كەسکەر.^۳

۱- سير أعلام النبلاء (٢/٣٦٤).

۲- الولاية على البلدان (١/١٣٣).

۳- الولاية على البلدان (١/١٣٤، ١٣٣، ١٣٥).

دوانگەی دووھم

دامەزراڭدىنى والى لە سەردەمى عومەردا

عومەرى فاروق(جىلە) لەسەر بەرنامەي پىغەمبەر(جىلە) دەرىۋىشت لە دامەزراڭدىنى والىيەكىندا، جىڭە لە ليتھاتوان و دەست پاكان و چاكسازان كەسى ترى نەدەكرە والى، دەگەرە بە دواي ھەتىۋاردىنى زمان پاراوىدا كە مەبەست و لوتكەدى ھەولۇن و تىيەكتۈشان بۇو، ھەر كەس داواي والىيەتى بىكىدا يە عومەر بىز ئەو كارەي بەكار نەدەھىتىنا، ئەو واي دەبىنى كە ھەلبىزاردەنى والى لە بابى گەياندىنى ئەمانەتكەن بۇو، بە جۆرى پىيوىست بۇو لەسەرى كە لەسەر ھەممۇ كارىئىك ئەمەيىان دەست نىشان بىكات كە بە لايمەر باشتىر بۇو، ئەگەر لە باشتىنیان لايىدا بۆ يەكىنلىكى تىر لە گەل نەبۇونى ئەمەيى كە دەبىتى بەھانە بىز ئەمە، ئەوا ساختىدى لە خودا و پىغەمبەركەدى و باوەرداران كەرددووه،^۱ لە تەكانيشى لەم بوارەوە ئەمەيە كە دەفرمۇويت: من بەزىرسىم لە ئەمانەتكە كەم و ئەمەش كە تىيادام، بە ئاكام لەسەر شەمەيە كە بە دەروونى خۆم ئامادەم دەكەت إنشاء الله، نايىپىزىم بە هىچ كەسىتىك، نازانم لېي دوورىكەممەدە مەگەر بە سپاردىنى بە دەست پاكان و ئامۇزۇگارى كاران بىت لە ئىۋە بۆ خەلکى بە گشتى، ئەمانەتى خۆم جىڭە لەوان بە كەسى تىر نادەم،^۲ ھەروەها عومەر(جىلە) دەفرمۇويت: ھەر كەس دواي كەسىتىك بەكەوتىت لە ئىۋە كۆمەتىكدا و ئەمەش بىزانتىت لە ئىۋە ئەو كۆمەتەدا كەسىتىكى تىر ھەمە كە زىياتىر بۆ رەزامەندى خودا كارىدەكەت ئەمە ساختىدى لە خودا و پىغەمبەرە كەدى و ھەممۇ باوەرداران كەرددووه،^۳ ھەروەها دەفرمۇويت: ھەر كەس بۆ كاروپيارى موسىلمانان لەبەر ھەست و سۆز و خزمائىتى ئىۋان خۆزى و ئەمە كەسىتىك بىكاتە والى، ئەوا ساختىدى لە خوا و پىغەمبەرە كەدى و تەواوى باوەرداران كەرددووه.^۴

يەكەم: گۈنگۈزىن پىساكانى عومەر لە دانانى والى و مەرجەكانى:

۱- بەھىزى و دەست پاكي:

عومەر(جىلە) ئەم پىسايىدى چەسپاند، لە ئىۋە پىاواندا بەھىزىتىنى پەسىند دەكەد بەسەر بەھىزدا، عومەر شەرەھىبىلى كۈپى حەسندە لابرد و معاوېيە لە شوئىنە كەدى دانا، شەرەھىبىل پىيى وت: ئايا لېم بىزاز بۇويت و لاتىرىدە ئەمېرى باوەرداران؟ عومەر فەرمۇوي: نەخىر من ھەر دەوكتەنام خۆش

۱- الواقع ندوة النظم الإسلامية (۱/۲۹۵، ۲۹۶).

۲- دور الحجاز في حياة السياسية (ص: ۲۵۵).

۳- الفتاوى (٤٢٢٨).

۴- الفتاوى (١٣٨/٢٨).

دەھیت بەلام پیاوی بەھېزىتم دەھیت لە بەھېز،^۱ لە جوانترین ئەو شتانەي كە عومەرى لەم واتايە ئەو وتدىيە بۇ كە دەھەرمۇۋىت: خواي گەورە، من سىكالاى خۆم لای تۆ لە پىستىيەكى خراپەكار و نەبۇونى مەتمانە دەكەم.^۲

۲- زەمىنەي زانست لە بەوالى كردنداد:

عومەرى فاروق (ع) لەسەر سونەتى پىغەمبەر (صل) دەپۋىشت بەرپىوه لەسەر سپاردنى كارى سوپا تايىبەتكان بە سەركەدەكان، طىرى دەھەرمۇۋىت: ئەمیرى باوه‌رداران، ئەگەر سوپايانك لە باوه‌رداران لىيى كۆزبۇنايەتمەۋا كەسىيەكى لەسەر دەكەدەن فەرمانزەوا كە خاوهەن تىنگىشتن و زانيارى و زانست بوايە.^۳

۳- دىيدى بە كارەكان:

عومەر كەسانىيەكى كار پى دەكەد لە ناو ھۆز و نەتەوە كەدىدا و لە چاكە كانىيان دەگەپەتا چاوابيان لە كارەكان بىتت،^۴ كارزانىش لىزەدا لەۋەدايە كە ماناي ئەۋەيە كە ئەو كەسانىيە عومەر لىتىان گەراوه، زىاتر دىندا رولە خواترس و بەرپىزتر بۇون لە رووى خۇرەوشتمەۋە، بەلام شارەزايسان لە بوارى بەرپىكەدنى كارەكاندا لەوانى تر كەمتر بوبو و زۆر پىويسىتىش نىيە كە دوو كاروبىار پىكەدە لە كەسىيەكدا كۆپىنەوە، ئەمەش ھەمان رېسايە كە عومەر دايىاوه تا ئەملىش كارى پى دەكەتت، لە پىشىكەتووتىرىن ولاٗتدا، بەۋەي كە ئىماندارى لە خوا ترس و بە رەۋشت، ئەگەر دىيدى نەبىت، لە كاروبىار فەرمانزەوايدا، نەۋا دەبىتتە غايىشىك بۆ ھەلخەلتاندىنى كەسانى ھەوادار و سەرگەردان، بەلام كەسى لمبار و تاقىكراوه، لە دىيدىيەكى خىراوه ماناي دەرىپىيەكان دەناسىيەتە، ئەۋەي لەپشت ماناي دەرىپىنەكانەۋەيە، ھەر ئەم ھۆزكارەش بۇو كە دووبىارە وا لە عومەر بىكت كە ھەستىت بە دورخىستەوە كەسىيەك كە خراپە نەناسىيەت، عومەر پېسىاري دەرىپارە پىاپايكى كە نياز بۇ كارىيەكى پى بىسپىرىت لە وەلامدا پېيان وەت: ئەمیرى باوه‌رداران، ئەمەش ماناي ئەۋەي نىيە كە كارىدەست پىتىنسە كراو لىدای ئەۋە سوکەرنىيانە ئەگەر تىيى بىكەويت،^۵ ئەمەش ماناي ئەۋەي نىيە كە كارىدەست پىتىنسە كراو نەبىت بە بەھېزى و دەست پاكى و زانيارى و زانست و لىيھاتووبيي و چەند شتىيەكى تر لەو سىفەتانەي كە مەنتقى ئىدارە و حۆكم پىويسىتى پىيەتى، بەلکو كارزانى دەكەويتتە ناو ئەم سىفەتانەوە و پاست و دروستىش ئەۋەي كە عومەر ناوى لىتىاوه دىيدى كارەكان.^۶

۱- تاریخ الطبری (۳۹/۵).

۲- الفتاوى (۴۲/۲۸).

۳- نظام الحكم في الشريعة الإسلامية (۱/۴۷۹).

۴- المدينة النبوية في فجر الإسلام (۲/۵۶).

۵- نظام الحكم في الشريعة الإسلامية (۱/۴۸۲).

۶- ھەمان سەرچاوه.

۴- دانیشتوانی دهشته‌کی و دانیشتوانی شارستانی:

له کاتی دامهزراندنی یه کتیک له کاریبه‌دستانیدا، عومه‌ر سه‌رنجی ده‌دایه هه‌ندی تاییه‌تمهندی و داب و نهربیت و هدلسوکه‌وته کان، وا ناسراوه که عومه‌ر پیگری دامهزراندنی که‌سینکی دهشته‌کی کردوه له سه‌ر دانیشتوانی شار،^۱ دهشته‌کیه کان نهوانهن که له نیو خیوه‌تگه و ره‌شمالاندا ده‌زین و شارستانیه کانیش نهوانهن که له شاردا ده‌زین، ثه‌مهش سه‌رخجانیتکی کۆمەلایتی و ره‌فتاریه له یه‌ک کاتدا، له هدلبزاردنی فرمانبراندا، هدر یه‌که له خەلکی دهشته‌کی و شارستانی سروشت و تاییه‌تمهندی و ره‌فتار و هدلسوکه‌وت و خونریتی جیاوازتری هه‌یه، زور سروشتیه که والی شاره‌زای باری درونی ژیزده‌سته کانی بیت، به هیچ شیوه‌یه کیش پهوا نیه که که‌سینک شم کاره بگیریته دهست که بینناگا بیت لیتی، هدلسوکه‌وته کان بلیمه‌تی ده‌ناسیت و سروشتیش نامزی ده‌ناسیت، ثه‌مهش ده‌بیتیه هۆزی پوودانی نهوهی، که کۆمەلگه له ثامانچه کان بۆ به‌دسته‌تینانی هەولئی خۆی بۆ‌هدات و نیازی ده‌کات.^۲

۵- لیبوردیی و بەزهیی هاتنه‌وه به خەلکیدا:

عومه‌ر (۲۷) داوای له والیه کانی کرد که لیبورد بن و بەزهیان به خەلکیدا بیت‌وه، چەند جار فرمانی داوه به سەرکرده کانی سوپا که له کاتی جیهاددا دهستی موسلمانان نىبپن و نەیان خەنە شوینی تیاچوونه‌وه، عومه‌ر نامه‌ی بۆ پیاویتکی هۆزی بەنی ئەسلەم نووسی تا بیکاته کاریبه‌دست، پیاوە که چوویه ژوری بۆ لای عومه‌ر بینی هەندیک لە مندالله کانی عومه‌ر له ژوره کەمی باوکیان پیاریان پی ده‌کات، پیاوە که وتی: ثەی ثەمیری باوه‌داران ثەمەش ده‌کەیت؟ سویند بە خوا لیبوردەت بدرامیر به خەلکی مندالی خۆزم ماج نەکردووه، پاشان عومه‌ر فەرمۇوی: سویند بە خوا لیبوردەت بدرامیر به خەلکی زور کەمە، هیچ کاریکم بۆ مەکە، دواتر عومه‌ر گەراندیوه و کاره کەمی پی نەسپارد،^۳ هه‌ندی له سوپا که عومه‌ر بە مەبdestی غەذا بەرھو ولاتی فارس بەری کەوتەن هەتا گەیشتنە ئاوازی کە پرد و شوینی پەرپىنده‌ی نەبوو دواتر فەرماندە سوپاکە سەرچەکی بەزۆزیتەوە تا سوپاکە لیتی بېپەنده‌وه، بەلام پیاوە که وتی: من دەترسم کە زور سارد ببو پیچکەیک بەزۆزیتەوە تا سوپاکە لیتی بېپەنده‌وه، بەلام پیاوە که وتی: من دەترسم کە بچەمە نیو ناواه کەوە و بەرم، بۆیە فەرماندە کەی زۆزی لېکەد له سەر ئەنجامدانی ئەم کاره، پیاوە کە چوویه ناواه کە و هاوارى کرد: وا عومه‌را، وا عومه‌را، پاشان زور نەمایوه و تیاچوو، ئەم ھەوالە گەیشته عومه‌ر کاتیک کە له نیو بازارپی مەدینەدا ببو نەویش ھاوارى کرد، وا لەبەیکا، وا لەبەیکا، کەسینکی نارد بۆ لای سەرکرده‌ی نەو سوپاپا و کاره کەمی لى سەندەوە و فەرمۇوی: ئەگەر ئەمە نەبوايەتە سووننت دولەتم دەکردى، ئىتىر ھەرگىزاوه‌هەرگىز کاریکم بۆ ئەنچام مەددە،^۴ عومه‌ر وتاریتکی بۆ

۱- نظام الحكم في الشريعة الاسلامي (۱/۲۸۲).

۲- هەمان سەرچاواه. (۱/۲۸۳).

۳- حض الصواب (۲/۵۱۹).

۴- مناقب أمير المؤمنين لابن الجوزي (ص: ۱۰۰).

والیه‌کانی دا و فدرمووی: ئوهش بزانن که هیچ دلتمارمیه کا له لای خودا خوشوسته و گشتگیرتر نیمه دلتمارمی و بذهی پیشداوایان، هیچ له لای خودا کیناوی تر و گشتگیرتر نیه له نهانی و کم هوشی پیشداوا، ئوهش بزانن هرکم لوانه‌ی نیوان (ظهرانیه) دان به دروستی و هری بگریت شدوا لوانه‌ی دوروبه‌ی به سلامه‌تی رزق و پوزی دهدریت.^۱

۶- هیچ کام له دوستانی نهده‌کرده والی:

عومدرا سور برو له سمر ئوهه که هیچ کام له خزمانی نهکاته والی له گهنه ئوهه همندیکیان تنهها ئوهه‌نده بس برو که زووتر مسلمان بیسوون وک سعدی کوری زیدی شاموزای و عبدالله کورپی خوی، پیاویک له هاوه‌لانی گوئی لی برو که عومدرا سکالای دهماری خدلکی کوفدی دهکرد له کاروباری والیه‌کانیان، عومدرا فدرمووی: بریا من پیاویکی به‌هیز و دهست پاک و مسلمان ببینیباوه و بکردايه کار به‌دهست به سه‌ریانه‌وه، پیاوه‌کمش وته: سویند به خوا من ئوه که‌ست نیشان دهدهم، ئوه که‌سه عبدالله کوری عومدرا، عومدرا فدرمووی: خوا بتکریت، سویند به خوا من مه‌به‌ستم ئوه نهبوو،^۲ عومدرا فدرمووی: هدر که‌ستیک پیاویک له بدر سوزداری یان دوستانیه‌تی به‌کاریه‌تیت و له بدر ئوه نه‌بیت کاری پیوه‌ی نه‌بیت شدوا ساخته‌ی له خوا و پیغه‌مبه‌ره که‌ی کردووه.^۳

۷- هر که‌س داوای کاریکی بکردايه عومدرا نهیده‌دايه:

عومدرا (۱) کاریکی نهده‌سپارده که‌ستیک که داوای بکردايه، لعم باره‌یوه دهیفرموو: هدر که‌س داوای کاریکی بکات له سمر دانامه‌زیت و له سمر نهم کاره‌ی پهیوه‌ست به سوننتی پیغه‌مبه‌ره‌وه (۲) ده‌پیش بدرپیوه.

۸- پیکری کردنی کاربده‌ستان له بازگانی کردن:

عومدرا پیگه‌ی له کاربده‌ستانی و والیه‌کانی ده‌گرت که بچنه نیتو مامه‌له گشتیه‌کانه‌وه چ وک فرؤشیار بیت یان کپیار،^۴ ده‌گیپنه‌وه که کاربده‌ستانیکی عومدرا که ناوی حارسی کوری که‌عبي کورپی وده‌ب بروه، سدرماهیده کی زوری لی ده‌که‌توروه، عومدرا پرسیاری سه‌رچاوه‌ی شم سه‌رماهیده لی کردووه ئوه‌یش له ولاسا و تنویه‌تی به ساما‌تیکه‌وه ده‌چصوم و بازگانیم پیوه کردووه، عومدرا فدرمووی: سویند به خوا نیمه تۆمان نه‌ناردووه تا بازگانی بکهیت و هرچیه که قازاغبی لیوه دهست که‌هه‌تبوو عومدرا لیتی سه‌ند.^۵

۱- الدولة الإسلامية في عصر خلفاء الراشدون (ص: ۳۳۴).

۲- مناقب أمير المؤمنين لابن الجوزي (ص: ۱۰۸)، الولاية على البلدان (۱/۱۲۸).

۳- الفتاوى (۱۳۸/۲۸).

۴- الادارة الإسلامية في عصر عمر بن الخطاب (ص: ۲۱۳).

۵- هدمان سه‌رچاوه.

۹- ئامارى سەرمایيە کاربەدەستان لە کاتى دامەزداندىيان:

عومەر(ع) هەزمارى سەرمایيە کاربەدەستان و والىيە كانى پىش دەست بە كاربۇنیان دەكىد تا ئەگەر دواى بە والى بۇنىيان ئەو سەرمایيە زۆرتر بولۇپسىنەۋىيان لەگەلدا بىكەت، بە جۈرىتىك كە ئەو زىاد كەرنە لە سەرمایيەندا ئەقل نەپېرىت، هەر كەس لەوانە كە دەستى بىدایتە بازىرگانى ئەوا سکالاچى نەيدەخوارد، عومەر ھەمىشە پىتى دەفرمۇون: ئىئەم ئىيەمان ناردۇوە كە بىنە والى نەك بىنە بازىرگان.^۱

۱۰- مەرجەكانى عومەر لە سەر کاربەدەستانى:

عومەر ھەر كەسىكى بختىياتىتە سەر ھەر كارىتكى نوسراوينىكى پى دەنۇسى، كۆمەلىيتكى لە خەلتكى ئەنصارى لە سەر دەكىدە شاھىيدى: ئەو كەسە سوارى بارگىر نەبىت، لە خواردندا زىادە رەوي نە كات و پۇشاڭى نەرم و نىيان لە بەر نەكەت، لە روپى مۇسلمانان دەرگايى دانەخات و پاشان دەپەرمۇو: خوابى گورە، تۆم شايدىدى.^۲

ئەم مەرجانىش ماناي پابەند بۇون بولۇ بە ژيانى لە خواترسان و سادەبىي بۆ خەلتكى، كە ئەمەش ھەنگاوى يەكەمە لە چاكسازى ئەم تومەت بە بەرپىساكىرىدىنى لە سەر ناوەندبۇونى لە بۇتۇيدا، لە پۇشاڭ و سوارىدا، بەم ژيانەي كە لە سەر مامناوهنى و كارەكانى دەۋەستىتىدە، كە ئەمەش پلانىيتكى ئىرانەيە، عومەر ناتوانىتە تەواوى تاكەكانى تومەت پەيپەست بىكەت بە كارىتكەوە، كە لە ئائىنى ئىسلامدا بە واجب دانانزىت، بەلام دەتوانىت بەمه و والىيە كان و سەركەردە كان ناچار بىكەت، ئەگەر ئەوان پابەندبۇون ئەوا پىشەنگى يەكەمن لە كۆمەلگەدا، ئەمەش نەخشە و پلانىيتكى سەركەوتۇوە لە چاكسازى كۆمەلگە و پاراستنى لە ھۆيەكانى دارۇوخان.^۳

۱۱- راۋىيىزىكىرىن لە ھەلبىزىاردىنى والى:

بە راستى ھەلبىاردىنى والى پاش راۋىيى خلیفە بۆ گورە يارانى تەواو دەبسو،^۴ عومەر(ع) رۇزىتكى بە ھاولەكاني فەرمۇو: پىاپىنكم نىشان بەدەن ئەگەر لە ناو گەل و نەتەوەدا ئەمیر بىت كەس ھەستى پىنەكەت كە ئەمیر، كاتىتكى كە ئەمیر نېھ خەلتكى و ابىزانن كە ئەمیر،^۵ ئەوانىش ئاماڻەياندا بە پەيپەي كورپى زىياد،^۶ عومەر راۋىيى بە يارانى كەدە لە سەر ئەۋەي كە كى بىكەتە والى لە سەر خەلتكى كوفە و پىتى فەرمۇون: لە خەلتكى كوفە كى دەمبۇرۇي و كى لە سەر فەرماندە كانىيان دەيانپارىيەت،

۱- الادارة الإسلامية في عصر عمر بن الخطاب(ص: ۲۱۵).

۲- بعض الصواب (۵۱۰/۲).

۳- تاريخ الإسلامى (۲۶۸/۲۰، ۱۹).

۴- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۱۱۴).

۵- فرائد الكلام (ص: ۱۶۵).

۶- هەمان سەرچاوه.

ئەگدر کەسینکى بە رەوشتیان لەسەر دابنیتەم ئىدوا لاوازى دەكەن، و نەگەر كەسىنکى بەھىزيان لەسەر دابنیتەم تاوانبارى دەكەن بە خراپە كارى، پاشان فەرمۇسى: ئەى خەلکىنە ئەوهى ئىتىۋە دەيلىن سەبارەت بە پىياوينكى لاواز كە مۇسلمانىتىكى لە خواترسە و ئەوهى تىرش پىتاوينكى بەھىز و توندرەوە كامىيان بۆ ئەمیرايدىتى باشتە؟ مۇغىرە ئەمیری كورپى شوعبە فەرمۇسى: ئەى ئەمیری باوه‌رداران لاواز ئىسلاممەتكى دەبۇ خۆيەتى و لاوازىدە كەدى مالە لەسەر تۆ و مۇسلمانان، بەھىز و توندرەوە توتدىدە كەدى لەسەر خۆيەتى و هىزىزە كەدى بۆ تۆ و بۆ مۇسلمانان و ئەمەش لە راي خۇزىدا كار پى بکە، عومەر فەرمۇسى: راستت و تە مۇغىرە، پاشان عومەر كەرىدە والى كوفە و پىئى فەرمۇسى: سەيركە با تۆ لەوانە بىت كە چاكەخوازان بە دەست چاكى دەزانىن و خراپە كاران لىتى دەتۆقىن، مۇغىرەش و تى: ھەروا دەكەم ئەمیرى باوه‌رداران.^۱

۱۲- تاقىكىردنەوە ئەمیر ئەستان پېش بە والى كەردىيان:

عومەر (ع) كار بەدەستانى تاقى دەكىدەوە پېش ئەوهى بىانكاتە والى، ھەروەك ئەحنەفى كورپى قەيس باسى لىتىۋە دەكەت ماوهى كى درىئى دەخایاند، ئەحنەف دەفەرمۇسىت: چۈوم بۆ لاي عومەر (ع) لە لاي خۆزى سالىيك ھېشىتمەۋە، پاشان فەرمۇسى: ئەى ئەحنەف تاقىم كەدىتەوە و بىنیم كە ناشكرا و دەرو روخسارەت باشە و من تکا دەكەم كە پەنهانىيە كەيىشت وەك ناشكرا و دەرو روخسارەت وابىت، ئىيمە باسى ئەوهەمان دەكەد كە ئەم ئومەتە بە دوروپە كى زانا تىادەچىت، دواتر عومەر پىئى فەرمۇسى: ئايما دەزانى كە بۆچى بەندىم كەرىدى؟ بۆزى رۇون كەرىدەوە كە وىستۇرۇمىتى تاقىكەتەوە پاشان بىكاتە والى،^۲ عومەر چەند نامۇزگارىيە كى ئەحنەفى كەرد و فەرمۇسى: ئەى ئەحنەف ھەر كەسىنکى زۆر پېيىكەننەت سام و ھەيدەتى نامىتىت، ھەر كەس گالتە بکات پىئى سووك دەبىت، ھەر كەس لە شتىكىدا زۆر پۇچىت بەدوه دەناسرىت، ھەر كەس زۆر بلىي بىت خراپە زۆر دەبىت، ھەر كەس خراپە كە زۆر بىت شەرمى كەم دەبىت و ھەر كەسىش شەرمى كەم بىت لە خواترسانى كەم بىت و ھەر كەسى لە خواترسانى كەم بىت^۳ دلى دەمرىت.

۱۳- عومەر والى لە نىيۇ نەته وەكان ھەلددەبىزارد:

جىنگى سەرنجە كە عومەر (ع) زۆر جار ھەندى كەسى دەكىدە والى نەته وە كەدى خۆزى ئەگەر لەو كارەدا بەرژەوەندى بەكىدايە و نەو كەسى بە شىاوى ھەستان بە ئەركى والى بىزانيايە، لەوانەش بە والى كەردىنى جابرى كورپى عبدالله ئى بەجلى كە كەرىدە والى ناوجەي بەجىلە،^۴ كاتىتكە كە ۋەوانەي عىراقى كەردىن، ھەروەها سەلمانى فارسى لەسەر ناوجەي مەدائىن كەرده والى، و نافعى كورپى حارسى

۱- الولاية على البلدان (۱/۲۸).

۲- الولاية على البلدان (۱/۴۲)، مناقب أمير المؤمنين إبن الجوزي (ص: ۱۱۷).

۳- صفة الصفوة (۱/۲۸۷).

۴- الولاية على البلدان (۱/۴۲).

کاره چەند نامانجىكى ديارىيەت كە ئەم كەسە زىاتر لە خەلکانى تر دەستەبەركىدىنى لە لا مەبەست بىت.^١

١٤- دەستورى خەلیفەيى:

عومەر(جىھەت) بەدەنەنەنگ بۇوە كە كاتىيەك لە هەللىئاردىنى والىيەك لى بۆتەمە و پاش ئەمەدە كە راۋىيەتى بە راۋىيەتكارانى كردووە پەيامىتىكى بۆ والى نۇوسىيۇو كە ناوى لىتىناوە پەيانى دامەزرانىن يان و كارخىست لاي زۆرىك لە مىزۇونۇسان و ئىمەش بە شىتەپەيدى كى خوازراو دەتوانىن ناوى لى بىنەن ((دەستورى خەلیفەيى لە دامەزرانىنى كارىيەدەست يان ئەمير)) وە زۆرىك لە دەقەكانى دامەزرانىنى عومەر بۆ كارىيەدەستانى هاتۇون،^٢ بەلام مىزۇونۇسان دەيانەۋېت لەمە بگەن لە عومەر ئەگەر كارىيەدەستىيەكى بەكار بەھىتىيە نامەدەيە كى بۆ دەنۇسى و كۆمەلېك لە ھاواھلانى كۆچكەرى و پشتىگىرىكaran لەسەر بە شاھىيەدە گىرت و هەر لە نۇوسراوەدا چەند مەرجىيەكى لەسەر دادەنا،^٣ ئەگەر ئەم كەسە هەللىئىرداوە لە رۇونەبوايە، عومەر بەلەننەمەيە كى بۆ دەنۇسى و فەرمانى پى دەدا كە بېۋات بۆ ئەم ناوجەيە كە ئەم دەنۇسى كە شەھىيەتە والى، نۇونەي ئەمەش پەيامە كە بۇو بۆ عەلائى كورپى حەزەرمى كە كارىيەدەستى بەھىرەن بۇو، عومەر فەرمانى پىدا كە وەك والى بەسەر رۇوبىكەتە ئەم ناچەيە و ئەمەش لە دواي عوتىبەي كورپى غەزوان بۇو، هەروەھا عومەر لە كاتى لابردنى ئەميرىك و دانانى كەسىتىكى تر لە شوينە كە والىيە تازەكە وتارىيەكى دەدا و تىايىدا ئامازە كە دامەزرانىنى خۆى و لابردنى والىيە كە پېش خۆى دەكەد، ئەمەش نۇونەي پەيامى عومەر بۆ ئەبۇ موسای ئەشىمىرى كاتىيەكى عومەر موغىرەي كورپى شوعبەي لە والى بەسەر كەنارگىر كە دەنەنەن بە موسای لەشۈئە كە دانان.^٤

١٥- لە كاروبارى موسىلماناندا پېشت بە گاور نابەستى:

لە شامەدە هەوالى ئازادكىدىن هات بۆ عومەر و ئەمەش فەرمۇسى بە ئەبۇ موسا: نۇوسەرە كەت بانگ بىكە تا لە مىزگەوت بخوتىتىمە بۆ خەلتىكى، ئەبۇ موسا وتنى: ئەم نايەتە ناو مىزگەوت تەوە، عومەر فەرمۇسى: بۆچى؟ ئايا لەشى گرانە؟ ئەبۇ موسا وتنى: نە خىر گاوارە، عومەر فەرمۇسى: لېيان نزىك مەبەنەوە كە كاتىيەكدا كە خواي گەورە پارچە كەردىوون، پېزىيان مەگەن كاتىيەك كە پەرەردەگار سووكايدەتى پى كەردىوون، لېيان دلىيا مەبن كاتىيەك كە خوا ناپاكى كەردىوون، من پېتىگەريم لى كەردىوون كە گاوار و جولولە كە لە كارەكتاناندا بەكارىيەتىن، لەبىر ئەمەدەي ئەوان بەرتىل وەرگەرتىن،^٥ ئۇسق دەلىت:^٦ من بەندەدەيە كى گاوار بىوم لەبىر دەستى عومەر، عومەر پىسى فەرمۇمۇم: موسىلمان بىدەتە لە

١- الولاية على البلدان (١٤٢/١).

٢- الوثائق السياسية في للعهد النبوى والخلافة الراشدة (ص: ٤٠٧).

٣- الولاية على البلدان (١٤٤/١).

٤- الولاية على البلدان (٢/٤٩).

٥- بداع السلك (٢٧/٢).

٦- ذكره ابن حجر في الاصابة.

به پیکردنی هندی له کاروباری مسلمانان پشتت پی بیهستین، له برئه دوهی که شیاو نیه بوئیمه که پشت به کاروباره کانی نهوان ببیهستین له کاتیکدا که لدواون نین وه کاتیک که ثاماده سره مدرگی بوم شنازدی گردم و فرمومویه: بیرون شیوه‌یه که خوت پیت خوش.^۱

دوروهم: گرنگترین سیفه ته کانی والی لای عومه ره

له گرنگترین سیفه‌ته کانی والی لای عومنر، پاکی بیدرپا زانستی شه رعی و متمانه بون به خودا و پیشنهنگ و راستگویی و به توانایی و مفرادایه‌تی و جوامیزی و خوش‌ویستی و قوربانیدان و گیانفیدایی و ساده‌بی و ثامنوزگاری و درگرتن و له‌سدرخوبی و نارامی و ثیراده‌ی به‌هیز و دادپه‌روه‌ری، به توانایی له‌سر چاره‌سرکردنی گرفته‌کان، و چهندنین سیفه‌ته تر که گرنگترینیان نه‌ماندن:

۱- ئاينگەرىتى:

له گرنگترین ئەو واليانى عومدەر كە بە خواناسىيان بە ناويانگ بۇون، سەعىدى كورپى عامىرى كورپى حەزىم و عومەيرى كورپى سەعد و سەلمانى فارسى و ئەبۇ عوبىيەدە كورپى جەراپ و ئەبۇ موساي ئەشەعرى (خوايانلى راپى بىت)، خىزانى ھەندى لە والىه كان دەھاتىھ لاي عومدەر و سكالاڭى خواناسى ھاوسەرە كانيان دەكىد، خىزانى موعاز (سەنەت) سكالاڭى كرد وتى: عومدەر (سەنەت) موعازى وەك پېستەچىك نارد بۇ سەر چەندە ھۆزىك كە شتە كانى بەسەردا دابىش كىردى تا ھېچى بە دەستەۋە نەما، ھەتا ھاتە ئەو كۆرەي كە لەسەر گەردنى پىشى دەرچۈو، خىزانە كەشى وتى: كوا ئەو شتە كە پىشى ھاتى لەلەدە كە كارىيەدەستان پىشى دىن لە نيازىمدەندى كەس و كارە كانيان؟ موعاز فەرمۇسى: من چاودىرىيەك كە گەل بۇو، خىزانە كەى وتى: تۆز لە سەرددەمى پېغەمبەر (سەنەت) و ئەبۇ بە كەريشىدا دەست پاك بۇويت، ئايا عومدەر چاودىرىيەكى لە گەلدا نادىرىت؟ بەمە خىزانە كانى ھەستا و سكالاڭى عومەرى كرد، ئەمە گەشتە عومدەر و عومەرىش موعازى بانگ كرد، پاشان فەرمۇسى من چاودىرىيەك لە گەل ناردوى، موعاز فەرمۇسى: هيچم نەدى كە پۇزشى پىشى بەھىئىن وە بۇنى جىگە لەمە، پاشان وتى: عومدەر پىتكەنلى و شتىپەنلى كە پەيدا و فەرمۇسى پىشى قايل بکە.^٢

-۲- خوپه که مزانین:

والیه کانی سه رده می عومد به خو بکم زانین بمنابعیانگ بعون همتا ئهوانه که هاتروننه و لاته کانیانمه جیاوازی نیوان ئهوان و خدلکی تریان نه کردوه، چونکه شهوان له مالیان و جل و بدرگیان و سواریان وک خلکی تر واپون و خوبان به هیچ شتیک جیانه کردته و، له غوندنی ئەمەش چیزۆک و بەسەرهاتی ئەبو عویبیده کورى جەراچ (چەچە) هەدیه، کە پزمه کان پیاوییکی دەنیریتە لا هەتا دانوستان، له گەل بکات، ئە وساوه هات تا گەشتە ئەبو عویبیده، کاتتک کە له موسلمانان نزیک

١- محض الصواب (٥١٤/٢)، الطبقات (٦/١٥٨).

٢- الولاية علمي، السдан (٥٣/٢).

بوویده نهبا عویبه‌یده له نیتو هاوله‌لانی نهیناسیده، نهیزانی که نهوان نایا نهبو عویبه‌یده‌یان تیدایه یان نا وه شوینی نهبو عویبه‌یده نه‌میریش نهیترساند، نهبو پیاوه به موسلمانانی وت: نهی هززی عمره‌ب، کوا نه‌میره‌که‌تان؟ نهوانیش وتیان: نه‌هاتانی، پیاوه‌که بینی که نهبو عویبه‌یده لهدسر زه‌وی دانیشتورو و که‌وانه‌که‌ی پالداوه‌تده و چند تیریکی به دهسته‌ویه که نهدم دیو و نهبو دیوی پیتده‌کات، په‌یامبره‌که به نهبو عویبه‌یده وт: نایا تو نه‌میری نه‌مانه‌یت؟ نه‌ویش فدرمووی: بدله‌ی، پیاوه‌که وتنی: چی وای لئ کردوبیت، که لهدسر زه‌وی دابنیشیت؟ سه‌یریکه نه‌گهر تو لهدسر فرشتیک دابنیشیت یان نه‌مه بارودوخت بیت لای خوا چی پتگریت ده‌کات له چاکه؟ نهبو عویبه‌یده فدرمووی: خوای گهوره شدرم له هدق ناکات وه من به راستت ده‌زانم له‌وهی که وتنی، من جگه له نه‌سپه‌که‌م و چه‌که‌که‌م و ششیره‌که‌م نه دیناریک و نه دره‌می‌کم نیه، دوینی نیواردم پیویستم به خهرجی ههبوو بدلام نه‌مبورو له‌بهر نه‌وه نه خهرجیم له برآکم قه‌رزکرد واتا موغاز، نه‌گهر پاختریک یان فدرشیک ههبووایه نهوا بی‌براکام و هاوله‌کامن لهدسری دانده‌نیشتم و نهبو برا موسلمانه داده‌نیشتاند که نازانم په‌نگه لهدسر زه‌وی لای خودا له من چاکتر بیت، نیمه بمنه‌هی خوداین و بمسه‌ر زه‌ویدا ده‌ریزین، لهدسر زه‌وی داده‌نیشین، و لهدسر زه‌وی ده‌خوین و لهدسر زه‌ویش پاده‌کیشین، نه‌مه‌ش لای خودا هیچمان لئ کم ناکاته‌وه، بدله‌کو خوای گهوره پاداشتمان به گهوره‌ت و پیروزتر ده‌کات، و پله‌مان بمنز ده‌کاته‌وه، نیمه‌ش بدم کاره خومان به که‌م ده‌زانن بؤ خوای گهوره‌مان.^۱

۳- خواپه‌رسنی:

ززرنیک له والیه‌کان سورون لهدسر نه‌وهی ببه‌خشرین له و کارانه‌ی که تیایدا کراونته وه‌کیل و دراوه به سدریاندا، عوتبه‌ی کورپی غه‌زوان داوهای به‌خشرانی له والی به‌سره له عومه‌ر کرد بدلام عومه‌ر نه‌بیه‌خشی،^۲ ههروهها نعمان کورپی موقرن که له که‌سکدر والی ببو داوهای له عومه‌ر کرد که لهو کاره بیبه‌خشیت و رینگمی پی‌بدات که بدشداری له جیهاد بکات چونکه ثاره‌زووی شده‌هیدی ده‌کرد،^۳ هه‌ر بهم شیوه‌یه‌ش هه‌ندی له هاوله‌لانی ولايته‌کان کاتیک که عومه‌ر داوهای نه‌وهی لئ کردونن که وه‌ک والیمک کار بکمن نهبو داوایه‌یان په‌سند نه‌کردووه، زوییری کورپی عدوام له ولايته می‌سردا ببو کاتیک که عومه‌ر نهبو داوایه‌ی خسته به‌رده‌می و پیئی فدرموو: نهی نهبو عبد الله نایا بتکه‌مه والی می‌سیر؟ زوییر فدرمووی: من پیویستیم بهو کاره نیه بدلام وهک موجاهیدیک ده‌رده‌چم و هاوکاری موسلمانان ده‌که‌م،^۴ ههروهک نه‌وهی که إین عباس په‌سنه‌ندی نه‌کرد که ببیته والی می‌سیر کاتیک که عومه‌ر پاش کوچچی دوایی نه‌میری نه‌وه شاره داوهای لئ کرد نهبو کاره بکریته دهست.^۵

۱- فتح الشام للأزردي (ص: ۱۲۲-۱۲۳).

۲- الولاية على البلدان (۲/۵۴).

۳- هه‌مان سدرچاوه.

۴- فتح الشام للأزردي (ص: ۲۱۴).

۵- الخراج لأبي يوسف (ص: ۲۲-۲۳).

٤- پىزگىرنى والى بۇ والى پىش خۆى:

والى سەر تمواوى ناوجە كان بەدە لە يەكتىرى جىاڭراونەتەوە كە پىزى والىه كانى پىش خۆيانىان گىرتۇرۇ و ئەمدەش لە زۆرىيە والىه كانى سەردەمى پاشىدىدا بەدى كراوه بە جۆرىتك وەك غۇونە كاتىك كە خالدى كورپى وەلىد وەك سەركىزدىك رەوانەكرا بۇ شام لەسەر ئەبۇ عوبىيەدى جەپاچ و ئەوانى تر خالىد بەرىپەرچى ئەۋەدى دايەوە، كە لە نۇيىھە كاندا پىش ئەبۇ عوبىيەدە بىكەۋېت، كاتىك كە عومەر ھەستا بە لەكار خەستى خالدى كورپى وەلىد لە ئەمیرى سەرىازانى شام و دامەززاندى ئەبۇ عوبىيەدە لە شويىنە كە ئەبۇ عوبىيە ئەم ھەواالە لە خالىد شاردەوە و ھەدالى پىن نەدا تا نۇوسراوېتىكى تر لە عومەرەوە ھات، پاشان خالىد بە ھەواالە كە زانى و سەرزەنىشتى ئەبۇ عوبىيەدە كرد لەسەر ئاگادارنە كردنى،^١ دكتور عبدالعزىز عومەرى دەلىت: شتىكىم نەبىئىيە لە مىانى ئەم توپىنەندەوە والىه كە باس لەدە بىكەت يەكىك لە والىه كان كارى كەرىپەت لەسەر زەلەل كردنى يان تۆلەسەندەنەوە والىه كە پىش خۆى، بەلكو ئەوان بە زۆرى و ھەر لە يەكەم و تاريانەوە كاريان لەسەر وەسفى ئەمان كەردووە و ستايىشى كردوون.^٢

سىيەم؛ ماقى والى:

گومانى تىدا نىيە كە والى سەر ولايەتە كان كۆمەلتىك ماسى جىاوازىيان ھەبۇوە كە ھەندىتىكىان پەيپەندى بە خەلتكى و ھەندە كە تىشىيان پەيپەندى بە خەلەيفەوە ھەبۇوە، سەرىيارى ئەۋەدى كە چەند ماسىيەكى تر ھەبۇون پەيپەندىيان بە بەيتولالدەوە ھەبۇوە، ئەم ماقە ئەددەبى و مادىانە بە پىلەي يەكەم ئامانج تىايىدا ھارىكاري والى بۇوە بۇ ھەستان بە ئەنجامدانى كارە كەزى و خزمەتى ئايىنى پېرىزى ئىسلام و ئەمەش گۈنگۈتىن ئەم مافانەيە:

٥- ملکەچى لە سەرپىچى نەكرىندىا:

ملکەچى لە خەلکەمە بۇ سەرگىرە و والىه كان پىيىستىيە كە شەرع بېيارى لەسەر داوه و خواى گەورەش دەفرمۇويت: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ إِيمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَئِنَّ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنْزَعُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُوْهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ (النساء: ٥٩).

دەقى ئەم ئايەتە دارپىزەرى دەقىكە لەسەر واجبى ملکەچ بۇون بۇ بەرىپسان و لەوانەش ئەدو بەرىپسانە كە كار و فەرمانى خواى پاك و بىنگەرد رادەپەرتىن،^٣ گومانى تىدا نىيە كە ملکەچى

١- تاریخ الیعقوبی (١٣٩/٢)، (١٤٠).

٢- الولاية على البلدان (٢/٥٥).

٣- ھەمان سەرچاوه. (٥٦/٢).

فدرمانده و خملیفه‌کان پهیوه‌سته به ملکه‌چی خوای گهوره و ندوان هم‌کات سمرپیچی کار و فدرمانی خودایان کرد نموا ملکچیان ناکریت.^۱

۲- خه‌لاتی ناموزگاری بُو والی:

پیاویک هات بُو لای عومه‌رو پیشی و ت: نهی نه‌میری باوه‌رداران لمبهر خودا باکم نیه له لۆمه‌ی لۆمه‌کاران نه‌گه‌رچی چاک بیت بُومن یان له خۆم بِرَزْمَه پیشی؟ عومه‌ر فەرمۇوی: هەر کەس له کاروباری موسلمانان شتیکی گرتە دەست نموا له لۆمه‌ی لۆمه‌کاران ناترسیت لمبهر خودا، هەر کەس خالى بسو له‌مە با له خۆی بپوانته پیشی و ناموزگاری بدرپرسەکەی بکات.^۲

۳- گەياندنی ھەوالی به والی:

پیویسته لمسر خەلکى کە ھەوالى راست و دروست بگەیننە والى و لمددا راستگۈن، نه‌گه‌رچى ئەو ھەوالە تاييەت بیت به بارودۆخى خەلکى بە گشتى يان تاييەت بیت به ھەوالى دوزمنان و ھەوان پەيووهست بیت کارىيەدەستانى والى و فرمانبەرانى و پەلەکەن لەمەشدا بەپېتى توانا پیویسته به تاييەتى نه‌گەر ئەو کاره پیویست بیت به کارى جەنگى و ھەوالى دوزمنان و ندوھى کە پەيووهندى ھەيدى بە ساختە کارىيەدەستانى تر له مەنتقى ھاویەشى بسوون له بەپرسیارىتى لە گەنل والى له چاودىرى کەردنى بەرژوهندى گشتى بُو نومدت.^۳

۴- ھارىكاري والى له ھەلۋىستىدا:

نه‌گەر ھەلۋىستى والى بُو بەرژوهندى گشتى بسو نموا پیویسته به پلەى يەكم له لايىن خەلیفەو ھارىكاري بکریت، عومه‌ر (۱۴) به ھەممۇ شىۋىيەك سوور بسوه لمسر ئەم واتايىه و بايەخى نمواوی داوه بە رېزگرتنى خەلکى بُو والى و ستايىش كردنیان و لمددا به ھەممۇ ھۆكارىيەك خەلافتى كردون عومەر زۆر توند بسوه لمسر ندوھى لەسەر يەكتىكىان كەوتېت لىرەدا توند و تىزى لەسەر ئەو كەسانە نىيمچە دوزمنايەتىك كەرتىت كە لمسر يەكتىكىان كەوتېت لىرەدا توند و تىزى لەسەر ئەو كەسانە نواندۇوھ کە پەلامار دراوه لم بارهههەم تا سام و ھەبىيەتىك بُو کارىيەدەستان بىنېتىدۇھ و شويىنى خۆى لە ناخ و سينە خەلکىدا بکاتمۇھ سامييەتى پى بنوينييەت لای تاييەتمەندان و خەلکىش بە گشتى.^۴

۵- مافى سەركىرە لە ھەولداندا:

مافى سەركىرە، كە ھەولدان بە راي خۆى بکات لەو كارانەي كە بوارى كراوهیان تىدايە به تاييەتى لەو كارانەي، كە شەرع بە وردى ديارى نەكەردون و ھەرورەھا لەو كارانەش كە سپاردهي

۱- الولاية على البلدان (۵۵/۲).

۲- الخراج لأبي يوسف (ص: ۱۵)، الولاية على البلدان (۵۷/۲).

۳- الولاية على البلدان (۵۷/۲).

۴- ھەمان سەرچاوه. (۱۵۲/۱).

خەلیفەی تىدا نەھاتووه بۆ کارپىتىكىدىنلىكى دىيارىكراودا، يەكىن لە والىيەكانى عومەر لە شام ھەولى خۆزى دا بۆ دابېشكىرىنى بەشە كان لە نىتوان پىيادە و نەسپ سواراندا، عومەر ھەولەكەى بە شياو نرخاند، إین مسعود و بەناوبانگە كە يەكىن بسووه لە والىيەكانى عومەر لەسىر مەسىنەلەي ھەولداندا پىچەوانەي راي عومەر بسووه.^۱

٦- پىزگرتىنيان پاش لە کار لابىدىيان:

يەكىن لە ماۋەكانى والى پىزگرتىنيەتى پاش لە کار لابىدى، كاتىك عومەر(ع)^۲ شەرەبىلىلى كورى حەستىمى لە والى ئوردن لە کار لابىد، ھۆزى نەم لە کار لابىدىنى بۆ خەلکى پۇون كردەوە، كاتى كە شەرەبىلىلى پىرسىاري كرد: ئايا لە بىتزاپىت بسووه لە کار لاتىرىدىم ئەم ئەمیرى باوه‌داران؟ عومەر فەرمۇسى: من ھەر دووكتائىم خۇش دەۋىي بەلام پىاپىنگى بەھېزىتم لە پىاپىنگى بەھېزى خۇشتە دەۋى.^۳ ھەروهە عومەر سەعدى كورى ئەبى وەقاصى لە کار لابىد لە ولايەتى كوفە، پەنگە عومەر ئەوهى بەدى كردىبى كە پىزى ئەو فەرمانى دابى بە دور خەستەنەوهى لە كەسانىتىك كە بەعەيدىاريان زانى بى لە نويىزەكانىدا، لە گەل ئەۋەشدا سعد(ع)^۴ لېكچۇو تۈرىن كەس بسووه بە نويىزى پىغەمبەر(ع)^۵ بەھۆزى زانستى و شارەزايى تەواوى بە سىفەتەكانى نويىزى پىغەمبەر(ع)^۶ دە، عومەر لە کارى لايرد وەك پىزىتىك بۆزى تا نەبىتتە تانە بەسەر زارى كەسانى نەفامەوە.^۷

٧- ماقى ماددى:

ھەروهە لە لايىنى مادى يەوه والى ماقى تايىستى خۆزى ھەبۇ لەسەرەتى ھەمۇشىيانەوە ئەم موجىميان بسووه كە پىئى ژياون، گومانى تىدا نى يە كە ھاوا لان (رەزاي خوايانلى بىت) لەسەرەتى ھەمۇشىيانەوە خەلیفەكانى پاشىدى ھەستىيان بە بايە خىدارى و گەنگى پىزق و پۇزى كردووه بۆ كاربۇنى كارىگەرى لەسەريان يان ھەولى بەرتىيل پىندانىيان،^۸ عومەر سوور بسووه لەسىر پاكى كار بەدەستان و خاۋىتنى و بىنگەردىيان لە مالى خەلکى، بە مالى خۆزىان بى نىازى كردوون لە مالى كەسانى تر، پەنگە عومەر(ع)^۹ ھەستى بەم گرفتە ساماناكە كردىبى، ھەستى بەوه كردىبى كە بۆ ئەوهى زانى پاكى و بىنگەردى كار بەدەستانى بكتا ئەوا پىويستە بى نىازىان بكتا لە پىتىيەستىيان بۆ مالى خەلکى، گفتۇگۇز و مشتومپىتىك لە نىتوانى و نىتوان ئەبو عوېيدەدا پەيدا بسووه كە ئەبو عوېيدە بە عومەرى فەرمۇوه: ھاوا لانى پىغەمبەر(ع)^{۱۰} ت پۆخلە كردووه- واتە كردوتنە كاربىدەست- عومەرىش لە وەلەمدا فەرمۇسى: ئەبۇ عوېيدە ئەگەر من بۆ پاك پاڭرىتى ئايىنە كەم پاشت بە خەلکى دىنيدار نەبەستم ئەم پاشت بە كى بېھەستم؟ ئەبۇ عوېيدەش فەرمۇسى: ئەگەر ئەمەت كرد بى

۱- اعلام الموقعين (۲۱۸/۲).

۲- تاریخ الطبری (۳۹/۵).

۳- الولاية على البلدان (۵۹/۲).

۴- الولاية على البلدان (۶۰/۲).

نیازیان بکە بە کاربەدەستى لە خیانەت^۱، واتە ئەگەر لە شتىكدا بە کارت ھینان نەوا لە بەخشىن و پۇق و رۇزیان تىريان بکە، تا پىيويستيان بە ساختە كارى يان خەلکى نەبىت، عومەر بە ھاوشاپىوهى كارەكانىيان (لەسەر پېزەھى ئەۋەھى كە شىياو بسو بۆزىان لە خواردن و ئەۋەھى كە لە كارەكانىيان پېتى ھەلەدەستن) بۆ فەرماندەھى سوپا و گوندەكان و تەواوى كاربەدەستان ھىنندەھى بەخشاش دەدانى^۲ كە بە باشى بەشيان بکات^۳، عومەر سوور بسو لەسەر پاك و بىتگەردى كاربەدەستانى لەۋەھى كە لە مالى خەلکيان لە دەستدىيە و ھەمېشە بەھو كاربەدەستانى دەفەرمۇو: من ئىيە و خۆشم لەم مالى بە راسپارادەھى ھەتيو داناوه ھەر كەس (لە سەرىپەرشتىيارى ھەتىوان) دەلەمەند بسو با خۇي بگەتىمە لە خواردنى مالىيان وە ھەركەس لەوان ھەزار بسو با (لىتى) بخوات بە ئەندازەھى پېيويست^۴، عومەر تا راپدەيدىك ھىنندە موجەھى دىاريڪراوى بۆ تەواوى كاربەدەستانى بېپىووپىوه ئىت ئە موجەھى بۆزىانە يان مانگانە يان سالانە بوايە، لە ھەندى لە سەرچاوه مېئۇوپىي يە كان وَا ھاتووه كە ھەندىيکيان خواردن و ھەندىيکى تىريان موجەھى كى دىاريڪراويان وەرگەتسووه^۵، ھاتووه، كە عومەر (ع) عبدالله ئى كورپى مەسعودى لەسەر دام و دەزگاكانى دادوهرى و بەيتولالا كردىتە كاربەدەست، عوسانى كورپى ھەنفي مەسەر ئاودىيىر فورات، و عەمارى كورپى ياسرى لەسەر نويز و سەرپازگە نويز، چوار يەكى داناوه بۆ عەبداللە ئى كورپى مەسعود و چوار يەكە ترى داناوه بۆ عوسانى كورپى ھەنفي، ھەروھا عومەرى كورپى خەتاب ۲۰۰ دينارى بۆ عەمرى كورپى عاص بېپىوهتەوە لە كاتىكدا كە والى ميسىر بسو،^۶ سەملانى فارسى كە بەرپرسى ۳۰ ھەزار كەس بسو لە شارى مەدانىن كە بەخشىشەكە ۵۰۰۰ درەشم بسوو، سەملان لەبەر خوا ناسى خۇي كارى كردووه و بەبەرهەمى شانى خۇي ژياوه و ئەۋەھى كە پىتى بەخشاراوه كردووپەتى بە چاکە^۷، وە چەندىن پىوايەتى ترى جياواز ھەديە سەبارەت بە رېزقىدانى عومەر بۆ والى يە كانى، گومانى تىدا نى يە كە ثەم جياوازى يانه لە موجەدا سەرچاوه كە دەگەپەتىو بۆ پېشىكەوتى بارودۇخە كان و گۆزىانى لە سەرددەمى عومەردا، تىقلۇتايپەت كە پۇق و پۇزى و موجە كان ھەر لە سەرەتاي خەلاقەتى عومەرەوە هەتا كۆتايى يەكە بەھەمان شىيەھىننەوە، كە ئەمەش سەرەجىانىڭ بسو بۆ گۆزىانى ھەل و مەرج و بارودۇخ و جياوازى نرخ و پېشىكەوتى يە كان بەھۆزى بەرفاوان بۇونى ناوجە ئازاد كراوهە كان و زۆرى داھات لە بەيتولمالدا^۸، عومەرسالانە ۱۰ ھەزار دينارى داوهتە معاویە لەسەر كارەكە لە شام، باس لەۋە دەكىت كە عومەر لەنپىوان بېرى ۹ ھەزار و ۸ ھەزارو ۷ ھەزارى بۆ فەرماندەھى سوپا و گوندەكان بېپىوهتەوە بە پىتى ئەۋەھى لە خواردن پېتىان

- ۱- الخراج لأبي يوسف (ص: ۱۲۲).
- ۲- الولاية على البلدان (۱/۱۴۹).
- ۳- تاريخ المدينة (۲/۶۹۴)، الولاية على البلدان (۱/۱۴۹).
- ۴- الولاية على البلدان (۱/۱۵۰).
- ۵- طبقات الكبرى (۴/۲۶۱).
- ۶- سير أعلام النبلاء (۱/۵۴۷).
- ۷- الولاية على البلدان (۲/۶۳).

گەیشتووه و ھەستاون بە ئەنجامدانى کارەکانیان.^۱

ھەندى لە کارىدەستانى پىتىان خوش نەبۇوه كە بەھۆى ئەنجامدانى كارى فەرماندەبىي و والى موسولىمانانەوە رزق و پۆزى وەرىگەن بەلام عومەر ئامۇزگارى كردوون بە وەرگەتنى، عومەر(ع) بە يەكىك لە والى يەكاني فەرمۇو: من پىتم نەوتى كە كارىك لە كاروبارى موسولىمانان دەگىريتە دەست و ئەگەر من شىئىكم پىچەخشىت پىت ناخوش دەبىت؟^۲

ئەويش وتنى: بەللى، عومەر فەرمۇو: بۆچى ئەمەت ناوى؟ پىباوه كە وتنى: من چەندئەسپ و بەندىدەيە كە هەيدە خۆشم سەلامەتم و زۆر باشىم دەمەۋىت كىرىي كارىدەستىيە كەم بىكىتىھە خىر بىز موسولىمانان، عومەر فەرمۇو: وا مەكە منىش ئەمەت دەۋىست كە تۆ دەتەۋىت، پىغەمبەر(ع)^۳) بەخشىسى پىز دەدام و منىش دەمۇت بىدە بە يەكىك لە من هەزارتر بىت بۆزى، پىغەمبەر(ع)^۴) فەرمۇو: ((وەرى بىگە و زۆزى بىكە و خىرى پىز بىكە، هەرجىھەكت بۆھات بەبىي گرفت و چاوتىپىن وەرى بىگە، ئەمە مالىتكە، كە خۆتت پىز نەفرۆشتۇرۇھ))^۵، هەرچۈن بىت بەراستى بىنەمايى بەخشىسى رزق و پۆزى بە كارىدەستان و بىنیازىيان لە خەلکى بىنەمايىكى نىسلامىيە و پىغەمبەر(ع)^۶) فەرزاى كردووه و خلیفەكانى پاشىدەن و ئەوانىي دواي ئەوانىي لەسەرى رۆيىشتۇرون، هەتا كارىدەستان بىنیاز بن لە مال و دارايى خەلک، يەكلايىان بىكەنۇوه بۆ كار و بەرژەوندى دەولەتى ئىسلامى.^۷

۸ - چارەسەرى كارىدەستان لە كاتى نەخۆشىدا:

موعەديقىب نەخۆش كەوت، كە خەزىندارى عومەر بۇو لەسەر بەيتولمال عومەر داواي چارەسەرى بۆ دەكىد لە هەر كەسيك كە باسى چارەسەر كەنى لىيە بىستېتىت، هەتا دوو كەس لە خەلکى يەمەن هاتنه لاي و ئەويش پرسى: نايا هيچ چارەسەر ئىكتان لە لايە بۆ ئەنم پىباوه باشە چونكە ئەم ئازارە زۆر بە خىرايى تەشەنە لە گىيانى دەكەت؟ وتنىان: شىئىك كە نەخۆشىيە كە بېرىننە ئەمەت نەيمە لە توناناماندا نىيە بەلام ئىتمە بە دەرمانىتكى تىمارى دەكەين كە ئازارە كە راپگەرت و زىاد نەكەت، عومەر فەرمۇو: ئەمە سەلامەتىيە كى گەورە ئەگەر ئازارە كە بۇھەستىت و زىاد نەكەت، ئەوانىي وتنىان: نايا لە زەۋى تۆدا گۈزەلە كە ھەيدە ئەويش فەرمۇو: بەللى، وتنىان: ھەندىيكمان بۆ يېنە، عومەريش فەرمانى دا و خەلکىش دوو تېبەلى گەورەيان بۆ كۆزكەدەوە، پاشان ھەستان و هەر گۈزەلە كە يە كەنەنەدە دوو كەرتەمە دواتر موعەديقىييان پالخىست و هەر يەكەيان پېتىيە كى گرت و ژىز پىتىان بەو گۈزەلە كە يە ئەننەدە، هەتا ئەگەر خراب ببوايە يەكىنلىكى تىريان دەگرت بە دەستەمە، پاشان ناردىيان عومەر فەرمۇو: ئەم ئازارە ھەرگىز زىياد ناكەت، گىتەرە وە كە وتنى: سوئىند بە خوا موعەديقىب پاش ئەمە خۆرآگەر بۇو وە تا مردىش ئەم ئازارە زىيادى نەكەد.^۸

۱- الخراج لأبي يوسف (ص: ۵)، الولاية على البلدان (٢/٦٣).

۲- الولاية على البلدان (٢/٦٤)، الادارة الاسلامية محمد كرد (ص: ٤٨).

۳- الولاية على البلدان (٢/٦٤).

۴- أخبار عمر طنطاوي (ص: ٣٤١).

چواره‌م: ندرکه‌کانی والی:

والیکان هدر بدو شیوه‌یه که خوای گدوره شه شوئنده پس به خشیبوون، به همان شیوه‌ش باریکی گران و نه رکیکی بدرجسته‌یی دابوو به سه شانیاندا، عومه‌ریه هندیکیان کاریگه‌ربو لهوانه:

۱- گهیاندنی کاروباری ئایینی:

وهک بلاوکردنوهی ئایینی ئیسلام له ناو خەلکى، پەساندنی نویز و پاراستنى ئاین و بنەماکانى، دروست کردنی مزگەوت و ئاسانکردنی کاروباری حەج و پەساندنی سزا شەرعىيەکان.

* بلاوکردنوهی ئایینی ئیسلام:

شەگەرچى شەو سەردەمە تايىېقەند كرابوو بە جەنگە ئازادىخوازە گەورەكانەوە بىلام ھەندى لە والىدە كرده كان فەرمانيان دا بە بلاوکردنوهی ئایینى ئیسلام له ولاته بىزگاركراوه کان بە پشتیوانى شەو بىرە ھارولەمى كە لەگەلىاندایە،^۱ وە له سەردەمە عومەرىشدا يەزىدى كورى شەبو سوفيان كە والى شام بىو نامەيەكى بۇ عومەرنووسى: خەلکى شام زۆر بۇون و مەدائىنیان قدرەبالغ كردوو و پىيويستيان بە يەكىنەك كە قورئانیان فيئر بکات و تېيان بگەيمىتى و من مەبىستم پىاوانىتكە كە فيئريان بکات، بۇيە عومەر پىتنىج كەس لە ھاولەتىيەشتوو شارەزاكانى بۇ نارد،^۲ عومەر بەوهە بەناوبانگە كە ھەميشه نەوهى دووپات دەكردەوە كە دەيفەرمۇو: ئاگادار بن سوئىنەدەستە كانم ئانىرمە لاي بخويتىن و قورئانیان فيئر بىكەن،^۳ عومەر بە والىدەكانى دەفەرمۇو: ئىتمە ئىتىنە ناكەينە والى نە لەسەر پىيگەيىاندنى موسلىمانان و نە لەسەر خۆشى و بەختەوەرى يان بەلکو دەتاكەينە والى تا نویزىيان بۇ

عومەر (تىپە) پەيامى بۇ والىدەكان دەنووسى بەم شیوه‌یه: گرنگەتىن کاروبارى ئىتىنە كە تان و سونەتى پىتىغەمبەرە كە تان پىن،^۴ عومەر بە والىدەكانى دەفەرمۇو: ئىتمە ئىتىنە ناكەينە والى نە لەسەر ئىسلامىدەكان بە جۆرى كە چەندىن قوتايانە ئىسلامىيان دامەزراند.

* نویزىگردن:

عومەر (تىپە) پەيامى بۇ والىدەكان دەنووسى بەم شیوه‌یه: گرنگەتىن کاروبارى ئىتىنە بە لامەوە نویزىگەكانه هەر كەس پاراستى و پارىزگارى ليكىرد ئەوا ئايىنە كە ئەوا ئايىنە كە پاراستوو و هەر كەسىش لە دەستىدا، ئەوا بۇ ئەو ھىچ شتىك نىيە لەوە گرنگەتىن بىت ونى بکات،^۵ هەروەها عومەر گرنگەتىن

-
- ۱- أعلام المقعدين (٢٤٧/٢).
 - ۲- سير أعلام النبلاء (٢٤٧/٢).
 - ۳- السياسة الشرعية (ص: ١٥٠).
 - ۴- نصيحة الملوك للحاوردي (ص: ٧٢)، الولاية على البلدان (٦٥/٢).
 - ۵- الطريقة الحكمية (ص: ٢٤٠)، الولاية على البلدان (٦٧/٢).

پەساندنی نويىزى لە نىپو خەلکدا بىز والىيە كان دۇپىات دەكىدەوە و دەيىھەمەمۇو: بە پاستى ئىمە دەتاكىكىنە والى هەتا نويىز بە خەلکى بخوينىن و قورئانىيان پى فىتر بىكەن،^۱ وە عومەر لە بېيارە كائىدا بە دەق دەينووسى كەوا فلانكەس فەرماننەدى نويىز و جەنگە ھەروەك شەو بېيارە كە تىايادا عەمارى كورپى ياسىر لەسەر نويىز خويىنى و جەنگ و عبدالله كورپى مەسعودى لەسەر دادوھرى و بەيتولال دانا،^۲ شەو كەسەش تىڭىكىشتۈوانە كە دەرياهى سياسەتى شەرعى و لە بارەي بايەخى نويىزەوە سەبارەت بە ئەمير و ئەو شتاندەش كە ئەم كارە دەگىرىتىدوھ كە شەيان نۇوسىيۇۋە ئامازەيان بەدە كەرددوھ كە ئەم كارە چەندىن ماناھى دونيایى و دواپۇزى لە خۆزگەرتۈوه.^۳

* پاراستنى ئايىن و بىنەماكانى:

عومەر (ع) سوور بۇو لەسەر پاراستنى ئايىن و بىنەماكانى بەو شىيە دروستە كە دابارىبۇو بەسەر پىغەمبەر (ع) دا، بەردەواام ھەولى دەدا و تىيدەكۆشا بىز زىندۇوكردنەوەي سونەتى پىغەمبەر (ع) و كۆنترۆل كەردى بىدۇھە و كاركەرن لەسەر پىزىگەتنى ئايىنى خودا و زىندۇوكردنەوەي سونەتەكائى پىغەمبەر (ع)، عومەر فەرمانى دا بە دەركەرن و نامۆكەرنى پىاوەتكە بە ھۆزى زۆر بلىي و چەند بابەتىكى ليكچۈر لە قورئان،^۴ ھەروەك پىشىتەر باشان لىيە كەدە، فەرمانى ئەخىامدانى شەو نويىزى لە مانگى رەمەزاندا دا و ئەم بېيارە بەناو تەواوى ناوجە كاندا بلازىكەرددوھ،^۵ نامەيەكى بىز ئەبو موساي ئەشەعرى نۇوسى: ھەوالم پى گەيشتۇرۇھ كە كەسانىتكە پىش تۆ بانگەشمەيان بۇ جاھىلىسەت كەرددوھ ئەھى نەوهى شىشىر، ئەگەر ئەم پەيامەي مەنت پى گەيشت پىسوایان بکە بە سزادانى مالى و جەستەبىي تا بلازوھى لى دەكەن ئەگەر تىنە گەيشتىن.^۶

* نەخشەسازى بىنای مزگەوت:

ھەندىتىك لە ئامارەكان بەدە كەن كە لە سەرددەمى عومەردا ۴۰۰۰ مزگەوت لە ولاتى عەرەبدا بە تەنها دروست كراوه، والىيەكان بە پەرەپىستانى مزگەوت و دامەزراشەيان لە تەواوى ناوجە كانى ئىزىز دەسىلالاتيان ناوبىانگىيان دەركەرددوھ وەك عەيازى كورپى غەنم كە كۆزمەلتىك لە مزكەوتەكائى ناوجە جىاوازەكانى دورگەدى عەرەبى دروست كرد.^۷

۱- نصيحة الملوك (ص: ۷۲).

۲- الاحكام السلطانية (ص: ۳۳).

۳- الولاية على البلدان (۲/۶۷).

۴- الولاية على البلدان (۲/۶۸).

۵- ھەمان سەرچاوه.

۶- موسوعة فقه عمر بن الخطاب (ص: ۱۳۳).

۷- فتوح البلدان للبلاذري (ص: ۱۸۲)، الولاية على البلدان (۲/۶۹).

* ناسانکارى کاروباري حەج :

والىه كان له سەردەمى خەلیفەكانى راشیدىندا بەرپرس بۇون لە ناسان كەرنى كاروباري حەج و زامن كەرنى سەلامەتى حاجيانيان لە ولایەتكانياندا، هەروەها والىه كان سەرقاڤلى حاجيانيان دەست نېشان دەكىد، و كاتەكانى بەرىيەتكەنەن بۆ دىيارى دەكىدن بە جۆرى كە حاجيان بە بەرپسى والى نەبوايە بۇيان نەبۇو شويىنى خۆيان بەجي بەھىلەن، پاش نەمە شارەزايان و تىنگەيشتوان جەختيان لەسەر ئەوه كەردىتەمۇه كە ناسانکارى کاروباري حاجيان لە كارە گۈنگەكانى والىه لە ناوچەكەيدا، مساورى دەلىت: ناسانکارى كارى حاجيان لە كارى والىه و لە نىتو فەرمانى ئەمارەتكەكىدایە لەبەر ئەوهى كە لە كۆمەلەئى ئەو ھارىكارييانەيە كە دەدرىتە پالى.^۱

* رەساندنى سزا شەرعىيەكان:

عەمرى كورى عاص لە ميسىر سزاي ئايىنى رەساند بەسەر يەكتىك لە كورانى عومەر و پاشان عومەر خۆي چەند قامچى لىدا، دەلتىن پاشان ئەو كورە بە گارىگەرى ئەو قامچىيە مەرد،^۲ والىه كان ھەلەستان بە تۆلەسەندەنەوەي كوشتن بەيى مۆلەتى خەلیفە هەتا عومەر نامەيەكى بۆ نۇوسىن: بە مۆلەتى من نەبىت كەس مەكۈزۈن،^۳ دواتر والىه كان وايان لىيەت كە پىش راپەرەنندەي كوشتنىك پرسىيان بە عومەر(ع)^۴ دەكىد، رەساندىنى سزاکانىش لەو كارە ئايىنى و دونياييانەيە كە خەلیفە و والىه كانىشيان بە چاوتىكى جۆش و خەۋەشە سەيريان كردووه و بايەخيان پىداوه ھەرچۈن كە بايەخيان بە بنەما جۆرىيە جۆزە ئايىنىكەن داوه.^۵

- ئارامى خەلکى لە ولاتەكانيان:

بە راستى پارىزگارى كەردن لە ئاسايىشى زيان لە ولایەتكاندا لە گۈنگۈتىن ئەو كارانەيە كە سېپىدراروە بە والى، لە پىتىناوى بەدييەنانى ئەمەدا والى ھەلەتىستى بە زۇرىيەك لەو كارانەيە كە گۈنگۈتىنيان رەساندىنى سزايە لەسەر سەرىيېچى كاران و خاپەكاران، لەوهى كە بەدى دەكىيت لەو تاوانانەي كە ھەرپەشە لە زيانى خەلکى و مولىكەكانيان دەكتات،^۶ عومەر(ع)^۷ نامەيەكى بۆ نەبۇ موساي ئەشەعرى نۇوسى: خراپەكاران بېتىپەن دەست بە دەست و پى بە پىييان پى بىكەن،^۸ ھەروەها رەساندىنى فەرزى جىهاد دىرى دوڑمنان پۇلەتىكى گەورەي ھەبۇوە لە ئارامى ولاتە ئىسلامىيەكان و ناوچەكانيان.^۹

۱- الاحكام السلطانية (ص: ۳۳).

۲- مناقب عمر بن الخطاب لابن الجوزي (ص: ۲۴۰-۲۴۲).

۳- الواثقى السياسة للعهد النبوى والخلافة الراشدة (ص: ۵۲۱).

۴- الولاية على البلدان (۱/۷۰).

۵- ھەمان سەرچاوا.

۶- عيون الاخبار (۱/۱۱).

۷- الولاية على البلدان (۱/۷۱).

۳- جیهاد له یئناوی خودا:

نه گدر هر له سه رده می ئىبو بە كىرهە، تا سه رده می عومەر ناوى فەرماندە كان بېخىنە پۇو شەوا بالىتىكى درېپىيان لە مىيۇووچى دەنگە پزگار بخوازە كان بىز دەدۇزىنە، بەلتکو شەوان فەرماندە كانىيان ناردووه بۆ ئەو ناچانە كە ئازاد نەكراون و كاريان لە سەر ئازاد كەركنى و پاشان پىكخىستى كەردووه وەك فەرماندە كانى شام كە: ئەبۇ عوپىيەدە و عەمرى كورپى عاصى، و يەزىدى كورپى ئەبۇ سوفىيان و شەرەھىيلى كورپى حەسنسە و فەرماندە كانى عېرآقىش: موسەنای كورپى حارسە و خالدى كورپى وەلىد و عەيازى كورپى غەندەم و ئەوانى تر بۇون،¹ والىيە كان لە سەرەدە مى خەلیفە كانى راشىيدىندا لە گەمل ئەھەي ولاتە كانىيان بەرپىۋە بىردووه بەرامبەر دۈزمنانىش موجاھىدىكى گىيان لە سەر دەست بۇون، ئەمەش پىتىگرى لى ئەكەدون لەو كارانى كە پىيىان سېپىرداوا، سەرچاواه مىيۇووچى كان باس لە گرنگەتىن كارەكانىي، والى، دەكەن لە يېشىتىوانى كەركنى بىزاشى جىهادى لەواندە:

- هاریکاری کردنی ناوجه کان به ئەسپ: عومدر (ع) سیاسەتىكى گشتى لە دەولەتدا دانا بۆ بەدەست ھىتىانى ئەسپى پىتىيىت بۆ جىهاد لە ناوجە ئىسلامىيە کان بەپېنى پىتىيىتى ئەو ناوجەدە، عومدر چەند كەسىكى لە بەسرە تەرخان كرد بۆ ئەوهى كە لە زەھى و زارە كەنائىان ھەستن بە بەخىتو كەردنى ئەسپ، هەروەها لە شارى دىمەشق چەند پارچە زەھى كى دا بە خەلگانىك بۆ پەروەردە كەردنى ئەسپ بىلا م ئەوان كەدىيانە كەشتوڭال و شەويش و لىتى سەندنەدەو سزايى دان بەوهى كە سەرىيىچى ئامانىغىان كەردووه لە پىتىانى زەھى كە بىرىتى بۇ لە ھاواكاري لە بەخىتو كەردنى ئەسپ، عومدر لە كوفە چوار ھەزار ئەسپى ھەببۇو كە لە نىتۇ چەند كەسىكى شەھلى كوفە سەلمانى كورپى رەبىعەي باھلى لە سەر بەھادار كەردىبوو كە ھەممۇ سالىك پىشىبەندە كەنلى بۆ دروست دەكەد و رايدە كىتىشا، لە شارى بەسرەش نىزىكى، شەو ژمارەدە و ھەروەها لە ھەر ناوجەدە كە ژمارەدە كى نزىك لە

- ١- الولاية على البلدان (١/٧١).
 - ٢- الولاية على البلدان (١/٧٧).
 - ٣- فتوح ابن أثيم (ص: ٢١٥).
 - ٤- الولاية على البلدان (٢/٧٤).

زماره‌کهی پیشتو^۱ نه‌سپ ههبوون و تمواوی ثم نه‌سپانه ئاماده‌بوون بۆ بەرگری کردنی دەست بەجى لە دەولەتى ئىسلامى^۲.

- راھینانی لاوان و ئاماده‌کردنیان بۆ جيھاد: عومه‌ر(۱۴) نامه‌ی دهنووسى بۆ خەلتكى شاره‌كان و فرمانى پى دەدان كە مىنداڭ كەنیان راپھینن له سەر سوارچاڭى و مەلهوانى و تىرىنەندازىي، شام لە كاتى راھیناندا لاۋىك تىرىتكى بەركەوت و پاشان مەرد، ثم ھەوالىميان نووسى بۆ عومه‌ر بەلام ئەو ندوهستا لە راھینانى مىنداان.^۳

- ھاوکاري كردنی دىوانى سەربازى: عومه‌ر(۱۴) بايدىخىتكى زۆرى داوه بە دىوانى سەربازى شاره‌كان چونكە برواي وابوو كە خەلتكى شاره‌كان لارن بۆ رېتكىردنى بە تايىهتى ثم ناوجانى كە نزىكىن لە دۈزمنەوە و ئەو ناوجاندش كە بىرداھوام پىويستيان بە سەرباز ھەيمى،^۴ بە راستى والى سەر ناوجە‌كان بەرپرسى راستەخۆن لە دىوانە سەربازيان شەگەرچى ھەندى فەرمانبىرى تر ھەن كە ئەركى گرنگى ئەو دەزگايە بەرپريوھ دەبەن، بەلام بەوهى كە ئەو واليان خۆيان فەرماندە و سەركەدەي جەنگن ئەموهى كە ئەوان نوينەرى خەليفەن.^۵

- راپه‌راندىنى پەياننامە‌كان: ھەندى بەلىن و پەياننامە لە نىوان ئەبو عوبىدە و چەند ناوجەيەكى شامدا بەرپىكرا، ھەروهە ئەمە حالى ھەندى لە سەركەدە كانى عىراق بۇ وەك سەعدى كورى شەبى وەقادىش و ئەبو موسای ئەشەدرى و چەند والىھى تر، والىھى كان سەربارى ئەمىدش سور بۇون لە سەر پاراستنى مافى زامن كراوان و پەياننامە كەسايەتى و گشتىھى كان، ئەو پەياننامەيان بەجى دەھىنا لە روانگىچەند فەرمانىتىكى شەرعىيە و بە چاودىرى پەيانەكە،^۶ عومه‌ر وەسيەتى بۆ بەلىن دەكەد و دەيەرمىوو: وەسىتەنان بۆ دەكم بە چاکى بەلىن پىدانى خودا و پىتەمبەرە كەمى كە مجەنگن لە دىزى ئەوانەي كە لە پشتىانەوەن و لە سەرروو توئانى خۆيانمۇو تەكلىفييان لى نەكىيت.^۷

۴- ھەولدان لە پىنداو دايىن كردنى پىنقا و پۇزى خەلتكى:

عومه‌ر دەفرمۇویت: ئەگەر خواي گەورە سەلامەتم بکات پىتىگە نادەم كە بىۋەڙنانى عىراق لە دواي من پىويستيان بە هيچ كەسىتكى تىرىت، ئىمە ھەللىيتسى عومرمان لە سالى سوتىك لەپىر ناجىت، كە ھەممۇ توئانىيە كانى دەولەتى تەرخان كرد بۆ چارەسەرە گرفتەكە و تىرەرە كەمى سكە بىسىەكان، بەيەقى لە كتىيى (سنن)^۸ كەيدا پىوايەتى كردووه كە عومه‌ر خەرجى دايى خەلتكى سالى سوتىك ھەتا

۱- الولاية على البلدان (۷۴/۲).

۲- ھەمان سەرچاوه.

۳- الواثق السياضية للعهد النبوى والخلافة الراشدة (ص: ۴۸۶).

۴- النظم الإسلامية، صبحى صالح (ص: ۴۸۸-۴۹۱).

۵- الولاية على البلدان (۷۷/۲).

۶- الولاية على البلدان (۷۷/۲).

۷- موسوعة فقه عمر بن الخطاب (ص: ۱۳۳).

باران بارى، پاشان ئەوان رۆيىشتىن، عومەر بە سوارى دەرچوو بۆ لايىن، بىنى ئەوان بە كەۋاوه كانىانەوە كۆچ دەكەن، چاوه كانى پىپۇون لە فرمىسىك، پياوېتكى كە لە ھۆزى مەحارىسى كورى خەسقە بۇو وتى: من شايىتى دەدەم كە ئەدو حەسرەتى تۆى كردووە وە من رەڭلىسى ئومەتتىك نىم كە مەدھى عومەر بىكەت، عومەرىش پىتى فەرمۇو: ھاوار بۆ تۆ ئەوهىيە ئەگەر تۆ لە سامان و دارايى عومەر يان خەتاب خەرجى بىكەت ئەوا لە مالى خودات خەرج كردووە،^١ ھەرۇھا عومەر (ع)^٢ فەرمۇو: ئەوهى بۆ ئىتىوھ لەسەر من پىتىستە ئەوهىيە كە ھېچق شەتىك لە باجەي ئىتىوھ و ئەو شەتانەش كۆنە كە مەدھى كە خوانى گورە وەك دەستكەوت پىتى داون مەگەر لە پىتىناوى ئەودا بىت، ئەوهى بۆ ئىتىوھ لەسەر من پىتىستە ئەوهىيە ئەگەر شەتىك چىنگ كەوت بە ھەقى خۆئى نەبىت لە دەستم دەرنەچىت ھەرۇھا پىتىستە لەسەرم كە إنشاء الله بە خەشىش و پىزق و رۇزىتەن زۆرتر بىكم،^٣ دابىشىكىنى بە خەشىشە كان لە سەردىمى عومەردا خولگەمە كى پىتكى و پىتكى لەخۇز گرتىبوو، ئەم كارەش تەنها تايىھەت نەبۇو بە خەلکى شارە كاندۇھە، بەلکو ئەم كارە ھۆز و تىرە كانى دەشەت كىشى دەگرتىمۇ، عومەر خۆئى بە نىتۇ ھۆزە نىزىكە كانى مەدىنەدا دەسۈرایمۇ و خۆئى كالا كانى پى دەدان و پەيامى بۆ ھەندىل لە والىھ كانى دەنۇسى كە بە خەشىش و پىزق و رۇزى ئەو خەلکە بەدەن، عومەر لە پەيامە كەيدا دەنۇسى ئەوه شەو دەستكەوتەيە كە خوانى گورە بەوانى داوه، ئەو دەستكەوتانە مولىكى عومەر و بىنەمالەنى عومەر نىيە لەبەر ئەوه دابىھى بىكە بە سەرىياندا،^٤ عومەر ھەر بە دابىن كردنى سامان و داهات بۆ خەلکى داندەدە كەوت بەلکو خواردىنىشى بۆ دابىن دەكرەن، لە يەكتىك لە سەرداھە كانىدا بۆ شام بلالى كورى رەباخ ھەستايە سەرىپى و تى: ئەم ئەمیرى باوهەرداران فەرماندە سۈپاكانىت لە شام سوئىند بە خوا جىڭە لە كوشتنى بالىنە و نانى پوخت هيچى تر ناخۆن و تەداوى مۇسلمانانىش ئەوه يان دەست ناكەۋىت، عومەر (ع)^٥ پىتى فەرمۇون: ئەوه بىلال دەلتىت؟ يەزىدى كورى ئەبۇ سوفىيان فەرمۇو: ئەم ئەمیرى باوهەرداران نرخ و بەھاين كاالا لە ولاتە كەماندا ھەرزانە و منىش بەشىكى ئەوهەم كە بىلال باسى لىتىكە لىزەدا بە وىتىنە ئەوهىيە كە ئىيمە لە حىجاز دەماندايە مندالە كانى عومەر (ع)^٦ فەرمۇو: سەيرىكەن چەندى بەسە بۆ تىزىكىنى پىاوېتكى؟ و تىيان: دوو گاوانى لە گەل دوو ھېتىنە زەيت و دۆشاھى كە لە سەرەتاي ھەممۇ مانگىكىدايە ئەوهى بۆ دابىن بىكەن، پاشان فەرمۇو: ئەم مۇسلمانىنە ئەمە بۆ ئىتىوھىيە جىڭە لە بە خەشىشە كانتان، ئەگەر سەركەرە كانتان ئەوهى بۆم بېرىونەتەوە و ايان پىتىان ئەوا ھەممۇ مانگىكى وەرى دەگۈن، ئەمەش كارىتكى باشە، ئەگەر ئەم كارەيان بۆ ئەنخام نەدان ئەوا ئاگادارم بىكەنەوە هەتا لە كارىان بىخەم و كەسانى تر لە شوينىيان بىكەمە بەرپرس،^٧ عومەر سورۇ بۇو لەسەر فەراھەم ھېتىانى خۆراك لە ولاتان و چاودىرى بازارى دەكرد و رېنگى كە لە كاالا و كەمل و

١- سنن البىھقى (٦/٣٥٧)، موسوعة فقه عمر بن الخطاب (ص: ١٣٥).

٢- موسوعة فقه عمر بن الخطاب (ص: ١٣٧).

٣- الولاية على البلدان (٢/٧٧).

٤- فتوح الشام للأزدي (ص: ٢٥٧)، الولاية على البلدان (٢/٧٨).

پل شاردنوه ده گرت، همروه‌ها والیه‌کانی عومه‌ر هدله‌ستان به ئەنجامدانی کاری گرنگی خۆیان له چاودتیری کردنی بازاره‌کان، همروه‌ها فرمانی دهدا بمسدر بازرگانه‌کاندا که به نیو کله‌وه کاندا بگهربینو شەك بۆ موسلمانان بھیتن و بى نیاز بن له بازتیره‌کانیان،^۱ عومه‌ر و والیه‌کانی هەر به دایینکردنی خۆراك و چاودتیری کردنی بازتیره‌وه نەدەه‌ستان، بەلکو شوینی نیشته‌جی بون و دابه‌شکردنی له کاری گرنگی نمو کەسانه بوبو کە وەکالەت درابوویه پال کاره‌کانیان له سەرکردایتی کردنی ولاياندا، له کاتى دامەزراندنی شاره‌کان و نەخشەسازیاندا عومه‌ر زەوی دابەش دەکرد بمسدر خەلکانی دانیشتوى هەردو شاری بەسره و كوفه^۲ فستاتدا همروه‌ها ئەو فەرماندانه سەرپەرشتى دابەش کردنی ماله‌کانی شاره ئازادکراوه‌کانیان دەکرد، حەمىص و ديمەشق و ئەسکەندەريه و ئەوانى توش.^۳

۵- دامەزراندنی کاربیده‌ستان و فەرمانبەران:

بە راستى دامەزراندنی کاربیده‌ستان و فەرمانبەران لەو کارانه بوبو کە دەدرایه پال والى و له زۆرىيە کاتە کاندا کاری گرنگی والى بوبو بە جۆریاک ولايدت له زۆرىيەي حالەتە کاندا له ناوجەيەكى سەرەكى و چەند ناوجە و هەرىمېتىكى تر سەر بەو ولايدتە پىتكى يىنى، کە پىويىستى بە پىتكخستى کاره‌کانی هەيە وە والیه‌کان له شىيەي خۆیان چەندىن کاربیده‌ست و فەرمانبەريان لەو ناوجانددا دامەزراند، نەگەرچى لە ثاستى سەرکرده‌کاندا يان کاربیده‌ستانى باج وەرگر بن، زۆر جار ئەم دامەزراند بە ھاودەنگى نیتوان خەلیفە و والى تەواو دەبىت.^۴

۶- سايىهدارى بەلئىن پىدرداوان:

سايىهدارى بەلئىن پىدرداوان و پىزىگرتىنی پەيانه‌کانیان و هەستان بە رائپەرندىنی ماۋە شەرعىيە کانیان و داخوازىيە کانیان بەوهى لەسىريانه بۆ موسلمانان له ئەرك و بە دوا داچۇنى بارودۇخىان، وەرگرتىنی ماۋ لەو كەسى كە ستەميانلى دەكتات بە سەرچاوه‌گرتىن له فەرمانە شەرعىيە کان لەم بوارەدا لە ئەركە کانى والى، زۆر جار خەلیفە کان پىش ئەوهى كە ئاشتەوابىي لەگەن بەلئىن پىدرداواندا ئەنجام بىدن چەند مەرجىتىكىان لەسەر دادەنان، پاشتە تداوايى ماۋە کانیان بۆ دەستمەبەر دەکردن و ئەوانىش لەسىريان بوبو کە پابەند بن بەو مەرجانوھە.^۵

۷- راۋىشى خاوهن پاكان له ولايەتكەيدا و پىكىرتىنی ئارەزوه‌کانى خەلکى:

عومه‌ر (۷۴۹)^۶ جەختى لە والیه‌کانى دەکرده‌وه کە راۋىش بە خاوهن راي ولاتكەياب بىكەن، والیه‌کانىش ئەم کاره‌ياب بەجى دەھىتا و چەندىن كۆر و كۆبۈونەوەيان دەبەست بۆ وەرگرتىنی راكانیان،

-
- ۱- تاریخ المدینة (۷۴۹/۲).
 - ۲- الولاية على البلدان (۷۹۹/۲).
 - ۳- فتوح البلدان للبلاذري (ص: ۱۴۳، ۲۲۴).
 - ۴- الولاية على البلدان (۸۰/۲).
 - ۵- هەمان سەرچاوه.

ھەروھا عومەر فەرمانى دەدایە والىھىكانى كە بىردىۋام بىن لەسەر راپىتۇكىن بە خاوهن پايدەكان،^۱ داواى لى دەكىن كە خەلتكى لە شوتىنى خۆياندا دابىنلىن، عومەر نامەيدەكى بۆ ئەبو موساي ئەشىعىرى نۇرسى: ھەوالىم پىن گەيىشتۇوه بانگ بۆ خەلتكىنى زۇر و فەرە دەدەيت، ئەگەر ئەم پەيامەمى منت پىن گەيشت بانگ بە خەلتكى بەپرېز و قورئان خويىن و لە خواترس و دىيندار بىدە، عومەر وشىتىنى خۆيان گرت ئەدا بانگ بۆ تەواوى خەلتكى بىدە، ھەروھا نامەيدەكى ترى بۆ نۇرسى: تا ئىستا خەلتكى ئارەزوویەكىان نىيە و پىيۆيىستىھەكانى خەلتكى سەرز دەكەنمەوه، پىزى ئارەزووەكانى خەلتكى بىگرن، ئەدا بە پىسى مۇسلمانى لاوازە ئەگەر دادبىكىن لە سزا و دابەش كردىدا.^۲

- ٨- تىپوانىن بۆ پىيۆيىستىھەكانى ولايەتى ئاوهدانى:

سەعدى كۈپى ئەبى وەقاص ھەستا بە ھەلتكەندىنى جۆگەيدەكەيدا لەسەر بىنەماي داخوازى ھەندى لە گەورە فارسەكان بۆ بەرژەوندى كىشتىياران لە ناوچەيدا،^۳ ھەروھا عومەر نامەيدەكى نۇرسى بۆ ئەبو موساي ئەشىعىرى و تىايادا فەرمانى پىتىدا بە ھەلتكەندىنى جۆگەلە ئاۋىتك بۆ خەلتكى بەسەرە، ئەبو موساش ھەستا بە ھەلتكەندىنى جۆگەلە كە بە درىئەبىي چوار فەرسەخ ھەتا بىتىۋەت ئاۋ بۆ دانىشتowanى بەسرە ئامادە بکات،^۴ ھەروھا والىھىكانى عومەر (جى) لە كاتى دامەزراپەندى شارە بە ناوابىنگەكانى كوفە و بەسەرە و فستات بە نەخشەسازى پىتىگەوبانەكان و دابەشكەرنى زھوئى و زار و دروست كەرنى مىزگۇوت و دايىن كەرنى ئاۋ، جىڭە لەمەش لە بەرژەوندى گشتى بۆ ئەم شارانە، ھەروھا والىھىكان بایەخىان دەدا بە نىشته جىڭ كەرنى دانىشتowanان لە ناوچانە كە ئارەزوویان تىايادا نەبوبە بۆ نزىكى لە دوڑمن يان ھەر ھۆيەكى تر بىت و والىھىكان ئەم شستانەيان پىتشىكەش دەكىن كە پىسى لە خۆيابىي دەبۈون و زھوئى و زاريان دەدانى وەك ھاندانىتىك بۆ مانەۋەيان تىايادا، عومەر و عۆسان لە ئەنتاكىيە و ھەندى لەلتى جەزىرەدا ئەم كارەيان كرد.

- ٩- لەبەرچاوجىرىنى بارودۇخى كۆمەللايەتى دانىشتowanى ولايەتەكان:

ھەر شاند و رەھەندىتكى بەھاتايە بۆ لاي عومەر (جى) ئەويش پىرسىيارى والى لىيەدەكىن، دەيفەرمۇو: ئاپا سەردانى نەخۇشەكتانتان دەكەت؟ ئەوانىش دەيان وەت: بەللى، عومەر دەيفەرمۇو: ئاپا سەردانى كۆيلە دەكەت؟ دەيان وەت: بەللى، پاشان عومەر دەيفەرمۇو: لەگەل بىن دەسەلەلاتاندا چۈنە؟ ئاپا لەبەر دەرگاى دادەنىشىن؟ ئەگەر بۆ سىيەتىيەكى بىيان و تايە ئەنخىر ئەمەن كە كار لاي دەبرد،^۵ عومەر كارىدەستىيەكى لە كار لادەبرد ئەگەر ھەۋالى پىن بىگەبىشتايە كە سەردانى نەخۇش ناکات و كەمسانى بىن دەسەلەلات ناچنە لاي،^۶ ھەروھا عومەر سوورىبۇ لەسەر ئەھەي كە كارىدەستانى بە رووكارىتىكى

۱- نصيحة الملوك للماوردي (ص: ۲۰۷)، موسوعة فقه عمر (ص: ۱۳۴).

۲- فتوح البلدان للبلذري (ص: ۲۷۳)، الولاية على البلدان (۸۷۲).

۳- فتوح البلدان للبلذري (ص: ۳۵۱-۳۵۲).

۴- الولاية على البلدان (۸۲/۲).

ساده وله نىتو خەلکىدا بن تا هەست بەمۇ بىكەن كە والىيەكەيان لە خۆيانە و خۆيان لە خەلکى جىانا كەنۇھە، عومەر لەسىر كارىبەدەستانى دەكىدە مىرچ كە سوارى و جل و بەرگىان ھاوشىتۇھى سوارى و جل و بەرگى خەلکى بىت، ھەروھا عومەر پىتگىرىلى دەكىدن لە پۈيۈشى و دەرگا گىتن.

۱۰- جياوازى نەكىدىن لە نىوان عەرەب و كەسانى تى:

لەسىر والىيەكان پىتىۋىست بۇو ھەست بە بەرپا كەنلىكى دەكىنى يەكىنلىكى و جياوازى لە نىوان كەسىتىكى عەرەب و كەسىتىكى تىدا نەكەن لە مۇسلمانان، گەل و نەتەوەيدەك ھاتىن بۆ لای يەكىنلىك لە والىيەكانى عومەر، ئەويش خەلاتى عەرەبە كانى كىرد و لەوانى تىر ئەگەرا، عومەر لەم بارەيدە نامەيەكى بۆ نۇرسى: ثەۋە لە كارە خزابە كانە كە مۇسلمان بىرای خۆزى بە كەم بىزانتىت و لە پىۋايەتىكى تىدا ھاتوو، كە عومەر(ع) بۆئى نۇرسىيۇو: ئايىا يەكىسان بۇويت لە نىوانياندا، ھەروھا چەندىن ئەركى ئەخلاقىيانى تىر ھەن كە ئىسلام فەرمانى بە پابەند بۇونىيان داوه وەك پەيان پارىزى و دەلسۆزى مەرۇۋە لە كارەكەي و بە چاودىر دانانى خواي گەورە لە ھەممۇ نەو كارانى كە پېتى ھەللىدەستى، ئاماھە باشى بۆ ھارىكاري كەنلەن تەواوى گۈپەكاندا لە كارى چاكە و لە خوا ترسان، و پىتىۋىست بۇونى ئامۇزىگارىيەكان بۆ خوا و پىغەمبەرە كەي و ئۆمەتى مۇسلمانان و بە گشتىش، دىيارە ئەمە بىنگومان دەبىتەتھىزى چاكسازى گۈپەكان، ھەروھا لە سەرروو ئەمەو پىتىۋىستە والى ئەمانە لە ولايەتكەيدا لە نىوان خەلکىدا بلاو بىكتەمۇ لە مىيانى وتارەكانى و پەرتۈوك و ئامۇزىگارى و ھەلسۆكەوتەكانىدا، والىيەكان لە سەرددەمى راشىدىندا - بە سىيەتى كۆيان - نۇونەيەكى باش بۇون بۆ ئەم ئەخلاقىيات و ئەركانە ئەگەرچى لە كەسايەتىان يىان تايىەقەندىيەكانيان وە يىان پەفتارى گشتىيان بىت لە گەل خەلکىدا.

پىنچەم: وەرگىيەن لە ولايەتكەناندا، كاتەكانى كار لای والى:

۱. وەرگىيەن لە ولايەت:

كارى وەرگىيەپى دادەنرىت بە يەكىنلىك لە پىشە ھاوا كارەكان بۆ والى شارەكان لە سەرددەمى خەليفەكانى راشىدىدا و پىتىۋىستەيەكى تەمواو ropyون و لەبەر چاو بۇو بۇيىان، لە زۇرىبەي كاتەكاندا، عومەر داوابى لە والىيەكانى كىرد لە شاردا چەند كەسانىتىكى فارس بىتىن ھەتا سەبارەت بە گرفتەكانى باج لە گەللىيان پىتىك بىكەۋى ئەوانىش نەو كەسانە و وەرگىيەتكەنان لە گەللىدا ناردەن،^۱ مۇغىرەتى كۆپى شوعبە دەگىرەتتەوە، كە خۆزى شتىكى لە زمانى فارسى زانىسوو و لە مەدىنە بۆتە وەرگىيە

۱- الولاية على البلدان (٨٢/٢).

۲- ھەمان سەرجاوه.

۳- الوثائق السياسية للعهد النبوى والخلافة الراشدة (ص: ٥٢٣).

۴- النظريات السياسية الإسلامية، محمد طباء الرئيس (ص: ٣٠٧-٣٠٨).

۵- الولاية على البلدان (٨٥/٢).

۶- الخراج لأبي يوسف (ص: ٤١-٤٠)، الولاية على البلدان (١٠٥/٢).

نیوان عومەر و هورمزان.^١

بەپاستى كارى وەرگىپان شتىكى ديار و لەبەرچاۋ بسووه لە دەولەتى ئىسلامى بە گشتى و لە سەردەمى خەلیفە كانى راشىدین، ئەگەر زانىمان كە دىيانەكانى باج بە زمانى عەرەبى نەبۇون، ئەوا ئىيە مەوداي پىتىسيتىمان بۆ بۇونى چەند وەرگىپىك لە ولايەتكاندا دەزانىن كە كارى وەرگىپى لە گرفته كانى باج و چەند شتىكى تردا دەگرنە دەست بە تايىھتى كە كارىدەستە سەرەكىيەكانى سەر باج بەپلەي يەكەم عەرەب نەبۇون، ھەروهە باڭ بۇونەوهى ئاوارە و ئەوانەي كە تازە ھاتبۇونە نىتو ئايىنى پىدلەزى ئىسلام لە لاتە جىاجىيا كانى ئىسلامدا كارىيەكى واي كردىبو كە پىتىسيت بۇونى كارى وەرگىپان گۈنگىيەكى زۆر گەورە بسووه لە زۆرىتىك لەو كارانەي كە پەيوەست بۇون بە كارى دادوھرى و كارەكانى تر، ھەروهە دانووستانەكانى نىوان سەركىرە پىزگار بىخوازە كان كە ئەوان بە زۆرى لە والىيەكان و نىوان خەلکى ناوجە پىزگار كراوهە كان بۇون پىتىسيتى بە بۇونى وەرگىپ ھەبۇو.^٢

٢. كاتەكانى كارى والى:

لە سەردەمى عومەردا كار بە كات نەبۇو، ج خەلیفە و ج والىيەكانىش ھەممۇ كاتىك كارىيان كردووه، ھېچ پىشويە كيان نەبۇو، تەنانەت ھەندىكىيان بە شەو ئەگەراون بە نىتو كۆلانەكانى شاردا و پىشەنگىشيان لەم كارەدا عومەرى كورپى خەتاب بسووه لە شەو ئەگەران و بەسەر كەردنەوهى شار و خەلکى لە كاتە جۆراوجۆر و جىاوازەكاندا بۆ راپەرەندى كارى پىتىسيتى خىيان دەچوون لاي والىيەكان و كەسىتىك نەبۇو لەم بوارەدا پىتگىريان لى بىكەت لەدەي كە بچەنە ژورەوە بۆ لاي والى بە بىانۇي ئەدەي كە ئەممە كاتى كاركىردن نىيە، ھەروهە والىيەكان بەناوبانگ بۇون بە سورىبۇونىيان لەسەر فەراھەم ھېتىنلى يەك بە يەكى كارەكان و دوانەخىستنى، عومەرى كورپى خەتاب لەم بوارەدا نامەيدەكى بۆ تەبۇ موساي ئەشەعرى (٣) نۇوسى كە تىايىدا فەرمۇسى: كارى ئەمپۇ دوا مەخە بۆ سېبەي چۈنكە كارەكان بە سەرتا دەكۈن، تۆش تىيا دەچىت، بۆ خەلکىش كەسانىتىك ھەن لە دەسەلاتىاندا پەنا بە خودا ئەگەر دەست بە منىش و ئىۋەش بىكەت كە نالىھ و ھاوارىيان ھەملەگىراوه و دونىيا كارى تىيىكىردىون ئارەززووه كانىيان شوين پى ھەلگىراوه.^٤

١- ھەمان سەرچاۋە.

٢- الولاية على البلدان (٤/١٠).

٣- مناقب أمير المؤمنين لأبن الجوزي (ص: ١٢٩).

دوانگەی سیيەم

يەكم: بە دواداچوونى کارى والىيەكان و لىپېرسىينەوهى عومەر بۆيان

۱- بە دواداچوونى کارى والى:

عومەر(ع) قايل نەبۇو بەوهى كە بايەخ بە هەلۈزۈرنى باشتىن كارىبەدەستانى بىدات بەلكو تەواوى ھەولى خۆى دەختىه گەپ بۆ بەدواداچوونى کارەكانيان پاش ئەوهى ئەم كارانەيان پى دەسپېردرە تا دلىيا بىت لە باشى ژيانيان و ترسان لەوهى كە نەفسىيان زال لېيت بەسىرىانداو لايىان بىدات ، ھەموو مەبەستىيەكى عومەر ئەوه بۇ دەيفەرمۇو: باشتىر وايە كە من ھەموو رۆزىيەك والىمك لە كار لابد بىخەم نەك سەتكارىيەك ماوهى يەك كاتىزىيەلەپۇستەكەي بەھىلەمەوە،^۱ ھەروەھا دەيفەرمۇو: ھەر كارىبەدەستىيەك سەتمىيەك بىكەت و كەسىيەك سەتمە كەيم پى بگەيدىنەت ئەوا دەيگۈرمى بە كەسىيەكى تر، من سەتمەملى كىردووه،^۲ رۆزىيەك بەوانىدى دەوروپىشتى خۆى فەرمۇو: ئايىا دېرتانە ئەگەر من كەسىيەك لەسەر ئىتىھەر كەرە كارىبەدەست و باشتىر بۇو لەوهى كە من دەيىزانام پاشان فەرمانىم پېتىداو بە ماف پەروھرى، ئايىا من ئەوهى كە لەسەرمە بەجىتىم ھىتاواھ؟ و تىيان: بەللىي، عومەر فەرمۇو: نەخىر هەتا سەبىرى كارەكەي دەكمە، ئايىا كارى بەوه كىردووه كە فەرمانىم پى كىردووه يَا نا؟، عومەر(ع)^۳ زۆر بە وريابىي چاودىيەر كارىبەدەستانى و ئەوانىدى دەرۋىيەرى دەكەد، شىۋازى عومەر لە بەرىيەبرىندىدا پېتىانى سەربەخۇبىي بۇوه بۆ كارىبەدەستانى لە كاروبىارە ناوخۇبىيەكانى و پابىند بۇونى لە گرفتە گشتىيەكاندا و چاودىيەر كىردىنى لە رەفتار و ھەلسوكەوتىدا، عومەر دەزگاي نەھىنى ھەبۇو بۆ چاودىيەر كىردىنى بارودۇخى والى و خەلکە كەمى، ئەوهى كە سەرچاوه مىۋۇسىيەكان بۆمانى پۇون دەكەندە ئەو كارە لە شىۋەھى (ھەوالىگىرى) ئەمپۇ بۇوه كە لايى عومەر ھەبۇو وە زانىارى بە عومەر گەياندۇوه، وەك ئەوهى ھەمىشە ئىمام عومەر لەۋى بۇيىت ، عومەر لە ھىچق ولاتىيەك كارىبەدەستىيەك يان فەرمانىدە سوپايدەكى دانىناواھ كە چاودىيەر نەكىرىت، ھەموو ھەوالەكان لە رۆزىھەلات و رۆزئىناوا سېيىدە و ئىواران لە لايى بۇون، ئەمەش لە پەيامە كانىدا بۆ كارىبەدەستانى بەدى دەكىتىت هەتا كارىبەدەستە كانىيان بايەخى

۱- النظم الاسلامية، صبحي الصالح (ص: ۸۹)، الادارة الاسلامية (۲۱۵).

۲- مناقب أمير المؤمنين لأبن الجوزي (ص: ۵۶)، الادارة الاسلامية (۲۱۵).

۳- الادارة الاسلامية في عهد عمر بن الخطاب (۲۱۵).

دهدایه نزیکترین و تایبیه‌تی ترینیان،^۱ هۆکاره‌کانی عومدر بۆ به دوا داچوونی کاربیده‌ستانی زۆر بیون لهوانه:

- داوای له والیه‌کان دهکرد که به پۆژ بیئنە نییو مه‌دینه‌وه:

عومه‌ر (۱۴) داوای لمو والیانه دهکرد که دین بۆ مددینه به پۆژ بیئنە ناو شاره‌وه، به شمو ندیمه‌ن، هەتا ئو سامان و دهستکەوتانه‌یان ده‌ریکه‌ویت که پیشی هاتونون و ئەمەش پرسیار و لیپرسینه‌وه ئاسان ده‌کات.^۲

- داواکردنی شاندەکان له والی:

عومه‌ر (۱۴) داوای له والیه‌کان دهکرد که شاند و رهوندی ولاته‌کەیانی بۆ بنیئرن تا ده‌ریاره‌ی ولاته‌کەیان پرسیاریان لى بکات، لەگەل ئمو باجهی که لیئیان و هرده‌گیریت تا دلّنیا بیت لەوهی که سته‌میان لى ناکریت، هەروهه‌ها داوای شایه‌تی لى دهکردن و لەگەل باج کۆکه‌ره‌وهی کوفدش (۱۰) کەسی له کەس و کاره‌کەی چوونه ده‌ره‌وه، لەگەل باج کۆکه‌ره‌وهی بەسره‌ش به هەمان شیوه، نەگەر لەبەر ده‌میدا ئاماده بیونایه، خودایان دهکرده شاهید که ئەوه مالیئکی حەلاله، ناھەقی و سته‌می موسلمانانی تیدا نیه،^۳ و ئەم پایکردنەش زامنکار بیووه و پیگری له والیه‌کان کردوه لەوهی ستەم له خەلکی بکەن، نەگەر ئەمە پووی بدایه ئەوا ئەو شاندانه‌ی کە دههاتن بۆ لای شه‌میری باوه‌رداران هەوالیان پی دەدا، عومدر بە زۆری هەلەدەستا بە ئەنجامدانی گفتوجو لەگەل ئەو شاندانه و پرسیاری لى دهکردن ده‌ریاره‌ی ولاته‌کانیان و والیه‌کانیان و پەفتاری والیه‌کان لەگەلیاندا.^۴

- نامه‌کانی پۆسته:

عومه‌ر (۱۴) نامه‌ی پۆست دهکرد بۆ والیه‌کان له ناوچه‌کاندا و فدرمانی دهدا به پۆسته‌چی که له کاتی گەراننوه‌یدا جاپ بادات کی نامه‌ی هەمیه بۆ شه‌میری باوه‌رداران؟ تا بۆی بگەیەنیت بەبىھی هیچ دهست تیسوه‌ر دانیئکی والی ولات، تەنانسەت پۆسته‌چیش هیچ شتینکی له ناوچه‌رۆکی ئەو پەیامانه نەدەزانی، پاشانیش بوار ئاوه‌لا بولو له بەردم خەلکیدا بۆ بەرزرکردنووه ھەر سکالاً و سته‌میئک بۆ خوبینی عومدر بەبىھی ئاگاداری والی، کاتیئک کە پۆسته‌چی دەگەیشته لای عومدر ھەممو ئەو نووسراوانه‌ی کە پیشی بولو بلاوی دهکردنووه و عومدر دەپخویندنووه هەتا بزاوی چیان تیدایه.^۵

۱- التاج في أخلاق الملوك (ص: ۱۶۸).

۲- فن الحكم (ص: ۱۷۴).

۳- الخراج لأبي يوسف (ص: ۱۲۴)، الولاية على البلدان (۱۵۷/۲).

۴- الولاية على البلدان (۱۵۷/۲).

۵- تاريخ الطبری (۷۶۱/۲).

۴- لیکوله‌ری گشتی - محمد کوپری مسلمه :-

محمدی کوپری مسلمه‌ی نه‌نصرای ثمو کده برو عومنه‌ی پشتی پی دهست له به دواچونی کاری والیه‌کان و لیپرسینه‌یان و دلنيا برون له سکالاًيانه‌ی له دزیان بینی، شوینی محمد کوپری مسلمه‌ی له دهله‌تی خلافتدا وک لیکوله‌ری کی گشتی برو، پشکنینی بز پاستی بهجی هینانی کاری والیه‌کان ده کرد و لیپرسینه‌یان له گمه نه‌هیاندا ده کرد که که متدرخمه، عومنه‌ی چندین جار ناردویتی بز به دواچونی کاری والیه گهوره‌کان و لیپرسینه‌یان،^۲ لیکوله‌ری و له سکالاًکان و بینینی خلکی و گوینگتن لییان و گواستنه‌ی راو بز چونه‌کانیان راستمودخو له والیه‌کانمه بز عومنه‌ی، محمدی کوپری مسلمه چند که‌سیکی وک هاواکار له گه‌لدا برو.

۵- ورزی حه‌جکردن:

ورزی حه‌جکردن هملیکی باش برو بز نه‌وهی عومنه‌ی به هزیه‌وه هه‌والی خلکه‌که‌ی لیسوه دهست بکوتیت، عومنه‌ی شم ورزی تدرخان ده کرد بز پیداچونه‌وه و به ناگابونی تمواوی ناوجه‌کان، سکالاًچیان کوکه برونه‌وه، تمواوی ثمو که‌سانه‌ش دههاتن که عومنه‌ی لم پمپ و لمپری دهله‌ته‌که‌یدا دایده‌نان بز چاودتیری کردنی کاری والی و کاریه‌دستانی، کاریه‌دستانیش به خزیان دههاتن بز ناشکرا کردنی هدئمار له کاره‌کانیاندا، ورزی حه‌جکردن کوکمه‌ل بروینیکی گشتی برو وک دیارترین ثمو کوکمه‌لگه گشتیانه‌ی که له یه‌کیک له سرده‌مه کاندا^۳ ده‌رده‌کدون، عومنه‌ی له ورزی حه‌جکردندا پوخته‌ی کاری کاریه‌دستانی لمبه‌دهم خلکیدا ده‌خسته پرو پاشان ده‌فرمومو: هر کس جگه له مس کاریکی بز کراوه با هستیت سر پی، له خلکانی ثمو ورزه تا ثمو ده‌مه که‌سیک هدلت‌ستابوه سرهبی جگه له پیاویک - نه‌مه‌ش بدلکه‌یه لم‌سر داد پهروه‌ی ثمو والیانه و پازی بونی خلکی لییان - ثمو پیاوه‌ش وتنی: فلانه کاریه‌دست سه‌د قامچی لیداوم، عومنه‌ی پرسیاری له کاریه‌دسته‌که‌ی کرد به‌لام و‌لامی پی نه‌برو، لمبر ثموه به پیاوه‌که‌ی وتنی: هسته تزله‌ی لی بکدره‌وه، لم کاته‌دا عه‌مری کوپری عاص هستایه سرهبی وتنی: ثهی نه‌میری باورداران ثه‌گهر توه‌مه بکهیت سونه‌تیک که نهوانه‌ی دوای تو کاری پی ده‌کدن، عومنه‌ی فرموموی: من خوئ کوت ناکم - واتا تزله ده‌که‌مه‌وه - ثایا تو پیغمه‌مبهرت (پلکانی) بینیووه که خوئ کوت بکات؟ لم کاته‌دا عه‌مر فرموموی لیمان گه‌ری با رازی بکهین، عومنه‌ی فرموموی: رازی بکدن، پاشان (۲۰۰) دینار له کاریه‌دسته‌که ورگیرا بز ثمو پیاوه، واتا هر قامچیه‌ک که‌وته دوو دینار.^۴

۶- گه‌شتیکی پشکنه‌ری به‌سهر هه‌ریمه‌کاندا:

عومنه‌ی پیش شده‌ید بونی بیز که‌ی هه‌وهی هه‌برو خوئ بسهر ولایه‌هه کاندا بگهیت بز چاودتیری کردنی کاریه‌دسته کانی و بسمر کردنه‌وهی حالی خلکی، دلنيا برون له کاروباری هه‌ریمه‌کان، عومنه‌ی

۱- الانصار في العهد الراشدي (ص: ۱۲۳-۱۲۶).

۲- عبقرية عمر للعقاد (ص: ۸۲)، الدولة الاسلامية، د. حمدي شاهين (ص: ۱۳۸).

۳- الطبقات لابن سعد (۳/۲۲۲).

فرموده: ئەگەر نەمردم (إنشاء الله) يەك سورى دەگەرتىم بە نىتو خەلکىدا، چونكە من دەزانم كەسانىتك پىيىستيان بەمن ھېيە ، كارىيەدەستانىشيان رەوانەي لاي منيان ناكمىن و يان خزىان دەستيان نامگاتى، دەپرۇم بۆ دورگەي عمرەب و دوو مانگ تىايىدا دەمېنەمەوە، پاشان دەپرۇم بۆ كوفە و دوو مانگ تىايىدا دەمېنەمەوە دواتر دەچەمە بدسىرە و دوو مانگ تىايىدا دەمېنەمەوە، ئەمە باشتىرين گەشتە بۆ من،^۱ عومەر شتىك لەم كارەرى پاپەراند بە تايىبەتى لە شامدا كە چەندىن جار پۇيىشت بۇشام و بارودۇخى ناوجەكەي بەسەردە كەرده و دەچۈوئە مالىي والى و سەركەدە كانى،^۲ هەتا بە چىرى لە بارودۇخىان ئاگادار بىتت، عومەر چۈوئە مالىي ئەبۇ عوبىيەدە و حالى ئەبۇ عوبىيەدە و دەست گەرتىنەوەي بە دونيا بە چاۋى خۆى بىنى و لە نىيان عومەر خېزانى ئەبۇ عوبىيەدە گەتكۈزۈك پۇيىدا و خېزانى ئەبۇ عوبىيەدە لۆمەي عومەرى كرد بە ھۆى ئەو ژيانە نارەھەت و سەختەي كە تىايىدا دەڙىن، هەروەها عومەر سەردانى مالىي خالدى كۈپى و ھىلىبىنى كرد و ھىچچى لە لاي ئەو بەرچاۋ نەكەوت جىڭ لەو چەكەي كە خالىيد سەرقالى چاڭكىرىنى بۇو، عومەر لە كاتى ئەم سەردانانىدا بە شىيەيەكى كىت و پې دەچۈوئە ژورەو ئەو نەبىت كە پىاپىتىك لە گەل بۇو دەيدا لە دەرگا و داوايى مۆلەتى لە والى دەكىد بۆ خۆى و ھاولەكەي بەبىي ئەوهى والى بىزانتىت ئەم ھاولە عومەرە، كاتىتك عومەر دەچۈوئە ژورەو بۆ ئەو مالە دەست بەجى ھەلدەستا بە بەسەر كەردنەوەي كاڭاكانى ناواي و بە ئاگا بۇون لەوهى كە لەو مالەدايە لە كەلپىل و شەدك،^۳ عومەر گۆيىلى بۇو كە يەزىدى كۈپى ئەبۇ سوفيان ھەممۇ شتىك لە خواردىندا ھېيە، عومەر (تىپە)^۴ چاۋەپوانى كرد تا كاتى نانى شىيان ھات، داوايى مۆلەتى لە يەزىد كەردى، كاتىتك كە خواردىنەكەي بىنى پىتىگىلى كە زىيادە خۆرى،^۵ عومەر ھەر بەوهە نەددەوەستا كە لە پىتىگىلى ئەم جۆرە سەردانانەوە چاودىيى بىكەت، بەلكو چەندىن پىتىگىلى ترى بەكاردەھىتىنا، لەوانە ناردىنى بىتىك لە سامان و دارايى بۆ والىكەن و ناردىنى كەسىتك بۆ چاودىيى پۆشاكتىك كە ئىيە نويۇمان تىا ھەلسوكەوتى تىدا دەكەن، عومەر (۵۰۰) دينارى نارد بۆ ئەبۇ عوبىيەدە تەۋىش ھەممۇ دابەش كرد، لەم كاتەدا خېزانەكەي ئەبۇ عوبىيەدە وتنى: سوئىند بە خوا ھاتنى ئەم دينارانە زيانەكەي لەسەر ئىيمە لە سوودەكەي زۆرترە، پاشان ئەبۇ عوبىيەدە پەنای بىردى بۆ دروست كەدىدا چاودىيىان بىكەت، بەلكو بانگى دەكىد ئەو درزى تى دەكىد، پاشان ئارامى لەسەر دەگەرت لە دينارە زېپانەمە دەينار بۆ ھەزاران، دابەشى دەكىد بە سەرياندا هەتا تەواو دەبۇو،^۶ عومەر لە كاتى سەردانانەكەي بۆ شام ھەمان كارى بە والىكەن كەردى، بەلائىم عومەر ھەر بەوهە نەوەستا كە لە سەفەرە كەدىدا چاودىيىان بىكەت، بەلكو بانگى دەكىد بۆ مەدينە و پاشان كەسىتكى دەكىد چاودىيى لەسەر خواردىن و خواردىنەوە و جىل و بەرگىان، هەروەها ئەمەشى لە گەل خوبىنى خۆى دەكەد.^۷

۱- تاریخ الطبری (۱۸/۵)، الولاية على البلدان (۱/۱۶۱).

۲- الولاية على البلدان (۱/۱۶۱).

۳- تاریخ المدينة (۳/۸۳۷).

۴- الولاية على البلدان (۱/۱۶۲).

۵- تاریخ المدينة (۳/۸۳۷).

۶- الولاية على البلدان (۱/۱۶۲).

٧- دۆسیيە تايىبەتىيەكان بە كارى خىلافەتەوه:

عومەر(ھەجىھ) سوور بۇ لەسەر پاراستنى ئەو نوسراوانەي كە تايىبەت بۇون بە ولايەت و كاروبارى خەلافەتەوه بە گشتى، زىياتر سوور بۇ لەسەر پاراستنى ئەو بەياننامە و رېتكەوتىنانى كە والىيە كان لە گەلن خەلتكى ناوجە ئازاد كراوه كان بىز بەرگرتىن لە جەمور و سىتم گرىتىان دەدا، وا ھاتووه عومەر دارباسىكى ھەبۈوه كە ھەممۇ شەو رېتكەوتىنانى تىدابۇوه كە لە نىتىوان خۆى و بەرامبەرە كانىدا مۆزكراپىت، لىزەدا دەتوانىن ناوى ئەو دارباسە بە (دۆسیيە) يان خولالى تايىبەت بە كارى خەلافەت ناوزەد بىكەين، رەنگە والىيە كانىش نۇرسراو و نامە كانى خۆيان ئەگەران ئەۋە بىز لای لە كاتى پىويستدا پاراستېتتى تا كارە كان لەسەريان نەشاردرىتتەوه.^۱

دوووم: سکالاڭى خەلتكى لە دىزى وانى:

عومەر(ھەجىھ) خۆى لە سکالاڭى خەلتكى لە دىزى والىيە كانىيان دەكۆزلىيەوە و سوور بۇ لەسەر ئەۋەدى كە ئەو سکالاڭى بىگىدەن ئاكام ولو مىشدا راپتىيە بەهاۋەلان و ئەوانى كە لە دەرورىيەرى بسوون دەكىرد، پاشان عومەر ھەلۋىيىتى وەردەگرت بەرامبەر شەكتەن ئىتكراوان بە پاداشت و سزا بەسەر ئەو كەسىيە كە شايىتىيە ئىت ئەو كەسە كارىبەدەست بوايە يان خەلتكى تر، ئەمەش ھەندى سکالاڭى لە دىزى والىيە كان و چىزىيەتى ھەلۋىيىت وەرگرتى عومەر(ھەجىھ):

١- سکالاڭى خەلتكى كوفە لە دىزى سەعدى كورى ئەبى وەقاص (ھەجىھ):

كۆمەلەتكى لە خەلتكى كوفە بە سەرپەرشتى جەراھى كورى سنانى ئەسەبىنى كۆپۈونەو بىز سکالا تۆمار كەرن لە دىزى سەعدى كورى ئەبى وەقاص لە لاي عومەر شەمېرى باوهرداران، ئەم كارەش لە كاتى كۆپۈونەوەي مەجووسە كان بۇو لە نەھاۋەند بىز ھېرپەش كەرنە سەر مۇسلمانان، ئەم كۆمەلەتكى چاپيان لەدەن بۇو كە مۇسلمانان لەچ ھەملو مەرجىيەن، سەعد پىاۋىيەكى داد پەروەر و بەخشنەد بۇو بەرامبەر خەلتكى، بەھېزى و توانا بۇو لە بەرامبەر كەسانى ناپەوا و گېرەشىپەتنىدا، بەسۆز بۇو بەرامبەر كەسانى رەوا و راستەرەدا، لە گەلن ئەۋەشدا ئەم كۆمەلە لى ئى بەدەنگ هاتن، دەيان ويسىت شتىتكى لە ئارەزۇوه كانىيان بەھېنن، بىز سکالاڭىشيان كاتىتكىيان دىيارى كە بىيىيان باشتىن كاتە بىز ئەۋەدى كە ئەمېرى باوهرداران گۆييان لى بىگىت بە جۆرى مۇسلمانان بە دەم جەنگىيەكى چارەنۋەس سازەۋە دەپرۇشتىن كە پىيىستى بە ھاودەنگى و تەمى مۇسلمانان و ھارىكاريان بۇو، بە جۆرىتكىش ئەوان كاريان دەكىدە سەر بایەخى گەورەي عومەر بە كۆكەرنەوەي دەنگى ھەمېشەبىي مۇسلمانان، بە تايىدەتى لەم جۆرە ھەدل و مەرجمەدا، ئەم دەستە و تاقمە ئۆمىيەدەوار بۇن ئەمە مايەي سەركەوتەن و تىز كەرنى ئارەزۇوه كانىيان بىتت، عومەر لە گەلن ئەۋەدى كە زانى ئەمانە خەلتكانى خرآپ و ھەمل پەرسەن چوو

۱- الولايە على البلدان (163/1).

۲- الادارة الاسلامية في عهد عمر بن الخطاب (223).

به دهم سکالاًکهیانه‌وه و لیکولینه‌وه لمسدر کرد، عومه‌ر باوه‌ری خوی دهرباره‌یان لی نهشاردنمه به لکو به راشکاوی بدهه ناداری کردنه‌وه، بوشی پوون کردنه‌وه که باوه‌ری وايه شم سکالانه‌یان ستدمه له والی و بدهه‌لدا چون، پینمایی کردن لمسدر خراپی مهبدست و خراپی کاته‌کهیان به جوری پیی فرمون: چاکترين بدلگه لمسدر ناراستی دهعواکه‌تان دیاري کردنی شم کله ناسکه‌یه، که دوزمنی ثاماده کردوه هیشرش بکات، سویند به خوائه‌مش ناییته بهربهست له بردهم و هلامدانه‌وه سکالاًکه‌تان،^۱ پاشان عومه‌ر (۱۰۳/۵) محمدی کوری مهسلمه نارد و خدلکی له خز ثاماده کردندا بوون بز عه‌جه‌مه کان و نهوانیش له خزکزکردنوهدا بوون، محمدی کوری مهسلمه هاوه‌لی شه و کاریه‌دهسته بسو که شوین پیی شه و کسنه‌ی هله‌لکه‌گرت که له سرده‌می عومه‌ردا شکایه‌تی لی دهکرا، محمد رپیشت بز لای سعد، تا بدنیو خدلکی کوفدا بیگیریت، شانده کانیش له خدلکی شاره‌کان بز نهاده‌ند دهیاندا به‌سره‌یاندا، سعد محمدی به‌سمر مزگه‌وتنه کانی کوفدا گیبرا، بددزی دوو به دووی بزی نهاده‌پرسی بلکو به‌ناشکراو له‌ناو مزگه‌وتنه کاندا پرسیاری بز دهکرد ، چونکه شه و دهه په‌نامه‌کی و کار کردن و بز پرسین به دزیه‌وه باوی نهبوو.^۲

نه روداوه‌ش رونکه‌ره‌وهی پمیره‌وهی هاوه‌لانه له مامه‌له کردنیان له‌گهان زیر دهستان و فقهی خلاف لمسدر بابهت و مهسله‌کان ، لیکولینه‌وه به ناشکاری دهکریت، نه‌مش به ثاماده‌بیونی به‌بریسان و نهوانی که لییان به‌بریسه، محمد لمسدر هیچ مزگه‌وتیک ناوه‌ستی و پرسیار له خدلکه که ده‌کات هیچ نالین جگه لموهی که ده‌لین: نیمه جگه له چاکه هیچمان نه‌بینیوه و شاره‌زووی گورپینی ناکهین، نه لمسدری شتمان هدیه نه‌شتوانین پشتگیری بین، تمنانه‌ت نه‌وهش که جهراحتی کوری سینان و هاوه‌ریکانی پر کربدبوو هر نه‌وهش بزو که بینده‌نگی کربدبوون و واي لی کربدبوون که هیچ خراپه‌یه‌ک نه‌لین و بتوشیان نه‌لوبیت، په‌نایان برد بز واژه‌هینان له پیاهه‌لدان، همتا گهیشته هوزی به‌نی عه‌بس، محمد فه‌رمووی: سوینداتان ددهم به خوا راستیم پی بلین لمبتاره شم والیه‌تامهوه ، لهم کاته‌دا توسامه‌ی کوری قه‌تاده و تی: مادام سویندات به‌خوای گهوره دا راستیه‌کانت پی ده‌لیم، سمعد شته‌کان به‌یه‌کسانی دابه‌ش ناکات ، له نیوان خدلکیدا دادوه‌ر نیه، له‌گهان دهسته سه‌ریازیه کاندا ناچیته دهره‌وه بز جه‌نگ، سمعد فه‌رمووی: خوای گهوره نه‌گهوره نه‌وهی توسامه و تی درو و بوختانه چاوی کوری بکهیت، مندالی زوری بدهیتی ده‌وچاری ناره‌حه‌تی و گهه مه پیکردنی خدلکی بکهیت، توسامه کوری بزو و بزویه خاوه‌نی ده کچ، دهیوت: نه‌مه نزا و پارانه‌وهی سه‌عده که پیاویکی پرروزه، پاشان سه‌عده به‌رده‌وام بزو لمسدر دعواکه‌ی لمو کۆمده‌له و فه‌رمووی: خوای گهوره نه‌گهوره نه‌وهش بز خراپه و دروزنی ده‌رچوون، به‌لای قورسیان به‌سمردا بیتنی، دواتر چه‌ندین به‌لای قورسیان به‌سمردا هات، حمه‌نی کوری عه‌لی شه و ده‌مه‌ی له سابات شزرشی به‌ریا کرد جهراج به ششیتر پارچه پارچه کرا ، و قه‌بیس به بمرد سه‌ری پانکرایه‌وه، ئدریه‌تیش لمژیز نازارو نه‌شکه‌غه‌دا مرد - لیدان به نالیه‌نیبینی ششیز -، نه‌مش

۱- تاریخ الطبری (۱۰۳/۵).

۲- تاریخ الطبری (۱۰۳/۵).

نونه‌ی له گهله خوا بونه بتو دوستانی هۆزی ، نهودتا نزلو پارانه‌وه کانی سەعد و هرگیران ، لم به دەمەوە هاتنمی خوای گوره بزدوعاى سەعدو ھاوشیوە کانی جۆریک لە بايە خدانی خودايى تىدايە به دوستانی خۆزی ، ناپەوايان چەنبىنى تۆقىون لەو چەكە پەنهانەی كە به ھەممو ھۆکاره ماددیە کانیانه‌وه توپانى بدرگرى لە خۆزى دىنیان نىيە و ناتوانن لىيى دەرياز بن ، كۆتايىھاتنى شەو كەسانەي كە به شىيەھەيى كى خراپ كۆتايىان پىھات بە هۆزی دوعلای سەعدەوە بەلگەمە لەسەر جىنىشىن بۇونى نارەزووە کان و خراپە كارىيە كان لە ناخياندا بە جۆزى كە بەم چارەنۇوسە خراپەي گەياندن ، سەعد بدرگرى لە خۆزى كرد و فەرمۇسى : من يەكەمین كەمسييکم كەمۈشىركەم لەبەر خاترى خواي گەورە كوشتوھ ، پېغەمبەر (ع) دايىك و بابى بتو من كۆزكەدەوە ، پېش من بتو ھېيج كەسى ترى كۆنە كردىتەوە - لە جەنگى ئۇخود پىتى فەرمۇسى : ((بەهاویزە دايىك و بام بە قورىانتىن)) ، من پېتىجىم كەس بۇوم مۇسلمان بۇوم ، بىنى ئەسەدىش پەپوپاگەندەي نەمە دەكەن كە باش نويىز ناكەم وە شكارىش بىتناڭام دەكەت لە كاروبىاي ولات ؟! حەمىدى كورى مۇسلمە سەعد و ئەوانىشى بىردى بتو لاي عومنەر ھەتا چۈونە لاي و دواتر حەمدەوەلە كەدى پېتىا ، عومنەر فەرمۇسى : بەلام لىتىدai ئەي سەعد تۆ چۈن نويىز دەخويىنى ؟ سەعد فەرمۇسى : دوو رېكتى يەكەم درىيە دەكەمەوە و دوو رېكتى تر لەوان كورىتى ، عومنەر فەرمۇسى : گومانم ھەر ئەمە بۇو بەرامبەرت ، پاشان عومنەر (ع) فەرمۇسى : ئەگەر خۇپارىزى نە بوايە دەمزانى چيان لە گەل بکەم ، پاشان فەرمۇسى : كى جىنىشىنە لە كوفە ئەي سەعد ؟ سەعد فەرمۇسى : عبداللە كورى عبداللە كورى عوتبان ، عومنەر (ع) لە شويىنى خۆزى هيتشتىيە و كەردىيە كارىدەست .^۱

ئەو وتهىيە عومنەر (ع) ، كە دەفەرمۇسىت : ئەگەر خۇپارىزى نە بوايە دەمزانى چيان لە گەل بکەم ، ئەوانە سەتكار و نەفامن ، پاكى سەعد دەركەوت لەو تاوانانەي كە درابوویە پالى ، بەلام خۇپارىزى بتو كارى ئۇمەت شەپۆلى فىتنەدەوەستىئىنی و دەميرىتىنی بەر لە دەھى كە لە لانكە كەيدا بىتىھە دەرەوە و بېتىھە مایيە لىتىك ترازان و دووپەرەكى ، رېنگە بگاتە جەنگىش ، ئەگەر بەرپرس كە داواكەي لەسەر تۆمار كراوه پاك بىت ، ئەوا بە ھېيج شىيەھەيك زيانى پىھاتنىت ، سەعدپاك بسوو لەو تاوانەي درابوویە پالى و ئەوان ولائەت و دەسەلاتيان بەئەرك و مەستۇليەت دادەنا نەك بە شىيەھە دەستكەوت ، دايانان لە خواي گەورە دەكەد ئەم ئەركە بەچاڭى ئەدا بکەن و نەبنە مایيە فىتنە ، ئەگەر هاتتو نەم كارە گۈزرا بتو فيتنەيەك ، دانايى لەۋەدا نەبىت لەسەرى ، ھەروەك شەھەي كە لەم رووداوهدا بىينىمان ، بتو ھەر رپوداويتىكىش وتهىيەك ھەيە ، ئەمەش ھەر ئەمە بۇو عومنەر لىيى چۈپە پېشىن كاتىيەك كە سەعدى لە كارە كەي بەخشى و بەو جىتگەرە سپارد كە شويىنى مەتمانەي سەعد بۇو .^۲ بەم شىيەھە عومنەر سەعدى (ع) لە مەدینە هېشتەمە و بېرىارىدا بە دانانى شەو كەسەي كە سەعد لە كوفە لە شويىنى خۆزى دانابۇو ، سەعد بۇويە يەكىن لە راپاۋىزكارانى عومنەر لە مەدینە ،^۳ پاشان عومنەر كەردىيە يەكىن لەو شەش كەسەي كە پالىيورابۇن بتو بەدەست ھىنانى خەلافەت كاتىيەك كە

۱- تاریخ الطبری (۵/۱۰۴).

۲- تاریخ الاسلامی للحمیدی (۱۱/۲۲۲).

۳- دور الحجاز في الحياة السياسية (ص: ۲۵۷).

برینداربوو، پاشان و هسیه‌تی بز خلیفه‌که‌ی دوای خوی کرد که سعد بکاته کار بهدهستیک و فرمودی: ((من سعد لم بهر خراپی له کار که نار نه خست، تسام لە مدوه دوچاری گرفتیک بیت)).^۱

۲- سکالا له دژی عمری کوری عاصی والی میسر:

به راستی چاوديزی کردنی عومه‌ر (عليه السلام) بز عمری کوری عاصی چاوديزیکی توند و تیز بسوه، خلیفه همه‌یشه چاوديزیبووه بهسر هریتم و وییدلایدته کانه‌وه، تهنانه‌ت کاتیک عه‌مری کوری عاص مینبهریکی بز خوی دروست کرد عومه‌ر نامه‌یه کی بز نووسی: له پاشادا، هه‌والم پی گهیشتووه که مینبهریکت دروست کرد و بدرزی بهسر مسلمانانه‌وه، هینده‌ت بهسه که تز به پیوه بیت و مسلمانان له بدرده‌متا دانیشن ، بزیه من بپیاری خۆم لەسر داوی که ئەم مینبهر بشکیئنی، عەمر زۆر له چاوديزی عومه‌ر دەترساو دەیزانی که چەنبیئنی سوره لەسر پەساندنی دادپەروه‌ری له نیوان خەلکیدا و لەسر پەساندنی سزا شەرعیه کان، ئەمە ولی تمواوی دەدا هەتا هیچ ھەوالیکی نگاتاه عومه‌ر جگه له و ھەوالانه نەبیت کە دلخوشی دەکات، عبدالرحمن کوری عومه‌ر و پیاویکی تر شەراب دەخۆنوه بی ئوهی بزانن سەرخۇشیان دەکات و پاشان سەرخۇش دەبن، ھەردوکیان دېن بز لای عه‌مری کوری عاصی و داوای لى دەکەن کە سزايان بەسەردا بسەپینیت بەلام عەمر دەريان دەکات، عبدالرحمن دەلیت ئەگەر ئەم کاره نەکەت ئەوا ھەوان دەدەم باوکم، عەمر دەفرمۇوتیت: زانیم ئەگەر سزاکەیان بەسەردا نەسەپینم عومه‌ر لیتم تۈورە دەبیت و له کار لام دەبات پاشان عەمر لەبەر چاوی خەلکی سزای دان و له مالەکەی خزى سەرى تاشین، له راستیدا پیتیستە سزای سەرتاشین لە ھەمان کاتدا له گەلن قامچى لیدانەکەدا بیت و لەبەر چاوی خەلک بیت، لەم کاتەدا پەیامیکی عومه‌ر هات و ھەرەشەی له عەمر دەکرد لەبەر ئوهی کە لەبەر چاوی خەلک سەرى عبدالرحمنی نەتاشییووه، له نامەکەدا ھاتووه: له مالەکەی خوتدا له عبدالرحمن دەدەیت و ھەر له مالەکەتدا سەرى دەتاشی و دەشزانی کە ئەممە سەرپیچى کردنی منه، ئوهش بزانه عبدالرحمن پیاویکە له پیاواني ۋىز دەست و ئوهی بە خەلکى ترى مسلمانى دەکەت دەبىيە عبدالرحمن يشى بکەت، بەلام تۆ وتۇتە ئەمە کوری ئەمیری باوەردارانه و زانیوتە کە له لای من نەرم و نیانی بز هیچ کەسیک نیه له مافیکدا کە خواي گوره پیویستى کردىتى لەسرى.^۲

عەمری کوری عاص لە کاتى ولايدتەکيدا ھەندى سکالا پۇوي تى کرد کە ھەندىکييان له لايەن سەربازانى مسلمان و ھەندەکەی ترىشيان له لايەن قىيتىيە کانى ئەمە لاتمۇه بسو، ئەمەش واى له عومه‌ر (عليه السلام) کرد، کە چەند جارىك بانگى عەمری کوری عاص بکات بز سەرزەنشت کردنی يا بز سزادانى لەسر ئوهی کە ليى دەركەوتۇوه، لەوانه پیاویکی میسرى سکالا لەسر کورپىکی عەمری کورى عاص تۆمار دەکات کە بە قامچى داویدتى له کورپى ئەپياوه، ئەمەش وادەکات له عومه‌ر کە

۱- تاریخ الطبری (۲۲۵/۵).

۲- فتوح مصر وأخبارها (ص: ۹۲).

۳- تاریخ المدينة (۸۴/۳).

عمر و پاشان کوره‌کدی بانگ بکات و فرمانی دا به پیاوه میسریه که توله له کوری عمر بکاتهوه، پیتی ده لیست: ثه گهر عمر له باوکی ثه و کوره‌ی بدایه شوا کارمان نده‌گهیشته ثممه، لهم کاته‌دا عومه‌ر لای کرده‌وه بوز عمری کوری عاص و ثه و ته به ناویانگه‌ی پی و ت که ده فرمومیت: ((تا که‌ی خلکی ده کنه کزیله له کاتیکدا که به نازادی له دایک بونون)),^۱ جاریکیان سه‌ربازیک خوی ده کات به زوردا بوز لای خملیفه که عه‌مری کوری عاص تاوانباری کردووه به دوروپووی، عومه‌ر نامه‌یه کی بوز ده نووسیت و رهوانی لای عه‌مری ده کاته‌وه و فرمان ده‌داته عه‌مر که لمبردهم خه‌لکیدا دابنیشیت و ثه گهر ثم راستیه سه‌لینترا شوا سزای ده‌دات و ثممه‌ش وای لیکرد بانگی چهند شایه‌تیک بکات، پاشان ده‌که‌وت عه‌مر تاوانباره، دواتر همندی که‌س ویستیان بهر له پیاوه که بکرن له لیدانی عه‌مر و برتیلی بدهنی له برو لیدانه که به‌لام پیاوه که رازی نه‌بورو، کاتیک که پیاوه که هستایه سه‌ر عه‌مر که لیتی برات لیتی پرسی: ثایا کم‌ستیک هدیه به‌رم پی بگریت له لیدانت؟ عه‌مر و تی: نه خیز نه‌وهی که فرمانت پینکراوه نه‌غمامی بده، پیاوه که و تی: نه‌وا من توم به‌خشی.^۲

۳- سکالا له دژی نه‌بو موسای نه‌شعری والی به‌سره:

جوره‌یری کوری عبدالله به‌جلی ده فرمومیت پیاویکی ده‌نگ زل وجدریزه له‌گه‌ن نه‌بو موسای نه‌شعریدا بورو، کاتیک که ده‌سته که‌وتیکیان ده‌ست کدوت نه‌بو موسا همندی له بدهش که‌ی خوی پیدا به‌لام نه‌و پیاوه داواه هموو بدهش که‌ی کرد، له‌بر نه‌وه نه‌بو موسا (۲۰) قامچی لیدا و سه‌ری تاشی، پیاوه که موه‌کانی سه‌ری کزکرده‌وه و رؤیشت بوز لای عه‌مر، جوره‌یر ده فرمومیت من نزیکترین که‌سی عه‌مر بوم، پیاوه که ده‌ستی کرد به گیرفانیدا و پاشان موه‌کانی ده‌رهینا و دای به سنگی عه‌مردا و تی: سویند به خودا ثه گهر نه‌گر نده‌بورو، عه‌مر فرموموی: راست ده کات ثه گهر نه‌گر نه‌بایه دواتر پیاوه که و تی: ثهی ظهیری باوه‌رداران من پیاویکی ده‌نگ زل وجدریزه و لیهاتوم، چیزکه‌که‌ی بوز بدهیان کرد، و تی: نه‌بو موسا (۲۰) قامچی لیداوم و سه‌ری تاشیوم، پیتی وايه که توله‌ی لی ناکریتتهوه، عه‌مر (۱۴)^۳ فرموموی: هدم که‌س شاوا نه‌ترسانه سکالا بیتن لام، پیم خوشته له هه‌موه نه‌و ده‌ستکه‌وتانه‌ی که خواهی گهوره ده‌مانداتی، دواتر عه‌مر نامه‌یه کی بوز نه‌بو موسا نووسی: سلاوت لی بیت، فلان که‌س هموالی پینداوم به چند شتیک ثه گهر کارهت له نیتو قمه‌ر بالغی خلکدا کردووه شوا بپیارم له‌سهر داوی که له نیتو قمه‌ر بالغی خلکدا دانیشی، تا توله‌ت لی بکاتهوه، ثه گهر تز نه‌م کارهت له چولیدا کردووه شوا بپیارم له‌سهر داوی که له چولیدا دانیشی، تا توله‌ت لی بکاتهوه، پیاوه که هاته پیشی و خلکی پییان و ت: بیبه‌خش، پیاوه که و تی: نا سویند به خواهی ناگه‌ریم و ناییه‌خشم، کاتیک که نه‌بو موسا دانیشت بوز نه‌وهی پیاوه که توله‌ی لی بکاتهوه، پیاوه که سه‌ری بوز نه‌سماون به‌رز کرده‌وه و تی: خواهی گهوره وا به‌خشیم له‌بر خاتری تز.^۴

۱- الولاية على البلدان (۱/۸۱).

۲- تاريخ المدينة (۲/۷۰۸-۷۰۸)، في إسناده إنقطاع.

۳- محض الصواب (۲/۶۷) إسناده حسن.

عبدالله كورى عومەر(ھە) دەفرمۇتىت: ئىئىمە لە گەل عومەردا بىووين لە پىيگىدە كىدا پىاپىتكى بىنى بە خىتارىي هات بۆ لاي، عومەر فەرمۇسى: ئە و پىياوه ئىئىمە دەوي، كەمەتكى وەستا و پاشان پۇيىشت بۆ كارەكى، پىياوه كە هات و دەستى كرده گريان و عومەرىش(ھە) گريا و فەرمۇسى: كېشىت چىيە؟ پىياوه كە وتنى ئەمیرى باوەرپەداران ثارەق خواردەتەوە، ئەبوموسا لىتى داوم و پۇوى رەش كردىم و بە نىيۇ خەلتكىدا گېپامى و بەرى لە خەللىك گرت كە لە گەلەم دابىنىش، منىش بىرم لەوە كەرددەوە كە بە شىشىرەكەم لە ئەبۇ موسا بىدەم، يان بىئىمە لات هەتا پەوانەي ولاتىكىم بىكەيت كە كەس نەمناسىت تىايادا، بۆ ئەوەي پەن نەبەمە بەر كافران، عومەر(ھە) دەستى كرده گريان و فەرمۇسى: ئەوەي بەختەوەرى كردووم ئەوەي كە تۆ نە چوی بۆ لاي كافران، منىش ئەوە و ئەوەم ھەيءە، پاشان فەرمۇسى: ئەگەر تۆ ئارەقت خواردەتەوە ئاسايىھە، چۈنكە لە سەردىمىي جاھىلىدا ئارەق بە ئاسايى خۆراوەتەوە، نامەيەكى نۇرسى بۆ ئەبۇ موسا: كە فلان كەس هاتە لام و باسى ئەوە و ئەوەي كرد، ئەگەر ئەم پىيامەت پىيگىشت فەرمان بە خەللىكى بىدە كە لە گەلتى ھەلسوكەوت بىكەن و تىكەلتى بىكەن، ئەگەر تەۋىيدى كرد ئەدوا شايىتەكى وەرىگە، عومەر پۇشتەي كرددەوە و فەرمانى پىتىدانى دووسەد درەھەمى دايىھە، لە پىيایەتىكى تردا ھاتوو كە: فلانى كورى فلانى تەميمى ھەوالى پىتىدام بە ئەوە و ئەوە، سوينىد بە خوا گەرامەوە رپوت رەش دەكم و با ئەوپىش بە ناو خەلتكىدا بتىگىپىت، ئەگەر ويست ئەوە بىزانى كە ئەوەي من دەيلەيم راست و دروستە ئەدوا فەرمان بە خەللىكى بىدە كە نان و ئاوابى لە گەل بىخۇن، ھەلسوكەوتى لە گەلدا بىكەن، ئەگەر تەۋىيدى كرد ئەدوا شايىتەكى وەرىگەن، عومەر پۇشتەي كرددەوە و سوارى ولاخەكى كرد و (٢٠٠) درەھەمى پىتىدا،^١ ئەم يەرگۈزشتەيەش سوورىيۇنى عومەرى فاروقى تىيدىايد لەسەر ئەوەي كە ھىچ كەسىك لە كارىيە دەستە كانى ناتوانى لە كاتى سزادانى سەرپىچى كەراندا^٢ لە سنورى لابدەن.

٤- سکالاى خەللىكى حەمەص لە دەشى سەعىدى كورى عامر:

خالدى كورى مەغان دەفرمۇتىت: عومەر(ھە) لەشارى حەمەص سەعىدى كورى عامرى ئەلمۇجى كرده والى كاتىيەكى كە عومەر هات بۆ حەمەص فەرمۇسى: ئەمە خەللىكى حەمەص، كارىيە دەستە كەدان چۈنە؟ ئەوانىش شەكتەيان كرد، بە حەمەص و تراوە كوفەي دوھەم لەبەر زۆر شەكتە كردن و ئازاوه دروستىكەن، ئەوانىش و تىيان: چوار سکالاامان ھەيءە، سەعىد نايىتە ناومان هەتا خۆر بەرز دەپتەوە، عومەر فەرمۇسى: چى تر؟ و تىيان: بە شەو وەلامى كەس ناداتەوە، فەرمۇسى: چى تر؟ و تىيان: ھەمۇ مانگىيەك رۇزىيەكى ھەيءە كە تىايادا نايىتە دەرەوە بۆ ناومان، عومەر فەرمۇسى: چى تر؟ و تىيان: چەند رۇز جارىيەك دەبورىتەوە (واتا لەھۆش خۆي دەچىت و ئاگاى لە خۆي نامىنېت)، عومەر سەعىد و ھەمۇ خەلتكەكى كۆركەدەوە و فەرمۇسى: خواي گۈورە، ئەمپۇ ئەو گومتانە چاكەي من بە سەعىد ھەمە بە راستى دەركەۋىت، عومەر دادگايىھەكى كرددەوە و لەبەر دەمى سەعىددا فەرمۇسى: لە چى

١- محض الصواب (٥٥٢/٢) إسناده حسن.

٢- صحيح التوثيق في سيرة وحياة الفاروق (ص: ١٣٤) إسناده حسن.

سکالاًی لی دهکن؟ و تیان: تا خور به رز ندبیته ناوامان؟ عومدرا فدرموموی: تۆ چی دهليت؟ سهعید فدرموموی: سویند به خوا پیم ناخوشه باسی بکم، خیزانه که مخزمه‌تکاری نیه، هر خزم همویر دهشیتم و دایده‌نیتم تا هله‌لبینی و پاشتر دهیکه مه نان و دواتر دهست نویش دهشزرم و دیمه ناویان، عومدرا فدرموموی: له چی تر سکالاً دهکن؟ و تیان: شمو وه‌لامی کمس ناداته‌وه، عومدرا فدرموموی: تۆ چی دهليت؟ سهعید و تی: زور پیم ناخوشه که ثمه‌مش بدرکینم، من پرژم داناوه بۆ شموان و شهويشم داناوه بۆ خزم خودا، عومدرا فدرموموی: له چی تر سکالاً‌اتان همه‌یه؟ و تیان ثمو له مانگینکدا رۆزئیکی همه‌یه که نایمته دهروه بۆ لامان، عومدرا فدرموموی: سهعید فدرموموی: خزمه‌تکارم نیه جله‌کامن بۆ بشوات و جله‌ترشم نیه که بیگزرم، داده‌نیشم همتا جله‌کامن وشك دهبيته‌وه و پاشان له‌بدری دهکم و دواتر له ئیواره‌ی ثمو رۆزه‌دا دیمه دهروه بۆ ناویان، دواتر عومدرا فدرموموی: سکالاًی چی ترى لی دهکن؟ و تیان: چندن رۆز جاريک دهبوریتزو، عومدرا فدرموموی: ئەی تۆ چی دهليت؟ سهعید و تی: جهسته‌ی خوبیبی نه‌نصاریم بینی له مه‌ککه که قوره‌یش گوشته‌کهيان پارچه‌بارچه کرد پاشان هەلیان واسی به قەبینی داریکدا و تیان: ئایا پیت خوشے محمد له شوینی تۆدا بیت؟ ئەویش فدرموموی: سویند به خوا پیم خوش نیه من له نیو مال و مندالله‌که‌مدا بم و محمد (علیه السلام) درکیت بچیت به له‌شیدا و پاشان هاواری کرد ئەی محمد، من هر رۆزئیک یادی ثمو ساته ده‌کمدوه که نه‌متوانیووه لهو حاله‌تدا بشتیوانی لی بکدم و موشريک بوم و باوه‌رم به خواي گهوره ندبووه تمناندت گومان وايه که خواي گهوره بمو تاوانه لیتم نابوریت هرگیز له‌بدر نه‌وه دووچاري ثمو بورانه‌وهي ده‌بم، لیزه‌دا عومدرا فدرموموی: سوپاس بۆ ئەو خودایی که ثمو گومانه‌ی هەمبۇو هەر واپو، پاشان عومدرا هەزار ديناري بۆ نارد و پىئى فدرمومو: کاره‌کانتى پى تمواو بکه، دواتر لىپى جىبابوویوه.^۱

۵- له‌كارخستنى هەر كەسيك كە گالتە به خەلکى بکات:

قەيسى كورى ئەبى حازم - رەحىمەتى خواي لى بیت - دەفرمومویت: عومدرا (ع) پياویتکى نه‌نصاري كرده كاربه‌دهست و ئەویش لاي عەمرى كورى حەيانى كورى بەقىلەي گەورەي هۆزى حىرەدا لايدا، ئەویش خواردن و خواردنەوه و هەرچىھەكى ويست خستىي بەر دەستى، پاشان دەستى كرده گالتەجارى،^۲ پياوه‌کەي بانگ كردو و دەستى بە پيشيدا سپى، پياوه‌کەش سوارى ولاخىك دەبىت و دەپرات بۆ لاي عومدرا (ع) و پىئى دهليت: ئەی ئەمیرى باوه‌پداران من خزمەتى كىسرا م كردووه بەلام رۆزگارم بەمە نەگەيشتۇوه كە ئىستا ئەم والىھى تۆ بە منى دەكات، عومدرا فدرموموی: چى روويداوه؟ پياوه‌کە و تى: فلان كەسى والىت لاي من لايدا و خواردن و خواردنەوه خستوتە بەر دەستى، پاشان بانگى كردووم و سوکايدىتى پى كردووم و دەستى بە پىشما سېرىپووه، عومدرا (ع) ناردى بە دوايدا و پىئى فدرمومو: ها !! هەرچىھەكت له خواردن و خواردنەوه ويسىتۇوه خراوەتە بەر دەستى، پاشان دەستى

۱- صحيح التوثيق في سيرة وحياة الفاروق (ص: ۱۳۴) إسناده حسن.

۲- حلية الاولىاء (۱/۲۴۵)، أخبار عمر (ص: ۱۵۲).

سپیووه بە ریشیدا؟ سویند بە خوا نەگدر نەم کاره نەبۇوايىتە سونەت ندوا ریشەم دادەمالیت و ھېز و وزەم لى دەپىت، بىلەم سویند بە خوا ئىتەر ھەرگىز لە خەلاقەتى مندا نايىتە كارىبدەست.^۱

سېيەم: نەو سزايانەي لە سەرەدەمى عومەردا (ھە) دۇوبەرپۇرى والى بۇتەوه:

بە هۆى چاودىئى عومەر بۆ والىە كان عومەر ھەندىن لەم ھاۋەلائى بىنىسوھ كە والىەكانى تىكەوتۇن، لەبىر ئەۋەھەستاوه بە تەمىي كردن و سزادانىيان لەسەر ئەم ھەلائى كە تىيى كەوتۇن، شىوازى تەمىي كردىنىش بە پىتى جىاوازى پووداوه كان و ئەمەي كە خەلیفە بىنىسوھ تى جىزاوجىز بۇون، لە گۈنگۈزىن شىوازەكانى تەمىي كردىنى والىە كان ئەمانە بۇون:

۱- حەق لېكىرنەوه و تۆلەسەندن لېيان ئەگەر ھەلەيان كىرىدىت:

عومەر(ھە) ھەميشە دەيفەرمۇو: ئاگادار بىن من كارىيەدەستانم نەناردۇوه، تا لېدىتان بىدەن و سەرۇەت و سامانەكانىتانا بىبىن، بەلکو من ئەوانم ناردووه تا شارەزاتان بىكەن لە ئايىنەكتان و سونەتى پېغەمبەرەكتان، ھەر كەس بەدەر لەمەي پىنکرا با سکالاڭ كەيم بىز بەرز بىكەتەوه، سويند بەم خەلەپەي كە گىانى منى بەدەستە ئەم دەمە تۆلەي بۆدەكەمەوه،^۲ عومەر ھەر بەدەوه نەۋەستاوه كە ئەم دەستوورە فەرمىانە دەرىكەت كە ھەپەشە لە والىە كان دەكەت و بەرىيان پى دەگەيت لە ھېرىش كەردىنسەر خەلکى، بەلکو ئەم كارە بە شىپوھىيەكى كەدەھىي بىھجى ھەتىناوه، ھەروك ئەمەي تىمان پەرپاند لەمەي كە سکالا لە دەزى ئەبۇ موسای ئەشىمىرى و عەملى كورپى عاص كرابۇو (ھە).

۲- لەكار خىستنى والى بە ھۆى ھەلە كىرىنى:

عومەر(ھە) ھەستاوه بە لەكارخىست و لابىدىنى چەند والىەك بە ھۆى ئەمەي كە كەتوونەتە ناو ھەلەمەيە كە شىاوى ئەمە نەبۇو كە عومەر لېتى بىندەنگ بىتت، عومەر(ھە) يەكىن لە فەرماندەكانى لەكار لابىد بەھۆى ئەمەي كە دەستى وەردابۇويە كارى سەرىبازەكانى كەناردبۇرى بۆ سەر سوبایەك وە كاتىيك كە چۈوبۇويە نىتۇ سوبىاكە پىتى وتبۇون: وەرن ھەۋالىم پى بىدەن بە ھەر تاوانىتكە ئەنجامتانا داوه ئەوانىش ھەستاپۇون بە دان نان بە تاوانەكانىيان پاشان ئەم ھەواڭ گەيشتە عومەر، ئەھىپىش فەرمۇو: ئەمە چېھىتى دايىكى لە بازىبىچىت ئەپەتىك ھەلەمەلەت كە خودا دايىپوشىۋو؟ سويند بە خوا چى بىىنى كار بۆمن ناكات،^۳ عومەر تۈرە دەبىت لە يەكىن لەوالىە كانى كاتىيك كەھەندى ئەنۋەرەھەي ئەم والىەي پى دەگات، كە تىيايدا خۆى بەمەي نۆشىنەو دەنۋىتىت و پاشتە لەكار لاي دەبات.^۴

۱- تاریخ المدینة (۳/۸۱۳) خەر صحیح، الفاروق الحاکم العادل (ص: ۱۱).

۲- الولاية على البلدان (۲/۱۷۲)، الاموال لإبى عبید القاسم بن سلام (ص: ۶۳-۶۴).

۳- الولاية على البلدان (۲/۱۲۶-۱۲۷).

۴- تاریخ المدینة (۳/۸۱۸).

۵- السياسة الشرعية لإبن تيمية (ص: ۱۰۵).

٣- لەناوبىدىنى شتىك لە مالى وائى:

ئەمە بىريتىيە لەوەي كە سەرىيچى تىدايە، عومەر(ع) ھەميشە سور بۇوه لەسىر ئەوەي كە مالى وائى بىي دەرگا و بىي پەرە بىت، كاتىك ھەوالى پى گېشت كە سەعدى كورى ئەبى وەقاص(ع) دەرگايى داناوه بۆ مالەكەي، خەمدى كورى مۇسلمەي بۆ نارد و فەرمانى سوتاندىنى ئە دەرگايىدە پىتا،^١ لە راستىدا ھۆى بۇونى ئەم دەرگايىه ئەوە بۇو كە مالى سەعد لە بازىرەوە نزىك بۇوه وە قالەقالى خەلکى بازار ئەزىدەتى سەعديان داوە، لەبەر ئەوە سەعد دەرگايىه كى داناوه تا لە دەنگددەنگى خەلکى بازار دابېرىت، ھەوالى ئەم دەرگايىه و مالى سەعد گېشتە عومەر، كە خەلکى ناويان لىتىناوه كۆشكە كەي بىزىزىت، لەبەر ئەوە عومەر خەمدى كورى مۇسلمەي بانگ كرد و ناردى بۆ كوفە، پىي فەرمۇو: بىزىزىتە كۆشكە دەرگاكەي بىسوتىنە، پاشان دارە كەت بىگىزەوە سەرەتات خەمد بەرە كوفە بەرىپىكەوت، ھەندى دارى كېرى و هېتىنای بۆ كۆشكە كە، و دواتر دەرگاكەي سوتاند،^٢ إین شىبە پىيوايدىتى كەدۇوە كە: عومەر(ع) مەجاشىعى كورى مەسعودى كەدە كارىدەست لەسىر كارىك و ھەوالى پىنگىشىت، كە خىزانى مەجاشىع مالەكەي نوى دەكتەوە، عومەر نامەيە كى بۆ نۇرسى: لە بەندەي خودا ئەمیرى باوھرداران بۆ مەجاشىعى كورى مەسعود سلاوت لى بىت، لە پاشادا ئەوەي من ھەوالىم پى گېشتىوە كە (خۇزەيراء) مالەكەي نوى دەكتەمە، ئەم نامەيە منت بەدەست گېشت فەرمانىم پىتداوى كە لە دەستت نەيغەيت ھەتا دىوارە كە تىتك دەدەيت، إین شىبە دەفەرمۇويت: كاتىك كە مەجاشىع نامەكەي بۆ ھات چەند كەسىك لە لاي دانىشتىبۇن ئۇيىش سەيرى نامەكەي كەدۇ خەلکەكە زانيان كە شتىكى بۆ ھاتوو و بىزازارى دەكتات، نامەكەي بە دەستىيەوە گرت و پاشان فەرمۇوى بە خەلکەكە: ھەستنە سەرىيى، ئەوانىش ھەستان و نەيانزانى كە بۆچى ھەلىان دەستىتىنى، لە گەل خۆى خەلکەكە بەر دەرگاكى مالەكەي چۈوئە ژورەوە و روپەپەروپۇ خىزانەكەي بۇويەوە، خىزانەكەي ھەستى بە گۈزى نىتۇچەوانى كردو پىيى وت: ئەوە چىتە؟ ئۇيىش فەرمۇوى: ئەمە لە تۆۋەيە بۆ من و پەستت كەدووم و ئازارت داوم،^٣ پاشان خىزانەكەي رېيىشت و بە خەلکەكەي وت: وەرنە ژورەوە، ئەوانىش ھاتنە ژورەوە، مەجاشىع فەرمۇوى: ھەر يەكىكتان ئالىرە دەستىك بە Bates لە خۆى و تىيکى بىدات، فەرمۇوى: ھەموويان تىيىكدا ھەتا گېشتە سەر زەوى و پەيامەكەش ھېشىشا لە دەستى مەجاشىع بۇو داي نەنابۇو، لە كاتى سەردانى عومەر بۆ شام، يەزىدى كورى ئەبو سوفيان بانگى دەكتات بۆ سەر خوان ، كاتىك عومەر دەچىتە ژورەوە ھەندى پەرەتىيە تىدا بەدى دەكتات، عومەر يە كە يە كە دەيانگىرىت و پارچەپارچەيان دەكتات و دەفەرمۇويت: بەلام لىتىدا ئايا ئەمانە دەپۈشى، ئەگەر خەلکانىك ئەمە لەبەر بىكەن لە گەرما و سەرما دەيان پارىزىت.^٤

١- فتوح البلدان (ص: ٧٧)، نهاية الارب (٨/١٨).

٢- الادارة الاسلامية مجلداوي (ص: ٢١٦).

٣- لسان العرب (١٦١/٧).

٤- تاريخ المدينة (٨٣٢/٣)، الولاية على البلدان (٢/١٢٨).

٤- تەمىز كىردن بە لىيىدان:

عومەر(ع) بىدوه بەناوبانگ بىووه، كە ھەلگرى قامچى بىووه و بەكارى هىنناوه و داركارى پىتىكىرددووه و هەر بىو قامچىيەش لە ھەندى والى داوه، بە ھۆى ھەلەگەلىكىدۇھ كە شەنجاميان داوه، عومەر لە كاتى سەرداھنىكىدېدا بۆ شام چۈويە لاي ھەندى والى و بېرى كالائى زىيادى لا بەدى كىردن، لەبىر ئەوه عومەر بىتاقەت بىوو و بە قامچىيە كە لىيىدان،^١ لە كاتى سەرداھنىكىدېدا بۆ شام گەيشتە ھەندى فەرماندە، يەكەمین كەس پىتى گەيشت يەزىدى كورپى ئەبۇ سۆفيان، و ئەبۇ عويمىدە و پاشان خالدى كورپى وەليد بىوو لەسەر ئەسىپە كانيان، كە ھەندى جل و بەرگى نايابيان لەبەردا بىوو كە بۆ موجاهيدان نەدەبىوو، لەبىر ئەوه عومەر دابەزى و چەند بەردەتىكى ھەلگرت و بەردارانى كىردن و فەرمۇسى: چى واى لى كىردن خىتىرا لە راي خۇتان پاشڭىز بىنەوە، نەكەن بەو جل و بەرگاندۇھ پېشوازىم لى بىكەن، يان لە ماوهى ئەم دوو سالەدا تىيىرون، سوئىند بە خوا ئەگەر لەسەرى دوودەوە ئەم كارە بىكەن ئەوا دەتانگۇپم بە كەسانى تر، ئەوانىش وتىيان: ئەم ئەمیرى ئىمامداران ئەمە تەنها سېيە و ئىيەش چەكمان پىتىيە، ئەوپىش فەرمۇسى: كەواتە شىتىكى باشه.^٢

٥- دابەزاندى ئەسەلات لە والىيەوە بۆ شوان:

عومەر(ع) ئەمەي لەگەل والىيەك كىرددووه، إين شىبىھ دەگېرىتىدۇھ: عومەر(ع) عەيازى كورپى غەندەمى كىرده كارىدەستى شام و ھەوالى پى گەيشت كە عەياز سەرقالى كۆتۈربازى و شەۋاربۇرىيە، عومەر پەيامىتىكى بۆ نارد ھەتا بىت بۆ لاي، ئەوپىش ھات و عومەر سى رۆز لاي خۆى ھېشتىدۇھ، پاشان بانگى كردو بە عەبایيەكى خورى بۆ هىينا، فەرمۇسى: ئەمە لەبەر بىكە، دواتر كۆشەبەريەك و سى سەد سەر مەرى دايە و فەرمۇسى: دوايان كەوە، ئەوپىش دوايان كەوت كاتىكى كە ھەنگاپىتكى تېپەراند فەرمۇسى: وەرە، ئەوپىش ھاتە خزمەتى پىتى فەرمۇر ئەوه وئەوە بىكە و بېرۇ، ئەوپىش رۆشت، تا دوور كەوتەوە دوبارا بانگى كىردهو، ھاتەوە، فەرمۇر بېرۇ رۆت، جارىنلىكى تر بانگى كىردهو، ھېننەدەي هىيىنا بىدا ئەۋەن ئەۋەن، ئەۋە كەي بەردايەوە ھەتا پەنگاوه كە پېپىو پاشان رانە كەي ئادا و دەرەوە و فەرمۇسى: ئاوابا بۆم بەھىنەرەوە، ئەوپىش بىرىنى و لە رۆزەدا ھېتىنەيەوە، عومەر(ع) رۆيىشى دواتر فەرمۇسى: بېرۇ بىيەوە، كاتىكى كە ئەو رۆزە ھات بېھىنەرەوە، ئەم كارە دوو تا سى مانگى خايىاند، پاشان عومەر بانگى كرد و فەرمۇسى: ها، شەو را دەبسويرى و كۆتۈربازى دەكەيت ئايادا دەگەرىتىدۇھ سەر ئەم كارە؟ عەياز وتى: نەخىر، عومەر فەرمۇسى: بىگەرىتىو سەر كارە كەي خۆت،^٣ و ئاكامى ئەم سزاي تەمىز كىردنە ئەوه بىوو كە عەياز پاش ئەمە بىوويە باشتىرين كارىدەستى عومەر(ع).^٤

١- تاریخ المدینة (٣/٨٣٤).

٢- الولاية على البلدان (٢/١٢٩).

٣- تاریخ المدینة (٣/٨١٧-٨١٨)، الولاية على البلدان (٢/١٠٣).

٤- الولاية على البلدان (٢/١٣٠).

۶- دابه‌شکردنی مالی والی:

به پاستی چمسپاندنی ثم یاسایه کاریکی خپاریزی بود له حرام، که عومه‌ری (ع) پیشی هله‌دسا به جوزیک که عومه‌ری هستی کرد به زمزیونی مالی همندی له والیه‌کان و ترسا لهوهی که لهوان همندی له مالمیان به هوی کاری ویلایه‌تده دهست که‌وتبی،^۱ این تیمه‌لمسه‌ر ثم کارهی عومه‌ر دهه‌رموزیت: یارمه‌تی و لاگری کردنی والیه‌کان له سهودا کردن، به کریدان و لینکدان، شاودتی و دامه‌زرنانده‌هه بوده، نه‌مدش جوزیکه له دیاری، هدر لبدر ثمده بوده که عومه‌ر له کاریه‌دهستانی لهوانه‌ی که باش بون و خواناس بون وریا بون و تزمته‌تبار نه‌کراوه به ناپاکی و بدلاکو وریا کردوونه‌تده بدهی که پیشان سپیرداروه له پیناو ولایدت و یارمه‌تی و لاگری و چندین شتی تریش، کاره‌کهی به‌مه کوتایی دههات، لهدبر شوهی عومه‌ر پیش‌وایه کی دادروه بوده و به یه‌کسانی شته‌کانی دابه‌ش کردووه،^۲ عومه‌ر (ع) هستاوه به دابه‌شکردنی مالی کاریه‌دهستانی به دو که‌رتمه، لهوانه سمعدی کوری ثعبی و هقاص و ثعبو هوره‌یره و عه‌مری کوری عاص (خوایان لی رازی بیت)، عومه‌ر کاتیک کاریده‌سته کانی کرده والی کالا و شمه که که‌یانی لای خوی دهنووسی و پاشان شه‌گهر زیادی بکردایه ثمدا دابه‌شی ده‌کرد یان لیسی و هرده‌گرتن،^۳ هرده‌ها عومه‌ر هله‌دستا به دابه‌شکردنی مالی همندی له خزمانی والی شه‌گهر به‌هانه‌یه کی بز ثم کاره‌ی همبووایه، عومه‌ر نیووهی ماله‌کهی له شه‌بی به‌کره و هرگرت، شه‌بی به‌کره‌ش په‌خنه‌ی لهم کاره گرت و وتنی: من ج کاریکم بز تو گرتونه‌ت دهست؟ عومه‌ر پیشی فرموده: به‌لام برآکدت له‌سر بدمی‌تمال و دهیه کی حوشته کان بوده پاره‌ی داویتی به قهرز و توش بازرگانیت پیوه کردووه.^۴

۷- سه‌رزه‌نشتکردنی زاره‌کی و نووسراوه‌یی:

عومه‌ر (ع) له کاتی کوبیونه‌وهی به فرمانده کانی هستاوه به سه‌رزه‌نشت کردنیان له‌سر هه‌لسوکوهه کانیان، به جوزیک چهندجار سه‌رزه‌نشتی عه‌مری کوری عاصی کردووه، هدروه‌ها سه‌رزه‌نشتی عه‌یازی کوری غمنه‌م و خالدی کوری و‌لید و ثعبو موسای شه‌شعری و چندین فرماندهی تری کردووه،^۵ به‌لام سه‌رزه‌نشتی په‌یامی له سه‌رده‌می خلافه‌تی عومه‌ردا زقر بون لهوانه: عومه‌ر نامه‌ی تووسیووه بز یه‌کیک له والیه‌کانی که له کاتی میوانداریدا به عدره‌به کان خملاتی داوه و لهوانی تر گهراوه، شه‌مهش دهقی نامه‌کهیه: له پاشدا، به‌سه بز موسلمان شه‌پو تاوان بری موسلمان به‌چاوی سوک سه‌یر بکات، والسلام.^۶

- ۱- الولاية على البلدان (۲/۱۳۰).
- ۲- الفتاوى (۲۸/۱۵۷).
- ۳- فتح البلدان (ص: ۲۲۰-۲۲۱)، الولاية على البلدان (۲/۱۳۱).
- ۴- شهید الغراب (ص: ۲۵۰).
- ۵- الولاية على البلدان (۲/۱۳۱).
- ۶- فتح البلدان (ص: ۴۴۳).

له هەموو ئەمانەوە ئەوە بەدی دەکەین کە واليەكان دور نېبۈون له لىپرسىنەوە و تەمىز كردن بە شىۋە جىاوازەكائىمەوە، مۇرقايدىتى كەسىتىكى ھاوشىتىوەي لەدادپەرورى و بۇتىريدا بە خۆزىەوە نەبىنیيە، ھەر ئەمەش بۇوە واى لە سەردەمى راشىبىنى كردووە كە راستى نۇونەيدەكى بەرز و بلندى شارستانىيەتى ئىسلامى بىت لە دواى سەردەمى پىيغەمبەر دروود و سەلام لەسەر خاۋەنەكەمى بىت،^۱ بەم شىۋەيە ئازادى پا دەرىپىن و لىتكۈلىنەوە له گرفته كان لە نىوان خەلیفە و واليە شەركى پى سپىرەدراوه كاندا گەيشتۇتە ئەپەپىرى پاھىدى پىيшибىنى كردن لە پاھەرىپىن و گفت و گۆزكەندا، والى دەسەلاتى خەلیفە نەدەتوقاند، ئەمەش نۇونەيدەكە لەسەر ئەوە: كاتىكى عومەرەت بۆ شام موعاوىيە له نىتو كاروانىيەكى گورەدا بۇو، كاتىكى موعاوىيە عومەرەي بىنى ھەر كەس لەسەر پاشتى ئەسپەكەى و لاخەكەى بۇو دابەزى و خىرا چوو بۆ لاي و تى: سلاوت لى بىت ئەمى ئەمیرى باوه‌رداران، عومەر تېپەرى و رېشىت، وەلامى سەلامەكەى نەدایيە، موعاوىيە خىرا دواى حوشترەكەى كەوت، موعاوىيە لەبەر ئەوە پىباونىكى قەلۇو بۇو، ھەناسە سوار بۇو، عبدالرحمن كورى عەوف فەرمۇسى: ئەمى ئەمیرى باوه‌رداران ئەو پىاوهت ماندوو كرد، ئەگەر قىسەت لەگەل بىردايە باشتى بۇو، عومەر ئاۋىرىكى دايىوه و فەرمۇسى: ئەمى موعاوىيە، ئاي ئەو كەۋاھىي بۆ تزىيە؟ شەويش و تى: بەلئى ئەمیرى باوه‌رداران، عومەر فەرمۇسى: لەگەل شەو دەرگاوانانە بونەتە بەرىستى سکالاىي ھەژزان وەستانى ھەژزان؟ موعاوىيە و تى: بەلئى ئەمیرى باوه‌رداران، عومەر فەرمۇسى: بۆچى بەلام لىندايە، موعاوىيە و تى: لەبەر ئەوە كە ئىيمە لە لاتىكىداين كە سىخورى دوزىمنانى زۆر تىدايە، ئەگەر بە چەك و تفاقەوە خۇمان ئامادە نەكەين، ئىدا لە نىومان دەبن و ھېرىشان دەكەنە سەر! بەلام بۆ دەرگاوانەكائىش بويىرى خەلتكى دەترسىن، پاشان من كاربەدەستى تۆم، ئەگەر بىنھەتلىتەوە لەشىر كار ئىشى خۆم دەكەم ئەگەر لاش بەرىت لادەچم، ئەمیرى باوه‌رداران، عومەر فەرمۇسى: پرسىارم لە ھەرشتىك لى كەدبى خۆت لى دەرىياز كردوه، ئەگەر تۆ راستىگۆ بىت ئەمە راي ژيرانەيە و ئەگەر تۆ درۆزىن بىت ئەمە فېلىتىكى لوازە، من نە فەرمانىت پى دەدەم و نە بىرت لى دەگرم، دواتر عومەر بەجىنى هيشت.^۲

لەگەل توند و تىزى عومەر لەسەر واليەكانى و ورىيىنى له لىپرسىنەوەيان و سوورىيۇنى لەسەر كەكارخست و لاپىدىنى، يان ھەر كەسىكىيان كە گومانىتىكى لەسەر دروست ببوايە يان سکالايدەكى كارىگەر لە ھەقىدا كلىپەي بىردايە، پەيپەندىيەكى پىتمە و لە خۇشەويسىتى و دۆستايىتى عومەرى بەستبۇوەوە بە واليەكانى كە مەتمانەيەكى لەرادە بەدەرىيان بە دلىسزى خەلیفەكمىان و بىنگەرىيىنى مەبەست و سىياسەتى و تەننیاپىي و دادپەرورى ھەبۇوە، عومەر ھەركات لە ھەوالى ھەندى لە سەرگەرەكەن دابېرایە لە گۆرپەپانى جىيەد وەخت بۇو دلەپاوكى بىكۈزۈت و ترس دايىدەگرت و بەزىمىي پىتىاندا دەھاتەوە، عومەر لە ھەندى جەنگى گەورەدا خۆزى دەچۈرۈپە دەرەوە و ھەوالەكانى بەدەست دەھىينا، لە حالەتەكانى تىدا پىتىان دەگىيىشت و بەمدەش مىرنىشىنەكانى خۇشەويسىتىكى قۇول لە نىپاياندا بەدەكرا، كاتىكى عومەر رۆشت بۆ ئازادەرەنلىق قودس و گەيشتە ئەستىلكان چاۋى كەوت

۱- الولاية على البلدان (١٣٣/٢).

۲- الفاروق عمر بن الخطاب للشرقاوي (ص: ٢٨٧).

به سه رکده کانی که عه‌مری کوری عاص و شمرحه‌بیلی کوری حمسنه برون، ثه‌وانیش هر به سواری عومه‌ریان را گرت نانیشکیان ماج کرد، و پاشان عومدرا باوهشی سوزی بتو هم‌دووکیان کردوه.^۱

چوارهم: چیرؤکی له کار خستن و لابردنی خالدی کوری وهلید (ص:۱۵۲):

دوزمنانی نیسلام له توانای نهندیشه‌ی خزیان و بق نهستوریان بواریکی بمفرداونیان بینیوه بو بدپه‌رچدانه‌وهی ثمو رویاوه‌تanhه که له روکاریکی ناویزپیندا یارانی پیغمه‌بر (ص:۱۵۲) دهرده‌خات، ئه‌مه نه‌گمر شتیکیان بتو شیفای دهروونی خزیان ندۆزیایه‌تنه، ثهوا نه‌وهی که خزیان گومانیان پی دبرد له‌سمر نه‌قلی خویندران دهیان خولقاند، همتا ببیته بنه‌مایه کی نه‌گور بتو نه‌وهی که گیزره‌وه‌کان دهیگویینه و دانه‌ری په‌رتوك و نامیلکه کان لایپه‌کانی پی په‌ش ده‌کنه‌وه، بد شیوه‌یه هدر یه که له عومه‌ری کوری ختاب و خالدی کوری وهلید (خوايان لئ پازی بیت) دووچاری بوهتانی ثمو دوزمنانه نیسلام بعونه و که هه‌ولیاندا لایپه زیرینه کانی میزوویان بشیوین، زۆریش و هستان له‌سمر هۆیه کانی له کارخستنو لابردنی خالدی کوری وهلید له لایمن عومه‌روه (ص:۱۵۲)، چهندین تۆمه‌تی پروپوچیان دایه پال نه دوو پیاوه گوره‌یه و چهندین رویاوه‌تیان هیتنا که له‌سمر بنه‌مای گفت و گۆ نارپه‌سیت و له‌سمر هیچ بدلگدیه کیتک لده‌ردهم لیتکولینه و زانستیه بینگه‌رده کان خۆ ناگریت،^۲ ئه‌مەش بسەرهات و سه‌رگوزشته له کارخستنو لابردنی خالدی کوری وهلید ئه‌مەش به دوو قوتاغدا تیپه‌پی که هۆکاری بابه‌تی هه‌بون:

۱- له کارخستنو لابردنی یەکەم:

عومدرا (ص:۱۵۲) له جاری یەکەمدا خالدی کوری وهلیبینی له سه‌رکدايەتی گشتی و فەرماندە فەرماندە کان له شام له کارخستنو لایرید، ئەم جارهیان له سالى (۱۳)ی کۆچی و له سەرەتاي گرتنە دەستی خەلافەتی عومدرا و پاش کۆچی دوايسى نەبو به کر ببو، هۆی ئەم له کارخستنەش جیاوازى بەرنامەی نەبو به کر ببو له عومدرا له ھەلسوکەوت له گەن فەرمانپهوا و والیه کاندا، سونەتی نەبو به کر له گەن کاربەدەست و فەرمانپهوا کاندا و ھاتبۇو کە له ھەلسوکەوت و پەفتاریاندا به تەواوى و له سنوورى ياسای گشتى بتو دەولەتدا سەرپىشك و ئازادى دەکردن به مەرجىتک ئەم ئازادىه بتو بەدەستەپەناني دادپه‌روهري نۇوسراویتک بیت به دەستی خۆیه و يان کاربەدەست و والیه کانیه و، لېرەدا والى كە ئالاي دادپه‌روهري خەلیفه و ھەبۇو بتو چاره سەرگەرانى گرفتى ولايدە كەي بى مافى دەست درېپى كردنى له دەسەلاتى خەلیفه و ھەبۇو بتو چاره سەرگەرانى گرفتى ولايدە كەي بى كەراندە بتو فەرمانى خەلیفه، نەبو به کر پىنى وابۇو كە ناكىتى له دەسەلاتى والیه کان له دارايى و شتانى تر كەم بکاتەوە مادەم دادپه‌روهري له نىتو خەلتكە كەيدا بەدى دەكىت،^۳ عومدرا ئاماژەي به

۱- الدولة الإسلامية في عصر الخلفاء الراشدين (ص: ۱۵۱).

۲- أبا طيل يجيب أن تحمى من التاريخ، ابراهيم شعوط (ص: ۲۳).

۳- خالد بن الوليد، صادق عرجون (ص: ۳۲۱-۳۳۱).

نه بوبه کردا که نامه‌یدک بنویسیت بۆ خالید (ع) که: به فهرمانی شهو نه بیت نه مهرومآلات و نه حوشتر به هیچ کهستیک نهادات، نه بوبه کر نامه‌یده کی لەو شیوه‌یده بۆ خالید نووسی، خالیدیش له وەلامدا بۆی نووسیبیوو: یان شهودتا لیم ده گهربتی که کاری خۆم بکم و یان شهود خوت و کاروباره کەت، عومه‌ر ئاماژه‌ی لە کارخستن و لاپردنی خالدی دایه نه بوبه کر،^۱ بەلام نه بوبه کر خالدی هدر لە سەر کاره کەی هیشتەوە.^۲

کاتیک فاروق دە سەلاتی خەلافتی گرتە دەست پیشی وابوو کە لە سەر خەلیفه پیویسته ریگایدک بۆ سەرکرده و والیه کان دیاری بکات له فەرمانبەرداری ولايەتە کانیان و شهودیان لە سەر دابنی کە هدر شتیک روویدا بیگیزنه و بۆ لای هەتا چاوی پیندا بخشینیت و پاشان به فەرمانی خۆی فەرمانیان پیش بکات و ئەوانیش فەرمانه کە جىبىجى بکەن، چون شهود ای دەبىنى، کە خەلیفه بە پرسە لە کاری خۆی و والیه کانیش له بەرامبەر خەلکە کەی بە جۈرىتىک کە لېئى دانامالریت و هەمر شهود کە ھەولۇ داوه له ھەلپاردنی والیدا، عومه‌ر کاتیک خەلافتی گرتە دەست وتارتىکى بۆ خەلتىکى دا و فەرمۇسى: خواى گەورە ئىۋەي بە من تاقى کردىتەوە، منى بە ئىۋە تاقى کردىتەوە، لە دواى ھاپتىھە كەم منى ھیشتۆتەوە، سويند بە خوا لە کار و فەرمانى ئىۋە شتیکم بۆ ئاماھە نابىت پاشى شهود کاره کەسى ترى بەبىن من بە دوادا بىنى، هیچ شتیکم لى ون نابىت کە ئىۋە له بەش و ئەمانەتدا لېئى بېھەشن، نە گەر والیه کان چاکىيان کرد شهودا چاکىيان لە گەل دەكەن، بەلام نە گەر بە خراپ جولانمۇ شهوا سزايان دەدەن و تەمپیان دەكەن،^۳ ھەروەھا فەرمۇسى: سەير بکەن نە گەر من باشتىن کەستىك کە دەيزانم کردىمە کاربىدەستى ئىۋە و پاشان فەرمانم پىتىكىد بە دادپەروەری ئايى شهودى کە لە سەر منه بە جىئەم ھېتىناوه؟ و تىيان: بەللى، عومه‌ر فەرمۇسى: نە خېر، هەتا سەيرى کاره کەم دەكەم، ئايى بەوه کارى کردووه کە من فەرمانم پىتىكىدووه یان نا؟^۴ عومه‌ر کاتیک بۇويه خەلیفه ویستى چاكسازىدەک بە والیه کانى شهوب بەکر (ع)، بکات بۆ بەرنامە و رەوتى خۆی لە بەر شهود ھەندىتىكىيان قايل بۇون و ھەندىتىكىيان بەم کاره قايل نە بۇون و له پىزى شەوانىد کە بەم کاره قايل نە بۇو خالدی کورپى وەلید بۇو،^۵ شەنسى کورپى مالىك دە فەرمۇيت: عومه‌ر کاتیک بۇويه خەلیفه نامه‌یده کى بۆ خالید نووسى کە بەبىن فەرمانى خۆی نە مەرمۇمالات و نە حوشتر نە داتە هیچ کەستىك خالیدیش له وەلامدا بۆی نووسى: یان لیم نە گەرىن کە کاروبارى خۆم بکم گەرنا شهود کاروباره کەت، عومه‌ر فەرمۇسى: سويند بە خوا چاكت نە گەرىن کە بەم شیوه‌یده ئاماژه‌ت دا بە شهوبه کر و من بەمە رازى نام، پاشان لە کارپىنست،^۶ دواتر عومه‌ر بانگى

- ۱- البداية والنهاية (۱۱۵/۷).
- ۲- التأريخ الإسلامي (۱۴۶/۱۱).
- ۳- خالد بن الوليد، صادق عرجون (ص: ۳۳۱).
- ۴- ھەمان سەرچاوه. (ص: ۳۳۲).
- ۵- خالد بن الوليد، صادق عرجون (ص: ۳۳۱).
- ۶- البداية والنهاية (۱۱۵/۷).

کرد بۆ کاریتکی تر بدلام خالید بە گوتی نه کرد جگه لە مدش ویستی لیتی بگەزی بۆ هەر کاریتکی تر کە دەیه‌ویت خالید هەر پەسندی نه کرد.^۱

عومەر خالدى لە پوانگەی سیاستی حۆكم و ماسفی فەرمانبەرداری لە بەریکردنی کاروباری دەولەت و ئەوھی لیتی بە پرسیارە ئەنجامدا، زۆر سروشتیه کە رۆزانه ویندى ئەم بەسەرھاتە پروپاگنادا، ئەم کارهەش ھیچ شتیکی نامۆی تىدانيه، کە پیویستی بەرپەنگەزەوھی ھۆیەکانی راکیشانی پیوایت و پاویزچونەکان بیت، ئارەزوو و ھەوھەسکاری و خواستی تىدا بیت، عومەر خلیفە موسلمانان لە سەرەمیکدا بۇوە، کە خەلکى ھېشتا بەگیانی پیغەمبەرایەتی شاد بۇون، لە مافە يەکەمیەکانی ئەویش بۇو، کە چەند والى و سەرکردەیك ھەلبەزیرت کە لە گەل سیاست و پېرەوە كەمیدا لە فەرماندا تىكەل بین هەتا لە نیتو دەسەلاتە كەمیدا كاریکات ئەگەرچى نومەتى نیسلامى بە قايل بۇونە دروستەكان دەولەمەندە، بۆ ھیچ کاربەدەست و سەرکردەیك نیە بەردەوام لە پۈستە كەمیدا بېتىتەوە، بە تايىدەتى لە كاتىيکدا ئەگەر پەرەوە سیاسىيەكان لە نیتو فەرمانەرەوا و والىەكاندا جىاواز بن، لېرەشدا كەسىك ھەيە كە گۆرانى خۆى بلىٰ و پاداشتى لە سەر وەرىگىر، واقعى مىزۇوش سەلمانبىنى كە عومەر^(عليهم السلام) بە تداوای بەختوو بۇو و لەم سیاستەيدا بە شىۋىيەكى بىٰ ھاوتا سەركەوتتو بۇو، ھەندى كەسى لە كارخست و ھەندىيکى ترى كرده كاربەدەست، ئەوانى كەردىيە كاربەدەست كەمتر قايل نەبۇون لەوانەمى كە لە كارخىست، ئەمەش دەگەرەتىو بۆ گیانى ئەو پەروەردە ئىسلامىيە كە لە سەر ۋەساوە و ھەمیشە بۆ نومەت ئاماغىيىكى خەننەكراو لە پاللۇوانىيەتى و قايل بۇون و سیاستى بەرزا و بەرپىز و پېرۆز زامن بىكەت،^۲ خالدى كورى وەلید بە سینەيەكى فراوانەوە پىتشوازى لەم فرمانەكەد و لە ژىز دەسەلاتى ئەبۇ عوبىدە دامايمەوە بەبىٰ ھیچ رەخنە گەتنىتىك، كە (قەنسىرين) ئازاد كرا ئەبو عوبىدە لەوئى كەردىيە والى و كاروبارى ئەۋىي پى سپارد، ئەبو عوبىدە نامەيەكى بۆ ئەميرى باوه‌رداران نۇوسى و تىيايدا باسى لەو ئازاد كەردنە و رۆلى خالدى تىدا كردى بۇو، عومەر ئەمو و تە بەناويانگە خۆى لېرەدا وت كە دەفرمۇيىت: خالید فەرمانى بە خۆى دا، خواي گەورە بەزەبى بە كەدا بېتىهە، ئەمو زىاتەر لە من پىاوانى دەناسى،^۳ واتا عومەر بەم پەيقەن خۆى دەرى خىست كە خالید لە گەل خۆيدا كەرخستنى لە چۈچىرى و غۇونە ئازايىتى ھېتىنا و خۆى خىستۇتە ئەشۇيىتى كە ئومەت ئۆلەفتى پىۋە گەتكۈزۈ لە شوينە ترسناكە كاندا بۆ چۈونە پېشىدەوە و قورىانىدان بە خود، ھەرۋەك ئەوھى كە عومەر بەمە مەبەستى ئەوھە بۇويىت كە جەلەوگىري ئەبۇ بە كەر بە خالید و ناھاودەنگى لە سەر لە كارخستنى لە گەل ئەوھى كە نكۆلىلى لى دەكەد ماناي ئەوھى شەبۇ بە كەر بىٰ گومانى تەواوى لە توانا و بلىمەتىيە سەربازىيە خالید ھەبۇوە كە كەس ناتوانىت ئەسپى خۆى تىا تاوابىدات جگە لە تاك تاكە و پاللۇوانەكانى ئومەت نەبىت.^۴

۱- خالد بن الوليد، صادق عرجون (ص: ۳۳۲).

۲- خالد بن الوليد، صادق عرجون (ص: ۳۳۳-۳۳۴).

۳- خالد بن الوليد، صادق عرجون (ص: ۳۲۱).

۴- ھەمان سەرچاوا.

بەم شىۋىيە خالىد بۆ ماوهى چوار سال لە سايىمى فەرماندەي ئەبو عوبىيەدا كارى كرد و تەنانەت بۆ جاريکىش سەرىپىچى نەكىد، چاڭكە ئەبو عوبىيە و رەوشت بەرزى و راۋىتىكەنى لە ھەرپۇوداۋىتكە بە خالىد نكۈلى لى ناكىرىت، مىھەربانى وتوان اوھىز و پەيوەست بۇونى ھاوا لىتى و وەرگەرنى راۋىتى و بە پىرۆز سەيركەدنى بۆچۈونە كانى نۇنسى پاراستنى يە كىزى و برايمىتى پىتە دىيارە، ئەمەش شويندەوارىتكى باشى لە دلىدا بەجىن ھىشت بە جۆزى وائى لى كرد كە چەندىن كارى جوامىتارىنى سەربازى دەگەمن و كردىي خۆزى لە ئازادكەدنى دېەشق و قەنسىرىن و فەحل تۆمار بکات كە ئەمەش شايدىتكى راستەقىنەيە لەسەر ئەو گيانە بەناوبانگەي كە پىتى رووپەپووپوو ropyodawii له كارخستان بۇويەوە، له ھەردوو حالتىكەدا خالدى كورپى وەلىد شىشىرى خودا بۇوە^۱، مىپۇوش ئەو وەتىيە ئەبو عوبىيەدەي بۆ ئىتمە پاراستووھ كە لە كاتى لە كارخانى خالىدا شۇ دەتسەوابىي خالدى دەكىد... ئەبو عوبىيەدەي فەرمۇوى: من نە دەسەلاتى دونىام دەۋى نە بۆ دونىاش كار دەكەم، ئەۋەي كە تۆش دەبىيلى ئەبرەو و پەۋىنەو و دابرپان ملى رىنگا دەگىتىبەر، ھەررەها ئىتمە دوو برا و بە فەرمانى خوداش جوان و لە گەل يەك راستىن، ئەۋەي بۆ پىاپىش مایىدى زيانە ئەۋەي كە براكەي لە كارى دىنى و دونىاشيد بىتە كارىيەدەست بەسەرىيەو، بەلکو والى دەزانى، كە خەرىكە خوارووھە كەيان بەرەو خراپىيەك و سەرۋەكشىيان روو لە ھەلەيەك دەپروات لەۋەي كە رووپەپووپوو بونەتەو تىياچۇونە مەگەر ئەوان لە پارىزەرانى ئايىنى خودا بن و ئەواندەش ژمارەيان زۆر كەمە^۲، كاتىن ئەبو عوبىيەدەش داواي لە خالىد كرد كە كارى گۈنگى جەنگى خۆزى لە ژىئە فەرمانى ئەسدا درىيە پىن بىدات، خالىد وەلامى دايەوە و فەرمۇوى: إنشاء الله من هەر بۆ ئەم و من چاۋەرتى هىچق نىم جەنگ لە فەرمانى تۆ، ئەبو عوبىيەدەش فەرمۇوى: من شەرمەت لى دەكەم ئەم سولەيەان، دواتر خالىد فەرمۇوى: سويند بە خوا ئەگەر مندالىتكى بچۈوك فەرمانم بەسەردا بىدات ملکەچى دەكەم، من چۈن سەرىپىچى تۆ دەكەم لە كاتىندا تۆ لە باوەرھىتىان و موسىلمان بۇوننۇدە لە پىش منهۇ بوي، تۆ لە گەل پىشىنەكان بە ئىسلامت پىش كەوتى و لە گەل پىشىرپى كارانىشدا بە باوەرە كەت پەلەت كرد، پىتەمەرى خوا ناوى لىتىساوى دەست پاڭ، من چۈن بە تۆ دەگەم و ئەو پىلەيدى تۆ بە دەست دىئىم، ئىستاش دەتكەم شاھىد كە من خۆم كەردىتە كۆزىلەيدەك لە پىتەساوى خودا و هەرگىز سەرىپىچىت ناكەم، پاش ئەمەش كارى فەرماندارى هەرگىز ناگەرمە دەست، خالىد ھەر بەمەو نەمەستا بەلکو بە شىۋىيە كى كردىيەنە بە شوين قىسە كانىدا روپىشت و ئەۋەي كە داواي لى كرابوو بەجىئى هيئا،^۳ لەم كردار و گوفتارە خالىددا بە روونى دەرەكەدەيت كە بەرىستى ئايىنى و ئەخلاقى چاودىر بۇوە بەسەر ھەلسوكەوتە كانى خالىد و ئەبو عوبىيەدەوە (خوايان لى راپىزى بىت) بەم شىۋىيە خالىد وەك پارىزگارىتكە لەسەر بىنەماي گۆپرایەلتى خەلیفە و والى مایەوە لە گەل ئەمەت، كە بارودۇخى كەسىتى لە فەرمانداواوە دەگۈزرا بۆ فەرمان

۱- خالد بن الوليد، صادق عرجون (ص: ۳۴۶).

۲- خالد بن الوليد، صادق عرجون (ص: ۳۴۳).

۳- نظام الحكم في عهد الخلفاء الراشدين (ص: ۸۴).

بەسەردا کراو بە ھۆى لە کار خستنى لە سەرکردايەتى سوپا.^١

بەراسىتى لە کار خستنى خالىد لەم جارەدا (جارى يەكەم) نە بە ھۆى گومانى خەلیفە و نە بە ھۆى گومانى رق و كىنەي جاھيليمۇھ بۇوه و نە تاوانبار كراوە بە پېشىلىكاري پېزىزىيەكانى شەريعەت و نە بە ھۆى تانددان بۇوه لە خواپەرسىتى و داد پەرورە خالىد، بەلکو لىزەدا بەرنامەدە دوو پىاۋى گۈرە، دوو كەسى بەھىز ھەبۇن كە هەرىدەكىيان بە پېویستى زانىوھ كە بەرنامەدە خۆى بچەسپىتى، پېویستە لەسەر يەكىكىان كەنار بىگىت، پېویستە سەركەدە سوپا بۇ ئەمیرى باوەرداران كەنار بىگىت بەبى بەرھەلسىتى و رق و كىنە.^٢

يەكىك لە سەركەوتتە گەورە كانى عومەر دانانى ئەبو عوبىيەدە بۇو لەسەر سوپاى شام، ئەم گۆرەپانە پاش جەنگى يەرمۇوك پېویستى بە ئاشتىخوازى و بىنەپەرىدىنى رق و كىنەكان و تىماركەدنى بىرىنەكانى و لىتكى نزىك كەرنەوە دەلەكان دەبىت و ئەبو عوبىيەدەش خېرما بە دەم ئاشتەوايىھە دەپروات ئەگەر دەرگا كانى ئاواھلا كەردى، ئەگەر پېویست بىكەت لە جەنگ كەمەتەرخەمى ناكات، ئەگەر ئاشتىخوازى كەلکى ھەبۇو باشە ئەگەرنا خۇئامادە كەردى بۇ جەنگ لە خەلاتەكانى ئەبۇون، ھەرەھا ئەو دەمە نەوەي ناوجە شامىيە كان دل نەرمى و مىھەربانى ئەبو عوبىيەدەيان بىستېبۇو و بەدە قايىل دەبۇن كە خۇيانى بە دەستمەدە بەدەن و وتارە كانى خۇيان بۇ تەۋە دەۋەستان لەسەر كەسانى تر، ولايدىتى ئەبو عوبىيەدە سونەتىكى عومەرى بۇو وە والىدەتى ئەم بۇ شام لەم قۇناغەدا چاكتىرىن ئىش بۇ كە عومەر پېتى ھەستاوا.^٣

٢- لەكارخستن و لاپەندى دووھم:

دووھەمین لەكارخستن و لاپەندى خالىد لە قەنسىرىن بۇو، ئەمەش لە سالى (۱۷) ئى كۆچى بۇو،^٤ ھەوالى ئەو گەيشىتە ئەمیرى باوەرداران كە خالىد و عەميازى كورى غەنەم پىتىگای ولاقى پۆميان گرتۇتە بەر و لەم كارهياندا سنورىيان بەزاندۇوه دەستكەوتىكى گەورەيان ھەيتاوه، چەند پىاوېتكى لە خەلکى دەم كەل چۈونە لاي خالىد لەبەر چاڭى خالىد، لەوانە ئەشىعەرى كورى قەيسى كېبىنى كە خالىد لە پاي دۆستى دە ھەزار درەھەمى پىتىدا، عومەر ھېچ كام لە كارەكانى لا شاراوه نەبۇو،^٥ لەبەر ئەو نامىيە كى بۇ سەركەدە گشتى سوپاڭى كە ئەشىعەرى وەك پادۆستى لىسى وەرى گرتۇوه، لەگەن خالىد بىكەت لە سەرچاوهى ئەو پارەيە كە ئەشىعەرى وەك پادۆستى لىسى وەرى گرتۇوه، ھەرەھا عومەر بە ھەمۇ شىۋىيەك و دەست بەجى لە كارى سەربازى لە پۆستەكە لايىردو بانگى كەردى بۇ مەدىنە، دواتر لېپرسىنەوە خالىد تەواو بۇو، لېپرسىنەوە خالىد بە ئامادەبۇونى ئەبۇ عوبىيەدە دەستى پېتىرىد و لە پۆستەچى خەلافەت بويە بەپرسى ئەو لېكۆزلىنەوەيە، پاشان لېڭىدا،

١- نظام الحكم في عهد الخلفاء الراشدين (ص: ۸۴).

٢- أباطيل يجب أن تمحى من التاريخ (ص: ۱۳۲).

٣- عقبية خالد للعقاد (ص: ۱۵۴، ۱۰۵، ۱۰۶).

٤- تاريخ الاطبرى (٤/٥).

٥- ھەمان سەرچاوه. (٤١/٥).

كە ئەبو بەكەر ھەستى بە جىېبىچىكىدىنى كارەكان، كىشەكە كۆتايىيەت بەمۇسى خالىد بەرييەو تەنها تۆمىدەتىكەو دورە لەراستى، كاتىيەك خالىد زانى لە كارلاپراوە مالتاوايى لە خەلتكى شام كرد، گەورەترين ئەشتەيى كە ناخى پىتىگەي پىتىدا لە دەرخەستى ئەمە بۇو نىگەرانى خۆى بۆ ئەم لە كار خەستىنە دەرخەست كە دەبىتە ھۆى لىيەك ترازانى نىوان سەركەرە و سەربازانى و پاشان بە خەلتكەكەي فەرمۇو: ئەمیرى باوەرداران منى كىردى كارىيەدەست هەتا گەنەنى شام ھەنگۈينىش بىت، لەم كاتەدا پىاپىيەك ھەستايە سەرىيە و تى: ئارام بە ئەمیرى، بە راستى ئەمە كارى فىتنىيە، بەلام خالىد فەرمۇو: هەتا كورى خەتاب زىدوو بىت فىتنە نايىت،^١ ئەمە جۆرىيەكە لە باوەرپى سەركەتتۈرى زان، جىڭ پاكان لە شارەزاييانى يارانى محمد(صلى الله عليه وسلم) كەس ئەمەپىتىدەراوە، ئەمە چەق ھېزىتىكى پووحىيە كە زان بۇوە بەسەر دەمارگىرى خالىد كە ئەم و لامەدانوھە ھېيمەنەو ۋىرائەپىتىيە.

خەلتكى كاتىيەك كە ئەم قسانەي خالىديان بەرگۈي كەمۇت لە توند و تۆلى بە ماكاني خەلافەتى عومەرى بىتەنگ و ئارام بۇون، زانيان ئەم سەركەرە لە كار خەراۋەيان لە جۆرە كەسانە نىيە، كە كۆشك و تەلارى گەورە خۆيان لەسەر بەنەماي گۈوجىيە كانى خراپە و شۇپىشە پووخاۋە كان بەنیات بىتىن، بەلکو ئەم لەم جۆرە پياوانەيە كە بۆ بەنیاتنان و توند و تۆلى خولقاون، ئەگەر ژيان ئەمانى بويت لەسەر پووخاندىنى ئەمە كە بەنیتىيان ناوه ئەوا ناواتى مەرگ بۆ خۆيان دەخوازن نەمەك لە خۆيانى بۇونىكى خراپە كارانە كەساسىيان بىكت.^٢

خالىد بەرەو مەدىنە بەپىتكەمۇت و پەزىشت تا گەشتە ئەمیرى باوەرداران، عومەرىيش زۇر بە لىيە چوانەو فەرمۇو:

صنتعَ فلم يصنع كصنعك صانعُ وما يضع الأقوام فالله يضعُ

پاشان خالىد فەرمۇو: لاي موسىلمانان سکالام كردى، سوئىند بە خوا تۆ لە كاروبىارى مندا كۆتا نىت ئەمە عومەر، عومەرىيش فەرمۇو: ئەم ھەمۇ سامان و دارايىت لە كۆي ھەتىناوه؟ ئەدەپىش فەرمۇو: لە دەستكەمۇت و بەھەدارى خۆم، لە (٦٠) ھەزار ھەرچىم زىاتر بۇ بۆ تۆ، پاشان خەستىيە بەيتىماللهو، دواتر فەرمۇو: ئەمە خالىدىن سوئىند بە خوا تۆ بۆ من مایەپىتىيە، تۆ بۆ من خۆشەپىستى، لەمۇز بە دواوه لەسەر ھېچ شىتىك سەرزمەنلىق ناكەمەت، عومەر نامەپەكى بۆ تەھاوايى ناوجە كان نووسى: من خالىدىم لەبىر بىزىارى و خيانەت لە كار نەبردۇ، بەلکو خەلتكى فىتنىيەيان لەدەز كەرە، منىش ترسام كە پېشىتى پىي بېھەستن و بەلائى بۆ ساز بەدن، پېم خۇش بۇو كە بىزانن خوابى گەورە خۆى كارسازە، ئەوانىش نەبنە مایەپى خراپە كارى.^٣

١- خالد بن الوليد، صادق عرجون (ص: ٣٤).

٢- خالد بن الوليد، صادق عرجون (ص: ٣٤٧)، الکامل في التأريخ (١٥٦/٢).

٣- خالد بن الوليد، صادق عرجون (ص: ٣٤٧)، الکامل في التأريخ (١٥٦/٢).

٤- تاريخ الاطيبي (٤/٥).

٥- ھەمان سەرچاواه.

٦- ھەمان سەرچاواه.

- ۳- پوخته‌ی هۆکاره‌کانی له کارخستن و هەندئ له سووده‌کانی:

له میانی چاوگیپان به نیتو لامپه‌کانی ژیانی عومه‌ری فاروق ده‌توانین پوخته‌ی هۆکاری لابدنی خالید (۲۹) لەم چەند خالدی خواره‌وەدا کورت بکەینەوە:

- پاراستنی یەكتاپه‌رسنی:

له وتدی عومه‌ردا (۲۹)، کە دەفرمۇیت: بىلام خەلکى فىتنەبىان لەدۈزكەد و منىش ترسام كە پاشتى پىيىبىستن و بىلايەكى بىۋ ساز بىدەن، دەردەكەوېت عومەر دەترىسىت لەو خراپەمى كە خەلکى بىرامبىر خالىد و گومانىيان بەوهى كە سەركەوتىن لە ئىزىر پەكتى خالىد دايە و دلىنيا بىونىش بەوهى كە سەركەوتىن لای خوداوهى لواز دەبىت ئىزىر جىجاي ئەوهى كە خالىد سەركەردى سوپا بىت يان نا ، ئەم بىرىيەستەش لەگەن سووربۇونى عومەر لەسەر شىوازى ويستى دەولەت بۆ بىرۋاواھە پوختەكان ھاودەنگە بە تايىبەتى ئەو لەگەن دوزمنانىدا جەنگىكى جەرگ بېرەن و درىزخايىن بەناوى بىرۋاواھە و ھېزىرەكەيەوه بەرپا دەكەت، بەدگومانى بىرامبىر سەركەدەيەكى گەمورەمى وەك خالىد لادەدات چۈنكە خەلکى خەرىكە لە بۆچۈندا بىريان لە دەبىت چۈنكە خالىد بلىمەتى جەنگ و بەخشەرى مال و سامانە، ئەمەش لەسەر خۆزى و دەولەت كارىتكى دۆرپاوانە كەمەن كىش دەكەت، بە جۆرى ئەگەر بىت و ئەگەرىنىكى دور بىت لە سايىمى پەيوەندى خەلکى و سەرسام بۇونىيان بە خەلىفە كەيان كە عومەر، ھەروەھا لە سايىمى پەتكەختىنى سەربىازى و لەخواتىسانىدا، كە بۆزۈتكە لە دواى عومەر پووەدەدات، لەگەن سەركەدەيەكى وەك خالىد، ئەمەش بانگەشەي بىنەچە داكوتانى بۆ دەكەت لەو سەردەمەدا لەگەن نۇونەي ئەو جۆرە پىاوانەدا،^۱ ترسانىش لەم كارە لە سەركەدەيەكى بە توانا و لېھاتو زۆر گەمورەت و پېرۇزتە لە ترسان لە سەركەدەيەكى بىچۈوك كە بە باشتىن شىئوھ كارە‌کانى بەپىئى نەكىدەت و ھەوالەكانيش لە ناوهەيتانى بىرددەوام نەبن.

شاعيرى نيل حافظ ابراهيم - رەحمدەتى خواى لىت بىت - سەبارەت بە ترسى عومەر لە دیوانە كەيدا دەلىت:

وقييل خالفت يا فاروق صاحبنا	فيه قد كان أعطى القوس باريها
فقال خفت إفتتان المسلمين به	وفتنة النفس أميٰت من يداويها ^۲

- جىاوازى تىپرامان لە خەرجىرىدىنى ساماندا:

عومەر (۲۹) پىيى وابوو كە دىلدانەوهى خەلکى لە رىي پىيدانى پارەو راگرتى دلىان و ھېشتنەوهىان لەسەنگەرى ئىسلامدا كۆتابىي هاتوه، ئىسلام ھىچ پىويىستىيەكى بەدو جۆرە كەسانە نىيە ، پىويىستە

۱- الدولة الإسلامية في عهد الخلفاء الراشدين، حمدي شاهين (ص: ۱۴۹).

۲- عبقرية عمر (ص: ۱۵۸).

۳- حروب الإسلام في الشام، باشيل (ص: ۵۶۶).

خده لکی بکرینه نوینمر بۆ باوهر و ویژدانی خۆیان، هەتا پەروەردەی ئیسلامی پەیامی خۆی بکاتە هوی دەرکردنی نموونەگەلینکی تمواو، بۆ مەودای پیاچوونەوە باوهر لە دلە کاندا، بەلام خالید واى دەبینی له ناو وانەی کە له گەلیدان کەسانیکی هەزار و خەباتگیئر لە گۆزپانەکەیدا ھەن دەبیت ماماھەلەی شالو ویزیان له گەل بکریت، ئەم جۆرە کەسانەش پیتویستیان بەوە ھەدیه کە نیاز و توانیان بەھیز بکریت، بەم سامانەش بخوششیترین بۆپاریتگاری کردن له دین،^۱ ھەرودەها عومەر واى دەبینی کە کۆچکەرە هەزارە کان له پیشترن به پیتدانی ئەم مالە تا کەسانی تر، کاتینک عومەر له جاییه بەوە یانوی له کار لابدەنی خلدی هیتیا یوه: من فەرمامن پىنکردوه شەو پارهیه بەھەزارانی کۆچکەر بەدا، ئەم داویەتی بەکەسانی بەتوانا،^۲ گومانی تىدا نیه کە عومەر و خالید لەوەی کە بۆی چوون ھەردووکیان ھەولیان داوه بەلام ئەوەی عومەر ھەستى پى دەکات خالید (ع)،^۳ ھەستى پى نەکردوه.

- جیاوازی بەرنامەی عومەر لە بەرنامەی خالید لە سیاسەتی گشتیدا:

عومەر سور ببو له سەر ئەوەی کە والیه کان له ھەموو کاریتکی گەورە و بچووکدا مۆلەتى لى وەریگرن، له کاتینکدا بە لاي خالیدوھ وابوو کە مافی خۆیەتى سەربەستى تمواوی ھەبیت، بەبى پرس کردن بەکەس له گۆزپانی جیهاددا و دەستى رپەها بیت له ھەموو ھەلسۆکەوتىکدا بە بپاپوون بەوەی ئەوەی لە واقعە کە داییو بە چاوشتە کان دەبینی زۆر جیاوازتروھ لەوەی کە دەبیسسى.^۴

رەنگە يەکیلک لە ھۆکارە کانی تر کردنەوە بوار بیت له بەردەم کۆمەلیک لاوی نوی لە سەرکرده کان، تا له نیوان موسلماناندا چەندىن نموونەی گەورە له وینەی خالید و موسەنا و عەمرى کورپى عاصى دەستەبەر بیت و خەلکىش ھەست بەوە بکەن کە سەركەوتن نەبەخشاواه تەنها بە پیاویتک،^۵ ئىت ئەو پیاوە ھەرچىھەك بیت.

ھەلۋىستى كۆمەلگەي ئىسلامى لە بېيارى لابردەنی خالید:

كۆمەلگەي ئىسلامى بېيارى لابردەنی خالدىيان وەك مافىتىکى خەليفە وەرگرت له دانان و لابردەنی والیه کاندا، ھىچ كەسيش نەوە سەرىپى لە ئەمرو فەرمانى خەليفە بکات لەم بوارەدا، دەگىرپەوە عومەر لە تارىكايى شەودا ھاتە دەرەوە و گەشت بە عەلقەمەي کورپى عولاسەي ئەلکىلابى، عومەر زۆرلە خالید دەچوو، عەلقەمە بە چاوى خالیدوھ له عومەرى دەپوانى و توى: ئەی خالید ئەو پیاوە لايىرىپىنى، بەراستى تەنها بەخىلىسەك وو ھىچى تر، من و ئامۆزايە كە ھالتىن بۆ لاي ھىچمان داوا نەكىد، و تمان ئەگەر خالبىنى لابردېتىت ئەو ھىچى ليىداوا ناكەين، عومەر ويسىتى شتى زىاتى

۱- أباطيل يجيب أن تحمى من التاريخ (ص: ۱۳۴).

۲- البداية والنهاية (۱۱۵/۷).

۳- التأريخ الإسلامي (۱۴۷/۱).

۴- الخلافة والخلفاء الراشدون، سالم البهنساوي (ص: ۱۹۶).

۵- أباطيل يجيب أن تحمى من التاريخ (ص: ۱۳۴).

لیوه‌رگریت بویه لیپی پرسی: ناده‌ی چی ترت پییه؟ ئوه‌یش و تی: ئوانه گدیکن مافیان له سه‌رمانه و پتویسته مافیان بدهینه‌وه، و پاداشتی ئیمده‌ش له‌سدر خودایه، کاتیک پزبیوه‌وه عومه‌ر به دیار چاوی عله‌قمه‌وه به خالدی فرمورو: عله‌قمه نه‌مشه و چی پی و تی؟ خالید فرمورو: سویتند به خوا هیچی ندوت، عومه‌ر فرمورو: سویتندیش ده‌خزی؟ پرسی به عله‌قمه‌کرد، نه‌میش گومانی وابسو که دوینی جگه له خالید قسمی له‌گمل کس نه‌کردووه، ئوه‌یش برد و اوم ده‌یفه‌رمورو: واز بینه نه‌ی خالید، پاشان عومه‌ر مولته‌تی عله‌قمه‌ی دا و داواکاریه کانی جیبه‌جی کرد، فرمورو: بۆ ئوه‌ی له دوای من له‌سدر هه‌مانزا و مه‌به‌ست بن - واتا سورون له‌سمر ملکه‌چی بۆ ئه‌میره کاتتان نه‌گهر چی به‌دلی ئیوه‌ش نهبو - پیم خوشتله له‌وه و له‌وه.^۱

په‌خنه‌یهک و ده‌نگیکی ناره‌زایی له‌سدر لا‌بردنی خالد له نهبو عه‌مری کورپی حه‌فسی کورپی موغیره‌ی ناموزازای خالدی له جاییه بزر بوبیوه، کاتیک عومه‌ر (۱۵۱) به خدالکی فرمورو: من له‌سدر خالدی کورپی وه‌لید داوای لیبورو درتنان لی ده‌کم، من فرمانم پیتاکه نه‌و سامان و داراییه هه‌لگریت و بیداته‌هه‌زارو ده‌ست کورته کوچکره‌کان، به‌لام نه‌دو داویه‌تی به که‌سانی تر، که‌سانی ده‌سلا‌لتار، و زمان پاراو بزیه له‌سدر کار لام برد و نهبو عویه‌یده‌ی کورپی جه‌راحم له شوینی دانا، پاشان نهبو عه‌مری کورپی حه‌فص کورپی موغیره و تی: سویتند به خوانه‌مه پۆزش هینانه‌وه‌نیه نه‌ی عومه‌ر، تۆ پیاویتک لابردوه که پیغه‌مبدر (۱۵۲) داینا بوبو، وه شیریتک له‌کالان نایه‌وه، تالاییک که پیغه‌مبدر (۱۵۳) بزی کردویوه تۆ نه‌میت کرد، سیله‌ی ره‌حست پچراند و نیزه‌بیت به ناموزاکم برد، عومه‌ر فرمورو: تۆ خزمی نزیکی خالبینی، تازه پینگه‌یشت‌تولی، و له‌بدر ناموزاکت داگیراوی،^۲ بدم شیوه‌یه سینه‌ی عومه‌ر بۆ ناموزاکه‌ی خالدی کورپی وه‌لید کرایمه‌وه، که بدرگری له خالید ده‌کرد هه‌تا بدرگریه‌که‌ی گهیشته بانگه‌شمه تۆمه‌تبارکردنی فاروق به نئریه‌ی، له‌گمل نه‌دوه‌شدا عومه‌ر فاروق به هیمنی و ثارامی و له‌سمر خویی مایمه‌وه.^۳

۴- کوچی دوایی خالیدو ئوه‌ی له کاتی گیان کیشانیدا به‌عومه‌ری فرمورو:

نهبو ده‌رداء له کاتی سه‌رمه‌رگی خالیددا چووه لای، خالید فرمورو: نه‌ی نهبو ده‌رداء، نه‌گمر عومه‌ر بیریت، تۆ چهند کاروباریک ده‌بینی که نکوتی لی ده‌که‌یت، نهبو ده‌رائیش فرمورو: هه‌روای ده‌بینم، پاشان خالید فرمورو: له ناخی خۆمدا هەندى بیتاقاهت بیوم له‌و کارانمی عومه‌ر، له‌م نه‌خوشیه‌مدا بیرم لیکرده‌وه زانیم که عومه‌ر هەر کاریک ده‌کات تەنها له‌بدر خودا ده‌یکات، کاتیک که که‌سینکی نارد بۆ دابدش کردنی ماله‌کم بینیم که نه‌و تاکه نه‌علیک ده‌بات و منیش تاکه‌که‌ی تر، به‌لام نه‌می له‌گمل که‌سانی تری پیشینانیشدا کردووه، له‌وانه‌ی که بەشداری جدنگی بەدر بیون، زۆر توند بوبو له‌گملدا، بەهه‌مان شیوه‌ش له‌گمل که‌سانی تریشدا واببو، من خزمایدیتیه کم له‌گەلی هه‌بوبو،

۱. الدولة الإسلامية في عهد الخلفاء الراشدين (ص: ۱۵۱).

۲. النسائي (۸۲۸۳) خبر صحيح في سننه الکبری، عض الصواب (۴۹۲/۲) إسناده صحيح.

۳. صحيح التوثيق في سيرة وحياة الفاروق (ص: ۲۱۹).

به لام شهوده نه ده خوینده و ه حقداو له پیاو خوای گدوره شدا له لومه‌ی لومه‌کاران نه ده ترسا، هدر شهدهش وای لئی کرد نه گدر بزچونیکی خراپم له باره‌یده همه‌بیت پره‌ویته و، زوری به سه‌مرمهوه هدیه، شهدهش جگه له سه‌ر تیز امان هیچی تر نیه: من له بدره کانی جه‌نگدا ثاماده بوم به لام نه ده نه ده بیوه، من له سه‌ر نه مه ده مه خشی به لام نه ده رای وا نه بیوه،^۱ کاتیک که مه‌رگ لیتی نزیک بکوویمهوه و نه مه دی رکاند، دهستی کرده گریان و فهرموسوی: له لای من هیچ کاریک له (لا الله إلا الله) تکا کارت نیه، له شه‌ویکی زور به سه‌تلدک له نیتو دهسته‌یه کی کوچه‌راندا، له دره‌نگانی نه ده شهوددا و من له سه‌نگردا بوم و ظاسان به خور بارانی ده باراند به سه‌رمدا، چاوه‌پی نه ده کرد که پریز بیته و همتا پلاماری بیباوه‌پان بددهم، نیتوه جیهادتان له سه‌ره، من به چهندین مه‌یدانی نه بمه‌ردیم بینیسوه، له جهسته‌مدا شوینی بستیک نیه که شمشیریک لیتی نه درایتیت ظاسه‌واری تیر یان جیگه‌ی پرمیکی پیتوه نه بیت، تیستاش نه وها تا من له سه‌ر جیگه ده مرم و لیوت و که‌پووم تیا ده چیت وک نه وهی که حوشتریک ده مریت، چاوی تزقیوان هرگیز نانویت من داوای شه‌هید بونم له خوا ده کرد به لام چاره‌نووسن هدر نه ونه بیوه بو له سه‌ر جیگه کدم برم،^۲ خالید وسیه‌تی کرد که عومه‌ر له سه‌ر نه ده وسیه‌تی کاریکات که تیایدا ده فه‌رمویت: عومه‌ر وسیه‌تی کدم به جیبیتنی و نه ده ماله‌ی همه‌ه نه ده دابهشی بکات، عومه‌ر (عليه السلام) دهستی کرده گریان و تله‌خی کورپی عبید‌الله فه‌رموی تز و خالد وک شیعیه نه ده شاعیره وان که ده لیت:

لا أفينك بعد الموت تتدبني وفي حياتي مازودتنى زادي^۳

عومه‌ری فاروق زور به کوچی دوایی خالید دلگران بیو، کچانی مامی به کول گریان، و خدلکی به عومه‌ریان وت که بدر له گریانه که یان بگریت، نه ویش فه‌رموی: لیتیان گه‌رین با بگرین بز نه برو سوله‌یان له بدر نه وهی که ده نگه ده نگه و قاو و قیویان نیه، له سه‌ر هاوشیوه کانی نه برو سوله‌یان گرین‌نکه کان ده گرین.^۴

ههروه‌ها عومه‌ر ده باره‌ی خالید فه‌رموی: ده روازه‌یکی کرده نیسلامه‌وه که هرگیز کوتایی پی نایت، بریا بایدته و تا نه ده مدی برد گه‌رمایی تیدایه، سویند به خوا به ره‌ستی به تینی سوپای دوزمن بیو، کدستیکی ده رون پاک و بدهتمه‌ور بیو،^۵ کاتیک هیشام کورپی نه لبه‌خته‌ری چوو بز لای عومه‌رله‌گه‌ن کزمه‌لی ج له خزمانی له هوزی بدنی مه‌خرروم، هیشام شاعیر بیو، عومه‌ر فه‌رموی: نه وهی توته بز خالید بوم بلی، کاتیک هیشام هونزاوه که‌ی وت، عومه‌ر فه‌رموی: که‌مت‌ه رخه‌میت له پیاهه‌لدانی نه برو سوله‌یان - په‌حمدتی خوای لئی بیت - دا کردووه، پیتی خوش بیو هاویمهش په‌یدا که‌ران که‌ساس بن، نه گدر به ده بوبیت پیتی نه ده بوبیه‌پووی پق و کینه‌ی خودابیی ده بوبیمهوه پاشان نه ده پارچه

۱- خالد بن الولید، صادق عرجون (ص: ۳۴۹)، الخلقة والخلفاء الراشدون (ص: ۱۹۸).

۲- سید أعلام النبلاء (٣٨٢/١)، الطريق الى المدائن (ص: ٣٦٧).

۳- الفاروق عمر (ص: ٢٨٧).

۴- الطريق الى المدائن (ص: ٣٦٦).

۵- خالد بن الولید، صادق عرجون (ص: ۳۸۴).

ھۆنراوەيەئ خويىندەوە:

فقى للذى يبغى خلاف الذى مضى تهياً لأخرى مثلها فكان قد
فما عيش من قد عاش بعدى بنافعى ولا موت من قد مات بعدى بخلدى

پاشان فرمۇسى: رەجمەتى خوا له نەبو سولەيەن بىت لاي خواى گۈورە يەچاكتە بۆ خالىد ، خالىد
وەك سەربازىتكى ون مەرد و بە شاياني پىناھەلەداندەوە ژىيا،^۱ وە دونىيا لىينەگەراوە كەسىتك تىايادا نەمر
بىت،^۲ بەم شىتوھى خالىد لە شارى حەمىصى سەر بە ولاتى شام و لە سالى (۲۱) كۆچى^۳ كۆچى
دوايى كەد و بە خاك سېئىدرە ناوىش بەنە مرى دەمەنچىتەوە .

۱- تەھىيى تارىخ دمشق (۱۱۶/۲).

۲- خالد بن الوليد، صادق عرجون (ص: ۳۸۴).

۳- تارىخ الطبرى (۱۳۰/۵)، القيادة العسكرية (ص: ۵۸۹).

بەئى شى شەشەم

ئازادىرىنى عىراق و رۇزھەلات لە سەردەمى عومەردا (عَلِيُّ)

دوانگەمى يەكەم

قۇناغى دووھم لە جەنگە رىزگارىخوازەكانى عىراق و رۇزھەلات

قۇناغى يەكەم لە جەنگە رىزگارىخوازەكانى عىراق لە سەردەمى عومەردا (عَلِيُّ) ھەروەك شەھى ئامازەم پىتىرىدووھ لە كىتىبە كەمدا (تىبو بەكىي صىدىق (عَلِيُّ) كەسايەتى و سەردەمى) بە سەركەدا يەتى خالدى كورى وەلید بۇو، لە سەردەمى عومەردا (عَلِيُّ) ئەو پلانە لەسەر بىنەماي چەند قۇناغىيىك تەواوكارى بۆ كرا :

يەكەم : بە فەرمانىدەكىرىنى ئەبۇ عوبىيەدى سەقەفى ئەسەر جەنگى عىراق :

لە شەھى سى شەمە (٢٢) يى مانگى جەمايىنى دووھمى سالى (١٣) يى كۆچى ئەبۇ بەكىر كۆچى دوايى كرد و بە خاڭ سېپىزدرا، عومەر بەيانىيەكەي ھاۋەلائى ئامادە كردو ھانى دان بۆ خۆ ئامادەكىردىن بۇ نازادى عىراق يىاسى ئەجرو پاداشتى جىهادو چۈونە دەرەھى بۆ كردن، كەسىك نەبۇو رايەرىت چۈنكە خەلکى رېقىان لە جەنگى فارس بۇو لەبىر ئەھى پىيىان وابۇو پىيىان ناوىرىن، فارسيش خاۋەنى شان و شەدەكەوت بۇو، پاشان رۇزى دووھم و سىيەم مىش ھانى خەلکە كەي داو كەسىك رانەپەرى، دواتر موسەنای كورى حارسە ھەستايەوەو باسى ئەھى بۆ ھاۋەلائى كرد، كە خواى گەورە لەسەر دەستى خالىد بەشىيەكى زۆرى زەھىيەكانى عىراقى رىزگارىكىردووھ و ئەوانىش بېرىك سامان و داھات و مولىك و مال و كەلپىل و خۇراكىيان ھېيد، لە رۇزى سىيەمدا كەسىك رانەپەرى و رۇزى چواردەم يەكەم كەسىك كە لە پىزى موسىلمانان بۇويە نويىمەر ئەبۇ عوبىيەدى كورى مەسعودى سەقەفى بۇو دواتر ورده ورده خەلکى هاتنە دەرەھە ئامادەبى خۆيانىيان راگەيانىد،^۱ پاش ئەو سەلىطى كورى قەيسى ئەنصارى بەدەم داواكەمى عومەرەوە هات و فەرمۇسى: ئەمە ئەمیرى باوەر پەداران ئەھى تا ئەمۇز لەسەر فارس ھاتوھ بۆمان تەنها چاوترسانىتكى شەيتانە بۆ ئەھى لېيان را نەپەرىن ، ئاگادارىھە من و ھەموو ئە

کساندش، که له گله‌مدان له ئامۆزا و خملکى تر خۆمان بەخشیوته خودا^۱، ئەم قسانه‌ی سەلیط کاریگەرى بەھیتى ھەبۇ لە ھاندانى خەلکى و بەرزکردنوهى ورە و وزەيان و نارەزروويان لە جىھاپىنى فارسەكان، داوايان لە خەليفە كرد پىاويتكىيان لە ئەنصارىيە كان يان مۇهاجيرە كان بۇ بکاتە سەركەد، عومه‌ریش فەرمۇسى: سوئىند بە خوا بۇ ئەم كاره كەس بە مافدارتر لەو كەسانه نازانم كە يەكە مجار خۆى كرده نويئەر، ئەگەر بىت و سەلیط بىزىو نەبۇوايە لە جەنگدا ئەوا دەمكەد فەرماندەتان، بەلام ئەبۇ عویبەيدە فەرماندە و سەلیطىش وزېرىيەتى، خەلکە كەش و تىيان: ئىمە گۈزىايەن و ملکەچىن^۲، لە پىويایەتىكى تردا ھاتووه: ئەبۇ عویبەيدە كىردىتە بەسەر ھەمووانەمەو لە كاتىكدا كە ئەسەحابە نەبۇوه، بۆيە بە عومەريان و ت: بۇ سەحابەيە كەت نەكەد فەرماندە بەسەر ھەمووانەمەو، عومه‌ریش فەرمۇسى: من ئەو كەسە دەكەمە فەرماندە كە يەكە مجار ھات بە دەمەمەو، ئىۋە بە راستى پېشى خەلکىتان داوهتەمە بە پشتىوانى كردن لەم ئايىنە، ئەمۇش ئەو كەسە بۇ كە لە بەدەمەمەو ھاتندا پېشى ئىۋە كەوت، پاشان عومەر بانگى كرد و ئامۆزگارى كرد بە لە خواترسان، و چاكە كەن دەگەل ئەم مۇسلمانانەي لەگەللىدایە، فەرمانى پىتىدا كە راۋىيۇ بە ھاۋەلآنى پېتىغەمبەر(ع) و سەلیطى كورپى قىدىس بکات، چونكە پىاويتكە راستەمۇخ لە جەنگدا دەست بە كار بسووه،^۳ ھەروھا لە وەسىيەتە كانى عومەر(ع) بۇ ئەبۇ عویبەيدە سەقەفى ھاتووه: (گۈز لە يارانى پېتىغەمبەر(ع)) بگەر و ھاوېشيان بکە لە كارەكەدا، بە خېرایى ھەدول مەدە و كۆشش مەكە، بەلکو ھېمەن بۇ ھەر كارە لە كاتو ساتى خۆيدا ئەنخام بده، بە راستى ئەو جەنگ كەسييکى لەسەر خۆ سالارى دەۋىت تا نىيدارەي بکات، ئەم كەسەي ھەلە كان دەقۇزىتەمە، رېنگر نىم لەھەم كاره بە سەلیط بېسېرەم بەلام ئەو پەلەيە لە جەنگدا، پەلە كەن دەقۇزىتەمە، سوئىند بە خوا ئەگەر پەلەمەي نەكەدایە ئەوا دەمكەد فەرماندە،^۴ پاشان عومەر فەرمۇسى: تۆ بەرهە زەھى فېئل و ھەلخەلەتان و خيانەت و سەتمەكاري دەرۋىيت بەرهە گەلەتىكى بويىر كە خراپەيان زانىيۇو و فېرى بۇون، چاكەيان لە ياد كەردووھ و لىتى بىتناڭا بۇون، سەيرى خۆت بکە چۈن دەبىت؟ زىمانت بىپارىزە و نەھىئىيە كانت ناشكرا مەكە، كەسى نەھىئىي پارىز زەھەر پېيەرنى ئاستەمە و كەمەت توشى شتى دەبىت كە نارەھەتى بکات، بەلام نەپاراستنى نەھىئىي تىيا چۈونى بەدواوەيدە.)^۵ پاشان فەرمانى دا مۇسەنائى كورپى حارسە پېش كەۋىت تا سوباكەي پېتە كات دواتر فەرمانى دەست بە كار بونى دەركەد، خېرە رۆيىشت تا گەيشتە حىرە، عومەر(ع) خۆى چاودىرى بەرە كانى عىراق و فارس و شامى دەكەد، يارمەتى و هارىيکارى سوباكانى دەكەد و زانىارى و فەرمانى بۇ دەثاردىن، ھەروھا نەخشە و پلانى بۇ جەنگە كان دادەنا خۆى سەپەرشتى راپەراندى دەكەد.

۱- الفتروح، ابن أثيم (١٦٤/١) الانصار في العصر الراشدي (ص: ٢١٦).

۲- الانصار في العصر الراشدي (ص: ٢١٦).

۳- البداية والنهاية (٢٦/٧).

۴- إقام الوفاء في سيرة الخلفاء (ص: ٦٥)، الجبرية التكبر.

۵- إقام الوفاء في سيرة الخلفاء (ص: ٦٥).

موسلمانان بەرھو خاکى عیراق بەری کەوتن، کە ژمارەیان (٧) هەزار کمس بۇو، عومەر نامەیدى کى بۆ ئەبو عوبىيەدە نۇوسى کە ھەر کەس لە عیراقە رەوانەی بىكەت لەوانەی کە لەگەل خالىد بەری کەوتون و ژمارەیان (١٠) هەزار کەسە و ھىشامى كورپى عوتىبە لە سەررووى ھەموۋيانەوەيە، عومەر (عجیب) جورەيرى كورپى عبد الله ئى بەجلى بە چوار هەزار كەسە نارە بۆ عیراق بەرھو ناوجەي كوفە، كاتىتكە خەلتكە كە گەيشتنە عیراق بىنيان فارسە كان شەلمۇاون نا تەبایيە كيان پىتوھ دىيارە، دواين كەس بويە پاشايان بۇرانى كچى كىسرا بۇو دواي ئەوهى ئەزىزىمىدخت پادشايان كۈرۈز، بۇران بۆ ماوهى (١٠) سال پادشاينى دايىھە دەست پىاوېتىك كە پىتىيان دەوت: رۆستەمى كورپى فەرخزاد بەو مەرجمە كە كاروبارى جەنگى راپەرىتىت دواترىش پادشاينى بەكەوتىدەستى بىنەمالەتى كىسرا ئەمە پەسەند دەكتە، ئەم رۆستەمە پىتشتە ئەستىرەناس بۇوە و زانىاري باشى لە بوارەدا ھەبۇوە، پىييان وەت: چى وائى لى گەردى ئەم كارە بگەريتە ئەستىت؟ مەبەستىيان ئەوه بۇو كە تۆ ئەم كارەت پى تەواو ناكىرىت ئەويش وەتى: تەماع و خۇشمۇيستى شەرف.^١

دووهم: رووداوى ئەلنەمارق، جەنگى ئەلسقاطية لە كەسکەر و جەنگى بارۇسما:

- پووداوى ئەلنەمارق (١٣) ئى كۆچى:

ئەم جەنگە باش گەيشتنى ئەبو عوبىيەدە بۆ عیراق و گەرتىنە دەستى سەركەدا يەتى سوپا لە عیراقدا دەستى پىتىكەد، ھەرەك ئەوهى كە بىيدۇي فارسە كان لە ئەبو عوبىيەدە بىرسن، چونكە ئەو يەكەمین كەس بۇو كە خۆى كرده نويىھەر، هەتا لە ناخىدا ئىرادەتى سەركەوتن و ئارەزووی پېشىوانى دابېرىتىنەوە، بېتىھە ئىزىزى ناوه كيان بۆ ئامادە كەد و سەربازگە كيان عەبا كەد و لە پېش و پېشتمەدە موسلمانىيان تېتىكەد و نامەيان بۆ بارزگانانى رەشۇركى نۇوسى كە شۇرۇش بە موسلمانان بېگىرپەن، و لە ھەممۇ گۈندىتىكدا پىاوېتىكيان دانا هەتا شۇرۇش بە خەلتكە كەپىتەت، بەم شىپوھە جاوانىيان نارد بۇ بەبەھە قىيازى خواروو و نەرسىيان نارد بۆ كەسکەر، و چەند سەربازتىكىش هەتا رووداوى موسەنا بەرپا بىكەن، ئەمە گەيشتە موسەنا، چەكدارەكان خۆيان دايە پالى و ورياييان گرت، بازىغانەكان دەرچۈن و دەست بە كاربۇون لە سەر دەرچۈن، خەلتكى گۈندە كان راپەپىن و بەرددە وام بۇون لە بە دوا داچۈونى شۇرۇش، ئەبو عوبىيەدە و موسەنا لە خەفان و تەعبا دابەزىن و پاشان رۇوپەرپۇو بۇونمۇوه كە لە ناوجەي ئەلنەمارق دەستى پىتىكەد ... شەپىتكى خۇيتىاوي رۇوپىدا و خواي گەورە فارسى تېشكەناند و جاوان و مەردان شا و سەركەدە كەپىتەت، كە لە سەر پېشەنگى سوپا كە بۇوە، ھەر ئەوان بۇون كە كارى ئەم شۇرۇشەيان گرتە ئەستىت،^٢ و ئەو كەسە كە جاوانى يەخسir كەد مەطرى كورپى فەتنە ئەلتەميمى بۇو كە جاوانى نەدەناسى، پاشان جاوان ھەلى خەلەتاند و شەپىتكى پىتىدا و دواتر لە دەستى دەرباز بۇو، ئىنجا موسلمانان گرتىيان و هيتنىيان بۆ لاي ئەبو عوبىيەدە و ھەوالىيان پىتىدا كە ئەمە سەركەدە

١- البداية والنهاية (٢٧/٧).

٢- حركة الفتح الاسلام، شكري فيصل (ص: ٧٢).

فارسەكانه و ئاماژىيان پىتدا كە بىكۈزۈت ئەويش فەرمۇسى: من لە خودا دەترسم كە بىكۈزم چونكە پىياويكى مۇسلمان پاراستوویەتى و مۇسلمانانىش لە خۆشەويىستى و لايمەنگىرى كردنى يەكتىدا و كە يەك جەستەن بەمەش ھەندىيەكىان بىتەنگ بۇون و ئەويش ھەمووانى بىتەنگ كرد و پاشان و تىيان: شەو پادشاھىدە دەتكەر كە ئەبو عوېيدەش فەرمۇسى: ئەگەر واش بىت، من فيئل و تەلەكە ناكەم و دواتر ئازادى كرد.^١

ئەم ھەلۋىستەش، كە لە ئەبو عوېيدە بەدى كرا دادەنریت بە غونەيدىكە لەلىبۇوردەبى مۇسلمانان و دەفايان بە پەيمان و بەلەين پاراستەن ئەگەرچى ھەندىيەكىان پىتى قايىل نەبۇون، گۇمانى تىيدا نىيە كە ئەم رەوشىتە بەرزە كارىيەگەرلىكىرى ھەمەيە لە دىل را كىيىشانى خەلتكى بۆ ھاتنە نىتو پىزەكانى شايىنى پىزۇزى ئىسلام، كاتىكى كە خەلتكى گۈي بىستى ئەوه دەبن كە مۇسلمانان يەكىك لە سەركەرەكانى فارسیان ئازاد كەردووھ، كە خىراتتىن كەس بۇوە لە دڑایەتى كەردىيان و تەنها لەبەر بەلەننەكى بىچووكى لەگەنل يەكىك لە مۇسلمانان لەسەر گیان بەخشى، شدوا ئەوان خۇيان دەكىشىن بەرھو ئەو ئايىنەي كە ئەم جۆرە پىاوانەي بەرھەم ھېنناوه.

ھەروھا پىيوىستە ئىيمە ئەو ھەلۋىستە جوان و پۇونەي موسەنائى كورپى حارسەمان لە ياد نەچىت كە پىتش ئەبو عوېيدە گەيشتە عىراق بۆ يەكمىن جار و فەرماندەبىيە كى سپاراد بە ئەو پىباوه، لەبەر ئەوهى كە ئەمېرى باوھرداران بەوه فەرمانى پىي كەردىبوو، بە پاستى موسەننا باشتىن سەركەرە و باشتىن سەرباز بۇو، ئەمەش لە خۇرەوشتى بەرۈزى موسەننا بۇو چونكە پىش ئەمەش كارىيەكى ترى واي لەگەنل خالدى كورپى وەلید كرد و بەخشىنى بۆ ئىسلام چ لە حالەتى سەركەدایەتى و چ لە حالەتى سەربازىشدا جىاواز نەبۇو، پىيوىستە ئەوهش بوتى كە گەورە پىاوان بەم شىۋەيە دەبن.^٢

- جەنگى ئەلسەقاتىيە لە كەسگەر:

پاشان ئەبو عوېيدە بەسوارى شوتىن پىتى شەو فارسانەي ھەلگرت كە تىتكە شەكابۇون و بەرھو كەسگەر^٣ ھەلھاتبۇون، كە ئەويش سەر بە خالقىزاي كىسرا بۇو، كە ناوى نەرسى بۇو، ئەم نەرسىيە هانى سوپاکەي دا بۆ كوشتنى ئەبو عوېيدە، ئەبو عوېيدەش لە ناوجەمى ئەلسەقاتىيە^٤ رۇوبەرپۇيان بۇوېدەوە دای بە سەربىانداو بېرىك كالاڭ كەلۈپەل و خواردىنى زۆرى بەغەنەمەت لى گىرتىن،^٥ بەم شىۋەيە نەرسى ھەلھات و مۇسلمانان سەركەوتىن بەسەر سوپاکەي و زەھى و زارە كەيدا، لەخەزىنە كەيدا شتىكى گەورەيان دۆزىيەوە، كە ھىچ شتىكەن دەنەنەي ھېننەيە ئەودارى نەرسىيانە دەلخۇشى نەكىرن، چونكە نەرسى دەپياراست و بەم شىۋەيە پادشاھا كانىيانى لى بىتىزى دەكىرن، مۇسلمانانىش دابەشىيان كردو جوتىارانيان

١- الكامل في التاريخ (٢/٨٧).

٢- التأريخ الإسلام (١/٣٣٤).

٣- ناوجەيدە كە لە نېۋان كوفە و بەسەر.

٤- السقاطية: ناحية كىشكىن أرض واسط.

٥- تاريخ الطبرى (٤/٢٧٢).

لئی تیزکرد و پتنج یه کیان نارد بـعـومـهـر، نامـهـیـهـ کـیـانـ بـنـوـسـیـ: خـواـیـ گـدـورـهـ خـوارـدـنـ وـ رـوـزـیـهـ کـیـ پـیـ دـاوـینـ، کـهـ کـیـسـرـاـکـانـ دـهـیـانـ پـارـاسـتـ نـیـمـهـشـ پـیـمانـ خـوشـ بـوـوـ، کـهـ ثـیـوـهـ بـیـبـیـنـ هـمـتـاـ یـادـیـ نـیـعـمـهـ وـ چـاـکـهـ کـانـیـ خـودـاـ بـکـمـنـوـهـ.^۱

لـهـمـ هـهـوـالـهـشـداـ نـاـمـاـزـ کـرـدـنـ بـهـ جـوـرـیـکـ لـهـ رـهـوـشـ بـهـ بـرـزـیـ لـاـیـ مـوـسـلـمـانـانـ دـهـرـدـهـ کـدـوـیـتـ بـهـ جـوـرـیـ لـهـ بـارـگـرـانـ جـوـتـیـارـهـ بـیـ بـهـشـ کـانـیـانـ بـهـزـ کـرـدـهـوـهـ وـ لـهـوـ خـوـرـاـکـانـهـ مـیـرـهـ کـانـیـانـ دـاـ پـیـمانـ کـهـ لـیـیـانـ یـاسـاغـ کـرـدـبـوـونـ، هـهـرـوـهـ کـهـوـهـ بـهـمـ پـیـمانـ بـلـیـنـ: وـهـنـ بـوـ نـاـوـ نـهـمـ نـایـنـهـ پـیـرـزـهـیـ کـهـ لـهـ مـهـیـنـهـیـ کـانـیـ نـیـوـهـ بـهـزـ کـرـدـتـمـوـهـ وـ رـیـزـیـ مـرـقـفـایـهـتـیـ بـوـ نـهـ گـهـ رـانـدـوـنـهـتـهـوـهـ.^۲

پـاشـانـ نـهـبـوـ عـوـیـهـیدـهـ لـهـ کـهـسـکـهـ مـایـهـوـهـ وـ هـیـزـیـتـیـکـیـ نـارـدـ بـوـ پـاـوـهـدـوـنـانـیـ فـارـسـهـ کـانـ وـ تـهـمـیـ کـرـدـنـیـ گـونـدـ نـشـیـنـیـهـ کـانـیـ دـهـرـوـیـهـرـیـ کـهـ هـهـسـتـابـوـنـ بـهـ پـهـیـانـ شـکـیـتـیـ وـ لـایـنـگـیرـیـ کـرـدـنـیـ سـوـپـایـ فـارـسـ، بـهـمـ شـیـوـهـیـ لـیـهـاتـوـوـیـیـ مـوـسـلـمـانـانـ لـهـ نـاوـچـهـ کـهـ دـهـرـکـمـوتـ، پـاـشـ نـهـمـ سـهـرـکـوـتـنـهـشـ هـنـدـیـ لـهـ وـالـیـهـ کـانـیـ نـاوـچـهـ کـهـ هـاـتـنـ وـ دـاـوـایـ رـیـزـکـهـکـوـتـنـیـانـ کـرـدـ، دـوـ لـهـ وـ وـالـیـانـهـ خـوارـدـنـیـکـیـ تـایـیـهـتـیـانـ هـیـتاـنـ بـوـ نـهـبـوـ عـوـیـهـیدـهـ وـوـتـیـانـ: نـهـمـهـ پـیـزـیـتـکـهـ، کـهـ نـیـمـهـ بـهـ تـوـمـانـ بـهـخـشـیـوـهـ وـ نـهـمـهـ مـیـوـانـدـارـیـهـ بـوـ تـوـ، نـهـبـوـ عـوـیـهـیدـهـ فـرـمـوـوـیـ: نـایـاـ بـهـ هـهـمـانـ شـیـوـهـ رـیـزـیـ سـهـرـیـازـتـانـ گـرـتـوـهـ وـ مـیـوـانـدـارـیـتـانـ کـرـدـوـونـ؟ نـهـانـیـشـ وـتـیـانـ: نـهـمـهـ نـاـسانـ نـیـهـ کـهـ نـیـمـهـ کـرـدـوـمـانـهـ، نـهـبـوـ عـوـیـهـیدـهـشـ فـهـرـمـوـوـیـ: لـبـدـرـ نـهـوـهـ کـهـ سـهـرـیـازـانـیـ نـهـگـرـتـوـتـهـوـهـ نـیـمـهـ پـیـوـیـسـتـیـمـانـ بـهـ بـهـمـهـ نـیـهـ، نـهـانـیـشـ خـوارـدـنـهـکـدـیـانـ بـهـخـشـیـ وـ لـهـ خـوـیـانـ تـرـسـانـ، نـهـبـوـ عـوـیـهـیدـهـ دـیـسـانـ فـهـرـمـوـوـیـ: نـایـاـ فـیـرـمـ نـهـکـرـدـنـ کـهـ مـنـ لـیـیـ نـاـخـوـمـ مـهـگـرـ هـمـمـوـ نـهـوـانـهـ بـگـرـتـوـهـ کـهـ لـهـ گـلـمـدانـ وـ نـیـوـهـشـ دـاـوـتـانـهـ بـهـ نـاوـیـانـداـ، وـتـیـانـ: کـهـسـیـتـکـ نـهـمـاـوـهـ کـهـ لـهـمـهـ تـیـزـ نـهـبـوـوـیـ وـ لـهـمـهـ باـشـتـ لـهـ گـهـکـمـیدـاـ نـهـبـیـتـ، کـاتـیـیـکـ کـهـ نـهـبـوـ عـوـیـهـیدـهـ بـهـمـهـ زـانـیـ خـوارـدـنـهـکـهـیـ لـیـ وـهـرـگـرـتنـ، پـاشـانـ دـهـستـیـ کـرـدـهـ خـوارـدـنـ وـ هـمـنـدـیـکـیـشـیـ نـارـدـ بـوـ نـهـوـ کـهـ مـیـوـانـ بـوـنـ لـهـ لـایـ وـ بـانـگـیـ کـرـدـبـوـونـ بـوـ نـانـ خـوارـدـنـ – نـهـوـانـ لـهـ ژـیـرـ دـهـسـهـلـاـتـیـ فـارـسـداـ دـوـچـارـ بـوـبـوـیـوـونـ، نـهـوـیـانـ بـهـ خـوـیـانـهـوـهـ نـهـدـبـیـوـوـ کـهـ بـهـ شـتـیـکـهـوـهـ بـیـنـ بـوـ لـایـ نـهـبـوـ عـوـیـهـیدـهـ وـ گـوـمـانـیـانـ وـابـوـ کـهـ نـهـوـانـ بـهـ هـهـمـانـ نـهـوـ شـیـوـهـیـ کـهـ پـیـشـتـرـ بـانـگـ کـرـاـونـ نـهـمـ جـارـهـشـ بـانـگـ دـهـکـرـیـنـ بـوـ تـونـدـیـ ژـیـانـیـ نـهـبـوـ عـوـیـهـیدـهـ، بـیـزارـ بـوـنـ لـهـ بـهـجـیـ هـیـشـتـنـیـ نـهـوـهـیـ کـهـ هـیـتـنـاـوـیـانـهـ لـهـمـهـ، وـتـیـانـ: بـلـیـ بـهـ نـهـمـیـهـ کـهـتـ: نـیـمـهـ نـارـهـزـزوـیـ خـوارـدـنـیـ شـتـیـیـکـ نـاـکـهـیـنـ لـهـ گـمـلـ شـتـیـکـدـاـ کـهـ باـزـرـگـانـهـ کـانـ هـیـتـنـاـوـیـانـهـ، نـهـوـیـشـنـارـدـیـبـهـ دـوـایـانـداـ وـ پـیـیـ وـتـنـ: نـهـمـهـ خـوارـدـنـیـکـهـ لـهـ خـوارـدـنـیـ عـهـجـهـمـیـکـانـ، بـاسـهـیـرـیـ نـهـوـهـشـ بـکـمـنـ کـهـ نـهـوـانـ چـیـانـ هـیـتـنـاـوـهـ.^۳

نهـمـهـ بـوـ خـوارـدـنـیـ نـهـوـ نـهـمـیـهـ بـیـ فـیـزـهـ – پـاـشـ نـهـوـهـ کـهـ دـوـوـجـارـ خـوـرـاـکـیـ عـدـجـهـمـیـهـ کـانـ گـیـپـاـوـهـتـمـوـهـ – کـاتـیـیـکـ کـهـ زـانـیـ لـهـ جـارـیـ سـیـیـمـداـ نـهـوـانـ خـوـرـاـکـیـ تـهـوـاـوـیـ سـهـرـیـازـهـ کـانـیـانـ دـاـوـهـ بـهـ شـیـوـهـیـ کـهـ بـهـ باـشـتـرـینـ شـیـوـهـ خـوارـدـنـیـانـ دـاـوـهـتـیـ، لـهـ گـمـلـ نـمـوـهـشـداـ قـایـلـ نـهـبـوـ کـهـ بـهـ تـدـنـهـاـ لـهـ خـوارـدـنـهـ

۱- تـارـیـخـ الطـرـیـ (۴/ ۲۷۲).

۲- التـارـیـخـ الـاسـلـامـ (۱۰/ ۳۳۵).

۳- تـارـیـخـ الطـرـیـ (۴/ ۲۷۳، ۲۷۲).

بغوات هتا میوانه کانی بانگ کرد و نکولی لهسر کردن، هتا دوای ثهوش که زانی دووچار بون له خزر اگی فارس و له پولینه کانی شم خواردنیان بتوثماردن هتا شاره‌زیوی بهشداریوونیان بکمن، نهمه‌ش چوریکه له پیزی گوره و بهرز و پیزگرنیش له گرنگترین هؤیه کانی سه‌رکردایتله، و نهم هدلویستانه‌ش پینموونیمان ده‌کات بتوئه ریزه‌ی که هاوله‌لآنی پیغه‌مبه (لله) و یارانی پیش گدیشتون به چاکه‌خوازی له رهشت بدزی و پیشکه‌وتني شارستانی.^۱

۲- جه‌نگی باروسمانی سالی (۱۳) کوچی:

پاشان له شوینیک له نیوان کداسکه و نلسه‌قاطیه بهیدک گهیشتنه که پییان دهوت باروسما، له‌سر خوشی و بهوانی کورانی خالی، که بمنده‌وهیه و بیروهیه بون رؤستم سوپایه کی له‌گهان جالتیوش ناماوه کرد و کاتیک که نهم هه‌واله گهیشتنه شه‌بو عویده‌یده پهله‌ی له جه‌نگی ندرسی کرد پیش گدیشتني ثوان و بهم شیوه‌یه جه‌نگیکی نه‌گرم و گه‌وره روویدا و فارسه‌کانتیکشکان و ندرسی هدلاط، دواتر نه‌بو عویده‌یده موسمنای کوری حارسه و چهند دهستمیه کی ترى نارد بز نه و ناوچانه‌ی وهک رووباری جور و دهورویه‌ری و نهوانیش به ناشتی و بهزاندن ناوچه‌کهیان شازاد کرد و سه‌رانه و باجیان لئ سه‌ندن و سوپاس بز خودا مالاً‌تیکی زوریان دهستکه‌وت و ندو جالنیوسه‌یان تیکشکاند که هاتبو بز سه‌رخستنی جاوان و سوپاکدو مالاً‌تکه‌یان به دهستکه‌وت گرت و پاشان به سه‌رشوپی و که‌نه‌فتی هله‌هاتن بز ناو هیته‌که‌ی.^۲

بهم شیوه‌یه توانرا له ناوچه کانی مده و جیزه کوتنزلی سی سوپای فارسه‌کان بکریت که نه‌گدر بیت‌یه کیانگرایه نهوا دهیانتوانی گه‌مارقی سوپای نیسلامی بدهن و له پیش و دوا و پاست و چپه‌وه په‌لاماریان بدهن، لمبهز زوری ژماره‌یان، بهلام خواه گه‌وره لمبهز زوری ترسانیان له مسلمانان کوییری کردن که هدمو سه‌رکرده‌یدک دهخوازی که دوایین کاری گرنگی روویده‌پویونده و لاوازکردنی مسلمانان بیت همتا له دوای نه‌ده زال و سه‌رکه‌وت‌تو بیت به‌سه‌ریاندا، مسلمانان به تمواوی سوود و که‌لکیان لدم براشه‌یان و له هیوری بزاوی سوپای دوزمنان و درگرت.^۳

سییه‌م: رووداوی پردی نه‌بو عویه‌یده (۱۳) کوچی:

کاتیک که جالنیوس به هله‌هاتن له‌وهی روویده‌پوی بتوته‌وه له لایهن مسلمانانه و که نه‌گدرایه وه فارسه‌کان دلیزی نیوان خویانیان نواند و له‌سر رؤستم کویونده و نه‌ویش سوپایه کی چر و پرپی بز ناماوه کردن که په‌رده‌وا بون به‌هممنی جازه‌وهیو ثالاً‌که‌ی کیسرای دا به‌دهستمده، که ناو ده‌برا به دیره‌خشی کاپیان (ثالاً گه‌وره‌که) که فارسه‌کان پیوه‌یه مردبوون، نهم ثالاً‌یه له پیسته‌ی پلنگ دروست کرابوو، که پانیه‌که‌ی ۸ پی و دریه‌یده که‌ی ۱۲ پی دهبوو، نهوان گهیشتنه به‌ردهم مسلمانان نه‌هیبت

۱- التأريخ الاسلام (۱۰/۳۳۶).

۲- ترتیب و تهدیب، البدایة والنہایة، د. محمد صالح السلمی (ص: ۸۹).

۳- التأريخ الاسلام (۱۰/۳۳۷).

كە رووبىارتكى لە نىتوانىاندا بۇو كە پەرىدىكى بە سەرەوە بېرۇ، پاشان بېباوهەران پەيامىتىكىان نارد و پىيان وتن: يان وەرنە ئەمبەر بۆ لامان يان دىئىنە ئەوبىر بۆ لاتان، موسىلمانانىش بە ئەبۇ عوېيدە ئەمیرى خۇيان وتن: فەرمانىيان پى بەد كە بىئىنە ئەمبەر بۆ لامان، ئەبۇ عوېيدەش فەرمۇسى: ئەوان لە ئىمە بويىرتر نىن بۇ بە پېرەوە چۈونى مەردن پاشان تىيان خزا و لە شوتىتىكى تەنگەلەندا كۆپۈونەوە و شەپىتكى خۇيتاواي بىي وىتەيان ئەنجامدا، موسىلمانان لەم جەنگەدا نزىكەمى(١٠) ھەزار موجاھىد دەبۇون و فارسە كانىش بە كۆمەلەتكى گەورە فىلەوە كە چەندىن زېزەر و ھۆزى گەورەيان پېتىوھە كە بۇو بۆ تۇقاندىنى ئەسپى موسىلمانان و كارىتكى وايان كرد ھەركاتىكى كە رووبىان لە موسىلمانىك دەكىد ئەسپە كانىيان ھەلەدەھاتن لە دەستى فىلە كان بەھۆى ئەوەي كە گۈييان لەو زېزەنە بۇو كە پىيانەوە بۇو بېرىتكى زۆرى ئەسپە كان ھەلەدەھاتن و ھەندىتكى تىيان لە ناچارىدا ماندۇھ، ئەگەر موسىلمانان ھەلىان بىكوتايىتە سەر بېباوهەرپان ئەوا ئەسپە كانىيان لە فىلە كان دەچۈونە پېتىشى، بەم شىۋەيە فارسە كان موسىلمانىيان قىر باران دەكىد و تۆلەيە كى گەورەيان لىٰ كەردىمۇھ، لە گەل ئەمەشدا موسىلمانان(٦) ھەزار كەسىان لە سەربازانى فارس كوشت، وە ئەسپى موسىلمانە كان بەھۆى دەنگى زەنگى فىلە كانەوە كە پىتەيان ھەلۋاسراپۇ وەلا دەكەوتىن، و بەم شىۋەيەش موسىلمانان دەستيان نەدەگە يىشته بېباوهەرپان و فىلە كانىش بە دەوري ئەسپە كاندا دەگەرەن، پاشان شەبۇ عوېيدە لە ئەسپە كەي ھاتە خوارەوە و خەلتكىش بە پىادە شوتىنى كەوتىن، بە شەپىر لە گەلەياندا تىك ھەلگۈوان، دواتر موسىلمانان ئەسپە كانىيان لىٰ ون بۇو و بۇونە پىادە و بەرەنگارى چەكى فىلە كان و سوارچاكان و سوارچاكان و پىادە كانى فارس بۇوندۇھ لە گەل ئەو پەم ھاوىزىاندى كە زىيانىتكى گىانىيان بە موسىلمانان گەياند و بە جۆزى ئەسپە كانىيان بە پۇوى موسىلماناندا دەرەدە كرد ھەتا موسىلمانان بە خىرايى نەيمەن بەرەو رووبىان ئەمە ھەلۋىتىتكى سەخت و دىۋار بۇو كە تىيايدا موسىلمانان ئەپەرى جوامىرى و گىانفیدايان تىيدا نىشان دا بە جۆزى كە تاكىرى ھاوشىۋەي لە مىۋوودا ھەبىت، و خۇرماگرپۇن لە بەرامبەر فارسە كان ئەگەرجىچى فارس بە ھەممۇ جۆزە تفاقيتىكى جەنگىمۇ لە پېش ئەوانەوە بۇون، چونكە فىلە كان سەختتىن چەك بۇون كە رووبەرپۇو موسىلمانان بۇنەوە و رېزە كانىيان لاواز بۇو، ئىنجا ئەبۇ عوېيدە داواى لە موسىلمانان كرد كە لە دەوري فىلە كان كۆپىنەوە و قايش بەندە كانىيان بېرتىتىن و ئەوەي بەسەر فىلە كانەوە بىيان خەنە خوارەوە، ھەر بەم شىۋەيە ئەبۇ عوېيدە خۆي ھەلۋاسى بە فىلە سېيە كەدا و قايش بەندە كەي قىتاند و ئەوانەي بە سەربەرە بۇون كەوتەنە خوارەوە، و موسىلمانانىش ئەم كارەيان ئەنجامدا، لە ھىچ فىلەتكى نەئە گەران ھەتا بارە كەيان خست و خاۋەنە كانىيان كوشت بەلام فىلە كان لەبەر ئەوەي كە راھىتىراپۇن ھەر بەرەۋام بۇون لە ھېرىش كەرن، ئەبۇ عوېيدە بېرى لەوە كەرده و كە لە دەستى ئەم فيلانە پەزگارى بىت، بۆئىھە پەرسىيارى ئەم كارەي لە جەنگاوهە كانى كرد و ئەوانىش وتىيان ئەگەر شفرە كانىيان بېرىت ئەوا دەمردن، جارىتكى تر ئەبۇ عوېيدە پەلامارى فىلە سېيە كەي دا و لوتى فىلە كەي بە شەمىشىرە كەي جولاند و فىلە كەش بە دەستە كانى پاراستىنى ئەبۇ عوېيدە خست و دواتر بە پىتەيە كانى شىلاتى، حەكەمى كورپى مەسعودى براى ئالاڭكى گرت بە دەستىيە و ھەولىدا كە ئەبۇ عوېيدە پەزگار بکات بەلام فىلە كە پەلامارى

نهویشی دا و به هه مان چاره‌نووسی برد، دواتر حد کدهم ویستی فیله‌که بکوژی بدلام فیله‌که به دهستی دای له حد کم و به پیشه کانی شیلای، پاش شده ثالاثی مسلمانان گوییزرا یهود بز دهستی نهوانه‌ی که نهبو عویبیده به‌شدادری کرد بعون، لهوانه سی کوره‌کمی، که وه‌هدب و مالک و جهبر بعون، هدتا هه مولیان کوژران و له کوتایی نه رپژه‌دا ثالاثه که گمیشته دهستی موسه‌نای کوری حارسه، همندی له مسلمانان به‌سدر پرده‌که دا پاشه‌کشهیان کرد، پاشه‌کشهیان کرد له گوژه‌پانی جه‌نگدا به‌رده‌وام بسو، کاتیک که عبدالله‌ی کوری مرسه‌بینی سدقه‌فی نه‌مه‌ی بینی له پرده‌که چوویه پیشی و پرده‌کمی قورتاند و فرموموی: مجمنگن له‌سدر نه‌وهی که فرمانده کانتانی له‌سدر کوژراوه یان هاوکاریان بکمن، همولیدا بدر له خدلکی بگریت له په‌رینه‌وه بؤیه که عبدالله یان هینتا بز لای موسه‌نا له په‌ستیدا و له‌بدر نه‌و کاره‌ی که کردبووی لییدا و فرموموی: چی وای لئی کردنی که شهک کاره بکمیت؟ عبدالله فرموموی: با بجهنگن، نهدم همولیه عبدالله‌ی شوینی خزیدا نبورو له‌بدر نه‌وهی پچراندنی پرده‌که ببوویه هزی نه‌وهی که ژماره‌یهک له مسلمانان کوتنه ناوه‌که و خنکان به هزی فشاری فارسه‌کان له‌سریان، مانده‌وهی مسلمانان له‌سدر نه‌وهی پاریزگاری لعم پاشه‌کشهیان بکمن همتا ده‌توانن بیزکمیه کی باش بسو، نه‌مدش هر نه‌و کاره بسو که موسه‌نا پیشی هستا و به جزئی فرمانی دا پرده‌که هه‌لبه‌ستندوه و خزی و چه‌ند که‌ستیک له پاله‌وانانی نیسلام و هستان و مانده‌وه بز به‌رگری کردن له به‌شی پشتموهی مسلمانان همتا په‌رینه‌وه و هاوایی کرد: نهی خدلکینه ئیمه له دواتانه‌وهین له‌سرخوتان په‌رینه‌وه، سه‌رتان لئی نه‌شیوی ئیمه دانابزین همتا له‌وبه‌ر نه‌تان بینین وه خوتان زیتر شاو مدهخن، هدروه‌ها موسه‌نا چه‌ند که‌ستیک له قاره‌مانانی له‌گهان بسوه وک عاسم کوری عده‌مر و که‌لمی زه‌می که دواین که‌س بعون په‌رینه‌وه، به‌همه‌نی جازه‌وهیه همولیدا که همل بکوتیته سه‌ر نه‌مو مسلمانانه‌ی که مابوونه‌وه بدلام نه‌یتوانی و نهدم هله‌ی له دهست چوو کاتیک که موسه‌نا سدرکردایته سویاکمی گرته دهست و نهدم پاشه‌کشه پیک و پیکه‌ی کرد، گومانی تیدا نیه که نه‌و قاره‌مانانه‌ی که پشتی مسلمانانیان پاراست همتا پاشه‌کشهیان کرد همولیکی زور گهوره و خوار اگرانه‌یان دا له‌بردهم دوژمندا، بدم شیویه (۵) هزار که‌س له مسلمانان پاشه‌کشهیان کرد و چوار هزاریش شدهید بعون که له نیوانیاندا ژماره‌یه کی زور له گهوره یارانی پیغامبر (ص) به‌دی ده‌کران به تاییمه‌تی نهوانه‌ی که به دوری نهبو عویبیده بسو و له شاری مه‌دینه‌دا هاوه‌لیان ده‌کرد، دوو هزار لمو مسلمانانه پاشه‌کشهیان کردده بز مه‌دینه و ناوجه‌کانی تر و نه‌وهی که له‌گهان موسه‌نادا مایه‌وه ته‌نها سی هزار که‌س ده‌بعون بدلام فارسه‌کان له‌گهان نه‌مو بارودخه خراپهی که مسلمانانی تیدابوو (۶) عه‌زار که‌سیان لئی کوژرا که نه‌مدش بدلكمیه له‌سدر جوامیزی و نه‌گهربی هیزی مسلمانان.^(۱)

گرنگترین ئهو وانه و پهند و كەلکانه‌ی كه له جەنگى پرييىنى ئەبو عوېيىدەدا بىنران ئەمانه بۇون:

۱- پيشىبىنى راستكۆيانه:

دوومى خىزانى ئەبو عوېيىدە خەۋىيىكى بىنېيىو كه پياوېيك لە ئاسان بە دەفرىتكەمەدە خاتىكەمەدە خوارەوە، ئاواي تىدا بۇوە، ئەبو عوېيىدە و جەبرى كورپى لە نىتو كۆمەلە خەلکىتىدا لېيان خواردۇتىمەدە كاتىكە كە خىزانە كە ئەمەنەلە دايىھە ئەبو عوېيىدە ئەدوش فەرمۇسى: ئەمە شەھىدىيە و ئەبو عوېيىدە بەناو سوپا كەيدا گەراو و تى: ئەگەر كۈزۈام ئەمەنەلە ئەمەنەلە فلان و فلان دەبن تا حەوت كەس لە مەتمانە پىتكۈراوانى خزمى خۆى، ئەوانە خىزانە كە كە لە خەۋە كەيدا بىنېيىنى و باسى بۆ كەدبوو، دواى ئەوانىش ئەمیرى سوپا موسەنائى كورپى حارسەدە بىتت.^۱

ب- دوو هەلە بۇونە هوئى شىكتى:

- ئەبو عوېيىدە سەرپىچى سەركىرە كانى سوپا و ئەوانە خەۋە كەيدا بۇون، ئەوان بەريانلى گرت كە لە پرده كە نەپەرىتىمەدە بەلام راي خۆى پەسىندە كرد و بەدىرىانە و خۆشەويىستى بە دەستەتىنانى پلەي شەھىدىيە و پەرىپەيە ئەمبەرى پرده كە، بەيىن ئەمەنەلە بۆ جەنگە كە ئەبىتت، ھەرۋەھا لېتكۈلىنەدە لەبارە زەمینە خەنگە كە بە شىتەيە كى تەموا نەكەد، ئەمەش بويە هوئى لە دەست دانى ھۆكاري ئەمنى و نەمانى پالپىشت بۆ سوپاى و بەتدىنگ هاتنى لە شويىتىكى تەنگە بەردا، وەك ئەمەنە خرابىتتە ناو تەلمۇدە، ھەرئەمەش بويە هوئى ھەمانى ھارىكاري نىوان چە كە جۆراو جۆرە كاندا بەھۆزى لە دەست دانى ئەسپ سوارە كان بىتەوە، دەرئەنچامە كەشى شەھىد بۇونى حەوت سەركەدە بۇ، تا موسەنە سوارو فيله كانى فارسە كان بىتەوە، چۈنکە تۆپۈگۈنەيەي ناوجە كە شويىتە كەيان بەار نىدو و فرييى ناكەويتت، جەنگە كەمەش باشتىرين ھەلبىزاردە ئامانچ و خۆ يەكلايى كەردنەوە كە ھەلبىزاردە زەمینە لەبارو رېتىگەي گەيشتە پىتى لە دەستىدا لە گەل ئەوەي كە گەيانىدە ئەم شويىتە، ئەبو عوېيىدە ھەمۇ ئەمانە ئە دەستىدا، بەلكو رېتىگەي بۆ دوڑمنانىشى خۆش كرد كە زال بن بەسىرىدا.^۲

- ئەوەي كە لە ھەلە ئەبو عوېيىدە قورس و گرانتى كرد ھەلە كە بۇو كە كارىگەرى خىسارە تەنبىنى و مەينەتى ھەلە ئە كەمى زىاتى كرد ئەوپەش ئەوەبۇ كە عبد الله ئى كورپى مدرسه بىنى سەقەفى پرده كە روخاند، تا ھىچ كام لە موسىلمانان ھەلە گەرىتىمەدە، ئەگەر يارمەتى

۱- تاریخ الطبری (۴/ ۲۷۷).

۲- عوامل النصر والهزيمة (ص: ۵۵).

۳- الطريق الى المذاق (ص: ۱۴).

خودا و پاشان لیزانی و لیهاتوبی موسه‌ننای کوری حارسه و نهواندی له گهالی بعون ندبوایه دوایه کی مسلمانان تیاده چون.^۱

ت- بههای سه‌رکردایه‌تی مهیدانی:

جهنگی نم پرده بههای سه‌رکردایه‌تی مهیدانی له شیوه کانی موسه‌ننا و سه‌رکرد، کانی سوپاکه‌ی نهواندی که له گهالیدابون سه‌ماند، کاتیک که مهینه‌تی روو له سویا دهکات، نم سه‌رکدانه که دهتوانن به سوپاکه‌یانده له نهینه‌تیه ده‌ده‌جن،^۲ بزیه موسه‌ننا له گهال هاوکاره پاله‌واند کانیدا ثمرکی پاراستنی سوپای یسلاطین گرته نهستو، نهوان که‌سانیک بعون که دواین جار له پرده که پرینه‌وه، دیاره نه‌مهش جزئیکی بدرز و بلنده له جزره کانی گیان فیدایی و قوربانیدان.^۳

ث- موسه‌ننا هله‌لده‌ستی^۴ به بهزکردنوه‌ی ورهی سوپاکه‌ی:

موسه‌ننا له کوزی (۱۰) هه‌زار که‌س پاشه‌کشهی به چوار هه‌زار که‌س کرد، پاشان دوو سه‌رکردی فارس به نیوه کانی جاوان و مردان شاه بدره ناوچه‌ی نه‌لیس (سه‌ماوه) دوای که‌وتن و موسه‌نناش به دوای خویدا پایکیشان تا رچوون و نهیانتوانی دژه هیرش بکمن، کاتیک که موسه‌ننا گهیشته ناوچه‌ی سه‌ماوه به هزو نه‌وه نه‌هه‌سپ سوارنه‌وه که خزی سه‌رکردایه‌تی ده‌کردن هیرشیکی نه‌غام دا و فارسه کانی دووچاری شکستیکی سه‌رسام کرده‌وه، رنه‌گه سامی نه‌وه کاره کت و پریه و پیشینیان له‌وهی که مرزتیک زوریه سوپاکه‌ی سه‌رکردی ده‌ست پیشخر کردن تیایدا، رنه‌گه غونه‌ی نم لیپانه‌ی بسویی که بوبیتنه ماییدی نه‌وه نه‌هه‌سته له‌بدر گرژی و فهرا‌مۆشی دابپانی فارسه کان دووچاری شکستی گهوره بیتنه به جزئیک که موسه‌ننا تواني هه‌دوو سه‌رکرده جاوان و مردان شاه به دیل بگریت و له سیداره‌یان برات، نه‌م سه‌رکوتندش کاریگه‌ری گهوره‌ی هه‌بوو له به‌هیزکردنی ورهی نه‌وه سوپایدی، که مابویه‌وه ریزی موسه‌ننا لای سه‌ربازانی و هززه کانی ده‌روبه‌ری به‌زبوبیه‌وه.^۵

ج- هه‌ر کاتیک که مسلمانان که‌وتبینه کیز اوییکه‌وه خواه گهوره نه‌وه هه‌کارانه‌ی بو به‌جی هیناون که له و کیز اوه ده‌ربازیان بکات:

موسه‌ننا له گهال ژماره‌یه کی که می موجاهیدان له عیراقدا مایه‌وه نه‌وه ژماره‌یه به‌س نه‌بوو بزیاراستنی نه‌وه ناوچانه‌ی که مسلمانان ده‌سلاطی خویان گهیاندبوو پیتی، فارسه کان له توانایاندا بورو پاشماوهی سوپای یسلاطین له عیراق وده‌رنین، له نیو نهواندی که ماونه‌ته‌وه که‌سانیک ده‌دوزنوه، که له نیو عمره‌بدا ده‌ستیان بعون، تا بتوانیت له ده‌شتاییدا دوای مسلمانان بکه‌وتیت و ده‌ریان په‌رینی،

۱- عوامل النصر والمذيعة (ص: ۶۵).

۲- الطريق الى المدارن (ص: ۱۴).

۳- التأريخ الاسلام (۱۰/۳۴۳).

۴- الحرب النفسية، د. أحمد نوقل (۲/۱۶۷).

بدلام خوای گمورد له گهله نهم دهسته و تهواوی مسلمانانه له هدمو جیگهیه کدا، هر کاتیک که مسلمانانی پاست و دروست دهکونه نیتو گیزاویه کمهوه خوای گمورد هزکاری ده رچونیان لهو گیزاوه بۆ ناسان ده کات، بهم شیوه‌یه خوای گمورد کاریکی وا کرد که بهری بیباوه‌رانی له مسلمانان گرت به جوزی که دابهش بعون بۆ دوو بهش: بهشیکیان له گهله رؤسته مایهوه و بهشه کدی تریان له گهله فیزان بuo، نهم همواله گدیشته به همدنی جازه‌ویهی سه رکده کاره کانیدا گوتی بۆ ده گیرا، بهم شیوه‌یه خوای گمورد مهداش و نه میش لدوانه بuo که له سیاستی کاره کانیدا گوتی بۆ ده گیرا، بهم شیوه‌یه خوای گمورد جهنگی له سه رباورداران کوتایی پیهینا و پزگاری کردن لام گیزاوه و مسلمانان هله لی تهواویان و هر گرت بۆ نهودی سوپایه کی کۆمە کاریان له لاین خلافتده پی بگات ههتا به هیزین بهم شیوه‌یه مسلمانان بونه خاوهن سوپایه کی گمورد.

ح- هەلۆیستى عومنر (ص) کاتیک که هەوالى تیکشکانى پىددەگات:

موسەننای کوری حارسە له گهله عبداللە ی کورپی زهیدی نەنصاری هەوالى نهم جەنگەی گەياندە عومنر (ص) خلیفەی باورداران، عبداللە کاتیک که له عومنر چوویه پیشەوە عومنر له سه رمینبەر بuo وە فرمۇوی: نەی عبداللە گورپی زهید چیت پییە؟ عبداللە وتى: هەوالى هینتاوه نەی ئەمیری باورداران، کاتیک عومنر له وتارە کەی بوبویەو عبداللە هەوالە کەی بە نەینى پیتگەياند،^۲ ھیچ کەسیش نبوبو کە هیندەی نهم لای عومنر حبى متمانه باورپىکراو بوبیت لەناو خەلکیدا،^۳ عومنرو ندوانەی له ھاولانی بە دەوريەو بعون کاریگەر بعون بەم هەوالەو فەرمۇوی: خوای گمورد هدمو موسەننایک له لای مندە گەردنى ئازاد بیت، منیش يارمەتى دەرى هەر مسلمانیتکم، هەر کەس پوپەربوی دۆزمن بیتەوە و پاشان تیکشکا من يارمەتى دەرى دەبم، رەحمەتى خوا له نەبو عویبیدە بیت نەگەر بەھاتایه داواي يارمەتى لېبىكىدىمايە بەھانايەوە دەچوم.^۴

نەم هەلۆیستەش بەلگەيە له سه رئەوی کە عومنر نەو پیاوە بەھیزە و توند و تیزە بuo کە نەرم دەبیت و دەستى ھاوكارى دریز ده کات.^۵

چوارمەم: رووداوى بوهبب (۱۳) ای کۆچى:

عومنر ھەستا بە کۆكىرنەوەی خەلتکى و راپەراندەنیان، بەمەش کۆمەکى نارد بۆ سوپای ئىسلامى لەعیراق، لەنیو نەوانیشدا جورەبىری، کورپی عبداللە بە جەلی له گهله هۆزە کەی و حەنزەلەی کورپی پەبیع و ھیلالى کورپی عەلقەمەی له گهله هۆزى پەباب و کۆمەلیتک لە تىرە کانى خەسعم بە سەركەدايەتى

۱- التاریخ الاسلام (۱۰/۳۴۵، ۳۴۶).

۲- الانصار في العصر الراشدي (ص: ۲۱۷).

۳- هەمان سەرچاوه. (ص: ۲۱۸).

۴- تاریخ الطبری (۴/۲۷۹).

۵- التاریخ الاسلام (۱۰/۳۴۷).

عبدالله كورى ذي السھمين نارد و پەوانەی عىراقى كردن بۆ ھاواکاري سوپاي ئىسلامى، ھەروهەنەرەيە كە لە عومەرى كورى پەيىنى كورى حەنزاھە لە ھۆزەكى ، پەبىعى كورى عامرى كورى خالىد ھاتن بۆ لاي خەلیفە داوايانلىكىد، كە پەوانەی عىراقىيان بکات بۆ ھاواکاري سوپاي ئىسلام، بىم شىۋەيە كۆمەكى و ھارىكاري بە كۆمەل بەرە و عىراق و بەبى دابرپان كەوتەپى ، لەھەمان كاتدا موسەننای كورى حارسە شەيپانى پەيامى نارد بۇئە و كەسانە فەرماندەيى موسىلمانان لە عىراق دەكەن و ھانى دەدان، كە ھاواکاري بکەن، ئەوانىش كۆمەكىيان بىناراد، تا ڈمارە سوپاكە زۆر زۆر بۇو.

كاتىيك كە سەركەدا يەتى فارس بە كۆبۈونەوە ئەم سوپا گەورەيەيان زانى لاي موسەننا، مەھرانى ھەمدانيان بە سوپايەكى فارسەوە نارد بۆ پووبەرپووبۇونەوە سوپاكە موسەننا، كاتىيك موسەننا بەمەي زانى نامەيەكى نۇرسى بۆ ئەوانى كە كۆمەكى بۆ دەنیزىن لە بويىپ تا پىسى بىگەن كە ئەمیرەكەيان جورەپەرە كورى عبدالله بۇو ، موسەننا نامەيەكى بۆ دەنۇسىت كە تىايادا دەفرمۇرىت: ئىئەم گەفتەكىمان ھاتۇتەپى و تواناي پووبەرپووبۇونەوەيەيان نىيە ، خىرا پىمان بىگەن و شۇئىنى بەيدىك گېشىتنيشمان بەپەپە، دواتر ئەم سوپايە لە ناوجەھى بەپەپە كۆبۈپەوە و لە نېۋان ئەم سوپايە و سوپاي فارسدا تەنها يەك پووبار ھەبۇو، موسەننا لەھۆي سوپاكە دابىزاند، مىھران نامەيەكى بۆ نۇرسى: يان بېپەپەوە بۆ لامان يان دەپەپەنەوە بۆ لاتان، موسەننا فەرمۇرى: بېپەپەوە، پاشان مىھران بە سوپاكەيەوە پەپەپەوە و ئەمەش لە مانڭى پەمەزانى سال (۱۳) ئى كۆچىدا بۇو، دواتر موسەننا و تارتىكى بۆ موسىلمانان دا و فەرمۇرى: ئىئەم بەرۇزۇن و پۇزۇوش خوين بەست و لەھىزخەرە، من رام وايدە، كە پۇزۇوه كەتان بشكىتن، تا بەھىز بن بۆ جەنگى دوژمنە كەتان، و تىيان: بەللى و پۇزۇوه كەيان شىكاند، پاشان موسەننا سوپاكە كۆكىرەدەوە و ھانىدان لەسەر جەنگە كە، بە ئالا بە دەستە كانى فەرمۇرۇ: من تکام وايدە كە عەرەب لە پشتى ئىئەم بۆ خۇمۇم يېخۇشە بۆ ئىئەم بەھەمان شىۋە پېتىخۆشە، گېپەرە كەن دەلىن موسەننا عاقلىتىنیان موسەننا بۇو كە توانى سوپاكە بەشىۋەيەكى وھە تىيكلەپکات كەيدىك رىزىيەكى بەھىزى يە كەنگە ئەپەپە كەنگە ئەپەپە كەنگە ئەپەپە تەتاكە كانى سوپا لە بارەي خۆشەپىستى و قايل بۇونەوە گۆتپارىيەللى بىرون، كاتىيك موسەننا دەلىيا بۇوە ئامادە باشى سوپاكە فەرمۇرى: من سى ئەلە أكىر دە كەم و لە گەل چوارم ئەلە أكىردا خۆتان ئامادە بکەن و پەق لە دوژمن ھەللىگەن، كاتىيك كە موسەننا يە كەمین ئەلە أكىرى كەد فارسە كان پەلەيانلىكىد كەن و ئەوانىش كەوتەنە پەلەكەن لە خۆيان و لە گەل سوپاي فارسە كان تىيكلەپ بۇون ھەر لە گەل ئەم يە كەم ئەلە أكىردا و لە باو خۇوى فارسە كان نەبۇوە كە ئەم جۆزە ھەلپەسانە بکەن ، بىلام رەنگە ئەۋە لە جەنگى پەرە فارسە كان بە دەستيان هېتىا لە دووجار كەدىنى موسىلمانان ئەم ترس و سامەي

۱- العمليات التعرضية الدفاعية، نهاد عباس (ص: ۱۱۵).

۲- تاريخ الطبرى (٤/ ٢٨٧).

موسلمانانی له ناخیاندا که م کرد بیته وه، بهم شیوه‌یه فارسه کان دهستانیان کرده هیترش کردن و موسلمانان له بدرامبه‌یان خویان را گرفت و له تینگوگانیکی سه ختنا له پروویان و هستانه وه، موسه‌ننا له گهن بهشداری کردنی له جنه‌گه کهدا به ورینی چاودبیری سوپاکه‌یه ده کرد و همندی که م و کورتی له ژماره‌یدک له پیزه کانی سوپاکه‌یدا دهینی و پیاویکی نارد بز ناویان وته: ظهیری موسلمانان سلاوتان لئی ده کات و فدرمموو: نه مپر موسلمانان پیسووا نه کهن، نهوانیش و تیان: بدله، پاشان پیزه کانی خویان ریتک کرده وه،^۱ کاتیک جنه‌گه که دریزه‌یه کیشا و جنه‌گه که گرم ببو موسه‌ننا به نهنسی کورپی هیلالی فدرمموو: نهی نهنس ظهیر که م که ده لده کوته سه ر میهان له گدلم هله‌لکوته سه ری، همان شتیشی به نیبول مهربی فههربی و ته‌ویش به نهربی و لامی دایمه وه، دواتر موسه‌ننا هله‌لیکوتایه سه ر میهان، پایالی همدا خزانیه نیو راسته پیگایه و موسه‌ننا فشاری خسته سه دوزمند کهی و تیک ثالان، هردوو دله که تینکمل بون و تدب و توز بهرز بوبه‌یه وه پیشنه‌نگه کانیش که وتنه جنه‌گ، که ناتوان خویان یه کلایی بکنه‌وه بوسه رخستنی فه رمانده که دیان نه بیباوه‌ران و نه موسلمانانیش، مه سعودی کوری حارسه‌ی سه رکرده‌ی پیاده‌ی موسلمانان به سه ریازه کانی فدرمموو: ظهیر که نیو نیمه‌تان بینی وا خدیریکه تیا ده چین وا ز لهو مده‌پینن که تیا یادان، چونکه سوپا شکست دینیت و تیا ده چیت نیو شوینی جنه‌نگی خوتان پتسو بکمن بهوانه دوای خوتان هله‌لبدن، پاشان مه سعود و چند سه رکرده‌یه کی موسلمانان بریندار بون و مه سعود بینی به هزی بریندار بوبه‌یه وه وانه که له گه‌لیدان لاوز بون و خوشی سسته و برینکه قورس ببوه فدرمموو: نهی سه ریازه کانی به کری کوری واش نالاکانتان بهرز بکنه‌وه خوای گهوره سه ریدرختان بکات، با چاره‌نووسی من نهستان توقینی، موسه‌ننا چاره‌نووسی براکه‌ی زانی و به خله‌که که فدرمموو: نهی نهنه وه موسلمان با چاره‌نووسی برآکم نهستان ترسیتی به راستی چاره‌نووسی پیاوچاکه کانی نیو هه بهم شیوه‌یه ده بیت، نهنسی کورپی هیلالی نومه‌یری جنه‌گا همدا بریندار ببو، موسه‌ننا نهنس و مه سعودی برای هله‌لکرت و گرتنيه که کوشه، جنه‌گیش دریزایی بدره که گرمدو بدره وامه، بدلام دله کان له دزی به هر زه وندیه کانی فارس دهستی کرده‌لیدان و وره بدرزو توانای موسلمانان دله مه جو سه کانی هه‌زان و هینایه له‌زین، موسه‌ننا په‌گی خوی لعم جنه‌گدا داکوتا، لموانه که له دله سوپاکه‌دا بون و پیشنه‌گ بون جوره‌یری کورپی عبدالله، ثهوانه که له گه‌لیدا بون به‌جیر و این شملو و مونزیری کورپی حه‌سان بون ولای چه‌پیش قورتی کورپی جماشی عه‌بینی جنه‌گا تا له نیو دهستیدا ششیره کهی و رمه که‌شی تیک شکا، شده‌برازی بازگانی فارس و سه رکرده‌یه ثه‌سب سواره کانی له جنه‌گه کهدا کوشت، جنه‌گ بدره‌وام ببو تا موسلمانانوره و توانای بیپروايانیان لمناوید و تیایدا رچچون،^۲ موسه‌ننا له بدرزاییه کده و هستا تا تدب و توزه که ره‌ویه وه، دله بیباوه‌ران تیاچوو وه مه‌هرانی سه رکرده‌یان کوژرا و پیشنه‌نگه کانیش یه کتیران هه‌زاند، کاتیک موسلمانان بینیان وره رو خاوه و خله‌که کهی تیاچون و پیشنه‌نگه کانیش له سه ر

۱- تاریخ الطبری (۴/۲۸۷).

۲- تاریخ الطبری (۴/۲۸۸).

۳- الطریق الى المدان (ص: ۴۳۴، ۴۳۴)، تاریخ الطبری (۴/۲۸۹).

هاویهش پهیداکران به هیز بسوون، عه جمهه کانیان له سدر پشت تیهه‌لکردنیان گیپانهوه، موسهنا و موسلمانانیش له دلموه دوعای سه رکه و تینیان بۆ کردن، کدستیکی نارده لایان، که پیتی دهون: عادات و ره‌فتارو خوره و شتتان له نمونه کانتاندایه، دین و تایینی خوای گهوره سه رجمن خوای گهوره سدرکه و توتونان ده کات، ههتا نه و گەل و نەتەوهیه بیان تیکشکاند، موسه‌نناش پیشیان کهوت بۆ سه رپرده که و پیشی لی گرتن، و عجمه کانی گرت، نهوانیش به که ناری روپواری فوراتدا بلاوهیان لیکرد، نەسپی موسلمانان کردنیانه بنه ما ههتا کوشتنیان و دواتر له بەر زۆریان کردنیانه تمپولکه، تهنانهت هەندى لە گیپرەوان باس لهو ده کمن که ژماره‌ی کوزراوی بیباوه‌ران گەیشتۆتە سەد هەزار کەس.^۱

۱- کۆنگره‌ی دوای جەنگەکە:

شمپ و پینکدادان دوایی هات و موسه‌ننا و موسلمانان دیقه‌تی نهوهیان دا که دهیان هەزار جەسته به خوین و لاشیان زوییان داپوشیووه، موسه‌ننا له گەل سویاکیدا دانیشت بۆ پا و سەرنج گۆپینهوه و پرسیاری لی کردن سەباره‌ت بمهوهی که نەنجامیان داوه، هەر که پیاویک دههات موسه‌ننا پیسی دەفرمۇو: هەوالم پی بده دەرباره‌ی خۆت و نهوانیش کۆمەله شتیکیان بۆ دەگیپایوه که دیئنیک بسوو له جەنگەکە، موسه‌ننا فەرمۇوی: له سەرددەمی جاهیلیت و ئىسلامیشدا له دزى عمرەب و عەجمم جەنگام، سویند بە خوا سەد کەس له عەجمم له سەرددەمی جاهیلیتدا زۆر توند و تیۋىتەر بسوون له هەزار کەسی عەرەب له سەرم، سەد کەسی ئەمېز زۆر توند و تیۋىتەر بسوون له سەرم له هەزار کەسی عەجمم، خوای گەوره راستگۆییانی رەواندوه و فرت و فیلی کېپ کردنەوه، با جوانیان نەتان تۆقىتى - واتا روپخساریان - هەروەها رەشۆکیان - واتا زۆریان - نە قەشىدە کى ناحالى - واتا ژىتى دامەزراوه - وە ئەگر پەلەیان لی کرد يان و نیان کرد وەک ئازەل و گیاندار با دریزائى بە دەست نەھىتى وە روپوتان کردنە هەركۈرى روپى تىنەکەن.^۲

ئەم پەيچە لەم کاتە شیاوه‌دا زۆرگۈجاو بسوو، بە جزئیک موسه‌ننا شارەزايى باشى لە جەنگەکەيدا له گەل فارسا خستەرپوو له کاتىكىدا کە ژماره‌یه کى زۆر گەوره‌ی موسلمانان چۈونەتە نېتو جەنگى عىراقەوه و بۆ يە كەمچار له دزى فارسەكان بەشدارى دەکەن، بەمەش مەسەنناش بەمە دوو بارودۆخى بۆ كۆزکردنەوه له نیوان بىسینى جەنگىك لە جەنگەكان و له نېتوان پېتىناسە ئەزمۇونە کانىدا کە لە هەموو جەنگىكدا و له پىش ئەمە له گەلیان قۆستۈۋەتىيەوه.^۳

۲- خەم و خەفەتى موسه‌ننا له بېرىنى ھىللى پاشەكشە له سەر فارسەكان:

موسه‌ننا زۆر خەم و خەفەتى له سەر بېرىنى ھىللى پاشەكشە سەر فارسەكانی دەخوارد و له سەر پرده کە پشتى لی گرتن و فەرمۇوی: بە راستى داپپىتىك دام بېپىن و خواي گەوره خاپەی ئەم کارە لى

۱. التاریخ الاسلام (۳۴۹/۱۰)، تاریخ الطبری (۴/۲۸۹).

۲. تاریخ الطبری (۴/۲۹۰).

۳. التاریخ الاسلام (۱۰/۳۵۲).

لادام پاش نموده‌ی که پیش فارسه‌کان که وتم بتو سدر پرده‌که، وای بپری ههتا شهربندی زاریان بکدم و منیش گراوهم، به لام نیشه نمی خلکینه مد گدریت نموده و پایه‌ند مهبن به منموده، نموده له منموده ببو هد لخیلسکانی ببو، ناکریت هیچ که سیک شمر مهزار بکریت مه گهر توانای بدرگرتی نهیت^۱، موسه‌ننا له دواین و ته کانیدا هدله‌ی ثم و تاره‌ی خسته‌روو به جوزی به دید رونی جدنگی تیبینی کرد که بدرگرتی نموده منان له هدله‌هاتن پدنای پسی گردن بتو کپ گردنگه که وک بدرگری گردنیک لخیزان و نهادهش مانای وايه که مرزو هدست بدوه ده کات که کوژراوه همه‌مو همه‌ولیکی خوزی له پیشاو بدرگری له خوزکدن به کاردینی، بهم شیوه‌یهش سویای بهرامبهر همه‌ولیکی زور ده خاته گدر بتو همه‌ولی کوتزول کردنی به لام خواه گهوره مسلمانان ده پاریزیت له خراپه‌ی ثم پلانه همراهه کو نموده که موسه‌ننا باسی ده کات به جوزی که مسلمانان چه سپان هیز و توانایان زور بدرزتر ببو له نه‌گه‌ری دوزمن و توانایان و خواه گهوره شرسی مسلمانانی خسته دلی دوزمنده تا^۲ ته اوی توانا و هیزه کانی خزیان له دهست دا لمسه‌ر بدرگری له خوزکدن له دان پیشانی موسه‌ننا بهم هدله‌یه، که پیاویکه گدیشتزته نموده نم جدنگه گدیشتزته لوتکه‌ی سدرکه‌وتون و ناویانگ ده رکدن که بدلگه‌یه لمسه‌ر به هیزی باوره‌که‌ی، و تنهایی له چانسی درون و روروژانی بدرژه‌ندی کوژمل و بهم شیوه‌یه گهوره پیاوان وا دهبن.^۳

۳- دهروونزانی سهربازی لای موسه‌ننا:

له گهل نموده مه بليمه‌تیه که له ناخی موسه‌ننا بومان درکه‌وت بليمه‌تیه کانی نه و پیاوه لای‌نیکی قرولی تریشی گرتزده‌ده که پدیوه‌ست ببو به باری جدنگیه‌وه نمودیش دهروونزانی سهربازی و مامده‌کردن ببو له گهل موجاهیداندا ، ظیمه لیره‌دا گیانیکی پر له خوش‌ویستی به پیت به‌دی ده‌کدین که موسه‌ننا گری ده دات بموانه‌ی، که له گه‌لیدان له گهل لای‌نیکی سوزداری بهرامبهریان ، نه‌مدش له ثاخاوتنه کانی له گه‌لیدان و قسه‌کردنی بوبیان ده ده که‌وت، نه‌مدش له میانی سورپانه‌وهی به گرتنه پرشنگداره که‌ی که له سدر بایه‌خداونه‌وه بیداخی همه‌بو، نه‌مدش دلی گدرم ده کرن و ناموزگاریه کانی پی ده بخشن و به جوانترین شیوه هدستی ده‌بزاوند و پیشی ده‌فرمدون: سویند به خوا نه‌مرزو هیچ شتیک کامه‌رانم ناکات جگه له‌وهی که نیمه‌وه بدهخته‌ور ده کات،^۴ لبهر نموده نه‌وانیش به همان شیوه خوشیان ده‌ویست، چیرزک خوانان ده‌لین: که سیک نه‌توانیووه که له کردار و گفتاریدا عدی‌بیدیک بگریت،^۵ کاتی ریزه کانی عده‌جه‌می بینی که خدیریکی بدرزکردن‌وهی ده‌نگیان بعون هیچ‌شی خوزی نه‌نمی‌جام دا و ده‌بیانی که نه‌مده هیچ کاری‌گه‌ریه کی نیه له جدنگی بیدیک گه‌یشتنه‌وه، به تایبه‌تی و

۱- تاریخ الطبری (۴/۲۹۱).

۲- التاریخ الاسلام (۱۰/۳۵۰).

۳- همان سدرچاوه (۱۰/۳۵۵).

۴- تاریخ الطبری (۴/۲۸۷).

۵- الطریق الی المذاهن (ص: ۴۴۶).

ياده وەرى جەنگى پىرىدى بۇ عوېيىدە كە نۇونەيدىك بۇ لە هزىز و ھۆشە كاندا كە وشىدە كى هيپور و ھىيمنى فەرمۇو كە ھاوكار بۇ لەسەر دامىزراوى و دەچۈۋىيە نىتو ناخموھە ھەتاكارىيگەرى ئەو دەنگە تۆقىنەرە پۇچەل بىكانەوە، موسەننا لە ئازارماشىتىكدا بانگەشە بىز سەرسامى دەكتات و دەفرەرمۇويت: ئەوەرى كە دەبىيستن سەرنەكەوتىن و ئىيەش شارام بن و ئىيەش بە ئەسپاپىي پاوىئى خۆتان بىكەن،^۱ كاتىتكە كە مەسعودى بىراي بە توندى و سەختى پىتكىرا موسەننا ئۇ و تەيدىي خۇى دركاند كە پىتىيىستە بە ئاواي زىپ بىنۇسىرىتەوە و پىتە كانى پېشىنگەدار بىن فەرمۇو: ئەي گەلى موسىلمانىنى، لە ناوجۇونى براکەم نەتان ترسىتىت، بە راستى چارەنۇوسى پىياوچا كە كاتنان ھەر بەم شىۋىيە دەبىت ھەرروھا و تەمى براکەشى ھىچى لەمە كەمتر نەبۇر كە ھەناسە كانى روپيان لە كۆتايى دەكىد و مىزگىتى شەھىدىيان دەھىتىنا دەفرەرمۇو: بەيدا خەكانتان بىلند بىكەنەوە با خواي گەورە سەرىبەرزى و سەرفازاتان بىكەن، چارەنۇوسى من نەتان تۆقىتى، كاتىتكە كە موسەننا نوپۇرى لەسەر براکەم خۇىتىد لەگەنلەنەندى شەھىدىانى تر فەرمۇو: سوپىندە خوا ئەوە لە خەم و خەفتى من كەم دەكاتەوە كە ئەمانە بۇھىيان بىىنى و بە ئازار بۇون و ھاتنە پېشىنى و بە ئازار نەبۇون و پەنگىيان نەخواردەوە، بەپاستى لە شەھىدىشدا گەردن ئازادانەيدىك ھەيە كە گۇناھە كان دەورىتىنى،^۲ ھەرروھا موسەننا خۆشەويىست بۇ بىز سەربازە كانى و بە سۆز بۇوە بېزىان و تەواوى بارودۇخە كانى بەسەر دەكەنەوە لە ھەمان كاتىشدا دلگەرمى دلىز بۇوە بىۋە شىۋىيە بۇو كە كەسانى سەربازى نۇى بە (پېتكەھر و پەيپەتى) ناۋازەد دەكەن،^۳ ئەو كاتىتكە پىياوېتىكى بىىنى لە پىزەكەيدا خۇى تەيار دەكىد و دەچۈۋىيە پېشى لە پىزەكەيدا موسەننا فەرمۇو: ئەوە چىدتى؟ و تىيان: ئەو پىياوە ئەو كەسىدە كە لە رۇزى جەنگى پېرىنى ھەلەت، ئىتىستا دەيھۈي بىكۈزۈتى، موسەننا بە رەمەكەي ھەزەندى، فەرمۇو: من باكت ناڭرم، شوپۇنى خۆت بىگە ئەگەر نۆيەت ھات نىيازى لى بىگە لە ھاپپىكەت و داوايى كوشتنى لى مەكە، ئەۋىش وتى: من بەمە سوپاسكۈزارم، پاشان ھېيىمن بۇويەوە و پابىندى بۇو بە پىزەكەيدوھ،^۴ ھەرروھا موسەننا بەسۆز بۇو لەگەنلە سوپاڭىكەي و بە راستى و بە تەواوى ھەست و نەستى ئالۇڭتۇرى ھەبۇو، ئىيمەش ئەمە بە پۇن و ئاشكرابى لە ھۆزىراوە ئەو جەنگەدا بەدى دەكەين كە بە سەر زارى سەربازانىدە دەھاتن و دەچۈون ئەمەش ئەعوەرى ئەلشەنەيە كە دەفرەرمۇويت:

إِسْتَبْدَلْتُ بَعْدَ عَبْدِ الْقَيْسِ حَفَاناً
إِذْ بِالنَّخِيلَةِ قُتِلَى جَنْدُ مَهْرَانَا
فَقُتِلَ الرَّحْفُ مِنْ فَرْسِ وجِيلَانَا
حَتَّى أَبَادَهُمْ مَثْنَى وَوَحْدَانَا

هاجت لأعور دار الحى أحزانَا
وقد أرانا بها والشمل مجتمع
أزمان سار المثنى بالخيول هم
سما لمهران والجيش الذى معه

-
- ۱- ھەمان سەرچاۋە.
 - ۲- تارىخ الطىرى (٤/٢٩١).
 - ۳- الطريق إلى المذاق (ص: ٤٤٧).
 - ۴- تارىخ الطىرى (٤/٢٨٣).
 - ۵- جيلان: إسم لبلاد كثيرة وراء طبرستان.

ما إن رأينا أميراً بالعراق مضى
إن المشنی الامیر القرم لا كذب
مثل المشنی الذي من آل شیبانا
في الحرب أشجع من ليث بعفانا^۱

خواهنه نئم دىره هۆنراوهى فەزلى موسەننا دەدات بەسەر راشکاوى خالدى كورى وەلید و ئەبو عوبىيەدەي ئەلسەقەفيدا، ھەروەها ئەمعور پیاوىتكى هۆزى عبد قىيس بورو نەك هۆزى بىدنى شەپەيان و بەكىرى كورى وائل تاوهك رەگەز پەرسىتى ئەم چەند پىرە هۆنراوهىي وتبىت.^۲
بە راستى موسەننای كورى حارسە سەركەدەيەكى دۇورىيەن بىووه لە دەررۇون زانى سەربازىدا پىتش ئەوهى ھەر مامۆستايەكى پىسپۇرى پېشىمى لەم زانستدا بە چەند سەددەيەك نەخشەسازى بۆ بکات.^۳

٤- ھەلۋىستى خىزانى موجاهيدان:

لەو ھەلۋىستانەي كە دەكىيت ئاماژەي پىن بىكىيت لە ئافەتانى موسىلمانەوە و كاتىيەك كە سەركەدى موسىلمانان ھەندى لە خۆزاكەيان بۆ ناردن كە پېيان گەيشتىبو، كە لە گەل عەمرى كورى عبدالمسىحى كورى بوقەيلە و چەند پیاوىتكىدا لە هۆزى ئەنصار پەوانەيان كرد، كاتىيەك كە ژنان بەدەيان كردن بە پەلامارىتكىيان لە قەلەم دا و لە گەل مەندالان ھەستان بە بەرداران كەردىيان ، عەمرى كورى عبدالسيح فەرمۇسى: ژنان و ئافەتانى ئەم سوپايدە دەبىت بەم شىوه يە بن ، ئىتە مىزگىنیان پىن بەدەن بە ئازادىغۇازى.^۴

ئەم ھەلۋىستە بەلگىيە لەسەر باشى پەروردەي ئىسلامى و دەركەوتتى كەسايەتى موسىلمانان تەنانەت لاي ئافەتانىش، چونكە ئەوان راھاتۇون لەسەر پاراستنى ئەم ھەلۋىستە لەوەي كە لە پېاوان تەنبا بىنەوە، ئەم سەركەوتتە چارەنۇس سازەش لەسەر دەستى موسىلمانان و لە نىوان ئەو دوو پۇوبارە بەدى كرا و موسەننا سەركەدە كانى رەوانە كرد ھەتا بېزىنە نىتو ئەو ولاغانەو بۆ دەسەلاتى موسىلمانان و خۇيان بەھىز بەكەن بە دەستكەوتتى كە خواي گەورە لە جىهادى دۈزمنان پىن بە خشىبىون.^۵

٥- پاوه دەونانى گروھى دقپاوان:

لە خۇيايى بۇونى سەركەوتن پىتىگەي لە موسەننا نەگرت كۆل بە مەبەستە كەي بەدات، خەلکى بە هۆزى كارىگەرى ئەم جەنگە و بە دواي سوپاى سەر شۆر و دۆراودا بۆي گۈيان و شەويش داواي لى كردن، كە دواي بىكون بۆ ناوجەي ئەلسەپ و موسىلمانان بە دواي گروھ و كۆملەتى دۆراوانداندەرچۈن و لە نىتو ئەوانىشدا لە ئامادەبوانى جەنگى پەردى ئەبو عوبىيەدە ھەبۇون، موسىلمانان غەننەمەتىكى زۇريان دەست كەوت بىياوهەپانىان راونا، تا گەيشتنە (سابات) و پاشان بە ليھاتووبي گەرانەوە بۆ لاي

١- الطريقي الى المدائن (ص: ٤٤٠)، وبعضاً تاريخ الطبرى (٤/ ٢٣٩).

٢- الطريقي الى المدائن (ص: ٤٤٧).

٣- الطريقي الى المدائن (ص: ٤٤٨).

٤- التاریخ الاسلامی (١٠/ ٣٥٢)، تاریخ الطبری (٤/ ٢٩٢).

٥- التاریخ الاسلامی (١٠/ ٣٥٢).

موسنه‌ننا، په‌نگه به‌های جهنگی بوهیب، له چاکسازی شهو کاریگدریه دهروونیه نهبوویت که پاش جهنگی پرد به ته‌نها سمری هملدا، بدلکو مسلمانان دهريان خست که به توانان بت‌زان بعون به‌سر ته‌واوی عیراقدا، ئهوان سمره‌تا له ناوچه گهله‌کدا دجهنگان که له پووباری فورات تیپه‌پری نه‌ده‌کرد پاشان له نیوان ناوچه‌کانی نیوان دیجله و فورات‌جنه‌نگان، بدلام پاش بوهیب له هه‌موو شهو ناوچانه نیشته‌جي بعون که به که‌ناري پووباری دیجله و فورات‌دا دریزه دهیت‌ووه: شه‌هیان بو خویان کرده مالا و لانکه و نه‌ده‌ترسان له فیلی دوزمنان وه تیایدا پووبه‌پووی هیچ پیگریه ک نه‌ده‌بوون‌ووه،^۱ هه‌روه‌ها غمزای بوهیب هاوشیوه‌ی غذای یه‌رمووک بوو له شام.^۲

پینجه‌م: کرده جه‌نگیه‌کانی بازیزه‌کان:

پاش جهنگی بوهیب پووداوه که بو مسلمانان هیور بوویه‌وه، خه‌لکی په‌شۆکی لیيان رامابون و موسنه‌ناش دهستی کرده گهه‌ران به‌ملاو به‌مولادا، و سمرکرده‌کانی دابهش کرد و چه‌کداره‌کانی وریا کرده‌وه، په‌لاماری کوپون‌ووه‌ی فارس و عمره‌به‌کانیدا لمو په‌لامارانه‌ش په‌لاماردانی بوو بو سمر (خناس) ، که بازتپیک بوو خه‌لکی به کۆمەل پوویان لى دهنا، تیایدا په‌بیعه و موظیر کۆدە‌بوون‌ووه و پاسه‌وانیان پی ده‌گرتن، موسنه‌ننا په‌لاماری شهو بازاره‌ی دا و ویرانی کرد هه‌زچی زویه‌کی^۳ تییدابوو دهستی بدمه‌ردا گرت، پاشان به په‌له په‌یشت هم‌تا پیگه‌ی به بازرگانه‌کانی شه‌نبار گرت هه‌ر له سمره‌تای هه‌مان رۆزدا که ده‌یفره‌رسوو:

و حيا من قضاة غير ميل	صيغنا بالخفاف جمع بكر
تباري في الحوادث كل جيل	بفتیان الوعى من كل حي
بكل سعيد سامي التليل	أبغا دارهم والخييل تروي
من التطوف والشر البخيل ^۴	نسقنا سوقهم والخييل رود

پاشان پشته‌ی به بازرگانه‌کانی شه‌نبار به‌ست و په‌یانی لى و هرگرتن و پلانیتکی پیک خست بو په‌کختستنی بازاری بمغداد، به دیجله‌دا په‌پیسووه و له‌گهان ده‌رکه‌وتني يه‌که‌مین ثاسزی به‌رده‌بدياندا گهیشته شاری به‌بغد و بازاره‌کمی، ششیزه‌کمی له‌سر گه‌ردنی خه‌لکه کمی داناو هه‌ندیکی لى کوشتن و هاوه‌له‌کانی هه‌رچیه‌کیان ویست برديان، موسنه‌ننا فه‌رمانی پیدان که جگه له زیپ و زیو هیچی تر نه‌بدن، شتیک نه‌بدن که ولاخه‌کانیان توانای هه‌لگرتنی نه‌بیت^۵ بدم شیوه‌یه بازاریه کان هه‌لاتن و مسلمانانیش دهست و مه‌چه‌کیان په‌کرد له زیپ و زیو و ئازاد بعون له هه‌موو شتیک پاشان

-
- ۱- تاریخ الطبری (۴/۲۹۳).
 - ۲- ترتیب و تهذیب البداية والنهاية، خلافة عمر (ص: ۹۳).
 - ۳- تاریخ الطبری (۴/۲۹۶).
 - ۴- الماد من الیت أنهم شنوا الغارة على مهل.
 - ۵- تاریخ الطبری (۴/۲۹۶).

پەلاماريانداو گەرانەوە تا گەيشتنە رووباري سبلەين،^۱ كە دەكەوتىسە (۳۵) كم شارى بەغدا و لەۋى دابەزى و فەرمۇسى: ئەى خەلکىنە ئارەزووە كانتان بە جى بېتىن و خۆتان ئامادە بىكەن بىز پەشىنى سوپاسى خودا بىكەن و داواى لەش ساغى و تەندروستىلى بىكەن و پاشان خۆى ئامادە كرد، ئەوانىش بەو شىۋىيە يان كرد، نىزىكىدى (۶۰) كم بەسەر پەشتى ئەسپە كانياندا بىرى كە چەند پەلامارىنى كە دوادا هات، ھەممۇ ئەوانە لە يىك قۇتاغدا بۇون پاش ئەوهى كە لە دوایين ساتە كانى شەودا لە شارى بەغداد رەشانەوە ھەتا گەرانەوە، موسەننا ئەوهى بەدى كرد كە خۆيان و ئەسپە كانيشيان بە حەوانەوە و مۇسلمانان ھەست بە دورىيىنى ئەو پەچچۈن دەكەن و لە كاتىيىكدا كە نىوانىاندا تىيدەپەرى و گۈئى بىستى چېرىپە دەبىت، يەكىن كيان دەلىت: ئەم نەتكەوە چەند پەلەيان لە داخوازىياندا كرد، موسەننا فەرمۇسى: بە چاكە و خواناسى پاز و نيازى خۆتان بىكەن، و بە خرابە و دوزمنكارى پاز و نيازى خۆتان مەكەن، سەيرى كارەكان بىكەن و ھەلتى بىسەنگىئىن و پاشان قىسى خۆتان بىكەن... نەيان توانى چارەسازى شارەكەيان بىكەن پاش ئەوهى كە بىز حالى توقاندىنى نىوانى و نىوانىانى كەيانىدە خواستەكانيان، بە راستى پەلامارە كان ترس و سامىتىكىان لەسەرە لە پەزىزە بىز شەو، ئەگەر پارىزەران لە رۇوي بىنايىمە داوايان كردن ئەستىيان بىن ناكەن و ئىيەش لەسەر ئەسپى ئامۆبىن (ئەسپى پەسمەن) كە لەسەر نالەباران بۇون، ئارام بن تا دەكەنە سەربازاتنان و گروھە كانتان، ئەگەر ھەستان بىن بىكەن ئەوا بىز دوو ھۆكىار لە گەلەيان بە جەنگ دىن، كە بىدەك گەيشتنى پاداشت و تکاي سەركەوتىنە، مەتمانەدان بە خودا بىن و گومانى باشەمى بىن بىرن، چونكە خواي گەورە لە چەند جىيڭەيە كى تردا سەركەوتىنى بىن بە خشىيون و ھەر ئەويش لە ئىيە لە (كەسانىتىكى زىرى) لى ئامادە كردوون و ھەوالىنان بىن دەدمە بە خۆم و بە چۈونە پال يەكم، كە من ئەوهەم دەھى، ئەبو بە كر (عَلَيْهِ الْكَفَافُ) وەسيەقان بىز دەھەكتە كە لە بىرزاپۇنەوە (رەساندن) كەم بىكەينەوە و پەلامار لە ھېرىشە كاغاندا خىّارتە كەم بىكەينەوە، پەلەش لە ئەم گەرانەوەيدا نەكەين.^۲

ھەر بەم شىۋىيە موسەننا لە شەپ و جەنگ گەيشتبۇو، لەسەر حسابىي ھەزمار كراوان و پلان و نەخشەسازى دەستورى باوەپەرىكى قولۇ و پىتەو كارى دەكەد، ھەممۇ جەنگىك دانايىي و ئەزمۇون و زانىارى و زانستىكى دەدرايە پال، كە لە بىليمەتى جەنگى ئەبويە كەرى صەدقى بۇمان بۇون دەكەدەوە كە موسەننا لەسەرى بۇوبۇيە فيرخوازىك و لە گەل ئەوهى كەسىك لەو شارەزايىھى بىن گەيشتبۇو بەلام سوودى لى وەرگرتىبوو،^۳ موسەننا راپەپەرى و فەرمانى پىندان بە ئەسپ سوارى، پېشوازى لى كردن ئەوانىش منالەكانيان لە گەل بۇو كە دەشت و چۆل و رووبار و ئاواھە كانى بىن بېرىن تا گەيشتنە ناوجەمى ئەنبار، ئەو دەمە بازركانان بەپەزىزە پېشوازيان لېكىردن و خۆشحال بۇون بە لەش ساغى و سەلامەتى

۱- قال أحمىد كمال:- أعتقد أنه نهر صرصر، الطريق إلى المدائن (ص: ۲۵۵).

۲- الطريق إلى المدائن (ص: ۴۵۷).

۳- حركة فتح الاسلامي، شكري فيصل (ص: ۷۸)، تاريخ الطبرى (٤/ ٢٩٩).

موسنه‌ننا و موسنه‌ننا به لینی پی دابون که چاک ببیت بیان نه گمر له کاروباره کانی بهو شیوهی که بیان خوش به سه قامگیر کردن به جوزیک که یه کیکیان وتنی:

وللمشنی بالغال معرکة	شاهدها من قبیلة بشر
كتيبة أفرععت بوفتها	کسری وکاد الایوان ینفطر
وشعج المسلمين إذ حذروا	وفي حروب التجارب العبر
سهل نهج الليل فاقتفروا	آثار الامور تقـتـفـوا

پاشان موسنه‌ننا هیرشه کانی لمدر باکوری عیراق بدراوان کرد لم په‌ری باکور تا نه په‌ری باشوروی گرتمه، پاشان هیرشه کانی رهوانی (الکبات) که تمواوی دانیشتونه کهی له بهنی تمغلوب بون، ثوانیش ناوجه کدیان چوتکردو هاتند کهی موسنه‌نایان پسندند نه کرد، دواتر مسلمانان شوینیان کهون و شوین پیان هله‌گرتن، به دایینیان زانی و زریبه‌یان کوشت، پاشان موسنه‌ننا به دو پزول هیرشه کانی رهوانی سه ناوجه کانی تمغلوب و نه مر کرد.^۱

موسنه‌ننا له دوای بوهیب سه رکدهی هدموو ثم هیرشانه بوو، که له پیشیانه و هو زدیفه کوری محضی غدلفانی و لمدر پیشنه‌گه کدیه و نوعمانی کوری عموفی کوری نوعمان و مطرب شدیبانی هه بون، هه روها نه وهش روویدا که له یه کیک له هیرشه کانی موسنه‌ننا سویاکه هستی به بونی چند کوچمه‌لیکی دوژمن کرد له تکریت که له گهله شادیزی تیکه‌ل بوبوون و هرچیه کیان له مه‌پو مالات بویستایه چنگیان که وتبوو، هم تا پیاویک پینچ نازهله و پینچ ناومال و پینچ مالی دهست که وتبوو، له گهله خوی هیتابونی تا له نیتو خدله کی شهنجار نیشته جیان بکات، پاشان موسنه‌ننا گهایده بز نهنجار و فوراتی کوری حیان و عوته‌بیه کوری نه‌هاسی نارد بز صهفین تا هیرش بکنه سه ر گهره که عده‌به کانی هوزی خلکی صهفین هله‌هاتن و له فورات پیشکد و توو - عه‌مری کوری سه‌لای هه‌جیمی لمدر کرده خه‌لیفه و شوین پیی هله‌گرتن، کاتیک که له صهفین نزیک بونه و موسنه‌ننا له فورات و عوته‌بیه جیابونه و خدله کی صهفین هله‌هاتن و له فورات په‌پینه و بز ناوجه کانی دورگهی عده‌بیه تیایدا جیگیگ بون، دیاره ثوانیش له هوزه کانی تمغلوب و نه مر کوچمه کی کرابون، پاشان فورات و عوته‌بیه دوویا کهون هم تا هه‌ندیکیان لی خسته ناهه کهوه، بانگیان ده کرد (خنکا خنکان) و عوته‌بیه و فورات هانی خدله کی دهدا و پیکمه و دهیان وت (ژیرنا کهوه ت به سوتان) شهوان ثم و روزانه سه‌ردنه می جاهیله‌تیان و هیاد ده‌هینه وه بز لای هوزیکیان له تیره بکری کوری وائل له یه کیک له جهنه‌له کاندا سوتاند، پاشان گه‌رانه و بز لای موسنه‌ننا پاش نمه و هه‌وانیان له فوراتدا ژیرنا و کرد، ثم همواله له شاری مه‌دینه پیروز گه‌یشته عومد، ثم و له هدر سویاکه کدا چاویکی هه بون که په‌یامی بز ده‌نووسی، عومد داوای فوراتی کوری

۱- الطريق الى المذاق (ص: ۴۵۷).

۲- حرکة فتح الاسلامی، شکری فیصل (ص: ۷۸)، تاریخ الطبری (۲۹۹/۴).

حمدیان و عوتمیبهی کرد و لدم باره‌یوه لیکولینه‌وهی له گمل کردن، ثوانیش هه‌والیان پیدا که شهوان به شیوه‌ی پهندیک ثدوهیان و توروه کاریان پی نه کردوه له سه‌ر شیوه‌ی توله‌ی جاهیلیه‌ت، عومه‌ر سویندی دان، ثوانیش سویندیان خوارد که جگه وهک پهند و سه‌رفرازیه کی ئیسلام هیچ نیازنیکیان له مدهدا نبوبوه، عومه‌ر راستیه کیانی بۆ درکهوت و گیپانیه‌وه بۆ عیراق و ثوانیش له گمل هله‌لمه‌تی سه‌عدی کورپی ثهبی و هقاص گدرانه‌وه بۆ لای،^۱ ههروه‌ها عومه‌ری فاروق سور بسو له سه‌ر چاوه‌دیزی ثه‌خلات و دوریینی خدلکی له تمهنه‌کردنی خراپه.^۲

موسنه‌نا سه‌رکه وتنه گهوره کهی چواره‌می پرۆزی بوهیی قوتسته‌وه و چهند هیئرشیکی پیک و پیکی کرده سه‌ر بازاره کانی باکوری عیراق، پاشان موسنه‌نا دوای سازندنی خواهی گهوره و پاش ثدوهش که خواهی گهوره له سیفه‌ته کانی سه‌رکرده سه‌ربازی پی به خشی توانی ثدو بنه‌مايه له قولایه‌کدا به‌جنی بهینی که نزیکه‌ی (۴۰۰) کم و زیاتر به روی باکوردادبوو، به پیچه‌واندی ثدوهی که پرۆزه‌لات و پرۆزناوا و باشور له سه‌ری دریز بونوه بهم هیله‌دا پیتیان به‌خشی،^۳ ههروه‌ها له کرده جهنگیانه‌یدا چهندین کاری ستاریزی و ته‌کنیکیان چه‌سپاند، گومانی تیدا نیه که ئەم کردانه رووی له ده‌سەلاتی فه‌رمانپه‌وابی فارس کرد و لە بددهم گەله‌کهیدا گهوره‌ترین سوکایه‌تی پیتکرد، متمانه‌ی له توانای هه‌ستانی به بدرگری کردن دژ به هیئرشه کانی نه‌تدوه‌یهک لاواز کرد که فارسه‌کان تا ثدو ده‌مدهش به چاوینیکی وا سه‌ریان ده‌کردن که پر ببو له سوکایه‌تی پیتکردن.^۴

شەشم: کاردانه‌وهی فارس:

پووداوه کان وهک ثدوه نه‌بیون، که به ئاسانی تیپه‌پن و له لایه‌ن فارسه‌کانه‌وه کاردانه‌یان له خولگه کانی ده‌سەلاتدا ندبیت بۆیه گهوره پیاوانيان کزیبونه‌وه و به پرۆسته و فیزانیان ووت: ناکۆکی و دوویه‌ره کی بدره و کویتیان ده‌بات هەتا خدلکی فارستان ترقاندوه و دوژمنانتان لى تیزکردووه، سویند به خوا جگه له ئیتیه کەس ئەم ترسه بە‌سەردا نه‌باراندین، ئیتیه جیاوازیتان خسته نیوان فارس و دواتان خستن له دوژمنه‌کانیان، له مدت‌رسی ئیتیوه‌ش نه‌گەشتۆتە ثدوهی که فارس له سه‌ر ئەم رایه سەقام‌گیریان بکات و دوچاری تیاچوونی بکات، سویند به خوا ئیتیه سه‌ری هیچ ناکەن جگه لەوهی که بە‌لایمک دابباریت بە‌سەرماندا و تیا بچین، له دوای بە‌غداد و ساباط و تکریت و تەنانه‌ت مەدائینیش سویند به خوا دەبنه یەک یان ئیمە دەست دەکمین به لیدانی ئیتیه پیش ثدوهی که چاوتیپریک چاومان تى بېرىت، سویند به خوا ئەگر له جەنگی ئیتیه تیاچوونی خۆمانی تیدا نه‌بوايە

۱- الطريق الى المدائن (ص: ۴۵۸)، تاريخ الطبری (۴/ ۳۰۰).

۲- الخلفاء الراشدون للنجار (ص: ۱۳۲).

۳- الطريق الى المدائن (ص: ۴۶۱).

۴- الطريق الى المدائن (ص: ۴۶۷).

نهوا هم رئیستا دهمان کوشتن وه نه‌گهر کوتایی بهم دوویه‌ره کیه نه‌هینن نهوا له ناوتنان ده‌بین و پاشان خومان لمناو ده‌چین و له نیووهش ساغ و خوش ده‌بینده.^۱

همه پاش نه‌مه پوسته و فیزان چونون بتو لای بوزان و پیان وت: نامه‌یک بنووسه بتو خیزانی کیسرا و دلسوزانی و ژنانی بنه‌ماله‌ی کیسرا و دلسوزانی، نه‌مویش نه‌م کارهی بتو نه‌جامدان و نه‌مه‌ی له په‌یامیکدا بتو ده‌هینان، پاشان ناردیان به دوایاندا و هم‌موویانیان هینا و نهوانیان دایه دهست چند پیاویک که نه‌شکه‌نجه‌یان ده‌دان و پینمونیان ده‌کردن لمسه‌ر ناوه‌هینانی نهوه‌کانی کیسرا، به‌لام لای نهوان که‌ستیک به‌دی نه‌کراو نه‌بورو، به‌لام ید کیکیان باسی نهوه‌ی کرد که جگه له مندالیک که ناوی یه‌زدجرده که‌سی تریان نه‌ماوه نه‌مندالله‌ش له کورپی شه‌هیریاری کوری کیسرایه و دایکی خه‌لکی دوریایه، نه‌وانیش چند پیاویکیان نارد بتو لای و لینیان داواکرد، کاتیک که شیره‌وهیه مسامی له کوشکی سپی کوی کردنوه نیزینه‌کانی بنه‌ماله‌ی کیسرا و^(۲) (۱۷) برآکه‌ی کوشتن همتا که‌س لمسه‌ر کورسی ده‌سه‌لاتی فارس مملمانیی له‌گه‌لدا نه‌کات، نه‌مویش نه‌مندالله‌ی فراند و لای خال‌وزاکانی له نیسته‌خمر شاردیه‌وه، شیره‌وهیه له‌گه‌ل چند که‌ستیکی تردا کوژرا و همروه‌ها برآکه‌ی شه‌هیریار کورپی کیسرا په‌رویز بورو کوژرا که له خیزانه باشد که بورو که ناوی شیرین بورو وه نه‌م شیره‌وهیه باوکی یه‌زدجرد بورو، پاشان زوریان کرد له دایکی یه‌زدجردو نه‌مویش نیشانی دان، پاشان چند پیاویک چونون و هینایان به بپوای نهوه‌ی که تاکه کورپی ماوه‌ی بنه‌ماله‌ی ساسانیه‌کانه، نه‌م کوره له ته‌مه‌منی^(۳) (۲۱) سالیدا کرایه پادشا، خملکی له دهوری کویونه‌وه و هم‌موو فارس له‌مه دلیبا بورو، پاشان له‌نیتو کوئمه‌کی و ملکچی نهودا پیشبرکیان ده‌کرد، پیشیان وابو که لم کاره‌یاندا ده‌روویه‌ک ده‌بیت بتو ده‌رچوونیان لم ته‌نگه‌لائیه^(۴) دواتر یه‌زدجردی سیبید ده‌ستی کرده دورخستنوه‌ی ده‌سه‌لاته‌که‌ی به هاوکاری پوسته و فیزان، نه‌واوی کون و کده‌بده‌کانی کیسرای گرتنه‌وه و خه‌لکی پرچه‌ک کرد و بتو هم بنه‌که‌ی کی چه‌کداریش چند سه‌ربازیتیکی تدرخان کرد و ناوی لینیان سه‌ربازانی حیره و نه‌نبار و سه‌ربازانی نه‌بله.^۵

حده‌ته‌م: ناموزگاریه‌کانی عومه‌ر بتو موسه‌فتنا:

موسه‌ننا هه‌والی بزاشی یه‌زدجردی سیبید می‌پینگه‌یشت و بدرد‌وام به دور و دریزی چهند که‌سانیک هدوالیان بتو ده‌هینا، موسه‌ننا نه‌م هدواله و هه‌والی پیش‌بینی خزی له دژه‌هیرشیکی به‌هیز به نامه‌یکدا نووسی بتو عومه‌ر، نه‌م هم‌لسه‌نگانده‌ی موسه‌ننا راست ده‌رچوو، هیشتا نامه‌که‌ی

۱- تاریخ الطبری (۴/۳۰۰).

۲- تاریخ الطبری (۴/۳۰۱)، الطریق الی المدائن (ص: ۴۶۷).

۳- الطریق الی المدائن (ص: ۴۶۸).

نەگەشتبورە دەستى عومەر ھەتا خەلکى عىراق يېباوەر بۇونەوە و پەيانە كەميان ھەلۋەشاندەوە و خۆيان لە موسىلمانان ھەلە كرد، نەم كارە ئەو كەسانە كەدىيان كە هەندىتىكىيان بەلىنىيان بە موسىلمانان دابوو وە هەندىتىكىيان بە پېچەواندۇو، فارسە كان پەلەيەن لى كردن، لەگەن شۇرىشى بەلىن پىتىراوەندا كەمەندىتىشيان كردن، كاتىئىك كە موسەننا ئەمەي بىنى ھەستى بەوە كرد كە پېشىكوتەن و مالىنىتىكى زىياتەر لەوەي ئەغام داوه كە هيزة كەي دەتوانىت پارىزىگارى لى بکات، لە كاروبارى ئەمەش ئەمەي، كە بىردا وام نەبىت لە پارىزىگارى لى كردى دەرچىو ھەتا لە ناوچەي ذىقارابەزى و خەلکە كەمەي بەرگەن ئەنەن بۇون لە بارودۇخىتكىدا و لە يەك سەربازگە دانىشتەجى كرد، عومەر^(١) زۆر ورياسىي دەدا و لەگەنلى بۇون لە ئەنەن بارودۇخىتكىدا و لە ئەنەن سەربازگە دانىشتەجى كرد، عەجمە كان دەرچىن و خۆتان دەم كاتەدا نامەيدە كى گەيشت: پاش ئەوەي لە نىتو فەراموشكاراوه كانى عەجمە كان دەرچىن و خۆتان بىگەيدەنە وشكاوه كى و لە نىتو ئەو ئاوانەدا بلاوهى لى بکەن دەكەويتە پېشى عەجمە كان لەسەر سنورى نىتوان زەویە كانى ئىۋە و ئەواندا، لە هيچ مىزگىتكىدا لە كەس مەگەرىن، نە زيان بەخش و نە هيچ كەسيتىك لە خەلکى ھاۋىيەيانيان، نە سوارچاكيڭ مەگەر گىچەلتان پى گىپارى، ئەگەر ئەو يىش بە ملکەچى ھاتبىت مەگەر جەنگالتان كەردىي، عمرەب بىنەوە سەر باپيرانيان ئەگەر باپير عەجمە بۇو، ئەوا باپيريان بىگەيدەنە باپيرى خۆتان و لەگەنلىان دۆستايەتى بىسازىنە لەسەرسنورى زەویە كانى خۆت و ئەوان ھەتا فەرمانىت لە منەوە بىز دى،^٢ بەم شىۋەيە موسەننا لە ذىقار نىشتەجى بۇو، موسىلمانانى بە جول و شەواندا دابىش كرد تا (غۇضۇتى)^٣ بلاوهى لە هيزة كانى كرد لە نىتو ئاواه كاندا لەم پەرى دەشتايىھە كانەوە بىز ئەوپەرى، لە (غۇضۇتى) وە بۇ (قىقطانە) چەكدارە كان ھەندىتىكىيان سەميرى ئەوانى تەريان دەكەر و ھەندىتىكى تەريان فريای ھەندىتىكى تەريان دەكەوت ئەگەر شتىك رۇوبىدات، لە حالەتى چاودىتىرى و چاوهپوانى بۇ كۆبۈنەوەيە كى نوى، لە كاتىئىكدا چەكدارە كانى كىسرا گەراونەتەوە و دەروازە كانى سەقامىگىبۇونەتەوە و لە كاتىئىكدا كە فارس فەرمانى پىتىداون ئەوان جىڭەي بەزەپىن و تەراوەن و موسىلمانانىش لە نىتو دېنەيدا وەك شىتىرىك چۈن بەرىمەركانى نىتىچىرە كەمە دەكتات و پاشان پەلامارى دووبىارە دەكتەمە وەك شىتىرىك چۈن بەرىمەركانى قەتىس دەدەن بە ئومىتىدى كەيشتنى پەيمام و ھارىيکارى عومەر و ئەمەش لە كۆتايىھە كانى مانگى ذى القعدى^(٤) ئى كۆچى و كانوونى دووهمى^(٥) ز دابوو^(٦) وە عومەر فەرمۇسى: سوئىند بە خوا بە پادشايانى عمرەب لە پادشاakanى عەجمە دەدەم، يەكەم كارى كە كەدى نامەيدە كى نووسى بىز كاربەدەستانى لە گۈند و نىتو ھۆزەكان، كە ئەمەش لە مانگى (ذى الحجة) دا بۇو لەگەن دەرچۈنلى حاجيان بۇ بەجيھەستانى فەرزى حەج، بە جۈزە پېشەنگى ئەو ھۆزانە ھاتنە لاي كە پىتىگەيان لەسەر ھەردوو شارى مەكە و مەدینە و ئەوانەن سەر رىتىگەي عىراق بۇون و لە مەدینەوە زۆر نزىك بۇون، ئەوان بە ليشاو ھاتن بىز لاي لە

١- تارىخ الطبرى (٣٠١/٤).

٢- جمال تجاه البصرة.

٣- الطريق الى المدانن (ص: ٤٧٠).

مەدینە و لەگەل گەرانەوەی حەج و ھەوالىان پىتىا كەچى لە پىشتىيانەوە يە و شەوان شۇئىن پىنكانيان دەدۇزىنەوە، بەلام ئەوانەى كە لە عىراقتۇرۇ زۆر نزىكىن خەزىيان گەيانىدە موسەننا، عومەر لىنە گەرا نە سەركەرەيدىك و نە خاوهەن راوبىچۇونىتىك و نە سەرمایىدارىتىك و نە دەسەلەتدارىتىك و نە شاعيرىتىك و نە وتارىيەتىك بېتىتەوە بەلکو ھەمۇويانى ھەلەدایە عىراق و پەوانەى ئەۋىتى كىردىن، ئەو ھەلىدان بە پۇرى خەلکىدا و لەخۇبىايى كىردىن.^۱

دوانگه‌های دووهم

جهنگی قادسیه

کاتیک که عومه‌ری هستی بهوه کرد فارسه کان خویان ناماده کردووه و کوپونه تدووه بتو
بنه بر کدنی ثهو هیزه که مهی که له مسلمانان له عیراق ماوندهوه، فهرمانی به سه ریازگرتنی
زوره ملنی دا لمدر ثموهی بارود و خده که ثمه‌می هملدنه گرت، هر لمدر ثموهش موسه‌منا فهرمانی دا به
دانیشتوانی هوزه کانی دورو بمه‌ری که هر کمس توانای بدشدار کردنی همه‌یه له جهنگ به ثاره زووی خوی
بیت یان نابیت به ده‌میدوه و ثمه‌مش ثمو سه‌ربازی گرتنه زوره ملیتیه بwoo که عومه‌ر دیبینی و
یه که مین که سیش بwoo که کاری پنکرد، به مه‌ش ثموه هملدنه شیته‌وه که محمد فرهج له کتیبه که میدا به
ناوی ((سریازی نیسلامی)) یوه که دلیت: به سه‌رباز گرتنی زوره ملنی له ده‌ولدتی ثمه‌میدا کدو تووه،
بلی ثموه عومه‌ر (تقطیع) فدرمانی پیندا و کاری پی کردووه هر که په‌یامه که می ثمه‌میری باوه‌رداران
گهیشته موسه‌منا دست به جی دستی کرد به راپه‌راندنی ثموهی که له په‌یامه که دا بwoo وه ثمو پلانسی
چم‌سپاند، که له بزوتنمده کانیدا نه خشی بی کیشا بوو، عومه‌ر نامه‌ی نارد بی کاریه ده‌ستانی که له
یه کیک نه گرین که چدک یان ثه‌سب یان فریدرهس یان هر راپه‌کی تری همه‌یه هه‌تا بی رهوانه ده‌کهن،
همرده‌ها فدرمانی پیدان به بس‌رباز گرتنی زوره ملنی و داوای لی کردن که سه‌ربازه نوییه کانی بتو
بنیتن تا رهوانه عیراقیان بکات^۱، به راستی له گهله هاتنی یه زدجه رد بی فرمانه‌په‌وایه‌تی هه‌لوبیست له
ولاتی فارسدا رپوی له گزران کرد و هه‌لوبیستی فارسیش بدم شیوه‌یدی لای خواردهوه بwoo:

- سه‌قامگیری ناوخوبی بیه نوینه له دامزراشدنه یه زدجه رد و کوپونه وه یان له ده‌وری،
فارسه کان بهمه دلنيا بعون و متمانه‌ی پنکردو سه‌ربازه کانیش له ملکه‌چی و هاوکاری کردنی
چونه پیشی.
- به سه‌رباز گرتنی گشتی که هه‌مو ثمو که ساندی گرتهوه که توانای سه‌ربازیان هه‌بوو،
ده‌یانکردن سه‌رباز، دابه‌شکردنی ده‌سته و تیمه کان له تمواوی ثمو زوی و زارانه‌ی که مسلمانان
نازادیان کردبوون.
- له کوتایشدا خرؤشانی خلکی و هانداییان له سه‌ر مسلمانان، هه‌تا به‌لین و په‌یانه کانیان
شکاند و بیباوه بعونهوه بهو به‌لینانه‌ی پیشان دراوه و توله‌یان پی کردنوه.^۲

۱- اقام الوفاء (ص: ۷۰).

۲- حرکة فتح الاسلامی (ص: ۸۰).

گۈپانى ھەلۋىستى مۇسلمانانىش بەم شىۋىيە بۇو:

- پاشە كشى: دەرچۈونى موسەننا - چەند كەسىكى تر لە پارىزراوانىان لەو زەویەي كە رېزگاريان كردووه - لە نىوان فەراموش كراوه كانى عەجمە.
- گەرانەوە: و بىلازىپۇنەوە لە ئاوانەي كە لە پشتەوەي عەجمە كانى لە سەر سىنورى زەویە كانى عەرب و فارس، موسەننا لە ذىقار نىشته جى بۇو، خەلکىش لە تەنىشتهوە نىشته جى بۇون، لە عىراقتدا چەند بىنكەيدە كى چەكداريان پىتكەن ئەيتىنەن و ھەندىيەكىان چاوى لەوي تىريان بۇو و ھەندىيەكى تىريان لە كاتى پىتىيەستىدا فرياي ئەوي تىريان دەكەوت.
- پۇوبەرپۇپۇنەوە بە سەرىيازى كردنى زۆرە ملى لاي فارس بە بە سەرىيازى كردنى زۆرە ملى لاي مۇسلمانان.^١

يەكەم: بە فەرماندە كردنى سەعدى كورپى ئەبى وەقاس لە عىراقت:

ئەمە قۇناغى سىيەمىي جەنگە رېزگار يغۇوازە كانى عىراقت كە بە فەرماندە كردنى سەعدى كورپى ئەبى وەقاس (جىلەت) لە سەر جىهاد لە عىراقت كە لە سالى (١٤) كۆچىدا دەست پىتە كات، سالى (١٤) كۆچى بە خۇذارپىانى دەكەد و عومەرىش (جىلەت) هانى خەلتى دەدا لە سەر جىهاد لە دېرى فارس، عومەر (جىلەت) لە رېزى يەكى مانگى موھىپەمى ئەو سالىدا لە كەمل سوپایە كەدا خۇزى گەياندە سەر ئاوىتكە پىتىان دەوت (صرار)،^٢ لەوي لېپراوانە خۇزى ئامادە كرد بۆ غەزاي عىراقت و لە مەدینە شدا عەلى لە شوينى خۇزى دانا، عوسمان و گەورە يارانى لە گەل خۇزى بىد، پاشان كۆپىتكى گرت بۆ پاۋىزى ياران لەوەي كە سۇورە لە سەرى دواتر نويىزى بە كۆمەللى خوينىند و ناردى بە دوايى عەليدا و ئەويش لە مەدینەمە هات، پاشان پاۋىزى پىن كەن، و ھەمووان ھاودەنگ بۇون لە سەر ئەوەي كە بېرىن بۆ عىراقت جىڭە لە عبدالرحمن كورپى عەدوف كە بە عومەرى فەرمۇو: من دە ترسىم ھېرىشە كە مان تىتكە بشىكتىت و مۇسلمانان لە تەواوى پارچە كانى سەر زەوي لاواز بىن، من وام پىن باشە كە پىاۋىتكەن بىنېرىن بۆ عىراقت و تۆ بىگەپىتىدەو بۆ مەدینە، پاشان عومەرىش و خەلتى كەش ئەم راپىھى (عبدالرحمن) يان بە راست زانى، عومەر فەرمۇو: دەي كى بىنېرىن بۆ عىراقت؟ ئەويش فەرمۇو: شىپەتكە لە نىو چىنگانە كەيدا، سەعدى كورپى مالك زەھرى، ئەم و تەيمەي عومەر زۆر چاپوك و چالاك بۇو بۆيە سەعدى نارد بۆ عىراقت و كردىيە فەرماندە بە سەر عىراقتەوە.^٣

۱- وەسىيەتى عومەر بۆ سەعدى (خوايانلىرى بازى بىتت):

كاتىتكە كە سەعد (جىلەت) هات بۆ مەدینە عومەر (جىلەت) كەدەيە فەرماندەي جەنگى عىراقت و پىسى فەرمۇو: ئەم سەعدى ئەوە لە خىزىيەت نەكەت كە پېت بلەن خالى پېنگە مېر (جىلەت) و ھاولەيەتى چونكە

١- حركة فتح الاسلامي (ص: ٨٠).

٢- صرار: موضع على ثلاثة أميال عن المدينة، معجم البلدان (٣/٣٨٨).

٣- ترتيب وتهذيب البداية والنهاية (ص: ٩٦).

خوای گهوره به خراپه خراپه ناشوریتده و به لکو خراپه به چاکه دهشوریتده، خوای گهوره له نیوانی و نیوان هیچ که سیکدا رهچله کی نیه جگه له ملکه‌چی کردنی، خدالکی دهسه‌لاتدار و بی دهسلاط لای خودا و هک یه کن، الله خوای گهوره‌یانه، نهوان بدنه‌ی ثهون به نیمه‌ی چاکی لیک جیاده‌کریتده، دهزانن که به ملکه‌چی چی له لایه، سهیری ثه و کاره بکه، که پیغمه‌مبه‌ر (علیهم السلام) ت بینیوه، له هاتنیوه تا ثه و دمه‌ی به جئی هیشتن، پابند به شیوه‌ی به راستی ثهوده کاره‌کدیه، نه‌مه نامؤزگاری منه نه‌که‌ی لیک بگرپیت و نه‌گه‌ر واخت لی هیتنا نهوا تو له دویراوانی.^۱

به راستی نه‌مه نامؤزگاریه کی پهانبیوانه بورو له خلیفه‌یه کی تیگه‌یشتلوی گهوره‌هه چونکه عمومه‌ر هستی بدلاینی هیزو لاوازیه کرد، که پهنه‌گه بورو له سهعد بکات له پیش خوای که بریتیه لهوهی هه‌والی نزیکی خزی له پیغمه‌مبه‌ر (علیهم السلام) بدرکیتی و نه‌مه‌ش پروویه‌پرووی شتیکی بکات له خوهله‌لپین بدسر مسلماناندا، بهو بندما گشته‌یه ظیسلامیه که به پیوه‌ریک داده‌نریت بتو که رامه‌تی مسلمان لدم ژیاندا به جززی که ده‌فرمرویت: الله خوای گهوره‌یانه، نهوان بدنه‌ی ثهون به نیمه‌ی چاکی لیک جیاده‌کریتده، هست ده‌کدن بدهوی که له توانا و هیزو و وزه له لایه‌تی، پیشان وت: به ته‌ندروستی چاک لیک جودا ده‌کریتده، واتا به چاک بعونه‌هه له نه‌خوشیه دهروونیه کان هه‌ره‌ک نه‌وهی که ده‌فرمرویت: دوریسینی جیاده‌که‌نموده له سه‌ریچی کردن و به ده‌مه‌هه چوون له‌سر ملکه‌چی خوای بالا‌دهست و نه‌مه‌ش له وووو که خوای گهوره کردوویه‌تیه تهرازوویه‌ک بتو پیزداری که ده‌فرمرویت: **بَيْتَاهُمَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاهُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقْنِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَبِيرٌ** (الحجرات: ۱۳).

که تهرازوویه کی ماف پهروه و به‌خشندیه و هه‌مو مسلمانیک ده‌توانی پیش بگات نه‌گه‌ر هه‌ول بادات بتو به دهست هینانی ره‌زامه‌مندی خوای گهوره و به‌خته‌هه‌ری رپوی دوایی پاشان عمرد له کوتایی نامؤزگاریه که‌یدا نه‌وهی و هیاد هیتایه‌وه که پیویسته پابند بیست به و کاره‌ی که پیغمه‌مبه‌ر (علیهم السلام) له‌سر بورو و نه‌مه‌ش پابند بسوون به ته‌واوی ئاینده ده‌گریتده و که چه‌سپاندنی له‌سر ته‌واوی خدالکی پیویسته.^۲

۲- وه‌سیه‌تیکی تر:

پاشان عمومه‌ر (علیهم السلام) جاریکی تر وه‌سیه‌تی بتو سهعد کرد، که ویستی پهوانه‌ی عیراقی بکات و فه‌رمروی: من له‌سر جه‌نگی عیراق تۆم کرده والی بتویه داوات لی ده‌کدم که پاریزگاری له وه‌سیه‌تهد کدم بکه‌یت چونکه تۆ له کاریکی سهخت و دژوار ده‌جیته پیشی و به هه‌ق و راستی نه‌بیت پرگار ناییت لیتی، له‌بدر نه‌وه خوت و نه‌و که‌ساندش که له‌گه‌لتن له‌سر چاکه را بهینه، نه‌وهش بزانه که هر خویدک که‌هسته‌یه که و که‌هسته‌یه چاکه‌ش نارامیه، که‌واته نازام به له‌سر نه‌وهی که پروی

۱- تاریخ الطبری (۴/۳۰۶).

۲- التاریخ الاسلامی (۱۰/۳۶۲).

لیناواری ، ئەوهش بزانه کە لەخوا ترسان لەدوو کاروباردا كۆدەبىتىدە كە ئەوانىش: لە ملکەچى كردىنى و دووركەوتىنەوەيدىتى لە سەرىپېچى كردن، بە راستى ملکەچى كردن لە پق لىبۈونەوە لە دونيا و خۆشەويىستى دواپۇزى، سەرىپېچى كردىنى سەرىپېچىيە بە خۆشەويىستى دونيا و پق لىبۈونەوە لە دواپۇزى، بۆ دلە كانىش چەند راستىدەك هەمە كە خواي گەورە دايىدەرەۋەزىت، لەوانە بەدەركەوتىنى دانايى لەسەر زمانى، خۆشەويىستى خەلکى، لە خۆشەويىستىدا ئايىنگەرابى مەكە چونكە پىغەمبەران داواي خۆشەويىستى خۆزىيان كردووە، خواي گەورە ئەگەر بەندەيدە كى خۆشەويىستى خەلکىش خۆزىيان ويسىتە وە ئەگەر رېقى لە بەندەيدەك بوبىي رقاوى كردووە، تو شوئىنى خوت لاي خواي گەورەت دىيارى بکە بە شوئىن دىيارى كردت لاي خەلکى، بە تايىدتى ئەوانە كە لە گەلتدان ،^١ لەم دەقەشدا پەندگەلىيکى بەسۈددەن لەوانە:

- پابەند بۇون بە هەق و راستىدە موسلمان دەپارىزى لە گۈزى و هەر كەسىش پابەند بىت بە هەقدووه لە گەل خودايە و هەر كەس لە گەل خودا بىت ئەوا خواي گەورە بە سەركەوتىن و پشتىوانى كردىنى لە گەللى دەبىت، ئەم ھەستەش چەند نۆيىدە كى پى دەبەخشىت وەك زۇرسۇنى كاروبار و پووېرۇپۇرونەوە دۇزارى و گرفته كان، سەربارى ئەو دلىياسىه دەرۈونىيە كە بە ھۆيىدە بە كىدار و گۇفتار چىت لە پابەند بۇون بە هەقدووه و ورده گرىت، بە پىچەوانەوە لە سنور بەزانىن لە پىگەرى پاستى چونكە ئەو ھەست بە ئاتارامى و چەند ئىش و ئازارىك دەكەت لەوانە سەرزەنەشت كردىنى و يېۋدان و ترسان لە لېپرسىنەوە خەلکى و چۈنە نېو ھەرىمە نەزانراوه كانى ئەو داھاتووە كە لادانەكان پىك دەخرىت.

- عومەر (جھ) باسى ئەوهى كرد كە خوى چاكە ئارامىيە، ئەم پىگەش چاكەيدە فەرشەپىز نەكراوه بە قەيفە، بەلکو ئەوه پىگەيدە كى سەخت و درکایە، پەرينەوە لىنى پىويسىتى بە جىهادىتكى دوورو درىزە هەيدە، پىويسىتە كە پىتىگە كە بە ئارامى لە خۆ ئامادە كردىدا بىت ئەگەرنا لە مىانى پىگە كەدا دەبچىت.

- عومەر باسى ئەوهى كرد كە ترسان لە خوا لە ملکەچى كردىنى و دووركەتنەوەيە لە سەرىپېچىيە كانى پاشان ئەو پالىندرە گەورەيدە پۇون كرده و كە پالى پىتەدەنى بۆ ملکەچى كردىنى خواي گەورە كە ئەويش بىريتىيە لە پق لىبۈونەوە لە دونيا و خۆشەويىستى دواپۇزى، ئەو پالىندرە گەورەيدە كە پالى پىتە دەنلى بۆ سەرىپېچى كردىنى خواي گەورە، بىريتىيە لە خۆشەويىستى دونيا و پق لىبۈونەوە لە دواپۇزى.

- پاشان باسى ئەوهى كرد كە دلە كان چەند مافىيكتىيان هەيدە لەوانە بە ئاشكرا وەك ئەوهى كە هەيدەتى لە ماماھە كردىن لە گەل خەلکى بە راستى لە هەر دوو حالتى پەستى و قايلى، مەرۇۋ ئاكىرىت ئەو سەتايىشى خەلکە بىكەت بە بار كە بە سەرىيەوەيدەتى لەسەر خولگە كانى لە نېتو بىتەوى لە چەسپاندىنى هەق، بەدگۆزىيان نەكەت بەبار و لەسەر سەتمىيان و دووركەوتىنەوەيە لە هەق و راستى لە گەليان.

- عومنه‌ی باسی مافه نهینه‌ی کانی دلی کرد، نیشانه‌که‌ی کردہ دھرکوتوتی دانایی لہ سہر زمانی، پیویسته نہو کم سه خوش‌ویست بیت له نیوان برا مسلمانه‌کانی، چونکه خوش‌ویستی خوای گهوره بتو بنه‌دهی خوی هدلچنراوہ لہ سہر خوش‌ویستی مسلمانان بوی، لہ بدر شوہی خوای گهوره بنه‌دهیه کی خوش بوبت دھیکاته خوش‌ویستی بنه‌ده کانی،^۱ نہ گھر سعدی کوپی نہی و قاص شاهیدی بتو درابی بے بدهه‌شت به پیویستی بتو نہم وہ سیته نہی چونه که نیمه و هاوشیوہ کاغان که له تیکه‌یشتني نیسلام و چمسپاندیمان که مه.

۳- وقاری عومنه (صَلَّیَ اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖۤہٖۤرَبِّہِ وَاٰلِہٖۤہٖۤرَبِّہِ وَسَلَّمَ):

سعد بے چوار هزار موجاھیدوہ بھرہو عیراق کھوتہ‌ری، هندیک دلین که نہو ڈماره‌یہ شہش هزار موجاھید بعون، عومنه صراروہ بدهشی کردن بتو نہ عوہس،^۲ پاشان هستا و تاریکی بتو خلکی دا و فرموموی: خوای گهوره چهندین نمونه‌ی بتو هیناونه‌تھو، و تھ کانی بتو پوون کردوونه‌تسوہ تا دلہ کانی پی زیندوو بکاتوہو چونکه دلہ مردووہ کان له سینه‌کانیدا یہ تا خوای گهوره له زانیاری و زانست شتیک زیندوو بکاتوہو و سوودی پی بگدیدنی، ماف پدروهیش چهندین شہمارہت و مزگینی دھری هدیه، بہلام نہماره‌تھ کان تنهنا شدم و میهر بسانی و شارامی و نہرم و نیانین، بہلام مزگینی دھر و هون رہ جمتن، خوای گهوره ش بتو هدر کاریک دھروویه کی داناوہ، بتو هدر دھرگایہ کیش کلیلیکی کی ناسان کردووہ، دھرگای دادپھروہی باوهپیتکردن و کلیلہ کدشی خواپه‌رستیه، باوهپی کردنیش یادی مردنہ بے یاد کردنہ‌وہی مردوان، خو ناما ده کردن بتو بے پیشکش کردنی کارہ کان، و ناینگہریتی و هرگتنی ماف له هر کھسیک که له پشتندوی هقدایه، و گهیاندنی ماف بتو همر کھسیک که مافی هدیه، هیچ کھسیک لمددا مسازتینه و بدو هیندیه رازیبیه که له بڑیویه کدا بھشت ده کات، هدر کھسیک که بڑیویه کدشی نہ کات نہوا هیچ شتیک دھولہ مدندي ناکات، من له نیوانی نیوہ و نیوانی خودام، له نیوانی من و نیوانی نہودا کھسیکی تر نیه، خوای گهوره پابندی کردووم به پالسانی دعوا لیئی، نیوہش کوتایی به سکالا کانتان بھینن بتو لامان، هر ندیوانی نہوا له کیمان به ناگا بینیتندوہ بہبی لالہ په تهی مافه کهی بتو وہ دھرگریندوه.^۳

۴- گھیشتني سهعد بتو عیراق و کوچی دوایی موسه‌ننا:

سعد بے خوی و به سوپاکه‌یه و بدریکه‌وت همتا له شوینیک لایدا که پییان دھوت زرود،^۴ له ولاتی نہ جدہ و نہمیری باوهروادارانیش به چوار هزار هزار موجاھیدوہ پشتیوانی کرد، سهعد توانی که حموت هزار موجاھدی تر له نہ جد کزیکاتوہ، و موسه‌ننا کوپی حارسمی شہیبانیش به دوانہ

۱- التاریخ الاسلامی (۱۰/۳۶۴).

۲- التاریخ الاسلامی (۱۰/۳۶۵).

۳- الاعوص:- على طريق العراق وهو واد يصب في مصدرها قناء من الشمال وفيه مطار المدينة اليوم.

۴- تاریخ الطبری (۴/۳۰۸).

۵- زرود:- رمال بين الشعيبة والخزيبة بطريق الحاج من العراق.

هزار موجاهیده و له عیّراق چاوه‌پوانی سه‌عد بسو، سه‌عد له ناوجه‌ی زه‌رود ناماده باشیده کی سازدا بو جدنگیکی جیاکه‌ره و له گه‌لن فارسه‌کان و چاوه‌پوانی فرمانی نهمیری باوه‌رداران بسو(خوايان لى رازى بیت)، عومهه نه و ده‌مه بایه‌خینکی گه‌وره دابوو بدم جدنگه و لینه‌گه‌رابوو که سدرکردیده کی بیان گه‌وره پیاویک و هیان دسه‌لاته‌داریک و هیان و تاریتیک و هیان شاعیریک بینیتیه و هه مویانی پیچابو پیتیه وه، هله‌لیدابونه وه بدردهم خله‌لکی و له خویایی بونیان،^۱ کاتیک سه‌عد به سوپاکه‌یده له ناوجه‌ی زه‌رود بسو موسه‌ننا دوچاری نه خوشیه کی سامناک هات، کیپرده‌وان دله‌ن: که نه و برینه له جدنگی رپزه‌ی پردادا دوچاری بسو زال بسو بده‌ریدا، هستی به نزیک بونه‌وهی مدرگی کرد و نازاره که‌ی زدری بسو هیانا و له شوینی خوی لوهانه که له گه‌لیدا بون به‌شیری کوری نه لخه‌صاصیه دانا، موسه‌ننا داواری له معنی برای کرد و وهیته که‌ی پی‌سپارد و فرمانی به پهله بیگدیه نیته لای سه‌عد، پاش نهوده موسه‌ننا گیانی سپارد و نه و چرا پرپشنگداره ش خاموش و نه و رپزه‌ه پوناکه‌ش که عیراتی پر کردبوو له نازادیخوازی و نوریکی گدم پیچی خوارده وه،^۲ له وهیته که‌ی موسه‌ننا ده سه‌عد هاتووه: که له گه‌لن دوژمنانی و دوژمنه کانی خویدا به جه‌نگ نهید، واتا مسلمانان - نه گه‌ر کاره کان کزیبویه وه و له نیتو ماله‌که‌یاندا لیوان لیوان کردن، له‌سر زه‌وی خویان و له‌سر نزیکترین گوشی زه‌وی عمه‌ه و له نزیکترین هله‌لگه‌راوه‌ی زه‌وی عه‌جم له‌گه‌لیان مجنه‌نگن، نه گه‌ر خواه گه‌وره له‌سر زه‌ویان بولیه هدتا خواه گه‌وره نه‌هاماوهی و سه‌ختیه ده‌گیپریته وه به سدریاندا،^۳ نه دیمه‌نه کزتایانه کی ژیانی موسه‌ننا هاوشیوه ساته‌وهخته کانی کزتایی ژیانی خملیفه نه‌بو به‌کر(۴)، بسو، هردوکیان دونیایان به‌جی هیشت و بیرونان له مسلمانان ده‌کرده و له نازادیخوازیه دا وهیته‌تیان تیا ده‌کرد، نه‌بو به‌کر(۵) کزچی دوایی کرد و وهیته بسو عومه(۶) کرد له‌سر هاندانی خله‌لکی و ناردنیان بتوپزگارکدنی عیّراق، موسه‌نناش کزچی دوایی کرد و سه‌رکرده‌یده کی نوی بتو جدنگی عیّراق و نه‌زمونه جدنگیه کانی دزی فارسه‌کان کرده میراتگر که ندویش سه‌عده کوری نه‌بی وه‌قادص بسو، نه و به ناخی خوی هه‌ولی ده‌دا و بیری ده‌کرده وه چاره‌سازی ده‌کرد و وهیته بتو سه‌عده ده‌کرد،^۷ کاتیک که رای موسه‌ننا و وهیته که‌ی گه‌یشته ده‌ستی سه‌عد، سه‌عد به‌زه‌بی پیدا هاتمده و فرمانی دا به معنی کوری حارسه له‌سر کاره که‌ی بینیتده، وهیته چاکه‌ی بونه‌ماله که‌ی کرد،^۸ نه‌وهی جیسی تپرامانه نه‌وهیه که موسه‌ننا وهیته بتو سملای کچی خسنه ثلله میمیهی خیزانی کردوو که له دوای خوی بیتته خیزانی سه‌عده کوری نه‌بی وه‌قادص، و مدعنا له گه‌لن خوی سملای هله‌لگرتبوو، پاش

۱- تاریخ الطبری (۴/۳۱۰).

۲- القادسیه: احمد عادل کمال (ص: ۲۹).

۳- تاریخ الطبری (۴/۳۱۳).

۴- القادسیه: احمد عادل کمال (ص: ۳۰).

۵- تاریخ الطبری (۴/۳۱۳).

تماویوونی عیدده‌ی سعد سملای ماره کرد، ثایا موسمننا له پاش کوچی خوی به نیاز بورو پیاووه‌ی
به خیزانه‌کدی بکات و بیداته دهست یه کیک لمو پالتوانه گهورانه‌ی ئیسلام، که پینغه‌مبه‌ر (عَلَيْهِ السَّلَامُ)
شاهیدی چونه بدھشتی بۆ داوه؟ دیاره نه مەدش جوزیکه له وھفایه‌کی هاوشینو ده گمەن، یان نەدو
نافره‌ته وریا و زیره و شاره‌زایی له نەخشە و پلانی نەو جەنگانه‌دا هەیه که هاوسدره‌کدی نەغمامی
داون، به نیاز بورو که مولمانان پیی سوودمەند بۇون،؟ نەممو نەمانه چاوهپوان کراوبیون، نەمەش
کەمیکه لمو لیشاوه‌کی نەوە کی تىنگیشتوو چیزی له چاکه کاری و گهوره‌بی کاره‌کان پی وەرگرتووه،^۱
وھ لەوەی که دەکریت بانگی پی بکریت و ناماژه‌ی بۆ بکریت، هەلۇییستیک کە معننا پیش گەياندنی
وھسیەتەکه پیی هەستا، نەویش نەوە بۇو که معننا دەیزانی یەکیک له فەرماندەکانی فارس به ناوی
نازازمەر قابووسی کوری قابووسی کوری مونزیری ناردووه بۆ جەنگی قادرسیه و پیی وتسووه: عەرب
بانگ بکه چونکه تۆ لەسەر نەوەی که بە دەمتەوە دین، هەر لەسەر نەو بۆ چوونەیده کە باپپارانتى
لەسەر بۇون—واتا رامکاری بۆ نەوانەی کە دۆستانى فارسن— نەویش دابزیه قادرسیه و بەکری کوری
وائلی بە هەمان شیوه نواعمان کرده تووسەريان وەک نزیکیدك لیئى ، کاتیک نەم هەوالەی گەيشتە
معننا، معننا له ذیقاره‌وھ مالەکە شادى بەخشى و هەرچىش لە گەلیدا بۇو خەواندى و پاشان
گەرایوھ بۆ ذیقار.^۲

۵- پویشتنی سەعد بۆ عێراق و وھسیەتی عومه‌ر (عَلَيْهِ السَّلَامُ):

فرمان لە ئەمیری باوهرودارانه‌وھ گەيشتە سەعدي کوری نەبى وھقاص (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بە بەرپیکەوتن لە^۳
زەرودووھ بۆ عێراق و خۆئامادەکردن بۆ جەنگىکى جىاخواز لە گەمل فارسەکان و بەم شیوه‌یدەش
وھسیەتی بۆ کرد: پاش نەوە من فرمان بە تۆ و هاوه‌لانت لە سەریازەکان دەددەم بە پاریزگاری کردن لە
ناینى خودا لەسەر نەموو دۆخەکاندا بە راستى تەقاووا له خوا ترسان باشترين کەرەستەيە لەسەر
دۇزمەن و بەھیزترین کەرەستەيە له جەنگدا، من فرمان بە تۆ و نەممو ئەوانەش دەددەم کە لە گەلتدان
بە سەختى خۆزان بیاریزىن لە خۆزان و لە دوڑمانانستان، چونکە گوناه و تاوانى سوپا زۆر لە
دۇزمەنەکىيان مەترسیداترە لەسەريان، بىلکو مولمانان بە سەرپیچى كەردنى دۇزمەنلىيان بۆ خودا
سوردەکەون، ئەگەر ئەمە نەبوايە بۆ ئىيە ئەوا ئەوان ھەندىتكىيان پی دەبۇو لەبەر نەوەی کە ژمارەي
ئىيە وەک ژمارەي ئەوان نىيە، كەرەستە و پىتاویستىيەكاغان وەک كەرەستەکانى ئەوان نىيە، ئەگەر ئىيە بە
سەرپیچى كەدنا لە گەلیان يەكسان بۇوين ئەوا له ھېزدا ئەوان بەسەرمانەوە ھەيانە، ئەگەر ئىيە بە
چاكىمان سەرنە كەوين بەسەرياندا ئەوا به ھېزمان سەرناكەوين بەسەرياندا، ئەوهش بزانن کە پىتىستە
لەسەرتان کە لە رۆيىشتنتاندا خوا ترس بن نەوە دەیزانن بە جىيى بەھىن، شەرمىان لى بىمەن، كار بە
سەرپیچى خودا مەكەن لە كاتىكدا کە ئىيە له پىتگەي خوادان، مەلەن کە دۇزمەنمان لە ئىيە خراپتە و

۱- التأريخ الاسلامي (١٠/٣٧٠، ٣٧١).

۲- تاريخ الطبرى (٤/٣١٣).

ئەگدر خراپەش بىكىين سەرناكمۇن بىسىرماندا، رەنگە گەل و نەتەوەيەك خراپە زال بىت بىسىرياندا
ھەروەك نەوهى كە زال بىو بىسىر بەنلىق ئىسپاتىلدا كاتىك كە بىتباورانى مەجوسس بە بىزازى خۆيان
زانى، ئىنجا ئەوان دەگەرىتىن بە ناو ولاتەكاندا، نەوه بەلىنىكى بەدىھېنزاو بىو، ھەروەك نەوهى كە
داواي سەركەوتىن بىسىر دوزمنانتاندا لە خودا دەخوازى ئومىتى پاشتىوانىشى لەسىر خۆتان لى بىكەن،
من داواي ئەمە لە خوا بۇ ئىۋەش و بۇ خۆشم دەكەم، عومەر لەم پى رەيشتنەدا ھاوهلى مۇسلمانانى
دەكەد و شويتىيان دەكەوت و لە ھىچ جىنگىكەدا درىغى پى نەدەكەدن و ھاوهلى دەكەدن تا دەگەيشتە
دوزمنانىيان و شەم گەشتەش ھىچ لە توانا و ھىزى كەم نەدەكەندىۋە، ئەوان بىدرە دوزمىنەكى
نېشىتەجىتكارا دەرەيشتەن، ژمارەي خەلکى و ئەسپە كانىش زۆر بۇون، ھەمۇ شەو و رۇزىكى ھەينى
لەگەليان دانىشە هەتا ئەمە دەبىتە مايدى ھەواندۇھ بۆيان، خۆيانى تىدا كۆزدەكەندە، چەك و
تفاقە كانىيان فېرى دەدەن، مالەكانىيان لە گۈنەدەكانى خاوهەن ئاشتى و پىتكەوتىن و بەلەن پىتىراوان لابىه،
پىتىگە نەدەي، كە ھاوهلەنى تىپروات مەگەر مەتمانەت بە ئايىنەكەي ھەبىت، بە ھىچ جۆرىيەك سوکايمەتى
و گالتە بە خەلتكەكەي مەكەن چونكە ئەوان پىزى و بەلەننەن ھەيدى و نەوهىش بە وەفادارى بە دوانە تاقى
كراونەتەوە، ھەروەك نەوهى بە ئارامىيگى لەسىرى تاقى كراونەتەوە، ھەرچۈن ئەوان بۇ ئىۋە بە ئارامن
و ئىۋەش بە ھەمان شىۋە بۆيان بە وەفا بن، بە سەتمەمى خەلکى ئاشتەوا سەرمەكەن بىسىر دوزمندا،
ئەگەر نزەتىن پارچە زەھى دوزمن بۇت سانا بۇو ئەوا چاوهە كانت لە ئىتىوان خۆت و ئەواندا بىتدار و وریا
بىكەرە، كارى خۆتىيان لە لا سووك مەكە و لە خەلکى عەرەب كەسانىتىك بە دەرۈپەرەوە بن كە
گۇئى بۇ ئامۇزىڭارى و چاكەيان دەگرىت، چونكە بە راستى درۆزىن ئەگەر نىۋەھى ھەوالەكەشى دروست
بىت سوودى لى ئايىنەت، فيلبازىش چاوى لەسىرتە نەك چاوى لىت بىت، با لە خۆت و لە خوارتەوە و
لە زەھى دوزمن پىشەنگە كان زىياد بىكە، و دەستە چەكدارىيە كان لە ئىتىوان خۆت و ئەواندا پەخش بىكە،
چونكە ئەو دەستانە كۆمەكى و ھاوكارىيان بىنېر دەكەن، و شويتى عەيىدەكانىيان دەكەن، ھەروەھا ئەم
پىشەنگانە لە خاوهەن پای ھاوهلەت ھەلبۇزىرە، پىشىنە ئەسپە كانىيان بۇ دەست نىشان بىكە و ئەگەر
پوپوھەرە دوزمن بۇنەوە ئەوا يەكەمین شتىتىك كە رووبەرپوپى دەبنەوە ھېزەكەيدە لە راپىبۇچۇنى تۆق،
كاروبارى ئەو دەستەيە بىدرە شارەزايىانى بوارى جىهاد، بە ئارام بە لەسىر لىيەدر و دار و ھېشىنە كان،
رەنگە (ھىچ كەسيتىك بە ئارەزوو تايىەتەند نەبىت) لە رايىكەت لەناو بچىت و كارەكەشت زۆر لەوانە
بىت كە خەلکانى تايىەتەند پى خۆش و يىستىت، ھىچ پىشەرە و دەستەيەك مەنېرە بە لايەكدا كە
دەترسى بىزاندىن و تىياچۇنى تىدايىت، ئەگەر دوزمنت دەست نىشان كرد ئەوا دوورتىرىن كەسانىت و
دەستە و پىشەرە كەنت بىگروھ كۆشت و بىيان ھېتىنەرەو بۇ لاي خۆت، ھەرچى ھېز و فيلى خۆت ھەيدى
كۆى بىكەرە، پاشان ئەگەر جەنگ زۆرى بۇ نەھېتىنائى بە بەرەنگاربۇونەوە چارەسەرى گرفتە كانىيان
مەكە، هەتا عەيىب و كەم و كورتى دوزمنت جەنگاھەرانى بە چاوى خۆت دەبىنى، تىداواي زەھىيە كە
وەك دانىشتوانەكەي بىناسە، ئەوا دوزمنت چىت پى بىكتات توش بە ھەمان شىۋەھى پى دەكەيتەوە و
پاشان پاسماۋانانى سەربىازگە كەت وریا و توند و تۈل بىكەرە، پارىزىگارى لە شەوغۇونى ھەولت بىكە،

هر دیلیتک پهیان و به لینی لهدگلت نهبو له گه‌ردنی بده و به‌مدش دوزمنی تو و دوزمنه کانی خوداش ده‌توقن، خوای گهوره بکه‌ره به‌پرسی کاره‌کانی خوت و ثوانیش که له‌گدت دان و بیکه‌ره به‌پرسی سه‌رکه‌وتت بتو خوتان له‌سر دوزمنه کانتان و خوای گهوره ش پشتیوانه.^۱

نه‌مه لیدوان و وتاریکی گهوره‌یه و نامزگاریه به‌سروده کان ده‌گریته‌وه،^۲ و لایه‌نیکی گرنگسان له گهوره‌بی عومه‌ر (فقط) بتو روون ده‌کاته‌وه که بربیته‌له شاره‌زاوی به‌رزی له نه‌خشمه‌سازی و پلانی جدنگی، له‌سرکه‌وتتی خوای گهوره له ته‌واوی نامزگاری و پاسپاره‌کانیدا به روونی دیاره،^۳ نیمه‌ش ده‌توانین همندی له‌و بنه‌مایانه که نه‌و وسیه‌ته ده‌یانگریته‌وه کورت بکه‌ینه‌وه له‌م چهند خالانه‌ی خواره‌وه:

- فرمانی دا به‌سر سوپا به ملکه‌چی خودا و تمقو له هدموو بازودخیکدا، به بروای شهوه‌ی که نه‌مه چه‌کی یه‌که‌مینه، و وریاکه‌ره‌هی شهوه‌یه که یه‌که‌مین دوزمن بریته‌له‌تاوان و گوناه، پاشان جدنگاوه‌رانی بیباوه‌ر، ثاوری بتو نه‌وه ده‌دایوه که چاودبری کردنه کان پیویسته ورد و هه‌میشه‌بی بن له‌سر تاکه کانی سوپای نیسلامی، و ناماژه‌کردن به پیویست بسوونی شه‌رم له تاوان، نه‌گه‌ر عه‌قل نه‌بری که مرزوه‌تowan بکات و له گزره‌پانی جیهاد و تیکوشان بیت له پیناوی خودا و جهخت له‌سر نه‌وه بکاته‌وه که نه‌وه له سه‌رچاوه‌ی دلزه‌قی و په‌ستیه‌کانه بتو پراستی و دروستی، و درگرتنی ره‌فتنه‌کانی دوزمن و پیووه‌ریکه بتو به‌هانه هینانه‌وه‌ی ره‌فتاره کانی سوپای نیسلامی و ناماوه‌کاری پیویستی هه‌میشه‌بی بتو هاریکاری و پشتیوانی خوای گهوره.

- بنه‌مای دووهم که جهخت له‌سر نه‌م په‌یامه‌ی عومه‌ر ده‌کاته‌وه بتو سه‌عد بریته‌له‌وهی: که چاودبری کردنه لایمنی یه‌که‌مینه په‌یوه‌ندی شوینی لیکولینه‌وه‌یه له دزی هدر مه‌ترسیدک، و جهخت کردن‌وه‌یه له پیزگرتنی خلکی گوند و ناشتیخواز و بدراکه‌وتتی هزیه‌کانی دلنيابی و دلنيابی شیوه‌ی نیسلاممیه له همر شوینه‌واریکی پیچدواه‌می که کار ده‌کاته سه‌سرکه‌وتتی کاری په‌یوه‌ندی له نیوان موسلمانان و نا موسلماناندا، له میانی ره‌فتاره نادره‌وسته کاندا له لایه‌نی همندی بنه‌مای نیسلاممیه‌وه، هدوئی ده‌سته‌برکردنی داخوازیه‌کانی شم بنه‌مایه‌ی داوه، عومه‌ر فرمانی دا به نه‌میره‌که‌ی که چاودبری هزیه‌کانی پاریزگاری له سوپا بکات، و بیگه‌هینیتیه زه‌وی ده‌ژمن، له کاتیکدا که توانای ره‌ویه‌رو و بوونه‌وهی هه‌یه، عومه‌ر فرموموی: هاوه‌لی موسلمانان ده‌که‌یت له پی و پویشتنیاندا... هه‌تا فرموموی: نه‌مه ده‌بیته مایه‌ی پشوییدک که خویانی پی کزیکه‌نه‌وه، و چهک و تفاقی خویان پی کزیکه‌نه‌وه، پاش دلنيابون له‌سر هزکاره کانی چاکسازی و پاکی که‌رسه‌کان و کدل و په‌لی جهنه‌گی نیسلاممی، عومه‌ر وریابی دا که خویاراست باشتره له چاره‌سرکردن، عومه‌ر فرمانی دا - وهک به‌شه یه‌ده‌کیه‌کان - به دورخستن‌وهی سوپا له گونده ناشتیخوازه کان وهک وریابی دان بتو توانای پروودانی همر جوړه زیاده‌رؤییه‌ک، که به خراب ده‌شکیته‌وه به سه‌ریاندا، له‌سر په‌یوه‌ندی به مه‌بست و

۱- الفاروق عمر بن الخطاب، احمد رشید رضا (ص: ۱۱۹، ۱۲۰).

۲- التأريخ الاسلامي (۱۰/۳۷۴).

په‌ساندنی، و پینگه ندادان به چونه نیو گوند کان جگه به خدلکانی متمانه‌پیکراو نهیت، و جهخت کردن لمسه ریزگرتنی خدلکانی ثاشتیخواز و پایه‌ند بون به وفاداری بیان.

- هروهه نامه‌کهی عومنه‌ی له‌سمر بنده‌مای سییم چه‌سپابو که: هه‌مه‌رنگی بسو له مامدله‌کردن به پیشی جوزی هاویدشی رول بیین، و به‌زیبی هاتنه‌وه به خدلکی ثاشتیخواز و بارنه کردنیان له‌سمر توانای خویانمه، عومنه‌ی داوای له ظهیره‌کهی کرد که ستم له که‌سانی ثاشتیخواز نه‌کات به مه‌بستی سه‌رکه‌وتن به‌سمر شعرخوازاندا، پشت ببستی به‌وانه که له ناچه رزگارکراوه‌کانی دوروبه‌ریدا متمانه‌یان پی‌ده‌کات، به جوزی که شهود متعانه رهایه به مانای پاریزگاری کردن نهیت تیایدا هتا له پیش رزچوونه نهیت له گومانی باشد.

- بنده‌مای چواره‌م: که بربیته له کزکردنوه‌ی زانیاری تمواو درباره‌ی دوژمن، عومنه‌ی دریایی دا بتو پیویست بونی پالپشتی کار و فدرمانی کزکردنوه‌ی زانیاری بتو پیشه‌نگه‌کانی درچوون له باشتین بنده‌ماکانی سویا، له گمل چه کدارکردنی به باشتین شیوه و شهودی له چمک و تدقه‌منی له چنگی سویادایه به‌مدهش سویا هه‌ندیکیانی ناشکرا ده‌کات و پقی لئی ده‌بیتموه له چونه ناو جهنگ، هه‌روهه پیویسته له به‌هیزه کان بیت که ظهمه‌ش خروشانی درونی خوازراو له ناخی دوژمن نوئی ده‌کاته‌وه به هدست کردنی به‌هیزی سویا و به‌گرتنه‌به‌ری هزیه‌کانی توانایی له به‌کارهیتانی هیزه‌که.

- بنده‌مای پینجدم و کوتایی: له په‌یامه‌کهی عومنه‌دا بربیته: له دانانی پیاوی شیاو له شوینی شیاو و به بروای نهودی که مه‌بست له کزکردنوه‌ی زانیاری سه‌باره‌ت به دوژمن مه‌بست له توانایی به‌گذاچونه‌وه نیه به پیوه‌ی که له زورلیکردنی لایه‌نی دووه به دهستی دینی بتو موسلمانان له‌سمر جهنگ، لمبر ظهوه له‌سمر موسلمانان پیویسته که پاش و هرگرتنی هزیه‌کانی به توانا بن، ثاماده‌بونی نهودی که دوزیویانه‌تدوه بتوه پینگدیه له گمل و هرگرتنی دورویینی و دریایی دان و پینگدیشتون.^۱

۶- کۆمه‌کخوازی بهو هه‌لگه‌راوانه‌ی که ته‌وبه‌یان کردووه:

نه بو به‌کری صدیق (عليه السلام) نه له جهنجی هه‌لگه‌راوه‌کان و نه له جهنجی تازاده‌غوازه کانیشدا پشتشی به هه‌لگه‌راوه‌کان نه‌بستووه، به‌لام عومنه‌ر (عليه السلام) پاش نهودی که ته‌وبه‌یان کرد رایپه‌راندن و باروده‌خی باش کردن و دادپرده‌ریه کیان له په‌رورده‌ی ئیسلامی و هرگرت به‌لام عومنه‌ر که‌سیانی نه‌کرده کاربده‌ست،^۲ له ریوایه‌تیکی تردا هاتووه که عومنه‌در درباره‌ی طلیحة کورپی خویله‌دی الاسدی عه‌مری کورپی مه‌عدى که‌ربی ئەلزوبه‌یدی پدیامیتکی دایه سه‌عدى کورپی نه‌بی وه‌قاص که: کۆمه‌کیان لئی غوازه بدلام مهیان که به بدرپرس بدسر سد که‌سده،^۳ ئیتمه سوود له سوونه‌تی هدردوو خه‌لیفه نه‌بو به‌کر و عومنه‌ر (خویان لئی راپزی بیت) و هرده‌گرین،^۴ که‌واته هم‌که‌س له ثائینی پیروزی ئیسلام

۱- الدور السياسي للصفوة في صدر الاسلام (ص: ۴۲۹).

۲- التأريخ الاسلامي (۱۰/۳۷۵).

۳- هه‌مان سدرچاوه.

۴- سنن الترمذى المناقب باب ۵۲ حديث رقم (۳۷۴۲).

پاشگه‌زیوویه و پاشان تدویه کرد و گدایه و بـ ناو ناینی نیسلام نهوا تدویه که لـ و هرده‌گیریت و خوین و مالـی پاریزراو دهیت، نهـی مافـی موسـلمانـه مافـی نهـیشـه و نهـوـشـه لـمـدرـ موسـلمانـه لـمـدرـ نهـیشـه بـلـامـ هـیـنـدـهـی تـیـاـیـهـ کـهـ لـهـ هـیـجـ شـتـیـکـدـاـ نـاـکـرـیـتـهـ کـارـیـدـهـدـسـتـ لـهـ کـارـوـبـارـ مـوـسـلـمـانـانـ وـ بـهـ تـایـیـدـتـ لـهـ کـارـیـ سـهـرـکـرـدـهـیـدـاـ، نـهـوـشـهـ لـهـبـرـ نـهـوـهـ کـهـ پـهـنـگـهـ تـهـوـیـهـ کـهـ دـوـوـدـلـیـ وـ نـیـفـاقـیـ تـیـدـاـ بـیـتـ، نـهـگـهـ هـاتـوـ نـهـمـ کـهـسـهـ بـهـمـ شـیـوـیـهـ بـوـ وـهـ کـارـیـ گـرـنـگـیـ سـهـرـکـرـدـایـهـتـیـ کـرـدـنـیـ مـوـسـلـمـانـانـ وـ بـهـ تـایـیـهـتـیـ کـارـیـ سـهـرـکـرـدـایـهـتـیـ پـیـنـدـرـاـ نـهـواـ کـارـهـکـانـ لـهـسـهـرـ زـهـوـیـ دـهـشـیـوـیـنـیـ وـ هـاوـسـهـنـگـیـهـ کـانـیـ زـیـانـ هـهـلـدـهـ گـیـپـیـتـهـوـ وـ لـهـ هـاوـشـیـوـهـ دـوـوـرـوـوـهـ کـانـیـ نـزـیـکـ دـهـبـیـتـهـوـ وـ لـهـ بـاـوـهـرـدـارـانـیـ رـاـسـتـهـقـیـنـهـ دـوـوـرـدـهـ کـهـوـیـتـهـوـ وـ کـۆـمـهـلـگـایـ کـانـیـ نـیـسـلـامـیـ دـهـ گـوـرـیـتـ بـزـ کـۆـمـهـلـگـایـکـ کـهـ دـیـارـدـهـ جـاـهـیـلـیـ بـالـیـ بـهـسـهـرـداـ بـکـیـشـیـتـ، نـهـمـ نـهـوـ سـوـنـهـتـهـ تـیـگـهـیـشـتـوـانـهـیـ بـوـ لـهـ دـوـوـهـ خـدـلـیـفـهـ کـهـ پـاشـیـدـیـ بـزـ پـارـاستـنـیـ کـۆـمـهـلـگـمـیـ نـیـسـلـامـیـ لـهـسـهـرـکـوـتـنـیـ خـرـاـپـهـ کـارـانـ بـزـ سـهـرـکـرـدـایـهـتـیـ کـرـدـنـیـ وـ نـامـوـزـگـارـیـ وـ رـیـنـمـایـیـ کـرـدـنـیـ، رـهـنـگـهـ سـزـایـ نـهـمـ سـوـنـهـتـهـشـ هـهـرـوـهـاـ تـیـبـیـنـیـ سـزـایـ هـهـلـگـهـرـاـوـانـ دـهـسـتـهـبـرـکـرـدـنـیـ دـهـسـلـاتـ وـ پـلـدـارـیـ، نـهـگـهـ سـزـایـ نـهـمـ سـوـنـهـتـهـشـ هـهـرـوـهـاـ بـزـ نـیـسـلـامـ کـهـ لـهـ هـیـلـیـ نـیـسـلـامـیـ دـهـرـیـچـنـ بـهـ دـوـایـ دـهـسـلـاتـداـ دـهـگـرـیـنـ وـ لـهـ پـهـفتـارـ وـ کـرـدـارـیـ نـیـسـلـامـ وـ دـهـبـنـهـ دـوـزـمـنـانـ...^۱

۷- پـهـیـامـیـ نـهـمـیـ بـاـوـهـرـدـارـانـ بـزـ سـهـعـدـیـ کـوـپـیـ نـهـبـیـ وـهـقـاصـ:

پـهـیـامـیـکـیـ نـهـمـیـ بـاـوـهـرـدـارـانـ گـیـشـتـهـ سـهـعـدـیـ کـوـپـیـ نـهـبـیـ وـهـقـاصـ، کـهـ لـهـ سـهـرـ سـنـوـرـیـ عـیـرـاقـ نـیـشـتـهـجـنـ بـوـبـیـوـوـ تـیـاـیدـاـ کـهـ بـهـدـرـهـ نـاـوـچـهـیـ فـارـسـهـ کـانـ بـرـپـوـاتـ وـ لـهـمـ پـهـیـامـدـاـ هـاتـوـهـ کـهـ دـهـفـرـمـوـیـتـ: پـاشـ نـهـوـهـ لـهـ شـهـرـاـفـهـوـ بـهـدـرـهـ نـاـوـچـهـیـ فـارـسـ بـرـزـ، بـهـوـ مـوـسـلـمـانـهـشـهـوـ کـهـ لـهـ گـلـتـدانـ، پـشتـ بـهـ خـواـبـبـهـسـتـهـ وـ لـهـسـهـرـ هـهـمـوـ کـارـهـکـانـتـ کـۆـمـهـکـیـ لـیـ بـخـواـزـهـ، نـهـوـهـشـ بـزـانـهـ کـهـ لـهـوـهـ لـهـ لـاتـهـ کـهـ تـوـ پـیـشـرـوـهـوـیـ دـهـکـیـتـ لـهـسـهـرـ ئـوـمـهـتـیـکـ کـهـ ژـمـارـهـیـانـ زـوـرـ وـ کـمـلـ وـ پـهـلـیـشـیـانـ زـوـرـ باـشـ، وـ رـهـبـنـیـانـ تـوـنـدـرـهـوـنـ، وـ لـهـسـهـرـ لـاـتـیـنـیـکـیـ نـبـدـزـنـ - وـ نـهـگـهـ نـاـسـانـیـشـ بـیـتـ - وـهـ کـمـرـ خـوارـیـکـانـ بـزـ نـاـوـ وـ رـوـوـبـارـهـ کـانـیـ وـ لـافـاوـیـ وـ نـهـاـنـهـیـ کـهـ بـهـرـفـراـوـانـ بـوـنـ لـهـ شـیـوـهـکـانـ، مـهـ گـمـرـ هـاـوـدـنـگـ بـنـ بـزـ کـمـیـتـیـکـ لـهـ لـاـفـاوـیـکـ، نـهـگـهـ نـیـوـهـ گـیـشـتـهـ گـهـلـیـکـ یـانـ نـهـتـهـوـهـیـکـ یـانـ کـهـسـیـکـیـانـ نـهـواـ دـهـسـتـ بـکـمـنـ بـهـ نـاـمـاـدـهـ کـرـدـنـ وـ لـیـدـانـیـانـ، نـهـکـمـنـ بـهـرـبـرـهـ کـیـ وـ دـوـوـبـرـهـ کـیـ وـهـ زـوـیـهـیـانـ فـرـوـفـیـلـهـ، - وـاتـاـ چـاـوـهـرـوـانـیـ دـوـایـ رـوـوـبـهـرـوـبـوـوـنـوـهـ بـهـنـاـگـاـ بـنـ کـهـ نـهـتـانـ خـلـهـتـیـنـ چـونـکـهـ خـلـهـتـانـدـنـ فـرـوـفـیـلـهـ، کـارـیـ نـهـوانـ کـارـیـ نـیـوـهـ نـیـهـ، مـهـ گـمـرـ بـیـانـ هـیـنـنـهـ جـوـشـ وـ خـرـوـشـ - وـاتـاـ بـهـ رـاـسـتـیـ بـیـانـ گـرـنـ - وـهـ هـدـرـکـ گـیـشـتـیـهـ قـادـسـیـهـ، ^۲ نـهـوـ چـهـکـدـارـهـ کـانـتـ لـهـسـهـرـ پـیـگـاـکـانـیـ خـوـیـانـ دـهـبـنـ وـ خـدـلـکـیـشـ لـهـ نـیـوـانـ دـهـشـتـایـ وـ گـونـدـهـ نـاـوـهـاـنـکـارـوـهـ کـانـدـاـ دـهـبـنـ، لـهـسـهـرـ کـهـنـارـیـ دـهـشـتـایـ وـ کـهـنـارـیـ گـونـدـهـ نـاـوـهـدـانـهـکـانـ وـ زـهـوـیـهـ لـیـتاـوـهـ کـانـیـ نـیـوـانـیـانـ دـهـبـنـ، پـاشـانـ بـهـ شـوـیـنـیـ خـوـتـهـوـ پـاـبـنـدـ بـبـهـ وـ لـیـسـیـ مـهـ گـهـرـیـ چـونـکـهـ نـهـوانـ نـهـگـهـ پـیـتـ بـزـانـنـ نـهـواـ دـهـیـانـ بـزـوـیـنـیـتـ وـ بـهـ کـوـبـیـوـنـوـهـیـانـ بـهـرـ بـارـانـتـ دـهـکـنـ، بـهـ تـایـیـهـتـیـ نـهـوانـهـیـانـ کـهـ

۱- التـارـیـخـ الـاسـلـامـیـ (۱۰/۳۷۶).

۲- القـادـسـیـهـ: بـابـ فـارـسـ فـیـ الـماـهـلـیـهـ.

به سه رئسپه کان و پیش خویان بینی به تنهایی و توره بی و پهستیان، نه گهر نیو هارامستان گرت بو دوژمناندان، نرختان بز جهنگی دانا و نه مانه ته که تان ویست نهوا من تکای سدرکه و تنان به سدریاندا بز ده که، پاشان به هاوشیوه نهوان هرگیز بزتان کز نابنده، نه گهر کوش بنده نهوا دلیان له گه لاندا نیه، نه گهر به شیوه کی تر بزو نهوا چزلی و دهشتایی لمسه رپشتی نیو دهیت، نهوا نیو هارستان کردون له نزمترین با پشکیتوی زدیه که دیان بز نزمترین بیانیک له زدیه که تان، پاشان نیو هارمه بوزیر و شاره زاترن پیشی، نهوان لی ترسنژک و لاوان، نه مدهش و هسیده تیکه له دهست نیشان کردنی شوینه کدیه که سوپا تیایدا سدقامگیر دهیت و هاوشیوه و هسیده که موسه ننایه بز سعد به جوزی پای عومه ر و موسه ننا له هله بواردنی شوینه که دا هاودنگ بعون، نه م و هسیده ش له موسه نناوه له ثاکامی شاره زایی و پسپوری زیاتر له سی سالی بزو له جهنگی فارسا، نه مدهش به لگدیه لمسه لیهاتویی عومه ر (عجیب) له پلان و نه خشنه سازی جهنگی له گمل نهوهی که پیشیه کانی نه گه شتبووه خاک و زدی عیراق، نه م و هسیده ش مانه وهی سوپا له دوروی قه باله کانی دوزمن ده هیلیته و، پاشان بز دومان کردیان بدو دهستانه گه زیانیان لمسه ده بزی شوینکه و تووانی لمسه ده خروشیت هم تا موسلمانان ناچار بن لمو شوینه که دهیانه ویت پرو برو ویان بنده.

-۸- له هۆکاره کانی سه رکه و تني وره به رزی پای عومه ردا (عجیب):

عومه ر (عجیب) نامه کی نووسی بز سعد و هۆکاره کانی سدرکه و تني وره بزی و هیاده نایمه و که بریتیه لهو هۆکارانی که به شوینه واری یه که مدا دین لهو پهیامه دا هاتوروه که: پاش نهوا پهیان و به لین به دلت بده وه سدریازه کانت بدیتنه به ناموزگاری و نیازی باش وه همربنیاگا بزو با بیان دوینن ثارام بگرن و به ثارام بن، چونکه به راستی کومه کی و هاوكاری به پیزه هی نیاز و پاداشت و پیزه هی چاکه له خوداوه بینی، وریابه لوهی که تۆ له سه ریتی و لە پیگه که دایت و داواه تهندروستی و له ش ساغیش له خواي گهوره بکه، به زوری و شهی (لاحول ولا قوه إلّا بالله) دووبات بکنه وه و به هم کوی گهیشت به نامه یک ئاگادارم بکه رو، لهو سدرانه که به دواي پرو برو و بیونه تان دین، چونکه ئوهه پیتگری کردم له هەندى لهو شتانه که ده مويست بیان نوسم به هۆزی که می شاره زایی بدهی که هیرشتان کردتله سدر و نهوهش که کاروباری دوزمنه کانتانی لمسه جنگر بزووه، تۆ و هسفی شوینی موسلمانام بز بکه، له گمل نهوا شاره که له نیوان نیو و مهداش دایه و با و هسفه که ش بهو شیوه هی بیت که من بزی ده روانم، من له کاروبارتاندا لمسه هۆزه کمه دابنی و له خودا بترسه و تکای لی بکه، به هیچ شتیکدا مهنازه، نهوهش بزانه که خواي گهوره بدیتني پی داون، بز شم کاره ش پشت ببسته بدهی که ناته واوی نیه، وریا به لوهی که له خوتی دور بخديته و، چونکه خواي گهوره ده تانگزپیت به کمسانیکی تر، به راستی لم پهیامه دا عومه ر و هسیده ده کات به پهیاندانی دل،

۱- التاریخ الاسلامی (۳۷۹/۱۰).

۲- تاریخ الطبری (۳۱۵/۴).

چونکه دل بریتیه له فاکته‌ریک بز هه مسو نهندامانی جهسته و فهرمانداره به سریاندا و نه گهر دل باش بزو نهوا ته اوی جهسته باش ده بیت، پاشان عومه‌ر و هسیه‌تی بز ده کات به ثامن‌گاری کردنس سه‌ریازه‌کانی و وهیاد هینانه‌وهیان به دلسوزی بز خوای گهوره‌ی مدزن و هه‌زماری پاداشته‌کان له لای، پروونیشی ده کاتمه‌وه که سه‌رکه‌وتني خودایی له سه‌ر نه‌مه ریکخراوه، هه‌روه‌ها وریای ده کاتمه‌وه له لادان له و به‌ری‌سیاریتیه‌ی که به‌سدر شانیده‌وه‌یه‌تی و شده‌وش له شازاد بخوازی به ده میه‌وه ده چیت، هه‌روه‌ها عومه‌ر نه‌وهیان وهیاد ده‌هین‌نیت‌ده که په‌بیوه‌ست بن به خوای گهوره‌وه و هیز و ده‌سلاطیان له هیز و ده‌سلاطی نه‌ودایه، وه‌سیه‌ت بز سه‌رکه‌وتني موسلمانان ده کات که پیویسته له نیوان شوینه‌کانی ترسان له خودا بیت و تکاش هه‌ر لای نه‌وه: که بریتیه له پله و پایه‌یه کی گرنگ له پله و پایه‌کانی یه‌کتاپه‌رستی و هه‌روه‌ها ریکری ده کات له نازکردن به‌سدر خودا له شتیک له کاره‌که‌ی بیان ستایشی خد لکنی، نه‌وه بدلیت‌نه و هیاد دینیت‌ده که پیشتر خوای گهوره بدلیت‌نه سه‌رکه‌وتني ثی‌سلام و ره‌وینه‌وه‌ی میرنشینه‌کانی کوفری داوه، پاشان وریای ده کاتمه‌وه له سوکایتی کردن له به‌دی هینانی شتیک له هه‌کاره‌کانی سه‌رکه‌وتن، چونکه سه‌رکه‌وتن لییان جیاده‌بیت‌ده هه‌تا له سدر ده‌ستی که‌سانیکی تر ته او ده بیت که خوای گهوره ده‌ست نیشانیان ده کات و هه‌لیان ده‌بریتیت.^۱

۹- سه‌عد (تقطیع) و هسفی شوینی قادسیه بز عومه‌ر (تقطیع) ده کات و نه‌وه‌یش و هلامی ده‌دانه‌وه:

سه‌عدی کوری نه‌بی و هقادص (تقطیع) نامه‌یه کی نووسی بز عومه‌ر (تقطیع) و تیایدا و هسفی نه‌وه و لاتانه‌ی بز کرد که پیش‌بینی ده کریت بیت‌ته گوره‌پانیک بز جه‌نگ، تا گه‌شته نه‌وه‌ی فه‌رم‌مو‌بوبوی: هه مسو شته‌کان له بدره‌وه‌ندی موسلمانان له خد لکنی ره‌شزکی و له پیش‌مدوه قولان‌غیک همیه بز خد لکنی فارس که ملکه‌چ بسون و بؤیان و ناماده‌ن بز نیمه، نه‌وه‌ی که ناماده‌یان کردووه بز بدره‌نگاری‌بونووه‌مان ره‌سته‌ده، نه‌وان هه‌ولی نه‌وه‌ده‌دهن که بیان هه‌زین و تیمان بدهن به‌سدر یه‌کدا، نیمه‌مش هه‌ولی جولان و درکه‌وتني نه‌وان ده‌دهین، کار و فه‌رمانی خودا ش پاش تیپه‌ر بونیه‌تی، به‌جیه‌نوسی چاک له تمدروستیدا له خوای گهوره داواکارین،^۲ عومه‌ریش نامه‌یه ک بز سعد ده‌نوویست: چاره‌نوسی چاک له تمدروستیدا له خوای گهوره داواکارین، که بز نیمه‌یه و له سدر مانه، بز یه‌ئیمه داوه ای فه‌رمانی باش و من نامدو په‌یامه که‌تم پینگدیشت و لیتی تیک‌دیشت له شوینی خوت له سه‌قامگیر ببه تا خوای گهوره دوژمنه که‌تت بز ده‌جولیتیت، نه‌مه‌ش بزانه، که نامه شتی تری له پشته‌وه‌یه، نه گهر خوای گهوره پشت هه‌لکردنی نه‌وانی پی به‌خشیت نه‌هم هله له ده‌ست مه‌دهو هه‌تا مه‌دائینیان به‌سدردا تیک ده‌ده‌بیت، چونکه نه‌وه - انشاء الله - شیواندینه‌تی،^۳ له میانی نه‌هم په‌یامه‌ی عومه‌ردا بزمان

۱- التاریخ الاسلامی (۱۰/۳۷۹).

۲- البداية والنهاية (۷/۳۸).

۳- البداية والنهاية (۷/۳۸).

دەردە کەویت، کە عومدرا (عجّل) چەند بپیارىتكى شىاۋى گرتۇتىبىر لەوانە:

- سەعد لە شىتى خۆى جىڭگىر بىت و بەجىتى نەھىيلىت.

- دەست پېشخەر نەبىت لەجەنگى دوژمن بىلکو ئە دەست پېشخەرىيە لىكىرى بۆ دوژمن.

- ئارەززووی بەرى ئە سەركەوتىن بىكات و دوژمن پا بىت تا شارى مەدان، ئە كاتە خواي گۇرە لەسەر دەستى ئازادى دەكەت،^١ وە لەگەل گىتنى ئە ھۆكارە مادىانەي کە دەكىت بە ھۆيەوە سەركەوتىن دەستە بەرى بىت بىلام عومدرا لايەنى مەعنەوى و ھېرىشى دەررۇنى بۆ سەر دوژمنان لە نىيە مالەكانى خۆيائدا لىتەنگەرا، لەگەل سەرفازى پادشاھكىيان و ھېزى دەسەلاتىيان، بىزىھ نامەيەكى نارد بۆ سەعد کە نۇوسييىوو: من لە بەدلاچۈونى خۆمدا ئەوەم پى دەكەت: ئەگەر ئىتە پەچەن دەر دووھ بە دوژمن بۇونوھ سەرەدە كەون بەسرىياندا، كەي يەكىك لە ئىتە يارى بە كەسىتكە لە عەجمى كەر دووھ بە دەلىيائى و ئاماڙەپىكىردن يان بە زمان و ئەوان ئارامى و دەلىيائىان لەلا بىت، دەي ئىتەش پاداشتى ئەوە بەدەنەوە بە رېپەوي دەلىيائى و پارىزگارى لى كەرن، بە راستى ھەلە كەرن بە وەفا مانەوەيە و ھەلە كەنەھ فەلىش تىاچۇونە، ترسانى ئىتە و ھېزى دوژمناتان تىدايە.^٢

عومدرا (عجّل) بە راستى بە ھەموھ دەست و نەستە كانىيەوە لەگەل سۈپاى ئىسلاممیدا دەزىيا، چونكە پەرۆشى و پەريشانىيە كانى لەسەرەي چېرىونوھ تا ئارامى بە ژيانى خۆى نەدەدا و بە ھېچ شىتەيەك ئۆقرەھى نەدەگەت تا گۈي بىستى ھەوالىيان دەبۇو، لە غۇونەي ئەم ئىلھامە لە خواي گەورەوەيە و بار سوولك كەدىنەكە لەم بارە گەورەيە كە عومدرا ناوەيەتىيە سەر شانى خۆى و دامىزراوەيە كە بۆ مۇسلمانان ورە و وزەيە كە بۆ دەلە كانىيان، ئىتمە لېرەدا تىبىينى ئەمە دەكەين كە عومدرا (عجّل) شتىكى لە ھۆكارە كانى سەركەوتىن و رەبەرزى وەيادى مۇسلمانان ھىنایەوە بە جۇرتىك ھانيدان لەسەر پابەندبۇون بە شەرەفى و شە و راستىگۈيى لە گوفتار و پارىزگارى كەرن لە بەلەنگە كان، ئەگەر يەكىك لە تاكە كانى مۇسلمانان پابەند بۇ بەم كارەوە، يان ئەمەتا ھەلەمە كە لە تىنگە يېشتىنیدا پوودەدات كە مۇسلمان مەبەستى دەلىيائى و تىنگە يېشتىنى دەلىيائى نايىت لە دوژمن.^٣

دووهم : عومدرا (عجّل) داواى لە سەعد كە شاندىك دەوانەي پاشاي فارس بىكەت بۆ گفتۇرۇ:

عومدرا لە پەيامە كانىدا بە سەعدى فەرمۇو: با ئەوهى، کە دەربارە ئەوان يان لەوانەوە بۆت دى و پىت دەكەت دووچارى ماتەمېنېت نەكەت و كۆمەك لە خودا بخوازە و پشتى پى بېستە و پىاوانىتكى خاوهە راپۇچۇون و ئارامىگەن بىتەر بۆ لاي ھەتا بانگى بىكەن بۆ سەر رېتىزى خودايمى، چونكە خواي گۇرە خولقىنەرى بانگكەرن و لاواز كەرىنەن و گۆت و ئىفلېچ كەرە لەسەر يان وە عومدرا داواى لە سەعد كە ھەموھ پۇزىتىك نامەيەكى بۆ بنووسىت،^٤ وە رېتىگەي پىتىدا لە كۆكەنەوەي پىاوانى خاوهەن

١- الفن العسكري الاسلامي (ص: ٢٥٣).

٢- إقام الوفاء في سيرة الخلفاء (ص: ٧٣).

٣- التأريخ الإسلامي (٣٨١/١٠).

٤- أنظر: البداية والنهاية (٣٨/٧).

پا و بچوون، ندو که سانه‌ی که له خدلکانی خاوهن هدول و تیکوشان و پاویچوونه کان دهست نیشانیان که دته سه‌ر نه‌مانه بون:

- ۱- نوعمانی کورپی موقرنی نه‌لوزنی.
- ۲- بوسری کورپی نه‌بی ره‌هی نه‌جلوه‌نی.
- ۳- حه‌مله‌ی کورپی جوهیهی نه‌لکه‌نانی.
- ۴- حه‌نله‌هی کورپی ره‌بیعی نه‌لتنه‌میمی.
- ۵- فوراتی کورپی حه‌یانی نه‌لعده‌جلی.
- ۶- عوده‌ی کورپی سوهه‌میل.

۷- موغیره‌ی کورپی زداره‌ی کورپی نه‌لندباشی کورپی حه‌بیب.^۱

سعد چهند که سیتکی له سه‌ر دهست نیشان کردن و هک سامیتک بچیان و دیه‌نیتک بچ جه‌ستدیان و چندین رای به‌جی هینه‌ریان هه‌بیو لهو که سانه:

- ۱- عه‌تاره‌بینی کورپی حاجب نه‌لتنه‌میمی.
- ۲- نه‌شعدسی کورپی قه‌یسی نه‌لکندنی.
- ۳- حارسی کورپی حه‌سانی نه‌لزه‌لی.
- ۴- عاصم کورپی عه‌مری نه‌لتنه‌میمی.
- ۵- عه‌مری کورپی مه‌عده‌ی کروب نه‌لزوبه‌یی‌بینی.
- ۶- موغیره‌ی کورپی شوعبه‌ی نه‌لسه‌قه‌فی.
- ۷- مدعنای کورپی حارسه‌ی نه‌لشدیانی.^۲

نه‌مانه چوارده بانگخواز بون که سه‌عد ناردنی بچ لای پادشاهی فارسه کان به فه‌رمانی عومه‌ر (۱۴۰۱) که نه‌مانه له گه‌وره‌ی هززه کان بون هدر بهو شیوه‌یدی که عومه‌ر (۱۴۰۱) خواستبوو، هم‌تا بتوانن به دانایی و ژیری و ناموزگاری باش و گفت و گوی باش یه‌زد‌جد در بانگ بکهن، ره‌نگه خواه گه‌وره هیدایتی خوی و سه‌ربازه کانی بdat بچ باوره‌هیان و نه‌رژانی خوینی هردوولا، به پاستی نه‌مانده پوخته له پیاوانی پله‌برزی خاوهن توانا و لیهات‌توویی بون بچ ثوهی، که بزی ره‌وانه کراپون، له گمل ثمه‌هی، که خاوهن هیزو ده‌سلاات و سام و رای باش بون، هدره‌ها شاره‌زایی پیش وه‌ختیان به فارسه‌وه هه‌بیو، له نیوان نه‌مانند که سانیتک هه‌بیون که له گمل فارس به جدنگ هاتون و فارس له گه‌لیان جه‌نگاوه و له گه‌لیاندا له گه‌لتمه‌تکانی پیش‌شوویاندا به دواداچوونی جه‌نگیان هه‌بیوه، هه‌شیانه له سدرده‌می جاهیلیه‌تدا بچ ته وفده و په‌وانه‌ی لای پادشاهی فارس کراوه و هه‌شیانه که شاره‌زایی زمانی فارسیه، سه‌عد پاش ثمه‌هی که ده‌رخسته‌یدی کی هونه‌ری له پووی توانا و پاویچوونه باشیانه‌وه بچ ده رکه‌وت هه‌لیبزاردن بچ نه‌نم کاره، سه‌رباری نه‌وهش ده‌رخسته‌یدی کی پزیشکی بچ کردن

۱- انظر: الدعوة الاسلامية في عهد عمر بن الخطاب لحسني محمد ابراهيم.

۲- انظر: الكامل في التاريخ (۱۰۱/۲).

لەپووی هيپو لاوازى و دامەزراویوه لەپووی چالاکى و جەستەيىھە،^١ ھەروهە ئەم شاندەخاۋەنى دوو سىفەتى خوازاوو ساماناك بۇو، كە لە جەستەو سام و ئارامىگى و زىرىھى بۇون.^٢

ئەم شاندە پىرۆزە بە سەركەردايەتى نوعىمانى كورى موقۇن بەپىنگەوت، پاش ئەمە كە گەيشتنە مەدانىن چۈونە لای يەزدە جەردى پادشاي فارس، و بە هۆى وەرگىپەكىيە و پېرسىيارى لىنى كردن: ئىپو چى واى لىنى كردوون كە بىن بۇ جەنمگ لەگەلتەمان؟ ئايلا لە پىتىناوى مندایە كە سەرقالمان دەكەن بە خۆتانەوە پىتىمان وېراون؟

پاشان نوعىمانى كورى موقۇن دەربارە ئەوان دوا و فەرمۇسى: خواى گەورە بىزەمى بە ئىمەدا ھاتۆتمە، پىتىغەمبەرىتىكى بۇ ناردەوەين كە فەرماغان دەكتە بە چاکە و بەرمان دەگەرتى لە خاپە و بەلىنىنى پىن داوىن لەسىر بە دەممە چۈونى چاکى دۇنيا و دوارپۇز لىنەگەراوە كە ھۆزىيەك دەستەيەكى لىنى نزىك بىتىمە دەستەيەكى لىنى دوورىكە ويتىمە، پاشان فەرمانى داوه كە دەستپىشخەرى لە وەرەبانە بىكەين كە ھاودەنگى نىن، ئىمەش دەستپىشخەرىان پىن كردن، ئەوانىش بە دوو شىپو لەگەلىدا ھاتنە ژورەو كۆممەلىيەكىان بەزۇردارى و پاشان ئىپەمى بەونازو نىعمەتە بىر، كۆممەلەكە تىريان ملکەچ بۇن و پاشان ژمارەيان زىيادى كرد، بەم شىپو ھەمە ئىمە ھەممۇمان چاڭى شەو بەرنامەيەمان زانى كە ئەمەن ئەننەوايەتى لەچاو ئەمە كە ئىمە لەسىرى بۇون، كە ھەر دۈزمنايدىتى و تەنگەلائى و گۈزى و ئالىزى بۇو، پاشتە فەرمانى پىتىداین كە دەستپىشخەرى بىكەين لەسىر ئەمە گەلانە كە بە دەوروپىشتەمانەوەن، ئىمەش بانگىيان دەكەين بۇ دادپەرەرە و پاست پەرەرە، ئىمە ئىپو بانگ دەكەين بۇ سەر ئايىن و پەتىزە كەمان، كە ئايىنەكە ھەممۇ چاڭىدەكى بە چاڭ و ھەممۇ خاپەيەكى بە خراپ داناوه، ئەگەر بەرپەرچتەن دايىوه فەرمان بىدە لە خاپەيەك كە هيپورتە بىت لە خاپەيەك تىيادا كە: سەرانىيە، ئەگەر بەرپەرچى ئەمە دەستكەوتەتەن دايىوه، ئەگەر هاتن بە دەم ئايىنەكەتەنەوە ئەمە قورئاتان لە نىپو بە جىن دىلەن، لەسەرتان دەرەسىتىنەن كە كار بە فەرمانە كانى بىكەن، كار و فەرمان و ولاتەكەتەن لىنى دەگىپىنەوە، ئەگەر پېش ئىمە ھەولى پاداشتەن لە خۆتەن دايىوه و پېتىگەيان لىنى كردن و ئەگەرنا لەگەلتەن دەجەنگىن).

يەزدە جەردى پادشاي فارسيش وتي: من گەلىيک لەسىر زەوي ناناسىم، كە درېنەتە كەم ژمارەتى و خراپتە بىت لەمە كە لە نىپاتاندەندايە، ئىمە پېشتر گوندەكانى دەرەپەرمان دەسپاراد بە ئىپو و كار و فەرمانى ئىمەتەن بەس بۇو، تەماع نەتەن گۈزى كە بەپووی فارسدا ھەلبگۈزىن، ئەگەر لەخۇيايىپوتان پەتەن گەيشتۈرۈ ئەمە لە خۆ بايى نەبن، ئەگەرچى تەنگەلائى و توند و تىپ بن، ئىمە هيپىتىكمان لەسەرزەزوی بەپىتى ئىپو سەپاندۇوه، پېتىگەيان لىنى كرتسون، جىل و بەرگەمان كردوون بە بەردا و پادشايە كەمان لەسىر داناون كە بەزەمىي دېتىمە پىتىندا.

١- انظر: القادسية لأحمد عادل كمال بتصرف (ص: ٧٠).

٢- انظر: الدعوة الاسلامية في عهد عمر بن الخطاب (ص: ٢٤١).

بهم شیوه‌ی موغیره‌ی کوری زراره هستایه سه‌ری و فهرمودی: ثمه‌ی باست کرد له خراپی بارودخه که و هدر بد شیوه‌یدی که باست کرد و زیاتریش، باسی خراپی ژیانی عه‌رهبی کرد که پاشان خواه گدواره به میهربی خوی پیغه‌مبه‌ر (عجیب) بز ناردوون... همه‌روه قسمه‌کانی نوعمان... پاشان فهرمودی: ((هدلیزیه یان سه‌رانه له دهستیک و توش پیسوایت، یان شمر، یان خوت به یسلام و مسلمان بعون رزگار بکه)).

پاشان یمزد جهود و تی: ثمه‌گر په‌یام‌بهران بکوزراپیه نهوا منیش نیوهم ده کوشت، برپون من هیچم بو شیوه پی نیه، پاشان پهستیه که وه داوه همندی خولی کرد، و به بارده‌سته کانی وت: هدلی بگرن و بیدنه دهست به‌ریزترینی نهدم که‌سانه، پاشان بدپی بکدن همتا ده‌گای مه‌دان ده‌چیته ده‌رهوه، دواتر عاصمی کوری عه‌مر هستایه سه‌ری و فهرمودی: من به‌ریزترینیانم پاشتر خوله‌که‌ی و هرگرت و بردی بو لای نه‌سپه‌که‌ی و سوار ببو، کاتیک گه‌یشته‌وه لای سه‌عد پی فهرمودی: ((مزگینی بیت، سویند به خوا خواه گدواره کلیلی ده‌روازه و پادشاکه یانی پی بدخشین))).^۱

له داوه نه‌مه رؤسته‌م به سویا گه‌وره که‌یموده له سبات چوویه ده‌رهوه، که سوپاکه‌ی زیاتر له سدد هه‌زار که‌س ده‌بوبون، کاتیک که دای به لای کوشدا، که گوندیکی نیوان کوفه و بابله پیاویکی عه‌رهبی پینگدیشت - رؤسته‌م و تی: چی شیوه‌ی هینناوه‌ته نیزه؟ چیتان له نیمه ده‌وی؟ پیاوه‌که و تی: هاتووین داوه ژوانی خودا ده‌که‌ین به پادشاوی زه‌وهی که‌تان و نهوه کانتان نه‌گر به‌ریه‌رچی نه‌وه‌هتان دای‌وه که خوتان به دهسته‌وه بدهن، رؤسته‌م و تی: کواوه نیمه که‌وتووینه‌ته نزیر چنگی نیوهمه، عه‌رهب‌که‌مش و تی: کار و کرداره کانتان نه‌وه‌یان خسته چنگمانه‌وه، خواه گه‌وره نیزه‌ی به نه‌وه‌وه به دهسته‌وه‌دا، نه‌وه که به ده‌ریزشته‌وه‌یه له خوت بایت نه‌کات، چونکه تو بدریه‌ره کانی له‌گه‌مل مرزقدا ناکه‌یت به‌لکو بدریه‌ره کانی له‌گه‌مل چاره‌نووسدا ده‌که‌یت.

پاشان رؤسته‌م له‌م کابرایه پهست ببو وه کوشتی، کاتیک به سوپاکه‌یموده به لای (بورس) دا تیپه‌پری - که‌وتوته نیوان کوفو حله - به زور دهستیان برد بز دانیشتوانه‌که‌ی و مال و سامانه کانیان، دهستیان کرده مهی نوشین، و دهست دریزکدن بز ظافره‌هتان، کاتیک که خله‌کی بورس هاتن بز لای رؤسته‌م بز سکالای نهوا بارودخه که تیکی که‌وتوون رؤسته‌م به قده‌مه‌که‌ی و تی: سویند به خوا نه‌مو پیاوه عه‌رهب‌هه راستی و ت! چونکه له کاره کاغان هیچ شتیک ناماندات به دهسته‌وه! وه سویند به خوا عه‌رهب له‌گه‌مل نه‌مانه‌دان و نه‌مانه‌ش جه‌نگ و باشترين ژیانیان له‌نیزه همه‌یه.^۲

کاتیک سه‌عدي فهرمانده‌ی سوپای موسیمانان بهم هه‌واله‌ی رؤسته‌می زانی، عه‌مری کوری مه‌عديه‌کربی زوبه‌دی و طلیحة کوری خوه‌یله‌دی نه‌مانه‌سده‌دی و ده پیاوی تری له‌گه‌مل ناردن بز نه‌وهی نه‌نم هه‌واله‌ی سوپای، نه‌نم چه‌ند کمه ماویه‌کی کورت رؤیشت همتا نه‌سپه‌کانی دژومنیان بینی که لم‌سر که‌ناره کانی نهوا ناچجه‌یدا په‌رش و بلاو بوبونه‌وه، گه‌رانه‌وه بز لای طلیحة و نه‌موش پیگه‌ی

۱- البداية والنهاية (٤/٣٧).

۲- إقام الرفاء في سيرة الخلفاء (ص: ٥٧).

بپى هەتا چۈۋىيە نىئۇ سوپاى دوزمن و بىزى دەركەوت كە چى تىدايە، پاشان گەرايدوه بىز لاي سەعد و ھەواڭىدە كەپىداوە ئەم طلىحە يەكىن بولە سەركەدى ھەلگەراوه كان وە عومەر زېڭەي داببو بە ھەلگەراوه كانى عەرەب كە دواي تموبە كەندينيان بەشدارى لە جىهاد بىكەن بەلام ئەبوبەكىر (عَلِيُّ) بەرى بەم كارە دەگرت، عومەر بەرى دەگرت لە چۈونە دەرى سەرانى ھەلگەراوه كان بۆ جىهاد كە پاش تموبە كەندينيان بەپرسىيارىتى بىگرنە ئەستۆ و ھىچ كام لەوانەشى نەكەرە كارىيەدەست، عومەر سور بسو لەسەر ئەوهى كە ئەمانە لەسەر واتاي باوەر و خۇپارىزى پەروەردە بن و ھەملىتكى زېپىنى خستە بەر دەستىيان تا لەم ھەلەدا راستىگىمى و باوەر كەيانو لە خوا ترسانە كەيان بەخەنەپەو بە راستىش طلىحەتى ئەلئەسىدى و عەمرى ئەلزوبىدى رۆتلى بەرچاۋيان ھەبۇو لە جەنگە كانى عىراق و ناوجەدى فارسدا.

سېيىھەم : سەعد شاندىكى دەنیرىتى بۆ باڭھېشتى رۇستەم :

رۇستەم بە سوپاىكەيدەوە لە حىرەوە رۇيىشتە تا لە ناوجەدى قادسييە لەسەر عەتىق - پەدى قادسييە - نىشتەجى بۇو لمەبرەدەم سوپاى موسىلمانان تەنەنە لە نىوانى ئەم دوو سوپاىيەدا ئاۋىتكە بۇو، فارسە كان سى و سى فىيليان پى بۇو، كاتىتكى كە سەقامگىر بۇو نويىنەرى نارد بىز لاي سەعد كە پىياوېتكى بىز بىنېرىتەتەن قىسى لەگەل بىكەت و بىدوتىتىت، سەعد پىياوېتكى بە ناوى رەبعى كورى عامرى نارد بىز لاي، رۇستەم راخەرە زېپى دانا و راخەر و فەرشە كانى ھەمو بە زېپ چىراپۇن! رەبعى بە ئەسپەكەيدەوە ھاتە پېشىنى و شىشىرە كەلى لە نىئۇ جىلە شىرە كانىدا بۇو، رەمەكەمى پېچابۇ بە دەستەسەرە كەيدەوە، كاتىتكى كە گەيشتە راخەرە كان، ئەسپەكەى ھېتۈر كەدەوە، پاشان دابەزى و بەستىيەوە بە دوو راخەرەوە كە كەرتى كەرن، پەتكەكەى خستە نىوانىيانەوە پاشان جلى حوشترە كەى گرت بە دەستىيەوە و بىلۇي كەدەوە، پىاوا كانى رۇستەم ئامازىيان پىتىدا كە چەكەكەى دابنىتىت، ئەمۇش و تى: بە رۇستەم: ئەگەر خۆم بەھاتما ئەۋەم دەكەد بە فەرمانى ئىئۇ بەلام ئىئۇ داوهەتتان كەدووم، پاشان خۆي دەدا بەسەر رەمەكەيدا و بە ھەنگاۋە كانى دەچۈۋىيە پېشىنى هەتا ئەوهى كە بە سەرىيدا رۇيىشت لە راخەرە كان خراپى كەرن و شىتواندىنى، دواتر لە رۇستەم نزىك بۇويەوە و لەسەر زەۋى دانىشتىت، و رەمەكەى لەسەر راخەرە كە چەقاند، فەرمۇسى: ئىئەمە لەسەر جوانكارىيە كانى ئىئۇ دانانىشىن، رۇستەم پېتى و ت: چى ئىئۇدى ھېتىناوه بىز ئىئە؟ رەبيع فەرمۇسى: خواي گەورە ئىئەمەي ھېتىناوه، ئەمە ئىئەمەي ناردۇوە هەتا ھەر كەس دەھىۋى لە بەندايەتى بەندە رېزگارى بىكەين بۆ بەندايەتى خودا و لە تەنگەللانى دونيا بۆ چاڭ و بەرىنى قىامەت، و لە سەتمى ئايىنە كان بىز دادپەرەرە ئىسلام، ئەمە خودايە پېتغەمبەرە كەى بە ئايىنە كەيدەوە ناردۇوە بىز بەدبەيىنراوه كانى ھەر كەس ئەم ئايىنە پەسەند بىكەت ئەدوا پەسەندى دەكەين و لېنى دەگەرىتىنەوە و لە خۆى و زۇويە كەشى دەگەرىن، ھەر كەس بەرپەرچى بىداتمۇھ لەگەلتى دەچەنگىن تا دەگەينە بەھەشت يان سەرەدە كەوين.^۱

پۆستم وتى: قىسىه كاتتان بىست، ئايا دەكىتىت ئىيە ئەم كاره دا بىخەن هەتا چاوىيىكى پىتىدا دەگىرىپىن؟ ئەوיש فەرمۇسى: بەلىٰ، ئەوھى كە پىتغەمبەر(ع) بۇيى كەردووين بە سوونەت ئەوھى كە زىاتر لە سى پۆز مۇلەت نەدەينە دوزەمنان، ئىيمە سى داوامان ھەيدىه و بۆتائى دووبارە دەكەينەوە، تۆش سەيرى كاروبارى خۆت بىكە و پاش دىيارى كەردىنى چارەنۇسىتىك يەكتىك لەم سىيانە ھەلبۇزىرە: ئەگەر موسىلمان بۇويت لە خۆت و زەويىھە دەگەرەن، ئەگەر پىيىستىت بە نەرتىرينىان ھەبۇ شەوا پشتىوانىت دەكىين، يان دەست بەردارت دەبىن لە پۆزى چوارەمدا ھەتا دەستپېشخەريان پى دەكەيت، من دەستەبەرى ھاۋپىيکاغەن.

پۆستم وتى: ئايا تۆ گەورەيانى؟ ئەوיש فەرمۇسى: نەخىر، بەلام موسىلمانان ھەموويان وەك يەك جىستە وان لە نىتو يەكتىدا، نۆرتىرينىان خەلات و پاداشتى بەرزتىرينىان دەكەت. پاشان لىتىدا و پۆشىت، لە پۆستم و ھاۋپىيكانى گەمرا پۆستم وتى: ئايا ھەرگىز قىسىه كەتان وەك قىسىه كانى ئەم پىباوه بەرگۈي كەمۇتۇوه؟ ئەوانىش بىننىان كە سووكايدەتى بەكەرە كانىيان دەكەت، دواتر پۆستم وتى: بەلام لىتىدان من سەيرى پاوبىچۇون و قىسىه و مىزۇو دەكەم، عەرەبەكان جىله كانىيان دەشاردەوە و پەسىنایەتىيان دەپارىزىن.

لە پۆزى دووھىدا، پۆستم كەسانىتكى نارد بۆ لاي سەعد و داواى لى كەن كە ھەمان پىساوى بۆ بنىئەنەوە، سەعديش حوزەيەنە كورى مىحسىنەنە غەلەفانى بۆ نارد كە لە كار و كردار و بە دەمەوەچۈن و وەلام دانەوە و شانىدا ھىچ جىاوازىيەكى لە رەبىع نەبۇو، ئەمان ھەردووکىان لە يەك دەفر پاراو بۇبۇون، كە ئەوיש ئايىنى ئىسلامە.

پۆستم پىتى وتى: بۆچى ئەمە دوئىنى لە گەلەمان نەبۇو؟ حوزەيەنە فەرمۇسى: ئەمیرە كەمان لە خوشى و ناخۆشىدا يەكسان دەبىت لە نىتواغاندا، ئەمەش نۆبەيى منه، پۆستم وتى: بەلىٰن و پەيانە كەمان ھەتا كەيدى؟ ئەوיש فەرمۇسى: ھەتا سى رۆزە، لە پۆزى پاپىدووھو.

لە پۆزى سېيەمدا پۆستم كەسىتكى ترى ناردەوە بۆ لاي سەعد و داواى لى كەن كە پىساويىكى ترى بۆ بنىئەت، ئەوיש موغىرەنە كورى شوعبەي بۆ نارد، كاتىتكى كە موغىرە چىوویە لاي لەسەر كورسىيە كە دانىشت و لايىنگرانى لىتى ھاتتنە پېشى و بە لاي خۆيىاندا رايانىكىشا! ئەوיש پىسى وتنى: ئىيمە ھەمالى خەونە كانى ئىيەمان پى دەگەيشت، گەل و نەتەوھىك بابىم كە پەشىمانى لە ئىيە بىت، ئىيمە كە گەل و ھۆزى عەرەبىن كە سەمان لە كە سەمان و دەدورنا كەويتىھە مەگەر كەسىتكى كە بە گۈرى ھاۋەلە كەيدا بچىتىمە، گومانم وابۇ كە ئىيەش وەك ئىيمە ھاواكاري و يارمىھەتى نەتەوھە كە تان دەدەن، ئەمە باشتە لەوھى كە ھەندىتكەن خاۋەننى ھەندىتكى ترتان، ئەم كارەش لە نىتواناندا رەوا نايىت وە ھىچ دەولەتىك لەسەر ئەم بارو دۆخ و ئەم ئەقلانە ناپەسيت.

مېيىنەيەك وتى: سويند بە خوا شۇ پىباوه عەرەبىيە راستى وت، بەپرسىتكى بازىرگانە كانىش وتنى: بە راستى بە قىسىه گەلەتكى بۆ پۇومانى كەدىن كە هيشتا كۆزىلە كاغان خۆيىانى بۆ دادەمالن، خواي گەورە پېشىنە كاغان بىكۈزىت كە كاروبارى ئەم ئومەتەيان بچۈوك كرددەوە.

پاشان رؤسائم قسمه‌گله‌یتکی کرد که کاری عمره‌بی تیندا بچوک کردوه، و کاری فارسه‌کانی گهوره راگرت، باسی نه و بارودخه کرد که پیشتر نهوانی تیندا بووه له خراپی بارودخ و تمنگه‌لانی زیان.^۱ موغیره‌ش فرموموی: نهوهی که تو بوزیمه باسی دهکهیت له خراپی بارودخ و ناهه‌موواری و جیاوازی، نهوهه بئیمه دهیزانین و نکولی لی ناکهین، دونیاش خاک و ولات و کیشودره، ناپه‌حده‌تیش به خوشگوزه‌رانی کوتایی دی، نه‌گه‌رچی سوپاسی خواتان کردوه له سه‌ر نهوهی که خوا بسوی رهوانه کردوهون به‌لام به که‌می سوپاستان کردوه له سه‌ر نهوهی که بزتان رهوانه کراوه وه لاوازی سوپاسه‌که‌شتان داوینیه به دهسته‌وه بز گزرانی دوخته که و خوا گهوره‌ش له نیو بئیمه‌دا پیغه‌مبه‌ریکی ناردوهه، پاشان باسی نهوهی کرد که پیشتر هاتووه، وته‌کانی کوتایی هینا یه هلبزاردن له نیوان مسلمان بعون یان سه‌رانه وه یان دهست به‌دردار بعون.^۲

دواتر رؤسائم له نیو فارسه‌کان مایمهوه، وتی: کوان نهوانه که له بئیوه بعون؟ نایا نه و دوانه‌ی یه‌که‌م نه‌هاتنه‌وه بز لاتان پاشان هانیان دان، همه‌لیان تینجان، پاشان نه‌مه‌یان هات و هیج جیاوازیه‌کیان نهبوو، نهوان یهک ریگه‌یان گرتبوو، پایه‌ند بعون به یهک کار و فهرمانه‌وه، نهوانه سویند به خوا نه‌گه‌ر پیاوانی راستگز بن یان درزون سویند به خوا نه‌گه‌ر له شده‌ب و پاریزراویان بگاته شوینی خوی نهوا به‌ختنه‌ریان ده‌کات که ناکوک نه‌بن وه هیج گله‌یتک نیه که تیگه‌یشتورتر بیت لهوهی که نهوان ده‌یانه‌ویت نه‌گه‌ر بیتو راستگز بن نهوا هیج شتیک بز نه و گله ناپه‌سیت، پاشان دنگیان تیکه‌ن به یهک دهیت.

چواردهم: خوْسازدان بُوْجه‌نگه‌که:

فارسه‌کان سوودمه‌ند نهبوون له داوای شانده‌کان، له مه‌بسته‌کانیاندا رچجووبوون، تا خواه گهوره‌ش کاریک بدی بینیت، که هم‌به‌دی دینیت، فارسه‌کان خویان کوکرده‌وه بز جدنگ و مسلمانانیش خویان بز ثم کاره ناماده کرد و دواتر فارسه‌کان به پووباری عه‌تیقدا به‌پینه‌وه رؤسائم سوپا به‌هیزه‌که‌ی بهم شیوه‌یه‌ی لای خواره‌وه دامه‌زراند:

- له ناوجمرگه‌دا: پدرده‌واکانی دانا که (۱۸ فیلیان) پنی بوو که سندوق و پیاوانیان به‌سره‌وه بوو.

- له بدهشی لای راسته‌وه: که به داوای ناوجمرگه‌دا دی: جالینوس.

- لبه‌شی لای راسته‌وه: هورمزان، که (۷ یان ۸ فیلی) له‌گه‌ل بوو، که سندوق و پیاوانی له سه‌ر بوو.

- له بدهشی لای چه‌په‌وه: که به داوای ناوجمرگه‌دا دی: بیزانی لیبیو.

- هم‌له بدهشی لای چه‌په‌وه: میهران (۷ یان ۸ فیلی) له‌گه‌ل بوو که سندوق و پیاوانی به سه‌ره‌وه بوو، پاشان رؤسائم دهسته‌یه‌کی نه‌سپ سواری رهوانه‌ی ناوجمه‌ی تله‌قنتمه‌ه کرد ههتا به‌ر له مسلمانان بگرن به پدرپنه‌وه به پووی سوپایه‌کدا و بهم شیوه‌یه‌ش قه‌نته‌ره بويه نیویه‌ندیک له نیوان نه‌سپ

۱- الكامل في التاريخ (۲/۱۰۸).

۲- الكامل في التاريخ (۲/۱۰۸).

سوارانی مسلمانان و بیباوه‌ران و ریک کردنی پیزیه‌ندیه کانیش بهم شیوه‌یدی لای خواره و بو: نسب سواره کان له پیزه کانی پیشه و فیله کانیش به دوایاندا، پاشان پیاده کان، پوسته میش ساپاتینکی گهوره‌ی بز هلدرابوو، که تیایدا ده‌ماهیه و له‌سر ته‌خته که‌ی داده‌نیشت و چاودییری به‌پیوه‌چسونی جهنگ‌که‌ی ده کرد،^۱ مسلمانانیش له ثاماده باشی و ختسازداینکی چاکدا بسوون و باشترین کمره‌سته‌ی جهنگیان ثاماده کردبوو، سه‌عدی کوری ئه‌بی وه قاص هر زوو نهرکی دابوو به‌سهر سویاکیدا، و فرمانی دابوویه ئه‌میره کانی سویا، له‌سر هر ده که‌سیک شوین هدلگریکی دانابوو، همروه‌ها له‌سر مه‌شخمل و ثالاکانیش پیاویکی دانابوو که لهو بواره‌دا پیشینه‌یان هه‌بوو و پیشه وه و پشته‌وه و پیشنه‌نگ و پیشره‌وه کانی ریک و پیک کردبوو وه له‌سر ویستگه کانی گهیشته قادسیه، سویاکه‌ی بهم شیوه‌یده نهرکدار کرد:

-۱- له پیشه‌وه: زوهره‌ی کوری نه‌لویه.

-۲- له لای راسته‌وه: عبدالله‌ی کوری نه‌لوغه‌تم.

-۳- له لای چه‌پوه: شدرحیلی کوری نه‌لسه‌متی نه‌لکندي، جئ نشینه که‌ی خالدی کوری عورفطة.

-۴- له پشته‌وه: عاصم کوری عه‌مر.

-۵- له‌سر پیشره‌کان: سوادی کوری مالک.

-۶- له‌سر ره‌بهن‌کان: سه‌مانی کوری په‌بیعه‌ی نه‌لباهلى.

-۷- له‌سر پیاده‌کان: حه‌عالی کوری مالکی نه‌لنده‌سدی.

-۸- له‌سر سواره‌کان: عبدالله‌ی کوری ذو‌نه‌لسه‌همه‌ینی نه‌لجه‌ندی.

-۹- له‌سر دادوه‌رانی نیوانیان: عبدالرحمن کوری په‌بیعه‌ی نه‌لباهلى.

-۱۰- ده نووسدری سویا: زیادی کوری نه‌بو سویان.

-۱۱- گدرؤکی و بانگخوازی: سه‌مانی فارسی و هه‌موو نه‌مانه‌ش به فرمانیتکه‌وه بسو له عومه‌ر،^۲ بهم شیوه‌یده سه‌عدی کوری ئه‌بی وه قاص و تاریکی بز خله‌که‌که دا و به دوایدا نه‌مو نایه‌تمه خوینده‌وه که ده‌فرمومویت: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الْرَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الْذِكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُها عَبَادِيَ الْصَّالِحُوتَ﴾ (الانبیاء: ۱۰۵).

فرمانی دا به قورنان خوینان که له سوره‌ی نه‌نفال یاسا دانین، کاتیک که سوره‌تکه خوینزایده و لیبوونه‌وه، دل و ده‌روون و چاوه کان پیپوون له خهنده و ثارامیه‌ک دله کانی گرتمه‌وه و خملکی نویزی نیوه‌پریان خویند و سه‌عد فرمانی دا به سویاکه‌ی که پاش الله اکبری چواره‌م بکیشن و بلین (لا حول

۱- الفن العسكري الاسلامي (ص: ۲۵۵).

۲- الفن العسكري الاسلامي (ص: ۲۵۵).

دراوه و ناماوه‌ی جووله و پاپه‌پینن بوتان شاره‌زاکهش و تی: ثم بزاوت و پاپه‌پینه‌یان بز نویزه، ثم به فارسی و تی و نه‌مهش و هرگی‌پراوه که‌تی بز نه‌مانی کوردی: له کاتی بدره‌بیاندا دنگیک هاته به ر گویم، دیاره ظمه نه عومه‌ریه که قسه له گهله سه‌گه کاندا ده‌کات و فیزی زیریان ده‌کات،^۱ کاتیک که په‌پینه‌وه و هستان و بانگ بیزه‌که‌ی سمعد بانگی بز نویزه دا و اته نویزه نیوه‌پ سمعد نویزه خویند و پوستم و تی: عومه‌ر جدرگی خواردم.^۲

- به رزکردن‌وه‌ی گیانی وره‌به‌رزی له نیو تاکه‌کانی سوپای نیسلامی:

سمعده‌ی کورپی ظبه‌ی و‌قاچ (تقطیع) گهوره مسلمانان و سهرکرد کانیانی له‌سمره‌تای روزی به‌که‌می جهندگه که کۆ کرد ووه و پیتی فهرمودو: ده‌ریچن و لم‌نیو خله‌کیدا نه و بره‌سینن که له‌سمرتانه و بز نیوه‌یه له‌شوینی ناره‌حدیدا، ئیوه بدو جیگه‌یدی که تیایدا له نه‌تموهی عمره‌بن، ئیوه شاعیران و وتار بیزوانی عمره‌بن، له خاوون راوه بزچون و به هیزان و گهوره پیاوانی عمره‌بن، بمنیو خله‌کیدا برزدن ویادیان بهینه‌نده و هانیان بدهن له‌سمر جهندگ، ئه‌وانیش به نیویاندا روزیشت.^۳

- بهم شیوه‌یه قدیسی کورپی هویه‌یرهی ظهه‌دی فهرمودی: ئهی خله‌کینه سوپاس و ستایشی خوا بکهن له‌سمر ئه‌وهی، که پینمونی کردون بزی و ئارامیستان له‌سمری پیوه‌تان زیاتر ده‌کات، یادی به‌خشش و خله‌لاتی خودا بکه‌نوه و له خوو ره‌فتاره کاندا شاره‌زوی به‌رهه لای ئه و بکهن، به‌راستی به‌هدشت یان سدرکه‌وتنتان له بردده‌متاندایه و له پشته ظم کوشکه‌ش جگه له‌پوو زه‌ردی هیچی تری لئی نی یه، زویش بیابانیتکی وشكه، وهی پیکه‌وه لکاوه کانیش رهق و زیرن وده‌شته کانیش ئه‌وانه‌ن که بله‌لگه کان دایان نابریت.

- غالبی کورپی عمر‌بدالله‌ی له‌سی فهرمودی: ئهی خله‌کینه سوپاس و ستایشی خوا بکهن له‌سمر ئه‌وهی ئارامی پی بدهشیون و‌هداوای لئی بکهن زیادی بکات، بانگی بکهن ده‌تان هه‌زینن، ئهی گه‌لی معد، ده‌ردی ئیوه چی یه له کاتیکدا که ئیوه له‌نیو قله‌لاکانی خوتاندان واته: ئه‌سپتان پییه و که‌سیکتان له‌گله که سه‌ریچیتان ناکات واته ششیت‌ه کانتان و، سبه‌ینن یادی قسه‌کانی خله‌لکی بکه‌نوه، ئه‌وا سبه‌ینن به‌ئیوه‌یه و لای ئیوه ده‌ست پی ده‌کات وه ئه‌وهی پاش ئیوه‌ش ستایش ده‌کات.

- ئین ئه‌له‌ذیلی ظهه‌دی فهرمودی: ئهی ئه‌وهی معد، قله‌لاکانتان بکنه شمشیره‌کان، له‌سمریان و‌هک شیری بیشده، و‌هه‌روهه کو بؤیان جیگیربون و توّز و گه‌ردیان راپیچ کرد، متمانه‌یان بدو پته‌وتر ببو، چاویان شورکرده، ئه‌گه‌ر شمشیره‌کان کول بعون یان سوان ئه‌وا فرمان پیا دراون و تاشه به‌ردہ کانیان پیتدا بنیزه چونکه ئه عه‌مه‌تی داوه و مزله‌تی نه‌داوه به ئاسن تیایدا.

نها

- ۱- تاریخ الطبری (۴/۳۵۸).
- ۲- تاریخ الطبری (۴/۳۵۸).
- ۳- تاریخ الطبری (۴/۳۵۹).

- بدسر کوری نه‌بی په‌هم جوهی فه‌رمووی: سوپاسی خودا بکمن و به‌کدار قسه‌کانتان راست بکنه‌وه، ئیوه سوپاسی خوداتان کردوه بز نوه‌ی که پتینمایی کردون بز نوه‌ی که له سه‌ینی، ئیوه یه‌کتا په‌رسنیتان کردوه و سه‌لاندووتانه که جگه له خودا هیچ خودایه کی تر نیه، هیچ شتیکی تر نیه که له مسرا زوهیدا له ئیوه نمرم و نیان و لسدراخوت‌بی، نه‌مهش به‌وه ده‌بن که که‌سیک ناسانی بکات، به هیچ شیوه‌یک ناره‌زووی ثدم دونیایه مه‌کدن چونکه هدلتی له دهستان ههتا به لای خویدا دهستان باتدوه، ئیوه ناینی خوا سه‌رخمن خوای گهوره سه‌رکه و توتونان ده‌کات.

- عاصمی کوری عدم فدرموموی: نه‌ی گدل و تنه‌وهی عدره‌ب ئیوه نوه‌ی عره‌بن و خوتان بز نوه‌ی عجه‌م و روویدروویان بعونه‌تموه، بدلکو خولیان به به‌هشت و نهوان خولیان به دونیا، له‌مسرا دونیایان پاریزراوتر نابن له قیامه‌تی ئیوه، نه‌مروز له‌مسرا هیچ کاریک مه‌دوین چونکه سبیینی ده‌بنه شتیک بده‌سر عره‌به‌وه.

- په‌بیع کوری بلادی سه‌عدی فدرموموی: نه‌ی گدل و تنه‌وهی عدره‌ب بز دین و دونیاتان بیه‌نگن: «وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّيْكُمْ وَجَنَّةٌ عَرْضُهَا الْسَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ» (آل عمران: ۱۳۳).

نه‌گهر شدیتان کاره‌کمی له‌مسرا گهوره کردن نه‌وا یادی هاووه‌کانی خوتان بکنه‌وه به ده‌زه‌کان ماده‌م هاووه‌کان که‌سانی خویان هم‌هیه.^۱

په‌بیع کوری عامر فدرموموی: خوای گهوره به ناینی نیسلام پتینمایی کردن وه له‌مسرا کوی کردن نوه‌ه، زوری نیشان دان، له نارامشدا پشوو، ده‌روونتان را به‌ین له‌مسرا نارامی، پای مه‌هینن له‌مسرا په‌شزکاوی چونکه رادی له‌مسرا و خوی پیوه ده‌گری، لم و تدیه‌شدا، خملکی متمانه‌یان په‌یدا کرد و بله‌نیان دا، هه‌زان و بزاو بز هه‌موو نه‌و شتانه‌ی که ده‌کریت بز نهوان بیت.^۲

۱- په‌زی شه‌رماس (آرماث):

په‌زی شه‌رماس بده‌که مین رېز له‌په‌زه کانی جه‌نگی قادسیه ده‌وتیریت، که مداد (۱۴۰۰) تیايدا په‌یامه کمی رووکرده سوپاکه‌ی و فدرموموی: له شوینی خوتان دامه‌زراو بن و به هیچ شیوه‌یدک مه‌جووئین ههتا نویزی نیوه‌په‌زه خوینین، هر که نویزی نیوه‌په‌زه خویند من (الله اکبر) بیک ده‌کم و ئیوه‌ش بیلینه‌وه و خوتان ناماوه بکهن، نه‌وهش بزانن که نه‌م (الله اکبر) هیچ که‌س له پیش نیوه پیسی نه‌به‌خشیووه، بزانن که ئیوه وهک پشتیوانیدک له خوتان پیتان به‌خشیووه وه نه‌گهر گوتیتان له (الله اکبر) دووهم بwoo نهوا ئیوه‌ش (الله اکبر)، که دوپات بکنه‌وه ههتا خوی‌سازداندان خملکی پیگه‌ی خوی ده‌گریته بدر پاشان نه‌گهر (الله اکبر) ای سییه‌مم کرد با سوار چاکه کانتان خملکی چالاک بکنه‌وه و ده‌ریکه‌ون و

۱- تاریخ الطبری (۴/۳۵۹).

۲- ههمان سه‌رچاوه (۴/۳۶۰).

بکهونه راوه‌دونان، هدرکه (الله اکبر)ی چواره‌مم کرد هه‌مووان پیکده وه کشین هه‌تا تیکه‌ل به دوزمنانشان دهبن و تیکرا بلتین (لا حول ولا قوة إلا بالله).^۱

کاتیک که سه‌عد نویشی نیوهردقی خویند فهرمانی دا بهو لاوه که عومه‌ر لای دانابو که سوره‌ی جیهاد (واتا الانفال) بخوینیت، شدویش له‌سمر دهسته‌یدک که سوره‌ی شهناfal ره‌نگینی کرد بسو سه‌ره‌تاكه‌ی خویند، ثم لاؤه له‌سمر هه‌مو دهسته‌کان قورئانی خویند بدشیوه‌یه دل و ده‌رون و چاوی خدلکی گوشاد بعون و له‌گه‌ل خویندنه‌کدیدا ثارامی و سوکناییان ناسی،^۲ کاتیک که قورئان خویندکه لی بوویده سعد (الله اکبر)ی کرد و نهوانه‌ی ده‌ورپشتیشی (الله اکبر) یان کرد، همندی که‌س به (الله اکبر)ی همندیکی تر (الله اکبر) یان کرد بهم شیوه‌یه خدلکی جولان و پاش ستایش کردن خه‌لکی جاریکی تر چالاک بعونه‌و پاشان سی یه کی خدلکانی به‌هیز ده‌رکه‌وتون و جه‌نگه‌که‌یان دامه‌زراند، له خه‌لکانی فارسیش هاوشیوه‌ی غالبی کوری عبدالله‌ی نه‌سددی و عصام کوری عه‌مری تمیمی و عه‌مری موسولمانان له هاوشیوه‌ی غالبی کوری عبدالله‌ی نه‌سددی بعون که کاریگریه کی ثاشکرایان له دوو کوری مه‌عديه زوبه‌یدی و طلحیتني کوری خوهیله‌دی نه‌سددی بعون که کاریگریه کی ثاشکرایان له دوو نیازی به دوزمن هدبوو به جوئی ژماره‌یدک له پالمه‌وانانی بی‌باوه‌پانیان کوشت و بده‌ست له کاتی زورانیازی یه که‌دا باس کراوه هیچ له موسولمانان نه کوژراوه‌ن و زورانیازی هونه‌ریکی سه‌خت و دزواره له هونه‌ره جه‌نگی یه کان و جگه له جوامیران و نه‌بردان هیچ که‌سیکی تر ناتوانی بی‌قورزیت‌سده،^۳ نه‌مه‌ش له وره سه‌رکه‌وتون به‌ز و بلند ده‌کاته و دلگرمی و خوشانیان زیاد ده‌کات. له وره و وزه‌ی دوزراوان و سه‌رنه‌که‌توان دیتیته خواره‌وه دوچاری پوچانیان ده‌کات، موسولمانه یه که‌میمه‌کان هه‌میشه سه‌رکه‌وتون بعون بدراهمبه‌ه کانیاندا، له‌برنه‌وه سودیان له زورانیازی بینیوه،^۴ کاتی خدلکی چاوه‌پانی (الله اکبر)ی چواره‌مم بعون یه‌کیک له پیاواني پیاده‌ی هۆزی نه‌هد که قهیسی کوری حوزه‌یی کوری جه‌رسومه بwoo و تی: نه‌ی هۆزی نه‌هد راپه‌رن بزیه ناونزان (بلندی) هه‌تا بیکه‌نه کردوه، خالیدی کوری عورقطش‌هات و فرموموی سویند به‌خوا بی‌دهنگ دهیت یان کاره‌کدت ده‌پیزمه که‌سیکی تر، نه‌ویش بهم شیوه‌یه بی‌دهنگ بwoo.^۵

- رؤستم فه‌رمان به هیرش کردن ده‌داته لایه‌ک له سوپاکه‌ی:

کاتی که رؤستم سه‌رکه‌وتونی موسولمانانی بینی له لایه‌نی زورانیازی و راوه‌دونانه‌وه ریگه‌ی نه‌دان که پلانی سه‌رکرده که‌یان له‌وه زیاتر له جه‌نگی راوه‌دونان و زورانیازی به‌جی بهیتن له‌بر نه‌وه فهرمانی هیرش کردنی دایه لایه‌ک له سوپاکه‌ی که هیرشیکی هه‌ملاینه بکه‌نه سه‌ر سوپای موسولمانان

- ۱- تاریخ الطبری (۴/ ۳۶۱).
- ۲- هه‌مان سه‌رچاره (۴/ ۳۶۲).
- ۳- هه‌مان سه‌رچاره (۴/ ۳۶۲).
- ۴- التأریخ الاسلامی (۱۵/ ۴۴۵).
- ۵- تاریخ الطبری (۴/ ۳۶۳).

به تاییه‌تی نه و لایه‌ی که هوزی به جیله‌ی تیدایه و نهانه‌ش که پیچراون و نالاون پییانه‌وه. ثمه‌ش زور جینگدی سه رنج و تیرامان بتو چونکه فارسه کان نزیکه‌ی نیوه سپاکه‌یان روکرده نه و کهرتمی که پیزه‌یه کی که می سویای نیسلامی تیدا بتو، نه‌دهش بدلگدیه بتو نه و هوالدیان که ناوزه ده کریت به دابرانی جنگی زورانباری و راوده‌دونان که بی پروايان تاییدا دوران، بدم شیوه‌یه فارسه کان هیرشیان کرده سمر لایه‌کی سویای نیسلامی به ۱۳ فیله‌وه که هر فیلیک بدپیی ریکخستنی سویا چوار هزار که‌سی پیاده و سواری له گمل بتو، پاشان فیله کان له نیوان دهسته موسولمانان بلاو بونه‌وه و هیرشه که تهرکیز کرابوو له سمر هوزی به جیله و نهانه دهوروپشتیان و پیاده کان له خدلکانی خاوه‌ن هله‌لویست خویان دامهزران بتو هیرشی فارسه کان.

۱/ سه‌عد فرمانی دا به نه‌سهد که به‌رگری له به‌جیله بکات:

سدعد (عجیب) نه و هله‌لویسته بدرچاو کدوت که هوزی به جیله‌ی تیکه و تبوو لمبه‌ر نه‌وه که‌ستیکی نارد بتو لای هوزی به‌نی نه‌سده و پیتی فرمون: به‌رگری له هوزی به جیله و نه و که‌سانه بکمن که پیوه‌یان نالاون، بدم شیوه‌یه طلحیتی کوری خوه‌یله و حه‌مالی کوری مالک و غالب کوری عبدالله و پهیلی کوری عه‌مر له کدتیبه کانیان هاتنه دره‌وه و هه‌عوری کوری سوهید و شهقیمه ده‌لین: توند و تول ببنده نه‌وان خوایان بدسره‌وه بدهرد و اه هیرشیان ده کرده سرداریان و لییان ده‌دان هه‌تا فیله کاغان لی کوت و بند کردن، من دواکدوه و یه کینکی به‌هیز له‌وان هاته دره‌وه بتو طلحیتی و زورانی له گمل گرت به‌لام طلحیتی زور له گملیدا نه‌مایوه و کوشتی، کاتنی که فارسه کان بینیان که فیله کانیان له نیتو هوزی بدنی نه‌سده چیان به‌سمر هاتووه و تیره کانیان بوردو و مانیان کردن، موسولمانان توند و تیژی په‌رد و اکان و جالیزی سیان له سمر ده کدوت که دوو له سه‌کرده کانی فارس بون، پاشان موسولمانان تیکرپا چاوه‌پوانی (الله اکبر) چواره‌م بون له سه‌عده‌وه بدم شیوه‌یه هیزی فارس له سمر بدنی نه‌سده کز بوبیوه که له گمل نه‌وه شدا چند فیلیکیان له گمل بتو، نه‌وان خویان بتو داممزاندن و سه‌عد (الله اکبر) چواره‌می کرد، ئینجا موسولمانان به پووی فارسه کاندا کشان و جنگه که‌ش به ده‌ری هوزی به‌نی نه‌سده ده‌سورپیته‌وه و ساته‌وه خته کانی خوی بده‌ری ده‌کات. له پیتی پاست و چمه‌وه فیلی فارسه کان سه‌ركه‌تون به‌سمر نه‌سپی موسولماناندا، نه‌سپه کانیش خویان لی که‌رخ ده‌کرده و یه کیان ده‌گرت، بهم شیوه‌یه سواره کان خویان ده کرده پیاده و پالیان دهنا به نه‌سپه کانه‌وه هه‌تا له فیله کان بچنه پیشی.

ب/ سه‌عد داوای له هوزی ته‌میم کرد فیلیک بتو فیله کان بدوزنه‌وه:

سه‌عد که‌ستیکی نارد به دوای عاصمی کوری عه‌مری ته‌میمی و پیتی فرمون: نهی هوزی ته‌میم ئایا ئیوه که‌سانی خاوه‌ن حوشتر و نه‌سپ نین؟ ئایا فینلکتان پیتی نی به بتو نهدم فیلانه؟ نه‌وانیش و تیان: بدلى سویند به خوا، پاشان بانگی چه‌ند پیاویکی تیره‌اویزی هوزه که‌ی کرد له گمل که‌سانیک که روزشنبیر بون و اته جووله و سه‌لیقه‌یان هدبوو پیتی فرمون: نهی هوزی تیره‌اویزان نهی خدلکانی

خاوهن جووله و سدليقه چاري فيله کان بکنه کانيان پيچن همتأ ثهو سندوقانهيان
بکهه وييت که جهندگاوهه کانيان هـلـگـرـتـوـه و خـزـىـهـاتـهـ دـهـرـهـهـ پـارـيـزـگـارـىـ لـيـكـرـدـنـ جـهـنـگـيـشـ لـهـنـيـتوـ
هزـىـ بـهـنـىـ تـهـسـهـ دـاـ هـهـرـ بـهـرـىـ دـهـكـراـ،ـ تـهـگـهـرـانـ بـهـ دـوـايـ لـايـ رـاـسـتـ وـ چـهـپـداـ زـورـ دـوـورـ نـهـبـوـ،ـ
هاـوـپـيـكـانـيـ عـاصـمـ لـهـ فـيـلـهـ کـانـ چـوـونـهـ پـيـشـيـ وـ كـلـكـيـ فـيـلـهـ کـانـيـانـ گـرـتـ لـهـ گـهـنـ كـهـزـاـوـهـ کـانـيـانـ بـهـ شـيـورـيـهـ
کـهـمـهـ بـهـنـدـهـ کـانـيـانـ قـرـتـانـدـ وـ لـورـهـ فـيـلـهـ کـانـ بـهـرـزـ بـويـهـوـ،ـ ثـهـ رـوـزـهـ هـيـچـيـانـ بـوـ نـهـماـيـهـوـ جـگـهـ لـهـ لـورـهـ
فـيـلـهـ کـانـ،ـ خـاـوهـهـ کـانـيـانـ کـوـزـرـانـ،ـ خـهـلـكـهـ کـهـ رـوـيـدـرـوـ بـوـونـهـوـ وـ بـهـ هـزـىـ بـهـنـىـ تـهـسـهـدـ پـشـوـيـانـ بـهـ خـشـىـ،ـ
فارـسـهـ کـانـيـانـ لـىـ گـيـپـانـهـوـ بـوـ شـوـيـنـىـ خـوـيـانـ وـ جـهـنـگـ بـهـرـدـهـوـامـ بـوـوـ تـاـ رـوـزـهـ ثـاـواـ بـوـ،ـ پـاشـانـ تـاـ هـيـيـورـيـ لـهـ
شـدـوـگـارـ رـهـوـيـ يـهـوـ،ـ پـاشـانـ هـهـمـوـ ثـهـ خـهـلـكـانـهـ گـهـرـانـهـوـ ثـهـ ثـيـوارـهـيـهـ ۵۰۰ـ کـهـسـ لـهـ هـزـىـ بـهـنـىـ
تهـسـهـدـ شـهـهـيدـ کـرـانـ کـهـنـ سـپـرـ بـوـونـ بـوـ خـهـلـكـىـ،ـ عـاصـمـ وـاتـهـ هـزـىـ تـهـمـيمـ دـهـستـ درـيـشـ وـ پـارـيـزـهـرـانـ
خـهـلـكـ بـوـونـ وـ تـهـمـدـشـ يـهـ کـهـمـيـنـ رـوـزـيـ بـوـوـ کـهـ رـوـزـيـ تـهـرـمـاسـ (أـرمـاثـ)ـ بـوـوـ.^(۱)

ج / هـلـوـيـسـتـيـكـيـ قـارـهـمانـانـهـيـ طـلـحـيـهـيـ کـورـيـ خـوـهـيـلـهـدـ:

ثـهـ فـهـرـمـانـدـيـ سـعـدـيـ کـورـيـ ثـبـيـ وـقـاصـ(صـلـهـ)ـ کـارـيـگـرـيـ خـوـيـ هـهـبـوـ لـهـسـهـرـ هـزـىـ بـهـنـىـ تـهـسـهـدـ،ـ
ثـهـ رـوـزـهـ طـلـيـحـيـ کـورـيـ خـوـهـيـلـهـدـ فـهـرـمـوـوـيـ:ـ ثـهـ عـدـشـيرـهـتـهـ کـهـ بـهـرـاستـيـ نـاـوـرـدـنـ بـهـ نـاوـيـ خـوـيـ مـتـمـانـهـ
پـيـكـراـوهـ،ـ تـهـمـ پـيـاـوهـ تـهـگـرـ بـيـزـانـيـاـيـهـ کـهـ کـمـيـتـيـکـيـ تـرـ مـاـفـدـارـتـرـهـ بـوـ فـرـيـاـكـهـوـتـتـيـ ثـهـ خـهـلـكـهـ ثـهـواـ فـرـيـاـيـانـ
دـهـکـوـتـ،ـ بـهـهـيـزـ وـ بـتـهـوـيـ دـهـسـتـيـانـ پـيـ بـكـنـ،ـ بـهـ شـيـوهـيـ شـيـرـيـ جـهـنـگـهـلـ لـيـيـانـ بـرـوـنـهـ پـيـشـيـ،ـ بـهـ رـاـسـتـيـ
ثـيـوهـ نـاوـيـ شـيـرـتـانـ لـىـ نـزاـهـ هـمـتـاـ بـهـ کـارـهـ کـانـيـ هـمـسـتـ لـهـبـرـ ثـهـوـ خـوـتـانـ پـتـهـ وـ بـهـ هـيـزـ بـكـنـهـوـهـ وـ لـهـ
رـوـوـيـانـدا~ بـوـهـسـتـنـهـوـ،ـ هـهـلـمـهـتـ بـهـرـنـ وـ هـهـلـمـهـيـهـنـ،ـ خـوـشـيـ دـهـرـپـيـنـيـ رـهـبـيـعـهـ هـهـرـ بـوـ خـوـدـاـيـهـ وـ تـهـمـهـ جـ
هـهـلـاـتـيـنـيـکـهـ ثـيـوهـ هـهـلـدـيـنـ،ـ جـ سـرـدـهـمـيـتـيـکـهـ کـهـ پـيـاـيدـاـ هـهـلـدـهـدـنـ،ـ ثـهـمـ دـهـگـاهـ شـوـيـنـىـ ثـهـوانـ وـ ثـيـوهـشـ بـهـ
شـوـيـنـهـ کـانـيـ خـوـتـانـدا~ هـهـلـبـدـهـنـ بـاـ خـوـاـيـ گـهـورـهـ پـيـتـانـدا~ هـهـلـبـدـاتـ،ـ بـهـ نـاوـيـ خـوـاـيـ گـمـورـهـوـ بـهـ بـهـهـيـزـ بـهـدـنـ
بـهـسـرـيـانـداـ،ـ ثـهـمـ قـسـانـهـشـ کـارـدـانـهـوـيـهـ کـيـ سـهـرـسـوـرـهـيـتـنـهـرـيـ لـهـ دـهـرـوـنـيـ گـهـلـهـکـهـيـداـ رـوـانـدـ بـهـ جـزـرـيـكـ
کـهـ گـورـاـنـ بـوـ چـهـنـدـ وـزـيـهـيـکـيـ کـارـيـگـمـرـ،ـ هـدـرـ خـوـيـانـ بـهـ تـهـنـهاـ بـهـرـگـاهـ بـارـيـ جـهـنـگـهـکـهـيـانـ گـرـتـ تـاـ هـزـىـ
تهـمـيمـ هـاـوـکـارـيـانـ کـرـدنـ هـهـرـ لـهـ رـوـزـهـداـ (۵۰۰ـ)ـ شـهـهـيـديـانـ پـيـشـكـهـشـ کـرـدـ،ـ هـهـرـوـهـاـ هـزـهـ کـانـيـ تـرـ بـهـ
پـالـلـوـانـيـهـتـيـهـيـ هـزـىـ بـهـنـىـ تـهـسـدـکـارـيـگـرـيـبـوـنـ وـ تـهـشـعـهـسـيـ کـورـيـ قـهـيـسـيـ تـهـلـكـنـدـيـ فـهـرـمـوـوـيـ:ـ ثـهـيـ
هـزـىـ کـنـدـهـ خـوـشـيـ دـهـرـپـيـنـيـ هـزـىـ تـهـسـدـ بـوـ خـوـدـاـيـهـ وـ تـهـمـهـ جـ هـهـلـتـيـنـيـکـهـ ثـيـوهـ هـهـلـدـيـنـ،ـ جـ قـسـهـيـهـ کـهـ
کـهـ لـهـسـهـرـ شـوـيـنـهـ کـانـيـانـ قـسـيـانـ لـهـ گـهـنـ دـهـکـنـ،ـ بـهـمـ شـيـوهـيـهـ هـهـلـوـيـسـتـيـ کـنـدـهـ لـهـ بـارـيـ بـهـرـگـرـيـ
لـهـ خـوـکـرـدـنـهـوـ گـزـراـ بـوـ هـيـرـشـ کـرـدنـ هـدـرـچـيـدـکـ لـهـ مـهـ جـوـوـسـيـانـ لـهـبـرـدـهـمـداـ بـوـ رـاـيـانـ مـالـيـنـ وـ
گـهـرـانـدـيـانـهـوـ بـوـ دـاـوهـ.^(۲)

۱- تـارـيـخـ الطـبـريـ (۳۶۵/۴ـ).

۲- تـارـيـخـ الطـبـريـ (۳۶۴/۴ـ).

۳- التـارـيـخـ الـاسـلـامـيـ (۴۴۹/۱۰ـ).

۴- القـادـسـيـ،ـ أـمـدـ عـادـلـ كـمـالـ (صـ:ـ ۱۳۹ـ)،ـ تـارـيـخـ الطـبـريـ (۳۶۴/۴ـ).

د- ئو پارچه شیعره‌ی له و پۆزهدا و تراوه:

أولوا لاحلام إذ ذكروا الخلوما	لقد علمت بنو أسد بآنا
ولو لم نلفه إل هشيمما	وأنا النازلن بكل شفر
مع الابطال يعلكس الشكيمما	ترى فيما الجياد مسومات
تننهن عن نوارسها الخصوما	ترى فيما الجياد مجلجات
تشبههم إذا اجتمعوا قرومما	جمع مثل سلك مكفر
إذا لاقت بأساً أو خصوما	بثلهم تلا في يوم هييج
وكانت لا تحاول أن تربما	نفيينا فارسا عمما أرادت

ه- بیمارستانی جەنگەکە:

بیمارستانی جەنگەکە له ناوچه‌ی عوزه‌یب بتو به جۆریک خیزانی موجاهیدانی ئازامگر و دلسوزی تیدابوو، کە بیریندارانی جەنگەکەیان دەھاته بەردەست و سەرپەرشتى چاره‌سەرگەردن دەگەردن و تیماريان دەگەردن تا کار و فەرمانى خوداييان تىيدا تەمداو دەبۈون لەگەل ئەۋەشدا شەوان شەركىيىكى گەورەيان ھەبۇو لەوهى کە مندالان ھاوکارىيان دەگەردن لە ھەلکەندىنى گۆپى شەھيدان، ئەگەرچى پەرسىيارى و کارى پىزىشىكى بیریندارەكان له شەركە نزىك و بەددەست ھاتووه کانى ئافەتان بتو، چونكە ھەلکەندىز زەوي لە شەركە سەختە كانە، بەلام پىاوان لېزهدا سەرقالى جىهادن، لەبىر شەوه لە كاتى پىويىستدا دېبىت ئافەتان ھەلسىن بە بەجىھىنانى ئەۋەرگەييان، ئەوان شىياوى ئەمنەن لەوهى کە بە نىماندارى و خۇزپاڭرى وەسف كراون،^۱ پاشان شەھيدان گۆيىزرانەو بۆ شىيۆيىك کە دەروانىت بە نىوان ھەردوو ناوچه‌ی عوزه‌یب و عىن شەمس لەھەمۇ لەكانييەو،^۲ ئەم بەرىيەست بۇونەي نىوان موسىلمانان و دۈزمنەكائيان لەو شەوهدا ھەليلىك بتو بۆ ئەۋەهى کە ھەندى لە موجاهيدان سەردىانى كەمس و كارىيان بىکەن له ناوچه‌ی عوزه‌یب.^۳

و- خەنساي كچى عەمر لەشەوي ھەممە جۇردا كورەكانى ھان دەدات بۆجهنگ:

لە نۇونە هيتنانەي ئافەتانى موسىلمانان لە عوزه‌یب خەنسانى كچى عەمرى ژئە شاعيرى ھۆزى بىنلى سەليم کە كورەكانى چوار كەللە پىاپۇن ئامىززىگارى دەگەردن و ھانى دەدان بۆ بەشدارى كەردن لە جەنگ و فەرمۇسى: ئىپە بهويسىتى خۆتەن موسىلمان بۇون و كۆچتەن كەرددووه بۆ ئەم كارە ھەلبۇرۇدرابون و ئىپەش دەزانىن کە خواي گەورە لە جەنگى دىز بە بىباوهەن پاداشتى گەورە بۆ موسىلمانان ئاماھە كەرددووه ئەۋەش دەزانىن کە مالى ئەو کە نەپېۋاھىي باشتە لەم مالى ئەم دونيايىه کە كۆتايىي دى و خواي گەورەش دەفەرمۇسىت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ إِمْنَوْا صَبَرُوا وَرَأَبْطُوا وَأَتَقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ) (آل عمران: ۲۰۰).

۱- التأريخ الإسلامي (٤٥١/١).

۲- التأريخ الإسلامي (٤٥٢/١٠).

۳- هەمان سەرچاوه.

سېدىنى (إنشاء الله) بە سلامتى پۇزتان كرده‌و نەوا بە چاوكراوهى بىرۇن بۆجەنگى دوزمن و لەسىر كەوتىن بەسىر دوزمندا پشت بە خودا بىبىست، ئەگەر جەنگە كەتان بىنى كە بە خىرايى بە لاي ساقە كەيدا تىپەرى و ئاگەر لەسىر ساقە كانى بلىئىسى هەلساند و نەۋا ئاگەر لەسىر ئەملا و ئەلاكەي تدقىمۇه نەوا نارەزووی ھەلگىرسانى و پەلاماردانى بىكەن و لە كاتى تىكىزۈانى سوپاكمىدا بچن بىز سەرۆكە كەدیان بە دەستكەوت و پىزىدارى سەرىكەون لە مالى نەمرى و مىوانغانەي خودايسىدا، كورپەكانىشى ئامۇزڭارىيە كەيان وەرگرت و لەسىر بېپارى قىسىكەي خەنساى دايىكىان ھەر كە پۇز بۇويدوه بەرهەو بىنكە كانى خۇيان بەپىتكەوتىن.^۱

ز- ئافەتىك لە نەخع ھانى كورپەكانى دەدات لەسىر جەنگ:

ئافەتىك لە نەخع كە چوار كورپى ھەبۇ شەو پۇزە ئامادەي شەو جەنگە بۇون، كاتىك كە پۇز بۇويدوه و شەبدقى دا بە كورپەكانى وت: ئىتىو موسىلمان بۇون و نەگۇراون، كۆچتەن كردوه و كۆچە كەتان بۆ يەسرىب نەبۇو، ولات قىسى بە ئىتىو نەكردوو، كە بىرىيەتى و بىن بارانى تىكتەن بىدات، پاشان ئەم دايىك پىر و گەورەيەتان هيتناو خىستانە ئىتۇ چىنگى فارسەكان، سوينىند بە خوا ئىتىو كورپى يەك پىاون ھەروك ئەدوھى كە كورپى يەك دايىك، نە باوكتان خىانەتى كردوو، نە دايىكتان خراپىيەكى كردوو، دەي رابىن سەرەتا و كۆتايىي جەنگە كە بىيىن، ئەوانىش خىرا بەجىيان ھىشت و گورپ و تىنیيان دايى خۇيان، كاتىن كورپەكانى لەبىر چاوى وون بۇون دايىك دەستى بەرز كردوو، بۇ ئاسمان و دەيروت: خواي گەورە بىللا لە كورپەكانى دور بەخەيتەو، پاشان كورپەكانى گەرانسەو بۆ لاي و شەپېتكى باشىان كردوو، هېيج كامىيان بىرىندار نەبۇو بۇون.^۲

۲- پۇزى ئەغواس (أغوات)

پۇزى ئەغواس پۇزى دووهمىي رۇزىنى جەنگى قادسيي بۇو، لە شدوى ئەم رۇزەدا پېشەرەوي سوپاى شام كە قەمعقانىي كورپى عەمرى لەتەميمى سەركەدايەتى دەكىرن ھاتنە پېشى و عومەر ئەمیرى باوه‌پداران فەرمانى بە ئەبا عوبىيەدە ئەمیرى شام دا كە سوپاكمى خالدى كورپى وەليد بىگىپىتىمەو بۇ عىراق بە مەبەستى ھارىكاري كردنى موسولىمانان لە قادسيي، ئەويش سوپاكمى گەراندەو و خالدى بۇ پېتىستى خۇي لاي خۇي ھىشتەو، ھاشمى كورپى عوتىمە كورپى ئەبى وەقاص برازاى سەعدى كردد سەرىيەر شتىيارى ئەو سوپايدە، ئەم سوپايدە كاتىن بە سەركەدايەتى خالدى كورپى وەليد لە عىراقوھەت بۇ شام بۇ ھەزار كەمس بۇون، تىنها شەش ھەزاريان گەرايەوە بۇ عىراق، ھاشمى كورپى عوتىمە قەمعقانىي كورپى عەمرلە پېشەوھى ئەو سوپايدە بۇو كە ژمارەيان ھەزار موجاھيد بۇو.^۳

۱- الاستيعاب رقم (۲۸۷) نساء، القادسية (ص: ۱۴۶، ۱۴۷).

۲- تاريخ الطري (٤/ ٣٦٦).

۳- تاريخ الطري (٤/ ٣٦٧)، التأريخ الاسلامى (١٠/ ٣٦٧).

۱- هـلـوـیـسـتـهـ نـہـبـرـدـهـ کـانـیـ قـهـعـقـاعـیـ کـوـپـیـ عـهـمـ:

قد عقایع خیزایی به پیشپروردی خوی دا تا سوپاکهی خسته پیش سوپای قادسیه له بدره بیانی روزی ثئغواس، له کاتی نہم پیشکه وتنه بیری له کاریک ده کرد و ده که ورهی مسلمانان بدرز بکاته و، بؤیه سوپاکهی دابهش کرد بؤ سد پارچه و دهسته و هدر دهسته یه کیش له (۱۰) که س پیکھاتبوو، فرمانی پیتدان همر، که ۱۰ که سی ید کم له مودای هستی بینینی چاو ون بونون ده که سی تر شوین پیتیان هلبگریت و به دواياندا بروات، قد عقایع له گهله دهیه کی یه که مدا رذیشت و پیشکه وتن و هدر کاتیک که قد عقایع چاوی هلدده بپری له و ناسیه دا کو مصلحتیکی لی دیسین که (الله أکبر) یان ده کرد و مسلمانانیش ثهو (الله أکبر) یان دوباره ده کرد و ده، شموان له جهنگی دوژمنانیان بیتدار بونوشه، نہ مدهش پلانیکی سرکه و تووی جهنگی بوبو بؤ بدرز کردنووه ورہی جه نگاوه ران، به راستی گدیشتی هزار سرباز مانای کو مده کی گدوره نیه بؤ سوپایدک که ژماره یان سی هزار که س دهیت، بدلام نہم داهینانه که خوای گدوره پیتیمانی پی بهیز کرد، قد عقایع مزگینی پیتدان به خوانه گهله کیمی کرد و ده بهوی که گور و تینی مسلمانانی پی بهیز کرد، قد عقایع مزگینی پیتدان به خوانه گهله که لیک به وته کدی: نہی خدلکینه من له گملیکه و هاتووم بؤ لاتان سویتند به خوانه گهله که شوینی نئیو بان پاشان هستیان پی بکردنایه به ختنی نہوان شیره بی پی ده بردن و همو لیان دهدا که بدبی نیو بیفرین، نیو هش هدر نہو کاره بکمن که من دهیکم، پاشان چوویه پیشی و فرموموی: کی زورانم له گهله ده گریت؟ نہوانیش سه بارت به قد عقایع هدر نہو و تدیهی نہبو بدرکیان ده وته و که فرمومویه تی: هدر سوپایدک به وینه نہم پیاوهی تیدا بیت هدر گیز نابدزیت، پاشان له لای سه قامگیر بونون، که سیک بؤی هاته دره و،^۱ قد عقایع پیتی و تز کیی؟^۲ نہویش و تی من به هممنی جاز وویهم، لیره دا قد عقایع نه هامه تی گدوره مسلمانانی روزی پر دی به دهستی نہم سه رکده یه هاتووه یاد په روشی ثیسلامی گرتی و هاواری کرد و فرموموی: نہی تزله سینه رانی نہبو عویه یده و سوله بیط و یارانی پرد، هدر چنده نہم سمر کرده فارسیه به نازایه تی بناویانگ بسوه به لام ده کریت له دلی بهم هاواره دی قد عقایع هدلکه نزایت، نہبو بکر (تقطیع)^۳ ده باره دی قد عقایع فرمومویه تی: بدر استی دهنگی قد عقایع له نیتو پیزی سوپایدا له بونی هزار پیاو باشتره،^۴ دهی کدو اته چون پیاویک خوی بؤ راده گیریت له بدر ده میدا نه گرچی له نازایه تی و دل داممزراویدا بیت؟ له بدر نہو قد عقایع مولتی پی نہدا و له بدر ده سه ریازه کانیدا دای به زه ویدا و کوشتنی نہم کوشتنی بدهممن کاریگه ری گهوره له هدزادنی فارسے کانو بدرز کردنووه ورہی مسلمانان هببو له بدر نہوی بدهممنی جاز وویهمی سمر کرده (۲۰)

-
- ۱- قائد كبير من قادة الفرس وأبطالهم وهو الذي أصاب المسلمين يوم المسير.
 - ۲- سأل القعقاع جاذوبة: لأنه كان لا يعرف لأن القعقاع يوم المسير كان في الشام.
 - ۳- التاريخ الاسلامي (٤٥٥ / ١٠).

ئەمیشیان جەنگا تا شەھید كرا،^۱ كاتىك خەنساء هەوالى چوار كورەكەي پى گىشت فەرمۇسى: سۈپاس بۇ شەخدايدى كە بەپتىزى كىدم بە كۆززانيان، لە خودا داواكارم كە لە ئارامىگى پېرىمىھى خۆى لەگەلياندا كۆم بکاتمۇه.^۲

۵- فىلەتكى كارىگەرى قەعقاھى بۇ سەر فارسەكان:

لەم پۇزەدا - پۇزى ئەغواس - قەعقاھى كورپى عەمەر و كورپانى مامى لە ھۆزى تەميم ھەستان بە فىلەتكى كارىگەرى قەعقاھى بۇ سەر فارسەكان ئەمەش بۇ شەھەي كە زانى بەھەي كە فيلەكان لە پۇزى يەكەمدا كەدىان بە ئەسپ سوارى مۇسلمانان لەبىر شەھە خۆى و ھۆزەكەي - بە يارمەتى خواى گەورە - ھەستان بە ئامادە كەدنى چەند حوشتر تا بە شىۋەيەكى ترسناك نىشانى بىدەن كە ئەسپەكان لىيى ھەلبىن، ئەوان پۇشاڭ و جلىكىيان كىردە بەھەي حوشترەكان و چەندىن پەچەيان لە پروويىدا دانا، خەلکانى پىادەيان خستە سەر و بە ئەسپ دەوريان دا بۇ پارىزىگارى لىنى كەنديان، ھېرىشيان پى كەندىن سەر ئەسپى فارسەكان، ئەوان ئەم كارەيان بە فارسەكان كەرد لە پۇزى ئەغواسدا ھەرۋەك چۈن ئەوان لە پۇزى ئەرماسدا بە مۇسلمانيان كەرد، ئەم حوشترانە كارىتكى وايان كەد كە نە بۇ ماوەيەكى كەم يان زۆر نىدەمانەوە خۆيان پى رانەگىرا مەگەر كۆمەلېتكى لە سوار و ئەسپەكانيان پى ترسانىن و ئەسپى مۇسلمانان سەركەوتتىپ بەسەرياندا كاتىك خەلکى ئەمەيان بىنى پۇشاكىيان پىدان، ئەو زيانەي كە لە پۇزى ئەغواس بە ھۆى ئەم حوشترانەوە لە فارسەكان كەمەت زۆر گەورەتى بۇ لەو زيانەي كە لە پۇزى ئەرماس بە ھۆى فيلەكانى فارسەوە لە مۇسلمانان كەمەت،^۳ بەم شىۋەيە مۇسلمانە يەكەمینەكان دەبىنېنەوە كە سەركەوتون بەسەر دۈزمنانىاندا لە داھىتىنى جەنگىدا، فارسەكان لە پۇزى يەكەمدا بە ھۆى فيلەكانىانەوە سەركەوتون بەسەر مۇسلماناندا، لەبىر ئەھەي كە مۇسلمانان فيلىان نىيە پىيۆيىتە بەدو حوشترانەي كە ھەيانە داھىتىنىك ساز بىدەن كە بە ھۆزىيە فىلە لە دۈزمنەكانيان بىكەن، ئەم فيلە جەنگىيە نايابە بۇ كە ئەسپى دۈزمنانى تۆقاند و وە ئەوانەي بەسەريانە بۇون لە سوارەكان ھەللاتن، بەم شىۋەيە پىيۆيىتە مۇسلمانان سەركەوتتو بىن لە بوارى خۆسازدانى مادى پاش سەركەوتتىيان و پىشىكەوتتىيان لە بوارى خۆسازدانى پۇزىيدا.

و- ئەبو موحىھنى سەقەفى لە نىيۇ جەرگەي شەپەكەدا:

لە پۇزى ئەغواسدا شەپەكەدا ئەپىكىدا دان تا نىيۇشەو بەردهوام بسوو، ئەم شەھە ناۋەزەد كرا بە شەھە تارىكى، پاشان دواي ئەھەيەر دەردو تىيمە كە ناۋىپەر بۇون شەپەكە وەستا و ئەمەش سوودىتكى كەمەرەي بۇ مۇسلمانان ھەببۇ، بە جۆزىك شەھىدىانى خۆيانيان گواستەوە بۇ شەخ جىنگەيە كە ئەسپەرەيان دەكىدىن لە شىۋى شۇين نوپىدا، ھەرودەها بىرىندا رەكان دەگۈواستەمۇ بۇ ناوجەي عوزەيپ كە لەھەي

۱- القادسية، أحمد عادل كمال (ص: ۱۵۴).

۲- الخنساء أم الشهداء، عبدالمنعم الهاشمي (ص: ۹۸).

۳- التأريخ الإسلامي (٤٦٠/١).

ثافه‌تان هله‌دستان به تیمارکردنیان، ثدو شده بؤیه که مین جار موجه‌من سه‌قه‌فی لمو جه‌نگه‌دا به‌شداری کرد^۱، ثبو موجه‌من پیشتر کوت و بهند کرابوو، له نیو کوشکه‌که‌دا کاتیک ثیواره‌ی به‌سهردا هات چویه لای سعد، تا لیتی ببوری و شازادی بکات، به‌لام سعد زه‌بریکی لیدا و گراندیه‌وه، نه‌ویش دابزیه خواره‌وه هاتو بؤ لای سملای کچی خضفة، پاشان وتی: شهی سه‌لما شهی کچی نمه‌وهی خضفة، تایا ده‌توانی چاکه‌یه کم له‌گه‌ل بکه‌یت؟ نه‌ویش وتی: ثدو چاکه‌یه چیه؟ ثبو می‌حجه‌ن وتی: ئه‌م کوتو به‌ندم لی ده‌که‌یت‌وه و ئه‌م به‌له‌کم پی ده‌هیت، بؤ خودا له‌سدرمه و ئه‌گه‌ر خودا سلامه‌تی کردم ده‌گه‌ریمه‌وه تا ئه‌م کوت و به‌نده بکه‌مده پیشیه‌کام، سه‌لما وتی: ده‌هی من به‌م کاره چی! نه‌و گه‌رايده‌وه به کوت و به‌نده که‌یده‌وه ده‌تلایه‌وه و ده‌بیوت:

کفی حزناً أَنْ تُلْقِيَ الْفَيلَ بِالْفَنا	وأَتُكْ مَشْدُودًا عَلَىٰ وَقَافِيَا
إِذَا قَمْتَ عَنْنِي الْحَدِيدَ وَأَغْلَقْتَ	مَصَارِعَ دُونِي قَدْ تَصَمَّ المَفَادِيَا
وَقَدْ كَتَنْ ذَا مَالَ كَثِيرٍ إِلَخْوَةَ	فَقَدْ تَرَكْوِي وَاحِدًا لَا أَخَالِيَا
وَلَلَّهِ عَهْدٌ لَا أَخِيسْ بِعَهْدِهِ	لَنْ فَرْجَتِ الْأَلْ أَزُورُ الْخَوَانِيَا

سه‌لماش وتی: من داوای خیرم له خوا کردووه به په‌یانه‌کدت قایل بوم، پاشان ئازادی کردو وتی: به‌لام ئه‌سپه‌که‌مت ناده‌می، دواتر سه‌لما گه‌رايده‌وه بؤ مالی خۆی و بس‌ریوه‌ی بردن له ده‌رگای کوشکه‌که‌ی ده‌ری کرد که ده‌که‌وته دوای خندقه‌که‌وه و پاشتر سواری بسو، ئینجا به سنگه خشکه سوار بسو، تا ئه‌گه‌ر له بدرامبیر لای راسته‌وه بسو الله اکبر بکات، دوای نمه‌وه که‌وته سه‌ر په‌وتی خل‌لکه‌که و له نیوان هردوو ریزه‌که‌دا یاری به رمو ششیره‌که‌ی ده‌کرد، و‌تیان به زینه‌که‌یه‌تی، وتی من به‌ختنوده و بکشکه‌ریش بی کم و کورتیه، پاشانیش له پشت‌وهی موسلمانانه‌وه گه‌رايده‌وه بؤ نیسو ره‌وه‌که و الله اکبریکی کرد و که‌وته سه‌ر لای راستی خل‌لکه‌که و به رمو ششیره‌که‌ی یاری له نیوانیاندا ده‌کرد پاشان له پشت موسلمانانه‌وه گه‌رايده‌وه بؤ ناو جه‌رگه‌ی خل‌لکه‌که و له‌به‌ردهم خل‌لکه‌که‌دا هاتوو چۆزی ده‌کرد، ده‌که‌وته نیو خل‌لکه‌که و دیسانده‌وه یاری به رمو ششیره‌که‌ی ده‌کرد و به‌زوردومانی خل‌لکی ده‌کرد هم‌تا پهنا بؤ بزوردومانیکی دان پیانه‌نزاو بدرن خل‌لکی زور پیس سه‌رسام بون به‌لام لهدیر ئه‌وه‌ی که به رۆز نه‌یان دیبیو نه‌یاندنه‌ناسیه‌وه، همندیک ده‌یان و ته‌مه يان هیشام خویه‌تی يان له هاوه‌له پیشینه‌کانیه‌تی، سه‌عد که له سه‌ر کوشکه‌که پال که‌وتبو سریه‌رشتی خل‌لکه‌که‌ی ده‌کرد ده‌دیفرمۇو: سویند به خوا ئه‌گه‌ر ئه‌بو مجھەن کوت و بهند نه‌بوایه ئه‌وا ده‌مۇوت: نه‌وه ئه‌بو مجھەن و ئه‌وهش ئه‌سپه به‌له‌که‌که‌ید، قسە‌کان فره زۆر بون و کاتیک که نیوانه‌شم داهات فارسە‌کان ناوبیر بون، موسلمانان گه‌راندوه، ئه‌بو مجھەن پیش کەوت تا له کوییوه هاتبوبوه ده‌ره‌وه چوویه‌وه ژوره‌وه، ده‌ست و پیشیه‌کانی خسته‌وه ناو کوت و به‌نده‌که و وتی:

لَقْدْ عَلِمْتَ ثَقِيفَ غَيْرِ فَخْرٍ	بِأَنَا نَحْنُ اَكْرَمُهُمْ سَيِّفُـا
وَأَكْثَرُهُمْ دَرُوعًا سَابِقَـاتٍ	وَأَحْبَرُهُمْ إِذَا كَرِهُوا الْوَقْفَـا

وأنا وفهم في كل يوم
وليلة قادس لم يشعروا بي
ولم أشعر بمرض الزحوفا
فإن أحبس فذلكم بلا شيء

دواتر سملما پیی وت: نهی نهبو موحجهن، نهی پیاوه بچی کوت و بندی کردی؟ نهويش وتي: سويند بدخوا لمبر نهوده بندی نه کردو، که حرام خوارديت، بهلام لم سرده می جاهيليدا مهی خور بوم، من پياوينکي شاعير بوم و شيعر دی بزماندا، هندی جار دهينرمه سر ليوانم، بوئه‌مش ستايشم خراب دهيت، نهپياوه لمبر نهوده بندی کردم، که وتم:

إذا مت قادرني الى أصل كرمته تروي عظامي بعد موتي عروقها
ولا تدنوني بالفلة فإنني أخاف إذا ماتت ألا أذوقها
وتروي بغم الحص لحدى فإنني أسير لها من بعد ما قد أسوقها

هر که روز برویوه سملما ههوالی خزی و نهبو موحجهنی دایه سعدی کوری نهی وه قاص، نهويش بانگی کرد و نازادی کرد، پیی وت: تاوان نیه که به ده می زمانده نه چم بُو سیفه‌تینکی خراب هرگیز.^۱

ز- پلانیکی قهعقاع له نیوهی شهوي تاردا:

یه کيک له ديارترين نهود شتاني که له نیوهی کوتايني شهوي تاردا روویدا نهوده برو قهعقاعی کوري عده مر هدلیتکی قوسته و بُو نخشه‌دارپشتني پیلانیک هدتا له روزی داهاتورودا ورهی موسلمانانی پی بدرز بکاتمه، قهعقاع فرمانی دا به شوينکه و توانی که به پنهانی ذره بکنه نیتو پیزی دوژمنان و پاشان له روزدا بن به چهند دهسته‌یه کده و هر دهسته‌یه سه‌دد جه‌نگاوهر بیت، پیی وتن: نه کدر پرورستان لی برویوه و خورستان لی هدلهات سه‌دد و هرنه پیشی، هر کاتیک که سه‌دد کستان له چاوون برو با سه‌دد کدسى ترتان به دوادا بیت، نه‌گدر هاشم هات نهوده شهود، نه‌گهربنا بُو خملکی تکا و کوششـتان بُو خملکی نوی کردهـته و، کاتیک که تیشكی خور درکهـوت قهعقاع تیبینی نهـسپهـکانی دهـکـرـد وـکـاتـیـکـ کـهـ پـیـشـهـنـگـیـانـ دـهـرـکـهـوتـ قـهـعـقـاعـ اللـهـ اـکـرـیـکـیـ کـرـدـ وـ خـدـلـکـیـشـ دـهـسـتـیـانـ کـرـدـ بهـ اللـهـ آـکـرـ وـ وـتـیـانـ:ـ هـاـوـکـارـیـ وـ کـوـمـهـکـیـ هـاتـ،ـ عـاصـمـیـ کـوـرـیـ عـهـمـرـیـ بـرـایـ زـورـ پـیـسـیـ سـرـسـامـ بـوـ نـهـوـیـشـ فـرـمـانـیـ دـایـهـ گـهـلـهـ کـدـیـ لـهـ روـوـیـ نـاـوـچـهـ خـدـفـانـدـهـ کـارـیـکـیـ وـ بـکـهـنـ،ـ دـوـایـنـ کـهـسـ لـهـ یـارـانـیـ قـهـعـقـاعـ دـهـرـنـهـ کـوـتـ هـدـتـاـ هـاـشـیـ کـوـرـیـ عـوـتـبـهـ بـهـ حـدـوـتـ سـهـدـ کـسـ لـهـ سـوـپـایـ شـامـهـ دـهـرـکـهـوتـ،ـ خـمـلـکـهـ کـهـ نـهـمـ هـهـوـالـهـ وـ نـهـوـهـیـ قـهـعـقـاعـ لـهـ رـوـزـهـ دـاـ کـرـدـبـوـیـ دـایـانـهـ هـاـشـیـ کـوـرـیـ عـوـتـبـهـ بـهـ حـدـوـتـ سـهـدـ کـسـهـوـهـ هـاـتـهـ دـهـرـهـوـهـ،ـ لـیـرـهـداـ توـیـیـهـرـ تـیـبـیـنـیـ خـوـ بـهـ کـهـمـ زـانـیـنـیـ هـاـشـیـ کـوـرـیـ عـوـتـبـهـیـ کـوـرـیـ نـهـبـیـ وـهـقـاصـ دـهـکـاتـ کـهـ

۱- تاریخ الطبری (۴/ ۳۷۴).

۲- تاریخ الطبری (۴/ ۳۷۵).

قایل بتو ب و هرگز تمنی هاواریا له پلانی جدنگیدا و دهستی کرده بهش بدش کردنی سوپاکه‌ی به هدمان شیوه‌ی قدمعاقاعی کورپی عدم، پله‌داری و باوه‌پ بهخوبون بدری پی نهگرت که رای یه کینک له سدرکرده کانی تر و هریگریت به لکو پیاویک بتو له و پیاوانه‌ی که له قوتاچانه‌ی پدروده‌بی پیغامبری دهچووبوون، ثداون وايان لیتها بتبو له پیتاو بدره‌هوندی نیسلام و موسلمانان به گشتی بدره‌هوندی خود و تایبه‌تی خویان و لاناپوو، نه‌مدش له گرنگترین هزکاره کانی سدرکوه‌تنیان بتو له رهساندنی دوله‌تی گدوره‌ی نیسلامی و سه‌رکه‌دونن به سه‌ر تهواوی هیزه کانی جیهاندا له و ده‌مده‌دا.

۳- پژوهش عیماس:

نه‌مد سیته‌مین پژوه بتو، پژوه عیماس فارسه‌کان تیایدا به نهخشیده‌کی نویوه لیسی هاتنه پیشی هدتا به کلپی نه‌مو پلانه‌یان موسلمانان دوچاری نه‌لو لیدانه بکنه‌نمه که له پژوهی که‌مدا دوچاری بتوون، تا موتاییان بقرتینن، فارسه‌کان له‌گهله همر فیلیک چهنه پیاویکیان دانا بز پاریزگاری لی کردنیان و بز پاریزگاری نه‌مو پیاوانه‌ش چهنه نه‌سب سواریکیان دانا، نه‌مدهش وای کرد له موسلمانان له هه‌مرو لایه‌کده په‌لاماری فیله‌کان بدهن، له‌مدهش دوچاری تمنگه‌لانیه‌کی درزار بونه‌وه، کاتیک که سه‌عدی کورپی شه‌بی و دقاص (عجیب) بینی موسلمانان دوچاری گورزیکی کوشتنده بونه‌تسه‌هاردنی به‌دوای نه‌مو موسلمانه فارسانه‌که له‌گهله سوپای نیسلامیدا بتوون و پرسیاری لی کردن ثایا نه‌مو فیلانه شتیکیان هدیه پیتی بجهنگ؟ ثداونیش وتیان: به‌لئی شفره و چاویان هه‌بیه و پاش نه‌مه سوودیان لی و هرناگریت، سه‌عد ناردی به‌دوای قدمعاقاع و عاصمی کورپی عده‌مر و پیتی وتن: کاری نه‌مو فیله سپیم بز تهواو بکدن چونکه تهواوی فیله‌کان نولفه‌تیان به‌وه‌وه گرتیوه و نه‌ویش به بدرامبه‌ر نه‌مو فیله‌وه بتو، پاشان ناردی به‌دوای حه‌مالی کورپی مالک و په‌بیلی کورپی عده‌مری نه‌سدی و فدرمووی: کاری نه‌مو فیله گوردهم بز تهواو بکدن که هه‌موویان هزگری بتوون و ثداونیش به بدرامبه‌ر نه‌مو فیله‌وه بتو، بهم شیوه‌ی قدمعاقاع و عاصم پرمه کانیان هدلگرت و خویان بهره و فیله‌که کشان به‌نیتو ده‌سته‌یدک له‌پیاوان و نه‌سب سواراندا و به هاوریکانی خویان وتن: فیله‌که له ثامیز بگرن با شپرزه‌ی بکدن نه‌مدهش وای کرد له فیله‌که که سه‌یری نه‌ملا و ثدو لا و راست و چهپی خوی بکات و بهوهی نه‌وہتا به ده‌هه‌یه و شپرزه ببیت، دوای نه‌مد قدمعاقاع و عده‌مر له فیله‌که نزیک بونه‌مه له کاتینکدا نه‌مو سه‌رقالتی که‌سانی دهور و پشتی خوی بتو نه‌وانیش پیکه‌وه پرمه کانیان کرد به چاوی فیله سپیه‌که‌دا، پاشان فیله‌که سه‌ری خوی جولاند و سرکاره‌که خوی فریدا، شفره‌کانی شوپر کرده‌وه، قدمعاقاعیش به‌دری پی‌گرت و فرییدا، که‌وت به لادا و همچیه‌کی به‌سه‌ره‌وه بتو کوژران، له لایه‌کی تروه حه‌مالی کورپی مالک فه‌رمووی به په‌بیل: هه‌لبزیره یان تؤ له شیفره‌کان ده‌هه‌یت و من له چاوی وه یان تؤ په‌لاماری چاوی ده‌هه‌یت و من له شیفره‌کانی ده‌دهم ره‌بیل نه‌وهی هه‌لبزوارد که له شیفره‌کانی برات، بهم شیوه‌یه حه‌مال هه‌لسه‌تی بز فیله‌که برد له کاتینکدا فیله‌که سه‌رقالتی نه‌مو که‌سانه بتو که شپرزه‌یان کردبتو، موسلمانان له‌سمر

ناوپوشش کاره کمی له سه رکاره کمی نه ده ترسان له بدر ثدوهی له پریزی یه که مدا که مهربنه که میان قرتاندبو وه نهوان تاک و تنهایان ده کرده وه، پاشان حمه مال دای له چاوی و هه لتروسکا بتو پاشه وهی پاشان راوه‌ستا و پهیلی کوری عه مر بدری پی گرت و شیفره کانی تانگ کرد، سدر کاره کهی چاوی پی هدلهیتا به ناسنیک که له گلیندا بتو دای له پوومهت و لسوتی و به مهش پهیل و حمه مال که وته خواره وه، فیله کانیش وه که بدراز که وته هاوار، فیله کانی تریش سه مر بدم دوو فیله بتوون کاتیک گه رانه وه به پروی فارسه کاندا فیله کانی تریش به دوای نهواندا گه رانه وه و سوپای فارسیش شتر بوویه وه هدتا پروپاری عدتیقی بپی و به رهه و مه دائن گه رایه وه و هدرچی له گلیندا بتو شه کدت و ماندوو بتوون،^(۲) کاتیک گه ره پانی جدنگ له فیله کان خالی بوویه وه خدلکه که به پروی یه کدا کشان و شهر پ و جهنگ له نیوانیاندا گه رم بتو فارسه کان سوپایه کی یه ده کیان همبتو له خدلکانی خاوهن هیز و لاو وه هر کاتیک که کم و کورتیه که پروی له سوپاکهیان بکردا یه هه والیان ده دایه یدز جمرد و نه دیش لم سوپایه کزمه کی و هاریکاری بتو ده ناردن، ثم پرژه موسلمانان و دوژمنانیان تیایدا وه که بتوون.^(۳)

۱- پاله وانیه‌تی عه مری کوری مه عدیه کرب:

عه مری کوری مه عدیه کرب ده فرمومویت: من و نهوانه که بدرا مبدری فیله کانه وه بووین هه لمان کوتایه سدر فیله که و وتم لیم مه گه ربین که زیاتر به پیشالله و هه لمپاچن (واتا بدره و حوشته کان) نه گه ر بیتو لیم دوا بکهون نهوا شیریک له دهست دهدهن چونکه من بتو نیو وه که شیریک وام، نه گه ر هه ستان پی کردم و بینیتان که شمشیره کم له دهست دهایه، پاشان هه لمعتی برد و شاوری نه دایه وه تا لییدان، پاشان تدب و توزی شه ره که شاردیه وه، هاپریکانی و نیان: سهیری چی ده کدن؟ نه گه ر له دهستی بدهن نهوا موسلمانان سوار چاکه کدیان له دهست دهدهن، بهم شیوه وه موسلمانان هیرش و هه لمعه تینکیان بدریاکرد و بیباوه رانهیان لی دور خسته وه پاش نهوهی که زورانیان له گه ل گرت بتو وه له چند لایه کده لییان دابوو، شمشیره کهی له دهستیدا بتو دهیوه شاند و نه سپه کدشی له چهند لایه کده وه لیی درابوو، کاتیک که عه مر هاپریکانی بینی، فارسه کان لیی جیا بونه و نه دیش پهلوی سواری کی فارسی گرت و فارسه که ش هه زاندی و پاشان نهوا سواره تهندگ و چهله مهی دوچار هات و شاوری دایه وه بتو لای عه مر، زور بدهه رشیوه وه بتو، که لیی بذات لم کاته دا موسلمانان بینیان و فیلیان لی کردو فارسه که لیی دور که وته، نه دیش ثاماده بتو واتا به پهله چوو بتو لای هاپریکانی - پاشان فرمومی: له لغاوه کهی جینگیرم بکمن، نهوانیش جینگیریان کرد و دواتر سواری بتو.

۱- التأريخ الاسلامي (٤٦٨/١٠).

۲- تاريخ الطبعي (٤/٣٧٦).

۳- تاريخ الطبعي (٤/٣٧٨).

ب- طلیحه‌ی کوری خووه‌یلدی ئه‌سەدی:

له رۆزى سیئه‌مدا شەرەتە شەو بەردەوام بۇو، پاشان دەنگى طلیحەتى کورپى خووه‌یلدى ئه‌سەدى بۇويە ناوارپى نیوان هەردوو گروپىكە، ئەو بە دواى سوپای فارسە‌کاندا تاوارپى دەدایەوە، فارسە‌کان لەمە ترسابۇون و موسلمانان زۆر پىئى سەرسام بۇون، لەسىر بندان لەم کارەوە ھەندىتىكىان وازيان لە ھەندە كەمى تۈريان هيئىنا، سەعد طلیحە و چەند كەسىتىكى نارد بۇ پاسداۋانى جىنگايدىك كە پەنگە مەترىسى بۇ سەر موسلمانان تىيىدا دەرىكەوەت پاشان ئەركەكەى خىزى پاپەرەن، لە پېشىتى سوپای فارسە‌و سوپایەوە و سى جار (اللە أكْبَرٌ) كىردى،^۱ شەم بزاڤەتى زۆر سوودەند بۇو بە جۆرىك شەرەكە پاگىرا، لېرەشدا ھەلىيکى تە دەستەبەر بۇو بۇ سازكەردنەوەي پىزەكان و پىتك و پىئىك كەردنادە كەردن بۇ شەپ و پىئىككەدانى شەوانە.

ج- قەيسى کورپى ئەلمەكشوح:

ئەي گەلى عەرەب، خواي گەورە بە ثايىنى ئىسلام خەلاتى كەردوون وە بە ناردىنى پېغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پىزدارى كەردوون و بە نازرنىعەمەتى خوداش كەردوونىيە برا، و بانگەوازىشتان ھەرى يەكە، پاش ئەوەي كە ئىتەه ھەندىتىكتان وەك شىئر و دۈزمنى سەر ھەندە كەى تەرتان بۇون، ھەندىتىكى تەرتان وەك پاندىنى گورگ و ھەولى پاندىنى ھەندە كەى تەرتان داوه، ئىتەه ۋەن ئەنلىخەن با سەرگەوت تۇوتان بىكەت، لە خوداوه نازاد كەردنى ناوجەھى فارس دەستەبەر دەكەن، بەپاستى براڭاتنان لە شامىيە كان خواي گەورە شامى بۇ نازاد كەردن و كۆشك و تەلار و قەلا سوورەكانى بۇ رامالىن.^۲

د- ئەو شىعرانەي كە لەو بۇزەدا و تراون:

قىعقاىى کورپى عەمەر و تووپەتى:

فلله قومي حين هزوا العواليا لأعل قديس يعنون الماليا فإنى لأنقى في الحروب الدواهيا أسمل أغيانا لها وما تيما	حضرض قومي مصر حي بن يعمر وما خام عنها يوم سارت جواعنا فإإن كتن قاتلت العدو فلللت فيولاً أراها كالبيوت مغيّرة
---	---

يەكىنلىكى تە فەرمۇسى:

آخرهم بصارم رقتا وجاشت النفس على الترتقي	أنا ابن حرب ومعي مخاقدى إذا كره الموت أبو إحسانات
---	--

۱- تاریخ الطبری (۴/ ۳۸۲).

۲- تاریخ الطبری (۴/ ۳۷۸).

۳- هەمان سەرجاوه (۴/ ۳۸۱).

ھ- شەوی ئەلهورهیر (مۇھمنىز):

شەپ و جەنگى شەوى ئەلهورهير شەوى چوارم دەستى پىتىكىرد، فارسەكان لەم شەوددا رېنگەي جەنگى خۆيان گۈپى، پۇستىم ھەستى بەوه كە ئاستى سوپاکەي لە راوه دووناتدا ناگاتە ئاستى سوپاى مۇسلمانان و بەلكىر لىشى نزىك نابىتتەوه، بۆيە سورر لەسەر ئەۋەسى كە ھەمو سوپاکەي بىكشىتىتە گۈپەپاندە تا قورىبانى بىدات بەو شىكست ھەينانە پىتشواندى كە بۇونە مايدى پۇوخانى ورهى سوپاکەي، چونكە پاش ئەۋەسى كە نەبەردانى ئىسلام ھاتته پوو كەسيتىك لە فارسەكان نەھاتە دەرەوه بۆ زۇران بازى و راوه دوونان، بەم شىبەيە پۇستىم سوپاکەي كىرد بە سىيانزە رېزەوه لە ناوجەرگە و پىشەنگە كان و قەعقاىى كورپى عەمەرىش دەستى كىردى جەنگى خەلکانى بەھېتىز و جوامىتىر و دواى كەوتىن پىش ئەۋەسى نەپەرى (الله أكىر)لى بەرزىتتەوه، ئەو رېنگەي پىستان و لاي خواي گەورە داواى لىخۇش بۇونى بۆز كىردى، كاتىتكە سەعد سى جار (الله أكىر)لى كىردى تەواوى سەركىرەكان و سوپاکە بە پۇوي فارسەكاندا كىشان، كە لە سى پىز پىتكەباتبۇون، پىزىتكە تىرهاویتىز و پىزىتكە ئەسپ سوار و پىزە كەدى تىرش پىادەرەو، شەپ و جەنگ لەم شەۋەدا زۇر جەرگ بې بۇو، ھەر لە سەرەتاي شەۋەوه پىتكەدان تا بەرەبەيان بەرەۋام بۇو كەس قىسى نەدەركەد و دەميان نەدە كەرده، قىسى كانيان مۇھمنىز بۇو لەبەر ئەۋەش بۇو شەۋە ناونزا شەوى ئەلهورهير، مۇسلمانان ئامۆزگارى يەكتريان دەكىد بە خىتنە ئەگەرى ھەولى تەواويان لەسەر جەنگ بۆ ئەۋەسى لەم كېتپەرى كوشندەيەدا پىتشىبىنى دەكەن، ئەۋەش كە لەو بارەيەوه دەگىزدىرىتتەوه،^۱ و ئەۋەش كە ھەركەيە لەم بەرپانە فەرمۇۋانە.

- دورەيدى كورپى كەعبى نەجعى بە ھۆزە كەدى فەرمۇوو: مۇسلمانان خۆيان سازداوه بۆ سنگە خشکە، ئەمشەو بۆ سەرخىستى ئايىنى خودا و جىهاد لە پىتاوايدا پىشى مۇسلمانان بىكەون، بە راستى ئەم شەو ھېچ كەسىتكە پىش ناكەۋىت مەڭدر پاداشتە كەھىنەدە پىشكەوتتە كەدى بىتت، سەبارەت بە بەدەست ھەينانى پلەي شەھىدى ئىزەپىان پى بەرن و دلتان بە مردن خۇش بىكەن، بە راستى ئەمە لە مردن فىيادەستە ئەگەر ئىپە ژيانتان دەۋىي، مەگەرنا ئىپە دواپەزىتان ناوى.

- ئەشىعەسى كورپى قدىس فەرمۇوو: ئەى ئەۋەسى عەرەب: ناكىرىت كە لە گەل و نەتەوە بۇيىتر بىن لەسەر مردن و ناكىرىت جوامىتىر بىن لە دونيا ئىزەپىي بە خىزان و مندالە كاتنان بەرن، لە شەپ و جەنگ مەترىسن چونكە ئەو ھەوا و ئارەزووی پىزدارى و ئاوات و ئامانىي شەھىدانە.^۲

- حۆزەيەفەي كورپى نۇمانى بارقى دەفەرمۇویت: شەوى ئەلهورهير لە بەرامبەر ھۆزى جوعفى دەستىدەك لە دەستە كانى عەجمەنە بۇون كە چەك و جېبەخانەيان بىن كەم و كورتى بۇو، مۇسلمانە كان پەلاماريان دان و بە شىشىر لېيان دان، بەلام بىنيان كە شىشىر كانيان كار لەگەل ئاسىنە كانى شەوان ناكاتەوە لەبەر ئەۋە دامرەنادە، لەم كاتىدا حۆزەيەفەي كورپى نۇمانى بارقى فەرمۇوو: ئەۋە چىتانە؟

۱- تارىخ الطبرى (٤/٣٧٢).

۲- ھەمان سەرچاواه (٤/٣٨٤).

ئەوانىش و تيان: شەشىر لە ناوياندا كار ناكا، ئەويش فەرمۇسى ھەروەك خۆتان بېتىنەوە ھەتا كارىكتان پىنىشان دەدەم، ئەو ھەلىكوتايە سەر پىاۋىتكى فارسى و بە دەور و پشتىدا سۈپەيەو و بە رەمەكمى لە پشتىدا و پاشان ئاپارىتكى دايەوە بۆ لاي ھاپپىتكانى فەرمۇسى: من نايابن بىنم مەگەر بىئىۋە بىرن، ئەوانىش ھەلىان كوتايە سەريان و راپيان مالىن بۆ نىيو پىزە كانى خۆيان.^١

ھەروەها لە بەرامبەر ھۆزى كىننە، توركى تەبەرى (بىهكىك لە سەركەرە كانى فارس) ھەبوو ئەشەھىسى كورپى قەيسى كىنى فەرمۇسى: ئەي گەل و نەندوە كەم بۆيان وە كشىن، ئەوانىش بە حەوت سەد كەسەوە روويان ليتنان و راپيان مالىن و توركى سەركەرەيان كوشتن، شەپ و جەنگ لەو شەوەدا زۆر بەردەوان بۇو، سەرەك ھۆزەكان ھانى ھۆز و تىرەكانىيان دەدا لە سەر خۆپاگىرى و ئارامگىرن، كە ئەمەش زەبرى جەنگ لەو شەوەدا دەردەخات، ھەر ئەوەي كە طبى لە ئەنەسسى كورپى حلیسەوە هيئاۋىھەتى دەفرمۇسىت: من شەوى ئەھلورەيرم بىنى، بە راستى زىنگانەوە ئاسن تىايادا وەك دەنگى ئاسىنگەرى وابوو لەو شەوەياندا ھەتا بەرى بەيان، سەبر و ئارامى لە خەلتكە كە بىرا و سەعد ئەو شەوە بە جۆرىك مايەوە كە ھەرگىز وا نەبۈوبۇو، عەرەب و عەجمەد كەنەش كارىتكىيان بىنېبۈو كە ھەرگىز شتى لەو شىۋىھە نەبۈوه، ھەوالەكەن لە رۆستەم و سەعد دابپان، سەعد دەستى كرده نزا و پاراندە تا نىيۆھى ئەو شەوە تىينەپەرى بۇوكە گۈيى لە دەنگى سەعد بۇ دەيھەرمۇو:

خن قتلنا معشرا وزاندا أربعة وخمسة و واحداً
خسب فوق اللبد الأوسادا^٢ حتى إذغ ماتوا دعوت جاهداً
الله رب وأحترست عامداً^٣

ھەر بەم دىتىرە ھۆنراوهىيە سەعد پىنمايى كرا بۆ ئازادىخوارى و پىزگاربۇون، ھەر بەم شىۋىھەيە سەعدى كورپى ئەبى وەقاص (عجىب) ئەو شەوە مايەوە لە خودا دەپاپايدو و داواى سەركەوتن و پشتىوانى لى دەکردى، ئەمەش دەكىيەت كە ئاماڭەيەك بېت بۆ بەدەمدوھە ئاتن و گىرابۇونى دوعا كانى سەعد.^٤

٤- پۇزى ئەلقادسىيە:

لە پۇزى چوارەمداو ئەمچارەيان مولىمانان دەستيان دايە جەنگ، لەم كاتە قەعقاعى كورپى عەمىز بە ئىتە خەلتكە كەدا تىىدەپەرى و دەيھەرمۇو: پاش سەعاتىيەك پشت تى ھەللىرىن بۆ ئەو نەندەوە دەست پىنەدەكت كە دەستيان پىئىرىدوو ئىيەش يەك كاتزمىر ئارامتان بېت و پاشان پەلامار بەدن، بە راستى سەركەوتن لە گەل ئارامگىرنىدايە، ئەوانىش خۆپاگىريان دا بە سەر ئاثارامىيدا، بەم شىۋىھە كۆمىدلىك لە سەركەدە كان لە دەورى كۆبۈونەوە، خۆيان بۆ رۆستەم گىرت ھەتا لە گەللى بەرەبەياندا تىكىمل بە پىاواه كانى بۇون، كاتىيەك كە تىرە و ھۆزەكان ئەمەيان بىنى چەند پىاۋىتكى تىياندا راست بۇونەوە، ھەر

١- تاریخ الطبری (٤/٣٨٦).

٢- اللبد سرج الفرس، والاؤساد الحيات.

٣- تاریخ الطبری (٤/٣٨٦).

٤- التاریخ الاسلامي (٩/٤٧٤).

یه‌که له قدهیسی کورپی عبد یه‌عوس و نهشده‌سی کورپی قدیس و عه‌مری کورپی معدده‌کروب و این ذی سده‌هینی خوسعدمی و ابن ذی البوره‌هینی هیلالی هستانه سدر پی و فهرموویان: ناکریت نهوانه (واتا فارسه‌کان) له نئیمه بویرتر بن بُو مردن و ناکریت له نئیمه به‌خشنده‌تر بن له دونیا، له هوزی رهیعه‌ش چند پیاویک هستان و وتبان: نئیه شاره‌زاترین که‌سن به فارسه‌کان و بویرترین که‌سن بعون به‌سره‌یاندا له‌وهی که تیپه‌پیوه، نهی نه‌مرق چی بدرتان بی ده‌گریت که بویرتر بن له‌وهی که نئیوه‌ی له‌سدر بووه،^۱ بهم شیوه‌یه قمه‌عقاعی کورپی عه‌مر جوش و خروشیکی نوی ده‌داته پال خروشانه زوره‌کانی تری و خواه گهوره له نیو قاره‌مانیه‌تیه کی بی وینه و ده‌گمن و رای پتسه‌و هیزی نیمان و باوه‌ردا بی‌کوده‌کاتمه، هه‌موو نه‌مانه بُو سه‌رکه‌وتني نیسلام و موسلمانان ده‌سته‌بهر ده‌بیت، به راستی پیشکه‌وتني قدعاع لعم جه‌نگدا رزگاریک بُو بُو موسلمانان، قدعاع هستی کرد به‌وهی که دوژمنایه‌تی له شپر و جه‌نگیکی بدرده‌واهی شدو و روزیدا نارامیان لی براوه و پیش نه‌مدهش بُو ماوهی دوو روز پشویه‌کی کدمیان داوه، به بی‌رتیزی خوی و نه‌زمونون دریزی – پاش سه‌رکه‌وتني خودایی بی‌ی – که کوتایی شه‌رکه له‌گهله نه‌هه‌ول و ماندو بیونه دور و دریوه‌ثارام ده‌گرن، بزیه قدعاع و نه‌ویش هستی پی نه‌کرد و له پشتی بپریه‌کی دامالی، لعم کاته‌دا جه‌گی سوپای فارسیه‌وه، به‌مدهش گه‌رده‌لولیک هه‌لی کرد که بای خورنشینیان ورده بُو، پاشان فریزکه‌کهی روزتهد لعم جی خوه‌کهی نیشته‌وه، فریتی دایه پووباری عه‌تیقه‌وه، ته‌پ و توژی نه‌م کاره دای به‌سدر فارسه‌کاندا و له به‌رگری کردنی خستن.^۲

۱- کوزرانی روزتهد، سه‌رکرده‌ی فارسه‌کان:

قدعاع و نهوانی که له‌گه‌لیدا بعون پیشپه‌ویان کرد تا مه‌نژله‌کهی روزتهد میان دوزیوه به‌لام له‌بدر ته‌پ و توژی نه‌ناوه روزتهد میان نه‌بینی، به‌لام روزتهد مه‌نژله‌کهی جی هینشتبو به‌سدر نه‌سپه‌که‌یه‌وه، قدعاع دای به‌سدر روزتهد مدا و نه‌ویش هستی پی نه‌کرد و له پشتی بپریه‌کی دامالی، لعم کاته‌دا روزتهد به‌رهو پووباری عه‌تیق رای کرد تا خوی ده‌رباز بکات به‌لام هلال فاقی گرت و رایکیشا و پاشان کوشتی، دواتر چوویه سدر مه‌نژله‌کهی و هاواری کرد: روزتهد مم کوشت، به خواه گه‌ورهی که‌عبه، بُو لای من و هرن، نه‌وانیش چون و سوپرانوه به ده‌وره‌یدا مه‌نژله‌کهی بینی و الله اکبریان ده‌کرد و هاواریان ده‌کرد و بانگیان ده‌کردن بهم شیوه‌یه دل و جه‌رگی فارسه‌کان تیک شکا، به‌لام ته‌واوی سه‌رکرده‌ی موسلمانان و پیشکه‌وتن به‌پووه نهوانه‌ی، که پووبه‌رپویان ده‌بیونه‌وه و فارسه‌کانیش له‌بدره‌میان کشانه‌وه و هاتنه دواوه، کاتیک که جالینوس به کوشتی روزتهد می زانی له‌سدر چل و پو شوین جینگیرکراوه‌کهی سدر پووباره‌کهی هستا و هاواری کرد بُو فارسه‌کان که په‌رنوه و له ده‌ستی مردن هه‌لیبن، به‌لام نهوانه‌ی که له مه‌ی و باده‌ی سووکه‌وه نزیک بعون و

۱- تاریخ الطبری (۴/۳۷۸).

۲- التاریخ الاسلامی (۱۰/۴۷۶).

ژماره‌یان (۳۰) هزار کم‌س بتو نهادن که دوتنه ثاوی عدیقده و مسلمانان به رمه کانیان تیوهیان ده‌ژه‌ندن و تدنها که سیکیان پزگاری نهبوو.^۱

ب- کوتایی جهنگه‌که:

بديارمه‌تى خواي گوره جهنگه‌که کوتایي پيهات، پاشان به همل و تيكشانى بالهوانانى ئىسلام و ئيرى و ليهاتووبي سەعدى كورپى ئېبى و قاچسى سەركىدەيان، به راستى ئەم جهنگه شەرىپىكى جەركپى دژوار بتو كە دوژمنانى مسلمانان سى رۇزخويان تىداگرت و تا خواي گوره لە پۇزى چواره‌مدا تىكى شىكاندن، ئەگەرچى زۆرجار مسلمانان لە پۇزىكدا چەندجار دوژمنانيان تىك دەشكاند، ھۆي ئەم دامەزراویه‌ش نەوه بتو فارس ئەم جەنگكىان بە جەنگيکى چاره‌تۈس ساز لە قەلەم دەدا، ئەويش نەوهىي كە يان دەولەتە كەيان لە گەل سەركوتەن و سەرفرازىدا دەميئيتەو، يان نەوهىي كە دەولەتە كەيان لە گەل تىكشىكان و بەزىندا دەپوئىتمەو و بۆيان نارەسيتەو، ھەروهە رۇستەمى سەركىدەشيان ھۆيەكى ترى ئەم دامەزراویه‌يان بتو لە سەرروو سەركىدایتەمەو و سەربارى نەوهش فارسە كانىي رووي چەندى و چۈزىيەتىيەو پىشى خستبىو، به جۈزىك ژماره‌ى سوپايى فارسە كان (۱۲۰) هزار كەس بتو جگە لە شوتنىكەتووان، لە گەل نەوهى كە يەزجىدرە دەك كۆمەكى ھەممۇ پۇزى پەوانى دەكىدەن، لە كاتىكىدا ژماره‌ى مسلمانان سى و شتىك هزار كەس دەبتوو^۲، لە گەل ھەممۇ نەمانەدا مسلمانان لە گەل نەوهى كە (۸۵۰۰) شەھىدىيان دا سەركوتەن بەسەر فارسە كاندا^۳، ئەم ژماره شەھىدانەش گورەترين ژماره بتو كە مسلمانان لە جەنگ ئازادغۇزاه كانىي يە كە مياندا پىشىكەشيان كرد، پىشىكەشىكىدنى ئەم ژماره شەھىدەش بەلگە بتو لە سەر دژوارى شەپەكە و نەبرەدى مسلمانان و پۈوبەپو بۇونەپەيان بتو شەھىدى (خوا لە ھەممۇيان پازى بىت).^۴

ج- پاوه‌دونانى دوژمن و دۆپاوان:

سەعد(تقطیع) فرمانى دا بە راوه‌دونانى دوژمنانى دۆپاوا، بۆ ئەم كارەش قىدعقاعى كورپى عەمر و شەرەبىلى كورپى ئەلسەمط كندى دانا بۆ راوه‌دونانى دۆپاوان لە لاي راست و چەپى پوپبارى عدیقده، ھەروهە فدرمانى دا بە زوھەر كورپى لە حويى بە راوه‌دونانى ئەوانى دەكەن سەركىدە كەيان لە پوپبارە كە بەريونەتەو، فارسە كان بەستى پوپبارە كەيان دووكەرت كردىبوو تا مسلمانان وەدۇپيان كەون، بەلام زوھەر توانى بە سى سەد سوارەو بە ئەسپە كانىيان بەرىھەستە كە تىپەپىن و فەرمانى دا بەوانى دە توانىيان نەماوه لە پىنگە ئەلقەنتەرە لابدەن، كە كەمېك دور بتو، پاشان فارسە كانىيان دېتەوە و جالىنۇس كە يە كېتكە لە سەركىدە گەورە كانىيان بتو قدرە بالقى خەلتكە كەدا بىتى دەكەد و ئەوانىش دەيان پاراست، لەم كاتەدا زوھە بىنى و لە گەلى بەشمەرەت و ھەردوو لىدانەك ناكۆك بۇون و

۱- تاریخ الطبری (۴/ ۳۸۸).

۲- تاریخ الطبری (۴/ ۳۸۸).

۳- ھەمان سەرچاواه.

۴- التاریخ الاسلامی (۱۰/ ۴۷۹).

دواتر زوهره کوشتی و دهستکه‌وتکانی برد و دواتر مسلمانان که وتنه راوه دونانی فارسه کان و ژماره‌یه کیان لی کوشتن و پاشان له گمل مسلمانان له قادسیه نیواره‌یان کرده‌وه.

د- مزگینیه کانی سه‌رکه‌وتکانیه عومه‌ر (عنه):

سدع (عنه) نامه‌یه کی بز عومه‌ر (عنه) نووسی و هداوتی نم پزگار بخوازنه‌ی به نامه‌که‌دا له گمل سعدی کوری عومه‌یله فهزایدا نارد که له نامه‌که‌دا هاتووه: پاش نهود خواه گهوره سه‌رکه‌وتکونی کردین به سه‌ر فارسه کاندا، شه سونه‌ته‌ی پی به خشین که پیشتر به شوینکه‌وتکونی ثاینه که‌یان به خشیوه، شه‌یش پاش جنه‌گیکی دریخاید و هدایتکی سه‌خت و دژوار، که به کمل و پلینکی جدنگی واوه رووبه‌پرووی مسلمانان بوبوونه‌وه که گیپره‌وان وک ثم وشه‌داریه‌یان نه‌گیپراوه‌ته‌وه (واتا ریپه‌که‌ی) خواه گهوره به مه سوودمندی نه‌کردن به‌لکو لیسی ستاندنه‌وه و لیسی گواستنه‌وه بز مسلمانان و مسلمانان له‌سر پوبار و که‌ناری دارستانه چره‌کاندا دوایان ده‌که‌وتکن، له فیجاجدا، له مسلمانان سعدی کوری عویید و فلان و فلان که‌سی قورشان خوین و چهند پیاویکیش له مسلمانان که نایان ناسین شه‌هید بعون خواه گهوره‌ش پییان زانایه، شه‌گه‌ر شه و دهات به‌سریاندا به قورشان دنگیان ده‌ایمه و وک هنگ، به راستی شه‌وانه مرؤشی شیر و نبدرد بعون و شیریک له هاوشیوه‌یان نیه، شه‌وهی که لییان ماوه‌تموه له‌وانه کارزانتر نیه به کارزانی شده‌اده‌ت نه‌بیت جگه له‌وهی که له چاره‌یان نه‌نووسراوه،^۱ لعم نامه‌یه‌شدا چندین پهند و وانه هن له‌وانه:

- شه‌وهی و هری گربوو له چیزی یه‌کتابه‌رسی و گهوره‌ی خوا و پاکی له گهورانی که‌سه کان و تین و هیتزی، پاشان سه‌رکه‌وتکن به‌سر دوژمناندا که له ویستی خواه تاک و تمنها بسو نمک له هیتزی مسلمانانه‌وه، له گمل شه و هدوله‌ی دایان له جهادی پاریزه‌ر و قوریانیدانی بدرز و بلند.

- هیتزی دوژمنان زور گهوره ببو: مانه‌وهیان دهستکه‌وتکن بز مرؤه نه‌ببو، به‌لکو هه‌ممو شه‌مانه بز خودا ببو، همر شه و خودایده، که ریگه‌ی بدودزمنان نهدا سوود له‌هیتزه‌که‌یان و هریگرن، همر شه و خودایه ببو سه‌رکه‌وتکن به خشیه مسلمانان، به‌لکو مرؤه تمنها هزکاریکه‌و خواه گهوره له‌سر دهستی شه‌وان سوود و زیانه کان بدپی ده‌کات، تمنها شه‌خودای پاک و بیگه‌رده‌یه، که ده‌توانیت پال به زیانه کان‌ده و سووده کان کوکاتمه‌وه، بدم شیوه‌یه سه‌عد (عنه) له مانای یه‌کتابه‌رسی تیگه‌یشتبوو، له ژیانیدا له گمل سه‌ریازه کانی و هدی هینابوو.

- ثیمه تیبینی شه‌وه ده‌که‌ین که سه‌عد له په‌یامه کمیدا و سفی هاوه‌لانی (خوایان لی رازی بیت) ده‌کات له گمل شه‌وانه‌ش له‌گلیدان له تابعین و پیشکه‌وتکن له په‌رستش و نبدردیدا، شه‌وان بندنه گملینکن شه و دنگیکی تاییه‌تیان به قورشان همیه وک ده‌نگ و گیزه‌ی هنگ نه‌ماندو ده‌بن، له پزیشدا سوار چاکن شیری راوه و له پیشیره‌وی و داممزراویدا ناگاهه ناستی شه‌وان،^۲ عومه‌ر (عنه).

۱- تاریخ الطبری (۴/ ۳۸۹).

۲- تاریخ الطبری (۴/ ۴۰۸).

۳- التاریخ الاسلامی (۱۵/ ۴۸۱).

سواره کان له خەلکى قادسيه ئاگادار دەكتەوە لە دەمهى كە رۆزیانلى دەيىتەوە تا نیوهشەو، پاشان دەگەرىتەوە نیئو مان و كەمسە كانى، كاتىنگ دەگاتە مزگىنى گىدېندەرە كە ليى دەپرسىت: لە كويۇۋە؟ نەویش هەوالى پى دەدات، نەویش دەفرمۇويت: ئەى بەندە خودا قىسىم بۆ بکە نەویش دەلىت: خواى گەورە دوۋەمنانى سەر شۇپ كرد، عومىر بە پىلە لە گەلتى دەپرات و هەوالى لى ور دەگرىت، ئەوى تىش نەوەتا بىسىر حوشە كەيەوە عومىر ناناسىت تا دەپراتە مەدىنە شەو كاتە خەلکى بە ئەمېرى باوهروداران سەلامى لى دەكەن و دواتر سەھدى كورپى عومەيل فەرمۇوي: رەسمىتى خوات لى بىت تۆ هەوالىت پى نەدام كە ئەمېرى باوهرودارانى، نەویش لېرەدا دەفرمۇويت: گۈي مەدە براڭم.^۱

لەم هەوالىشدا چەندىن پەند و ئامۇزگارى ھەن لەوانە:

- بايەخى گەورە بەم شەپە ئەمەش واي لىدە كات رۆزانە بپواتە دەرەوەي شار بەلگۇ شەو سوارانه بىيىت كە لە عىراقەوە دىن ھەتا هەوالى موسىلمانانىيان لى پرسىيار بىكەت لەگەن دوۋەمنانيان، عومىر دەيتوانى كە جىگە لە خۇرى كەسەتكى تىر بۆ ئەم كارە دەست نىشان بىكەت و هەوالەكەي بۆ بهىيىت، بىلام شەو غەم و پەزارە گەورە كە شەو بۆ موسىلمانانى ھەلگىرتىبو بوارى پى نەدەدا كە شەو كارە بىكەت، لېرەشدا لوتكەي مىھەبانى و ھەست كردن بە بەرسىيارىتى دەرەدە كە ويit.

- خۆ بە كەم زانىنيتىكى زۆر لە عومىرەوە عومىر (عجیب) بىردا وام بە پىادە لەگەن سوارە كەدا بى ئەكتە داواىي هەوالى شەپە كەلى لى دەكتە، پەيام ھېنەرە كە نايدوى بە دوور و درېئى هەوالى پى بىدات ھەتا دەگاتە لاي ئەمېرى باوهروداران، نازانى كە شەو لە گەلتىدا دەپرات و لە گەلتى دەدەيت، ھەتا ئەمە لە خەلکى مەدىنەوە زانى، ئەمەش پەشت و رەفتارىتىكى بەرزە كە مافى موسىلمانان خۇيانە كە جىهان لە مىتۈرى دوور و درېييان شانازيان پىتوھ بىكەت، بىلگەھېنەنەوە پى بکەن لەسەر گەورەمى شەو ئائىنى كە كۆمەلەتىكى لە پىاوانى وەك عومىرى لە دادپەرەوەرى و بەخشنەدەيى و بە جىرگ و خۆ بە كەم زانى بەرھەم ھېتىاوه.^۲

پىنچەم: پەند و سوود و ئامۇزگارىيەكان:

۱- مىتۈرى شەپەكە و شوينەوارى لە بىزاقى ئازادىخوازىدا:

مىتۈونووسان ھاردهنگ نىن لە دىيارى كردىنى مىتۈرى شەپەكە، مامۇستا أەمە عادل كمال بە دواداچونىتىكى باشى بۆ ھەيدە كە تىيايدا گەيشتۇتە ئەوەي كە ئەم شەپە لە مانگى شەعبانى سالى (۱۵) يى كۆچىدا بوبە،^۳ ئەم وتهىيەش من بە لايدا بادە خۆمۇدە، گۇمانى تىيدا نىيە كە قادسييە ترۆپكى جەنگە يەكلابىي كەرەوە كان لە مىتۈرى جىهاندا، ئەمەش چەند جۆرىيەك لە جىتنىشىنكارىيەكانى ئىماندارى راستەقىنە لە لايەن خواى گەورەوە رۇون دەكتەوە — كە لەسەركارىيەگەرى ئەو دەروازە كانى

۱- تارىخ الطبرى (٤٠٨/٤).

۲- التارىخ الاسمى (٤٨٨/١٠).

۳- القادسية (٢٦٦)، التارىخ الاسمى (٤٨٨/١٠).

عیراق ناوه‌لَا بwoo وه له پاش عیزراقیش تهواوی ناوچه‌ی فارس، نه‌مهش هم‌نهوه بwoo که سه‌رکه‌وتني موسلمانان لیتیمه‌هه هینایه‌وه، له گمن خویشیدا له هه‌ردو لایه‌نی سیاسی و جنگیمه‌وه شکستنی ساسانیه کانی هینایه و شکستنی مه‌جوسویه کانی له هه‌ردو لایه‌نی ثاین و بیروباوه‌وه به هه‌مان شیوه هینایه گزره، لیزرهه ناینی پیروزی نیسلام تیکه‌له به ولاتی فارس و ناوچه کانی ده‌روبری بwoo، هم‌له هینایه گزره کانی میززوی مرؤفایه‌تی دابنی.^۱

۲- وتاریکی عومه‌ری پاش پزگارکردنی قادسیه:

کاتیک عومه‌ر (جعفر) هدوالی نه‌م پزگاریه‌ی پی‌گهشت وتاریکی بـ خـلـکـیـ دـاـ وـ هـمـوـالـیـ نـهـمـ نـازـادـکـرـدـنـهـیـ بـ خـوـیـنـدـنـهـوـهـ وـ فـرـمـوـوـیـ: منـ سـوـوـرـ لـهـسـهـرـ نـهـوـهـ کـهـ لـهـ پـیـوـسـتـیـهـ کـهـ گـهـرـیـمـ تـاـ بـهـجـیـ دـیـنـ منـ هـنـدـیـکـمـانـ بـهـ هـنـدـیـکـیـ تـرـمـ بـهـ فـرـاـوـانـ نـاـکـمـ، نـهـ گـهـرـ نـهـمـهـ لـیـمـانـ دـاـبـرـاـ نـیـگـهـرـانـ بـوـوـیـنـ لـهـ ژـیـانـانـداـ هـمـتـاـ لـهـ تـوـانـاـ وـ لـیـهـاتـنـداـ يـهـ کـسـانـ بـوـوـیـنـهـ تـمـوـهـ. خـوـزـگـمـ خـوـاستـوـوـهـ کـهـ نـیـوـهـ لـهـ دـهـرـوـونـیـ منـ نـاـگـاـدـارـ بـنـ بـهـ وـیـنـهـ نـهـوـهـ بـوـ نـیـوـهـ دـوـوـچـارـ بـوـوـهـ وـ مـنـ لـهـ شـتـدـاـ بـهـ کـارـ وـ کـرـدـارـ نـهـیـتـ، سـوـیـنـدـ بـهـ خـواـ پـاـدـشـایـدـ کـنـیـمـ کـهـ نـیـوـهـمـ کـرـدـبـیـتـهـ کـوـیـلـهـ، بـهـنـدـیـهـ کـیـ خـودـامـ وـ نـهـمـانـهـتـمـ خـراـوـهـ تـهـسـهـرـشـانـ، نـهـ گـهـرـ سـهـرـبـیـچـیـمـ کـرـدـ (واتـاـ خـوـمـ بـهـ پـاـکـیـ گـرـتـ لـهـ دـاهـاتـ وـ مـالـیـ خـلـکـیـ) وـ گـهـرـانـدـمـهـوـ بـزـتـانـ وـ شـوـیـنـتـانـ کـهـوـتـمـ هـمـتـاـ تـیـرـ دـهـنـ لـهـ مـالـهـکـانـیـ خـوـتـانـ وـ بـیـنـیـانـ منـ بـهـخـتـهـوـرـ بـوـوـمـ، نـهـ گـهـرـ منـ چـوـوـهـ ژـیـرـ بـارـیـ وـ کـهـوـقـهـ شـوـیـنـیـ بـوـ مـالـیـ خـوـمـ نـمـواـ بـهـدـ بـهـخـتـ بـوـوـمـ، مـنـ کـهـمـیـکـ بـهـخـتـهـوـرـ وـ زـرـیـکـ دـلـگـیـرـ بـوـوـمـ، مـاـوـمـهـتـهـوـهـ نـهـ قـسـهـ دـهـکـمـ وـ نـهـ وـهـلـامـ دـهـدـهـمـهـوـ چـونـکـهـ سـهـرـزـنـشـتـ دـهـکـرـیـمـ.^۲

۳- وـهـفـاـ لـایـ مـوـسـلـمـانـانـ، وـ دـادـپـهـرـوـهـرـیـشـ دـهـرـفـهـتـیـ تـیـدـاـ نـیـهـ:

سـهـعـدـ (جعفر) نـامـهـیـهـ کـیـ تـرـیـ نـوـسـیـ بـوـ نـهـمـیـرـیـ باـوـهـرـدارـانـ (جعفر)، سـهـعـدـ لـهـ نـامـهـیـدـاـ دـاـوـیـ فـدـرـمـانـیـ کـرـدـ سـهـبـارـهـتـ بـهـ بـهـلـیـنـ پـیـنـدـرـاـوـانـیـ عـهـرـبـیـ عـیـرـاقـ نـهـوـانـهـیـانـ کـهـ لـهـ حـالـهـتـیـ لـاـوـزـیـ دـهـسـهـلـاتـیـ مـوـسـلـمـانـانـ بـهـلـیـنـ وـ پـهـیـانـیـانـ تـیـکـ شـکـانـدـوـوـهـ، لـهـبـهـرـ نـهـوـهـ عـومـهـرـ (جعفر) وـتـارـیـکـیـ بـوـ خـلـکـیـ دـاـ وـ فـدـرـمـوـوـیـ: بـهـ رـاـسـتـیـ هـمـ کـارـ بـهـ ثـارـزـوـوـیـ خـوـیـ وـ تـاـوـانـ بـکـاتـ نـهـوـ بـهـدـبـهـخـتـ دـهـبـیـتـ وـ جـگـهـ لـهـ خـوـیـ کـهـسـیـ تـرـ زـهـرـمـهـنـدـ نـایـتـ، هـمـکـسـ دـوـایـ سـوـونـتـ بـکـهـوـیـتـ وـ خـوـیـ یـهـکـلـایـ بـکـاتـمـوـهـ بـوـ دـهـسـتـورـاتـ وـ پـاـبـهـنـدـ بـیـتـ بـهـ رـیـگـدـیـ رـاـسـتـ وـ درـوـسـتـ بـکـرـیـتـهـ بـدـرـ دـاـوـاـکـرـدـنـیـ نـهـوـ شـتـانـهـیـ لـایـ خـودـایـهـ بـوـکـمـسـانـیـ مـلـکـهـ جـهـ تـهـواـ کـارـهـ کـهـیـ خـوـیـ پـیـکـاـوـهـ وـ بـهـخـتـهـوـرـ بـوـوـمـ، نـهـمـهـشـ بـدـوـهـ کـهـ خـواـیـ گـهـرـهـ دـهـفـرـمـوـوـیـتـ: «وـوـجـدـوـاـ مـاـ عـمـلـوـاـ حـاـضـرـاـ وـلـاـ يـظـلـمـ رـبـلـكـ أـحـدـاـ» (الکـهـفـ: ۴۹).

نهـوانـهـیـ کـهـ خـاـوـهـنـیـ رـوـزـگـارـ وـ پـیـرـزـیـهـ کـانـ بـوـوـ بـهـوـهـیـ، کـهـ پـیـیـانـ سـپـیـرـدـرـابـوـ سـهـرـکـهـوـتنـ،

۱- الطريق الى المدائن (ص: ۴۷۳، ۴۷۴).

۲- تاريخ الطري (٤٠٩/٤).

خملکه کانیشی سردی‌درز بون، بدده‌می شدو که سانده‌چوو که لمسه‌په‌یانی خویان مابونه‌ده، پای تیوه چیه سهباره‌ت به یه کیکی تریش دروازه‌گهراوه و ترسیتکی نه‌ره‌ساندوه، سهباره‌ت به که‌سینک، که ره‌ساندوویه‌تی و له هیچ شتیک نه‌گهراوه‌ته‌وه و نه‌ترساهه، سهباره‌ت به‌وانه‌ی که خویان به ده‌سته‌وه داوه؟ ثه‌وانیش کوک بونون لمسه‌ر شده‌ی که وه‌فا بۆ‌شهو که‌سده‌یه که ره‌ساندوویه‌تی و وه‌ستاوه و زالبونی زوری نه‌کردووه به چاکه نه‌بیت، هدرکم‌س که بانگه‌وازی کردبیت پاستی کردووه یان وه‌فادار بونه و شوینیان دیار بونه، ثه‌گه‌ر درؤش بکات ثه‌وا بیان فراموش کردوون و پیکه‌وتنه‌که‌ی خویان دوبیاره کردت‌ته‌وه، کاری شدو که‌سانه دروست بیت که گوره‌یان له‌گه‌ل نواندون چونکه ثه‌گه‌ر بیانه‌وه بانگیان بکهن وه ثه‌وان زامنیان همه‌یه، ثه‌گه‌ر ویستیان تمواو ده‌بن لمسه‌ر به‌رگرنیان له زه‌وه و زاره‌کانیان وه جگه‌له جدنگ هیچی تریان مهده‌نی، هه‌لیان بیزین که کامیان کاره‌که‌ی خویان ره‌ساندووه و پاداشتی داوه به ده‌سته‌وه هه‌تا جدنگ، هه‌لیان بیزین که کامیان کاره‌که‌ی خوی ره‌ساندووه و پاداشتی داوه به ده‌سته‌وه یان سر بدرزی و هه‌روه‌ها جوتیارانیش.^۱

په‌ند و ئاموزگاریه‌کانی ئه‌م وتاره:

- عومه‌ر (۱۴۰۰) کاری به بنه‌مای راویزد کرد و له هه‌موو کاره گرنگه‌کانیدا راویزدی به خملکانی خاوهن پا و بۆچوون ده‌کرد، له‌گه‌ل شده‌وه که عومه‌ر بعوه ناسرابوو که خاوهن زانیاری و زانستی به پیت و پای پتنه بونه، ثه‌رم ره‌فتاره بدرزه‌شی له ھوکاره گه‌وره‌کانی سه‌رکه‌وتون بونه له بدریکردنی سیاستی ثومه‌تدا.

- سوود و هرگرتن لەم پیشنه‌کیهی که عومه‌ر (۱۴۰۰) له نیو ده‌ستی راویزکارانیدا پیشکه‌شی کرد بۆ جۆریک باسی یاران (خوايان لى پازی بیت) ده‌کات به‌که یازو دلله‌کانیان ته‌نها بۆ خوایه، بەرده‌وام ده‌زین بدو بمنامه به‌هیزه‌ی که پیغمه‌مبدر (۱۴۰۰) کردوویتی به سوننت، هدر کم‌س ئدم کاره‌ی کرد خوی پاراستوه له که‌ساسی له فرمان و راستی پیکاوه و سه‌رکه‌وتورو له به‌دهست هینتاني پاداشتی خوداییدا،^۲ عومه‌ر ئەم راویزه‌ی به و تاریک کورت کرده‌وه و پووی کرده سەعدی کوپی شه‌بی وه‌قاص (۱۴۰۰) و فرموسی له پاشدا، خوای گموري له هه‌موو شتیکدا ده‌رفه‌تیکی داناوه ته‌نها له دوو کاردا نه‌بیت: دادپه‌روه‌ری و سیره و له یادکردنوه‌دا، دیاره یادکردنوه‌ده‌رفه‌تی تیدا نیه، به زوری نه‌بیت لیئی قایل نه‌بوبوه، بەلام دادپه‌روه‌ری هیچ ده‌رفه‌تیکی تیدا نیه ج له دورو و نزیک، ج له خوشی و ناخوشیدا، دادپه‌روه‌ری - پای من نه‌رمد - به‌هیزتر و خاموشتله بۆ ستم، بیشنه‌نگتره بۆ ناره‌وابی له ستم، پای من توند و په‌وانه‌یه و فهوتینه‌ری بیره، هدر کم‌س تمواو بونه لمسه‌ر په‌یانی خوی له عه‌ره‌بی عیراق و هیچی نه‌کرده مه‌بست لەسەرتان شهوا ده‌بیت زامنیان بۆ بکریت و سەرانه‌یان لى وه‌گرن بەلام هدرکم‌س په‌پیاگه‌نده‌ی شده‌ی کرد که زوری لى کراوه لەوانه‌ی که سەرپیتچیان نه‌کردووه شهوا به

پاستیان مهزان مه‌گهر خوتان بتانه‌ویت، ثه‌گهر نهتان ویست ندوا فهرا موشیان بکمن و بیان گهیدنه شوینی تارامشیان،^۱ له‌مده‌شا کاردانه‌وه و پهند و نامزدگاری ههیده لموانه: دادپه‌روه‌ری له حوكما بریتیه له پایه‌ه که‌وره بـ مانه‌وهی حوكمی ئیسلام و بلاوکردن‌وهی نارامی و ناسایش و خوشگوزه‌رانی له ولاتی موسلماناندا، ثه‌مه له دونیا و له دوا پوزیشدا هیچ هلهاتنیک له سزا بـ ستم کاران نیه، لمبهر ئوه‌هی که مافی خودایی خواه گه‌وره بـ بـنده که‌ی لیسی دهیه‌ویت و تییده‌په‌رینیت، مافی خله‌کیش ندوا خواه گه‌وره سته‌مکار و ستم لیکراو را په‌گریت و تزله‌ی همندیکیان له ههنده که‌ی تریان ده کاته‌وه، به‌لام یادی خودا پیویسته که ژیانی مرؤوفی موسلمان بـگریت‌مه له دل و زمان وئندامه کانی لاشه‌یدا، ثه‌مو کاته بـکردن‌وهی پوخت بـ خودا ده‌بیت، مهنتیقیشی لمه‌وهی که کاره کانی له پیتاو خودا قایلی ده‌کات، غه‌می گه‌وره‌ی ثه‌مو ده‌مه ره‌ساندنی یادی خواه گه‌وره و بالا ده‌ست ده‌بیت به شیوه‌ی کردار و گوفتار و بـرباوه‌ر له‌سر زه‌ویدا، ثه‌گهر بـت و مرؤوف بـم شیوه‌یه بـت ندوا خواه گه‌وره له شوینی گومان و ثاره‌زووه کان دیباریزیت هه‌ر بـیه سعد و ئه‌وانش له موسلمانان که له‌گهله‌یدا بـون نهـم نامزدگاریانه عومه‌ریان به ههند و هرگرت و ئه‌وهیان خسته به‌ردم ئه‌وانه‌ی که به ده‌ریانه‌وه و گه‌وره بـون که بـگریت‌مه و لمبدرده‌ماندا مشتیک له‌خهرواریک په‌همت و نولفه‌ی دله‌کان بـدی ده‌که‌ین، که کاریگه‌ری هه‌بورو له‌سر نهـم مامه‌له بـپیزه و ئیسلام و موسلمانان لای ئه‌مو خله‌که په‌یان شکینانه خوش‌ویست کردووه و پاش نهـم به چهـند قـوناغیـک هـاتـونـهـتـه ژـیر سایه‌ی ژـایـنـی پـیـزـی ئـیـسـلـام و بـونـهـتـه شـوـینـکـهـمـوـتـوـوه دـلـسـوـزـهـ کـانـیـ.^۲

۴- پینچ یه‌ک له‌قادسیه‌دا عومه‌ر گیـرـایـهـ و سـهـرـ جـهـنـگـاـوـهـرـانـ و خـهـلـاتـیـ باـشـیـ

داـیـهـ

عومه‌ر (عجّل) له قادسیه‌دا پینچ یه‌ک گیـرـایـهـ و بـ جـهـنـگـاـوـهـرـانـ، سـهـعـدـیـشـ فـهـرـمـانـیـ خـلـیـفـهـیـ بهـجـیـ هـیـنـاـ، هـوـلـدـانـیـ عـوـمـرـ لـیـرـهـداـ هـوـلـدـانـیـکـیـ زـوـرـ لـیـهـاتـوـوـانـهـ بـوـوـهـ وـهـکـ لـیـهـاتـوـوـیـ هـوـلـدـانـهـ کـهـیـ لهـجـیـ هـیـشـتـنـیـ زـوـیـهـ کـشـتـوـکـالـیـهـ کـانـ بـ خـاـوـهـهـ کـانـیـانـ، عـوـمـرـ پـیـتـیـ وـاـبـوـ کـهـ نـهـمـ کـارـهـ بـدـرـیـ کـرـدـنـیـکـهـ لهـگـهـلـ بـهـرـهـوـنـدـیـ بـالـاـیـ دـوـلـتـهـ کـهـ ئـهـوـ پـیـنـچـ یـهـکـهـ دـاـبـهـشـ بـکـرـیـتـ بـهـسـرـ مـوـجـاهـیدـانـداـ، وـهـکـ هـانـدـهـرـیـکـ بـوـیـانـ وـ گـوـشـادـیـکـ لـهـسـرـیـانـ وـ دـانـ نـانـ بـهـ هـهـوـنـ وـ کـوـشـشـیـانـ.^۳ عـوـمـرـ چـوارـ شـمـشـیـرـ وـ چـوارـ نـهـسـپـیـ نـارـ بـ سـعـدـ، هـهـتـاـ وـهـکـ خـهـلـاتـیـکـ بـیدـاتـهـ ئـهـوـ کـهـسـانـهـیـ کـهـ لـهـ جـهـنـگـیـ عـیـرـاـقـداـ دـوـچـارـیـ نـهـهـامـهـتـیـ بـوـنـهـتـوـهـ، پـاشـانـ شـمـشـیـرـهـ کـانـ درـانـهـ چـوارـ کـهـسـ، کـهـ سـیـانـیـانـ لـهـ تـیرـهـیـ بـهـنـیـ نـهـسـدـ بـوـونـ کـهـ : جـمالـیـ کـورـیـ مـلـکـ وـ رـهـبـیـلـیـ کـورـیـ عـهـمـرـیـ کـورـیـ رـهـبـیـعـهـیـ والـیـ، وـ طـلـیـحـتـیـ کـورـیـ خـوـهـیـلـهـدـ وـ چـوارـهـمـیـشـ بـ عـاصـمـیـ کـورـیـ عـهـمـرـیـ تـهـمـیـمـیـ بـوـوـ، نـهـسـپـهـ کـانـیـشـیـ بـهـخـشـیـهـوـ وـ یـهـکـیـکـیـانـیـ دـایـهـ قدـعـقـاعـیـ کـورـیـ عـدـمـرـیـ تـهـمـیـمـیـ وـ سـیـانـهـ کـهـیـ تـرـشـیـ دـایـهـ یـهـرـبـوـعـیـهـ کـانـ وـهـکـ خـهـلـاتـیـکـ بـوـیـانـ لـهـسـرـ

۱- تاریخ الطبری (٤١٠/٤).

۲- التاریخ الاسلامی (٤٨٧/١٠).

۳- أمیر المؤمنین عمر بن الخطاب الخليفة المجتهد للعماني (ص: ١٦٣).

پۇوداوى شەوی ئەغواس،^١ نەمدەش لەكارە گەوەرە عومىرىيە كان بۇو بۆيەھىز كەندى وزەي موجاهيدان و ھاندانى ورەي موسىلمانان بەرە سەركەوتىن و ئامانى بەرز و مەبەستە تايىەتە كان.

٥- عومەر بایيەخى بۆ زوھەرى كۈرى ئەلخويە كىپرائىه وە:

زوھەر لە راوه‌دونانى فارس گەرايمەو پاش ئەمە، كە جالىنۇسى كوشت كەيەكىك بۇو لە سەركەدەكانى فارس، پاشان زوھەر دەستە كەوتەكانى جالىنۇسى بىر و بە شىۋەيەش پۇشى كە ئەم دەپەشى لەبەر ئەم دىلانى كە لاي سەعد بۇون ناسىياندە و ويتىان ئەم دەستە كەوتەكانى جالىنۇسى سەعديش فەرمۇسى: نايا لمىسر ئەم كارەت كەسيتىك ھاواکارى كەرىدى؟ ئەمېش وەتى: بەلنى، سەعد فەرمۇسى: كى؟ زوھەر وەتى: خواي گەورە (الله) زوھەر ئەم دەمە لاۋىتك بۇو تووانىيە كى تايىەتى خۆي ھەبۇو لە جاھىلىيەتدا پىسوا بۇوبۇو و لە ئىسلامىشدا چارەنۇسىتىكى باشى ھەبۇو، سەعد لەوەي كە زوھەر پەلەي كەدووھ لە پۇشىنى جله كانى جالىنۇس زۇرى پىنكىد و لىپى دامالى و پىپى فەرمۇسى: ئايا نەدەبۇو كە چاوه‌پوانى مۇئىتمەتكىتى؟ ئەم ھەوا الله گەيشتە عومەر، ئەمېش پىاوىنەكى نارد بۆ لاي سەعد و پىپى فەرمۇسى: پۇو بىڭەرە زوھەر ئەم ئەمە كە ماواھىمە - تۆ گەورەمى ئەم پىاوادە دلى نەبۇوبۇو، لمىسر تۆز و لە جەنگە كەتتا ھەر ئەمە كە ماواھىمە - تۆ گەورەمى ئەم پىاوادە دلى دەشكىتىنى، دەستە كەنلى بۆ بىگىرەوە، لە كاتى بەخشىشە كاندا فەزلى بەدەمىر يارانىدۇ به (٥٠٠) درەم، سوينىم خواردۇو كە ھەر كەم سىباواھپىيەك بىكۈزۈت كە دەستە كەوتەكانى بىبات بۆ خۆي، سەعديش دەستە كەتى بىكۈزۈن، بۆيە سەعد تىر و پىشكى لە نىواندا كەرن، پاشان تىرى پىاوىيەك عومەر بایيەخ و باوه‌پىتكارانى كىپرائىه و بۆ زوھەر.^٢

٦- شەھىيىبونى بانگ بىيىز و كى بەرپى كەندى موسىلمانان لەسەر بانگدان:

لە كۆتايىر پۇزىانى جەنگى قادسييە كارىتكى سەرسۈرەتىنەر پۇويىدا كە بەلگە بۇو لمىسر بایيەخى موسىلمانە پىشىنە كان بە كارى نايىيان و ئەمە كە لە خودا نزىكىيان دەكتەمە، بانگ بىيىشى موسىلمانان لەو پۇزىدا كۆزىرا و كاتى نۇيۇھاتە پىشىنى، موسىلمانان لەسەر بانگدان بۇو بە كى بەرپىكىيان تا گەيشتە ئەمە كە بە شىشىتىيە كەتكى بىكۈزۈن، بۆيە سەعد تىر و پىشكى لە نىواندا كەرن، پاشان تىرى پىاوىيەك دەرچوو كە دواتر بانگى خويىند،^٣ دياره كى بېرىش لمىسر ئەم كارە باشه بەلگەيە لمىسر ھېزى باوه، چونكە بانگدان لە پىشىتىيە هېيچ دەستە كەوتىكى دۇنيايى و وەجاغزادەيى و شۆرەت نىيە بەلگە ئەمە كە هانىيان دەدات بۆ بانگدان ئەمە كە خواي گەورە لە پۇزى دوايدا پاداشتىكى گەورە ئامادە كەدووھ بۆ بانگ بىيىز، ھەر نەتمۇھە كى بەرپىكىيان لمىسر بانگدان كەر ئەمە لەسەر پىنگەي

١- خلافة الصديق والفاروق للشعلي (ص: ٢٥٣).

٢- تاریخ الطبری (٤/ ٣٩١).

٣- ھەمان سەرچاوا.

٤- القادسية (ص: ٢٠٤).

٥- تاریخ الطبری (٤/ ٣٩٠).

یه‌که میش کی بپکی ده‌که‌ن و ده‌بیت چی لده گهوره‌تر بیت، ئه‌مدهش له هۆیه‌کانی سدرکه‌وتنيانه له جیهاد له پیناو خواه گموره و بانگمواز بۆ نیسلام.

٧- پیلانی سهربازی ئیسلامی له شەپەکەدا:

به راستی جهندگی قادسیه نوونه‌یه کی دیار بوله نموونه‌کانی تەکنیکی سهربازی ئیسلامی به جوزیک موسلمانان تیاییدا لیهاتتو بعون به دلسوزی شەو مانزۇرە تاکنیکیمی کە له گەلن ھەمۆر حالەتیکی جەنگیدا دەگونجا له جەنگە کاندا، بە راستی لەسەر تەختى شانزى پووداوه کان تواناي عومەر لەسەر کۆکردنەوەی گشتیان به سهربازگرتنى زۆرەملی و کۆکردنەوەی بەرزتىن ھۆکارە کان، به جوزیک کە خەنلیفە بۆ ئەم جەنگە زۆرەن ژمارەی جەنگاوارەری کۆکرددوه، ھەروهەا بۆ ئەم جەنگە گروه و دەستەیه کی ھەلبۇراوی له جەنگاوارەنی موسلمان کۆکرددوه، عومەر نامەمەدیه کی بۆ سەعد نووسى و داواي لېکرد، کە خاوهن ئەسپ و للاخ و چەك و تفاق و پا و بىزچۈن و ھىزىز و دەسەلاتە کان ھەلبۇرەت، سەعد لەم جەنگەدا حفتا و ھەندىلک لەو جەنگاوارەنەی کۆکرددوه کە ئاماذه و بەشدارى جەنگى بەدر بعون، له گەلن سى سەد و چەند كەسىتىك لەوانەي کە پاش بەيەعتى پزوان ھاولى پىغەمبەر (علىهم السلام) يان كردووه و سى سەد كەسىش لەوانەي ئاماذه فەتحى مەككە و حەوت سەد كەسىش لە بنه مالەي ياران، پاشان ئەو له ھيچ سەركەد و خاوهن پا بىچۈن و دەسەلاتەدار و و تارىيەت و شاعيرىك نەگەرە و ھاویشتنیه نیو شەرەکە، فرىئىدان به ropyو خەلکەکەدا و له خۆيابىي كردن، ئەمەش شەو كۆبۈونەوە بەرزە بول بۆ ھۆکارە مادى و مەعنەوەيە کانی جەنگەکە، له كۆبۈونەوەي ئەم ھۆکارانەش بۆ جەنگەکە ئەو بەدى دەكەين، کە نوي بۇونەوەيدىك ھەديه کە ئىيمە پىشتر لاي موسلمانان نەمان بىنىسووه، به جوزیک سەعد لە (صرار) چاوه‌پانى نەكەد ھەتا سوپاکەي تەواوكارى بۆ بکات پاشان بەرەو عىراق ملى رېگاى پى بگىتىمەبر، بەلكو به چوار ھەزار سهربازەوە گېشىتە شوينى جەنگەکە له قادسیه له كۆزى حەفده ھەزار، ئەمەش رېگەيە کى داهىنراوه له کۆکردنەوەي سوپاکەي کە موسلمانان پىش عومەر كۆيان نەكەرەتەوه، عومەر لە نامە کانىدا شوينى جەنگى چارەنۇس ساز و يەكلىيکەرەوە بۆ هەريەكە لە موسەننا و سەعد دىيارى كرد، کە جەنگى قادسیه بولو، عومەر يەكەم سەرەزەرەدەي موسلمانان بولو كە (پەيامى نەخشەدارى) له بەدواچۈن و بەخشىردىنى بۆ زەوي جەنگەکە كۆکرددوه، بە جوزیک داواي لە سەعد كرد كە له نامەيە کى دوور و درىئۇدا وەسفى شوينى موسلمانان سیان پىنگە کانیان- بۆ بکات بە جوزیک كە عومەر بە چاوى خۆى سەبىرى دەكتات، له كارى نەوان- واتا موسلمانان- لەسەر ناشكرايى دابىيەت، سەعد نامەمەدیه کى بۆ عومەر نووسى و تىاییدا- بەدۇر و درىئۇي- باسى جوغرافىيە قادسیيە كرد (لە نیوان خەندقە و عەتىق) دا و ئەمەش دەكەۋىتىه لاي راست و چەپى پاشان بارودۆخى ئەو زىنگەيە بۆ باسکرد كە دەوري زەوي جەنگەکەي داوه و تاڭاڭادارى كرده‌و له‌وەي کە خەلکەكمى دوڑمنانى موسلمانان، خەلیفەش لەسەر بنه‌ماي ئەم زانىاريانه بېپارى

تاکتیکی ستراتیژی خوی ده کرد،^۱ مسلمانایش ره‌فتاری په‌لاماردانی هاوکاری پوچم‌کردنده‌ی دوزمن له سره‌تای گدیشتیانده بزه‌ی دوزمن و بنکه دانایان تیایدا، ثم په‌لاماره هاوکاریانه‌ش سوده‌ی له بدریستی پیویستیه کانی سویا کرده له هاریکاری کردندا، ثم مه‌ش له رژی‌ی ثه‌باقر و رژی‌ی خیتان و چند رژی‌یکی تر و په‌لاماره کان بزو، سره‌باری ثم رپوه هاریکاریه‌ی ثم په‌لامارنه رپوه‌ی کی تری گرنگی گرتوه، که بریتیه له پوچم‌کردنده‌ی وزه‌ی دوزمن و توانای خلکی له‌سمر باره‌ه لگری شوینه‌واری جهنگی و یارمه‌تی دانه کانی، مسلمانان شیوازی پارتیزانیان له‌په‌لاماردانه کانیان له گه‌ل فارس پیش قادسیه به کارده‌هینا، له‌پوچم‌کردنده‌ی توانای دوزمن و مه‌عنده‌یاته کانی، بدکیری کوری عبدالله‌ی لیشی به دهسته‌یدک له نه‌سپ سوارانی مسلمانانمه له‌گه‌ل کوئمه‌تیک نه‌سپ دانا و له‌سمر ریتگه‌ش بزه‌ی ناوچه‌ی (صنه‌نین) واتا بزه‌ی کاروانیه‌که خوشکی‌کی نازادمه‌ردی کوری نازادبه‌ی مرزبانی حیره‌ی له‌خویگربوو، که بالی ده‌کرده‌وه بزه‌ی خاوه‌نی نه‌لصنه‌نین له ده‌سه‌لاتدارانی عه‌جم، کاروانیه که نده‌گه‌یشته شوینی پنهان هه‌تا مسلمانان به‌جیان ده‌هیشت، به‌کیر پت‌هه‌ی (شیورزاده کوری نازادبه‌ی) برازاوای شکاندن و له‌سمر نه‌هه‌سپه‌که‌ی که له پیشی کاروانیه‌که‌وه بعون و نه‌سپه‌که هه‌لتهات و هدر کمیکی به‌سمر پشتیوه بسو فریتسدا، مسلمانانیش باری کاروانیه‌که و کچه‌که‌ی نازادبه و سی له ثافره‌تانی بازگان و سه‌د کم‌س له شوینکه‌وته کان و نه‌موده‌ش که له‌گه‌لیدا بعون و نرخه‌که‌ی نازامن گرت،^۲ مسلمانان له جه‌نگه‌دا شیوازی تاکتیکی گوراوانیان و هک هاودنگیه‌که بزه‌هه‌مو حالت‌تیک له حالت‌هه کانی جهنگ دانا، به‌وه‌ی له رژی‌ی به‌که‌می جه‌نگه‌که‌دا به‌دیان ده‌که‌ین که په‌لاماری فیله‌کان دده‌دن و پاش نه‌وه‌ی که به پمه‌کانیان تیبارانیان ده‌کردن ناوپوشه کانیان ده‌قرناند بهم شیوه‌یه فیله‌کان له گوره‌پانی جه‌نگه‌که هه‌لده‌هاتن تا مسلمانان هاریکاریان له شامده پیتده‌گات، پاشان په‌نا بزه‌ی فینیتیکی تاکتیکی لیه‌اتووی تر ده‌بین به‌وه‌ی که حوش‌هه کانیان به شیوه‌یه‌که ده‌رازانده‌وه که له فیل و پاشان به‌هلاکیان ده‌کردن نیتو پیزه‌کانی دوزمن و نه‌سپه‌کانیان راده‌چله‌کین و هه‌لده‌هاتن و له‌سمر هیچ شتیک نده‌گه‌رانه‌وه، له رژی‌ی سی‌یم مسلمانان کویونه‌وه بزه رپوه‌پویونه‌وه کانی فارس به نه‌سپه‌کانیان و پیاده‌کانیان، به‌وه‌ی که هیشرش به‌رنه سمر فیله‌گه‌وره و قه‌به‌که‌یان و چاوی کویر بکهن و شفره کانیان بقريتین، بهم شیوه‌یه فیله‌کان هه‌تلین، هردو سویا فارس و مسلمانان له گوره‌پانی جه‌نگدا به‌کسان ده‌بن، پاش نه‌وه‌ی که فارس‌هه کان فیله‌کانیان له‌دهست دده‌دن — واتا رزی پوشه کانیان — کاتیک که مسلمانان بینیان که ماوه‌ی جه‌نگه‌که ده‌کریت دریزه بکیشیت برپاری هیشرشیکی گشتیان دا پیزه‌کانیان ثاما‌ده کرد و به‌یده‌که‌وه په‌لاماریاندا، له پیزه‌کانی دوزمن نه‌گه‌ران هه‌تا دلی نه‌و پیزه‌یان ناشکرا کرد که روزت‌هه‌می سه‌رکرده‌ی سویا که نامانیان بwoo، هرکه زان بعون به‌سمر روزت‌هه‌مدا سویا فارس به شیوه‌یه کی خراپ تیک شکان، بهم

۱- الفن العسكري الاسلامي (ص: ۲۷۱، ۲۷۲).

۲- الفن العسكري الاسلامي (ص: ۲۷۳).

شیوazione ندو شیوازه بەدی دەکەین کە موسلمانان لەم جەنگەدا دوی کەوتەن و پابەند نەبۇون بە شیوازه كۆزىنە كانىدە كە لە جەنگدا پەپەرەوى كرابۇ بەلكو هەر حاڵەتىك بەرگى تايىەتى خۆى دەپوشى، لە شیوازه تايىەتە كانىشدا (زۆرانبازى) گۈزىراوهەتەوە بۆ چەند فېلىتكى تاكىنېكى (حوشتى رازىتسراوه و بېرىنى ناوپوشى فىلەكان و كويىركەنلىق چاۋ و بېرىنى شىفەكانىيان) بۆ جەنگى كلاسىكى فۇلكلۇرى (ھېرىشى گشتى و بە ئامانچى گرتىنى سەركەردە) شەم جەنگەش جيادە كرایەوە بە كۆزىنەوەي خاۋەن سروشته ھۆزايىتە كان، جيابازى نەم شیوازەش لەۋەدایە كە لە نېوان ھۆزەكاندا كى بەرگەتىيە كى ناياب لە دەنە گەرمى و پەلە كەرن لە جەنگدا ھەدىء، و نەمەش ھەندى لە شیوازە سەربازىيە ئىسلاميانىيە كە موجاهيدان لە شەپى قادسىيەدا گەرتۇريانەتەبەر.^۱

- ئە شىعرانە لە قادسىيە وتران:

لەوانەي قەيسى كورپى مەكشوم وتتوویەتى باس لە سوارچاکى خۆى دەكەت بە شانازىيەوە لەمەدە كە خۆى و موجاهيدانى تىدا بۇوه لە هەستان لە دەرى سەركەردە كانى فارس و دەفرمۇویت:

بكل مدجع كالليث سامي ^۲	جلبت الخيل من صناعه تردي
الى اليرموك فالبلد الشامي ^۳	الى وادي القرى فديار كلب
موسوعة دوابرها دوامي ^۴	و جتنا القادسية بعد شهر
وأبناء المازية الکرام ^۵	فناهضنا هنالك جمع كسرى
قصدت لموقف املک الهمام	فلما وإن رأيت الخيل جالت
بسيف لا أفل ولا كهام ^۶	فأضرب رأسه فهو صريعًا
وفعل الخير عند الله فامي ^۷	وقد أبلى الإله هناك خيراً

ھەروەھا بەشىرى كورپى رەبىعى خىعى سەبارەت بە قادسىيە دەفرمۇویت:

باب قديس المكر عسيّر ^۸	تذکر - هداك الله - وقع سیوفنا
يعار جناجي طائر فيطير ^۹	عشية ود القوم لو أن بعضهم
دلفنا لأحزى كالمجبال تسير ^{۱۰}	اذا ما فرغنا من قرائع كتبية
جمال بأجال ملن زفيير ^{۱۱}	تىرى القوم فيها واجين كأنهم

۱- الفن العسكري الاسلامي (ص: ۲۷۵).

۲- تردى الخيل: ترجم الاراضي جوازى.

۳- المازية: رؤساء الفرس.

۴- أفل: - مثلم، كهام! كليل لا يقطع.

۵- الادب الاسلامي، د. نايف معروف (ص: ۲۲۲، ۲۲۳).

۶- واجم: - من الوجوم وهو السكوت مع كظم الغيض، الادب الاسلامي (ص: ۲۱۵).

ههندی له شاعیرانیش ده لین:

حسن الوجه آمنوا بحمد
بكل رفيق الشفتين مهنـد
من الموت مسود الغياطيل^۱ أجرد

وحيتك عنی عصبة غعيـة
أقاموا لکسری يضریون جنـوده
اذا ثوب الراعی أناخوا بكلـکل

ههندی له شاعیرانی تر ده لین:

غـدة الروع اكـثـرـهم رـجـالـاـ
كـأسـدـ الغـابـ تـحـسـهـمـ جـبـالـاـ
وـبـالـخـيـفـنـ أـيـامـ طـسوـالـاـ
بـمـرـدـ حـيـثـ قـاـبـلـتـ رـجـالـاـ^۲

وـجـدـناـ الـاـکـرـمـيـنـ بـنـيـ تـيـمـ
هـمـواـ سـارـواـ بـأـرـعـنـ مـكـفـهـرـ^۳
إـلـىـ لـحـيـ يـرـونـهـمـ رـعـالـاـ
بـحـورـ لـلـاـکـاسـرـ مـنـ رـجـالـاـ

نهوهی که نابغه‌ی ثله‌ی عبینی فهرمومیته تهوهی که به شیعره کهی تابلقی شه و مشت و مره
ده کیشیت که له نیوان خوی و خیزانه کهیدا پوویداوه، که ثارامی نه گرتوه به هۆی چونی بو جهندگه
پزگاریخوازه کانی فارس و ده فهرمومیت:

والـدـمـعـ يـنـهـلـ مـنـ شـائـنـيـهاـ سـبـلـاـ
كـرـهـاـ وـهـلـ أـمـنـعـ اللـهـ ماـ بـذـلاـ
وـإـنـ لـحـقـتـ بـرـبـيـ فـأـتـغـيـ بـذـلاـ
أـوـضـارـعـاـ مـنـ ضـنـيـ لـمـ يـسـطـعـ حـوـلـاـ

بـابـتـ عـمـيـ كـتـابـ اللـهـ أـخـرجـنـيـ
فـإـنـ رـجـعـتـ فـرـبـ النـاسـ أـرـجـعـنـيـ
مـاـ كـنـتـ أـعـرـجـ أـوـ أـعـمـيـ فـيـعـذـرـنـيـ

شهشهم؛ ئازادکردنی مهدان:

سـعـدـ ماـوهـیـ دـوـوـ مـانـگـ لـهـ قـادـسـیـهـ مـایـهـوـهـ چـاوـهـروـانـیـ فـهـرـمـانـیـ عـومـهـ بـوـوـ،ـ تـاـ فـهـرـمـانـیـ بـهـ
پـوـوـکـرـدـنـهـ مـدـاـنـ بـوـهـاتـ،ـ لـهـ گـهـلـ بـهـ جـیـهـیـشـتـنـیـ مـالـ وـ مـنـدـالـانـ لـهـ عـهـتـیـقـ لـهـ گـهـلـ سـهـرـیـازـگـهـلـیـکـیـ زـوـرـ
کـهـ دـهـوـرـیـانـ بـدـهـنـ،ـ وـ سـعـدـ بـهـلـیـتـیـ پـیـدانـ کـهـ هـاوـهـشـیـانـ بـکـاتـ لـهـ هـمـمـوـ دـهـسـتـکـوـتـیـکـیـ بـهـ هـۆـیـ تـهـوهـیـ
کـهـ دـهـمـیـنـنـدـوـهـ وـ ئـاـگـایـانـ لـهـ مـالـ وـ مـنـدـالـیـ مـوـسـلـمـانـانـ دـهـبـیـتـ،ـ سـعـدـ ئـهـمـ کـارـهـیـ ئـهـنـغـامـ دـاـ وـ بـهـ پـۆـزـانـیـ
ماـوهـیـ مـانـگـ شـهـوـالـ رـیـگـهـیـ بـهـ سـوـبـاـکـهـیـ دـهـبـرـیـ،ـ گـرـوـپـ وـ تـاقـمـیـ دـۆـراـوـانـ خـۆـیـ گـهـیـانـدـهـ بـاـبـلـ،ـ کـهـ
ژـمـارـیـهـیـکـ لـهـ سـهـرـکـرـدـهـ نـهـخـشـسـازـهـ کـانـیـ سـهـرـ زـرـیـ پـۆـشـهـ کـانـیـانـ لـهـ گـهـلـ بـوـوـ،ـ شـارـ وـ گـونـدـهـ کـانـیـ فـارـسـ یـدـکـ
لـهـ دـوـایـ یـمـکـ نـازـازـ دـهـکـرانـ وـ مـوـسـلـمـانـانـ نـاوـچـهـ کـانـیـ ئـهـلـبـورـسـ وـ پـاشـانـ بـاـبـلـیـانـ نـازـازـ کـرـدـ پـاشـ ئـهـوهـیـ
لـهـ روـوـبـارـیـ فـورـاتـ پـهـرـینـهـوـهـ،ـ دـوـایـ ئـهـوهـ چـوـونـهـ نـیـتوـ نـاوـچـهـ کـانـیـ کـوتـ وـ سـابـاتـ وـ هـمـنـدـیـکـیـانـ بـهـ زـوـرـ
هـمـنـدـیـکـیـشـیـانـ بـهـ ئـاشـتـیـ گـرـتـ،ـ ئـهـمـ هـدـلـمـهـ رـیـتـکـ وـ پـیـنـکـهـیـ مـوـسـلـمـانـانـ بـهـرـدـهـوـامـ بـوـوـ تـاـ گـمـیـشـتـنـهـ شـارـیـ

۱- الغیطل: النسور.

۲- ارعن مکفره: ظلمة الليل الشديدة.

۳- البداية والنهاية (۴۸/۷).

مدادان، لام کاتدا عومه‌ری فرمانی دا به سعد که مامه‌له‌ی باش له‌گلن جوتیارانی ناوچه‌کددا بکات و پاریزگاری له بدلتین و په یانه کانیان بکات، بهم شیوه‌یه ش ژماره‌یه کی زور له جوتیاران هاته ژیر سایه‌ی بمهلین پیدراوی موسلمانانده، ثدم جوتیارانه به رهشت و دادپه‌روهه و یه کسانی هلقولاوی موسلمانان لمو ناینه پرۆزه‌یان کاریگه‌ربون، چونکه نهوان ظهیره که‌یان له‌بهرامبهر ههق و راستی گدوره‌دا وهک بچووکترين خدلک وايه، جهور و ستم و خراپه کاري له‌سمر زهوي نيه ئه‌مدش ثه و پايهمال‌کردن و بمنديه‌تيمى که ناویان دهبرد له سدری سووك کردن و بونه بهندى خواي تاك و تنهها، دواتر سه‌عده به فه‌رمانی ئه‌ميری باورپداران بدهره و مدادان کدوته رې، سه‌رەتا سوباكه‌ی به سه‌رکردایه‌تى زوهره‌ی کوری حدویه نارد، پاشان عبدالله کورپی موتعه‌مى به کۆمه‌لېك له سوباكه و دواي ئه‌وه شەرەھبىلى کورپی سه‌مطى له‌گەل دهسته‌يە کي تردا نارد و دواتر هاشمى کورپی عوتبه‌ي ئه‌بى وەقادىيى كرده جىتشىنى خۆي له برى خالدى کورپى عورفطة،^۱ زوهره‌ي سه‌رکردەي سه‌رەتا سوباكه‌ي پرووي كرده شارى مدادان، و مدادانىنىش پايته‌ختى دهولتى فارس ببو، دەکەويتە بهشى پرۇئىداوا و شاره‌كە گەمارۆ دا ، پاشان سه‌عده کورپى ئەبى وەقادىيى سوباي ئىسلامىيە كە هاشمى کورپى عوتبه‌ي کورپى ئەبى وەقادىيى برازاي له‌گلن ببو بدهره و مدادانىنى پرۇئىداوا (بەھورسىر) ئه‌وه شەھى دەکەويتە بهشى پرۇھەلاتىدۇ ناسراوه به (ئەسبانىر) و (طىسفون)، زوهره گەيشتە به‌ھورسىر و سه‌رەتا جار بىز جەنگى موسلمانان له شاره‌كە دەھاتنە دەرهوھ بەلام بتويان حىيگىر نەدبوون لام کاتدا زوهره‌ي کورپى حدویه به تيرىك بريندار ببو، ئەويش له‌بهر ئەوهى كە بىرگىتكى درز تىبۈو لەبىر كردىبو، پىيان وت: ئەگەر كارت بهو درزه بىرادىي دەگىرايە و (ھەتا كونىتكى واي تىدا نەبوايە كە تىرى پىتا بپوات) جەستەمدا دابەزىرىت و بوهستېت، بەللى زوهره هەر بهو شىۋىيەيى كە خوازىيار ببو له‌سمر خوداش جوانىدرد ببو، يەكمىن كەس ببو له موسلمانان كە ئەو رۇزە به تيرىك بريندار ببو، ئەم درزه تىايادا چەسپا و هەندىيەكىان وتىان: لىيى دامالن ئەويش وتى: لېيم گەرتىن دەرۈونى من ھىشتىتە لە گەلمدایي بەھۆزى ئەوهى هەر لە جەستەمدايە رەنگە من لەوانوھ پووبەپوو تانەيدىك يان لىداتىك يان پلانىك بىمەوه، پاشان بدهره دوڑىمن رۇچىشت و بە شىشىرە كەدى دائى لە شەھريارى (ئەزتەخەر) و كوشتى،^۲ موسلمانان ماوهى دوو مانگ لە گەمارۆ دەھورسىر مانهوه، لام ماوهىيەدا ژماره‌يەك مەخەنېقىيان بەكارهيتا، ئەو فارسانەي كە ھاۋىيەيانيان بسون برى (۲۰) مەنځەنېقىيان بۆ دروست كردن كە لەو ماوهىيەدا فارسەيانيان پىيە سەرقالى كردىبو و دەيان تۆقانىن،^۳ لەمەشدا بەلگەيەك ھەيمە له‌سمر ئەوهى

۱- التاریخ الاسلامی (۱۱/۱۵۵).

۲- تاریخ الطبری (۴/۴۵۴).

۳- تاریخ الطبری (۴/۴۵۳).

که هاوه‌لان (خوايان لى پازى بىت) دەستىبەرگىرنى ھۆكارەكانى سەركەوتنى ماددىيان پشت گۈنى نەدەختى نەگەر دەسەلاتيان ھەبۇوايە بەسىرىدا، ئەوان لەسىر يادگىرنەوە تىداوەي ئەدو ئايىتە بۇون كە دەفرمۇويت: «وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا أَسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ» (الأنفال: ۶۰).

لەگەل لايىنى پېشىكەوتنيان لە ھۆكارەكانى سەركەوتنى واتە بە گۈنگۈرنىيان و دەركەوتتوترىنيان تاك بۇونەتموھ كە بىرىتىيە لە پشت بەستىن بە ياد و نزا و پارانەوە خوا.^۱

۱. خواى گەورە بە سەركەوتن و پشتىوانى لەگەل دۆستانىيەتى:

نەنسى كورى حللىس دەفرمۇويت: كاتىيىك كە ئىيمە لە بەھورسىر پاش كىشانەوە و شىكستيان گەمارق درابووين پىاپىتكەنەت بۆ لامان و وتنى: پادشاھىيان پىتتان دەلىت: ئايىا دەتانەوەيت پىتكەن بكمون لەسىر ئەوەي كە ئەوەي لە نىيان دېجەلە و چياكەماندايە بۆ ئىيمە بىت و ئەوەش كە لە نىيان چياكەتان و دېجەلەدايە بۆ ئىيە بىت؟ ئىيە نەگەر تىر نەبوبىن خواى گەورە سكتان تىر ناكات، خەلکە كە داوايان لە ئەبۇ موفەرز ئەسۋىدى كورى قۇتىيە كرد كە لېي بىراۋەت پېشىنى و خواى گەورەش بە چەند وشىدەيەك ھېتىيە گۆز نە ئەوېيش و نە ئىيەش نەمانزانى چى بۇو، پىاوه كە گەرايەوە و ئىيەش ئەواغان بىنى كە پىنگىدى مەدانىييان گرتىبەر، واتە بە رۇپوبارەكەدا بىرەو بەشى رۆزھەلاتى مەدانىن پەرىنەوە – ئىيەش وقان: ئەي ئەبو موفەرز چىت پىن و تە ئەوېيش وتنى: سوئىنەد بە كەسى كە حەمدى بە پاست ناردووە نازانىم ئەوە چى بۇو ئەوە نەبىت كە ئارام بۇوەتەوە، من تکام وايە كە قىسى باشم كەرىبىت، خەلکى بەر بەردىۋام پرسىياران لى دەكەد هەتا سەعد ئەممە بىيىت و هات بۆ لامان و فەرمۇوى: ئەي ئەبو موفەرز چىت و تە؟ سوئىنەد بە خوا ئەوانە ھەلاتۇو بۇون، ئەوېيش ھەر بە شىپوھىيە قىسى لەگەل كە دەلىكە كە بۇونەتە مايىي مەترىسى بۆ سەريان، ئەو شارە كەسى تىدا نىيە و كەسىتىك بۆمان نەھاتە دەرەوە جىڭە لە گەل ئىيمەي كەرىبۇو، سەعد خەلکە كەي بانگ كەد و پاشان كۆزى كەرىبۇو، بەپاستى مەغىدىقە كاغان بۇونەتە مايىي مەترىسى بۆ سەريان، ئەو شارە كەسى تىدا نىيە و كەسىتىك بۆمان نەھاتە دەرەوە جىڭە پىاپىتكەنەبىت كە داواي پارىزراوى لى كەرىدىن و ئىيەش ژيامان پاراست، پاشان وتنى: ئەگەر كەسىكىشى تىدا مايىت چى بەرتان پىن دەگرىت؟ واتا كەسى تىدا نەماۋە، پىاوان راۋىشيان پىتىكەد ئىيەش ئازادمان كەد و ھىچ شەكىيەك و كەسىكىمان نەبىنى، جىڭە لە چەند دېلىت كە لە دەرى ئەو شارە بەدىلىمان كەدن، پرسىيارى ئەو پىاوه مان لى كەدن: كە بۆچى ھەلھەن؟ وتنى: پادشامان كەسىكىنى نارد بۆ لاتان و پىتكەوتتىنەكى خستە بەر دەمان بەلام ئىيە وەلامتان دابووېوە كە ھىچ پىتكەوتتىنەكى لە نىيان ئىيمە و ئىيەدا نىيە هەتا ھەنگۈنى ئەفرىزىن بە ئۇتروجى كۇنى نەخۇن، پاشان وتنى: هاوار بە مالىم ئاگادار بن فريشته كان بە زمانى ئەوان دىنە گۆ، بەرپەرچى ئىيمە دەداتوو و بە دەمى عەرەبەوە

دەچىت، سوينىد بە خوا ئەگدر و نەبىت ئەمە هيچىتكى نىيە جىگە لە شتىك كە خراوەتە سەر زارى ئەم پىاوه هەتا كۆتايىمان پى بىت، بەم شىتوھى دوور كەوتىنداوە بۇ شارىيە دوور و پەراگىندا بون.^۱

۲- ئەو ئايەتانەي كە سەعد لە كاتى نىشته جى بوونى لە نوتەكى سابات خويىندى:

سەعدى كورى ئەبى وەقادىص (ھەجى) لە (نوتەكى سابات) نىشته جى بوو پاش ئەمە كە هاشم لە كەلىدا بىرەو بەھورسىر بەرىتكەوت كە بەشى رېۋىناوای شارى مەدانىنە، كاتىك سەعد لەمۇ شوينى نىشته جى بوو ئەو نايەتەي خويىندا كە خواي گەورە دەفرمۇويت:

**﴿وَأَنذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرَنَا إِلَى أَحَلٍ قَرِيبٍ
خُبْتَ دَعْوَاتَكَ وَنَتَّيَعْ آرْرُسُلَ أَوْلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمُّمُ مَنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ﴾**

(ابراهيم: ۴۴).

سەعد دواى ئەم ئايەتە كەوت لە بىر ئەمە لە مەدا شوينىتكەمبوو كە يەكىتكەنە كەننى كىسرای تىيدابوو كە پىتىيان دەوەت بۇوان، ئەوان ھەمۇو رېۋىتكە سوينىدیان دەخوارد، كە پادشاي فارس نەپېشىتايە نىيمە نەدەزىيان،^۲ زوھەرى كورى ئەلخەدەيە پىتش شەھىدبوونى بەزاندى و بلاۋەي پى كىردىن.^۳ كاتىك مۇسلمانان چۈونە نىيۇ بەھورسىرەوە—ترىسکاپىيە كى سپىيان لى دەركەوت كە كۆشكە كەنلى كىسرا بۇو—ضرارى كورى خەتاب فەرمۇوى: أللە أكىر ئەمە كۆشكى سپى كىسرایە، ھەر ئەمە كە خواي گەورە و پېغەمبەرە كەنلى بەلەتىيان پىتىداوە و بەردەوام بۇون لە أللە أكىر كەندا رېۋىيان كەنداوە.^۴

۳- پاۋىزىشى سەعد و سەربازانى لە سەر پەپىنه و لە پۇوبارەكە:

كاتىك سەعد زانى كىسرا بە كەشتىيە كانى پەپىوه تەوە بۇ مەدانىنى رېۋەھەلات و ھەممۇ كەشتىيە كانى داوهەتە پال خۇى سەعد لەم كارەيدا كەوتە پەريشانىدە، چۈنكە دوزىمن لە بىر دەمياندایە و ھىچ لە نېتىوان ئەوان و دوزىمناندا نىيە جىگە لەم رووبارە و بە ھۆزى نەبۇونى كەشتىيە و ھىچ پېنگەيە كىش بىز پەپىنەوە دەستەبىر نايىت، دەترسا لەدەۋى، كە دوزىمنە كانى بېرۇن و پاشان زال بۇون بە سەرەياندا دۇوار بىت، لەم كاتەدا ھەندى خەلتكى فارس ھاتنە لاي سەعدو پېتىمۇنىيان كەنگەتىك كە دەتوان بە مەترىسيە و تىيى پەپىنەن، سەعد بەرىەرجى دايىدە و دوو دل بۇو لە سەر ئەم كارە، پاشان رووبارە كە بە ھەلکشانىتكى گەورە بە روویدا ھات تا ئاواي رووبارە كە رەش داڭدرا و بە ھۆزى خىتارىسى پەتىيە و بە كەفە كەنلى دەهاوېشت، لەم كاتەدا سەعد خەۋىتكى باشى بىنى كە كورتىيە كە ئەمە بۇو ئەسپى

۱- تارىخ الطبرى (۴۵۵/۴).

۲- تارىخ الطبرى (۴۵۱/۴)، التارىخ الاسمى (۱۶۰/۱۱).

۳- التارىخ الاسمى (۱۶۰/۱۱).

۴- تارىخ الطبرى (۴۵۱/۴).

موسلمانان له روپیاره په پیوندهوه، سعد بۆ گیزاندهوه ئەو خدونه سوره بوو له سەر پەپنەوه له روپیاره کە، له بەرئەوە خەلکى كۆكىدەوه و سوپاس و ستایشى خواى كرد و فەرمۇوی: به پاستى دوژمناتان لەبەر ئىيە دەستیان گرت بەم روپیاره وئىوهش لەگەلیدا شازاد نابن بۆى و ئەوان ئەگەر بیانەویت رزگاریان لیتان دى چونکە به كەشتىيە کانیان پەلامارتان دەدەن و ئىوهش ھیچتان له پىشتمەر نىيە، كە بېرسن له وەي ليپەي بىن بۆتان، موجاهيدانى پېش ئىوهش كۆتاييان پىن هىتناون و دەروازە کانیان دەست پېشخەدرى له جىهادى دوژمناتاندا بکەن بە نيازى خوتان پېش ئەوهى كە دونيا گەمارقىتان بىدات، ئاگادار بن كە من سوروم لەسەر بېرىنى ئەۋاپ بۆيان، ئەوانىش ھەمۇو بە يەك دەنگ و تىيان: خواى گەورە ئارام و دان بەخۆزدەگىتنى بە ئىمەش و توش داوه لەسەر ئىرى و تىيگەيشتوبىي بەوهەش كارى خوت بکە،^۱ و لەم ھەوالاشدا چەندىن پەند و ئامۇزىگارى و وانه وەرگىتن ھەمە لەوانە: - وەيادەننەوهى ئەوهى كە خواى گەورە لەگەل دۆستە ئىماندارە کانىەتى، بە سەرخستن و پشتیوانى لېتكىدىان، ئەمە ئەو خدونه راستەقىنەيە بۇو كە سەعد(۱۶۶) بىنېبۈمى لە خواى گەورە و بالا دەستمەوه، تا دلى چەسپا و جىڭىر بىت و لەم كارە دوازىز نادىيارە برواتە پېشى.

- خواى گەورە كارە كان لە بەرئەوندى باوه رەداران بەرىپەدەكتات، ئاپى رەپەنەرە كە كۆپۈر بە خىرايى و خۆزى نىشاندا كە ئەمە لە بەرئەوندى فارسە كانە بەجۈرىيەك كە بەر لە ھەمەولىيەكى پەپىنەوهى موسلمانان دەگىتىت، بەلام راستىيەكەي ئەمە بۇو كە بۆ بەرئەوندى موسلمانان بۇون بە جۈرىيەك ئەم كارە ئەوهى بەخشىيە بېباوهەرە كان كە دلىانى بن و ئاماھە ندبىن بۆ پېشىرەوي موسلمانان كە لە پە دىن بۆيان، نەيانتوانى ھەمۇ ئەمە شەۋانە لەگەل خۆيان ھەلبىگەن كە لە كاتى ھەلھاتندا دەيانەویت.

- ھاوهەلان (خوايان لىپا زىيىت) گەشىبىنى باشىان بەم خدونەوه لەپىاويىكى باش ھەبۇو، بەراست و دروستيان دەزانى بۆ چۈونە پېشىنى لەو كارە و ئەوان (خوايان لىپا زىيىت) گۆمانى باشىان بە خواى گەورە دەبرەد و باوه پىيان وابۇو كە خدونى چاك جىڭىرى پشتیوانىيە لە خواى بالا دەستمەوه.

- بەپاستى سەركەدەي موسلمانان له سەردەمى خلیفە كانى راشىيىندا زۆر جار بە بەھرگى و لىيھاتوبىي و قۇستىنەوهى ھەلەكان و ورۇزىنەرى وزەي سەربازان وەسف دەكران له كاتىيىكدا كە ئەوان لەپىرى دەلگەرمى و ھىزى باوه پىاندا بۇون، ئەوه سەعدە كە فەرمان دەداتە سوپاڭى بە پەپىنەوه بۆ لاي دوژمنان بە چەكى ئىخلاس و لە خوا ترسانەوه، دلىانى بۇو لە ئاستى باوه رەدارى سوپاڭى و پېشىرەوي كەدەر لەسەر ئەوهى كە پېشىر كەدەر بۇو لە كارەيدا پېشى يەكەم بە خودا و دووهم بەم ئاستى بەرزەي بەست.

- وەسفىكىدىي ياران و ئەوانەش لەگەليان بۇون لە تابعىن بە ملکەچى تەداو بۆ سەركەدە کانىان، ئەوان ئەم ملکەچىيەيان بە ئەركىتىكى شەرعى و كارىتكى باش دادەنا كە بېتى نزىك بىنەوه بۆ لاي خواى گەورە.

۴- پهپینهوه له رووبارهکه و ئازادکردنی مەدائىن:

سەعد ھانى خەلکى دا بۆ پەپینهوه و فەرمۇسى: كى دەست پى دەكت و كەنارەكانى رووبارى رۇزھەلەتلىقان بۆ دەپارىزىت تا خەلکى پىتى دەگەن بۆ ئەوهى بىر لە ھاتنىدەرى دوژمنان بىگرىت؟ لەم كاتىدا عاصمى كورپى عەمەرى تەممىمى كە يەكىك بۇو لە يارانى خاوهن ھىزى و توانا خۆى بۆ شەم كارە سازدا و پاشان حەوت سەد كەس لە خەلکانى بىھىز بە دوايدا خۆيان ئامادەكرد، بەم شىۋەيە سەعد(۱۴۰) عاصمى كرده فەرماندەيان نەوانىش رۈيىشتەن تا عاصىم لە كەنارى رووبارى دېچەدا رايىگىتن و فەرمۇسى: كى لە گەلەم دەبىتە نويىنەر تا كەنارەكان لە دوژمنانتان بىارىزىن و بتان پارىزىن تا دەپىرنەوه؟ بەم شىۋەيە(۱۴۰) كەس لە يارانى خاوهن ھىزى و توانا ھاتنە پىشى، پاشان رووبارى دېچەيان بېرى، پاشان ماوهى ئەوش سەد كەسىدى تەرىش شوين پىيان ھەلگىتن، بەم شىۋەيە لە سوبای مۇسلمانان دەستىدەكى گىان بەخش كە ژمارەيان شەش سەد كەس بۇو پىنكەت و ناوى لى نرا كەتىبەي ئەھوال، عاصىم(۱۴۰) كەسيانى لى ئازاد كەردن تا لە زىزى فەرماندەسى سەركەد اىتەكەيدا بن و لە پىشەنگى ئەم دەستىدەيى بىن، ئەمەش پلانىتكى تۆكمە و پىتمە بۇو سەرەتا لە سەعد و پاشان لە عاصىمەوه كە رووبەرپۇرپۇرونەويە ترس و جەريزەيى كە بە زۆر و بۆزى نايىت، بەلکو بە خاوهن ھىزە گەورە و توانا جەنگىيە كان دەبىت ئەگەرچى كەميسىن ئەمەش بەوهى كە كەسانىتكى پەيوەندى بىكەن بەم دەستىدەوه كە كەم لىتەتىو و جوامىتىن بىپاشان لە كاتى ھېرىشكەرنە سەر دوژمن ھەلەد گەرىنەوه و دەبنە ھۆى تىك شakanى تەواوى دەستە و تاقىمە كە.^۱

عاصمى كورپى عەمەر بە شەست كەسى ئەسپ سوارەوه رووبارەكەت تىپەپاند، باسى ئەوه كراوه كە لە پىشەنگى ئەمانە كەسانىتكى هەبۇو كە پىشەنگى بەرەو كەنارىتكى تەر رۈيىشتۇن لەوانەش ئەصەمى كورپى وەلاھى تەممىمى، ئەكەلەج، ئەبو موفەرزى ئەسوھدى كورپى قوتە، شەرەھىلى كورپى ئەسەمطى ئەلکەندى، خەجدلى عجلى، مالك كورپى كەعب ھەمدانى، و لاويىكى ھۆزى ئەخارسەمى كورپى كەعب وھ كاتىتكى كە عەجمە كان بىنىي يان ژمارەيىك سوارچاكيان بۆ ئامادە كەردن كە لە رووبارەكە و لە نزىك كەنارى رۇزھەلاتەوه پىتىان گەيشتن، عاصىم فەرمۇسى: رەمەكانتان رەمەكانتان، كارى بې بىكەن و كانيماوه كانيابىن بىكەن جى نياز، پاشان بە يەك گەيشتن و مۇسلمانان لېيان دان و مۇسلمانان كانيماوه كانيان كرده نياز، بىرەو كەنارەكە رۈيىشتەن و مۇسلمانەكانيش بە رەمەكانيان دەچەقاند بە ئەسپەكانياندا ھەتا لە پاڭىندا خىرا بن بەم شىۋەيە ئەسپەكان خىرا دەبۇن و خاوهنە كانيان بەریان پى نەدەگرتەن، بەم شىۋەيە مۇسلمانان گەيشتنەوه پىتىاندا ژمارەيەكى زۆريان لى كوشتن و ھەركەس دەرياز بۇو دەرياز بۇون ھەيان بۇو يەك كەلە چاوجۇن پاشان شەش سەد كەسەكەت تەرىش گەيشتنە بىراكانيان و دەستيان گرت بەسەر كەنارى رۇزھەلاتدا.^۲

۱- التاریخ الاسلامی (۱۶۸/۱۱).

۲- تاریخ الطبری (۴۵۶/۴، ۴۵۷).

۵- مسلمانان دهخزینه پووباره‌کهوه:

کاتیک که سعد عاصمی بینی لهسر کهناه کانی پژوهه‌لات بدی لی گرت به مؤله‌تدانی خدلتکی له تیرزانه نیو رووباره‌کهوه و فرموموی: بلین: کومه‌کی لهخوا دهخوازین و پشت بهو دهستن هدر خامان بهسčeند پشت پی بهستاویکی چاکدو هر همول و هیزیکی لهخودای گوره و بالا دهست نهیبت دهسته‌بدر نایبت، بم شیوه‌یه زوره‌یه سهربازه کان به دوای یه‌کدا هاتن و سواری شاهه زوره‌که بون، دیجله‌ش که‌کی فری ددها و نه‌مدش پهشاییدک برو، خدلکیش باسیان لهری و پذیشتیان لهسر زه‌وی ده‌کرد،^۱ نهودی که ناوه‌کهدا پتی به سعد ده‌کرد سملانی فارسی برو که نه‌سب شیواندیان بهسر یه‌کدا، سعدیش هدر دیفرمومو: هر خامان بهسه چهند پشت پی بهستاویکی چاکه، سویند به خوا خوا گهوره دوستانی خوی سه‌رکه‌وتتو ده‌کات و شهوانیش ناینه‌کهی سه‌رکه‌ختن، خوا گهوره دوژمنانی ده‌بزینیت نه‌گدر له سوپاکهدا داوین پیس یان تاوانبار نهیبت چاکه کان سه‌رکه‌وتتو ده‌بن،^۲ سه‌لمانیش پتی فرمومو: نیسلام نویه سویند به خوا خوا گهوره رووبار و دریاکانی بز کنه‌فت کردون هه‌ره‌ک نهودی که وشکاوه‌کی بز رام کردون بهلام سویند بهو که‌سی که زیانی سه‌لمانی به دهسته خدلکانیک به دهسته و تاقم لیتی دینه ده‌ره‌ک چون به دهسته و تاقم ده‌رنه زیر سایه‌یدوه،^۳ نه‌دم و شهیمی سه‌لمان (۱۶۹): نیسلام نویه، مانای نهودیه هیشتا هدر زیندورو و شوینکه‌وتکانی باوه‌ریان پتهوه و شانازی پتیوه ده‌کهن، کردوویانه بهو گرفته‌یان که له‌پیتناویدا ده‌زین و له‌پیتناویدا ده‌مرن، بانگهوازی بوده‌کهن و برگری لی ده‌کهن، بهلام کاتیک، که بهلین و په‌یان پیش‌هودی ده‌کات نه‌دو کاته چین و توییزیک نه‌دم ناینه به میرات و هرده‌گرن نه‌ک هله‌لیزیرین مهیکه بهو گرفته‌ی که هدست و بایه‌خی له تاکه کانی ورده‌گریت، بدلکو نه‌وان غم و په‌زاره‌ی گهوره‌یان ده‌کمنه سرفرازی له دونیا و چیز له خوشیه کانی وه‌ریگرن و ناین بکنه نامازی دووه‌میان له فدره‌منگی زیانیاندا تا لم کاته‌دا به کومه‌ل لیتی ده‌رده‌چن هه‌ره‌ک چون به کومه‌لی ده‌چنه زیر سایه‌یدوه.^۴

هم بهم شیوه‌یه هدمو مسلمانان به‌سلامتی په‌پینده و هیچ کامیکیان دوچاری ثازار ندهات، جگه لدوی که له ناوجه‌ی بارق پیاویکی تیکمودت که ناوی (غه‌رقده) برو که بهسر پشتی نه‌سپیکی سورویا برو، پاشان قمعاعی کوری عه‌مر لغاوی نه‌سپه‌کهی بز چه‌مانده و دهستی گرت هه‌تا په‌پیوه، پاشان پیاوه بارقیه که – یه‌کیک له پیاوه به‌هیزه‌کان برو – وتنی: نه‌دو خوشکانه گوشه‌گیر بون که مندالی وه کو تزیان بیت نه‌قمعاع، له نیو نه‌دم سوپاشه خال‌وانی قمعاع ناماوه بون،^۵ فارس‌کان لم په‌پینده مسلمانان زوره‌رسام بون و یه‌زدجرد همه‌لها بوناچه‌ی حلوان و مسلمانان له شوینیتکی نابدره‌هه لستکارانه و چونه ناوی و سعد له کوشکه سپیه‌که‌دا دابزی و

۱- التاریخ الاسلامی (۱۶۹/۱۱).

۲- تاریخ الطبری (۴۵۹/۴).

۳- همان سه‌رجاوه.

۴- التاریخ الاسلامی (۱۷۰/۱۱).

۵- تاریخ الطبری (۴۵۹/۴).

مۇگەوتىيىكى تىيدا دروست كرد و ئەم چەند نايەتىدى خويىند كە دەفرمۇويت: «كەم تەركۇا مىن جەنتى
وَعَيْونٌ ﴿٢٤﴾ وَرُزُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٥﴾ وَنَعْمَةٌ كَانُوا فِيهَا فَلِكِهِينَ ﴿٢٦﴾ كەذلەك
وَأَوْرَثْنَهَا قَوْمًاءَ اخْرِيْنَ ﴿٢٧﴾ (الدھان: ٢٥-٢٨).

ھەشت رکات نويىشى پزگارى خويىند و يەكەمین كەتىبەش كە چۈوئىھە مەدانىن كەتىبەي ئەھوال و
پاشان كەتىبەي خەرساء بۇو،^١ عاصمى كورى عەمر تەميمى سەرپەرشتى كەتىبەي ئەھوال و
قدۇقاىعى كورى عەمەرىش سەركەدايدىتى كەتىبەي خەرسائى دەكرد.^٢

٦- ھەلۋىست كەلېك لەسەر راستى مۇسلمانان:

ا- سوپاسى خوا دەكەم و بە پاداشتى قايل دەبم:

كاتىك مۇسلمانان لە مەدانىن جىنگىر بۇون و دەستكەوتەكانيان كۆكىدەوە، پياوىتكى كە پىئلاۋىتكى
پېتىو ھاتە پېشى، دايە دەستى خاوهن دەستكەوتەكان، ئەوهش كە لەگەلەيدا بۇو وتى: ھەرگىز شتى
وامان نەبىنىيۇو، ئەوهى كە ئىتمە ھەمانە لە بەرامبەرى ناوەستىتەوە و لىتى نزىك نايتىتەوە، ئەوانىش
وتىيان: نايا ھىچتلى بىردوو؟ شەۋىش وتى: نا سويند بە خوا نەگەر لەبەر خودا نەبوايىھ بۇم
نەدەھىتىن، پاشان زانيان كە ئەم پياوە ئابرووی ھەيە، وتىيان: توڭىتى؟ وتى: نا سويند بە خوا ھەواتلان
پى نادەم تا سوپاسىم بىكەن، نەوهەك كەسانى تىريش قەرزىم پى بىدەن، بىلەم من سوپاسى خوا دەكەم و بە
پاداشتى قايل دەم، پاشان پياوينىكىيان شوينى خىست تا گەرايدۇ لاي ھاوا لانى پرسىيارى دەريارەي كردو
بۇيى دەركەوت كە عامرى كورى عەبدۇقەيسە.^٣

ب- عصمهتى كورى حارسى چېرى دەفرمۇويت:

لەگەل چەند كەسيتىك دەرچۈرمەن رېيشىت و داخوازىيان ھەببۇ من پىيگەيدە كە خاوهن گۈزى
درېيىتكى لەسەر بۇو، كاتىك منى بىىنى پالىي پىتوھ نا و گەيشتە بەرەمى، نەوانىش لايان دا و پالىيان
بە گۈزى درېيىتكانياندە نا، گەيشتنە لاي جۆگەيدەك كە پىدەكەي پووخابۇو ئەوان وەستان تا من
گەيشتمە لايان، پاشان لېك جىياپونەوە و پالىتكىيان پىوهنام منىش پىوهى نوسام (وانا شوينى كەوتىم) و
پاشان كوشتم و شەۋى تىريان ھەلەھات و لە دەستىم دەرچۈرۈ، گەرامىدۇ بىز لاي دوو گۈزى درېيىتكە،
ھەيتىمان بىز لاي ھەلگىرى دەستكەوتەكان شەۋىش سەپىرى يەكىنلىك لەو شتانەي كرد بەسەر پىشى
يەكىنكىياندە بۇو كە دوو دەفرى تىيدا بۇو يەكىنلىك تىرىشيان ئەسپىتكى زېپى تىيدا بۇو، كە پووكەش
كراپۇ بەررووكەشىك لەزىيە لەسەر دەروازەتىك، كېپكە كەي ياقوت و زومرودى پىتكەرخابۇ لەسەر زىوه كەو

١- البداية والنهاية (٦٧/٧).

٢- إقام الوفاء (ص: ٨٥).

٣- تاريخ الطبرى (٤٦٨/٤).

ههروه‌ها لغاوه‌کهی، سواری‌کیش لهزیو که به خشن هدچنرا بیو، له کوتاییه‌که شیدا حوشتریک بیو که مۆخی موره‌گهی له سه‌ریوو له زیپ و قدیاسه له زیپ و چهندی جله‌وی له زیپ هه بیوون و هه مووئه‌مانه بدهیا قووت ریکخرا بیوون، پیاویکی له سه‌ریوو، که له زیپ بیووه به خشن هدچنرا بیوون، که کیسرا ده چخسته سدر ستونه کانی میزیوو.^۱

ج- هه‌والی قه‌عقاعی کوری عه‌مر:

قه‌عقاع گه‌شته فارسیک خله‌لکی داخ دهکرد و پاشان کوشتی، ثم پیاوه دوو زهرف و دووشتی تری پیبیوون، یه کیتک له زهرفه کان پینچ شمشیر و نهوى ترشیان شده شمشیری تیدابیوون، که له شمشیری پادشايانه دهچوو که له نیوانیان و نیوان فارسه کاندا شهر و جهندگ روویدابیوو وه شمشیره‌کهی کیسرا و هرقليش له نیوی ثم شمشیرانده بیوون، دوو شته‌کهی تريش قه‌لغان و زربی پادشايان بیوون و قه‌لغان و زربیه‌کهی کیسرا و هرقليش تیدا بیوو، هینانی بتو لای سه‌عد، پیتی و ت: یه کیتک لهم شمشیرانه هدلبزیره، شدویش شمشیره‌کهی هدلبزاره و پیاوه‌کهش قه‌لغان و زربیه‌کهی به‌هرامی پی به‌خشی، به‌لام نهوى تریان که‌تیبمی خه‌رساء که قه‌عقاع سه‌رکردايیه‌تی ده‌کرد و هک ده‌ستکه‌وت و خدلات بردیان، جگه له شمشیره‌کهی کیسرا و نعمان، سه‌عد پیتی باش بیو که بیان نیزیت بتو نه‌میری باوهر داران هه‌تا عمره‌ب به شاره‌زايانه‌وه گوئی بیست بن.^۲

د- ستایشی هاوه‌لان له سه‌ر تاکه کانی ئه‌م سوپایه:

تمواوی گه‌دوره هاوه‌لان (خوايان لئی رازی بیت) ستایشی خودایان کرد له سدر بیوونی ثم سوپایه لیره‌دا نهو په‌یقه‌ی سه‌عد دیته پیشی که ده‌فرمومویت: سویند به خوا ثم سوپایه زور سه‌ر راسته، ثم مه پیشتر بتو بددریه کان نهبووایه ندوا له سه‌روروی بددریه کانه‌وه نه‌مهم ده‌وت^۳ جابری کوری عبدالله ده‌فرمومویت: سویند بدو خوایه که جگه لمو خوایه کی تر نیه که‌سینکمان له بدشداربیووانی قادسیه نه‌بینی که پینکه‌وه دونیا و دوارزیان ویستیت، ثیمه سی که‌سان تاوانبار کرد و هیچمان نه‌بینی و هک نه‌دوهی که هیزشمان کردن سدر له سدر راستی خودا په‌رستیان: طلیحتی کوری خوهیله‌ده و عه‌مری کوری مه‌عديه کروب و قه‌یسی کوری مه‌کشوح بیوون، گه‌دوره تريش له‌مه نه‌وه بیو کاتیک که عومه‌ر پینجیجه‌کی نهو غه‌نیمه‌تانه‌ی بینی، که شمشیره‌کهی کیسراو همه‌مه‌کهی و زویه‌رجده‌کهی تیدایه فه‌رموموی: گه‌لیک که نه‌مه‌یان به‌جی هیناییت خاوه‌نی سدر راستین وه عه‌لیش^(عليه السلام) فه‌رموموی: تو نه‌گه‌ر ده‌ستت پاک بیت خله‌لکیش ده‌ست پاک ده‌بن و نه‌گه‌ریش به ناسووده‌بی زیایت ندوا خله‌لکیش به ناسووده‌بی ده‌ژین.^۴

- ۱- تاریخ الطبری (۴/۴۶۸).
- ۲- تاریخ الطبری (۴/۴۶۸).
- ۳- التاریخ الاسلامی (۱۸۱/۱۱)، تاریخ الطبری (۴/۴۶۸).
- ۴- تاریخ الطبری (۴/۴۶۸).

هـ- هەلۆیستى عومه‌ر لە غەنیمەتە گرانبەھاكان :

سەعدى کورپى ئەبى وەقاصلە پۇزانى جەنگى قادسييە شىشىر و ھەرم و بازن و شەرواڭ و كراس و تاج و پىلاۋەكانى كىسراي نارد بۇ عومەر كە وەك زىپ و گوھەر و ئاورىش بە نىخ بۇون عومەريش سەرىيەتكى خەلکەكەي كرد، بىنى كە شان و شەۋەكتەتىن و بە بەذن و بالاتىنيان سوراقى كورپى مالكى كورپى جەعسىمە، بۆيە فەرمۇسى: ئەم سوراقە ھەستە ئەمانە لەبەر بکە، سوراقە دەفرمۇسىت: منىش چاوم تېپىن و ھەستام لەبەرم كردن عومەر فەرمۇسى: بسوورپىوه منىش خۆم سوراند، دواتر فەرمۇسى: وەرە پېشىن و منىش چۈومە پېشىن، پاشتە فەرمۇسى: بخ بخ عەرەپىكى دەشته كى لە ھۆزى مەدلەج كەوا و شەرواڭ و كراس و شىشىر و ھەرم و تاج و پىلاۋەكانى كىسراي لەبەردايە، پەنگە پۇزانى ئەم سوراقە كورپى مالك تۆ شەتىكى وات ھەبوبايە لە تام و چىزى كىسرا و بىنەمالەمى كىسرا ئەوا دەبۈويە شەرەفيك بۇ خۆت و بىنەمالەكەت، ئىنجا فەرمۇسى: شەتكان دابكەندەرە و منىش لەبەرم داکەندەن و دواتر فەرمۇسى: خواي گەمورە تۆ بەرى ئەمدەت لە پېغەمبەرە كەت گرت كە بۇ تۆ لەمن زۇر خۆشەويىستەر و پىزدارتر بۇون ھەروەھا بەرت پېنگەت لە ئەبۇ بەك كە بۇتۇز زۇر لە من خۆشەويىستەر و پىزدارتر بۇو، بەخشىوتە بە من پەنات پى دەگرم كە پىت دام كە قىامەتم نەبىن، دواي ئەوه ھىننە گىريا ھەتاھەمۇوان بەزەيان پىتدا ھاتمۇ، فەرمۇسى بەعبدالرحانى كورپى عەوف سوينىت دەدم كە بىيان فرۇشى و پېشىن ئەوه ئىتوارە دايىت پارەكەي دابەش بکەيت.

حەوتەم: جەنگى جەلەولا:

فارسەكان لە جەلەولا لەسەر دۇرپىانىتكى مەدائىن كۆبۈونەوە و راوىتى خۆيان كرد و وتيان: ئەگەر بىلاوهلىنى بکەن ھەرگىز كۆنابنەوە، ئەم شوينىش بىلاوهمان بى دەكەت، كەمېيىك بۇھەستەن با خۆمان بۇ عەرەبەكان كۆبکەينەوە و لەگەلەيان بە جەنگ بىنن ئەگەر سەركەوتىن بۇ ئەمەش بۇ ئىمەش ھەر ئەوهمان دەۋىت و ئەگەرنا ئەمەش ئەوهەن بەجىيەمان بەجىيەنەوە و بەھانەمان بە دەستەوەيە، ئەموان بە سەركەدایتى مەران رازى كۆبۈونەوە و خەندەقىيەكىيان بە دەورى شارەكە ليىدا و بە درېك و دار و تەختە چواردەورى ھەمويان گرت جەكە لەو پىنگايانى كە خۆيان پىتدا دەپېنەوە، لەم كاتەدا سەعدى كورپى ئەبى وەقاصلە ئەمەيە كى بۇ عومەر نووسى و ئەم ھەوالەيان پىتدا، عومەريش نامەيە كى بۇ سەعد نووسى و فەرمانى پېتىكىد كە ھاشمى كورپى عوتىبى ئەبى وەقاصلە (۱۲) ھەزار سەربىازەوە رەوانەي جەلەولا بىكەت و لە پېشىدە قەمعقاعى كورپى عەمرى تەميمى و لە لاي پاستىيە و موسەدرى كورپى مالك و لە لاي چەپىيە و عەمرى كورپى مالك و لە ساقەكمەيدا عەمرى كورپى جوھەننى دابىنى بەم شىۋىيە ھاشم پۇوى لىتىنان و گەمارۆزى دان و فارسەكانىش دوايان خىست و بە ويىستى خۆيان نەبىت بۆيان دەرنەدەپەرىن، پاشان موسىلمانان پاشەكشەيان پى كردن، ھەمو ئەمانەش سەركەوتىن بۇو كە

خوای گهوره ده بیه خشیه مسلمانان، هاویه‌ش پیداکه ران سه رکه وتن به سه رکه و چقل و ته ختنه که دایانباوو بۆ په کختنی مسلمانان، دواتر دوژمنان درکی ئاسنینیان هینا و هاشیش لە نیو خەلکە که هەستایه سەربى و فەرمۇسى: ثەم جىگىدە شوئینىکە کە شوئینى ترى بە دواوهيد، سەعديش بە سوارچاکە کانى هاوکارى دەكىد، تا كارە کە درىشە كىشا و دوژمنان لە ئارامگىرى يېباوهران تەنگەلان بۇون و بايەخيان پىستان و دەرىپەرين بۆ شەپ و جەنگىيان پاشان هاشم فەرمۇسى: خواى گهوره نەزمۇنى باشى پىستان بگەن و بىانكۈزۈن، ئىنجا خواى گهوره بايە كى توئىدى تەواو بىت و ئىۋەش كار بۆ خودا بکەن پىستان بگەن و بىانكۈزۈن، ئىنجا خواى گهوره بايە كى توئىدى لە سەريان ھەللىكىد و ناوجە کە تارىك و توندك بۇو جگە لە بىرھەلتىسى كردن تواناي هيچى تريان نەبۇو، دواتر سوارە کانىيان لە خەندقە كەدا دەستيان كرده هاوار هاوار و هيچ ناچارىيە كيان نەدىتەوه لەوهى کە خەندقە کە پې بکەنەوه لەوهى کە بە دەوريانەوه بۇو تا ئەسپە كانىيان لىتوھى سەرىكەوەت و قەللازاكانىيان شىۋاند،^۱ كاتىيك ھەوالى ئەدەپ گەيشتە مسلمانان کە دوژمنان ھەستاون بە پېركەنەوهى خەندقە کە دەستيان: جارىيەتى تر پەلامارىيان دەدەين و دەچىنە سەريان يان لەو پىتناوەدا سەر دەنیيەنەوه، كاتىيك مسلمانان راپەپەرين بۆ جەنگ ئەوان ھاتنە دەرهەوه و ئەو شتائى کە بە دەوري خەندقە کە بۇو ھەللىياندا بە دواي مسلماناندا بە درکى ئاسنین تا ئەسپە كانىيان نەيدە پېشى و بە سەرياندا بەتات، لە شوئینىكيان بەجى ھېشت كە لىتوھى دەھاتنە دەرهەوه بۆ سەر مسلمانان پاشان شەرپىكى خۇيىناوى سەختيان كرد كە ئەو شەوه تەنها لە شەھورەيرە يەكىك لە شەھورە كانى قادسييەدا كراپىت جگە لەوهىش ئەم شەپە زۆر كورتەر خىراڭتۇر بۇو، دواتر قەعاقاعى كورپى عەمەر لەو رووهەو كە خۆئى كېش كرد گەيشتە بەر دەرگائى خەندقە كەيان و داواي لە جارچى كرد بلىت: ئەي مسلمانىنە ئەو ھەنرە كەتانە كە چۆتە نېتو خەندقى دوژمنە كەتانە و گرتۇويەتى ئىۋەش بەرەو پېرىدەو بىن، هيچ كەسىك لە نېوان ئىۋە و ئەودا پىنگىريتان ناكات لە ھاتنە ژورەوه، بەلام ئەوه فەرمانى بەوه دا ھەتا مسلمانانى پى سەھىز بىت، مسلمانانىش ھەلمەتىيان بىر و گومانىيان نەبۇو لەوهى کە ھاشمى تىتايە و هيچ شتىك لە پىسى ھەلمەتە كەيان نەوهستايىوه تا گەيشتنە دەرگائى خەندقە کە و قەعاقاعى كورپى عەمەريان لەۋى بىنى کە گرتىبوى هاویه‌ش پیداکەرانى لە شىكتى راست و چەپى و لەو بوارەدا گرتىبوو كە بەرامبەرى خەندقە كەيان بۇو، ئەوان لەوهى کە ئامادەيان كردى بۇ دوژمنان تىياچۇن و ئازەلە كان و لاخە كانيان بىریندار بۇون، - بە هوئى ئەو درکە ئاسنېنى كە دایانباوو بۆ مسلمانان - و بە پىيادە گەرانەوه - مسلمانان شوئینىيان كەوتىن، كەسىك لە دەستيان دەرنەچوو مەگەر يەكىك كە پاي كەپەپەت و خواى گەوره ئەو رۇزە سەد ھەزار كەسى لى كوشت و كۈزۈراوه كان بوارە كەيان لەبىر دەست و لە پېشتەوهى گەوره كرد، بەم شىۋەيە جەلە ولا بەوهى لە گەورەبى ژمارە كۈزۈراوان ناوزەد كرا كە بىريتىيە لە جەلە ولاي كارەسات و رووداوا.^۲

۱- تاریخ الطبری (۴۷۵/۴).

۲- تاریخ الطبری (۴۷۵/۴).

۱- سەربازانمان بە كردەوە زمانيان رەھا كردىن:

سەعدى كورى ئەبى وەقاص زيادى كورى ئەبىھەي بە كۆمەلتىك حىساباتى دارايىمەو نارد بۆ لاي ئەمیرى باووه‌پاداران، زياد ندو كەسە بۇ كە خەلکى دەنۋوسى و تۆمارى دەكىدەن كاتىك كە هاتە لاي عومەر باسى ئەمەي بۇ كە خەلکى دەنۋوسى و پىتىناسىيە كى بارودۇخە كەي بۇ كەد، عومەر فەرمۇسى: ئايىدا دەتوانى بەو شىۋىھەيە كە بۇ من قىسەت كرد بۇ خەلکىش باس بىھىت؟ هېچ كەسىكى تر لەم كارەدا لە تۆ بەھىزىتى نىيە! ئەمەي دەنۋوسى دەچاريان بۇويۇوه و ئەنجاميان دابۇو باسى كرد بۇ خەلکىكە، بەوھەي كە مۇئەتتى تىيىدا وەردەگىن لەگەران لە ولاتدا، پاشان عومەر فەرمۇسى: ئەمە و تارىيەتىكى دەنگ گۈورەيە، زيادىش فەرمۇسى: سەربازانمان بە كردەوە زمانيان رەھا كردوين.^۱

ب- ھەلوىستى عومەر سەبارەت بە غەنئىمەتە كانى چەلەولە:

جەنگى جەلمۇلا بە سەركەوتنى مۇسلمانان كۆتايىي پىتهات، ئەوان تىايىدا كۆمەلتىك غەنئىمەتى باشىان گىرتىبوو، كە پىتىنج يەكىان نارد بۇ عومەر(ع) ئەمەي دەنۋوسى كە بىنى فەرمۇسى: سوينىد بە خوا نایەتە نىيۇ مالى منەوە تا دابىشى نەكەم، بەم شىۋىھەيە عبدالەجمانى كورى عەمۇف و عبدىللە ئى كورى ئەرقەم لە حەوشى مىزگەوتدا پاسەوانىيان دەكىد، كاتىك كە پىزۇ بۇويۇوه لەگەن كۆمەلتىك خەلکىدا ھات و ئەمە پەرەدەيە كە بە سەرىيەوە بۇو لايىدە و كاتىك كە سەمەرىي ياقۇوت و زویەرجەد و گەوھەرە كەدە كەد گىريا و عبدالەجمانى كورى عەمۇف فەرمۇسى: چى دەتكىرىنیت ئەمە ئەمیرى باووه‌پاداران؟ سوينىد بە خوا ئەمە شوپىنى سوپاسگۈزارىيە! عومەريش فەرمۇسى: سوينىد بە خوا ئەمە نامڭىرىتىنى، سوينىد بە خوا خواي گۈورە ئەمەي داوهەتە گەل و ھۆزىتكە مەگەر ئىزەبىي پى بىرەن و پەقىان لەيەك بىتتەوە، ئىزەبىي بە يەك مەبەن و ئەگەر چەند بەشىك لە نىيوانىيان پى بىگات،^۲ ئەمەش جۈرىتكە لە حەساسىيەتى باووه‌پېرپەنە، بە جۈرىتكە كە مۇسلمان و ئىمماندارى چەسپاۋ و جىيىگەر ھەستىيارە لە ئەنجامى كرده داھاتووپەكانى لەھەي كە پوختى پەيپەندىيە ئىممانىيەكەيان لىيل بىكات بە پېرىيەك لەو پېرىيانە دەنەيىدا كە دەلەكان لىتك دوور دەخاتىدە، ئەمەش بەرپەرسىيارى دەكەت لەسەر ئەمە كارىگەرىيە قۇولىمى دەيگەيەننەتە پادەي فرمىتىك پاشتنى لەبەرەم خەللىدا و ئەمەش مايمەي سەرسامىيە كە فرمىتىك لە چاوانى پىاۋىتكى جۆگە ھەلبەستىت كە لە بەھىزىدا گەيشتۇتە پادەيەك كە تەواوى خەلکى چەمسەرە كانى سەر زەھى بە مۇسلمان و بىتاواھەر و دۇرپۇيانەوە لىيى دەترىسنى، بەلام ئەمە ئەمە بەزەيدەيە كە خواي گۈورە دلى باووه‌پادارانى پى تەننۇوه، ئەوان بەو شىۋىھەي بۇون كە خواي گۈورە پىتىناسەيان دەكەت بە ئايەتىك كە تىايىدا دەفەرمۇسىت:

﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءٌ عَلَى الْكُفَّارِ رُحْمَاءٌ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا﴾

۱- تارىخ الطبرى (٤٧٩/٤).

۲- تارىخ الطبرى (٤٨٠/٥).

سُجَدًا يَتَغَرَّبُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثْرِ الْسُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي الْتَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنجِيلِ كَرَزَعٌ أَخْرَاجَ شَطَئَهُ فَأَزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الْزَرَاعَ لِيغِيظَ بِهِمُ الْكُفَارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا (الفتح: ۲۹).

۶- شتم: ظاهری رامهورمز:

فارسه کان به هاندانیک له یه زده جورد پادشایانه وه جاريکی تر کۆبۈنەوە، ئەجاره‌یان به سەركەدا یەتى هورمزان له ناچەی رامهورمز کۆبۈنەوە، سەعدى کوری نەبى وەقادى هەوالى ئەم کۆبۈنەوە يانى دايە عومىر نەويش فەرمانى دا بەسىدەد، كە سوپایە كيان لە خەلتكى كوفه به سەركەدا یەتى نوعumanى كورى موقۇن بۆ ئامادە بکات، هەروھا فەرمانى دا بە ئەبو موسای نەشەدرى لە بەسرە سوپایە كيان بە سەركەدا یەتى سەھلى كورى عودەي ئەگەر ئەم دوو سوپایە كۆبۈنەوە ئەوا پیویستە لە سەريان پەيوەندى بىكەن بە ئەبو سوپەرەي كورى ئەبو روھەم ، هەر كەس كە هات بۆ لاي ئەوا هاوكارىيە كە بۆي بەم شىۋىيە نوعumanى كورى موقۇن بە خەلتكى كوفەرە هاتە دەرەوە، پاشان بەرەو هورمزان بەرىيەتى، ئەدەم هورمزان بە رامهورمز ناسرابۇو، كاتىك كە هورمزان هەوالى ئەم بەرىيەتىنى نوعumanى بىست گۈزى گىرتى و تکايى كرد كە پارچەپارچەي بکات، هەروھا هورمزان چاواي بېيە سەركەوتىن و پاشتىوانى فارسە‌کان، و ئەوانىش هاتن بە دەميەوه، پاشان سەرەتاي هاوكارىيە كانيان بلا دىوبۇيەوە، نوعuman و هورمزان لە ئەرىك بە يەك گەيشتن و شەپنەكى خوتىنايىان ئەنچامدا، دواتر خواي گدورە هورمزانى بە نوعumanى تىك شكاند، هورمزان ناوجەكەي بە جى ھېشت و خۆي گەياندە تەستر، بەلام سەھلى كورى عەددەي خەلتكى بەسرەي بەرىي كىرىدە مەبەستى گەيشتنى رامهورمز و دواتر لە بازارپى شارى ئاواز شەرەكە رپوپەرپۇيان بۇويەوەن وە هەوالىان پى گەيشت كە رامهورمز خۆي گەياندۇتە تەستىر، ئەوان بەرەو تەستىر بەرىيەتىن، نوعumanىش بەرەو ئەدوى لايىدایوە.^۱

۹- ئازادىرىنى تەستىر:

ھەر دوو سوپاکەي نوعىكانى كورى موقۇن و سەھلى كورى عودەي گەيشتنى تەستىر، لە ژىير بالى سەركەدا یەتى سوپەرەي كورى ئەبو روھەم کۆبۈنەوە، ئەبو سوپەرە داواي كۆمەكى لە ئەميرى باوهروداران كەد و ئەويش بە ئەبو موسای نەشەدرى هاوكارى كەدن و بەمەش بۇويە سەركەدەي سوپای بەسرە و ئەبو سوپەرەش لە سەركەدا یەتى تەواوى سوپاکە مانەوە و مۇسلمانان بۆ ماوهى چىند مانگىيەك لە

گه ماروی شاری تهستدر مانهوه و تیایدا له (۸۰) شدرا پووبه‌یووی سمه‌پای دوزمن بعونده و جوامییری پالهوانان به زورانباری دهکهوت و زماره‌یه کیان به کوشتنی هزار زورانبار ناویانگیان دهکرد جگه لهوانه‌ی که له نیتو شده‌کهدا کوزرابون، لهقاره‌مانان و پالهوانانی خله‌لکی بهسره بهره‌ای کوری مالک و مه‌جزه‌نه کوری سهوره و کهعبی کوری سوره و ثبو ته‌میمه و پالهوانانی شاری کوفه‌ش که بدمو شیوه‌یه باسیان لیتوه کراوه حبیبی کوری قوره و پیعی کوری عامر و عامری کوری عبدالله ئمسوده دهکه‌وتن.^۱

کاتیک که دواین پووبه‌یوونه‌وی نیوان مولمانان و دوزمنان دهستی پیکرد و شد و جهندگ کلپه‌ی سهند مولمانان بانگی بهره‌ای کوری مالکیان کرد و تیان: ئهی بهراء، سویند لهسر خواه گهوره‌ت به جی بهیته که ئه مانه‌مان بز بزمیتی، ئه‌ویش فه‌رمووی: خواه گهوره‌ا ئه مه‌مان بز بزمیتی، منیش شه‌هیدیم دهی، پاشان مولمانان چونه ناو جهندگ و شده‌کهوه تا دوزمنانیان تیک شکاند و چونه نیتو خنده‌که کانیانه‌وی و پووخاندنیان به‌سیریاندا، کاتیک که ته‌نگزه که که‌وته سه‌فارسه‌کان و گه‌ماریان له‌سر دزوار بسو دوو که‌سیان له دوو پووی جیاوازه‌و هاتن بز لای مولمانان و هموالیان پیدان که ئازادکردنی شاره‌که له پیگه‌ی شوینی ده‌چونی ناوه‌کهوه ده‌بیت، ئه‌م هه‌واله گهیشتنه نواعمانی کوری موقرن، ئه‌ویش هاپریکانی هاندا، پاشان پالهوانانی خله‌لکی کوفه و به‌سره‌ش شمو له جیگه‌یه کدا به‌یهک گهیشتنه و به مه‌لهوانی لمو پیگه‌یه ده‌چونه نیتو شاره‌که و (الله اکبر)یان کرد و ئه‌وانده‌ش که له ده‌ره‌وه و هستابون (الله اکبر)یان کرد، دواتر ده‌گاکانیان کرده‌وه، له دوای که‌میک بدرگری کردن^۲ همر که‌س به ده‌ری سه‌رکه‌وتونی مولمانان بسو، هورمزان سه‌رکرده‌ی فارس تیربارانی کردن، ئه‌م شه‌هید بعونه‌شیان له پاش سه‌رکه‌وتونی مولمانان بسو، هورمزان سه‌رکرده‌ی ده‌ریان خزی گهیانده قهلاکدو ئه مولمانانه‌ی، که له پیگه‌ی ده‌رازه‌ی ناوه‌کهوه چووبونه ژوره‌وه ده‌ریان داو کاتیک بینیان و لیئی چونه پیشی پی وتن: ناتوانن، ئهوا ئیوه ئه‌م ته‌نگه‌لائیه ده‌بیسن، که منی تیندام و له جبه‌خانه‌که‌مدا (۱۰۰) تیرم پییه، سویند به خوا هدر له‌سر ئه‌وه‌ش بیت دهستان پیم ناگات، من هیچ تیریکم لی بدر نابیتنه‌وه، دهی که‌واته سوودی به‌ند کرد نم چیه، که من (۱۰۰) کسم له ئیوه کرده قوربانی و بریندارم کردن، ئه‌وانیش و تیان: ئه‌تۆ چیت دهی؟ و تی: له‌سر فدرمانی عومدر دهست ده‌خمه نیتو دهستانه‌وه ئه‌چی ویست با بیکات ئه‌وانیش و تیان: به‌لینی ئه‌وه‌ت پی ده‌دهین ئه‌ویش تیر و کهوانه‌که‌ی فریندا و خزی دا به دهسته‌وه و ئه‌وانیش بستیانه‌وه و چاودیریان کرد تا په‌وانه‌ی لای عومدر (ع)^۳ بکدن، پاشان هم‌چی لمو شاره‌دا بسو له مال و سامان و داهات گرتیانه

۱- التاریخ الاسلامی (۱۱/۲۰۰).

۲- التاریخ الاسلامی (۱۱/۲۰۰).

دەستييان و لە پىتىج بەش چوار بەشيان دابېش كرد، بەم شىۋىيە هەر سوارچا كىتكى سى ھەزار درەھم و
ھەر پىادىدە كىش ھەزار درەھمى بەركەوت،^۱ لە غەزا و جەنگى تەستىردا چەند ئامۇزىڭارى و چەند و
وانەيدىك ھەمن لەوانە:

* ھەموو دونيا و ئەوهشى كە تىيادايى بەم نويىزە بەختەوەرم ناكات:

ئەنهسى كورى مالكى براى بەرپاء دەفرەمۇویت: دەھ وەستانەوەكانى قەلائى تەستىرلم لە كاتى
پۇوناكى بەرەبەيان بىنى و كىلىپى ئاگرى جەنگ بلىسسى سەند و نەمانتوانى لە كاتى خزىدا نويىزى
بەيانى بىكەين تا تىشكى ھەتاو بەرزا بووېوھ و پاشان ئىتمە لەگەن ئەبو موساي ئەشىدىرى نويىزىمان
خويىند و خواي گەورە قەلائىكى بۆ ئاواھلا كردىن، ئەنهسى كورى مالكى ئەنصارى دەفرەمۇویت: ھەمۇو
دونيا و ئەوهشى تىيادايى بەم نويىزە بەختەوەرم ناكات.^۲

* تاجەگۈلينكە يەك لە تاجەگۈلينكە كانى شەرف بە رائى كورى مالك بە دەستى دىئنیت:

پىغەمبەر(ص) تاجەگۈلينكە يەك گەورە لە تاجەگۈلينكە كانى شەرف ھەلدەواسىت بە سىنەي
بەرائى كورى مالكدا ئەھۋىش بە رۆشىنلىي ئەھۋە فەرمۇودەيدى كە دەفرەمۇویت: ((ھەندى لە
ئەشىدىرى كان تۆزازى و ھەلبىزىن و سەرپىتچىان ناڭرىتىت، ئەگەر كەسىك لەوانە سوينىد لە سەر خوا
بۇوات ئموا سوينىدە كەدى گىرا دېبىت، لەوانەش بەرائى كورى مالكە)),^۳ بەرپاستى بەرپاء دوعايى گىرا
بۇو، خەللىكى بە ھۆزى ئەم فەرمۇودەيدوھ ئەھۋىشان لە بەرائىدا زانى ھەر لە بەر ئەھۋە لەم شەرەدا داوايانلى
كىردى كە لە خودا بېپارىتەوە كە دۈزىنە كەيان بۆ تىك بشىكتىنىت، لەگەن ئەم بىاھەلداشى
پىغەمبەر(ص) بۆ بەرپاء ئەنەن لە خۇيىايى دەبۇو نە بە لۇوت بەر زىش خۆزى دەنواند، بەلکو وەك ئەم
بىياوه خۇيە كەم زانە مايەوە كە ئەھوالى تىك شىكاند و بە گەورە تىرىن ئەنچامەوھ ھاتەوە بىن ئەھۋى كە
فەرمانىد يان سەر كەرده بىت، ئەگەر داوابى سەركەوتىنى موسىلمانانى كەرىدىت تەنها لە بەر سەرفرازى
ئەوان و ئايىنى ئىسلام بۇوە. ئەم بىتىنگا نەبۇوە لە داوابى كە داوابى بەرپىزتىرىن شىتىك لە خودا بىكەت كە
باوھەدارانى باوھە پەتمۇ و خوازىيارى دەكەن، بە جۈزىتكە داوابى شەھىدى لە خواي گەورە دەكەت، بەم
شىۋىيە خواي گەورە بە دەم دوغا كەيمۇ دى و دۈزىمنانى ئىسلام تىك دەشكىتىت و ھەر لەم رۆزەشدا
بەرپاء بە پلهى شەھىدى دەگەيەنتىت.^۴

۱- تاریخ الطبری (۶۲/۵)، (۶۴).

۲- الانصار في العصر الراشدي (ص: ۲۲۳).

۳- سنن الترمذى، لك: المناقب (۰/۵)، (۶۵) رقم (۳۸۵۴).

۴- التأريخ الاسلامي (۱۱/۲۰۴).

* هه‌وائی عومنه‌ی نه‌میری باوهرداداران له‌گهان هورمزاندا :

نه‌بو سوپری کورپی نه‌بو روهمی سدرکردی موسلمانان له و جهندگه شاندیکی نارد بۆ لای عومنه‌ر (۱) و هورمزانی له‌گهان ناردن، تا نه‌گهربوونه نیو مدینه، هورمزان له نیو جل و بدرگهکی خۆیدا ئاماده بکەن و جله ئاوریشمه کانی که زیپی تیدابوو پییان له‌بەرکرد تاجه‌کەیان له‌سدر کرد کە ناوی (نه‌ذین) بوبو و به یاقوت چنرا بابو و خشلى بە سەرهەو بوبو، تا عومنه‌ر له و جل و بدرگهیدا بیبینیت، پاشان برديانه دەرەوە بۆ ناو خەلکەکه بە دواى عومنه‌ردا دەگەرپان و چوونه مالەکەی له‌وئى ندبوبو، کە پرسیاری عومنه‌ریان کرد خەلکى پییان وتن: له مزگەوت دانیشتوووه چونکه شاندیک لە کوفدوه هاتونن بۆ لای، بۆیه نه‌وانیش بدرەو مزگەوت رؤیشتەن بەلام نەیان دیتسووه، کاتیک نه‌وییان بەجىھی هیشت بە لای چەند مندالیکی خەلکى مەدینەدا تیپەرپین و پییان وتن کە: چى سەرسامى کردوون؟ نایا نیو نه‌میری باوهرپارانتان ده‌وئى؟ نەو له لای راستى مزگەوتەو نوستووه، عەمامەکەی راخستووه، عومنه‌ر کاتیک کە له‌گهان شاندەکەی خەلکى کوفە دانیشتبۇو عەمامەکەی له‌ژىزدا بوبو، کاتیک کە نەوان لە قىسە کانیان لېبۈونمۇوە و لمسىرى ھەستان عومنه‌ر عەمامەکەی تەکاند و پاي خستەوە و لمسىرى نووست - نەوان بۆی دەرچوون و تەماشاکەر ایان ھەر له‌گەلدا بوبو تا نه‌گەر بىنیان له دەرگى دانیشىن بەلام مزگەوت جگە له عومنه‌ر نە كەسیکى نوستووه نە كەسیکى بىندارى لى نەبوبو، عومنه‌ر قامچىيەکەی له دەستىدا ھەلۋاسرابوو هورمزان وتن: كوانى عومنه‌ر؟ نەوانیش و تيان: نەوەتاني، هورمزان گۇنىي بۆ شاندەکە گرت و وتن: كوا پاسەوانە کانى و كوا دەرگاوانە کانى؟ نەوانیش و تيان: نە پاسەوان و نە دەرگەوان و نە نووسەر و نە دیووه‌خانى ھەيدىء، هورمزان وتن: دەي كەواتە پیویستە پیغەمبەرييکى ھەبىت، نەوانیش و تيان: بەللى، عومنه‌ر چاوى تىپى و چاوى بېرىپەرەن كار دەكەت، خەلکى زۆرلىيى خۆيان کرد و عومنه‌ر يش بە دەنگەددەنگ و ڈاۋەزاۋى نەوان بىندار بوبويەوە و دانیشت و فەرمۇوى: هورمزان؟ و تيان: بەللى، عومنه‌ر چاوى تىپى و چاوى بېرىپەرەن كار دەكەت، نەوەری بوبو فەرمۇوى: پەننا بە خوا دەگرم له ئاڭىرى دۆزەخ؟ كۆمەكى له خودا خواست، فەرمۇوى: سوپاس بۆئەو خوايمى، كە بەئىسلام نەم پياوه و شوينىكەت تووانى زەليل كردووه، نەي نەتەوە و گەلى موسلمان پابەند بن بەم ئائىنه‌و، بە پىنەمۇونى پىغەمبەرە كەتان (۲) ھيدايت وەرىگەن، با دونيا له خۆبایستان نەكەت چونکە دونيا فيتلباز، شاندەکە پادشاي نەھوازە قىسى لە‌گەل بکە، نەوېش فەرمۇوى: نا هەتا دەبىت ھىچىنکە لە شتائى لە‌بەردا بىت نەوانیش شەكە کانیان له‌بەر لابرد جگە له پارچە قوماشىك كە خۆى پى داپېشىبوبو، دواتر جلىتكى سادەيان له‌بەر كرد، ئىنجا عومنه‌ر فەرمۇوى: نەي هورمزان؟ چۈن بىنى بېركەنەوە لە غەدر و دەرەغبامى كارى خودا؟ هورمزان وتن: نەي عومنه‌ر ئىمەش و نیوەش لە نەفاميدا بوبىن و خواي گۈورە دەرۋازە خىستە نیوانغانەو، نەگەر له‌گەل ئىمەش و نیوەش نەبوايە ئەوا سەرەدە كەوتىن بە سەرتاندا، بەلام له‌بەر نەوەي له‌گەل نیو بوبو سەرکەوتن بە سەرماندا، عومنه‌ر فەرمۇوى: بەلام نیو له سەرەدەمى نەفاميدا بەھۆي يە كپارچەبى خۆتان و پەرش و بلازو ئىمە

سدرکهون بسدارماندا، پاشان عومه‌ر فرمودی: بهانه و بدگدت له کولاندوه تدا چی بسوه جار له دوای جار؟ نهادی و تی: نهترسم پیش نهادی هدوالت پی بدنه بکوزی، عومه‌ریش فرمودی: لمه مهترسه، داوای ناوه کرد، ناوه کدیان له پرداختیکی نهستوردا بُوهینا، و تی: نهگهر له تینوا عمر ناتوانم لم پرداخدا ناو بخومه‌و، پاشان ناوه کدیان له پرداختیکی ترا بُوهینا که پی قایل بسو، بدلام دسته کانی هدلله رزین، و تی: من نهترسم له کاتی ناو خواردنده که مدا بکوزیریم، عومه‌ریش فرمودی: بی باک به همتأ ناوه کدت ده خویته‌و، نهادی تیپا بسو عومه‌ریش فرمودی: بگه رینه دواه لمسدری و کوزران و تینویه‌تی له سر کو مه کنه‌و، دواتر هورمز و تی: پیویستم به ناو نیه، به لکو ویستم ثارامی خرمی پی دابین بکم. عومه‌ریش فرمودی: من بکوزی تزم، هورمزیش و تی: ناسایشی زیانت پیدام عومه‌ر فرمودی: درق ده کدیت، نهنس فرمودی: نه راست ده کات نهی شه میری باوه‌رداران عومه‌ر فرمودی: بدلام لیدای نهی نهنس من زیانی بکوزی مه‌جزه‌هه و به راء پباریم، سویند به خوايان خوت دهرباز ده کدیت یان سزا ددهم، نهنسیش فرمودی: تو پیت فرمودو: بیخمه به همتأ هه‌والم پی دده‌یت، فرمودوت: بیخمه به همتأ ناوه کدت ده خویته‌و، نهوانه‌ش که به ده‌ریه‌و بعون هه‌مان شتیان پی و ت، بدم شیوه‌یه عومه‌ر له هورمزان چویه پیشی و فرمودی: فیلت لی کردم، سویند به خودا من بُو مسلمان نهیت بُو کسی تر ناخله‌تیم، پاشان هورمزان مسلمان بسو، عومه‌ر مانگانه دوو ههزار دره‌هه‌می بُو بريه‌و و له شاري مه‌دینه نیشته‌جي کرد.

نويه: نازادگردنی شاري جونده‌ي سابور:

کاتیک که نهبو سویره‌ی کوری نهبو پوهم له نازادگردنی شاري سوس بسویه‌و له گهله سه‌ریازه کانی چویه دهره‌هه همتأ له ناچجه‌ی (جونده‌ی سابور) نیشته‌جی بسو، زوری کوری عبدالله‌ی کوری کوله‌یب گه‌مارقدراویان بسو، له سدری و هستان و شله‌په‌تیان پی ده‌کردن و نزره‌یان پی ده‌کردن بُو جدنگ، نهوان بمرده‌وام له سه‌ریان نیشته‌جی بعون تا له مسلمانانه‌و به زیان پاریزی تیباران کران، به راستی نازادگردنی نه شاره و شاري نهاده‌ندیش له ماوهی دوو مانگدا بسو، مسلمانان کت و پریان نهبو جگه لمه‌هی که روویان له هدر جیهیک ده‌کرد دهست به جی ده‌رواهی شمو شاره‌یان بُو شاوه‌لا ده‌کرا، پاشان مالاته‌کان دههاتنه دهره‌هه، خه‌لکانی بازاریش دههاتنه دهره‌هه، خه‌لکه‌که‌ی په‌رش و بلاو ده‌بونه‌و و مسلمانان که‌سینکیان بُو ناردن و وتبان چیتان ده‌وی؟ وتبان: زیان پاریزی‌تیان بارانه به سدرماندا و نیمه‌ش لیمان و هرگز تن، بپیارمان له سدرمان دا به پاداشت له سر نهاده‌یه که به‌رمان لی بگرن، نهوانیش وتبان: نیمه کاری و اسان نه‌کردووه، نهوانیش وتبان: نیمه درؤمان نه‌کردووه و مسلمانان له نیوان خزیاندا پرسیاریان له یه‌کتری ده‌کرد، پاشان ده‌کمود که به‌نده‌یه که و پی ده‌لین یارمه‌تی دراو و به ره‌چله‌ک لمه‌ه، هدر نهاده بسو که نامه‌که‌ی بُو نووسیبیوون، نهوانیش وتبان: به‌لام نه و تمنها به‌نده‌یه که، نهوانیش وتبان: نیمه نازاد و سدریه‌ستان له به‌نده‌کاتنان ناناسین، به‌راستی

نارامى و ھېيمنى ھاتتووه ئىيمە لە سەرينى و وەرمان گرتتووه، نايىشى گۈپىن ئەگەر ئىيە دەتانەۋىت ئەوا بېڏن، ئەوانىش پابەند بۇون پىتەھى و نامەدە كىيان بۆ عومەر نوسى، ئەويش نامەدە كى بۆ نۇسقىنەوە: خواى گەورە وەفاى بە پىرۇز راڭىرتتووه وە ئىيەش بە وەفا نابىن ھەتا وەفاتان نەبىت، بە ھۆزى ئەمەدە كە ئىيە لە گۇماندان بىيان سازىتنىن وەفاتان ھەبىت بۆيان، ئەوانىش بە وەفا بۇون بۆيان و پاشان رېذىشتن،^۱ ئەمەش نۇونەدە كە بەلگەيدە لەسىر پېشىكمۇتنى بەرفراوان و دىيارى مۇسلمانان لە بوارى پەوشىت بەرزىدا ، گۇمانى تىدا نىيە كە ئەم پەوشىت بەرزىيە لە ھۆزكارە سەرە كىيە كانى ھاتنە ئىر سايىدە ئىسلامە بۆ بىباوهپان بەم چۈپىرپى و خېزايىسە سەرقالىكەرە.^۲

۱- نۇعمانى كورى موقۇن و شارى كەسکەر:

نۇعمانى كورى موقۇن والى شارى كەسکەر بۇون نامەدە كى نۇرسى بۆ عومەر (ع): وىينەي من و شارى كەسکەر وەك لاۋىلەك وايە كە سۆزازانىدەك لە تەننىشتىيە و بىت و خۆى بۆ بېرازىتىتەوە و بۆنلى خۇش لە خۆزى بىدات، سوئىندىت دەدەم بە خودا كە لەسىر شارى كەسکەر لام بەرىت، بېنېرىت بۆ نىيۇ سوپايدەك لە سوپاكان، عومەريش نامەدە كى بۆ نۇرسى و فەرمۇوى: ئەگەر خەلکانىتىك لە شارى نەھاوهندەوە ھاتنە، ئەوا بىبە بە فەرماندەيان.^۳

۱- ھەمان سەرچاواه (۵/۷۷).

۲- التاریخ الاسلامی (۱۱/۲۱۷).

۳- تاریخ الطبی (۵/۹۰).

دواونگه‌ی سبیله‌م

شهپری نه‌هاوهند (لوتکه‌ی ئازادیه‌کان) قۇناغى چوارمەم ۲۱ مئى کۆچى

موسلمانان لە چەند شەپری يەك لە دواي يەكدا سەركەوتىن بىسىر سوپای فارسدا، گیانى خۆيان بەخشى لە پىتىاپ راوه‌دوونانى ئەو سوپايىه بىبى ئەوهى هەلىكىيان بۆ بەجى بەھىلەن تا ھەناسەك بىدەن، ھەر لە گەمل ئەو سەركەوتىنە گەورەيدىياندا لە جەنگى قادسييە عىراقاقوه تا جەنگى يەكلايى كەرەوهى نەهاوهند، چوار سال تىپەپرى و موسلمانان ھەنگاۋىيان لە سەركەوتىنېكەوە بۆ سەركەوتىنېكى تر ھەلەدەگرت. ئەم سوپايانەش پىشپەۋى دەدا بە ھەنگاۋەكانى بەلتكو دەست بىگىتىت و زال بىت بىسىر سوپايى پەكەوتىي ئىمپراتوريەتى ساسانىدا، ئەگەر فەرمانى عومىدر (عَلِیُّهِ) نەبووايى ئەو سوپايى كارەكانى خۆى لەبەردەم چىيائى زاگرۇس پادەگرت، تىىن نەدەپەراند، ئەمىش لە پىتىاپ دووبارە رېتكەختىنەوە رېزەكانى ئەو سوپا ماندووە لە جەنگى بىرداوام، لە گەمل پېتكەختىنى كارى بەپەتەپەرنى ھەرىتىمە ئازاد كراوهەكان،^۱ ئەم گۈرۈز گۈچك بېك لە دواي يەكانى كە سوپاي ئىسلامى گەياندىي فارسەكان – بە تايىبەتى لە پاش جەنگى قادسيي – لە خەشم و كوتانىيان پەنگ بى بەش نەبووبىتت بۆ ئەوهى كە موسلمانان زال بىن بىسىر بىرگى فارسەكاندا، چونكە سەركەدە و فەرمانىدە كانيان نامەيان دەنارد بۆ يەزدە جوردى پادشايان و سەر لەنوي هانيان دەدان بۆ جەنگى موسلمانان، ئەويش سورى بىو لەسىر ئەم داوايى، پاشان دەستى كرده خۆ ئاماھە كردن و خۆ سازدان بۆ جەنگى موسلمانان لەوهى كە لە ولاتە كەيدا ھەندى لە قەللا و پەناگە مابۇويەوە، يەزد جەمرد نامەيەكى بۆ خەلکى ناوجە چىانشىنەكان لە دەروازە سجستانى خۆراسان نۇوسى و داوايلى كردن كە بۆ پۇويەرپۇيۇنەوە موسلمانان بىكونە رېچى و شارى نەهاوهندى كرده شوئىنى بەيمك گەيشتنىيان، يەزد جەمرد واژۇرى لەسىر ئەوهى كە ئەملىئەندىك بۆ داۋىيىن شوئىنى بەرگى كردن و گۆپەپانىكى بۆ جەنگىنى كە چارەساز و يەكلايى كەرەوه بە جۆرىتىك نەهاوهند شارىيکى نەبەزە و لە ھەمۇو لايەكەوه بە چىا دەورى گىراوه و ھىچ كەسىنەك لە رېتگەي مەكۆ سەخنە كانەوه ناتوانىت خۆى پى بگەيەنەيت، فارسەكان لەو شارەدا كۆپۈونەوە بۆ يەزد جەمرد و ۋەزارەيان دەگەيشتە (۱۵۰) ھەزار كەس (۳۰) ھەزاريان لە دەروازە حەلوان (۶۰) ھەزاريان لە خۆراسانمۇ بۆ حەلوان و (۶۰) ھەزارى تاشىيان لە سجستانەوە بۆ حەلوان ھاتبۇون، و يەزد جەمرد فيزانى كرده سەركەرەيان.^۲

۱- الفن العسكري الاسلامي (ص: ۲۸۴).

۲- الفن العسكري الاسلامي (ص: ۲۸۵).

کاتیک سعدی کوری ثبی و هفاظ شاری کوفه هـ والی شم خو کزکردن و هیمه کارسنه کانی بیست، نامدیمه کی نووسی بـ عومدرو به ناگای هینایه و به مه و چاوه پوانی فرمانی لیکرد و بارود خدکه بـ هدمو لاینه کانیه و بـ باس کرد، ثینجا عومدله شاری مه دینه خاون را و راویه کانی له مه دینه کزکرده و لم گرفتدا راویه پـ کردن، پاشان سوپایه کی نارد بـ جهنگی فارس له شاری نه هاوند که دواین بنکه و باره گایانی تیدابوو، نه و رـ زه نو عمانی کوری موقن کاریده استی سهـ کسکر بـ بـ، نامدیمه کی نووسی بـ خلیفه و تیایدا فرموموبووی: (غونهـی من و غونهـی کسکر و دـک کسیکـی لاـ و اـیـه کـه لـهـ تـنـیـشـتـیـمـوـهـ کـچـهـ سـوـزاـنـیـمـکـ هـبـیـتـ وـ خـوـیـ بـزـ بـرـازـیـتـیـمـوـهـ وـ خـوـیـ بـوـ بـوـنـ خـوـشـ بـکـاتـ، بـوـیـهـ دـاـوـاتـ لـیـ دـهـ کـمـ کـهـ لـمـ کـارـهـ کـهـنـارـ بـخـدـیـتـ لـهـ کـسـکـرـ وـ رـهـوـانـهـیـ نـیـوـ یـکـیـکـ لـهـ سـوـپـاـکـانـمـ بـکـهـیـتـ).^۱

عومدرا راویه بـ دـهـتـهـیـ رـاوـیـهـ کـهـ کـرـدـ وـ بـرـیـارـیدـاـ کـهـ لـهـ شـارـیـ نـهـ هـاـوـهـ نـوـعـمـانـیـ کـورـیـ مـوـقـنـ بـکـاتـ سـدـرـکـرـدـهـ سـوـپـایـ مـوـسـلـمـانـانـ، خـلـیـفـهـ بـهـ مـدـبـهـیـ کـزـکـرـدـنـهـوـهـ سـوـپـایـ مـوـسـلـمـانـانـ پـلـانـیـکـیـ دـاـرـشـتـ بـهـ شـیـوـیـهـیـ خـوـارـهـوـهـ:

- نو عمانی کوری موقنی موزنی (والی کسکر) دـهـبـیـتـهـ فـرـمـانـدـهـیـ گـشـتـیـ سـوـپـاـکـهـ.

- حـوزـهـیـهـ کـورـیـ یـهـمـانـ دـهـبـیـتـهـ فـرـمـانـدـهـیـ نـهـ وـ دـهـتـهـیـهـ کـهـ خـدـلـکـیـ کـوـفـهـ کـزـکـرـاـهـتـهـوـهـ.

- عبدالـلهـ کـورـیـ عـومـدـرـ دـهـبـیـتـهـ فـرـمـانـدـهـیـ نـهـ وـ دـهـتـهـیـهـ کـهـ لـهـ ثـنـصـارـ وـ مـوـهـاجـرـهـ کـانـ کـزـکـرـاـهـتـهـوـهـ.

- سـمـلـانـیـ کـورـیـ قـیـسـ، حـدرـمـهـلـمـیـ کـورـیـ مـهـدـیـتـهـ، پـزـیـ کـورـیـ کـولـهـیـبـ، ثـمـسوـهـدـیـ کـورـیـ رـهـبـیـعـهـ وـ کـهـسـانـیـ تـرـ لـهـ فـرـمـانـدـهـیـ مـوـسـلـمـانـانـ لـهـ ثـهـهـواـزـ وـ تـهـواـیـ وـ لـاـتـیـ فـارـسـ: یـهـدـهـ وـ سـهـرـقـالـکـهـرـیـ سـوـپـایـ دـوـرـمنـانـ دـهـبـنـ.

دواـتـرـ عـومـدـرـ نـامـهـ نـامـوـزـگـارـیـ وـ فـرـمـانـهـ کـانـیـ خـوـیـ نـوـسـیـ بـزـ والـیـ وـ فـرـمـانـدـهـ کـانـ، عـومـدـرـ توـانـیـ سـوـپـایـهـ کـیـ ۳۰ـ هـدـزارـ سـهـرـبـازـیـ کـزـ بـکـاتـهـوـهـ،^۲ سـوـپـایـ نـیـسـلـامـیـ بـهـ سـدـرـکـرـدـایـهـتـیـ نـوـعـمـانـیـ کـورـیـ مـوـقـنـ بـهـرـهـ شـارـیـ نـهـ هـاـوـهـ دـکـهـوـهـ جـوـلـهـ.

نـوـعـمـانـ بـیـنـیـ کـهـ شـارـیـ نـهـ هـاـوـهـ دـهـ وـهـ قـهـلـایـهـ کـیـ قـایـمـ تـهـنـراـوـهـ وـ بـدـهـوـرـیدـاـ خـنـدـقـیـکـیـ قولـ لـیدـراـوـهـ بـهـرـدـهـ خـنـدـقـهـ کـهـشـ بـهـتـلـیـ دـرـکـاوـیـ چـوـارـگـوشـ تـهـنـراـوـهـ، کـهـ سـهـرـیـکـیـ لـهـزـهـوـیـ دـاـبـوـهـ وـ سـهـرـقـالـکـهـرـیـ سـوـپـایـ هـدـلـوـسـاـوـنـ، تـاـ بـیـنـهـ کـوـسـپـ لـهـبـرـدـهـ پـیـشـهـوـیـ هـیـرـشـ بـهـرـانـ یـانـ زـیـانـ گـهـیـانـدـنـ بـهـ ثـهـسـپـ سـوـارـهـ کـانـ بـهـهـوـیـ بـرـیدـارـ بـوـنـیـ پـهـلـ وـ پـزـیـ ثـمـسـپـهـ کـانـیـانـ ثـمـمـهـشـ پـیـنـگـرـیـانـ لـیـ دـهـ کـاتـ لـهـ رـیـ کـرـدنـ، بـهـلـامـ سـوـپـایـ فـارـسـ لـهـ نـیـوـ چـوـارـ دـیـوارـ شـارـدـانـ وـ لـهـ کـهـسـانـهـ کـهـ پـیـنـکـ هـاتـوـنـ کـهـ لـهـ نـهـ هـاـوـهـ دـهـ بـوـونـ (بـهـشـدارـیـ شـہـرـیـ قـادـسـیـهـ یـانـ نـهـ کـرـدـوـهـ) فـیـرـزانـ تـیرـ هـاوـیـهـ کـانـیـ بـهـ ثـارـاسـتـهـیـ رـوـگـهـ کـانـیـ پـیـشـهـوـیـ پـیـشـبـیـنـیـ کـرـاوـیـ مـوـسـلـمـانـانـ دـانـاـ تـاـ سـهـرـبـازـانـیـ نـهـ وـانـ تـیرـهـ کـانـیـ خـوـیـانـ بـهـسـرـیـانـدـاـ بـیـارـیـنـ نـهـ گـهـرـ هـهـوـلـیـ پـیـشـهـوـیـانـدـاـ.^۳

۱- تـارـیـخـ الطـبـرـیـ (۱۰۹/۵).

۲- الفـنـ العـسـكـرـیـ الـاسـلـامـیـ (صـ: ۲۸۶).

۳- الفـنـ العـسـكـرـیـ الـاسـلـامـیـ (صـ: ۲۸۸).

ئەسپی موسولمانان خۆی دا بە تەلە درکاوییە کان و پاشان بە خەندەقە کەدا و پاشت نەبیان توانی تىپەرپىن، لە کاتىيىكدا كە تىرها ويىھ فارسە کان تىر بارانى شەو سەربازە موسولماناندە يان دەكىد كە توانيان لە شورا كەيان نزىك بىندە، نەم كارە ماوهى دوو پۇزى خايائىد و نۇعمان پىش باش بۇو كە سەركەر كەيان سوپاى ئىسلامى كۆ بىكان توھ بۇ تاواوتويىتكەرنى بارودۆخە كە ، ئاكامى كۆيۈونەوە كەيان بەم ئەنجامە گەيشت، كە خاوهنى پىلانە كە طلحيتى كورپى خوھىلەدى ئەسىدى بۇو:

۱- ئەسپ سوارى موسولمانان دەردەپىرى بۇ ھەلگىرساندى شەر و جەنگ لە گەن فارس، تا دەريان دەپەرپىن لە شورە كەيان.

۲- ئەگەر ئەوان لە شورە كەيان هاتنە دەرەوە ئەسپ سوارانى موسولمان لە بەر دەمياندا دەكشىنەوە و ئەوانىش ھەست بە پاشە كىشە و لاۋازيان دەكەن و چاودەپىنە سەركەوتەن و خۆيانى پى دەگەيدەن ئەوانىش لە پېشىيانەوە رى دەكەن.

۳- ئەسپی موسولمانان تىپەر دەبىت و - خۆى بە شىكست خواردوو نىشان دەدات- و فارسە کان كەمەن كىش دەكەت بۇ دەرەوە شورە و قەللاڭانىان.

۴- لە پېنىكدا شەو موسولمانانە كە- بۇسە لە چەند ناوجەيە كى دىيارىكراو دادەنلىن بۇ فارسە کان لەپېشت ئەسپی موسولمانانەوە - گەمارىيان دەدەن لە کاتىيىكدا ئەوان لە مەلبەند و خەندەق و شورە كەيان دورن،^۱ نۇعمان پىنگەي بۇ راپەرپاندى ئەم پلانە خوش كرد و سوپاکەي بە سەر چەند دەستىدە كەدا دابەش كرد بەم شىۋوھىي خوارەوە:

- لەشكىرى يەكەم: ئەسپ سوارە كان بۇون بە سەركەدایتى قەمعقاىى كورپى عەمەر و كارى كەنگ و ئەركى راپەرپاندى كارى بە ھەلە بىردنە بە ھاودەنگى بۇ پلانى دەستور پى دراو، تىكشىكاندى شورە دۈزمن و تىك ھەلگۈزان لە گەلەيدا.

- لەشكىرى دووهم: پىادە بە سەركەدایتى شەو، كارى گزىگى و ئەركى مانەوهىيە لە شوينە چەسپا و جىنگىرە كان بە چاوهپروانى گەيشتنى فارسە کان بۇ شەو جىنگەيە بە جۆرى جەنگ لە جەنگىكى بەرەيدا لە گەلەيدا بەرپا دەبىت.

- لەشكىرى سىيەم: ئەسپ سوارە كان، ھىزىتىكى لىدەرن لە سوپا، ئەركى مانەوهىيە لە شوينە جىنگىرە كاندا پاشان ھېرىش كەرنە سەر ھىزى دۈزمن لە دولاوه.

- پاشان نۇعمان فەرمانى دا بۇ موسولمانانە كە لە بۇ سەدان (كە خۆيان لە زھۆي گىر بىكەن و نەجەنگەن تا مۇلەتىيان پى دەدەرت)^۲ موسولمانان پابند بۇون بەو فەرمانەوە و چاوهپروانى ئاماژەيە كى نۇعمانيان دەكەر بۇ ھېرىش كەرنە، قەمعقاىىش رىنگەي بە راپەرپاندى شەو پلانە داو سەركەوتەنلىكى گەورەي بە دەست ھىتىنا، بەرپاستى ئەم كارى لەنناكاوهى فارسە کان زۆر كارىكى سەرسورھىتىنەر بۇو

۱- تاریخ الطبری (۱۱۳/۵).

۲- ھەمان سەرچاوه (۱۱۴/۵).

کاتیک که خزیان بدو شیوه‌یه دیتموه، که له دواین ویستگه‌دا گهه‌مارز دراون له نیوان شه و سوپا ئیسلامیه‌ی که شمشیره کانیان پیگه پیندراو بعون بۆ دروینه کردنی گهه‌دنی بیباوه‌ران و هاویه‌ش پهیدا که ران و ناچار کردنی هاویه‌ش پهیدا که ران به هلهاتان تا خنده‌قە کانیان بکنه قەلایک بۆ خزیان ثمه‌ه نه‌بی که کوتتنه نیو خنده‌ق و تمله درکاویه کانیانه‌وه، موسولمانانیش برد وام بعون له راوه‌دونانیان شمشیره کانیان له پشت و پیشمه‌وه فارسە کان خسته کار تا همزارانیان لئی کوشتن له خنده‌قە کان و قدعقاع توانی فیزان پاو بینی و پاشان گرتی و کوشتی، موسولمان پاش شم شهه چونه نیو شاری نه‌هاوه‌ند و دواتر شاری هدمه‌دان، پاش ثمه‌ه بدرپی که وتن پاکتاوی نه ناوچانه که له ولاشی فارس مابونه‌وه ته‌واویان کرد ببه‌یه هیچ بدره‌ه لستی یهک که شیاوی باس کردن بیت، پاش نه‌هاوه‌ندیش به هیچ شیوه‌یه که سوپای فارس نه‌یاتوانی خزیان پیکبخنه‌وه، موسولمانان بونه‌خاوه‌نى ولاش‌کمیان و له‌بدر ثمه‌ه جه‌نگی نه‌هاوه‌ند ناونرا به ((تریکی نازادیه کان)).

تیگه‌یشتوى عومه‌ر له جه‌نگی نه‌هاوه‌ند دا له چه‌نڈ کاریکدا بوو له‌وانه :

۱ - تیکریز و بدرگرتنی دوژمن له کۆبونه‌وه به جۆری عومه‌ر (۱) هم‌بده‌وه نه‌هستا و فدرمانی دایه کاریده‌هستانی له کوفه و بھسره و موسولمانان له ناوچه کانی دورگه‌ی عدره‌ب که کۆبینه‌وه بۆ جه‌نگی فارس بدلکو عومه‌ر فدرمانی دا به سه‌رکرده کانی له ناوچه‌ی نه‌هواز و ته‌داوی ناوچه کانی ولاشی فارس که بدر له کۆبونه‌وه دوژمنان بگرن و ثم کاره‌ی سپارد به سه‌ملی کوری ئەلقین و حرمەلەی کوری مدرتیه و پزی کوری کوله‌ب و ئەسوودی کوری په‌بیعه و ئه‌وانی تر که سنوریک له نیوان فارس و ئەهواز بپه‌سیئن و بەر له فارس بگرن له په‌بیوندی کردن به سوپای تیکریز اوی نه‌هاوه‌ند و، بهم شیوه‌یه نه سه‌رکردانه له ناوچه‌ی ((تەخوم)) ئى ئەسفه‌هان و فارس خزیان جیتگیر کرد و هاوكاری و کزمه‌کیان له سوپای نه‌هاوه‌ند بپی.

۲ - دامەزدانن و دیاريکردنی سه‌رکرده‌یدک ئەگر سه‌رکرده‌ی سوپا کۆچی دوايی کرد - هەروهك ئه‌وهی که پیغەمبەر (۲) له جه‌نگی مونته ۸ ئی کۆچی بەرامبەر ۶۲۹ ئی زاینی نەنچامی دا کاتیک که زه‌بیدی کوری حارسە کرده فدرماندەی موسولمانان و ئەگر شەھید کرا ئهوا جەعفه‌ری کوری ئەبوتالیب شوئینی ده‌گریتتموه و ئەويش شەھید بتو نهوا عبد الله کوری په‌واحه دەبیتە فەرماندە، عومه‌ری فاروقیش، که پۆزی جه‌نگی نه‌هاوه‌ند نوعلمانی کرده فدرماندەی موسولمانان، ئەگر نوعلمان دووجاری شتیک بويه‌وه ئهوا حوزه‌یفه‌ی کوری يەمان شوئینی ده‌گریتتموه و ئەگر حوزه‌یفه‌ش دوچاری شتیک هات ئهوا نه‌عیمی کوری موقرن شوئینی ده‌گریتتموه، نوعلمانیش به سه‌رکردايیتى بلند و بەرزى

۱- الفن العسكري الاسلامي (ص: ۲۹۴).

۲- هەمان سەرجاوه.

ناسرابۇ، كە ئەمەش لە چەند كارىتكىدا دەركەوت لەوانە:

ا/ پەيىردىن پىش چۈن بۆ جەنگ:

نۇعمان پىش بەرىتكىدىنى سوپاکىدى بەرەو نەهاوند كە (بىست و شتىك فەرسەخ) لە نەهاوندەوە دوور بۇ ئەركى ئەم سوپايدى سپارد بە طلحيتى كورپى خوهىلدى ئەمسەدى و عەمرى كورشى ئەبى سەلمانى عنزى و عەمرى كورپى مەعديي كەدىي زوېيدى و پەيىردىنى پىنگە گە يىشتوو كە پىنى و ناسىنى ئەدوه كە لە نىتowan ئەدو دوژمندai، ئەم سى سەركردەيە شەدو روژئىك رىتىگەيان بېرى و پاشان گەرانمۇ تا فەرماندەي گشتى ئاگادار بىكەنەوە كە هيچ شت و كەسىك لە نىتowan ئەدان و نەهاوند دا نىيە، دىيارە ئەم شاندەش ھاوشىۋە ئەدو بۇ كە لە پۇزىڭارى ئەمەرۆماندا بە (لەشكىرى پىشەنگ) ناسراوە كە دەكەويتتە پىش ھەر سوپايدىك بۆ پەيىردىن بە پىنگا پىش پىشەرەوى كەن دىيابىدا، لەگەن ئەمەش نۇعمان ھەممو كارىتكى يەدەكى پىتىمىستى خۆى و ھەرگىرتبۇ لە كاتى ھەر جولەيدىك بە سوپاکىدى ئەو لەسەر ئەو كۆ كەنەوەيە بەپىزى كە دەبۇو بېروات.

ب/ كەردىھى بە ھەلە بىدن:

ئەو كەردىھى بە ھەلە بىدنەي موسۇلمانان لە شارى نەهاوند راييان پەرائىن يەكتىكە لە جوانتىن ئەو مانزۇرە سەربازيانە كە دەكىرىت سوپايدىك لە مىئۇوى كۆن و نۇيىدا راپىيەرەندينى، كاتىكى موسۇلمانان كەم توانا بۇون لە تىكىشكاندىنى شورەي شارە پتەو و پارىزراوە كە بە خەنەدقىتكە چوار دەوري گىرا بۇ بە تەلى دېكاۋى و تىر ھاۋىيى شارەزا و ليھاتووە داييان نابۇو كە شەو گەمارۋىيە بەبىنى مشت و مىر ماوايىەكى زۆر و دوور و درېز بخایەنى و فارسە گەمارۋ دراوە كانى نىتowan شورەي شارە كەش ئەو خۆراك و ھاواكارىيە كە پىتىيانە بەشى ئەمە دوور و درېزەيان ناكات، بۆيە وايان بە باش زانى كە ھەمۇلى دۆزىنەوەي فيلىك بەدەن بۆ تىپەرەندىنى دوژمن و ھېستانە دەرەوە لە شارە كەدا، تا لە دەرەوە ئەو شورەياندا بەرنگاريان بىنەوە و بەم شىيەدەش گۆرەپانى جەنگەيان بەسەردا دەسەپىتنىن كە خۆيان ھەليان بىزادووە و موسۇلمانان دىارييان كەردووە، بەم شىيەدە دوژمنان دەرىپەرەنتران بۆ جىنگەيدىك كە موسۇلمانان دىارييان كەردووە بۆ دانابۇون، پاشان لەو شوينىندا پۇويەپۇوى دوژمن بۇونەوە لەو جىنگە بەرىيەنەدا و لە ھەممو لايەكەوە پەلاماريان دان دوژمن ئەمەي بە كارىتكى كەن پىزى زانى و تۆقى، پاشان سەركەوتىن لە دەستى بەرىبوویە و دوچارى تىكىشكان هات و لىرەشدا هيچ فۇفيلىك نىيە كە دوژمن پەنای بۆ بەرىت بۆ دەرىپەرەندىنى دوژمنە كەي و سەركەوتىن بەسەريدا كە باشتى بىست لەم فيلىلە.^۱

ج / ھەلبۇاردنى كاتى هېرىش كردىن:

كىتىبەكانى مىئۇو زۆرىك دەربارە خۆگى نۇعمانى كورى موقۇنى خۆگى دواون و لە ھەلبۇاردنى كاتى ئەمەنەن كە پىتىغەمبەر^(۱) لە كاتى خۆرئاوا بۇوندا و لە كاتى گەرانەھەنە سىيەر و ھەلكرىدىن باي توندا پىتى خۆش بۇوه، لەم شەرە چارەنوس ساز و يەكلابى كەرەھەيدا نۇعمانى كورى موقۇن بە پلەي شەھىيدى گەشت و كاتىكە كە ھەوالەكە گەشتە عومەر فەرمۇسى((ئىئەمە ھەر ھى خۇداين و ھەر بۆ لای ئەمەر دەگەر ئىئەمەر)) پاشان عومەر بە كۈل گىريا و فرمىسىكى وەك جۆگە ھەلبۇست و زۆر دلتەنگ بۇو، بېرسىيارى ژمارە شەھىدانى كرد، ئەوانىش ناواي چەند شەھىدىكىيان ھەلدا بەلام عومەر ھېيج كامىيائى نەدەناسىن ھەر بۆزىھە فەرمۇسى خواي گەورە بە شەھىدى بىزى لىتىان، چونكە دەم و چاو و رەچەلەكىيان دەناسىت و ھەمانە نە ناسراون عومەر ئاياچ كارىتكە دەكمەن؟^(۲)

ئەمە شىاۋى باسکىردىنە ئەمۇدە مۇسلمانان لە نىئۇ غەنەنەتەكانى نەھاودندا دوو دەفرى داريانىيان دۆزىيمەدە كە پې بۇو لە خىلىپۇخت لە كەل و پەلەكانى كىسرا و حوزەيفە فەرمانىدە سوباكە لە گەل سائىبى كورى ئەقرەع ناردىنى بۆ عومەر، كاتىكە گەشتەنە دەستى عومەر فەرمۇسى: بىيان خەرە بەيتولمالەدە، خۆت بگەيدىنە بە سەرىيازەكانت، سائب سوارى ولاخىكە بۇو و گەرایەوە عومەرىش كەسىنە كە دوايدا نارد كە لە كاتى پۇيىشتىدا خۆىلى پەنا بىدات تا گەشتە كوفە كېزپايمەدە،^(۳) كاتىكە عومەر بىيىنە فەرمۇسى: ئەمە دەرچۈزمۇم، ئايا فريشتنەكائىش را مەدىكىيىش بۆ لای ئەمە دوو دەفرە كە ئاگرىكە نووستۇوم كە تىايىدا دەرچۈزمۇم، ئايا فريشتنەكائىش را مەدىكىيىش بۆ لای ئەمە دوو دەفرە كە ئاگرىكە ھەلدىتەستىنەت؟ بە ئېتىن پى دەدات بە سووتان ئەگەر دابەشيان نەكەم وەرە بىيانە و بىيان فرۇشە بۆ رېزق و پۇزى مۇسلمانان، پاشان ئەمە دوو دەفرە لە بازاپى كوفە فرۇشان.

خواي گەورە لېت پازى بىت ئەمە ئەمە مىرى باوەرپاداران بەپاستى بە شوئىن ھەنگاوهەكانى پىتىغەمبەرە كە تدا پېت كە سەرفراز بۇويت و ئىسلام و مۇسلمانان سەرفراز كە، خواي گەورە نىگا و سروشى شوئىنكەوتەيتىمان پى بىدەخشىت و بە دوورمان بىگرىت لە خراپىدى داهىنەن.^(۴)

پاش جەنگى نەھاودنە سەركەدەكانى فارس لە ھەممەدان و تۈرىستان و ئەسپەھانەوە كەوتىنە ھەلپەھەلپى ئاشتى و پىتكەمەتون و ئەممەش لەسەر بە دواى يەكداھاتىدا تەمواو كارى بۆ كرا.^(۵)

۱- البداية والنهاية (١١٣/٧).

۲- البداية والنهاية (١١٤/٧).

۳- إقام الوفاء (ص: ٩٨).

۴- إقام الوفاء (ص: ٩٩ - ١٠١).

دوانگەش چوارەم

گەشت و گۇزار لە ولاتى عەجمەم (قۇناغى چوارەم) :

پاش سەركەوتىنى موسىلمانان لە جەنگى نەھاوند فارسەكان ھىچ كارىكىيان بۆ نەرەسا، موسىلمانانىش دەستييان دايە گەشت و گۇزار لە ولاتى عەجمەم و عومەر (ع) رېگەى ئەم كارەي پىدان و لە پاش نەھاوندىش موسىلمانان شارى جە يان - كە شارى نەسپەهانە^۱ - نازاد كردن لە پاش جەنگىكى زۆر و چەندىن گرفتى درىئەخایەن رېتكەوتىيان لەگەن موسىلمانان گىرىيەست و عبدالله ئى كورى عبدالله پەيامى ئاشتى بۆ نۇرسىن و پاشان (۳۰) كەسيان ھەلتەتان بۆ شارى كرمان رېتكەوتىن لەگەن موسىلمانان، لە سالى (۲۱) ئى كۆچىدا تەبۇ موسىاي نەشەعرى شارى قوم و كاشانى^۲ پىزگار كرد و سوھەيلى كورى عومەرىش شارى كرمانى ئازاد كرد.

يەكەم : دووهەين پىزگاركردنى ھەممەدان (۲۲) ئى كۆچى :

پاش ئەمەي موسىلمانان لە پىزگاركردنى شارى نەھاوند بۇونمۇ شارى حەلوان و ھەممەدانيان نازاد كرد و دواتر خەلکى شارى ھەممەدان ئەپەيانى رېتكەوتىنى كە لەگەن قەعقاuchi كىرى عەمر گىتىان داببو ھەلبان و ھەشاندەوە، بەم شىۋىيە عومەر (ع) نامەيەكى بۆ نەعىيمى كورى موقۇن نۇرسى كە بەرەو ھەممەدان بەرپى بىكەوتىت ئەويش پۇيىشت تا لە (ثنىيە العسل) لايدا، هاتە خوارەوە بۆ سەر ھەممەدان، شارەكەي گەمارۆزى دا دواتر داواى رېتكەوتىيانلى كە كەن ئەويش لەگەلبان رېتكەوت و چۈرىيە شارەكەوە و لە كاتىتكىدا كە نەعىيم بە دوانزە ھەزار سەربازى موسىلمانمۇ لە شارەكە بىو خەلکان و دانىشتۇرانى ناوجەكانى دەيلەم و پىسى دانىشتۇرانى ئازىزىيەن نامەيان بۆ يەكتىرى نۇرسى و لە كۆمىدىيەكى زۆردا رېتكەوتىن تا جەنگ لە دىرى نەعىيمى كورى حەرب بەرپا بىكەن، ئەويش بە ھەمو ئەپەيانانى كە لەگەلى بىوون بۆيان دەرىپەرى و لە ناوجەيدك كە پىسى دەوتىريت (داج الروذ)^۳ بەيدىك گەيشتن و جەنگىكى سەخت و دۈۋاريان لە دىرى يەكتىرى سازدا، ئەم شەرە جەنگىكى ھاوشىۋىي جەنگى نەھاમەند بىو و لە كەمتر نەبۇ موسىلمانان ژمارەيەكى زۆر پاسەوانى بىباورەپان و ھاوشىۋىي جەنگى نەھاھەند بىو و لە كەمتر نەبۇ موسىلمانان ژمارەيەكى زۆر پاسەوانى بىباورەپان و ھاوشىۋىي پەيدا كەرانيان كوشت، دواتر مىرى ناوجەدى دەيلەم كۈزىرا و گىروپ و تاقىمە كەيان پەرتەوازە

۱- يەكتىكە لە شارە گەدورە كانى ولاتى فارس كە ئىستا پىنى دەوتىريت ئىسفەھان.

۲- دو شارن لە شارە كانى ئىپاران.

۳- شويتىيەكە لە ئىپاران ھەممەدان و قەزوپىن.

بۇون، كۆپۈونەوە كەيان شىكستى خوارد، پاش ئەمەنەيەن كەن لە شەرە كە كۆززان، نەعىيى كورى موقۇن يەكەمەن كەس بۇو كە لە پېزى موسىلمانان جەنگى لە دىرى دەيلەمە كەن بەرىا كەد،^١ نەعىيى كورپى موقۇن نامەيەكى بۇ عومەر نۇوسى و لەو بارەيدۇ تىيى كەياندو ھەندى غەنئىمەتى بۇ نارد، جەنگە لە پۇستە كە ھىچ شەنەتىكى تر بۇ عومەر سەيرە كەنپەر نەبۇو، عومەر فەرمۇسى: ئايىا مىزگىتنى دەرە؟ نەويش وتى: بەلکو عەروەيە، كاتىيەك كە ستايىشى لەسەر كەرد، ئايىا مىزگىتنى دەرە؟ نەويش گىزەگىزى لىتوھەت و فەرمۇسى: مىزگىتنى دەرە، عومەر فەرمۇسى: پەيامبەرىتكى خۇش و ئاوازو سەماكى كورپى عوېيەيد؟ نەويش وتى: پەيامھەتىنەكى خۇش ئاواز، عومەر فەرمۇسى: ھەواالە كەت؟ نەويش وتى: مىزگىتنى بە پاكسازى و سەركەوتىن و ھەواالە كەتىدا، عومەر سوپاسى خواى گەورە كەردى و فەرمانى دا كە قورئانىكى بەھىتنىن و پاشان خوتىندىيان بەسەر خەلىدا و سوپاسى خوداييان كەرد سماكى كورپى موخرقە و سماكى كورپى عوېيەيد و سماكى كورپى خورشە وەك شانىتىكى شارى كوفە پىئىج يەكى غەنئىمەتە كانيان هېتىنا بۇ عومەر، عومەر ھەواالى پەچەلە كى پرسىيار كەرن و ئەوانىش ناو و پەچەلە كى خۇيان بۇ خوتىندەوە كە (سماك و سماك و سماك) ن عومەر فەرمۇسى: خواى گەورە بەرە كەتتەن تىچات، خواى گەورە ئايىنى ئىسلاممیان پى راپىگە، پشتىوانىيان لى بکە بە ئايىنى ئىسلام.^٢

دوووهم؛ زىڭاركىرىنى (پىي) سالى (٢٢) ئى كۆچى:

نەعىيى كورپى موقۇن كرايە ئەمير بەسەر يەزىيدى كورپى قدىسى ھەممەدانىيەوە، بە خۇى و سوپا كەيەوە پۇيىشت تا گەشتە ناوجەمى (پىي)،^٣ ھەر لەۋىتىدا گەشتە كۆزمەتىكى زۆرى بىباوهەن و ھاوبەش پەيدا كەران، لە بناري چىياتى دەستييان كەرده شەر و پىتكەدان، موسىلمانان بە تەواوى ئارامىيان گرت و بىباوهەن تىكشىكان و نەعىيى كورپى موقۇن ھەر لەۋى ژمارەيەكى زۆرى لى كوشتن، ھەرۋەھا غەنئىمەتىكى گەورەي وھايان لى گىتن كە نىزىك بولو لەو غەنئىمەتە كە موسىلمانان لە شارى مەدانىن گرتىيان، ھەرۋەھا لە گەل ئەبو فەرخانى ناسراو بە زەينەبى پىتكەوت لەسەر ناوجەمى رەھى و لەسەر ئەمەش پەيغانى بۇ نۇوسى، پاشان نەعىيم نامەيەكى بۇ عومەر نۇوسى و ھەواالى پىچاركىرىنى ناوجەكە و ناردىنى پىئىج يەكى غەنئىمەتە كانى پىتىدا و سوپاس و ستايىشى خواى گەورە يىشى لەسەر ئەمكارە كەرد.^٤

سېيىھم؛ زىڭاركىرىنى قۆمیس و گورگان سالى (٢٢) ئى كۆچى:

كاتىيەك كە مىزگىتنى دەر ھەواالى پىچاركىرىنى شارى پى هېتىنا عومەر نامەيەكى نۇوسى بۇ نەعىيى كورپى موقۇن كە سوھىيدى كورپى موقۇنى براي رەوانە قۆمیس^٥ بىكتا، سوھىيد پۇوى ليتىنا، ھىچ شەنەتىك

١- ترتىب و تەنديب البدایة والنهاية.

٢- تارىخ الطرى (٥/ ٣٤).

٣- رى: شارىتىكى بە تاوبانگە كە ٢٧ فەرسەخ لە قەزوپىندۇ دوورە.

٤- تارىخ الطرى (٥/ ١٣٦، ١٣٧).

٥- قۆمیس: دە كەوتىنە ناوجەى كۆتابىي چىاكانى توپستانى نېوان پى و نىسابور.

پوهه‌پوی نهبوویه و تمنانهت به ثاشتی چوویه ناوی و سهربازگه‌یه کی لدوی دامهزراند و نامه‌یه کی داشتی بۆ خدلکه که‌ی نووسی و کاتیک که سوهید سهربازگه که‌ی لهق‌میس دامهزراند، همر یه که له دانیشتوانی ناوجه کانی گورگان،^۱ تبرستان،^۲ چند ناوجه‌یه کی تریش هاتنه لای و داواری پیکه‌وتنیان به سه‌رانه لیکرد، نه‌ویش له‌گمل هه‌موویان پیککه‌وتیان به سه‌یام و نامه‌ی ثاشتی بۆ همر یه که له ناوجه کان نووسی.^۳

چواره‌م: رزگارکردنی نازربایجان سالی (۲۲) ای کوچی:

پاش نهوهی نهعیمی کورپی موقرن شاری دووهم شاری هدمدانی رزگارکرده و، نه کاته و له ژیسر فدرمانی خویدا بوكهیری کورپی عبدالله ی له هدمدانه رهوانه نازربایجان کرد،^۴ به فرمانی عومه‌ر نه‌بی دووجانه^۵ سماکی کورپی خورشه دواکه‌وت، پاشان نه‌سفه‌ندیار گهشت به بوكهیر و هاواریکانی پیش نهوهی که سماک پیتی بگات بهم شیوه‌یه شه‌ر و جه‌نگ له نیوانیاندا پروویدا و خوای گهوره هاویدش په‌یداکه‌رانی دوچاری شکستینکی گهوره کرد و بوكهیر نه‌سفه‌ندیاری به دیل گرت و پیتی فرمیو: نایا ثاشتیتی پی خوشه یان جه‌نگ؟ نه‌ویش وتی: ثاشتی، بوكهیریش فه‌رمیو: بیگره لای خوت نه‌ویش گرتی و دواتر شاره کانی تری یهک له دوای یهک نازازادی کرد، عوتبه‌ی کورپی فهرقدیش له بدرامبیریدا و له لایدنکی تر له نازربایجان یهک له دوای یهک شاره کانی نازازاد ده‌کرد، دواتر نامه‌یه کی عومه‌ر هات که تیایدا ناماژه بهوه ده‌کات که سماک له شوئینی خویدا میتینتیه و بوكهیر بپوات بۆ ناوجه کانی باب و سماک ببیته جیگری عوتبه‌ی کورپی فهرقدو پاشان عومه‌ر ته‌واوی نازربایجانی بۆ عوتبه کرده و بوكهیریش نه‌سفه‌ندیازی دا به ده‌سته‌وه، به‌رامی کورپی فهرخزاد هات‌پیگه‌ی عوتبه‌ی کورپی فهرقد و عوتبه به‌رامی به‌زاند و پاشان به‌رام هه‌لهات، کاتیک نه‌م هه‌واله گهیشته نه‌سفه‌ندیاز وتی نیستا ناگری شه‌ر کوژاوه‌ته‌وه و پیککه‌وتنه که‌مان ته‌واوه، دواتر له‌گلیدا پیککه‌وت ناشتی گهایده و بۆ نازربایجان، عوتبه و بوكهیر به‌مه نامه‌یه کیان نووسی بۆ عومه‌ر، پیتچ یه کی غه‌نیمه‌ته کانیان بۆ نارد، عوتبه‌ی کاتیک گهشته لای فدرمانبئرداری نازربایجان نامه‌یه کی ثاشتی بۆ خدلکه که‌ی نووسی.^۶

پیتچه‌م: رزگارکردنی باب سالی (۲۲) ای کوچی:

عومه‌ر نووسراویکی بۆ نه‌م جه‌نگه نه‌ویش بسوی سوراقتی کورپی عه‌مری ناسراو به‌ذی النور—کرده فدرمانده‌ی سوپاوا نه‌م فدرمانده‌ی عومه‌ر له کاتیکدا بسو، که سوراقت سه‌رقائی کۆکردنوه‌کانی بسو،

-
- ۱- گورگان:- شاریکی گهوره‌ی نیوان تبرستان و خزراسانه.
 - ۲- تبرستان:- شاریکی به‌رفواهه چیایه کی زر بالی به‌سمردا کیشاوه به زانایان و نه‌دیبان به ناویانگه.
 - ۳- تهذیب البداية والنهاية (ص: ۱۶۱).
 - ۴- نازربایجان: هدریمیکی به‌رفواهه چیایه کی زر بالی کیشاوه به‌سمردا ناوجه‌ی ده‌لله‌می لەپوو دوه‌ستیتیه و.
 - ۵- هاواریکی به ناویانگه.
 - ۶- تأثیر الطبی (۱۴۱/۵، ۱۴۲).

کاتیک گدیشته پیشنهنگی سهربازه کان که عبدالرحمن کورپی رهیبعه بتو بز نهود پادشاهی که له باب بتو،^۱ ثدویش شده‌ریه راز بتو، میری ثرمینیاش هر ثه و که سه بتو له مالی میر بهنی تیسرانیلی کوشتووه له سمرده‌مانی کزینشدا شامی گرتووه، بهم شیوه‌یه شده‌ریه راز نامه‌یدک دهنووسیت بتو عبدالرحمن و داوای پاریزراوی لئ ده بکات و عبدالرحمن کورپی رهیبعه شهوده‌ی پسی ده بخشت و میر لیتی دیته پیشدهوه، نهم کارهش به لادانه‌وه بتو لای مسلمانان کوتایی هات و واش نیشان درا که ثه ناموزگاری کاری مسلمانانه و عبدالرحمن پیتی فدرمومو: له سه‌رووی منهوه پیاویک همیده پیویسته تو بچیته لای ثه، بزیه عبدالرحمن ناردی بتو لای سوراقه کورپی عه‌مری فرماندهی سویا، پاشان شده‌ریه راز داوای پاریزراوی لمسوراقه کرد و ثدویش نووسراویکی لهم باره‌یه و بتو نووسی و پاشان سوراقه بوکهیری کورپی عبدالله‌ی لهیسی و حبیبی کورپی موسلمه و حوزه‌یفسی کورپی نوسدید و سه‌لانی کورپی رهیبعه نارد بتو نیتو ثه و چیانشینانه که له و ده‌رویه‌ردان له ثرمینیه که چیای ثالانه و نفلیس و موقارنه، دواتر بوکهیر موقانی نازاد کرد و نووسراویکی ژیان پاریزی بتو نووسی له ماآوه‌یدا سوراقه کورپی عه‌مری فرماندهی مسلمانان شهید بتو له پاش نهود عبدالرحمن کورپی رهیبعه شوینی گرتدهوه، کاتیک نهم هه‌واله گدشته عومه‌ر له شوینی خوی دانا و فرمانی پیتدا به پزگارکردنی ناوجه‌ی نه‌لتورک.^۲

شده‌هم: یه‌که‌مین جه‌نگی ناوجه‌ی تورک:

کاتیک نووسراوی عومه‌ر گدشته عبدالرحمن کورپی رهیبعه تیایدا فرمانی پیتکرد که ناوجه‌ی تورک رزگار بکات، عبدالرحمن بدریکه‌وت تا بایی تیپراند بهو شیوه‌یدی که عومه‌ر فرمانی پیتادبو، لهم کاته‌دا شده‌ریه راز پیتی وت: چیت ده‌وی؟ شه‌ویش فه‌رمومو: به‌لنجه‌ری پادشاهی تورکم ده‌ویست، شده‌ریه‌رازیش وتی: نیمه به پهیان لئ و درگرتن لییان قایل ده‌بین، نیمه له پشتموهی بایین، عبدالرحمن فرمومو: خواه گدوره پهیام هینیکی بتو نیمه ناردووه که له‌سدر زاری خوی به‌لینی سدرکوتن و ده‌سلا‌لاتداری پیتاوین و نیمه‌ش تا نیستا ههر سدرکوتووین، دواتر عبدالرحمن له‌گه‌ل تورکه کان جمنگا له ولاتی به‌لنجه‌ر و (۲۰۰) فه‌رسخ چوویه نیتو ولات‌که‌یان و چند جاریک تیایدا جمنگا، له‌سمرده‌منی عوسانیشدا (۱۴۰۷) چهند رووداویکی سامناک تیایدا پوویدا.^۳

جه‌وته‌م: جه‌نگی خواراسانی سالی (۲۲) ای کوچچی:

نه‌حنه‌فی کورپی قدیس ناماژه‌ی دا به عومه‌ر که پزگارکردنه کانی ولاتی عدجم بـه‌رفراوان بکات و تدنگ‌لآنی بجاته سه‌ر کیسرای یه‌زد‌جرد، چونکه نهود فارسه‌کان و سهربازانی هان ده‌دات بـز جه‌نگی

۱- باب: شاریکی گوره‌یده له‌سمر ده‌ریای تورستان که ده‌ریای خزره.

۲- تاریخ الطبری (۱۴۵/۵).

۳- هه‌مان سرچاوه (۱۴۲/۵) بـز (۱۴۷).

مسلمانان، عومه‌ری لدم کارهدا ریگه‌ی به رایه‌کمی نه‌حننف دا و فهرمانی پیدا که ولاتی خوارسان پزگار بکات، نه‌حننفیش سوپایه کی گهوره و چرپه‌پری ریکخست و به مه‌بستی جه‌نگان لهدژی یه‌زد جه‌رد که‌وت‌هی، پاشان نه‌حننف چوویه نیتو خوارسان و هوراتی به زور شازاد کرد، سوخاری کوری فولانی عهدی تیدا کرد نه‌میر و پاشان بمه‌رو ناوچه‌ی مه‌رو نه‌لشاهجان^۱ که‌وت‌هی که یه‌زده‌جوردی تیدابوو، نه‌حننف له ناوچه‌ی زیر دسه‌لاتیدا موته‌فی کوری عبدالله‌ی کوری نه‌لشوخیری نارد بـ نیسپور^۲ و حارسی کوری حمسانی نارد بـ سرخس^۳ کاتیک که نه‌حننف له مه‌رو نه‌لشاهجان نزیک بوویه‌ون یه‌زد جه‌رد به‌جیتی هیشت و رووی کرد مه‌رو نه‌لرزوذ^۴ دواتر نه‌حننف مه‌رو نه‌لشاهجانی شازاد کرد و تیایدا نیشه‌جی بـو، یه‌زد جه‌رد کاتیک که له مه‌رو نه‌لرزوذ نیشه‌جی بـو په‌یامیکی نارد بـ خاقانی پادشای سورک و داوای یارمه‌تی لیکرد، نامدیه کی نووسی بـ پادشای سعد و داوای یارمه‌تی لیکرد و په‌یامیکی نارد بـ پادشای چین و کۆمە کی پـی خواست، نه‌حننفی کوری قهیس کوته شوینی بـ مه‌رو نه‌لرزوذ و حارسی کوری نوعلمانی کرد فرماندهی مه‌رو نه‌لشاهجان و له لایدن خـلکی کوفه‌وه له‌گـل چوار فدرمانده‌دا بـنیک کۆمە کی گـشته نه‌حننف و کاتیک نـم هـوالـه گـشته یهـزـدـجـهـردـ روـوـیـ کـرـدـ بـلـغـ، نـهـحنـنـفـ لهـوـیـ روـوـیـ بوـوـهـ وـ خـوـایـ گـهـورـهـ یـهـزـدـهـ جـورـدـ بـدانـدـ وـ پـاشـانـ لـهـگـلـ سـوـپـایـهـ کـدـاـ هـلـهـاتـ وـ بـهـ روـوـیـارـادـ پـهـرـیـوهـ، مـوـلـکـیـ خـوـارـسانـ لـهـسـرـ دـهـسـتـیـ نـهـحنـنـفـ کـورـیـ قـهـیـسـ توـکـمـهـ وـ پـتـمـوـ بـوـوـ، پـاشـانـ نـهـحنـنـفـ لهـهـرـ نـاوـچـهـیـمـ کـهـمـیـرـیـکـیـ جـیـ نـشـنـیـ کـرـدـ وـ نـهـحنـنـفـ گـهـرـایـهـ وـ لهـهـمـوـوـ لـاـتـیـ خـوـارـسانـیـ بـهـ تـهـداـوـیـ لـهـسـرـ دـهـسـتـیـ پـزـگـارـکـردـ وـ عـومـهـرـیـشـ نـوـوـسـرـاـوـیـکـیـ بـ نـوـسـیـ وـ تـیـایـداـ بـهـرـیـ لـیـ گـرـتـ بـهـ پـهـرـیـنـهـوـ بـوـ نـهـوـبـهـرـیـ پـوـوـیـارـهـ کـهـ وـ پـتـیـ فـهـرـمـوـوـ: نـهـ وـ بـهـشـیـ خـوـارـسانـ کـهـ دـاـواـیـ کـهـ بـهـ دـهـسـتـهـوـیـهـ پـارـیـزـگـارـیـ لـیـ بـکـهـ، کـاتـیـکـ نـیـرـدـراـوـیـ یـهـزـدـجـهـردـ گـهـشـتـهـ نـمـ دـوـانـهـ کـهـ دـاـواـیـ هـاـوـکـارـیـ لـیـ کـرـدـبـوـونـ بـهـلـامـ نـهـوانـ بـهـ گـوـیـیـانـ نـهـکـردـ، کـاتـیـکـ یـهـزـدـجـهـردـ لـهـ پـوـوـیـارـهـ کـهـ پـهـرـیـوهـ وـ چـوـوـیـهـ وـلـاتـیـانـدوـهـ فـرـیـادـرـسـیـ خـوـیـ لـهـ دـهـسـتـوـورـیـ پـادـشـایـانـ لـهـ سـهـرـیـانـ دـیـارـیـ کـردـ، پـاشـانـ خـاقـانـ لـهـگـلـیدـاـ گـهـشـتـهـ بـمـلـعـ وـ تـهـنـانـهـتـ لـهـسـرـ شـوـیـنـیـ نـهـحنـنـفـ لهـ نـاوـچـهـیـ مـهـروـ نـهـلـرـزوـذـ نـیـشـتـهـجـیـ بـوـونـ وـ نـهـحنـنـفـ بـهـ خـلـکـهـیـ بـهـسـرـهـ وـ کـوفـهـ کـهـ لـهـگـلـیدـاـ بـوـونـ وـ ژـمـارـیـانـ(۲۰)ـ هـهـزـارـ کـسـ بـوـونـ وـ لـهـگـلـ یـهـزـدـجـهـردـ تـیـکـ هـلـکـزانـ وـ نـهـحنـنـفـ گـوـیـیـ لـهـ پـیـاوـیـکـ بـوـوـ کـهـ بـهـ کـمـسـیـنـیـکـیـ تـرـیـ دـهـوـتـ: نـهـگـهـرـ نـهـمـ یـهـمـیـهـ لـهـ کـمـسـانـیـ خـاـوـهـنـ پـاـوـ بـچـوـجـونـ بـیـتـ نـهـواـ لـهـ خـوـارـیـ نـهـمـ چـیـایـهـ دـهـوـسـتـیـتـ وـ دـهـیـغـاتـهـ پـشـتـیـ خـوـیـدـوـهـ، نـهـمـ روـوـیـارـهـشـ وـهـ خـنـنـدـقـیـکـ لـهـ دـهـوـرـیـدـرـیـ دـهـمـیـنـیـتـمـوـهـ وـ دـوـزـمـنـ لـهـ یـدـکـ پـوـوـهـ نـهـبـیـتـ نـاـتـوـانـیـتـ پـهـلـامـرـیـ بـدـاتـ،

۱- بـرـیـتـیـهـ لـهـ شـارـیـ مـهـروـیـ گـهـورـهـ کـهـ گـونـیـکـیـ خـوـارـسانـهـ.

۲- نـیـسـپـورـ: شـارـیـکـیـ بـهـ نـاوـیـانـگـیـ نـهـوـ هـرـیـمـیـهـ.

۳- شـارـیـکـهـ لـهـ نـیـوانـ نـیـسـپـورـ وـ مـهـروـ لـهـ نـاوـهـنـدـیـ رـیـگـهـکـهـ.

۴- دـهـکـوـتـهـ سـرـ روـوـیـارـیـکـیـ گـهـورـهـ بـهـلـامـ لـهـ مـهـروـوـیـ تـرـ بـچـوـوـکـهـ.

۵- یـهـکـیـکـهـ لـهـ بـچـوـوـکـرـیـنـ شـارـهـ کـانـیـ خـوـارـسانـ وـ نـزـیـکـ بـهـ روـوـیـارـیـ جـیـمـونـهـ.

كاتىك ئەحنەف رۇزى كردىوە فەرمانىدا بە مۇسلمانان كە بەو چاودە لەو جىنگىدە نەوەست، فەرماندارى ئەو كاتەش پشتىوانى و تىيىگەيشتىووئى بۇو، فارسەكان و توركەكان بە كۆمەلىيکى گەورەتى ترسناك و هەراسانكەر هاتن، لم كاتەدا ئەحنەف ھەستايە سەرىپى و لە نىتو خەلتكەكەدا و تارىتكى خويىند و فەرمۇسى: نىتو كەمن و دۈزمنانتان ژمارەيان زۆرە وريابن كە نەستان ترسىين: «كەم مەن

فِئَةٌ قَلِيلَةٌ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ» (البقرة: ٢٤٩).

توركەكان بە رۇزى دەجەنگان و ئەحنەف نىيدەزانى كە شەو بۆ كۆي دەچن، شەموئىك لە پىيىشەروى كەردندا بۇو لە گەلن ھەندى لە يارانى بەرەو خاقان، كاتىك كە بەرەبەيان نزىك بۇويەوە سوارىتكە نىتو توركە كان ھاتە دەرەوە و ملۋانكەيە كى بىن بسوو دەيدا لە تمپلە كەي ئەحنەف لىتى چۈوبىيە پىتشى و هەردووك بۇويە ناكۆكىيان و بەربۇونە گىانى يەكترى و دواتر ئەحنەف كوشتى و نەم ھۆنزاوەيە

ھۆنەدەوە:

أَن يُحَصِّبَ الصَّعْدَةَ أَوْتَنْدَقَا

سَيْفُ أَبِي حَفْصٍ الَّذِي تَبَقَّى

إِنْ عَلَى كُلِّ رَئِيسٍ حِقًا

إِنْ لَمْ شِيَخَا بَهَا مَلْقَى

پاشان ئەحنەف ملۋانكەي توركە كەي برد و لە شوينە كەي وەستا و يەكتىكى تر بىنى دەرىپەرى كە ملۋانكەيە كى لە مل و تەپلىيتكى بە دەستەوە بۇو، لە تەپلە كەي دەدا، ئەحنەف لىتى ھاتە پىشى و كوشتى و ملۋانكە كەي بىردو لە شوينە كەي ئەھىپىش وەستا، سېيىھم كەسيش بۆي دەرىپەپى و ئەحنەف كوشتى و ملۋانكە كەي برد، پاشان ئەحنەف گەرایەوە بۆ لاي سوپاڭە و ھىچ كەسيتكە سوپايات تورك بە تەواوى بەم كارە نازانى، خۇرى توركە كان وابۇو كە كەس لەپېرىتى خۆى نايەتە دەرەوەتا سىنى كەس دىنە دەرەوە و يەكەم دەدات لە تەپلە كەي و پاشان دوووم و دواتر سېيىھم، كاتىك كە توركە كان ھاتنە دەرەوە بىينيان سوارە كانىيان كۆزراون، بۆيە مير خاقان بەرچاواي پەش بسوو و بالى لى پەيدا بۇو، بە سەربازە كانى وەت: شوينە كەمان لەوە درېزتر بۇو ئەو دۆستانەمان لە شوينىتكىدا كۆزراون كە ئىيمە وەك ئەوان نە كۆزراوين لە كۆزرانى ئەم چەند كەسە چەتەيدك بۆ ئىيمە دەستەبەر بۇوە و ئەوان لە ئىيمە گەراون و گەراونەتەوە بۆ لاتە كەديان،^۱ مۇسلمانان بە ئەحنەفيان وەت: چى دەفرمۇسى لە شوينىكەوتنييان؟ ئەھىپىش فەرمۇسى: لە شوينى خۆتان بېتىنەوە و لييان گەرین، ئەحنەف لەمەدا پېتىكايدىتى و لە فەرمۇودەشدا ھاتووە كە دەفرمۇويت: ((لە تورك گەپىن كە ليتان گەراون))^۲، خواي گەورە دەفرمۇويت: «وَرَدَ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا حَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ

الْقِتَالَ وَكَاتَ اللَّهُ قَوِيًّا عَرِيزًا» (الاحزاب: ٢٥).

١- تارىخ الطبرى (١٥٩/٥).

٢- الطبراني الكبير قال الالبانى:- موضوع، سلسلة الاحاديث الضعيفة (١٧٤٧).

کیسرا به مامدله‌یده کی دوپراوهه گدرایده، و خدمش و قین دادی نهدا و نمبوویه تکاکاری، هیچ چاکه‌یده کی دهست نهکهوت و سرنه‌کهوت همروهه نهوهی که له سمرده‌می دهسه‌لاتیدا بیو، به لکو همر کهس چاوه‌روانی سه‌رکهوت‌نی لئی دهکرد لئی گهرا و لاتمنیشتی لئی گرت و پاکانه‌ی خوی درپری لهوهی که خوی بز پهنا دابیو، کیسرا به دوو دل و پاراپی مایمه‌وه به لای شه‌مانداو به لای شه‌واندا (هدر کهس که خوا گومپای بکات شهوا هدرگیز ناتوانیت پیگای راستی بز بدوزیته‌وه).

کیسرا لهم بارودخه سدرسام بیو که چی بکات؟ بز کوئ بروات؟ پاشان چندن که‌سیکی نارد بز لای میری چین و داوای لئی کرد فربای بکه‌ویت و به ده‌میده‌وه بیت، دواتر میری چین پرسیاری چونیه‌تی شه‌م کۆمەله‌ی له پدیامنیره‌که کیسرا کرد که ولاته‌که‌یان پزگار کردون و گهردانی بنده‌کانیان کەج کردووه، شه‌ویش هموالی چونیه‌تیانی پیندان که چون سواری حوشتر و شه‌سپ دهبن و چی ده‌کهن؟ چون نویز ده‌خوینن؟ دواتر میری چین نامدله‌کی بز یه‌زدجرد نووسی که تیایدا هاتووه: به لامه‌وه گرنگ نیه که سوپایه‌کت بز بنیتم که سمره‌تای له مدر و کوتاکه‌ی له چین بیت، شه‌وهی لمسمه‌منه تمدناها نه‌فامی و نه‌زانیه، بهلام شه‌و گله‌ی که نیزدراوه‌که‌ت بتی و هسف کردووم ههول ناده‌ن که چیاکان بز پینیموونی خویان بن نه‌گر من بیم بز ھاوکاریت شهوا رام ده‌مانن تا لمسمه شه‌و و هسفه بن که نیزدراوه‌که‌ت بتی باس کردووم بزیه داوات لئی ده‌کم، که ثاشتی و تباپی لەگەلیاندا بەرجه‌سته بکه‌یت و به تباپی لیيان قایل بیت، کیسرا و بندماله‌ی کیسرا له هنندی ولاتی دامرکا و خویان پرساند و شه‌مەش کۆلتەدانی یه‌زدجه‌جورد دانه‌مرکاندده‌وه تا له سمرده‌می خلافه‌تی عوساندا (عجیب) کوزرا، کاتییک که شه‌حنەف په‌یامی پزگارکردنکه و شه‌و دهستکه‌تائی که خوای گهوره پیسی به‌خشیوون گهیاندە عومه‌ر که ژماره‌یده کی زریان لئی کوشتوون و شه‌پریکی جەرگ بپانه‌یان لەگەل شەخمام داون، پاشان خوای گهوره به رق و مراتقی خویان گهراندنه‌یوه و چاکه‌یان به دهست نه‌هیناوه، عومه‌ر چوویه سه‌ر مینبه‌ر و په‌یامه‌که‌ی نیتو دهستی خوینده‌وه و پاشان عومه‌ر فەرمۇوی: خوای گهوره موحة‌مەدی به پینیمايسیه‌وه ناردووه و به لئینی داوه‌تە شوینکە‌تە تووانی که پەله له پاداشتیان ده‌کات و چاکه‌ی دۇنیا و دوارپزیش دوا ده‌خات، فەرمۇوی: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظَهِّرَهُ عَلَى الْأَدِيْنِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ﴾ (التوبه: ۳۳).

پاشان سوپاس بز شه‌و خودایه‌ی که به لئینی خوی هینایه دی، سمریازه‌کانی سه‌رکه‌وتتوو کرد، ئاگادار بن که خوای گهوره مولکی مەجووسيه‌کانی لەناو برد و کۆبۈونه‌وه‌کەیانی بلاوه پیتکرد له ولاتی خوشیاندا بستیک زه‌ویان نیه که زیان به موسلمانان بگەیەنن، ئاگادار بن که خوای گهوره زه‌ویو زار و خانه و مال و داهات و نهوهی شهوانی بز نیوھ کردوته میراتی تا سەیر بکات نیوھ چون هەولسوکه‌وتی خوتان ده‌کهن، دهی ثیوه‌ش به ترسه‌وه کاره‌کانی پاپه‌پینن شه‌ویش په‌یان پاریزیتان بز ده‌کات و

بدلینه کانتان بۆ بدی دههینیت، ئیتوه له خوتان مەگوپین چونکە دەتانگوپیت و گەلانیتکی تر شوینتان دەگرتیموده، من لم ئومدته ناترسم کە ئومدته پیش خوتان.^۱

ھەشتم: پزگارکردنی ئەستەخەرسالی (۲۳) ای کۆچی:

موسلمانان بۆ جاری دووهم ناوجھی ئەستەخریان له سالی (۲۳) ای کۆچی پزگارکرد و پاش ئەوهی کە سەربازانی عەلانی کوری خەزرەمی له زەوی بەحرەین له شاوی پرواردا پەپینەوه و پزگاریان کرد خەلکە کەی ئەو پەيانەی کە له گەن موسلمانان گرتیان دابوو شکاندیان، پاشان له گەن فارسە کاندا له ناوجھیە کدا بەیەك گدیشتەن کە پیتی دەوتتیت تاوس، پاشان هېرندە له سەر دانی سەرانە له گەلیان پېك کەوت، له بەرامبەر ئەوهی زیانیان زامن بکات و دواتر شەھەك پەيانە کەی شکاند و زیان پاریزى ھەلۆه شاندەوه، فارسە کانی وریا کرده و نەوانیش پەيانی خۆیان ھەلۆه شاندەوه، دوابەد اوی ئەمە عوسمانی کوری ئەبی عاصی کوپەکەی و حەکەمی برای بۆ ناردن، و له گەن فارسە کاندا جەنگیتکی خویناوبیان بەرپاکرد و خوای گەورە سوپای بیباوه پانی تىك شکاند، حەکەمی کوری ئەبی عاص شەھەکی کوشت.^۲

نۇيەم: پزگارکردنی فەسا و دارىيە جرەد سالی (۲۳) ای کۆچی:

سارىيە کورپى زونەيم بە مەبەستى پزگارکردنی فەسا و دارى بە جرەد پووی کرده ئەو ناوجھيە ھېزىتکى گەورەي فارس و کوردە كان بۆي کۆبۈونەوه و موسلمانانىش بە شىۋەيە كى كتسپەپ گەورەيان کردن، عومەر لەو شەوەدا ئەوهى بىنى كە نوستوويمىك جەنگە كەيان و ژمارەيان له كاتى رپۇزدا بەدى دەكات، له كاتىكىدا ئەوان له بىبابان دان، لەو شوينىشدا چىايەك ھەيدە ئەگەر ئەوان خۆيانى بەدەنە پال ئەوا تەنها له پوویە كەوە نەبىت ناتوانى پەلاماريان بەدەن، پاشان بانگى نۇيۇي بەيانى درا و نويىتى بە كۆملەن كرا و تەنانەت ئەو ساتەشى بىنى كە تىايادا کۆبۈبۈونەوه - پاشان خەلکە كە هاتنە دەرەوه و عومەر چۈويە سەر مىنېپەر - وتارىتكى بۆ خەلکە كە دا و ھەوالى چۈنەتى ئەوهى پىدان كە بىنى بسوى پاشان فەرمۇوی: ئەسى سوارى چىاكە - ئىنجا لىيان چۈويە پېشى و فەرمۇوی: خواي گەورە سەربازى ھەيدە و پەنگە ھەندىيەكىيان پېيان بگەن، و تى ئەو كارە بىگەن كە عومەر دەفەرمۇویت - خواي گەورە سەرى خستە بەسەر دوڑمنانىيائدا ناوجھە كەيان پزگار كرد.^۳

۱- تاریخ الطبری (۱۶۲/۵، ۱۶۳).

۲- تاریخ الطبری (۱۶۶/۵).

۳- تاریخ الطبری (۱۶۸/۵، ۱۶۹) وأخراجها اللالکانی في شرح أصول إعتقاد أهل السنة رقم (۲۵۳۷) و حسن الشیخ الالبانی إسنادها في حاشیته على مشکاة المصایب (۳/۱۶۷۸) رقم (۵۹۵۴) أنظر تهذیب البداية والنهاية(ص: ۱۷۰).

دەيەم: بىزگاركىرىنى كىرمان و سجستان سالى (۲۳) ئى كۆچى:

سوھىلى كورپى عوده‌ی سالى (۲۳) ئى كۆچى ھەستا بە پىزگاركىرىنى شارى كىرمان،^۱ بەلام ھەندىنى كەس دەلىن كە نەم شارە لەسەر دەستى عبداللە ئى كورپى بودھىلى كورپى وەرقانى خۇزاعى پىزگاركراوه،^۲ ھەندىنى لە مېزۈونووسان باس لەو دەكەن كە سجستان لەسەر دەستى عاصى كورپى عەمەر و پاش شەپر و جەنگىتكى زۆر بىزگاركراوه، دەروازە كانى نەم شارە زۆر بەرفراوان و ناوجە كانى چەپىك كراو بۇون لە نىتىان بەرىيەستەوە بۆ رۇوبارى بەملۇخ، نەموان لە دەروازە و دەروازە كانىيەوە لەگەن خەلکى ناوجە كانى قەندەھار و تورك تىيك ھەلدىگەۋان.^۳

يازىذهىم: بىزگاركىرىنى موڭران سالى (۲۳) ئى كۆچى:

سالى (۲۳) ئى كۆچى شارى موڭران لەسەر دەستى حەكەمىي كورپى عەمەر بىزگاركرا و شەھابى كورپى ئەلمەخارق ھاوكارى كرد و سوھىلى كورپى عوده‌ی خۇزى كەياندى لەگەنلۇك عبداللە كورپى عوتىبان و پاشان مىرى سەندىيان كوشت و خواى گەورە سوپايى سەندىنى تىيك شىكاند و مۇسلمانان غەنئىمەتىكى زۇربىان لېتىو دەست كەوت، حەكەمىي كورپى عەمەر نۇوسرارويىكى بە مىزگىتنى شەو پىزگاركىرىنى و پىتىنج يەكى غەنئىمەتە كان بە سوخارى ئەلعمەبدى نارد بۆ عەمەر و كاتىيك كە سوخار گەيشتە جىن عومدەر پېرسىيارى زەۋى موڭران و كەش و ھەواى لىنى كرد و ئەۋىش فەرمۇسى: ئەم ئەمەرى باوه‌پەداران موڭران زەۋى پىچى دەشتى چىايە و ناوى كەم و خراپتىن خورماى ھەمەيد، دوژمنانى پاللەمان و چاكەي كەم و خراپەي درېئۇخايىن و زۆرى تىندا كەم و كەمىي تىندا ون بۇوه، نەمەۋىدە كە دواي ئەمەۋەيە لەم خراپتە، عومدەر نامەيدەكى بۆ حەكەمىي كورپى عەمەر نۇوسى، كە لە موڭران تىن نەپەرن، با لە خوارى رۇوبارە كەمە پىتىگەي خۇتان كورت بىكەنەوە.^۴

دوازىذهىم: پەلامارى كوردەكان:

إبن جورەير بە سەنەدى خۇزى لە سەييف و شىيخە كانىيەوە باسى ئەنۋە كاتە دەكات كە: كۆزمەلىك لە كوردەكان كە ژمارەيەك خەلکى فارسيان پىتە پېتچراپۇو، كۆبۈونەوە و ئەبۇ موسا لە جىنگەيەك لە زەۋىيەكانى بىدۇزى نىزىك پۇوبارى تەمپەرا پېيان گەشت، پاشان ئەبۇ موسا بە لاياندا تىپەپەر بۆ ناوجەمى ئەسپەھان و پاش كۆزىرانى مۇهاجرى كورپى زىياد پەبىعى كورپى زىيادى دانا بۆ رۇوبەرپۇوبۇونەوە و لەگەنلۇك

۱- تەنذىب البداية والنهاية (ص: ۱۷۱).

۲- ھەمان سەرچاوا.

۳- ترتیب و تەنذىب البداية والنهاية (ص: ۱۷۱).

۴- تاریخ الطبری (۱۷۲/۵-۱۷۴).

۵- بىدۇز و رۇوبارى تەمپەرا دوو شارۆچكەن كە شارۆچكە كانى ئاواز.

جهنگانیان که ثمویش شهره‌کهی و هرگرت و همناسه‌ی لئی بپین، سوپاس و ستایش بۆ خوای گمهوره و همه‌رهک خۆی بەردەوامی و سونه‌تی سەقامگیزکراوی خوای گمهوره، لە بەندە تیمانداره‌کانی، خوای گمهوره دوژمنانی تیئک شکاند هیزه پزگاریخوازه‌کهی که لە شوین کەواتووانی سەمرداری پەیامبەرانه سەرکەوتن پسی به خشی و دواتر رهییع مزگینی سەرکەوتن و پێنج یەکی غەنیمه‌تەکانی سارد بۆعومه‌ر (۱۴۰).

بەم شیوه‌یه عێراق و ولاتی ئیران لە سەردهمی عومه‌ردا (۱۴۰) پزگارکرا و موسلمانان چەندین پیتگەی سەربازیان لە ناوجە جۆربە جۆربە کانی دامەزراند بە چاوەروانی پەیان شکینی فارسەکان لەو ناوجەیەدا — بە راستی پزگارکردنی رۆزگەلات زۆر سەخت و دژوار بتوو ، موسلمانان بە هۆی جیاوازی خویننه‌و قوربایه کی بەرجسته‌یان دابوو، چونکه دانیشتوانی فارسی ئیران نە زمان و نە رەگەز و نە رۆشنبیری نایان بەستیتەوە بە عەرەبەوە، هەستى میژوویش لای ئیرانیه کان میژوویه کی دوور و دریز و رۆشنبیریه کی پینکەوە گری دراو بەھیزی دەکات، سەرباری نەمەش شەر و پینکدادانه کە لە ناوجەرگەی ولاتی ئیراندا بتوو و پیاوانی ئایینی و مەجووسيش هاویەش بتوون لە هاندانی خەلکى لەسەر بەرگری لە خۆکردن و سەرباری دووری ئەم ناوجاندش لە مەلبەندە کانی سوپای بەسرە و کوفه‌و، سروشتى ئەم زویە چیاییه کە دانیشتوانه کەی توانيييانه لە بەرگريدا بن، لەبدر شەوهی زۆربەی شەو مەلبەندانه پەیانی خۆیان هەلۆه‌شاندەوە و جارینکی تر لە سەردهمی فاروق یان خەلافەتی عوساندا پزگار کرانموده.^۱

دوانگه‌های پیشنهاد

گرنگترین وانه و پنهان و سوودیک له ریگارکردنی عیراق و روزه‌لاتدا

یه‌که‌م: کاریگه‌ری نایات و فه‌رموده پیروزه‌کان له‌ناخی موجاهیداندا:

نهو نایات و فه‌رموده پیروزه‌کانه‌ی که باس له فهزئی جیهاد ده‌کن کاریسته‌گه‌ری و شوینه‌واری خوبیان همیه له ناخی موجاهیداندا، به‌لئی خواهی گهوره نهوده روون کرد و تدوه که‌هه‌نگاوه جوله‌و هاتن و چونی موجاهیدان هه‌مووی پاداشت بزیان ده‌نوسریت به جوئیک که ده‌فرموده‌یت: «ما کان لآهـل الـمـدـيـنـة و مـن حـوـلـهـم مـن الـأـعـرـاب أـن يـتـحـلـلـفـوـا عـن رـسـوـل اللـه و لـا يـرـغـبـوـا بـأـنـفـسـهـم عـن نـفـسـهـ». ذـالـك بـأـنـهـم لـا يـصـيـبـهـم ظـمـاـ و لـا نـصـبـ و لـا حـمـصـةـ فـي سـبـيلـ اللـهـ و لـا يـطـعـونـ مـوـطـنـاـ يـغـيـظـ الـكـفـارـ و لـا يـنـأـلـوـنـ مـن عـدـوـ نـيـلـاـ إـلـا كـتـبـ لـهـمـ بـهـ عـمـلـ صـلـحـ إـنـ اللـهـ لـا يـضـيـعـ أـجـرـ الـمـحـسـيـنـ و لـا يـنـفـقـوـنـ نـفـقـةـ صـغـيرـةـ و لـا كـبـيرـةـ و لـا يـقـطـعـوـنـ وـادـيـاـ إـلـا كـتـبـ لـهـمـ لـيـجـزـيـهـمـ اللـهـ أـحـسـنـ مـا كـانـوـا يـعـمـلـوـنـ» (التوبه: ۱۲-۲۱).

هروه‌ها موسلمانه یه‌که‌مینه کان دلنيا بعون لوهی که جیهاد بازرگانیه کی سوودمنده و خواه گهوره‌ش ده‌فرموده‌یت:

«يـتـأـيـهـا الـذـيـنـ ءـامـنـوا هـلـ أـذـلـكـمـ عـلـى تـحـرـرـ تـنـحـيـمـ مـنـ عـذـابـ أـلـيـمـ تـؤـمـنـونـ بـالـلـهـ وـرـسـوـلـهـ وـتـجـهـيـدـوـنـ فـي سـبـيلـ اللـهـ بـأـمـوـالـكـمـ وـأـنـفـسـكـمـ ذـالـكـ خـيـرـ لـكـمـ إـنـ كـنـمـ تـعـلـمـوـنـ يـغـيـرـ لـكـمـ دـنـوـبـكـمـ وـيـدـخـلـكـمـ جـنـتـ تـجـرـیـ منـ تـحـتـهـا الـأـهـمـرـ وـمـسـكـنـ طـبـیـبـةـ فـی جـنـتـ عـدـنـ ذـالـكـ الـفـوـزـ الـعـظـیـمـ وـأـخـرـیـ تـحـبـوـنـهـا نـصـرـ مـنـ اللـهـ وـفـتـحـ قـرـیـبـ وـدـشـرـ الـمـؤـمـنـینـ» (الصف: ۱۰-۱۳).

ئۇ مۇسلمانانە دەيانزانى، كە جىيەد لە ئاۋەدانكىرنەوە مىزگەوت و ئاۋادانى حاجيانى مالى خوا پىرۇزتەرە و خواى گەورەش لە بارەيەوە دەفرمۇويت: ﴿أَجَعْلُمُ سَقَايَةَ الْحَاجِ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامَ كَمَنْ ءامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوْدَنَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّلَمِينَ ﴾ ﴿الَّذِينَ ءامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهُدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُرُّ الْفَابِرُونَ ﴾ ﴿يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرَضُوَانٍ وَجَنَّتِهِنَّ هُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ﴾ (التوبه: ۲۱-۱۹).

پرواشيان واپسو كە جىيەد لە ھەممۇ حالەتىكدا ھەرىپەرکەوتتە و خواى گەورەش دەفرمۇويت: ﴿قُلْ هَلْ تَرَبَصُونَ بَنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسْنَيَنِ وَنَحْنُ نَرَبَصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ أَوْ بِأَيْدِيهِنَا فَتَرَبَصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُّتَرَبَصُونَ﴾ (التوبه: ۵۲).

شەھيدىش ژيانى كۆتايى پى نايەت بىلەكى ئەم زىندىوو و خواى گەورەش دەفرمۇويت: ﴿وَلَا تَحْسِبَنَ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُمَوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴾ ﴿فَرِحِينَ بِمَا أَتَنَّهُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبِّرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوْا بِهِمْ مِنْ حَلْفِهِمْ أَلَا حَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾ ﴿* يَسْتَبِّرُونَ بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (آل عمران: ۱۶۹-۱۷۱).

ندوان ھەستىيان بە بىرزي ئۇ ئاماڭىچىان دەكىد كە لە پىتىنايدا دەجهنگان خواى گەورەش دەفرمۇويت: ﴿فَلَيُقَاتَلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتَلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلَ أَوْ يَغْلِبَ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴾ ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوَلَدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَنْدِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَأَجْعَلَ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَأَجْعَلَ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ﴾ ﴿الَّذِينَ ءامَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الظَّغْفَوتِ فَقَاتِلُوا أُولَئِءِ الشَّيْطَنِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَنِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ (النساء: ۷۴-۷۶).

پیغه‌مبه‌ریش (علیه السلام) فرزانه جیهابینی بتو مسلمانان رون کردتده و نهود فرمودانه زیاتر ورهی پیبه‌خشیون و بهته هاندراهه وک بتو بمددوام بعون هم تیاز، له و فرمودانه ، ثم بو سعیدی خدری (علیه السلام) دفه‌رمویت: و تیان نهی پیغه‌مبه‌ری خوا (علیه السلام) له نیتو خدلکیدا کنی زور باشه؟ پیغه‌مبه‌ریش (علیه السلام) فرمومی: ((تیمانداریک که به مال و گیانی تیده کوشیت))^۱ هروهها پیغه‌مبه‌ریش (علیه السلام) پله‌ی موجاهیدانی رون کردتده و دفه‌رمویت: ((له بههشتدا سه د پله ههیه که خوا گهوره ثاماده کردووه بتو موجاهیدانیک له پیناوی خودا نیوانی دو پله‌ش وک نیوانی نهز و تاسیان وايه ته‌گدر داوتان له خودا کرد نهوا داای فیده‌وسی لی بکمن به راستی نه و جیگهیه ناوه‌نبینی بههشت و برترینی بههشت)).^۲

هروهها پیغه‌مبه‌ری (علیه السلام) فرزانه شهدیدان و ریزی نهوانی رون کردتده که دفه‌رمویت: ((ندوهی دروات بتو جیهادو تیکوشان له پیناو خوا گهورهدا خوا بتو خزی دهیته دهسته بمدو دفه‌رمیت: خوم دهیم به دهسته بدري که یه کی لدم دوانهی پی بیه خشم یا بیه مهه نیو بههشت ، بیان بیگریتمه و شوین و جیگهی خزی له گدل پاداشتی فراوان و غنمیمه‌تیکی زوردا ، به مهرجی مههستی تنهها ره‌زامنه‌نبینی خودا بی و نیمانی به من و یقه‌مبدرانی من ههیت، ته‌گدر گران نهباویه له‌سهر نومه تم نهوا له پشت هیچ لدشکریکه و دانه‌ههیشتم و خوزگم دهخواست که له پیناوی خودا بکوژرتم و پاشان زیندوو بکریمه و پاشان بکوژرتیم و زیندوو بکریمه و پاشان بکوژرتیم و زیندوو بکریمه)).^۳

هروهها پیغه‌مبه‌ری خوشویست (علیه السلام) دفه‌رمویت: ((که‌سیک ناچیته بههشتده و پی خوش بیت که بگدریتمه و بتو دونیا و ژیانی سمر زهی جگه له شه‌هید که خوازیاره بگه‌ریتمه و بتو دونیا و ده جار بکوژرتیمه و بتو نه‌بیداشته که بینیویه‌تی له پیزداری))^۴ و کومه‌لیکی تری تریش له فرموده هدن، موسولمانه یده‌مینه کان و نهوانهش که له‌سدر به‌نامه‌ی نهوان پیشتوون زور کاریگر بعون بد ناید و فرموده‌انه، گهوره هاولان (رهزاد خوایان له‌سدر بیت) ده‌جنه‌گان و پیر بعون و خملکی بمزه‌بی پیاندا ده‌هاته وه ناموزگاریان ده‌کردن به دانیشتن له‌بدر نهوهی به‌هانه‌یان ههیه، نهوانیش ولامیان ده‌دانمه که سوره‌ی ته‌ویه پیگه‌ی دانیشتنیان لی ده‌گریت و نهوانیش له خویان ده‌ترسن له دوروبی نه‌گدر له جنه‌گیک دواکون.^۵

۱/ له ببروبمه‌کانی جیهاد له پیناوی خواه:

هاولان و نهوانهش به چاکه دوایان که‌وتیرون له سه‌رده‌می پاشیدیدا وايان ده‌بینی که جیهاد له پیناوی خواهای کیکه له هزکاره پیویسته کانی مانده‌هی نومه‌تی نیسلام، بزیه له ثازاد کردنی عیراق و ولاتانی پژوهه‌لات و شام و میسر و باکوری نه‌فریقیا هدستان به زیندوو کردنه‌هی نه‌م فه‌رده،

۱- البخاری رقم (۲۷۸۶).

۲- البخاری رقم (۲۷۹۰).

۳- مسلم (۱۴۹۷/۳).

۴- البخاری رقم (۲۸۱۷).

۵- الجهاد فی سبیل الله، للقادري (۱۴۵/۱).

هدستانیشیان بهم کاره چندین به رویومی زور به پیزی لدگمل خردا هینا ، لهوانه: ناماده‌کردنی ثومدتی نیسلامی بتو سمرکردایه‌تی کردنی مرؤثایه‌تی، زال بعون بمسدر درک و دالتی بی باوهزان و زهیل کردنیان، دروستکردنی ترس له دلیان، درخستنی راستی بانگمواز بتو مرؤثایه‌تی، نه‌مدش وای لدو خله‌که کرد دهسته دهسته کۆمەل کۆمەل بچنه پیزی شاینی خوداوه به مدهش موسولمانان سه‌رفرازی بۆخزیان و کنه‌فتی بۆکافران زیاد ده‌کهن. پیزی موسولمانان یه‌کیان گرت دزی دوژمنانیان و خله‌کیان به نوری نیسلام و دادپه‌روهه و بمزهیی به‌خته‌هه و شادوومان کرد.^۱

دووهم / له سوننه‌تەکانی خوا له پزگار کردنی عیراق و ولاستانی پۆزه‌لات:

توبیژه‌ر له بدرواداچونه‌که‌یدا بتو پزگاری عیراق و ولاستانی پۆزه‌لات سدرغی هەندئ له سوننه‌تەکانی خوا گه‌وره‌ی داوه له نیتو کۆمەل‌گه‌کان و گه‌لان و دهوله‌تاندا و له سوننه‌تانه‌ش نه‌مانن:

۱- سوننه‌تى بەھەندىگرتنى هوکاره‌كان:

خوای گه‌وره ده فەرمۇيت: «وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا أَسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَءَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوفَ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ» (الانفال: ۶۰) هەروه‌ها عومه‌ری فاروق(عجّل) لەسەرده‌می خزیدا ئەم نایەتەی چەسپاند و ھۆکاره مادى و مەعنەوییه‌کانی بەهەندى گرت هەروه‌ك ئەوهی که پیشتر باسان کرد.

۲- سوننه‌تى بەر بەرهەکانىتى يەكتى كردن:

خوای گه‌وره ده فەرمۇيت: «وَلَوْلَا دَفْعَ اللَّهِ الْنَّاسَ بَعْضَهُمْ بِعَصْمِ لَفَسَدَتِ الْأَرْضَ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَلَمِينَ» (البقرة: ۲۵۱)

ئەم سوننه‌تە بەگشتى له بزاشه رزگار بیخوازه کان دەركەوت، سوننه‌تى بە گوردا چونووه له گىنگتىن سوننه‌تەکانی خوای خوای گه‌وره له گەردوون و دروستکراوه کانىدا ، و له گرنگتىن سوننه‌تە پەيوهسته کانه بە نىشته جى كىدەن بتو نومەتى نیسلامى، موسولمانه یه‌کەمینه کان ئەم سوننه‌تەيان ھەلەنجاوه و کاريان پى كەردووه و زانىويانه کە هەق و پاستى پېيوىستى بە عەزىزەتىك ھەيە کە پىسى راپەپت و پېيوىستى بە چەند يارمەتى دەرەوهك ھەيە کە پىسى بەرداۋام بىت و دلائىكىش بەسۆز بىت لەسەرى و دەمارگىريدك کە پەيوهست بىت پېوهى - بە راستى ئەوه پېيوىستى بە ھەول و ماندووبوونى ئادەمیزابىنى ھەيە لە بەر ئەوهى ئەم سوننه‌تى خودايىه له ژيانى دونيادايىه و بەرداۋامىشە.^۲

۱- الجہاد فی سبیل اللہ، للقادری (۴۱/۲ بتو ۴۸۲).

۲- لقاء المؤمنين، عدنان النحوي (۱۱۷/۲).

۳- سوننه‌تی تاقیکردنوه:

خوای گهوره ده فرموده: **﴿أَمْ حِسِّبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثْلُ الَّذِينَ حَلَوَا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهِمُ الْبَاسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَرُزِّلُوا حَقًّا يَقُولُ الْرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُوْ مَتَى نَصَرَ اللَّهُ أَلَا إِنَّ نَصَرَ اللَّهُ قَرِيبٌ﴾** (البقرة: ۲۱۴).

به‌پاستی تاقیکردنوه له‌جهنگه پرگار بیوازه کانی عیراق له‌جهنگی (جسر) به‌سرکردایتی شهبو عویهید، به‌جوریک همزاران کم‌له‌موسلمانان شه‌هید بعون و سوپاکه‌یان تینکشکاوه پاشان پیزه کانی خویان پیک نایمه‌وهو چهندین سه‌رکه‌وتني گهوره‌یان به‌سرفاره‌یان کاندا تومار کرد، خوای گهوره‌ش ده فرموده: **﴿لَتَبَلُّوْنَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ﴾** (آل عمران: ۱۸۶).

لهو چهند نایمه‌ته پیروزه‌وه چهند سه‌رخیک تومار ده‌کمین، له‌وانه ده‌رخستنی سوننه‌تی تاقی کردنوه له‌سر نومه‌تی نیسلامی له به‌هیزترین شیوه‌ی بپیارادان و دلنجیابونه‌وه هات^۱، نه‌مه‌ش سوننه‌تی خودایه له بی‌رباوه و بانگمه‌وازه کان، ده‌کریت تاقی کردنوه‌یه تیدابیت، ده‌کریت که شازار و نه‌شکه‌نمی‌له مال و گیانه کان تیدابیت، ده‌کریت که شارامی و به‌رخدان و خواست و نیازگرنی تیدابیت.^۲

۴- سوننه‌تی خوای گهوره له ستم و ستم‌مکاران:

خوای گهوره ده فرموده: **﴿فَذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرْآنِ نَقْصُهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَاءِمٌ وَحَصِيدٌ وَمَا ظَلَمَنَهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ إِلَهُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَهُمْ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتَبَيَّبِ﴾** وَكَذَلِكَ أَخْذَ رَبِّكَ إِذَا أَخْذَ الْقُرْآنَ وَهِيَ ظَلَمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ

(هود: ۱۰۲-۱۰۰).

سوننه‌تی خوای گهوره‌یش به‌جیهه له‌وهی نومه‌ته ستم کاره کان له‌ناو ده‌چن، ده‌ولته‌تی فارسیش ده‌ولته‌تیکی ستم‌مکار بیو، هلکی زیرده‌سته ده‌چه و سانده‌وه، له به‌رnamه‌ی خودا لایدابوو، خوای گهوره موسلمانانی زال کرد به‌سرارند او له‌ناویان بردن^۳.

۵- سوننه‌تی خوای گهوره له وانه‌یدا ده‌وله‌مه‌ند و خرابه‌کارن:

خوای گهوره ده فرموده: **﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ تُهْلِكَ قَرِيَّةً أَمْرَنَا مُرْتَفِيَهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾** (الاسراء: ۱۶).

۱- التمکن للامة الاسلامية في ضوء القرآن الكريم (ص: ۲۳۷).

۲- تبصیر المؤمنين بفقه النص التمکن للصلابي (ص: ۴۵۶).

۳- السنن الاحلية في الامم والجماعات والافراد (ص: ۱۱۹ بـ ۱۲۱).

له راشه‌ی ثامن‌تبددا هاتوروه: (نه‌گدر کاتی لهناچوونی نزیک بسویه‌و فه‌رمان دده‌ین به گوئیایلی و کردوده‌ی چاک، به وانمی سرمایه‌دارو دوله‌مندن – واتا بداندیان خاوه‌نی زیانکی خوشن و میره‌کانی کدچی ثهوان یاخنی دهن و له فرمان ده‌ردچن جا بپیاری سزادان پیویست ده‌بیت بوئه‌و شارانه‌و ئیممش له ناویان ده‌بین، خوای گهوره دوله‌مننه خراپه‌کار و زورداره‌کانی تاییه‌تمند کردوده به یادی خوای گهوره و روکردن فه‌رمانی خوا به ملکه‌چی بۆ همه‌مووان له‌بهر ئهودی ثهوان خدلکانی خراپه‌کار و سدرکرده‌ی به هله‌داقوون و ئه شتاندش له که‌سانی تر نه‌وهشاوه‌تموه، بدلکو ئه‌ممه به شوینکه‌وتیان و گومپاکردنیان روویداوه، ئاپاسته‌کرانی فه‌رمانه که بۆ ثهوان شتیکه جه‌ختن له‌سمر کراوه‌تموه،^۱ وه ئه‌م سوننده‌له نیو سه‌رکرده‌کانی فارس و پیش‌هواکانیان بردواه بوب.

۶- سوننەتى خواي گهوره له سته‌مكاران:

خواي گهوره ده‌فرمۇويت: «إِنَّ رَبَّكَ لَيَالْمَرْصَادِ» (الفجر: ۱۴).

ئه‌م ثایه‌تە هەر‌شەمیه کی توندە بۆ سەرپیچى کدران ، وتراده: هەر‌شەمیه بۆ بیباوه‌ران، وتر اویشە: هەر‌شەمیه بۆ سەرپیچى کدران و هەر‌شەمیه بۆ که‌سانی تر.^۲

له تەفسیری قورتوبیدا هاتوروه: واتا هەمو مرۆقىنک بخىتە کە مىنندوھ هەتا پىيىدا تىپەر بېيت.^۳
راو بۆچونى راشه‌کارانى قورئانىشدا روونە لەو ثایه‌تانەی کە لەو بەشمى پىشۇودا باسان كرد كە سوننەتى خواي گهوره له سته‌مكاران دابه‌زىنى سزايد بۆيان لە دونيا، کە برىتىم له سوننەتىنى كە بدەدۋام كەسرا له‌سمر سته‌مكاران دوا ناخات لە هىچىز زەمان و سەرددەمىنکىدا، هىچ كامىكىيان لە دەستى سزايد خوا لە دونيا پىزگاريان نابىت ، لە سزايد دوارقۇشىش دەرياز نابىن.^۴

سوننەتى خواي گهوره‌شى لە سته‌مكاران و ئهودى خواي گهوره بۆيان داده‌بەزىنېت لە سزا لە دونيادا ئهوده كەسىتىك گۈرنگى پىيىدا کە لە خواي گهوره و سزاakanى دەترىتىت و دەزانىتىت کە سوننەتى خواي گهوره ياسايدىكى چەسپاوه و لايمەنگىرىي هىچ كەسىتىك ناكات ، خواي گهوره لە پەيامى باوه‌پىيىكراوان له سوننەتە كەم لە سته‌مكاران و پاش ئهود سزا خراپەي کە بەسمر فېرەونىيىدا هيئاواه ده‌فرمۇويت: «فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى» إنَّ فِي ذَلِكَ لَعْبَةً لِمَنْ سَخَنَى^۵

(النائزات: ۲۶-۲۵).

ئه‌سوننەتى مكارانه لە گهوره‌پىاوانى فارس بون، کە سوننەتى خواي گهوره بەسەرياندا جارى بوب.

۷- سوننەتى يەك لە دواي يەك:

رېزگاركىدىنى عىزراق و ولاتاني پۇزەللات له‌سمر ئه‌م سوننەتو بوبو - قۇناغى يەكەم لە سەرددەمى ئەبوبەكىرى صىديقىدا بوبو كە شارى حىيە به سدرکردايدىتى خالدى كورپى وەلىد رېزگار كرا، بىلام قۇناغى

۱- تفسير الألوسي (٤٢/١٥).

۲- السنن الاحفية (ص: ۱۹۳).

۳- همان سەرچاوه. (ص: ۱۹۳) نقلًا عن القرطبي في تفسيره.

۴- السنن الاحفية (ص: ۱۹۴).

دوووم کاتیک دهستی پینکرد که ثبو عویه‌یدهی نسلمه‌قه‌فی سدرکردایه‌تی سوپای عیراقی کرد، بمرده‌وام بمو تا جمنگی ندلبوبه‌یب-قوناغی سییم لدو کاتمه‌و دهست پینه‌کات، که سه‌عده‌ی کوری نه‌بی و هفاص ده‌کریته فهرمانده‌ی عیراق بوفه‌تعی شدو ناوچه‌یده، تا پیش جه‌نگی نه‌هاوه‌ند، قوناغی چواره‌میش له‌جه‌نگی نه‌هاوه‌ندو قوناغی پینجه‌میش بریته له قوناغی گشت و گوزار لدو لاتانی عده‌جه.

له بزافی پزگار عوازی و فتوحاتی نیسلامی مندالانی موسلمانه‌وه فیتر ده بن که باید به ره‌چاوه کردنی سوننه‌تی یدک به دوای یدک بکهن بز چه‌سپاندنی نایینی خوا، سه‌رچاوه‌ی ثم سوننه‌تمش نه‌وه‌ید پینگه‌که دوور و دریزه لبدر نه‌وه پیتویسته له تینگه‌یشتن و ورگرتنی ثم سوننه‌ته به نسبت کاریده‌ستان له بواری بانگه‌وازی نیسلامی بگدین، پاشان جن نشین کردن بز نایینی خوا له عیراق و ولاتانی رژیه‌هلاات له نیوان نیواره و بیانیدا بدی نه‌هاتوروه بدلکوه به ویستی خودا ملی بز ثم سوننه‌ته داوه.

۸- سوننه‌تی گوداهی دهروونه‌کان:

خواهی گهوره ده‌فرموده: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ﴾

(الرعد: ۱۱).

یارانی به‌پریز له پزگار کردنی عیراق و ولاتانی رژیه‌هلاات هستان به کارکردن بهم سوننه‌ته ره‌بانیه له‌گمل ثم میللہ‌تائیه نازادیان کردبوون هاتبونه‌ژیر سایه‌ی خوداوه کرد، دهستیان کرده پهروه‌ده کردنی خدلکی لمصر قورئان و سوننه‌تی پینجه‌مبهره‌که‌ی (ع) - و له ناخیاندا بیر و باوه‌پری پاست و بچونی دروست و خوره‌وشتی به‌رزیان چاند.

۹- سوننه‌تی خواهی گهوره له گوناه و تاوانه‌کان:

خواهی گهوره ده‌فرمیت: ﴿أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْنِ مَكَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا الْسَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مَدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا أَخْرِينَ﴾ (الانعام: ۶).

خواهی گهوره گهی فارسی به‌هزوی ثم گوناه و تاوانه‌کانه‌وه لمناو برد که نه‌غامیان دابوو، گرینگتیرینیان بیباوه‌ری و هاویه‌ش پهیدا کردن بسو بز خوا، لم نایده‌تدا پاستیه‌کی چه‌سپاو و سوننه‌تیکی دیارو برچاوه‌یده که نه‌مه‌یده: تاوانه‌کان خاوه‌نه‌که‌ی لمناو دهبات و خواهی گهوره‌ش خودی خوی تاوانباران به گوناه و تاوانه‌کانیان لمناو دهبات،^۱ و خواهی گهوره شومه‌تی نیسلامی زال کرد بدسر فارسه کاندا کاتیک که مه‌رجه‌کانی جینشین کردن هاته‌دی و کاری به سوننه‌ته کانی کرد و هۆکاره‌که‌ی به همند گرت.

سی یەم: نەحنەفی کورى قەیس پىزەوۇ دەگۇریت:

عومەر (۱۴۶) پابەند بۇ به پای خۇی لە كورت بېرىدا لەسەر ئەوهى كە لە ولايىتى فارس ئازاد كراوهۇ بىرى بە سوپاکەي كرد لە چونە نىتو پۇزىھەلات و بەتايمەتى پاش ئەوهى كە هورمزان شىكتى هيتىا و موسولمانان شارى ئەھوازىيان رىزگار كرد.

عومەر فەرمۇسى: سەوابىنى ئەھواز بەسن ب ژياندى خەلکى بەسرە ، پىيم خۆش بۇ كە لە نىتوان ئىئىمە و فارسدا چىايەكى ئاگىرىن ھەبوايە نە دەستى ئىئىمە بىگەيشتايىھ ئەوان و نە دەستى ئەوانىش بىگەيشتايىھ ئىئىمە، عومەر(۱۴۶) بە خەلکى كوفەي فەرمۇسى: پىيم خۆش بۇ كە نىتوان ئىئىمە و ئەو چىايەدا چىايەكى ئاگىرى ھەبوايە كە نە ئىئىمە بەوان بىگەيشتىنايە و نە ئەوان بە ئىئىمە بىگەيشتايىھ.

عومەر بۇ ئەم كارە دانوستانى لەگەل شاندەكەدا كرد و ئەحنەف پىيى فەرمۇسى: ئەم ئەمیرى باوه‌پاداران، ھەۋالىت پىيى دەدەم كە تۆ بەرت پىيى گىرتىن لە گەشت و گەران بە نىتو ولات و فەرمانات پىيى دايىن بە كورتىرى لەسەر ئەوهى كە لە چىنگىماندايە و پادشايى فارسیش زىنندوھ لەنیتو خەلکى خۆيدا و ئەوانىش تا ئىستا كەنارمازلى دەگرن بەھۆزى ئەوهى كە پادشاھىميان تىياندايە و ئەدو دوو پادشاھىك بە يەك نە گەيشتن و پىتكەكتون ھەتا يەكىكىيان ئەوى تىريان رىزگار بىكەت- من وا دەيىنم كە ئىئىمە ھىچىيكمان بە ھەند وەرنە گەترووه جەڭ بە ناردىنى ئەوان نەبىت پادشاھىميان ھەر ئەو كەسىيە كە دەيان نىزىت و تا ئىستاش ئەوهش كۆلەندانى ئەوانەھەتە مۆلەقان پىيى بەدەيت كە بە ولايىتى ئەواندا بىگەرىتىن، تا لە فارس دايىپىن و لە ميرىشىنە كەي و تاوانە كەي دەرىپىھەپىتىن، لىرەدا تىكاي خەلکى فارس دەپچەپتىرى و بە شىۋاوى لېيان دەدرى.^۱

پاشان عومەر بە ئەحنەف فەرمۇسى: سوئىند بەخوا راستت لەگەل كەدم وە كارەكەت وەك خۆى بۇ شى كەدمەوە.

دواڭر عومەر مۆلەتى گەرانى لە ولايىتى فارسدا و لەمەدا بەرای ئەحنەف كۆتايىھات و چاكى و راستگۈزىي يان ناسى و لەو ولايانتا گەران و ئالاي خۆراسان درايە ئەحنەف، و سەواوى ئالاول بەيداخەكانى تر درايە پالەوانان لە سەركىرە موجاھىدەكان، پاشتە پلانى جەنگ و پىشەپەوي بۆكىشان و لە دواي ئەوهش ھاوكارى كەدن بە سوپا گەلىتكە لە دوايانەوە.^۲

۱- البداية والنهاية (١٣٠/٧).

۲- مع الرعيل الاول، محى الدين الخطيب (ص: ١٤٦).

بهشتبه و ته

دوانگه‌های بهکه

رزگار کردنه کانی شام

یه که مین پهیامیک، که له عومه‌رده (۱۴۰۰) گهیشه شام هدوالی کوچی دوایی خلیفه ئهبو بهک و به والی کردنی ئهبو عویه‌یده بوله شام و لمه پهیامدشا هاتووه: له پاشدا، ئهبو بهکری صدیق خلیفه پیغه‌مبه‌ر (۱۴۰۰) کوچی دوایی کرد و نیمدهش هدر هی خوداين و هدر بز لای ندویش ده گهربینده وه ره‌حمدت و بدره‌کدتی خودا لمسه‌ر ئهبو بهکری صدیق بیت که دادگه‌ری پیشه بوله، نه رمو نیان له کاردا ، له سه‌ر خۆی پوشدری راسپارده پاریز، شیرین بیژوو دانا، لم موسیبته‌یه بسمرمان هاتووه چاوه‌پیچ پاداشت لای خوا ده‌کهین ، له خواي گهوره خوازیارم له گوناه جان پاریزی ، یارمه‌تیمان برات له سه‌ر گوئیدیزی و کار کردن به‌شەریعت تا له ژیانداین، مردنسیمان به‌رهو به‌هدشت بان بات ، به راستی خواي گهوره بدده‌سەلات و به‌توانایه به‌سه‌ر هه‌مoo شتیکدا، هدوالی گه‌مارۆی ئیتیوه‌مان بز دیمشق پینگه‌یشتووه، من تۆم کرده‌تەمیری ندو سوپایه‌ی له‌ویسیه ، تووش له‌شکره‌کەت به ناوچه‌کانی حەمص و دیمەشق و ناوچه‌کانی ترى ولاتی شام بلاو بکەرهو، به رای خۆت و ندو هاولانەی له گەلتەن کاره‌کان بەرپیوه بدره، ئەم راو بۆچونەی من نه‌بیتە باریک بەسەرتەوە به چۈزىک کە سوپایاکەت بە‌ھەلاکەتا بەری، چونکە دوژمن چاوت تىندەپیت، ئەوهی لیتی بیتیاز بوبیت بەرپیچ بکەرهو، پیتیستیت بە‌ھەر کەسیکیان بولو لای خۆت گلى بە‌دەرهو، باله پیزى بز وانەی کە لای خۆت دیهیتیتەو خالدى کورپی وەلید بیت لە‌بر ئەوهی کە ناتوانیت لەو بیتیاز بیت^۱ ، له کاتى گهیشتنى پهیامه‌کدا ئهبو عویه‌یده بانگی موعازی کورپی جەبلی کرد و نامە‌کەی بز خوینده‌و، هەلگری پهیامه‌کەش وتى: ئەی ئهبو عویه‌یده عومه‌ر داوات لى دەکات سەبارەت به ژیانی خەلکى هدوالی پى بە‌دەيت، هدوالىم پى بە‌دەيت خالدى کورپی وەلید ج پیاویتکە؟ وه هەوالىم سەبارەت بە زەیدى کورپی ئهبو سوپیان و عەمرى کورپی عاص پى بده، کە ئەوان له بارودزخ و خۆسازدانیان چۆنن و نامۆزگاریان بز موسلمانان چىيە، دواتر ئهبو عویه‌یده وەلامى نېرداواه‌کەی عومه‌ر دايىدە، و ئهبو عویه‌یده کورپی موعازی کورپی جەبل نامە‌کيان بز عومه‌ر نووسى کە تىايىدا هاتووه.... له ئهبو عویه‌یده کورپی جەراخ و موعازی کورپی جەبل بز عومه‌ر، سلاوى خوات لى بیت، نیمدهش سوپايسى ندو خودايده ده‌کهین کە هىچ خواي گهورەتىك جىگه له نىيە، له پاشدا و نیمە بەيعدەقان پېتىايت ، ئەی عومه‌ر،

بۇويە كارىيەدەست و كارى ئومەتى خەمد بە تۆ سېپىتىدا، لە سورور و پەشى ، دوزمن و راستگۇ لە بەردەستى تۆدان، پېزدار و پىسوا و دەسەلاتدار و بىتەسەلات، ھەرىكە لەمانە مافيان لەسەر تۈيە و مافيان لە دادپەروھىدا ھەمە تۆش سەرنج بەدە كەن دەبىت ئەمە عومەر، ئىمە رۆزىيەكت وھىاد دېئىنەوە كە ھەرچى نەھىيەن تىايىدا ئاشكرا دەكىيت و ھەرچى عەمە تىايىدا ھەلەدەماللىت، شاراوه كان تىايىدا دەرەدەكەن، تىايىدا روھە كان ناچار دەكىتن لەبەرەم خواي بەدەسەلاتا سەر داخن، ھەمو خەلتكى زەلیل و مل كەچن، لە سزاي دەترىن، تکاي رەھمەت و بەخشنەدىيە دەكەن، ھەوالغان پى گەيشتۇرۇھ كە لەم ئومەتە پىاوانىتىكەن كە بە ئاشكرا براو و لە پەنهانىدا دوزمنى يەكتىن، ئىمە پەنا بە خودا لەمە دەگۈزىن، نۇوسراوهى ئىمە لە دلى تۆدا شۇيىتىك ناگىرىت جىگە لەو شۇيىتىكە ئىمە لە ناخى خۇماندا دامان ناوه، سلاۋو رەھمەتى خواي گەورەت لەسەر بىت.^١

* تو وىزى ئىيوان خالىيد و ئەبو عویەيدە (ھە) :

كاتىتىك، كە خالىيد بە فەرمانى لە كارخىستە كە خۆى زانى پەسەندى كىردو رۆيىشت بۆلای ئەبو عویەيدە فەرمۇسى: خوالىت خۆش بىت، نۇوسراوى ئەمیرى باوەردارانت بۆھاتۇرۇ، كە بويىتە ئەمیرى سوپاۋ ئاگادارم ناكەتىدەو و نویۋ لە پېشىمە دەكىيت و دەسەلاتىش دەسەلاتى خۆتە؟ ئەبو عویەيدەش فەرمۇسى: تۆش خوالىت خۆش بىت من نەمدەوېيىت لەمە ئاگادارت بىكەمەوە هەتا لەكەسىتىكى ترۇھ ھەوالله كەت پىن بىگات، نەمدەوېيىت ئەوجەنگەت بەسەردا بشكىتىمەوە، تا كۆتايى بىت پاشان من ئاگادارت دەكەمەوە-إنشاءالله- من دەسەلاتى دونيام ناوى، كار بۆدنىيا ناكەم، ئەمە، كە تۆ دەيىينى بەرھە نەمان و كۆتايى دەرۋات و ئىمەش دوو براو ھاوسەنگەرلەن، پىاۋ زىيان ناكات لەھە ئەمیر بېتىھ ئەمیر بەسەرىيەدە لەدەن و دونيائىدا، بەلكۇ ئەمیرلە دەزانىت كە خەرىيەك خواروھە كەيان بەرھە فىتەنەيەك دەرۋات و دەيان خاتە نىتو ھەلەيە كەھە لەھە ئەمیر كە تىاچۇونىتىكى نىشان دەدات، مەگەر كەسىتىك كەپوو لەخودا بىت، ئەوانەش زۆر كەمن و دواتر ئەبو عویەيدە پەيامە كە ئومەرى گىياندە خالىيد.^٢

* عومەر (ھە) وەلامى نامەكە ئەبو عویەيدە و موعاز دەداتەوە:

كاتىن پەيامە كە ئەبو عویەيدە و موعاز بەھۆي شەدادى كورپى ئەسەنى كورپى ثابتى برازى حەسانى كورپى ثابتى ئەنصارى گەيشتە عومەر، ئەدو (ھە) وەلامى نامەكە دانەوە: من سوپاۋى نەو خوايە لەسەر ئىتە دەكەم، كە ھېيچ خواي گەورەتىك جىگە لەو نىيە، لەپاشدا ، من وھىيەتتانا بۆ دەكەم بە خوا پەرسىتى، بەراستى رەزامەندى خواي گەورە لەمەدaiيە، زاخاوى دەرون و پاڭكەرنەوەش بەھە دەبىت ، وە پاشە كەوتكراوى عاقلانە بۆ رۆزى تەنگاندۇ دەستە پاچەبىي، من پەيامە كە ئىتۇم پىن

١- فتوح الشام (ص: ٩٩-١٠٢)، التاریخ الاسلامی (٩/٢٧٤).

٢- تاریخ دیشق (٢/١٢٦).

گهیشت که تیایدا و یادم دینیتندوه که نیوهد بیدعستان پیکردم ، نهوده تمزکیهیه له نیوهوه بۆ من، باسی نهودتان کردووه که من کاری ثم ثومهتم گرتۆته دهست ، له زیر ده سه‌لاتی مندا پیزدار و پیساوا ، دوژمن و راستگۆز ، به هیز و بی ده سه‌لات همیه ، همیریه کدیان بدهشی خۆی له دادپه روهریدا همیه ، لیم دپرسن که من لەم کارهدا چۆنم ، بە راستی جگه لە پشت بەست بە خودا هیچ هەول و تقدلایەک نی یه ، نوسیوتانه و ده متسرینن بە پۆزیتک که لمبەردەماندایه ، نەمەش بە جیاوازی شەو و پۆز ، نەوان ھەموو شتیکی نوی ئاشکرا دەکمن ، دوره کان نزیک دەخەنەوە ، ھەموو بەلین پی دراویتکیش دینن ، هەتا رۆزی قیامه‌تیش دین ، رۆزیکه پەنهانی یەکانی تیدا ئاشکرا دەبیت ، عدیبە کان ھەلەدەمالزیت ، دەم و چاوه کان تیایدا لمبەردەم خوای بددەسەلەلتدا لاوازو زەبونن ، ھەموان مل کەچ و بىندەسەلاتن ، لە سزای دەترسن ، چاوه پوانی فرمانی دەکمن ، تکای بەزەبی و پەھمەتی شەو خوایەن ، باسی نهودتان کردووه که هەواتنان پی گهیشتوره کە لەم ثومهتمدا پیاوانیتک ھەن کە بە ئاشکرا براو و لە پەنهانیدا دوژمنن ، بەلام نەمە سەرددەمیتک نی یه بۆ نهوده ، چونکە نهوده لە کۆتایی ثم سەرددەمەدا دەبیت نەگەر بیت و هەلنان و ترسان لە شارادا نەبیت ، هەلنان و ھاندانی خەلک و ترساندنیان ، ھەندیتکیان بۆ ھەندیتکیان ، سویند بە خوا نەم کارهی نیوہ مایهی دلسوزیه بۆ من ، من لە خوای گەورەم داوا دەکم ، کە دامەزراو بکات لە سەری و ئاگادارم بکاتووه لیتی ھەروەک نەوەی ، کە کەسانی ترى لى ئاگادار دەکاتەوە ، من کەسینکی موسولمان و بەندەیەکی لاوازم مەگەر خوا یارمەتیم بادات ، نهوده کە من لە خەلافتی نیوہدا گرتومە دەست - إن شاء الله - هیچ شتیک لە خوره و شتم ناگۆزیت ، بەلکو نەمە گەورەبی یە بۆ خوای گەورە ، هیچی بۆ بەندەکان تیدا نی یه ، هیچ کەسیتک لە نیوہ نەلیت عومدر لەو کاتەوە بۆتە فەرمانزەوا گۆراوە ، من ماف لە خۆم دەگرم و دەچمە پیشى ، کاری خۆستان بۆ پوون دەکەمەوە ، کامیتک لە نیوہ پیویستیه کی ھەیە ، یان سەتمەتیکی لى ئىکراوه ، لە نیوان من و هیچ موسولمانیتکدا نەرم و نیانی نی یه ، من چاکسازی نیوهم بۆ خۆم پی خوشە و سەرزەنشتی نیوہ لەلام نازیزە ، پاش نەمە ناتوانم متمانه بەکەس بکەم جگه لە سەر راستان ، و خەلکى ئامۆژگار کار لە نیوہ بۆ خەلکى ، ئەماندە کەم نادەمە یەکیتک جگه لە وان ، إن شاء الله ، دونیا و دەسەلات و فەرمانزورایش ، نیوہ دەبیینن کۆتایی دیت ، ھەر چىن بیت ئىمە برای یەکتىن ، ھەر کامیتکمان یا براکەی ، یان شەمیریتکی بە سەرەوەیه نەمە زیانی پی ناگەیەنی لە دین و لە دونیا ، بەلکو رەنگە ھەنگاواری نزیکیان بکاتەوە لە فیتنەیدەک و بیان خاتە نیتو تاوانیتکەوە مەگەر لە پوتیکردنی خودا بیت ، نەواندش زۆر کەمن .^۱

یەکەم: بىزگار كەردىنى دىيمەشق:

فتواتحاتی شام لە سەرددەمی عومەردا بە قۇناغى دووهم دېتە ئەزىمار ، لە فتوحاتی ثم بەرەبە پاش فتوحاتە کانی سەرددەمی نەبوبىكىر ، پاش نەوەی ، کە جەنگى يەرمۇك كۆتايى پى هات و ، پۆمەکان شکان و ئەبو عوبەيدە کورپى ئەلمەپراح بەشىرى کورپى كەعبى ئەل عومەيرى كرده شەمیرى يەرمۇك ،

هداوتی بۆ هات کە دۆراوانی پۆم له (فحل) کۆبونه تهوه، هاوکاری و یارمهشیان له حمص و بۆ دیت ، ئەبو عوییده نهیزانی لە دیمهشقه دهست پێ بکات یان له فەحلو له ولاتی توردن، بۆیه ئەبو عوییده کوری جەپرەحی سەرکردە نامەیەکی نوسی بۆ خلیفه عومنه (ع) دواي فەرمانیتکی لیکرد، ئەویش وەلامی دایمو: له پاش دا، له دیمهشقه دهست پێ بکەن و بیکەن و بچاکی خۆتانی بۆ ئاماوه بکەن ، نموی قەلای شام و مالی میر نشینەكانه، خەلکی فەحل سەرقال بکەن بەناردنی هەندى سوار ، له بەرامبەريان بیت هەروەها فەلەستین و چمیش، ئەگەر خواي گەورە پیش دیەشق تازادى کرد ئەوا ئیمەش ئەوهمان پێ خۆشە، ئەگەر تازادکردنی دوا كەوت نەوا لیتی گەرتین تا خواي گەورە دیەشق تازاد دەکات، با هەركەس دەیەویت لە دیەشق دابنیشیت و لیتی گەرتین، خۆت و تەواوى فەرماندە كان بەپی کون تا فەحلیش تازد دەکەن ، ئەگەر بە تەواوى تازاد کرا، ئەوا تزو خالید بەرهو حەص بکەونە ری لەگەل ئەمیری هەر ناوجەیدك و سەربازە کانیدا هاوهانی بکەن هەتا له ئەمارەتەکەی دەچنە دەرەوە.

له میانی ئەم فەرمانانەی عومند تیبینی ئەوه دەکەین کە: بەرپرسیاپاریتی سەرکردایتى ھېرشه جەنگى يەكانى دیارى كردوه، بەو ھۆیەوە بەنەماي ھەولدان و کا كردن بەپیتى تواناي پیادە كرد ، وپیارى میانپەو بۇون له ھەلس و كەوت بەرامبەر بە ئامانغە خوازراوه کان، ھەروەك ئەوهى كە لەم فەرمانانەدا بەدى دەکرىت، ئامانغى سەرەكى يەكم برىتى يە لە فەحل ، پاشان بەپیتى كەن ئاپاستە كەدنی هیزىتى بچوک بۆ فەحل، ئامانغى سیتیم كە جەصە، و پالپىشت بەم ئامۆڭگارى يانه ئەبو عوییدەي کوری جەپرەح چەند يەکەيدە كى گورچىكپى نارد بۆ فەحل بەسەرکردەي ئەبو ئەلنەعورەي ئەسلەمى عامری کوری حەقە، و عەمرى کورپى كولەپ، و عبد عمرى کورپى يەزىد کورپى عامر، و عەمارەي کورپى ئەلصەعنى کورپى كەعب، سەفى کورپى عەلييەي کورپى شامل، و عەمرى کورپى ئەلخەبىسى کورپى عومند، لوبەي کورپى عامر، بەشيرى کورپى عصەم، عەمارەي کورپى موخشن، كە سەرکردەي ئەم يەكانە بۇو، بەرەو فەحل بەپیتى كەوت،^۱ ھەروەها ئەبو عوییدەش بەرهو دیەشق بەپیتى كەوت، پوو بەپوي هيچ بەرگى يەك نبوييەوە كە شىاوى باسکەرن بیت، بەلام رۆمەكان پاشتىان بەست بەخەلکى نەو ولاتە بەست پیش دیەشق تا بەر بە پیشەوی هیزى موسىلمانان بگەن، يەلام ئەوانە ئامادەي بەرگى كەن نەبۇون، دیارە ئەمدەش دەگەرىتەوە بۆ خاپى مامەلەي رۆمەكان لەگەلیان و بەتايىتى بۆ گوند نشينە بچوکەكان، آپاشان هیزى موسىلمانان گەيشتە (غۇتهى دیەشق) كە كۆشك و تەلار و مالى پۆرمەكانى تىدا بۇو، بەلام بىنیيان كە كەسى تىدا نەماوه و چۈل بۇون، لەبەر ئەوهى كە خەلکە كەي بەجىيان هىشت بۇو چوبۇن بۆ دیەشق، ھېرەقل هیزىتى كە حەصەوە نارد بۆ كۆزمەكى دیەشق، كە بە (۵۰۰)

۱- العمليات التعرضية الدفاعية عند المسلمين (ص: ۱۸۲).

۲- المندسة العسكرية في الفتوحات الإسلامية، د. قصى عبد الرؤوف (ص: ۱۸۸).

سەرباز مەزەندە دەکران، وە ئەمەش ھېزىك بۇ لەچاو ئەوهى كە ھەلۋىستە كە دەيگۈستەت، جىڭە لەوەش ئەو ھېزى ئىسلامى يەدى كە ئەبۇ عوېيدە كورى چەپرەح لە باکورى دىيەشق بە سەركەدايدىتى (ذى ئەلكلاغ) دايىنا پويى پويى بويەوە، شەپىتكى خوتىناوى لە نىتوان ھەردوولادا پويىدا، كە پۆمەكان تىايادا شكان،^۱ خەلتكى دىيەشق داواى پىزگارىونيان لە ھېرەقل كرد، ئەمەش نوسراوەتكى بۆ نارادن و داواى خۆگۈرى لىنى كردن و هانى دەدان لەسىر بەرگىرى لە خۆ كردن، بەلىتىنى ھاواكارى پى دان، ئەمەش وەرى خەلتكى دىيەشق داواى پىزگارى كە بەرگىرى گەمارپۇرى سوبای ئىسلامى بىگەن.^۲

۱- ھېزى ھەردو لا:

* سوبای پۆمەكان:

- سەركەدايدىتى گشتى، ھېرەقل
- ئەمیرى دىيەشق، نستاس كورى نستورس
- سەركەدە ھېزى دىيەشق، با ھان ئەمە كە سەمى بەشدارى لەيمەرمۇك كرد و لىتى ھەلھات و ناوى وەردىيان بۇو.
- ژمارەي ھېزى پۆمەكان لە دىيەشق (٦٠٠٠) شەست ھەزار سەرباز بۇون، لەگەل ئەگەرى گەيشتنى ھېزى زىاتر لە حەصەدە كە (٤٠٠٠) بىست ھەزار سەرباز بۆ ھەيلى بەرگىرى و (٤٠٠٠) چىل ھەزار سەربازىش بۆ پوپۇرپۇنەوە، پۆمەكان بۆ سود وەرگىتن لە بىنايىھ و قەلاو شورەكانى دىيەشق مانەوە و پەنگە چاوهپوانى ھاواكارى و كۆمەكىشيان كىدبىن بۆ پوپۇرپۇنەوە.
- ھېزى پۆمەش لە فەحل، لە پارىزەرانى و پاشەلەي سوبای شىكست خوادوی يەرمۇك كە ئەمەش بويەھۆى روخانى ورهى سوبای ھەلھاتنىيان لە فەحل.

* سوبای موسىمانان:

- سەركەدايدىتى گشتى سوبای ، عومەرى كورى خطاب (﴿٢﴾).
- سەركەدە گۆرەپانى جەنگ لە شام، ئەبۇ عوېيدە كورى چەپرەح .
- ئەبۇ عوېيدە (١٠) كەس لە سەركەدە كانى نارد كە لە پىشىانەوە ئەبۇ ئەلئەعورى ئەسلامى بۇو لەگەل ھېزىتكى بەتوانا لە سوبای ئىسلام، ھىچ سەرچاوه يەك ژمارەي ئەمەش ھېزەي باس نەركەدووھ بۆ كۆنترۆلكردنى پىتىگە دىيەشق و ھەتا بىسان كە شوئىنە كەمپۇ ناسراوه بە قولايى فەصل.^۳

۱- البداية والنهاية (٢٠/٧)، الهندسة العسكرية (ص: ١٨٨).
 ۲- البداية والنهاية (٢٠/٧)، الهندسة العسكرية (ص: ١٨٨).
 ۳- الهندسة العسكرية (ص: ١٨٨).
 ۴- هەمان سەرچاوه (ص: ١٨٩).

- ئەبو عوبىدەي كورى جەرپاچ سوپایەكى بەسىر كردايىتى (عەلقەمەي كورى حەكىم و مەسروقە) نارد كە هەريە كەيان بە شويتىنەكى تر و بەرەو فەلەستىن كەوتتە پى، كە كۆنترۆل پۇز تاوا و باشوريان كەدبۇ خەستبىوانە ئۇزىچا دىرىپەي كى توند تۈلەوە.^۱

ئەبو عوبىدەي كورى جەرپاچ ھېزىكى بەسىر كردايىتى (ذى نەلكلاغ) بەرەو بەشى باكوري دىمەشق نارد هەتا لەسىر ئەپەپىگە يەمینىتتەوە كە دەپەستىتتەوە بە شارى حەصە و بۆ پارىزگارى كەردىن لەپەتىھە و بەرگەتن لە گەيشتنى كۆمەكىھە پۇمىھە كان بۆ دىمەشق.^۲

- ژمارەي ھېزە ئىسلامىيە كان لە جەنگى يەرمۇك نزىكەمى (٤٠٠٠) چەل ھەزار سەرباز بۇون، ئەم ھېزە پەتكەختىيان پەتھە بۇو، بەگىانى پە لە مەعنەمۇيەتى بەرز پاش سەركەوتىن لە جەنگى يەرمۇك دەناسaran.^۳

- ژمارەي ئەپەپىگە ئىسلامىيە كەمپۆزى سەر شارى دىمەشق نزىكەمى (٢٠٠٠) بۆ دامەزراندى بەرەيدەك لەھۇن و بەپىتى توانا لە كاتى پەتەپىستدا پاشەكشەي پې دەكىرت لە فەحل ھەتا ھېزى كەمپۆزى بەندۇ بکات.^۴

۲- ناساندىنېكى شارى دىمەشق :

دىمەشق شارىتىكى گەورەيە و بەناوى بىنیات نەرەكەمى (دمشاقى كورى كەنغان) دە ناو نراواھ، و ملى بۆ فەرمان رەواي ميسىر داوه لەسىر دەممى خىزانى ھەزەديم، كۆنترۆن شارە لە مەيتۈرۈدا و مەلبەنبىنى پەرسەتلىنى بىتە كان بسووھ، كاتى مەسىحى يەكان چونە نىيۆھە لە پەرسەتگەي بىت پەرسەتىيە كەدا كەنисەيە كىيان دروست كە جىگە لە كەنисەي ئەنتاكىيە هىچ كەنисەيە كى تر نەبubo لە جوانى و گەورەيدا ھاوشانى بىت.

زەھى يەكانى ناواچەي بەلقاء دەكەۋىتە بەشى باشور و جۆلانىش دەكەۋىتە بەشى باكوري دىمەشقەوە، زەھى ئەم شارە زۇر بە پىت و فەمە، زەھى يەكانى تىكىرا شىنابى و سەرچاھى ئاۋىن، مەلبەندىكى بازىرگانى گىزىگە، عمرەبەكان تىايادا نىشتە جىن، مسلمانان دەيانناسى لەبىر ئەندە كە بازىرگانى يان لەگەل دەكەردى. شارى دىمەشق بە شۇورە دەورە درابۇو، بەبەرگى لە خۆ كەردىن جىا دەكرايەوە، شۆرەيدەك ھەبubo كە بە خانوچى كە بەردىن دەورە درا و بەرزا يەكەم (٦) مەتربۇو، چەند دەروازەيە كى گەورەتىدا بۇو وە پانى ئەپىنایەي پشت شورە كە (٣) مەتەر، ھىرەقل پاش داگىرگارى فارسى بۇيۇ نۇزۇنى كەردى و بەھېزىتىرى كەردى، چەند دەرگاچە كى بۆ دانان كە داخىستىنى زۇر تۆكىمە و پىتەو بۇون، شۆرە كەشى بە خەندەقىتىك دەورە درابۇو كە پانىيە كەمى (٣) مەتربۇو وە روپارى بەردىنيش

۱- المندسة العسكرية (ص: ١٨٩).

۲- تاريخ الطبرى (٤/ ٢٥٨)، المندسة العسكرية (ص: ١٨٩).

۳- اليرمۇك وغۇرۇر دىيار الشام، شاڪر خەمود رامز (ص: ١٠٣).

۴- المندسة العسكرية (ص: ١٨٩).

دروست کردبوو به ناوه زۆرەکەی کاری دەکرده سەر خەنەقە کە بىم شىۋىيە دىيەشق بويە قەلائىكى پتەو کە سنور بەزاندى کارىتكى ناسان نەبۇو،^۱ وە بەمدەش بەرگرى بەھىزى پۆمە كانغان بىز دەرەدە كەۋىت، بۆ پاراستنى شارى دىيەشق، بەجۇرى كە ئەم پتەو كەنداشەنەندىتكى بەلگەمان دەداتنى لەوانە:

- دەست بەجىن بەرگرى يە مەيدانىيە كان بە دەوري دىيەشقدا دانەمىززان، چونكە ئەوانە كۆمەلتى بەرگرى كەنداشەنەندى كەنغان دەرسان لە دەستى بىدەن و فارسە كەنیش ھەولى كۆنپۈلەن كەنداشەن دەدا، ئەمەش ماناي وايە كە ھەولى ئەندازەيى مەيدانى پۆم کارى لە پېڭ و پېڭ كەنداشەن بەرگرى كەنداشەن كەنداشەن بە سەرييەستى يەكى پەھا و بەھۆكار و كەرسەتى ئەندازەيى شىياو و ناخوازراو بە پويەكى تردا، لەگەن چاكى ئاسانكارى توانا ئەندازەيى يەكان لاي سوپای پۆم لەم بوارەدا.

- چەندىن داهىنراوي ئەندازەيى پۆم لە مىيانى بەرىيەستە كەنلى دەورو بەرى شارى دىيەشق دەركەوتىن، بەجۇرى كە بنەما ئەندازەيى يە سەربازى يەكان سودىيان لە سروشتى زەوي يەكە وەرگرت بىز دامەززەنلى ئەم دام و دەزگىيانە، بەتاپىتى بەگەر خىستنى پوپاىرى بەردىن بەدوەي كە خزمەتى پېرىدىنى ئەو خەنەقە دەكەت كە بە دەوري شارە كەوەيە، جىڭ لەۋەش سوبىينى ترى لى ئەبىسىرى بەدوەي كە دەكىتىتە بەرىيەستىكى سروشتى كە تزاناي سوپاي ھىرش بەر لە سەر شارە كە پەك دەخات لەناراستى باكور و باكورى پۇز ھەلاتىيەد.

- هەر ئەم دەمە مەتمانەي سەركىرە كەنلى پۆم بە پتەوى و قايىي شورە كەنلى شارە كە زۆر گەورە بىو هەر ئەمەش وايلىتكەد كە سوپاىكەي لەۋى كۆيکاتسەوە و ھىزىتىكى بەرگرى كاتى تىيدا پېڭ بەھىتى بەلتكو ھىزى جەنلى كەنلى خۆى كۆز بەكەتەوە بۆ رۇپەپوپونەوە سوپاي مۇسلمانان، ئەمەش ماناي وايە كە بەرگرى كەنداشەن ئەندازەيى يە مەيدانىيە كان دەپراتە نىتسو ناچاركەنلى سەركىرە كەنلى پۆم لە بەھەندە و درگەتنى ئەم ھەللىيستە بەرگرى كارانەيە، ئەمەش بويە ھۆكارى راپاستە و خۆلە بەپياردانە، ئەمەش زۆر گەرنگە لە سەر ناسىينى مەوداي بايدىخى ئەندازەيى سەربازى لە گۇزەپانى جەنگدا.

- پىچەوانەي ئەمەو بەرگرىيە ئەندازەيىيە مەيدانى يەكان، سوپاي مۇسلمانانى ناچاركەد بە رۇپەپوپونەوە شارى دىيەشق و سنور بەزاندى، بەجۇرى كە دەزگاي بەرىيەستە پۆمەيە كان وەك كۆسپېڭ لە رۇپاي سوپاي ئىسلامىدا وەستايىوھە و پلانى سوپاي ئىسلامىش فەرزى گەمارقە خىستىنە سەرشارە كەي قۆستەمە.

سەرچاوه مىئۇيەكان دەلىن، كە گەمارقى شارى دىيەشق(۷۰) شەو بەرداوام بۇوە ئەم گەمارقىيە زۆر سەخت و دژوار بۇوە و تىايادا چەكى قورس بەكار ھاتووه، وەك مەنځەنېق و زرى پۇش.^۲

۱- الهندسة العسكرية (ص: ۱۹۰).

۲- هەمان سەرچاوه (ص: ۱۹۰-۱۹۱).

۳- رپوتی جەنگەکە:

ئەبو عویبیده بە مەبەستى فەتھى دىمەشق كەوتە پى و ئەم پىتكەاتە خوارەوە بە ھەند گرت:

- دلى سوپا: خالدى كورپى وهلىد.

- پىشەرەوە كان: عەمرى كورپى عاص و ئەبو عویبیده.

- سوارە كان: عيازى كورپى غەنم.

- پىادە كان: شەرەمبىلى كورپى حەسنسە.

لەبەر ئەوهى، كە شورە دىمەشق دەرگاي ھەببۇ بەھۆزى ئەوهە نەبىت ناكريت بېۋەنە ژۇورى بۇ ناو شارەكە و لىيى بىتنە دەرەوە، لەبەر ئەوه مۇسلمانان ھىزى گەمارپى كەيان بەم شىۋىيە پىڭ خىست:

- دەروازە دېۋەلەت بەسىر كەدايەتى خالدى كورپى وهلىد.

- كە دەروازە جايىھە بەسىر كەدايەتى ئەبو عویبیده كورپى جەپرەج.

- دەروازە تۆما بەسىر كەدايەتى عەمرى كورپى عاص.

- دەوازە فرادلىس بەسىر كەدايەتى شەرەمبىلى كورپى حەسنسە.

- دەوازە بىچوك بەسىر كەدايەتى يەزىدى كورپى ئەبو سفيان.

پۇمە كان گومانيان وابۇو كە مۇسلمانان ناتوانىن لە بەردەم درېزى ئەم گەمارپى بۇستن بەتاپىھەتى لە رېزانى زستان، جىڭە لەوهى كە مۇسلمانان كەسانى خاونى بىر و باوهە دامزراوو بۇ خوا بۇن، خويان لەبەردەم گۈزىانەكانى كەشدا گرت، سەركەدەي مۇسلمانان كاريان كرد لەسىر وەگەرخىستنى كەنисە وازلىيەنزاوە كان بەزەلکا و خانوھ چۆلە كان هەتا موجاهيدان تىايىدا بەھوئىنەوە، لەسىر ھاودەنگى شىۋازى ھەفتەمىش ھىزىھە كانى پىشىدەوە كە لە دەروازە كاندان ئالىگۈپىيان پى بىكىت لە گەل ھىزىھە كانى دواوه بەم پىتكەختىنەش گەمارپى بەردەوام دەبىت ئەگەر چى ماوه كەشى درېز بىكىتىدە.

^۱ مۇسلمانان لەم سئورەدا نەوهەستان، پەيرىدەنە مەيدانىيە ئەندازىيە كان بەردەوام بۇون بۇ دەزگا كانى دەز بەرىھەست، ھەروھا خالدى كورپى وهلىد سەركەدەتتو بۇ لە ھەلبۇاردنى ناوجەھى شىاوي پەرىنەوە لەم دەرگايانەدا، كە دەكىت لە مىانى ئەم كاروھ سئورى شارى دىمەشق بېزىنرى، ھەلبۇاردىنە كە كەوتە سەر باشتىن شۇتىنەك كە دەوري بە دىمەشق گىرتىبو كە بەشى زۆرى شاۋو دەروازە سەخت و دۇوار بۇو، ھەروھا چەند پەيپەيە كى ئامادە كرد تا بىخىنە سەر دیوارە كان و سوپا سەركەون بەسىر شۆرە كانا، خالدى كورپى وهلىد زانى كەپىشەواي پۇمە كان بۆتە خاوهەنى كورپىك و خەلکى لە مىيوندارى يەكدا كۆكىردىتەوە پۇمەيە كانى سەرقالى كەدووھ بە خواردن و خواردىنەوە وە ئەركە كانى خزىيان پشت گۈن خستووھ و چاودىزى كەنلى دەروازە كان پشت گى خراوه، كاتىن پۇزە ناوا بۇو خالدى كورپى وهلىد و ئەم سەربىازانە كە لە گەللىدا بۇون و لىيىان چویە پىشەوە راپسەپى و لە گەل قەعقاۇغى كورپى عەمرو

۱- الەندىسە العسكرية (ص: ۱۹۲).

۲- تاریخ الطبری (۴/ ۲۵۹).

مزاعوری کوری عوده‌ی پیشیان که وطن و فدرمیان: نه گدر گوتیان له الله أكبر بتو ، له سدر شوره کان بدرز بندهو بتو لامان و دهرگاکان بکنه شوئنی مهبدست و نیازتان.^۱

حالید و گروپی یدکم خندقه ناوی یدکهیان به سدر دوو مهلهواندهو لمو نزیکانه پهپنهوه ، گهیشه شوره که و ندو پهتانه که و هک پهیوه ثاماده کرا بونهه لیانه سدر شوره که و هکاتن پهیوه کان جیگیر ببوون^۲، پاشان هدریه که له قعقاع و مزعور پیایدا سه رکه وتن ، پاشان له پهیوه کان نه گه ران تا دایان مدرزاندن ، دواتر گروپی یدکم به شوره که دا شورپیونوه و دابه زینه نزیک دهرگاکه و شمو کهسانه که له گهان خالیددا بعون ژماره یان زیادی کرد و یدکه مین الله أكبری له سدر بدرزایی شوره که کرد ، پاشان گروپی دووهم سه رکه وتن به سه رکه شوره که دا و به روی دهرگاکه دا چونه پیشی و به ششیره کانیان دهرگاکه یان تیک شکاند و بهم شیوه ید و له سدر شم شیوازه هیزی موسلمانان چویه نیو شاری دیه شقمهوه.^۳

* گرنگتین وانه و پهند و سوده کان:

- نایا رزگار کردن ریکه وتنه یان ناچار کردن:

زانایان هاودنه نگ نه بون که نایا دیهشق به ثاشتی و ریکه وتن رزگار کراوه یان به هیزو چه ک؟ زوریه زانایان له سدر ندو رایمن نهم شاره به ریکه وتن و ثاشتوبایی فدتچ کراوه له بمر ندوی به گومان بعون له سدر پیشپه وی به سدر ندوی تردا ، که نایا به زهبری چمک رزگار کراوه و دواتر پزمه کان ملیان داوه بتو ثاشتی و ریکه وتن؟ و یان هدر به ثاشتی رزگار کراوه؟ یان فتوحاتی شوئنکانی تر یان بینیو و ترساون و به ناچاری خویان به ده سه توه داوه؟ کاتن گومانیان له مهدا همه بتو شم کاره یان به ریکه وتنی کی یده کی دانا ، ده لین به لکو نیوهی به ریکه وتن بتووه ، نیوهی به به زهبری چمک بتووه ، شم و تهیش لدکار و کرده وی یاران لمو که نیسیدی که گهوره ترین په رستگایان بتوو کاتن ، که نیوهیان گرت و له نیوه کهی بینی گه ران ،^۴ خواش باشت ناگادره.

میژووی نازادکردنی

این کثیر ده فدرمیوت: سهیفی کوری عومه ر ده لیت پیتده چیت نازاد کردنی دیهشق له سالی ۱۳ کوچیدا بوبن ، بدلام سهیفی کوری عومه ر له میژوی نازاد کردنی دیهشقدا ههمان رای جمهوری ههیه ، شم پوداوه له نیوه مانگی ره جدبی سالی ۱۴ رویداوه ،^۵ هروهها خلیفه کوری خدیات باسی شمه

۱- الهندسة العسكرية (ص: ۱۹۹۲)، البداية والنهاية (۲۰ / ۷).

۲- الهندسة العسكرية (ص: ۱۹۹۲، ۱۹۹۳).

۳- الهندسة العسكرية (ص: ۱۹۹۲).

۴- ترتیب و تذهیب البداية والنهاية (ص: ۵۶).

۵- ههمان سدرچاوه. (ص: ۵۵).

دیگر کات که ئېبو عویيده لە مانگى رەجب و شەعبان و پەممەزان و شەوال گەمارپۇرى پۆمەكانى لە دېەشق داوه و پىتكەوتىنىش لە مانگى ذى القعده تەواو بۇوه،^۱ وە گىرنگ ئەويه كە ئازادىرىنى لە پاش جەنگى يەرمۇك بۇوه.^۲

- پراکتیزه بیوونی هندی بنهمای جهنگی:

پرگار کردنشی دیدش خالی نبوده له پراکتیزه کردنشی هندی بنده‌مای جه‌نگی لای مسلمانان، بدلكو گشت گیر بوبه له سمر کاری له ناکاوی و دست پیشخه‌ری، هله قوستنهوه و داهینانی سدرکرده مهیدانیه کان، ئیمه شوه‌مان بینی که خالدی کورپی وهلید پیتی هم‌ست له پیش‌ههی و له هله‌بژاردنی ناچه‌می شیاوی په‌پینه‌وه، که چون هله‌لويسته که گزرا، و له کرده‌ی گه‌ماپرووه گزرا بۆکرده‌ی ویزانکاری و سنوز بداندن، نه‌گرم براوردیک بکهین له نیوان شوه‌هی که خالدی کورپی وهلید پیتی هم‌ستاوه له به‌کارهینانی په‌ست له سمر شیوه‌ی پلیکانه و سودلی و هرگتنی به‌سدرکه‌وتني به‌سدر شورای دیه‌شق، و له نیوان شوه‌هی که سوپای میسری له جه‌نگی تشرینی سالی (۱۹۷۳) ز له سمر بدره‌ی میسری نه‌جامیدا له کاتی په‌پینه‌وهی له هیلی بارلیفی جوله‌که و به‌کارهینانی په‌تکاری له سمر شیوه‌ی پلیکانه و هه‌روه‌ها گه‌يشت بۆ چهند ناچه‌می کی دژه بدرگری، نهوا ده‌بینین نه‌م کاره به‌گوئی بۆ شل کردن و شیواز و هه‌مان ثامراز بە حن هیتناوه، بە جزئی بلىمەتی مسلمانان بۆ رون ده‌کاته‌وه له میانی نه‌مو شازادیخوازه پیسلامیانه، نه‌م جه‌نگه نویسانه ئیستامان دریزه‌دانه بەو داهینان و بلىمەتی يه.^۴

- ههندلک لهو شعرانهی که له ئازادردنی دىمەشقدا و تراوون:

قد عقایعی، کوری عهمر دده مر مووست:

أقمنا على داري سليمان أشهداً
قصصنا الى الباب الشرقي عنوة
أقول وقد دارت رجانا بدارهم
فلمما زادنا في دمشق خورهم

بغالد روماً قد حملنا بصارمٌ
فدان لنا مستسلماً كل قائمٌ
أقيموا لهم صرالورى بالグラصم
وتدمروا عضواً منها بالآباءِ

١- تاريخ خليفة (ص: ١٢٦).

٢- الهندسة العسكرية (ص: ١٩٣).

٣- الهندسة العسكرية (ص: ١٩٥).

۴- داری، سلیمان: نظر و دمشتة - دو ماله، سلیمان، کوهی، داود بون:

^۵- میان کده بای الشق، که لته و دهقی، به عنادق، به تهندی، زگارمان کرد.

٦- الحديث موجة الى نساء العدو: أقيموا لهم الوارى بالغلام! إجعلوا الرجالكم المداري به برأس حلقوم الجنبهم رخوه من المغرب.

* ریغوشکردن بُوقتوحاتی پاش دیمهشق:

پاش پزگار کردنی دیمهشق ثعبو عویشیده خالدی کوری و هیبینی نارد بُوناوجه‌ی البيقاع،^۱ و بهزبری چدک نازاد کرد، لهشکریکی نارد لمناوجه‌ی عهین مهیسنون له گهله سویا پر قم بهیده که دیشتن، رزمه کانیش له ژیز فدرمانزه‌وابی پیاویکدا بعون که پیشان دهوت (سنان) که له بهزایی یه کانی به یروت بُو مسلمانان هاته خواره‌وه، له کاته دامسلمانان ژماره‌یه کی زوریان لی شهید کراو یه کانی عهین مهیسنونیان کرد بمناوی عین الشهداء، ثعبو عویشیده یهزیدی کوری ظهیریانی کرد ه فدرمانزه‌وابی دیمهشق و دحیه کوری خلیفه‌ی نارد بُو تدمور هدت دریه به کاره کانیان بدهن، دواتریش ثعبو زهرای تشییری نارد بُو سدنیو حوران و له گهله خلکه کهیدا ریککه‌وت، همراه‌ها شدرحه بیلی کوری حسننه ثوردنی پزگار کرد بهزبری چدک، واژی له تمبه‌ریه ندهیتنا تا خلکه کهی له گهله لیدا ریککه‌وت، خالید دهستی گرت بهسر زهی یه کانی ناوجه‌ی بیقاع و پاشان خدلکی بمنهجه که له گهله لیدا ریککه‌وت و ظهیریان نامدیه کی بُو نوسین.

دووهم: رووداوی فعل

ثهو سویاپیدی که کاری پزگاری کردنی فیحلی پی سپیردرابوو بدره و ناوجه‌کانی باشور که وتنه ری، کاتنی گهیشتنه که ناره کانی ثهو دمه هیزی رزمه کان نزیکه سه دهزار کس دهبون، زوریه‌یان له هم‌صه و هاتبون دانیشتوانی ثهو گوندانه ش دابویانه پالیان که له جدنگه کانی پیشودا تیک شکا بعون، کاتنی ثهو سویاپیدی گه‌مارزی فیحلی پی سپیردرابوو له سویا مسلمانان به سه‌ریکایتی عه‌ماری کوری مه‌خشن گهیشته جن، سویا پر قم له دوریانی تهرع له ده‌ریاچه‌ی تمبه‌ریه به‌رهنگاری بونه‌وه و ناولی ده‌ریاچه‌کهیان کرد به‌سر ثهو خاکه قورینه که له دهور و بصری فیحلی دابوو، به‌مد به‌ستی په کخستنی سویا نیسلام به‌تایه‌تی ثه‌سپ سواره کان، ثه‌مه‌ش ثه‌مرق به کاره هیزیریت دهی زری پزشکه کان، به‌مدش بزاوتی سوار چاکانی مسلمانانیان په کخست، رزمه کان لهم هدلو مدرجانه‌دا چهند پیلانیکی بدگریکارانه نه‌بدزیان دانا لدفیحل له گهله ثه‌وهی که ده‌که‌ویته ناوجه‌یه کی بیابان اوی وشك، ثه‌گدر چی ثهو بیابانه ووشکه شتیکی باش بوبو بزئه‌وهی مسلمانان بتوانن شاره‌که نازاد بکدن چونکه ثه‌وان به‌توانا ترین که‌سانیک بعون له جهنه‌نگی بیاباندا، پاشان عه‌ماره‌ی کوری مه‌خشن وه‌ستاو هیزی کانی دابه‌شکرد بُو گه‌مارزی فیحل، بـلـام نه‌یتوانی بی‌بـیـزـیـنـتـنـهـمـهـشـ بـوـ بـونـیـ ثـهـوـ جـیـاـواـزـیـ يـهـ گـهـورـهـیدـیـ لـهـرـوـیـ ژـمـارـهـهـ بـهـبـوـ لـهـ هـیـزـدـاـ وـ بـوـ گـرـانـیـ پـیـشـرـهـوـیـ وـهـ بـونـیـ تـونـاـ لـهـ تـیـپـهـ رـانـدـنـیـ ثـهـ بـهـرـ، بـهـستـهـ نـاـوـیـ یـهـ، کـهـ رـۆـمـانـهـ کـانـ کـرـدـبـوـیـانـ، مـوـسـلـمـانـانـ گـهـمـارـهـیـ سـهـرـ شـارـهـ فـیـحـلـیـانـ کـورـتـ کـرـدـهـ، رـۆـمـهـ کـانـ دـهـسـتـیـانـ پـیـوـهـ گـرـتـبـوـ تـاـ ثـهـوـ کـاتـدـیـ ثـهـبـوـ عـوـیـشـیدـهـ لـهـ پـزـگـارـکـرـدـنـیـ دـیـمـهـشـ پـایـتـهـ خـتـ بـوـیـهـ وـ سـوـپـاـکـهـیـ دـایـهـ پـاـنـ سـوـپـاـکـهـیـ ثـهـبـوـ ثـهـعـوـهـرـیـ نـهـسـلـمـیـ وـ دـوـاتـرـ ثـهـبـوـ عـوـیـشـیدـهـ سـوـپـاـکـهـیـ بـهـمـ شـیـوـهـیـ رـیـکـ

۱- ترتیب و تذهیب البداية والنهاية (ص: ۵۸)، العمليات التحرضية والدفاعية عند المسلمين (ص: ۱۵۸).

خسته‌وه

- بهشی پیشه‌وه به سدرکردایته خالدی کوری ولهید.
- لای راست بهسر کردایته نهبو عویه‌یده کوری جهپراخ.
- لای چهپ بهسر کردایته عهمری کوری عاص.
- نهسپ سواره کان بهسرکردایته ضرار کوری نهزده‌ره.
- پیاده کان بهسرکردایته عهیازی کوری غنه‌مه.
- سدرکردایته گشتی بز شهربیلی کوری حسننه نهویش لمبر نهوه شمپه که لدنواچه‌ی ژیر دهسه‌لاتی نه دایه، شهرحدبیلی کوری حسننه سدرکردایته سوپاکه‌ی گرته دهست و پاشان رهساندنی هیزه‌که و کۆمه‌کی یه کانی پیکخت و پلانیکی دانا بز پایه‌راندنی هیزیک و مانهوه‌ی هیزیکی ناماده بهدرده‌وامی بز پویه‌پویونه‌وه کت و پرپی، شهربیل بهدرده‌وام خریکی ریتکختنی سوپاکه بwoo.^۱
- ثم گەمارۆیدش، که بز شاری فیحل دانرا بسو دریزه‌ی کیشا و رۆمه کان گومانیان وابسو که لەتوانایاندایه کاری کت و پرپی نه غام بدهن و هەستن به هیزشی شهوانه‌ی یه کلاپی کەرده، رۆمه کان لەلاین سدقابی کوری مخراقه‌وه سدرپەرشتی ده کرا، رۆمه کان هیزشیان کرده سدر مسلمانه کان لەلایک کاتدا لمبر نهوه‌ی نهوان له هەلەمەرجی ناماده باشی یه کی هەمیشە دابوون، جەنگەکه له تەواوی نه شهوه و تاھەلەتني هەتاھ بدرده‌وام بسو، کاتئ شمو داهات رۆمه کان هەلاتن و سدرکرده کەیان کوژرا، ثم شکسته‌یان دانی بددست نه قوراوه بەریسته که ناماده‌یان کردبسو بز مسلمانان وه لەنانکامی نه بەجێ هیتنانه نەمنی و ناماده‌کاری یاندی که شهربیل پیئی هەستا لەسر هیزەکانی، نازاوەیدک لەنیو پیزە کانی سوپای رۆمانی هیزشیبر و خۆیه کلاپی کەردنەوه مسلمانان بز نه دژه هیزشەی نەغامیاندا ر بوبه بەھۆی شکستیان وکەوتنه نیو نه و بەریسته تاوى یاندی که به دەستى خۆیان به دەوری فیحلدا دروستیان کردبسو بز مسلمانان، پاشان مسلمانان به نهسپه کانیان لیيان دان، جگه له ون بروان کەسیان رزگاریان نهبوو، پاشتر فیحل له هیزی رقم بەتمواوی پاککراپوه، لەم کاتمدا مسلمانان بەرەو نەغامدانی نامانجە کانیان کەوتنه پی بز بددواداچوونی پلانی کرده‌ییه سەربازیه کان نەمک دوانه :

- شهربیلی کوری حسننه بەرپیکرا بز ثوردن.
- عهمری کوری عاص بەرپیکرا بز فەلهستین.

ەرروه‌ها نهبو عویه‌یده و خالدی کوری ولهید بەرەو حەمص کەوتنه پی و له کاتئ گەيشتنیان به میزگی رۆمه کان شەپیکی خوینساوی پوویدا و لاشەی کوژراوان نه و ناوه‌ی داپوشی، لەم جەنگەدا مسلمانان توانيان بندمايەکی گرنگ له بنه ماکانی جەنگ و کرده جەنگیه پویه‌پویونه‌وه کانیان بەجێ بینن به جۆریک سەرەتاي سوپای رۆمه کان خۆی کیشا به سەرەتاي سوپای مسلمانان، کاتیک کە (تۇزرا) هەستى بەپىكدادانی سوپاکه‌ی بە سوپای مسلمانان کرد هەستا بە جولەیەکی خولگەبى

به رو دیمه‌شق بدپیکه‌وت، موسلمانان بهم کارهیان زانی و همل و مهرجه‌کهیان تاوتزی کرد و شهو عویه‌یده پیاریدا که هیتزیک به سمرکردایته خالدی کوری وهلید بنیزیتنه شهو ناوچه‌یده به مهدهستی راوه‌دوونانی (توزرا) و دهست گرتن بدسریدا و شهبو عویه‌یده‌ش بتو روویه‌رووبونهوه و سهرقالکردنی سوپای رزم ده‌میزیتنه‌وه، له همان کاتدا بهشی هموالکرگی موسلمانان به بزاو و ثاراسته‌ی پیش‌ههی تووزای زانی و هیتزه‌که‌ی بیزیدی کوری شهبو سوفیان بتو روویه‌رووبونهوهی پیش‌ههی کرد و له‌گه‌تیدا تیک هله‌لکزان، روویه‌رووبونهوه و پیکدادان له نیوان تووزرا و سوپای بیزیدا تدواو نهبوو که خالدی کوری وهلید له پشتموه له رزم‌هه کانی دا سوپای تووزرا به شیوه‌یده کی نیمچه تدواو کوتایی پیهات.^۱

سه‌باره‌ت به جهنگی روزی فیحل قه‌عقاعی کوری عه‌مر ده‌فرموده‌یت:

والخيل تنحط والبلا أطوار في يوم فعل والقنا مسوار في ردة ما بعدها إستمار خر الرماح عليهم مدار؟ طراً وغنوياً تبسم الابصار	وغداة فعل قد رأوني معلماً ما زالت الخيل العراب تدوسهم حتى رمين سراتهم عن أسرهم يوم الرداع معند فعل ساعة ولقد أبدنا في الرداع جموعهم
---	---

هدروه‌ها ده‌فرموده‌یت:

ينسي الكمي سلاحة في الدار كر المبيع ريانه الأبسار ينفى العدو إذا سما جرار والشام جسا في ذري الاسفار	وغداة فعل قد شهدنا مأقططاً ما زلت أريهم بقرحة كاميل حتى فضضا جمعهم بتدرس نخن الاولى جسوا العراق بتروس
--	--

سیّهه: پزگارکردنی بیسان و نه‌به‌ریه:

هدریه‌که له شهبو عویه‌یده و خالید بهو سوپایهوه که له‌گه‌لیان بیون بهره‌و شاری حه‌هص بدرپی که‌وتن وهک نهوهی که عومه‌ر نه‌میری باوه‌رداران فدرمانی پس کردوون، بهم شیوه‌یده شهبو عویه‌یده شه‌رحدبیلی کوری حمسنی له ثوردن وهک فدرمانه‌وایدک دانا، شه‌رحدبیل له‌گه‌ل عه‌مری کوری عاص بدرپیکه‌وت ههتا گه‌مارؤی بیسانی دا و دوژمنانی نیسلام بتو ده‌په‌رین و دوای جنگیکه گه‌وره ژماره‌یده کی زوری لئی کوشتنن پاشان وهک ریکه‌که وتنه‌که‌ی دیمه‌شق له‌گه‌لیاندا پیک که‌وت، نه‌هیش سه‌رانه‌ی له‌سهر دانان و باجی خسته سه‌ر زه‌ویه کانیان وه شهبو عویه‌یده‌ش ههمان کرده‌ی کرد به دانیشتوانی ته‌به‌ریه.^۲

۱- العمليات التعرضية والدفاعية عند المسلمين (ص: ۱۸۹).

۲- ترتیب وتهذیب البداية والنهاية (ص: ۱۱).

چوارهم : جه‌نگی حه‌هص سالی (۱۵) ای کوچی :

نهبو عویه‌یده دریزه‌ی دا بدهراونانی رۆمه دۆپاوه کان بدهو شاری حه‌هص، لەدەروربەری دانیشت و گەمارۆی دا، خالدى کورپی وەلیدیش خۆی گەياندە ئەوئی، گەمارۆیە کى توندیا خستە سەر حه‌هص، نەمەش لە کاتیتکى زۆر ساردادا بۇو وە خەلتكى شارەکە ئارامیان گرت بەو ھیوايە موسىلمانە کان لەبەر سەما خۆیان پېتەگىریت و بگەرپەنەو، سەرماكەش ھیندە زۆر بۇوە رۆمە کان کە پىلاۋیان لوپىتدا بۇه قاچیان سەرما بردويەتى ، ھاواهلانىش جىگە لە نەعلەيك ھىچى تريان لە پى نەبوبو و ھەستیان بەو سەرمایە نەکردوه، گەمارۆکە بەرددەم بۇه تا وەرزى سەرتان تەھواو بۇوە، ھەندى لە گەورە كەسانى خەلتكى حه‌هص ئاماژەر پىك كەوتىيان بۆز کردون لەو کاتەدا ئەوانىش پەسەندىيان نەکردوه و فەرمۇويانە: ئايَا ئىيەمە چۆن پىك بکەوين لە کاتىتکدا کە ميرە كەيان لىيمانەوە نزىكە؟ دەگىپەنەوە ھاواهلان بەيانىيە کان (أَللَّهُ أَكْبَرُ) يان کردوه بە جۈزىتک کە شارەکە يى هەڙاندوه و زەمین ھەڙىنېتىك پۇويداوە کە تىايىدا ھەندى دىوار درزى بردووە و پاشان بە (أَللَّهُ أَكْبَرُ) يىكى تر ھەندى خانوو پۇوخاون، خەلتكە ھاتوون بۆ لاي سەركەرە كانىيان و پىتىيان وتۇون: ئايَا نايبىن کە چىمان بىن ھاتووھ نەمە ج بارودۇخىتكە کە نىتمەدى تىيدا يە؟ ئايَا پىك ناکەون لەگەل ئەم مىللەتە؟ ئەویش وتنى: پىك كەون لەسەر ئەمەي کە خەلتكى دىيەشق لەسەرى پىك كەوتۇون لەسەر نىيەھى مالەكان، دانى باجى زەوى و زارەکان، لەگەل وەرگەرنى سەرانە لەسەر كەسە کان بە پىنی هەڙارى و دەولەمەنبىنى، نەبو عویه‌یدەش سوبایە کى غەنئىمەتە کان و مزگىنى لەگەل عبد الله ئى كورپى مەسعود نارد بۆ عومەر، نەبو عویه‌یدەش سوبایە کى بەھىزى لەگەل ژمارەپەك لە فەرماندە کانى وەك بلال و مقداد لە حەمەص دانا، نامەيە کى نۇوسى بۆ عومەر و ھەوالى پىتدا کە ھېرەقل ئاواھە كە بېرىيەوە لە دورگەكە،^۱ وە ھەندى جار دەرە كەوتىت و ھەندى جارىش ون دەبىت، بۆيە عومەر نامەيە کى بۆ نارد و فەرمانى پىتدا لە ناواچە كە خۆيدا بېتىتەوە.^۲

پىتىجهم : جه‌نگى قىنسىرين سالى (۱۵) ای کوچى :

نەبو عویه‌یدە خالدى کورپی وەلېبىنى نارد بۆ قىنسىرين،^۳ کاتىتک گەيشتە ئەمە خەلتكە ھەندى لە ھەنگەرە بەرەبانەشى کە لەوئى بۇون ھەۋان ، خالىد جەنگىنە کى گەورە لەگەل كەن دەنە خەلتكەنى زۆريانلى كۆئۈرە، ئەمەن بۇون مىناسى ئەمېرىيان لەمانا بىردىن، بەلام عەرەبە کان پۆزشىان بۆ ھەننایەوە بەھەيى کە شەرکەدن راي ئىيەمە لەسەر نەبوبە، خالىد ئەمە لى وەرگەرنى دەستى لى ھەلگەرتن، خالىد پېتىي فەرمۇون: ئىيە ئەگەر لە ھەوريش بۇونايە ئەدوا خواي گەورە ئىيە دەگەياندە لاي ئىيە، يان ئىيە دادەبەزاندە خوارەوە ، خالىد لەوان نەگەرا تا خواي گەورە شارە كەي لەسەر دەست رىزگاركەر، کاتىتک ئەم ھەوالە گەشتە عومەر كە خالىد لەم شارەدا كەردوویەتى فەرمۇوى:

۱- واتە لە پۇبايىرى فوراتەوە بۆ دەرگە كە.

۲- ترتیب و تذھیب البدایة والنهاية (ص: ۶۲).

۳- تاریخ الطبری (٤٢٧/٤).

خواي گەورە نەبۇ به كىر بېدەختىت، نەو لە من باشتىر پىاۋى ناسىيۇوه، سوئىتىد بە خوا من بە هىچ گۆمانىتىك لە كارم نەخستۇو بەلام ترسام لمۇھى كە خەلکى تەنها پاشت بدو بېدەستن و تەوە كوليان بەخوا كەم بىئەوە.^١

شەشم؛ جەنگى قىسارييە سالى (١٥) يى كۆچى

ھەر لەم سالىدا عومەر فەرمانى دا بە مۇعاویيە كورى ئەبۇ سوفيان بېرات بۆ قىسارييە،^٢ عومەر نامەيە كى نۇوسى: لەپاشدا، من قىسارييەم بە تۆ سپاراد بېرپۇزى و ئايىنى خواي گەورە سەرەجە بە سەرياندا، بە زۆرى ((لا حول ولا قوة إلا بالله العلي والعظيم، الله أكبر، خواي گەورە و مەتمانە و تکاكار و گەورەمانە نەو باشتىرىن گەورە باشتىرىن پېشىۋاغانە))، مۇعاویيەش بەرىكەوت و گەمارزىدا، خەلکە كەمى چەند جارىتكى بۆزى كشاڭ، دوايىن جەنگىش جەنگىتكى گەورەيان ئەنجامدا، مۇعاویيە خۆزى چۈچىيە پېشىنى لېيان، لە جەنگدا ھەولى خۆزى دا ھەتا خواي گەورە ناوجەكمى لەسەر دەست رېزگار كرد و ھېشتا لەم ھەلۈمەرجە دانەپېراپۇن نزىكەي (٨٠) ھەزارلى كوشتن، سەد ھەزارە كەمى لەوانە تەواو كىردىبو كە لە شەپە كە دۆزپابۇن و معاویيە ھەوالى نازاڭدەرىن و پېتىنج يەكى نايد بۆ عومەرى ئەمېرى باوەرداران (عليه السلام)،^٣ دكتور عبدالرحمن ئەشەجاع وادىبىنيت كە شارەكانى شام لە ۋىزىل ئەدانەكانى موجاھيدان يەك لە دواي يەك رېزگار كران، لەبىر ئەمە كان لە شەكتىيدا بۇون لە چىتىگەيدەك و ئەمەش وايلىق نەكىرن كە بىر لە بەرگىرى بىكەنەوە ھەر بۆزىيە ھەر يەكە لە شارەكانى بەپەرپەت، صەيدا، نابىلس، ئەللەد، حەلب، ئەنطاكىيە دووچارى شىكست بونەوە و شارى قىسارييەش دوايىن شارەكانى شام بۇ كە لە دواي رېزگاركىرىنى قودس لەسەر دەستى معاویيە كورى ئەبۇ سوفيان رېزگاركرا.^٤

حەوتەم؛ رېزگاركىرىنى قودس سالى (١٦) يى كۆچى

سەركەدەيە كى رېمانى لە فەلەستىن بۇو ناوى (ئەلئەرتەبۇون) كەسى دوھەم لە دواي ئىمپېراتۆر،^٥ ئەم سەركەدەيە عاقىل تىن سەركەدەو لەسەر خۆتىرين و چاكتىرييان بۇو، لە رملە و ئىليلاء ژمارەيە كى زۆر سەريازى دانا،^٦ عەمەرى كورى عاصىش (عليه السلام) نامەيە كى بۆ عومەر (عليه السلام) نۇوسى و ئەم ھەوالەپىن كەيىند، راپوتىپى پىن كرد و فەرمانىلى خواتىت، عومەريش ئەو وته بە ناوبانگە فەرمۇو: ئىمە ئەرتەبۇونى رېzman بە ئەرتەبۇونى عەرەب تىباران كەرددۇوه، سەرنج بىدە كە چى دەرەچىت،^٧ مەبەستى لەمەدا ئەو بۇو كە ھەر يەك لە دوو سەرگەدەيە وریاتىرين پىاوانى ئىتو مىللەتە كەيانى، ھەرۇھا

١- ترتيب و تذهيب البداية والنهاية (ص: ٦٣).

٢- تاريخ الطبرى (٤٣١/٤).

٣- ترتيب و تذهيب البداية والنهاية (ص: ٦٤).

٤- دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة (ص: ٣٥٥).

٥- حروب القدس في التاريخ الإسلامي والعرب، د. ياسين سويد (ص: ٣٥).

٦- تاريخ الطبرى (٤٣١/٤).

جهنگی ظهیری دووهم (۱۵) ای کوچی که عهمر تیایدا سدرکهوت به سهر رزمه کاندا پیگمی خوش کرد بۆ گهیشتنه فلهستین،^۱ جهنگی قودس به شیوه‌یه کی کردیی دهستی پیکرده، پیش جهنگی ظهیری دووهم سالی (۱۵) ای کوچی ظهیری دهسته بونی رۆم سوپایه کی گورهی له هدر یه که له نیلیا و پمله دانابوو ههروهه ئوهی که پیشتر باسما کرد، نیوانی رمله و نیلیا یان قودس (۱۸) میل بوو ئه‌مه‌ش وەک کاریکی پیش وەختی بۆ هەر هیرشیکی موسلمانان، به سدرکرایه‌تى عهمری کورپی عاص، لەسەر ئەو دوو شاره که گرنگترين شارى فلهستین، ئەگەر پمله‌ش شار بیت، نیلیا گموره‌ترين شاری بوبه،^۲ له شارى ئیلیاش هەر ئەو ئەرتەبوبون فەرمانزه‌واي دەکرde کە خۆی و سوپاکە پاش شکست خواردنیان له جهنگی ئەجنادین پەنایان بۆ بردبوبو، له پمله‌ش قەزارووتیان بەسەرەو بوبو کە فەرمانزه‌واي دەکردن،^۳ ئەمەش گرنگترين ئەو قۇناغانه بوبون کە موسلمانان له کاتى رېگار كردى قودسدا پیتیدا تىپەرین.

۱- سەرقالکردن:

ئەو دەمە پلانی عومەر (۱۵) وابسو کە عهمر لە فلهستین رزمە کان سەرقال بکات بەلکو سدرکوتن بەسەر گروھە کەیاندا له ئەجنادین بە تەواوی دەستە بەربیت تا موسلمانان له دواى ئەمە بە تەواوی خۆيان يەکلايى بکەنەوە بۆ نازاد كردنى قودس و ئوهى ماۋەتمو له ولاٽى شام، لمبەر ئەو فەرمانى دا بە معاوية کە بە سوارچاکە کانىھو پوو بکاتە قىساريي تا سوپاي ئەمەش سەرقال بکات و عهمر بىتەم بىتلىي، عهمرى سەرگەرمى بەجىھەيتانى ئەو پلانىي کە خەليفە عومەر بۆی دەست نىشان كردو، بۆيە هەر یە کە لە عەلقەمەي کورپى ئەلحەكىمى ئەفراسى و مەسرۇقى کورپى فەلانى مەکى بە سەرکردايەتى هيئىتىك نارد بۆ سەرقالكىرىنى سوپاي رۆم له شارى نیلیا، ئەوانىش ھاوتساى خەلک و دانىشتowanى ئیلیا دەبوبون، کە سەرقالىيان كردن بە عهمرەو،^۴ پاشان ئەبۇ ئەبۈي مالكى بە سەرکردايەتى هيئىتىك نارد بۆ سەرقالكىرىنى رزمە کان لە شارى پمله، هيشتا كۆمەكىيە کان نەگەيشتبوونە عهمر کە موھەممەبىنى کورپى زەھەنەي کەنارىد بۆ ھارىكاري هيئە پەيمەستە كەمە لە پوپىيەرپوپوونەوە سوپاي ئیلیا رەوانەي کرا، هەروهە عەمارەي کورپى عهمرى کورپى ئۆمەيەي زەمرى لەگەل هيئىتىكدا نارد بۆ پوپىيەرپوپوونەوە سوپاي رملە، بەلام خۆی له ئەجنادين سوپاي ئیلیا لە شورە کانەو بەرەنگارى موسلمانان دەبوبويەو، جەنگىش بە دەوري ئەو شارە پېرۈزەدا تاوى گرتبوو له كاتىتىكدا كە موسلمانان و رزمە کان كۆبۈپوپوونەو بۆجەندگ لە ئەجنادەن كە جەنگىكى خوپىناوی بوبو،^۵ بە جۆرىتىك کە (طبرى) تىایدا دەفرمۇویت: لە يەكتريان دەكوشت - واتا موسلمانان و

۱- حروب القدس في التاريخ الاسلامي والعرب، د. ياسين سويد (ص: ۳۵).

۲- هەمان سەرقاچاوه (ص: ۳۵، ۳۶).

۳- تاريخ الطبرى (۴۲۱/۴)، (۴۲۲).

۴- حروب القدس في التاريخ الاسلامي والعرب، د. ياسين سويد (ص: ۳۶).

۵- حروب القدس في التاريخ الاسلامي والعرب، د. ياسين سويد (ص: ۳۶).

پزمه کان - جهنگینکی چپری و هک جدنگه کهی یه رمموک، تا ژماره‌ی کوژراوان له نیوانیان زور بسو،^۱ بهم شیوه‌یه ثرته‌بیونی عهرب بهره‌نگاری ثرته‌بیونی پزمه کان بیویه‌وه له شه‌جنادین و به‌زانبینی، ثرته‌بیونی پزم و سه‌بیازانی هدلگه‌رانده تا به شوره‌ی شاره پیروزه که خویان پیاریز، لدم کاته‌دا مسلمانان بیوان هاتنه دره و تا کردنیان به نیو شاره‌که‌دا،^۲ (طبری) باس لمه‌وه ده‌کات که هدریه که له عدقه‌مه و مه‌تروس و محمدی کوری عهمر و نهبو نهیوب گهشتن به عهمر له شه‌جنادین، عهمر به ته‌واوی سویاکهی بدهه و نیلیا و به مه‌بستی گه‌ماروزدانی که‌وتیری.^۳

مسلمانان به سه‌رکردا یه‌تی عهمری کوری عاص له دوری نیلیا کویونه‌وه ، گه‌ماروزه کی سه‌ختی سه‌باند به‌سر شاره‌کدا و نه‌و شاره‌ش قه‌لایه‌کی نه‌بزی همبیو، واقبینی و هسفی شوره‌ی نه‌و شاره‌ده‌کات به‌وهی که تۆکمه بیون به مه‌خجه‌نیق و کوتهر و شمشیر و سپه و کراسی ناسنین و زریس نایاب به‌هیز کرابیو، باس لمه‌وه ده‌کریت جدنگه که پاش سی‌پزه له گه‌ماروزه ده‌ستی پیکردووه، مسلمانان بدهه و شاره‌که پیش‌هیوان کرد و پاریزه‌رانی شاره‌که و هک بارانی به خوپ و لیزمه تیربارانیان کردون مسلمانان به کراسه ناسنینه کانیانه‌وه روویه‌پویان ده‌بیونه‌وه، شه‌ره که له بیانیه‌وه تا خورثا‌بیونی خایاند ، بهم شیوه‌یه چمند روزیک بهدوهام بسو، تا پزه‌ی یازده‌یم نهبو عویه‌یده له‌گمل خالید و عبدالرحمانی کوری نهبو به‌کر که ژماره‌یهک سوارچاک و پاله‌مانی یه‌کگرتوویان^۴ له‌گمل بسو هاتن به ده‌می مسلمانانه‌وه و نه‌مه‌ش ترسی له دلی خله‌لکی نیلیا چاند و گه‌ماروزه‌کش ماوهی چوار مانگی خایاند، پزه‌ی نهبو جدنگیکی خویناوی تیدا نهیت (مسلمانان خزگر بیون له‌بهدده سه‌رم و سوله و بهفر و باران)^۵، تا پزمه کان بیزار ده‌بیون له بده‌خودانی گه‌ماروزی مسلمانان بی‌شاره‌که‌یان، لم‌بدر نه‌وه پیش‌های روزه کان (پیش‌های سه‌در و نیوس) بپیاریدا هدلیست به هه‌ولیکی تر، نامه‌یه کی نارد بی‌عهمری کوری عاص، سه‌رکرده‌ی سوپای مسلمانان ، پهیام و نامه‌که تیایدا هه‌لیخه‌لته‌تینیت به هه‌لله‌شاندنه‌وهی گه‌ماروزه که و هک سه‌رخ‌جندیتک به شیاوی داگیرکردنی شاره‌که.^۶

۳- خویه‌ده‌سته‌وه‌دان:

ثرته‌بیونی پزم نامه‌یهک ده‌نووسیت بی‌عهمری کوری عاص و تیایدا ده‌لیت: تز هاوه‌ل و هاویوتستی منی، تز له نیتو میللله‌تکه‌تدا و هک منی له نیتو میللله‌تکه‌مدا، سویتند به خوا دوای نه‌جهنادین هیچ شتیک له فله‌ستین نازاد ناکریت، بگدریوه و هه‌لیمه‌خله‌تی چونکه و هک نه‌وانه‌ی پیش خوت دووجاری شکست ده‌بیته‌وه،^۷ عه‌مریش نامه‌یه کی بی‌نوسی و تیایدا فدرم‌موبیوی: خوی (نه‌وه)

۱- تاریخ الطبری (۴/۴۳۳).

۲- حروب القدس في التاريخ الاسلامي والعرب، د. یاسین سوید (ص: ۳۸).

۳- هدمان سمرچاوه.

۴- حروب القدس في التاريخ الاسلامي والعرب، د. یاسین سوید (ص: ۳۷).

۵- هدمان سمرچاوه.

۶- هدمان سمرچاوه.

۷- تاریخ الطبری (۴/۴۳۲).

خاوه‌نی نازادکردنی ئەم ولاتىدە) وە نامەكى بە نىزىدراؤييکدا نارد و فەرمانى پىتىدا وەلامى ئەرتەبۇونى بۆ بەھىيەتىدە، كاتىك ئەرتەبۇون نامەكەى عەمرى خويىندەوە پىكەنەنی و تى: خاوه‌نی نازادکردنی قودس پىاوىتكە كە ناوى عومەرە، نىزىدراؤه كەش ئەوهى كە لە ئەرتەبۇونەوە بىستى هيتناي بۆ عەمەر، ئەوپىش زانى كە ئەرتەبۇون مەبەستى خلیفە عومەرە^۱، پاشان نامەيەكى بۆ خلیفە نووسى و هەوالى دايە بەوهى كە لەسىر زمانى ئەرتەبۇونەوە هاتووه كە شارەكە بەم نەبىت بە كەس نازاد ناكىت، ئەوپىش داواى كۆمەكى و راۋىتىزى لى كەدە و فەرمۇسى: من چارەسەرى شەپېتىكى سەخت و خۈزۈگۈنە و لاتىتىك بۆ دەكم كە بۆت پاشەكەوت كراوه، راى تۆ چىيە؟^۲ خلیفەش پاش پرس و راۋىش لەگەنل سوبایەكى كۆمەكخواز بەرەو شام كەوتىرپى پاش ئەوهى كە عەملى كورپى ئەبو تالىبى لە مەدىنە لە شوينەكەى خۆى دانا، و لە جايىھە جىڭىر بۇو، دانىشتوانى ئىليليا هاتن بۆ لاي (لەسىر سەرانە لەگەنلى رېتك كەوتىن و دەرگائى شارەكەيان بۆ ئاواھلا كەدە).

۱- جىاوازى گىپانەوەكان لەسەر ئەوهى، كە گەمارۆى قودسى داوهو توپىزىنەوە تىيايدا:

(طبرى) چەندىن گىپانەوەي هەديە سەبارەت بە گەمارۆدانى شارى قودس و باس لەۋەش دەكەت ئەم كەسى گەمارۆى داوه عەمرى كورپى عاصل بۇوە، لە پىوايەتىكى تردا هيتناوىيەتى كە: ئەبو عويمىدە ئامادەي قودس بۇوە و دانىشتوانەكەى داوايان لى كەدەوە كە وەك رېتك كەوتىنەكانى شارەكانى شام لەگەليان رېتك بەكەۋىت، بەپېرسى ئەم پەيان و گىتىبەستە عومەرى كورپى خەتاب بىت، ئەوپىش بەمە پەيامىتىكى بۆ دەنيرىتىت، ئەوپىش پاش ئەوهى كە عەملى لە مەدىنەدا دەكەتە جىنىشىن لە مەدىنە دەكەۋىتىرپى، وەك (يارمەتى دەرەوەك) واتا بۆ سەربازانى شام بىتىنە دەرەوە، دەگىرنەوە كە ئىپسۈل ئەسىر لە دوو پىوايەتى هاوشىتۇھى پىوايەتەكانى (طبرى) هيتناوىيەتى،^۳ واقىشىن گەمارۆى شارى قودس و ئەوهى كە روپىداوه تىيايدا لە راۋىتىزى لەگەن خلیفە عومەر(ع) لە دانۇوستانى لەگەنل پارىزەرانى رۆزە كاندا دەداتە پال ئەبو عويمىدە، باس لەۋە دەكەت ئەبو عويمىدە (۳۵) ھەزار سەربازى بە سەركارىتى حەوت سەركەرە پەوانەقى قودس كەدۇوە، لەگەن ھەر سەركەرەيەكدا پىتىج ھەزار سەرباز ھەبۇون ئەوانىش: خالدى كورپى وەلەيد، يەزىدى كورپى ئەبو سوفىيان، شەرەبىلى كورپى حەستە، مەرقالى كورپى ھاشمى كورپى ئەبى وەقادىص، موسەبى كورپى نەجيەي ئەلەزازى، قەيسى كورپى ھوبىرى ئەلمۇرائىنى، عەدروھى كورپى ئەلمۇھەللەلى كورپى يەزىد، ئەبو عويمىدە بە حەوت پۇزەپەپى كەردن، واتا ھەر سەركەرەيەك بە پۇزەپەپى، پاشان و لە دواى شەر چەند پۇزەپەپى نىوانىان^۴ ئەبو عويمىدە

۱- تارىخ الطبرى (۴۳۲/۴).

۲- ھەمان سەرچاواه.

۳- ھەمان سەرچاواه.

۴- حروب القدس في التاريخ الاسلامي والعرب، د. ياسين سويد (ص: ۴۰).

۵- فتوح الشام (۲۱۲/۱).

خۆى پىن گەياندىن، ھەروەها واقبىنى قىسىش لەسىر شەوه دەكەت و دەفەرمۇۋىت: دانىشتوانى ئىلىسا
ھاتن بىز لاي ئەبۇ عوبىيەدە و داوايان ليتكىد كە بە رېتك كەوتىن بچىتە نىتو شارە كەيانوھە ھەتا رېتك
كەوتىندە كە لەسىر دەستى خەلیفە عومەر تەواوکارى بۆ بىرىتى، پاشان گىپانوھە يەكى ھاوشىۋە بىز ئەم
گىپانوھە يەھىناوە كە ھەرىيە كە لە (طبىي و أبن الاثير) پىوايمەتىان كەرددووھ كە ئەبۇ عوبىيەدە نامەيدە كى
نووسىيۇوھ بۆ خەلیفە عومەر و ھەموالى رووداوه كەي پىتاداوه، خەلیفە بەرەو شارى قودس كەوتىپى و لە
شوراي شارە كە دابىزى، لەم كاتمدا پىشەواي رۆمەكان ھاتە دەرەوە و خۆى پىن ناساند و تى: سوئىند
بە خوا ئەمەيدە كە ئىيەمە وەسف و باسکەرنى لە پەرتتووكە كەي خۆماندا بدەي دەكەين، ھەر ئەمەيدە كە
ولاتە كەمان لەسىر دەستى رىزگار دەكىيت،^۱ پاشان گەرپايمە بۆ لاي گەلە كەي و ھەموالى پىتىدان
ئەوانىش بە پەلە ھاتنە دەرەوە بە جۈرىتكە كە بە ھۆى گەمارۆكەوە تەنگەلان بوبۇون، پاشان
دەرگا كەيان ئاواھلا كەردى،^۲ گىپانوھە كەي واقبىنى وەر ناگرىن، لە كاتىيەكدا عەمرى كورى
ليتكىد و بېپارياندا كە سەرانە بەدەن،^۳ گىپانوھە كەي واقبىنى وەر ناگرىن، لە كاتىيەكدا عەمرى كورى
عاشق گەمارۆقى شارى قودس دەدات، ھاپىتىكانى لە سەركەدە مۇسلمانان پاش شەمېرى يەدرمۇوك و
دېمىشق و فيحل بە تەواوى بە غەنئىمەت و سەركەوتىنەوە دەگەرپىتەنەوە، ئەبۇ عوبىيەدەش كە خالدى كورى
وھەلىپىنى لە گەلەدەيە ھەرىيە كە لە حەمىص و حەما و قنسىرين و حەلب رىزگار دەكەن و پاشان رېتكەي
كەنارە كەنارى باشۇور دەگىرىتىبەر و ئەنتاكىيە و لازقىيە و عرقە كۆنترۆل دەكەت، يەزىزىدى كورى
ئەبۇ سوفىيانىش كەنارى باشۇور شارە كەنارى بەپەرەوت و سەيدا رىزگار دەكەت لە گەل باكۈرى عەسقەلان
ھەتا صور،^۴ بەلام (بلاذرى) لە پىوايمەتىيەكدا باس لەمە دەكەت، عەمرى كورى عاشق ئەمە بۇ كە
گەمارۆقى شارى قودسى دا، پاش ئەدوھى كە شارى رەمحى شازاد كەردى، ئەبۇ عوبىيەدەش (ھات بۆ
لاي..... پاش ئەدوھى كە قنسىرين و ناچە كانى دەرپەرى لە سالى)^{۱۶} كۆچى رىزگار كەردى، ھەر
خۆيشى گەمارۆقى شارى ئىلىيايدا، ئىلىياش شارى قودسە)،^۵ خەلتك و دانىشتowanى شارى ئىلىا لە ئەبۇ
عوبىيەدە (داواي سەرپاستى و رېتك كەوتىيان ليتكىد بە وىتىھى ئەمە رېتك كەوتىنى كە خەلتك و
دانىشتowanى شارە كەنارى شام لەسىر رېتك كەوتپۇون) لەسىر ئەدوھى كە عومەری كورى خەتاب خۆيىنى
خۆى سەرپەرشتى رېتكەوتىنەك بەكەت، ئەبۇ عوبىيەدە نامەيدە كى لەو شىپۇيەدە نووسى بۆ خەلیفە،
عومەر پىشەرەويى كەردى و لە جابىيە لە دېمىشق دابىزى و پاشان رۆشت بۆ شارى ئىلىا، رېتكەوتىنە لە گەل
دانىشتowanە كەي واژۇ كەردى و پەيان نامەيدە كى بۆ نووسىن، ئازاد كەدنى ئىلىا لە سالى)^{۱۷} كۆچىدا
بۇ، ھەروەها (بلاذرى) ئەدوش بۆ سەر باسە كەي زىاد دەكەت پاش ئەدوھە: كە شازاد كەدنى شارى ئىلىا
شىپوارىتىكى ترى ھەيمە،^۶ لە گەل ئەدوشدا ئىيە ئەم گىپانوھە يەكەم بە پاست دەزانىن كە (طبىي)

۱- فتوح الشام (۱/۲۲۵).

۲- حروب القدس (ص: ۴۰).

۳- حروب القدس (ص: ۴۱).

۴- فتوح البلدان (۱۸۸-۱۸۹).

۵- فتوح البلدان (۱۸۹/۱).

گىپارويەتىدۇ كە گەمارۆكەي شارى قودس لەسىر دەستى عەمرى كورى عاص تدواو بۇوە، نەك لەسىر دەستى ئەبو عوبىيەدە ئەۋەش بەدى دەكەين كە دوور نىيە ئەبو عوبىيەدە خۆزى بىگەيەنەتە خەلیفە عومەر لە جايىبە بۇ راپىئەر كەن لە گەلىدا لەسىر كارانى رېزگارپۇوازى بە پىشت بەستى بەوهى كە سەرکەدەي گىشتى سۈپايمە لە شام، بە تايىھەتى كاتىك ئەۋە دەزانىن ئەبو عوبىيەدە دووەمەن كەسە لە دواي خەلیفە دەگاتە يەزىد لە كاتى گەيشتنى بە جايىبە و بە دەمەوە هاتنى بۇ تەواوى فەرماندە سەربازىيە كان لە شام^١ بۇ راپىئەر كەن، ئەبو عوبىيەدەش لە گەل يەزىد و شەرەپپىل و گەورە سەرکەدە كانى مۇسلمانان ئامادەي گىرىبەستە كە بۇون^٢، جىگە لەمۇش شاھىيەدى لەسىر ئەم بەلەنە نەدا ھەروەك شەوهى كە ھەرىدەك لە عەمرى كورى عاص و عبدالرحمانى كورى عەوف و معاویەي كورى ئەبو سوفيان و خالدى كورى وەلید شاھىيەيان لەسىر دا ھەروەك ئەوهى كە پىتىمايى دەكتە لە دەقى ھەمان پىتكەوتىدا، ئىيمە هيچ شىئىكەرنەوەيە كەمان بۇ ئەمە نىيە جىگە لەوەك ئەبو عوبىيەدە سەرکەدەي ئەو سۈپايمە نەبۇ كە گەمارۆى ئەو شارە خۆيدەستمودەراوەي دا، بەلکو ئەو سەرکەدەيە عەمر بۇو.

٢ - دەقى پىتكەوتىنەكە:

ئەوهى كە (طبرى) ھىنناويەتى ئەمە دەقى پىتكەوتىنەكە: بە ناوى خواي بەخشنەد و مىھەبان، ئەمە ئەوهىيە بەندە خوا عومەرى كورى خەتاب ئەمیرى باوەرداران دەبىھە خىتىتە دانىشتوانى ئىليا لە پارىزراوى، مالۇ گىيانيان پارىزراوە ، لە گەل كەنيسە و پەرسەگانىشىيان، لە كەنيسە كانىاندا گىر ناكىرىن و بەدەستى خۇياندۇ دەمەننەو ، بېبىن هيچ دەستكارى كەن و دەست تىيەردا ئەن، ناچىر ناڭرىن بۇ ئەوه دەستبەردارى ئائىنە كەيان بن، وە دووجارى هيچ زيان و زەرەرىن كىش نابنەو، لە ئىلياش جوولەكە لە گەليان نىشتەجى نابىت، وە لەسىر خەلکى ئىليا پىتىستە سەرانە بەدن، وەك ئەوهى كە خەللىكى مەدائىن دەيدەن، دەبىت سۈپاولەشكىرى رۆمەكانى تىدا نەمىننى، ئەوانەش لەشار دەچنە دەرەوەلە گەل رۆمەكان مالۇ گىيانيان لەلايەن ئىيمەوە پارىزراو دەبىت تا دەگاتە جى، ھەركەس ھەر زەوېكى بەدەستوھ بىت ھەر بەدەستتىمە دەمەننەو دەمەننەو كەس بۇيى نىيە لىتى بىسەتىتەو، وەك دانىشتowanى ئىليا ئەۋىش پىتىستە سەرانە بەنات، ھەر كەس بىھەۋىت لە گەل رۆمەكان دەپوات، ھەر كەس بىھەۋىت كە ھەلەباتبىت بۇيى ھەيدە بىگەرىتەو نىيۇ كەس و كارى، هيچ كەسىش هيچلىق لى ۋەرنا گىرىت ھەتا بەرۇبۇمەكانى دەدۇرەتتەو، ئەوهى لەم نۇوسراوەدا ھاتۇوە پەيانى خودا بەلەنەن پىغەمبەرەكەي و خەلیفەكەي و باوەردارانە، ئەگەر ئەو سەرانە كە لەسىر ئەن و بەجيى بەھىن، ھەر يەكە لە خالدى كورى وەلید و عەمرى كورى عاص و عبدالرحمانى كورى عەوف و معاویەي كورى ئەبو سوفيان شاھىيەيان لەسىر ئەم پىتكەوتىدا، كە سالى (١٥) ئى كۆچى نوسرا و ئامادە بۇو.^٣

١- تارىخ الطبرى (٤/٤٣٦-٤٣٦).

٢- حروب القدس (ص: ٤١).

٣- حروب القدس (ص: ٤٢).

٤- تارىخ الطبرى (٤/٤٣٦).

* گرنگترین وانه و پهند و سووده‌کان :

۱- هله‌لویستیکی گیان به خشانه‌ی (واثلة) کوری ئله‌سقّه‌ع:

(واثلة) ده‌فرموده: ... گوئیم له جیزه‌ی ده‌رگای جاییه، که ده‌رگایه که له ده‌رگاکانی شاری دیده‌شق، به ئه‌سپیتکی باشهوه ماممهوه و ریگه‌م پیتدا، که ده‌رگاکه‌ی کرده‌وه هله‌لم کوتایه سدریان و (الله اکبر)م کرد، گومانیان وابوو که دهوریان ددهدم، پاشان بدهرو شاره‌که هله‌هاتن، گدوره‌که‌یان دا به ده‌ستمده - واتا سه‌رکرده‌که‌یان - منیش به رمه‌که‌م به ره روی روشتم ، له‌سمر ئه‌سپه‌که‌ی ببو ده‌ستم پی گمیاند و به ده‌ستم دام له ملى ئه‌سپه‌که‌ی ، ناواریان دایمهوه ، کاتیک منیان بینی تنهام شوینم که‌وتن بزیه رمه‌که‌م دا به‌سدر سواریکیاندا و کوشتمن، دواتر یه کیکی تریان لیم نزیک ببوبیمهوه و ئه‌ویشم کوشت، پاشتر هاتم بز لای خالدی کوری وهلید و شم هه‌والله‌م پیتدا له کاتیکدا که گهوره‌یه کی رمه‌که‌کانی له لا ببو که پاریزراوی بز دانیشتوانی بز خدلکی دیده‌شق و هرده‌گرت.^۱

ب- بالویزی موعازی کوری جه‌بهل بز بزم پیش (جه‌نگی فیحل):

پاش په‌لاماره‌کانی موسلمانان و رمه‌کان، له‌پیش جه‌نگی فیحل ، رمه‌کان هه‌والیان نارد بز موسلمانان که پیاویتکمان بز بنیرن، هه‌تا لینی بپرسین چیتان ده‌ویت و داوای چی ده‌کهن و بانگشته بز چی ده‌کدن ، ئیمدهش قسه‌ی خۆمان ده‌که‌ین که چیمان ده‌وی، ئه‌بو عویه‌یده‌ش موعازی کوری جه‌بهلی نه‌نصاری وهک بالویزیکی موسلمانان نارد بز لایان، رمه‌کان خۆیان ناما‌داده‌کرد بز پیشوازی لی کردنی، جوانترین شتیک که له رهونه‌قی دونیا و له چه‌کیک که هه‌یان ببو نومایشیان کرد لمبه‌رده‌میدا ، زه‌ویه‌که‌یان به گرانترین راخه و فدرش، فرش ریزکرد که چاوه‌کانی ئه‌بلمه‌دق درد ببو ، هه‌تا سمر له موعاز بشیوین که بزچی هاتووه یان بیت‌سین ، ئه‌ویشووه هه‌ر بپواداریک هله‌لویستیکی چاوه‌روان نه‌کراوی - چاوه‌روان هکراو لای رمه‌کان - نواند، زور خۆ به‌که‌هزانی و له خواترسی، شم هله‌می قوستدوه به بکاره‌یتنانی چه‌کیک له دژی رمه‌کان، بزیه لغاوی ئه‌سپه‌که‌ی گرت ونده‌ی دایه دهست هیچ کدنس له رومیه‌کان، له‌سمر ئه‌و شوینه‌ش دانه‌نیشت که‌بزیان ، پیتی فرمودون: من دانانیشم له‌سدر نه‌م راخه‌انه که ئیوه به هۆیه‌و بونته حاکم به‌سدر بز ده‌سلا‌لاته کانتانه‌وه... له‌سدر زه‌وی دانیشت... فرمودی: من بندنه‌یه کم له بندنه‌کانی خوا و له‌سدر فدرش و راخه‌ی خوا داده‌نیشم ،^۲ گفت و گوئیک له نیوانیاندا پوویدا و لیيان پرسی سه‌باره‌ت به نیسلام و ئه‌ویش وه‌لامی دانمهوه ، پرسیاریان لی کرد سه‌باره‌ت به ر عیسی‌پیغه‌مبه‌ر (علیه السلام) ئه‌ویش شم ئایدته‌ی به‌سهردا خویندندوه: **«إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ إَادَمَ حَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ»** (آل عمران: ۵۹).

۱- سیر اعلام النبلاء (۳۸۶-۳۸۷)، التأريخ الاسلامي (۱۰/۳۱۹).

۲- الـکتفـاء للـکـلـاعـي (۳/۱۹۴).

بۇی روون كردنه‌و كە موسىلمانان چىيان لىيان دوه‌يت و ئەم ئايىتمى بىز خويىندن: ﴿يَتَائِفُّهَا الَّذِينَ أَمْنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مَنْ أَلْكُفَارِ وَلَيَحِدُّوا فِيْكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ (التوبه: ۱۲۳).

ندوان پېيان وت هۆى سەركەوتى موسىلمانان بەسىر فارسەكاندا مردىنى پادشاھىيان بۇو، پادشاي پۆم زىندوھ و سەربازەكانى لە ژمارە نايىن، ئەويش فەرمۇسى پادشاي ئىتوھ ھيرەقلە، پادشاي ئىمە خودايىھ و ئەمیرە كەمان پياۋىتكە لە خۆمان و ئەگەر لە نىوانغاندا بە قورئان و سۈننەتى پېغەمبەرە كەمان كارى كرد ئەمەن دەپىن و بە گۆتى دەكەين، ئەگەر گۆپا شەوا لە سەر كار لايەدەپىن، پەنامان لى ناگىرىت و خۆى بە گەورە نازانىت و ناورۇزىت بە سەرماندا، بەلام سەبارەت بە زۇرىتان ئەم ئايىتمى بەسىردا خويىندن: ﴿كَمْ مِنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٌ غَلَبَتْ فِتْنَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الْصَّابِرِينَ﴾ (البقرة: ۲۴۹).

كاتىيىك رۆمە كان سەرنە كەتون لەم فيلەياندا ، رېكىكەوتىيەكىيان يىشىيار كرد بىھەد بەلقا و ناوچەكانى سەر بۇو ھەرىيەمە بەدەنە موسىلمانان ، موعازىش ئاگادارى كردنه‌و كە ئەوان سەر پىشكەن لەسىر ھەلبۇرازدىنى يەكىن لەم سىيانە ، قايىل بۇون بە ئىسلام، سەرانە ، شەر، ئەوانىش بەم ھەلۋىستە بىتاقەت بۇون، وتيان بېز بۆ لای ھاوهەكانت، و ئىعلانى شەربىيان لەگەل كردن.

موعازىش فەرمۇسى: سوينىد بە خواي گەورە دوا كە سىان دەكۈزۈن يان لەم خاكە بە سەرشۇرى دەرتان دەكەين و ھەر ئىتوھ پىسوان، پاشان رېشىشت،^۱ بەم شىيە موعازى بالوئىز توانى ليھاتوى موسىلمانان نوماسايش بکات وەك كەسايىتىيە كى سىياسى و سەربازى سەرکەوتتوو، وەك بانگخوارىتىكىش توانى ئەركە كانى سەرشارانى ئەغىام بگەيىتنى، پەخنەمى توندىيان ئاراستە دەكەت و كەم و كورتىيە كانىيان و سەتمە كانىيان بەرامبەر ژىرەستە كانىيان نىشان دەدات و ئاشكرای دەكەت، ھەروەها باسى بىنەما كانى ئايىنە كەيان بۆ دەكەت و بانگييان دەكەت بۆ موسىلمان بۇون، بەلام سەبارەت بە جەنگى ھەرونىيان واقيعانە وەلاميان دەداتەوە، پاشان دەگەرىتىوھ بۆ لای ئەو سەركەدایتىيە كە چەسپاوه لەسىر ھەمۇو ئەوانەي كە پىيى هەستاوه و بە رۆمى و تۈوه،^۲ موسىلمانان پىش جەنگ بەرامبەرە كانىيان بانگييان دەكەن بۆ موسىلمانان بۇون.

ج - ھەلۋىستى عوبادەي كورى سامت لە پىزگار كەرنى قىسارييە:

عوبادەي كورى سامت لە بەشى لاي پاستەوهى سوپىاي موسىلمانانەو بۇو لە گەمارۇي سەر ناوچەدى قىسارييە، عوبادە(ھەلۋىستا) بە ئامىزىڭارى كەرنى سەربازەكانى و ھانى دان لەسىر خۆ پاراستن لە

۱- الإكتفاء للكلاغى (۱۹۴/۳).

۲- ھەمان سەرچاوه.

۳- الانصار في العصر الراشدي (ص: ۲۰۷).

سده پیچیده کانی خوای گوره، دواتر هیرشیان کرده سه رومه کان و ژماره‌یه کی زوری لی کوشتن، به‌لام نهیتوانی ثامن‌ججه‌که‌ی دهسته‌بدر بکات، بؤیه گدرایه‌وه بؤثو شوینه‌ی که لیوه‌ی ده‌چووبوو، پاشان هاوردیکانی هاندا بؤ به‌شاری کردن له جهنگه‌که، سه‌سام بسو له‌وه که نهیتوانیوه له و هیتریانم ثامن‌ججه‌کانی خوای بپیکیت و فهرمووی: ئه‌ی مسلمانینه من لاوتین ئه‌میری جدنگیم ، دوورتیریانم له مرگدا خوای گوره به زاهر ئه‌مری لم‌سر ئوه‌یه که ته‌من دریشم بکات تا له‌گمل ئیوه له‌گمل ئه‌م دوزمنه بجهنگ... سویند بهو و که‌سی گیانی منی به دهسته همرگیز له نیو کۆمه‌لیک له باوه‌رداران هەلئم نه‌کوتاوه‌ته سدر کۆمه‌لیک لە‌هاویه‌ش په‌یداکه‌ران مه‌گدر له‌گوره‌پانه‌که گدرابن بۆمان و خوای گوره سدرکه‌وتني به سه‌ریاندا پیمان به‌خشیبیت ، ئه‌ی پیتان چونه ئه‌گدر هەلتان کوتایه سدر ئه‌و کۆمه‌لله و نه‌تان تواني پایان مالئن؟^۱ پاشان بؤی پوون کردنوه که له چی ده‌ترسیت و فهرمووی: من سویند به خوا له دوو سیفه‌ت لیتیان ده‌ترسم: یان ئەوہتا خهش و قین گرتبنی، یان ئامۆژگاری خوداتان و هرنه‌گرتبیت لەم په‌لاماره‌تان بؤ سدریان،^۲ همه‌ها هانی هاوه‌لانی دا بؤ جیهاد و باسی پله‌ی شه‌هیدی بؤ کردن ، ئاگاداری کردنوه که خوا له پیشی هه‌مویانه‌وه ده‌بیت و ناگه‌ریتیه دواوه، تا خوای گمه‌ره ناچه‌که له‌سر ده‌ستی رزگار ده‌کات یان شه‌هیدی پی ده‌بەخشیت،^۳ کاتیک مسلمانان و رومه‌کان به یەک گدیشتە عویاده له ئەسپه‌که‌ی هاته خواره‌وه، به پیاده رویشت کاتیک که عومه‌ییری کوری سه‌عدى ثمنصاری بەم شیوه‌یه بینی بانگی مسلمانانی کرد و ئاگاداری کردنوه لمه‌وه که ئه‌میره که‌یان چی کردووه وه بانگی کردن بؤ چاو لیکردنی پاشتر له‌گمل رومه‌کان به شه‌رهاتن و (قەلاکانیان بەرد باران کردن).^۴

د - ثوم حەکیم کچی ئەلخارسی کورپی ھیشام له جدنگی مرج الصفر:

ثوم حەکیم کچی ئەلخارسی کورپی ھیشام خیزانی عەکرمەی کورپی ئەبو جەھل بسو که له جهنگه‌کانی شامدا شه‌هید بسو،^۵ ئەم ئافره‌ته چوار مانگ و ده پۆزی نه‌و ماوه‌یهی تەواوکرد که ئافره‌ت پاش جیابوونه‌وه له هاوسدره‌که‌ی بەسەری ده‌بات، یەزیدی کورپی ئەبو سوفیان ویستی داوای بکات، خالدی کورپی سه‌عدى نارد بؤ داخوازی، ئەویش داخوازیه‌که‌ی خالدی کورپی سه‌عیدی بەسەند کرد و بوبیه خیزانی یەزیدی کورپی ئەبو سوفیان ، کاتیک که مسلمانان له میزگەسونر لایاندا، خالید هەر يەکه له شەرە کانی ئەجناده‌ین و فیحل و میزگەسونری بینی بسو ، بەنیاز بسو ثوم حەکیم بخوازیت ، ثوم حەکیمیش پیتی وت: ئەم داوایت دوا بخه تا خوای گوره دەسەلات دەداته ئەم کۆمه‌لله برواداره، خالیدیش وتی: دەروونم وام دەدويتیت که من له نیو ئەم جدنگه‌یدا شه‌هید دەبم، ثوم حەکیم وتی: له

۱- الانصار في العصر الراشدي (ص: ۲۰۷).

۲- هەمان سەرچاوه.

۳- هەمان سەرچاوه.

۴- هەمان سەرچاوه.

۵- ئەلئین له جدنگی یەرمۇك یان ئەجناده‌ین یان پۆزی فعل شه‌هید کراوه.

پاشى تۆ بۆ كەسى تر نايم، دواتر لە پرده تاقەيى كە لە سوفردا بۇ خالد ئوم حەكىمىي گواستەوە، ئەو بىردىش ناونرا پرده كە ئوم حەكىم، خەلکە كە لەسەرى كۆبۈونەوە، خالىدىش ھاۋەلائى بانگ كرد بۆ نان خواردن، ئەمان ھېشتا لە نان خواردنه كەيان لى نېبوبۇونەوە رېزە كان پىزە كانى خۇيان پىتىك خستەوە و خالدى كورى سەعىد دەركەوت و لە گەلىيان جەنگا تا شەھىد بۇ پاشان ئوم حەكىم بە جله كانى خۇيەوە پىتچاي، پاشان لەسەر رۇوبارە كە شەپىتكى خوتىناويان رويدا، ھەردوو تىمە كە ئارامىيان گرت، شىشىرە كان لە پۇوي يەكدا وەستانەوە ئەو پۇزۇھ ئوم حەكىم لە پايە كانى فستاط كە لەۋى گوازارابويدوھ حەوت كەسى لە رېزە كان كوشت.^۱

۵- قەيسەرى مىرى پۇم مالئاوايى لە شام دەكات:

لە سالى (۱۵) ئى كۆچىدا ھيرەقل بە سەربازە كانىيەوە كشايمەوە و لاتى شامى بەجى ھېشت و بەرهەو لاتى پۇم كەوتەپى،^۲ دەلىن ئەمە لە سالى (۱۶) ئى كۆچىدا بۇوه،^۳ ھيرەقل ھەركات لە قودسەرچوھ وتۈويەتى سلاوت لى بىت ئەسى سووريا، بە دەستەوە دانىتكى مالئاوايى كەرە كە خواستىك لىت رانپەپەريووه كە گەرایەوە، كاتىك شامى بەجى ھېشت و گەيشتە رەھا،^۴ داواى لە خەلکە كەمى كرد ھاۋەلى بىخەن بۆ لاتى رۇم ئەوانىش و تىيان: مانەوەمان لىزە بۆ تۆ بەسسوودتە لە بەجى ھېشتەن وەتان لە گەلت، ئەويش وازى لى هيپىنان، كاتىك گەيشتە شەساط،^۵ چوھ سەر بەرزايىدەك و ئاپارى دايەوە بۆ شارى قودس و تى: ئەسى سوورىيە سلاوات لى بىت، كۆبۈنەوە لە پاش نېبىت،^۶ پاشان ھيرەقل رېيىشت تا لە قوستەنتىنې لايىدا و پادشاھى لەۋى سەقامگىر بۇو، پرسىيارى لە يەكتىك لە شوينىكەوتۇوانى كرد، كە لاي موسىلمانان بە دىل گىدابۇو و تى: ھەوالىم پى بىدە دەربارەي ئەو مىللەتە، ئەويش و تى وات بۆ باس دەكمەم وەك ئەمە كە سەيريان بىكەيت و بىيان بىنېت، ئەوان بە رۇز سوارچاڭ و بەشمۇ پىباوى خودان، لە بەھلىن و پەيغانى خۇيان پاشگەز نىن، بەسلاۋەوە نەبىت ناچىنە ژۇرەوە، ھەركەس بىجەنگىت لە گەلىياندا زالا دەبن بەسەرياندا، ھيرەقلېش و تى: ئەگەر تۆ راستت لە گەنل كەدىم شوينى ئەم پىيانەم دەبىتە مولىكە ئەوان.^۷

و- خواى گەورە بە ئىسلام سەرفرازى كردوون:

كاتىك عومەر (﴿ ﴾) هات بۆ شام بە سوارى گۈيدىرۈزە كەي، ئەبو عوئىيەدە فەرمۇسى: ئەنى ئەمیرى باوەرداران ئىيىستا گەورە پىباوان پىت دەگەن، ئەويش (﴿ ﴾) فەرمۇسى: خواى گەورە بە ئىسلام سەرفرازى كەدىم شوينى ئەم پىيانەم دەبىتە مولىكە ئەوان.

۱- الاستعاد (۴/۴۸۶) دور اللەرما السیاسی، أنساء محمد (ص: ۳۱۳).

۲- تاریخ الطبری (۴/۴۲۸).

۳- ترتیب و تذھیب البداية والنهاية (ص: ۶۶).

۴- پەھا:- شارىكە لە دورگە و لە نىتوان موصىل و شامدايە.

۵- شارىكە لەسەر رۇوبارى فورات لە لايدىنى ئەرمىنې و لە نىتوان و نىتوانى شامدايە.

۶- تاریخ الطبری (۴/۴۲۹).

۷- ھەمان سەرچاۋە.

کردون، هەركاتىك داواي سەرفازيتان لە كەسىنگى تر كەدىيەت نەوا سەرشۇرۇ پىسواي كردوون.

ز- لە وتارەكانى عومەر لە جابىيە كاتى گەيىشته شام:

عومەر لە (جابىيە) ھەستاو وتارى داۋ فەرمۇي من لە شويىنەدا وەستاوم، كە پىنگەمېدەر (ع) تىدا وەستا بى پىنى فەرمۇين: وەسيەتتان بۆ نەكەم ناگاتان لە ھاۋەلەم بىت، جا ئەوانەي بەدوايان دىن، پاشان نەوانەي بەدوايى دىن، پاش نەوه درق بىلە دەبىتەوە تاوايلى دىت پىاپ بەبى نەوهى داۋى سوينىد خواردنى لى بىكىتى سوينىد ئەخوات، بەبى نەوهى داۋى شايەتى دانىلى بىكىت شايەتى ئەدات، بىئار بن ھەركات پىاپ و ئافەرەتىك بەجوتە لە چۈزلايىدا مانەوه سىيەھەميان شەيتانە، ئامان! لە گەل كۆمەلەدا بن، ورىيابن تاق مەكەنۋە، شەيتان لە گەل تاق دايىدە لە دووانەوه دورە، ھەركەس ناواھەستى بەھەشتى دەۋىت با لە گەل كۆمەلەدا بىت، ھەركەس دلى بەچاڭە خوش بۇو، بە خرابىشى دلگران بۇ نەوه موئىمنە.^١

ح- دونيا ھەممۇمانى گۆپۈرۈھ جىڭە لە تۆئى ئەبو عوبىيەدە:

كاتىك عومەر چوو بۆ شام بى ئەبو عوبىيەدە (ع) فەرمۇو: بان بە بۆ مالەكە خۆت ئەمە ئەبو عوبىيەدە، ئەدۇيش فەرمۇو: چى دەكىت لاي من؟ ھېچت ناوى لە من مەگەر چاوتىم لەسەر بگوشى، دەفرەرمۇيەت: چۈرۈھ ژۇورەوە ھېچى نەبىنى، پرسى: كوا شتە كانت؟ من ھىچ نايىنم جىڭە لە لبادىك و دەورييەك و مەشكىدەك، تۆ ئەمیرى ئاپا خواردنت لايە؟ ئەبو عوبىيەدە ھەستا بۆ لاي سەبەتەكەي، ھەندى پارچە ئانى لى دەرهەيتا، عومەر دەستى كرده گىريان و ئەبو عوبىيەدەش پىتى فەرمۇو: پىيم گۇتى دەگەر چاوتىم لەسەر بگوشى، ئى ئەمیرى باوھەرداران، عومەر فەرمۇو: دونيا ھەممۇمانى گۆپۈرۈھ دەگەر چاوتىم ئەبو عوبىيەدە،^٢ ذەھەبىش لەسەر ئەم رپووداوه دەفرەرمۇيەت: وسىنەد بە خوا ئەمە لە خواتىسانى پاڭ و پوختە و ھەركەس ئەزارىتىكى تىيا چۈرىتى لە خواتىرس نىيە،^٣ لە پىوايەتىكدا ھىشامى كورى عەرروه لە باوکىيەوە ھەتىنايىتى كە: عومەر (ع) كاتىك هات بۆ شام، فەرمانىدەي سوپاپ گەورە پىاوانى هاتن بە دەمەيدە، عومەر فەرمۇو: كوا براڭەم؟ و تىيان: كى؟ فەرمۇو: ئەبو عوبىيەدە، و تىيان ئىستا دىت، پاشان ئەبو عوبىيەدە لەسەر حوشتىك، هات و سلاۋى كرد لە عومەر (ع)، عومەر پىرسىارى لى كرد و پاشان بە خەلکە كەي كەنگەرەتىن لە گەلەيدا ھەتا چۈرىدە مالەكەي، لەمۇي لايدا، جىڭە لە شەمىزىرەكەي و قىلغانەكەي و ولاخەكەي ھېچى ترى لە مالەكەيدا نەبىنى.^٤

-
- ١- حمض الصواب (٢/٥٩٠) إسناده صحيح.
 - ٢- مسند أحمد الموسوعة الحديثية رقم (١٧٧) حديث صحيح.
 - ٣- سير أعلام النبلاء (١/١٧).
 - ٤- ھەمان سەرچاواه.
 - ٥- حمض الصواب (٢/٥٨٩-٥٩٠) إسناده صحيح الى عروة.

ط- ھەلویستەیەك لەسەر دەقى پىككەوتىنەكەي دانىشتوانى قودس:

ئەو نۇرساۋى پىككەوتىنە، كە عومەر(ع) بىدەستى ھېنى شاھىتى پاست و دروستى نەو دەدات كە ئايىنى ئىسلام ئايىنى لىپوردىمى و چاپۇشىھ و ئايىنى زۆرلىيكتەن نىيە، شايىھىنى دادپەرورىيە بىدوھى كە مۇسلمانان مامەلمەيان لەگەل گاروھ كانى قودسدا كردووه ، عومەر كە خۆي ئازادكەرى نەو شارە بۇوه دەيتوانى هەرچىدەك بىيەويت پىتىيان بکات، ناچاريان بکات لەسەر نەوە كە مەبەستىتى، بىلەم نەوە كە بىر ئەمەش لەسەر ئەمەش بىيەويت بىتەنەن ئىسلام بۇو، ئىسلامىش زۆر لە كەس ناكات بە هاتتە ناوىيەو و باوه‌ر لە ھېچ كەس ورنانگىرىت مەگەر بە ئارەزۇو مەنبىيەن خۆي و رەزامندى خۆي بىت، ئىمانىش شتىكى نىيە كەسىتكى لەسەر ناچار بىكىرىت چونكە نەو عەمەلى دلە، دلە ئانىش كەس بە پەنهانىيەكانى نازانىت خواي گەورە مەزن نەيەت، شادەمەيىزەد خۆيت نىشان دەدات بەھەي، كە ئىماندارو بەو شىۋىھەش نىيە، زيان بەخش ترددەيىت بۆ باوه‌رداران لەو كەسانەي كە بىباوه‌رپى و كافرى خۆيان ناشكرا دەكەن، هەر لەبىر ئەمەش بۇو كە مۇسلمانان ئازادى پەرستشيان دايىھ دەستى خەلکى خۆي، دلىنمايان دەكەن دەكەن دەممو ئازىزىتكىيان هەتا لە ئىر سايەي ئىسلامدا بىزىن، سەرانە بەدەن لە بىرى پاراستىيان و بەرگرى لييان، لە ئىر سايەيدا ئىمانىتكى ئارامو گەرەنتى كراويان دەيىت ، لە ئىر بالى مۇسلمانان و دادپەرورىيان نامۇسلمانان بەدى دەكەن كە لەبىر دۈرۈيان چاوابيان نەو پەستىيانەي و بىزدان و دادپەرورى ، چەند راستىيەكى تىيا بەدى دەكەن كە لەبىر دۈرۈيان چاوابيان نەو ولاٰتانە روویداوه كە ئىسلام پىزگارى كردوون، بە وينەي نەم پارىزراويمىان داوهتە دانىشتوانە كەي.

ى- عومەر (ع) نویز لە مزگەوتى قودس دەكات:

ئەبو سەلمە دەفرمۇويت ئەبو سنان لە عوبىيەننى كورپى ئادەمەو بۆي گىپارامەو و فەرمۇوى: گۈيىم لە عومەر(ع) بۇ دەفرمۇو بە كەعب: تۆ بىزانى لە كۆي نویز بىكم؟ نەوېش فەرمۇوى: ئەگەر بە كۆيىم دەكەيت لە پېشى ئەو بەردەو چونكە قودس ھەمۇو لەبىر دەستت دايىھ، عومەرىش فەرمۇوى: شانت دا لە شانى جوولەكە، نەخىر لەو شوينىدا نویز دەكەم كە پىغەمبەر(ع) نویزى تىدا خۆيندۇوه، پاشان چوویە پېشى و نویزەكەي لەو جىئىھى خۆيند كە پىغەمبەر(ع) نویزى خۆيند بۇو، پاشان ھات و عەباكەر راھست و پاكى كرددە دواتر خەلکىش شوينى خۆيان پاك كرددەو،^۱ إین نەيمىھ دەفرمۇويت: مزگەوتى ئەقصا ناوىيىكە بۆ تەواوى مزگەوتە كە، بىلەم ھەندى ئەس ئەقصا بەو شوينى نویزە دەلىن كە عومەر لە پېشى مزگەوتە كە بنىاتى نا و نویز لەو پۇوگەيدەي عومەر بنىادى نا بۆ مۇسلمانان باشترە كە نویزىكەن لە تەدواوى مزگەوتە كەدا... نەو دەھى كە عومەر قودسى پىزگار كرد، خاشاكىكى زۆر لەسەر بەردە كە بۇو، چونكە گاواران مەبەستيان سوکايدەتى پىتىكەن بۇو، عومەر

۱- جولة في عصر الخلفاء الراشدين، محمد سيد الوكيل (ص: ۲۰۱-۲۰۰).

۲- البداية والنهاية (٥٧/٧) هذا إسناد جيد.

فەرمانى دا ئەو خاشاكە لە بەردەكە دوور بخىتەوە، كەعب فەرمۇسى: تو پىت باشە لە كۆئى نويزگەيدەك بۇ موسولمانان دروست بىكەين، عومەرىش فەرمۇسى لە پشت بەردەكەوە، عومەر فەرمۇسى: ئەى نەوهى جولەكە، تىكەلتى جولەكە بوبىت بىلکو لە پىشى بەردەكەوە دروستى بىكە چونكە سىنەي مىزگەوتەكان بۇ ئىمەن.^۱

ئەمەش ھەلۈيىتىكى ترى بەپىز و پىرۆزە لەو ھەلۈيىستانەي ئەمیرى باوهرداران كە نايىنە ئەۋىزار، بەجزۇرى سەلماندى ئىسلام پىز لە ھەممۇ ئايىنە ئاسمانىدە كان دەگىرىت و ھەممۇ پىرۆزىيە كان بە چاوى پىزىزە سەير دەكەت و ھىچى لى بە كەم نازانى، ئەو بەردەش كە عومەر خۆل و خاشاكەكەي بە دەستە پىرۆزە كانى خۆى پامالى بە عەباكەي خۆى ھەلەيگەرت ھەتا بەرى لېبىگەرت ئەو روگەي جولەكەيە و ئەو بەردە زۆر لايىن پىرۆزە و ھەمان ئەو بەردەكە يەعقوب پىغەمبىر(عليه السلام) لەسەرى وەستا بۇو كاتىيەك كە خوايى گەورە دواندى، وەك ئەوهى ئەممە بىر و باوھرى ئەوانە، ھەروەك ئەوهى كە ھەلۈيىتى عومەر لە گەمل گاواراندا زۆر جوان و بەپىز بۇو كاتىيەك كە ئازادى بىدرىاي پىتىدان و دلىنائى و پارىزراوى پىتىدان لەسەر كەنيسە و دىزەكانيان، كەچى جولەكە كان لە گەمل ھەممۇ ئەو تاوانانىدە كە دەرهەق بە موسولمانان ئەنجامىيان دابۇو ھەلۈيىتى عومەر بەرامبەريان كە متى نەبۇو لە ھەلۈيىتى بەرامبەر گاواران، بەجزۇرى خاشاك و خۆلى سەر بەردەكەي پامالى، بايدىخى خۆى بۇ دەرخست و سور بۇو لەسەر پىز لىتىنان.^۲

- ھەولى پۇمان بۇ سەرلەنۈي داگىركردنەوەي شارى حمىص:

ھەوالىگرانى ئەبۇ عوبىدە ھاتن بۇ لاي و ھەوالى كۆبۈندەوەي رۆم و خەتاب و ھېرەقليان پىتىدان كە بەرەو ropyوان دىن، ئەبۇ عوبىدەش پىتى باش بۇو ئەم ھەوالى لە سەربازانى نەشارىتەوە، لەبەر ئەوه سەركەد و خاوهە دەستە و دەسەلاتە كانى تىيا كۆكىردنەوە تا راپۇيان پى بىكەت لەم بارەيدە و گۆي لە پاكانيان بگەرىت،^۳ لەم كاتىدا راي موعازى كورى جەبەلى ئەنصارى وابسو كە پاشەكشە نەكەن و فەرمۇسى: ئايا پۆمەكەن دەيەنۈي لە دوڑمنانيان ropyپو گۈفتىك بېنەوە كە زىيان بەخشىر بىت لەوهى كە ئىتىو بۇ خۆتانتان دەۋى بەوهى كە زۇيىەكىيان بۇ چۆل بىكەن كە خوايى گەورە بۇ ئازاد كەدوون وە لە نىپىدا چەندىن خۇپىن گەرم و سەربازيانلى كوشتوون، بەلام سوپىند بە خوا ئەگەر بىتانموئى پاش دەرچۈنلى ئىتىجىكى ترىيتنەوە ناوى زۆر گران لە سەرتان دەكەوتىت، ئەبۇ عوبىدەش فەرمۇسى: سوپىند بە خوا راستت لە گەمل كەرم و چاكت كەرد^۴ ، بەلام پووداوه كان بە ئاراستەيەكى تردا تىپەرىن، موسولمانان ئەو باجەي لە دانىشتوانى حمىص يان و ھەرگەرتبوو گىپاياندۇ بۇيان، ئەبۇ عوبىدە فەرمانى دا بە ھەبىسى كورى مۇسلمە و پىتى فەرمۇسى: باجي ئەو كەسانە لە دانىشتوانى ئەم شارە بىگىرەوە بۇيان

۱- مجوعە الرسائل الکبىرى (۵۸، ۵۷/۲).

۲- جولة في عصر الخلفاء الراشدي (ص: ۲۰۴، ۲۰۳).

۳- الطريق إلى دمشق (ص: ۴۰۹، ۴۰۸).

۴- الانصار في عصر الراشدي (ص: ۲۰۷).

کە لەگەلیان رېتىكەوتىبىين، ئىئمە دەبۇو هيچيانلىٽى وەرنەگرین، بەپاستى ئەۋە شىاوانى يە بۆ ئىئمە ئەگەر بەرگریانلىٽى نەكەين و شەتىيانلىٽى وەرىگرین، پىتىيانلىٽى ئىئمە ھەر لەسەر ئەۋەين كە لە رېتىكەوتىنەكەدا لە نىيواغاندايدە و لىپى پاشگەز نايىنەوە مەگەر ئىئوھ لىپى پاشگەز بىنەوە، بەملکو ئىئمە كە مالىياتەكانى ئىئوھمان گىپايەوە بۆتەنەلە بەر ئەۋە بۇو پىتىان ناخوش بۇو لە كاتىتكىدا كە ناتوانىن بەرگریتىانلىٽى بىكەين مالىياتەكاناتان بخۇين، بەلام ئىئمە خۆمان لە ھەندىتكىدا كە زەھىرەدەن و دەيىنەرىن بۆ ھاواھەلە كاغان ئەوانىش دىن بە دەمانەوە و پاشتەر پۇبەپروى دوڑمن دەبىنەوە و لەگەلیان بە جەنگ دىن، ئەگەر خواى گۈورە سەرى خىستىن بەسىرىياندا ئەۋا ئىئمە بەلەن و پەيانتىكمان لاي ئىئوھە مەگەر خۆتەن داواى ئەۋە بىكەن، دواتىر رۇز بويھە و ئەبۇ عوېيدىدە فەرمانى دا بە سوبای موسولىمانان كە بەرە دەيەشق بکەۋىتە پى، حەبىبى كورپى مۇسلمە و ئەو چەند كەسەي بانگ كرد كە سەرانىيان وەرگرتبوو كە مالىياتەكانى بۆ بىگىزىنەوە و ئەم قسانەي ئەبۇ عوېيدىدەيان وەك ھەوالىتكى پى بىگىزىنەن، خەللى شارى حەمىيان بە ھەندەن وەرگرت و وەتىيان: خواى گۈورە ئىئوھمان بۆ بىگىزىتىمە و نەفرەتى خودا لەو رۇزمانە بىت كە ئىئمەيان كەردىبۇو بە زىير دەستە، بەلام سوين بە خوا ئەگەر ھەر ئەوانن خواى گۈورە ئەيانگىزىتىمە سەرمان چونكە ئەوان ھەرجەند توانىييانە مالىياتىيان بىردوين وە ويلادىت و دادپەپورە ئىئوھ بۆ ئىئمە زۆر خۆشەويىستەرە لەو جەھەرەستەمەي كە ئىئمە ئىتىدا بۇوه.^۱

ئەبۇ عوېيدىدە ھەر ئەبۇ شەوه سوفىيانى كورپى عەوفى لە دەيەشقەنە نارد بۆ لاي عومەر لە شارى حەمى، پىتى فەرمۇو: بچۈرە لاي ئەمیرى باوھەرپەداران و سلاۋى منى پى بىگەيدەن، و ھەواڭ ئەۋەي پىپىدە كە دىيۆتە و ھەوالت پى گەيشتىوھ لە سەرچاواھە كانەوە، نامەيەكى نوسى و لەگەلەندا ناردى: لەپاشدا ، سەرچاواھە كانەم لە زەھىر دوڑمنەوە هاتون بۇ لام، لەو گۈندهوھ كە پادشاھى رۆمى لىيە، قىسىيان بۆ كەردىووم كە دۆمە كان خەلکىتكى زۆريان بۆ كۆكەردىنەتەوە بەرە ئىئمە دىن، ئەۋەش كۆزىان كەردىتىمە ھېننە زۆرە كە ھەرگىز بۆ ھېچ ئومەتىيەكى پىش ئىئمەيان جەم نەكەردووه، منىش بانگى موسولىمانانم كەردووه و ھەواڭ پى داون و راۋىتىم پى كەردوون، راي ئەوان وايە كە خۆيان پەنا بىگەن ھەتا راي تۆمان پى دەگات، ئىئمە پىاۋىتىكمان ناردە بۆ لات ئەۋە زانىياريانە پىتىيە كە لەلامانه پەرسىيەر لىپى بکە چونكە بە ئاكايە لە ھەممۇ شەنى، كەسىيەكى سەرپاستە وە ئىئمە كۆمەكى لە خواى بەخشىنە و زانا دەخوازىن ھەر ئەۋە حسابان بۆ دەكەت و باشتىرىن وەكىلە.^۲

- پلانىيکى جەنگى كە عومەر (ع) بۆ فەرياكەوتىنى ئەبۇ عوېيدىدە (ع) داپاشت:

كاتىتكى ئەم ھەوالە گەشته عومەر (ع) نامەيەكى بۆ سەعدى كورپى ئەبى وەقاص (ع) نۇوسى: كە خەلتكە كە لەگەل قەمعقااعى كورپى عەمرى بۆ بنىرېتىت، ھەر ئەبۇ رۇزەي ئەم نامەيەي بەدەست گەشت سوباكە بەرپى بىكەت بىت، چونكە بەپاستى ئەبۇ عوېيدىدە گەمارقى دراوه، ھەرۋەها عومەر چەند ئەسپ سوارىيەكى يەدەكى لە ھەممۇ ناوجەكان ئاماھە كەد بە مەبەستى خۆ سازدان بۆ جەنگە كەتپىيەكان،

۱- الطريق الى الشام (ص: ۴۱۱، ۴۱۰).

۲- الطريق الى الشام (ص: ۴۱۱)، تاريخ الطبرى (۳/ ۲۵، ۲۲).

تمنها له شاری کوفه چوار هزار نه‌سپ سواری لی بسو، سعد نه سوپایه‌ی لی ناماده کرد که ناردي بـشام، هدروهـا عـومـهـا نـامـهـیـهـ کـیـ کـیـ بـزـ سـعـدـ نـوـسـیـ کـهـ سـوـهـمـیـلـیـ کـوـپـیـ عـوـدـهـ لـهـ گـمـلـ سـوـپـاـکـیدـاـ بـنـیـرـیـتـ بـزـ نـاوـچـهـ کـانـیـ دورـگـهـ، بـاـ بـیـتـهـ (الرـقـةـ)، بـدـرـاسـتـیـ خـلـلـکـیـ جـهـزـیـرـهـ هـرـ نـهـ وـ کـهـسانـهـ بـوـونـ کـهـ رـاـوـیـزـیـانـ بـهـ رـزـمـهـ کـانـ کـرـدوـوـهـ بـزـ هـلـلـکـوـتـانـهـ سـرـ خـلـلـکـیـ حـمـصـ، خـلـلـکـیـ قـتـرـقـبـسـیـاءـ پـیـشـرـهـ وـ هـوـ عـبـدـالـلـهـ یـ کـوـپـیـ عـوـتـبـانـیـ نـارـدـ بـزـ (نهـسـیـبـیـینـ) چـونـکـهـ خـلـلـکـیـ قـتـرـقـبـسـیـاءـ بـوـیـانـ بـوـنـهـتـهـ پـیـشـرـهـ وـ پـاشـانـ نـاوـچـهـ کـهـیـانـ لـهـ دـوـژـمـنـ وـ جـهـرـدـهـ کـانـ پـاـکـ کـرـدـتـهـ وـهـ هـرـوـهـاـ وـهـلـیـدـیـ کـوـپـیـ عـدـقـبـیـ لـهـ سـرـ عـهـرـبـیـ جـهـزـیـرـهـ لـهـ رـبـیـعـهـ وـ تـنـوـخـ، وـ عـهـیـازـیـ نـارـدـ بـزـ ثـهـوـیـ، نـهـمـیرـیـ نـهـمـانـهـ هـمـوـوـ دـایـهـ دـهـسـتـ عـهـیـازـیـ کـوـپـیـ غـدـنـهـ، قـمـعـقـاعـیـشـ بـهـ چـوـارـ هـزـارـ سـهـرـیـازـهـوـ نـهـوـ رـزـهـیـ پـدـیـامـهـ کـهـیـ پـیـ گـهـشتـ بـهـرـهـوـ حـمـصـ کـوـتـهـ رـیـ؛ عـهـیـازـیـ کـوـپـیـ غـهـنـهـ مـیـشـ لـهـ گـمـلـ فـدـرـمـانـدـهـ کـانـیـ جـهـزـیـرـهـ رـیـگـهـیـ خـوـیـانـ گـرـتـهـ بـهـرـهـوـ نـامـانـجـیـ مـهـبـسـتـ، عـوـمـهـرـ نـهـمـیرـیـ باـهـرـدـارـانـ بـهـ مـهـبـسـتـیـ فـرـیـاـکـهـ وـتـنـیـ نـهـبـوـعـوـبـیـدـهـ لـهـ مـدـدـیـنـهـ هـاـتـهـ دـهـرـهـوـ بـهـرـهـوـ حـمـصـ کـوـتـهـ رـیـ تـاـ لـهـ جـاـیـهـ لـایـدـاـ، نـهـوـ خـلـلـکـانـهـ جـهـزـیـرـهـ کـهـ لـهـ گـمـلـ رـزـمـهـ کـانـ هـاـتـبـوـونـهـ دـهـرـهـوـ وـ بـهـشـدـارـیـانـ کـرـدـبـوـ لـهـ گـدـمـارـوـیـ حـمـصـ بـهـ دـهـرـچـوـونـیـ سـوـپـاـکـانـیـانـ لـیـ کـرـدـ وـ گـهـرـانـمـوـهـ وـ لـاـتـهـ کـانـیـ خـوـیـانـ وـ اـزـیـانـ لـهـ رـزـمـهـ کـانـ هـیـنـاـ بـهـ تـمـنـهاـ بـزـ خـوـیـانـ جـهـنـگـ، کـاتـیـکـ کـهـ نـهـبـوـ عـوـبـیـدـهـ بـیـنـیـ لـایـنـگـرـانـیـ رـقـمـ لـهـ خـلـلـکـیـ جـهـزـیـرـهـ لـیـیـانـ جـیـاـ بـوـنـهـوـ، رـاـوـیـشـیـ بـهـ خـالـیـدـ کـرـدـ کـهـ بـوـیـانـ دـهـرـیـهـرـیـ وـ خـالـیـدـیـشـ نـهـمـ رـاـوـیـهـیـ پـمـسـنـدـ کـرـدـ، پـاشـانـ بـوـیـانـ دـهـرـجـونـ وـ لـهـ گـهـلـیـانـ بـهـ جـهـنـگـ هـاـتـنـ وـ خـوـایـ گـهـورـهـ نـهـوـ نـاوـچـهـیـشـیـ بـزـ نـازـاـدـ کـرـدـ، پـاشـانـ بـوـیـانـ دـهـرـجـونـ وـ لـهـ گـهـلـیـانـ بـهـ جـهـنـگـ هـاـتـنـ وـ قـدـعـقـاعـیـ کـوـپـیـ عـهـمـرـیـشـ لـهـ گـمـلـ نـهـوـ سـوـپـایـهـیـ کـهـ لـهـ دـانـیـشـتوـانـیـ کـوـفـهـ بـوـونـ پـاشـ سـیـ رـزـهـ لـهـ جـهـنـگـ کـهـ گـهـیـشـتـنـهـ جـیـ وـ عـوـمـدـرـیـشـ گـهـیـشـتـهـ جـاـیـهـ، نـهـوـانـیـشـ نـامـهـیـهـ کـیـانـ بـهـ مـوـژـدـهـ سـهـرـکـهـتـنـ وـ گـهـیـشـتـنـیـ کـوـزـمـهـ کـیـهـ کـانـ بـزـ نـوـسـیـ پـاشـ سـیـ رـزـهـ لـهـ فـهـقـیـ نـهـوـ نـاوـچـانـهـ، نـهـوـیـشـ نـامـهـیـهـ کـیـ بـزـ نـوـسـینـ کـهـ هـکـهـ نـهـوـ سـوـپـاـ نـوـیـدـیـشـ دـهـبـیـتـ پـشـکـیـ هـبـیـتـ لـهـ دـهـسـکـهـوـتـهـ کـانـ چـونـکـهـ وـ یـارـمـهـتـیـ نـهـوانـ هـاتـونـ.^۱

هدروهـاـ فـدـرـمـوـوـیـ: خـوـایـ گـهـورـهـ پـادـاشـتـیـ خـلـلـکـیـ کـوـفـهـ بـهـ چـاـکـهـ بـدـاتـمـوـهـ کـهـ دـهـسـتـ بـهـرـدـارـیـ نـاوـچـهـیـ خـوـیـانـ دـهـبـنـ وـ هـاـوـکـارـیـ خـلـلـکـانـیـ تـرـ دـهـکـمـنـ.^۲

کـاتـیـکـ کـهـ سـهـرـغـیـ نـهـمـ پـلاـنـهـ جـهـنـگـ یـهـ دـاهـیـنـراـهـ دـهـدـهـینـ، کـهـ عـوـمـهـرـ(عليه السلام)ـ نـهـخـشـهـیـ کـیـشـاـ بـزـ شـلـهـزـانـدـنـیـ دـوـژـمـنـ وـ بـلـاـوـهـ بـسـیـ کـرـدـنـیـانـ، بـلـیـمـهـتـیـ سـهـرـیـازـیـ فـارـوـقـ بـهـدـیـ دـهـکـهـینـ تـیـاـیدـاـ، عـوـمـهـرـ فـدـرـمـانـیـ دـاـ بـهـ رـهـوـانـهـ کـرـدـنـیـ سـوـپـایـهـیـ کـیـ خـیـرـاـ لـهـ کـوـفـهـوـ بـزـ حـمـصـ بـزـ رـزـگـارـ کـرـدـنـیـ، سـوـپـایـهـ کـیـشـیـ لـهـ مـهـدـیـنـ بـهـرـیـ کـرـدـ، نـهـوـهـیـ جـیـیـ سـهـرـنـجـ دـانـهـ نـهـمـدـیـهـ کـهـ عـوـمـهـرـ هـهـسـتـاـ بـهـ رـهـوـانـهـ کـرـدـنـیـ سـوـپـاـکـانـ بـزـ وـلـاـتـیـ شـهـرـ فـرـوـشـانـ هـهـتـاـ نـاـچـارـیـانـ بـکـهـنـ بـهـ جـیـهـیـشـتـنـیـ گـوـرـهـپـانـیـ جـهـنـگـ وـ بـلـاـوـهـ کـرـدـنـ بـزـ وـلـاـتـهـ کـانـیـانـ

۱- تـارـیـخـ الطـبـرـیـ (۲۴/۵).
۲- تـارـیـخـ الطـبـرـیـ (۲۵/۵).

بە مەدەستى پارىزگارى لى كىرىنى، ئەم پلانە سەركەوتىنى خۆى بەدەستت ھىئىنا بەجۇرى كە نەوان بلاؤھيان لى كەد و ئەمەش بويە هاندەرلەك بۇ موسۇلمانان كە سەركەون بەسەر پەزىمە كاندا.^۱

پزگارىكىرىنى جەزىيە سالى (۱۷) يى كۈچى:

پېشتر باسى ئەوهمان كىد پەزىمەكان و دانىشتowanى جەزىرە ھەلیان كوتايىھ سەرشارى حەص و گەمارۆيان دا كە ئەبو عوبىيەدە (عليه السلام) و ژمارەيەك لە موسۇلمانانى تىدا بۇو، عومەر (عليه السلام) سەعدى كورپى ئەبى وەقاصى نارد و فەرمانى پېتىا بە ھاوکارىكىرىنى خەلتكى حەص بە سوپایەكەدە كە لە كوفەوە و بەرەو حەص بىكەوتىتە پى، چەند سوپایەكى نارد بۇ ناوجەكانى جەزىرە ھەرمۇبيان عەيازى كورپى غەنەنم (عليه السلام) سەرکەردايدىتى دەكىدىن، ئەم سوپایانە بەرەو جەزىرە بەپى كەوتىن و سوھەيلى كورپى عودەبى و سەربازانى رېڭىمى (الفرض) يان گىرته بەرتا گەيشتنە (الرقة) و گەمارۆيان دا ئەوانىش كاتىيەك كە خۇيان بىينىيەوە لە نىتوان دوو ھىتىرى موسۇلمانانى عىتراق و شامدان لە گەلیان رېتكەوتىن، ھەرروھا عبدالله كورپى عبدالله كورپى عوتىبان رېڭىمى دېلىمى گىرته بەرتا گەيشتنە نەسيبەين و خەلتكەكەي ھەرروھا خەلتكى (الرقة) داواي رېتكەوتىيان لېكىرد. كاتىيەك كە دانىشتowanى (الرقة) و نەسيبەين ملکەچىان نواند ھەرىيە كە لە سوھەيل و عبدالله ھاتانە پالى عەياز و ئەمويش خەلتكەكەي بەرەو حەران بەپى كەدەلەن كەوتىپى، كاتىيەك كە گەيشتنە لاياد خۇيان لى پاراست و بە سەرانە وەلاميان دايىدە و ئەمويش لېتى وەرگەرن، پاشان سوھەيل و عبدالله ئى نارد بۇرەها و ئەوانىش بە سەرانمەھاتن بە دەمياندۇھ، بەم شىۋىيە ناوجەدى جەزىرە بە تەواوى ئازاد كرا، كارى ئازادكىرىنى بە سوکتىين كارى ئازادكىرىنى ناوجەكان ھاتە ھەزمار.^۲

۱- التأريخ الإسلامي (١٣٧/١١).

۲- عصر الخلافة الراشدة للعمري (ص: ٣٤٨).

دوانگه‌ی دووهم

رژگارکردنی میسر و لبیا

ندو دهمه پالنهره کانی رزگارکردنی میسر لای مسلمانان کارتیکی به‌هیز بسو، لیره‌دا ندو بیروباوه‌ههید، که جیتنشین کردنیان بۆ دهیت له‌سر هه‌ممو جیگایه‌ک، ولاٽی میسر ده‌گاته‌وه به فله‌ستین زوریش ناساییه که مسلمانان له پاش رزگارکردنی فله‌ستین رپو له ولاٽی میسر بکهن، بهم شیوه‌یه مسلمانان ثیمپراتوریه‌تی بیزه‌نتینیان دابهش کرد به دوو که‌رتوه که جگه له ده‌ریاوه‌ک هیچ شتیکی تر پیکه‌وهیان گری نادات نه‌مه‌ش به دهست گرتنیان به سمر شامدا، له میسر و بهشی باکوری کیشووه‌ری ره‌شدا بنکه و باه‌رگای رۆمه‌کان و سوپایه‌کی زوری نه‌وانی لیتیه، بیزه‌نتینیه کانیش که‌شتی به‌هیزیان له ده‌ریادایه لده‌ر ندوه مسلمانان له شام پاریزراو نابن له کاتیکدا که میسر له ژیز ده‌سەلاتی رۆمدا بیت، میسر ولاٽیکی ده‌لە‌مەند و سدرمايداره، سدرچاوه‌یه که بۆ هاریکاری کردنی قوسته‌نتینیه و نه‌گەر مسلمانان نازادیان کرد نهوا لایه‌نگرانی بیزه‌نتینی زور لاواز ده‌بیت و مسلمانان له شام و حیجاز پاریزراو ده‌بن به جۆریک که بۆ رۆمە‌کان ناسان ده‌بیت که له ریگەی میسره‌وه بگنه حیجاز، هەروهه‌لا له هۆکاره کانی تریش نه‌وهیه که (قیبیتیه کان) خویان به دهست چه‌وسانه‌وهی رۆمە‌کانه‌وه ده‌نالیتن، نه‌مانه‌ش به هاوکاری پاراستنیکی سەربازیه‌وه نه‌بیت ناتوانن له‌وی بزین، نه‌ی بزچی نه‌و هەله له دهست ده‌دهن به تایبیه‌تی مسلمانان نه‌گەر راست بونه‌وه ده‌کریت که پیشیان بکهون بۆ میسر،^۱ بدلام پاریزره خۆی ترس و توقین^۲ ده‌کریت که مولکی بیت کاتیک که هیره‌قلی پاشای ده‌بینیت که واز له ولاٽی شام دینیت هەتا بیتته به‌شیک له ده‌لە‌تی ثی‌سلامی هه‌ممو نه‌مانه به راستی عه‌مری کوری عاص دهستی پی ده‌کات و پوخت ده‌بیت‌وه بۆ ناکامیک نه‌مه‌یه: رۆمە‌کان له میسر په‌کیان که‌وتوه له وەستان له رپوی مسلمانان له کاتیکدا که بمبی نازادکردن وازیان له میسر هیتا، نه‌مه‌ش ده‌بیت سدرچاوه‌یه هە‌رەش کانیان بزیان، نه‌مه‌ش هەر نه‌وه بسو که عه‌مری کوری عاص به راشکاوی درکاندی^۳ و له‌گەل فرهبی گیپانه‌وه کان سه‌باره‌ت به یه‌کەم کەس که بیری له رزگارکردنی میسر کرده‌وه کی بوروه: عه‌مری کوری عاص یان خودی خەلیفه بمبی دهست

-
- ۱- تاریخ الطبری (۵/۲۶-۳۰).
 - ۲- دراسات فی عهد النبوا والخلافة الراشدة (ص: ۳۵۷).
 - ۳- فتوح الشام للبلاذري (ص: ۱۱۸).
 - ۴- دراسات فی عهد النبوا والخلافة الراشدة (ص: ۳۵۷).

تیوه‌ردانی عه‌مر، یان خلیفه له ژیتر نکولی عه‌مر هاوده‌نگ بوروه،^۱ له گهله هه مسو نام ناکزکیانه‌دا هه مسو هزکاره کانی پیشتر بدر لهوه ده‌گرن که پلانی رزگارکردنی میسر تندنها بیزکه‌یه ک بیت له عه‌مره‌وه و خلیفه له‌وهدا قایل نهبویت، یان نهوان پیشینی تهوا و یان سه‌باره‌ت به میسر و زه‌ویه‌که‌ی و قه‌باره‌ی هیزی دورمن نهبویی و تیایدا و پیاوایته میژوویه کان لایه‌نگری نهوه ده‌کهن که بوزی چونون وه این عبدالحکیم پرونی کردتده‌وه که: عومه‌ی نامدیه کی بوز عه‌مری کوری عاص له دوای رزگار کردنی شام نووسیووه که نوینه‌رایه‌تی خدلکی بکات بهره‌و میسر له گهله خزی بدرپیان بجات، هرکمس ناسنه‌نگین برو نهوا بدرپیی بکه،^۲ له (طبری) دا هاتوروه، که عومه‌ی پاش نهوهی له گهله خدلکی نیلیا پریک کدوت و چندن روزتیک تیایدا مایوه‌وه، عه‌مری کوری عاصی نارد بز و لاتی میسر، پیی پاگه‌یاند نه گدر خوای گهوره له‌سهر دهستی نهونی شازادی بکات دهیکاته فهرمانده‌ی میسر، زوییری کوری عه‌وامی وه ک کزمه‌کیه ک نارد و دوپیاتی کردده بوزی که نهوه نهو کزمه‌کیانه‌یه که عومه‌ی رهوانه‌ی میسری کردوون و ژماره‌یان ده‌گاته (۱۲) هه‌زار که‌س هه‌روه‌ها فهرمانی پیدا به رزگار کردنی نه‌سکه‌نده‌ریه به‌بئی هیچ ناتدباییدک له‌وهدا،^۳ که‌واته نایا ده‌کریت که عه‌مر به‌بئی ره‌زامه‌ندي خلیفه؟ وه ئیمه وه ک سه‌رکرده و سه‌ریاز ده‌ناسین که نهوان له‌وه‌پری پله‌ی ملکچی و گویی‌ایمه‌لی و پابه‌ندیدا بروون، پاشان دوپیاتی ده‌که‌ینه‌وه که شازاد کردنی میسر جگه له به ده‌مه‌وچونونی پلانیکی نه‌خشنه بز دارپیزراوی پیش وه‌خت له لای خلیفه هیچ شتیکی تر نهبووه، به ده‌مه‌وچونونیک نه‌بووه بوز ثاره‌زووی.^۴

یه‌که‌م: رییازی رزگاریخوازی نیسلامی بوز میسر

رزگار کردنی میسر به قوئاغی سیئم له جه‌نگه رزگاریخوازه کان داده‌نریت به نیسبه‌ت هه‌ریتمی ده‌وله‌تی بیزه‌نتیه‌وه، به راستی چونونی عه‌مر له فله‌هستینه‌وه بز میسر له هه‌مبه‌رگرتنی ده‌ریا و له ره‌فحده‌وه چیو بز عه‌ریش و له‌وه‌تیه بز فرم‌ما و رزگاریخوازیه کان به‌رده‌رام برو بز قاهیره و پاشان بز نه‌سکه‌نده‌ریه و نه‌مه‌ش پیتیماییمان ده‌کات له‌سهر لیهات‌توویی سه‌ریازی عه‌مر به جوزتیک بهم هیتل‌دا روزیی که ره‌نگه نهوه‌ش بز پزمه‌کان بارسته‌یه کی سه‌ریازی لم هیتل‌دا نه‌بوویت هه‌روه‌ک نهوه‌یه که نه‌مه‌ه له لاتی شامیشدا به هه‌مان شیوه بوروه، ره‌نگه له‌بدر نهوه‌یه که نهوه رییازه ناسراو بیت لای عه‌مری کوری عاص، به راستی زنجیره‌ی رزگاریه کان هه‌روه‌ک بدو شیوه‌یدی ریتکخراوه که دواتر له گهله رهونکردن‌وه‌یه رهونه کانی جیاوازی و ناتدبایی هه‌روه‌ک نهوه‌یه که له رزگار کردنی لاتی شامدا رهویدا.^۵

۱. النجوم الظاهرة (۱/۴-۷).

۲. فتح مصر (ص: ۵۷).

۳. تاریخ الطبری (۵/۸۴-۹۳).

۴. دراسات في عهد النبي والخلافة الراشدة (ص: ۳۷۵-۳۷۸).

۵. عمرو بن عاص القائد السياسي، د. عبدالرحيم محمد (ص: ۷۹).

۱- پزگارکردنى فەرما:

عەمر بەرەو رۆزئاوا رۆيىشت و جىگە لە فەرما بە هېيج سۈپايەكى رۆم نەگەيىشت بەلام پىش ئەوە مىسىرىەكان بە ھەدھەلە هاتن بە دەمەيەوە، يەكەمین شوتىنيك كە جەنگ تىايادا كرا فەرما بۇو، رۆمەكان لەو شارەدا خۆيان تۆركە كردىبوو بۇ رۇوبەرۇوبۇونەوە مۇسلمانان، مەتمانەيان بە توانى خۆيان ھەبۇو بەسەر بەرگرى لىتكەرنىيان، مۇسلمانان پاش ئەوە كە زانيان كە ئەم مۇسلمانانى كە لەگەن عەمر ھاتۇون لە پۇوي ژمارە و پىنداوىستىمە كە من و كالايان پىئىن يە بۇ گەمارۆكە گەرانىمۇ دواوه، عەمر ژمارەي رۆمەكان و ئامادەباشىان زانى بە جىزىتىك كە چەند هيتنە لە سەربازە كانى ئەوان زىياتىن، لمبەر ئەوە پلانەكى لە دەست گرتىن بەسر فەرما بىرىتى بۇ لە ھەلکوتانە سەرى و كەردىمۇ دواوه كان يان ئارام گرتىن لەسىرى ھەتا بىرسىيەتى دانىشتۇانە كەنە ناچار دەكتات كە دابىزىن بۆيان، گەمارۆزى مۇسلمانان بۇ شارەكە توند و بەرگرى رۆمەكانىش توندتر دەبسو بۆيە گەمارۆكە چەند مانگىنلى خايانىد، ھەندى لە ھېيىزە رۆمەيەكان لە ساتىيىكە بۇ ساتىيىكى تر داد بەزىن بۇ رۇوبەرۇوبۇونەوە و جەنگى مۇسلمانان و مۇسلمانانىش خۆيان بۇ ئامادە دەكەن، عەمر بە وشە بەھېيىزە كانى كۆزمەكى مۇسلمانانى توند و تۆلۈ دەكەدەوە لە وتنە كانى عەمر بۆيان ئەمەيە: ئەم مۇسلمانان و باوھرداران، ئەم ھەلگرانى قورئان و يارانى حەممە (ﷺ) وەك مەرد بە ئارام بن و دامەزراو بن و پىزە كانتان مەھۋەيىنەوە، رەمەكانتان بەخەنە كار و خۆتان بە قەلغان بېۋشن، بىنەنگى بپارىزىن جىگە لە يادكەرنى خوا، هېيج شتىكە مەسازىتىن تا فەرماناتان پىءىدەم،^۱ وە رۆزىتىك دەستىيەك لە رۆمەكان لە گۈنترۇو بۇ مۇسلمانان دەرىپىن ھەتا لە گەللىيان بېنگەن و لەم كاتىدا زال بۇون بۇ مۇسلمانان بۇو رۆمەكانىش شakan، ھەر بۆيە ھەلتەن بۇ ئەو گوندە كە لييەھەتلىپۇون، پاشان مۇسلمانان دوايان كەھوتىن و لەوان خىتارتى بۇون، دەستيان گرت بەسر دەرگاكەدا لە پىش ئەوەي كە رۆمەكان بېبىزىتىن، يەكەمین كەس لە مۇسلمانان كە سنورى شارەكە بىزازىن (ئەسمەيقەع) بۇو و بىزگاركەنە كەش دىيار و بۇون بۇو، ئەوەي كە شياوى باس كەردنە ئەوەيە قىيىتىيەكانى مىسر لە گوندەكان بۇون و ھارىكاري مۇسلمانانىيان كردى، وە رېتىمايان كردىبوون بۇ سەر ناوجە لاوازەكان و بە خۆشحالىيە چۈوبۇون بە دەم مۇسلمانانەوە لە ناوجەيى (ئەتىيدە)، پاش ئازادكەرنى فەرما مۇسلمانان ھەستان بە رۇوخانى شورە كانى و قەلاڭانى تا جارىنىكى تر رۆمەكان سووی لىنى نەبىين ئەگەر گەراندۇو بۇي - خوانەخواستە - پاشان عەمر و تارتىكى بۇ سۈپاڭىدى دا و فەرمۇسى: ئەم خەلکىنى، سۈپاس بۇ ئەم خودايدى كە سەركەدون و سەرفرازى بەخشىيە سۈپاي مۇسلمانان، خواي گەورە بە ئائىنى ئىسلام پشتمان دەپارىزىت، بە ئىسلامىش پىنگەي گەراندۇوە مان دەسپېرىتىت، نەكەن گوماناتان وايتىت ھەمۇ ئەوانەي ئىيمە شارەزووی دەكەين ھاتۇونەتە دى، بەم سەركەدوننە بەخەلەتىن، پىنگەمان سەخت و دۈوارە ئەو ئەركەي كە ئەمیرى باوھرداران بە ئىيمە سپاردووە هيشتىا بەدەستەتىنانى دوورە، پىيوىستە لە سەرتان بە ئارام و ملکەچ بن بۇ گەورە كانتان،

گهلانی تر دهزانن که ظیمه لیره سهربازی ثاشتین، خراپه‌مان لهسر زهودا ناویت به لکو چاکسازی تیدا دهکدین وه ظیوه باشترين پیشنهنگ بن بز پیغه‌مبهر (۱).
 عهمر دلنيا بزو لهوهی که شاره که بهسوود نیه بز پاريزگاري کردن له همراه سوپایه‌ک که بیمهویت خوی بداته پال، عهمر تاکه کانی سوپاکه‌ی بهسر کرده‌وه به جزئیک که له کاتی شمراه‌کهدا بهو شوه‌یه نهبوو، عهمر زور نیگدران بزو به لده‌ستدانی پیاوایتیک که سور بعون لهسر پزگار کردنی میسر به‌لام چاره‌نووس پهله‌ی پی کردن، ترسا لهوهی که شمراه‌کان بهم شیوه‌یه بدرده‌وان بیت له‌گمل روودانی چهند زیانیک له سوپایه‌کی که‌مدا به جزئیک که نه‌توانیت دریوه به له‌شکر کیشیه‌کهی بذات، نه‌توانیت بگانه مه‌بdest به‌لام خواه گهوره قهربووی تیاجه‌ونی سهربازه‌کانی ده‌کاته‌وه بهوهی که سوپاکه‌ی ژماره‌یه کی زور له پیاواني تیره و هوزه عدره‌به کان له راشه و له‌خمه پدیوه‌ندی پیوه ده‌کمن له کیوی حه‌لآل نیشته‌جی ده‌بن،^۲ عهمر به سوپاکه‌یه‌وه بدریکه‌وت و رووبه‌پرووی هیچ جوره به‌رنگار بعونه‌هیک نه‌هات و بهره‌و روزنناوا رینگی گرت‌بهر تا گدشته ناوجه‌یه نه‌لقده‌واسر (نه‌لقدسین) له‌تیوه بهره‌و باشورر که‌وت‌ری تا شیوی نه‌لت‌میلان له نزیک گردیکی گهوره روزی کرده‌وه و پاشتر رینگی باشوری بری تا له بلبیس لايدا، خاوه‌نی کتیبی (النجوم الزاهرة) ده‌لیست: عهمر چوویه پیشی که‌س لمروی نمودستا تا گه‌یشته بلبیس.^۳

۲- ئازادکردنی بلبیس:

له بلبیس رۆمە‌کان به هیزیکی گهوره‌وه ده‌ركم‌وتون بز بدره‌نگاربیونه‌وهی عهمر له رووكردنے قه‌لآلکانی بابلیون و نیازیان روبویه‌پووبونه‌وهی مولمانان بزو، عهمر (۴) پیتی فه‌رمون: پهله‌مان پی‌مه‌کدن هدتا پوزشتنان بز دینینه‌وه و با باوکی مدریم و مدریام بز ده‌ریکه‌وت، نه‌و کاته له جهنگ دهست بددار بعون، بهم شیوه‌یه دوو پیاو بزی هانته ده‌ره‌وه، نه‌ویش بانگی کردن بز مولمان بعون یان سدرانه، عهمر هه‌والی پیدان به وسیه‌تی پیغه‌مبهر (۵) سهباره‌ت به خله‌لکی، به هزوی هاجه‌ری دایکی و ئیسماعیل: که مولسیم له صدحیحه که‌یدا ده‌گیزیت‌وه که پیغه‌مبهر (۶) فه‌رمویه‌تی: ((ظیوه میسر پزگار ده‌کمن، که زه‌وهی قیراتی تیدا ناونزاوه،^۷ نه‌گدر نازادتان کرد له‌گمل خله‌لکه که‌ی باش بن، چونکه نه‌وان بدلین پیدرارو و به‌خشنده‌یان هه‌یده)), یان فه‌رمویه‌تی: ((بدلین پیدرارو و دوستایه‌تیان هه‌یده)),^۸ نه‌وانیش و تیان: دوستیه‌تیکی دورر که جگه له پیغه‌مبدران که‌ستیک به وینه‌ی به‌جیئی ناهیتیت، بانپاریزه، تا بگه‌رینه‌وه بز لات، عهمریش فه‌رمووی: که‌ستیک وه‌ک من ناخله‌لله‌تیت به‌لام من سی پریز موله‌تتان ددهم تا بیز بکنه‌وه، نه‌وانیش و تیان: بزمان زیاتر بکه،

۱- فتوح مصر، صبحی ندا (ص: ۲۰).

۲- جولة في عصر الخلفاء الراشدين (ص: ۲۱۴).

۳- النجوم الزاهرة (۸/۷).

۴- قیراط: سدنگیکه له پیوانه و کیشانه‌دا، بدپیتی پریزگار کیشه‌که گزراوه.

۵- مسلم، ک: فضائل الصحابة رقم (۲۵۴۳).

نهویش پژوهیکی تری بُ زیاد کردن، ثهوانیش گدرانده بُ لای مهقوقسی گهوره‌ی قیبت^۱، ثهرته‌بوونی والی رَدْمه‌کان، ههوالی مولمانانیان پیدان ثهرته‌بوون بدمه قایل نهبو و سبور بسو لمسه شد^۲ کردن، مولمانانیش خویان رِتک خست، خوی و سوپاکدیان تیک شکاند و بدروه ثهسکه‌نده‌ریه دهربیان نان^۳، ثهوهی شیاوی باسه، وه بدله‌کیه لهسر بلبیس جوامیری مولمانان و مرداهیتیان ثوهیه مولمانان کاتیک بلبیسیان رِزگار کرد تیایدا کچه‌کهی مهقوقسیان تیدا دیته‌وه که ناوی ثهرمانتوسه و ثهه زور نزیک له بابی بسو، له سردانیکی شاری بلبیس بسو له‌گهله برباره‌ی خزمه‌تکاره‌کهی بسو که له دهستی هاوسمه‌کهی هله‌لهاه‌بسو که ناوی قوسته‌نتیس و کورپی هیره‌قل بسو (که دواتر بسویه باوکی فنسته‌تری) خاوهن جهنگی ذات ثه‌لصواری که ثهه کچه به ثاره‌زووی خوی به میرد نه‌راوه، کاتیک که دهسته‌یدک له سوپای ئیسلامی توانيان ثهرمانتووس به دیل بگرن عه‌مری کورپی عاص هاوه‌لانی کۆکرده‌وه و ثهوهی به یاد هینانه‌وه که خوای گهوره ده‌فه‌رمویت: «هَلْ جَزَاءٌ لِّإِلَّا حَسَنٌ إِلَّا حَسَنٌ» (الرحمن: ۶۰).

پاشان فدرموموی: مهقوقس دیاریه‌کی نارد بُ پیغمه‌مبهره‌که‌مان وه منیش وای به باش ده‌بینم که کچه‌کهی و تهواوی که‌نیزه‌ک و شوئنکه‌واتووانی و دیله‌کانی و ثهوهی له مالیاتیان گرتوومانه با بُیانی و رهوانه بکهینه‌وه، ثهوانیش راکه‌یان به راست زانی^۴، پاشان عه‌مر ثهرمانووسه‌ی به شیویه‌کی سدرفرمازی و بدپیزانه له‌گهله هممو خشل و زیپ و که‌نیزه‌ک و کزیله‌کانیدا ناردده بُ باوکی، برباره‌ی خزمه‌تکاری له کاتی ثدم گهشتهدادا پیتی وت: من پاریزراوم له‌سمر دهروون و شده‌فی خوم له نیسو خیوه‌تگه‌ی عدره‌ب، من پاریزراونیم له نیتو کوشک و تهلاکی باوکم^۵، کاتیک گهشتده‌وه لای باوکی زور به‌ختموده بسو به بینینه‌وهی و ثهه کاره‌ی که مولمانان له‌گهله‌یدا کردبوویان.^۶

۱ - جه‌نگی ثوم ده‌نین:

این عبدالحکم له ریوایه‌تهدیدا باس لهوه ده‌کات که عه‌مر به سوپاکه‌یه‌وه که‌وتله‌پی تا ثازادکردنی بلبیس پاش شدپ و جه‌نگیک که نزیکه‌یه‌که مانگی خایاند پاشان رُشت تا گهشته ثوم ده‌نین و ناوده‌بریت به مهقنس که شه‌ریکه له‌سمر پووباری نیل روویدا، مولمانان له ده‌وریدا شه‌ریکی سه‌ختیان ثه‌جامدا و عه‌مر که‌سینکی نارد بُ لای عومه‌رو داوه‌ای هاوهکاری و کۆمه‌کی له ثه‌میری باوهرداران کرد به چوار هه‌زار که‌سینکیان که‌سینک هه‌بسو که شوئنی هه‌زار که‌س ده‌گریته‌وه که ثهوانه‌ش زوپیری کورپی عه‌وام و مقدادی کورپی ثه‌سوهه و عویاده‌ی کورپی صامت و

-
- ۱- البداية والنهاية (۱۰۰/۷).
 - ۲- فتح مصر (ص: ۲۴).
 - ۳- الدور السياسي للصفوة في صدر الاسلام (ص: ۴۳۱).
 - ۴- فتح مصر، صبحی ندا (ص: ۲۴).
 - ۵- ههمان سدرچاوه.

موسلمەدی کورپی موخلدە، دەلین کە چوارەمیان خارجەی کورپی خوزافە بۇ، عومەر لە پەيامە کەيدا نووسىيەتى: بىزانە كە تىز ۱۲ هەزار كەست لە گەلەدایە، ۱۲ هەزار كەس لە كەمیدا نابەزىت، رۆمەكان لە گەل قىبىتىدە كان بۇ رووبەرپۇبوونەوهى موسىلمانان ھاتۇونەتە دەرەوە، لە نىوانىياندا شەرىپىكى گەورە رووبىدا كە عەمرى کورپى عاص تىايادا دانايى و ژىرى خۆتى تىدا بە كارھىتىنە دەرەوەك شەوهى كە خالدى كورپى وەلید لە شەرەكانى عېراقدا بە كارى هيتنە، شەويش بەوهى سوپاکەي كرد بە سى بەشەوە بە جۈزىتىك كە بۆسەيەكى بۇ دۆزمنان دانان لە جىبىل ئەلئەھمەر، و بۆسەيەكى تىرى لە سەرپۇوياري نىل و لە نزىك ئوم دەنин دانان و بەدوش مايمەوە لە سوپاکەي رووبەرپۇوي رۆمەكان بۇويەوە، كاتىتكى جەنگ لە نىوان ھەردوو لادا رووبىدا ئەو بۆسەيەي، كە لە جەبىل ئەلئەھمەر بۇوەتە دەرەوە و دابارى بەسەر رۆمەكاندا و تىكىيان شەكتىن دەنەن و بەرە ئوم دەنەن و دەريايان نان و ئەو بۆسەيەي كە لە نزىكىمەوە بۇون رووبەرپۇيان بۇونەوهە و ئەوانىش كەوتتە نىوان ھەرسى سوپاى موسىلمانان و تىك شەكان و سوپاکەيان بلازىدىلى كەدەن ئەندىكىيان پەنائى بىردى قەللىاي باپلىيۇنەكانى ئەلەھىصىن،^۱ بەم شىۋىيە موسىلمانان ئەو شەرەيان قۆستەوە و خواي گەورە لە خراپە و شەرەپى دۆزمنانىيان پاراستنى شەويش بە ھۆتى سەركەتوپۇيى سەركەرە ژىرىه كەيانەوە بۇ ئەو پلانە تۆكىمەيە كە ھېيىزى دۆزمنانى پىپەرش و بلازىكەدەن.^۲

۴- جەنكى قەللىاي باپلىيۇن:

عەمەر بە سوپايكەدەن بەرە قەللىاي باپلىيۇن پېشەوي كرد و گەمارقى دان كە ماوەي حەوت مانگى خايىاند، لەم كاتەدا مەقۇقس نىئىدراروى خۆتى نارد بۇ لاي عەمرى کورپى عاص بۇ ئاشتەۋاى و عەمرى کورپى عاسىش لەسەر چەند مەرجىيەك بە دەم داواكەيەوە رېيىشت كە بىرىتى بۇون لە: موسىلمان بۇون يان سەرەنە يان جەنگ و مەقۇقس سەرانەي ھەلبىزارد، مەقۇقس نامەيەكى نووسى بۇ ھېرەقل و لەم كارەدا داواي مۆلەتى لېتكەردى، بەلام ھېرەقل ئەمەي لىپەسەندىنە كەردى بەلكو بىتىزارى لە بەرامبەر دەرىپى و زۇر بە توندى سەرزەنشتى كەردى و بانگى كەردى بۇ قۇستەنتىنەيە و پاشان دەوري خستەوە، كاتىتكى كە رېڭاركەرنى قەللىاي باپلىيۇن دواكەوت زوپىرى كورپى عەدام فەرمۇسى: من خۆم دەبەخشمە خواي گەورە و تىكام اىدە كە خواي گەورە بەمە رېڭارى شارەكە بىدانە دەست موسىلمانان،^۳ و عەمرى کورپى عاص درېۋەي دايە گەمارقى قەللىاي باپلىيۇن و پاشان بە دەوري قەللاڭدا و لە شەودا سەركەوتن بەسەريدا و لە گەل سەربازانى دۆزمندا تىتكەن ھەلگۈڭان و يەكەمین كەس كە بە قەللاڭدا سەركەوت زوپىرى كورپى عەدام بۇو كە پەيۋەيەكى لە روپى بازىتىپى گەرماؤە كەدەن دانان و پاشان سەركەوت پىايادا و فەرمانى دايە موسىلمانان ئەگەر گۈييان لە (الله أكىر) بۇ سەنورى قەللاڭ بېھزىتىن، ئەوان زۇر ھەستىيان بە مانەوە

- ۱- الدولة الإسلامية في عصر الخلفاء الراشدين (ص: ۲۱۸).
- ۲- الدولة الإسلامية في عصر الخلفاء الراشدين (ص: ۲۱۹).
- ۳- ھەمان سەرچاۋە.
- ۴- الفتوحات الإسلامية، د. عبدالعزيز الشنادي (ص: ۹۱).

نەکرد هەتا زوپىر چۈويە سەر لوتکەي قەلاكە و الـله أكبيرى كرد و شەشىرە كەدى بە دەستەوە بسوو، زوپىر (الله أكبير) يېكى كرد و موسىلمانان لە دەرەوەي قەلاكە وەلام ميان دايەوە، دانىشتوانى قەلاكە گومانيان بىرد كە تەواوى موسىلمانان سنورى قەلاكەيان بەزاندۇوە ھەلەتەن، ھاودەمە كەھى پىتەمبىرى خوا بە ئەندىمىت بەرەو لاي دەرگائى قەلاي بابلىقنى ھارپىتكانى بەپېتىكەد و شەوانىش دەرگاكەيان كرددەوە، موسىلمانان قەلاكەيان وېيان كرد و بە زۆرەملى دەرگاكەيان كرددەوە بەلام عەمەر كورپى عاصى مایەوە لەسەر ئەوهى كە سەربازانى رۇم بىئە دەرەوە بىز ئەوهى خۆراكى چەند پۇزى خۆيان بە دەست بېھىن، بەلام قەلاي بابلىقنى و ئەم زەخىرە و ئامرازانەي جەنگىيە كە تىايادىا يە وەك غەنئىمەتىك بۆ موسىلمانان دەمېنېتىدە، پاشان ئەبو عوبىدالله كۆشك و شورەكانى قەلاكەي تىكدا.

دوووم: رىزگىركەدنى ئەسكەندەرىيە:

عەمەر كورپى عاصى سەربازە كانى ماوەي چەند مانگىيەك لە قەلاي بابلىقنى مانمۇدەتا سەربازان كۆبىنەوە و لە عومەرەوە فەرمانى بۆ بىت بە بەپېتىكەوتن بۆ رىزگار كەدنى ئەسكەندەرىيە، كاتىنک كە ئەمە دەستىدەر بۇو عەمەر چەند چەكدارىيەكى بەھېزى لە موسىلمانان لە قەلاكە بەجىھىيەت، لە مانگى مايىزى سالى (١٤١) ز، ھاوكات بە مانگى جەمادى دووەمى سالى (٢١) ئى كۆچى بە سەربازە كانىمۇدە لە قەلاي بابلىقنى جىابۇويەوە و لە گەلەيدا ژمارەيەك لەو گەورە پىاوانەي قىبىسى ھاتنە دەرەوە كە دلىنىا بۇون لەوەي كە بەرۋەندىيە كانىيان لە ئىزىز سايىھى ھارىكەرى كەرنىي ھېزى سەركەوتۇرى ئىسلامدا يە، پېتىگە كانىيان بۆ چاڭ كردن، چەندىن پەز و بازىپىيان بۆ دروست كردن، بەم شىيۇيە قېت بۇويە كۆمەك و پشتىويانىك لەسەر ئەوهى كە خوازىبارى جەنگى رۆزىمە كان بۇون،^۱ دواتر عومەر پېتىگە بەشى لاي چەپى پۇويارى نىلى گىرتەبەر بە جۆرىتىك كە پارىزگاي بۇحەيرە دەكەوتىتە سەر پېتىگە كەدى و تا بىبابانىش بوارىتىكى بەرفراوان بىداتە بزاوەتى نەسپسوار و سەربازە كانى، تا دوور بىت لەوەي كە پۇويەرپۇوي دەروازەي زۆر بىتتەوە ئەگەر بە دەشتايى نىلدا تىپەپىرى، عەمەر جەڭە لە جەنگىيەكى سوکى مەرقۇت يان تەرانە ھەرودە ئەوهى كە مىئۇونووسانى عەرەب^۲ ناوى دەبەن پۇويەرپۇوي ھىچى تر نەبۇويەوە، پاشان پەريەوە بۆ پۇوكارى كەنارى رۇزىھەلات بە جۆرىتىك كە شارى نقىوسى^۳ تۆكمە دەكەوتىتە سەرى، ئەم شارە چەندىن قەلاي نەبەزى ھەبۇ عەمەر ترسا لەوەي كە لە لاتەنيشتەوە وازى لى بېھىن و بەسەرەيدا بپوات، بەلام رۆزىمە كان لە بىز ئەوهى خۆيان قايم بىكەن لە موسىلمانان تۆكىمەيان كردن و سوارى كەشتىيە كانىيان بۇون ھەتا لە گەل موسىلمانان بىجەنگەن و بەريان لى بىگەن لە نزىك بۇونەوە لە شارە كەيان، دواتر موسىلمانان بە تىر و رەمە كانىيان تىبارانىان كردن و لە ئاواھە كەدا بە دوايان دا چۈونىن پاشتە رۆزىمە كان پشتىيان ھەلکەد و بەرەو ئەسكەندەرىيە بە كەشتىيە كانىيان بەپېتىكەوتن، دواتر ھەر بە خىتارايى ئەوانەيان لە

۱- الدولة الإسلامية في عصر الخلفاء الراشدين (ص: ٢٢٤).

۲- ھەمان سەرچاواه.

۳- ھەمان سەرچاواه. (ص: ٢٢٥).

قدلاکهدا مابوونه و خویان دا به دهستمه و مسلمانانیش به سدرکه و توبی چوونه نیتو قدلاکهده و چند روزیک مانهده و به دوری قدلاکهدا دوزمانی خویان پاک کرده،^۱ عه مر شهربیکی کوری سومه‌ییه نارد تا چاودیزیر رومه هداتووه کان بکات،^۲ ثهوش پینیان گهیشت بی ثهوهی هیچ هیزیکی ههژماری له گملدا بیت، بزیه رومه کان چاویان تیپری و دهوریان دا و ثهوش خوی دایه پال گردیک که دوایی به تمپولکه شهربیک ناسرا، پاش نهمه کسینیکی نارد بز لای عهمر و داوای هاریکاری لینکرد، هر که رومه کان زانیان هاریکاری به ریوهیه بز لای نهム کومله مسلمانه دهستیان کرد به هملهاتن،^۳ و له سولتهیس که شمش میل له خواری دهمه نهوره ویه روویه رووبوونه و دواتر له نیوان عهمر و رومه کان روویدا، شه و جهنگیکی سهخت روویدا و رومه کان تیایدا شکان و پشتیان کرده شهره که،^۴ ثهوهی که جیگه کی نیگه رانیه ثهوهی که نهム شهربانی که مسلمانان بون هیزه سنوردارانه یانده که دزی سوپاگه لیک نهنجامیان داوه که چند هیتندهیان بون له ژماره جمنگاوه و کملوبه لی جهنگیدا، که هندیکیان چند روزیکیان خایاندووه و میژوونوسانی مسلمانان به چند دیپیکی کم یان چند وشهیه کی ژمیردار او نهیت باسیان لیوه نهکردووه،^۵ له کاتینکدا نهیت که ژماره کیان دهیان لابه بری له سر شهره کانی قادسیه و یدرسوک و نههاوند نووسیووه،^۶ و له جهنگه گهورانه ش که سرچاوه عهربیه پر له خده و قینه کانمان پیی چاک نابنه و جدنگی کریونه که دواین جدنگی زججه شهربانیه که به نیوان بابلیون و نهسکه ندهریدا دریز دهستمه و تیودوری سدرکرده سوپای روم خوی تیا قایم کرد و جهنگیکی سهخت تیایدا روویدا که ده روز زیاتری خایاند، له گمل نهوهشا این عبدالحکم جگه له چند وشهیک هیچی لم بارهیده نهنووسیووه که نهمه وشه کانیه تی: پاشان له کریزن بدیک گهیشن، ماهی زیاتر له ده روز له گمل یه کدا جدنگان، عبدالله ی کوری عومنه له پیشنه وی سوپاکه بیو، نه روزه هدلگری نالای مسلمانان و دردانی کاکی عهمر بیو، نه روزه عهمر نویزی (صلة الخوف) کرد، پاشان خوای گهوره ناوچه کهی بز مسلمانان نازاد و نواهلا کرد و مسلمانان ژماره کی زوریان له رومه کان کوشت و شوینیان که وتن تا نهسکه ندهرید، له میانی نهمه شدا چیزکیک سهباره ت به فاره مانیه تی عبدالله ی کوری عهمر و مدردانی مامی هاتووه،^۷ نهسکه ندهرید له کاتی پزگار کدنیدا له لایمن مسلمانانده پایته ختیکی ههبو و دووه مین بهره‌ده کانی نیپراتوریه تی بیزه نتینیه کان ههستیان به مهترسی دهست به سه راگرتی مسلمانان ده کرد به سه ریدا و به پهروزشی نهوه و بیو، تهنانه هیره قل دهیت: نهگر عهرب له نهسکه ندهریده درک وتن نهوا له مهدا دابرانی پادشاهی روم و تیاجونیانه^۸ بچیته دهره و پهیوه ندی بکات به جدنگی

۱- الدولة الإسلامية في عصر الخلفاء الراشدين (ص: ۲۲۵).

۲- الدولة الإسلامية في عصر الخلفاء الراشدين (ص: ۲۲۵).

۳- همان سرچاوه.

۴- همان سرچاوه.

۵- الدولة الإسلامية في عصر الخلفاء الراشدين (ص: ۲۱۶).

۶- همان سرچاوه.

مسلمانانهوه، کاتیک که له خۆ ئاماده کردنه کەھی بیویمه وه خوای گەوره گیانی لى ستاند و به چاره نووسی خۆبى گەياند ، خوای گەوره بارانی پې لە كۆمەكى و هاريکارى خۆبى باراند بىسىر مولسلماناندا^۱، له پاش مردنی هيره قل کاروباري دەولەتى بىزەنتىنى دووچارى تەنگ و چەلەمە هات بە جۈزىيەك كە قوستەنتىن و هيرەمكى دووهم (هيرقليانووس) بىپەتەپە بىرىدىن دەولەتىان گرتە دەست ئىمپراتوريهتى مارتىنە دايىكى هيرقليانووس بىشدارى لەگەن كردن بەلام قوستەنتىن بە خىرايى و پاش سەد پۇز لە مردنى باوکى مەرگ رېتگەي پېتگەت و نەمەش وائى كرد كە پەنجەي تاوان بخريتە سەر ئەم ئىمپراتوريهتى كە ئازارەزو مەندى نەوه بۇو كە كورەكەي بە تەنها فەرماننەوابىي بکات و نەمەش وائى كرد كە كلپى شۇرۇش لە دۈئى تاو بىگرىت، فيتنەي زيان بەخش لە ولاتدا ماوەي چەند مانگىنلى خاياند، هەتا كۆنستانس كورى قوستەنتىن بە ھاوبەشى لە گەن هيرقليانووسى مامى فەرماننەوابىيان گرتە دەست.^۲

ئەسكەندرەي سەربارى پىتمەوي شۇورە كانى و گەورەيى زۇرى پارىزەرانى بە شوتىنى جوگرافىيائى بەرگرى خوازانە جيادە كەرىتەوه كە لە باكىورەو دەريا دەيارىتىت، بە جۈزىيەك ئەم دەسەلات بۆ رېمە كان بۇوە ھەرەوھا دەرياچەي مەريوط لە بەشى باشۇرۇيەو بۆتە قەلایەك و پارىزەگارى لى دەكەت، سنور بەزاندىن و تىپەپاندىنى كارىتكى زۇر سەخت و دژوار بۇوە، يەكتىك لە لقە كانى نىلى كۆن كە ناوى (نزعۃ الشعبان) لە پۇوى پەزىۋايدۇ بە دەوريدا دەسۇپرەتەوه، بەمەش جىگە لە پېنگىيەك لە پۇوى پەزىۋەلاتىيەو نەبىت هىچ رېتگەيەك نامىننەتەوه بۆ گەيشتن پىسى، كە ئەم رېتگەيەش رېتگەي گەيدىنەرە لە نىتوانى و نىتوان كەرىزىندا.^۳

گەمارۆكە چەند مانگىنلى خاياند و لاي عەمەر مەترسى ئەوهى دروست كرد كە سەربازانى ھەست بەنانومىتىدی يان پەك كەوتەن لە بىرەدەم دوزەمانىيان بىكەن، بۆيە بېپارىدا كە كەتىبە كانى بلاۋە پى بکات هەتا بە نىتو ناوجە كانى دەلتا و گوندە كانى صەعىددا بگەرتىن ، جىگە لەمەش درېئى ماوەي گەمارۆكە ئەسكەندرەي تۈرپەي عومەرى ھەڙاند، لە ناخىدا چەندىن بېركەنەوه و گومانى دەريبارى ئامادە باشى سەربازە كانى بۆ گىيان فيدايى و دەستپىشخەرى رۇزىاند، پېشىبىنى ئەوهىشى كرد كە ئەمە هىچ نىيە جىگە لەوهى كە بۆيان نوى بۆتەوه،^۴ ئەمە لە نامە كەيدا بۆ عەمەر كورى عاص شىكىدەوه كە تىايىدا دەفرمۇويت: (لەپاشدا، من سەرم سووپە دەمەننەت لە دواكەوتتانا لە بىزگار كەردنى مىسر، ئىپە نزىكەي دوو سالە لە گەللىان دەجەنگەن ئەمە هىچ نىيە جىگە لەوهى كە ئىپە نوينگەر ئەنەن تىيدا كردووه، لە دونىادا ئەوهەتان پى خوش بۇوە كە دوزەمنە كەتانا پىسى خوشە، خواي گەورە نەتەوهەيەك سەرناخات مەگەر بە راستى نيازىيان بۆ ئەم سەركەوتتە، من چوار كەسم بۆ ناردۇوي (واتا زوپىر و

۱- الدولة الإسلامية في عصر الخلفاء الراشدين (ص: ۲۲۶) نقلًا عن ابن عبد الحكم.

۲- هەمان سەرچاوه (ص: ۲۲۷).

۳- هەمان سەرچاوه (ص: ۲۲۵).

۴- هەمان سەرچاوه (ص: ۲۲۷).

هاوه‌لآنی) وه ناگادارم کردیتده که هریه‌کیکیان له جیئی هزار پیاوه وه ک نهوهی من بیزانم، مه‌گمر نهوهی که کهسانی تر نهمه‌یان گزپریتت، نه‌گر نتم نامه‌یدی منت پی گهشت، وتاریک بتو خدلکی بدده هانیان بده له سه‌ر جهنگی دوژمنانیان، ثاره‌زوومهند و نیازمندیان بکه له ثارامی و نیمت و نیازیندا، نه‌و چوار که‌سه بعده پیش خدلکه که‌هوه و فدرمان بده بمو خدلکه که کوسب و ته‌گهره‌یه کیان هه‌بیت وه ک کوسبی یدک پیاو واپیت وه نه‌مه‌ش با له کاتی ناوابونی رؤژی هدینیدا بیت، چونکه نهوه کاتیکه که میهربانی خواه گهوره‌ی تیدا ده‌باریت و نزا و پارانه‌وه کان تیایدا گیرا ده‌بیت، با خدلکه که هاواییان بتو لای خواه گهوره‌یان ببهن و داواه سه‌رکوتینیان لی بکهنه بسدر دوژمنایاندا، کاتیک که عه‌مر نامه‌کهی عومه‌ری پی گهشت خدلکه کهی کوکرده و نامه‌کهی بتو خویندنه‌وه پاشان چوار که‌سه‌کهی بانگ کرد و خستنیه پیش خدلکه که‌هوه و فهرمانی دا به خدلکه که که خزیان پاک بکنه‌وه و دو رکات نویزو بخوین، پاشان روو بکنه خواه گهوره و داواه سه‌رکه‌وتني لی بکدن، نهوانیش تمواوى کاره‌کانیان نه‌غمادا و خواه گهوره‌ش ناوچه‌کهی بتو نازاد کردن،^۱ ده‌گیپنوه که عه‌مری کورپی عاص راوه‌یی به موسلمه‌ی کورپی موخلده‌دی نه‌نصاری کردووه و پیتی فهرموده: که‌سیکم بتو ده‌ست نیشان بکه بتو جدنگی نهم رؤژمانه، موسلممش فدرمومویت: من پیم وايه که تو سهیری پیاویک بکهیت که شاره‌هزای و نهزمونی له یارانی پیغمه‌میدر (علیه السلام) وه ورگرتووه و توش له سه‌روروی نه‌و خدلکه‌وه به‌لینی پی‌بدهیت، تنه‌ها شوه که راسته‌وخز ده‌چیته ناو جهنگه‌که‌هوه و کوتایی پی‌دینیت، عه‌مریش فدرموموی: نهوه کییه؟ نهوه کییه؟ عوباده‌ی کورپی صامته، عه‌مر بانگی کرد، کاتیک که عوباده لیئی نزیک ببویوه و ویستی له سه‌ر نه‌سپه‌کهی دابه‌زیت، نه‌ویش سه‌ری پمه‌کهی نیشان دا و عه‌مر دانه‌بده‌زیت، بیته سه‌ر تیره‌ی رمه‌که‌تم نیشان بده، نه‌ویش سه‌ری پمه‌کهی نیشان دا خواه عه‌مامه‌کهی له‌سری لا‌برد و به‌لینی پیتا و جدنگی رؤمه‌کان پی سپارد، هدر لمو رؤژانه‌دا خواه گهوره شاری نه‌سکه‌نده‌ریه‌ی له‌سر ده‌ستی عوباده پزگار کرد،^۲ له پیاویه‌تیکی تردا هاتووه که ده‌فرمومویت: من بیرم لهم کاره کردتده که کوتاییه‌کهی چاره‌سه‌ر ناکریت به یدکیک که سه‌ر تاکه‌ی چاره‌سه‌ر نه‌کردیت و نهم کاره‌ش که‌سیکی نه‌نصاری ده‌ویت، دواتر عوباده‌ی کورپی صامته بانگ کردو به‌لین و په‌یانی پیتا و خواه گهوره‌ش له‌سر ده‌ستی نه‌و ناوچه‌کهی پزگار کرد،^۳ ابن عبدالحکم ده‌گیپتیتده، که گه‌مارۆی شاری نه‌سکه‌نده‌ریه ماؤه‌ی^(۴) مانگی خایاند و له سه‌ر تای مانگی موحدرمه‌می سالی^(۵) کوچی نازاد کرا،^۶ که نهم بدرواره‌ش هاوکاته له‌گەنل رؤژی^(۷) کانونی یه‌که‌می سالی^(۸) زاینی، له کاتیکدا که بتلدر له به‌دواچوونه کیدا سه‌باره‌ت به نازاد کردنی میسر، که گه‌مارۆی شاره‌که له کوتاییه‌کانی مانگی یونیوی سالی^(۹) زاینی ده‌ستی پینکرد و

۱- الدولة الإسلامية في عصر الخلفاء الراشدين (ص: ۲۲۵) نقلًا عن ابن عبد الحكم.

۲- همان سرچاوه. (ص: ۲۲۷).

۳- الدولة الإسلامية في عصر الخلفاء الراشدين (ص: ۲۲۸).

۴- همان سرچاوه.

لە نۆفەمبەرى سالى (٦٤١) زايىنى كە ھاواكتە لە گەل (٧) يى مانگى (ذى العجة) يى سالى (٢١) يى كۆچى شاھر كە خۆى دا بەدەستەوە وە ئەم وتمىيەش لە نامەكەى عۆمەرى فاروق بۇ عەمرى كورى عاصى پشت رپاست دەكىتىھە كە دەنۇسىتىت: ئىتە ماوهى دوو سالە لە گەليان دەجەنگەن وە ماوهى گەيشتە عەريشى عەمر لە كانۇونى يەكەمى سالى (٦٣٩) يى زايىنى و خۇ بەدەستەوەدانى ئەسکەندەرىيە لە مانگى نۆفەمبەرى سالى (٦٤١) زايىنى يەكسانە بە دوو سالى مانگى كە عەمرى خەلکى شارى ئەسکەندەرىيەي هيشتەمۇ و نەمى كوشتن و سووكاپەتى پى نەكەن و كەننە خەلکانى بەلەن پېتەراو، وەك دانىشتوانى باپلىۈن... پاشان عەمر لە ئەسکەندەرىيە هيئىتىكى پاراستىنى لە هيئىتەكانى بەجىھەيتىش پاش ئەوهى كە لىيى دلتىيا بسو وە تەداوى كەتىبەكانى بلاو كردەوە بۇ ئازادەردنى تەداوى قەلاو شارەكانى پۆم، دواتر پزگاركردنى كەنارەكانى دەريايى ناوەرپاستو شارە گۇرەكانى وەك پەشيدو دەمياط و شارەكانى تر تەداواكاري بۆكرا، پاشان دەستى زالپۇونى خۆى گەياندە دەلتاۋ صەعيىېنى ميسىر.^١

سېيىھەم: رىزگاركردنى بەرقە و تەرابلس

عەمر پاش ئەوهى ميسىر، بۆيە عەمر سالى (٢٢) يى كۆچى بە هيئىتكەوە رووى كرده بەرقە و پىتىكەي پارىزراو بىكەت، تەگەر بىت و پۆمە كان هىئىتكىيان لە شارەكانى بەرلاقە و تەرابلس ھەبىت و خۆى لەوى قايم بىكەت، پەنگە هەلىيەكى بۇ دەستەبەر بوبىتت و لە خۇبايى بۇون واى لى كەدىتت كە هيئىش بىكەت سەر مۇسلمانان لە ميسىر، بۆيە عەمر سالى (٢٢) يى كۆچى بە هيئىتكەوە رووى كرده بەرقە و پىتىكەي نىوانى و نىوان ئەسکەندەرىيە ئە دەمە كشتوكال و ناوهەدانى بسو، لە پىتىكەيدا بە هيچ شىۋىھەيك فيئل و تەلەكى نەھاتەرىي، كاتىك كە گەيشتە ئەھى دانىشتوانەكەي بە دانى سەرانە لە گەللىپىتىك كەھوتىن، ئە دەمە خەلکە بەرقە پاش رىزگاربۇونى باجەكانيان دەنارد بۇ والى ميسىر بى ئەوهى هيچ بزوئىنەر يان بزاوايىھەكىيان بۇ بىت، پەنگە بەرقە باشتىن مىللەتى رۆزئاواي عەرەب بۇون كە فيتنە نەيتوايىوھ بچىتە نىوانيانمۇون پاشان عەمر لە گەل ئەمەشدا بەرەو تەرابلسى خاونەن قەلا نەبەزەكان كەھوتەپى كە ئەمە سۈپايدە كى گەورەي پۆمە كانى تىدا بسو، دەرگاكانى داخست و ئارامى لە سەر ئە گەمارۆيە گرت كە مانگىكە بەرەوام بسو كە مۇسلمانان تىايىدا نەياندەتونى هيچ شتىك بىكەن و دەرياكەش لە پۇرى پشتىيەوە نۇساواھ بە مالەكانى شارەكەوە، لە نىوان شارەكە و دەرياكەشدا هيچ شۇورەھەيك نىيە، پاشان كۆمەلەتكە لە مۇسلمانان كارەكىيان قۆستەوە و سەركەمەتون بۇ شارەكە لە رووى دەرياوە، دەستىيان كەرە (الله أكير) كەردن، پۆمە كان هيچ سامىيەتكىيان نېبسو جىڭە لە كەشتىيەكانيان، بە جۈرىتىك كە عەمر بە هيئىزە كەيدەوە هيئىشى بۇ بىردىن جىڭە لەوانەي كە بەھۆى بەلەمە كانيانەوە خۆيان حەشار دابسو كەسيان دەرياز نېبپۇون، مۇسلمانان هەرجىيەك لە شارەكەدا بسو بە غەنئىمەت بىردىيان، عەمر هيئىتىكى بەو دەرۋىبەرەدا بلاوە پېتىكەد و نىيازى كە لە پۇرى رۆزئاواھ تەداواكاري بۇ پزگار كەدەكانى بىدات و

بدرەو تونس و زەویە کانى کىشۇرە رەش بەپىچىت بىكەۋىت و نازادىيان بىكت، ھەدر بەمىدەش نامەيەكى نۇوسى بۆ عومەر، جىگە لەمە عومەر دەترسالە كارى گەشتىيارى سوبىاي مۇسلمانان لە بەرەيەكى نويىدا وە پاشان دلىنيا نەبۇو لەوەي كە پۈزگار كراوه بە لەشكەرىتىشىيەكى خىترا لە شامەوە بۆ تەرابلس، بۆيە لە شارى تەرابلس فەرمانى دا بە وەستانى سوبىاي ئىسلامى و بەمىدەش دەولەتى ئىسلامى لە سەردەمى عومەردا پەرەي سەندتا پۇپىئىكى بەرفراوانى زەوي بىگىتەوە كە سەنورەكەي لە پۇزىھەلەتمەوە پۇپىارى جەيچۈن و سەنەدو لەپۇزىناواه و لاتانى کىشۇرە رەش و بىبابان و دەشتايىيە کانى و لمبا كورىيە و چىاي ئاسىيای بچۈركۈچ و زەویە کانى ئەرمىنیا و لە باشۇرۇي زەرييائى ئارام و لاتى نزىبەيە لە دەولەتە جىيەنەي و فەرەگەزە كان و ئايىنىيە كان و لَاوازى و رەفتارە كان، و دانىشتوانەكەي لە سايىيە دادپەرەرەي و بەزىمى ئىسلامدا ژياون، ئەو ئايىنەي كە بە مافى لە ژيانىيکى بەپىزىدا پاراستىنى و ئەگدر ناتەبا بۇوبىن لە بېرۇباوەرپىاندا، و لەگەن دانىشتوانەكەي لە عورف و عادەتىاندا بۇوه.^۱

۱- الدولة الإسلامية في عصر الخلفاء الراشدين (ص: ۲۳۱).

دوانگەن سېيىھەم

گۈنگۈزىن وانە و سوود و پەندەكانى رېزگاركىرىنى مىسر

يەكەم : بالولىيىزى عوبادەت كورى صامتى ئەنصارى بۇ مەقۇقس :

عەمرى كورى عاص قىلايى باپلىيۇنى گەمارۋۇدا و مەقۇقس نامىيەكى نارد بۇ عەمر كە ئەمە دەقەكىيەتى: بە راستى ئىتىۋ چۈونە ئىتىۋ لاتى ئىتمە، سوور بۇون لەسەر جەنگمان، مانۇھەتان لە زەھى زارماندا درىزى كىشا، بەلام ئىتىۋ گروھىنىكى ئاسانن و رۆمەكان لە خشتەيان بىردىن و خۆيان بۇ ئىتىۋ ئامادە كرد و چەك و جىبه خانەيان لە گەلەدایە، ئەم دەستكەوتە دەورى ئىتىۋى دا، ئىتمە كۆمەلە دىلىتىكىن لە ئىتىۋ دەستى ئىتمەدا، لمبىر شەو چەند پىياوينىكى خۆتاغان بۇ بىنېرەن تا گۈى لە قىسىه كانيان بىگىن بىلکو شەو گرفتىدى لە ئىتىۋ ئىتمە و ئىتىۋدا يە بە شىيوبىه چارە سەر بىكىت كە ھەردوو لامان پىتىمان خۇشە، ئەم جەنگە لە ئىتمەش و لە ئىتىۋش دا بېرىت پېش ئەھىد كە رۆمەكان داتان بېشىنى كەسە كەن دەيىج سوودى بۇز ھېيچ لايەكمان نەبىت، تواناي نەبىت بەسەرەيدا، رېنگە ئىتىۋ پەشىمان بېنۇو ئەگەر كارە كە ناتەبا بە داخوازى و تىكاى ئىتىۋ بۇو، بۇزى داواتان لى دەكەين كە پىياوينىكى لە خۆتاغان بۇ بىنېرەن، ئىتمە بە شىيوبىدەك مامەلەيان لە گەل دەكەين كە شوئىنى رەزامەندى ئىتمە و ئىتىۋش بىت و ئەوان بەمە لە شتىكىدا دەبن، كاتىتكەن كە ئىتىۋداوە كە مەقۇقس هات بۇ لايى عەمرى كورى عاص بۇ ماوهى دوو رېزۇ دوو شەو لايى خۆزى بەندى كرد، هەتا مەقۇقس لە سەلامەتى ژيانىيان ترسا، بە ھاوارپىكانى و تە: بىنېتىان، كە مۇسلمانان ئىتىۋداوە كانان دەكۈزۈن و بەندىان دەكەن، ئەمەش لە ئائىنە كە خۆيان بە شىاوا دەزانى؟! بىلکو عەمر بەمە ويستى حالتى مۇسلمانان بخاتە رپوو، پاشان عەمر لە گەل ئىتىۋداوە كەيىاندا و لامى دانەوە كە ئىتىوانى من و تۆ جىگە لە يە كىتكەلەم سى حالتە هېچى تر نىيە: يان مۇسلمان دەبن، ئەمە دەبىنە بىرامان و ئەمە بۇ ئىتمەيە بۇ ئىتىۋش بە ھەمان شىيۆ دەبىت و ئەگەر بەمە قايل نەبۇون ئەوا سەرانە دەدەن و ئەگەرنا جەنگ، تا خواى گەورە دادى ئىتىغانان دەكەت و ئەمە باشتىرىنى دادوەرانە،^۱ كاتىتكەن ئىتىۋداوە كە مەقۇقس كەيشتە لايى، مەقۇقس و تى: ئەوانان چۈن بىنى؟ ئەوانىش و تىيان - مىللەتىكمان بىنى كە لاي ئەوان مەدن لە ژيان خۆشتە، خۆ بە كەمزانى لاي ئەوان لە پلەدارى خۆشەويىستەرە، ھېيچ كاميان لە دونيادا نىازىتكەن و حەزىتكى ئىنمە، بىلکو دانىشتنىان لەسەر خالك و خواردىنيان لەسەر ئەزۇنۋىيانە، ئەمیرە كەيان وەك يە كىتكەلەوان واين پايدارە كەيان لە دەسەلاتتارە كەيان جىيانا كرىتتۇوه، گەورەيان لە بەندەيان جىيانا كرىتتەوە، ھەر كە كاتى نوپىز دى كەسىتكەلەوان دوا ناكەۋىت،

پهلو و پزیان به ئاو دهشون و له نویزه کانیاندا ملکه‌چ دهبن، مدقوقس له مدهدا و تى: سویند بدو كمسى كه سویند پي دهخورىت، ئهو كمسانه ئه گدر بچن بز كيو راي ده مالن، هيج كمسىك تواني جمنگى ئهم ميلله‌ته نيه، ئه گدر ئه مرزا ئيمه رېتكەوتنى ئه مواد دهسته بدر نه كمهين له كاتىكدا لم دهستكه‌ته گه مارزا دراون، له مرزا به دواوه ئه گدر زهوي بيانگريتىه خۆي و لاميان ناده‌نهوه، خۆزان بپاريزن له ده‌رجونن له شوينه کانيان، دواتر مه‌قوقس نيردراوي خۆي ناردەوه بولایان و تى: نيردراوي خۆزانغان بز بنيزرن تا مامەلەيان له‌گەلدا بكمين ئيمه‌ش و ئىوهيش بانگشەي کاري خۆمان بكمين بدلکو پېتكەوتنى بز ئيمه‌ش و بز ئىوهش تىدا بيت، عەمرى كورى عاصيش ده كەسى نارد بولایان كه عوباده‌ي كورى صامت يەكىكىان برو و بدرزى بالاي بست برو، عەمر فەرمانى پىدا كه وتبىئيان بكتات، ئه گدر داوايان لىتكرد به يەكىك لەو سى حالتىمى پېشىو نەبىت و لاميان نەداتەوه، چونكە ئه ميرى باوهرداران بەمه له من هاتۇتە پېشى، فەرمانى پىتاوام كە جىڭ لە يەكىك لەم سى حالتانه هيچى تر پەسند نە كەم، عوباده‌ي كورى صامت پىاوتىكى رەش پىست برو و كاتىك كە سوارى كەشتىيە كان بونن بز لاي مدقوقس، و چۈونە لاي، عوباده پېش كەوت، و لمبىر رەشىيە كەدى مه‌قوقس ليلى ترسا، پاشان و تى: ئەم رەش پىستەم لى لابدن، كەسيكى تر بىتنى كە قسم له‌گەل بكتات، ئەوانىش و تيان: ئەم رەش پىستە باشتىينمانه له را و بزچوون و زانىارى و زانستدا ، كراوهتە پېشىرەمان وە ئيمە هەموو مان دە گەرتىنەوه بز لاي را و پەيىشى ئەو، ئەمەر كەشان فەرمانى پېتكەردووه له‌گەل ئيمەدا بودى كە فەرمانى پېتكەردووه، فەرمانى پى كەدوين كە له‌گەل قسه و راكانىدا ناكۆك و ناتىبا نەبين، دواتر مدقوقس بە وەفذە كەدى و تى: چۈن قايل بونن كە ئەم رەش پىستە باشتىيننان بيت، دببو ئەو له خوارى هەمووتانەوه بيت؟ ئەوانىش و تيان: نەخىر هەروهك دەبىنى ئەگەرچى ئەو رەش پىستە، بەلام ئەو له باشتىين كەسنان له شوين و پېشىنى و له ئىرى و را و بزچووندا، رەش پىستە كان له نېتو ئيمەدا نەناسراو نابىت دواتر مه‌قوقس بە عوباده و تۇرهە پېشى ئەي رەش پىست و به هيئوري له‌گەل بدوى چونكە من له رەشىيە كەت دەترسم، ئە گدر قسه كانت لە سەرمۇن تۇند بىن ئەوا له سامى خۆت زىاد دەكەيت، پاشان عوباده ليلى چۈويه پېشى و فەرمۇو: گۆيىم لە قسە كانت گرت، لهو هاوهلانى كە له دواى خۆم بە جىم هيىشتۇون ھەزار پىاواي رەشيان تىدايە كە هەموو بىان وەك منن و زور لە من رەشت و رۇوخسار ناشىرىتىن، ئە گدر بيت و بىان بىنى ئەوا له من زياتر لييان دەترسيت وە من ئەم كارەم پى سېپىدراروه و گەنچى خۆم بەرپى دە كەم، من له‌گەل ئەمەشدا سوپاس بز خودا لە سەد پىاواي دوڑمنى خۆم ناترسم ئە گدر هەموو بىان پېتكەوه بىن بۆم، هەروهها ئەم ھاوهلانەش بە هەمان شىۆن، بدلکو ئارەززوو و خواستى ئيمە جىهاد كردنە لە پىنماوى خوادا، وشىن كە وتنى رەزامەندى خودايە... وە جەنگانغان لە دىرى دوڑمنانغان لەو شىۋازانه نيه كە كەسانىتكى لە پىنماو بە دەست ھېتىنانى دۇنيا بز خودا دەجەنگن، ئەممەش داخوازىك نيه بز زور بونن لە ئيمە، بدلکو خواي گورە ئەمەي بز ساز داولىن، كارېتكى واى كردووه كە هەرچىيە كەمان لە ووه دەست بکەويت حەلالە، ئەوهى كە سان باكمان ليلى نيه ئەوهى: كە وەزنىتكى زىرى دەست دەكەويت، يان جىڭ لە درەمېك هيچى ترى نەبىت، بدلکو مەبەستى هەر يەكىكمان لە دۇنيا خواردىتكە كە بىخوات، تا برسىتىيە كەپى بېپەويتىه و لە‌گەل

کالایدیک که خوی پی پیشیت، نه‌گدر هدر یه کیکمان ته‌نها نه‌می‌ههیت نهوا به‌سیه‌تی، نه‌گدر کیشاندیه‌ک زیپری دهست که‌ویت نهوا له پیناو ملکه‌چی خودادا دهیبه‌خشیت، کورت بپی ده‌کات بدسر که‌وه‌وه که له چنگیدایدن لمبهر نه‌وهی که ناز و نیعمه‌تی دونیا هیچ نیعمه‌تیکه وه خوشگوزه‌رانی دونیا هیچ خوشگوزه‌رانیکه، بدلکو ناز و نیعمه‌ت و پیغه‌مبه‌ره که‌شان بدمه فرمانی پی داوین، په‌یانی لی خوای گهوره‌ش بدمه فرمانی پی داوین و پیغه‌مبه‌ره که‌شان بدمه فرمانی پی داوین، په‌یانی لی وه‌گرتووین که هدوئی دونیامان جگه له رهوانده‌وهی برسیدتی و پوشینمان هیچی تر نه‌یت، هیمه‌ت و سرقالی نه‌ویش له ره‌زامه‌ندی خوای گهوره‌ی، و جیهادی دوژمن دایه کاتیک که مه‌قوقس نه‌مانه‌ی لی بیست، به‌وانه‌ی ده‌ورویه‌ری وт: ثایا همرگیز لم جوزه قسانه‌تان بیستووه، من له رووخساری تراسام، به‌لام قسه کانی لای من زور له رووخسار مه‌ترسیدارتله، نه‌م پیاوه و هاوه‌له کانیشی خوای گهوره ده‌ری هیناون بز تیکدانی سدر زه‌وهی، نه‌وهی که من گومانی بز ده‌بم پاشاکه‌یان کوت‌نرولی تدواوی سدر زه‌وهی ده‌کات، پاشان مه‌قوقس له عویاده هاته پیشی و پیسی وт: نه‌ی مه‌رد، گویم له وته‌کانت بسو، نه‌وهی که من ده‌رباره‌ی تو و هاورپیکانت باسم کرد له همه‌مو ته‌مه‌فدا پیستان نه‌گهیشتوم مه‌گدر بده‌وهی که باسم کرد، ده‌رنه که‌وتوون بدسر نه‌وهی که سه‌رکه‌وتوون بدسره‌ریدا مه‌گدر به خوش‌هیستی و شاره‌زرو‌مهدیان بز دونیا بیت، پرم که له هد‌زار نایمن روویان له نیمه‌ناوه بز جدنگی نیوه، نه‌وان میله‌تیکن ناسراون به جوامیری و به‌هیزی له‌وانه‌ی که باکیان نیه به که‌سیک یان به بکوژیک، نیمه‌ده‌زانین که نیوه سدر ناکهون به‌سریاندا، به هزوی لاوازیستان و که‌میتان ناتوانن گه‌مارزیان بدنه، نیوه لمنیو چنگی نیمه‌مانگیک ماؤنه‌ته‌وه، نیوه له رووی باری بژیوی و بارود‌خختاندا له ته‌نگه‌لانی و خراپیدان، نیمه سه‌رکه‌وتوونین به‌سرتاندا لمبهر که‌می و لاوازیستان و که‌می نه‌وهی که له ده‌ستناندایه، نیمه خومان به چاک ده‌زانین نه‌گدر له‌گلتان پیک بکه‌وین و بدسر نیوه‌دا یه‌کی دوو دینار و بدسر نه‌میره که‌تاندا دووسدد دینار و به‌سر خلیفه‌که‌شاندا همزار دینار فمز بکه‌ین، پاشان نیوه نه‌و پاره‌یدمان پی دده‌نه و ده‌گه‌رپیشه بز ولاتی خوتان پیش نه‌وهی که سوپایدیک که هیزیان بدسره‌ریدا نیه راتان بمالیت، پاش نه‌وه عویاده‌ی کوری صامت (۱۴) فه‌رمووی: نه‌ی کابر، خوت و یارانت بایی مه‌که بدسرماندا، به‌لام سه‌باره‌ت به پرم و ژماره و زوریسان که نیمه‌ی پی ده‌توقیتی، من خومان به‌هیز ناکه‌م به‌سریاندا، سویند بدو که‌سی که گیانی منی به‌دهسته نه‌مه شتیک نیه که تز نیمه‌ی پی ده‌ترسیتی، شتیک نیه که نیمه‌ی پی بشکیتی له‌وهی که تیایداین، نه‌وهی که نیوه باسی لیوه ده‌کهن نه‌گدر پاست بیت نهوا من سویند به خوا زیاتر شاره‌زروی جه‌نگیان ده‌کم، توندترم بز سه‌رکه‌وتنم بدسریاندا، لمبهر نه‌وهی نه‌مه بز نیمه به بهانه تره لای خوای گهوره‌مان نه‌گدر لیتی چووینه پیشه‌وه، نه‌گدر کوژراین له دواییمان نه‌وه بز نیمه جی نشینتره له ره‌زامه‌دنی و بددهست هینانی به‌ههشته‌که‌ی، ندک له شتیک که سه‌قامگیرتر بیت بز چاوانمان و له‌وه بز نیمه خوش‌هیست نیه و نیمه له نیوه نه‌و ده‌مه داوای یه‌کیک لم دوو چاکه‌یه ده‌که‌ین، یان بهم غه‌نیمه‌تی دونیامان بز گهوره ده‌کهن نه‌گدر سه‌رکه‌وتن به‌سرتاندا، یان غه‌نیمه‌تی دواپرژمان بز گهوره ده‌کهن نه‌گدر سه‌رکه‌وتن بدسرماندا، نه‌مه خوش‌هیست ترین نه‌وه دوو سیفه‌تیه بز نیمه پاش

هولدان له ئیمده، خواي گهوره له قورئاندا پیمانی فه‌رموده: «كَمْ مِنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٌ غَلَبَتْ فِتْنَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الْصَّابِرِينَ» (البقره: ۲۴۹).

پیاویک له نیو ئیمدهدا نیه که شدو و پوش له خوا نه‌پاریته‌وه که شهیدی پس ببه‌خشیت و نه‌گهربیته‌وه بز ولاته‌کهی، و نه‌گهربیته‌وه بز نیو مال و مندالله‌کهی، کسیک نیه له ئیمده که پدرؤشی نه‌وهی پاش خۆی بیت، همر یەکیک له ئیمده مال و مندالی سپارادۆته خواي گهوره په‌رۇشى ئیمده ئه‌وهیه که له پیشمانوه‌ید، سهباره‌ت به وتد کهی توش: ئیمده له ناپەحەتى و تندنگەلانى بزۇيى و ھلولمەرجان داین بەلکو ئیمده له باشترين خۆشى و بختوهرى ژیان داین، نه‌گه دۇنيا ھەمموسى بز ئیمده بینت ئەوا لەوهی ئیستا ئیمە تىدايە داواي زیاترمان نەدەكرد توش سەرنجى ئەوه بىدە کە دەتھوی، بۆمانى رۇون بکەرەو، له نیوان ئیمە و ئیوەدا سیفه‌تىك نیه که له ئیوەی وەرگرین، به یەکیک له سى سیفه‌تە ندبیت وەلامتان ناده‌ینەوە، کامیانت دوهی ھەللى بزىرە، چاوى خۆت مەپە ناپەزاپى، نه‌میرە کەم بەمە فەرمانى پى كردووم، ئەمە بەلینىكى پیغەمبەر (صل) بۇو له پېشتىدا بز ئیمە: يان دېنە ژىر سايىھ ئايىنى ئىسلام کە خواي گهوره جگە لهو ھیچ ئاینیتىكى تر پەسەند ناکات، کە ئەمدەش ئايىنى پېغەمبەران و نېرداوانىدەتى، خواي گهوره فەرمانى پېداوين کە بىدنگىن له دزى هەر كەسیک کە سەرپیچى دەکات، دەست بەردارى بىن ھەتا دېتە ژىر سايىھەو، نه‌گەر ئەمە كەر ئەوا ئەویش وەك ئیمە مافى ھەيد و ھەرچىھ کمان لەسەر بۇو له سەر ئەویشە و ئەو دەمە دەبىتە برامان لە ئايىنى خوداوه، نه‌گەر تو و ھاپریتکانت ئەمە پەسەند بىکەن، ئەوا بە خەندەورى دۇنيا و دواپۇز دەبن، ئیمە له جەنگتان دەگەرىشىنەو و ئەزىزەت و پۇويەرپۇبونەۋەتان بە شياو نازانىن، نه‌گەر ئەمەتان لەگەنل دەكىن نەبۇو دەبى سەرانە بىدەن، ئەوا بە دەستى خۆتان سەرانەمان پى بىدەن، مامەلەتان لەگەنل ئیوەش بىتن، لەگەلتان دەجەنگىن دزى هەر كەسیک سەرپیچى بکات وە شتىك له زەوی مال و خۆيتان لەكەدار بکات، ئیمە له بىری ئىتوھ ھەلدەستىن بەو کارە، نه‌گەر ئىتوھ له لايمى ئیمەو بەلینىتان پى درا، بەمەش ئىتوھ پەيمانىكى خودايتان لەسەرمانە، نه‌گەر بەمە قايل نەبۇون و سەرپیچيتان كەر ئەوا لە نیوان ئیمە و ئىتوھدا جگە له دارتىك کە بە ششىز بکريت ھەتا دواينمان دەمرىت يان ئەو بەشمى دەمانەۋىت لىتاتان و دەبىھىن و ھىچى تر نىيە له نیواغاندا، ئەمە ئەو ئائىنمى ئیمەدە كە پىقەرزىرىخ خوداين، نه‌وهى لە نیوانى ئیمە و ئىتوھدا يە بە ھیچ شتىكى تر شايىستە نايىت پاشان سەيرى خۆتان بىكەن، مەقۇقس وتى: ئەمە لەوهى كە ھەرگىز ناكريت و نايىت، ئىتوھ ھېچتان ناوىت جگە لەوهى، كە بانكەنە بەندەي خۆتان و دۆنیاش و نەبۇوە، دواتر عوبادە پىقى فەرمۇو: چىت پى باشه ھەللىبىزىرە، مەقۇقس وتى: جگە له سى سیفه‌تە بە ھېچى تر وەلامان نادەنەو؟ عوبادەش دەستى بەرزا كەر دەنەو و فەرمۇو: نەخىر، سويند بە خواي گەورە ئاسمان و زەوی خواي ھەممو شتىك، ئىتوھ ھېچ سیفه‌تىكى ترتاتان لاي ئیمە نیه لەبەر ئەوه شتىك ھەللىبىزىرەن بز خۆتان، مەدقۇقس لېرەدا لاي

کرده وه بُو هاورپیکانی وتی: چی ده لین؟ ثوانیش و تیان: ثایا که س بهم سه رشزپیه قایل ده بیت؟ ثهوان دهیاندویت پروینه نیو ثاینه که یانده، ثهمه هرگیز ناییت، به جوزیک نیمه واژ له ثاینه مهسیعی کورپی مریم بهینین و پروینه نیو ثاینیکه وه که بنه ماکانی شارهزا نین، لوهی که دهیانه ویت سووکایه‌تیمان پی بکهن هم‌تا هه تایه بانکنه بهنده خویان، ثموا مردن لمده ثاساتره، ثه‌گهر قایل بن بهوهی که چهندین جار پیمان داون ثموا بُو نیمه هیورتره، مدقققس به عویاده وت: میله‌تکم قایل نابن و سه‌ریچی داخوازیه کان ده‌کمن، تو پیت چونه؟ بگه‌پیوه بُو لای هاورپیکه‌ت له سره ثهوهی که نه‌جاهه چیتان بویت ده‌تانده‌ینی و ده‌رُون و لیمان ده‌گه‌رین عویاده و هاورپیکانی هستانه سه‌ری و مدقققس بهوانه ده‌ورویه‌ری وت: له گویم بکهن و به یه‌کیک لمو سیفه‌ته خوازراوه‌یان و لام بدهنه‌وه، سویند به خوا‌ثیوه و زه و توانای ثهوانان له دهستانه نیه، ثه‌گهر به ملکه‌چیدوه و لامیان نده‌ینه‌وه ثموا به جوزیک و لامیان ده‌دینه‌وه که زور گهوره‌تر بیت زبر و فشار، ثهوانیش و تیان: و لامی کام سیفه‌تیان بدینه‌وه؟ ثه‌ویش وتی: که‌واته هملتان پی ده‌دهم ثهوهی که موسلمان بن من فه‌رمانی ثه‌م‌هملتان پی ناکم، یان جه‌نگ وه من ده‌زانم که ثیوه ناتوانن سه‌رکهون به‌سدریاندا، به وینه‌ی ثهوان ثارامتان ناییت، به لام ده‌کریت که سیتیه‌میان په‌سندن بکمن، ثهوانیش و تیان: یانی نیمه ببینه بهنده‌ی ثهوان؟ مدقققس وتی: به‌لئی، ثیوه ده‌بنه بهنده‌یه کی ده‌سه‌ل‌تدار له لاتی خوتاندا و پاریزه‌ر له سمر خوتان و مال و متدال و کفس و کارتان، ثهوانیش و تیان: مردن بُو نیمه لمده باشتله، دواتر فه‌رمانیان دابه رووخاندنی پرده‌کانی نیو فستات و جه‌زیره.^۱

لهم گفت و گزیمی که له نیوان عویاده و مدقققس به‌رپا بُو، وریایی عویاده و ههست کردنی به مه‌بهست و نیازی به‌رامبدری ده‌کهوت که هیچ کاریگه نه‌بُو به شیوازانه که مدقققس به‌کاری هیتنا بُو کارتیکردنی له ناکامی شدو گفت‌گزیانه همراهه شهوهی که عویاده‌ش له پیش‌بینی ثامانجه‌کانیدا به پرونی ده‌کهوت، له پریپنی ثهم قوتانگه‌دا ثهوهی له یاد نه‌چوو که بانگه‌واز بُو ثی‌سلام بکات و دهست به‌رداری کسانیک بیت که په‌سندی ناکمن، لیزه‌دا شاوه‌لابونی موسلمانان به‌سمر که‌سانی تروه له گهلان و ناینه‌کاندا ده‌رده‌که‌ویت که شوینه‌واریکی باشیان له ناخی مدقققس به‌جنی هیشت به جوزیک داوای رپیک که‌وتني له گه‌ل موسلمانان کرد.^۲

دووهم: هونه‌ره‌کانی جه‌نگی له رزگارگردنی میسردا

عه‌مری کورپی عاص (۱۶۰) له رزگارگردنی میسردا چهندین هونه‌ری جه‌نگی تاوتیع کرد لهوانه:

۱- جه‌نگی ده‌روونی:

کاتیک مدقققس فه‌رمانی دایه نافره‌تان که له سمر شوره‌ی بابلیون بُو پیشوازی به پوویاندا بوهسته تا ژوره‌وه، و پیاواني دانا که به چه‌کهوه به پروی موسلماناندا بوهستنه‌وه تا بهمه بیان توقیین، عه‌مر

۱- النجوم الزاهره، ملوك كصر والقاهرة (ص: ۱۰-۱۱).

۲- الانصار في العصر الراشدي (ص: ۲۱).

نیز در اویکی نارد بولای و فهرمومی:... ئیمه بینیمان که تو چیت کرد، به زوریش کمس سمرنه کوتوروه به سرماندا، ئیمه دستمان گئیشته پادشاکمان به جوزیک که چاوه‌پوانی نه بورو، مدقوقس به هاوپیکانی و ت: شوانه زور راستگون، پادشاکه‌ی ئیمیان له نیو لانه ممله که ته که‌ی دره‌تانا تا بردیانه قوسته‌تینیه که اواته ئیمه له پیشترین به ملکچ کردن؟ به راستی عه‌مری کوری عاصی لدو سه‌رکردانه بورو که خزمه‌تیان به جهنگی درونی ده کرد وه ترساندنی دوژمن و پوچم‌ل کردنده‌ی گیانی جهنگ له لای، له جدنگا پشتی دهدست به خواپاشان به عه‌قل و ششیز بتو به دهست هیتنانی یدک نامانج که شدیش بریتیه له سه‌رکه‌وتتی یه‌کلایی که‌ره‌وه له کوتایی جهنگه که‌دا.^۱

۲- رهفتاری کتوپری به بوسه‌کان:

عه‌مر له جهنگی عه‌ین شه‌مس شیوازی کت و پرپی و له ناکاوی به بوسه‌کان تاوتی کرد، نه م بوسانه‌ی به شیوه‌یه کی تۆکمه ئاماده کرد به جوزیک رینگه‌ی سه‌رکه‌وتتی ته‌واوی بول اسان کرد و ناردي بول گرتني شوینه دیاری کراوه کان له شهودا، هملبزاردنی شم شوینانه‌ی زور باش بعون، چندین کاتی ده‌چوونی ثهو هیزانه‌ی دهست نیشان کرد که هدر یه‌که‌یان له ساتیکدا بورو که دوژمن تیایدا سه‌رقال بورو به بدره لینگرنی، نه م بوسانه له لای راست و چه‌پده به شیوه‌یه کی کت و پرپی بوزان ده‌په‌پین، به‌مهش که هملبزاردنی کاته‌کان بورو کاریکی باشی کرد، که سه‌عاتی سفر و روپه‌پووبونده‌وه بورو له گەن دوژمندا، بهم شیوه‌یه که‌ردی عه‌مر له (کاری کت و پرپی به بوسه‌کان) لم جدنگددا له زورترین کرده له ناکاویه سه‌رکه‌تتو و دلسوزه‌کان بورو.^۲

۳- رهفتاری له ناکاو له کاتی گه‌مارۆکه‌دا:

عه‌مر هه‌روهه‌ها رهفتاری کت و پرپی و له ناکاوی له کاتی قەلای بابلیزون بکار هیتنا له کاتیکدا که رۆمە کان گه‌مارۆ درابون لدو قەلایه و دلتیا بعون که موسلمانان ناتوانن تۆلمیان لى بکەنده، بەھۆی چاکی قەلا و شوره‌کەیان و ئەوهی که هەیانه له کەل و پەل و پیداویستی و کۆمەکی و کەرەستەی جهنگی، بەھۆی ثهو کۆسپانه‌ی که له تەلى دېکاوا لى سەر دەرگاکانی قەلاکە و لەو خەنده‌قەدا دایان نابوو کە ناوه‌کەی بە هۆی دابه‌زینی ناوا پوپیاری نیل و شکى کرد بە جۆری کە له شەویکی تاریکدا زوپیئی کوری عه‌واام و دهسته‌یدک له پیاوانی شورشگیئر له ناکاو دایان بە سەریاندا، هەر بە زویی بە شوره‌کەیاندا سه‌رکه‌وتت، له ناکاو شەشیزه کانیان بۆ خستنە کار، ثهو بەرگریکارانه‌ی که له قەلاکدا بعون تیکشکان و داوای پینکەمەوتون و زیان پاریزراویان کرد، موسلمانان بە سەرکەمەوتیو چوندنیو قەلاکده.^۳

۱- الحرب النفسية، الدكتور أحمد نوبل (ص: ۱۷۴).

۲- هدمان سه‌رچاوه. (ص: ۱۷۴).

۳- الفن العسكري الإسلامي (ص: ۳۲۰).

۴- الفن العسكري الإسلامي (ص: ۳۲۰).

٤- پەفتارى نەفسەن درىزى لە گەمارۆكەدا:

عەمەر لە گەمارۆكەنلىكى ناوجەيى كىرىتون و ئەسکەندرەريه پېشى بە پەفتارى نەفسەن درىزى بەست، كاتىتىك، كە دلىنيا بۇو لە دژوارى سەركەوتىن بەسىر ئەمەر پەزىمانەي شويىنى خۇيان توند و تۆلۈ كردىبوو لە پېتىگە نېبىز و قەلەلاكىنى كىرىتوندا، دەستى كىردى پەلامار دانىيان وەك هەولىتكى، بۆ يەكەمین جار-ھېرىشنىكى كىردى سەرقەللاكە، بەلام سەركەوتو نەبۇو، دواتر بەردىۋام بۇو لە پەلاماردان لىتىڭدرا كات و سەردەم و ماندوو بۇون و تەاوۇروننى پېداویستەيەكان و كۆمەكىيەكان و ئارامى پىاوان كە كارى خۇى بىكتا، ھەر بەم شىتىيە بۇو، ھەر بەوهى كە گەمارۆقى كىرىتون چەند مانگىكى بەردىۋام بۇو تا شەوهى كە پۇرمەكەن دلىنيا بۇون لە سووربۇوننى موسىلمانان لەسىر بەردىۋامى بەم گەمارۆقى ھىچيان نەدىتىمەد باشتى لە خۆ بەدەستەمەدەن و بە دەستەمەدەن قەلەلاكە بۆ ھېرىش بەران، ئەمەم يەكى گىرتەوە لە گەمارۆقى ئەسکەندرەريدە، جەڭلەمەي ئەم گەمارۆقىيەمان ماوەيەكى درىزىت (سىّ مانگ) ئى خايىاندا، ئەوپۇش لەبەر ئەمەدە كە پۇرمەكەن بە تەواوى ھەستىيان كە ئەمە دوايىن ھەلە بۆ سۈپەكەيان و بۆ ھەمەرپۇيان، نەگەر لە ئەسکەندرەريه بپۇختىن ئەدوا بە تەواوى ميسىر و كىشۇپەپى رەش دەشكىتىن، ئەمەش پۇويدا.^١

سېئىم: مزگىتىنى ئازاد كەرن بۇ ئەمیرى باوەرداران:

عەمەرى كورى عاص، موعاوايەي كورى حەوچى وەك شاندىتىك نارد بۆ لاي عومەرۇ مزگىتىنى پېتىدا بە ئازاد كەرن و موعاوايە پېتى فەرمۇوو: ئايلا لەگەلم نانۇسى؟ عەمەرىش پېتى فەرمۇوو: من چى بىكمە لە نۇوسىن؟ ئايلا تۆ پىياوىتىكى عەرەب نىيت كە پەيامە كە دەگەيەنەت، ئەمە ئەكەر مەركى چىكەي پېتى گرتم.^٢ كاتىتىك چوچىيە لاي عومەر و ھەوالى ئازاد كەرن ئەسکەندرەريي پېتىدا، عومەر بە شانا زىيەو سوژەدى بىر و فەرمۇوو: سوپاس بۆ خودا، لە موعاوايەي كورى حەوچى دەگەرىتىن كە چىرۇكى گەياندىنى مزگىتىنى ئازاد كەرن كەمان بۆ عومەر بىگىزىتەوە، موعاوايە دەفەرمۇویت: كاتىتىك كە عەمەرى كورى عاص ناردەمى بۆ لاي عومەر گەشتىمە مزگەوت و كاتىتىك لەرى دانىشتبۇروم يەكىنلە خزمەتچىيەكانى عومەر لە مالەكەي ھاتە دەرەوە، بىنېيمى كە شەلەۋاوم و رەنگى سەفەرم پېتىوەيە، ھات بۆ لام، پېتى و تم: تۆ كېيتىت؟ موعاوايەي كورى حەوچىم، نېيرداوى عەمەرى كورى عاص، ئەدوا لە من دەركەوتەوە و گەرايەوە بۆ لام و منىش جار لە دوايى جار زىاتر گۆتىم لە خىشە خىشى جلوپەرگى پېتىيە كانى دەبۇو ھەتا لېم تىزىك بۇرۇمە و و تى: ھەستە ئەمیرى باوەرداران بانگت دەكات، من شويىنى كەمەت و كاتىتىك كە چوچومە ژورۇمە بىنېيم عومەر بە يەكىنلە دەستە كەنلىكى دەداتە دەستە كەنلىكى ترى و جىلە كانى بە يەكىنلىكى تر توند و تۆلۈ دەكەتەوە، فەرمۇوو: چىت پېتىيە؟ منىش و تم: باشە ئەمیرى باوەرداران، خوايى گەورە ئەسکەندرەريي بۆ ئازاد كەردىن پاشان لەگەلم ھاتە دەرەوە بۆ مزگەوت و بە بانگ بېتى فەرمۇو: بانگ بىدە، تا خەللىكى بىن بۆ نويىش دواتر خەللىكە كە كۆپۈونمۇو، پاشان پېتىي فەرمۇووم: ھەستە ھەوالى بەدە ھاۋىپەكانت منىش ھەستام و ھەوالەكەم پېيدان، ئىنچا نويىشى كەردى و گەرايەوە مالەكەي،

١- الفن العسكري الاسلامي (ص: ٣٢٠).

٢- نجوح مصر والمغرب (ص: ١٠٤، ١٠٥).

پووی کرده قىبلە، چەند نزايدەكى كرد، دواتر دانىشت و فەرمۇسى بە خزمەتكارەكەي: ئایا ھىج خواردىتىك ھەمەيە؟ شەويش نان و زەيتەكەي ھىنَا بۆي عومەر فەرمۇسى: بىخۇ مەنيش بە شەرمەدە دەستم كرده خواردن، پاشان فەرمۇسى: بىخۇ رېپىوار حەز بە نان خواردن دەكتات ئەگەر من بخواردايە ئەوا لەگەل تۆ نامىم دەخوارد و ئەم شەرمەم دەپىنكا، لە دواي ئەوانە فەرمۇسى: ئەم مۇعاویە كاتىيەك كە هاتىتە مىزگەوت چىيت وت؟ مەنيش و تم: پەنگە ئەمیرى باوھرداران - خەوى قەيلولەي - كردىتىت - ئەويش فەرمۇسى: خراپت وتتوه و گۇمانى خراپت بىردووه، ئەگەر بە پۇز بىخۇم كارى خەلتكە كەم لە دەست دەدەم و ئەگەر بە شەويش بىخۇم كارى خۆم لە دەست دەدەم، كەواتە خەو چۈزىنە لەگەل ئەم دوو ھەل و مەرجىدا ئەم مۇعاویە؟^۱

لەم ھەوالىمە ئەمەمان دەست دەكەويت كە مىزگەوت لە سەردەمى يەكەمى ئىسلامدا وەك گۈنگۈزىن ھۆكارەكانى راڭگىاندىن بەكارھاتۇرۇ بە جۈزىيەك كە مۇسلمانان تىايىدا بە ھاوارى نويىزى بە كۆمەل كۆبۈونەتەوە، ئەم بانگ كەردنەش ماناي ئەمەيە كە كارىنىكى گۈنگ ھەمەيە دەكەيت بىگەيدەزىتە گۇئىي ھەمۇ مۇسلمانان، ھەر كە كۆدەبۈونەوە چەندىن ھەوالى سەربازى و كارى سىاسى و كۆمەل لایەتى و چەند شەتىيەتى كە خەلیفە مۇسلمانان و بە مۇعاویە كورى حەدىچ دەفەرمۇۋىت: ئەگەر عومەر (ع) دەيىنەن كە خەلیفە ئەمەن ئەمەن كەنۇم خۆم لە دەست دەدەم، ئەم كەواتە خەو بەرپۇز بىنۇم خەلتكە كە لە دەست دەدەم و ئەگەر بە شەو بىنۇم خۆم لە دەست دەدەم، ئەم كەواتە خەو لەگەل ئەم دوو ھەلۈمەر جەدا چۈزى ئەم مۇعاویە؟ ئەمەش دەلات دەكتە سەر تەواوى بىتدارى بۆ مافى خود و مافى كەسانى تر، ئەگەر مۇسلمان توانى خۆى لە نىتىان ئەم ھەمۇ لەبىر چاو گىتنەدا كۆپكاتمۇھ ئەوا ئەم كەسە لە چاکەخوازە لە خوا ترسە كان دەبىت.^۲

چوارەم: سوور بۇونى عومەرى فاروق لە سەر پەيمان پارىزى:

إِبْنُ الْأَثِيرِ بَاسِ لَهُو دَهْكَاتٌ كَمْ... مُوْسَلِمَانَانِ كَاتِيَّكَ گَيِّشْتَنَهُ بِلَهِيبِ سَهْبَايَا كَانِيَانِ گَيِّشْتَهُ يَهْمَدِنِ، خَارَهْنَهُ كَهْيَانِ نَيْرِدَرَاوِيَكَى نَارَدِ بَزْ لَائِي عَهْمَرِي كَوْپِي عَاصِ وَتِي: مِنْ سَهْرَانَمِ دَاهْتَهِ كَهْسَانِيَكَ كَهْ لَهُ ثَيْوَهُ رَقْ وَ كَيِنَدَرَاتِرِ بَوْنَ بَزْ مَنِ كَهْ وَانِيَشْ فَارَسِ وَ رَقْمَنِ، ئَهْكَرِ پَيْتَ خَوْشَهِ سَهْرَانَتِ پَىْ بَدَمِ بَيْتَ دَهْدَمِ بَهْ مَرْجِيَّنِكَ زَهْوِيِ وَ زَارَهِ كَانِمِ كَهْ بَدَهَسْتَ كَهْ دَهْ دَهْ لَاتِ دَهْ كَاتَهِ سَهْرَ تَهْ وَاوِي بَيْتَدارِي بَزْ نَامِدِيَهُ كَى بَزْ عَوْمَرِ نَوْسَى وَ لَهُمْ بَارِهِيَوَهُ دَاوَىيِ مَوْلَهَتِي كَرَدِ، جَمْنِيَيَانِ رَاْگَرَتِ تَاْ وَلَامِ نَامِهِ كَهِ لَائِي عَوْمَرِ دَيْتَهُو، لَهُ وَلَامِ عَوْمَرِ دَهْاتَوَهُ كَهِ سَوْيَنِدِ بَهْ وَ كَسَهِيِ گَيَانِيِ مَنِيِ بَهْ دَهَسْتَهُ سَهْرَانَهِ كَهِ كَهْ رَهْسِيَنِرَاوِ بَزْ ثَيْمَهُ خَوْشَتَرِهِ لَهُ غَهْنِيمَهَتِيَكَ كَهْ دَابِدَشِ دَهْ كَرَى وَهُكِ شَمَوَهِي كَهْ نَهْبَوَهُ، بَهْلَامِ سَهْبَايَا كَانِ ئَهْكَرِ پَادِشاَكَهْيَانِ سَهْرَانَهِي دَابِيَتِ لَهُ سَهْرَ ئَمَوَهِي كَهْ ئَمَوَانَهِ لَائِي ثَيْوَهُنِ سَهْرَيِشَكِ بَكَرِيَنِ لَهِ نَيْوَانِ ئَيْسَلَامِ وَ ئَيْانِي مَلَلَهَتَهِ كَهْيَانِ وَهُمْ كَهْسِ ئَيْانِي ئَيْسَلَامِي هَلْبَزَارَدِ ئَمَوا لَهِ مُوْسَلِمَانَانِ وَ ھەر كَهْسِيَشِ ئَيْانِي مَيْلَلَهَتَهِ كَهِي هَلْبَزَارَدِ ئَمَوا سَهْرَانَهِي بَخْسَدَرِ، ئَمَوَانَهِي كَهْ پَهْرَشِ وَ بَلَاوِ بَوْنَهَتَوَهُ بَهْ نَيْوَانِ.

۱- فتح مصر والمغرب(ص: ۵-۱۰)، فتح مصر بين الرؤية الإسلامية والرؤى النصرانية، د. إبراهيم المتناوي(ص: ۱۱۴).

۲- التاريخ الإسلامي للحميدي (۱۱/۳۴۸-۳۴۹).

ولاتانى تردا ئەوا ئىئمە ناتوانىن بىيانگىتىنەو دواتر عەمۇر ئەمە ئىستە بەردەم خاۋەنى ئەسکەندەرىيە، ئەويش بەم شىيۆھىدە وەلآمى دايىھو كە تەواوى سەبایە كانىيان كۆزكەدەوە، گاورە كانىش كۆبۈونەوە و يەك بەيدك سەرىشك كران، هەر مۇسلمانانى ھەلدىھېزارد (الله اکبر) يان دەكرد، هەر كەس ئايىنى گاورى ھەلدىھېزارد سەرەنەيان لەسىر دادەنان، تا لى بۇونەوە.^١

ئەمە بە شايىھدىتكى راستىگۈ دادەنرىت لەسىر ئەوهى كە ھاۋەلانى (خوايانلىق پازى بىت) لەسىر بۇوه، لە نامۆسى لە دونيا بە دەمەدەچۈن دوارىز، و ئاھرزوو مەندى پاستىگۈيانە لە دونيا سوودىتكى بە مۇسلمانان بۆ ئىسلام، چونكە بەندىيەكان كە دىتنە زىز سايىھى ئايىنى ئىسلام لە دونيا سوودىتكى بە مۇسلمانان دەگىدىن، ماندووهيان لەسىر ئايىنى خۆيان دەپراتە چوارچىتوھى سوودە دونيا يەك كەن بۆيان بە جۈرىيەك پابىندەمەن بە دانى سەرەنە بە مۇسلمانان، لە گەل ئەمە شدا ئىئمە ئەوهى بەدى دەكەن كە عومەر(ﷺ) فەرمان دەدات بە سەرىشك كردىيەكان لە نىتون مۇسلمان بۇون يان سەرەنە، كاتى كە بەجى ھيتانى ئەم كارە تەواو بۇ ياران و ئەوانەش كە لە گەل ئىلان دابۇون بە جۈرىيەك (الله اکبر) يان دەكەن دەكەن دەنەنەتەنەنەت وائى ليھات كە ئەم بەندىيەنە وەك ئەوهى وابۇون كە لە گروھى مۇسلمانان بۇون و وازيان لە ئايىنى ئىسلام ھيتناوه، ئەوهى كە لەم ھەوالەدا جىتىگە ئاپر دانووهيدە ياران سورور بۇون لەسىر خۇلقاندىنى وەفا و ئەمەش لەم و تەھىيە عومەر(ﷺ) رۇون دەبىتىمە كە لە نۇوسراوە كەيدا ھاتۇوه: بەلام ئەوانەي بە لاتانى تردا بىلە بۇونەتەمە ئىئمە توانىي گەراندىنە ياغان نىيە وە لە پىوايەتىنى تردا ھاتۇوه كە ... پىتىمان خۇش نىيە لەسىر كارىتكى لە گەل ئىدا پېتىك بکەمۇين كە ئەمە هېيچ بەرىرچەدانەوەيەكى بۆ نىيە،^٢ پاشان عومەر(ﷺ) پىش سۈركەرنى ھەر پېتىك كەوتىنىكى لە گەل دوزمىنانيدا سەيىرى پەيان پارىزى دەكت، ئەم رەفتارەش بە قۇناغىنەكى بەدرز لە وەفا دادەنرىت، كە بېرىتىيە لە رەفتارى سەركەوتىن - لەبىر ئەوهى ھەر كەسيتىك پېتىك كەوتىنىك بە ئىمزا بگەيەتىت لەسىر كارىتكى و نەتواتىت وەفا بىزى ھېبىت ئەوا بەھانەي ھەمە، بەلام كاتىنىك كە بىر دەكتامە و كار بە يەدەكە پىتىسىتىيەكان دەكت، بۆ بابەتى پەيان پارىزى ھەتا پاش ئەوه خۆى نەبىنېتىمە كە پەك كەوتىنە لە وەفا، ئەمە كۆتايى ھاتنى كارسازىيە، و لووتىكەي رووانىنى ropyonakى دەرە.^٣

پىنجەم: عبداللە كۈرى عەمەرى كۈرى عاصى (ﷺ) :

عەمەر بە سۈپايدە كەدە بەرە ئەسکەندەرىيە بەپى كەوت، لە پېتىدا بۆ ئەرى لە نىتونى و نىتون دانىشتowanى ئەمە لاتانىدا كە پېتىدا تىيدەپەپەرت پۇوېرپۇوی چەندىن جەنگ بۇويەوە كە سەركەوتىن تىايادا ھاوېيەمانى مۇسلمانان بۇو، لەو ھەلۋىستانەي كە لېزەدا باسى لېتىمە دەكەتىت ئەوهى كە عبداللە ئى كۈرى عەمەرى كۈرى عاصى لە شەرە كەيدا لە دۈزى خەلتىكى كەرىيۇن دووجارى بىرىنگەلەتكى زۆر بۇو كاتىنىك

١- الکامل في التأريخ (٢/١٧٧).

٢- التأريخ الاسلامي للحميدي (١٢/٣٥١).

٣- التأريخ الاسلامي للحميدي (١٢/٣٥١).

کە باوکى نىزىدراوېتىكى نارد بۇ لاي كە پرسىيارى بىرىنەكانى لى بکات عبداللە فەرمۇسى:
أقول إذا ماجاشت النفس إحرى فعما قليل خمدى أو تلامى

پاشان نىزىدراوە كە عەمر گەرايدوھ بۇ لاي و شەوهى عبداللە پىسى فەرمۇسى پىسى وت، عەمەريش
فەرمۇسى: بە راستى ئەمە كۆپى منه^۱ ئەمەش ھەلۋىستەكانى ۋارامى و خۆگرتىن،
باس لەوە دەكىيەت كە عبداللە ئى كۆپى عەمرى كۆپى عاصى^۲ ناسراوە بە كەسيتىكى خاونە زانىيارى و
پەرسىتش و لەگەل ئەمەشدا جوامىتى و ۋارامىگى لەسەر دۇوارىيەكان لە خۆيدا كۆزكەبۈويەوە.^۳

شەشم: لە ميسىر خانوویەك بۇ ئەمیرى باوه‌رداران بىنیات نرا:

عەمرى كۆپى عاصى ھەوالى نارد بۇ عومەركە: ئىيمە لە لاي مزگەوتى گەدورە نەخشمى
خانوویەكمان بۇ تۆ دارپشتۇوە، عومەريش لە وەلما دا فەرمۇسىتى: چۈن دەكىيەك پىاپايك لە حىجاز
بىت و لە ميسىر خانوویەكى ھەبىت؟! پاشان فەرمانىدا بە عەمر كە بىكاتە بازىپېتىك بۇ مۇسلمانان.^۴
بە راستى ئەمەش بەلگەمە لەسەر تمواوى خواناسى عومەر^۵ و ئائىنگەدرىتى لە ڕۇوكارەكانى
ژيانى دونيادا، ئەڭەر گەدورە پىاوان و سەركەرەكان ئەمەن كە خۆيان بەرز پادەگرن لە قۇر و
چىلىپاىي دونيا، و چىئە فەوتاوهەكان، ئىملا لەسەر ئەوانىمى دەرورىبەريان لە دەروازەي يەكەم پىتىيەتى
خۆيان لەمە بەرز راگرن.^۶

حەوتىم: سکالاى سووتانى كتىيەخانە ئەسکەندەرىيە لە دىرى مۇسلمانان:

دكتۆر عبدالرحيم محمد عبدالحميد دەلىت: ئىيمە رىيمان نەكەوتۇوە لە دەقىتك يان ئاماژە پى كەردنىك
سەبارەت بەھەيى كە عەمرى كۆپى عاصى كتىيەخانە ئەسکەندەرىيە سووتانىدىتى، ئەمەي پۇون و
ئاشكرايەلەم كارەدا ئەمەي ئىيمە دەقىتكى (ابن القسطى) مان خۇيندۇتۇوە كە ابن العرى (۶۸۵)،
۱۲۸۶ (ز) دەلىت: لە نىتو ئىسلامىيەكاندا وا باوه كە يەھىاي نەھوئى كە پىاپايتىكى خەلکى ئەسکەندەرىيە
بۇوە، لەۋى ئىيانى بەسەر بىردووە تا عەمر شارى ئەسکەندەرىيە پىگار كەردووە، پاشان ئەم پىاوه هاتۇوە
بۇ لاي عەمر ئەمەيش پله و پايىدە لە زانستدا زانىيۇوە و پىزىلى گەرتۇوە و لە وته كانىدا گۆتى لە چەند
وته ئىمە كى فەلسەفى بسووە كە ھىچ ھاودەمەنىكى وەك ئەمەي نەبۇوە، ئىيمە (ابن القسطى)
۱۲۷۶ (ز) دەبىيەن ئەم چىزىكە تەواو دەكەت و دەلىت: عەمر پىسى فەرمۇسى: تۆ چىت دەھوئ بۇ
ئەم كارە؟ ئەمەيش وتى: كتىيەكانى ئىزىرى و پىنەمۇنى كە لە گەغىنەي پادشاھىتىدان... سەد پەنجا و
چوار هەزار كتىيە، عەمر زىيات بە دواي ئەمەدا رۆيىشت كە يەھىاي وتى و فەرمۇسى: من ئەگەر پاش
مۆلەتى ئەمیرى باوه‌رداران كارى بىكەم ئەگىنا ناتواغم ھىچ فەرمانىتىك پابگەمەنم، بۇيە لەم بارەيەوە
نامەيدەكى بۇ عومەر نۇوسى، قىسەكانى يەھىاي پى راگدىياند، لە نۇرسراوە كە عومەردا هاتۇوە كە

۱- فتوح مصر(ص: ۵۷).

۲- التأريخ الاسلامي للحميدي(۱۲ / ۳۳۰).

۳- فتوح مصر(ص: ۶۹).

۴- التأريخ الاسلامي للحميدي (۱۲ / ۳۵۶).

دەفرمۇپىت: سەبارەت بەو كتىپانەي كە باست كىردى ئەگەر تىياندا هەمەن ئەگەر قورئان بىت وە و لە قورئاندا ئىيىز بىن ئەگەر تىياندا هەمەن ئەگەر ناتېبىلىي و ناجۆر بىت بە قورئان ئەمەن ئىيمە هىچ پىيىتىيەكمان پىيىان نىيە، دەست بىكە بە لەناورىنىان، بۆيە عەمرى كورى عاصل ھەستا بە دابەش كىردى ئەمەن كتىپانە بەسەر گەرمادە كەن ئەسکەندەرەيدا و سوتاندىيان لە توون و ئاگەردا ئەندا، ئەم دەمە ھەندى لە حەمامچىيەكان باسى ئەۋەپەيان بۆ كەرد ئەوانە بۆ مادا شەش مانگ سوودىيان لە سوتاندى ئەمەن كتىپانە وەرگەرتۇو بە گۈپى خۆت بىبىستە كەچى رۇويىداوە سەرت سوور دەمپىتىت.^۱

جىگە لەمەش ئەم چىرۆكى كتىپ سوتاندى ئەپىش (ابن القسطنطى) و پىش ابن العبرى باسى لىتوه كراوه، ئەمەن عبداللطيف البغدادى (١٢٣٦)، (٩٤٦) ئەپىش ئەمەن يانەي زانستىيە كە ئەسکەندەر لە كاتى بىياتنانى شارەكەدا بىياتنى ناوه كە تىايىدا ئەمەن گەغىنەي كتىپىيە تىدا بۇوە عەمرى كورى عاصل بە مۆلەتى عومەر (ع)، سوتاندووەتى،^۲ و لە كاتى تاواتى كىردى ئەمەن كىپەنەوانە ئەمەن دەپىنەن كە پىيىتە ئەم تىيىنيانە رەچاو بىكىتى:

۱ - ھىچ پەيوەندىيەك لە نىتون ئەم سى ئەپەنەوەيەدا نىيە، ھىچ پەيوەندىيەك لە گواستنەوەي مىزۇویدا نىيە كە ئەوانە ئەدان ناوه لە سەرەدەمەتىكى لىتكى نزىك لەيەك ژياون.

۲ - ھىچ پالپىشىتىيەك نىيە كە ئەم گىپەنەوانە بۆ بىگەپەرىتەوە بەلكو ئەمە كۆمەلە سەپاندىيەن كە خاوهە ئەدان ئەپاندونىيان.

۳ - ئەمە پاش ماوەيەكى دوور و درېش لە سەرەدەمى رىزگار كىردى مىسر و عەمرى كورى عاصل دۆزراونەتەوە، بە ھەمو مەتمانىيەكەوە دەتوانىن بىلەن كە ئەم چىرۆكە زۆر بە رۇونى جىاوازە و دەكرى لەم لايەنەوە تانەي تىدا بىت:

- چىرۆكى ئەم سوتاندى ئەسکەندەرەي باسى ئەۋەپە نەكەرەوە كە كى مىزۇوى بۆ ولاتسى مىسر و مىزۇوە كە ئەدان اوھى پىشتر ژياوه لەوانەي، كە باسى ئەم چىرۆكەيان كەرەوە پىش چەند سەدەيەك.

- ھىچ كام لە واقىدى و (طېرى) باسى ئەم چىرۆكەيان نەكەرەوە و (ابن الائىر) يىش ھاوارا و ھاودەنگ نەبۇوه لەگەلەيدا، ھەروەها ئېن خەلدونىش باسى نەكەرەوە سەرپارى ئەۋەش ئېن عبدالەنەمەن لە بارەيەوە ھىچى ئەتووە، ياقۇوتى ھەمەوپىش لە وەسفى ئەسکەندەرەي باسى ئەمەن نەكەرەوە.

- دەكىت ئەم چىرۆكە بىگەپەرىتەوە بۆ ماوەي جەنگى خاچپەرسەتكان، لە لايەن ئەلمەنە ئەلبەغدادىيەوە و پەنگە لە ژىز فشارىتىكى دىياردا دايىنابىت وە يان پاش ئەۋە ھەللى وەشاندىيەتەوە.

- ئەگەر ئەم كتىپخانەيەت دەتىمە بەچاوتىتپاراوى دەكىت بۇتىتىت: ئەمەن ۋەزمانەي كە ئەسکەندەرەيەيان بىچى ھىشت لەتوانىياندا بۇوە لەگەل خۇيان دەرى بىكەن، يان پەنگە ئەمەن كارەيان كەردىتىت.

- عەمەر لە توانىدا بۇو كە ئەم كتىپخانەيە لە ماوەيەكى كەمدا فەردى ئادان ئاوابى دەرىياوه لە بىرى ئەۋەپە ئەمەش مانگ بىخایدۇتىت، كە ئەمەش بەلگەيە لە سەر ئەمەبەستە لە رازاندىوە و

۱- عمر بن العاص القائد والسياسي (ص: ١٣٣).

۲- هەمان سەرچاوه. (ص: ١٣٤).

دارشتنى ئەو چىزىكە، دەكىيەت بەبى ترس بلىيەن: بە راستى عومەر و عەمرى كورى عاص (خوايانلى راپازى بىت) پاكن لەوەي كە لم چىزىكە دروستكراوەدا ددراؤهتە پالىان و ئەمەش لە ورىئەكانى ئەو كەساندەيە كە حەزىيان بە مەترسى خستنەوە بۇوە وە ئىۋە وەرن بىر لە شتىك بىكەنەوە كە نەبوبىيەت.^١

ھەشتەم: بە يەك گەيشتى عەمرى كورى عاص و پاپا بنىامين:

إبن عبد الحكىم مىئۇونۇس دەلىت: ئەسقەفى قىيتىيەكان كە پىييان دەوت بنىامىن لە ئەسکەنەدەريي بۇو، لە ناوجە دەشتايىيەكان هەلھاتبو بە ھۆى ئەو چەسەنەوە مەزھېبىي كە قىيتىيەكان لەسەر دەستى رۆمانە مەسيحىيەكان دووجارى بۇوبۇن وە كاتىتكە عەمرى كورى عاص گەيشتە مىسر، نامەيەكى بۆ قىيتىيەكان نوسى و ئاكىدارى كەنەنەوە كە رۆمەكان ھىچ دەلەتىكىيان نىيە، پادشاھىيان نائومىيد بۇوە، فەرمانىيان دەداتى بە بىنىنى عەمر، دەلىن ئەو قىيتىيەكان كە ئەو دەمە لە فەرما بۇون بۆ عەمر بۇونەتە ھاوكارىتكى،^٢ لە گىپاندۇرەيەكى ساۋارىس كورى موقۇنەعى مىئۇونۇسسى قىيتىيەكاندا ھاتورو كە ئەو دەمە سانۋىتىس يەكتىك لە سەركەدە كانى قىبىسى بۇوە، لە ماۋەدى دىيار نەمانى بىنیامىندا سەرپەرشتى كاروبارى كەنیسەرى كەردووە، پاشان چىزىكى ئەم پياوه شۆرۈشكىگەر كە بىنیامىنە دەگىپنەو بۆ عەمر، كە چىن لە ترسى رۆمەكان هەلھاتورو، بەم ھۆيەوە عەمر نامەيەك دەنۇسىت بۆ كارىبەدەستانى مىسرۇ تىايىدا دەفرەرمۇويت ئەو شوئىنەي، كە بىنیامىنې بەتىرياركى گەورە گاوارە قىيتىيەكانى تىدایە پەيان و بەلەين و پارىزراوى سەلامەتى لەخوداوه بۆ ئەو لېتىي، پاشان بەپارىزراوى و دلتىيابىيەوە ئامادە بىت و ھەلۇمەرجى بەيعەت و سىياسەتى ھۆزەكەمى چارەسەر بىكەت، كاتىتكە بىنیامىن ئەمەي بىست پاش ون بۇونىتىكى^(١٣) سالى بە خۇشىيەكى گەورەوە گەرایەوە بۆ ئەسکەنەدەريي، كاتىتكە دەركەوت تەواوى مىيلەت و تەواوى شار بە ھاتنەوە خۇشحال بۇون، عەمر بە گەيشتىنەوەي زانى فەرمانى دا بە پىزى و سەرفرازى و خۇشەۋىستىيەو بىھىتىن بۆ لاي، كاتىتكە عەمر بىنى پىزى لىتىا و فەرمۇوى بە ھاۋپىتىكانى: لە تەواوى ئەو گوندانە كە تا تىيىستا بە دەستانان ھىتىاون ھىچ پىاۋىتكەم بە ھەلۇمەرجىيان ساز بىكە، زۆر بە پىزى و دل فراوانىيەو لاي عەمەر رېشىت، مامۆستا ئەلشەرقاوى لەسەر ئەم دىدار و بەيەك گەيشتىنە دىتە دونان و دەلىت: بەتىريارك بىنیامىن ھىتىدە لە عەمەر نزىك بۇويەوە ھەتا بۇويە يەكىك لە ئازىزىتىرین دۆستەكانى، عەرەبە رېڭارىغۇوازەكان لە مىسر لە خۇيان دلتىيا بۇون، عەمرى ئەمەييان لە مىزگەوتى فستات يەكەمین و تارى نوئىتى ھەينى پى راڭەياندىن و فەرمۇوى:... ئامۆزگارى ئەو قىيتىيەان بىكەن كە دراوىستىنان، چونكە بۆ ئىۋە لەوان بەلەين پىتىدان و خزمائىتى ھەيە، دەست بەرداريان مەبن، بە داۋىن پاڭى خۇتان راپاڭىن و چاۋى خۇتان بېۋىشىن و بىپارىتىن لە تاوان.^٣

١- عمر بن العاص القائد والسياسي (ص: ١٣٤).

٢- فتوح مصر وأخبارها (ص: ٧٣-٧٤).

٣- الفاروق (ص: ٢٤٧).

دوانگه‌ی چواره‌م

گرنگترین وانه و پنهان و قازانجه‌کان لجه‌نگه

رزگاری‌خوازه‌کانی فاروقدا

یه‌که‌م: سروشتنی رزگاری‌خوازی نیسلامی:

همندی له میثوونووسانی گاور و رژه‌هلاطی همه‌یان داوه که پووی راسته‌قینه‌ی جهندگه رزگاری‌خوازه نیسلامیه کان له سرده‌می پاشیدیندا بشیوین، وايان نیشان داوه که شو رزگار کردنانه شدیریکی ثایینین و وتوویانه: موسلمانانی خاوه‌ن بیروباوه‌پن، بهلام نهاده پدرستیه‌کی بس سنور پاراونه‌تموه، خلکانیتکیان ملکه‌ج کردوه بونه‌ما ثایینیه کانیان به زوری زورداری و ناچار کردن، بتو نه مدبه‌ستدهش دریای خوین پیشی و دل ره‌قیان گرتته بمر، شهوان به دهستیکیان قورشان و به دهسته‌که‌ی تریان شمشیریان هملکرتوه^۱، وه له پیزه‌ندی شهوانی که تمکیزیان له سر نه م بدیر و بتوچوونه کردۀ‌تموه (سیدیز) و (میور) و (فیبور) ههن، که (میور) له (فیبور) وه هیناویه‌تی ده‌لیت: زور پیویست بوبو بتو بردوه‌امی نیسلام له و تاره دوزمنکاریه که‌یدا که سزای ششیر به کارهیئتیت بهوهی که مدبه‌ستیه‌تی لهوهی که خلکی به تهواوی بچنه زیر سایه‌ی نیسلام، یان لای کدم ده‌سلاطی جیهانی خوی بدرفراوان بکات، جگه لهوهش بتو هیچ دیانه‌تیک نیه که له یه‌کیک له قوئناغه‌کانی زیانیدا شوئنکه‌وته کانی بتو جهندگیک پیک بخت، له نیسلام‌شدا ههر بدم شیوه‌یده، بهلام و ا درده که‌ویت که موسلمانان به‌هیز ثامانگیان بتو بانگه‌واز به کار هیناوه، یان شهوان زیاتر له که‌سانی تر شدیرفروش بوبون، وای درخستووه که نکولیه‌که‌ی نکولیه‌کی تهواوه^۲، وه همندی له رژه‌هلاطیه کان به‌ریه‌چی نه م قوئناغه‌یان داوه‌وه و نازادی‌خوازه نیسلامیه کان به نموونه‌یده کی به‌رز و په‌وشتیکی گهوره پیتناسه کردووه، پیغه‌مبهر (علیهم السلام) کوشتنتی پیاوه ثایینیه کان و ثافره‌تان و مندان‌لان و په‌که‌وته کانی لی قده‌غه کردوون، له همان کاتدا ویران کردنی کیلگه کان و برپنه‌وهی دار و دره‌خته کانی لی قده‌غه کردوون^۳، موسلمانانیش له جهندگه کانیاندا زور به وردی شوئنی نه م فرمانانه که‌وتون، شهوان شوئن پیروزه کانیان ویران نه کردووه و زهی و زاره کشتوكالیه کانیان نه شیواندووه، له کاتیکدا رزم‌ه کان تیری

۱- تاریخ العرب العام، سیدیبو (ص: ۱۳۳).

۲- فتح مصر بين الرذیة الاسلامية والرؤبة النصرانية (ص: ۱۲۶).

۳- الرسول (علیهم السلام) لا يحرم من تلقاء نفسه بل بالوحى الإلهي.

ژه‌هراویان ثاراسته کردون، ئوان شالوگپری تاوانیان به تاوان له گەل دوژمنه کانیان نەکردووه، به راستى ویزان کردنی گوندەكان و سوتاندىيان رۆمەكان له کاتى پیشپه‌وی و پاشەکشەياندا کاریان له سەر کردووه، بەلام مولسانان پاریزگاریان له پوشتى بەرزیان کردووه و ھیچیان له مەدا نەگپرتووه،^۱ هەروهە روزناتاک دەلتى شارتانیه‌تى ئىسلامى به بەفرانانى گشەي کرد نەك به قۇوول بۇونەوەي بانگخوازان بۆ لای بیرو باووه‌رەکەيان، گفت و گۆز کردن بۆ نەم بزوتنەوە رۆشنبىريانەي کە ئىستا هەن و له سەرەوە مەموو ئەمانەشەدە پېشکەوتتى ئىسلامە و پاشان بەرىبستە کۆنەكان له زمان و عاداتەكان يەك بە دواى يەكدا هاتون، ھەلى دەگەمن بۆ ھەممە گەلان و شارتانیه‌تە كان دەستبەر بۇوه، تا زيانى رۆشنبىرى نۇرى خۆى لەسەر بىنەماي يەكسانى رەھاو کى بەپەكىيەكى سەرىبەستانە دەست پى بکات.^۲

راستىيە مىيۇوپەكان دەلىن کە مولسانان كەسيان ناچار نەکردووه لەسەر مولسان بۇون چونكە ئوان پابند بۇون بە دەئەتە خواي گەورەوە کە دەفرمۇويت: **﴿لَا إِكْرَاهٌ فِي الْدِينِ قَدْ تَبَيَّنَ**

أَرْشَدُ مِنَ الْغَيْرِ فَمَن يَكْفُرُ بِالظُّنُنُوْتِ وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ فَقَدِ أَسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا أَنِفَصَامَ هَذَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (البقرة: ۲۵۶).

بەلام پېشوازى کردن و بە دەممەهاتنى گەلان بەرەو ئىسلام نەوە ھۆكارەکەي ئەوبۇو کە له خودى ئىسلامدا بدیان کردووه، نەوە بىريتىيە لە نىعەمەتىكى گەورە، لەوەي کە بەر چنگىيان كەوتۈۋە له نېۋە مولساناندا له رەفتارکردن بە رەفتارى ئىسلام و پابند بۇون بە حۆكم و فەرمانەكەي و قەدەغە کراوهەكانى و ئەوهەش بەر چنگىيان كەوتۈۋە له و سەركەد و سەربازانەي کە ھەلدەستن بە کارى بانگەواز بە شىيەي چەسپاندىنەتكى كەدىيى، ھەلۋىيىتەكانیان بە جوانترىن ھەلۋىيىت گەلىك جياکراونەتمەوە کە مىيۇو بە خۆيەوە دىيوبىيەتى، تەواوى خەليلە و سەركەدەكان ئامۇزگارى سەربازانىان کردووه بە كۆمەكى خواتىن له خودا، ويىتنى كارى قيامەت بەسەر دونيادا، و دلىزى لە جىهاد و خواتى خواي گەورە له كارەكان، و دوور كەوتۈۋە له تاوان، ئوان ثارەزۇيەي کە جەخت لەسەر كراوهە پەيان بەستيان ھەبۇو بۆ پىزگارى كەندا و تاكەكانى لە بەندايەتى بەندەدەو بۆ بەندايەتى خودا، پاگواستنەوەيان لە تەنگەلآنى دونىيا بۆ بەختەورى دوارپۇز، سەركەدەكانى ئىسلام لە سەررووی سەربازەكانىانەوە رۇوبەرپۇوي يەكەمین كۆسپ بۇونەتەوە له جەنگە جىهادىيەكاندا، ژمارەيەكى زۇريان لى شەھيد بۇوه، لە کاتى سەقامكىرىي و گەرانەوەدا ئەو سەركەدانە لە پىشته‌وەي سەربازەكانىانەوە پىيان بېرىووه و بېزپىيان پىتا هاتۇونەتمەوە و پەككەوتەكانىان ھەلگرتۈۋە و لاوازەكانىان دامەزراندووه، ئەم سەركەدانە بانگخوازان بۇون لە پېيگەي يەكەمدا، بە تەواوى بىنەماكانى جەنگى ئىسلاميان بەجى ھېنناوه و لە راستىشدا ئەم مولسانانە لە پىتىاوي خودا جىهادىيان کردووه، وەك ئەم جەنگانە نەبۇو کە دەولەتانى تر سازيان کردووه.^۳

۱- الاسلام و حرکة التاريخ أنور الجندي (ص: ۸۳).

۲- علم التاريخ عند المسلمين، ترجمة صالح أحمد العلي (ص: ۴۶).

۳- فتح مصر، الدكتور إبراهيم المتناوي (ص: ۱۲۷).

دووهم: شیوازی عومه‌ری له هه لبزاردنی سه رکرده‌کانی سوپا:

عومه‌ر (۱) پینگیه کی تایله‌تی هه بوروه له دهستیشان کردن و دیاری کردنی سه رکرده نازادیخوازه کاندا، نه مه و چهندین ههل و مدرج و خوزاسازانی داناوه بۆ هه لبزاردنی سه رکرده سه ریازیه کان بهم شیوه‌یه:

۱. پیویسته خوپاریز و له خواترس و شاره‌زای حومه شه‌رعیه‌کان بیت:

عومه‌ر (۲) هه میشه دووباتی ده کرده وو دهیفرممو: هدر کس خاپه کاریک بکاته کاریه‌دست و بزانیت خاپه کاره وه ک نه وایه،^۱ و کاتیک که نارادی به دوای سه عیدی کوری عامرتا له ههندی ناوچه‌ی شامدا بیکاته کاریه‌دست، سه عید به په‌رچی دایه‌وه، نه ویش فهرمموی: نه خیر سویند بهوکه‌سی گیانی منی به دهسته نه درکه ناخنده گردنی من و خوتان له نیو ماله کانتاندا دابنیشن.^۲

۲- پیویسته ناسراو بیت به شینه‌یی و تیپامان:

کاتیک عومه‌ر (۳) عویده‌یه سه قده‌ی کرده کاریه‌دست پیتی فهرممو هیچ شتیک به‌ری به من نه گرتووه که که سیتکی به زه‌بر بکه‌مه فهرمانده جگه له خیرایه‌که‌ی له جهنگ، و له پله کردن بۆ جهنگی له کیس چو جگه له روونی، سویند به خوا لدبهر خیرایه‌که‌ی نه بوروایه ده مکرده فهرمانده به‌لام جهنگ یه کیک هدلکرده نه بیت نایسازیتیت.

۳- پیویسته بویر و جوامیر و تیرنه‌ند از بیت:

کاتیک عومه‌ر ویستی سه رکرده‌یهک بۆ سویای موسلمانان و ریگار کردنی نه‌هاوند،^۴ دابنیت، راویتی به خلکه که کرد و نه‌وانیش و تیان: نه‌ی نه‌میری باوه‌رداران تو شاره‌زاتری به دانیشتوانی عیراق و سه ریازانت چهندین شاندیان نارذوته لات، نه‌وانت بینیو و قسمت له گمل کردون، پاشان عومه‌ر فهرمموی: سویند به خوا کاریان دده‌مه دهست پیاویک تا بینه یهک زمان، نه‌گمر سبه‌ینی پیتی گهشت، نه‌وانیش و تیان: نه‌وه کیتیه نه‌ی نه‌میری باوه‌رداران؟ فهرمموی: نوعمانی کوری موقرنی موزنی، نه‌وانیش و تیان: شایسته‌یه‌تی.

۴- پیویسته خاوه‌نی دانایی و زرنگی زیری بیت:

عومه‌ر (۵) فهرمموی: پیویسته لم‌سرم پوویه‌پووی تیاچوونتان نه‌که مده و کوت و به‌ندتان نه‌که‌م له دهروازه کانتاندا،^۶ کاتیک عه‌میری کوری عاص و سوپاکه‌ی لم‌سرم پرمه‌کان له نه‌جناهین لایاندا بۆ

۱- موسوعة فقه عمر (ص: ۱۰۰) عن سيرة عمر لابن الجوزي (ص: ۱۷).

۲- موسوعة فقه عمر (ص: ۱۰۰) عن مصنف عبدالرازاق (۳۴۸/۱۱).

۳- تاریخ الطبری (۲۶۶/۴).

۴- نه‌هاوند ولاتیکی فارسه‌کانی له نزیک هه‌مدادان.

۵- تاریخ الطبری (۱۰۹/۵).

۶- موسوعة فقه عمر (ص: ۱۰۹).

پزگارىرىنى ئەمە سەركىرەتىن بۇوە كە ئەرتەبىن بۇوە كە ئېرىتىرىن پىياوى رۆمەكان و دوورىيىنتىن رۆچۈويان بۇوە و كارسازتىرىنيان بۇوە، ئەم پىياوە ژمارەيدك سەريازى لە رېملە و ئىلىياء دانا و عەمر نامىيەكى نۇوسى بۇ عومەر و ئەم ھەواڭىدە پىيە كەيىاند، كاتىيك ئەرمەن نامە كەي پىيە كەشت فەرمۇسى: ئەرتەبۇونى رۆمان بە ئەرتەبۇونى عەرەب تېباران كەردىوھ و سەير بىكەن بىزانن چىھە و سەر دەرەكەت،^۱ كاتىيك كە عەمەر و يىستى زانىيارى دەريارەتىن بۇوە كۆپكەتەوە، تا پلانىيەكى ژىرانە دابىتتى بۇ پەلاماردانى و سەركەتون بەسەرىيدا، عەمەرى كورپى عاص چوویە نىتو سەربازگەي سەركىرەتى رۆمەكەن تىزىك بۇو بىكۈرۈتى بەلەم خواي گەورە پزگارى كەدەمەر فەرمۇسى: عەمەر سەركەوت بەسەرىيدا، هەتلەتلىكتاند، كاتىيك كە ھەواڭىتى ئەم كارە گەيشتە عومەر فەرمۇسى: عەمەر سەركەوت بەسەرىيدا، خواي گەورە پشتيوانى عەمەرە.^۲

۵- پىيىستە سەركىرە شارەزاو لىيەاتوو بىيىت و پاۋ بۆچۈون و بىنايى

بەجهنگەكان ھەبىت:

إين قودامىي حەنبىلى خاونى (المغنى) لە وتدكانيدا سەبارەت بە فەرمانىدە جەنگ دەفرەرمۇسىت: پىيىستە لەو كەسانە بىيت كە پا و بۆچۈون و عەقل و توانا و بىنېنى بە جەنگ و تەلە كەي بۇ دوڑمن ھەبىن، پىيىستە سەر راستى و ئامۇڭارى بۇ مۇسلمانان پىيە بىيت، ھەر لەبەر ئەمەر سەركەوت پاش راۋىيى خەلکى سەعدى كورپى ئەبى وەقاصى ھەلبىزاد بۇ سەركەدایتى جەنگى عىراق.^۳

٦- ئارەزۇمەندى لە كاردا:

لەنیتو پلانە كانى عومەر (جىلە) داوا هاتبۇو، كە كار نەسپىيەتتە كەسىتكە، كە ئارەزووى نەكەت و قەناعەتى پىيە نەبىت مەگەر ناچارىكىتتە بۇئەو كارە ئەمەش بۇ ئەدوھى كارەكان زۆر بەدلىسۇزاندەر ئەنجام بدرىئىن، عومەر جارىتكەن خەلکى داوا و روۋاڭىنى بۆجهنگى فارس لەعىراقتا، بەلەم كەسىتكە لەو خەلکە ھەلئەستايىتە بە دەم داوا كەيدەوە پاشان پزىزى دووھ بە ھەمان شىيە كەس ھەلئەستا، دواتر لەپزىزى سىيەم ھانىدان و پزىزى سىيەمىش بەھەمان شىيە بۇون، كاتىيك كە پزىزى چوارم و روۋاڭىنى يەكەمین كەسىتكە ھەستايىتە سەرپىي ئەبۈعوبىيەيدە كورپى مەسعودى سەقەفى بۇو، پاشان خەلکە كە يەك لە دواي يەك ھەستان، ئىنجا عومەر ئەبۈعوبىيەيدە كەدە فەرمانىدە ھەمووييان لەبەر ئەدوھى كە شايىتە ئەدوکارە بۇو بەلەم ئەبو عوبىيەدە لەھاۋەلائى پىيغەمبەر (جىلە) نەبۇو بۆيە بەعومەريان فەرمۇسى: بۇ ھاۋەلائى ئاكەيتتە فەرمانىدە بەسەرىانەوە؟ عومەرىيش فەرمۇسى: من كەسىتكە دەكەمە فەرمانىدەيان كە بەدەم داوا كەدە ھاتوو،^۴ ھەمۇ ئەم سېفەتانە لە ھەرى يەكە لە سەعدى كورپى ئەبى وەقاص و ئەبۈعوبىيەيدە كورپى جەپاھ و عەمەرى كورپى عاص (خوايانلى پازى بىت) و كەسانى تىزى زوردا ھەبۇوە.

۱- تارىخ الطىبى (۴۳۱/۴).

۲- تارىخ الطىبى (۴۳۲/۴).

۳- المغنى لىبن قدامة (۳۵۲/۸).

۴- البداية والنهاية (۲۶/۷).

سینه‌م؛ مافه‌کانی خودا و سه‌رگرده و سه‌ربازان له میانی په‌یامه‌کانی فاروقدا*** مافه‌کانی خودا:**

عومه‌ر (علیه السلام) پیش‌مایی سدرکرده و سدریازانی ده‌کرد له میانی په‌یامه‌کانیه و ئاموزگاریه کانیه وه که کار بۆ گرنگی و پابندی به مافه‌کانی خوای گهوره وه بکەن که گرنگترینیان ئەمانەن:

۱- هیمنی دوژمن:

خوای گهوره ده‌فرمومویت: «يَتَّبِعُهَا الَّذِينَ إَمْنَوْا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَأَيْطُوا وَأَتَقْوَا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ» (ال عمران: ۲۰۰).

عومه‌ر سه‌باره‌ت به خۆگری کاتیک که سەعدی کورپی ئەبی وھاچى نارد بۆ عێراق پیش فدرمومو: ئەمەش بزانه که هەر خوویه کەرەستىدە کە خۆی ھەمیه، هەرەستى چاکه ئارام بگە لەسەر ئەمەش کە دووڑارت دەبیت يان جیت دەگرتەمە، سام و پەروای خوات بۆ کۆدەبیتەمە،^۱ هەرەوەک عومه‌ر نامەمیه کی بۆ ئەبی عویبیدە کورپی جەراج له شام نووسى کە تیایادا ده‌فرمومویت: ستایشى خوای گهوره دەکم لەسەر خۆگری ئەو گەله، پاشان ئەم ئایەتە نووسى، کە ده‌فرمومویت: «وَكَانَ مِنْ نَبِيٍّ قَتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعْفُوا وَمَا آسَتَكَانُوا وَاللَّهُ تُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٥﴾ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا أَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبَّتْ أَقْدَامَنَا وَأَنْصَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٦﴾ فَعَاتَهُمُ اللَّهُ ثَوابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ تُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ» (ال عمران: ۱۴۵-۱۴۸).

بەلام پاداشتى دونيا غەنیمەت و پزگار کردنە و پاداشتى رۆزى دوايش لیببوردن و بەھەشتە، ئەم نامەمەم بەسەر خەلکىدا بخوتىمە وە فەرمانیان پیش بده کە له پیتناوی خودا بېمنگن و خۆ پاگر بنەتا خوای گهوره پاداشتى دونیایان بدانەوە و باشتىن پاداشتىش دواپۆزە.^۲

۲- مەبەستیان له جەنگە کە یان سەرکەوتنى ئايىنى خودا بیت:

بە راستى عومه‌ر (علیه السلام) زۆر لهو فدرمۇودەيدى پىغەمبەر (علیه السلام) تىنگەيشتىبو کە ده‌فرمومویت: (ھەر کەس بىجەنگىت بۆ بەرزى و شەرى (الله) ئەوا ئەو کارە لە پیتناوی خودا يە)^۳ ئىتمە ژيان و ئاموزگارى و په‌یامه‌کانى بەدى دەکەين کە ئەم واتا گهورەيە شايەدى بۆ دەدەن.

۱- تاریخ الطبی (۳۰۶/۵).

۲- تاریخ فتوح الشام (ص: ۱۸۳).

۳- البخاري رقم (۲۶۵۵).

۳- بەجىھىتانى ئەمانەت:

خواى گەورە دەفرمۇۋىت: «وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغْلُّ وَمَنْ يَغْلُّ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوقَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ» (ال عمران: ۱۶۱).
لە وەسىيەتە كانى عومەر بۆ سەركىدە و سەربازان لە نەبوونى خيانەت و ناپاكىيە كە دەفرمۇۋىت:
ئەگەر گەلاشتىن بە دوزىمن ھەلەمەيدىن، ئەگەر غەنۇيىمەتتانا دەست كەوت خيانەتلىي مەكەن).^۱

۴- نەبوونى لايەنگىرى و خۆش ويسىتن لە سەركەوتى ئايىنى خودا:

لە وته بەناوبانگە كانى عومەر (ع) شىئىك ھەيدە دەريادى لايەنگىرى و دۆستايىتى ، دەفرمۇۋىت:
ھەر كەسىيەك پىاوايىك بکاتە كارىيەدەسىيەك بۆ دۆستايىتىيەك يان خزمایەتىيەك ئەوا خيانەتلى لە خوا و
پىغەمبەرە كەدى كەدووه، ھەر كەس خراپە كارىيەك بکاتە كارىيەدەست و بزانتىت كە خراپە كارە ئەوا خۆشى
وەك ئە وايە.^۲

* ماھەكانى سەركىرەت:

عومەر لە پەيام و ئامۇزىڭارىيە كانىدا مافى سەركىرە كانى پۇون كەدۋەتىمە لەوانە:

۱- پابەند بۇون بە ملکەچىيەت:

عومەر كاتىيەك كە ئەبو عوبىيەدى كورى مەسعودى سەقەفى بە سەركىرەتى سوپايدىك نارد بۆ
عېراق بە يارىمەتى ئەو سەلمە كورى ئەسلەمى خەزرەجى و سەلىطي كورى قەيسى ئەنصارى (خوبىان
لىي رازى بىت) نارد لە لەگەلىدا و فەرمانى پىتىدا كە بى ئەوان ھېچ كارىيەك نەكەت، ئاگادارى كەرەدە
ئەوان بەدرىن پاشان ئەبو عوبىيەد لە جەنگى ئەلسەرس لە دەرى فارسە كان جەنگاو و سەلىط ئامازەي پىتىدا
كە لە پىرە كە نەرواتە ئەبو بەر و نەپەرىتىمە بۆ لاي دوزىمن بەلام ئەبو عوبىيەد گۈرى بۆ نەگرت و
ئەدەش بوبىيە مایەي شەكانى سوپاى موسىلمانان و سەلىط لە ھەندىن لە قىسە كانىدا دەفرمېت- ئەگەر
من رېق لە ناكۇكى و ملکەچى ئەبووايەتىمە خەلکە كەم دوور دەخستەتە بەلام من گۈيىپايەل و ملکەچى
دەبىم ، ئەگەر من ھەلەيە كەم كە ئەوا عومەر منى كەدۋەتە ھاۋىيەشت.^۳

۲- دەسەلاتى كارەكانىيان بۆ لاي ئە و بىگىرنەتە:

خواى گەورە دەفرمۇۋىت: «وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنْ أَلَّا مِنْ أَوْ أَلْحَوْفَ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ
رَدُّهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعِلَّمَهُ اللَّذِينَ يَسْتَنِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ

۱- الخراج لإبي يوسف (ص: ۸۵).

۲- الادارة العسكرية في الدولة الإسلامية (۱/۱۶).

۳- مروج الذهب (۲/۳۱۵-۳۱۶).

اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَا تَبْغُونَ الشَّيْطَنَ إِلَّا قَلِيلًا (النساء: ۸۳).

خوای گهوره وای کردوه که خله‌کی ده‌سنه‌لاتی کاره‌کانیان بگیپنده بوز لای کاریه‌دستانی و هک هۆیمک بوز ده‌ستکه‌وتني زانیاری و زانست و توکمه‌بی پا و بچونه کان، پاشان ثه‌گه راستیه کانیان بوز ده‌که‌وت و له ثدو شاراوه بوبه ناماژه دده‌نه کاریه‌دسته که و له‌بهر شهه میر پیویستی به راویزکدن همیه بوز گدانه و بوز لای راستیه کان،^۱ عومه‌ری (۱۴۰۰) بوز هر سه‌بازگمیک یهک فرماندهی داده‌نا تا گرفته کانیان بگیپنده بوز لای پای شهو و سه‌پشکی بکمن بوز چاره‌سرکردنی تا پاکانیان ناتهبا نهیت چونکه به‌مه قسمیان ناکوک ده‌بیت.^۲

لهم سالمی که عومه‌ری سوپای مسلمانانی نارد بوز نه‌هاوه‌ند و فرمانی پیدان به کۆبونه و له‌می شه و ده‌مه سوپا پینک هاتبو له سه‌بازانی دانیشتی مدينه له کۆچکه‌ران و پشتگیریکه‌ران و له نیوانیاندا عبدالله کوری عومه‌ری (۱۴۰۰) همبو و سه‌بازانی به‌صره به سه‌کردایه‌تی شهبو موسای ئه‌شعه‌ری (۱۴۰۰) هاتن و سه‌بازانی کوفه‌ش به سه‌کردایه‌تی حوزه‌یفه‌ی کوری یه‌مان (۱۴۰۰) ئاماده‌بوون، پاش کۆبونه‌وهیان عومه‌ری نامه‌یه کی نووسی بوزیان که ده‌فرموده‌یت: ئه‌گهه بده‌ک گدیشتن شهوا ئه‌میره که‌تان نو‌عمانی کوری موقنی موزنیه.^۳

۳- پله‌کردن بوز جیبه‌جیکردنی فه‌مانی:

له خلافه‌تی عومه‌ری (۱۴۰۰) دا یه‌که‌مین کاریک که پئی هستا بریتی بوبه له ریکخستنی سوپا بوز جهنگی فارس به جۆری ماوه‌ی سی رۆز بانگی کردن و که‌سیک بدهم داواکمیه‌وه نه‌چوو، له رۆزی چواره‌مدا یه‌که‌مین که‌سیک که شه و نوینه‌رایه‌تیمی به هند گرت شهبو عویه‌یده کوره مه‌سعودی سه‌قده‌ی بوبه که نه‌مدهش وای له عومه‌ری (۱۴۰۰) کرد که سه‌کردایه‌تی شه و سوپایه‌ی پسی بسپیریت هرچه‌نده له پیزی سوپاکه‌دا ژماره‌یدک له هاوه‌لان بدی ده‌کران چونکه شهبو عویه‌یده به خیزایی به‌دهم و‌لامدانه‌وهی شه و داوایه‌وه رۆیشت،^۴ کاتیک عومه‌ر عوتبه‌ی کوری غه‌زوانی نارد به‌ره و به‌سره ئاموزگاری کرد و یادی هینایه‌وه به وتدیه کی که ده‌فرموده‌یت: له خودا بترسه له و کاره‌ی که پیت سپردر اووه، نه‌که‌ی ده‌روونت دوویه‌ره کیت بکات بوز لای خۆ بەزێ زانینیک که براکانت لەسەرت خراب بکات، تو پاش زیانی نه‌فامی هاوه‌لی پیغه‌مبه‌ری خوات (۱۴۰۰) کرد و پیتی سه‌رفراز بوبیت، پاش لاوازیت پیتی بدهیز بوبیت تا بوبیتیه فرمانده‌یده کی ده‌سنه‌لاتدار و پادشاھیک که گویی‌ایله‌یت ده‌کریت تو ده‌دوئی و خله‌کی گویت لئی ده‌گرن وه فرمان ده‌رده کیت ملکه‌چی فرمانه کانت ده‌کریت ئای که ج نیعمه‌تیکه ئه‌گهه له سه‌رووی تواناته‌وه هەلت نه‌بپیت و له‌وانه‌ی خوار خۆشت بایست نه‌کات.^۵

-
- ۱- الاحکام السلطانیة (ص: ۴۸).
 - ۲- الادارة العسكرية في الدولة الإسلامية نشأتها وتطورها (۱۰۰/۱).
 - ۳- هدمان سرجاوه (۱۰۰/۱).
 - ۴- هدمان سرجاوه (۱۱۳/۱).
 - ۵- هدمان سرجاوه (۱۱۴/۱).

٤- پكەبەرایەتى نەكىدى لە شتىك لە دابەشكىرىنى غەنئىمەتكان:

ئەوھى كە عومەر سەبارەت بە دابەشكىرىنى غەنئىمەتكان فەرمۇويەتى ئەمدىيە: خواي گەورە من بە شايىتت دەگرم لەسەر فەرماندەي ناواچەكان وە من پەوانەم كەردوون تا خەلتىكى فيتىي ئايىنەكەيان و سووننەتى پىتىغەمبەرە كەيان بىكەن و دەستكەوتەكانيان دابەش بىكەن و دادپەرورە بن لە ناويان و ھەر كەس لەسەر ئەمەو گرفتىكى هەببۇ با بەرزى بىكتەوە بۆ لام،^١ لەمەوە لە بىزگاركەرنى ئىبلە،^٢ كاتىك كە دابەش كەرنى غەنئىمەتكان تەواو بوبۇ لە نېتو سەربازە كاندا بىشى يەكىن ئىكەن بىرى مس بۇو، كاتىك كەردىيە دەستييەوە دەركەوت كە ئەمە زىپە پاشان سەربازە كان بە مەيىان زانى و سکالايان لە لاي فەرماندەكەيان كرد،^٣ ئەمەش بوبۇ كېيشە و گرفتىك لەسەر فەرماندە سوپاڭە بۆيە ئەوھىش وەك بە جىئەننەن ئەركى سەرشانى نامەيەكى نۇرسى بۆ عومەر (جىلە) عومەريش بەمە وەلامى دايەوە: سوينىدى بەدە كە نەيزانىيۇوە كە زىپە تا پاش ئەوھى كە بۆتە مولىكى ئەگەر سوينىدى خوارد ئەوە بۆي بىكىپەوە ئەگەر سەرىپىچى كود ئەۋا دابېشى بىكە لە نېتو مۇسلمانان بەلام ئەو سەربازە سوينىدى خوارد و پارچە زىپە كە بۆ گىپىايمەوە،^٤ پاشان كاتىك غەنئىمەتكان لە جەنگى جەلەلولا كۆكرانمە جوېرى كورپى عبداللە باسى لەوە كرد، كە چوارىيەكى تەواوى ئەو غەنئىمەتانە بۆ خۆى و كەس و كارە كەيەتى و سەعدى كورپى ئەبى وەقااصىش (جىلە) نامەيەكى لەم بارەيەوە نۇرسى بۆ عومەر، عومەريش لە وەلامدا فەرمۇسى: جوېرى پاستى وتۇوە و من پىتەم وتۇوە، ئەگەر ويستى خۆى و كەس و كارە كەيە لەسەر دل داهىتزاوى بىجەنگەن ئەۋا بەشى خۆيان پى بىدە، ئەگەر وابسۇن ئەۋا ئەوان لە پىتىناوى خواي گەورە ئايىنەكەي نەبېت نەجەنگاون ئەوھى كە لايىنى واى بىتە هەڙماڭار كە ئەوان لە مۇسلمانان ئەوھى كە بۆ ئەوانە مولىكى ئەوانە و ئەوھى كە لەسەربىانە لەسەربىانە، كاتىك كە پەيامدەكەي عومەر گەيشتە سەعد بەمە هەموالى دايە جوېرى، ئەوھىش فەرمۇسى: ئەمېرى باوه‌رداران پاستى وتۇوە چاڭى كەردوو، ئىتەمە پىتىستىمان بەو چوار يەكە نىيە بەلتكو ئىتەمە لە مۇسلمانانين.^٥

* مافى سەربازان:

عومەرى فاروق (جىلە) لە پەيام و ئامۇزىڭارىيەكانيدا مافى سەربازانى رۇون كەردىتەوە لەوانە:

١- نواندن و بەسەركىدنه وەمى بارودۇخىyan:

سەبارەت بە عومەر لە كارى بەرىتەپەردىدا دەگىپنەوە فەرمۇويەتى: من سوپاڭە پىك دەخەم و من لە نۇرىزدام لەبىر ئەوھى كە عومەر (جىلە) فەرمان پىتىكراوە بە جىهاد لە كاتىكدا كە ئەو ئەمېرى

١- الخراج لابى يوسف (ص: ٥٠).

٢- الأبلة: شارقىچىكە كە لەسەر كەنارى بەسەرى گەورە لە گۈشەي كەندىاوهە.

٣- الادارة العسكرية في الدولة الإسلامية (١٢٠/١).

٤- مناقب أكير المؤمنين لابن الجوزي (ص: ١٢٨).

٥- الادارة العسكرية في الدولة الإسلامية (١٢١/١).

باوه‌ردارانه ئەمیری جيھادىشە بەمە^۱ لە هەندى پووهە لە شويىنى نويۇخۇتىيىكە كە نويىزى ترس (صلة الخوف) دەكات لە كاتى تېپانىنى دۈزىن، كاتى كە لەشكەر كانى پىتكەدەھيتنا بۆ سەركەدەكانى پىش ئەوهى كە بەپىشان بىكەن بۆ غەزا دەيداۋانىن و نامۇزگارى دەكەن وە لەوهى كە پىتى دەفرمۇن ئەمە بۇو: جلويدىرگان بېۇشۇن پىلاۋاتان لە پىتى بکەن و موتان بتاشىن و مەبەستە كانتان وەلاتىن ئەسپ و حوشترە كانتان ئالىف بەدهن و دەرىپەرنە سەر ئەسپە كانتان و پىويىستە لەسەرتان ئامادە بن، واز لە خۇشكۈزەرانى و پۇشاڭى عەجم بەھىتن وە بە هېزىھەكانتان مەرخن نابن ھەتا دەرىپەرن و لەسەر پاشى ئەسپە كانتان دابەزىن و بە شويىنکەوتىنى پەكتان بىكەوتىت،^۲ ئەمەش مەوداى سوورىيۇنى فاروقمان (۱۴۰۹)^۳ بۆ دەرداخات لەسەر ئامادە باشى و ئاشكرا كەردىنى هېزى و ھاوتايى سەركەدە كانى دەكەد لە پىزى ئايىشى سەربازى و دەرخىستىنى هېزى بۆ دۈزىن ئەگەر لە جەنگدا بوايە يان لە كاتى خۇنامادە كەردن بوايە، عەمرى كورى عاص (۱۴۰۹)^۴ لە نويىزى ھەينى لە ميسىر وتارى بۆ سەربازان دەدا و ھانى دەدان لەسەر قەلەوەركەننى ئەسپە كانيان لە وته كانى: من نازام بۆ پىاۋىك دىتە لام خۆي قەلەوە كەردووھ و ئەسپە كەدى لاواز، ئەمەش بىزانىن كە من ئەسپە كەم بەخىتو دەكم و خواردىنى دەدەمن وەك چۈن خۆم خواردن دەخۆم، ھەر كەس ئەسپە كەمى بەبى ھۆيەك لاواز بىكەت ئەدوا لەو فەرەزە داشكەنداو،^۵ كاتىكە عومەر (۱۴۰۹)^۶ لە كاتى هاتنى بۆ شام گىيىشتە موعاوىيە خۆھەلکىشانى پادشا و جل و بەرگە كەمى لە كەل و پىمل و پىتدا ويستىمۇ بېۋە يىنى لالۇوت بۇلىتى و پىتى فەرمۇو: ئايا تۆ كىسرایت يان موعاوىيى؟ ئەويش فەرمۇو: ئەم ئەمیرى باوه‌رداران من لە دەلاقەيەكدا لە پۇوى دۈزىنەوە بەرھە و خۆھەلکىشانى ئەوان دەرپىن بە جل و بەرگى شەپ و جيھاد پىويىستىيە كمان ھەيمى، بىتەنگ بۇو وە بە ھەلەمى نەزانى لەوهى كە بە مەبەستىكە لە مەبەستە كانى پەوا و ئايىنى لەسەرى كۆيىتەوە.^۷

۲- بەزەيى هاتنەوە بە سەربازاندا لە كاتى پىيەركەندىدا:

عومەر (۱۴۰۹)^۸ نامىيەكى بۆ سەعدى كورى ئەبى وەقادى (۱۴۰۹)^۹ كە تىايىدا فەرمۇو: بەزەيىت بە موسىلماناندا بىتىمۇ لە كاتى رۆيىشتىيانو بەپىتكەردىياندا نازارىيان مەدە، ماندوويان مەكە و كەم تەرخەم مەبە بەرمىدىريان، ھەتا دەكەنە دۈزىنە كانيان وە سەفەر هېزىيان لى ناچنى، چونكە ئەوان دەرئۇن بۆ لاي دۈزىنەتكى نىشتەجى زۆر و زەبەن، ھەممو ھەينىيەك شەو و پۇزىيەك لەگەلىيان دابىنىشە تا ئەدو دانىشتىنە بۆيان بېتىپە پىشووېك بۆيانو چەك و تاقافە كانيان كۆيىنەوە وە شويىنە كانيان لە گوندە كانى دانىشت و پىتكەوتۇو^{۱۰} لابدە، عومەر (۱۴۰۹)^{۱۱} سەربازگەلىتكى نارد بۆ شام بە مەبەستى ھارىيكارى هېزە كان و سەعىدى كورى عامرى كەردى فەرماندەيان، كاتىكە كە بەپىتكەوتۇن عومەر فەرمۇو: لەسەر خۆت بە

۱- الفتاوى (۱۴۰۹/۲۲).

۲- نهارىة الارب (۱۶۸/۶).

۳- توح مصر لابن عبدالحڪم (ص: ۱۴۱).

۴- الادارة العسكرية (۱۳۷/۱) تقا عن المقدمة.

۵- نهارىة الارب (۱۶۹/۶).

ههتا نامزّگاریت دهکم پاشان به پیاده بدره سوپاکه رژیشت و پیتی فرمومو: ئى سەعید من ئەم سوپايم سپارد به تۆ و توش باشترين كەس نیت تیایدا جگە لەدەي كە خواپەرسى، هەر كە بەرپىكەوتتى بىزەيت پېياندا بىتىدوه تا دەتوانى وە ناموسوسىان لەكدار نەكەيت و بىچۈركىيان بە كەم نەزانىت وە بەھىزىكانيان تاو مەددە، شۇئىنى كەسانى تر مەكەوه وە رېنگەي ئەشكەوت و شاخاويان پىن مەگرەبىر وە رېنگەي دەشتىيان پى بېرە وە لە زۆرىيە رېنگەي كەدا مدیان خەۋىنە، خواي گورە و بالادەست خەلىسفەي منه لەسىر تۆ و ئەدەي لەگەلتە لە موسىلمانان.^۱

- ۳- له کاتی په ریکردنی مالئاوایی لی ده کردن:

عومه ر له کاتی به پیکردنی سوپاکاندا مالشاوایی لی ده کردن و ئامۆژگاری ده کردن به په پېھووی کردنی په وشت به رزی ، عومه ر فرمانی دا به سه عدی کورپی ئهبي و هفاص (شیخ)، که به وه فابیت له گهله دوژمنانی کاتینک داواي پاریزراوي لی ده کهنه و ناپاک نهبن بدرامبههريان وه ثهوهشی بت پرون کرده وه که هله له ناپاکیدا تیاچونه و لاوازیه بوزی و به هيزيه بوز دوژمنان.^۲

۴- به گزانه چوونه وهی سهربازان له کاتی پووبهپوو بونه وهی دوزمندا ههتا
ناته سایي و سهرنه که وتن روونه دات:

له و همیشه کانی عومنه (عنه) بُو سدر کرد ه کانی لم باره یه و نهود بُو که دهیه رموده کرد
سزای هیچ نهندامیکی سوپا و لمشکره کهی نادات تا پینگه و پیاز ده رده که میت تا شهیتان سواری
مليان نه بیت و بیگه یه نیته بیباوه ران،^۲ کاتیک عومنه (عنه) سه ملاني کوری رهیعمی باهله
بدسر کرایه تی سوپایدک نارد عه مری کوری معد دیه کروب و طلحه کوری خووه یلدی نه سه دی کرده
نه میریان و له نیوان عه مری کوری معد دیه کروب و سه ماندا چهند گرفتیک روویدا که هدوالله که می
گهیشته عومنه (عنه) نه ویش نامه یه کی بُو سه مان نووسی که تیایدا ده فرمیت: له پاشدا ، هه والی
نه وهم پی گهشتووه که چیت به عه مر کردووه، تو به مه کاریکی چاکت نه کردووه و جوانی تیدا
نه نواندووه نه گهر من له شوینی تؤدابام له گوپه پانی جهنگدا سهیری عه مر و طلحتم ده کرد و تز نهوان
له خوت نزیک بکه روه گوییان بُو بگره نهوان له جهنگدا شاره زایی و نهزمونی کیان همیه. هر کاتیک
گهشته گوپه پانی ناشتی نهوا بیان گیپه وه که خویان پینگه یاندووه له خه لکانی تینگه یشتووه و شاره زا
له قورثان نزیک بفره وه،^۳ همروهها عومنه (عنه) نامه یه کی نووسی بُو عه مری کوری معد دیه کروب:
له پاشدا ، هه والی پی گهشتووه به گوئی نه میره کدت نه کردووه سوکو کایه تیت پینکردووه، تو ششیتیکت
همه که ناو، له ناوه سازنده وه منیش شمشیرنکم همیه ناوم لیتساوه دانراو، من سویند به خواب

^١- تاريخ فتوح الشام (ص: ١٨٦) للأزدي.

٢- الادارة العسكرية (١٧٩/١).

^٣ تاريخ الخلفاء للسيوطى (ص: ١٣١).

الاولى للعسكرى (٤٥/٢).

گدواره که سدری خستمه سهر تهوقی سهرت بدرزی ناکه مدوه تا دووکه رت ده که م پی، کاتیک که پهیامه که گشته عومه‌ر فرمومی: سویند به خوا شدوا شوانه شم کاره ده کهن،^۱ لدم دوو دهقی پیشودا تینگه‌یشتني عومه‌ر درده که دیت لهوی که سدرکرده سوودی لی ورده گریت له گزره‌پانی جهندگ بریتیه له پنکه‌خستنی دله کان به تایبته‌تی که شوان له برامبدر دوزمنیان. پیوسته له سه‌رکرده راویه بکات بهو کمه‌ی همیه به جهندگ شمه‌ش مانای لیک داپانی پهیوه‌ندی و سوز و بدهی نیه له نیوانیاندا له کاتی گهرانویه‌یان بز گزره‌پان، له شازادکدنی شاره‌کاندا،^۲ له سه‌ر دهستی عهیازی کوری غنه‌نم بزیک هاریکاری به سه‌رکرداهیتی بسری کوری ئه‌رتئه‌ی عامری پی گه‌یشت و به زهیدی کوری شبوسوفیان بدفرمانیکی عومه‌ر^(۳) پووی لیتا و به‌مهش ناکزکییدک له نیوانیان پرویدا له کاتیکدا که له گزره‌پانی جهندگا بعون، عهیاز زور بیتیاز بسو بهو هاریکاریه و داوای له بسر کرد بگزره‌تموه بز شام، پاشان عومه‌ر^(۴) نامه‌یه کی نوسی بز عهیاز و داوای لینکرد که هزی شو گهرانویه بز پرون بکاتوه به تایبته‌تی شوان بز هاریکاری وترساندنی دوزمن هاتوون هاواکاریه کانیش یدک له دوای یدک بز تو دین به لام دلیان ده‌شکیت و پله ده کهن له ملکه‌چیت، عهیازیش و‌لامی دایوه: ترسام لهوی که شتیک له یاخی بعون پروبدات و دلی سه‌ریازان ناته‌با بیت کاتی که من بیتیاز بعون له کۆمەکیه کهی پۆزشم بۆهینایوه و فرمانم پیتدا به گهرانویه و شمه‌ش هزی گهرانویه کهی بزو،^۵ لیزه‌دا عومه‌ر^(۶) بدراستی زانی و دوعای خیری بز کرد به تایبته‌تی له کاتیکدا که شوان له برامبدر دوزمندان هتا چند ده‌نگ نهبن له سه‌ر کیشمه کیشمه نیوانیان له یه کتری بدهن و سه‌رنه که‌وتون.^۶

۵- پاسه‌وانی کردنیان له هیزش ناکاوه کانی دوزمن له کاتی رۆیشتن و مانه‌ویاندا:

عومه‌ر فاروق بایه‌خی تمواوی دهدا به کاری پاسه‌وانی لمبه‌ر شهه فرمانی دهدا به سه‌رکرده کانی به سوریون و ئاگاداریون له هیزشی ناکاوه دوزمن له شهواندا و داوای لی ده‌کردن که پاسه‌وانی بکمن له مانه‌و ورژیشتنیاندا،^۷ له مەشدا فدرمانیکی بز سه‌عدی کوری شهی وه‌قاص ده ده‌کات و پی ده‌فرمیت: پاسه‌وانه کانت وریا بکدره‌وه دیلیتک بددست که‌وت و بەلین و پهیانی نه‌بزو بده له گه‌ردنی تا دوزمنی خودا و دوزمنی خوتی پی ده‌ترستینی،^۸ هەروه‌ها عومه‌ر^(۹) نامۆزگاری سه‌رکرده کانی ده‌کرد که هەولگری هەبیت له دوزمناندا وناردنی پیشنه‌نگه کان له کاتی گمیشتنه به شوینی دوزمن، تا له سه‌ر شاره‌زایی و زانیاری بن به حال و نیازی دوزمنان، لەو پهیامنی که بز سه‌عدی کوری شهی وه‌قاص نوسیبوه: نه‌گەر گمیشتیه سه‌ر زه‌وی دوزمن چاوه کان بیتدار بکدره‌وه له

۱- الاوائل للعسکري (۴۵/۲).

۲- ره‌ها:- شاریکه له جذیزه له نیوان موصل و شام.

۳- فتح الشام ابن اغثم (۱/۲۵۳-۲۵۵).

۴- الادارة العسكرية (۱/۱۸۸).

۵- نهاریة الارب (۶/۱۷۰).

نیتوانی خۆت و نەواندا کارى نەوانت لەبەر جاو ون نېبى وە با خەلکانىتىكى عەرەب يان خەلتكى شەو شوینەت لە لابى كە مەتمانەيان پى دەكەيت وە دلىبا دەبىت لە نامۆزگارى و پاستگۇيىان، چونكە پىاپى درۆزن ھەواالەكە سۈودەت پى ناگەيەنى ئەگەرجى ھەندىنەكى ھەواالەكە راست بى، ناپاكىش جاوي لە سەرتە نەك جاوي لېت بىت، با لەكتى نزىك بونمۇش لە زەوي دۇزمۇن پىشەۋە كات زىاتر بن و لەشكەر لە نیتوان خۆت و دۇزمەنانت دامەززىتى چونكە شەو لەشكەرانە كۆمەكى و ھارىكاريستان دەپچىرىنى و پىشەۋە كانىش شوين نەنگىدەكەن، خەلکانى خاوهەن ھېز و راۋ بۆچۈن بۇ شەو پىشەۋەنە لە يارانت ھەلئۇرە و لە ئەسپە كانىش پىشىنە كانىان بۇ دىيارى بىك، جونكە ئەگەر گەشتىنە دۇزمۇن ئەوا يەكەمین شت لە ھېزىتىك پىتىان دەگات راۋ بۆچۈننى تۆيىه،^١ وە لەم وسىيەت بەنرخەدا ئەۋەمان بۇ دەردە كەۋېت كە عومەر(^{تىقىتى}) كە متەرخەمى نەكىدۇوه لە بايەخدانى بە بەننەگىتنى سەرچاوه كان لەسەر دۇزمۇن بەلكو لە نیتو سوپا ئىسلامىيە كانىشدا بەھەننەگىتنى لە چاودىتى ئىدارى لەسەر والى و كارىبىدەست و سەرکرە و سەربازان ھەتا شارەزا بىت لە بارودقۇخ و پەوش و مامەلە و بەرپىوهچۈنە كارە سەربازىيە كانىان عومەر لە ھەر سوپايدا كەنند سەرچاوه كى ھەبوو كە راپۇرتىان بۇ بەرز دەكەدە لەۋە كە لە نیتو پىزە كانى شەو سوپايدا پۇ دەدات،^٢ كاتى ئەمەرىي کورپى سەعدى ئەنصارى سکالاى خۆزى گەياندە عومەر كاتى لە سەر تىرىيەك خەلتكى شامەوە بۇوەتات بۇ لای ووتى: ئەمەرىي باوه‌داران، لە نیتوان ئىمە و پىزە كاندا شارەتكەمە كە پىسى دەلىن عەرەب سوس،^٣ نەوان لە نەنگىدەكەنان لە دۇزمۇن ناشارنەوە وە هىچ لە نەنگىدەكەنان دۇزمۇن لاي ئىمە ناشكرا ناکەن، عومەرىش فەرمۇسى: ئەگەر گەيشتىيە ئەو شارە سەرىشىكىان بىكە لەۋە كە جىتى ھەر سەرمەرىك دوو مەپ لە جىتى ھەر حوشتىك دوو حوشت لە جىتى ھەر شتىك دوو شتىان پى بەدە ئەگەر بەمە قايل بۇون ئەوا پىييان بەدە و پاشان شارە كە بىگەر ، ئەگەر قايل نەبۇون ئەوا ماۋە يەك سال مولەتىان بەدە پاشان وپىرانى بىكە،^٤ پاشتە كاتى ئەمەرىي کورپى سەعد چۈچىيە سەريان ئەو مەرجمى خىستە بەردەميان قايل نەبۇون لەبەر ئەوا سائىنەك مۆلەتى دان و دواتر شارە كەدى وپىران كەدە.

٦. ھەلبىزىاردنى شوينى مانەوھيyan بۇ بەرنگاربۇنەوهى دۇزمۇن:

عومەر نامۆزگارى سەعدى كورى ئەبى وەقادىسى كرد كە لەگەل دۇزمۇن نەجەنگى تا شارەزا دەبىت لە سروشى تەواوى زەوي و زارى دۇزمۇن بە تەواوى لە بەشى تاۋوھە و دەرھەوە و زۇرى شاۋ و شوينى لەنگەرگەرنى كەشتىيە كان تىيايدا و ئەۋە كە ئەم كارانە بەپى دەگات،^٥ ھەرورەها لە پىش رۇودانى جەنگى قادرسىيەش بۇي نۇرسى كە پىتىيەت بچۈچۈكترىن بەرد بناسېت لەبەر ئەۋە نەوان زىاتر بە پىرەھە شارەزاترن لە دۇزمەنائىان كەواتە كەنى شىكست توانىيەتى جى نىشىن بىت لە پاشەكشى بە

١- نهارىيە الارب (١٦٩/٦).

٢- الادارە العسكرية (٣٩٦/١).

٣- مدينتة بالشغر من ناحية المخرث.

٤- فتح البلدان للبلاذى (١٨٥/١).

٥- هەمان سەرچاوه (١٨٥/١)، الادارە العسكرية (٣٩٧/١).

٦- نهاية الارب (١٧٠/٦)، الادارە العسكرية (٢٠٥/١).

سەربازان پاشان ئەوان رېزگاريان دەبىت لە جەنگ و دوزىمن ناتوانى خۆى پىيان بىھىدىنى بە ھۆزى دورى شەۋىننىكە وتۇوانىيان و نەزانىنى پىيگە كانىيان،^١ سەرباري ئەۋەش عومەرى فاروق سەعدى كورى ئەبى وەفاش و سەلمانى فارسى و حوزەيفە كورى يەمانى كرد بە ئەمیرى سوپا لە ھەلبۈراذنى شوپىن و پىتىگە لادان و مانەوهى، ھەروھا عومەر ھەستا بە دابەشكەرنى تەركە ئىدارىيە كان لە نىّوان سەركىدە كاندا،^٢ عومەر لە كارى بەرپىوه بىردنى سەربازىدا و لە كاتى ھەلبۈراذنى پىتىگە و لادانىيان و سازدانى سەربازىگە جەنگىيە كانىيان مەرجى ئەوهى دادەنا كە ئاو داييان نەبرىت لە بارەگاي سەركىدايەتى سەرباري ئەۋەش بۆ ئەۋەش كە ناوهندىيەكى تايىدتى ھەيدە لە نەخشەسازى و ئاسان گەيشتنى ھاوكارى و كۆمەكىدە كان،^٣ ھەروھا عومەر (عليه السلام) نامەدى بۆ ئەبو عوبييەكى كورى جەپرەخ نوسى و فەرمۇسى: سوپا كەت لە شۇتىنى دامەزريتە كە پىش ئەۋەمى ملکەچ بىت بۇيان و بىزانتىت ئايىنده چۈنە.^٤

٧- ئامەدەكىرنى ئەوهى سەربازان پىيوىستيانە لە خۇراك و ئالىف:

عومەر (عليه السلام) لە مەدىنەمە مەروملاڭات و قوربانىيەكانىي دەنارە بۆ سەربازى مۇسلمانان لە عىراق،^٥ پارىزگارى لە نەقىع و پىزە دەكىد، بۆ ئەو نىعەتمەكى كە لە پىتىناوى خوادا بارە بەسەربازى ئەۋەش، ھەروھا لە ھەممۇ شارىتىك چەند ئەسپىتىكى لە صەدقە وەر دەگرت لەوهى كە دەخانە روو لە مەش چوار ھەزار ئەسپى لە كوفە وەرگرت، لە بەسرەش بە نىزىكەي ھەمان ژمارە، لە ھەر شارىتىك لە شارەكان بە پىتى توانىي خۇيانىلى سەستاندىن،^٦ كاتى عومەر (عليه السلام) هات بۆ شام بۆ پىتكەختىن و ئاشت كەرنەوهى دانىشتوانى قودس بەرپىوه بەرایەتىكى دامەزرايد بۆ ھارىكاري كەرنى سوپا كە ناسرابۇو بە ئەھەنطا،^٧ عەمەرى كورى محمد عەبس يەكمىن فەرمانبەر بۇو كە دىيارى كرا بۆ بەرپىوه بەرایەتى ھارىكاري سوپا.^٨

٨- ھاندانىيان لەسەر جەنگ:

عومەر (عليه السلام) نامەيەكى نوسى بۆ ئەبو عومەيەدە و تىيايدا ھانىدا لەسەر جىهاد كەرن و فەرمۇسى: بەنناوى خواي بەخشىنە و مىھەبان، لە بەندەي خوا عومەرى كورى خطاب ئەمیرى باوهەداران بۆ مەتمانە پى كراوى ئومەت ئەبۇعومەيرى كورى جەپرەخ سلاۋى خوات لى بىت، سوپاسى خوا دەكەم بە ئاشكرا و نەھىنى و وشىارىتان پى دەددەم لەسەر پىتچى كەرنى خواي گەورە و وشىارىتان پى دەددەم و پىتىگەيتان لى دەكەم كە لەو كەسانە بن خواي گەورە دەربارەيان دەفەرمۇسىت: **﴿قُلْ إِنَّ كَانَ ءَابَاؤْكُمْ**

١- الادارة العسكرية (١/٥٠).

٢- ھەمان سەرچاوه. (١/٦٠).

٣- الادارة العسكرية (١/٦٠).

٤- الادارة العسكرية (١/٧٠)، نقلًا عن تاريخ الطبي.

٥- فتوح البلدان للبلاذى (٢/١٤٣).

٦- الادارة العسكرية (١/٧٢).

٧- هراء: مالىتىكى گەورە بۇو كە خۇراكى دەسەلاتتارانى تىدا كۆزدە كرایدە.

٨- الادارة العسكرية (١/٧٢).

وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ أَقْتَرْتُمُوهَا وَتَحْسُونَ كَسَادَهَا وَمَسِكِنُ تَرَضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مَنْ أَنَّ اللَّهَ وَرَسُولُهُ وَجِهَادُ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ) (التوبه: ۲۴).

سلاوی خوای گهوره لهسر کوتا پیغمه مبه و پیشدوای نیز در اوان.^۱ کاتی ئدم پهیامه گهیشته نه برو عویبیده بۆ موسلمانانی خوینده و ئهوانیشن زانیان که نهادنی باوه‌پداران هانیان ده دات بۆ جدنگ و کهسیک لە موسلمانان نهادنیوه که بۆ شدم پهیامه عومند فرمیسک نهربیزی، هروهه عومند ناممیک بۆ سعدی کوری ئابو وه قاص و ئهوانه لە گەلتى دا بعون له سەربازان هانیدان بۆ جهنگی بى باوه‌پان و سوئندی دان و فەرمانی بى کردن به پابەندبۇون بە چاکیکە کان وشیارى کردنه و له ئەغام دانی تاوانە کان،^۲ نەمەو له کارى گرنگى فەرماندە وەیە کە کان لهسر بەرپوھەریتی عومند (ع)^۳ هاندانیان بۇو لهسر جەنگ.^۴

۹- پاداشتی خودایی و گهوره بی شەھادە تیان به بیر بھیزیتە وە:

لەسەرەدەمی فاروقدا سەعدی کوری ئابو وه قاص لە شەری قادسییدا پاداشتی خودای و ئەوهی بۆی ئامادە کردون له ناز و نیعمەت لە قیامەتدا و ھیادی سەربازانی هینایە و ئارەزوو مەندى کردن لهسر جیهاد کردن و ئاگاداری کردنەوە لهسەرکەوتتن لە پەیان و بەلینى خوا و پیغەمبەرە کەھی وھ ئەوهشى بۆ پوون کردنەوە کە ئەو دەسکەوت و غەنیمەت و مالاتانە دەکەویتە دەستیانە وھ فەرمانی دا به خوینەرانی قورئان کە سورە جیهاد(الانفال) بخوینن،^۵ هروهه ئەبوعویبیدە کوری جەرپاچ لە شام و لە نیئو سەربازە کانیدا و تاریکى داو پاداشتی خودای و نیعمەتە کانى وھ یاد هینانەوە ھەوالى بى دان کە جیهاد کردن باشتىن شتە بۆ ئەوان لە دنيا و ئەوهشى کە تىايادىيە،^۶ عەمرى کوری عااصىش بەمە بەناوبانگە بەسەربازانی لەفەله ستىن فەرمۇوه: هەركەس کە کۈزرا شەھىدە و هەركەس ژىا نەمە بەختە وەرە، فەرمانی دا بەسەربازانی کە قورئان بخوینن و هانیدان لهسر ئارامگى و خواستى پاداشتى و بەھەشتە کەدە.^۷

۱- فتوح الشام للواقدي (۱۱۷/۱).

۲- الادارة العسكرية (۲۳۹/۱).

۳- الادارة العسكرية (۲۳۹/۱).

۴- تاريخ الطبرى (۳۵۶/۴).

۵- الادارة العسكرية (۲۴۳/۱).

۶- فتوح الشام للواقدى (۱۸/۱-۲۰).

۱۰- پابند بیت بدوماfanه که خوای گهوره کردونی بهواجب لمه‌رشانی:

عومه‌ر(۶۷) نامه‌یه کی بۆ سه‌عدي کوری ئىبو وەقادص و ئەو سەربازانهش نوسی که له گەلیدا بون وەسييەتى بۆکردن بهم ووتىيە که فەرموييەتى : پاش ئەوه من فەرمان بەخۆت و ئەو سەربازانهش دەدەن که له گەلتدان بە خواپه‌رسى لەسەر ھەموو حالە کانه‌وه چونکە خواپه‌رسى باشتىن ئاماذه باشىيە لەسەر دوژمن و بەھېزىتىرين چەكە له جەنگدا، فەرمان بە خۆت و يارانت دەدم کە زىاتر له تاوان خۆتان پارىزىن وەك لەوهى که خۆتان له دوژمن دەپارىزىن چونکە تاوانى سوپا مەترسىدارتە لەسەريان لە دوژمنه کانيان ، خوای گهوره موسلمانان سەركەوتتو دەكتات بەھۆى سەرپىچى كردىنى دوژمنانيان بۆخودا.^۱

۱۱- بەريان پى بگرىت لە خۆسەرقالىكىرن بە کارى بازىگانى و کشتوكالى و ھاوشىتەكانى:

عومه‌ر(۶۷) فەرمانى بە جاپچىيە کەي دا بچىتە دەرەوه بۆ لاي فەرماندەي سوپاكان و ئەوانىش بەسەربازانيان بگەيەن کە موجە کانيان بەردەوان و رېق و رۆزى مندالە کانيان پارسەك و بەريان پى بگرىت لە کشتوكالى كردن و تەنانەت سزاى ئەو كەساندشى دا سەرقالى ئەو کارانه بون،^۲ ھەموو ئەمانەش سووربۇونى عومه‌ر(۶۷) بۇو لەسەر خۆ يەكلاپى كردىنه وەي سەربازان بۆ جىهاد و بلاوكىرنەوهى ئىسلام و بۆ ئەوهى کە نەنسىيەن بە زەويەوه کاتى كشتوكالى دەكەن چونکە بۆ ئەم كاره گۆشە كىر دەبن و دلىان سەرقال دەبىت، لمبەر ئەوه عومه‌ر(۶۷) توانى كۆملە سەربازىتكى خۆيە كلاكەرهە بۆ جەنگ بەدى بکات کە ئاماذهين بۆ کاتى پىۋىست و خوازراو له چوارچىتەي بالابرۇنەوهىان بۆكۆكىرنەوهى بەروپىروم و ئەوهى لە دروپىنە سووربۇون و كېرىن و فەرەشتندا بەدواي بىنى.^۳

چوارەم: بايدەخانى عومه‌ر بەسنوورى دەولەت:

عومه‌ر(۶۷) بەھۆى مەترسى سەلامەتى گيانى موسلمانان و سەنورى دەولەت تى ئىسلامى بۆ فراوان بونى و بىتازىي بۆ جەنگى رقم ، ھەر كاتىتكى کە باسى رقم دەكرا دەيفەرمۇو: سوئىند بە خواپىم خوش بۇو کە ئەو پىتازە پېشكىيەك بوايە له نىتowanى ئىيمە و ئەواندا، ئەوهى کە له خوارىيەوهەتى بۆ ئىيمە و ئەوهەش کە له پېشىيەوهەتى بۆ رۆمەكان بوايە،^۴ سەبارەت بە سەنورى دەولەتى ئىسلامىش بەرە فارسەكان ھەمان شتى فەرمۇو: پىتم خوش بۇو کە له نىتowan عىراق و نىتowan چياكەدا بەرىستىتكە ھەبوايە کە نە ئىيمە پېتچىمان بۆ ئەوان لىدابا و نە ئەوان پېتچىمان بۆ ئىيمە لىدابا، ئىيمە وامان زانى لە گۈنده كائى عىراق وە من سەلامەتى موسلمانان دەرۈزىن لەسەر ئەنفال،^۵ بۆيە فەرمانى دابە

۱- الفاروق عمر بن الخطاب، محمد رشيد رضا (ص: ۱۱۹).

۲- الادارة العسكرية (۱/ ۲۵۶).

۳- ھەمان سەرچاوه (۱/ ۲۵۷).

۴- تاریخ الیعقوبی (۱/ ۱۵۵).

۵- تاریخ الطبری نقل عن الادارة العسكرية (۱/ ۳۵۲).

رەساندنى چەند بىنکەيەكى سەربازى ئىسلامى كە ژمارەيەك ئەرك و كارى ھەبۇ كە پىشتر ئامازەمان بە ھەندىيەكىان كەردووه سەرباري بۇونى وەك چەند مەلبەندىتىكى جەنگى لە پىنگە ستراتيئىدە پىشىكەوت تۈوه كاندا لە سەر سەنور و لە نىوانى و نىوان و لاتە پىزگار كراوه كان ھەتا ھەر دۆزمنكارىيەكى دەرەكى بىگىپېتىدە و وەك مەلبەندگەلىيەك وايتىت بۆ كۆكىرنەوهى سەربازان و بلاۋىرىنىدە ئىسلام و لە پىشەنگى ئەمانەوه شارى بەصرە و كوفە بۇن لە ھاوسىتەكانى دەولەتى فارس و فستات لە ميس،^۱ چەندىن پىنگەيەكى لە كەنارە كانىدا و لە كەنارى شامادا بۆ بەرىپەرچەدانووهى ھېرىشە كانى پۇم لە دەرباوه، سەربازى چوار سەربازگە بۇون لەوانەي لە دوايدا هاتن كە دەوتىيت سەربازى حەص و سەربازى دېدشىق و سەربازى ئەرەن و سەربازى فەلمىستىن بە جۈرىيەك كە بۆ پىپۇرى ئەوان بۇوه ھەتا پىنى شارەزا بن وھ ئەوان نيشانەي كۆكىرنەوهىيان ھەبۇوه لە سەر پەچەلەك و بەمە لاي فەرماندە كانىيان ناسراونەتىدە بۆ ئاسان كەردنى كارى بەرپىوه بە رايىتىيەكىيان لە ئەركى گۈنگى سەربازى و چاودىزى كەردىنى كاروبارە كانىيان لەوانەش موجە،^۲ ئەمە سەبارەت بە لايىنى سەربازگە كان قايىكارىيە كان كە لە پىنگە كاندان و پىشتر دۆزمنانىيان تىندا و دەرنزاوه و مۇسلمانان دەستيان بە سەردا گرتۇو و كەردووياندە پىنگەيەكى سەربازى و سەربازە كانىيان تىندا نىشىتەجى كەردووه بۆ پارىزگارى كەردن لە سەنورى دەولەتى ئىسلامى،^۳ پاشان مۇسلمانان ھەرچەندە لە پىزگار كەردن بىشىكەوت تۈون لە كۆتايى بە رەفراوان كەردنە كانىيان پىنگەيەكىان دروست كەردووه، كە پارىزگارى لە سەنورە كان كەردووه و بە سەربازە يەكگەرتۇو كەندا بە ھېز بۇتىدە و يەكىن لە لييھاتووتىرين سەر كەرده كان كارى بەرپىوه بەردىنى گرتۇتە دەست،^۴ لە گۈنگەتىن ئەملىپىرىنىدە، كە عومدەر (۱۹۷۰) لە ھەريمەكانى عىراق و پۇزەھەلات و شەوپىنگانەي كە لە نىوان مۇسلمانان و فارسە كان گەرتبەر لە كاتىيەكدا بۇ كە كۆبۈونەوهى فارسە كان لە سەردەستى يەزىجەرد گەيىشىتە مۇسەنای كورپى حارسە و مۇسلمانان و ئەوانىيىش نامەيەكىيان لەم بارەيە و بۆ عومدەر نۇرسى خەلیفەش بەمە ولامى داندۇر، دەفرمۇويت: بەلام پاش ئەو لە نىوان پشتىتەكانى عەجمە كان بىنە دەرەوەو لە نىتو ئەم ئاوانىدا بلاۋەلى بىكەن كە لە دواى عەجمە كاندۇر دىتىن لە سەر سەنورى زەويىە كان تان و زەويىە كانىيان... پاشان مۇسەنا فەرمانە كەي بە جى ھېتىا،^۵ ھەروەها عومدەر (۱۹۷۰) وەسىدەتى بۆ سەعد كەر لە پىش رۇوداوى جەنگى قادسيي فەرمۇوي: ئەگەر گەشتىتە قادسيي ئەوا بىنکە پىچە كە كانت لە سەر پىتىگەي چىاكاندا بىت،^۶ لە نزىك شارى جەلسەلا عومدەر (۱۹۷۰) نامەيەكى نۇرسى بۆ سەعد كە تىايادا دەفرمۇويت: ئەگەر خوای گەورە سەربازگە شىكست پى بەھىتىت، سەربازگە مىھران و سەربازگە ئەنتاق پاشان قەمعقاۇي كورپى عەمر لە يەكىن لە پىنگە كانى حلۇان

- ۱- الادارة العسكرية (۱/ ۴۵۲).
- ۲- فتحى البلدان (۱/ ۱۵۶).
- ۳- تاريخ التمدن، جرجى زيدان (۱/ ۱۷۹).
- ۴- الادارة العسكرية (۱/ ۴۵۳).
- ۵- الادارة العسكرية (۱/ ۴۵۳).
- ۶- ھەمان سەرچاوه.

بە سەربازگەلىكى مۇسلمانان پىشەرەوي كرد بۆ پاراستنى ناوجەكە و پارىزگارى لىنى كردىنى لە پىشەرەوى دوئەمنان هەتا بىتتە رۆشنايىمك بۆ سەربازە جەنگاوهەكان و نىشتە جىنگانى مۇسلمانان،^١ لەبىر ئەوه سەركەد سەعدى كورپى ئەبى وەقاص(^{جەنگ}) لە عىراق داوا لە سەربازەكانى دەكتات و دەيان و روژئىنى لەسەر پىشەرەوى كىرىن بەرەو ناوجەكانى فارس و هەوالىيان دەداتى كە پىتىگە و دەروازەكان داخراون ، دەفرمۇويت: لە پېشانەوە شتىك نىيە كە دەست بەردارانتان لە خاودەن رۆزگاران لىتوەي بىتتە دەرى و ئەوان دەروازەكانى خۆيان پەك خست و خۆيان لە ناو بىردى،^٢ جىنگىدى سەرفىجە كە بىنكە سەربازىيەكان لە سەرددەمى عومەردا بە فەرمانى سەركەدە كى بالاى مەلبەندە كان نەبوايى بۆ بەرپىوه بەرایەتىيە سەربازىيەكان تەشەندى نەدەكەد و ئەممەش لەو وتمەيدى عومەردا ھاتووه كە بە سەركەدە ئەنم بىنكائە دەفرمۇويت: فارسەكان لە برااكانتان سەرقالى بىكەن و بەممەش ئومەت و زەھۋەيە كانانتان پىارىزىن و لەسەر سەنورەكانى نىيوان فارس و ئەھواز نىشتە جىئە بن تا فەرمانى مەنتان پىتىدەگات،^٣ لە سەرددەمى فاروقدا پىتىگە دەروازەكانى كوفە بە تەنها گەيشتە چوار دەروازە كە بىرىتى بۇون لە دەروازەكانى حەلۋان كە قەعقاڭى كورپى عەمرى تەممىمى سەرپەرشتى دەكەد، دەروازە ماسىزان كە خەرارى كورپى خەتاب سەرپەرشتى دەكەد، دەروازە قرقىسىيا،^٤ كە عومەری كورپى مالكى ئەلزەھرى و دەروازە موسىل^٥ كە عبدالله كورپى مەمعەتەمى عەبسى سەرپەرشتىيان دەكەد و هەرىيەكە لەم سەركەدانە كەسىنگىيان ھەببۇ كە نۇينەرایەتى دەكەدن ئەگەر خۆيان بۆ راپەراندى كارىتكى لەۋى ئەبوبونايە، ئەمە شىاوى ياسە ئەھۋەيە مۇسلمانان لە ھېچ جىنگىيە كە شوتىنى قايم و تۆكمە خۆيان بىنيات نىدەنە و لە ھېچ ناوجەيە كەدا شارىتىكىيان پىتىك نىدەھىتىنا ھەتامزگەوتىتىكىيان تىيىدا بىنيات نىنايە، ئەممەش لەبەرئەوەي رۆتلى بانگداوازى و پەرورەدىي و جىهادى خۆزى ھەببۇ ھەرۋەك ئەمە كە زانزاوه،^٦ بەلام ئەمە كە پەيپەندى بە پاراستنى سەنورى نىيوان پۇرمۇش و مۇسلمانانمۇھە كە زانزاوه،^٧ بەلام ئەمە كە پەيپەندى بە پاراستنى بەممە دەستى پىتىكەد ھەر لە سەرەتاي رۆزگار يەخوازى ئىسلامى بۆ ولاتى شام بە جۈرىتكى بۆ ئەمە چەندىن لېپرسىنەوەي بەرگىيكارانەي زۇر و ھەۋمارىي بۆ پاراستنى ناوجەكە زانزاوه،^٨ كەنارە بىنياتنانى چەندىن رۇوكارى كار و رەساندىن پاسەوان و بە ھەندىگىتنى بىنكە چەكدارىيە كانى پىتى بىتەوە كەنارە شارە كەنارىيە كان بۆ لايەنى ئىشىكگىرى ھەميشەيى سەربازى چۈون قەدلا رۆزگار كراوهەكان و پېتكەختىنى جەنگاوهەران تىيادىدا، واتا سەربازىي جەنگى و سیاستىي راگواستنەوەيان گواستنەوە كە كەنارە كانى شامى بە تەمواوى لە ژىز سايەتى ئىدارەتى سەربازى يەكگەرتۇو كۆز كەرنەوە، لەم سالەتى كە عومەر تىيادى رۆيىشت بۆ شام بە مەبەستى مۆركەدنى ئاشتەۋايى دانىشتوانى قودس ھەندى دەروازە شامىيە كانى

١- الادارة العسكرية (٤٥٤/١) نقلًا عن الطبرى.

٢- ھەمان سەرچاوه.

٣- ھەمان سەرچاوه.

٤- بلد على نهر الخابور قرب مالك بن طوق وعندھا مصب الخابور في الفرات.

٥- الادارة العسكرية (٤٥٥/١).

بەسەر كردەوە و تىايىاندا چەندىن پارىزەر و بىنكەي سەرىيازى دانا و تىايىدا فەرماندەي ھەواز و سەركەر كانى پىتكەخت و دەروازە و بىنكە چەكدارىيە كانى بەستەوە بە نىوانىاندا سوورپايدىوە هەتا پېتۈستىيە بەرگۈخوازە كانىان بە ھەند بىگرىت،^۱ پاشان گەرايىەوە بۆ مەدىنە و پىش گەرانەوەشى و تارىيىكى بۆ خەلکەكە دا و فەرمۇسى: ئەوەش بىزانن كە من كراومەتە والى بە سەتانەوە ئەوەي كە لە سەرمە بەجىتم ھەيتاواھ لەوەي كە خواي گەورە لە كارى ئىسوھى پى سپاردووم ئىيمە يەكسانى دەسکەوتە كاتنان و پله و پايە كاتنان و شەرگە كاتنان دابەش كردووە لە نىواتناندا، پىمان گەيشتەوە كە چىتان لە لايە لەبەر ئەوە سەرىياز گەلىيكمان بۆ ئامادە كەردوون و چەندىن دەروازەمان بۆ سازدان وە بەرفراوانغان كرد لە سەرتان ئەوەي كە گەيشتە دەستكەوتە كاتنان وە ئەوەي كە ئىتوھ لەسەرى جەنگاون لە شانتان و چاوتىپىنه كانتاغان بۆ ناونان فەرماناندا بە دىيارى كەردىنى موجە و پىزق و پىزى و دەستكەوتە كاتنان هەر كەس شارەزا بۇو وە شتىكى زانى كە كارى پى بىكىت ئەوا پىتەمانى راپىگەيدىت ئەنۋەللە كارى پى دەكەين وە ھېچ ھېزىك نەبۇوە مەگەر بە پېشت بەستەن بە خواي گەورە،^۲ كاتى ئەبوعەبىدەيە كورى جەپاچ دەروازەي ئەنتاكىيە بە سنورى شامى باكۈوري نازاد كرد عومەر(ع)^۳ نامەيەكى بۆ نوسى كە تىايىدا دەفەرمۇسى: لە ئەنتاكىيە گروپىك لە مۇسلمانان لە خەلکانى خاودەن نىازى رەسمەن پىلەك بىخە و تىايىدا بىيان كەرە ئىشىكىگە و مۇچىيان بەدرى^۴ بۆيە ئەبو عوبىيەدە خەلکانىكى لە دانىشتowanى شارى حەمىس و بەعلمبەك گواستەوە و تىايىدا كەردىنى ئىشىكىگە بۆ پاراستنى سنورى ناوجەكە لە هەر دوزمىناتىتىيەكى دەرەكى وە لەسەر ئەو دەروازە حەبىبى كورى مۇسلمەمى فەھرى دانا كە لە دەروازەي ئەنتاكىيە پىنگەيەكى بەھەند گرت بۆ پىشەپەرى كەردىنى بۆ جەنگىك لە پېشت سنورە ئىسلاميە كاندۇوە، هەر لە شوئىنەوە يارمەتى و كۆمەكى دەگەيشتە ھېتلە كانى پىشەوە لە بەرەي رۇمىداو لەوانەش جەنگى بۆزەرجمە. كە لە گەل خەلکە كەيدا رىتكەوت تا بىنە پېشىوانىك بۆ مۇسلمان و سەرچاوه و بىنكەي چەكدارى بىن لە چىای لوکام لە دەرى پۇمەكان،^۵ ھەروەها كاتى ئەبوعەبىدە پېشت بۆ دەروازەي بالس^۶ تىايىدا ژمارەيەك جەنگاوهرى ساز كرد و مىلەتىكى لە عمرەبە كانى شام نىشتە جى كەدە كەپاچەنەنگى بۆ دەروازەكە و پىتكەختىنى لە ھېزىشە كانى رقم مۇسلمان بۇويۇون،^۷ لە بىتەوكارىيە كان و ئەو ھۆكارە بەرگۈخوازانىمى، كە مۇعاوېمى كورى ئەبۇسۇفيان وەك والىك بەھەندىگرتى بۆ پاراستنى سنورى دەولەتى ئىسلامى بۆ كەنارە كانى شام لە كۆتاي سەرددەمى عومەر و سەرەتاي خەلافەتى عوسان(ع)^۸ بىرىتى بۇو لە ھەستانى بە بىياناتنانى چەندىن قەلائى وەك ئەترەسوس و مەرقىيەو بلنياس و پتاسەلىمە، سەرىيارى ھەستانى بە

۱- الادارة العسكرية (٤٥٧/١).

۲- تاریخ الطبری (٤٠/٤).

۳- فتح البلدان (١٧٥/١).

۴- معجم البلدان (١٣٢/٢).

۵- بالس:- شارىكە لە شام لە نىوان حەلب و رقە.

۶- فتح البلدان للبلاذري (٢٤٤/١).

گدشیدان بدو قدهایانه‌ی، که مسلمانان له کهnarه کانی شام دهستیان به سه‌ردانگرت و همه‌موویانی به‌هیزکرد به‌سربازانی جندگاوه و کردنی به چندن که‌رته‌کهوه تیایدا و چندنین پووکاری تیدا بنیاتناو پاسه‌وانی تیادانا بُچاویدیری کردنی نزیک بوونه‌وهی دوزمن و هرمیک لمو پاسه‌وانانه لمو کاته‌دا همه‌لده‌ستیت به کردنوهی ناگریک بُشهوهی دوای خنی هم‌تا همواله‌که ده‌گاته شار و دهروازه و بنکه چه‌کداریه کان له ماوه‌یه کی کم و کورتدا و شهوانیش به خیرای بدره‌وه شهوده‌یه بدری ده‌کهون که دوزمن لیوه‌ی پیشنه‌وهی کردوه بُشهوه بدره‌نگاربوونه‌وهی و بدرپیگرنی له سرهکوهتن،^۱ و شهوه‌ی که پهیوه‌ندی به پاراستنی سنوره‌وه هم‌یه له نیوان مسلمانان و رقمه کان له بدره‌ی میسریوه بُشهوه‌ی که عومه‌ر (۱۷) شهوه چاویدیری و باید خ پیدانی ده‌یگریته‌وه و هک هاوشیوه کانی له بدره‌کانی تردا، عه‌مری کوری عاص فرمانی دا به‌بنیاتنانی فستات و هک پیگه‌یه کی سربازی به‌کم بُگرته‌خنی سربازانی مسلمانان له ناچه‌که وه بُشهوه تیره و هوزیک شوینیکی پاسه‌وانی و زانایه کی دانا لموانه‌ش که دره‌رازه‌یک بعون له جندگی پزگاریخوازه نیسلامیه کان بُباکوری شهفریقا سرباری شهوه‌ی که یه‌کیک بubo له پاریزه‌ره بدرگریکاره گرنگه کان بُده‌رازه میسری بُشهوه که له‌ویدا کاریکی گرنگ همه‌بیت که پیایدا لاریونه‌تهوه، عومه‌ر (۱۷) له شوینی مه‌رجی دانا هم‌روهک شهوه‌ی که له شوینی پینگه کانی پیش‌سویدا مدرجی له‌سمر دانابون بدهوهی که له نیوانی و نیوان سه‌رکرداهه‌تی بالای ناوه‌ندیدا له شار ناویک یان رووباریک نه‌بیت هم‌تا پهیوه‌ندی نیوانیان به‌رده‌وام و ناسان بیت،^۲ عه‌مری کوری عاصیش وه بیری سربازانی هینایه‌وه که پینگه‌یان له میسر که پیک هاتبوو له دهستبه‌ندیک و شه‌مه‌ش لمو و ته‌بیدیدا هاتووه که ده‌فرموده‌یت شهوه‌ش بزانن که شیوه‌له پیوه‌ندیکدان تا رقزی دوایی و به هزوی دوزمنه‌وه له‌ده‌ورویه‌رتان ثاره‌ززوومه‌نبینی دلیان بزئیوه و بُشهینه که‌دان کانگه‌ی کشتوكال و مال و چاکه‌ی زور و فره و بدره‌که‌تی بوزایه‌وه، لمو ماوه‌یه که مسلمانان دهستیان گرت به‌سدر قهلا و شهود و هرگرتن لیتی له شوینی پیوه‌نده کانیاندا که به‌هیزیان کرد‌وقته‌وه به سه‌ربازه کان وه شهوده سود و هرگرتن لیتی له شوینی پیوه‌نده کانیاندا که به‌هیزیان کرد‌وقته‌وه به سه‌ربازه کان وه شهوده عه‌مریش يه‌که‌مین بنکه‌ی چه‌کداری میسر و کاریه‌دهستانی بوروه،^۳ هه‌روه‌ها فاروق فرمانی دا به په‌ساندنی بنکه چه‌کداریه کان له سرانسده‌ی که‌narه کانی میسر،^۴ وه کاتیک که عه‌مری کوری عاص دره‌رازه و ده‌رازه شه‌سکه‌نده‌ریهی نازاد کرد همزار کم‌له یارانی پر چه‌کی تیدا دانا بُپاراست و پاریزگاری لیکردنی، ژماره‌یان هیننده نه‌بubo که به مه‌بستی خوازار بیت له‌وهی که وابکات له رقمه‌کان له ده‌ریاه بگه‌رنه‌وه بُلايان پاشان که‌وتنه گیانی شم هه‌زار کده و ژماره‌یه کیان لی کوشت و ژماره‌یه کیان هله‌هان، دواتر عه‌مری کوری عاص جاریکی تر شه‌گه‌رایه و سه‌رمه‌کان و

۱- فتح البلدان (۱۵۰/۱).

۲- فتح لابن عبدالحکم، الادارة العسكرية (۴۶۲/۱).

۳- تاریخ العیقووبی (ص: ۳۳۰).

۴- البداية والنهاية (۱۰/۳/۷).

دروازه‌کمی رزگار کرد و له یارانی ژماره‌یه کمی بتو پیوه‌نبینی ظهیره‌نده‌ریه تدرخان کرد که چواریه کمی سوپاکمی بتو همه‌وها له که ناره کانیش چواریه کمی دانا و نیوه‌کمی تری له شاری فستات له گمنی مایه‌وه^۱، عومه‌ری فاروق هدمو سالیک ژماره‌یدک له چه‌کدارانی خله‌کمی معدینه‌ی پرشنگداری ده‌نارد بتو پیوه‌ندی دروازه‌نده‌کمکه‌نده‌ریه و نامه‌ی بتو والیه کانی ده‌نوسی که لیسی بسی ناگا نه‌بن و پیوه‌ندیه کانی چروپرتر بکه‌نموده، سدریاری نهوده که عدمر چه‌ندین کدسى له پیوه‌ندچیان بتو شدوکاره تدرخان کردبوو^۲، به‌مدش عومه‌ر (عجده) تینگه‌یشن و شاره‌زای دوری خوی له پاراستنی سنوره وشکانیه کان و توکمه‌کردنیان له بدره جندگیه سی دانه‌یه کانی عوامه و شام و میسره‌وه ته‌واوکرد^۳، وه نه‌نم کاره که متدرخم نه‌بتو لمسه‌ر نه‌نم هؤکاره بدرگریکارانه‌یه بتو پاراستنی سنوری ده‌ولته‌تی ظیسلامی به‌لکو عومه‌ر یاسا و ریسای هاوینه و زستانه‌ی بتو دانابیون که بربیتی بعون لمو هدلمه‌تنه که سالانه به‌پیک و پیتکی وهک ظیشکگران له هم‌ردوو و هرزی هاوین و زستان ده‌ردچوون^۴، وه هدلمه‌تنه کانی هاوینه و زستانه که متدرخم نه‌بعون له بمسه‌ر کردنمه‌وه ده‌روازه‌کانی شام به‌لکو ته‌واوی سنوری ده‌ولته‌تی ظیسلامیه کانی نه‌مو سه‌ردنه‌مهی ده‌گرتده‌وه و گهوره سه‌رکرده‌کانی وهک ظهبو عو به‌یده‌ی کوری نه‌لجه‌راح و موعاویه‌ی کوری ظهبو سوفیان و نواعمانی کوری مسقون و زوریکی تر سدریه‌رشتیان ده‌کرد^۵ عومه‌ر له موجه و رزق و پوزی نه‌مو سدریازانه‌ی زیاد ده‌کرد که ده‌چوون بتو نه‌دو ده‌روزانه بتو ظیشگری تیایدا هم‌تا دامه‌زرنیان لمسه‌ر دان به‌خزداگرتنی دوای خویان بیت و کمرت کدرتیان بکات تیایدا^۶، ظیمه سه‌رکرده‌کانی عومه‌ر له به‌ریته‌به‌رایته سه‌ریازیه کانیان بدی ده‌که‌ین بتو جه‌نگه‌کان که ده‌ستکه‌وتنه کانیان دابدش ده‌کرد به‌سه‌ر دانیشتوانی بنکه چه‌کداریه کان بمو شیوه‌یه که بزیان دابدش ده‌کریت له‌بدر نهوده که نهوان کراسیتک بعون بتو موسلمانان همتا له هم‌ر پوویمه‌ک له رویه‌کانه‌وه مه‌ترسی رویان لی نه‌ننی^۷، وه کاتی که مه‌رگ رینگه‌ی به خلیفه عومه‌ر (عجده) گرت نموله کاتی کوچی دوایدا وه سیمه‌تی بتو خلیفه‌ی دوای خوی کرد و فرموموی نوه‌سیمهت بتو خلیفه‌کمی دوای خوی ده‌کم که باش بیت له‌گمل خله‌کمی شاره‌کان له‌بدر نهوده که نهوان عدیامی ظیسلام و باج کوکره‌وه‌ی سامان و رق ظستوری دوزمنن، داوم له و خلیفه‌یه نهوده‌یه که جگه له چاکه‌یان که به ره‌زامندی خویانه هیچی تریان لی وه‌رنه‌گریت.^۸

-
- ۱- البحرية في مصر الاسلامية وانارها الباقية، سعاد ماهر (ص: ۷۷).
 - ۲- فتوح مصر (ص: ۱۹۲)، الخطط للمقري (۱۶۷/۱).
 - ۳- الادارة العسكرية (۴۶۴/۱).
 - ۴- ههمان سه‌رجاوه (۴۶۴/۱).
 - ۵- فتوح البلدان للبلاذري (۱۹۵-۱۹۴/۱).
 - ۶- الفن الحربي في صدر الاسلام عبد الرؤوف عون (ص: ۲۰۱)، الادارة العسكرية (۴۶۵/۱).
 - ۷- الادارة العسكرية (۴۶۵/۲)، تاريخ الطري (۴/۱۳۴).
 - ۸- مناقب أمير المؤمنين لأبن الجوزي (ص: ۲۲۰-۲۱۹).

پنجم: پهیوندی عومنر به پادشاکانه‌وه:

پهیوندی ثمو دمه‌ی عومنر له گمل پادشا فارس پهیوندیه کی شه‌پخوازانه‌بووه، ثمو هه‌تا کوچی دوای کرد له گمل سوپاکه‌یدا سمرقالی راوه‌دونسانی یه‌زد جمرد بwoo له ولاته‌که‌یدا و سمروده و سامانه‌که‌ی دوچاری ژانه سمر ده کرد، به‌لام پهیوندی له گمل پادشا رزم‌کان ریکه‌وتون له نیوان هدردو و دوله‌تدا بدربابو به‌تایبیدتی پاش شه‌وهی، که عومنر (۱) هدیره که له شام و جزیره‌ی رزگارکرد و له نیوانی و نیوان پادشا رزم‌کان چند نامه گزیرینه‌وهیک هاته کایوه، میژوونووسان باس لده ده کهن که ثدم نامه گزیرینه‌وانه له گمل هیره‌قلدا بعون به‌لام باسیان لده نه‌کردوه که ثایا له گمل هیره‌مکی یه‌که‌مدا بوه که عومنر ولاته شامی لی سند یان له گمل کوره‌که‌یدا که هیره‌مکی دووهم بوه و ناسراوه به هیره‌مکی قوسته‌تین، له بدر شه‌وهی که هیره‌مکی یه‌که‌م سالی ۶۴۱ ز که هاواکاته له گمل سالی ۱۱ ک مردووه و ثمو کوره‌ی که پیشتر ناوی هاتووه دوله‌تلاته گرتوهه دهست واته پیش کوچی دوای عومنر (۱) به دوو سال و ثه‌گه‌رجی ثمو نامه ناردن و نامه گزیرینه‌وانه له گمل هیره‌مکی یه‌که‌م یان دووه‌مدا بوبیت، پهیامنیران له نیوانیاندا به‌رده‌وام بعون له نامه گزیرینه‌وهی نیوانیان، جاریک نوم که‌لسوم کچی عدلی کوری شه‌بی تالب (۱) و خیزانی عومنری کوری خهتاب جاریک له گمل پهیامنیری مه‌دینه‌دا دیاریک له نه‌رم و نیانترین دیاریه کانی مه‌دینه ده‌نیریت بو شپراتوره‌ی رقم که خیزانی هیره‌قل ده‌کات له به‌رام‌به‌ردا شه‌ویش دیاریه‌کی جوان و هاوشیوه‌ی شه‌دو دیاریه ده‌نیریت بو شوم که‌لسوم که‌نه‌گوستیله‌یه کی زیپ‌ده‌بیت، به‌لام عومنر لیئی و هردگریت و ده‌گیگریت‌دهه بو (بیت المآل)، له کتیبه میژوویه‌کاندا هاتووه که نوم که‌لسوم ندم دیاریه‌ی له گمل پوسته‌ی عومنردا رهوانه کردوه.

ششم: له نه‌غامه کانی فتوحاتی عومنر:

۱- رامالینی دوله‌تی فارسی (ساسانی) له بون و له لایه‌نی به‌رام‌بردا که بارستی دوله‌تی رزمی (بیزه‌نتینی) بینی و پاشان ثمو دوویه‌ره کیه نه‌فامیه‌ی که له نیوان فارسه‌کان و رزم‌کان هدلگیرسا بوه گه‌لانی ثمو ناوجه‌یه که‌مه‌نکیش کرد به‌رو جه‌نگیکی به‌رده‌وام که هدردو و دوله‌تی پیکه‌وه کزتابی پیه‌تینا، نه‌مده‌ش بو هیچ نه‌بورو جگه له پاریزگاری کردن له بدره‌وه‌ندی سه‌رکرده کان بوه له هدردو و دوله‌تکه‌دا.

۲- بونی یه‌ک سه‌رکرده‌ی جیهانی بو شه‌و ناوجه‌یه که ده‌که‌ویته ناوه‌نبینی کوچی هه‌مو زه‌ویه‌وه و دریز بوته‌وه له سنوری چینی په‌زه‌له‌لاته‌دهه بو په‌زه‌شاوای عدره‌بی بو په‌زه‌شاوا، ده‌ریای عدره‌بی باشوره‌وه هدتا ناسیای بچووک له باکوره‌وه، نه‌م سه‌رکردا یه‌تیه سه‌رکردا یه‌تیه کی نوییه به چه‌ند که‌هسته‌یه کوهه که مروظایه‌تی به خویه‌وه نه‌بینیه‌وه. و له توکمده‌یدا به هاوشیوه‌ی و به هاوشیوه‌ی ته‌واو رزله‌ی گه‌لانی ناوجه‌که بوه به بدها و هاوشیوه و ریسا.

۳ - گورەبى و دەست بەسەر گىتنى بەرناમەي خودايى بەسەر تەواوى خەلکىدا بى شەوهى كە فشاريانلى بىرىپەر و ئائينيان، بەبى جىاوازى لە نىوان پەش و سۈور و سېرى و زەردىدا، بىلەكە تەواوى خەلکى لە بىرەم شەرعى خودا يەكسانن وھ جىاوازى لە نىوانىاندا ناكىت جىگە بە لە خوا ترسان، خەلکى بەروبۇرمى بەرنامەي خوداييان لە ژيانيان لە سەقامگىرى و نىشتە جىتپۇن چىڭ بىكەۋىت، لە گەل بەر، كەتكان و گۇوشادى لە گەل پىزى و پۇزى و شەتكانى تردا.

۴ - لە دونيائى خەلکىدا ئومەتى ئىسلام دەركەوت كە لە نىوان تاكە كانىدا بىرىپەر و پەتكەپەرنىتى و شەرىعەتى خودايى كۆكىدە و دانە كەپەزىمىتى و پەچەلتىك پەرسەتى و دان پىدانازارە سەر زەمینىيە كانى ترى ھەلماتى، و لە نىتو ئەم ئومەتدا كۆمەلىك سەركەد لە پەگەزى ھۆزىيەتى دەركەوتى، كە پله و پايىدە كى بەرز و بىلدىيان ھەبۇوه لە ناوهنىنى ئەم ئومەتدا، شىئىك نەبۇوه كە نەنگى بىدۇزىتىدە يان شويىنەوارى لە نىتو ئەم ئومەتدا بىگۈرتىت، لە بەر ئەم بۇوه كە بەو كەسانىيە كە لە گەللىيان دەجهنگان دەيان و تى: ئەگەر بە دەمانەوە هاتن بۆ سەر بىراھىتىان بە ئائينە كەمان ئەوا قورئانتان لە نىدا بە جى دېلىن و لە سەرى دەتان سازىتىن، هەتا كار بە حوكە كانى بىكەن و پاشە كىشە لە كاروبار و لەلاتنان بىكەين.^۱

۵ - شارستانىيە كى خودايى تەواوكار ھاوسەنگ و بەپۇرى يەكدا پىزىكەو دەركەوت كە لە نىتو سەرانسەرييە كانىدا كارلىكى مىللەتان و گەلانىكى پلەدارى گىتمەو لە ژىت سايىھى شەرعى خودا و لە نىتو بە ئەندام بۇونىدا تەواو جىهانىيانى ھەلگىرپايدە، پەش و زەرد و سېپەكەشى بە پىيى بەرنامەي خودايى و حوكە كانى، عومەر بۇويە غۇونەيدەك لە سەركەدaiيەتى شارستانىيەتىدا بۆ مەرقۇيەتى كە لە سەرەدەمى خۆپىدا و ئىندىدە كى پېشىنگەدارمان بۆ مەرقۇيەتىكى بەھىز و ئىماندار لە جىهاندا دەداتى - كە تەواوى تواناكانى دەولەتكەدى و سوپاڭەمى و شويىنەكتۈۋانى و زانىيارى و زانستىيە كانى و ھۆزكارەكانى دەخاتە ئەگەر بۇو بەھىزىزىنى شەرعى خوداي و جىئىشىن كردىنى ئائينە كەمى و خزمەتى مەرقۇيەتى، و بەرزپاڭىتنى و شەمى (اللە)، و دەركەدنى مەرقۇيەتى لە تارىكىيەوە بۆ ۋۇنماكى و لە پەرسەتى مەرقۇدۇ ما دەدە بۆ پەرسەتى خودا، ئەو ئائىمەتانى خواي گەورە پەپەر و دەكەت كە دەفرمۇويتى: ﴿الَّذِينَ إِنْ مَكَنُوهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الْزَكُوْةَ وَأَمْرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوُا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَنِّيْبَةُ الْأَمْوَرِ﴾ (الحج: ٤١).

بە پاپىتى جەنگە رېزگار بىخوازە ئىسلامىيە كان شارستانىيەتىكى بەرزى مەرقۇيەتىان لە سايىھى ئائىنى ئىسلام بەرھەم ھىتىنا، بەمەش دەتونىن شارستانىيەتى خودايى بىناسىن بەوهى كە: كارلىكى چالاکىيە مەرقۇيە كانه بۆ يەك گروھ بۆ جىئىشىنى خودا لە سەر زەھى بە پىيى كاتە كان، لە چوارچىپەتى ئىتىگەيشتنى ئىسلامى لە ژيان و ئەگەر دەدون و مەرقۇيەتى.^۲

۱- دراسات في عهد النبي للشجاع (ص: ٣٧٠).

۲- الإسلام والحضارة للندوة العالمية للشباب (٩٠/١).

دوانگه‌ی پینجه‌م

پروانی دوایی له ژیانی عومه‌ری فاروق

به راستی نهمیری باوه‌داران عومه‌ری (علیه السلام) غورونه‌ی خملیفه‌یه کی دادپه‌روه‌ری ئیماندار بwoo، موجاهیدی له خوا ترس و خواناس بwoo، به هیز و متمانه پیتکراو بwoo قده‌لایه کی نهدز بwoo بتوثومه‌تی ئیسلامی و بیروباوه‌رکه‌ی، تدوایی پروانی خلافلته که‌ی (علیه السلام) له پیتناو خرمه‌تی ئاینه که‌ی و بیروباوه‌رکه‌ی و ئه و ئومه‌تی بدسر برد که کاری سه‌رکردایه‌تی کردنی گرته دهست، به راستی سه‌رکرده‌ی بالا بwoo بتوسوبیا و شاره‌زایه کی تینکوشدر بwoo که هه‌مووان ده‌گه‌پینه‌وه بتو لای را و بچوونه‌کانی، دادپه‌روه‌ریکی دادپه‌روه و بینگه‌رد بwoo، باوکیکی به سوّز و به‌خشنده به خلکه‌کانی بwoo، به گهوره و بچووکیه‌وه، به‌لاواز و بینده‌سنه‌لات و به‌هیز و ده‌سنه‌لائداریه‌وه، به هه‌زار و سرمایه‌داریه‌وه ئیمانداریکی راستگو بwoo به خوا و پیغه‌مبدره‌که‌ی، کسایه‌تیه کی سیاسی به‌هیزی ئه‌زمونه‌داری ئیداری و دانایه کی دوروین بwoo، به سه‌رکردایه‌تی خۆی کوشک و ته‌لاری ئومه‌تی توکمه و پتمو کردووه، لعسرده‌می ئهودا پشتیوانیه کانی ده‌وله‌تی ئیسلامی پینکوه نوسوان، بهو سه‌رکردایه‌تیه گهوره‌ترین سه‌رکه‌وتني بدسر ده‌وله‌تی فارسیدا ده‌سته‌بدر کردووه له جنه‌گه رزگار بخوازه کاندا، که هه‌ریه که له جنه‌گه کانی قادریه و مه‌دانی و جله‌ولا و نه‌هاوند بwoo، پاشان ئازاد کردنی ولاتی شام و میسر له کونتولی رۆمه بیزه‌نتینیه کان تدواو کرا^۱، و دواتر ئیسلام چوویه نیو زۆربیه ولاته کانی ده‌روبه‌ری دوورگه‌ی عمه‌بی، خلافله‌تیش بدریه‌ستیکی نه‌بمز بwoo لدبه‌رده بده‌کاریه کاندا، خوبینی عومه‌ر ده‌گایه کی داخراو بwoo که یارانی بده‌کار نه‌یاتتوانی له ماوهی ژیانیدا پی بخنه نویسو بازنیه موسلمانانه‌وه، خراپه‌کاریش له سه‌رده‌می ئهودا نه‌یاتتوانیووه سه‌ری بلندا بکاندوه.^۲

یه‌کەم: گفت و گۆی نیوان عومه‌رو حوزه‌یفه له سه‌ر فیتنه و (نزيك كه‌وتنه‌وهی شکانی ده‌گاکه)

حوزه‌یفه کوری یه‌مان (علیه السلام) ده‌فرمومویت: ئىمە لای عومه‌ر (علیه السلام) بسوين فدرموموی: کامتان فه‌رموده‌یدی کی پینجه‌مبدر (علیه السلام) لدبه‌ر سه‌باره‌ت به فیتنه؟ منیش و تم: من لدبه‌رمه همروهک ئه‌موده که خۆی فه‌رمومویه‌تی! ئه‌ویش فه‌رموموی: بیتنه، به راستی تو بويزی، و تم: گوئیم له پینجه‌مبدر (علیه السلام) بwoo

۱- الخليفة الفاروق عمر بن الخطاب للعاني (ص: ۱۵۱).

۲- الخلفاء الراشدون للخالدي (ص: ۷۷).

كە دەيەرمۇو: ((فيتنەپىاو لە نىتو كەس و كارى و مالى و گيانى و كورى دراوسىيىدا، پۇزۇو نويۇز و چاڭ، فەرمان بە چاڭ و بېرگىرى لە خراپە دەيشارىتەوە)) عومەر فەرمۇوى: من ئەۋەم ناوى، بەلكو ئەو فيتنەيەم دەۋى كە وەك شەپپۇلى دەريا شەپپۇل دەدات! منىش و تم: تۆ چىتە بە كاروهە ئەمیرى باوەرداران؟ لە نىتىوان تۆ و ئەۋدا دەرگايەكى داخراو ھەمە ئەمە ئەمیرى دەكىتىمۇوە؟ منىش و تم: ئەمە ئەمە شايىستە تەگەر ھەرگىز دانەخربىت، تا هاتنى قىامەت! ئەبو وائلى پاوا لە حوزەيەنە ھەيتاۋىتى و دەفەرمۇویت: ئايا عومەر ھىچ لە بابەتى ئەم دەرگايە دەزانىت؟ حوزەيەنە فەرمۇوى: بەللىٰ ھەرگەن ئەۋەم كە دەزانىت بە دوای رېزۇدا شەۋ دى! من فەرمۇودەيدىك بۇ باس كەردووھ كە ھەلە نىيە ئەبو وائل فەرمۇوى: ترساى لەۋەمى كە پرسىيارىتكى بکەيت لە حوزەيەنە: ئەم دەرگا كىيىھ؟ بە مەسىرقەمان و ت: پرسىيار بىكە لە حوزەيە ئەم دەرگايە كىيىھ؟ مەسىرقۇ بە حوزەيەنە و ت: ئەم دەرگايە كىيىھ؟ ئەمە ئەمەرە!!!^۱

بە راستى حوزەيە ئەم زانىاريەپىشىكەش بە عومەر(ع) كرد، كە ئەم دەرگا نەبەزە ھەر ئەم دەرگايە كە بىر بە تەشەنە كەردىنى فيتنە لە سەر مۇسلمانان دەگرىتى، حەرامى دەكتا لىيان، ئەم دەرگايە تىڭ شەكائىڭ تىڭ دەشكىت و زۆر خراب ورد و خاش دەبىت، ئەمەش ماناي وايە كە ھەرگىز پاش ئەمە تا رېزۇ قىامەت دانەخربىت، ئەمە ھەر ئەمە كە عومەر لىيى تىنگىشىت واتا ئەم فيتنەيە لە نىتو مۇسلماناندا بە پەرش و بلاۋى دەميتىتەوە و ھەرگىز ناتوانى داي بالىن يان پاى بىگرن يان زالى بن بەسىرىداوھ حوزەيەنە ئەم بېپاره لە خۆيەوە دەرناكات، پېشىبىنىشى ناكات، لە غەبىپ نازانىت بەلكو ئەمە كە پېغەمبەر(ع) و بىستۇوھ و تىپى كەپىشىتىوھ و لەبەرى كەردووھ، ھەر لەبەر ئەمەشە درېيە بە قىسە كەھى بۇ عومەر دەدات و دەفەرمۇویت: من بە جۈزىتكى ئەم فەرمۇودەيدىم بۇ كېپىراوەتەوە كە لە كارە ھەلە كان نىيە، واتا من فەرمۇودەيدى كە راست و دروست بۇ كېپىراوەتەوە، كە نە ھەلەمى تىدايە و نە درۇي تىدايە، لەبەر ئەمە من لە پېغەمبەر(ع) بىستۇوھ: پاشان عومەر(ع) ئەوا راستىيە دەزانى كە حوزەيەنە ھەوالى پېتىدا، پاش ئەمەش عومەر ئەمە دەزانى كە خەلاقەتە كەمى دەرگايە كى نەبەزىيۇو و رېنگە لە تەشەنە كەردىنى فيتنە دەگرىت لە سەر مۇسلمانان وە فيتنە لە مىيانى خەلافت و سەرددەم و ژيانىدا ھەرگىز ناتوانىت بە گۈ مۇسلماناندا بچىتەوە،^۲ عومەر لە پېغەمبەرى خواوه ئەمە دەزانى كە شەھىد دەبىت، بە شەھىدى دەگاتە بارەگاي خوداىي، ئەنەسى كورى مالك دەفەرمۇویت: پېغەمبەر(ع) چۈپە سەر كىيى ئۆحدە ئەبو بەك و عومەر و عوسانى لە گەل بسوو، چياكە ئەوانى خستە لەرزە، پېغەمبەر(ع) بە پېتىپە پېرۇزە كانى پېتى فەرمۇو: ((خۆت پابگەر ئەم ئۆحود، تۆ ئىستا پېغەمبەریك و راستگۈزىيەك و دوو شەھىدت لە سەرە))^۳

- ۱- البحارى كتاب: الفت رقم (۷۰۹۶).
- ۲- المثلفاء الراشدون للخلالدى (ص: ۷۹).
- ۳- البحارى ك: العصا.

۱- نزای عومه‌ی له دواین حه‌جیدا له سالی (۲۳) ی کوچی:

سه عیدی کوری موسه‌یب ده فرموموت: عومه‌ر (ع) کاتیک که له مینا به راکشانده‌وه بخیدا تمپولکه‌ی له چدم دروست ده کرد، چمکیکی جله‌که‌ی لمسه‌داده‌نا و پاشان پیای ده کیشا و دهسته کانی به رز ده کرد و بتوث اسماون و ده فرمومو: خوای گهوره من به سالاچووم و هیزم نه ماوه و خلکه کانم پدرش و بلاو برونه‌تهوه تکایه گیانم بکیشه به بی وون بون و بمه‌پرورد، پاشان هاتمه‌وه مددینه.^۱

۲- داخوازی عومه‌ی بتو شه‌هیدی:

زیدی کوری نسلم له باوکیده‌وه و شه‌هیدی له عومه‌ره‌وه هیناویه‌تی که ده فرموموت: خوای گهوره‌ها له پیتناوی پنگه و پیبازه‌کدت به شه‌هیدی رزق بدهیت، مردم له شاری پیغمه‌مبده‌کدت پسی بیدخشیت، له پیواید تیکی که ده فرموموت: خوای گهوره کوزرانیک له پیبازه‌کدت و مردنیک له شاری پیغمه‌مبده‌که تم پی ببه‌خشیت، و تیان به عومه‌ر (ع): نهاده چون دهیت؟ فرموموی: خوای گهوره نه گدر بیه‌ویت دهینیریت،^۲ شیخ یوسف کوری حسن کوری عبدالهادی لمسه‌داده داخوازی عومه‌ر بتو شه‌هیدی ده فرموموت: خوازیاری شه‌هیدی باش و پرسند کراوه، نهاده پیچه‌وانه‌ی خوازیاری مردنه و نه گدر بلین جیاوازی نیوانیان چیه؟ ده لین خوازیاری مردن، خوازیاری پده‌کردنی مردن‌له پیش کاتی خزوی، مرزوه‌تمه‌منی زیاد ناکات مه گدر به چاکه، خوازیاری شه‌هیدی نهاده‌یه که مرزوه‌داوای نمه‌وه بکات له کاتی کوزتا ای هاتنی مه‌گیدا به شه‌هیدی بمریت، نهاده خوازیاری پیشخستنی مه‌گکی تیندا نیه له کاتی خزویدا، بدلکو خوازیاری چاکیه کی تیندایه.^۳

۳- خه‌ونی عه‌وفی کوری مالکی نه‌شجه‌عنی:

عه‌وفی کوری مالکی نه‌شجه‌عنی ده فرموموت: په‌تیکم بینی که له ثامانه‌وه هاته خواره‌وه، نهاده‌ش له خیزانی ثبو به کره (ع) که خلکی سه‌رکیشی بتو ده کهن، عومه‌ر به سی هنگاو به‌هدی کردن، منیش و تم: نهاده چیه؟ فرموموی: لمبه‌ر نهاده که له خلیفه‌کانی خوای گهوره لمسه‌ر زه‌ویدا، نهاده له لومه‌کاران ناترسیت و به شه‌هیدی ده کوزریت، منیش خیرا چووم بتو لای ثبو به‌کر و خونه‌کم بتو گیپایه‌وه نه‌ویش فرموموی: نهاده لاؤ برق بتو لای نه‌بو حده‌فص و بقم بانگ بکه، کاتیک که هات فرموموی: نهاده عمده بزی بگیپه‌وه بدو شیوه‌یه که دیوته، کاتیک که گدیشتمه نهاده که له خلیفه‌کانی خوای گهوره لمسه‌ر زه‌وی، عومه‌ر فرموموی: ثایا نوستوو هه‌موو نه‌مانه ده‌بینیت، نه‌ویش فرموموی: بتوی بگیپه‌وه،^۴ و کاتیک که ببوویه کاری‌ده است

۱- تاریخ المدینة، واسناده صحيح الی سعید بن المسیب (۳/۸۷۲).

۲- الطبقات لابن سعد (۳/۳۲۱) سناده حسن، تاریخ المدینة (۳/۸۷۲).

۳- محض الصواب في فضائل أمير المؤمنين عمر بن الخطاب (۳/۷۹۱).

۴- محض الصواب (۳/۸۶۹).

هاته ئەستىلەك، شۇ كە وتارى دەدا بانگى كردم و دايىنام وە كاتىيەك كە لە وتارە كەمى بىرويىھە فەرمۇسى: خۇونە كە تم بۆ بىگىپەوە، مىنيش وتم: ئايا بەرت پى نەگىرتم ليتى؟ ئەويش فەرمۇسى: ئىي پىياو فيتىلم لى كىرىدى،^۱ وە لە رېۋايدىتىكى تىردا ھاتۇرە كە: عەوف دەفەرەمۇسىت: ئايا بە درۇت نەزانى؟ عومىر فەرمۇسى: نەخىئىر بەلام شەرمىم لە ئابو بە كەر كەن بۆمى بىگىپەوە،^۲ كاتىيەك كە بۆم گىپايسىدە، فەرمۇسى: سەبارەت بە خەلافەت وەك ئەوهى كە دەيىينى پىتى كەيىشتم، بەلام ئەوهى كە من لە لۇزمەدى لۇزمەكاران ناتىرسىم، تىكام وايدى كە ئەو ئەمە لە من زانىبىت، سەبارەت بەوهى كە بە شەھىدى بىكۈزۈتىم، ئەوا من شەھادەتم دەكىتىتە خەلات لە كاتىيەكدا كە لە دورگەمى عەرەبەم.^۳

۴- خەونى ئەبو موسای ئەشەعەرى دەرىبارەي كۆچى دوايى عومەر:

نهنوسی کورپی مالک له ئەبۇ موسای ئاشعەر يەوه دەگىرىتىھو دەفەرمۇویت: من وام دەزانى لە خۇونغا ئەسپىتىکى زۆرم گرت هەتا واي ليهات ھەمۇويان لەبەر يەك ھەلّدەھەشىئنەوە ھەتا يەكىكىان مايمەوه، پاشان گىرم و بىردىم بىز چىاپ زەليق، بىنیم، كە پىنۇغمبەر (عَلِيٌّ) لەۋىيە و ئەبۇ بەكر والە تەنىشتىھو دەستى بىز عومەر درىيىز دەكىرد وەرە، ئەمنەس دەفەرمۇویت: نايا تىيابىدا بىز عومەرت نەنوسى وەرە؟ پاشان فەرمۇوی: من نامەۋىت ھەوالى مەدنى خۆى بىز رابىگەيەنم.⁴

۵- دواين و تاري ههيني عومهر له مهدينه:

عبدالرحمن کوری عهوف باس له بهشیکی ثهو وتاره دهکات که عومه رله و تاری همهینی
پروژه (۲۱) (ذی الحجه ای سالی (۲۳) کوچیدا فرموده بودی که ثمه دواین و تاری بورو وه ثمه بودی که
عبدالرحمن کوری عهوف لمو وتاره فرموده بودی من له کاتی باسه که مدا درباره چنینیه بودی جینشین
کرانی ثمبو به کر له کتیبه (الاشراح ورفع الضيق بسير أبي بكر الصديق) دا باسم کرد ووه، که عومه
خزی هموالي ثمه خونه بودی که دبیوه بودی دهداده مسلمانان و بیان شی ده کاتمه، هدر له هه مان ثمو
وتاره بیدا فرموده بودی: من خهونیک دیووه، وا ده زانم که ناییینم مه گهر بتوهاتنی مرگم نهیت، من
بینیم که کله شیریک دوو دنونوکی لیدام وه گه لیک فرمانیان پیدام که که سیک له پاش بتوه کاری
خلافه دیاری بکم، خواه گهوره هرگیز ناینه که و خلافه ته که له یاد ناکات، ثمه نه مانده شه
له یاد ناکات که پینقه مبدره که پی ناردووه، نه گهر ثمه کاره پله دی پی کردم ثموا خلافه را پوییکه
له نیوان ثمه شدش که سی که پینقه مبدره (لله) تا وه فاتی کرد لیبان رازی بورو.

١- تاريخ المدينة (٣/٨٦٨-٨٦٩)، استاده حسن فيه عبدالرحمن بن السعودي صدوق إختلط قبل موته التقريب رقم ٣٩١٩

٢- الطبقات (٣/٣٣١)، مخطوطة الصواب (٣/٨٦٨).

٣- محض الصواب (٨٦٩/٣).

^٤ الطبقات لابن سعد (٣٣٢/٣) إسناده صحيح.

^٥ الموسوعة الحدیثیة للأمام أحمد رقم (٨٩) إسناده صحيح.

۶- کوبونهوهی عوممر له گهله حوزه یقه پیش لیدانی:

پرۇزى يەك شەممە بەروارى ۲۳ (ذى الحجة) بە چوار پرۇز پیش شەھيد بۇونى عوممر چاوى بە دوان لە ياران كەوت كە حوزه یقهى كورى يەمان و سەھلى كورى حەنيف (خوايانلى پازى بىت) بۇون، عوممر حوزه یقهى دامەزراندىدا تا باجي ثەۋ زەويانە دىيارى بکات كە بە ئاواي ۋەپسەرلە ئاوا دەدرىن سەھلى كورى ئىنېنى داكەزراند بۆ ئەوهى باجي ثەۋ زەويانە دىيارى بکات كە بە ئاواي ۋەپسەرلە فورات ئاوا دەدرىن، پىتى فەرمۇن: چۈنتان كەد؟ من دەترىسم كە ئىتىو بارىكتان دابىت بەسىر زەويىدا كە نەيتىوانىبىت، ئەوانىش وتيان: ئىتىمە بارىكتان داوه بەسىرىدا كە زۆر لە بارە، پاشان عوممر فەرمۇسى: ئەگەر خواي گەورە سەلامەتم بکات وا دەكم كە بىتەۋ ئەنانى عىراق پاش من ھەرگىز پەپىيەتىيان بە ھارىكاري ھىچ پىاپىتكى تىنەبىت، بەلام عوممر لەپرۇزى چوارەمى ئەوت و وىزەى نىتەنلەن لىتى درا.^۱

۷- بەرگرى كەدنى عوممر لە مانهوهى سەباياكان لە شارى مەدىنە:

عوممر (عجیب) پىگە بە سەباياى ولاتە ئازاد كراوه كان نەددەدا كە بىتنە شارى مەدىنە پېشىنگدارە، كە پايىته ختنى دەولەتى خەلاقىتە، ھەرۋەھا بەرگرى لە مەجووسى عراق و فارسە كان، گاوارە كانى شام و ميسىر لە نىشىتە جى بۇونىان لە شارى مەدىنە مەگەر مۇسلمان بن و بىتنە ئىتۇ ئەم ئايىندە، ئەمەش ھەلۇيىتىكە دەلالەت لە ئىرى و وردىنى عوممر دەكت، لەبەر ئەوهى ئەم مىللەت و گەلانە دۆزراو و شىكست خواردوو و رقاوين لەسىر ئىسلام، رقيانلى دەپىتىمە و ئاماذهن بۆ پىلان گىپان و فىتلەن لە دۆزى ئىسلام و مۇسلمانان لەبەر ئەوهى عوممر بەرگرى لى كەن لە نىشىتە جى بۇو لە مەدىنە بۆ پالپىتوەنانى شەر لە مۇسلمانان بەلام ھەندى لە ھاوا لەن (خويانلى پازى بىت) بەندە و نەداريان لەو سەبايانى گاواران و مەجووس ھەببۇ، ھەندىتىكىيان بەردەۋام داوايان لە عوممر دەكرد كە پىگە بىدات كە لە مەدىنە بىتنە دەلالەت تا لە كار و كرده كەنيدا كۆمەكىيان پى بخوازى، پاشان عوممر پىگە بە ھەندىتىكىيان دا كە لە شارى مەدىنە بىتنە دەپىتىمە، لەسىر بىزازى لىتى و ئەوهى كە عوممر پىشىبىنى دەكەد روویدا و ئەمەش ئەوهەببۇ كە وريائى لىتە دەدا.^۲

دووهم: شەھەد كەدنى عوممر و چىرۇكى دەستە راۋىتۇ:

۱- شەھيد بۇونى عوممر (عجیب):

عەمرى كورى مەيمۇن دەفرەرمۇسىت: من لە پىزدا بۇوم و چاوهپوانى نوئىرى بەيانى بۇوم، لە نىتەنلى من و ئەودا تەنها عبداللە ئى كورى عەباس ھەببۇ، بەرەبەيان دەپىتىكا و ئەگەر بە نىتۇ پىتە كاندا بېرىشتىايە دەيەرمۇر پىك راۋەستت و كاتىك كە پىتىك دەۋەستان، پىش دەكەوت و (الله اکبر) ئى دەكەد، پەنگە سورەتى يوسف يان شتىتكى لەو بارەي بخوتىندايە لە ركاتى يە كەمدا هەتا خەلتى كە

۱- الخلفاء الراشدون للخالدي (ص: ۸۲)، البخاري رقم (۳۷۰۰).

۲- الخلفاء الراشدون للخالدي (ص: ۸۳).

تداوای کۆدەبۇنەوە، ھەر كە (الله اکبر)ى كرد، گۆيم لى بۇ كە فەرمۇسى: كوشتمى – يان خواردمى – ئەو سەگە – كاتىك كە لېيدا – ئەو بىباوه‌ر بە چەققىيەكى دوو لانسەوە ھەلەتە، نىيەدەدا بە لاي كەسيكىدا لە لاي راست و چەپى هەتا برىندارى دەكىرد، ھەتا (۱۲) پىياوى برىندار كرد و حەوتىان مىدن، كاتىك كە ئەم پىياوه ئەوهى لە مۇسلمانان بىنى عەباكەي دا بەسىر خۆيدا، كاتىك كە گىراوه خۆى كوشت، عومەر دەستى بە عبدالرحمانى كورپى عەوف گرت و بىرىدە پىشەوە – تانويىز بە خەلک بىكەت – ئەوهى كە لە دوايى عومەرە بۇ، ئەوهى بىنى كە بىنى، بەلام دەوروپەرى مىزگەوت بەمە نازانىن، جىڭ لەلەدەنگى عومەريان لە دەستدا و ئەوان كاتىك كە گۈيان لە دەنگى عبدالرحمانى كورپى عەوف دەيىت كە نويىزىكى كورتىان پى دەكەت دەلىن: سبحان الله - كاتىك كە خەلکە كە بلاوه‌يان لى كرد عومەر فەرمۇسى: ئەي ئىين عباس سەيرم بىكە كى كوشتمى، تۈورفرۇشى سەرددەم، پاشان ھات و فەرمۇسى: خزمەتكارى مۇغىرە، فەرمۇسى: خراپەكارە، ئەويش فەرمۇسى: بەلى، فەرمۇسى: خوا بىيكۈزۈت من چاكەم لە گەل كرد، سوپاس بۆ ئەو خوايى كە مەرگىنى نەخستە دەست پىتاویك كە بانگەشە بۆ ئىسلام بىكەت وە تۆز و باوكت – واتا عەباس – و كورپەكەي عبداللە خۆش بۇ كە بىباوه‌ران لە مدەينە زۆر بن، عەباس زۇرتىرين كەسانى غەربىيان لابۇو، عبداللە فەرمۇسى: ئەگەر بىتۈستىيە ئەو كارەت دەكىرد، واتا: ئەگەر بىتۈستىيە دەتكوشتن، ئەويش فەرمۇسى: درۆت كرد، واتا – ھەلەت كرد – پاش ئەوهى قەسيان بە زمانى ئىتىۋ دەكىرد و نويىزى بە قىبلە كەتان دەكىرد، حەجي ئىوهيان بەجى دەھىتىنا، پاشان عومەريان ھەلگەرت تا بىبەنمۇھ بۆ مالەكەي خۇۋ عبداللە لە گەلن رېزىشت، ھەروەك ئەوهى كە خەلکى كەتىپەن ئەتە پىش شەو رېزەش دووجارى هيچ نەبوبۇن، پاشان ھەندى شەرىيەتىان بۆ ھىتنا و خواردىيەدەن بۆ ھاتە دەرەوە، پاشان زائىيان كە مردووه، ئىيەمە چۈويئە ئۇرەوە بۆ ھىتنا و كە خواردىيەدەن بەرىنە كەيەوە ھاتە دەرەوە، پاشان زائىيان كە مردووه، ئىيەمە چۈويئە ئۇرەوە بۆ لاي و خەلکى دەھاتن لەسىرى دەستىيان دەكردە گىيان و پىتاھەلدان، بە عبداللە كورپى عومەرى فەرمۇسى: سەير بىكە، ج قەرزىتىكم لەسىرە، كاتىك كە قەرزە كائىيان ژمارد بىنيان (۸۶) ھەزار درەم يان زىاتەر، عومەر فەرمۇن ئەگەر سەرۋەت و سامانى عومەر تداوای كە ئەۋا لە بىبىزىن و ئەگەر نا داوا لە ھۆزى عودەي كورپى كەعب بىكە و ئەگەر بەشى نەكىد، داوا لە قورەيش بىكە، مەيىزمىزىن بۆ كەسانى تر، ئەم مالەم لەسىر لابدە، بچۈز بۆ لاي عائىشى دايىكى باوه‌رداران پىتى بلى: عومەر سلاوت لى دەكەت، نەلىنى ئەمیرى باوه‌رداران لەبەر ئەوهى من لەمپۇوه ئەمیرى باوه‌رداران نىم، بلى عومەرى كورپى خەتاب داوات لى دەكەت كە رېنگەي پى بىدەيت كە لە گەل ھاۋپىكانىدا بىتىنەتەوە، پاشان عبداللە كورپى عومەر سلاۋى كرد، مۇلۇتى وەرگرت و پاشان چۈويئە ئۇرەوە بۆ لاي عائىشە بىنى كە دانىشتوو دەگرى ، عبداللە فەرمۇسى: عومەرى كورپى خەتاب سلاۋات لى دەكەت، داوات لى دەكەت كە لە لاي ھەردوو ھاۋپىكەي بە خاڭ بىسپىرى، عائىشە فەرمۇسى: من ئەو شوينەم بۆ خۆم داناوه، ئەمپۇ لە خۆمى دەبۈرۈم، كاتىك كە ھاتەوە، وتيان: ئەوه عبداللە كورپى عومەرە ھات، عومەر فەرمۇسى: بەرزم

بکندوه، پیاویک خزی دایه زیر شانی، عومه‌ر فرموده: چیت پییه؟ عبدالله فرموده: شده‌ی که پیت خوش نهادی باوهرداران، مولتم و درگرت، عومه‌ر فرموده: سپاس بخوا، هیچ شتیک به لامده هینده ندوه گرنگ نیه... نه گهر گیانم سپارد هدلم بگره و پاشان سلاو بکه و بلئی: عومه‌ر کوری خطاب داوا مولتمی هاتنه ژوره‌ه ده‌کات و نه گهر مولتمی پیدام بیمه‌نه ژوره‌ه و نه گهر گهراندیمه‌وه بگیپنه ندوه بخ گوپستانی مسلمانان، عبدالله فرموده: کاتیک که تداو ببو بردمانه ده‌هه، بدریکه‌وتین بروین، عبدالله کوری عومه‌ر فرموده: عومه‌ر کوری خطاب داواه مولتمه ده‌کات، عائیشہ فرموده: بیمه‌نه ژوره‌ه، نه‌ویش هیترایه ژوره‌ه، لموی له‌گهله دوو هاوپیکمیدا به خاک سپیدردا،^۱ و له چهند ریواهی‌تیکی ترا ده‌توروه همندی لمو پووداوانه که عده‌مری کوری مدیون باسی لیویه نه کردوه دریز کراوه‌توه، ابن عباس(ع) ده‌فرموده: عومه‌ر له بدره‌بیاندا لیی درا، نه‌بو لؤلؤه بندنده‌کی موغیره‌ی کوری شوعبه لییدا که پیاویکی مه‌جوسی ببو،^۲ و نه‌بو رافع(ع) ده‌فرموده: نه‌بو لؤلؤه بندنده‌کی موغیره‌ی کوری شوعبه ببو ثهو خه‌نجر و شمشیر و لمو بایه‌تانه دروست ده‌کرد و موغیره‌ی شیشی پی ده‌کرد و روزی چوار درهه‌می ده‌دایه، جاریک شه‌بو لؤلؤه ده‌گاته عومه‌ر، ده‌لیت: نهادی نه‌میری باوهرداران موغیره زیانی له‌سمر قورس کردوم، قسیه‌ی له‌گهله بکه به‌لکو که میک لدسرم سووک بکات، عومه‌ریش فرموده: له خوا بتسه و له‌گهله گوره‌که‌ت باش به، له نیازی عومه‌ر وابووه که بگات به موغیره و قسیه‌ی له‌گهله بکات که شرکی سه‌ر شانی که میک سوک بکات، نه‌بو کویله‌یه پهست ده‌بیت، ده‌لیت: دادپه‌روه‌ری عومه‌ر هدمووی گرت‌توه من نه‌بی؟!^۳ پیوسته لدسر کوشتنی خوم له‌ر و لاواز بکم، بؤیه خه‌نجریکی دوسدری دروست کرد، تیزی کرد و ژه‌هراوی کرد، پاشان نه‌بو لؤلؤه له‌گهله خزی هینای بخ لای هورمزان، پیتی و ت: چونی ده‌بینی؟ نه‌ویش پیتی و ت: من وای ده‌بینم که تو بهم خه‌نجره له‌که‌س نادهیت تا نه‌یکوژیت، و تی: نه‌بو لؤلؤه بخ لای عومه‌ر بدریکه‌وت، له نوییه بدانیدا هات بخ لای تا له دواه عومه‌ر وه‌ستا، عومه‌ر کاتیک که نوییزی داده‌بست ده‌فه‌رموده: ریزه‌کانتان ریکوبیک بکمن، نه‌و هدر بهو شیوه‌یه و وهک جاران نه‌مهدی فرموده: کاتیک که (الله اکبر)ی کرد، نه‌بو لؤلؤه خه‌نجریکی دا له شانی و بیه‌کیکی تری دا له زیز ده‌ستی، عومه‌ر که‌وت،^۴ عده‌مری کوری مدیون ره‌جمتی خواه لی بیت ده‌فرموده: کاتیک که لیتی درا گوییم لی ببو که نهادی خویند که ده‌فرموده: «وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدْرًا مَقْدُورًا» (الاحزاب: ۳۸).

۲ - داهیتانی ریگه‌یه کی نوی له هملبواردنی خلیفه دواه خزی:

بايد گرنگی پیدانی عومه‌ری فاروق به پاراستنی یدک ریزی ثومدت و داهاتروی به‌رده‌وام ببو، تهناهه له ساته وخته‌کانی کوزتایی زیانیدا، له‌گهله نهادی که نهاده‌بست نازاری بینه سه‌خته‌کانه‌وه دینالاند، که نهاد ساته وختانه نه‌من و هرگیز له یاد ناچن، تیاییدا نیمانی قووی

۱- البخاری کتاب: فضائل الصحابة رقم (۳۷۰۰).

۲- صحيح التوثيق في سيرة وحياة الفاروق (ص: ۳۶۹).

۳- صحيح التوثيق في سيرة وحياة الفاروق (ص: ۳۷۰).

عومدر(ع) و دلسوزی و وروزاندنی وده‌ردہ که‌ویت^۱، عومدر لام ساته ناسکانه‌دا پیگه‌یه کی نوی داده‌نیت که پیشتر له هلبزاردنی خلیفه‌دا هنگاوی بۆ نهزاوه و ئەمەش بدلگدیه کی بدرچاوه، و شتیکی روونه له تینگدیشتني عومدر له سیاستى دهولته‌تى ئیسلامى، پیغەمبەر(علیه السلام) ژیانی خۆزی تیپدپاند و به دەقیکی راشکاواندە کەسینکی له دواي خۆز نه کرده جینشین، شەبو بە كريش كه ژيانى خۆز بەسربرد پاش راوبىزى گەوره ياران عومدرى كرده خلیفه وھ كاتيڭكى كه داواي عومدرى كرد كە بکريتە خلیفە لەسەر جىڭگە مىرگ بۇو، شەبو بە تەواوى بىرى لەم كاره كرده‌وھ وھ بپياريدا كە پیگەيدا بگريتە بەر كە شياو بىت له گەل بارودۇخە كەدا، پاشان پیغەمبەرى خوا(علیه السلام) كە خەلکى بەجى ھېشتەممۇان دانيان بە چاكى و پېشىنەبى شەبو بە كردا دەنا بەسەرياندا پاشان ئەگەرى رپودانى ناتەبايى زۆر كەم و دەگەمن بۇو بە تايىەتى، كە پیغەمبەر(علیه السلام) بە كردار و گوفتار رپوو ئومەت بۇو بۆ ئەۋەھى كە شەبو بە كر ئەولاتەر بە گىتنە دەستى ئەو كاره لە پاشى خۆز، شەبو بە كر كاتيڭكى كە عومدرى كرده جينشىنى كرده خۆز دەيزانى كە لاي هاۋەلەن قەناعەتىك هەيە كە عومدر بەھىزىتىن و بە تواناتىرين و پياوچاكتىرين كەسە كە بتوانىت لە پاشى خۆز بەرگەى ئەممۇ بەرپرسىارييٰتىيە بگريت، بۇيە پاش راوبىزى گەوره هاۋەلەن كردىه خلیفە و ھيچ كاميان ناتەباي راکمى نەبۇونن پاشان يەكەنگى بە بەيەت پېدانى عومدر دەستەبەر بۇو،^۲ بەلام پیگەى هەلبزاردنى خلیفەي نوی پشت دەبەستىت بەوهى كە راوبىز لە نیوان ژمارەيە کى دىيارى كراودا بىت، عومدر (۶) هاۋەللى پیغەمبەر(علیه السلام) دەست نىشان كرد كە هەممۇيان لە بەشدارانى جەنگى بەدر بۇون و كاتيڭكى كە پیغەمبەر(علیه السلام) وفاتى كرد لە هەممۇيان رازى بۇو و هەممۇوشيان شياو بۇون بۆ ئەۋەھى كاريان بەسەردا بسپىرەت ئەگەرجى ئەۋاچاواز بۇون، عومدر(ع) پىگە و ماوهى هەلبزاردنى بۆ دىيارى كردن، لە گەل ژمارەي ئەو دەنگانى كە بەسە بۆ هەلبزاردنى خلیفە و دىيارى كردنى حۆكم لە دانىشتىگە و شياوەيە كاندا ئەگەر دەنگە كان بەرامبىر بۇون، فەرمانى دا بەسەر كۆزمەل سەربازىتىكدا كە چاودىتى بە رىۋەچۈونى هەلبزاردنە كە بىكەن و سزاي ئەو كەسەش بەدەن كە لە دىرى فەرمانى بە كۆزمەل دەجوولىتىدە و بەر لە ئازاوه بىگەن بە جۈرىتىك پىگە نەدەن ھيچ كەسىك بىتە نىپ خەلکانى خاوهن را و پەيان^۳ يان گۈييان لى بگريت، ئەم رپون كەنۋەھىدەش لە جواناتىرين بېگەكانى پېشىو بۇو:

أ - ژمارە و ناوى ئەوانەي کە دىيارى كرد بۆ راوبىز:

سەبارەت بە ژمارەيان شەدەش كەس بۇون كە ئەمانەن: عەلى كورپى ئەبى تالىب، عوسانى كورپى عەفغان، عبدالرحمان كورپى عمۇف، سەعدى كورپى ئەبى وەقاصل، زوپىرى كورپى عەواام، طلحةتى كورپى عبد الله (خوييان لى رازى بىت)، وازى لە سەعدى كورپى نەفیل هيئنا كە يەكىتكى بۇو لە دە مرۇد پىدراراوه كەدى بەھەشت رەنگە ئەۋەش لەبەرئەوە بۇوېت كە لە تىرە كە خۆز بۇوكە بەنى عودەيە.^۴

۱- الخليفة الفاروق عمر بن الخطاب للعاني (ص: ۱۶۱).

۲- أوليات الفاروق (ص: ۱۲۲).

۳- أوليات الفاروق (ص: ۱۲۵).

۴- البداية والنهاية (۱۴۲/۷).

ب- ریگه‌ی هله‌بزاردنی خدیفه:

عومه‌ر فهرمانی پیدان که له مالی یه کیکیان کوبنده و راویه‌ له نیوان خویاندا بکن وه ئاماژه‌ی بدوهش دا که عبدالله‌ی کوری به تنهای ئاماده‌ی ندو دانیشتنه دهیت و هیچ پهیوندی به کاره‌کمه‌هه ناییت، له کاتی ئهو پرس و راویه‌هدا سوهه‌یبی پؤمی نویه‌ به خلکه‌ که ده‌کات، فه‌رمانی دا به میقدادی کوری ئوسوده و ئهبو طلحتی ئه‌نصاری که چاوه‌دیزی بدریته‌چوونی هله‌بزاردنکه بکن.^۱

ج- ماوهی هله‌بزاردن یان راویه:

عومه‌ر ئهو ماوهیه‌ی به سی پؤز دیاری کرد که کاتیکی تدواوه ئه‌گمر دریچیان کرد وه مانای ئه‌ووه‌ه که ده‌روازه‌ی ناته‌بایی بفرداوان دهیت له‌بهر ئهو فه‌رمووی: ناییت پؤزی چواره‌م به‌سه‌رتاندا بیت تا ئه‌میری خوتان دیاری ده‌کدن.^۲

د- ژماره‌ی ده‌نگه تدواوه کان بۆ هله‌بزاردنی خدیفه:

عومه‌ر فهرمانی پیدا به کوبونده و راویه‌ کردن وه ئه‌وهی بۆ دیاری کردن ئه‌گمر پینچ که‌ستان له‌سمر یه کیکیان ته‌با بون و شه‌شم سه‌ریچی کرد ئهوا به‌ششیر بدهن له گردنی، وه ئه‌گمر چوارتان به که‌سیک قایل بون و دعوا له نیوه سه‌ریچیان کرد ئهوا بدهن له‌سمری ئهو دوانه‌ش.^۳

ئه‌مه‌ش لهو ریوایه‌تanhه‌یه که پالپشتیکی دروستی نیه وه ئه‌مه‌ش لهو کاره نامیانه‌یه که ئهبو موخه‌نندف بدرپی کردووه و تیایدا ناته‌بایه له گمل دهقه راست و دروسته کاندا و ئه‌وهی که له ژیانی هاوه‌لآن (خوایان لئی پازی بیت) بدرگوی که‌وتوه و زانراوه، ئه‌وهی که ئهبو موخه‌نندف هیناویه‌تی و باسی لیوه کردووه ئه‌وهیه که ئهو وتمه‌یه عومه‌ر که به سوهه‌یب ده‌فرمومویت له‌سمر سه‌ریان بوهسته - واتا ده‌سته‌ی راویه - ئه‌گمر پینچیان کۆک بون و قایل بون به که‌سیک و شه‌شم سه‌ریچی کرد ئهوا به ششیره‌که‌ت سه‌ری بشکینه، ئه‌گمر چواریان قایل بون و دوانیان سه‌ریچیان کرد، ئهوا بده له‌سمریان^۴ وه ئه‌مه‌ش قسمیه‌کی دان پیا نه‌نراوه، عومه‌ر (ع) چون شتی وا ده‌لیت له کاتیکدا که ئهو ئه‌وه ده‌زانیت که ئه‌مانه له پالقتمه‌ی یارانی پیغمه‌بدر (ع) و خوی ده‌ست نیشانی کردون بۆ شه‌م کاره له‌بهر ئه‌وهی له توانا و چاکیان شاره‌زايه،^۵ له این سه‌عدده‌و هیناویانه که عومه‌ر به ئه‌هناصریه‌کانی فه‌رمووه: بۆ ماوهی سی پؤز بیان که‌نه ژووریکه‌وه، ئه‌گمر ساز بون باشه وه ئه‌گمنا بچنه ژوره‌ه بیان و بدهن له گمردیان،^۶ ئه‌م ریوایه‌تەش به جیا و بی پهیوندیه له سه‌ندده‌کیدا

۱- أشهر مشاهيد الإسلام في الحرب والسياسة (ص: ٦٤٨).

۲- الطبقات لإبن سعد (٣٦٤/٣).

۳- تاريخ الطبری (٢٢٦/٥).

۴- تاريخ الطبری (٢٢٦/٥).

۵- مرويات أبي مخنف في تاريخ الطبری، د. مجتبی الیعیی (ص: ١٧٥).

۶- الطبقات لإبن سعد (٣٤٢/٣).

(سەماکى كورپى حەرب) ھەيدە لەوازە گۈزپاوه بە كەسىتىكى تر.^۱
 ئەمەد كە راست و دروستە لەمدا ھەر ئەمەد كە ئىن سەد بە پالپىشتنى چەند پىاۋىتكى مەتمانەپىتىكراو ھەتىساۋىيەتى كە عومەر(ع)^۲ فەرمۇويەتى بە سوھەبىپ: سى رېززۇ نۇيىز بە خەلتكى بىكە و لەم گروپە بىگرى كە سى رېززۇ لە مائىيتكا بېتىنەوە وە ئەگەر تىبا بۇون لەسەر پىاۋىتكى وە ھەر كەس ناتەبىيان بۇو بەدەن لەسەرەي،^۳ عومەر(ع)^۴ فەرمانى دا بە كوشتنى ھەر كەسىتكە بىمەۋىت ناتەبە بىتتەل ئەم گروپەدا و درز بختە نىتو پىزى مۇسلمانانەوە دووھەرەكى بختە نىتوانىانەوە، كار بە و تەيەمى بىكەن دەيىھەمۇو: ھەر كەس ھاتۇ فەرمانى دايە ھەمۇتان، لەسەر پىاۋىتكە لە خۆتان و ھەركەس وېستى دەروازەيىك بختە نىتوانتانەوە، يان دويمەرە كىتەن لەنەن ساز بىدات ئەمەن بىكۈژن.^۵

ھـ - دادكىرن لە حالتى ناكۆكى و نا تەبایدا:

عومەر وەسىيەتى كىرد كە عبداللە كورپى عومەر لە كۆرە لە گەللىيان ئامادە بىتت و هېيج پەيپەندىيەكى بە كارەكەوە نەبىتت بەلام پىتى وتن: ئەگەر سى كەسيان بە پىاۋىتكە قايل بۇون و سى كەسى تىريان بە پىاۋىتكى تىريان قايل بۇون ئەمەد بەدەن دەست عبداللە ئى كورپى عومەر، ئەم دادى بۆ ھەر گروپىتكە دا با پىاۋىتكە لە گروپە ھەلّبىزىن، ئەگەر بە دادەكەي عبداللە ئى كورپى عومەر قايل نەبۇون ئەمەن دا بن كە عبدالرحىمان كورپى عەوفىيان لە گەلدىايە، عومەر وەسىي عبدالرحىمانى كورپى عەوفى كىردى بەھەدەيى كە بەرىيەستكارىتكى تىيگەيشتۇوە وە دەرىبارەي فەرمۇويتى: خاودەن پايدەكى باشە، عبدالرحىمانى كورپى عەوف و بەرىيەستكارىتكى تىيگەيشتۇوە و لە لاي خوداوه پارىزراویەكى ھەيدە بۆيە داوات لى دەكەم كە گۈتىلى بىگرن.^۶

و - گروپىتكە لە پىاوانى خودا چاودىتىرە كە و بىدر لە ئاژاواه دەگىن:

عومەر(ع)^۷ داواي لە ئەبو طلحەنى ئەنصارى كەد و پىتى فەرمۇوو: ئەمەن بە طلحە ئىسلام بە ئىپەتە سەرفراز بۇو لەبەر ئەمەد (۵۰) پەنجا پىياو لە ئەنصارىيە كان دەست نىشان بىكە و هانى ئەم گروپە بەدەھەتا كەسىتكە لە خۆيان ھەلّدەبىزىن،^۸ وە عومەر بە مىقدادى كورپى ئەسسوھى فەرمۇوو: ئەگەر مەتنان خستە گۆرە كەمەوە ئەم گروپە بىكەنە ژۇورىتكەوە ھەتا يەكىتكە لە خۆيان ھەلّدەبىزىن.^۹
 بەم شىۋىيە ئەمەر كۆتايىي هات و نە ئەمەد نەھامەتىيە كە پۇوى لىئىنا و نە گيان كىتىشانىش سەرقالى نەكەد لە چارەسەرى گىرۇگەرتى مۇسلمانان، پىسايەكى باش و چاڭى بۆ دەستەي راۋىيىز دانا كە پىشىتەر كەس پەي پى نەبرىدۇرە، گۇمانى تىيدا نىيە كە ئەسلى پاۋىيۇ كەردن لە قورىنان و سوننەتى

۱- مرويات أبي مخنف في تاريخ الطبرى، د. يحيى اليحيى (ص: ۱۷۶).

۲- مرويات أبي مخنف من تاريخ الطبرى، د. يحيى اليحيى (ص: ۱۷۶).

۳- الطبقات لإبن سعد (۳۴۲/۳).

۴- مسلم (۱۴۸۰/۳).

۵- تاريخ الطبرى (۲۲۵/۵).

۶- ھەمان سەرجاوه.

کردارو گوفتارى بىرىارى لەسەر دراوه وھ پېغەمبەر (ھەجىھ) و شەبو به كارىيان پى كردووه عومەر سەبارەت بە بىنەرەتە كەيىدە نەھىئەنەر نەبوبو تىايادا بەلکو نەوهى عومەر وھ كارى خستۇوە بىرىتىھ لە دىيارى كردىنى ئەو رېتىگەيدى كە لىيەھى خەلیفە ھەلەد بېزىرىتىت و ۋەزارەتى كى دىيارى كراوى دىيارى كرد و لەوانى دانا و ئەمەش كارىتكە كە نە پېغەمبەر (ھەجىھ) و شەبو به كىرى صەفيق (ھەجىھ) نەخەميان نەداوه، بەلکو يە كە مىن كەسىتكە كە پىتى ھەستاوه عومەر بۇوه، ئەمە باشتىن شت بۇوه كە كردوویتى وھ ئەمە باشتىن رېتىگەي شىاو بۇوه بۇ ھەلەمەرجى ھاولەلان لۇو كاتەدا.

سېيىھەم وھسېيەتى عومەر (ھەجىھ) بۇ خەلیفەي دواي خۆي:

عومەر (ھەجىھ) وھسېيەتى بۇ خەلیفەي پاش خۆي كرد كە سەركەدايەتى ئومەت دەگۈزىتىھ دەست بە وھسېيەتىكى گۈنگ كە تىادى دەفەرمۇيت: وھسېيەتت بۇ دەكەم بە ترسان لەو خوايمى كە تاك و تەنھايىھ و ھاواھلى نىيە، وھسېيەتت بۇ دەكەم بە چاڭكە بۇ كۆچەرىيە يە كەمینە كان بە جۆرىتىك كە پېشىنەيان بۇ بىزانى، وھسېيەتى چاڭكت بۇ دەكەم بە ئەنصارىيە كان لە چاڭخوازانىيان نزىك بەرەوه، لە خراپە كارانىيان چاپىۋىشى بىكە، بە خەلەكى ناواچە كانىش وھسېيەتى چاڭكت بۇ دەكەم، لەبەر ئەوهى كە ئەوان دۇزى دۈزمن و كۆكەرەوهى دەستكەوتە كانىن وھ كەسيان لىن ھەموار مەكە مەگەر چاڭكە بىت لىييانەوه، وھسېيەتت بۇ دەكەم كە لەگەن خەلەكىنى دەشتىكىدا باش بىت چونكە ئەوان عەرەبى پەسەن و كەرەستەن ئىسلامن ئەگەر لە كەنارى مال و سامانە كەت بىردىن ئەوا دەيگۈزىتىھ بۇ ھەۋازارە كانىان، وھسېيەتت بۇ دەكەم كە چاڭ بىت لەگەن ئەوانە كە نامەسلمانن و باج و سەرانە دەددەن و بەلەننەن كەن لە لايەن ئىيەمە پېتىداوه، كە لە پېشىنەندە بېجەنگىت، لەسەرى توانانى خۆياندۇو بارى سەرشانىيان قورس مەكە ئەگەر ئەوهى لەسەريان بۇوه بە ويستى خۆييان دايائە باوھەداران، وھسېيەتت بۇ دەكەم بە لە خوا ترسان، بە ناڭاگابۇن لىيى، ترسان لەرق و كېنە كە لىيت بە ئاڭا بىت لەسەرى گومانىتىكەوە، وھسېيەتت بۇ دەكەم كە لەبەر خەلەك لە خوا بىتسىت، لەبەر خوا لە خەلەك بىتسىت، وھسېيەتت بۇ دەكەم كە لە نىيۇ خەلەكىدا دادىھەرەر بىت، خۆزت يە كەلائى بىكىتىھ بۇ پېتاۋىستى و گۈتنى دەروازە و دەروازە كانىان، سەرمایەداريان نەورۇرۇزىتىت بەسەر ھەۋازارىاندا، ئاپا لەمەدا بە ھاواكاري خواي گەورە پاڭى دل و دەرۇونتى تىيادىھ، ئەمە دابەزاندىنەن كە بۇ گۇناھ و تاوانە كانت، چاڭكە كە لە پاشەرۇزى كارە كەت تا لەمەدا كەسىتكە دەرەدە كەويت پەنھانىھە كانت دەزانىتت و لە نىتowan تۆ و دلتىدا دەگۈزىت، فەرمانت پى دەكەم كە توند بىت لە بەجى ھېتىنانى كار و فەرمانى خودا، لە سزاى و لە سەرىيەتچى كردىنى لەسەر نزىكتىن و دوورتىرىنى كەس، پاشان بەزەيىت بە كەسدا نەيەتەوه، هەمەتا وەك تاوانە كەھى دەيشكىتىت، وا بىكە لە خەلەكى كەلە لاي تۆ يە كسان بن وھ باكت نەيىتت لەسەر يەكىتكە كە رەواي كردىتە واجب، لەبەر خودا لۆمە كەران مەگەر گۈئى، وشىار و بە ئاڭا بە لە خۆشۈستىنى ئەوهى كە خوا كردوویتىھ بەرپىرس لەوهى كە دەست باوھەدارانە، چونكە بەمدە جەور و سەتم دەكەيت، دەرۇونى خۆت قەددەغە دەكەيت لەوهى كە خواي گەورە گۇوشادى كردووه لەسەرت، تۆ بەم كارەت بۇويە خاوهنى پلە و

پایه‌یک له پله و پایه‌کانی دونیا و پژوی دوایش، نه‌گهر دادپه‌روه‌ری و پاکیه‌کت بز دوینات نه‌نجامدا لمه‌وهی که بزت ساز دراوه نه‌وا بهم کارهت باوه‌پیک و بددهست هینانی په‌زامه‌ندیه‌کت پی شه‌نظام داوه، نه‌گهر هدوا و همه‌سی دونیا زال بزو بدسررتدا نه‌وا بهم کارهت خدم و قینی خوات نه‌نظام داوه‌ی وه وه‌سیدتت بز ده‌کم که ریگه به خوت و هیچ که‌سینکی ترنده‌دیت که ستم لهو کسانه بکهن که له‌گمن مسلماناندا به‌لین و پیکه‌که‌وتنیان همیه، نه‌وا من وه‌سیه‌تم بز کردی، تایبه‌تمهند و ثاموزگاریم کردی توش به‌مه خوازیاری دیداری خوای گهوره و پژوی دوایی به، تو له نیشانه‌کانی خوت شتینک هملبزارد که نه من و نه کورم له‌سه‌ری جن نه‌مامبوین، نه‌گهر تو بمهه بزانیت که ثاموزگاریم کردوویت، گه‌یشتیه نه‌وهی که فدرمانم پی کردوویت و به‌شیکی سوودمه‌ند به‌ختنکی باشت لی به‌دهست هیناوهن وه نه‌گهر نه‌مه پسندند نه‌کمیت، به لاته‌وه گرنگ نه‌بیت، واز له زریه‌ی نه و کارانه نه‌هینیت که لای نه‌خواه گهوره پیت لیت پازی ده‌بیت، نه‌مه به تو ده‌بیته کهد بونه‌وهیک، و راوه‌چونت دهست تیوه‌ردانی تیدا ده‌بیت، له‌بدر نه‌وهی که ثاره‌زوه کان هاویه‌شن، سمری توانه‌که‌ش نیبلیسه که بانگ خوازه بز همه‌مو تیاچونیک، پیش تو چه‌ندین شاخداری گومرا کردووه، پاشان هدمویان ده‌باتمه ناو ناگری دوزه‌خ ثایا چه‌ند خراپه نه‌خ شوینه‌ی که نه‌وانی بز ده‌بریت، خراپتین به‌ها و نرخه که به‌ختنی که‌ستیک په‌نگاکای دوزه‌منی خودا بیت، بانگخواز بز سرپیچی و توان بیت، سویندت پاشان تیکه‌لاوه ره‌ایه، تندگ و چه‌له‌مه کان بز لای نه‌خ راوه‌شینه، ثاموزگاری خوت بکه، سویندت ددهم که به‌زه‌بیت به کوئمه‌لی مسلمانان دایتیمه، پیز له گهوره‌یان بکریت، و میهره‌بان بیت بز بچوکه کانیان، پیز له دانا و زانایان بکریت، لیکان نه‌دهیت چونکه زه‌لیل ده‌بن، به دهستکه‌وت خوت پامده‌شینه بدسریاندا چونکه پستیان ده‌کمیت، له موجه‌کانیان له کاتی خویدا بیتبه‌شیان مه‌که چونکه هه‌زاریان ده‌خفیت، له شانده کاندا کویان مه‌که‌وه چونکه و‌چه‌یان داده‌بریت، مال و مولک مه‌که‌ره شپره‌یی و نازاوه‌یک لم‌نیوان ده‌وله‌مه‌ند کان تیاییدا، درگاکه‌ت دامه‌خه به پروی بسی ده‌سه‌لاته کانیان، چونکه ده‌سه‌لاتداره کانیان بسی ده‌سه‌لاته کانیان لمناوه ده‌بات و ده‌خوات وه نه‌مه وه‌سیدتی منه بز تو، خوای گهورهت به شاهید لم‌سر ده‌گرم وه سلاوت لی بیت.^۱

نه‌نم وه‌سیدت به‌لگدیه له‌سه‌ر دووریینی عومر له مه‌سندله کانی فدرمان‌په‌وای و بدپیوه‌بردندا، پرون کردنده‌یک ده‌براره‌ی بدرنامه و پیسا و فه‌رمان‌هوای و بدپیوه‌برنیکی ته‌واو ده‌دات، نه‌نم وه‌سیدت کوئمه‌لیک نه‌رك و کاری لم‌ویه‌پی گرنگی و بایه‌خپیداندا له خزی گرتوه، ره‌ایه که به‌لگه‌نامه‌کی به نرخ و به‌ها بیت، لمه‌وهی که له یاسا و بنده‌مای بنده‌هتی بز فدرمان‌په‌وایه‌کی ته‌واو له لاینه نه‌ثایینی و سیاسی و سدریازی و ثاببوری و کوئمه‌لایتیه کان پیکه‌هاتوه که له پیشی هدمویانده:

۱- لاینه نه‌ثایینی، که نه‌مانه ده‌گریتده:

أ- وه‌سیدت به سووریونی توند و تزل، لم‌سر له خوا ترسان، ترسان لیتی له‌پنهانی و ناشکرایی و له کردار و گوفتاردا، له‌بدر نه‌وهی هدر که‌س له خوا بترسیت خوای گهوره ده‌سیاریتیت، هدر که‌س لیتی

۱- الطبقات لابن سعد (۳۲۲/۳)، البيان والتبيين للجاحظ (۴۶/۲)، جمهرة خطب العرب (۲۶۳-۲۶۵)، الكامل في التاريخ (۲۱۰/۲)، الخليفة الفاروق عمر بن الخطاب للعاني (ص: ۱۷۲-۱۷۱).

پرسنیت ثاگاداری دهیت و دهیاریت (وهسیه‌تت بز دهکم به ترسان له خوای تاک و تمنها که هیچ هاولن و هاویه‌شیکی نیه)، (وهسیه‌تت بز دهکم به له خوا ترسان و به ناگابون لیتی... و وه وهسیه‌تت بز دهکم بهوهی له خودا بترسیت).

ب- پهاندنی سزای خودایی لهسر نزیک و دور (باکت لهسر کهستیک نهیت که حدیثکی لهسری واجب بوه) (وه لهدر خوا لومدی لوزمه کدران مدهگره گوی) لهدر نهودی که سزای خودایی شهربعدتی خوای گهوره که له ناین دایه بزته دهق بهسریه وه لهدر نهودی که شهربعدت بدلهگه و بهاندیه که لهسر خله‌لکی، کردار و گفتاریان به ناو کپرکه کانی دهیوریت، بیناگابون لیتی خراب برونه بز ناین و بز کۆمەلگاش.

ج- دامه‌زراوی (دامه‌زراوی وهک نهودی فدرمانم کردوه) نهمش له پیویستیه ناینی و دونیاییه کانه، پیویسته لهسر فهرمانپهوا پابهند بیت پیوهی به کردار و گفتار یه‌کدم و پاشان خله‌لکی (نامؤژگارکار به بز خوت) (وه بهمهش دیداری خوای گهوره و پژوژی دوایی بخواه).^۱

۲- لاینه‌نی سیاسی، که نه‌مانه ده گرتیه‌وه:

آ- پابهندبوون به دادپه‌روری، لهدر نهودی بنه‌مای فهرمانپه‌واییه، پهاندنی له نیتو خله‌لکیدا هیزو ههیت و تۆكمه‌ییه کی سیاسی و کۆمەلایه‌تى بز فهرمانپهوا دهسته‌بدر ده‌کات، له سام و پیزی فهرمانپهوا له ناخی خله‌لکدا زۆر ده‌کات (وهسیه‌تت بز دهکم به مافداری) (وه وا بکه له خله‌لکی که له لات یه‌کسان بن).

ب- بایه‌خدان به موسلمانه يه که مینه کان له کۆچه‌ران و پشتگیریکاران بز پیشینه‌یان له ئیسلامدا، لهدر نهودی که بیروباوه‌که و نهودی که جیای کردزتده له رژیمیکی سیاسی لهسر شانی نهوان ره‌ساوه، نهوان خله‌لکی و باره‌لکگری و پاریزه‌ری نهان ناینهن (وهسیه‌تت بز دهکم که باش بیت بز کۆچکدران، به جۆریک که پیشینه‌یان بز بزانی، وهسیه‌تت بز دهکم که باش بیت له‌گەن پشتگیریکاران، به ده چاکدیانه بز و چاویوشی له خراپه کارانیان بکه).

۳- لاینه‌نی سه‌ریازی، که نه‌مانه ده گرتیه‌وه:

آ- بایه‌خنانی سوپا و ئاماده‌کردنی به شیوه‌یهک که شیاو بیت وه بەرسیاریه‌تی پېنگیشتووی سه‌ریانی گهوره کرد بز پاراشتنی سلامتی و سدقامگیری دهولت، بایه‌خدان به دابینکردنی پیویستیه کانی جدنگه‌وهران (خۆیه کلایی کردنده بز پېنداویستی و ده‌روازه کان).

ب- دوورکه‌وتن له هیشتندوهی سه‌ریازان بز ماوه‌یه کی دوور و دریش له بنکه و باره‌گاکان و دوور له خیزانه کانیان نه‌ویش به هۆی نهودی که ئەمە هۆکاره بز بى نومیدی و دوودلی و دابه‌زینی وره و وزه‌کان، زۆر پیویسته که مۆلتى دیاری کراویان له کاتى دیاری کراودا پى بدریت هەتا لەو ماوه‌یه دا پشووی خۆیان وەریگرن چالاکیه کانیان نوی بکەنده له لادیک و بگەرئ نهود نیتو خیزانه کانیان هەتا

نه کانیان دانه‌بیت و کوتایی پی ندیم له لایدنی دووه‌مهوه (وه له باره‌گاکاندا کۆیان مەکه‌وه چونکه وەچمیان داده‌بیت) وە وەسیه‌تت بۆ دەکم، کە له گەل خەلکى ناوجەکاندا باش بیت، چونکه ئەوان دزی دوژمن.

ج- پیدانی هەر دەستکەوت و موچەیدك بدو سەربازانەی کە شایستەی ئەمەش بۆ زامن کردنی دەستکەوتتىکى چەسپاوا بۆ خۆزى و خیزانەکەي کە پالى پیتوه دەنیتت بۆ جیهاد كردن، بېرىنگەنەوەي کاروبارى دارايىلى دەرەویتتەوە (خۆت مەورۇزىئىنە بە سەربازاندا بە دەستکەوتەكان چونکە پەستيان دەكىت وە مۇوچە کانیان لە كاتى خۆيدا دوا مەخ چونکە هەزاريان دەخدىت).

٤- لایدنی دارايى و ئاورورى، کە ئەمانە دەگریتەوە:

أ- بايەخدان بە دابەشكەرنى مالیات لە نیوان خەلکى بە شیۋوھەكى دادپەورى و دروست، ھەمۇو ئەوانەي کە لە کاروبارەكانىدا تىكەن دەبن کۆزکەندەوەي مالیاتە لاي چىنىتىكىان بىبى شەوى تىيان (مالیاتەكان شېزە مەكە و نازارەھىي نیوان دەولەمەندە كان تىياناندا).

ب- قورس نەكەرنى بارى سەرشانى ئەو كەسانەي کە ناموسلمانان و بەلینيان ھەمە لە گەل موسىلمانان و ئەوهى کە لە سەربازان بە ويستى خۆيان بەجىيى دېين لە پابەند بۇونى مالى بۆ دەولەت (نەگەر ئەوهى لە سەربازان دايىانه باوهرداران ئەركى سەرشانىان قورست مەكە لە سەررووي توانايانەوە).

ج- زامن کردنی مافە مالىيە كان بۆ خەلک و زىادەرەپىي نەكەن پىتى، دوور كەوتتەوە لە فەرزىكەرنى ئەوهى توانايان نىيە بە سەربىدا (وه كەسيان لىن ھەمۈار مەكە مەگەر بە چاكىدەك بىت لىيانەوە) (نەگەر لە كەنارى مالان و سامانەكەت بىردىن ئەدوا دەيگىرېتتەوە بۆ هەزارەكانىان).

٥- لایدنی كۆمەلایتى، کە ئەمانە دەگریتەوە:

أ- بايەخدان بە خەلکى، كاركەن لە سەر بە سەركەندەوەي كارەكانىان و بە جىھىتىنى پىداویستىيەكانىان و پىدانى مافە كانىان لە موچە و دەستکەوت (لە كاتى خۆيدا لە موچە كانىان بى بشىيان مەكە).

ب- دوور كەوتتەوە لە ھەلبىزادەن و لاینگىرى كەن و شوينكەوتتى ئارەززووه كان، لەوهى کە چەند ھۆكارىيەكى مەترىسىدارى تىدايە كە بەرپرس بەرەو لادان دەبات، و دەبىتتە ھۆزى خراپ بۇونى كۆمەلگا و شىواندىنى پەيوەندىيە مەرۆزىيە كان (نەكەي و وريابە لە ھەلبىزادەن و لاینگىرى كەن ئەوهى خواي گەورە پىتى سپاردووی) وە دەولەمەندە كانىان بە سەر هەزارەكانىاندا مەورۇزىئىنە).

ج- پىتىگرتتى خەلکى و خۆ بە كەم زانىن بۆيان، لە گەورە و بچووكىيان، لەوهى کە لە مەدا پىزدارىدەك لە پەيوەندىيە كۆمەلایتىيەكاندا ھەمە، کە دەبىتتە ھۆزى زۇرىبوونى دەست دانە يەخە سەركەدەكەي و خۆش ويستتى بۆي (وه سوئىتت دەدەم بە خوا كە بە بەزەبىي بىت لە سەر كۆمەل موسىلمانان، بە چاوى پىشكۈزە لە گەورە كانىان بپوانەن بەزەيت بە بچووكىياندا بىتتەوە و پىت لە زانىيان بىگە).

- کرانه‌وه لمه‌سمر خه‌لک، نه‌مه‌ش به گونیگرتن له سکالاکانیان، دادپه‌روه‌ری هندیکیان له هندیکیان و به پیچمودانه‌شهده پهیوه‌ندیه کانی نیوانیان ده‌شیوه‌ت و شله‌ژان بالی ده‌کیشیت به‌سمر کومد‌لگه‌دا (دھرگات دامه‌خه به رووی بی ده‌سلاطه کانیاندا، چونکه ده‌سلاطه‌داره کانیان بی ده‌سلاطه کانیان ده‌خوات).

ه- شوینکه‌وتني رهوا، سوریبون له‌سدر ده‌سته‌بدرکردنی له کومد‌لگه‌دان، له هه‌موو ههل و مه‌رج و بار و ده‌خیکدا، لمبدر نه‌وهی که نه‌مه پیویستیه کی کومد‌لایه‌تیه و پیویسته له نیو خه‌لکیدا به‌دی بیت، (پاشان تیکه‌لاوی هدق ببه، ته‌نگ و چه‌لهمه کان بتو لای شه و راوه‌شینه) (وه کاریکی وا بکه خدلکی لای تو زه کسان بن، باکت نه‌بیت له‌سدر نه‌وهی که رهوا واجب ده‌کات).

و- دورکه‌وتنهوه له ستدم به هه‌موو جز و شیوه کانیه‌وه، به تاییه‌تی له گه‌ل خه‌لکی به‌لین پیترداوان، لمبدر نه‌وهی دادپه‌روه‌ری په‌ساندنی خوازراوه له نیوان ته‌واوى خه‌لکیدا به موسلمانان و به‌لین پیترداوانه‌وه، ههتا ته‌واوى خه‌لکی چیزو له دادپه‌روه‌ری ئیسلام و هربگن (وه‌سیدتت بز ده‌کم که ریگه به خزت و هیچ که‌سیکی تر نه‌دیت که ستدم له به‌لین پیترداوان بکات).

ز- بایه‌خدان به خه‌لکی دهشت نشین و چاودیزی کردنیان و بایخ پیترانیان (وه‌سیدتت بز ده‌کم که باش بیت له گه‌ل خه‌لکی دهشت نشین، لمبدر نه‌وهی که ئه‌وان عمره‌بی په‌سدن و که‌ره‌سته ئیسلامن).^۱
ح- وله چوارچیوهی وه‌سیدتت که عومدر بز که‌سی دواى خزی هاتووه که: که له سالیک زیاتر کار نه‌داته دهست هیچ کاریه‌ده‌ستیک، نه‌بو موسای نه‌شاعه‌ریان بز ماوه‌ی چوار سال له کادرکمی هیشتتهوه.^۲

چواره‌م: دواین ساته کان:

نه‌مه نیبنتو عه‌باسه دواین ساته کانی زیانی عومهری فاروقمان بز ده‌گیزتتهوه و ده‌فرمومویت: عومهر کاتیک که هه‌ولی تیزوره که‌ی درا و بیریندار بwoo ، چووم بز لای، پیم وت: مژده‌ی به‌هدشت لیبیت ، شهی شه‌میری باوه‌رداران، موسلمان بوبیت کاتیک که خه‌لک بیباوه‌پ ده‌بوون، له گه‌ل پیغمه‌مبدر(جبل) جیهادت کرد له کاتیکدا که خه‌لکی سووکایه‌تیان پی ده‌کرد، پیغمه‌مبدر(جبل) وه فاتی کرد و لیت رازی بwoo، له سرده‌می خه‌لافه‌تتدا دوو که‌س ناته‌با نه‌بوون پیکه‌وه، به شه‌هیدي دونیا به جیدیلی، عومهر فرموموی بزم دووباره بکه‌ره‌وه، منیش بزم دووباره کردوه، نه‌دویش فرموموی: سویند بدو خواهی که هیچ خواهیک نیه جگه لدو، نه‌گه له‌سر زه‌وهی له زه‌رادی و سپیاپی چیم هه‌بواهی هه‌مویم له ترسی قیامت و سدهختیه کانی هه‌مویم ده‌بخشی،^۳ وله ریواهه‌تیکی بوخاریدا هاتووه: نه‌وهی که باست کرد له هاوه‌لی پیغمه‌مبدر(جبل) و رازی بونی له من نه‌وه فهزلی خودایه و به یه‌کن

۱- الخليفة الفاروق عمر بن الخطاب للعاني (ص: ۱۷۳-۱۷۵).

۲- عصر الخلافة الراشدة (ص: ۱۰۲).

۳- صحيح التوثيق في سيرة وحياة الفاروق (ص: ۳۸۳).

لمسدر و هرید کام ده زانم و شانا زی پیوه ده کدم ، به لام شده دی که تزو ده بیینی له بیتاقدیم شده له پیناوی تزو و ها ویری کانتدایه ، سویند به خوا شه گهر به قهدهر چروی گولکانی زهی زیپم همبوایه ده مبهده خشی له بری سزای خودا پیش شده دی بیینم.^۱

عومهمر (علیه السلام) زور لمسرا و نمشکه نجھی خودا ده ترسا له گهله شده دی که پیغه مبهر (علیه السلام) موژده دی بهدهشتی پیداوه ، له گهله شده دی که همولیکی زوری دا له پیناوی پیاده کردنی حومی خوا و دادپهروهی و چه سپاندنی دادگه ری و جیهاد و چهندین شتی تر له کاری چاکه ، شهوا له مهدا وانهیه کی جوانی بز مسلمانان تیدایه شهیش پشت گوئی نه خستین سزا و نازاروه هامه تیه کانی دوایسه.^۲

نه مدش عوسمانه (علیه السلام) باسی دواین ساته کانی ژیانی عومهمر فاروقمان بز ده کات ده فدر مسویت: من دواین کهستان بوم که چومه لای عومهمر ، چومه زوره ده ، که سدری لمسدر رانی عبدالله دی کوری دابوو ، عومهمر فرمسوی به عبدالله: روومه تم بخدره سدر زهی ، پاشان فرمسوی: ثایا روومه تم بهتم اوی لمسدر زهی؟ دیاره عه بدلای کوری دلی نه هات رومه تی بخته سه زهی و لمسدر رانی لایدا ، بزیه فرمسوی: روومه تم بخدره سه زهی بز دایک ، له دووهم جاردا یان له سییم جاردا ، پاشان تیک نالا به نیو پیته کانیدا و گوئیم لی بوبو دیفه رمزو: همی هاوارم ، همی هاوار بز دایکیشم نه گهر خوا لیم نبورویت ، تا گیانی سپارد ، ثممه یه کنیکه لمو نیونانه که عومه شه مری بسرواداران (علیه السلام) ای پی و هسف ده کریت له ترسی خوای گهوره ته ناند دواین و تدشی دعوا کردنه لمسدر خوی به همی هاوار نه گدر خوای گهوره لیتی نبورویت ، له گهله شده دشدا که یه کنیکه له (۱۰) مژده پیدراوه که دی بهدهشت ، به لام هر کم که زیاتر خودا بناسیت زیاتر لیتی ده ترسیت ، سور بونی لمسدر شده دی کوره کمی روومه تی بخته سه زهی ، نه مهش خوی به کم زانینو ملکه چی نواندنی تیدایه بدرامبه ر خوای گهوره ، تا نه مه هۆکاریک بیت بز و هر گرتنسی نزاو پارانه وه کانی ، نه مهش وانهیه که چونیه تی گریدانی دلسان له گهله خوای گهوره دا بز روون ده کات ده.^۳

۱- میژووی مردنی و ته مهنه:

(نه لذه هبی) ده فدر مسویت: عومهمر (علیه السلام) چوار شده شه هید کرا ، که سی تا چوار روز له مانگی (ذی الحجه) مابوویه وه ، له سالی (۲۳) ای کوچیدا ، واتا ته مهنه بدهی پی راسترین راو بز چون (۶۳) سال ببوده ،^۴ ماوهی خلافه ته که ده سال و شدهش مانگ و چهند روزیک ببوده ،^۵ و له میژووی شه بی زرعه له جویه ییری نه لیحیده هیناویه تی که ده فدر مسویت: من له لای موعاویه ببوم که ده فدر مسویت: پیغه مبهر (علیه السلام) له ته مهنه (۶۳) سالیدا کوچی دوایی کرد ، نه بوبه کری صدیق همراه له ته مهنه (۶۳).

۱- البخاری، کتاب: فضائل الصحابة، رقم (۳۶۹۲).

۲- التاریخ الاسلامی (۱۹/۳۳).

۳- التاریخ الاسلامی (۱۹/۴۴-۴۵).

۴- فی التهذیب ق ۱۷۷ / ب/ ب تقلیل عن بعض الصواب (۳/ ۸۴۰).

۵- سیر السلف لابی القاسم الاصفهانی (۱/ ۱۶۰).

سالیدا کوچی دوایی کرد و عومه‌ریش کاتیک شهید کرا تمدنی (۱۳) سالان بود.

۲- سهباره‌ت به شوردن و نویز لمسه‌ر کردن و به خاک سپاردنی:

له عبدالله‌ی کوری عومه‌ر (عج) ده گیپنوه: عومه‌ر شوراوه و کفن کراوه، نویزی لمسه‌ر کراوه، شهیدیش بوده،^۱ و زانایان ناتهبا بعون لهوهی که کسیک به ستم لیکراوه بکوژریت نایا و هک شهید ناشوریت یان نا؟ دو روای لمسه‌ر:

یه که میان: ثدو کسه دشواریت، ظمه‌ی عومه‌ریش بدلگه‌ی خاوه‌نی ثدم بچونه‌یه.^۲

دووه‌میان: ثدو کسه ناشوردریت و نویزی لمسه‌ر ناکریت، هلامیش سهباره‌ت به چیزکی عومه‌ر ظمه‌ری که عومه‌ر پاش ظمه‌ر بیندار بتو بز ماوه‌دیک ژیا، شهیدیش تمنانه‌ت شهیدی جهنجیش پاش ظمه‌ر که لیتی ده دریت ظهگر نان و ظاوی خوارد و یان مانه‌وهی دریزی کیشا ثدوا دشواردریت، نویزی لمسه‌ر ده کریت، عومه‌ریش مانه‌وهی دریزه‌ی کیشا ههتا ظاوی خوارده‌وه، له گمل ظدو ده رمانانه‌ش که دکتور بزوی نویسیبوو، هر لبدر ظمه عومه‌ر (عج) شوردا و نویزی لمسه‌ر کرا.^۳

۳- کی نویزی لمسه‌ر کرد؟

(نه لذه‌هیبی) ده فرمومویت: سوهه‌بی کوری سنان نویزی لمسه‌ر کرد،^۴ و هبین سعد ده فرمومویت: عملی کوری حسین پرسیاری له سه عیدی کوری ظهلوسیب کرد: کی نویزی لمسه‌ر عومه‌ر کرد؟ نویش فرموموی: سوهه‌بی، فرموموی: چند الله اکبری لمسه‌ر کرد؟ فرموموی: چوار، فرموموی: له کوئ نویزی لمسه‌ر کرد؟ فرموموی: له نیوان گوئر و مینبهر،^۵ و هبین ظهلوسیب ده فرمومویت: مسلمانان سه‌رخیان دا که سوهه‌بی نویزه فرزه‌کانیان بزو ده کات به فرمومانی عومه‌ر (عج) و ظهوانیش کردیانه پیش‌مدادی خزیان، پاشان نویزی لمسه‌ر عومه‌ر کرد،^۶ عومه‌ر (عج) هیچ کام له شده‌ش پالیوراوه‌کهی بزو خلافت پیش نه خست ههتا گومانیان وانه‌بیت که پیشخستنیان له عومه‌ره و هنگاویکه بزو هلبزاردنیان هروده‌ها سوهه‌بی پله و پایه‌یه کی بدرزی گموره‌ی ههبو لای عومه‌ر و هاوه‌لانیش (خوایان لئی رازی بیت) و هعومه‌ر سهباره‌ت به سوهه‌بی فرمومویتی: سوهه‌بی بنده‌دیه کی باش بوبه ظهگر له خواش نهترسایه سه‌ریچی نده‌کرد.^۷

۱- مسلم، فضائل الصحابة رقم (۲۳۵۲)، حفص الصواب (۸۴۳/۳).

۲- الطبقات (۳۶۶/۳) إسناده صحيح.

۳- الانصاف للمرداوي (۵۰۳/۲) حفص الصواب (۸۴۴/۳).

۴- حفص الصواب (۸۴۵/۳).

۵- همان سدرچاوه.

۶- الطبقات (۳۶۶/۳) و في إسناده خالد بن إلياس وهو متوف.

۷- الطبقات (۳۶۷/۳)، حفص الصواب (۸۴۵/۳).

۸- الفتاوی (۱۵/۱۴۰).

۴- سه‌باره‌ت به خاک سپاردنی:

(نه لذه‌هی) ده فرمومویت: عومه‌ر (ع) له ژوروه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (ع) نیزراوه،^۱ وه این الموزی له جابرده‌ه هیناوه‌هیدتی ده فرمومویت: هدر یه‌که له عوسمان و سعیدی کورپی زهید و سوھه‌یب و عبدالله کورپی عومه‌ر دابدزینه گوره‌که‌ی عومه‌ر،^۲ وه هیشامی کورپی عوروه ده فرمومویت: له سه‌ردہ‌می وه لیبینی کورپی عبدالملک گورپه‌کان روچان - گورپی پیغه‌مبه‌ر (ع) و ثعبو به‌کر و عومه‌ر (خوایان لی رازی بیت). ههستان به نوزن کردن‌هیه‌یان،^۳ پیهیک بیان ده‌که‌وتن وه گومانیان کرد که ثمه‌ه پیسی پیرزی پیغه‌مبه‌ر (ع) وه کاتیک که‌سیکی شاره‌زایان لمو باره‌ه نه‌بینیه‌وه، ههتا عهروه پیسی فرمومون: نه خیز سوئند به خوا نهوده پیسی پیرزی پیغه‌مبه‌ر (ع) نیه، نهوده جگه له پیسی عومه‌ر (ع) پیسی که‌سی تر نیه،^۴ وه نیتمه باسغان له‌وه که: عومه‌ر عبدالله‌ی کورپی نارد بتو لای عائیشیدی دایکی برواداران (خوا لی رازی بیت) و پیسی فرمومو: موله تم بتو وه‌ریگره که له‌گمل دوو هاواریکم به خاک بسپیردریم عائیشیدش و‌لامی نه‌ری دایه‌وه رازی بسو، هیشامی کورپی عهروه کورپی زویتر ده فرمومویت: نه‌گهر پیاویک بتو شدم مه‌بسته بیناردا به بتو لای - واتا عائیشه - له هاوه‌لآن دیفه‌رمومو: نا وسیند به خوا هرگیز به که‌سیکی تر رازی نابم،^۵ راکان هه‌مویان یه‌کن که پیغه‌مبه‌ر (ع) و ثعبو به‌کر و عومه‌ر (خوایان لی رازی بیت) لمو شوئندان که خایه سه‌مر مزگه‌وت پاش گوره کردنی که باشتین سلاو و دروود لم‌سهر خاوه‌نه‌که‌ی بیت.^۶

۵- نهوده که عهلى کورپی نه‌بی تالیب (ع) ده‌باره‌ی عومه‌ری فاروق فرموموی:

ابن عباس ده فرمومویت: عومه‌ر له‌سر راخمه‌که‌ی دانرا پاشان خدلکی کفنيان کرد و دوعایان بتو کرد و نویزیان له‌سر کرد، پیش نهوده بدرز بکریته‌وه، من له نیوانیاندا بسو، به‌دهستی پیاویک راچلکیم که شاغی گرت، ثاپرم دایه‌وه بینیم عهله، نزای بتو عومه‌ر کردو فرموموی: که‌سیکت به‌جن نه‌هیشست که خوش‌هیسته‌ت له لام که به وینه‌ی کاری له تو وه بگاته خوای گوره، سوئند به خوا من گومانم وابوو که خوای گوره له‌گمل دوو هاواریکه‌ت دات بنیت، من زورم له‌دهم پیغه‌مبه‌ر (ع) وه بیسته که ده فرمومو: (من و ثعبو به‌کرو عومه‌ر رؤیشتن، من و ثعبو به‌کرو عومه‌ر چووینه ژوره‌وه و ثعبو به‌کرو عومه‌ر هاتینه ده‌ره‌وه).^۷

۱- حض الصواب (۳/۸۴۶).

۲- البخاري، ك: الجنائز رقم (۱۳۲۶).

۳- ابن مروان الاموي من خلفاء بنی أمية.

۴- البخاري، ك: الإعتصام، رقم (۲۶۷۱) رقم (۶۸۹۷).

۵- حض الصواب (۳/۸۴۷).

۶- هه‌مان سدرچاوه.

۷- البخاري، كتاب: فضائل الصحابة، رقم (۳۴۸۲).

۶- ناسهواره کانی شهید بونی لمسه‌ی مسلمانان:

به راستی ثم کاره‌ساته زور گهوره بسو لمسه‌ی مسلمانان، پووداویتک نهبو و هک نه خوشیدک عومنه‌ی پی وفات بکات، نهوهی که زیاتر ناپره‌حت و دژوار بسو ندوه بسو ثم رووداوه له مزگه‌وتی پینجه‌مبهر (۱) روویدا له کاتیکدا که عومنه‌ی نویزی بیدانی بو مسلمانان دهکرد، تیک چونی شیازه‌ی زیانی مسلمانان دوای ثم کاره‌ساته زیاتر شوینه‌واری گهوره‌ی ثم کاره‌ساته‌مان بز دهده‌خات لمسه‌ی دهروني مسلمانان، عومنه‌ی کوری مهیعون ده فرمومویت:... ثمو خله‌که به شیوه‌یه ک برون ده‌تگوت پیشتر دوچاری هیچ کوسپیک نهبوونه‌تموه، این عهباس دروات همه‌ها هوالی پاش کوژرانی عومنه‌ی به ناگا بیت و بز نهوهی که پینی بلیت: که ندو به لای فریشتمه‌ی کدا تینه‌پدربیوه مه‌گهر نهوان گریابن و هک نهوهی که نهوان نویزه‌ی مندالیان ون کردیت،^۱ به راستی عومنه‌یه کیک بسو له ماموزتایانی رپ نیشانده‌ر و جیاکه‌ر و نیوان رهوا و نارهوا برو لمبه‌ر ندوه سروشته‌یه که خله‌کی به لهدستدانی کاریگه‌رین،^۲ ثم کاریگه‌ریده‌ش به پوونی توندی کاریگه‌ریبونی خله‌کی پیوه‌ی پرون ده کاته‌وه و له نه‌حننه‌ی کوری قمیسه‌وه ده گیزنه‌وه که فرمومویتی: عومنه‌ی کاتیک که لیتی درا فدرمانی دا به سوهه‌یب نویزه‌یه خله‌کی بکات و بز ماوه‌ی سی روز نان و ناویان بادات هه‌تا لمسه‌ی هله‌زاردنی پیاویتک کزک دهبن، کاتیک که خوانه‌کان ثاماده کران خله‌که‌که دهست بمرداری خواردنکه بسوون وه عهباس فرموموی: نهی خله‌لکینه پینجه‌مبهر (۲) وفاتی کرد و هئیمه نان و ناوی خزمان هدر خوارد، دواتریش نهبو به‌کر (۳) کوچی دوایی کرد و نیمه‌ش نان و ناوی خزنا هدر خوارد، پیویسته خله‌کی نان و ناوی خزیان هدر بخون.^۴

عبدالله‌ی کوری مسعود (۴) کاتیک که باسی عومنه‌یان بز دهکرد دهستی دهکرد گریان و هه‌تا بدرد و چهو به فرمیسکه کانی تعب دهبوون پاشان دهیفرمومو: به راستی عومنه‌ی بز نیسلام قله‌ایک بسو که خله‌کی دهچونه نیویوه و لیتی نده‌هاتنه دهره‌وه وه کاتیک که کوچی دوایی کرد قده‌لکه درز و دهروازه‌ی تیکه‌وت و خله‌لکیش له نیسلام هاتنه دهره‌وه.^۵

بدلام نهبو عویه‌یده‌ی کوری نه‌لجه‌ر اخ، پیش نهوهی که عومنه‌ی شهید بکریت دهیفرمومو: نه‌گمر عومنه‌ی هریت نیسلام ته‌نک و ناسک دهیت، من پیم خوش نید که له دوای عومنه‌ی بی‌سنم و خورم لی ناوی بیت و خورم لی همل بیت، خله‌کی پیشان وت: بزچی؟ نه‌ویش فرموموی: نه‌گمر مان بز نهوهی من دهیلیم به چاوی خوتان دهیبینن، بدلام ندو به راستی دوستی والی بسو پاشان دهیگرتن بدهوهی که عومنه‌ی پیتی ده‌گرتن بدلام خله‌کی گوینان بز نه‌ده‌گرت بهم شیوه‌یه و هیچ نه‌رکیکیان نه‌ده‌سپارد، نه‌گمر لاواز بسوایه ده‌ریاره‌یان دهیان کوشت.^۶

۱- العشرة المبشرة بالجنون محمد صالح عوض (ص: ۴۴).

۲- همان سه‌چاوه.

۳- حضن الصواب (۳/۸۵).

۴- الطبقات الكبرى (۳/۲۸۴).

۵- الطبقات الكبرى (۳/۲۸۴)، العشرة المبشرة بالجنون محمد صالح عوض (ص: ۴۴).

پىئىجمەم: گۈنگۈتىن سوود و وانه و پەندەكان:

۱- بە ئاگا بۇون لەسەر ئەم خەشمەي كە دلى بىباوه‌راني لەسەر نۇوشتاۋەتەوە لە دىزى باوه‌رداران:

بەلگەش لەسەر ئەم شەھىد بۇونى عومەر(جىلە) بە دەستى ئەبو لۆلۇھ، ئەمە سروشتى بىباوه‌رانە لە ھەموو سات و جىتكەيدىكەدا، دلانىك كە ھىچيان بۆ مۇسلمانان پىニيە جىگە لە رق و كىنه و تىرىھىي و قىن، دەرونىك جىگە لە شەر و خراپە و تىاچۇون و زىيان بۆ باوه‌رداران ھىچى تر نىن، جىگە لە ھەلگەراندەمىي مۇسلمانان لە ئايىنەكەيان و بىباوه‌ر بۇونىيان لە پاش مۇسلمان بۇونىيان ھىچ خۆزگە و ئاواتىتىكىيان نىيە،^۱ ھەر كەس بە باشى سەيرى چىرۇكى شەھىد بۇونى عومەر(جىلە) بىكەن ئەمەي كە ئەبو لۆلۇھى مەجوسى قىن لە دل كىرىدى ئەم چىرۇك و پۇوداۋەدا دوو شەرك و كارى گىرنگ ھەلەدە گۈزىتىت، كە ئەم رقە دەخەنە پۇو كە ئەم بىباوه‌رە لە دلىدا چاندبوسى لە دىزى عومەر و ئەمەش ئەم دوو تەركىيە:

۲- لە كىتىبى (الطبقات الکبىرى) بە سەندىتىكى پاست و دروستى ئەلزەھرىيدا^۲ بۆ إين سعد چەپساوه كە عومەر(جىلە) رۇزىنەك بەمە جەجۇسىدە فەرمۇو: ئايى ئەمە پۇوى نەداواه كە تۆز دەيلەيت: ئەگەر بەدۇيت دروست دەكەم كە بېن بېرىت، ئەمە جەجۇسىدەش بە ناواچاو گۈزىيەكەوە ئاپىرى دايىوه و وتسى: خەنچەرىيكت بۆ دروست دەكەم كە خەللىكى باسى لىيە بىكەن، عومەرىيش لە ھاپىتىكانى چۈويە پېشىنى و فەرمۇو: ئەم بەندەيدە بەلتىنى پىتام.

۳- گۈفتى دووھم بەلگەيدە لەسەر ئەم رق و كىنەمەي كە دلى ئەمە مەجۇسىدە پېرىدبوو، كاتىتىك كە بە خەنچەرەكەي دايى لە عومەر(جىلە)، لەگەلەيدا دايى لە (۱۳) ھاوهلى تر كە ھەوتىيان شەھىد بۇون، لە پىوایتى بۇخارىيدا هاتووه كە دەفەرمۇویت: ئەبو لۆلۇھ بالى لى پەيدا بۇو، بە خەنچەرىيكتى دوو دەمەوە ھەر كەس بە لاي پاست و چەپىدا كە تىيدەپەرى بىرىندارى دەكرد، تا (۱۳) پىاواي لى بىرىنداڭ كەن دەمەوە ھەر كەس بە لاي پاست و چەپىدا كە تىيدەپەرى بىرىندارى دەكرد، تا (۱۳) پىاواي لى بىرىنداڭ تاوانى ئەم ھاوهلاڭ چى بۇو كە ئەبو لۆلۇھ ھېرىشى كرده سەريان؟! و پەندا دەگرم بە خودا ئەگەر بىت و عومەر سەتەملىكى لى كەرىدىت و سەتەمكار بۇوېتى بەرامبەرى، لە پىوایتى بۇخارىيدا هاتووه كە عومەر كاتىتىك كە بىرىنداڭ بۇوە فەرمۇویتى: نەمە كورى عەباس، سەير كە كە كى كوشتوومى ت سور فرۇشى سەردەم پاشان فەرمۇو: خزمەتكارەكەي موغىرە، فەرمۇو: خراپەكە، يان خراپەكارەكە، وتسى: بەلى، فەرمۇو: خوا بىكۈزىت، من چاكەيدەكەم لەگەن كەدە، سۈپىاس بۆ ئەم خودايىھى كە مەرگى نەدامە دەست كەسىيەك كە بانگەشە بۆ ئىسلام بىكەت،^۴ ئەم پىاوا مەجۇسىدە دۆستەكانى كە دوزىمنانى

۱- سىر الشەداء دروس و غير، عبدالمجيد السحيبانى (ص: ۳۶).

۲- الطبقات (۳۴۵/۳) إسناده صحيح.

۳- البخارى، كتاب: فضائل الصحابة، رقم (۳۷۰۴).

۴- ھەمان سەرچاوه.

نیسلامن ههستان به دروست کردنی دینیتیکی یادگاری بُزی لهسر سه کُزی سهربازیتکی ون له ولاٽی نیران، حسنه موسدوی که یه کیکه له زانایانی نیرانی له شاری نهجهف ده لیت: ثدوهش بزانن که ثم دینهنه له شاری کاشانی نیران له ناوجههیک که پیش ده لیت (باغی فین) که دینیتکه له سهربار مهزاری سهربازی ون که گپری خدیالی نهبو لولوی فیروزی فارسی مه جووسی لیته، که بکوزی عومهمری کورپی خداتابی خدیلههی دووهه، که ناویتکیان لی ناوه که عهربیههی که (مهرقدی بابا شجاع الدین)، بابا شجاع الدین نازناویتکه دراوه به نهبو لولوی لهبر ثمهوهی که عومهمری شهید کردووهن و لهسر دیواری ثدم دینگایه نووسراوه (مرگ بر شهبو بدکر، مرگ بر عومهمر، مرگ بر عثمان) واتا به کوردیههی که (مردن بُز شهبو بدکر، مردن بُز عومهمر، مردن بُز عوسان) وه ثدم دینگایه له لایمن شیعه کانی نیرانووه به زُری سهداهی ده کریت، بدره وام چهندین خیرات و ماله به خشینی تی فری دهدریت وه من (صلابی) ثه دینگایم به چاوی خزم بینیووه، هزووهها و هزارههی رینماهی نیران چهند جار ههستانوه به گموده کردن و نزهنه کردنوه، له سهروو ثه ماندهشهوه ههستانوه به چاپکردنی وینهه ثه دینگایه لهسر کۆمهله کارتیک که به کاردئ بُز پهیام ناردن و نووسراوه کان.^۱

۲ - ده که وتنی تیکشکانی ثهوا زات و ترسه که عومهمر (عليه السلام) پیش جیاده کرایه وه:

ثمهوهی که بدلگه لهسر ثهوا ترسه که زال ببو بهسر دلی عومهمر (عليه السلام) دا پیش شهید بسویی ثهوا ووته یهیدتی که کاتیک زانی نهبو لولوی کۆیلههی مه جووسی لییداوه فرموموی: سوپاس بُز ثهوا خودایمی که مدرگی نه دامه دهستی پیاویتک که بانگشه بُز نیسلام بکات،^۲ ثمهه و عومهمر له گەنل ثهوا دادپهروهی که پیش و هسف کرابسو، ثمهوهی که په راگهنه و دورو و نزیک و عهربی و عهجه می دانیان پیدانواه، بدلام ترسا لهوهی که ستھمی له یه کیک له موسلمانان کریت، ثهوا مه جووسیه به کوشتنی تۆلەی خۆی لی کرده و، نه مەش بدلگدیه بُزی لای خوای گموده، هزووهها ثەمەش له پیواههی این شهاب بدلگدیه لهسر ثمهوهی که: عومهمر فرمومویتی: سوپاس بُز ثهوا خودایمی وای کرد له بکوزه کم لای خوای گموده هەزاری نه خستون بدهوی که هەرگیز سه جدیه کی بُز خوا نه بردوه، هزووهها پیواههی موباره کی کورپی فەزالددا هاتوه: هەزاری خستوم و ده لیت: لا الله الا الله،^۳ که ثەمەش سه سامیه که له سه سامیه کانی ثم پیشداوا زانا و خواناسه، که ده کریت بانگخوازان و چاکسازانی لهسر په رورده بسویه و پیویسته ثم تیکشکانهش نیشانههیک بیست له گموده ترین نیشانه کانی هەتا خوای گموده سوودیان پی بگدیه نیت، هزووههک ثمهوهی که سوودی به پیشینه کانی وهک عومهمر (عليه السلام) گهیاندووه، هەتا وتمی سه زاری هەمووان ثمهوهیت که ده فرمومویت:

۱- الله ثم للتاريخ كشف الاسرار و تبرة الانمة الاطهار (ص: ۹۴).

۲- البخاري، كتاب: فضائل الصحابة، رقم (۴۳۷۰).

۳- سير الشهداء دروس وغير، عبدالحميد السجيفاني (ص: ۴۰).

من يوم نشر كتابىيە	واحستى، واشقوتى
أوتىتە بشمالىيە	وأطول حزنى إن أكن
ماذا يكون جوابىيە؟	إذا سئلت عن الخطأ
مع القلوب القاسية	وآخر قليبي أن يكون
علا ليوم حسابىيە	كلا ولا قدمت لسى
وقساوتى وعدايبىيە	بل إنني لشقاوتى
أيام دهر خالييە	بارزت بالزلات فسي
قبع المعاصي خافىيە	من ليس يخفى عنه من

٣- خۆ بە كەم زانينى گەورە لاي عومەر و خۆشەدويستى گەورە لاي عائيشە:

أ- خۆ بە كەم زانينى گەورە لاي عومەر (٤٤٢):

لە چۈرۈكى شەھيد بۇونىدا ئەو وتمىيە كە بە عبداللە ئى كورى فەرمۇو بەلگەيە لەسەرى كە دەفرمۇوپىت: بېز بۆ لاي عائيشە دايىكى باوه‌رداران، پىئى بلىي: عومەر سلاؤت لى دەكتات، مەلىي، ئەمیرى باوه‌رداران، چونكە من لەمۇرۇھ ئەمیرى باوه‌رداران نىم،^١ ھەروھا ئەو وتمىيە بۆ كورە كىدى بەلگەيە لەسەرى كاتىتكە كە عائيشە مۇلەتى پىيدا بۆ بە خاك سپاردنى لاي دوو ھاۋىرتكەي كە پىئى فەرمۇو: نەگەر تەواو بۇوم ھەلەن بىگىن، پاشان سلاؤى لى بکە، پاشان بلىي: عومەری كورى خەتاب داواى مۇلەتتە لى دەكتات، نەگەر مۇلەتى پىيدام ئەو بىمەنە ژورەوە، نەگەر گىزپامىدۇھ ئەوا بىگىپىنەوە بۆ گۆرستانى موسىلمانان،^٢ خواى گەورە بەزەبىي بە عومەر (٤٤٢) بىتەوە، بە رەوشتنى ئەو پىزقمان بىدات، لەو خۆ بە كەم زانىنەي بىي بەشان نەكتات، خواى گەورە پاداشتى بىداتەوە بەوهى كە پاداشتى لە خوا ترسانى خۆ بە كەم زانان دەداتەوە، بە پاستى خواى گەورەم نزىك و گۈپىرایله.^٣

ب- خۆ نەویستى گەورە لاي عومەر (٤٤٣):

ئەوهى كە بەلگەيە لەسەر خۆنەویستى لاي عائيشە (خواى لى رازى بىت) ئەوهى كە خوازىيارى ئەوهى كە لاي ھاوسرە كەي (٤٤٣) و ئەبۇ بەكرى بابى بە خاك بىسپىزدرىت، كاتىتكە كە عومەر داواى مۇلەتى لىيىكەد بۆ ئەو كاره مۇلەتى پىيدا و خۆنەویستى بە خۆيدا و فەرمۇو: من بۆ خۆمم دەويىست وە ئەمۇرۇ ئەو خۆ نەویستىيە دەدەمە خۆم.^٤

١- الرائق نحمد أحد الراشيد (ص: ١٢١-١٢٢).

٢- البخاري، كتاب: فضائل الصحابة، رقم (٣٧٠٤).

٣- البخاري، كتاب: فضائل الصحابة، رقم: (٣٧٠٠).

٤- سير الشهداء (ص: ٤١).

٥- البخاري، كتاب: فضائل الصحابة، رقم (٣٧٠٤).

۴- فدرمان کردن به چاکه و بدرگتن له خراپه له سمر جینگای مردندا:

باشه خدانی عومه‌ری فاروق به کاری فدرمان کردن به چاکه و بدرگتن له خراپه به راستی کاریک بوو که تهنانه‌ت له کاتیکشدا که روویه‌رووی مرگ دهبوویه‌وه به تهواوی نهشکه‌نجه و شازار و دژواریه‌کانیه‌وه، لمو کاته‌ی که لیتی درا لاویک چوویه ژوره‌وه بتو لای و پیایدا هم‌لدا، وتنی: مژده‌بی‌نهی نه‌میری باوه‌رداران بهو مزگینیه‌ی که خوای گهوره پینی داویت، له هاوه‌لی کردنی پیغمه‌مبه‌ر (عليه السلام) وله له نیسلام نهوه‌ی که پیشکه‌شی کرد تز زانیت، پاشان کارت پی سپیزدرا و توش دادپه‌روهه ببویت، پاشان شه‌هیدی ببویه خللات، عومه‌ر فرمومی: خوازیار بعوم بهم نوکی شمشیره، له نه سمر خوم و نه بتو خوم، کاتیک که پشتی تینکرد نه‌گهر هاوه‌کاری کرد نهوا خوی له زه‌وه گیر ده‌کرد، پاشان فرموموی: نه‌لوهه بتو بگیزنه‌وه پاشتر فدرموموی: نهی برازاکه، جله‌کانت بدرز بکره‌وه و هه‌لیزه وهمه باشته بتو جل و بدرگه‌که‌ت و مایه‌ی له خوا ترسانته^۱، وه نه‌همه بدری به عومه‌ر (عليه السلام) نه‌گرت له‌وهی که له مردن فدرمان کردنی به چاکه تیدایه، له‌بدر نه‌وهی که ابن مه‌سعود (عليه السلام) له‌وهی که عومه‌ری کورپی شبه‌پیوایه‌تی کردووه ده‌فرمومیت: په‌حمدتی خوا له عومه‌ر بیست که مدرگ بدری پی نه‌گرت که بدرده‌وام بیست له‌سمر قسمی راست و په‌وا^۲، وه باشه خدانه به چاوه‌کانی له فدرمان کردن به چاکه و بدرگتن له خراپه هه‌روه‌ها لم حالت‌دادایه، کاتیک که حفصه (خوا لی پازی بیست) چوویه لای فدرموموی: نهی هاوه‌لی پیغمه‌مبه‌ری خوا و نهی زاوای پیغمه‌مبه‌ری خوا، و نهی نه‌میری باوه‌رداران، عومه‌ر به عبدالله‌ی کورپی فرمومو: نهی عبدالله دامینیشینه من ثارامم نه‌ما له گویی بیستی نه‌م قسانه، نه‌ویش دایه پال‌سنگی خوی، و به حفصه‌ی و ت: من قده‌غه ده‌م له‌سمرت، به‌وهی که له‌سمرت له هه‌ق و راستی بتو من نه‌گهر پاش نه‌م دانیشتنه باسم بکه‌یت، به‌لام چاوه‌کانت من خاوه‌نیان نیم^۳، نه‌نسی کورپی مالک ده‌گیزیتده و ده‌فرمومویت: کاتیک که عومه‌ر لیزیدرا حفصه قیزانندی و عومه‌ر فدرموموی: نهی حفصه گویت له پیغمه‌مبه‌ر (عليه السلام) ندبووه، که ده‌یفرمومو: نه‌وهی که نه‌وهی شینو رزروی له‌سمر بکریت نهشکه‌نجه ده‌دریت؟ پاشان سوهه‌یب هات و فدرموموی: عومه‌رم په، نه‌ویش پی فرمومو: هاوار بتو نهی سوهه‌یب نایا نهوه‌ت پی نه‌گه‌یشتووه که نه‌وهی شینو رزروی له‌سمر بکریت نهشکه‌نجه ده‌دریت؟^۴ عومه‌ر (عليه السلام) له گرژیدا له‌سمر راستی هه‌ر بدرده‌وام بوو تهنانه‌ت پاش لیدانی و خوین لی رزیشتنی پیاویک هاته لای وتنی نهی عومه‌ر: عبدالله‌ی کورپت له شوینی خوت بکه خملیفه، عومه‌ر فدرموموی: سویند به خوا من نهوه‌م له خودا ندویستوه.^۵

۱- البخاری، کتاب: فضائل الصحابة، رقم رقم (۴۳۷۰).

۲- فتح الباری (۱۵/۷) سیر الشهداء (ص: ۴۲).

۳- مناقب امیر المؤمنین (ص: ۲۳۰)، الحسبة، د. فضل إلهي (ص: ۲۷).

۴- فضائل الحصابة، أحمد بن حنبل، (۱/۴۱۸) وإسناده صحيح.

۵- سیر الشهداء (ص: ۴۳).

۵- پىتىداوه پىناھەلدان (الثناء) لەسەر پىاۋىتك بەم سىفەتمى كە تىايىدا ھەيم ئەگەر تووشى فيتنە نەبىت بەم پىا ھەلدىنە:

ئەمە وەك ئەمە ھەل و مەرجەي ئىستايىھ لەگەن عومەر(عليه السلام) دايىھ، بە جۈزىتك كە لە لاين ئۇمارەيدىك لە ھاوا لەنەوە بەسىر عومەردا ھەللىان داوه چونكە ئەوان زانىييانە پىا ھەلدىنە فيتنەيدىك بەرىيا ناكات، إبن عباس(عليه السلام)، كە زانايىھ كى خواناس و شارەزايەكى گەورە بىرۇ دەفرمۇويت: ئايى ئەمە پىغەمبەر(عليه السلام) نىيە كە دەفرمۇويت ئىسلام و مۇسلمانان شانازىت پىتە دەكەن، لە كاتىتكىدا كە لە مەككە دەترسان، بە راستى كاتىتكى كە مۇسلمان بويت مۇسلمان بۇونت مايمەي سەرىبەرزى بىرۇ وە ئىسلامىش بە تۆۋە دەركەوت... خواي گەورە تۆى خستە نىيە ھەممو مالىيىتكەوە بۆز بەختەور بۇونيان لە ئايىنە كەيان، بەختەور بۇونيان لە پىزق و پۇزىيان، پاشان ئەم كارەي بە شەھىدى بۆز تدواو كىرى، دەي پېرۇزىت بىت، بەم شىيۆھى ئەم وشانە كاريان نەدەكىدە سەر دلى عومەر بە هىچ شىيۆھىك، پىسى بەختەور نەبۇو، لەسەر ئەمە وەلامى ئىبپۇ عەباسى دايىھ و فەرمۇوى: سوئىند بە خوا پىاۋى لەخۇبايى ئەمە كەسىدە كە لە خۆي بائى دەكەن.^۱

۶- ھەللىيەت دروستى كەعبى ئەجبار لە شەھىد كرانى عومەر(عليه السلام):

كەعبى ئەجبار ناوى كەعبى كورى مانعى ئەلمۇمىرى، ناسراو بە ئەبو ئىسحاق و بە كەعبى ئەجبار بەناوبانگ بۇوە، پىاۋىتك بۇوە كە پىغەمبەر(عليه السلام) ناسىيۇو و لە سەردەمى خەلافەتى عومەردا باوه‌رپىرى ھەيتاوا، لە سالى(۱۲) ئى كۆچىدا^۱، پېش مۇسلمان بۇونى و ناسراوە كە يەكتىكە لە گەورە زانىيانى جوولەكە لە يەمن، پاش مۇسلمان بۇونى زانستەكانى قورشان و سوننتى لە يارانسەوە وەرگەرتۇوە و خەلکانى ترش ھەوالىيان سەبارەت بە گەلانى راپىردوو يان پېشىشتەلى وەرگەرتۇوە، پاشان بەرە شام كەوتۇتە پى و لە شارى حمىص نىشتەجى بۇوە و ھەر لەۋىش كۆچى دوايى كەرددۇوە،^۲ كەعبى كورى ئەجبار لە پلانى كۈزۈرانى عومەرى ئەمپىرى باوه‌رداران تۆمەتبار كراوه و لە پىوايىتىكى (الطپرىي) دا ھاتۇوە كە مسۇرى كورى موخرەم(عليه السلام) ئاماژە بەم تۆمەتمى دەكەت لە كۈزۈرانى عومەردا لە پىوايىتەكدا ھاتۇوە:... پاشان عومەر رېيىشت بۆ مالەكەي، پاشان بۆ سېبەينى كە پۇز بۇويە و كەعبى ئەجبار ھات و وتى بە عومەر: ئەمپىرى باوه‌رداران، بەلېنىت پى دەدم كە لە ماوهى سى پۇزى تردا تۆ مردۇوى، عومەر فەرمۇوى: جا چۈن دەزانى؟ من لە پەپراوى خوا تەوراتدا دىيۇمە، عومەر فەرمۇوى: أللە، ئايى تۆ عومەرى كورى خەتابت لە تەوراتدا بىنیوھ؟ شەۋىش وتى: نەخىر، بەلام

۱- سير الشهداء دروس وعبر (ص: ۴۵).

۲- جولة تاريخية في عصر الخلفاء الراشدين محمد السيد الوكيل (ص: ۲۹۴).

۳- سير أعلام النبلاء (٤٩٤-٤٨٩/٣).

سیفهت و چه کتم دیووه وه مهرگت کوتایی پی هاتووه، فدرمووی: به لام عومنه‌ی هست به هیچ نیش و تازاریک ناکات، پاشان که ثمو پرژه تپه‌پری و سبه‌ینی داهات و تی شهیدی باوه‌رداران پرژه‌یک تپه‌پری و شهو و روزیکت ماوه وه نهم شهوهش تا بدره‌یمان بز تزیه، دهه‌رموونیت: کاتیک که سه‌یانی داهات، پرژیشت بز نیزی، عومنه‌ی پیاوانی له پریزه‌کهدا ریک ده کرد، هدر که ریک بعون، هات الله اکبری کرد، و تی: ثعبو لولزه هاته نیتو خدله‌که و خه‌جمریکی به دهسته‌بوو که دوو سه‌ری ههبوووه چه‌قد کهی له ناووه‌راسته‌کهیدا بubo، شدهش خه‌غدری دا له عومنه‌یه کیکیانی دا له ژیر ناوکی، وه هدر نهوهش بubo که شه‌هیدی کرد،^۱ وه هندی له بیریاره نوییه کان له سه‌ر نهم پریاوه‌تمن که ثاکامه‌کهی نهمه‌یه که: که عبی شه‌حبار هاویه‌شی کرد ووه له پیلانی شه‌هیدنی عومنه‌ی (ع) ههروهک نهوهی د. جه‌میل عبدالله نه‌لیسری له کتیبی: (أَثْرُ أَهْلِ الْكِتَابِ فِي الْفَقْرِ وَالْحَرْبِ الْأَهْلِيَّةِ فِي الْقَرْنِ الْأَوَّلِ الْهَجْرِيِّ) و عبد‌الوهاب النجار له کتیبی: (الخلفاء الراشدون) و ماموستاغازی محمد فریح له کتیبی: (النشاط السري اليهودي في الفكر والممارسة) دا^۲ هینتاویانه، دکتزر شه‌هیدی کوری عبدالله‌ی کوری نیراهیمی زوغه‌یی لهدسر نه توزمته‌ی که ثاراسته‌ی که عبی شه‌حبار دیته وه لام و ده‌لیت: نهوهی که من لم چیز که ثاللزه‌دا دهییم: ثمو گیرانه‌وه‌یده وه نهوهی که پیشنه‌وا (الطبری) - په‌حمدتی خواه لی بیت - پریاوه‌تی کرد ووه له بدر زقر شتیک دروست نیه لموانه:

آ- نهم چیز که نه‌گدر راست بواوایه نهوهی، که عومنه‌ی (ع) چاوه‌پوان ده کرا نهوه بubo که هدر بدم قسمه‌یه که عبده نه‌ده‌هستا، به لام له بدر زوری تیره که لموانه که جووله‌که کان موسلمان بعون وه چوارچیوه‌یه کی له تهورات‌وهه ههبوووه وه ک عبدالله‌ی کوری سه‌لام، پرسیاری نهم چیز که لی ده‌کردن، عومنه‌ی نه‌گدر نهم کارهی بکرایه نهوا قسمی که عب ثاشکرا ده بubo، دروکردن کهی بز خدله‌کی به‌ده‌ردہ‌که‌وت، بز عومنه‌ی (ع) یش ده‌ردہ‌که‌وت که نهم هاویه‌شی ثمو پیلانیه که داریزراوه بز کوشتنی، یان لیتی به ناگا ده بubo، ثمو ده‌مه عومنه‌ی (ع) کاری ده کرد له سه‌ر هه‌تمالینی به جزره‌ها شیواز وه هه‌لسوپنیه رانی سزا ده‌دا، و لموانه‌ش که عب، نه‌مه‌یه له هه‌موو فه‌رمانپه‌وایه ک چاوه‌پوان ده‌کریت، له گمل عومنه‌ی ناسراوه به تعاوی و که‌مال و زیری، و به راکردن به شوین نهوه‌هه‌والانه‌دا به لام^۳ شتیک لم بابه‌نهوه هه‌رگیز رووی نه‌داوه، نه‌مه‌ش بدلگه‌یه له سه‌ر ناته‌بابی بubo.

ب- نهم چیز که نه‌گدر له تهورات‌دا هه‌بuboیه نهوا تنهها که عب - په‌حمدتی خواه لی بیت - تیایدا شاره‌زا نه‌ده‌بubo، بدلکو هه‌موو نهوانه تیایدا به‌شدار ده‌بuboون که زانیاریان ده‌بیراهی تهورات همه‌یه وه عبدالله‌ی کوری سه‌لام (ع).

۱- تاریخ الطبری (۱۸۲/۲-۱۸۲/۲).

۲- العنصرية اليهودية وآثارها في المجتمع الإسلامي (۱۹۵/۲-۱۸۵).

۳- الحديث والمخنون، أو عنایة الامة الاسلامية بالسنة، محمد أبو زهو (ص: ۱۸۲).

۴- الحديث والمخنون، أو عنایة الامة الاسلامية بالسنة، محمد أبو زهو (ص: ۱۸۲).

ج- ئەگدر ئەم چىزىكە راست بىت ماناي وايد كەعوب دەستى لەم پىلانەدا ھەيدە و خۇي خۇي ئاشكرا دەكەت ئەمدەش لە بىرامىر ناتەبائى سروشى خەللىكى شتىيکى نارەوايە و زانزاوېشە كە كەسىك بەشدارى پلانىتكە دەكەت، ئەوا پاش رپودانى زىيات زىيادەرپۇزى دەكەت لە شاردنەھەيدا، ئۇويش بە سوود وەرگرتەن لە بىرگە گرتەننى پاشكەوتە كان، پەرەدە لادان لەسەر كارىتكى وەها پېش رپودانى لە كەسىكى گىلى بى ئاگا نەبىت ناوەشىتەوە ئەمەش پىچەوانە ئەمەش بارودىزخىدە كە كەعوبى تىدا بىو، لە بىرئىتىرى.^١

د- پاشان تەورات چى داوه لە دىيارى كەدنى تەمەنى خەللىكى؟ خواى گەمورە كىتىبە كانى خۇي دابىزاندۇوه بۆ پېتىمايى كەدنى خەللىكى نەك بۆ ئەم جۈزە ھەوالانى كە خاوهە كانىيان نايەنە ھەۋىمار.^٢
ه- ھەرۋەھا و دواتر ئەم تەوراتى كە ئىستىتا لە ئېتى دەستى ئىمەدایە ھىچ شتىيکى بە رپونى لەو بارەيەوە تىدا نىيە، پاش ئەمەش كە شىيخ محمد ئەبو زەھو^٣ ئەم چوار رەخندىيە پېتىشۇرى ھەيتىناوەتەوە، بە دوا داچۇونى بۆ دەكەت بەم وەتىيە كە: لە ھەموو ئەمانەوە، بۆت دەردە كەۋىت كە ئەم چىزىكە بە بى ھىچ گومان لېتكەرنىتكە ھەلبىستارو، تۆمىتىبار كەدنى كەعوب بە پىلانىتكە لە دىرى ئىسلام و لە كەسىكى وەك عومەر، درۆكىرىنىش لە گواستىنەوە دەقە كانى تەورات تۆمىتىيەنى نارەوايە، بە ھىچ بىلگە و بىندىمايك بىرگرى لىنى ناكىرىت.^٤

دكتور (محمد السيد حسين الذهبي) - رەحمەتى خواى لىنى بىت - دەليت: گىتىنەوەي ابن جورەيرى (الطبرى) بىلگە نىيە لەسەر دروستى چىزىكە كە، لمبەر ئەمەش كە ابن جورەيرى (الطبرى) لە ھەموو ئەم شتانە كە گىپاراپەتىيەوە پابند نەبۇوه بە راستى و دروستىانوو، ئەمەش كە لە تەفسىرە كەيدا چاوه بوانى لىنى دەكرىت ئەمەش كە شتانىتكى تىدايە كە زۆر راست نىن،^٥ وە ئەمەش كە لە تأريخە كەيدا گىپاراپەتىيەوە بەمە نايەتە ھەۋىمار كە لە پېش ئەمەواھەلەنە كە وەرى گەرتووه راست يان دروست بن، كەسىك تا ئىستا نەبىينىيەوە ئەمەش كە لە (كتب التأريخ) دا^٦ گىپاراپەتىيەوە راست و دروست،^٧ پاشان درىزە بە قىسە كانى دەدات و دەليت: ئەمەش كە دەربارە كەعوبى ئەھىبار دەزانزىت لەئانىنى و رەفتارى و پارىزراوى و مەتمانەز زۆرىدى يارانى سەر راست بۆي،^٨ وامان لىنى دەكەت كە فەرمان بەمە بىدەين كە ئەم چىزىكە شتىيکى ھەلبىستارو لەسەرلى، ئىيمە پاكى و پوخى كەعوب را دەگەيدىن بەمە كە ھاۋىدەشىك بۇوبىت لە كۆزۈرانى عومەر، يان بە ئاگا بۇوبىت لە كەسىك كە كارى كوشتنى عومەر بەجى دېنىت و

- ١- الحديث والمخنون، أو عناية الأمة الإسلامية بالسنة، محمد أبو زهو (ص: ١٨٢).
- ٢- العنصرية اليهودية وأثارها في المجتمع الإسلامي (٥٢٤/٢).
- ٣- هەمان سەرچاوه.
- ٤- الحديث والمخنون، أو عناية الأمة الإسلامية بالسنة، محمد أبو زهو (ص: ١٨٣).
- ٥- العنصرية اليهودية وأثارها في المجتمع الإسلامي (٥٢٥/٢).
- ٦- العنصرية اليهودية وأثارها في المجتمع الإسلامي (٥٢٥/٢).
- ٧- الاسرائيليات في التفسير والحديث (ص: ٩٩).
- ٨- الاسرائيليات في التفسير والحديث (ص: ٩٦).

پاشان نهم کاره بۆ عومه‌ر ناشکرا ناکات، هەروهها پوختى كەعب لەو را دەگەيدىن كە ئەم كەسیتىك درۆزىن و ناکەس بیت، چاویه‌ستى بکات لەسەر جەختىرىنىمۇ لەسەر ئەوهى كە هەوالى كۈزۈرانى عومه‌ر دەدات بە نىسبەت تەوراتەوه، لە بۆندىھىكى ئىسرائىللىدا دايىرىتىمۇ،^۱ هەتا دەگاتە ئەوهى كە دەفرمۇويت: خواي گورهدا كەعب سىتم لېتكراوه لە تاوانبارانىمۇ وە من سەبارەت بەم ھىچ ئالىم: چەند پىوايەتىكى داوهتە پال كە زۆرىيەن پەپوچى و شتى نارهوان، بۆ ئەوهى بەمە لە لاي خەلتى بەها پەيدا بکات، و هەتا ناکىرەكانىش لە نەفامى خۆيان ئەمە پەسند بکەن.^۲

بەلام دكتور محمد اليسد الوكيل دەلىت: يە كەمین شتىك كە پوپەرپووی ئەم تویىۋەرە دەبىتىمۇ هەلتویستى عوبىيەدالله ئى كورپى عومىدرە كە ئەوهندە نەمابۇو گۈئى بۆ ئەم پەپواداوه بىگىت كە لە باوکى پەپواداوه تا شىشىرەكى هەللىكىت و وەك درىنەيدىك بۆ شەپ چاوى چوو بە قولدا، هەرييەكە لە هورمزان و جوفىنىن و كچە بچووكەكى ئەبۇ لۆلۈدە كۆزىت، دەي ئايا تۆ ئەوه دەبىنى كە عوبىيەدالله واز لە كەعبى ئەجبار بەھىتىت لە كاتىكىدا كە گومان دەوري داوه، و كچى بچووكى ئەبۇ لۆلۈدە كۆزىت؟ كەسىنگى باھەتىكى بە شىيەيەكى زانستيانە تاوتوى بکات ناكىرىك ئەم شتە پەسند بکات، لە سەرپووی ئەمەشەو جەھورى مىيۇونۇو سان نەك هەر باسى ئەم چىرۇكىيان نەك دووه، بەلکو ئاماڭەشىيان پىن نەك دووه، پاشان ابن سعد لە كەتىبى (الطبقات) زۇر بە وردى ئەم باھەتى باس كەر دووه و هەرگىز ئاماڭەي بەم پەپواداوه نەك دووه، بەلکو ئەوهى كە باسى لىيە دەكىت سەبارەت بە كەعنى ئەجبارىمۇ بۇوە كە لمبەر دەرگای مالى عومىر وەستاوه و گىرياوه و فەرمۇويتى: سويند بە خوا ئەگەر ئەمیرى باوەرداران سويندى لەسەر خوا بخواردايە كە مەرگى دوا بخات ئەدوا دواي دەخست،^۳ پاشان دواي ئەوهى كە پىشىك ھەوالى تزىك بۇونەوهى مەرگى عومىرى داوهتى چۈزە زورەو و فەرمۇويتى: ئايا من پىيم نەوتى كە تۆ بە شەھىدى نەبىت نامىرىت، تۆش دەتفەرمۇو: لە كۆتۈه لە كاتىدا من لە دوورگەمى عەرەبم^۴ پاشان ابن سعدى كورپى عبدالبىر لە كەتىبى (الاستيعاب) ئەم باسە دېنى و بە ھىچ شىيەيدىك باسى كەعبى ئەجبارى ناکات،^۵ ابن كثیر دەفرمۇويت: بەپاستى ژوانى ئەبۇ لۆلۈدە سەر لە ئىتىوارە پۆزى سى شەمە بۇو، ئەم لە بەرەبەيانى پۆزى چورشەمە شەھىد كرا، كە چوار پۆزى مانگى ذى الحجة مابۇو،^۶ مۆلەت لەنیوان ھەرەش و راپەرەندىدا جەگە لە چەند كاتئمىزىتىكى دىيارى كراودا هىچى تى نەبۇو، ئەم چۆن كەعبى ئەجبار چوو بۆ لاي عومىر و ئەوهى پىن و تە كە فەرمۇوی: من بەلەيت پى دەدەم لە ماوهى سى پۆزى تردا تۆ مەردووی، پاشان دەفرمۇويت: پۆزىتىك تىپەپى و دوو پۆزى ماوه

۱- الاسرائيليات في التفسير وال الحديث (ص: ۹۹).

۲- ھەمان سەرچاوه. (ص: ۹۹).

۳- الطبقات (۳۶۱/۲).

۴- ھەمان سەرچاوه (۳۴۰/۳).

۵- جولة تاريخية في عصر الخلفاء الراشدين محمد السيد الوكيل (ص: ۲۹۶).

۶- البداية والنهاية (۱۳۷/۷).

پاشان دوو رۆژ تیپه‌پی و شمو و پۆزیتک ماوه‌تهوه، کەعب شم سی پۆزه‌ی لە کویوه هینا نەگەر هەپەشە کە لە شمو و پاپەراندنی کارەکە لە بەردەبیانی پۆزه‌ی دواتر بوروه؟ پاشان میئۇونووسانى تر دین، سیوطى لەكتىبى (تأريخ الخلفاء) و عاصمى لەكتىبى (صمت النجوم العوالى) و شىيخ محمد كورپى عبدالواهاب، عبدالله ئى كورپى لەكتىبە كەياندا (ختصر سيرة الرسول) وە حسن ئىبراهيم حسن لەكتىبى (تأريخ الإسلام السياسي) و كەسانى ترىيش كە باس لم چۈزكە بکات ج لە دور و ج لە نزىكىدە، ئەم ئاييا ئەمە بەلگە نىيە لەسەر ئەمە كە باس لم چۈزكە بە شىيەيدەك نەچەسپاوه كە وا بکات لە تۈرىۋەر دلىنىي بىت لە باسکەرنى ئەمە ئەگەر هەلگىرى كەسىنەكى ترى دروستكراو نەبىت خەرىك بۇوه پىسى كە هەندى ئەمە كەس لە مۇسلمانان لە كەعب پاپەن، ئەمەش هەر ئەمە كە دەررۇن بۆ لای دلىنىي دەبىت و دلىش ئارەزووی بەرەو پېرىرى چۈونى دەكات، بە تايىھەتى پاش ئەمە كە زانىمان بە چاكى ئىسلامى وەرگەرسووه و شوئىنى مەتمانەي زۆرىتك لە ھاوەلان بۇوه و تەنانەت لە ئەمە فەرمۇدەي پىتغەمبەر (كەپلەلە) يان گىپراوه تەمۇه.^۱

۷- پىاھەلدىانى ھاوەلان و سەلەف بەسەر فاروقدا :

أ- قەدر و پىزگەرنى عائىشە (خواى لى پازى بىت) بۆى پاش بەخاڭ سپاردنى:

عائىشە (خواى لى پازى بىت) دەفرمۇویت: من لەو مالەمدا بۇوم كە گۇپى پىتغەمبەر (كەپلەلە) بە باوكى تىدا بۇو، كاتىيىك كە عومەر (كەپلەلە) لەگەليان بەخاڭ سپىئەردا سوئىند بە خوا وەك شەرمىتىك ئەگەر بە تەواوى خۆم پۇشتە نەكەدا يەتەوە نەدەچۈرمە ئەو ژۇرەوە،^۲ قاسىي كورپى محمد لە عائىشەوە (خواى لى پازى بىت) هىتاوايەتى كە دەفرمۇویت: هەر كورپى خەتابى دېبىت، زانىيەتى كە ئەو بىنى نيازىيەكى بۆ ئىسلام خولقاندۇوە، سوئىند بە خوا ئەو كەسىنەكى وابسو كە بە باشى دەچۈو بە دەم كارەكانەو، چىزاويىتىكى تەنها بۇو، بۆ هەر كارىتىك وەچە كانى ئامادە دەكەرد،^۳ عمرەوە لە عائىشەوە هىتاوايەتى، كە دەفرمۇویت: ئەگەر باسى عومەرتان كەردىمۇا دانىشتەنە كەمان خوش دېبىت.^۴

ب- سەعىدى كورپى زەيد (كەپلەلە):

لە سەعىدى كورپى زەيدە دەگىپنەوە كە لە كاتى مەدەنلىكى عومەردا گىرياوه پىتىان وتوووه: بۆچى دەگەرىت؟ فەرمۇوی: بۆ ئىسلام، بە راستى مەدەنلىكى واي كەردى ئىسلامەوە كە تا پۆزه دواپىي ناچىرىتەوە.^۵

۱- جولة تاريخية في عصر الخلفاء الراشدين محمد السيد الوكيل (ص: ۲۹۶).

۲- محضر الصواب (۲/۸۵۲).

۳- محضر الصواب (۳/۸۵۳)، رجاله كلهم ثقات إلا عبد الواحد بن أبي عوف صدوق يغطي.

۴- هەمان سەرجاوه (۳/۸۵۳) نقلًا عن مناقب أمير المؤمنين (ص: ۲۴۹).

۵- الطبقات (۳/۳۷۲) أنساء الأشراف الشيخان (ص: ۳۸۷).

ت- عبدالله کوری مه سعود (ع):

عبدالله کوری مه سعود (ع) دفتر مسویت: نه گذر زانست و زانیاری عومند بخینه تای تدراز وویدک و زانیاری و زانستی تداوی خلکی بکینه تاکهی تریمهه نهوا زانیاری عومند بر او ده بیت،^۱ همروهها دفتر مسویت: من پیام وایه عومند له ده بش نز بهشی زانیاری سدر زوی له گدن خوی برد،^۲ عبدالله کوری مه سعود دفتر مسویت: مسلمان بونی عومند پزگاریدک بسو و کزچی سمرک و تینیک و ثمیرایه تی کردن که شی میهربانیه ک بورو.^۳

پ- نه بو طلحه ی نه نصاری دفتر مسویت:

سویند به خوا مائیک نیه له مائی مسلمانان، که مردنی عومند تی چوو بیت و پووبه روی کم و کورتی نه بیتنه و له نایینی و له دونیای.^۴

ج- حوزه ی فیضی کوری یه مان دفتر مسویت:

به راستی نونهی نیسلامی پژوانی عومند به وینه داهاتویدک وایه که بمرده وام له برو تیکردن دایه، کاتیک که کوژرا پشتی هملکرد و بمرده وام له پشت هملکردن دایه.^۵

ح- عبدالله کوری سلام:

پاش ندوه که نویز لمسه عومند (ع) کرا، عبدالله کوری سلام (ع) هات و فدر مسوی: نه گذر نیوه به نویز کردن له سه ری پیشم که وتن، به لام به پیاهمدانیدا پیشم ناکمون، پاشان فدر مسوی: باشترین برای نیسلام بونی نه عومند، به خشنده بسوی به پهوا، و پژد بسوی بدرامبهر نارهوا، له خوش نودی قایل و له توپهی بیزار بسویت، خاون بزنیکی خوش، به رهشت و داوین پاک بسویت.^۶

خ- عهباسی کوری عبدالمطلب:

عهباسی کوری عبدالمطلب دفتر مسویت: من در او سیئی عومند (ع) بوم له نیو خلکیدا که سیکم نه بینی که باشت بیت له عومند، شه و هدر نویز، پژوی هدر پژوو، به دهم پیتویستی خلکه و بسو، کاتیک که کوچی دوایی کرد له خوای گدوره پارامده که: خوی پیوه ببینم پاشان له خومندا بینیم که به خوشحالیه و له بازاری مددینه بدره و پووم دههات، پاشتر سلاوم لیکرد و شه ویش سلاوی لی

۱- منصف بن ابی شیبہ (۱۲/۳۲) اسناده صحیح.

۲- المجم الکبیر للطبرانی (۹/۱۷۹-۱۸۰) و اسناده صحیح.

۳- المجم الکبیر للطبرانی (۹/۱۷۸) اسناده ضعیف فیه انقطاع.

۴- الطبقات (۳/۳۷۴).

۵- الطبقات (۳/۳۷۳) و اسناده صحیح.

۶- الطبقات (۳/۳۶۹).

کردم، دواتر پیم وت: تو چونی؟ فدرمووی: زور باشم، وتم: چیت دیته‌وه؟ فدرمووی: ئیستاکه له کار و باره کام بومه‌وه، نه‌گهه‌ر خوای گدوره‌ی به‌خشنده‌م نه‌بینیایه‌وه عدرشہ که‌م خدیریک برو ده‌که‌وت.^۱

د- موعاویدی کورپی نه‌بو سوفیان:

موعاویده‌ه‌فدرموویت: نه‌بو به‌کر دونیا نه‌ویست برو دونیاش نه‌وی نه‌ویست، به‌لام عومه‌ر دونیا ده‌ویست به‌لام خزی دونیا نه‌ویست برو، که‌چی ئیتمه به به‌رویشته‌وه تیایدا ندان بروین.^۲

ذ- عدلی کورپی حوسه‌ین:

ابن أبي حازم له باوکیدوه ده‌گیتیته‌وه: پرسیاریان کرد له عدلی کورپی حوسه‌ین ده‌رباره‌ی نه‌بو به‌کرو عومه‌ر (خوایان لى پازی بیت) و نزیکیان له پیغه‌مبه‌ری خواوه (عکس) فدرمووی: وهک نزیکی نه‌مرزیان وايه، که له لای پراکشاون.^۳

ر- قه‌بیسه‌ی کورپی جابر:

شعبی ده‌فدرموویت: گوین له قه‌بیسه‌ی کورپی جابر برو ده‌فدرموو: هاوه‌لی عومه‌رم (عکس) کردووه که‌سیکم ندیرووه له زیاتر که خویندری قورئان و تیگه‌یشتتوتر له نایینی خودا و باشتير بیت له تاوتوی کردنیدا.^۴

ز- حدسنه‌نی به‌سری:

نه‌گهه‌ر ویستان کورپ و کزیونه‌ه‌ه‌تان خوش بیت نهوا به زوری باسی عومه‌ر تیدا بکمن،^۵ ههروه‌ها فدرموویه‌تی: ههه مالیک ههستیان به له‌ه‌ستدانی عومه‌ر نه‌کریت نهوا مالیکی خراپن.^۶

س- عدلی کورپی عبدالله کورپی عدباس ده‌فدرموویت:

له روزیکی زور ساردادا چووم بز لای عبداللک کورپ مهروان که له نیو گومه‌زیه کی ناویسی زه‌ردباو، و رووکاره‌که‌شی (خزا عیز) برو،^۷ به دهوریدا چوار کوره ههبوون، فدرمووی: که سه‌رمای له شدولگه‌مدا بینیووه،^۸ پاشان فدرمووی: جگه له سدرما هیچ گومانیک بز نهه روزه‌مان نابه‌م، منیش

۱- تاریخ المدینة (۳۴۵/۳) فیه بقطاع، الحلیة (۱/۵۴).

۲- تاریخ الاسلام عهد الخلفاء الراشدين للذهبي (ص: ۲۶۷).

۳- حض الصواب (۳/۹۰۸).

۴- المعرفة والتاريخ للقسوی (۱/۴۵۷) في إسناده عی الدین سعید تغیر اخر عمره.

۵- مناقب أمیر المؤمنین لابن الجوزي (ص: ۲۵۱)، حض الصواب (۳/۹۰۹).

۶- الطبقات (۳/۳۷۲).

۷- حض الصواب (۳/۹۱۱).

۸- القاموس (ص: ۱۰۹۴).

و تم: خوای گەورە چاک بۆ ئەمیر بکات خەلکى شام گومانیان وايە كە لەمە رۆژى ساردتىيان نەديووه، باسى دونيای كرد و زەمىن كرد، و كارى لېتكىد و فەرمۇسى: ئەوه مۇعاویەيە كە چىل سال (٢٠) ئەمیر، (٢٠) خەلیفە زیاوە وە چاکەي ابن حەتنەمە - واتا عومەر (ع) بۆ خودايە كە كەسىك شارەزاتر لە دونيا نەبوبو.

٨- رای ھەندى لە زاناييان و نوسەرانى ھاوجەرخ:

أ- دكتور محمد ئەلفەحامى شىيخى پىشىووی ئەزەھەر دەفرمۇويت: كارەكانى عومەر لە پىشىكەوتىنى سىاسىدا دەركەوت، ئەو بەھەر ژەمیرداروانى كە خاونىيان بىو لە بلىيمەتىيە نەمرىيە كەيدا دەردەكەويت كە هەتا ئىستاش پېڭگەي بەردەمان پۇوناك دەكاشمۇھ لە چارەسەرى زۆرىك لە گرفتە جۈزىيە جۈزەكان و ئەو كىشە و گرفتانى كە عومەر لە كاتى خەلافەتكەيدا رووبەررووی بۆتمۇھ.

ب- عەباس مەھمۇود عەقاد دەفرمۇويت: ئەم پىباوه گەورە لەو پىباوه گەورانى كە من ناسىوە دەزوارە كە رەخنە لى بىگىرىت و سەرەزەنشت بىكىرىت وە لە زۆرتىيەنەن دەرسامىدا بىو لە فەرمان بۆي يان لەسەرى پېڭ دەگەيشتىن، كىتىبە كەم بە ناونىيىشانى (عقبىيە عمر)، كە بە دەستپېكىرىدىنى زىيانىكە بۆ عومەر و نە بە مېئۈرۈيە كە بۆ سەرددەمە كەم لەسەر شىۋازى ئەو مېئۈرۈوانى كە مەبەست پىسىي پوودا و ھەوالە كانە، بەلام پىتاسىيە كە بۆي و تاوتۇي كردن و بە دوا داچۇنىكە بۆ گەشەسەندۇوە كانى، بەلگەيە لەسەر تايىەتەندى گەورەيى و سوود وەرگىتن لەو تايىەتەندىيە بۆ زانىستى دەررۇونزانى و زانىستى رەوشىتى و راپاستىيە كانى زىيان، ... عومەر بە پىاۋىيەكى شىاوي ئاماڭە دىتە هەڙماڭ بۆ ئەم سەدەيەي كە ئىستا ئىئەمە تىداين، لەبىر ئەوەي ئەو سەرددەمە كە بەندە بەھىزە ملھۇرە كان تىايىدا زىاون وە دوورە ئەگەر تىيگەيشتىنمان تەنها گەورەيەك بىتەت وەك عومەرى كورى خەتاب ئەمدا ئايىنى هىزە ملھۇرە كانغانان لە بىندرەتەوە وېزان كردووە لەبىر ئەوەي كە ئىئەم پىاۋىيەك دەگەين لە لوتكەي هىز و دەسەلات، و لە لوتكەي دادپەرورى، و لە لوتكەي بەخشىندىيەدا ... و ئەم تىيگەيشتىنەش بادەي چارەسەرى سەرددەمە شىفای كەسىكى پىن دەرىت كە لە شىفا بىن ئومىد نىيە.

ت- دكتور أحمى شەلەبى دەفرمۇويت: ... هەولۇدان لە دىيارتىرين كارى لايەنە كان بىوو لە زىيانى عومەردا لە مىيانى سات و دەمى خەلافەتىدا كە پېر و لېوان لىتو بىو لە پووداوه كان، عومەر توانى ئايىن بىپارىزىت وە بەيداخي جىهاد بەرز بکاتشەوە و چەندىن ولات پىزگار بکات و لە نىتو بەندە كاندا

١- حض الصواب (٣/٩١)، ابن الجوزي (ص: ٢٥٢).

٢- الادارة في عهد عمر بن الخطاب (ص: ٣٩١).

٣- همان سەرچاوه (ص: ٣٩٢).

دادپهروه‌ری بلاو بکاته‌وه، و يەكمىن وەزارەتى دارايى لە نىيۇ ئىسلامدا دامەزراند، سۈپايدەكى پېيك و پېتكى پېتكى هىتىنا بۆ بەرگرى و پاراستنى سنورەكان، مۇوچە و كۆپۈنى پېتك خست، و چەندىن دىوانى دامەزراند، و ژمارايدىك والى و كارىيەدەست و دادوھرى دامەزراند، دراوى دىيارى كرد بۆ شالۇڭپىزى زيانى و كارى پۇستىي پېتك خست، و پېئىمى ژماردنى دانا، و مىئۇوو كۆچى جىنگىر كرد، و زەویە پزگاركراوه‌كانى بەبىن دابەشكەرن ھېشتمەو و نەخشەي بۆ شارە ئىسلامىيەكان داپشت و بىنياتى نان، ئەو بەراستى ئەمیرى باوه‌پداران و بىنياتىنەزى دەولەتى ئىسلامى بۇو.

ث- راۋىيەكار عملى مەنسۇر دەلىت: بەراستى پەيامى عومەر لە بارەي دادوھرى يەدوه بۆ شەبو موسای ئەشىدرى پېتش چواردە سەدە لەمەۋىدر لە سەرەدەمى دەستوردا بۆ دادوھر و داد پېتىكراوان، بىريتىيە لە تەواو ترىينى ئەو پەيامانىي كە ياساكانى دادخوازى كاتى و ياساكانى سەرىبەخۆي داد پېتىي گەيشتۇوه.

ج- سەرلەشكەر مەجمۇد شىيت خەتاب دەلىت: ئەگەر ھۆكاري كانى ئازاد بخوازى ئىسلامى زۆر بۇون، ئەوا لە سەروى ئەو ھۆكارياندۇ تاكە شتىك كە ھەبۇو بىت عومەر چىزى پى وەرگرتىت لە رەفتارە سەركەدايدىتى يە شازەكانى بۇو كە ئەم سىفەتە بە درېئايى سال و سەدە كان مەگەر بە دەگەمن ئەگىنا لە كەسانى تردا دوبىارە نايىتەمۇوه.

ح- دكتور صبحى الحصانى دەلىت: بە كۆتايىي هاتنى سەرەدەمى خەلیفە عومەرى خەلیفەي راشىدى، سەرەدەمى دامەزريتىدرى دەولەتى ئىسلامى كە سنورەكەي بەرفراوان، و ھۆكاري كانى چەسپا بۇن كۆتايىي هات، بەراستى عومەر غۇنەي سەركەدەي ئاراستەكار، و شەمیرى دورىين و دانا، و دادوھرىكى بەھېز و دادپەرور و ھاۋپىشەكى بەسۆز بۇو، پاشان وەك قوربانىسەكى پېتىست، و شەھىدىتىكى راست و چاكسار مەرد، عومەر (١٩٣٤) بەراستى لە گەمل پاستگۈيان و چاڭە خوازان و دۆستانى خودا دەبىت و ناوى عومەر بە نەمرى و رەونق دارى لە مىئۇوو شارستانىيەت و تىيگەيشتىدا دەمېتتەوه.

خ- شىيخ عملى طنطاوي: من ھەر كات زۇرتىر ھەوالى عومەر بەسەر دەكەمەوە زۇرتىر گەورەيى و سەرسامىم بە عومەر زىياتر دەكات، من ژيانى ھەزاران كەس لە گەورە مۇسلمانان و نامۇسلمانان خويىندۇتۇوه، لە نىيوياندا ئەوەم بەدى كىردووه، كە كى خاونە بىرى گەورە، و كى خاونەنى پەيامى گەورەيە، كى خاونەنى رەفتارى گەورە و كى گەورەيە بە خۇنە ويستى، من عومەرم بىنیسووه كە لە دەورى خۆي ئەم گەورە بىيانى كۆكىر دۆتۇوه، بە راستى عومەر خاونە بىر و رەفتار و پەيامى گەورەيە، ئەگەر گەورە تىيگەيشتوان و زانيانىم ھەزمار بىكردai، ئەوا عومەرم لە پېشەنگدا دادەنا، ئەگەر ئەو لە

١- الادارة في الإسلام في عهد عمر بن الخطاب (ص: ٣٩٢)، التأريخ الإسلامي (١٦٠٩/١).

٢- الادارة في الإسلام في عهد عمر بن الخطاب ص: ٣٩٢.

٣- ھەمان سەرچاوه. (ص: ٣٩٣).

٤- تراث الخلفاء الراشدين في الفقه والقضاء (ص: ٤٧-٤٦).

تىيگەشتىنى خۆى بىدەر ھېچى ترى نەبوايىه ئەوا پىسى گەورە دەبوو، ئەگەر وتارىيىشان و رەوانبىزام بۇماردايە، ئەوا ناوى عومەر لەسەررووی ھەممۇ ناوه كانىنە دەبوو، ئەگەر باسى بلىمەتە ئاۋاگە كام بىكرايە يان باسى سەركىرەتتە كام بىكرايە، يان باسى گەورە بەرىيە بىدەر سەركەم توھ كام بىكرايە ئەوا عومەرم لە پىشىۋايەتى ھەممۇ ئەم گۈوهانە، و گەورە لەم ھەممۇ ھۆزانە دەدىتەوە وە ئەگەر ئەپپاوه گۈرانەم سەقامكىغى بىكرايە كە بىنای دەولەتىيان ناوه، و لەسەر زوپىدا شۇتنەوارىكىيان بەجىن ھېشىتىۋە، پەنگ نەبۇ كە لە نىتىياندا لە عومەر شەكۆمەندىدارتر ھەبىت، ئەو لەسەررووی ئەمداوه گەورە لە پەوشتى و گەورە لە ناخىدا بۇو.^۱

۹- راي ھەندىتكى لە رۆزھەلات ناسان سەبارەت بە عومەر (۵۵):

أ- مورىر لە كىتىبە كەيدا (الخلافة) دەلىت: ئاسانكارى و ھەستان بە راپەراندىنى ئەركە كان لە گۈنگۈرتىن بىر و پاكانى عومەر بۇون ئەوهى ئاشكرا كرد كە ئىدارە كەمى بە نەبۇونى ھە فالدارى و رۇوکەرنە خودا وھ عومەر بەرپىرسىارتى بە شىۋىيە كى پەوا ھەلەسەنگاند وھ هەستى بە دادپەرورى زۆر بەھېز بۇوە و لە ھەلبىزاردىنى كارىدەستە كانىدا لايمەنگى بۆ ھېچ كەسىتىك نەكىدوھ، لەگەل ئەوهشدا گۈچانە كەى ھەلەدەگرت و ئاشكەنې ئاتاپارانى دەدا لە كاتى خزىدا تەنانەت دەلىن: قامچىيە كەى عومەر و تىۋىر و بېنەتتەر بۇوە لە شىشىتى كەسانى تر جەڭ لەوەش كەسىتىكى دەنەرم بۇوە و چەندىن كارىشى ھەدە كە لە ھەگبەي بەزەبىي ھاتنەوەيدا تۆكۈر كراون، لەوانەش بەزەبىي ھاتنەوەي بەھەتىوان و بىيەزناندا.^۲

ب- دائىرە تولەعارىفى بەرىتانى دەريارەي عومەر دەلىت: بە راستى عومەر فەرمانپەوايى كى ژىر، و دوورىن بۇوە و كارىتىكى گەورەي بۆ ئىسلام كەدووھ.^۳

ج- مامۆستا واشنگتون ئىرفنگ لە كىتىبە كەيدا (محمد و خلفاؤه) دەلىت: ژیانى عومەر لە سەرەتايىمۇ تا كۆتايى بىلگەن لەسەر ئەوهى كە عومەر پىاپاينىكى خاونە بەھەرە ژىرى گەورە بۇوە، زۆر جىتىگىر بۇون و دادپەرورى بە ھەندە گىتسۈوه، ھەر ئەم بۇو بىنەماي دەولەتى ئىسلامى دامەززاندۇوه شارەزوو و خواستە كانى پىغەمبەر (پەنگى) بەجىن ھېتىساوە و دايەززاندۇون وە بە ئامۇزىگارىيە كانى كۆمەكى تېبى بەكىرى لە ماوهى كورتى خەلافەتىدا كەردووھ، چەندىن پىسای بىتەوي داناوه بۆ بەرىيە بەرىتىيە دوورىيىنە كەى لە تەواوى ئەم و لەتائى كە مۇسلمانان رېزگاريان كەردوون، ئەم دەستە بەھېتىانە كە لەسەر گەورەتىين سەركىرەت خۆشۈويستە كانى دايىنا لە لايەن سوپىاوه لە لەتائى دوورە كاندا، گەورەتىين بىلگەيە لەسەر لىتەتۈپى بېنەتتە بۆ بەرىيە بەرىدەنلىخ حۆكم، عومەر بە سانايى پەوشتى و پەقلى بۇنەوەي بۆ جوانى و خوشگۈزەرانى، پابەند بۇوە بە پىغەمبەر (پەنگى) و ئەبۇ

۱- أخبار عمر (ص: ۵).

۲- الفاروق عمر بن الخطاب، محمد رشيد رضا (ص: ۵۴-۵۵).

۳- ھەمان سەرچاواه. (ص: ۵۵).

به کره‌وه (عليه السلام) و له کتیبه کانی ثامن‌گاریه کانی بُو سدرکرده کان له سه‌ر شوین پینی ئهوان پینی کردوه.

۹- دکتور مایکل هارت دهليت: کارویاره باش و پهنه‌ندکراوه کانی عومد به راستی کارگه‌لینکی باش و پهنه‌نکراوه بعون، به راستی که سایه‌تی سه‌ره کی بعوه له پاش پیغه‌مبه‌ر (عليه السلام) له بواری پهنه‌ندننی نیسلام،^۱ بدیهی ئهو جمنگه پزگاریخوازه خیرایانه‌ی چیگه‌ی گومان بعوه که نیسلام بدو شیوه‌یه‌ی نیستای بلاو ببیته‌وه، له سه‌روی ئهوه‌شمده زوربه‌ی ئهو زه‌ویانه‌ی که له سه‌رده‌می ئهودا رزگار کران هدر به عدره‌بی مانه‌وه،^۲ هدر لدو سه‌رده‌مهوه ههتا نیستاش، بعون و ناشکرایه که محمد (عليه السلام) کارزانیه‌کی گهوره‌ی ههیه لم مهیداندا، بدلام یه‌کیک له هله زه‌قه کان ئهوه‌یه که پولی عومه‌ر و سه‌رکردايه‌تیه تیگه‌یشتوانه‌که‌ی له یاد بکهین.^۳

۱۰- ئهو هۆنزاوانه‌ی که له پیاهه‌لدانی عومه‌ر (عليه السلام) وتران:

عاتکه‌ی کچی زهیدی کوری عومه‌ر کوری خهتاب (عليه السلام) دهه‌رموویت:

فجعني في——————— روز لا درده	بأيض تال للكتاب منيب
رؤوف على الأدنى غليظ على العدا	أخي ثقة في النابتات مجيب
متى مala يقل لا يكذب القول فعله	سريع الى الخيرات غير قطوب

هەروه‌ها دهه‌رموویت:

فجعلتني المنون بالفارس	المعلم يوم الهايج والتلبیب ^۱
عضمة الفارس والمعن علی	الدهر وغيث المتناب والخربوب ^۲
قل لأهل السراء والبؤس موتوا	قد سقته المنون كأس شعوب ^۳

بهم شیوه‌یه و به کۆچی دوایی عومه‌ر (عليه السلام) یه‌کیک له خلیفه دادپه‌روهه کانی راشیدی یه‌کیک له کارزانترین و پوخترین لامپه‌هه کانی میزۇو پیچرايده، که میزۇ تیايدا پیاویکی شایسته‌یه له جزوی نایابه کان تیدا ناسی، ئهو به پهروشی کۆکردن‌هه‌ی سه‌رده و سامانه‌وه نه‌بubo، شاره‌ززوه و هه‌وادراری نه‌خشی ره‌نگینی ده‌سەلات نه‌بubo، به هۆیه‌وه له شەقامی راستی و هەلکوتانه سه‌ر ده‌سەلات لاین‌داوه، خزم و دۆستانی و نه‌وه کانی نه‌کرددوته باربەسر شانی خەلکموده، بەلکو هەموو پهروشی و

۱- الفاروق عمر بن الخطاب، محمد رشید رضا (ص: ۵۵).

۲- پەنگه مایکل هارد شاره‌زا نبوبویت له ژیانی ئهبو بەکر (عليه السلام).

۳- ئهو زه‌ویانه کەوتئە نیتو سنوری دەولەتی نیسلامیه‌وه.

۴- هەروه‌ها هەلتىسەکی گهوره‌یه که پاش کۆچی دوایی پیغه‌مبه‌ر (عليه السلام) پۇلى ئهبو بەکر و سه‌رکردايه‌تیه تیگه‌یشتوانه‌که‌ی له یاد بکهین.

۵- المانة الاولى ترجمة خالد عيسى واحمد سبانو (ص: ۱۶۳).

۶- التلبیب: الاخذ بالصدر، کفاية عن إشتداد المعركة.

۷- تاريخ الطبرى (۵/ ۲۱۴)، الايام الاخيرة في حياة الخلفاء، د. ايلی منيف شهلة (ص: ۴۰).

خدم و خهدتیکی سه رکه‌تناینی نیسلام و گدوره‌ترین هیاو نامانجہ کانی سه رکدایه‌تی شهربعدت و بدرزترین مدهبست و ناواتیشتنی دهسته‌بدر کردنسی داد پهروهی نیوان تاکه کانی خلکه‌کهی بسوهه، هه‌موه نه‌مانه به پشتیوانی خواه گدوره لمو ماوه کورتمدا دهسته‌بدر بعون که له ته‌منی ولاتدا به‌شتیکی باسکراو نایته هه‌زار.

بدپاستی تاوتونی کردنسی تم ژیاننامه بخوش نموده کانی چین و توییک بدو سه‌فرازیه عومه‌ریانه هاوکاری ده‌کات، که پهونه‌قی روزانی را بردووی قهشندگ و ناسووده‌بی خوشگوزه‌رانیه کهی بخیان ده‌گتپیتموه، پتیمانی تعاوی نموده و چین و توییه کان ده‌کات که دواینه کانیان چاک نابن به هه‌مان شه و هۆکارانه نه‌بیت که پیشینه کانیان پیشی چاک بعون و نه‌مدش هاوکاری بانگخوازان و زانیان ده‌کات به پابند بعون بدو سه‌ردنه می‌پاشیدیه و ناسینی شمرک و کاره گرنگ و سیفه‌ت و برنامه کانی له به‌پریکردنی دونیا خلکی و نه‌مدش هاوکاری روزله کانی می‌لله ده‌کات له سه روزله شارستانی سه‌لنه‌نیووه.

من (علی محمد حمد الصلابی) له روزی چوارشمه کاتزمیر ۰.۵ ۷ به بدرواری (۱۳) ای ره‌مندانی سالی (۱۴۲۲) ای کزچی بدرامبدر (۲۸) ای تشریینی دوه‌می سالی (۲۰۰۱) ای زایینی له نووسینی نه‌م کتیبه و به فهزانی خوا و له دوایه‌هه لی بعومده، له خواه گدوره داواکارم، که نه‌م کاره‌م لی وه‌ریگریت و دلی بمنده کانی بکاتمه بخوده بخ سوود لی وه‌رگرتنی و پیروزی تی بکات به خللات و به‌خشنده‌بی و پیز و چاوتیزی خزی هه‌روده که نموده، که ده‌فرمرویت: «مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكَ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ أَعْزَى الْحَكَمِ» (فاطر: ۲).

له کوتایی نه‌م کتیبه‌دا هیچ بواریکم نه‌ماوه‌تموه جگه له‌هی به دلیکی کزو گه‌ردن که‌چیه‌وه لم‌بهردهم خواه گه‌ردها بوهستم و دان به‌کارزانی و به‌پیزی و به‌خشنده‌بی و چاوتیزی‌یدا بنیم بده‌هی که نه‌هه خاوه‌نی پیزیلیتان و پایه بدرزی و هه‌ر نه‌هه دانه‌رو به‌خته‌هه و سه‌رکه‌توووه، سوپاس بخ نه‌هه خودایه‌ی له سده‌تا و له کوتاوه که نه‌مده کرده خللات، بمناهه جوانه کانی و سیفه‌ت به‌درزه کانی داواکارم که نه‌م کاره‌م به پوخته بخ خزی و به سوودمه‌ندی بخ بمنده کانی لی وه‌ریگریت وه پاداشتم براته‌وه له سه‌ر نووسینی هه‌موه پیتیکی و بیخاته ترازووی چاکه کانه‌وه پاداشتی تدواوی نه‌هه براياندم براته‌وه که هاریکاریان کردووم به هه‌موه شیوه‌یدک له سه‌ر تدواوکردنی نه‌م هه‌ولی خویه‌که زانیه، داوا له هه‌موه موسلمانیک ده‌که‌ینکه نه‌م په‌رتووکه ده‌خویشته‌وه نیمه‌ی بمنده هه‌زاری له‌یاد نه‌چیت له کاتی داواکردنی لیخوش بعون و لیببوردن و سوزو بده‌بی و ره‌زامنه‌ندی خواه گدوره و له

دۇعاكانيشىدا، خواي گەورەش دەفرمۇۋىت: **﴿وَقَالَ رَبِّ أُوزِعْنِيْ أَنَّ أَشْكُرْ نِعْمَتَكَ أَلَّى
أَنْعَمْتَ عَلَىَّ وَعَلَىَّ وَالدَّىْكَ وَأَنَّ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرَضَنِهُ وَأَدَّخْلِنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ
أَلصَّلِحِينَ﴾**(المل: ١٩).

پاك و بىنگەردى و سوپايس و ستايىش بۆ تۆ نەئى خواي گەورەم، شايىهدى دەدەم كە هيچ پەرسەتراوىتك
نيھ جىھ لە تىۋە من داواى ليپىردن و ليخۇش بۇون و تەۋىدتلىن دەكەم و دەۋايىن داخوازى و
دواكارىيان سوپايسى خوداي گەورەي جىهانىيانە ...

ھەزار و نەدار بۇ لېپۇردىن و لېخۇشبوون ورەزامەندى خوداي گەورە

على محمد الصلاوى
١٣ رەھزان ١٤٢٢ كۆچى

ناوەرۆك

پیشەکی

٥

بەشی يەكەم: عومەر (عليه السلام) لەمەکە----- ١٣

دوانگەی يەكەم: ناوو رەچەلەکى و ناوبانگ و سيفەت و----- ١٣
يەكەم: ناوو رەچەلەك و شۆرهەت و نازناوى----- ١٣
دووەم: لەدایك بۇونى:----- ١٥
سیيەم: بنەمالەي:----- ١٦
چوارەم: زيانى لە پىش ئىسلام:----- ١٧

دوانگەی يەكەم: موسىلمان بۇون و هيجرەتى ----- ٢١
يەكەم: موسىلمان بۇونى:----- ٢١
دووەم: هيجرەتى عومەر----- ٢٨

بەشی دووەم: پەروەردە قورئانى و پىغەمبەر اىدەتى بۇ----- ٣٣

دوانگەی يەكەم: زيانى فاروق لە گەل قورئاندا----- ٣٣

یه کهم: پیشبینی سه باره ت به خود او----- ۳۳
دو و هم: ها و دنگیه کانی عو مهر(عليه السلام) بو----- ۳۸

دوا نگهی دو و هم: ها و لیه تی بو پیغمه مبه ر(عليه السلام)----- ۴۷
یه کهم: عو مهر له گوره پانی جیهاد له----- ۵۱
دو و هم: هه لوبیسته کانی له کومه لگهی مدد دیندا----- ۶۴
سی هم: هه لوبیستی عو مهر(عليه السلام) له----- ۷۳
چواره م: چمکیک له چا که و پسپوریه کانی----- ۷۵
پی نجهم: هه لوبیستی عو مهر له نه خوش----- ۸۰

دوا نگهی سی هم: عو مهر(عليه السلام) له ما وهی خه لافه تی ثبو به کردا----- ۸۵
یه کهم: هه لوبیستی عو مهر له ساباتی هوزی ساعده و----- ۸۵
دو و هم: هاندانی ثبو به کر له به گواچونی پیگرانی زه کات و----- ۸۶
سی هم: عو مه رو گرانمودی مو عاز له ید من، فه راسه تیکی----- ۸۷
چواره م: رای عو مهر له پسند نه کردنی----- ۸۹
پی نجهم: کز کردن وهی قورئان:----- ۹۱

به ش سی هم: جی نشین کرانی عو مهر(عليه السلام) له لایه ن ثبو به کر----- ۹۳

دوا نگهی یه کهم: جی نشین کرانی عو مهر له لایه ن ثبو به کر و یسا و----- ۹۴
یه کهم: جی نشین کرانی عو مهر له لایه ن ثبو به کره و----- ۹۴
دو و هم: ثو دقه شه رعیانه که ناماژه به ره وا یه تی مافی فاروق----- ۹۸
چواره م: و تاری عو مهر له کاتی گرتنه ده ستی خه لافه تدا----- ۱۰۵
پی نجهم: راویز----- ۱۱۰
ش هشتم: داد په روه ری و یه کسانی:----- ۱۱۴
حه و هم: ناز ادیه کانی----- ۱۲۲

هدهشتهم: موجه‌ی خه لیفه، دهستکردن به میثرووی ۱۳۶

دواونگه‌ی دووهم: سیفه‌تکانی عومدر، زیانی ۱۴۱

یه کدم: گرنگترین سیفه‌تکانی: ۱۴۱

دووهم: زیانی له گهله خیزانه که‌ی ۱۵۲

سی‌یه‌م: ریز و خوش‌ویستی بۆ خاوه خیزانی پیغه‌مبدر ۱۵۸

دواونگه‌ی سی‌یه‌م: زیانی عومدر له نیو ۱۶۵

یه کدم: زیانی عومدر له کۆمەلگادا ۱۶۵

دووهم: بایه‌خانی به لیپرسینه‌وه (فرمانکردن به ۱۸۴

دواونگه‌ی چوارهم: بایه‌خی عومدر بەزانست و زانایان و بانگخوازان ۲۱۱

یه کدم: بایه‌خی عومدر به زانیاری و زانست: ۲۱۱

دووهم: شاری مددینه‌ی کرده مەلبەندی فتوا و تیگه‌یشت ۲۲۰

سی‌یه‌م: عومدرو هۆنراوه و هۆندران ۲۴۲

دواونگه‌ی پینجه‌م: گەشەسەندنی ئاوه‌دانی و به ریوه‌بەردنی ۲۵۷

یه کدم: گەشەسەندنی ئاوه‌دانی ۲۵۷

دووهم: قەیرانی ئابورى (سالى برسیتى) ۲۷۳

سی‌یه‌م: تاعون (چاوه قولکه، پەتا و قرآن): ۲۸۳

بەشی چوارهم: دام و دەزگای دارابی و ۲۹۳

دواونگه‌ی یه‌کدم: دام و دەزگای دارابی ۲۹۳

یه کدم: سەرچاوه‌کانی داھاتى دەولەت له سەردەمی ۲۹۳

دووهم: بەدیتومالى موسلمانان و رېتكخستنى دیوانه‌کان ۳۱۸

چوارهم: خوسار زادان بۆ جەنگە کە	٤٧٨
پىنچەم: پەند و سوود و ئامۇزگارىيە کان	٥٠٣
شەشم: ئازاد كردنى مەدائى:	٥١١
حەوتەم: جەنگى جەلە ولا:	٥٢٠
ھەشتەم: ئازاد كردنى رامھورمز:	٥٢٣
نۆيەم: ئازاد كردنى شارى جوندەي سابور	٥٢٧

دوانگەي سېيىھەم : شەپى نەھاوهند (لوتكەي ئازادىيە کان) ٥٢٩

دوانگەي چوارهم: گەشت و گۈزار لە ولاتى عەجمەم(قۇناغى چوارهم)	٥٣٥
يەكەم: دووهەمین پزگار كردنى ھەممەدان (٢٢)ى كۆچى:	٥٣٥
دووهم: پزگار كردنى (پىي) سالى (٢٢)ى كۆچى:	٥٣٦
سېيىھەم: پزگار كردنى قۆمیس و گورگان سالى (٢٢)ى كۆچى:	٥٣٦
چوارهم: رزگار كردنى ئازربايچان سالى (٢٢)ى كۆچى:	٥٣٧
پىنچەم: رزگار كردنى باب سالى (٢٢)ى كۆچى:	٥٣٧
شەشم: يەكەمین جەنگى ناوجەي تورك:	٥٣٨
حەوتەم: جەنگى خۆراسانى سالى (٢٢)ى كۆچى:	٥٣٨
ھەشتەم: رزگار كردنى ئەستەخدر سالى (٢٣)ى كۆچى:	٥٤٢
نۆيەم: رزگار كردنى فەسا و داربەجىرد سالى (٢٣)ى كۆچى:	٥٤٢
دەيمەم: رزگار كردنى كەمان و سەجستان سالى (٢٣)ى كۆچى:	٥٤٣
يازدەيمەم: رزگار كردنى موکران سالى (٢٣)ى كۆچى:	٥٤٣
دوازدەيمەم: پەلامارى كورده کان:	٥٤٣

دوانگەي پىنچەم : گەنگتىين وانە و پەند و	٥٤٥
يەكەم: كاريگەرى ئاييات و فەرمۇودە پېرۋەزە کان لەناخى موجاھيداندا	٥٤٥
دووهم / لە سوننەتە کانى خوا لە رزگار كردنى عېراق و ولاتانى رۇزھەلات	٥٤٨

سی یەم / ئەحنەف كورپى قەيس پىتەرى مىشۇو دەگۈزىت - ٥٥٢

بەشى حەوتەم : ٥٥٣

دوانگەي يەكەم : پزگار كردنەكانى شام -	٥٥٣
يەكەم : پزگار كردنى دىمەشق : -	٥٥٥
دووهەم : پووداوى فىحل -	٥٦٣
سييەم : پزگار كردنى بىساڭ و تېبەريه : -	٥٦٥
چوارەم : جەنگى حەمىص سالى (١٥) ئى كۆچى : -	٥٦٦
پىنجەم : جەنگى قىسرىن سالى (١٥) ئى كۆزى : -	٥٦٦
شەشەم : جەنگى قىسارىيە سالى (١٥) ئى كۆچى -	٥٦٧
حەوتەم : پزگار كردنى قودس سالى (١٦) ئى كۆچى -	٥٦٧

دوانگەي دووهەم : پزگار كردنى مىسر و لىبيا -	٥٨٣
يەكەم : پىيازى پزگارىخوازى ئىسلامى بۇ مىسر -	٥٨٤
دووهەم : پزگر كردنى ئەسكەندەريه : -	٥٨٩
سييەم : پزگار كردنى بەرقە و تەرابلس -	٥٩٣

دوانگەي سىيەم : گىنگەتىن واندو سوودو پەندەكانى پزگار كردنى مىسر -	٥٩٣
يەكەم : بالۇيىزى عوبادە كورپى صامتى ئەنصارى بۇ مەدقۇقس : -	٥٩٣
دووهەم : ھونەرەكانى جەنگى لەپزگار كردنى مىسردا -	٥٩٩
سييەم : مزگىتىنى نازاد كردن بۇ ئەميرى باوهەرداران : -	٦٠١
چوارەم : سورۇ بۇنى عومىرى فاروق لمىسىر پەيمان پارىزى : -	٦٠٢
پىنجەم : عبداللە كورپى عەملى كورپى عاص (﴿ ﴾) : -	٦٠٣
شەشەم : لە مىسر خانوویدك بۇ ئەميرى باوهەرداران بىنيات نزا -	٦٠٤
حەوتەم : سکالاى سووتانى كىتىپخانە ئەسكەندەريه لە دىرى موسىمانان -	٦٠٤

هدهشتهم: بهیدك گهيشتني عه مری کورپی عاص و پاپا بنیامین----- ۶۰۶

دوانگه‌ی چواردهم: گرنگترین وانه و پند و ----- ۶۰۷

يدکهم: سروشتي پزگاریخوازی نیسلامی:----- ۶۰۷

دووهم: شیوازی عوممری له هه لبزاردنی سمرکرده کانی سوپا:----- ۶۰۹

سییهم: مافه کانی خودا و سمرکرده و سربازان له----- ۶۱۱

چواردهم: بايه خدانی عوممر بمسنوری دهولهت----- ۶۲۱

پینجه‌م: پهیوندی عوممر به پادشاکانه و----- ۶۲۷

شهشهم: له ثاکامی پزگاریخوازیانه کانی عوممر----- ۶۲۷

دوانگه‌ی پینجه‌م: روزانی دوايی له زيانی عوممری فاروق----- ۶۲۹

يدکهم: گفت و گزی نیوان عوممر و حوزه يفه ----- ۶۲۹

دووهم: شهدکردنی عوممر و چیرۆکی دهسته‌ی راویز----- ۶۳۳

سییهم: واهیمه‌تی عوممر (عليه السلام) بو خدیله‌ی دواي خۆی:----- ۶۳۹

چواردهم: دوايین ساته کان:----- ۶۴۳

پینجه‌م: گرنگترین سوود وانه و پند کان:----- ۶۴۸

چاوه‌روانی زيانی عوممر کورپی عه بدولعه زيز بن له و درگيئرانی مامۆستاي به توانا

عوممر توفيق الخطاط